Ima permutat breuis hora summis

ℂ Breuiariū seu horariū domesticū: si

ue chorō ecclīastico deseruiēs ad vsum insignis ecclie Sar/cū in-
tegro ordinario l'o/propriis suis locis accommodate inserto.

1516.

Benedictiones matutini.

DE bñdictiõibus dicendis ad matutinas per totũ annũ. Quotiẽs cũq; fiunt. ix. lec. per totũ annũ: dicunt̃ ibi ser bñdictiones ad mat. ante lec. p̃ter q̃ in festis btẽ marie ⁊ oim sctõrũ: dicũtur etiã in festis triũ lect. sine expositione euãgelij siue chorus regit siue nõ et etiã in oct. et infra oct. et in feriis paschalis tpis scdm ordinẽ nocturnor̃ In primo noc. dñr iste bñdictiones videlicz

BEnedictione perpetua benedicat nos pater eternus.

Deus dei filius: nos benedicere et adiuuare dignetur.

Spũssti gra: illuiet corda et corpa nra

In scdo noctur. dicũtur he bñdictiões.

Omnipotẽs dñs sua gra nos bñdicat.

Christus ppetue: det nobis gaudia vite

Intus et exteri⁹: purget nos spũs alm⁹

Qñ dr euãg. scdm matheũ: dr ista bñdic

Euãgelica lcõ sit nobis salus ⁊ protectio

Qñ dr euãg. scdm marcũ: dr ista bñdic.

Euãgelic⁹ arm⁹ mũiat nos ⁊ ditor̃ orb⁹

Qñ dr euãg. scdm lucã: dr ista bñdictio.

Per euãgelica dicta: deleãt nra delicta

Qñ dr euã. scdm iohẽm: dr ista bñdictio

Hõs euãgelij repleat nos dogmate celi

Qñ expositio euã. non habetur: tunc dr ad septimã lectr. ista bñdictio: videlicet

Creator oiz rex bñdicat nos hic ⁊ ubiq;

Ad octa. lect. sẽper dicitur ista bñdictio nisi in festis btẽ marie ⁊ omniũ sanctor̃

Diuinũ auxiliũ: maneat sẽp nobiscũ.

Qñ vero dicitur expositio euãg. ad primã lectionẽ: ista tũc sit scda benedictio.

Diuinũ auxiliũ: maneat sẽp nobiscũ.

In festis vero sctõr̃: sit ista nona bñdi.

Ad societatẽ ciuiũ supnor̃ producat nos rex angelorũ. Et semp dr rex angelorũ: scdm vsum ecclie Sar. quando cũq; dr: nisi i festis btẽ marie. Sitr i festis. iij. l. cũ exposition euãg. sit ista tertia bñdi.

Ad societatẽ. ẽ. Qñ vero. ix. lc. fiunt de tpali per totũ annũ: nisi a festo scte trini. vsq; ad aduẽ. dñi: sit ista. ix. bñdictio

In vnitate sci spũs: bñdicat nos pater et filius. Dicatur etiã in festo corpis xpi et in octa. eiusdẽ et in festo exaltationis sancte crucis: et in festo dedicationis ecclesie: et in dñica infra oct. et in oc. eiusdẽ Qñ vero fiunt tres lectiones de tpali cũ expositione euã. sit ista tertia bñdictio.

In vnitate scti spũs. A festo scte trini. vsq; ad aduẽtũ dñi: in dñicis diebus qñ de dñica agitur̃ sit ista nona benedictio

In caritate pfecta: cõfirmet nos trinitas sancta. In oibus feris per annũ extra tps paschẽ et qñ expositio euangelij nõ habetur: dicãtur he tres bñdictiões.

Deus misereatur nri: et det nob⁹ pacẽ

Virtus xpi: habitet in cordibus nostris

De celo missus: doceat nos spũs almus

In festis et cõmemorationibus beate marie per totũ annũ: dicãtur he benedictiones. In primo nocturno videlicet.

ALma virgo virginũ: intercede pro nobis ad dominum.

Xps marie fili⁹: sit nob⁹ clemẽs ⁊ propici⁹

Scta dei genitrix sit nobis auxiliatrix.

In scdo noc. dñr he tres benedictiones

Sancte marie merita nos ducãt ad regna celestia.

Que peperit xpm: p nobis postulet ipsũ.

Stella maria maris: succurre pyssima nobis. In. iij. noct. dñr he tres bñdicti.

Per marie merita plsit nob⁹ lectio euãgelica. Diuina solatia: nobis impetret virgo maria. Ad societatem ciuium supernorũ: perducat nos regina celorum

Itẽ alie benedictiones de sancta maria: cum fit seruitiũ de ea infra octa. tñ

In primo noc. dñr he tres bñdictiones.

Pura pudica pia: miser⁹ miserere maria. Virgo parẽs natũ: fac nob⁹ propiciatũ. Nos pcib⁹ mris: saluet sapiẽtia ptris

In scdo noc. dñr he tres benedictiones

Virgo deo digna pcãtib⁹ esto benigna

Intercede pia: pro nobis virgo maria.

Que peperit florẽ: det nobis floris odorẽ.

In. iij. noctur. dñr he tres bñdictiones

Cõserua famulos: virgo maria tuos

Scte marie pcib⁹ bñdicat nos pr̃ et fili⁹

Fili⁹ vgis marie: det nobis gaudia vite

In festo omnium sanctorum: dicantur benedictiones vt in festo eiusdẽ ante lectiones prenotate sunt.

Januarius.

Aureus numer⁹ — Prima dies mensis et septima truncat vt ensis.
Januarius habet dies. xxxj. Luna. xxx.

iij	A		Januarij.	Circūcisio dñi festū minus dupler. ix. lec.	j
	b	iiij	No.	Oct. s. stephani. inuit. dupl. iij. l. cū regie cho.	ij
xi	c	iij	No.	Oct. s. iohis. inuit. dup̄. iii. lec. cū regie chori.	iij
	d	pridie	No.	Octa. innocētiū. inuit. dup̄. iij. l. cū regie cho.	iiii
xix	e	Nonis.		Octa. sancti thome martyris. trium lectio.	v
viii	f	viii	Idus.	Epyphania dñi: dupl festū principale. ix. l.	vi
	g	vii	Idus	Claues septuagesime.	vij
xvi	A	vi	Idus	Luciani pbri socioꝝ ūq; eiꝰ mar. mēo. tātū.	viii
v	b	v	Idus.		ix
	c	iiij	Idus.		x
xiij	d	iii	Idus.	Sol in aquario.	xi
ij	e	pridie	Idus		xii
	f		Idibus.	Octa. epy. ix. l. Medie. l. de sancto hylario.	xiij
x	g	xix	kals.	Februarij. Sancti felicis pbri et mar. iii. l.	xiiii
	A	xviii	kals.	Mauri abbatis et confessoris. iij. lec.	xv.
xviii	b	xvij	kals.	Marcelli pape et martyris. iij. lec.	xvi
vii	c	xvi	kals.	Sulpicij episcopi et confessoris. iij. lec.	xvij
	d	xv	kals.	Prisce virginis et martyris. iij. lectiones.	xviii
xv	e	xiiii	kals.	Vulstani episcopi et confessoris. ix. lectionū.	xix
iij	f	xiii	kals.	Fabiani et seba. mar. exposito nulla. ix. l.	xx
	g	xii	kals.	Agnetis virgi. ⁊ mar. exposito nulla. ix. l.	xxj
xij	A	xi	kals.	Vincētij leuite ⁊ mar. exposito nulla. ix. l.	xxij
i	b	x	kals.		xxiii
	c	ix	kals.		xxiiii
ix	d	viii	kals	Cōuersio pauli. ix. l. iuit. tri. Mēo. de. s. pie	xxv
	e	vii	kals.	cto.	xxvi
xvii	f	vi	kals.	Juliani epi et confessoris. inuit/dupl. iii. l.	xxvii
vi	g	v	kals	Agnetis secundo. Inuitat. dupl. iii. lec.	xxviii
	A	iiij	kals.	Claues quadragesime.	xxix
xiiii	b	iii	kals.	Batildis regine virginis nō marty. iii. lec.	xxx
iii	c	pridie	kals.		xxxi

Nox habet horas. xvi. Dies vero. viii.

Pocula leta pius amat et conuiuia ianus.
Mittatur sanguis: lactuca cicercla serenda.
Nasturci et semen vitis vetus ablaqueanda.
Lunaq; decrescens: bona ligna fabrilia cedit.

Febzuarius

Aureus numer⁹ B U Quarta subit moztem: pzosternit tertia soztem.

Hebzuarius habet dies.xxviii.. Luna.xxix.
Sed qñ est bisext⁹:tũ habet dies.xxix. Luna.xxix

	d	Febzuarij.		Bzigide virginis non martyzis.iii.lec.	i
vi	e	iiii	No	Purifi.btẽ marie vgi. Duus dupl.ix. lec.	ii
xix	f	iii	No	Blasij epi et martyzis. Inuita.dupler.iii.l.	iii
viii	g	pzidie	No		iiii
	H	Nonis.		Agathe virgi. et mar.expositio nulla.ix.l.	v
xvi	b	viii	Idus	Uedasti et amãdi epozũ confessozũ.ix.lec.	vi
v	c	vij	Idus		vii
	d	vi	Idus		viii
xiii	e	v	Idus		ix
ij	f	iiii	Idus	Scolastice virginis non martyzis.iii.lec.	x
	g	iii	Idus	Sol in piscibus.	xi
x	H	pzidie	Idus		xii
	b		Idibus		xiii
xviii	c	xvi	kals	Martij. Ualentini martyzis.iii.lec.	xiiij
viii	d	xv	kals		xv
	e	xiiii	kals	Juliane virgis et marty.iuita.dupl.iii.lec.	xvi
xv	f	xiii	kals		xvii
iiii	g	xii	kals		xviii
	H	xi	kals		xix
xii	b	x	kals		xx
i	c	ix	kals		xxi
	d	viii	kals	Cathedza sancti petri. Inuita.tripl.ix.lec.	xxii
ix	e	vii	kals		xxiii
	f	vi	kals	Mathie apli:fes.iferi⁹ dup.ix.l. Loc⁹ disser.	xxiiii
xvii	g	v	kals.	Cũ bisertus fuerit:festũ mathie apli fiat	xxv
vi	H	iiii	kals.	quarto die a cathedza sancti petri:et.f.litte	xxvi
	b	iii	kals	ra bis numeretur.	xxvii
xiiii	c	pzidie	kals		xxviii

Nox habet hozas.xiiii. Dies vero.x.
Post cineres.neuma.post crucem.postq; luciam.
Mercurij et veneris sabbato ieiunia fient.

Febzuus ad febzes aptus stomacho nocet egro.
Cephalicam patefac:gaudentq; pzopagine vites.
Fac sepes statuas oliueta rosaria sparge
Confere tunc canabũ:lentẽ:atq; trimestria cũcta.

Martius

Aureus numer⁹ **II**

Prima madentē: diripit: quarta bibentem

Martius habet dies. xxxj. Luna. xxx.

iii	d	Martij		Dauidis epi̇scopi et confessoris. ix. lec.	i
	e	vi	No	Cedde epi̇scopi et confessoris. ix. lec.	ij
xj	f	v	No		iii
	g	iiii	No		iiii
xix	A	iii	No		v
viii	b	pridie	No		vi
	c	Nonis		Perpetue et felicitatis martyrum. iii. lec.	vii
xvj	d	viii	Id⁹		viij
v	e	vij	Id⁹		ix
	f	vi	Id⁹		x
xiii	g	v	Id⁹	Claues paschę. Sol in ariete. Equinoctiū	xi
ii	A	iiii	Id⁹	Gregorij pape. expositio nulla. Inferi⁹ du	xii
	b	iii	Idib	Ultimum quadragesime. (plex. ix. lc.	xiii
x	c	pridie	Id⁹		xiiii
	d	Idibus			xv
xviii	e	xvii	kal's	Aprilis.	xvi
vii	f	xvi	kal's	Introitus noe in archam.	xvii
	g	xv	kal's.	Edvvardi regis ⁊ mar. expositio nulla. ix. l'	xviii
xv	A	xiiii	kal's		xix
iiii	b	xiii	kal's	Cuthberti epi et cõfes. expositio nulla. ix. l'.	xx
	c	xii	kal's	Benedicti abbatis expositio nulla. ix. l'.	xxi
xii	d	xi	kal's.	Primum pascha.	xxii
i	e	x	kal's	Hic adam creatur	xxiii
	f	ix	kal's		xxiiii
ix	g	viii	kal's	Annunciatio dñica. festū min⁹ dupler. ix. l'.	xxv
	A	vii	kal's		xxvi
xvij	b	vi	kal's	Resurrectio dñi. festum principale. iij. lc..	xxvij
vi	c	v	kal's		xxviii
	d	iiii	kal's		xxix
xiiii	e	iii	kal's		xxx
iii	f	pridie	kal's		xxxi

Nox habet horas. xii. Dies vero. xii.

Martius humorum genitor: motorq; dolorum.
Morbus apes verat: culturam postulat hortus:
Putande vites: purgandaq; prata boues tunc.
Compara equas maribus subdas cinerato nouellas.

Aprilis

Aureus numer⁹ **B L** Denus et vndenus est mortis vulnere plenus.
Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix.

	g	Aprilis			i
xi	A	iiii	No		ij
	b	iii	No	Richardi episcopi et confessoris.ix.lec.	iij
xix	c	pridie	No	Ambrosij: cū regie choro inferius dup. ix.l.	iiij
viii	d	Nonis			v
xvj	e	viii	Idus		vi
v	f	vij	Idus		vij
	g	vj	Idus		viii
xiii	A	v	Idus		ix
ij	b	iiij	Idus		x
	c	iii	Idus		xi
x	d	pridie	Idus	Sol in thauro.	xij
	e	Idibus			xiij
xviii	f	xviii	kals	Maij Tiburtij et valeriani martyrū.iij.l.	xiiij
vij	g	xvii	kals.	Claues rogationū.	xv
	A	xvi	kals		xvi
xv	b	xv	kals.		xvij
iiii	c	xiiii	kals.		xviij
	d	xiii	kals	Alphegi archiepiscopi et martyris.iij.l.	xix
xii	e	xij	kals.		xx
i	f	xi	kals		xxi
	g	x	kals		xxij
ix	A	ix	kals	Georgij marty.fes.dupl cū regie cho.iij.l.	xxiij
	b	viii	kals		xxiiij
xvij	c	vii	kals.	Marci euā.iferi⁹ dup.iij.l.cum regie cho.	xxv
vi	d	vi	kals	Letania maior. Ultimū pascha.	xxvj
	e	v	kals.		xxvii
xiiij	f	iiij	kals.	Vitalis martyris.cum regimine chori.iij.l.	xxviii
iii	g	iij	kals.	Egressio noe de archa.	xxix
	A	pridie	kals.	Erkēbvaldi epi et cōf.iferi⁹ dup.ix.l.cū re	xxx
				clerui.hui⁹ fes imediate p⁹ trāsla.eiusdē.nō sarū.	

Nox habet horas.x. Dies vero.xiiii.

Aprilis terras aperit: pozos q relaxat.
Hinc scabies. ventrem soluas minuasq cruorem
Quereres opes poteris in aprilis ponere oliuam.
Nascuntur vituli: sere meiones apiumq.

Mayus

Aureus numer⁹ **B II**

Tertius occidit: et septimus ora relidit.
Mayus habet dies. xxxj. Luna. xxx.

xj	b	Maij.		Philip Jacobi i feri⁹ duꝑ. cū regie cho. iii. l. j.
	c	vj	No	ij.
xix	d	v	No	Inuē. cruc'. fe. min⁹ duꝑ. cū regie cho. iii. l. iij
viij	e	iiij	No	iiij.
	f	iij	No	v.
xvj	g	pridie	No	Johis añ portā la. cū reg. cho. iuit. triꝑ. iij. l. vj.
v	A	Nonis.		Johis de beruala co. triū lect. cū regie chori. vij
	b	viij	Id⁹	viij
xiij	c	vij	Id⁹	Trāsla. scti nicholai epi: cū regie chori. ix
ij	d	vj	Id⁹	Gordiani et epimachi martyrum. iij. lec. x
	e	v	Id⁹	Primum penthecoste. xj
x	f	iiij	Id⁹	Nerei et Achilei et Pācratij marty. iij. lec. xij
	g	iij	Id⁹	Sol in geminis. xiij
xviij	A	pridie	Id⁹	Nota q festū trāsla. scti cedde epi sēp xiiij
viij	b	Idibus		debet celebrari do. prima ante alcē- xv
	c	xvij	ka Junij	sionē dñi: triū lec. cū regimie chori. xvj
xv	d	xvj	kal's	xvij
iiij	e	xv	kal's	xviij
	f	xiiij	kal's	Dūstani archiepi ⁊ cōfes. iij. l. cū regie cho. xix
xij	g	xiij	kal's	(expositio nulla. Meō de sctā potētiana xx
i	A	xij	kal's	vgi. ⁊ mar. Mñ fes. scti dūstani/aut scti al- xxj
	b	xj	kal's	delmi/aut scti augustini/aut scti barnabe xxij
ix	c	x	kal's	apli añ pēthe. eue. fiāt tres l. cū regie cho. xxiij
	d	ix	kal's	si vero post pēthe. fiant. ix. lectionū. xxiiij
xvij	e	viij	kal's	Aldelmi epi ⁊ c. ix. l. Medie lc. de scō vrbāo. xxv
vj	f	vij	kal's	Augustini epi et cōfesso. angloꝝ apli. ix. lc. xxvj
	g	vj	kal's	xxvij
xiiii	A	v	kal'	Germani episcopi et confessoris. iij. lec. xxviij
iij	b	iiij	kal's	xxix
	c	iij	kal's	xxx
xi	d	pridie	kal's	Petronille vgi. nō mar. iij. lec. cū noctur. xxxj

Nox habet horas. viij. Dies vero. xvj.

Mayus amat medicos et balnea scindere venas.
Pinguis ager colitur operitur vitis et arbor.
Tunc augentur apes vituli castrantur oues q.
Tondentur caseus premitur: lateres faciendi.

Junius

Aureus numer⁹ **BU**

Denus pallescit: quindenus federa nescit.
Junius habet dies. xxx. Luna. xxix.

	e	Junij		Nichomedis martyris. iij. lectiones. i
xix	f	iiij	No	Marcelli et petri marty. inuit. duplex. iij. k. ij.
viij	g	iii	No	iij
xvj	A	pridie	No	iiij
v	b	Nonis		Bonifacij epi socioꝝq; ei⁹ mar. iuit. dup̄. iii. k. v
	c	viii	Id⁹	vj
xiii	d	vii	Id⁹	vij
ii	e	vi	Id⁹	Medardi et gildardi epoꝝ et cōfessoꝝ. iii. k. viii
	f		Id⁹	Trāsla. edmūdi archiepi ꝫ cō. iuit. tri. iii. k. ix
x	g	iiii	Id⁹	x
	A	iii	Id⁹	Barnabe apli. Inuita. triplex. ix. lectiones. xj
xviii	b	pridie	Id⁹	Basilidis/cirini/naboris/nazarij mar. inuit. xii
viii	c	Idibus.		Sol in cancro. Solsticiū estiuale. (dup̄. iii. k. xiii
	d	xviii	kals.	Julij Basilij epi et confessoris. iii. k. xiiii
xv	e	xvii	kals	Viti/modesti/ꝫ crescētie mar. iuit. dup̄. iii. k. xv.
iiii	f	xvi	kals.	Trāsla. scti richar. epi ꝫ cōfes. ix. k. xvi
	g	xv	kal	xvij
xii	A	xiiii	kals	Marci ꝫ marcelliani marty. iuita. dup̄. iii. k xviij
i	b	xiii	kals	Gervasij et protasij mar. iuit. duplex. iij. k. xix
	c	xii	kals	Trāsla. scti edwardi regis et mar. ix. lec. xx
ix	d	xi	kals	xxi
	e	x	kals	Albani mar. expositio nulla. iuit. tri. ix. k. xxii
xvii	f	ix	kals	Etheldrede vgi. nō mar. iii. k. cū noc. Vigi. xxiii
vi	g	viii	kals	Nativi. scti iohis bap. fes. min⁹. dup̄. ix. k. xxiiii
	A	vii	kals	xxv
xiiii	b	vi	kals	Johānis et pauli martyrū. iuita. dupl. iii. k. xxvi
iii	c	v	kals	xxvii
	d	iiii	kals	Leonis pape et cōfes. iii. lec. cū noc. Vigilia. xxviii
xi	e	iii	kals	Hyldr petri et pauli. festū min⁹ dupl. ix. k. xix
	f	pridie	kals.	Cōmēo. scti pauli. Inuitat. triplex. ix. lec. xxx

Nox habet horas. vi. Dies vero. xviii.
Post plonas tres: libr̄ regū dare debes. De⁹ oim

Fena cadunt iunio: tunc messis ad ordea prima.
Area triture reparanda est plana future.
Fucos pelle: et apum castres aluearia fabe
Fellantur caleus sit et emplastratio pomis.

Julius

Aureus unmer⁹ **BU** Tredecimus mactat iulii: denus labefactat.
Iulius habet dies. xxxj. Luna. xxx.

xix	g	Julij.		Octa. ſcti iohis bapti. iuita. duplex. iii. lec.	i
viii	A	vi	No	Heſtū vili. btē marie vgi. mun⁹ duꝑ. ix. k.	ii
	b	v	No		iii
xvi	c	iiii	No	Tranſlatio ſancti martini epiſcopi. ix. lec.	iiii
v	d	iii	No		v
	e	pridie	No	Octa. apſoꝝ petri et pauli. iuita. dupl. ix. lc.	vi
xiii	f	Nonis.		Trāſl. thome archiepi. fel. minꝰ duꝑ. ix. lec.	vii
ii	g	viii	Idꝰ	Dñica pria pꝰ fel. thome: celebꝛet feſtū reli	viii
	A	vii	Idꝰ	Octa. ſancte marie vgis. ix. k. Quiaꝝ. ix. k.	ix
x	b	vi	Idꝰ	Sctoꝝ. vii. fratrū mar. iuit. dupl. iii. lec.	x
	c	v	Idꝰ	Trāſl. ſcti bñdicti abba. ix. k. ſi nō fue. in. xl.	xi
xviii	d	iiii	Idꝰ		xii
vii	e	iii	Idꝰ		xiii
	f	pridie	Idꝰ	Sol in leone. Dies canicylares.	xiiii
xv	g	Idibus		Trāſl. ſuuithini ſocioꝝq; eiꝰ epoꝝ ⁊ cō. ix. k.	xv
iiii	A	xvii	kalꝰ	Auguſti. Trāſl. ſcti oſmūdi epi et confeſ. ix. k.	xvi
	b	xvi	kalꝰ	Kenelmi regis et marty. iuita. duplex. iii. k.	xvii
xii	c	xv	kalꝰ	Arnulphi epiſcopi et martyꝛis. iii. lec.	xviii
i	d	xiiii	kalꝰ		xix
	e	xiii	kalꝰ	Margarete virginis et martyꝛis. ix. lec.	xx
ix	f	xii	kalꝰ	Pꝛaxedis viginis et martyꝛis. iii. lec.	xxi
	g	xi	kalꝰ	Marie magdalene. Inuita. triplex. ix. lec	xxii
xvii	A	x	kalꝰ	Apolinaris martyꝛis. iii. lectiones	xxiii.
vi	b	ix	kalꝰ	Chriſtine vgi. ⁊ mar. iii. lec. cū noc. Vigilia.	xxiiii
	c	viii	kalꝰ	Iacobi apſi. feſtum inferius dupl. ix. lec.	xxv.
xiiii	d	vii	kalꝰ	Anne matris btē marie vgi. iuit. triꝑ. ix. k.	xxvi
iii	e	vi	kalꝰ	Sctoꝝ ſeptē dormiēciū mar. inui. duꝑ. iii. k.	xxvii
	f	v	kłas	Sāſonis epi et cōfeſ. iuit. dupl. iii. lec.	xxviii
xi	g	iiii	kalꝰ	Felicis ſimplī. fau. ⁊ bea. mar. iui. duꝑ. iii. k.	xix
xix	A		kalꝰ	Abdō et ſennes mar. Inuita. dupl. iii. lec.	xxx
	b	pridie	kalꝰ	Germinani epi et cō. inuita. ſimplex iii. lec.	xxxi

Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.
Et poſt ſampſonē: ſapiēcē da ſalomonē In pricipio

Julius et medicos vitat: retinetq; cruorem.
Vinaq; miſcet aquis: falſi reſecatur auena.
Et proſciſſa prius iteratur terra: ſerantur.
Cepulle: vaccas iuuat et ſubmittere thauris.

Augustus

Aureas numer⁹ **B II** Prima necat foztem: perditq; secunda cohoztem.
Augustus habet dies.xxxj. Luna.xxx.

viij	c		Augusti.		Ad vincula scti petri. Inuita.triꝑ.ix.lec. j
xvj	d	iiij	No		Stephani pape et mar. Inuita.dupl.iij.l. ij
v	e	iij	No		Inuẽtio scti stephani pthomar.sociozꝝ ei⁹.iij
	f	pridie	No		(ix.lec. iiij
xiij	g	Nonis			Oswaldi regis ꝛ mar.iuit.duꝑ.iii.l. Marie v.
ij	A	viij	Id⁹		Trãsti.dñi nri iesu xpi.ix.lec.(de niuib⁹. vj
	b	vij	Id⁹		Festũ dulcissimi nois iesu.mai⁹ duꝑ.ix.l. vij
x	c	vi	Id⁹		Ciriaci sociozũ ei⁹ mar.iuit.dupl.iij.lec viij
	d	v	Id⁹		Romani marty.iii.kl.cũ noctur. Vigilia. ix
xviii	e	iiij	Id⁹		Laurẽtij martyzis. Inuitatozũ tripl.ix.l. x
viij	f	iii	Id⁹		Liburtij martyzis. Inuita.duplex.iii.lec. xi
	g	pridie	Id⁹		Sol in virgine xij
xv	A	Idibus			Apoliti sociozũq; ei⁹ mar.iuit.dupl.iii.kl. xiij
iij	b	xix	kals.	Septẽbzis.	Oct.nois iesu.iuit.tripleꝛ.ix.kl. xiiij
					(Eusebij pbri. Vigilia.
	c	xviij	kals		Assũp.btẽ marie vgis.festũ pzicipale.ix.kl xv
xij	d	xvij	kals		xvj
i	e	xvj	kals		Octa.scti laurẽtij:li i do.cue.medie.l.de do.xvij
	f	xv	kals		Agapiti martyzis. Memozia. xviij
ix	g	xiiij	kals		Magni martyzis. Memozia.xix
	A	xiii	kals		xx
xvij	b	xii	kals		xxj
vi	c	xi	kals		Octa.assũp.btẽ marie. Inuit.tripleꝛ.ix.l. xxij
	d	x	kals		Thimo.et apolina.mar.iii.k.cũ noc.Vigi. xxiii
xiiii	e	ix	kals		Bartholomei apli.fel.iferi⁹ d.ix.k.Meo. xxiiii
iii	f	viii	kals		(de sctõ audoeno xxv
	g	vij	kals		xxvj
xi	A	vi	kals		Ruffi martyzis.inuita.duplex.iii.lec. xxvii
xix	b	v	kals		Augusti epi iferi⁹ d.ix.l.Hermetj.mẽo.tñ xxviii
	c	iiii	kals		Decol.scti io.bap.iui.tri.ix.l.m.d scã sabia.xxix
viii	d	iii	kals		Felicis et adaucti mar.iuitat.duplex.iii.l. xxx
	e	pridie	kals		Cuthburge vgi.nõ marty.iuitat.dupl.iii.l.xxxj

Nox habet horas.x. Dies vero.xiiii.
Post augustinum: iob lege iustum.

Augustus prohibet que iulius: ac venus abstit.
Et gula: tunc napi: rape radixq; serantur.
Si tibi aque desunt: quere illas arte modoq;.
Insere pira citrum tunc pascua flamma perurat.

September

Aureus numer⁹ **B L** Tertia septembris et denus fert mala membris.
September habet dies.xxx.Luna.xxx

xvj	f	Septēbris.		Egidij abba.ix.lec. Medie lec.de.s.prisco.	i
v	g	iiij	No.		ii
	A	iii	No.	Ordiatio.s.grego.pa.si de eo nō fit i.xl.ix.k.	iij
xiii	b	pridie	No.	Trāsl.s.cuthberti epi et cōf.ix.k. (nō sarū.	iiii
ij	c	Nonis.		Bertini abbatis et cōfessoris.iij.lec.cū noc.	v
	d	viij	Idus		vj
x	e	vii	Idus		vij
	f	vi	Idus	Natiuitas beate marie.fes.mai⁹ dup.ix.k.	viij
xviij	g	v	Idus	Gorgonij martyris.memoria tantum.	ix
vii	A	iiij	Idus		x
	b	iii	Idus	Sanctorū prothi et iacinti marty.mco.tñ.	xi
xv	c	pridie		Sol in libra. Equinoctium.	xij
iiij	d	Idibus			xiii
	e	xviii	kals	Octobris. Et xal.scē crucis.fes.min⁹ dup.ix.k.	xiiii
xii	f	xvii	kals.	Oct.nat.ma.iui.tri.Mco ō scō nichomede.	xv
i	g	xvi	kals.	Edithe vgis nō mar.ix.lec.Medie.l.de scā	xvi
	A	xv	kals	Lamberti epi et martyris.iij.lec. (eufemia	xvii
ix	b	xiiij	kals		xviii
	c	xiii	kals		xix
xviij	d	xij	kals	Vigilia.	xx
vi	e	xj	kals	Mathei apli et euāg.festū min⁹ dup.ix.lec.	xxj
	f	x	kals	Mauricij sociorūq⁹ eius martyrū.ix.lec.	xxii
xiiij	g	ix	kals.	Tecle virginis non marty.iij.lec.cū.noc.	xxiij
iij	A	viij	kals.		xxiiii
	b	vij	kals.	Firmini episcopi et martyris.iij.lec.	xxv
xi	c	vi	kals.	Cipriani et iustine mar.Inuit.dupl.iij.lc.	xxvi
xix	d	v	kals.	Cosme et damiani marty.Inuit.dup.ij.l.	xxvij
	e	iiij	kals		xxviij
viij	f	iij	kals	Michaelis archāg.festū min⁹ duplex.ix.lc.	xxix.
	g	pridie	kals	Hieronymi pbī⁊ docto.fes.iferi⁹ dup.ix.	xxx

Nor habet horas.xii. Dies vero.xii.

Thobiam dictum post prothum et iacinctum. Peto domie.
Subiungas iudith post vigiliamq⁹ mathei. Adonay.
Post sanctū cosmā: dabis hystoriā machabei. Adaperiat

September fructus maturos carpit: et uuas.
Colligit: et mustū morbos grauat: et pluuias fert.
Tunc vicie satior formandaq⁹ prata nouella.
Pisa seras: sisamū farrago lupina papauer.

October

Aureus numer⁹ **BL** Tertius et denus: est sicut mozs alienus.
October habet dies. xxxi. Luna. xxx.

xvi	A	Octobꝛis		Remigij sociozũq; eius epozũ et cõfes. ix. lec. ſ.
v	b	vj	No.	Leodegarij epi et mar. iij. k. Thome her= ij
xiij	c	v	No.	(fozdẽtis ẽpt. ix. k. Med. k. de. l. leodega. epo. iij
ij	d	iiij	No.	iiij
	e	iij	No.	v
x	f	pꝛidie	No.	Fidis virginis et martyꝛis. iij. kc. vj
	g	Nonis		Marci marcelli et apulei mar. iui. dup. iij. k. vij
xviij	A	viij	Idus.	viij
vij	b	vij	Idus.	Dionysij sociozũq; eius mar. ix. lec. ix.
	c	vj	Idus	Gereonis sociozũq; eius mar. iii. lec. x
xb	d	v	Idus	Michalij sociozũq; eius mar. iij. k. inui. dup. xj.
iij	e	iiij	Idus	xij
	f	iii	Idus	Trãl. l. eduardi regꝭ et ẽ. ikeriꝰ dup. ix. kc. xiij
xii	g	pꝛidie	Idus	Calixti pape et mar. Inui. dup. iii. lec. xiiij
i	A	Idibus		Ulfrãni epi et cõfes. ix. k. Sol in scoꝛpione xv
	b	xvii	kals.	Nouẽ Michae. in mõte tũba iui. triꝑ. ix. k. xvj.
ix	c	xvi	kals.	Trãl. l. etheldꝛede virginis nõ mar. ix. lec. xvij
	d	xv	kals.	Luce euãge. ix. l. Med. de sctõ iusto mar. xviij.
xviij	e	xiiij	kals.	Fredelvvide virginis non mar. ix. lec. xix
vj	f	xiii	kals.	xx
	g	xii	kals.	Undeci miliũ virginũ. Inui. dup. iij. lec. xxj
xiiij	A	xi	kals.	xxij
iii	b	x	kals.	Romani archiepi et cõfes. iii. lec. cũ noctur. xxiij
	c	ix	kals.	xxiiij
xi	d	viii	kals.	Crispini et crispi. mar. Inui. d. ix. kc. Me- xxv
xix	e	vij	kals.	(die lec. de sancto iohanne beuerlaco. xxvj
	f	vj	kals.	Uigilia. xxvij
viii	g	v	kals.	Apꝛozũ symonis et iude festũ inferius xxviij
	A	iiii	kals.	(dupler. ix. lec. xxix
xvi	b	iii	kals.	xxx
v	c	pꝛidie	kals.	Quintini martyꝛis. iii. lec. cũ noc. Uigilia. xxxi

Nox habet hoꝛas. xiiii. Dies vero. x.
Post iudã/symonẽ: subiũgas ezechielẽ. Uidi dñm

Uina dat october: volucres fugat oꝛdea linum.
Triticeam et palmam sere et ablaqueanda nouella.
Pomaq; conserues: cole pꝛedia: compara auenam.
Atq; alimenta quibus tibi opus sit tempoꝛe bꝛume.

Nouember

Aureus numer⁹ **BL** Scorpius est quintus: et tertius est nece cinctus.
Nouember habet dies.xxx.Luna.xxx.

	d	Nouembris.	Festiui. olim sctōr: fel. maius dupl'. ix. lec.		i
xiii	e	iiii	No	Commemoratio animarum. ix. lec.	ii
ii	f	iii	No	Uenefrede virginis et martyris. ix. lectio.	iii
	g	pridie	No		iiii
x	A	Nonis			v
	b	viii	Idus.	Leonardi abbatis et confessoris. ix. lectio.	vi
xviii	c	vii	Idus		vii
vii	d	vi	Idus	Quatuor coronatorum mar. iu it. dupl'. iii. lec.	viii
	e	v	Idus	Theodori martyris. tres lectiones.	ix
xv	f	iiii	Idus.		x
iiii	g	iii	Idus	Martini epi et cōf. ix. l. Mēo. de sctō mēna.	xi
	A	pridie	Idus	Sol in sagittario.	xii
xii	b	Idibus		Brictii epi et confes. Inuita. duplex. iii. lec.	xiii
i	c	xviii	kal's	Decēbr'. Trās. erkēbaldi c. ꝛ 2. ix. l'. ñ lax.	xiiii
	d	xvii	kal's	Machuti epi ꝛ 2 f. ix. l. Medie. l. de. l. martio	xv
ix	e	xvi	kal's	Edmūdi cātuariēsis archiepi. iuit. tri. ix. l.	xvi
	f	xv	kal's	Hugonis episcopi et confessoris. ix. l.	xvii
xvii	g	xiiii	kal's	Octaua sancti martini. iuita. duplex. iii. lec.	xviii
vi	A	xiii	kal's		xix
	b	xii	kal's	Edmundi regis et martyris. ix. lectiones.	xx
xiii	c	xi	kal's		xxi
iii	d	x	kal's	Sancte cecilie virginis et martyris. ix. lec.	xxii
	e	ix	kal's.	Clemēti pa. ꝛ mar. ix. l. Mēo. de. l. felicita	xxiii
xi	f	viii	kal's	Grisogoni martyris. iii. lectiones.	xxiiii
xix	g	vii	kal's	Katherine virginis et martyris. ix. lec.	xxv
	A	vi	kal's	Lini pape et martyris. trium lectionum.	xxvi
viii	b	v	kal's	Abhinc vbi dñica ibi aduentus dñi.	xxvii
	c	iiii	kal's		xxviii
xvi	d	iii	kal's	Saturnini et silinnii m̄. iii. lec. cū. noc. Vigi.	xxix
v	e	pridie	kal's.	Andree apostoli: festū inferi⁹ dupler. ix. l.	xxx

Nox habet horas. xvi. Dies vero. viii.
Post festum lini. semper erit aduentus dñi. Aspiciens.

Querit habere focos igneq; niuose nouember.
Prata noua instituis: feris allea ponis oliuam.
Castaneam et triticum seris: est generatio ouina.
Glans legitur: faber et cedit durantia ligna.

December

Aureus numer⁹ **BL** Septimus exanguis: virosus denus vt anguis:
December habet dies.xxxi.Luna.xxx.

	f	Decembus.			i
	g	iiii	No		ij
xiii	H	iii	No.		iii
ij	b	pridie	No.	Depositio scti olmūdi epi et confesso.ix.k.	iiii
x	c	Nonis.			v
	d	viii	Idus.	Nicolai epi et cōfesso Innui.trip.ix.lec.	vi
xviii	e	vii	Idus	Octa.sancti andree. Innui.duplex.iij.k.	vii
vii	f	vi	Idus.	Cōceptio.b.marie virgi. Minus dup.ix.k.	viij
	g	v	Idus.		ix
xv	H	iiii	Idus.		x
iiii	b	iii	Idus.		xi
	c	pridie	Idus	Sol in capricorno. Solstitiū hyemale	xii
xii	d	Idibus		Lucie virginis et martyris.ix.lectio.	xiii
i	e	xix	kals	Januarij.	xiiii
	f	xviii	kals.		xv
ix	g	xvii	kals.		xvi
	H	xvi	kals.	Hic incipit O sapientia.	xvii
xvii	b	xv	kals	Nulle deinceps fiant preces ad vesperas.	xviii
vi	c	xiiii	kals		xix
	d	xiii	kals	Vigilia.	xx
xiiii	e	xii	kals	Thome apli: festū inferius duplex.ix.lec.	xxi
iii	f	xi	kals		xxii
	g	x	kals		xxiii
xi	H	ix	kal		xxiiii
xix	b	viii	kals	Natiui.dñi nri ihesu xpi: festū principale.ix.l.	xxv
	c	vii	kals	Stephani prothomarty. minus dup.ix.l.	xxvi
viii	d	vi	kals	Iohānis apli et euāge. minꝰ dnplex.ix.l.	xxvii
	e	v	kals	Sctōrū innocētiū mar. minus dupl.ix.lec.	xxviii
xvi	f	iiii	kals	Thome archiepi marty. minus dup.ix.l.	xxix
v	g	iii	kals		xxx
	H	pridie	kals.	Siluestri pape et confessoris.ix.lec.	xxxi

Nox habet horas.xviii.Dies vero.vi.

Vultq; focum assiduum genialis habere december.
Tum piper et pernas: sine cura bachus amicat.
Frumenti satio est: lactuca serenda: ridicas.
Et palos facias: corbos quoq; condi echinnos.

Tabula festoꝝ mobiliū.

Rota littere dominicalis.

Rota numeri aurei.

¶Ad inueniendū litterā dñicalē (cc) hāc nota regulā. Ultra millenarios et centenarios recipe residuos dñi incarna. ānos et incipe nūerare. j. ij. iij. ꝛc. imediate post crucē vsq; ad annū curren. vel alias quēcūq; tibi placentē. Et quā lit. sub isto āno iuenies eādem dñicā nō dubites. Et durabit ista crux centum annos sine variatione.

¶Ad inneniendū aureū numer Ultra millenarios et cētenarios accipe residuos dñi incarnatiōis annos: et incipe numerare post crucem. j. ij. iij. ꝛc. et fac pariformiter sicut cū littera dñicali: et habebis immediate aureum numerum illius anni. Et durabit ista crux etiam centum annos: sicut illa in littera dominicali.

¶Nota istam collectā ad inueniēdam. lxx. et per consequens alia festa mobilia perpetuis temporibus.

i ij iij iiij v vj vij viij ix

Domine deus infunde nobis dona gratie beati apostoli iacobi

x xj xij xiij xiiij xv xvi xvij xviij xix.

pijs meritis reple tuos famulos bonis qui subdis colla gentium.

¶Nota q̄ quelibet dictio istius collecte tenet vnū annu: et quot sunt litere in qualibet dictione: tot sunt septimane a die dñica sequente diē natalis domini vsq; ad. lxx. Et numerus desuper est aureus numerus. Cū autem perfeceris reincipe **Domine deus**. Et hoc anno presenti M. cccc xvj. aureus numerus est. xvi. sequēti anno erit. xvij. et sic consequenter Et nota q̄ inter. lxx. et diem pasche. sunt. ix. ebdo. a pascha ad ascensionem: sunt dies. xl. et vlterius vsq; penthecosten dies. x. Et ita calculando omnia festa vnicuiq; patebunt inspicienti.

Nouilunioꝝ canon.

¶Nouiluniū siue luna noua: singulis mensibus anni sic reperitur. Habito aureo numero anni tui: vbicunq; ille in ordine aurei numeri in kalendario positi tibi occurrerit: a loco illius diei iuxta positi: sequentiū verboꝝ syllabas sursum cōputa: vt puta. In celis est hic: vnicuiq; diei accōmodando syllabā vnam: dieq; ille supra quem syllaba hic: ceciderit: dies est nouilunij propositi per singulos menses anni.

¶Carmina docentia per nouilunia inuenire pascha.

Post regum festa quere nouilunia trina.
Post dñica tertia: sacrum pascha celebra.

¶Alia carmina ad idem.

Post veris equinoctiū: quere plenilunium.
Et dominica proxima sacrum celebra pascha.
Non verius inuenies: si mille legas codices.

Hec sunt dñice per annū in quib⁹ vltimū ℟. ad matutias a duob⁹ cantabit in suppelicijs ad gradū chori scilz oib⁹ dñicis ad octaua pasche: vsq; ad ascēsionē dñi quādo de dñica agitur tantū: et dñica infra octauā ascēsionis dñi/et dñica infra ebdomadā natiuita. dñi: et dñica infra octauam epyphanie/ assumptionis/ et natiuitatis beate marie et dedicationis ecclesie.

Hec sunt festa simplicia cū regimine chori: in quibus vltimū ℟. ad matuti. a duobus cātetur in suppelicijs ad gradum chori: scilz sancti siluestri pape: ⁊ etiā in oibus festis cum regimine chori que contingunt infra octauā ascensionis dñi: et infra octa. dedicatiōis ecclie.

Hec sunt dñice per annū in quibus ℟. ad primas vespas a duobus de supiori gradu cātetur in capis sericis ad gradū chori: scilz dñica prima aduētus dñi: ⁊ i dñica ramispalmārū: ⁊ i festo sci vincē ty: et sci clemētis. In oibus vo alijs festis simplicib⁹ et dñicis per annū: vbi ℟. ad primas vespas si ℟. habeat: a duob⁹ de seda forma: loco et habitu predictis.

Hec sunt festa maiora duplicia: in q̄bus tres vltime lectiōes in capis sericis legantur in pulpito: et fiat pcessio quacūq; die ⁊tigerint. Primus dies pasche. Dies ascēsionis. Primus dies pēthecostes. Festū sancte trinitatis. Festum de corpore christi. Festū reliquiarū. Festū annūciationis/assumptiōis et natiuitatis beate marie Festū dedicatiōis ecclie et festum loci. In festo vero oim sanctorum: tres prime lectiones in capis sericis a dignioribus personis legantur.

Hec sunt festa. ix. lectionum que non habent expositiones euāgelior⁹ ad matutinas scōm vsum Sar. scilz sancti nicholai/Lucie vginis/ Thome apostoli Fabiani et sebastiani/ agnetis virginis sancti vincentij martyris/ agathe vginis/gregorij pape/ cuthberti epi/ bñdicti abbatis/aldelmi/barnabe apostoli/ albani martyris/iohannis ⁊ pauli: licet dñica fuerit/margarete vginis/ iuētio sancti stephani sociorūq; ei⁹/ ypoliti sociorūq; ei⁹: ⁊ dñica fuerit: bartholomei apostoli/Egidij abbatis: nisi q̄ differt a dñica in scḋam feriam p̄opter ichoationē hystorie. Tunc cū legatur euāg. Nemo accendit lucernā. Exaltatio sce crucis/Editye vgis: mauricij sociorūq; ei⁹: dionysij sociorūq; ei⁹/trāsla. sci edvvardi ℟egis/ michaelis in mōte tūba/martini epi/machuti epi/ Edmundi archiepi/hugonis epi/ edmūdi regis et martyris: cecilie virginis et martyris/ Sancte katherine virginis et martyris.

De sancto vvolfado martyre. Oro.

Deus qui beatū vvolfadum martyrem tuū vt exaltaretur in celis capite minui voluisti in terris: concede nos q̄s eius meritis ⁊ precibus sic in hac pegrinatione minui: vt magnificemur in patria paradisi. Per dñm nostrum.

De sancta radegunde virgine. Oro.

Omps sempiterne de⁹ largitor p̄ uitatis ac remunerator da nobis sancte viuendi affectū ⁊ concede: vt qui vitiorū labe corrūpimur: beatissime famule tue radegūdis iteruētu saluemur Per. De scta modvvēna vgie. Oro.

Deus qui nos btē modvvēne virginis tue annua solēnitate letificas: cōcede q̄s/ vt eius adiuuemur meritis: cui⁹ castitat⁹ irradiamur exēplis. P

De sancta edithavirgi. Oratio

Omnipotens sempiterne deus qui beatā virginē edithā regali stemmate sublimasti: atq; anglorū genti in solennitate eius gl̄iosa patrocinia cōtulisti: cōcede familie tue ppicius ipsius meritis a peccatorū neribus absolui: et sanctorū cetibus feliciter adiungi. Per do.

Nota de his que sequūtur q̄ inueniet ea hoc eodē ordine quo hic ordinā: immediate post psalteriū: ante comunne

Seruitium quotidianū p̄o defunctis.
Seruitium quodianum beate marie.
Cōmemoratio sancti thome martyris.
Trāslatio sci cede epi: ⁊ cōmēo. eiusdē.
Seruitium festi yconie saluatoris.
Presentatio beate marie virginis.

¶ In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Amen.
¶ Incipit ordo breuiarij secūdū morē et consuetudinē ecclie Sar anglicane: vna cū ordinali suo quod vsitato vocablo ꝺr Pica. sine directorijū sacer. Et ꝓmo do. j. aduē

A ¶ Littera dñicalis A. 3. die decembris tota cātet hysto. ¶ Aspiciēs. lcōe vespe erūt de sctō osmūdo: cū pleno serui. in crastī. et sol. memo. de. oct. et de dñica: et de sctā maria cū ān. Aue maria. Fe. 2. de sctō osmūdo. ix. lec. oia de cōi vnius cōfes. et pōti. 2. vesp. erūt de cō. et mēo. de scō de oc. de aduē. et de scā ma. cū ān. Aue mar. Fe. 3. 5. 3 sab. de cō. et Reia. fe. ptermittāt et mis. de oc. sctī ādree ꝺr i cp.

B ¶ Littera dñica. B. 5. kl. decembris tota cātet hysto. Aspiciēs. et mēo. de sācta maria. Fe. 2. 6. 3 sab. de cō. Fe. 3. de fe. et nichil de marty. nisi mēo. Ad vs. et ad matu. de sctā maria. Missa de vigilia. Feria. 4. de apostolo et solem. mēo. de aduētu. et de sctā maria. Feria. 5. de feria cū Rs. fer. et mēo. de octa. et missa de 4. feria.

C ¶ Lra dñica. C. 4. kl. decembr. tota cātet hysto. Fe. 4. 5 et 6. de cō. Fe. 2. de fe. et nichil de sctis nisi mēo. ad vs. et ad matu. de sancta maria. Missa de vigilia. Sabbato de sancto osmundo. ix. lectiones omnia de communi vnius cōfes. et pōti. et mēo. de. oct. et de aduē et de sancta maria

D ¶ Lra. dñica. D. 3. kl. decembris tota cātet hysto. Missa. de vigi. ꝺr. in cap. et nichil de sctis nisi ad vs et ad mat. de scā maria. 2. vs erūt de apło. et sol. mēo. de dñica et de sctā maria cū ān. Aue maria. Fe. 3. 5. et sabbō. de cō. Fe. 4. de. feria cū Rs. ferial. Feria. 6. de sancto osmundo ix. lectio. oia de cōmuni vnius confessoris et pōtificis. et memoria de octa. et de aduentu et de sancta maria.

E ¶ Lra dñicalis. E. pridie kl. decembris tota cantetur hystoria et solē. memoria de sancta maria: et festū apli. differatur in crastinum: licet festū loci cucurrit. 2. despere erunt de apostolo cum oratione Magestatem. et memoria de dñica: et de sancta maria solemniter cum ān. Aue maria. Feria. 2. de apostolo. Feria. 3. 4. et. 6. de cōmēo. Feria. 5. de sancto osmundo. ix. lect. omnia de communi

F ¶ Littera dñicalis F. 1. die decembris tota cantetur hystoria et ad. 1. vesperas que erunt de dñica: licet festum apostoli cucurrit festum loci: et solē. memoria de apostolo et de sancta maria. 2. vespere in dñica erunt de cōmēo. et memoria de oct. de dñica: et de sancta maria: cum ān. Aue maria. Feria. 2. 3. et sabbato de cōmēo. nisi vbi festum apostoli est festum loci: quia ibi licet infra octauas non fiat de eo nisi memoria in aduētu: tamen in oct. die fiāt ix. lect. cū iunitato. 3. et cōme. beate marie fiat alia feria videlz hac ebō. feria. 5. pceō. Feria. 4. de. sancto osmūndo omnia de cōmuni vnius confessoris et pontifi. Feria 5. de fe. cū. Rs. ferialibus. et missa de 4. feria et missa de octabis dicitur in cp. in sabbato.

G ¶ Littera dñicalis G. 2. die decembris. tota cantetur hystoria. memoria de apostolo et de sancta maria. 2. vespe in dñica erunt de cōmēo. et memoria de oct. et de dñica et de sancta maria cū ān. Aue maria. Feria. 2. 4. 6. de cōmēo. Feria. 3. de sancto osmundo ix. lectiones. omnia de communi. et Reia. ferialia pretermittantur.

¶ In nomine sancte

et indiuidue trinitatis Amē. Incipit ordo breuiarij secundum morē et cōsuetudinem ecclesie Sarū āglicane.

¶ Dñica pma aduētus. Ad vēs sup pos feria. añ. Bñdict' ꝺs. Ipm̄. rib añ. In eternū. ꝓ. Exaltabo. añ. Lauda bo. ꝺs. Lauda ai. añ. Deo nrō. ꝓ. Laudate do. qñ. añ. Lauda hie. ꝺs. Ipsū.

Isaie. 2.

SRit in nouissimis ꝯm dieb⁹ ꝑparat⁹ mōs domꝰ dñi in vertice mōtiū et eleuabit sup colles ⁊ fluēt ad eū oēs gentes. Deo gra. R. Ecce dies veniūt dicit dñs: ⁊ suscitabo dauid germē iustū ⁊ regnabit rex ⁊ sapiēs erit ⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiā in terra Et hoc est nomē qꝺ vocabūt eū Dñs iustꝰ nr̄ ꝰ. In dieb⁹ illis saluabit iuda: et isrl habitabit cōfidenter. Et hoc. Gloria. Dominus. Hymnus.

COnditor alme syderū: eterna lux credentium / christe redēptor omniū / exaudi ꝓces supplicum.

Qui cōdolēs interitu mortis pire sec̄z: salua sti mūdū lāguidū: donās reis re-

Q ergēte mūdi vespere vti (mediū. sponsus de thalamo: egressus honestissima virginis matris clausula.

Cui⁹ fortī potēcie genu curuāt oia celestia terrestria fatēt nutu subdita.

Dñica pma aduentus.

Te deꝓcamur agie vēture iudex scli ꝙ serua nos i tēpore hostis a telo pfidi Laus honor virt⁹ gsia: deo patri et filio sctō simul paraclito in sempiterna scla. Amē. ℣. Rorate celi desuper. ℟. Et nubes pluāt iustū: aperiat terra ꝛ germinet saluatorem. Eodē mō rndeat ad oēs ℣. post hymnū. tā ad matu. ℣ ad vēs. et cōple. p totū ānū: nisi in trib⁹ feriis āte pascha et in seruitio mortuor: ita tñ q̄ in tpe paschali finiant cū Alla. et sub silentio. añ. Ecce nomē domini venit de longinquo. et claritas eius replet orbem terrarū. ps. Mag. Oratio Excita q̄s dñe potentiā tuā ꝛ veni: vt ab imminētib⁹ peccator nōr periculis te mereamur p̄otegē te eripi: te liberāte saluari. terminādo sic. Qui vivis ꝛ re. cū Dñs vobiscū et Benedicamus dño. Nulla fiat p̄cessio ante crucē hoc sabbō ad vēs. nec abhinc vsq̄ ad dñicā in albis et tūc in choꝛ. Hac ipsa die nulla fiet memoꝛia de sctā maria. Verūtñ si fes. sci ādꝛee apli hoc sab. ꝓcesserit vel in ipso cōtigerit: de eo fiet mēoꝛia q̄ ꝓcedet mēo. btē marie: et in ipso die et quotidie infra oct. et in oct. ꝛ tūc oō eiusd̄ sic terminet. Per chꝛistū do. ¶ Et scīēdū est q̄ q̄n fit mēo. vel ꝓcessio. ad vēs. vl ad matu. tūc ad oēs oōes post p̄imū Bñdicam⁹ q̄ terminat Qui vivis ꝛ regnas cū deo pr̄e. vl sic. Qui cū deo patre ꝛ spū sctō. vel sic. Qui vivis et regnas de⁹ p. vel sic. Qui tecū vivit ꝛ re. sp dñr vsq̄ in finē tūc oōnes q̄ finiūt sic. Per dñm nr̄m ihesū chꝛistū filiū tuum. nō dr viterius: sed stati dt. Amē a choꝛo: ꝛ postea fiet ꝓcessio vel mēo. Cū vero p̄imū Benedicam⁹ sequat aliqua mēo. vel ꝓcess. post aliquā oō-nēq̄ terminet Per chꝛistū do. vel sic. Per eūdē do tūc cōcludit sic Per chꝛistū do. vel sic. Per eūdē do. no. Sitr fiat p oīa post illas oōnes q̄ dr post ꝓcessio. añ millā. Mēo de sctā maria añ. Ave maria gr̄a plena dñs tecū benedicta tu in mulieribus alla. Et dicat hec ꝓdicta añ ad mēoꝛiā de sctā maria vl q̄ ad vigi. natiuita. dñi: i p̄imis vesp. sctōr. ix. lec. et in sabba. Finita añ. dicat ℣. Egredietur virga de radice iesse ℟. Et flos de radice eius ascendet. Orō.

Deus q̄ de vtē marie virgis vtero verbum tuū āgelo nūciāte carnē suscipere voluisti: ꝓsta supplicibus tuis vt ꝙ vere eā dei geītricē credim⁹: ei⁹ apud te itercessionib⁹ adiuuemur. ℣ eundē do. no. ie. His dictis sine iteruallo dicat vel. de sctā maria sine nota vt habet post cōe in officio de btā mat tpe aduē. vl i⁹ oc mō. Sup hos. añ. Prophete p̄dicauerunt nasci saluatorē de virgie maria ℣s. Letat⁹. k. xli. ps. Ad te le. fo. xli. ps. Nisi q̄. fo. xli. ps. Qui ꝛfi. fo. xli. ps. In cōuertē. fo. xlij. Fe. aūt. iij. q̄n ꝓdicti hi dñr ad vēs de die: tūc ad vēs de sctā mat dicēt hi pi. sc̄z ps. Dixit do. xl. ps. Cōfiteb. fo. xl. ps. Btūs vir. fo. xl. ps. De pfūdis. fo. xlij. ps. Memēto. k. xlij. Cpm.

Ecce virgo cōcipiet ꝛ pariet filiu- Isaie. 7.
um: ꝛ vocabit nomē eius emanuel: butyr̄ū ꝛ mel comedet: vt sciat reꝓbare malū: ꝛ eligere bonū. Deo Hymn⁹. Aue maris stel. ℣. Diffusa ē gratia in la. añ. Ne timeas maria: invenisti gratiam apud dñm: ecce cōcipies et paries filiū alla. ps. Magnifi. Oratio.

Concede nos famulos tuos q̄s dñe deus ꝑpetua mētis ꝛ coꝛporis salute gaudere ꝛ gl̄iosa btē marie semp virgis intercessione a p̄sēti liberari tristicia: ꝛ eterna ꝑfrui letitia Que terminat sic. ℣ chꝛistū dñm no. Choꝛ⁹ rñdeat. Amen. Nō dicat Dñs vob. nec Bñdicam⁹ sed stati dr mēo. de sctō spū. añ. Deus sctē spūs reple tuoꝛū coꝛda fidelium: et tui amoꝛis in eis ignem accende. ℣ Emitte spiritum tuum ꝛ creabūtur. ℟. Et renouabis faciem terre Or.

Deus q̄ coꝛda fideliū sci spūs illustratiōe docuisti: da nobis i eodē spū recta sapere: ꝛ de ei⁹ sēp cōsolatione gaudere. ℣ chꝛi. Deinde fiat memoꝛia de sctō in cuius honoꝛe dedicata est eccl̄ia: vt in p̄hendis vel i aliis ecclis parochialibus: et postea de re-

liqis scõm ãtiquũ ordinale. añ. Qui
pora sctõrũ in pace sepulta sunt: et viuent
noia eorũ ieternũ. ℣. Beati qui habitãt i
domo tua dñe ℟. In scla scloꝝ. Oratio

PRopitiare qs dñe nobis famu
lis tuis per sanctoꝝ tuoꝝ quo
rũ reliquie in presẽti cõtinẽtur eccla
merita gloriosa: vt eoꝝ pia inter cessi
one: ab omnibus semp̃er ptegamur
aduersis. Per chriſtũ dominum nr̃m
Alia oratio ad matu. tantũ. Oratio.

PResta qs omnipotẽs deus: vt
sanctoꝝ tuorũ quorũ reliquie
in hac continẽtur ecclesia nos ptote-
gant merita: quatenus eorũ precib⁹ /
trãquilla pace in tua iugiter laude le
temur. Per chriſtũ dominum nostrũ
Mẽoria fiat de oibus sctis sẽp ad vs̃ ꝫ
ad matu. de sctã maria: quãdocunq;
chor⁹ regit. In alijs vero diebus fiat
mẽo. de eis ad vẽs. et ad matu. de die
Dñ per totũ ãnũ obseruet: nisi a ca-
pite ieiunii vsq; ad vigi. pasche: tunc
eñ nulla fit mẽoria de fest. loci: nec de
oib⁹ sctis ad vẽs nec ad mat. de die. ã.
Ecce dñs veniet ꝫ oẽs scti ei⁹ cũ eo: ꝫ erit
in die illa lux magna alla. ℣. Ecce appare
bit dñs super nubem candidam. Et cum
eo sanctorum milia Oratio.

ADscientias nras qs domie visi
tando purifica: vt veniẽs dñs
nr̃ iel⁹ chriſt⁹ filius tu⁹ cũ oibus sctis:
paratã sibi in nobis iueniat mãsionẽ
Qui te. Mẽo. de pace. añ. Da pacẽ
dñe in dieb⁹ nostris. quia nõ est alius qui
pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℣.
Domine fiat pax in virtute tua. ℟ Et a-
bundantia. Hec oratio sequens dicat
ad vesperas tantum. Oratio.

DEus a quo sctã desideria: recta
cõsilia: et iusta sunt opera: da
seruis tuis illã quã mũd⁹ dare nõ po
test pacẽ: vt et corda nostra mãdatis
tuis dedita: ꝫ hostiũ sublata formidi
ne: tempora sint tua protectione trã
quilla. que terminetur sic Per domi
nũ nostrũ ie. xr̃. cũ Dominus vobiscũ ꝫ
Benedicamus. ¶ Alia subsequens di-
catur ad matutinas tãtum. Oratio.

DEus auctor pacis ꝫ amator: quẽ
nosse viuere cui seruire regna
re est ptege ad oib⁹ ipugnatioib⁹ sup
plices tuos: vt q̃ in defensione tua cõ-
fidim⁹: nullis hostilitatis arma time
am⁹. Per do. Dñs vo. Bñdicam⁹ dño.
¶ Ad 2ple. de aduẽ. ebd icipi. hoc mõ
Cõuerte nos de⁹ salutaris nr̃. chor⁹
Et auerte irã tuã a nobis. Saterdos
De⁹ i adiu. vts ad vesp. Un⁹ cle. de. ii
forã icipi. añ Miserere mihi dñe ꝫ exau
di oronẽ meã. ps. Cũ iuo. f. xlvi. Et ito
nes ps. ab aliquo de supiori grad. ps.
In te dñe spa. i. ꝫ dicat vsq; ad ℣ Odi
sti obser. tm. fo. xv. ps. Qui hitat fo.
xxxiii. ps Ecce nũc. fo. xiiii. Hi pdicti
ps. dñr quotidie ad 2ple p totũ annũ
de quocũq; fiat festu. pterq̃ a cena do
mi vsq; ad oct. pas. ꝫ dñr sub una vo.
nullũ pm. exaltãdo i cho. vts. Cpm.

TU in nobis es dñe: ꝫ nomẽ sctm̃
tuũ inuocatũ ẽ sup nos. ne dere
linquas nos domine de⁹ noster Cho-
rus rñdeat. Deo gratias. Hymnus.

DEus ecis ante terminum rerũ
creator poscim⁹: vt soluta cle-
mentia sis presul ad custodiam.
Procul recedant somnia ꝫ noctium
fantasmata: hostẽq; nostrum com-
prime ne polluantur corpora.
Presta pat oipotẽs p iesũ chriſtũ do-
minũ q̃ tecũ in ppetuũ regnat cũ sctõ
spũ. Amẽ. Hic hy⁹ dẽ ad cõple. p totũ
ãnũ: nisi i dupl̃ fe. ꝫ i oc. cũ regie cho. ꝫ
a. xl. vsq; in crastin. sctẽ trite. ℣ Custo-
di nos domie. ℟ Ut pupillã ocli sub vm
bra alarũ tuarũ protege nos. añ. Uei do
mine visitare nos i pace: vt letemur coꝝ
te corde perfecto. ps. Nunc di. to. xlvii.
Kyrieleyson. iii. ¶ Sequũtur pces
Christeleyson. iii. Kyrieleyson. iii
Pater no. Et ne nos. Sed li. In pace in
idipsũ. Dormiã et requiescã. Credo i deũ.
Carnis resurrectionẽ. Et vitã eter. amẽ
Bñdicam⁹ patrẽ ꝫ filiũ cũ sctõ spũ. Lau
dẽ⁹ ꝫ superexaltem⁹ cũ in scla. Bñdict⁹
es dñe i firmãmẽto celi. Et laudabil ꝫ gloꝛ⁹
ꝫ super. Bñdicat ꝫ custodiat nos ops ꝫ
misericors dñs. cho. rũ d. amẽ. Excelle.

pſõa ſcz ſacer. dicat. ℭ Cõfiteor deo beate marie/ oibus ſctis. ℣ertens ſe ad cho. ꝛ vobis: q; peccaui nimis cogitatiõe/ locutione/ et ope. Mea culpa. Reſpiciens ad altare. ꝓ cor ſctãm mariã oſs ſctos dei. Reſpiciẽs ad chorũ. ꝛ vos orare p me Chor⁹ rñdeat ad eũ ℳiſereatur veſtri oipotens deus: ꝛ dimittat vobis oia pcta vra: liberet vos ab oi malo: ꝓſeruet ꝛ cõfirmet in bono: ꝛ ad vitã pducat etnã. Poſtea ad altare ꝓuerſo Cõfiteor vtš. Deinde dicat ſacer. ad cho. ꝓuerſ⁹ hoc mõ Miſereat ve ꝛ. Deide dicat ſacer. ℍ bſolutionẽ ꝛ remiſſionẽ oĩum pctõrũ nr̃or̃/ ſpaciũ vere penitentie/ emẽdationẽm vite/ gr̃az ꝛ cõſolationẽm ſcti ſpũs: tribuat nobis omps et miſericors dñs. Amẽ. Tã ad pmã q̃ ad cõple. p totũ ãnũ qñ Cõfiteor. dr̃. deide dicat ſacer. executor officii. ℣ eus tu cõuerſ⁹ viuificabis nos. Et plebs tua leta bit i te. ℗ ſtẽde nobis dñe miam tuã. Et ſalutare tuũ da nobis. ℣ ignare dñe nocte iſta ſine pctõ nos cuſtodire. ℳ iſerere noſtri dñe. Miſerere nr̃i. ℍ iat mia tua dñe ſuper nos Quẽadmodũ ſperauim⁹ in te. ℣ ñe de⁹ virtutũ cõuerte nos. Et oſt de faciẽ tuã ꝛ ſalui erim⁹. ℣ ñe exaudi. Et clamor. ℣ñs vobi. Et cũ ſpũ. ℗ro.

ILlumia q̃s dñe de⁹ tenebras noſtras: ꝛ totius noctis inſidias tua nobis repelle ppitꝰ. Per dñm no. Hec ces ꝓ̃. dicãt ſupꝛadicto modo p totũ ãnũ. ad 2ple. tã in feſtis dupl. q̃ ſimpli ꝛ i feriis: niſi a cena do. vſq; ad oc. pal. ita tñ q; in oib⁹ feẽ. p aduẽ. et a Dñe ne ĩra. vſq; ad cenã dñi. et a De⁹ oim vſq; ad aduẽ. do. quãdo de feria agit. poſt ℣. Fiat mia. ſtati ſeq̃t. ℣ Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te Miſerere mei et exaudi me. ℟ Miſerere to ℣ ℟. dicitur cũ Gla pri ꝛ Sicut erat ſine nota. Et tũc oia fiãt in pſtratiõe ab iceptiõe pmi. Kyrie. vſq; poſt or ꝛ Cõfiteor. Miſereat. ꝛ Abſolutioẽ ꝛ ita tñ q; ĩmediate poſt ℟. erigat ſe ſacer. ſic dicẽdo, cũ nota ℣. ℍ urge dñe adiuua nos. Et chor⁹ rñdeat. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuũ. ℣ ñe deus virtutũ ꝛuerte nos. Et oſtẽde fa, ℣ ñe exaudi Et clamor. ℣ñs vo. ℗rem⁹. Illumina q̃s do. ℣ñs vobiſ. ℟ ñdicam⁹ do. Deo gratias. Sub eoĩ tono dicãt ꝛ finiãt oĩoes ad oẽs horas ſcz ad pmam tertiã/ ſextã/ ꝛ nonã ꝛ ad cõple. p totũ ãnũ: niſi a cena dñi vſq; ad cõple. ĩ vigi. paſche. ꝛ niſi in die aiar. Hec ora. ℟dicta cũ cp̃. ℟dicto ꝛ ℣. Cuſtodi nos: dicat p totũ ãnũ ad cõple. niſi a cena dñi vſq; ad octa. paſ. ãn. ℣o ſup pſal. ſcz Miſerere. p totũ aduẽtũ dicatur: ꝛ a craſtino oct. epi. vſq; ad xl. ꝛ a dñica paſſionis dñi vſq; ad cenã dñi. ꝛ a craſtino feſti ſcẽ trinita. vſq; ad aduẽ. dñi dicatur: niſi in feſtis ꝛ per octa. beate marie: et niſi in feſto reliquiar ꝛ oĩm ſanctor̃ũ. Hoc ℟dictum cõple. nõ mutatur in toto aduẽtu: niſi in feſtis duplicibus q̃ infra aduẽ. eue. Tũc enim mutet hy⁹ ſolũmodo ꝛ dicatur hy⁹.

Saluator mũdi. Omni die per annũ poſt cõple. de die/ ꝛ poſt matu. de die/ et matutinas de ſcta maria: ꝓter q̃ in feſtis duplicib⁹ et per octa. aſſũp. et natiuita. bt̃e marie: ꝛ dedica. eccle et in die aiarũ/ ꝛ in vigilia natal dñi/ et abhic vſq; ad inceptionẽ hyſto. Domine ne in ira. et a cena domini vſq; ad iceptionẽ hyſt. De⁹ qm. dicat p pace eccle cũ genuflectiõe: ſcz ℟s. Ad te leuaui. cũ Gloria/ ſed ſine nota. Finito ℟o ſeq̃t Kyrieleyſõ. Chriſteleyſõ. Kyrieleyſõ. Pater no. Et ne nos. Sed. Et urge dñe. Et libera nos. ℣ omie de⁹ virtutũ cõuerte nos. Et oſtende faciẽ tuam et ſalui erim⁹. ℣ ñe ex. Et cla. ℣ omin⁹ vobiſcũ. Et. Deide dicat ſacer. exectu. officii ĩ audiẽtia: ſcz ſic nota. ℗rem⁹.

ECcle tue q̃s dñe ꝓceres placat⁹ admitte: vt deſtructis aduerſitatib⁹ et erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate: ꝛ pacẽ tuã nr̃is concede tẽpor̃ib⁹. Per chriſtũ. His dictis ſurgat ſacer ℣. et õnes clerici a pſtratione oſculãtes formulas. Item quotidie p ãnũ poſt nonã dicatur ℟s. De profundis. niſi in ℟dictis tẽpori-

bus: cum tñta sola oratione videlicet.
ABsolue ꝙs dñe aias oim fideliū defunctoꝝ ab oi vinculo delictoꝝ: vt in resurrectiōis gl̃ia/ iter sctōs et electos tuos resuscitati respirēt Per chr̃i. Reqescāt in pace. Amē. Nō dr ps. De pfundis. in rl. post nonā: nisi in festis ix. lec. ¶ Ad cōpleto. de sctā maria quod exꝛa chorū dicit sup ps. ān. Btā es maria que credidisti perficiet i te que dicta sunt tibi a dño alla pi. Usqquo. fo. iiij Judica me de. fo. xx. Sepe expugna. fo. xlij. Dñe non est exaltatum. folio. xlij. Capitulum
Eccl. 24 SIcut cynamomū ⁊ balsamum aromatizās odorē dedi/ quasi mirra electa dedi suauitatē odoris. hyᵖ. Virgo singularis. Uitā pста. Sit laus ỽ. Elegit eā deus. ā. Ecce ancilla domini: fiat michi secundum verbum tuum ps. Nunc dimittis. Oratio.
ORatiam tuā quesumus domie mentibus nostris infunde: vt qui angelo nunciāte christi filij tui incarnationē cognouimꝰ: per passionē eius et crucē/ ad resurrectiois gl̃iam ꝓducamur. Que finitur sic. Per eum dēdñm nostrū ihesū chr̃istū filiū tuū Qui tecū. Dñs vo. Bñdicamꝰ domino hec o ꝯo dicit ad simplex cōple. de sctā maria p aductū tñ. Sciēdū est ꝙ per totū aductū ad simpl. cōple. dicātur de sctā maria a fie. et pi. predicti: cum ꝓdictis ch. hym. et ỽ. vtꝭ. ¶ Ad matu. de aductu dicat sacer. Pater. Aue maria. Postea sacerdos icipiat seruit. hoc modo. Dñe labia mea aperies. Cho. rñdeat Et os meū ānū. lau. tu. Sacer. statim. Deꝰ in adiutoꝝ mē. vtꝭ. Officiū pr̃incipal rcōris est in pr̃is Inuit. ꝯrere a cātore ⁊ cātū pi Ueite Deide cū socio suo rectore chori i cappis sericis ad gradū cho. sil icipt. inuit Ecce venit rex. Choꝝ pl̃sequat sic. Occurramꝰ obuiā saluatori nostro. Rcō. di. sil totū ꝑ. Ueñ. nullū ỽ. exaltā. Post pr̃imū et quitū ỽ. pi. repeta. totū iuit. a Cho. Et pꝰ. iii. ỽ. a cātore vl sucꝯ. reiciat inuita. voc̄ exaltādo: ⁊ pēr cātet a choro. Post scdm ỽo ⁊ quartū ⁊ tertū ỽ. pi. repetat choꝝ Occurramꝰ ⁊c̄. Deide reincipiat inuita. a rcōre et pcātet a choro. Hic ordo obserue. p totū ānū de iuita. cū suis pl̃s. dicēd. nisi a passiōe do. vsqz ad diē palche: ita tū q i fes. dupl. pr̃io pcātet iui. a rectoribꝰ chori qui dicturi sūt psalmū Uenite. postea repetatur a choro. Hymnus.
UErbum supernum prodiēs/ a patre olim exiens: qui natus orbi subuenis: cursu decliui tēporis.
Illumina nūc pectora/ tuoqz amore cōcrema: audito vt pr̃econio/ sint pulsa tandem lubrica.
Iudexqz cum post aderis/ rimari facta pectoris: reddens vicem pro abditis/ iustisqz regnum pro bonis.
Non demum artemur malis: pro qualitate criminis; sed cū beatis cōpotes simus perhennes celibes.
Laus honor ỽtꝰ. Iste. iii. ān. seqn incipiāt in secda forma. In. i. noc. ān.
Non auferet sceptrū de iuda ⁊ dux de femore eiꝰ donec veniat qui mittēdꝰ est. pi. Btūs vir. fo. ij. Quare fre. fo. ii. Dñe q̄d mul. fo. ij. Dñe ne in fo. iiij. Et dicāt sub vna voce ⁊ sub vno Glia pr̃i. nullū ꝓm exaltādo ¶ Et notādū ꝙ p totū ānū quādocūqz plures pi. habēt sub vno Glia ad nocturn. vl ad horas unlꝰ eoꝝ debz exaltare añqz pueiat ad illū ỽ. Glia. ān. ¶ Et rit expectatio gētiū lauabitqz vino stolā suā. et sanguine vue pallū suū. pi. Dñe deꝰ meꝰ. fo. iij. Dñe dñs nr̄. fo. iij. Cōfitebor. fo. iij. In dño cōfi. fo iii. sub vna voce sub vno Glia unllū psal. exaltādo. ān. Pulchriores sūt oculi eius vino: ⁊ dētes eius lacte cādidiores. pi. Salū me fac. i. fo. iiij. Usqquo. fo. iiij. Dixit iſi. i. fo. iiij. Dñe q̄s hab. k. iiij. sub vna voce sicut pō. pi dicebāt ỽ. Ex syō spēs decoris eiꝰ ix. Deus noster manifeste veiet. Deide ỽ. Pē nēct Aue mar. a toto choro pr̃iuati. ¶ Et notādū est ꝙ nūqz in ecclia Sarū scipit pē nēnec Credo. a sacer. erec. officij i audiē. ad aliqd ser. nisi ad inis tñ: vbi totalit i audiētia dicāt vel cā

ctur. Et postea dicat sacer. in audiē-
tia. Et ne nos inducas. Chorus rñdeat
Sed libera nos a malo. Cleri. lector di-
cat Jube dñe bñdicere Sacer. Bñdictiõe
perpetua bñdicat nos pater etern⁹. Cho.
respõ. Amē Et sciēdũ est q⁹ oēs benedi
ctiões ad matu. p totũ ānũ modesta
voce dicāt a sacer. siteri sedē. nisi tñ ad
pmã/quartã/z septimã lcões. Tñi
die natal dñi tres vltie bñdictiões stā
do dicāt. Hac die incipiat isaias et le
gat per totũ aduē. qñ de tpali agitur
nisi in secundo z tercio nocturnis. do
minicis diebus: et nisi in iiii. et vi. fer
et sabbõ. iiii. tẽpor. Clericꝰ pmã le
ctionẽ legat hoc modo. Lectio pria.

Visio isaie filii amos quã vi
dit super iudã z hyrlm in di
ebus ozie/ioathan/achaz/z
ezechie regũ iuda. Audite
celi et auribus percipe terra: qñ dñs
locutus est. Filios enutrivi et exalta
vi: ipsi autẽ spreverũt me. Cognovit
bos possessorẽ suũ z asinꝰ presepe dñi
sui: israel aũt me nõ cognovit/z po
pulus meus nõ intellexit. Ve gẽti pec
catrici: populo graui iniquitate. semi
ni nequã/filijs sceleratis. Dereliqrũt
dominũ/blasphemaverũt sanctũ is-
rael: abalienati sũt retrorsũ. Hec di
cit dominus deꝰ/cõvertimini ad me:
et salui eritis. Sic finiantur oēs lecti
ones de pphetia per totũ ānũ ad ma
tutinas: nisi in vigilia mortuorũ/et
in tribus noctibus ante pascha. Reli
quę vo lectiones finiãtur cũ Tu autẽ
domine miserere nostri quotidie per
annũ: nisi solũmodo in vigilia mor-
tuorũ et in die aiarũ: et etiã in tribus
noctibus ante pascha: que terminẽt
vt patet in lcõnibus. Finita lcõe non
respõdeat chorꝰ Deo gratias. in au-
diẽtia: sed stati absq; interuallo ℟. in
cipiat: qõ p totũ ānũ observetur Hac
die pmũ ℟. incipiat a tribꝰ pueris
in suppellicijs ad gradũ chori cõver-
si: sad altar: z percantet a choro v. de
licz duo pueri ex parte chori cũ tertio
puero ex opposito in medio eor stãte
simul incipiãt ℟ Aspiciẽs a lõge ecce vi
deo dei potẽtiã veniẽtẽ: z nebulã totã ter-
rã tegẽtẽ. Ite obuiã ei z dicite. Nũcia no
bis si tu es ipse Qui regnaturꝰ es. In po
pulo israel. Solus puer ebdomadariꝰ
exte chori stans dicat pmũ v. Qui
ex terrigene et filii hoiz: simul i vnũ diues
z pauper. Choriꝰ. Ite obui. Oēs repeti-
tiões dicāt vsq; ad finẽ ℟ii. Secundꝰ
puer ex parte cātoris in medio stans
solus dicat scõm v. Qui regis israel in
tẽde: qui deducis velut ouẽ ioseph. Cho
rus. Nũcia. Tercius puer ex parte de
cani solꝰ dicat tertiũ v. Excita dñe po
tentiã tuã et veni: vt saluos facias nos.
choriꝰ. Qui regnatu. Deide hi tres pue-
ri simul dicāt. Glia pa. choriꝰ In pplo
Choriꝰ vero ab inceptione Glia stare
tenẽt vsq; ad inceptiõez scde lcõis. Itẽ
oēs tres pueri recipiãt ℟. Aspiciẽs a
longe. z pcantetur a choro. Lectio. ii.

Si per quo pcutiã vos vltra ad
dẽtes puaricatiõem. Omne ca-
put lãguidũ z omne cor merẽs: a plã
ta pedis vsq; ad verticẽ/nõ est in eo sa
nitas. Vulnꝰ et livor et plaga tumẽs
nõ est circũligata: nec curata medica
mine neq; fota oleo Terra vra deserta
ciuitates vestre succense igni. Regio
nẽ vram cora vobis alieni devorant:
z desolabit sicut in vastitate hostili.
Et dereliquet filia syon vt vmbraculũ in vinea/z sicut tuguriũ i cucume
rario: sicut ciuitas q̃ vastat. Nisi do-
minꝰ exercituum reliquisset nobis se
mẽ: quasi sodoma fuissemꝰ: et quasi
gomorra similes essemꝰ. Hec dicit dñs
deꝰ cõvertimi ad me: z salui eritis. ℟
Aspiciebã in visu noctis: z ecce i nubib⁹
celi filꝰ hominis venit. Et datũ est ei reg
nũ z honor: et omnis populus tribꝰ et lin
gue serviẽt ei. v. Potestas eius potestas
eterna que nõ auferet: z regnum eiꝰ quod
nõ corrumpetur. Et datum. Lectio. iij.

Audite verbum domini prin-
cipes sodomorum/percipite
auribꝰ legem dei vestri populus go-
morre. Quo michi multitudinem vi
ctimarum vestrarum dicit dominꝰ:

plenus sum. Holocausta arietũ: & adipem pinguiũ: et sanguinem vitulorũ et agnorum et hircorũ nolui. Cũ veniretis ante conspectũ meũ: quis quesiuit hec de manibus vestris vt ãbuletis in atriis meis Ne offeratis vltra sacrificiũ frustra Incẽsũ vẽm abominatio est michi. Neomeniã et sabbatũ et festiuitates alias non ferã. Iniquisũt cetus vestri: kalẽdas vestras et solẽnitates vestras odiuit anima mea: facta sunt michi molesta. Laborauisustinens. Et cũ extẽderetis manꝰ vestras: auertã oculos meos a vobis. & cũ multiplicaueritis orationẽ: nõ exaudiã. Manus enĩ vestre sãguine plene sũt. Hec dicit dñs. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariã virginẽ desponsatã ioseph: nunciãs ei verbũ. et expauescit virgo de lumine ne timeas maria inuenisti gratiam apud dñm ecce concipies et paries. Et vocabitur altissimi filius. ℣. Dabit ei dñs deus sedẽ dauid patris eius: et regnabit in domo iacob ineternũ. Et vo. Glia patri. Et voca. ¶ In ij. nocte. ãn. Bethleẽ nõ es minima in principibus iuda: ex te enim exiet dux qui regat populũ meũ israel: ipse enĩ saluũ faciet populũ suum a peccatis eorũ. ℣s. Cõserua. fo. iij ãn. Ecce virgo cõcipiet et pariet filiũ: et vocabitur nomen eius emanuel. ℣s. Exaudi deus. fo. iiij. ãn. Orietur in diebus eius iustitia & abũdãtia pacis: et adorabũt eũ oẽs reges: oẽs gẽtes seruient ei. ℣s. Diligã te. fo. v. ℣. Egredietur virga de radice ỹesse. ℟. Et flos de radice eiꝰ ascẽdet. Tres medie lectiones de sermõe beati maximi ẽpi: et legãtur sine titulo: sed cũ Jube dñe bñdicere. incipiant et cũ Tu autẽ finiantur. Lectio. iiij.

Beati maximi.

Igitur quoniã post tẽpus spiritualibꝰ epulis reficere nos debemus: videamus quid euãgelica lectio prosequatur Ait enĩ dñs (sicut audiuimus) de aduẽtu sui tẽpore Sicut fulgur choruscãs de sub celo: ita erit aduẽtus filij hominis. Et addidit inquisequẽtibus. In illa nocte erũt duo in lecto vno / vnus assumetur: & alter relinquetur. Due molẽtes in pistrino vna assumetur: et altera relinquetur. Mouet fortasse vos fratres: cur dñs aduẽtũ suũ indicans noctis se tẽpore ostẽderit aduẽturũ. cũ vtiq; aduentꝰ eiꝰ magna cũ claritate diei: magno cũ tremore et timore suscipi deberet a cũctis. Tu au. ℟. Aue maria gratia plena dñs tecũ. Spũsãctus superueniet in te: & virtꝰ altissimi obũbrabit tibi quod enĩ ex te nascetur sanctũ: vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet istud quoniã virũ nõ cognosco: et respõdẽs angelus dixit ei Spiritus sanctus. Lectio quinta.

Hrequẽter audiuimꝰ sacris litteris predicatũ / priusq; dñs iesus christꝰ adueniat ãtichristũ regnaturũ: qui ita tenebras humano generi sue prauitatis infũdet: vt lucẽ veritatis nemo pene prospiciat: et caligine propria operiẽs mẽtes hominũ: tecitatẽ quãdã spiritualibus oculis exhibebit. Nec mirũ si diabolus emittat iniquitatis tenebras: cũ ipse sit nox oim peccatorũ Ad huius igitur tetrã caliginẽ depellẽdã: velut fulgur quoddã christus aduenier. Et sicut lucẽte die nox subuertitur: ita chorusscante saluatore ãtichristus effugabitur. Nec vlteriꝰ poterit disseminare iniquitatis sue tenebras: cũ lumẽ veritatis effulserit Quod autẽ ait in illa nocte erũt duo in lecto vno / vnus assumetur et alter relinquetur: hic iã resurrectiõis meritũ demõstratur q; pro qualitate viuẽdi sit gratia resurgẽdi. Ac tantã in singulis quibusq; resurrectiõis esse distãtiam: vt duobus etiã pariter dormiẽtibꝰ et vna sede quiescẽtibus: equalis nõ possit esse assũptio. Quãuis enĩ eodẽ cõsortij lectulo teneãtur pro meritis tamẽ alter eorũ rapietur in celũ: alter relinquetur in terris. Lectus enĩ quidã noster cõmunis est terre huius ãplissimũ solũ: in quo corpora nostra deposita / tutissima sede requiescũt In hoc autẽ lectulo ille mollius dormit: quisqs durius in hac vita sese gesserit. Tu aũt. ℟. Suscipe

verbū virgo maria quod tibi a dño per angelū trālmissū est: concipies et paries deū pariter et hominē. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Paries quidē filium / sed virginitatis nō patieris detrimentum: efficieris grauida / ℟ eris mater sēper intacta. Et benedicta. Lectio. vi.

POssumus etiā ipsa membra nostra lectulos nostros prophetās nūcupare: in quib⁹ anime nostre veluti i quodā stratu suauissime demorantur. Quod quidē sanctū prophetā sēsisse arbitror: cū dicit. Uniuersū stratū eius versasti in īfirmitate eius Beatus est enī ille: cui⁹ stratū dñs in ipsius īfirmitate cōuertit: vt qui fuerat pauloante iracūdus ℟ adulter et petulās et cūctorū sceleru infirmatibus plenus: assuetū corpus ei⁹ malo versans dñs: fiat castus humilis ℟ modest⁹. De quo stratu spiritualiter ad paraliticū dictū est a dño. Surge tolle grabatū tuū ℟ ābula. Nō enī tā in eo admirationis aliquod erat. vt cōfracti lectuli ligneū cratē portaret paraliticus: q̄ vt resoluti corporis mēbra ℟ debilitate cōfracti / velut anime sue necessariū lectulū paraliticus ipse gestaret: et corā positis iudeis propriis abiret pedibus: qui manibus alterius fuerat alienis. In hoc plane (sicut dixi) cōpleta est prophetica illa sē tētia. Uersasti stratū eius in infirmitate eius. vt versa vice portaret lectū in quo fuerat pauloāte portatus. Et anima illi⁹ que prius vasculo corporis ferebatur: postea corpus suū ipsa vtilius circūferret Potest etiā accipi quod ait. Erūt duo in lecto vno: vn⁹ assumetur / ℟ christianorū plebs: et alter relinquetur / populus iudeorū Qui velut vno lectulo hoc est vna mādatorū lege tenētur: et velut simili resurrectiōis specie gloriātur. Tūc igitur christianorū beatus populus assumetur i gloriā: iudeorū aūt execrabilis conuētus / relinquetur in terra. Tu autē. ℟. Saluatorem expectamus dñm iesū christū. Qui reformabit corpus humilitatis nostre. Configuratū corpori claritatis sue. ℣. Sobrie et iuste et pie viuam⁹ i hoc sēlo: expectātes beatā spem et aduētū glie magni dei. Qui. Glia Cōfi.

In iij. nocturn. ān Nox precessit dies autē approprquabit: abiciam⁹ ergo opera tenebrarū: ℟ induamur arma lucis. ℣ Celi enarrāt. fo. v. ān Hora est iā nos de somno surgere ℟ aperti sūt oculi nostri surgere ad christum: quia lux vera est fulgens in celo. ℣. Exaudiat te do. fo. vi. ān. Gaudete in dño sēper: modestia vestra nota sit oībus hominib⁹: dñs prope est nichil soliciti sitis: sed in omni oratione petitiones vestre innotescant apud deū. ℣. Dñe in virtute. fo. vi. ℣. Egredietur dñs de loco sācto suo ℟. Clemiet vt saluet pplm suū. Nō dicatur biteri Che ḥdicte āne in noct. hui⁹ dñice cū suis ℣is. dicātur oībus dñicis per totū ad uētū. Lectio septima de exposicione euāgelij hoc modo scīptatur: post acceptā bñdictionē cū Jube dñe bñdicere Et sequat sic Letō scti euā. scōm matheū xxi. Nō dicat Glia ti. do Lec. vij

In illo tēpore. Cū approprquasset iesus hierosolymis / et venisset bethphage ad montē oliueti: tūc misit duos discipulos suos dicens eis. Ite in castellum quod cōtra vos est: et statim inuenietis asinā alligatam et pullum cum ea. Soluite: et adducite michi. Et reliqua. Finitis verbis euangelij: dicat lector titulum de omel. sub eodē tono quo et lectio dicebatur: ita q̄ nō dicatur / de ea dē lectione: per totū annū quando de tpali agit. l. in fine sed hoc modo hac die. Omelia ex diuersis tractatibus. quod p totū ānū obseruet scōm Sarū: vt post euāget. suis locis titulāt. Bethphage / dom⁹ bucce sive domus maxillarū interptatur: qui sacerdotū vicul⁹ erat / ℟ cōfessionis portabat typum: et erat situs in mōte oliueti:

vbi lumē sciētie/vbi laborū et dolorū requies est Tūc misit duos discipulos suos. Nō imerito posſūt duo discipli ad exhibēda dño aialia destinati/duo predicatorū ordines/ vn⁹ videlicet ingētes/alter in circūcisionē direct⁹ intelligi. Qui recte duo mittūtur: siue propter sciētiā veritatis ⁊ operatiōis mūdiciā. siue ppter hemine dilectionis/dei videlicet ⁊ proximi sacramentū toto orbe ꝑdicādū. ℟. Audite verbum dñi gentes et annūciate illud in finibus terre. ⁊ in insulis que procul sūt dicite Saluator noster aduenietꝫ. Annūciate et auditum facite: loquimini et clamate. Saluator. Lectio. octaua.

ITe in castellū quod cōtra vos est. Contra eni aplos erat: nec iugū doctrinaꝫ volebat accipe. Mis si igitur isti discipli doctores significāt: quos vt indocta ac barbara totius orbis loca quasi cōtra positi castelli menia: euāgelizādo penetrarēt destinauit Et stati inuenietis asinā alligatā ⁊ pullū cū ea Soluite: et adducite michi. Introeūtes mūdū predicatores sācti: inuenerūt populū nationū perfidie vinculis irretitū Funiculis eni peccatorū suorū vnuſqſq constrictus erat Nec solū nationū: verū etiā iudeorū. Omnes eni peccauerūt et egēt gloria dei. Asina quippe q̄ subiugalis fuit et edomita: synagogam que iugū legis traxerat. pullus asine lasciuus et liber: populū nationū significat Super quē nullus adhuc hominū sedit: quia nemo rationabiliū doctorū frenū correctionis/quod velliguā cohiberet a malo/vel in artā vite viā ire cogeret: nemo indumēta salutis quibus spūāliter calefieret: populo gētiliū vtilia suadēdo cōtulerat Sederet nāq; sup illū homo: si aliqs ratione vtēs/ei⁹ stulticiā deprimēdo corrigeret. Tu aūt. ℟. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū dicit dñs. Et vocabitur nomen eius admirabilis deus fortis. ℣. Super soliū dauid et super regnū eius sedebit ineternū. Et vocabi. Lectio. ix.

ET si quis vobis aliquid dixerit dicite quia dñs his op⁹ habet et cōfestim dimittet eos. In luca scriptū est. quia dixerūt dñi eius ad illos: Quid soluitis pullum? Et apte satis Multos quippe habebat dños: qui nō vni dogmati et superstitioni deditus/ sed pro libito habitu imundorū spirituum/ad varios diuersosq; miser aptabatur errores: ad simulacra muta prout ducebatur incedēs. Hoc autē totū factū est/vt ipleretur quod dictū est per prophetā dicentē Dicite filie syō. Ecce rex tuus venit tibi mānsuetus: sedens super asinā et pullū filiū subiugalis. Hoc in ppheta zacharia scriptū est. Filiā syō hystorialiter hirlm totā: vel syon que in arce posita erat dicit. Spiritualiter vero sanctā ecclesiā significat: ad quā rps venire dignat⁹ est. Quod dicit rex tuus ac si dicat Nō extraneus/nō alienigena: sed propri⁹. Mānsuet⁹/ id est nō ferox ⁊ imitis vt ceteri Ipse eni de se ait Discite a me: quia mitis sū et humilis corde. ℟. Letētur celi et exultet terra: iubilate montes laudē quia dñs noster veniet Et pauperū suorū miserebitur. ℣. Orietur in diebus eius iustitia et abūdantia pacis. Et. Glia. Et. Nō dicentur Te deū p totū aduētū: de quo cūq; fit seruitū. sed. ir. ℟. reticiat. Et hoc fiat in dñicis et fe. ir. lect. tñ. Nō dicatur etiā per totū ānū Te deū. in vigilijs/ nec i quatuor tpib⁹ nisi in vigi. ephie qū in dñica cōtigerit. et ꝑ terq; in. iiij. tpibus ebdo. pēthe. Hec ℟. que sequūtur dñr ferialia: quia i fer. per ebdo. dicant: vt postea docebit. ℟. Obsecro dñe. ℣. A solis ortu ℟. Alient. ℣⁹. Ego veniā. Nā. Glia. Et col. Finito vltīo ℟. dicat sacer. loco nec habitu mutato hūc ℣. asi lau. ℣⁹. Emitte agnū dñe dñatorē terre. ℟. De petra deserti ad mōtē filie syon. Sacerdos dicat. Deus in adiutorū. vtō. ℂ In laudibus Asia.

IN illa die stillabūt mōtes dulcedinem: et colles fluent lac et mel alla ꝑs. Dñs reg. fo. vi. ān Locūdare filia

syon: exulta satis filia hierlm alla. ps. Jubilate. fo. viij. ā. Ecce dñs veniet et oēs sancti eius cū eo: et erit in die illa lux magna alla. ps. Deus deus. et ps Deus misereatur. sub vno Glia pri dicātur. fo. viij quod etiā per totū annū obseruetur quādo Glia patri ỽz. ān. O ēs sitientes venite ad aquas: querite dñm dū inueniri potest alla ps. Bñdicite fo. viij. ℣ dicāt sine Glia pri p totū ānū qñcunq ỽz. ān. Ecce veniet propheta magnus et ipse renouabit hierusalē alla. ps. Laudate dñm de cel. ps. Cantate. et. ps. Laudate dñm in sā. sub vno Glia pri. dicāt in laud. per totū ānū qñ Glia patri ỽz. fo. viij. Hi pri. ꝓdicti dicāt in laud. oibus dñicis per ānū. ꝓterq; a. lrr. vsq; ad passionē dñi. Dicātur etiā in oibus festis sctorū tā triū ꝙ. ir. lec. per totū ānū ℣ nō in feriis. Capitulū

Hora est iā nos de sono surgere nūc eni propior est nostra sal' ꝙ cum credidimus. Chorus respondeat. Deo gratias. Hymnus.

Uox clara ecce intonat / obscura quaq; increpat: pellātur eminus somnia / ab ethere christ' promicat.

Mēs iam resurgat torpida: que sorde crtat saucia / sydus refulget iam nouum / vt tollat omne noxium.

Et sursum agnus mittitur / latrare gratis debitum: omnes pro indulgētia / vocem demus cum lachrimis.

Secundo vt cum fulserit / mūdumq; horror cinxerit: nō pro reatu puniat / sed pius nos tunc protegat.

Laus honor virtus gloria / deo patri ℣ filio: sācto simul paraclito in sē piterna secula. Amē. ỽ. Vox clamātis in deserto. ℟. Parate viā dñi: rectas facite semitas dei nostri. Iste ỽ'. et ceteri ỽsiculli ꝓdicti scilz de nocknis: dicāt per totū aduētū suis locis qñ de tpali agitur ān. Spiritus sāctus in te descendet maria: ne timeas habēs in vtero filiū dei. alla. ps. Bñdictus. Dño. Excita qs dñe po. vtš. Mēoria de sctā maria ān. In illo' est gabriel āgel' ad mariā virginē desponsatā ioseph ỽ. Egredietur virgo. Dei qui de beate marie. Hec ān. dicatur ad memoriā de scā maria ad matuti. in festo ix. lect. per aduē. Dei de dicātur matuti. de sctā maria sine nota stati post ves. et mat. de die: qñ in choro dñr. In aduē. qñ aliquod festū. ix. lect. in sabbato cōtigerit: ibi celebret. et scde vespe erūt de dñica et solēnis memoria de festo: nisi duplex festū fuerit: tūc eni erūt vespe de festo et solēnis memoria de dñica sequēti: nisi in primo sabbato aduēt' dñi. tūc vespe erūt de do. qcunq; festū fuerit Si vero aliqd fe. ix. lec. in aliqua dñica per aduētū cōtigerit: sēper differatur in crastinū: licet duplex fe. fuerit Et qñ differt in crastinū vel i eade fest. festū cōtigerit: tūc eni in dñica erunt vespe de festo: et solēnis memoria de dñica que precedet memoriā btē marie. Et scīd est de quo cūq; festo fit seruitiū infra aduentū: sēper fit solēnis memo. de aduē. et de sctā maria. De festis aūt. iij. lect. in aduē. nichil fiat nisi de oct. scti ādree: nec etiā memo. fiat scōr vsū Sar. Notādū est si festi ādree i dñica priā aduē. do. cōtigerit sēp differat i crastinū nisi ubi est ecclesia dedicata in honore sācti ādree: tūc ibi celebretur. Residuū istius rubrice scz scti ādree reqre in festo eiusd

Ad matut. de sctā maria p totū aduētū qñ non fit plenū seruī. de ea hoc modo fiat seruitiū. Inuita. Aue maria gratia plena dominus tecum ps. Venite. Et dicetur in secunda forma ab aliquo clerico ex parte chori: qd p totum annū obseruetur quando nō fit plenū seruī. de ea. hymnus. Quē ter-

Dñica et ii. feria anti. Bñdicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. ps. Dñe dñs noster. fo. iii. ps. Celi enar. fo. v. ps. Dñi est ter. fo. ix. ỽ. Spē tua et pulchritudie tua. ℟. Intē de prospere procede ℣ regna. Ps. ec. iii. ān. Spē tua ℣ pulchritudie tua: intēde prospere procede ℣ regna ps. Eructauit. fo xxi. ps. Deus noster refugiū. fo. xxi. ps. Fundamenta fo. xxxii. ỽ. Diffusa

¶ Feꝛ.iiii.ãn. Gaude maria virgo cũctas hereses sola interemisti in vniuerso mũdo. ps. **Cãtate** pꝛim⁹. fo. xxxiiii. ps **Dñs reg. exul.** fo. xxxiiii. ps. **Cãtate** ii. fo xxxv v̄. **Spẽ tua ⁊ pulchꝛitudie tua**

¶ Feꝛ. v. vi. et sabbato. qñ non fit plenũ seruitiũ de sctã maria: idẽ oꝛdo ãtiphonarũ pozũ et v̄. seruetur qui in pꝛecedentibus feꝛ. Sciendũ est autẽ q; qñ serui. de sctã maria ꝓpter aliqd festũ pꝛetermittitur de chozo. nichilominꝰ oꝛdo feꝛ. in anti. p̄is. et v̄. seruabitur in sequenti feꝛ in cõuentu qd̄ per totũ annũ generaliter obseruet. Nam quotidie p totũ ãnũ siue in choꝛo siue extra chozũ. vespere et matu. de sctã maria dicantur. Qd̄ per totũ annũ generalit obseruet. Omnes lectiones in secunda fozma legãtur v̄. quoq; ℟. ab eisdẽ lectoꝛibus dicãtur. ita tamẽ q; pꝛima et tertia lcõ ex vna parte chozi legantur: et secũda ex altera parte chozi. quod per totum annum obseruetur: in quotidianis matutinis. ¶ De sctã maria. Lectio. i.

Isaie. xi. **Egredietur virga de radice iesse: et flos de radice eiꝰ ascendet: et requiescet super eum spiritus domini/ spũs sapientie et intellectus: spũs consilii ⁊ foꝛtitudinis/ spiritus scientie et pietatis: et replebit eum spiritus timoris dñi.** que terminetur sic. **Hec dicit** Similiter scda et tertia lectiones. ℟ **Missus est gabꝛiel.** vtꝫ. iii. Lectio. ii.

Non secundum visionẽ oculoꝝ iudicabit: neq; scdm auditum aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes: et arguet in equitate pmãsuetis terre. Et percutiet terram virga oꝛis sui/ et spiritu labioꝝ suoꝝ interficiet impium: ⁊ erit iustitia cingulũ lumboꝝ eius: et fides cinctoꝛiũ renum eius. Hec dicit. ℟. **Aue maria.** vt supꝛa. iiii. Lectio tercia.

Isaie. 7. **Locutus est dñs ad achaz dicẽs Pete tibi signũ a dño deo tuo in pꝛofundũ inferni: siue in excelsum supꝛa. Et dixit achaz. Non petam: et non temptabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nũquid paꝛum vobis est molestos esse homiꝫ: q̃a molesti estis et deo meo: Pꝛopter hoc dabit dñs ipse vobis signũ. Ecce virgo concipiet et pariet filiũ: ⁊ vocabitur nomẽ eius emanuel. Butirũ et mel comedet: vt sciat repꝛobare malum ⁊ eligere bonum. ℟. Suscipe verbũ.** vtꝫ. v. Et dicantur iste lcões cũ pꝛedictis ℟. de sctã maria quotidie p aduẽtũ nisi qñ dicit plenum serui. de ea Non dicat **Te deũ.** per totũ aduẽtũ. Ante laud. v̄. **Scã dei genitꝛix.** Iste v̄ dicatur añ laudes p totũ annũ qñ nõ fit plenũ serui. de sancta maria. In laudiꝫ hec sola añ. **Pꝛophete pꝛedicauerunt nasci saluatoꝛẽ de virgine maria.** ps **Dñs regnauit.** et ceteri p̄i. consueti. fo. vi. cõm. **Ecce virgo cõcipi.** hyꝫ **O gloꝛiosa femina.** v̄. **Elegit eam deꝰ** ãn. **Spiritussanctus in te descẽdet maria ne timeas habens in vtero filiũ dei alla.** ps. **Benedictus.** Oꝛatio. **Cõcede nos** Que terminetur sic **Per chꝛistũ dñm nostrum.** sicut ad vẽs supꝛadictũ est. Et fiat memo. de sctõ spiritu/ et de lacto ecclesie/ et de reliquijs et de omnibus sctis/ et de pace: vtꝫ. ad vesꝑ. Quotidie p totũ annũ dicũtur vespere et matu. de sancta maria in choꝛo: nisi in festis dupli. et nisi in vigi. natalis dñi: et ab hinc vsq; ad octa. sancti stephani/ et nisi in vigilia epiphanie et a cena dñi vsq; in crastinũ oct. pasche et per ebdo. penthe. et per oct. dedicationis ecclesie. Et nisi quãdo fit meoꝛia de sctã maria ad vesꝑ. de die cũ añ. **Sub tuã.** Cetere hoꝛe sc̃z pꝛima/ tercia/ sexta/ et nona/ ⁊ etiam cõple non dicũtur in choꝛo. Quãdocunq; dicũt matu. de sctã maria ferialiter in choꝛo: tũc dicũtur hoꝛe eiusdẽ. videlz pꝛima. iii. vi. et ix. ante inchoationẽ misse beate marie: in capella eiusdẽ ab executoꝛe illius misse cũ aliis vicarijs q̃ ibi tenentur interesse. Ad. i. et ad oẽs alias hoꝛas per totũ annũ quãdo nõ fit plenũ seruitiũ de sancta maria dꝛ

hic hymnus Memẽto salutis auctor Maria plena gratia. Gloria tibi dñe ãn. Prophete predicauerũt. hi. Deus in nomine. fo. ir. Laudate dñm oẽs gẽtes. fo. rlii. Confitemini. fo. ir.

Ysaie. ri. EGredietur virga de ra Chm. dice iesse et flos de radice eius ascendet: et requiescet super eum spi ritus domini. ℟. Aue maria gratia ple na Dñs tecum Iterũ. Aue ma. ℣ Bene dicta tu i mulieribꝰ ⁊ benedictus fructus vẽtris tui. Dominꝰ tecum. Gloria. Aue maria. Hic ordo seruetur in ℟is dicẽ dis ad oẽs horas. ℣. Diffusa est gratia in labiis. oro. Deus qui de beate mar. ℣ terminatur sic ad omnes horas pre terq̃ ad ir. Per eundem christum do minum nostrũ. Amẽ. Sit Dñs vobis cum. Et finietur cum Benedicamꝰ do mino ℟. Deo gratias. Ad ir. sic conclu ditur in fine. Per eundem dñm nrm iesum christũ filiũ tuũ. ⁊c. Dñs vobis cũ. Benedicamus domino. Ad. iij. ãn. Missus est gabriel ãgelus ad mariã vir ginẽ despõsatã ioseph. hi. Ad dominũ cũm tribularer. fo. rli. Leuaui oculos rli. Letatus sum. fo. rli. Capitulũ.

Ysaie. ri. NOn secũdũ visionẽ oculorũ iu dicabit: neq̃ secundum audi tum aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes ⁊ arguet i equitate pro mãsuetis terre. ℟. Diffusa est gra cia ℣. Propterea benedixit In la. Gloria Diffusa. ℣. Specie tua. Oro. vtẽ. Ad vi. ãn. Angelus domi nũciauit marie et cõcepit de spũ sancto alla. hi. Ad te le. fo. viii. Nisi qr fo. rli. Qui cõfi. fo. rli.

Ysaie. ri. ET percutiet terrã virga Chm. oris sui: ⁊ spũ labiorum suorũ interficiet impiũ: et erit iustitia cin gulum lumborũ eius: et fides cincto rium renum eius. ℟. Spẽ tua. ℣. In tende. Et pul. ℣. Adiuuabit. Ad ir. ãn. Aue maria gratia plena dominus tecũ: benedicta tu in mulieribus alla. hi. In conuertẽdo. fo. rlii. Nisi dominus. fo. rlii. Beati oẽs. fo. rlii. Hi hi. predi cti dicantur super horas beate marie per totum annum: quãdo non fit ple num seruitium de ea. Capitulum.

Ysaie. 7. IOcutus est dñs ad achaz dicẽs pete tibi signũ a dño dẽo tuo: in profundum inferni siue in excelsũ supra. et dixit achaz: non petam ⁊ nõ tẽtabo dñm ℟. Adiuuabit eam. ℣. De us in medio. Deus vultu. ℣. Elegit eam Iste hore dicantur supradicto modo quotidie per totum aduentum quan do non fit plenum seruitium de sctã maria. ℂ Ad. i. de aduc. dñi. Hymnꝰ.

IAm lucis orto sydere/ deũ pce= mur supplices/ vt in diurnis actibus nos seruet a nocentibus.

Linguam refrenans temperet/ ne litis horror insonet: visum fouendo contegat/ ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima. absistat ⁊ vecordia: carnis terat superbiam/ po tus cibiq̃ parcitas.

Ut cum dies abcesserit/ noctẽq̃ sol redurerit: mundi per abstinentiam/ ipsi canamus gloriam.

Deo patri sit gloria/ eiusq̃ soli filio cum spiritu paraclito/ et nunc et in p petuum. Amen. ãn. In illa die. hi. De us deus meus respice. fo. viij. Domi nus regit. fo. viii. Gloria patri. Dñi est terra. fo. ir. Ad te leuaui. fo. viii. Gloria. Judica me. fo. ir. Deus in no mine. fo. ir. Gloria patri. Confitemi iniq̃ꝰ. fo. rliij. Beati immacula. fo. x. Gloria. Retribue. fo. x. Gloria hi pre dicti psalmi ad. i. dicantur supra dic. modo omnibus dñicis diebus p totũ aduẽ. ⁊ a Dñe ne in ira. vsq̃ ad pascha et a Deus omniũ. vsq̃ ad aduẽtũ dñi. quando de dñica agitur: ita tamẽ q̃ a lxx. vsq̃ ad pascha. dicatur ps. Do minus regnauit loco hi. Confitemi. Qñcunq̃ dicitur ps. Deus deus meꝰ respice. cũ reliquis pis. Ad pmam: dicitur super hunc psal. Quicũq̃ hec ãn. Te deum patrem. In ceteris autẽ dñicis diebus simpl. totius anni. ⁊ in õnibus festis semidu. tã. ix lec. q̃. iii. cũ regi. chori. et in octa. et infra oct. qñ chorus regitur. et in cõmẽo. beate marie et festi loci: nisi in his fes. que

contingũt infra octa. sancte trinita. dicitur hec anti. **Te iure laudant.** sup psal. **Quicunq;** In ōnibus festis duplicibus per ānū extra ebdo. paschę. et extra ebdo. sancte trinitatis dicit hec ātipho. **Gr̃atias tibi deus.** sup p̄m. **Quicunq;** In ōnibus ferijs qñ de fer̄ agitur per totū annū: et in fes. iii. le. sine regimine chori et in octa. et infra octa. in quibus chorus non regitur: et in vigilijs et in. iiii. tp̄ibus extra ebdoma. penthe. et ebdo. sancte trini. dicitur hec anti. **Gloria tibi trinitas.** super psal. **Quicunq;** C̄p̄m **Regi seculorum.** reqre c̄p̄m. regul' posit p̄ces p̄m **Quicunq;** in psaltio vt ibi notatum est ℭ Ad. iii. hymn⁹. **Nūc sancte nobis.** vt in psalterio. ān **Jocundare.** p̄s. **Legē pone.** c̄p̄m. **Hora est iā nos** Clericus dicit ℟. **Veni ad liberandum nos. Dñe deus virtutū.** Chorus idē repetat. Clericus dicat ℣. **Et ostende faciem tuam: & salui erim⁹.** Chorus. **Dñe deus virtutum.** Clericus: **Gloria patri.** Chorus. **Veni ab libe.** Clericus dicit ℣. **Timebunt gentes nomē tuum domie** Chor⁹ rñdeat sub eodē thono. **Et oēs reges terre gloriam tuam.** Hic ordo seruetur in ōnibus ℟. cū suis ℣. sup horis dicendis. p totū ānū extra. xl. p̄terq̄ in dñicis. lxx. et. lx: et. l. Deinde dicat sacerdos or̄. cū **Dñs vobiscum. Oremus. Excita q̄s domine.** Hec orō dicatur ad oēs horas hui⁹ diei/et etiā totius ebdo. quādo de tpali agitur. Hoc autē per totū annū gñaliter obseruetur: siue de tpali siue de aliquo sancto fiat seruicium. q̄ sēper oō que dicitur ad matu. dicetur ad. iii. vi. et. ix. et ad secūdas vespe. p̄terq̄ in quarta sexta feria et sabbō iiii. tp̄m aduēt⁹ dñi. et in. vi. die a nati. dñi: et in. ii. feria in rogationibus. & nisi in quarta feria in capite ieiunii vsq; ad octa. paschę. Nam tunc ad vespe. semper variantur oōnes: nisi in dñicis quadragesime. Similiter fiat in fes. dedicatę ecclie ad. ii. vs̄. ℭ Ad. vi. hy⁹. **Rector potens.** vt in psalterio. ān. **Ecce dñs.** psalmi. **Defecit.** fo: xiii. **Quomodo.** fo. xiii. **Iniquos.** fo. xiii. Capitulum

Koma. 13.

NOx p̄recessit dies autem appropinquabit: abijciamus ergo opera tenebrarū et induamur arma lucis. ℟. Ostēde nobis domine. Misericordiam tuā. ℣. Et salutare tuum da nobis. Miam. Gloria. Ostende. ℣. Memēto nostri dñe in beneplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. ℭ Ad. ix. hy⁹ **Rerum deus.** vt in psalterio notat. p̄. **Mirabilia.** fo. xiii. **Clamaui.** fol. xiiii. **Principes.** fo. xiiii. Capitulum.

Koma. 13.

SIcut in die honeste ambulem⁹ non in cōmessationibus & ebrietatibus: non in cubilibus et impudicitijs: non in contentione et emulatione: sed induimini dominū ihesum christum. ℟. Super te hierusalem. Oriet̄ domin⁹. ℣. Et gloria eius in te videbitur Oriet̄. ℣ Domine deus virtutū cōuerte nos. ℟ Et ostende. Omni die per annum excepta die parasceue/post missam in vltimo recessu ante p̄ādium in statione pueroꝝ dicitur p̄s. De p̄fūdis. p̄o omnibus fidelib⁹ defūctis sine nota et sine **Gloria.** cū **Kyrieleyson. Christeeleyson. Kyrieeleyson. Pater noster. Et ne nos. Requiē eternā.** Ā porta iferi. **Credo videre.** non dicitur. **Requiescant in pace** ānte orationē p̄o mortuis secūdū vsū Sarū: sed post or̄. loco **Bñdicam⁹ do.** dē **Do. vobis. Oremus**

ABsolue quesum⁹ domine animas famulorum tuorum pōtificum/ sacerdotū/parentum/benefactorum nostrorum/ et omnium fideliuu defunctorum ab omni vinculo delictorū: vt i resurrectiōis gl̄oria inter sanctos et electos tuos resuscitati respirent Per christum dominū nostrum. Amen. **Requiescant in pace.** Amē. ℭ Ad. ii. vesperas. ān. Sede a dextris meis: dixit dominus domino meo p̄s. **Dixit domin⁹.** fo. xl. ān. Fidelia omnia mandata eius: confirmata in seculum seculi. p̄s. **Confitebor.** fo. xl. ān. In mandatis eius volet nimis. p̄s. **Beatus vir.** fo. xl. ān. Sit nomen domini

benedictum in secula: ps. **Laudate pueri.** fo. rl. añ **Nos qui viuimus benedicim⁹ domino.** ps. **In exitu.** fo. rl. Hec pdicte antipho. cum suis ps dicantur omnibus dñicis per aduentum. Et a **Domine ne in ira.** vsq ad dominicā in ramis palmar. et in ipsa domica. Et a **Deus omniū.** vsq ad aductū domini quādo de dñica agitur. cpm. **Hora est** cleri. de secunda forma incipiat hoc ℟. **Tu exurgens domine.** et percantet a choro **Miserebris syon.** Clericus. **Quia tmpus miserendi eius quia venit tēpus.** Chorus. **Miserebris syon** Clericus. **Gloria patri.** Chorus. **Tu exurgens domine miserebris syon** hoc ℟ dicatur quotidie ad vespe. per totū aduentū supradicto modo vsq ad **O sapientia.** preter q̄ in sabbatis ꝛ in festis sctōr: ita q̄ in feriis dicitur ab vno solo puero in prima forma/loco nec habitu mutato: sicut i dñicis ab vno clerico de secunda forma. hymn⁹ **Cōditor alme syderū.** ỽ. **Rorate celi desuper** añ. **Ne timeas maria: inuenisti gratiam apud dominum. ecce concipies et paries filium alla.** ps **Magnificat.** oco **Excita q̄s dñe.** Memoria de sācta maria. añ **Beata es maria que credidisti: perficient in te que dicta sunt tibi a domino alla.** ỽ. **Egredietur virga de radice iesse.** oō **Deus qui de beate marie.** Hic ordo memoriaꝝ de sancta maria ad. i. vs̄. ꝛ ad matutinas. ꝛ ad. ii. vs̄ huius dñice seruetur per totū aductū in dñicis et in festis. ix. lectionū. Etiam in cōmemo. festi loci ad matu. et ad primas vesp. tm̄. vbi ecclia nō est de sancta maria: nisi quando añ **Beata es maria.** sup pm **Magnificat** dicitur: tunc ad memoriā de sancta maria dicetur. añ. **Ne timeas maria inuenisti gratiam.** si a tertio cum regimīe chori vacauerit in crastī. tm̄. vel nisi quādo añ **O sapiētia.** in die dñica incipienda sit: tunc enim dicetur añ **Aue maria.** in vtrisq vesperis ipsius dñice: ad memoriā de sancta maria. Deinde dicātur vespe de sancta maria supradicto modo: et postea dicant vigilie mortuorum scz **Placebo.** ā. **Dirige.** vsq ad laudes tantum et cetera.

Dicantur aūt vigilie mortuoꝝ quotidie cū missa in crastio in capitulo: nisi in prīs vesperis festorū ix. lectionū. vsq ad vigiliā nati. dñi. et a crastino octa. epy. vsq ad. iii. fer. ante pascha: et in ipsa. iii. feria fiunt vigilie mortuorū cū. ix. lectī. in cōuētu et cum missa in crastino: nisi aliqd festum duplex impediat/vel in ipsa. iiij feria contigerit: et tunc fiat predictū seruitū in aliqua die precedenti ipsius ebdo. q̄ ad hoc vacauerit: videlz in dñica vel in. ii. feria et sic cōpleat seruitium mortuorū vsq ad octa. pasce nisi corpus presens fore contigerit. Post octa. vero pasche non fit seruitium mortuorū in cōuentu: nisi corpus presens affuerit/vel dies anniuersarius vel tricennalis cōtigerit: vsq in cras. sancte trinitatis. In crastino autē sācte trinitatis. et ab hinc fiāt quotidie vigil. mortuoꝝ vsq ad aduentū dñi: nisi per octa. ꝛ in octa. assumptionis natiuitatis beate marie: et dedicationis ecclesie. Canonico enim defūcto: statutum est triginta dierū in conuētu obsequium fieri: et triginta psalteria separatim a quo cūq̄ p̄sbro dicere. Ad reliquos vero cuiuscunq̄ ordinis sint/viginti psalteria cātari debent in ebdo. sua priuatim eius āniuersarium celebretur. Impediuntur autē debite vigilie mortuorū per totū annum per festa duplicia: in primis vesperis et secūdis ꝛ in octa. die epiphanie. et aliarum octa. quando dicitur hymnus. **Saluator mundi domine.** nisi corpus presēs affuerit. In omnibus etiā alijs festis. ix. lectionū et in festis. iii. lectī. et in octa. in quib⁹ chorus regitur/et in diebus dñicis in primis vesperis tātum similiter fiat in cōmemo. beate marie et festi loci. Fiant autem vigilie mortuoꝝ cū. ix. ps̄is et. ix. antipho. et. ix. lectionibus quādocunq̄ corpus abest presens. vel q̄n

dies anniuersarius vel dies tricenalis contigerit: nisi in tẽpoze paschali In paschali vero tẽpoze. dñr tres pi. et tres lcones cũ tribus ãis. sup pos. ante lcones qualiscũqz nocturnus ỹ et omnes antipho. cũ suis pis. ad veſ scz **Placebo.** et ones ãe sup pos in laudibus dicanr. Et scien dũ est q̃ qñcũqz añ. sequitur imediate ps. **Dilexi.** tũc non dicetur vltimus ỹ. eiusdẽ pi. qa idem est cũ añ. **Placebo.** Post oct. ỹo pasche in quacũqz feria ichoctur officiũ mozтuozũ: icipiatur a pzimo noc. et cõpleantur duo sequentes noctur. in eadẽ ebdo. si fieri potest. siue autẽ fieri possit: siue non. deinceps nõ seruetur ozdo nocturnoz. sed feriarũ in hoc tẽpoze sicut in alijs tẽpozibus obseruetur: ita tamẽ q̃ qñcunqz fit seruitiũ pzo cozpoze pzesenti: cuiuscũqz fuerit et in anniuersarijs et tricẽnalibꝫ episcopoz in pzedicto tpe: semp dicũtur ãne. pi. ỹ. lcones. ꝛ duo ℟. de pzimo nock. ℂ Sciendũ est autẽ q̃ in tpe paschali semp erit tertium ℟. **Libera me domie de mozte.** cum his tribus vltibus scz. **Dies il.** ỹ. **Quid ergo.** ỹ. **Nũc chziste te petimus.** Et quãdo cunqz dicitur hoc pzedictum ℟. **Libera me.** semper reicipiatur ab illis clericis qui ỹ. ℟ij cantauerunt quãdo cũqz cozpus adest pzesens et in anniuersarijs ꝛ tricennalibus episcopozũ et quatuoz psonarum pzincipaliũ: scz decani/cantoris cãcellarij/et thesaurarij: ꝛ i die animarũ post vltimã reiceptionem. **Dum veneris.** In anniuersa. episco. et quando cunqz cozpus adest pzesens et in die animaz in. vj. et. ix. ℟. debẽt repeti ab illis clericis qui ỹ. ℟ij. cantauerunt. In quotidianis obsequijs mozтuoz videlicet quãdo cozpꝰ non est pzesens vel dies anniuersarius vel tricennalis non habetur: tunc fiunt vigilie mozтuoz cum tribus lcõnibꝰ tantũ: et. ix. pis. ꝛ vna sola añ. super omnes pos. ad veſ. que erit. **Placebo.** et cum hac añ. **Dirige.** super omnes pos. ãte. lectioꝝ. et tũc semper ante lectiones dicitur iste ỹ. **Cõplaceat tibi domine vt eruas me.** ℟ **Domine ad adiuuandũ me respice.** Deĩs le. in scõa ozma legantur ỹ. quoqz ℟. ab eisdẽ lectozibus dicantur: ita q̃ pzima et. iij. lectio ex parte chozi legantur: et. ij. lectio ex altera parte chozi. Ad laud vero hec sola añ. super pos dicitur. **Exultabunt domino** Et hec oia sine nota dicantur: statim post veſ. de die et de sancta maria: ante cõpleto. de die In lectionibus vero legendis et ℟. dicendis ozdo feriaꝝ seruetur: videlz die dñica et feria. iiij. lcones et ℟. de pzimo nocturno. et. ij. et. ỹ. feẽ. lcõ. ꝛ ℟. de secundo nocturno. et. iij. et. vj. feẽ. lcõ. et ℟. de. iij. noc. ita tamen q̃ semper in. iij. et. vj. feẽ. sit tertiũ. ℟. **Libera me domie de viis iferni.** In quotidianis obsequijs mozтuo. cũ. ix. pis et iij. lectio. ℟. nunq̃ repetat. ℂ Notãdũ vero q̃ quãdo cũqz cozpus adest pzesens vel dies ãniuersa. vel dies tricenna. contigerit: per totũ annũ dicitur cõmendatio animaz. cũ nota statim post pzimã ante missã capituli p defunctis super pos. añ. a quodã clerico de superioz gradu incipiat hoc modo. **Requiẽ eternã dona eis domine: et lux perpetua luceat eis.** ps **Beati immaculati.** ko. x. vsqz ad pm. **Ad dñm cũ tribularer.** Finitis pis. sine Gla tota añ. repetatur. Qua dicta sequatur. **Kyzieleyson. Chzisteleyson Kyzieleyson** Deinde dicitur **Pr nr.** sine pzonunciatione. **Et ne nos.** Et postea dicitur ps. **Dñe pzobasti.** ko. xliij. sine nota. Finito po. sine **Glozia patri.** statim incipiatur missa in capitulo. Officiũ **Requiem.** Quando cunqz eni dicitur commendatio: semper dicitur sedendo supzadicto modo vsqz ad añ. dicẽdam super pos. Quando vero sigillatim extra conuentum dicitur commendatio: tunc enim imediate post pm. **Dñe pzobasti.** dicitur ỹ. **Requiẽ eternam.** ỹ. **A pozta inferi.** ỹ. **Credo videre bona dñi.** **Dñs vo.** **Ozemꝰ** **Ibi dñe cõmẽdamus animas**

famulorum famularumq; tuarum/ et omniū fideliū defunctorū: vt defūcti seculo tibi viuant: ⁊ que per fragilitatem mundane cōuersationis peccata admiserunt: tu venia miserico/ dissime pietatis absterge. Per eundē xp̄m dñm nostrū. Amen. Requiescant in pace. Amen. Nunq̄ eni dicitur alia comendatio in ecclesia Sarū siue corpus sit p̄sens siue non q̄ ista p̄dicta cōmendatio Et semper dicatur sedendo vsq; ad añ. A die animarum vsq; ad terciam feriam ante pascha dicitur **Placebo.** ⁊ **Dirige.** vsq; ad laudes tñ post vēs dici: et de sctā maria. Post matu. vero de die et de sctā maria dicuntur laudes mortuorum Qñcunq; enim dicitur seruit. mortu. in conuentu nisi corpus p̄sens fuerit: vel quando dicitur pro epīs: et ñ si in die animar: semp dicatur **Placebo.** sedendo vsq; ad añ. super p̄m. Similiter in lau. Ad **Dirige.** vero per totū tp̄s sedet chorus: nisi dū añ. super posante lectiones dicat quousq; incipiatur lectio: ita tñ q̄ lectiones. v. et ℟. stando dicantur vel legātur ab illis clericis sez q̄ dicturi sūt tñ. Chor⁹ vero interi sedet. In repetitione aūt noni ℟. post vltimū v. stet cho. vsq; ad p̄mā añ. super lau. incipiendam Prostratus debet esse chor⁹ in omni feria. qñ de feria agitur extra tēpus pasche: et in vigilijs mortuor. iij. le. Ad **Placebo.** ex quo dicit **Kyrieleyson** donec vltima oō dicatur. et ad **Dirige.** sīliter dū **Pater noster** dicitur ante lectiones. Post p̄m **Benedictus.** eōd modo quo post p̄m **Magni.** ad **Placebo.** Qñcunq; corpus adest p̄sens ⁊ qñ fit seruitū p̄ro epīs: oēs clerici stare tenētur ad **Placebo.** per totū tēpus Ad **Dirige.** vero: vt i alio tpe. Ad laudes similiter per totū tp̄s: nisi ab inceptione p̄i **Te decet.** vsq; ad v. ante p̄m **Benedictus.** In vigi. quoq; mortuor. iij. lec. extra tēpus pasche. oēs v. dicantur a sacerdote executore officij: loco nec habitu mutato. In āniuersarijs et tricēna. ep̄or ecclesie Sarū: totū seruitū discurrat more duplicis festi sez sancti iohannis bapti. habitus tñ hic non mutatur legēdo nec cantādo. Nullū etiā ℟. a tribus cantatur: nisi nonū. Tertium quoq; vj. et ix. ℟. repetantur a clericis q̄ v. ℟ij cantauerint. Lectiones vero in pulpito: sed ad gradū chori super lectrinū legantur. Executor tñ officij in orationibus dicēdis loco nō mutato nec habitu. Oēs etiā v. dicātur et respōdeātur sub eodē tono quo in tribus noctibus ante pascha. In oībus alijs āniuersarijs et tricēnalibus p̄ma añ. super p̄mū p̄m ad **Placebo.** in superiori gradu ichoetur. Cetere āt in scōa forma discurrant per ordinē exceptа añ. super p̄m **Magnificat.** et p̄ia añ. super p̄mū p̄m ad **Dirige.** ⁊ p̄ia añ. super laud. et añ. super p̄m **Benedictus.** que in superiori gradu discurrant. Ser p̄me lecti. in scōa forma legantur: loco nec habitu mutato. suor quoq; v. ℟. ab eisdē lectori bus cātētur Septima lectio cū suo v ℟. et sic deinceps: in superiori gradu sup̄radicto modo discurrāt: ita tamē q̄ nonū ℟. a duob⁹ de superiori gradu cātet ad gradū cho. loco nō mutato cū suis trib⁹ v. Oēs vero v. ab aliquo sacer. in supiori gradu dicāt sub eodē tono quo in tribus noctib⁹ ante pascha: loco nec habitu mutato: vel ab executore officij. Et ñdeat chor⁹ sup̄radicto modo. Qñ vero fit seruitū p̄ro corpore p̄nti p̄ro vno canonico: oēs āe. in secūda forma discurrāt sup̄radicto modo p̄eter quinq; p̄ncipales. Quatuor p̄me lectiones cū suis ℟. in scōa forma. quita et deinceps in supiori gradu. Singula ℟. a duobus cātēt: et v. eorūd ad caput corporis defuncti ad orientē cōuersis: habitu non mutato. Ultimū vero ℟. a tribus cātatur: loco et habitu p̄dictis Singuli v. a duobus pueris ibidem dīr: habitu non mutato/ sub eodē tono quo in tribus noctib⁹ āte pascha:

sicut iā sepe ātē dictū est. ¶Et sciēd ē q̄ in obseq̄nijs p̄ cozpoze p̄celēti nō in cēlat cozp⁹ ad p̄. **Mag.** vl̄ ad p. **Nūd⁹** nisi fuerit cozp⁹ regis/epi/comitis vel baronis/scz q̄n ad eccl̄iā deportat cozp⁹. tūc ad portā itroit⁹ cimiterij aqua dñi dicta aspergat: ⁊ postea icēlet. **Requiē eternā dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis.** cū nota. Executoz tñ officij iozatioib⁹ dicēdis locū nō mutat nec habitū. Si vero cozp⁹ canonici cuiuscūq̄ fuerit: eodē mō fit seruit. quo i āniuers. epoz. eiusd̄ loci vl̄ eiusd̄ eccl̄ie. ¶Fer. ij. p̄me ebdo. aduēt⁹ dñi. Ad mat. Inuita. **Regē venturū dñm Uenite adozem⁹. ℣s. Uenite.** Hoc inuita. dicit quotidie in fe. vsq̄ ad vigi. nati. dñi: nisi in. iiij. ⁊. vj. fe. et sabbō. iiij. tpis hy⁹ **Uerbū supnū. Sup noc. añ. Dñs defen. ℣s. Dñs illumla.** fo. xiiij. ⁊ cete ās ⁊ p̄i: sicut i psal. p ordinē notantur. ¶Sciēd est q̄ oī die dñica p ānū q̄n de dñica agit/ ⁊ i qualibet feria siue de fe agat siue de fest. iij. lc. sine p̄o **Te deū.** ad mat. semp dz nocturn. excepto pas. tpe. ⁊ excepta oct. die sci ādree apli: et exceptis singulis 2mēo. btē marie: et festi loci p totū ānū: ⁊ excepta die dñica infra nata. dñi. ỽ. **Ex syō spēs decoris eius. ℟.** De⁹ nr manifeste veniet. Lcō. I

Isaie. i. Uanamini/mundi estote: auferte malū cogitationū vestraz ab oculis meis. Quiescite agere puerse. discite bene facere. Queritе iudiciū/subuenite oppsso: iudicate pupillo: defendite viduā: ⁊ venite ⁊ arguite me dicit dñs. Si fuerint pctā vt coccinū/quasi nix dealbabūt. Et si fuerit rubra quasi vermicul⁹: velut lana alba erūt. Si volueritis ⁊ audieritis me: bona tre comedetis. Qd̄ si nolueritis et me ad iracūdiā puocaueritis: gladi⁹ deuorabit vos/qa os dñi locutū est. Hec di. ℟. Aspiciebam. ij. Lectio secunda.

Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis plena iudicij: Iustitia habitauit in ea: nūc aūt homicide. Argētū tuū versū est in scoziā: vinū tuū mixtū est aqua. Principes tui infideles: socij furū. Oēs diligūt munera: sequūt retributiones. Pupillo non iudicāt: ⁊ causa vidue nō ingredit ad eos. Propter hoc ait dñs de⁹ exercituū fortis israel. Heu cōsolabor sup hostib⁹ meis: ⁊ vindicabor de inimicis meis. Et zuertā manū meā ad te ⁊ excoquā ad purū scoziā tuā: ⁊ auferā oē stānū tuū. Et restituam iudices tuos vt fuerūt p̄ius: ⁊ cōsiliarios tuos sicut āti q̄⁹. Post hec vocaberis ciuitas iustitie vrbs fidel. Hec ℟. Missus est. iij. lc. iij.

Sion in iudicio redimet: ⁊ reducēt eā in iusticia. Et cōteret sceleratos et peccatores simul: ⁊ q̄ derelinquerūt dñm cōsumētur. Cōfundētur eni ab idolis q̄bus sacrificauerūt. Et erubescetis sup ortis quos elegeratis cū fueritis velut quercus defluētib⁹ foliis: ⁊ velut ortus absq̄ aqua. Et erit fortitudo vestra vt fauilla stupe ⁊ opus vestrū quasi scintilla. Et succendetur vtrūq̄ simul: ⁊ non erit q̄ extinguat. Hec di. ℟. Aue maria iiij. Si vō i sedā fest. vl̄ i tertia fest. ir. lc. cōtigerit ⁊ forte i. iij. fe. vl̄ quarta seruit. fit agē dū: sp̄ Feria. p̄zimi noc. i p̄zio loco cātet Deide sedi ⁊ tertij: nisi specialiter distinguat. Qd̄ etiā gñaliter obseruet p totū ānū. Añ lau. ỽ. Emitte agnū dñe Et dicat iste. ỽ. āte lau. quotidie vsq̄ ad vigi. nati. q̄n de tēpozali agit. In laudi. ā. Miserere mei deus. ℣s. Misere. vt i psal. suo loco notātur. Capitulū

Ecce dies veniunt dicit dñs / et suscitabo dauid germen iustū: et regnabit rex et sapiens erit: et faciet iudicium et iusticiam in terra. Isaie. 23

hy⁹ **Uox clara. ỽ. Uox clamantis. añ.** Angelus domini nunciauit marie: ⁊ concepit de spiritu sancto alla. ℣s. Benedictus. Finita añ. post p̄m Benedictus stati dicūt p̄zces cū p̄stratione hoc modo **Kyrieleyson. iij. Christeleyso. iij. Kyrieleyson. iij.** Pater noster. Et dicāt sub eodē tono quo ad 2ple. Similiter et cetera q̄ sequūtur: vsq̄ ad añ. oz. Dñs vobiscū. hoc mō. Pater no. Et ne nos. Sed

Feria.ij.ebdo.primeaduē.

libe. Ego dixi dñe miserere mei Sana a
nimā meā quia peccaui tibi. Conuertere
dñe vsqz quo. Et deprecabilis esto super ser-
uos tuos. Fiat mia tua dñe super nos.
Quēadmodū speraui(m)9 in te. Sacerdo
tes tui induāt iusticiā. Et sancti tui exultēt
Dñe saluū fac regē. Et exaudi nos i die
qua inocauerim9 te. Saluos fac seruos
tuos et ancillas tuas. Deus me9 sperātes
i te. Saluū fac pplm tuū dñe: z bñdic he
reditati tue. Et rege eos et exalta illos vs
qz iternū. Dñe fiat pax i virtute tua Et
abūdātia i turrib9 tuis. Orem9 pro fide-
lib9 defūctis. Requiē eternā dona eis dñe
z lux perpetua luceat eis Exaudi dñe vo
cē meā qua clamaui ad te. Miserere mei z
exaudi me ps. Miserere. tor9 ps dicāt
sine nota. Fito po cū Glia patri. sol9
sacerd̄. se erigat z ad gradū chō. accē-
dat ad mat. z ad vs tm sic dicendo. ℣.
Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos
propter nomē tuū. Domie de9 virtutū
conuerte nos Et ostē. Domie exaudi. Et cla
mor. Domin9 vobis. Orem9 Excita q̄s.
He pces pdicte dicant supradicto mō
ad mat. z ad. ij. vj. z. ix. et ad. v. vs in
oibus fer. p aducētū. et a Domie ne i ira
vsqz ad cenā dñi. Et a Deus oim. vsqz
ad aduētū dñi: qñ de fer agit: nisi ad
mat. i. nij. z. vj. fer. z sab. iuj. tpm ad-
uēt9 do. nisi ad primū O. z sic deiceps
ad vs ad oēm O. ita tm q ad oēs hoc.
scz ad. j. ij. vj. z. ix. dicāt z finiāt p oia
sub eod̄ tono quo ad 2pl. supradictū ē
oco. Excita q̄s. Ad primā vo dr ℣. Ex
urge domie adiuua nos. z ceteri ℣. seq̄n
vtō ad 2pl. vsqz ad or. Excita q̄s. Sa
cerdotes sic dicēte Qui viuis z regnas
de9. tūc surgāt oēs clerici a pstratiōe
osculando formulas. Meo. de scā ma
ria. añ. Spūscūs i te delectet maria ne
timeas habēs in vtero filiū dei alla ℣. E-
grediet virga de radice isse. or. De9 q̄ de
btē ma. Meo: de oib9 scis ā. Ecce dñs
veniet z oēs scti ei9 cū eo: z erit i die illa lux
magna alla. ℣ Ecce apparebit dñs oco
Cōscientias no. Ad. j. añ Veni z libera
nos de9 nr̄. hi. De9 i noie. fo. ix. Bti im
ma. Retribue. fo. x. ā. Glia tibi tri. ps.
Quicūqz. fo. x. Cetera oia q̄ ad primā
ptinēt vt i do. pced̄. supradictū est sūt
exequēda: cū po Miserere. z ℣. sequē-
tib9 vt supradictū est. Ad. iij. ā. Una
dñe excita potētiā: et veni ad saluandū nos
ps. Legem pone. fo. xij. Cpm.
Qui vēturus est veniet z nō tarda
bit: iā nō erit timor i finibus nris: qm
ipe est saluator nr̄. R. z. ℣. ad oēs hoc
dñr sicut in dñica precedēti. oco vtq in
dñica. Ad sertā añ. In tuo aduentu
erue nos dñe. ps. Defecit. fo. xiij. Cpm
Prope est vt veniat tps ei9 z dies
ei9 nō elōgabūr: miserebit dñs
iacob z isral saluabit. Ad. ix. añ. Ve-
ni dñe et noli tardare relaxa facinora ple-
bi tue isrl. ℣. Mirabilia. fo. xiij. Cpm
Venite ascēdam9 ad mōtē dñi /
z ad domū dei iacob: z docebit
nos vias suas / z ābulabim9 i semitis
ei9: qa de syō exibit lex z verbū dñi de
hierlm. Iste horę dicāt supradicto mō
quotidie vsqz ad vigi. nati. dñi: qñ de
fer. agit: cū oconib9 dñicalib9. Ad vs
añ. Inclinauit. ps. Dilexi qñ. fo. xlj.
z alie āe. vt in psalterio notāt. Cpm.
In diebus illis saluabit iuda / z is
rael habitabit confidenter / z hoc ē no
me qđ vocabūt eū: dñs iustus nr̄. Hoc
cpm dicit quotidie ad vēs p aducētū:
nisi in sabbatis et dñicis et festis. R.
Tu exurgēs. hy9 Cōditor. ℣. Rorate.
añ. Hierlm respice ad orientē z vide alla
ps. Mag. pces z or. vtq ad matu. Me
mo. btē marie. ā. Ne time as maria in
uenisti grāz apud dñm. ecce concipies z paries
filiū alla. ℣ Egredietur vir. or. De9 q̄ de
Mēo. oim scōr. ā Ecce dñs ve. ℣. Ecce
appa. or Cōscientias no. Hic ordo mēo
scz de scā maria z de oib9 scis obserue
tur quotidie ad vs et ad mat. vsqz ad
vigi. nata. dñi qñ de fe. agit. et etiā in
oc. sci ādree: nisi q añ Aue maria ad
primū O. z tūc nulla fit mēo. de oib9
scis. Supradict9 ordo capitulor hy9
R. z. ℣. ad vēs et ad matu. et ad alias
hor huius fe. seruetur quotidie vsqz ad
vigi. nata. dñi: quando de feria agit
¶ Feria. iij. sup noc. ā Ut nō delinquā

ps. Dixi custo. fo. xx. et cetere ãe vt in psal. notantur. v. Egredietur virga de radice iesse. Et flos. Lectio p̃ma.

Isaie. 2. VErbũ dñi qđ vidit isayas filius amos sup iudã ⁊ hirlm. Et erit in nouissimis diebus ꝓparatus mõs domꝰ dñi in vertice mõtiũ ⁊ eleuabit̃r sup colles Et fluẽt ad eũ oẽs gẽtes: et ibunt ppli multi et dicẽt. Uenite ascẽdamus ad mõtẽ dñi ⁊ ad domũ dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas et ãbulabimꝰ in semitis eius: qꝛ de syon exibit lex / ⁊ verbũ dñi de hirlm. Et iudicabit gẽtes: ⁊ arguet ppos multos. Et cõflabũt gladios suos i vomeres: ⁊ lãceas suas in falces. Nõ leuabit gẽs ꝛtra gentẽ gladiũ nec exercebũt vltra ad p̃eliũ Hec ℟. Suscipe verbum. v. Lectio secũda

DOmus iacob venite ãbulemꝰ in lumine dñi dei nostri. Ꝓiecisti enĩ ppm tuũ domũ iacob qꝛ repleti sunt vt oli ⁊ augures habuerũt vt philisthim: ⁊ pueris alienis adhesẽrũt Repleta ẽ terra eoꝛ argẽto ⁊ auro ⁊ nõ est finis thesauroꝝ eius. Et repleta est terra eiꝰ equis: ⁊ innumerabiles quadrige eius / et repleta est terra eiꝰ idolis. Opus manuũ suarũ adoꝛauerũt: qđ fecerũt digiti eoꝝ. Et incurua uit se homo. ⁊ hũiliatus est vir Ne ergo dimittas eis. Hec. ℟. Saluato. vj.

INgredere in petrã (Leõ tertia et abscõdere in fossa humo a facie timoꝛis dñi: et a gl̃ia maiestat̃ eiꝰ. Oculi sublimis hoĩs humiliati sunt: et incuruabitur altitudo viroꝝũ. Exaltabit̃ aũt dñs solus i die illa qꝛ dies dñi exercituũ sup oẽm superbũ et excelsũ: et sup oẽm arrogãtẽ / ⁊ humiliabitur: et super oẽs cedꝛos libani sublimes ⁊ erectas / ⁊ sup oẽs querc⁹ basã et sup oẽs mõtes excelsos / ⁊ super oẽs colles eleuatos: et sup oẽm turrim excelsã / et sup oẽm murũ munitũ / et super oẽs naues tharsis: et super oẽ qđ visu pulchꝛũ est. Hec dicit. ℟. Audite. vj. In lau. ã. S cõm magnã miam tuam: ps. Miserere. ⁊ cetere ãe. vt i psal terio notãt. cum. Ecce dies. hyꝰ Uoꝛ clarã. v Moꝛ clamãtis. añ. Uena hierusalem oculos et vide potẽtiam regis: ecce saluatoꝛ veniet soluere te a viculo. p. Bñd. Ad vs añ. In domũ dñi. ⁊ cetere ãe. cũ suis ps. sicut i psal. not. ⁊ cum In diebꝰ illis. ℟. Tu exurgẽs. hyꝰ Cõditoꝛ. v. Roꝛate celi desuper. añ. Queritẽ dñm dũ inueniri põt: inuocate eũ dũ p̃ope est alla. ps. Magoꝛ. vts. Feria. iiij añ. Auertet. ps. Dixit insipiẽs. ⁊ cetere ãe. vt i psal. notãt. v. Egredietur dñs de loco sancto suo. Lectio p̃ma.

Isaie. 2. EXcuruabitur sublimitas hoĩm: et hũiliabit̃ altitudo viroꝝ. Et eleuabit̃ dñs solꝰ idie illa: ⁊ idola penitꝰ cõterẽt Et introibũt i spelũcas petraꝝ ⁊ in voꝛagines terre a facie foꝛmidis dñi / ⁊ a gl̃ia maiestatis eiꝰ: cũ surrexerit p cutere terrã. In die illa proiciet hõ idola argẽti sui / et simulachꝛa auri sui q̃ fecerat sibi vt adoꝛaret talpas ⁊ vespertilioẽs. Et ingrediẽt scissuras petrarũ ⁊ cauernas saxoꝝ a facie foꝛmidis dñi ⁊ a gl̃ia maiestatis eius: cũ surrexerit p cutere terrã. Quiescite ergo ab hoĩe cuiꝰ spũs in narib⁹ eiꝰ est: qa excelsꝰ reputatꝰ ẽ ipe. Hec. ℟. Ecce vir. vts. vij.

ECce enĩ dñator dñs exer (Le. ij cituũ auferet ab hirlm ⁊ ab iuda validũ ⁊ fortẽ: ⁊ oẽ robur panis / et oẽ robur aque: fortẽ ⁊ virũ bellatoꝛẽ ⁊ iudicẽ ⁊ pphetã ⁊ ariolũ ⁊ senẽ / p̃ncipẽ sup quiquagita / et honoꝛabilẽ vultu et consiliariũ et sapiẽtẽ de architectis: et p̃udẽtẽ eloquij mistici. Et dabo pueros p̃cipes eoꝝ: ⁊ effeminati dñabũt eis. Et coꝛruet ppls vir ad virũ: vnusq̃sq; ad p̃imũ suũ. Tumultuabitur puer contra senem: et ignobilis contra nobilem. Hec dicit. ℟. Obsecro mitte dñe quẽ missurus es vide afflictionẽ ppli tui Sicut locutꝰ es vẽi ⁊ libera nos. v. A solis oꝛtu ⁊ occasu: ab aq̃lone et mari. Sicut lo. Leõ. iij.

APpꝛehẽdet eni vir fratrẽ suũ domesticũ pris sui: ⁊ dicet Uestimẽtũ tibi est / p̃ceps esto noster: ruina aũt

hec sub manu tua. Et respõdebit i die illa: dicẽs. Nõ sũ medicus/ ⁊ in domo mea nõ est panis nec̃ vestimẽtũ Noli te ꝛstituere me pr̃icipẽ ppli. Ruit enim hierlm ⁊ iuda cõcidit: q; ⁊ lingue eor̃ ⁊ adinẽtiones eor̃ ꝛtra dñm. vt puocarẽt oculos maiestat̃ ei⁹ Agnitio vult⁹ eor̃ respõdebit eis: et pctm̃ suũ quasi sodoma p̃dicauerũt: nec absc̃derũt. Ue aie eor̃: qm̃ reddita sũt eis mala. Dicite iusto qm̃ bñ: qm̃ fructũ adinẽtionũ suar̃ comedet. Ue impio in malũ retributio enim manuũ ei⁹ fiet ei. Pplm meũ exactor̃es sui spoliauerũt: ⁊ mulieres dominate sunt eis. Hec dicit. ℟ Hlieni nõ trãsibũt p hirlz ãpli⁹ Nãi illa die stillabũt mõtes dulcedinẽ Et colles fluent lac et mel dicit dñs. ℣. Ego veniã dicit dñs: ⁊ sanabo ꝛtritiões ppli mei dicit dñs Nã. Glia. Et col. Et si aliqd̃ fel. scõr̃ in aliqua p̃dictar̃ fe. ꝛtigerit vñ fieri debeat seruꝰ. seu aliqua cõmẽo. facta fuerit i eisd̃: deiceps nõ seruet ordo fer. in lc. legẽdis. et i ℣. ⁊ ℟. cãtãdis i fer. subsequẽ. sed seruet ordo ℣. ⁊ ℟. ⁊ lc. ita tm̃ q; ℣. fe. nõ omittãt ⁊ sp si tot fe. vacauerit p ebd̃. qd̃ ℟. de. iij. noc. hysto. ℟. do. p ebdo. cãtet: tũc ibi dicãt ℟ fer. Si vo. iij. fer. p vnã ebd̃. nõ vacauerit: tũc i p̃cio noc. qñ de fe. agit: vel sco noct. cũ ibi nisi vna sola fer. p ebd̃. ad hoc vacauerit: dicãt ℟. fer. Od̃ p totũ ãnũ obseruet: qñ ℟. de hysto. do. p ebd̃. cãtant tñ. tñ p estatem nõ dr̃ nisi vnũ solũ ℟. fe. p ebd̃. qñ hysto. duratura fuerit. Si vo duratura nõ fuerit: oia ℟. fe. si necesse fuerit i vna fe. ad mat. dñr. Et notãd̃ est q; ℟. fe. nõ dñr: donec oia ℟. hys. do. dicãt qd̃ p totũ ãnũ obseruetur. In lau. añ Ampl⁹. ps. Miserere. fo. xviij. ⁊ cetere ãe vt i psal. notãt. cp̃. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. ℣. Uox clamantis. añ. De syõ exibit lex: ⁊ verbũ dñi de hierlm. ps. Bñd⁹. fo. viij. Ad vs̃ añ. Btus vir. ps Nisi do. edi. fo. xlij. vt i psal. notã. cp̃ In dieb⁹ ill. ℟. Tu exurgẽs. hy⁹. Cõditor̃ ℣ Rorate celi. añ. Ueniet fortior me post me/ cui⁹ nõ sũ dign⁹ soluere corrigiã calciamẽtor̃ ei⁹. ps. Magñ. ℭ Fer v. sup noc. añ Dñe de⁹. ps Saluũ me fac. fo. iiij. et cetere ãe vt i psal. notãt ℣. ⁊ ℟. q̃ i. ij. fe. p ordi. dñr vts dictũ ẽ

Opule me⁹ q̃ beatũ (Lcõ. j. Iſaie ꝛ
te dicũt ipsi te decipiũt: ⁊ vi am gressuũ tuor̃ dissipant Stat ad iudicandũ dñs: et stat ad iudicãdos pp̃los. Dñs ad iudiciũ veniet cũ senib⁹ ppli sui: ⁊ pr̃icipibus ei⁹. Uos enim depasti estis vineã meã: ⁊ rapina paupis i domo vestra. Quare atteritis pp̃l meũ ⁊ facies pauper̃ cõmolitis et cõfunditis dicit dñs de⁹ exercituũ. Et dixit dñs. Pro eo q elevate sũt filie syõ ⁊ ãbulauerũt erẽto collo: et nutib⁹ oculor̃ ibãt ⁊ plaudebãt et ãbulabãt ⁊ pedib⁹ suis cõposito gradu icedebãt: decaluabit dñs verticẽ filiarũ syon: et crinẽ earũ nudabit. Hec dicit do. Lectio secunda.

In die illa auferet dñs ornatũ calciamẽtor̃ ⁊ lunulas/ ⁊ torq̃s ⁊ monilia/ ⁊ armillas/ ⁊ mitras/ et discrimialia/ ⁊ perischeliides/ ⁊ murenulas/ ⁊ olfactor̃iola/ ⁊ iaures/ ⁊ anulos ⁊ gẽmas in frõte pẽdẽtes/ et mutatoria ⁊ palliola/ ⁊ linteamia/ ⁊ ac⁹/ ⁊ specula/ ⁊ sindoẽs/ ⁊ vittas ⁊ teristra. Et erit p suaui odore fetor̃: ⁊ p zona funiculꝰ: ⁊ p crispãti crine caluiciũ/ ⁊ p fascia pectoꝛali cilicium. Pulcherrimi quoq; viri tui gladio cadent: ⁊ fortes tui i p̃lio Et merebũt atq; lugebũt portę ei⁹: ⁊ desolata in terra sedebit. Hec.

Apprehendẽt septẽ (Lectio. iij. mulieres virũ vnũ in die illa: dicẽtes. Panẽ nr̃m comedem⁹: et vestimẽtis nostris operiemur: tãtũmodo inuocet nomẽ tuũ sup nos aufer oppꝛobriũ nr̃m. In die illa erit germen dñi in magnificẽtia et glia: et fructus terre sublimis ⁊ exultatio his qui salnati fuerint de israel. Et erit Omnis qui relictus fuerit in syon ⁊ residuus in hirlm: sctũs vocabit̃ ois q̃ scriptus est in vita i hirlm hec In lau. añ. Tibi soli peccaui. ps Miserere. fo. xviij. ⁊ cetere ãe vt i psal. notãtur cp̃m. hy⁹. v.

vtš i. ij. feŕ. añ. Bñdicta tu i mulieribꝫ et bñdictꝰ fructꝰ ventris tui. ps. Bñdꝰ. tõ. viij. Ad vš añ. Et ois. ps Memẽto fo. xlij. ꝛ alie añ. vt i psal. notãŕ cp: Ꝛ hyꝫ. v. vtš i. ij. feŕ. añ. Expectabo dominũ saluatorẽ meũ et pzestolaboꝛ eũ dũ pzope est alla. ps. Mag. tõ. xlvj. ¶ Feŕ vj. sup noct. añ. Exultate deo. ps Ipm et cetere ãe vt in psal. notãŕ. v. et. Ꝛ. p oꝛdinẽ dicãŕ vtš dictũ est. Lectio. j.

Isaie. 4

SI abluerit dñs sozdẽ filiarũ syõ ꝛ sãguinẽ hirlm lauerit de medio eius i spũ iudicij et spũ ardoꝛis. Et creabit dñs sup oẽz locũ mõt syõ ꝛ vbi inuocatꝰ est nubẽ p diẽ/ ꝛ fumũ ꝛ splẽdoꝛẽ ignis flã mãtis i nocte. Sup oẽm eni gliam p tectio: ꝛ tabernaculũ erit in vmbzaculũ diei ab estu/ et in securitatẽ et in absconsionem a turbine et a pluuia. Hec dicit dominus. Lectio secunda.

CAntabo dilecto meo cãticũ patruelis mei vinee sue. Vinea facta est dilecto meo i coznu filio olei/ ꝛ sepiuit eã ꝛ lapides elegit ex illa ꝛ plãtauit vineã electã/ ꝛ edificauit turri i medio eiꝰ ꝛ toꝛcular extruxit in ea. Et expectauit vt faceret vuas/ et fecit labzuscas. Nũc ergo hitatoꝛes hirlm ꝛ viri iuda: iudicate iter me et iter vieã meã. Quid est qõ vltra debui facere vinee mee ꝛ nõ feci ei? An q̃ expectaui vt faceret vuas: et fecit labzuscas? Et nũc ostendã vobis qd ego faciã vinee mee. Auferã sepẽ eiꝰ: ꝛ erit i direptionẽ. Diruã maceriã eiꝰ: ꝛ erit i zculcationẽ. Et ponã eã desertã ꝛ nõ putabitur neq̃ fodiet Et ascẽdẽt sup eam vepzes ꝛ spine: ꝛ nubibꝰ mãdabo ne pluant sup eã imbzẽ. Hec di. Lectio. iij.

VInea eni dñi exercituũ domꝰ isrl est: ꝛ viri iuda germẽ eius delectabile Et expectaui vt faceret iudiciũ. ꝛ ecce iẽctas. et iusticiã ꝛ ecce clamoꝛ. Ue q̃ cõiũgitis domũ ad domũ: et agrũ agro copulatis vsq̃ ad terminũ loci. Nũqd habitabitis soli vos in medio terre? In auribꝰ meis sũt hec dicit dñs exercituũ. Nisi domꝰ multe deserte fuerit grãdes ꝛ pulchzę: ꝛ absq̃ habitatoꝛe. Decẽ eni iugera vineaꝝ faciẽt lagũculã vnã: ꝛ trigita modij semẽtis faciẽt modios tres. Hec di In lau. añ Spũ pzicipali. ps. Miserere. fo. xviij. ꝛ alie ãe. vt i psalterio notãŕ cp. hyꝫ. v. vtš añ. Ecce veniet dꝰ et homo de domo dauid: sedere i thzono alla ps. Bñdictꝰ fo. viij. Ad veš qñ nõ fit plenũ ser. de scã maria nec de aliquo sctõ: vt i vigi. et quattuoꝛ tpibꝰ ꝛ etiã p totã quadzagesimã sup pos. añ. In cõspectu. ps Cõfitebor. ij. fo. xliij. ꝛ cetere ãe. vt i psalterio. notãŕ. Cpm. Ꝛ hyꝫ ꝛ v. vtš feŕ. ij. Ad vš. q̃ erũt de scã maria vk feŕ. ix. kr. fiat mẽo. de aduẽ. cũ hac añ. Ex egipto vocaui filiũ meũ: veniet vt saluet pplm suũ. ps. Mag. oꝛ vtš ¶ Sabbo q̃ nõ fit plenũ serui. de scã maria: nec de aliquo feŕ. ix. lec. vt i vigi. et i quattuoꝛ tẽpoꝛibꝰ et etiã p totã. xl. sup noeŕ. añ. Qz mirabilia. p Cãtate. ij. fo. xxxv. ꝛ alie ãe. vt i psal. notãŕ. v. kr. ꝛ Ꝛ. p oꝛdinẽ dñr vtš. In lau. añ. Benigne fac. ps. Miserere. fo xviij. ꝛ cetere ãe q̃ sequũŕ vt i psal. cp. hyꝫ. v. vt decz. añ. Spõ noli timere: ecce dꝰ tuus vẽiet alla. ps. Bñdꝰ. v Uox cla. oꝛ Excita q̃s dñe. Supzadictꝰ oꝛ do ãv. ꝛ poꝛi noc. ad matu. ꝛ ad vesꝑ. seruet p totũ ãnũ i feŕ. siue de fe. agit siue de festo. iij. lecti. sine po Te deũ. excepto pasc. tpe: ꝛ excepta oct. die sti ãdzee: et singul' zmẽo. b. marie et sctoꝝ loci: ꝛ nisi i feŕ. triũ lecti. q̃ contigũt a lxx. vsq̃ ad xl. et nisi in vigil. sctoꝝũ a festo sancte trinita. vsq̃ ad aduẽtum dñi: et nisi in festis romani/ tecle/ bertini/ ꝛ petronille: q̃ñ extra tẽpꝰ pasc. cõtigerint. Mõ p totũ ãnũ seruetur ꝛ in lau. nisi in tertia ebdo. aduẽtꝰ dñi: ꝛ in tertia ebdo. ante pascha. ¶ Sciẽdũ est q̃ p totũ ãnũ solet fieri plenum seruitiũ in choꝛo de festo loci semel in qualibet ebd̃. vbi zueniẽtꝰ possit celebzari: vt i collegijs p̃bẽd. et in ecclijs parrochialibꝰ. vbicũq̃ etiam sit eccle sia dedicata in hõze alicuiꝰ alteriꝰ sãcti q̃ de scã maria. Mõ minꝰ plene cõ.

tinek in ordinalib⁹ Sarū. cū eccl̄ia ca
thedral Sar. in honore btē marie sit
dedicata. Impedit aūt ista p̄dicta cō-
mēoratio illis de causis q̄b⁹ cōmēora-
tio btē marie ipedit: vt iferi⁹ patebit.
cū sit eiusd̄ dignitatis scz cū regi. cho-
ri ꝫ fiat p̄dictū serui. de ppria hȳsto. si
habeak: sinaūt de cōi. vt sic. Ad vs̄. su
per pos ferī. illa sola añ. q̄ titulak i fe
sto eiusd̄ sup pos ad p̄rias vēs. Ita tñ
q̄ si festū quicq̄ hēat aās. i ppria hysto.
sup pos ad p̄rias vēs. tunc habeat hic
p̄rimā añ. sup pos. fe. Et cetera sicut
i festo eiusd̄: p̄ter ℟. quod nō dicetur.
Tñ si illud fer. habeat vigi. nō d̄r oō
de vigi. scz oz̄ō de die d̄r Excepto q̄ vbi
fit cōmēo. de scō iohāne bap. d̄r oz̄ō de
vigi. quia oz̄ō de die nō cōueit cōmēo
rationi ꝫ sic de cōsimilib⁹. Vbi etiā fit
cōmēo. de apīs petro et paulo: oz̄ō q̄
est in octa. die eor̄ūdē dicak. Et q̄n fit
cōmēoratio oim scor̄ tūc ad p̄rias vel
p̄cas sup pos. feriales d̄r ista añ. Sā
cti dei oēs. et cetera oia vt̄s. cū ista oz̄ōe
Cōcede q̄s oīps de⁹. Nulla fit mēo. ni-
si q̄n in aliquo festo. iij. lec. vk ifra oc.
sine regi cho. celebr̄et: tunc fiet mēo.
de festo sine de octa. Tñ infra aduētū
fiat mēo. de aduē. et de scā maria. Si
mistr a circūcisiōe dñi fiat mēo. de scā
maria vsq̄ ad purificatio. btē marie
nisi in die epipha. ꝫ ab octa. pas. vsq̄
ad ascē. dñi fiat mēo. de resurrectiōe
de quo cunq̄ fit seruī. nisi in iuentiōe
scē crucis vt iferi⁹ patebit Ad mat. oia
fiāt sicut i fes. eiusd̄ cū. ix. āis ꝫ. ix. p̄is
p̄rio v. cū p̄ris trib⁹ lec. ꝫ trib⁹ p̄ris ℟
et v. de die ante laud̄. In lau. vna so-
la añ. sup oēs pos ꝫē. Ita tñ q̄ in toto
tp̄e pascha. dicāt ttes p̄rime añ. cū su
is p̄is et trib⁹ p̄rimis lecti. ꝫ trib⁹ p̄ris
℟. q̄ terminētur cū alleluya. Ante lau
des vero v. sicut i p̄ria die. In lau. hec
sola añ. q̄ d̄r p̄rio in lau. in festo eiusd̄
d̄r hic sup oēs pos. Cetera oia ad ma-
tuti. et ad oēs alias horas sicut in fes.
eiusd̄ ānotatū est exp̄leāt: cū hac añ.
semp extra oct. scē trini. añ. Te iure.
sup psalmū Quicūq̄. Si vo festū ha
beat oct. oia fiāt sicut ifra oct. ānota
tū est cū p̄dicta añ. sup pos ferial. ad
vēs: et cū p̄dicta añ. sup p̄m. Quicūq̄
Sciēdū est etiā q̄ in singulis ebdo.
p aduē nisi in tertia ebdo. fiat plenū
seruitiū de btā maria semel i cōuētu.
In quarta etiā ebd̄. si dies natal dñi
iij. fer̄ excesserit: tūc in aliqua fer̄ p̄ce-
dic. ipsius ebdo. fiat p̄dictū seruiti.
sicr ab octa. ephie vsq̄ ad q̄nquage. et
ab octa. pasche vsq̄ ad ascē. dñi: ꝫ a fe
sto scē trini. vsq̄ ad aduē. dñi. et hoc
in sab. nisi tale festū inc̄urrat vel im
pedierit vnde. ir. lcōnes vel. iij. lec. cū
regi. chori fieri debeāt: vk vnde ℟. p-
pria vel ppie lau. habeāk / vk ieiuniū
iij. tp̄m: vk vigi. scōr̄ siue de tpali ipe
dierit. Vel si fer. scōr̄ iohis ꝫ pau. ꝑpo
liti socior̄q̄ ei⁹: vk b̄ricij in sab. 2tige.
seruī. de eis dicak. Cū aūt in ip̄is sab.
ꝑpter hec p̄dicta ip̄edimēta seruī. de
scā maria fieri nō potit: tūc i aliqua
fer̄. ipsius ebdo. vbi cōuenięt⁹ possit
celebr̄ari celebr̄et: sp sine aliqua mēo
ria nisi cū fuerit fer̄. vel oct. alicuius
sci. iij. k̄r. sine regi. chori q̄d̄ in ipsa die
2tigerit tūc enī fiat mēo. de oct. vl de
fer. tñ. Nulla ei fiat mēo. de cruce ne
q̄ de scō loci: nec de oīb⁹ scis: tñ p aduē
fiat mēo. de aduē. sed nō de oīb⁹ scis.
Et etiā itp̄e pas. fiat mēo. de resur. ſz
nō de cruce nec de oībus scis Fiat aūt
p̄dictū seruī. in. iij. fer. in. l. si a fe. va
caue. Si naūt fiat tūc in. ij. fer̄. p̄ced.
Fiat aūt p̄dictū seruī. de. s. maria in
iij. fer̄. i rogatioīb⁹: ꝫ in. vj. fer̄. ſz in
crastino. octa. ascē. dñi: nisi aliquod
festū cū regi. chori ibidē contige. Tñ
q̄d̄cūq̄ fer. iij. k̄r. in. iij. fer̄. in. l. cōtig.
ꝫ in. ij. fer̄. a festo vacauerit: tunc fiat
plenum seruitiū de sancta maria i ip
sa. ij. feria. Tamen sciendū est q̄ si ali
quod festū cū regimine chori i aliqua
ebd̄. celebr̄etur: et in crastī. plenū ser-
uī. de scā maria fieri debeat: tñ i ipso
festo siue i dñica fuerit siue nō: si do.
fuerit erūt vespe de scā maria: ꝫ sole
nis mēo. de festo vel de do. nisi duplex
fer. fuerit vel fer. vnde suas p̄rias vēs

habere nō poterit: et nisi i oct. ephie
alcē. dñi/ z dedica. ecclie tūc ei fiat tñ
mēo. solēni. de sctā maria cū hac añ.
**Sub tuā pzotectionē zfugim⁹: vbi infir
mi acceperūt virtutem et pzopter hoc tibi
psallim⁹ dei genitrix virgo.** ps. **Magn.**
Per aduē. vero cū hoc ỽ. **Egredietur
virga.** oz. **Deus q̄ de btā.** Ab oct.
ephie vsq; ad purifi. cū hoc ỽ. **Scā dei
genitrix.** oratio **Deus qui salutis.** In
alio vero tpe anni cū hoc ỽ. **Sctā dei
genitrix.** oz. **Cōcede nos** Quotiēscūq;
ei fit mēo. de scā maria cū hac ꝓdicta
añ. scz **Sub tuā pzo.** nō dicāt vespe de
ca i cho. licet dupl'. fcl. nō fuerit. Alie
vero vesp. nō erūt de 2me. btē marie.
Nulla ei 2mēo. totius āni suas habet
scdas vēs. nec etiā mēo. loco scdarū
vespe. In festis vero btē marie ỽgis.
nulla fit mēo. de 2mēo. ciusdō q̄n fit in
crastino. Q̄n vero fit plenū seruī. de
scā maria p totū aduē. Ad vēs sup p.
hec sola añ. **Pzophete pzedica.** pi feria.
cpm. **Ecce virgo.** Nō dicit R. in cōme
btē marie. hymn⁹. **Aue maris stella**
ỽ. **Egredietur virga.** añ. **Ne timeas.** ps
Magn. oratio **De⁹ qui de btē.** reqre ā.
z cpm. et oz. vtā in do. j. aduē. dñi. ad
vēs. de scā maria. Mēo. de aliquo scō
fiat si habeat z postea de aduē. Cōple
to. de aduē. nō muta. nisi q̄ i fine hy⁹.
vr **Glia tibi dñe q̄ natus.** Ad matuti.
nuita. **In honore btissime marie virgis
Jubilem⁹ dño.** ps. **Venite.** hy⁹ **Quē ter.**
añ **Bñdicta tu in mulierib⁹ z bñdict⁹ fru
ct⁹ vētris tui.** ps **Dixit dñs nr.** fo. xij. añ
**Sicut mirra electa odorē dedisti suauita
tis scā dei geitrix.** ps. **Celi enā.** fo. v. añ
**Speciosa fcā es z suauis i deliciis tuis scā
dei genitrix.** ps. **Dñi est terra.** fo. ix. añ
**Spē tua z pulchritudie tua: intēde pzo
spere pzocede z regna.** ps. **Eructauit.** fo
xxj. añ. **A diuuabit eā de⁹ vultu suo: de
us i medio eius non cōmouebitur** ps. **De
us noster refu.** fo. xxj. añ. **Sicut letā
tiū oim nostrū habitatio est in te scā dei ge
nitrix.** ps. **Fundamenta.** fo. xxxj. añ.
**Gaude maria virgo: cūctas hereses sola
iteremisti in vniuerso mūdo.** ps. **Cātate.**
j. fo. xxxvij. añ. **Dignare me laudare
te virgo sacrata: da michi virtutē ztra ho
stes tuos.** ꝓ. **Dñs reg. ex.** fo. xxxvij. añ.
**Rorate celi desuper z nubes pluāt iustū
aperiat terra z germiet saluatorē.** ps **Cā
tate.** ij. fo. xxxb. ỽ. **Egredietur virga
de radice iesse.**

Lectio pma.

**Missus est āgel⁹ gabriel a deo
i ciuitatē galilee cui nomen
nazareth/ ad virginē despō
satā viro cui nomē erat io=
seph de domo dauid: z nomen virgis
maria. Ad mariā ergo ỽginē gabriel
mittit: qui dei fortitudo noīat. Illū
quippe nūciare veniebat q̄ ad debellā
das aereas potestates humilis appa=
rere dignat⁹ est. De quo p psalmistā
dicit. Dñs fortis z potēs dñs potēs in
plio. Et rursus. Dñs virtutū ipe est
rex glie. Per dei ergo fortitudinē nū=
ciād⁹ erat: q̄ ỽtutū dñs z potēs i plio
zta aereas ptātes ad bella veniebat
Multas ob causas nō de simplici ỽgie
z de despōsata voluit dñs nasci. Pri=
mo videlz vt p gnationē ioseph cui⁹
cognata maria erat: marie quoq; na
sceret origo Neq; ei mos est sacre scri
pture: genealogiā feiaz terere. Nā z
de vtroq; itelligi pōt: q̄d dr de domo
dauid. Deide ne velut adultera lapi=
daret a iudeis: malēs aliquos de ortu
suo q̄ de pudore dubitare parēt. Sil
z ỽgibus ipudicis occasionē tollens
ne matrē quoq; saluatoris diceret fal
sis suspitiōib⁹ infamatā. Tertio vt in
egyptū iens z inde rediēs: haberet viri
solaciū/ q̄ itegerrime ỽgitatis custos
pariter ac testis existeret. Quarto ne
ptus ei⁹ dyabolo pateret: et ne quasi
eū de virgine natū cognosceret: z for
titā quasi ceteris hoīb⁹ eminētiorem
morti tradere timeret Maria aūt he
braice stella maris/ syriace ỽdoīna vo
cat. Et merito: qui toti⁹ mūdi dñz. z lu
cē sectis meruit generare perēnē Aue
maria grā plena dñs tecū. Bene grā
plena vocat: q̄ nimirū grām quā nul
la alia meruerat assequitur. vt ipsū
videlz grē concipiat et generet aucto**

Seruitiū plenū btē marie.

rē. Que cū audisset turbata est in ser-
mone eius. Discе virginem moribus
discе virginem verecundia: discе vir
ginem oraculo: discе misterio. Trepi
dare virginū est: et ad oīs viri ingres
sus pauere. Discе verborū virgo vi-
tare lasciuiam. Et maria etiam salu
tationē angeli verebatur. Erat tamē
cogitans (inquit) qualis esset hec sa-
lutatio. Et ideo cum verecūdia illud
faciebat: quia pauebat cum prudētia
quia benedictionis nouam formulā
mirabatur que nusq̄ lecta est: nunq̄
ante cōperta. ℟. Missus est. iij. de do-
minica prima aduentus. Lectio. ij.

NE timeas maria. Quia salutā
tione īsolita vtpote que ei ser-
uabatur viderat turbatam: quasi fa
miliarius notam vocans er nomine
ne timere debeat iubet. ⁊ quia gratia
plenā vocauerat: eādē gr̄am et astru
it plenius ⁊ vberius erplicat dicens.
Ecce cōcipies i vtero ⁊ paries filiū: et
vocabis nomē ei⁹ ielū. Jes⁹ saluator
interpretatur: siue salutaris. Cuius
sacramentum nominis alloquēs io-
seph āgelus erposuit. Ipse ei (inq̄s)
saluum faciet populū suū a peccatis
eorum. Non ait populum israel: sed
populū suum/hoc est in vnitatē fidei
et preputio et circuncisione vocatū:
quibus er diuersa parte congregatis
fieret vnū ouile et vnus pastor. Hic e-
rit magnus et filius altissimi vocabi
tur. Et dabit illi dñs deus sedē dauid
patris eius: ⁊ regnabit i domo iacob
ineternum: ⁊ regni eius nō erit finis
Non autē ideo futuri tēporis verbis
ielus magnus erfuturus/filius altis-
simi vocandus: sceptrū dauid accep-
turus/et in domo iacob regnaturus
asseritur quia (iurta q̄ heretici sapi
unt atq̄ a veritate delipiūt) christus
ante mariā non fuerit: sed quia hō as
sūptus in dño clarificatus est ea cla-
ritate quā verbū dei habuit priusq̄
mundus esset apud patrem. hoc est:
vt idem filij nomen eandē christi per-
sonā homo cū deo plenus gratia ⁊ ve
ritate soriretur. Quod eūdē ipsum
patrem habere dauid: quē filium al-
tissimi vocari pronūciat: in duabus
vtiq̄ naturis vnā christi personā de
monstrat. Accepit autē sedē dauid vt
nimirū gentē cui dauid quondā et fi-
lij eius tēporalis gubernacula regni
prebuerūt: ipse perpetuū vocaret ad
regnū quod ei paratū est ab origine
mundi. Domū autē iacob totā eccle-
siam dicit: que vel de bona radice na-
ta: vel cum oleaster esset. merito tñ fi
dei in bonam inserta est olivā. Quo-
modo fiet istud: quoniā virum nō co
gnosco: Propositum sue mētis reue-
renter erponit: vitā videlicet virgi-
nalē se ducere decreuisse. Que quia
prima feminarum tāte se virtuti mā
cipare curauit: iure singulari p̄ cete-
ris femis btitudine meruit excellere
Tu autē. ℟. Aue ma. iiij. Lectio. iij.

QUomō inquit fiet istud: quo-
niam virū non cognosco: Nō
ait vnde hoc sciam: sed quomodo fiet
inquit: ordinē videlicet obsequij cui
subdatur inquirens: non signum cui
crederet flagitans. Spiritussanctus
superueniet in te: et virtus altissimi
obumbrabit tibi. Non virili inquit a
domino cognosceris semine: sed spi-
rituſſancti in quo impleberis opere
concipies. Erit in te quidem concep-
tio: libido autē non erit. Concupiscē-
tie non erit estus: vmbram faciet spi-
rituſſanctus. Verum in eo quod ait
et virtus altissimi obumbrabit tibi:
potest etiam incarnati saluatoris v-
traq̄ natura designari. Umbra quip
pe/a lumine solet et a corpore forma-
ri. Beata itaq̄ virgo quia quasi pu-
rus homo plenitudinem diuinitatis
capere corporaliter nequibat: virtus
ei altissimi obumbrabat/id est incor-
porea lex diuinitatis corpus in ea sus
cepit humanitatis. Ideoq̄ q̄ nascet
ex te sanctum vocabit filius dei. Ad
distinctionem nostre sanctitatis sin-
gulariter sanctus nasciturus asserit
Nos quippe et si sancti efficimur/nō

tamẽ nascimur: quia ipsa natura corruptibilis conditione constrigimur. Et ecce elizabeth cognata tua: et ipsa concepit filiũ in senectute sua. Ne se parere virgo diffidat/accipit exemplum sterilis pariture: vt discat deo omnia possibilia/etiã que ordine nature videntur esse contraria Si quẽ vero scire iuuat quomodo beate marie cognatã dicant elizabeth / cũ hec de domo dauid/illa de filiabus aarõ originẽ duxerit: animaduertat prio auorum liberis inuicem nuptui traditis/vtrumq; tribũ potuisse contingere. Ecce ancilla dñi: fiat michi secũdum verbum tuum. Quanta cum deuotione humilitas: que et angeli prio missum optat impleri: et seipsã que mater eligitur nuncupat ancillam: apertissime insinuans: quia non merito sibi vẽdicet. Fiat inquit sine viri semine conceptio i virgine/nascatur de spiritusancto integra carne sctñ quod nascetur de homine matre sine homine patre: vocetur filius dei Tu autem. ℟. Suscipe verbũ. ỽ. Nõ repetatur. iij. ℟. in commemo. beate marie: nec de festo loci. Quod per totũ ãnum et a. lxx. vsq; ad pascha obseruetur. ỽ. Ora pro nobis sancta dei genitrix Iste ỽ. dẽ ante lauõ. quãdo fit plenũ seruitiũ de sancta maria per totum annum. ¶ In laudibus hec sola antiphona. Prophete predicaue. ps. Dominus regnauit. fo. vj. cpm. Ecce virgo hymnus. O glorioſa femina. ỽ. Elegit eam. añ. Spiritusſanctus. ps. Benedictus. Oratio Deus qui de btẽ ma. Memoria fiat sicut supradictum est ad vẽs. Ad. j. añ. Prophete predicauerunt. ps. Deus in nomine. fo. ix. Beati immaculati in via. Retribue. añ. Te iure. ps. Quicunq; fo. x. Cpm. Regi seculorum. ℟. Jesu christe. et dicit cum cantu dominicali. ỽ. Qui de virgine. Ad. iij. añ. Missus est. ps. Legẽ pone. fo. xij. cpm. Ecce virgo. ℟. Dic ſusa. ỽ. Specie tua. oratio. Deus qui de beate. Ad. vj. añ. Angelus. ps. De fecit. fo. xiij. cpm. Egredietℓ. ℟. Specie tua. ỽ. Adiuuabit. Ad. tr. añ. Aue maria. ps Mirabilia. fo. xiij. cpm Nõ secũdum vilio. ℟ Adiuuabit. ỽ. Elegit. oratio vtẽ. Cetere ãe. et cpm ad cõmemoratio. beate marie in prima dominica aduentus domini.

¶ Littera dñica. A. tota cantetur hysto. 2. vel. erunt de cõmemo. et memo. de do. et de sancta maria: cum hac ãn. Aue maria. Fe. 2. 3. et sabbato de comme. Fe. 5. de fe. ℟. de. 1. noctur. et missa de. 4. feria. Fe. 6. dicuntur ℟. de noctur. cum ℟. fe. et epistola et euan. eiusdem fe. A

¶ Littera dominicalis. B. tota cantetur hysto. et memo de octa. et de sancta maria. festum sancti osmundi differatur in crastinum: vespere de do. erunt de festo. Feria. 2 de sancto osmundo: omnia de cõi vnius confes. et ponti. Feria. 4. 6. et sabbato de commemoratiõe et missa de octa. dicitur in capitulo ℟. fe. pretermittatur. B

¶ Littera dominicalis. C. tota cantetur hysto. ad. 1. vel. que erunt de dñica fiat memoria de sancto osmundo: de octa. et de sancta maria. Ad. 2. vespe. que erunt de sctõ nicolao memoria de dñica de octa. et de sancta maria: cum ãn. Aue maria. Fe. 5. 6. et sab. de cõme. et fe. pretermittat C

¶ Littera dñica. D. totũ de dñica et festũ sancti nicolai differatur in crastinũ: nisi fuerit festũ loci. Feria 2. de sancto nicolao: et mẽo. de oct. et de sancta maria cũ missa de octa. in caplo. Feria 5. 6. et sabbato de comme. Feria. 4 dicitur ℟. fe. cũ missa eiusdẽ fe. vbi fes. apostoli est festũ loci: differatur festum sancti nicolai ad 4. feriam. D

¶ Littera do. E de serui. dñicali Ad. 1. vel. que erunt de do. fit solẽ. mẽo. de sancto nicolao: de octa. et de sancta maria et missa de octa. pretermittatur: vbi tamẽ festum sancti andree est festum loci. in die recep. fiet de eo memoria sub silẽtio et missa de oc. dicitur in capitulo. 2. vespe erũt de concep btẽ marie: et sol. mẽo. de do. tñ. Feria. 2. de conceptione Ad 2. vesperas memoria de cõm et de aduẽ. dñi solẽ. Feria. 3. 4. et. 5. de com. Feria. 6. dicitur ℟ fe. Epistola et euangelium eiusdem fe. E

¶ Littera dñica. F totũ de do. festũ concep. differat i crastinũ. 2. vel. erunt de recep. et sol. mẽo. de do. tñ. Feria. 2 de recep. et sol. mẽo. de aduẽ. tñ. Ad. 2. vesperas de recep. fiat solẽ. mẽo. de rñ. et de aduẽtu. Feria. 3. et. 5. et sab. de rme. Feria. 4. dicit ℟. fer. et missa eiusdem ferie. F

¶ Littera do. G. de serui. dñicali. Ad. 1. vel. que erũt de festo: fiat solẽnis memo. de dñica tantum. Secunde vel. erunt de do. et memo. de cõme. et de sancta maria cũ ãn. Ne timeas. Feria. 2. 3. et sabbato de cõme. Feria 6. de feria cum ℟. fe. Epla et euãgelium eiusdem ferie. G

¶ Dñica secũda aduentus dñi: ad vẽs añ Benedictus. ps. Ipsũ. vtẽs in prece denti sabbato notatũ est. Capitulũ.

IN die illa erit germẽ dñi in magnificentia et gloria: et fructꝰ terre sublimis: et exultatio his qui saluati fuerit de isrl. ℟. Docebit vos. viij hymnus. Conditor. ỽ. Rorate celi. añ Orietur sicut sol saluator mũdi: et descendet in vterum virginis sicut ymber super gramen alla. ps. Magnificat. Oratio Isaie. 4

EXcita qs dñe corda nostra ad parandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum purificatis tibi mentibus seruire mereamur. Qui tecum. Memoria btẽ marie vtẽs. Ad

Dñica secunda aduê.

matutinas inuitato. Rex noster aduenit christus. Quem iohannes pzedicauit agnũ esse vẽturũ. ℣s. Venite hyᵃ. ãe. pi et ỽ. vt in. j. dñica aduẽtus. Lectio. j.

Isaie. 5.

VE qui cõsurgitis mane ad ebrietatẽ sectandã: et potandũ vsqz ad vesperam vt vino estuetis. Cythara et lira et timpanum et tybia et vinum in conuiuijs vestris: et opus dñi non respicitis nec opera manuũ eius consideratis. Propterea captiuus ductus est populus meᵘˢ quia nõ habuit scientiam: et nobiles eius interierunt fame: et multitudo eius siti exaruit. Propterea dilatauit infernus animam suam et aperuit os suum absqz vllo termino: et descendent fortes eiᵘˢ et ppl̃us eiᵘˢ ⁊ sublimes gloriosiqz eius ad eum. Hec dicit do. ℟.

2. HIerusalem cito veniet salus tua. quare merore consumeris: nunquid cõsiliarius non est tibi. quia inouauit te dolor. Saluabo te et liberabo te: noli timere. ỽ. Israel si audieris me nõ erit in te deus recẽs: neqz adorabis deum alienum: ego enim dominus. Saluabo te. Lectio secũda.

ET incuruabitur homo ⁊ humiliabitur vir: et oculi sublimiũ deprimẽtur. Et exaltabit dñs exercituũ in iudicio: et deus sanctᵘˢ sãctificabitur in iustitia. Et pascẽtur agni iuxta ordinẽ suũ: et deserta i vbertatem versa aduene comedent. Hec dicit. ℟.

2. ECce dñs veniet et omnes sancti eius cũ eo. ⁊ erit i die illa lux magna: ⁊ exibũt de hierusalẽ sicut aqua munda. Et regnabit dominus in eternum super oẽs gẽtes. ỽ. Ecce dñs in virtute veniet. et regnum in manu eius ⁊ ptãs et iperiũ Et. Lcõ. ius.

VE qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis: et quasi vinculum plaustri peccatũ / qui dicitis festinet ⁊ cito veniat opus eiᵘˢ vt videamus: et appropiet et veniat consilium sancti israel: et sciemus illud. Ve qui dicitis bonum malum et malum bonum: ponentes tenebras lucẽ et lucem tenebras / ponentes amarũ in dulce: et dulce in amarũ: Hec di. ℟.

1. QUiuitas hierusalem noli flere qñ doluit dñs super te Et auferet a te omnem tribulationem. ỽ. Ecce in fortitudine veniet: ⁊ brachium eius dñabitur. Et. Gloria. Et.

In. y. noc. fiãt medie lectiones de sermone beati Amarimi epi. Lcõ. ius.

Beati marini.

SUperiore dñica capitulũ euangelicum differentes / quãdam partem ex illo perstrinximus: superest vt sequentia decurramus. Descripsimus enim quid esset quod ait dominus. In illa nocte erunt duo in lecto vno: et reliqua. Nunc ergo videamᵘˢ quod reliquũ est. Dicit enim eadem diuina sententia. Erunt due molentes in pistrino: vna assumetur et vna relinquetur. Primum igitur considerandum est: quomodo constet molentis officium: deinde que sunt due que molere dicuntur: tertio quid pistrinum sit / quis ve molitionis effectus. Nulli dubium est q molere nõ aliter constat: nisi duobus lapidibus apparatis et conuenientibus sibi vt alteri ex his magnitudo alterius imponatur / et illum quidem lapidem qui prior solo sternitur esse pigrum / tardũ et pene (vt ita dixerim) ociosum / ac nisi superioris participatione lapidis ornaretur: fortasitan necessarius nõ videretur: ita dũ ille operatur / etiam iste vtilis inuenitur. Ille autem idest superior lapis / tanta velocitate operis circumfertur: vt fallẽs oculos / in ipsa celeritate stare credatur. et putetur immobilis esse / dum currat. Qui quanto violentius actus fuerit: tanto opus perfectius cõsummatur Ita ergo prior lapis stat et iacet: ⁊ pene nichil prodest. Ille vero alter / que inferuntur cuncta suscipit / que veniunt vniuersa complectitur: et per cauernulas quasdam vterqz quod operet acquirit. Qui molit autem hoc habere videtur officij: vt puigili cura granorũ asperitate contracta ex intimis eorum occultisqz visceribus similagi

nem medullamq; p;oducat: et so;diū leuitate discussa: in apertū p;fert oīne qđ purū est/ex quo mundissimū panē conficiēs gr̄am dñi cōsequat. Tu. ℣ Ecce dominus veniet p;otecto; noster sanctus israel. Co;onam regni habens in capite eius. ℟. Et dominabitur a mari vsq; ad mare: ⁊ a flumine vsq; ad termi nos o;bis terrarū. Co;ō. Lectio quita.

HOs igitur duos molares lapides: duo arbitro; esse testamēta: hoc est euangeliū moysi ⁊ legē dñi Que ita sūt dispolita vel parata: vt sibi testamētū vtrūq; 2ueniat: sicut ait saluato;. Nō veni legem soluere: sed adiplere. Et ad vicē molarū aliud p;ius solo positū/aliud insuper collocatum: hoc est/legē p;imū hoibus constitutā: deinde ad perfectum euangelium. Que inferio;is mole lex velut sarū ita erat pigra ⁊ tarda ⁊ penitus ociosa: vt quicquid opando acceperat: id oīne pdiderit dicēte de iudeis pphe ta. Oēs declinauerūt simul inutiles facti sūt: non est q̄ faciat bonum nō est vsq; ad vnū. Ergo nisi euāgelium chr̄isti superpositū fuisset: adhuc lex veluti tarda ⁊ grauis iaceret ī terra iudaica ⁊ vnius p;ouincie cooperiret⁹ angustijs. Nisi euangeliū i quā datū esset lex necessaria oīno non esset. Hoc autem lex operabatur sine euāgelio: qđ vno saxo fieri potest. Cōfringere poterat non p;odesse. sicut ait beatus apostolus. Lex autem iram operatur gratiam vero non p;estat. Tu au. ℣ Sicut mater cōsolatur filios suos: ita consolabo; vos dicit dominus ⁊ de hierusalē ciuitate quam elegi veniet vobis auxiliū. Et videbitis et gaudebit co; vestrū ℟. Dabo in sion salutē: et in hierusalem gloriam meā. Et videbitis. Lectio vj.

SAnti ergo lege/euangelium datū est: qđ veteri superpositū testamento vtrūq; cōdecorat/ac tāta velocitate operis circūfertur: vt volubilitate sui seculum omne circūeat Hoc est: inferna visitet/celestia penetret: et terrena collustret. Nō euāgelium tanq; superio; mola: cūctos credentes suscipit/ oēs aduenientes accipit: et veluti per quasdam cauernulas p;eceptoru ad interio;a trālmittit: vt tibi hincinde duo;ū testamentorū salutarib⁹ mandatis gentilitatis asperitate mollita: p;oducat oīne qđ purum est. Quam similitudinē testamēto; ezechielem p;ophetā arbitro; perstrinxisse. cum dicit rotam in medio rote esse conneram. Harū igitur molarū operatione: id est noui ac veteris testamenti hoc agit sancta ecclesia cura peruigili. vt peccato; asperitate discussa/ ex occultis cogitationibus medullā mūdi co;dis eliciat: ⁊ celestibus mandatis mandata ex intimis spiritalia alimēta p;oducat. De quibus alimentis paulus apstus ait. Lac vobis potum dedi: non escam. Et iterū. Perfecto;ū autē hoim est solida esca: qui p;opter habitū sensus exercitatos habēt. Et reliqua. Ac spiritū nostrū omni humanitate purificās velut similaginē deo offerre contēdit: sicut dauid sanctus ait. Sacrificiū deo spūs cōtribulatus. Tanta aūt velocitate circūfertur euangeliū vt nō nisi sapiētes cursū ei⁹ itelligāt. Que btūs paul⁹ intelligēs ait: vt sermo dei currat ⁊ clarificet⁹ i nobis. ℣. Hierusalē plātabis vineā in mōtib⁹ tuis: ⁊ exultabis quia dies dñi veniet. Surge syō cōuertere ad deū tuum: gaude ⁊ letare iacob. Quia de medio gētiū Saluato; tu⁹ veniet. ℟. Exulta satis filia syō: iubila filia hierusalē. Quia. Gloria. Sal.

CIn. vj. noc. euā. Scōm. lucā.

Luce xi.

IN illo tēpo;e. Dixit iesus discipulis suis. Erunt signa in sole et luna et stellis: et in terris p;essura gētiū p;e cōfusione sonitus maris et fluctuū: arescēti⁹ hoi⁹ p;e timo;e ⁊ exspectatiōe q̄ supuēiēt vniuerso o;bi Et cli. Omelia bti gregorij pp̄ri. vij.

Dñica secunda aduê.

Dominus ac redemptor noster / paratos nos inuenire desiderans: senescẽtẽ mundũ que mala sequantur denunciat: vt nos ab eius amore cõpescat. Appropinquantẽ eius terminũ quante persecutiones p;eueniant innotescit. Vt si deum metuere in tranq̃llitate nolumus: saltẽ vicinũ ei⁹ iudicium vel persecutionibus attriti timeamus Huic etenim lectioni sancti euangelij quam modo vestra fraternitas audiuit: paulo superius dominus p;emisit dicens. Exurget gẽs cõtra gentem: ⁊ regnum aduersus regnũ: et erũt terremotus magni per loca: et pestilẽtie ⁊ fames. Et quibusdã interpositis: hoc qd modo audistis adiunrit. Et erunt signa in sole et luna et stellis: ⁊ in terris p;essura gẽtiũ p;e confusione sonitus maris et fluctuũ. Tu autẽ domine miserere. ℟.

7 Egredietur domin⁹ de samaria ad portã que respicit ad oriẽtem et veniet i bethleem ambulans super aquas redemptionis inde. Tunc saluus erit omnis hõ q; ecce veniet. ℣. Et p;eparabitur in misericordia soliũ eius: et sedebit super illud iudicans in equitate. Tunc. Lectio viij.

Ex his pfecto oibus alia iã facta cernimus: alia in p;orio vẽtura formidamus. Nam gentem super gẽtem erurgere / earumq; p;essuram terris insistere: plus iam in nostris tribulationib⁹ cernim⁹ / q̃ i codicib⁹ legim⁹ Quod terremotus vrbes innumeras subruat: et alijs mundi partibus scitis q̃ frequenter audiuimus. Pestilentias: sine cessatione patimur. Signa vero in sole et luna ⁊ stellis adhuc aperte minime videmus: sed quia hec non longe sint: ex ipsa iã aeris immutatione colligim⁹. Quãuis p;iusq̃ italia gentili gladio feriẽda traderetur / igneas in celo acies vidimus: ipsũq; qui post ea fusius est humani generis sanguinẽ choruscantẽ. Confusio autem maris et fluctuum nedum noua est exorta. Sed cũ multa iam p;enũciata completa sint: dubium non est quin sequãtur etiã pauca que restant. Quia sequẽtium rerũ certitudo: est p̃teritarũ exhibitio. ℟. Docebit nos dñs vias suas et ambulabimus in semitis eius. Quia de sion exibit lex: et verbum dñi de hierusalem. ℣. Venite ascendamus ad montẽ dñi: et ad domum dei iacob. Quia de. Lectio. ix.

Hec nos fratres idcirco dixim⁹ vt ad cautele studiũ vestre mẽtes euigilent. ne securitate torpeant / ne ignorantia languescant: sed semper eas et timor sollicitet: et in bono opere sollicitudo confirmet. Pensantes hoc qd redẽptoris nostri voce subiungitur. Arescentibus hominibus p;e timore et exp̃ectatione que superueniẽt vniuerso orbi. Nam virtutes celor; mouebuntur. Quid enim dñs v̄tutes celor; nisi ãgelos / archãgelos thronos / dñationes / principatus / et potestates appellat: Que in aduẽtu districti iudicis / nostris tũc oculis visibiliter apparebunt: vt districte tũc a nobis exigãt / hoc qd nos modo invisibilis cõditor; equanimiter portat Tibi et subditur. Et tunc videbunt filium hominis venientẽ in nubibus: in potestate magna et maiestate. Ac si aperte diceret. In potestate et maiestate visuri sunt: quem in humilitate positum audire noluerunt: vt virtutem eius tanto tũc districtius sentiant: quãto nũc ceruicem cordis ad eius patientiam nõ inclinãt. Tu. ℟. Rex noster aduenie chr̃istus. Quem iohãnes p;edicauit agnum esse venturũ. ℣ Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mũdi. Quem. Gloria. Quẽ. ℟. feriale Leua hierusalem oculos et vide potentiam regis. Ecce saluator venit soluere tra vinculo. ℣. De sion exibit lex: et verbum dñi de hirm. Ecce. Gloria. Ecce. ℣. Emitte agnum. ℭ In laudibus antiphona.

Ecce in nubibus celi dñs veniet cũ potestate magna alla. ℣s. Dominus regn. ko. vj. añ. Urbs fortitudinis nostre sion saluator ponetur in ea murus et ante murale: aperite portas quia nobi-

scũ deus alla. ps. Jubilate. fo. viij. añ Ecce apparebit dñs et non mentietur: si moꝛã fecerit expecta eum quia veniet ꝛ nõ tardabit alla. ps. Deus deꝰ. fo. viij. añ Montes ꝛ colles cantabunt coꝛã deo laudem: et omnia ligna siluarũ plaudent manibꝰ quoniã veniet dñs dñatoꝛ in regnũ eternũ alla alla. ps. Benedicite. fo. viij. añ. Ecce dñs noster cũ virtute veniet vt illuminet oculos seruoꝛum suoꝛum alla. ps. Laudate. folio. viij. Capitulum.

Roma. 15.

QUecũq; scripta sunt ad nostrã doctrinã scripta sũt: vt per patientiam ꝛ consolationem scripturarum spem habeamus. hyꝰ Uoꝛ clara ỽ. Uoꝛ clamãtis. añ. Super solium dauid et super regnum eius sedebit in eternũ alla. ps Benedictus. oõ. Excita dñe. Memoꝛia de sancta maria vtꝫ ℂ Ad j. añ. Ecce in nubibus. ps. Deus deꝰ meus respice. fo. viij. ℂ Ad. iij. añ. Urbs foꝛtitudinis. ps. Legem pone. fo. xij. Cpm. Quecunq; scripta sunt. vtꝫ. ℟. ỽ. sicut in pꝛima dñica aduentus dominiad oẽs hoꝛas dicũf. ℂ Ad. vj añ Ecce appa. ps. Defecit. fo. xiij. Cpm.

Roma. 15.

DEus aũt patiẽtie et solatij det vobis idipsũ sapere in alterutrum secũdum iesum chꝛistũ: vt vnanimes vno oꝛe honoꝛificetis deum et patrẽ dñi nꝛi iesu chꝛisti. ℂ Ad. ix. añ Ecce dñs. ps. Mirabilia. fo. xiij. Cpm

Roma. 15.

DEus autẽ spei repleat vos omni gaudio et pace in credendo: vt abũdetis in spe et virtute spũsancti ℂ Ad vs añ. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. fo. xl. cpm. Quecũq; scri. ℟. Tu exurgens. hyꝰ Cõditoꝛ. ỽ. Roꝛate. añ Beata es maria que credidisti: perficientur in te que dicta sunt tibi a dño alla. ps Mag. oõ. Excita dñe coꝛda. Memoꝛia de sctã maria. añ. Ne timeas. Cũ vero fuerit vespere de aliquo sancto hac die: tunc ad memo. de sancta maria dicatur hec añ. Aue maria. quotidie per ebdo. quãdo de feria agitur: dicãt. ỽ. ꝛ ℟. p oꝛdinẽ noct. dñical hysto. ita tñ q Uia. fek non omittantur. ℂ Feria. ij. ad matu. Lectio pꝛima.

VE qui sapientes estis in oculis vestris/ et coꝛã vobismet ipsis pꝛudentes. Ue qui potentes estis ad bibẽdũ vinũ: et viri foꝛtes ad miscẽdã ebꝛietatem. Qui iustificatis impiũ ꝓ munerib9: et iusticiã iusti auferꝛ ab eo. Hec Lcõ. ij

Isaie. 5.

PRopter hoc sicut deuoꝛat stipulam lingua ignis/ ꝛ caloꝛ flãme exurit: sic radix eoꝛũ quasi fauilla erit: et germen eoꝛũ vt pulus ascendet. Abiecerunt enim legem dñi exercituum: et eloquium sancti israel blasphemauerũt. Ideo iratus est furoꝛ dñi in populo suo: et extendit manum suam super eum/ et percussit eũ et conturbati sunt mõtes: ꝛ facta sũt moꝛticina eoꝛum quasi stercus in medio platearum. In omnibus his non est auersus furoꝛ eius/ sed adhuc manus eius extenta. Tu. Lectio tertia.

ET eleuabit dñs signũ in nationibus pꝛocul/ et sibilabit ad eum de finibus terre. Et ecce festinus velociter veniet: ꝛ nõ est deficiens neq; laboꝛans in eo. Non doꝛmitabit neq; doꝛmiet: neq; soluetur cingulũ renũ eiꝰ: nec rũpetur coꝛrigia calciamẽti eius. Sagitte eius acute: et omnes arcus eius extenti. Ungule equoꝛum eius vt silex: et rote eius quasi impetꝰ tẽpestatis Rugitus eius vt leonis/ rugiet vt catuli leonũ: et frendet et tenebit pꝛedã ꝛ amplexabitur/ et non erit qui eruat. Et sonabit super illum in die illa sicut sonitus maris. Aspiciemus in terram et ecce tenebꝛe tribulationis: et lux obtenebꝛata est in caligine eius. Hec dicit. añ. De celo veniet dñatoꝛ dñs: ꝛ in manu eius honoꝛ et imperiũ. ps. Benedictus. Ad ves. añ. Ecce veniet dñatoꝛ terre: et ipse auferet iugũ captiuitatis nꝛe ps Mag. ℂ Fek. iij. kl. j

Isaie. 6.

IN ãno quo moꝛtuus est rex oꝛzias vidi dñm sedentẽ sup solium excelsum et elevatũ ꝛ plena erat domus a maiestate eius et ea que sub ipso erant implebant templũ. Seraphin stabant

ſuper illud:ſer ale vni:et ſer ale alteri. Duabus velabāt faciē eius:et duabus velabant pedes eius:et duab⁹ volabant. Et clamabant alter ad alterꝫ et dicebant. Sanctus/ſanctus/ſctūs dñs deus exercituū: plena eſt omnis gloria eius. Hec dicit do. Lectio ſcda.

ET cōmota ſūt ſuperliminaria cardinum a voce clamātis: et domus impleta eſt fumo. Et diri. Ve michi quia tacui:quia vir pollut⁹ labijs ego ſum:et in medio populi polluta labia habētis ego habito:et regē dñm exercituū vidi oculis meis. Hec.

ET volauit ad me vnus (Le.iij de ſeraphin ꝫ in manu eius calculus quē fortipe tulerat de altari: et tetigit os meū ꝫ dixit. Ecce tetigi hec labia tua/et auferetur iniquitas tua et peccatū tuum mundabitur. Hec dicit añ. Super te hieruſalem orietur dominus:et gloria eius in te videbitur. ℣s. Benedictus. Ad veſ. añ. Uox clamātis in deſerto parate viā dñi: rectas facite ſemitas dei nr̄i. ℣s Mag ℣ Fe.iiij.ſt.j

Ihre.6. ET audiui vocē dñi dicentis Quem mittam:ꝫ quis ibit vobis:Et diri. Ecce ego: mitte me. Et dixit. Uade:ꝫ dices populo huic. Audite audientes et nolite itelligere:et videte viſionē ꝫ nolite cognoſcere. Hec di. Lectio.ij.

EXceca cor populi huius ꝫ aures eius aggraua:ꝫ oculos ei⁹ claude:ne forte videat oculis ſuis et auribus ſuis audiat:et corde ſuo itelligat et conuertatur et ſanem eū. Et dixi. Uſqꝫquo dñe:Et dixit. Donec deſoletur ciuitates abſqꝫ habitatore ꝫ dom⁹ ſine hoie:ꝫ terra derelinquetur deſerta. Et longe faciet dñs hoies: et multiplicabitur q̄ derelicta fuerat in medio terre. Et adhuc in ea decimatio. Et cōuertetur/et erit in oſtenſionē ſicut therebintus:ꝫ ſicut quercus que expandit ramos ſuos. Semē ſctū erit id qđ ſteterit in ea. Lectio.tertia.

Ihre.7. ET factū eſt in diebus achaz filij ioathā:filij ozie reg iuda:aſcendit raſin rex ſyrie:ꝫ phacee filius romelie rex iſrael in hieruſalē ad prēliandū contra eā:et non potuerūt debellare eam. Et nunciauerūt domui dauid:dicentes. Requieuit ſyria ſuper effraim. Et cōmotū eſt cor eius et cor populi eius:ſicut mouentur ligna ſilue a facie venti. Hec dicit. añ Ecce mitto angelū meū:qui preparabit viam tuam ante faciē tuā. ℣s. Benedict⁹. Ad veſ añ. Syon renouaberis et videbis iuſtum tuum qui venturus eſt in te. ℣s. Magnificat. ℣ Feria quinta. Lcō.ſ.

Ihre.7. ET dixit dñs ad iſaiā. Egredere in occurſū achaz tu et ſalub filius tuus:ad extremū aquēductus piſcine ſuperioris in via agri fullonis:et dices ad eum. Uide vt ſile as. Noli timere:et cor tuum ne formidet a duabus caudis titionū fumigātiū iſtorū in ira furoris raſin regis ſyrie et filij romelie:eo q cōſiliū inierit contra te ſyria in malum et effraim ꝫ filius romelie dicentes. Aſcēdamus ad iudā et ſuſcitemus eū:ꝫ aueliam⁹ eū ad nos:et ponamus regē in medio eius filiū thabeel. Hec dicit. Lcō. ij.

HEc dicit dñs deus. Non ſtabit ꝫ non erit iſtud:ſed caput ſyrie damaſc⁹. et caput damaſci raſin. Et adhuc ſexaginta et quinqꝫ anni: et deſinet effraim eſſe populus et caput effraim ſamaria:et caput ſamarie filiꝰ romelie. Si non crediderit:nō permanebitis. Hec dicit. Lectio tertia.

ET adiecit dñs loq ad achaz dicens Pete tibi ſignū a dño deo tuo in profundum inferni:ſiue in excelſum ſupra. Et dixit achaz. Non petam:et nō tētabo dñm. Et dixit. Audite ergo dom⁹ dauid. Numquid parum vobis eſt molestos eſſe hoīb⁹: ꝗa molesti eſtis et deo meo:ꝫ Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignū. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū. et vocabitur nomē eius emanuel. Butyrum ꝫ mel comedet:vt ſciat reprobare malum et eligere bonū. Quia anteq̄ ſci-

at puer reprobare malũ et eligere bonum derelinquetur terra quã tu detestaris a facie duorũ regũ suorũ. Hec añ. Tu es qui venturus es dñe: quẽ expectam⁹ vt saluum facias populũ tuũ. ps Benedictus. Ad vẽs. anti. Qui post me venit ante me factus est cuius non sũ dignus calciamenta soluere. ps. Magnificat. ℂ Feria tertia. Lectio prima.

Isaie.7

ADducet dñs sup te ⁊ super populũ tuũ et super domũ patris tui: dies qui non venerunt a diebus separationis effraim a iuda cũ rege assyriorũ. Et erit in die illa sibilabit dñs muscę que est in extremo fluminũ egypti. et api que est in terra assur: et venient ⁊ requiescent omnes in torrentib⁹ vallium et cauernis petrarum: et in omnibus frutectis et in vniuersis foraminibus. Hec dicit. Lectio secunda.

IN die illa radet dñs in nouacula conducta in his qui trãs flumẽ sunt in rege assirioꝝ caput et pilos pedum et barbã vniuersã. Et erit In die illa nutriet homo vaccam bouum ⁊ duas oues: ⁊ pre ubertate lactis comedet butyrum. Butyrũ enĩ ⁊ mel manducabit omnis qui relictus fuerit in medio terre. Lectio tertia.

ET erit in die illa: omnis locus vbi fuerint mille vites: mille argenteis et in spinas et in vepres erunt. Cum sagittis et arcu ingrediẽtur illuc. Vepres enĩ et spine erunt in vniuersa terra: et omnes mõtes qui in sarculo sarcientur. Nõ veniet illuc terror spinarũ et vepriũ: et erit in pascuã bouis et in cõculcationẽ pecoris Hec añ. Dicite pusillanimes et confortamini: ecce dominus deus noster veniet. ps Benedictus. Ad vesperas ãtipho ℂ Cantate dño canticum nouum: laus eius ab extremis terre. ps. Magnificat. ℂ Sabbato añ. Leuabit dominus signum in nationibus: et congregabit dispersos israel. ps Benedictus. v⁹. Vox clamantis. Oratio vt supra.

ℂ Littera dñicalis. A. de seruitio dñicali. Ad primas vs ℟. Qui venturus. super pm Magnificat. ãn O sapientia et in hac ebdo. nulle fiant comme. Fe. 2. et. 3. dicũtur ℟. de do. per ordinem. Feris. 4. nichil de vigi. nisi tantũ mẽo ad missã de ieiu. et in. 3. feria dicit missa. Sal⁹ ppli. A

ℂ Littera dñicalis. B. tota cantetur hysto. et in hac ebd. nulle fiant comme. Feria. 2. et. 5. ℟. de hysto. dñicali per ordinem dñe: et missa Salus populi dicitur in. 2. feria ⁊ missa dominicalis in. 5. feria B

ℂ Littera dñicalis. C. totum seruitiũ de dñica. 2. vespere erunt de sancta lucia: et solẽ. memo. de dñica et de sctã maria. Feria. 3. et. 5. dñr ℟. de hysto. do. et in hac ebdomada nulle fiant comme. Missa Salus populi dicitur in. 3 feria. Fe. 5. ad vs. ℟. Festiua ãn. sup p̃. Mag. O sapientia. C

ℂ Littera dñicalis. D. totum seruit. de do. et festum sancte lucie differatur in crastinum. 2. vespere in do. erũt de sancta lucia. et solẽ. memo. de dñica et de sctã maria. In hac ebdo. nulle fiant comme. Feria. 3. et. 5. dñr ℣. et ℟. de hysto. dñicalis per ordinem. Missa Salus populi dicitur in. 3. feria. Feria. 4. dicantur ℣. de. 2. nocturno. et ℟. pro pria. Ad. 2. vesperas. ℟. Festiua. super pm. Magnificat. O sapientia. et in. 5. feria dicitur missa dominicalis. D

ℂ Littera dñicalis. E. de seruit. do. ⁊ in hac ebdo nulle fiant comme. Feria. 2. missa do. Feria. 3. missa Salus populi. Feria. 3. ad vesperas. ℟. Festiua. ã. super pm. Magnificat. O sapientia. et in sabbato nichil de vigilia. nisi memoria ad missam de ieiunio. E

ℂ Littera dñicalis. F. de seruit. dñicali et i hac ebdo. nulle fiant commẽo. Feria. 2. dicitur missa do. Ad. 2. vespe ℟. Festiua ã. super p̃. Magnificat. O sapientia. ⁊ in. 3. feria dicitur missa Salus populi. in. 5. fe. dicitur missa do. et in. 6. feria nichil fiet de vigi. nisi tm̃ mẽo. ad missã de ieiunio. Sabbato de sancto thoma. Ad altã missam mẽoria de sancta maria: et de omnibus sanctis Missa de ieiunio dicitur post missam de fe. vtraq; ad principale altare vel. in sabbato erunt de apostolo. et solẽ. mẽo. de dñica. et de sancta maria antiphona. Beata es. F

ℂ Littera dñicalis. G. totum seruitiũ de dñica. Ad. 2. vs ℟. Festiua ã. super p̃m. Magnificat. O sapientia. et memo. de sancta maria. ã. Aue maria in hac ebdo. nulle fiant cõmemo. Fe. 2. missa dñicalis. Feria. 3. missa. Salus populi. Feria. 4. propria. ℟. missa. 4. tpm. Fe. 5. de fe. v. Et sp̃s. ℟. de. 3. noc. mis. de vi. sci thome. Fe. 6. de sctõ thoma. Ad matu. mẽo. de aduẽ. ã. Nolite. oratio. Ecce iam quesumus. Post tertiã dicitur missa de sancto thoma: et fiat mẽo. de sancta maria. et de õnibus sanctis post vj. dicitur missa de ieiunio vtraq; ad summũ altare. Sabbato de fe. v. Egredietur cum propriis ℟. G

ℂ Dñica. iij. Ad vesperas añ. Benedictus. ps. Ipsum. Capitulum.

Genesis. 49.

QUi auferetur sceptrũ de iuda et dux de femore eius donec veniat qui mittendus est: et ipse erit expectatio gentium. ℟ Qui vẽturus hy⁹. Conditor. v. Rorate. añ. Ante me non est formatus deus et post me non erit: quia michi curuabitur omne genu et confitebitur omnis lingua. ps. Magni. Ante primas vs huius do. non potest incipi O sapientia. Oratio.

ADuentum tuã qs dñe precibus nostris accõmoda: et mentis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui viuis et regnas cũ deo. Mẽo. vtẽ marie vs. Ad mat. inuita. Ecce iam venit plenitudo tẽporis: i quo

misit de⁹ filiū suū factū de ṽgie factū sub lege. Venite adoremus. ℘s. Venite. Invitatorium. Venite adoremus dñm qui fecit nos. ℣. Quoniam ipse est deus noster. Et nos populus eius: et oves pascue eius. Hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra. Sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto. Ubi tentauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea. Quadraginta annis proximus fui generationi huic: et dixi semper hi errant corde. Et ipsi non cognouerunt vias meas: quibus iuraui in ira mea si introibunt in requiem meam. Gloria patri. Sicut erat. Venite adoremus dñm qui fecit nos. Hymnus. Christe redemptor omnium. Ps. Venite. Invitatorium. Venite adoremus. ps. Venite. Invitatorium. Venite adoremus. ps. Venite. Invitatorium. Venite adoremus.

et vna est anima. Sed aliud aia agit aliud ratio. Aia viuit: ratio sapit: et ad animā pertinet vita: et ad rationē ptinet sapiētia. Et cū vnū sint/aia sola suscipit vitā: ratio sola suscipit sapiētiā: ⁊ tñ nec aia sine ratione: nec ratio sine aia. Sic pater ⁊ filiꝰ licet vnū sint ⁊ vnꝰ deꝰ sit: ad christū solū pertinet caro: sicut ad solā rationē ptinet sapiētia: licet nō recedat ab aīa. Ecce aliud. In sole calor et splēdor in vno radio sūt: sed calor exsiccat: splēdor illuminat. Aliud suscipit calor/aliud splēdor Et licet calor ⁊ splēdor ab inicē nō queāt seperari suscipit splēdor illūiationē nō feruorē: suscipit calor feruorē nō illūiationē. Aliud simul: aliud singulariter agūt: et tñ ab inicē nō separāt Sic et filiꝰ suscepit carnē et nō deseruit patrē: nec se diuisit a patre. Suscepit inq̄ filius carnē in pphēta te: sed tñ ⁊ pater ⁊ spūssctūs nō defuit maiestate. In diuitate equalitas: in carne sola filij prophetas. Nō aūt patris ab eo aut spūssceti recessit aliquādo diuinitas. Cū ergo vna sit deitas/ vna diuitas: ipleuit quidē carnē christi pater ⁊ spūssctūs: sed maiestate nō susceptione. Vis scire quia cū eo erat Euāgelista refert: quia iesus plenus spiritusctō regressus est ad iordane. Ecce quō iesus christꝰ suscepit carnē: et tamē pat et spūssctūs nō defuit maiestate. Sicut celū ⁊ terrā iplet pater iplet spūssctūs: carnem christi deserere non potuerūt quando in diuinitatis vnitate manserunt. Tu autē. ℟. Ægypte noli flere quoniā dñator tuꝰ veniet tibi ante cuius cōspectū mouebuntur abyssi. Liberare populū suū de manu potētie. ℣. Ecce veniet dñs deꝰ exercituū deꝰ tuus in potestate magna. Libera. Le. v

ADhuc cytharā respice: vt musicū melos sonis dulcibꝰ reddat tria pariter adesse videt: ars/manꝰ/et corda: et tū ars dictat/manꝰ tāgit: ⁊ sola corda resonat qō auditur. Nec ars nec manus sonū reddūt: sed ea cū cordā pariter operant. Sic nec pater nec spūssctūs susceperūt carnē et tñ cū filio pariter operantur. Sonū sola corda excutit: carnē solꝰ christus accepit. Operatio in tribus constat: sed quō ptinet ad solā cordā soni redditio: sic ad christū solū ptinet carnis hūane susceptio. Ecōtra iudeꝰ cōtra naturā (inquit) parere vgo maria nō potuit. Et detestādꝰ manicheꝰ Si caro erat virgo esse nō potuit. Si virgo peperit: fantasma fuit Proferā de hystoria veteris testamēti necessariū exemplū cōtra iudeum: quomodo sonuit auribus vestris. Dñs moysi sctō precepit de singulis tribubus virgas afferri. Allate sunt duodecim virge: inter quas etiam vna erat que aaron fuerat sacerdotis. posite sūt a sancto moyse i tabernaculo testimonij. Virga autē aaron post alterū diem inuenitur produxisse flores et frondes/ et peperisse nuces. Delectat hoc mysterium cum caritate vestra contra perfidiam iudeorum comminiscere: vbi maxime figura interuenit sacramenti. Virga enim protulit quod ante nō habuit. nō radicata plantatione/ nō defossa sarculo/non aiata succo/ non fecundata seminario. Et tamen cum illi deesset vniuersa iura nature: protulit virga quod nec semine surgere potuit/nec radice Virga ergo potuit contra naturam nuces educere vgo non potuit contra nature iura dei filium generare. Dicat igitur michi iudeus incredulus quemadmodū arida virga floruit et fronduit et nuces protulit: et ego dicam illi quemadmodū virgo concepit et peperit. Sed profecto iudeus nec cōceptum poterit virge explicare: nec virginis partū. Veniat ad ecclesiam exponatur illi vt cognoscat verum ordinem officij naturalis. Virgo peregit tempora pariendi: virga autem non habuit tempora germinandi. Illa enim decursis nouē mēsib⁹ peperit: virga aūt alio die qō natura nō habuit germīauit. ℟. Prope est vt veniat tempus eius et dies

eius non elongabuntur. Miserebitur dominus iacob: et israel saluabitur. ℣. Qui venturus est veniet et non tardabit iam nō erit timor i finibus nr̄is. Mise. Le. vj

QOntra naturā (inqt iudeꝰ) virgo parere nō potuit. Deus eni qui in numēris mirabile ꝓtra naturā signū ostēdit vt asina loq̄rek: ipse mirabiliꝰ facere voluit vt chriſtꝰ de virgine nasceret. Audiat et versutꝰ ille maniche⁹ aliud sacramentū. Solis radiꝰ specular penetrat: et soliditatē eiꝰ insēsibili subtilitate pertranseit: et talis videt intrīsecus qualis extrīsecꝰ Itaq; fratres nec cū ingreditur violat nec cū egredit dissipat: ḋa ad ingressū eiꝰ specular integrū pseuerat Speculare ergo nō rūpit radiꝰ solis: integritatē virgis ingressus aut egressꝰ nunquid viciare poterat deitat⁹? Sed q̄d vlterius īmorāmur? Audiat chriſtianus q̄ nō vult audire iudeꝰ aut manicheus: vt iste ꝓficiat in fide redēptus et ille deficiat induratus. Virga illa vnde agebamꝰ aaron virgo maria fuit: que nobis chriſtū verū sacerdotē cōcepit et peperit. De quo dauid cecinit dicens. Tu es sacerdos in eternum scōm ordinē melchisedech. Superiori nāq; versu iā dixerat. Virgā virtutis tue emittet dñs ex syon. Et ysayas ꝓpheta apertius sctām mariā designat dicens Exiet virga de radice iesse et flos de radice eius ascēdet et requiescet super eū spiritus dñi: spiritus sapiētie et intellectus. Q̄ ergo hec ℣ga nuces ꝓdurit: imago dñici corꝓis fuit. Nux eni trinā habet in suo corꝓre vnionē substātie: corīū testā ⁊ nucleū. In corio caro: in testa ossa: in nucleo īteriꝰ aia cōparatur In corio nucis carnē significat saluatorꝭ que habuit in se asperitatē vel amaritudinē passiōis. In nucleo īteriorem declarat dulcedinē deitatis: q̄ tribuit passū et luminis submīstrat officiū. In testa lignū inserēs crucis: q̄ nō discreuit id q̄ forīs et itus fuit: sed que terrena et celestia fuerāt mediatoris ligni iterpositiōe sociauit: dicēte apostolo. Mīn ipse per sāguinē crucis sue pacificauit o ia q̄ i cel⁹ sūt ⁊ q̄ i tris. ℟. Descēdet dñs sicut pluuia in vellꝰ. Orie 6
tur in diebꝰ eius iustitia. Et abūdātia pacis. ℣. Et adorabunt eū omnes reges omnes gētes seruiēt ei. Orietur. Gloria. Et.

Cīn. iij. ndek. Scōm matheum. xj. Mat.

IN illo tēpore: Cū audisset iohānes i vinculis opera xp̄i mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es qui venturus es: an aliū exp̄ectamus. Et re. Omelia dñi gregorij pape

QUerēdum nobis est fratres carissimi iohānes ꝓpheta ⁊ plusq̄ ꝓpheta/qui venientē ad iordanis baptisma dñm ostendit dicens. Ecce agnus dei ecce q̄ tollit peccata mūdi: q̄ et humilitatē suā et diuinitatis eius potentiā cōsiderās dicit Qui est de terra de terra loquitur: q̄ aūt de celo venit super oēs est. Cur in carcere positus mittēs discipulos requirit: tu es qui vēturꝰ es: an aliū exp̄ectamꝰ. Tanq̄ si ignoret quē ostēderat: et an ipse sit nesciat quē ipsū esse ꝓphetādo baptizando ostendēdo clamauerat. Sed hec questio citius soluitur: si rei geste tempꝰ et ordo pensetur. Tu autem dñe. ℟. Veni domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue. Et reuoca dispersos i terram suam. ℣. Excita domine potētiā tuā et veni vt saluos facias nos. Et. Le. viij 7

AD iordanis eni fluēta positus quia ipse redemptor mūdi esset asseruit: missus vero in carcerem an ipse veniat requirit Nō q̄a ipsū esse mūdi redemptorē dubitet: sed querit vt sciat si is q̄ per se in mūdū venerat per se etiam ad inferni claustra descendat. Quem enim p̄currēs mūdo nunciauerat: hūe moriendo ad inferos p̄currebat. Ait ergo. Tu es qui venturus es/an alium exp̄ectamus? Ac si aperte dicat. Sicut ꝓ homini

bus nasci dignat⁹ es: an etiã pro hoi-
bus mori digneris isinua. vt q̃ natiui
tatis tue precurso⁹ extiti: mortis etiã
pcurso⁹ fiã: et vẽturũ iferno te nũcie
quẽ iã veniſſe mũdo enũciaui Tu. ℟.
Et rũpant mõtes iocũditatẽ et colles iusti
tiã. Quia lux mũdi dñs cũ potentia venit
℣. Leua hier'm oculos et vide potẽtiam
regis Quia lux. Lectio nona.
Unde et inquisitus dñs enume
ratis potẽtie sue miraculis de
mortis sue ptinus hũilitate rñdit di-
cẽs. Ceci vidẽt/claudi ãbulãt: lepr̃osi
mũdãt. Surdi audiũt: mortui resur
gũt. pauperes euãgelizãt. Et beatus
qui nõ fuerit scãdalizat⁹ in me. Uisis
tot signis tantisq̃ miraculis: nõ scan
dalizari quisq̃ potuit: sed admirari.
Quid est ergo dicere beatus q̃ nõ fue-
rit scandalizat⁹ in me: nisi aperta vo
ce abiectionẽ mortis sue humilitatẽq̃
signare: Ac si patẽter dicat Mira q̃dẽ
facio: sz abiecta ppeti nõ dedignor. ℟
Ecce radix iesse ascendet in salutem po-
pulorũ: ipsũ gẽtes deprecabũt Et erit no
mẽ ei⁹ gloriosũ. ℣. Et erit iustitia cingulũ
lũborum ei⁹: z fides cinctoriũ renũ ei⁹. Et
Glia. Et. ℣. Emitte agnũ. ℣ In lau. ã.
Uenit dñs z nõ tardabit: z illumi
nabit abscõdita tenebrarũ: z ma-
nifestabit se ad oẽs gẽtes alla. ℣. Dñs re
gnauit. fo. vj. ã. Hierusalẽ gaude gau
dio magno: quia veniet tibi saluator. alla
ps. Jubilate. fo. vij. añ. Dabo in syõ
salutẽ: et in hierusalẽ gloriã meã alla. ps
Dei dei. fo. vij. añ. Mont:s et oẽs col-
les humiliabũtur: et erunt praua ĩdirecta et
aspera in vias planas: veni dñe et noli tar
dare alla. ps. Bñdicite. fo. vij. añ Iu
ste et pie viuam⁹ exp̃ectãtes beatã spem z
aduentũ dñi. ps. Laudate fo. vij. Cp.
Sic nos existimet hõ vt mĩstros
christi et dispẽsatores misterio
rũ dei hic iã q̃ritur inter dispẽsatores
vt fidelis q̃s iueniat. hy⁹. Uox clara.
℣. Uox clamãtis ã. Iohãnes aũt cũ au
disset i viculis opera christi: mittens duos
de discipulis suis ait illi. tu es qui ventur⁹
es an aliũ expectam⁹. ps. Bñd⁹ or. Au

rẽ tuã. Mẽo. de sctã maria pts. ℣ Ad
j. añ. Ueniet dñs. ps. Dei dei mei rel.
fo. viij. ℣ Ad. iij. añ. Hierusalem. ps.
Legẽ po. fo. xij. cp. Sic nos exi. ℟. z ℣
sicut in. j. dñica aduẽ. do. ad oẽs ho. di
cũt. ℣ Ad. vj. ã. Dabo i syõ. p. Defecit
Michi autẽ pro (fo. xiij. Cpm.
minimo est: vt a vobis iudicer
aut ab humano die: sed neq̃ meipsũ
iudico. ℣ Ad. ix. ã. Juste. ps. Mirabi.
Nolite ãte tẽpus iudicare (Cpz.
quoadusq̃ veniat dñs q̃ z illumi-
nabit abscõdita tenebrarũ z manifesta
bit cõsilia cordiũ: z tũc laus erit vnicui
q̃ a deo. ℣ Ad vs ã. Sede a dextris. p.
Dixit dñs. cp. Sic nos exi. ℟. Tu ex-
urgens. Post ieptionẽ O sapientia dẽ
℟. Festina ne tar. q̃d reperies ãte dictã
añ. hy⁹ Cõditor. ℣. Rorate celi. ã. I te
dicite iohãni: ceci vident et surdi audiunt:
claudi ãbulant lepr̃osi mũdãtur. ℣. Mag
vel ã. O. ps. Magor. Aurẽ tuã. Me-
moria de sctã maria ℣ Feria. ij. iij. z v
dicãtur ℣. et ℟. secũdũ ordinẽ nock.
hystorie dominicalis. Lectio prima.
Ecce ego et pueri mei quos
dedit michi dñs i signũ z in Isaie.8.
portẽtũ israelis: a dño exer
cituũ q̃ habitat i mõte syon
Et cũ dixerit ad vos/ q̃rite a phitoni-
bus z a diuis q̃ stridẽt in icantationi-
bus suis: nũquid nõ ppl̃us a deo suo
requret visionẽ p vinis ac mortuis Ad
legẽ magis z ad testionũ: Qđ si nõ di
xerit iurta verbũ hoc: nõ erit eis ma-
tutia lux. Et trãsibit p eã: z corruet et
esuriet. Et cũ esurierit irascẽt z male
dicet regi suo et deo suo. Et suspiciet
sursũ z ad terrã ituebit: et ecce tribu-
latio et tenebre/ dissolutio z ãgustia z
caligo plequẽs: et nõ poterit auolare
de angustia sua. Hec dicit. Lectio. ij. Isaie.9.
Primo tẽpore alleuiata est ter-
ra zabulon et terra neptalim:
et nouissimo aggrauata est via mar
trans iordanẽ galilee gentiũ. Popu-
lus q̃ ambulabat in tenebris vidit lu-
cẽ magnã. Habitãtibus in regiõe vm
bre mortis: lux orta est eis. Multipli-

eius non elongabuntur. Miserebitur dominus iacob: et israel saluabitur. ℣. Qui venturus est venict et non tardabit iam nō erit timor i finibus nr̄is. Mise. Le. vj

CONtra naturā (inq̄t iudeꝰ) virgo parere nō potuit. Deus eni qui in iumēt̄is mirabile ꝓtra naturā signū ostēdit vt asina loq̄ret: ipse mirabiliꝰ facere voluit vt chr̄istꝰ de virgine nasceret. Audiat et versutꝰ ille manicheꝰ aliud sacramentū. Solis radiꝰ specular penetrat: et soliditatē eiꝰ insēsibili subtilitate pertrayicit: et talis videt intrīsecus qualis extrīsecꝰ Itaq̄ fratres nec cū ingreditur violat nec cū egredit dissipat: ḡa ad ingressū eiꝰ specular integrū pseuerat Specular ergo nō rūpit radiꝰ solis: integritatē virgis ingressus aut egressꝰ nunquid viciare poterat deitat̄? Sed q̄d vlterius inoꝝamur? Audiat chr̄istianus q̄ nō vult audire iudeꝰ aut manicheus: vt iste ꝓficiat in fide redēptus et ille deficiat induratus. Virga illa vnde agebamꝰ aaron virgo maria fuit: que nobis chr̄istū verū sacerdotē cōcepit et peperit. De quo dauid cecinit dicens. Tu es sacerdos in eternum scōm ordinē melchisedech. Superiori nāq̄ versu iā dixerat. Virgā virtutis tue emittet dñs ex syon. Et isayas ꝓpheta apertius sctām mariā designat dicens Exiet virga de radice iesse et flos de radice eius ascēdet et requiescet super eū spiritus dñi: spiritus sapiētie et intellectus. Q̄ ergo hec v̄ga nuces ꝓdurit: imago dñici coꝝporis fuit. Nux eni trinā habet in suo coꝝpore vnionē substātie: coꝝiū testā ꝫ nucleū. In coꝝio caro: in testa ossa: in nucleo īterioꝝ aia cōparatur In coꝝio nucis carnē significat saluatoꝝ que habuit in se asperitatē vel amaritudinē passiōis. In nucleo īterioꝝem declarat dulcedinē deitatis: q̄ tribuit passū: et luminis subministrat officiū. In testa lignū inserēs crucis: q̄ nō discreuit id q̄ fōris et itus fuit: sed que terrena et celestia fuerāt mediatoꝝis ligni iterpositiōe sociauit: dicēte apostolo. Qm̄ ipse per sāguinē crucis sue pacificauit ea q̄ in celis sūt ꝫ q̄ i tris. ℟. Descēdet dñs sicut pluuia in vellꝰ. Oriet 6
tur in diebꝰ eius iustitia. Et abūdātia pacis. ℣. Et adoꝝabunt eū omnes reges omnes gētes seruiēt ei. Oꝝietur. Gloꝝia. Et.

CIn. iij. ydck. Scōm matheum. xj. Mat. 1

IN illo tēpoꝝe: Cū audisset iohānes i vinculis opera xp̄i: mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es qui venturus es: an aliū exꝑctamus. Et re. Omelia bti gregoꝝij pape

QUerēdum nobis est fratres carissimi iohānes ꝓpheta ꝫ plusq̄ ꝓpheta: qui veniētē ad ioꝝdanis baptisma dñm ostendit dicens. Ecce agnus dei ecce q̄ tollit peccata mūdi: q̄ et humilitatē suā et diuinitatis eius potentiā cōsiderās dicit Qui est de terra de terra loquitur: q̄ aūt de celo venit super oēs est. Cur in carcere positus mittēs discipulos requirit: tu es qui vēturꝰ es: an aliū exꝑctamꝰ. Tanq̄ si ignoret quē ostēderat: et an ipse sit nesciat quē ipsū esse ꝓphetādo baptizando ostendēdo clamauerat. Sed hec questio citius soluitur: si rei geste tempꝰ et ordo pensetur. Tu autem dñe. ℟. Veni domine et noli tardare relaxa facinoꝝa plebis tue. Et reuoca dispersos i terram suam. ℣. Excita domine potētiā tuā et veni vt saluos facias nos. Et. Le. viij 7

AD ioꝝdanis eni fluēta positus quia ipse redemptoꝝ mūdi esset asseruit: missus vero in carcerem an ipse veniat requirit Nō q̄a ipsū esse mūdi redemptoꝝē dubitet: sed querit vt sciat si is q̄ per se in mūdū venerat per se etiam ad inferni claustra descendat. Quem enim ꝓcurrēs mūdo nunciauerat: hūc moꝝiendo ad inferos ꝓcurrebat. Ait ergo. Tu es qui venturus es: an alium exꝑctamus? Ac si aperte dicat. Sicut ꝓ homini

bus nasci dignat⁹ es: an etiã pro hoi-
bus mori digneris ilinua. vt q̃ natiui
tatis tue precurso⁹ extiti: mortis etiã
pcurso⁹ fiã: et vẽturũ iferno te nũciẽ
quẽ iã venisse mũdo enũciaui Tu. ℟.
s Et rũpant mõtes iocũditatẽ et colles iusti
tiã. Quia lux mũdi dñs cũ potentia venit
℣. Leua hierm oculos et vide potẽtiam
regis Quia lux. Lectio nona.

Unde et inquisitus dñs enume
ratis potẽtie sue miraculis de
mortis sue ptinus hũilitate rñdit di-
cẽs. Ceci vidẽt/claudi ãbulãt: lepr⁹si
mũdãt. Surdi audiũt: mortui resur
gũt. pauperes euãgelizãt. Et beatus
qui nõ fuerit scãdalizat⁹ in me. Uisis
tot signis tantisq; miraculis: nõ scan
dalizari quisq; potuit: sed admirari.
Quid est ergo dicere beatus q̃ nõ fue-
rit scandalizat⁹ in me: nisi aperta vo
ce abiectionẽ mortis sue humilitatẽq;
signare? Ac si patẽter dicat Mira q̃dẽ
facio: ꝛ abiecta ppeti nõ dedignor. ℟.
9 Ecce radix iesse ascendet in salutem po-
pulorũ: ipsũ gẽtes deprecabũt Et erit no
mẽ ei⁹ gloriosũ. ℣. Et erit iustitia cingulũ
lũborum ei⁹: ꝛ fides cinctorũ renũ ei⁹. Et
Glia. Et. ℣. Emitte agnũ. In lau. ã.

Uenies dñs ꝛ nõ tardabit: ꝛ illumi
nabit abscõdita tenebrarũ: ꝛ ma-
nifestabit se ad oẽs gẽtes alla. ℟. Dñs re
gnauit. fo. vj. ã. Hierusalẽ gaude gau
dio magno: quia veniet tibi saluator. alla
℟s. Jubilate. fo. vij. añ. Dabo in sy̓õ
salutẽ: et in hierusalẽ gloriã meã alla. ℟s
Dei dei. fo. vij. añ. Mont⁹s et oẽs col-
les humiliabũtur: et erunt praua ĩdirecta et
aspera in vias planas: veni dñe et noli tar
dare alla. ℟s. Bñdicite. fo. vij. añ Iu
ste et pie viuam⁹ expectãtes beatã spem ꝛ
aduentũ dñi. ℟s. Laudate. fo. vij. Cp̃.

. Cor. 4. Sic nos existimet hõ vt ministros
christi et dispẽsatores misterio
rũ dei hic iã q̃ritur inter dispẽsatores
vt fidelis q̃s iueniat. hy⁹. Uox clara.
℣. Uox clamãtis ã. Iohãnes aũt cũ au
disset ĩ viculis opera christi: mittens duos
de discipulis suis ait illi. tu es qui ventur⁹
es an aliũ expectam⁹. ℟s. Bñd⁹ or. Au

rẽ tuã. Mẽo. de scta maria vts. Ad
j. añ. Veniet dñs. ps. Dei dei mei resl.
fo. viij. Ad. iij. añ. Hierusalem. ps.
Legẽ po. fo. xij. cp̃. Sic nos exi. ℟. ꝛ ℣
sicut in. j. dñica aduẽ. do. ad oẽs ho. di
cũt. Ad. vj. ã. Dabo in sy̓õ. p. Defecit

Michi autẽ pro (fo. xiij. Cp̃m.
minimo est: vt a vobis iudicer
aut ab humano die: sed neq; meipsũ
iudico. Ad. ix. ã. Juste. ps. Mirabi.

Nolite ãte tẽpus iudicare (Cp̃z.
quoadusq; veniat dñs q̃ ꝛ illumi-
nabit abscõdita tenebrarũ ꝛ manifesta
bit ꝛsilia cordiũ: ꝛ tũc laus erit vnicui
q; a deo. Ad vs ã. Sede a dextris. p.
Dixit dñs. cp̃. Sic nos exi. ℟. Tu exs-
urgens. Post iceptionẽ O sapientia dẽ
℟. Festina ne tar. q̃ reperies ãte dictã
añ. hy⁹ Cõditor. ℣. Rorate celi. ã. I te
dicite iohãni: ceci vident et surdi audiunt:
claudi ãbulant lepr⁹si mũdãtur. p. Mag
vel ã. O. ps. Mag or. Aurẽ tuã. Me-
moria de scã maria Feria. ij. iij. ꝛ v
dicãtur ℣. et ℟. secũdũ ordinẽ nock.
hystorie dominicalis. Lectio prima.

Ecce ego et pueri mei quos
dedit michi dñs i signũ ꝛ in Isaie. 8.
portẽtũ israelis: a dño exer
cituũ q̃ habitat i mõte syon
Et cũ dixerit ad vos/ q̃rite a phitoni-
bus ꝛ a diuis q̃ stridẽt in icantationi-
bus suis: nũquid nõ pplus a deo suo
requret visionẽ p viuis ac mortuis Ad
legẽ magis ꝛ ad testioniũ? Qđ si nõ di
xerit iurta verbũ hoc: nõ erit eis ma-
tutia lux. Et trãsibit p eã: ꝛ corruet et
esuriet. Et cũ esurierit trascet ꝛ male
dicet regi suo et deo suo. Et suspiciet
sursũ ꝛ ad terrã ituebit: et ecce tribu-
latio et tenebre/ dissolutio ꝛ ãgustia ꝛ
caligo psequẽs: et nõ poterit auolare
de angustia sua. Hec dicit. Lectio. ij. Isaie. 9.

Primo tẽpore alleuiata est ter-
ra zabulon et terra neptalim:
et nouissimo aggrauata est via mar
trans iordanẽ galilee gentiũ. Popu-
lus q̃ ambulabat in tenebris vidit lu-
cẽ magnã. Habitãtibus in regiõe vm
bre mortis: lux orta est eis. Multipli-

Feria.iiij.quatuor tpm.

casti gētē:nō magnificasti letitiā. Le tabūt coꝛā te sicut q̄ letāt in messe: si cut exultant victoꝛes capta pꝛeda qñ diuidūt spolia. Jugū enī oneris eius et virgā humeri eī et sceptrū exactoꝛis eī supasti:sicut i die madiā Quia oīs violēta pꝛedatio cū tumultu:ꝫ ve stimētū mixtum sanguine erit in com bustionē et cibus ignis. Hec. Lcō.iij.

PAruul⁹ enī nat⁹ est nobis/ et fi lius dat⁹ est nobis. Et fact⁹ est pꝛincipat⁹ sup humerū eī⁹:ꝫ vocabit nomē eī⁹ admirabilis/ cōsiliari⁹/ de⁹ foꝛtis/pater futuri seculi:pꝛinceps pa cis. Multiplicabit eī⁹ iperiū:et pacis nō erit finis. Sup soliū dauidꝫ super regnū eī⁹ sedebit: vt cōfirmet illud et coꝛroboꝛet in iudicio et iustitia.amodo et vsqꝫ in sempiternum. zelus dñi exercituū faciet hoc. Hec ℂ In lau.ā.

ECce veniet dñs pꝛinceps regū terre:beati qui parati sunt occurrere illi.ℏ.Miserere.fo.xviij.añ. Dū venerit filius hois putas inueniet fidē super terrā.ℏ. Verba.fo.ij.añ. Ecce iā vēiet plenitudo tēpoꝛis:in quo misit de⁹ filium suū in terris.ps.Deus deus.fo. vij.añ Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoꝛis.ℏ.Cōfiteboꝛ.iiij.fo.xiiij.ā. Egredietur dñs de loco scō suo: vēiet vt saluet populū suū.ps.Laudate.fo.vij. cpꝫ.Ecce dies.hy⁹.Uoꝛ clara. v.Uoꝛ clamātis.añ. Egredietur virga de radi ce iesse:et replebitur oīs terra gloꝛia dñi:ꝫ videbit oīs caro salutare dei.ps.Bñd. fo.viij.oꝛ.dñicalis vꝛ. ℂ Ad vs. añ. Eleuare eleuare:cōsurge hierusalē solue vincla colli tui captiua filia syon.ℏ. Magnificat.vel añ O. Oꝛatio dominicaꝫ. ℂ Feria tertia. Lectio pꝛima.

Gen.9. VErbū milit dñs in iacob:et cecidit in isrl. Et sciet oīs po pul⁹ effraī ꝫ habitātes samaꝛiā i supbia ꝫ magnitudine coꝛdis dicētes. Lateres ceciderūt/sed quadꝛis lapidib⁹ edificabim⁹. Sycomoꝛos succiderūt: sꝫ cedꝛos imutabim⁹. Et eleuabit dñs hostes raſin sup eū:ꝫ īmicos eī⁹ i tumultū vertet Her

SIriā ab oꝛiēte et phili (Lcō.iij. stijꝫ ab occidēte:ꝫ deuoꝛabūt il rael toto oꝛe In oīb⁹ his nō est auers⁹ furoꝛ eius:sed adhuc man⁹ eī⁹ extēta Et pplus nō est reuers⁹ ad pcutiētē se: ꝫ dñm exercituū nō exq̄sierūt. Le.iij.

ET dispердet dñs ab isrl caput et caudā incuruātē ꝫ refrenātē die vna. Logeuus et honoꝛabilis ipe est caput:et ppheta docens mēdaciū ipse est cauda. Et erūt q̄ beatificāt po pulū istū seducētes ꝫ q̄ beatificāt pꝛecipitati. Pꝛopter hoc sup adolescētulos eī⁹ nō letabitur dñs: et pupillоꝛū eī⁹ꝫ viduarū nō miserebit:qa oīs ipo crita est et neq̄:et vniuersum os locu tum est stultitiam. In oībus his non est auersus furoꝛ eius: sed adhuc ma nus eius extenta. Hec. ℂ In laud.añ.

ECce dñs noster cū virtute veniet:ꝫ ipse cōteret iugū captiuitat⁹ nꝛe.ℏ. Miserere.fo.xviij.añ. Emitte agnū dñe dñatoꝛē terre de petra deserti ad mōtē filie syon.ps.Judica me de. fo. xx.añ. Ut cognoscam⁹ dñe in terra viā tuā in oībus gētibus salutare tuū.ps. De⁹ de⁹ fo.vij.añ. Da mercedē dñe sustinētib⁹ te: vt pꝛophete tui fideles inueniātur.ps. Ego dixi.fo.xxiij.añ. Uer per moy̆sē data est:gratia ꝫ veritas per iesū chꝛistū facta est. ps.Laudate. fo.vij.cp. Ecce dies.hy⁹.Uoꝛ cla. v.Uoꝛ clamātis. añ Tu bethlē terra iuda nō eris minima: ex te enī exiet dux q̄ regat pplm meū isrl. ℏ Bñd⁹. Ad vs añ. Erūpāt mōtes iocūditatē et colles iustitiā quia lux mundi do min⁹ cū potentia venit.ps.Mag.vel ā. O.ps.Mag ℂ Fer.iiij.quatuoꝛ tpm Inuita.Pꝛope est iā dñs.Uenite adoꝛemus.ps.Uenite. Hoc iuita. vꝛ hac die ꝫ i.vj.fe.ꝫ i sabbō seqñ.hy⁹ Uerbū su. Sup noc.ā Auertet. ℏ. Dixit inīi. v. dñr p oꝛdinē de do. Deide pcedat dya con⁹ cū subdi.alba vesti. spirulā idest palmā de tra scā factā i manu poꝛtās cū thuribul⁹ꝫ cerofer. in sili hitu/sine cruce/icēlet altare:ꝫ sic pcedat p me diū cho.i pulpitū ad pnū.expōnē euā ꝫ legat sup lectri.vbi lec.legūt: cero.

et diacono assistētibus/vno a dextris et alio a sinistris. Habebit aūt diacon⁹ amictū albū et tenebit palmā prędictā i manu sua dum lectionē legat. Subdia. aūt textū teneat retro ipsū dyaconū stās post ipsū thuribul. In illa hora nō pternāt se clerici i choro videlz post ỽ. dū dē **Pater noster** ppt pnūciationē euangelij. nec etiā in sexta fer nec i sabbō. Euāge. scōz lucā. j

Luce.i.

In illo tpe Missus est ang⁹ gabriel a deo i ciuitatez galilee cui nomē nazareth: ad ỽginē despōsatā viro cui nomē erat ioseph de domo dauid: et nomen ỽgis maria. Et reli. Omelia venerabilis bede presbiteri. Ex rozdiū nr̄e redēptionis fr̄es carissimi hodierna nobis sci euāgelij lectio cōmēdat: q̄ āgelū de celis a deo missū narrat ad virginē: vt nouā in carne natiuitatē filij dei pdicaret / per quā nos abiecta vetustate noxia renouari atq; iter filios dei cōputari possimus Ut ergo ad pmisse salutis mereamur dona ptingere: primo rdiū ei⁹ intēta rem⁹ aure percipere. Miss⁹ est (inquit) angelus a deo i ciuitatē galilee cui nomē nazareth/ad virginē despōsatā viro cui nomē erat ioseph. Aptū pfecto hūane restauratiois pricipiū fuit/vt angelus a deo mitteret ad virginē partu cōsecrādā diuino. q̄a pria pditionis hūane fuit causa: cū serpēs a dyabolo mittebat ad mulierē spiritu supbie decipiēdā. Immo ipse i serpēte dyabol⁹ veniebat: q̄ genus hūanū deceptis parētib⁹ primis / imortalitatis glia nudaret Quia ergo mors itrauit p feminā: apte redit ꝛvita per feminā. Illa a dyabolo seducta p serpētē viro gustū necis obtulit. hec edocta a deo per angelum mundo auctorem salutis edidit. Tu autem do. ℟. Clama in fortitudine qui ānūcias pacē in hierusalem. Dic ciuitatibus iude et habitatoribus syon ecce deus noster quē expectabamus adueniet. ỽ. Super montē excelsum ascende tu qui euangelizas syon exalta in fortitudie vocē tuā. Dic. Le.ij.

Missus est ergo āgelus gabriel a deo. Raro autem legimus quia apparentes hominibus: angeli designentur ex nomine. Verum quotiēscunq; fit: ideo vtiq; fit vt etiā nomine ipso quid ministraturi veniant insinuent. Gabriel namq; fortitudo dei dicitur. Et merito tali nomie prefulget/qui nascituro in carne deo testimonium perhibet. De quo prophe ta in psalmo. Dominus (inquit) fortis et potens: dominus potens in prelio Illo nimirum prelio: quo potestates aereas debellare/et ab earum tyrannide mundum veniebat eripere. Ad virginem desponsatam viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: ⁊ nomen virgis maria. Quod dicitur de domo dauid: nō tantum ad ioseph sed etiam pertinet ad mariā. Legis nāq; erat preceptum: vt de sua quisq; tribu ac familia duceret vrozem: apostolo quoq; attestante/qui ad thimotheum scribens ait. Memor esto iḡr̄ iesum christum resurrexisse a mortuis ex semine dauid: secūdum euangelium meum. Ideo enim veraciter ex semie dauid ortus est dñs: quia incorrupta eius genitrix/veram de stirpe dauid originem duxit. Tu autē. ℟. Orietur stella ex iacob: et exurget homo de israel et confringet omnes duces alieni genarū. Et erit omnis terra possessio eius ỽ. Et adorabunt eum omnes reges terre omnes gentes seruient ei. Et. Lect.o.ij

Qr autem ipse non de simplici virgine sed de desponsata viro concipi et nasci voluerit: plurime a patribus rationabiles cause proferūtur. E quibus permaxima prima est/ ne velut stupri rea damnaretur/si virum non habens/filium procrearet. Deide vt in his etiam que domestica cura naturaliter exigebat: puerpera solatio sustentaret virili. Oportebat

Feria.v.ebdo.iij.aduẽ.

ergo beatã mariã habere virũ: q̃ et te stis integritatis ei⁹ certissim⁹: ⁊ nati ex ea dñi ac saluatoris nr̃i esset nutrici⁹ fidelissim⁹ Quicq̃ ⁊ p eo paruulo scdz legẽ hostias ad tẽplũ deferret: ⁊ eũ instãte psecutiõis articulo in egyptũ cũ matre ferret ac referret. Aliaq̃ illi p plura q̃ assũpte humãitat⁹ fragilitas poscebat: necessaria mistraret. Nec multũ obfuit si q̃s illũ ad tẽp⁹ ei⁹ filiũ credidit: cũ p̃dicãtib⁹ aplis post alcẽsionẽ ei⁹ cunctis palã credẽtibus q̃ de virgie nat⁹ esset patuerit. Nec pr̃eter cũdũ q̃ beata dei genitrix meritis pcipuis etiam nomie testimonium reddit. Interpr̃etatur enim stella maris Et ipsa quasi sydus erimium iter fluctus seculi labentis gratia pr̃iulegij specialis refulsit. Ingress⁹ aũt ãgel⁹ adr̃ã dixit. Aue gr̃a plena dñs tecum bñdicta tu in mulierib⁹. Que salutatio quãtũ hũani cõsuetudini iaudita tñ est btẽ marie dignitati 2grua. Uere etenim gr̃a plena erat: cui dino mũere coliatũ est: vt pr̃ia iter feminas gloriosissimũ deo virgitatis mun⁹ offerret. Unde iure ãgelico aspectu simul ⁊ affatu meruit perfrui/ q̃ ãgelicã studuit vitã imitari. Uere gr̃a erat plẽa cui ipsũ p quẽ gratia et veritas facta ẽ/ ielũ chr̃istũ gn̄are donatũ ẽ. Tu. ℟ Egredick dñs ⁊ pr̃eliabitur cõtra gẽtes. Et stabũt pedes ei⁹ supra mõtes oliuarũ. Ad or̃ẽtẽ. ℣ Et cleuabik super oẽs colles ⁊ fluẽt ad cũ oẽs gẽtes. Et. Glia. Ad. ℣. Emitte agnũ. In laudibus ãtiphona.

Rorate celi desuper: ⁊ nubes pluãt iustũ: aperiatur terra ⁊ germict saluatorẽ. ℣s. Miserere. fo. xviij. añ Pr̃ophete pr̃edicauerũt nasci saluatorẽ de virgine maria. ℣s. Te decet. fo. xxv. añ. Spiritus dñi super me: euãgelizare pauperib⁹ misit me. ℣s. De⁹ de⁹. fo. vij. añ. Ecce vẽi: t dñs vt sedeat cũ pr̃icipib⁹ ⁊ solũ glie teneat. ℣s. Exultauit. fo. xxvij. añ. Annũciate pplis ⁊ dicite: ecce de⁹ saluator nr̃ veniet. ℣s. Laud. fo. vij. ch. Ecce dies. hy⁹ Uox clara. ℣. Uox clamantis. añ. Missus est ãgel⁹ gabr̃iel ad mariã virginẽ despõsatã ioseph. ℣. Bñdict⁹ Nõ dicãtur pr̃eces ad has matu. nec i sexta feẽ. nec i sabbõ. tñ ad oẽs alias horas dicantur pr̃eces cum pr̃ostratione more solito. Oratio.

Presta q̃s oms deus: vt redẽptionis nr̃e vẽtura solẽnitas ⁊ pẽtis vite nobis subsidia cõferat: ⁊ eterne btitudis p̃mia largiat. Per eundẽ do. Hec oco dicat ad has matuti. tñ. Ad oẽs alias horas dicat or̃ dñicalis Mẽo. de sctã maria. añ. Spiritussctũs ⁊ de oibus sctis: vt in alijs feryis. Matutine de sctã maria: dicãt in cõuẽtu: vt⁹ dictũ est. Ad vs añ. Quomodo fiet istud angele dei: quia virũ in cõcipiendo nõ pertuli: audi maria virgo chr̃isti: spiritussctũs superueniet in te: et virtus altissimi obũbr̃abit tibi. ℣s. Magñ. vel añ. O ℣s. Mag. Feria. v. ad matu. iuita. Regẽ venturũ. ℣s. Uenite. hy⁹ Uerbũ supnũ. ãe. ⁊ p̃i. de. nock. illi⁹ se. v. lcõ. ℟. per ordinem dicuntur. Lectio. ij.

Succẽsa est eni quasi ignis impietas: vepr̃ẽ et spinã vorabit. Et succẽdetur in dẽsitate saltus: et cõuoluck in superbia fumi. In ira dñi exercituũ cõturbata est terra: et erit pplus quasi esca ignis. Uir fratri suo nõ parcet: et declinabit ad derterã et esuriet: ⁊ comedet ad sinistrã et nõ saturabik. Unusquisq̃ carnẽ brachij sui vorabit. Manasses effraĩ/ ⁊ effraim manassẽ: et simul ipsi cõtra iudã. In oib⁹ his non est auersus furor ei⁹ sed adhuc man⁹ eius extenta. Hec dicit. Lectio secũda Isaie.9.

Ue qui condunt leges iniquas ⁊ scribentes iniusticiam scripserunt. vt oppr̃imerẽt in iudicio pauperes/ et vim facerent cause humiliũ populi mei: vt essent vidue pr̃eda eor̃ et pupillos diriperent. Quid facietis in die visitationis et calamitatis de lõge veniẽtis? Ad cui⁹ 2fugietis auxiliũ ⁊ vbi derelicꝫtis gloriã vestrã ne incuruemi sub viculo/ ⁊ cũ iterfectis cadat/? Sup oib⁹ his nõ est auers⁹ furor ei⁹ ⁊ adhuc man⁹ ei⁹ extẽta Hec. ke. iij

Ue assur. Virga furoris mei et baculꝰ ipse est. In manu eius indignatio mea. Ad gētē fallacē mittā eū: ⁊ cōtra populū furoris mei mādabo illi. vt auferat spolia ⁊ diripiat prædā: ⁊ ponat illū i cōculcationē quasi lutū platearū. Ipse aūt non sic arbitrabit̄/ et cor eiꝰ nō ita estimabit: sed ad cōterendū erit cor eius: et ad internitionē gētiū non paucarū. Dicit enim. Nunqd nō principes mei simul reges sunt Nūquid nō vt carchamis sic calāno: et vt arphat sic emath? Nunqd nō vt damascꝰ: sic samaria? Hec dicit.

¶ In laudibus antiphona.

Ue sy̆ō veniet ops dñs: vt saluū faciat ppl̄z suū. ℘. Misere. fo.xviij añ. Cōuertere dñe aliquātulū: et ne tardes vēire ad seruos tuos. ℘s. Dñe refu. fo.xxx.añ De sy̆ō vēiet q̄ regnaturꝰ est dñs: emanuel magnū nomē eiꝰ. ℘s. Deꝰ deꝰ. fo.vij.añ. Ecce deus nr̄ ⁊ honorabo eū deꝰ patris mei ⁊ exaltabo eū. ℘. Cātemꝰ. fo.xxx.ā. Dñs legifer nr̄ dñs rex nr̄: ipse vēiet et saluabit nos. ℘s. Laud. fo.vij.cp. Ecce dies. hyꝰ Uox clara. ℘ Uox clamātis. ā. Uigilate aīo in prorio est dñs deꝰ nr̄. ℘. Bñdictꝰ. Dēo dñicat ad vsq; añ. Letamini cū hierl'm et exultate i ea oēs qui diligitis eā i eternū. ℘. Magnificat vl'añ. O. ℘s. Magū. ¶ Fer. vj. iuita. Prope ē iā dñs Uēite adorem⁹. ℘s. Uenite. hyꝰ. Uerbū supnū. Añe. ⁊ p̄i. de nocte. illiꝰ fer̄ per ordinē dicantur. Euangeliū Secūdum lucam.

Anc̄.i.

In illo tpe. Exurgēs maria abijt i mōtana cū festinatione in ciuitatē iuda: ⁊ intrauit in domū zacharie ⁊ salutauit helizabeth. Et reliqua. Omelia venerabil̄ bede pbr̄i

Lectio quā audiuimus sancti euāgelij ⁊ redēptionis nr̄e nobis sēp̄ venerāda primordia predicat: et salutaria semp imitāde hūilitatis remedia cōmēdat. Nā qa peste superbie attactū gen⁹ hūanū perierat: decebat vt medicamētū hūilitat̄ quo sanaret̄ pria mox incipiētis salutis tpa prætēderēt. Et qa p temeritatē seducte mulieris mors in mūdū introierat: cōgruū fuit vt ad indiciū vite reuertētis mulieres deuote hūilitatis iuicē ac pietatis sese p̄uēirēt obsequijs. Prior ergo nobis btā dei gēitrix ad sublimitatē patrie celestis iter ostēdit hūilitatis: nō minus religionis q̄ castitatis exēplo venerabilis. Siquidē gr̄ia virginei ⁊ itemerate corporis qualis sit vita supne ciuitatis ad quā suspiram⁹ insinuat: vbi neq; nubēt neq; nubēt̄: sed sūt sicut āgeli dei i celo. ac vtute mēt̄ eximia qua ad hanc pertigere debeam⁹ indicat. Tu autem domine. ℟. Precursor pro nobis ingreditur agn⁹ sine macula secūdū ordinē melchisedech. Pōtifex factꝰ est ineternū et in scl'm scli. ℣. Ipe est rex iustitie cuiꝰ generatio non habet finem Pontifex. Lectio secunda.

Nam sicut p̄cedēte sancti euāgelij lcōne cognouim⁹: postq̄ āgeli ca visitatiōe ⁊ allocutiōe meruit sublimari/ postq̄ se celesti onustādā partu didicit: nequaq̄ se de dois celestib⁹ quasi a se hec essēt extulit ꝛz vt magis magisq; donis esset apta diuis/ i custodia humilitatis gressū mētis firmit ita euāgelizāti sibi archāgelo respōdēs. Ecce ācilla dñi: fiat mihi scōm verbū tuū. Ut vero ex hodierna lcōe audiim⁹: eādē quā āgelo exhibuerat hūilitatē: hoīb⁹ quoq; curauit exhibere. et qō maioris est virtutis: hoc etiā mioribus. Quis enī nesciat v̄ginē deo ꝛsecratā/ muliere viro dedita gradū habere potiorē? Quis dubitet matrē regis eterni: iure matri milit̄ esse p̄ferē dā? Attū ipa mēor scripture p̄cipiētis Quāto magn⁹ es humilia te i oibus: mox vt āgel⁹ q̄ loq̄bat ei ad celestia rediit: surgit/ ac mōtana ꝛscēdit: gestāsq; i vtero deū/ seruor dei habitacula petit: ac req̄rit alloq̄a. Et apte post visionē āgeli i mōtana subijt: q̄ gustata suauitate supnorū ciuiū hūilitatis se

gressib⁹ ad virtutū alta trāstulit. ℟. ℣Modo veniet dñator dñs Et nomē eius emanuel vocabitur. ℣. Orietur in diebus ei⁹ iustitia ⁊ abūdātia pacis. Et. Lcō. iij.

INtrat ergo domū zacharie. at ⁊ helizabeth quam seruum ac p;ecursor;em dñi parituram nouerat salutat. Non quasi dubia de or;aculo quod acceperat: sed vt congratulatura de dono/quod cōseruam accepisse diderat. Non vt verbū angeli/mulieris attestatione p̄baret: sed vt mulieri p;ouecta etate virgo iuuencula ministerium sedula impenderet. Ut audiuit autem salutationē marie helizabeth: exultauit īfans in vtero ei⁹ et repleta est spūsctō helizabeth. Apericnte os ad salutandū beata maria: repleta est mor spuisctō helizabeth/repletus est et iohannes. Atq; vno eodē ⁊ spiritu ambo edocti: illa salutantē que esset agnouit/et vt matrē dñi sui debita cū veneratione venerata est: ille ipsū dñm qui vtero virginis por;taretur: itellerit. Et quia lingua nec dū valuit: animo exultāte salutauit officiūq; sue p;ecursionis ꝙ libēter ꝙ deuote iuuenis esset īpleturus: et ātē ꝙ nasceretur/aduenientē dño quib⁹ valebat indiciis itimauit. Aderat nā ⁊ tempus quo impleretur angeli sermo quem dixerat: quia spuisctō repletur adhuc et vtero matris sue. Repleta est ergo spiritusctō helizabeth. et exclamauit voce magna. Recte voce magna: quia magna dei dona cognouit. Recte voce magna: quia illum quem vbiq; p;esentem nouerat: etiam cor;poraliter adesse sentiebat. Magna etenim voce: non tam clamosa ꝙ deuota intelligēdum est. ℟. ℣Videbunt gentes iustū tuū: et cuncti reges inclitum tuum. Et vocabitur tibi nomen nouum quod os dñi noiauit ℣. Et eris cor;ona glorie ī manu dñi: et dyadema regni ī manu dei tui. Et vocabitur. Glia. Et vo. ℣. Emitte ag. ¶ In laudib⁹ añ.

QOnstantes estote videbitis auxilium dñi super vos. añ. Miserere. fo. xviij. añ. Ad te dñe leuaui animam meam: veni et eripe me dñe ad te confugi. ℔s. Dñe exaudi. ij. fo. xliiij. añ. Veni domine ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebi tue israel. ps. Deus deus. fo. vij. añ. Deus a libano veniet: et splendor eius sicut lumē erit. ℔s Dñe audi. fo. xxxiij añ. Ego autē ad dñm aspiciā: ⁊ expectabo deū saluator;ē meū. ℔s. Laudate. fo. vij. cpm. Ecce dies. hy⁹. Vox clara. ℣ Vox clamātis. añ. Et quo facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans ī vtero meo alleluya ℔s. Benedictus. fo. viij. Oratio.

EXcita q̄s dñe potentiam tuā et veni/vt hi qui in tua pietate cōfidunt ab omni citius aduersitate liberentur. Qui vivis et regnas. Hec oratio dicatur ad has matuti. tñ. Ad alias hor;as dicatur or̄o dñicalis. Ad vesperas añ. O. ℔s. Mag. or̄o dñical. ℣Post has ves̄. hui⁹ fer. non potest incipi añ. O sapientia. ¶ Sabbato Inuitato. ℣Prope est. ℔s Venite. hy⁹. Verbum supernū ān. et hi feriales per or;dinem dicātur. Secundū lucam. iij.

Luce. 3.

ANno quinto decimo ipe=rij tyberij cesaris: p curante poncio py=lato iudeam: tetrarcha aūt galilee herode: philippo aūt fratre ei⁹ tetrarcha ituree et trachonitidis regionis/et lisania abiline tetrarcha sub p;incipib⁹ sacerdotū anna ⁊ cayphā: factū est verbū dñi sup iohannē zacharie filiū: in deserto. Et reliqua. ¶ Omelia beati gregorij pape.

℣Redēptor;is p;ecursor quo tpe verbum p;edicationis acceperit: memorato romane reipublice p;icipe et iudee regibus designatur: cū dicit. Anno quintodecimo imperij tyberij cesaris/p;curante poncio pylato iudeam tetrarcha autē galilee herode/philippo aūt fratre eius tetrarcha ituree ⁊ trachonitidis regionis/et lysania a.

biline tetrarcha: sub principibus sacerdotū anna et caypha: factū est verbum dñi super iohannē zacharie filium in deserto. Quia enī illū predicare veniebat/q̄ ex iudea quoldā et multos ex gentibus redēpturus erat: per regem gentiū et principes iudeorū/ predicationis eius tpa designantur. Quia autē gētilitas colligenda erat/ et iudea pro culpa perfidie dispergenda: ipsa quoq; descriptio terreni principatus ostendit: qm̄ et in romana republica vnus prefuisse describitur: et in iudee regno per quartā partē plurimi principabantur. Voce eteni redemptoris nostri dicitur. Omne regnū in seipsū diuisum desolabitur ℟ Emitte agnum dñe dominatorē terre. De petra deserti ad montem filie syon. ℣ Rorate celi desuper: ⁊ nubes pluant iustū aperiat̄ terra et germinet saluatorē. De.

Iacet ergo q̄ ad finē re Le. ij. gni iudea puenerat: q̄ tot regibus diuisa subiacebat Apte quoq; nō solum quibus sub regibus. sed etiam quibus sacerdotibus actū sit demonstratur. vt quia illū iohēs baptista p̄dicaret/ qui simul rex et sacerdos existeret: lucas euāgelista predicationis eius tēpora p regnū et sacerdotiū designauit. Et venit in omnē regionez iordanis: predicans baptismū penitē tie in remissionē peccatorū. Cunctis legentibus liquet/ quia iohānes baptismū penitentie non solū predicauit verūetiā quibusdam dedit/ sed tamē baptismū suū in remissionē peccatorum dare non potuit Remissio eteni peccator in solo nobis christi baptismate tribuitur. Notandū itaq; q̄ dicitur predicans baptismū penitentie in remissionē peccatorū. Qm̄ baptismū quod peccata solueret quia dare non poterat: predicabat. vt sicut icarnatū verbū patris precurrebat verbo predicationis: ita baptismū penitentie quo peccata soluuntur/ precurreret suo baptismate quo peccata solui nō possunt. Et quia ei⁹ sermo precurrebat presentiā redēptoris: ipsum quoq; eius baptisma precedendo. fieret vmbra veritatis. Sequit. Sicut scriptū est in libro sermonū ysaie prophete. Vox clamātis in deserto: parate viā dñi rectas facite semitas ei⁹ Tu. ℟ Germinauerūt cāpi heremi germen odoris israel. Quia ecce dñs noster cum virtute veniet. Et splendor eius cum eo erit. ℣ Ex syon species decoris eius: deus noster manifeste veniet. Et. Lectio tertia.

Idem vero beat⁹ iohānes baptista requisit⁹ quis esset respondit. Ego vox clamātis i deserto. Qui sicut ātē per nos dictum est/ ideo vox a propheta vocatus est: quia verbum preibat. Quid autē clamaret: aperit cum subditur. Parate viam dñi: rectas facite semitas eius. Omnis qui fidem rectam ⁊ bona opera predicat: quid aliud q̄ veniēti dño ad corda audientium viam parat. vt hec vis gratie penetret/ vt lumen veritatis illustret/ vt rectas deo semitas faciat: dū mūdas in animo cogitationes p sermonē bone predicatiois formant. Dis vallis implebitur: et omnis mons et collis humiliabitur. Quid hoc loco valliū noīe/ nisi humiles: q̄d montiū ⁊ colliū/ nisi superbi hoīes designāt? In aduentu igitur redemptoris valles implete: montes vero et colles humiliati sunt: quia iuxta eius vocem/ omnis qui se exaltat humiliabitur: ⁊ qui se humiliat/ exaltabitur. Vallis eteni impleta crescit: mōs autē et collis humiliatus decrescit/ quia nimirū in fide mediatoris dei et hoīm hominis christi iesu: et gentilitas plenitudinē gratie accepit/ et iudea per errorē perfidie hoc vnde tumebat perdidit. Omnis enim vallis iplebitur: quia corda humilium sacre doctrine eloquio virtutum gratia replebunt̄ Iuxta hoc quod scriptum est. Qui emittit fontes in conuallibus Et inde rursum dicitur. Et conualles abūdabunt frumento. A montibus nāq; aqua dilabitur: quia superbas mētes

veritatis doctrina deserit Sed fõtes in cõuallibus surgunt: qa mentes humilium verbum p̃dicationis accipiunt. Jam videmus: iã conualles frumento abundare conspicimus: quia illoꝝ oꝛa pabulo veritatis impleta sunt: qui mites ac simplices huic mũdo despicabiles esse videbantur. ℟ Adiricisse qui eruerget iudicare gentes in eum gentes sperabunt. Et erit nomen eius benedictum in secula. ℣. Super quẽ continebũt reges os suum: ipsũ reges deprecabuntur. Et erit. Gloꝛia. Et erit. ℣. Emitte. ℭ In laudibus antiphona. ⁋ Veniet dñs in potestate magna: et videbit eum omnis caro et saluabit nos. ℘s Miserere. fo. rviij añ. ⁋ Intuemini q̃tus sit glorioslus iste qui ingreditur ad saluandos populos. ℘s. Bonũ est cõfiteri. fo. rrriij. añ. ⁋ Veniet iterũ angelus tus: et docebit nos vias tuas domine. ℘s Deus de. fo. viij. añ. ⁋ Expectetur sicut pluuia eloquiũ dñi: et descẽdet sicut ros super nos deus noster. ℘s. Audite celi. fo. rrrir. añ. ⁋ Parat⁹ esto hierusalem in occursum dñi: quoniã venit. ℘s. Laudate. fo. viij. cp̃m. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. ℣. Uox clamantis. añ. Omis vallis implebitur et omnis mons ⁊ collis humiliabitur: et videbit omnis caro salutare dei. ℘s. Benedictus. Oꝛatio.

⁋ Deus qui conspicis quia ex nostra p̃uitate affligimur: concede p̃opitius: vt ex tua visitatione consolemur. Qui viuis et regnas cũ deo patre i vni. Hec oꝛatio dicitur ad has matutinas tñ. Ad oẽs alias horas dicatur oꝛatio do. Si aliquod festũ ix. lec. in aliqua p̃dictaꝝ feriarũ istius ebdo. contigerit nichilominus oꝛdo feriarũ de lau. et añ. sup Benedꝫ et Magnificat seruabitur in sequẽti feria. et tunc ãe. super lau. et p̃pꝛia ℟. illius ferie scilicet quando fe. contigerit: in illo anno non dicuntur. ℣. itñ ante lectiones per oꝛdinem dicank

ℭ Littera dñicalis A. totum seruitiũ de dñica vsq; ad ℣. iii. noctur. deinde totum seruitiũ de vigilia. Innitatoriũ Hodie scietis Ad matutinas memoꝛia de dñica cum mis fa do. in capi. cum p̃ma et ho. sicut notatum est in vigilia absq; psalmo Deus deus meus re. Dñica infra octa. de sancto Siluestro: et medie sc. de nati. cum ℣. et ℟. de ii. noc. Dñica infra oc. Epp. de serui. oc. ⁊ mko. de marti.

A

ℭ Littera dñicalis B. totum seruitiũ de dñica Feria. iii. ℣. et vi. de cõme. Fe. tii. de sc. missa de vigi. sancti Thome Dñica infra octa. de nati christi. Sabbato de sancto Siluestro: medie sc. de natiui. christi cum ℣. et ℟. de. 2. noct.

B

ℭ Littera dñicalis C. totum seruitium de dñica. Ad. i. vesperas ℟. Non auferetur. Feria. 2. de fe. dsq; ad missã que erit de vigilia ℟. hysto. do. Feria. 3. de apostolo. Ad 2. vesperas solẽnis memoꝛia fest. loci: de aduentu et de sancta Maria. cum ãn. Beata es. Feria. 4. ⁋ 5. de cõmemoꝛatione. Feria. 6. totum seruitium de vigilia natiui.

C

ℭ Littera dñicalis D. totum seruitiũ de do. nichil de vigilia nisi memoꝛia tantum ad altam missam. 2. vespere erunt de sancto Thoma: et solẽnis memoꝛia de do. et sancta Maria. Feria. 3. et 4. de commemoꝛatiõe. Feria 5. de vigilia. Dominica infra octauas de sancto Johanne.

D

ℭ Littera dñicalis E. totum seruitiũ de do. et festum differatur in crastinum: nisi fuerit festum loci: et 2. vespere erunt de apostolo: et sol. memoꝛia de dominica et de sancta maria. Ad. 2. vesp. de apostolo: fiat sol. mko. de sctã ma. cũ ãn. Sub tui. Deide sol. mko. de sabñc. Fe. 3. de sctã maꝛia.

E

ℭ Littera dñicalis F. de seruitio dñi. Ad. i. vesp̃as que erunt de apostolo fiat memoꝛia de do. et de sancta Maꝛia. solemniter cum ãn. Beata es. vespere in dñica erunt de do. et mko. de sctã maria cũ ãn. Sub tuam. Feria. 2. de sancta maria. Dñica infra octa. nati dñi. de sctõ Thoma Do. in vigi. epp. totũ ser. de vigi. et medie sc. de. s. thoma.

F

ℭ Littera dñicalis G. de seruitio dñi. Dñica infra octa. natiui. dñi de nati. dñi vespere erunt de sancto Siluestro cum memoꝛia oꝛdine suo. Feria. 2. de sancto Siluestro. medie sc. de natiui. ℣. et ℟. de p̃imo nocturno. Dñica. i post circumcisionem dicitur de epyphania dñi. Feria. 4. iꝛgatur exp̃ositio euangelii sc̃i de dñica infra octauas.

G

ℭ Dñica. iiij. aduent⁹ dñi. Ad ves ã. Bñdictus. ℘s. Ipsũ. fo. xlv. Capitulũ

Isaie. 28

⁋ Ece ego mittam in fundamentis lyõ lapidem p̃obatum angularem. p̃cioslũ in fundamento fundatum qui crediderit in eum non cõfundet. ℟. Non auferetur. hy⁹. Conditoꝛ. ℣. Roꝛate. añ. O ℘s. Magnifi Oꝛatio.

⁋ Excita q̃s domine potentiã tuã et veni: et magna nobis virtute succurre. vt per auriliũ gratie tue quod peccata nostra p̃epediunt: indulgentia tue p̃opitiationis acceleret. Qui viuis et. Memoꝛia de sancta maria ℭ Ad matu. inuitato. Pꝛestolãtes redẽptoꝛẽ leuate capita vestra. Quoniam p̃ope est redemptio vestra. psalm⁹ Uenite. hymnus. ãi. pi. et ℣. vt in pꝛima dñica aduẽtus dñi. Lectio. pꝛia.

Isaie. 10

⁋ Uomõ iuenit man⁹ mea regna idoli: sic ⁊ simulacra eoꝝ de hierusalẽ et de samaria Nũquid nõ sicut feci samarie et ydolis eius: sic faciam hierusalem et simulacris eius: Et erit. Cũ

impleuerit dñs cuncta opera sua in mõte syon ⁊ in hierusalẽ: visitabo su per fructum magnifici cordis regis assur: et super gloriã altitudinis ocu lorũ eius. Dixit enim In fortitudine manus mee feci: et in sapiẽtia mea in tellexi et abstuli terminos populorũ et principes eorum depredatus sum: et detraxi quasi potens insublimi re sidẽtes. Et inuenit quasi nidũ manus mea: fortitudinẽ populorũ. Et sicut colligũtur ova que derelicta sunt: sic vniuersam terram ego cõgregaui: ⁊ non fuit qui moueret pennã/et aperi ret os et gãniret. Numquid gloriabi tur securis cõtra eum qui secat in ea? Aut exaltabit serra contra eũ a quo trahitur? Quomodo si eleuetur virga contra leuantem se: ⁊ exaltetur bacu lus qui vtiq; lignum est. Hec dicit. ℟. Canite tuba in syon: vocate gentes ⁊ an nũciate populis et dicite. Ecce deus salua tor nr̃ aduenier. ℣. Annũciate i finib⁹ ter re: ⁊ in oĩbus que procul sunt dicite. Ecce. PRopter hoc mittet dñator dñs exercituũ in pingui b⁹ ei⁹ tenuitatẽ: et subt⁹ gria ei⁹ succẽ sa ardebit quasi cõbustio ignis: ⁊ erit lumẽ israel in ignem/ et sctũs eius in flãmã. Et succendetur ⁊ deuorabitur spina eius et vepres in die vna: et glo ria saltus eius/et carmeli eius ab ani ma vsq; ad carnẽ cõsumetur. Et erit terrore profugus: et reliquie ligni sal tus eius pre paucitate numerabũtur ⁊ puer scribet eos. Et erit. In illa die nõ adijciet residuũ israel et hi qui fuge rit de domo iacob initi sup eo q̃ percu tit eos: sed innitetur super dñm sctm̃ israel. In veritate reliquie conuertẽ tur: reliqe inq̃ iacob ad deũ fortẽ. ℟. Octauadecima die decimi mensis ieiuna bitis dicit dñs: et mittam vobis saluatorẽ et propugnatorem pro vobis qui vos pre cedat et introducat in terram quam iura ui patribus vestris. ℣ Ego enim sũ do minus deus vester qui eduxi vos de ter ra egypti. In terram. Lectio. iij. IJenum fuerit pplus tuus israel quasi arena maris: reliquie conuertẽ tur ex eo. Consummatio abbreuiata inundabit iusticiam. Consummatio nẽ eni et abbreuiationẽ dñs deus exer cituũ faciet in medio oĩs terre. Propter hoc hec dicit dñs deus exercituũ. Noli timere populus me⁹ habitator syon ab assur. In virga enim percu tiet te: et baculũ suũ leuabit super te in via egypti Adhuc eni paululũ mo dicũq;/ ⁊ consummabitur indignatio mea: ⁊ furor meus super sceleꝰ eorũ. Et suscitabit super illũ dñs exercitu um flagellũ iuxta plagã madiã in pe tra oreb: et virgam suã super mare: et leuabit eam in via egypti. Et erit. In die illa auferetur onus eius de hu mero tuo: et iugũ eius de collo tuo: et cõputrescet iugũ a facie olei. Veniet in aioth/trãsibit i magron apud ma gmas cõmẽdabit vasa sua. Transie rũt cursim gabaa: sedes nr̃a. Hec. ℟. Non auferetur sceptrũ de iuda et dux de femore eius donec veniet qui mittendus est. Et ipse erit expectatio gentiũ ℣. Pul chriores sunt oculi eius vino: et dentes ei⁹ lacte cãdidiores. Et ipse. Gloria. Et ipse. ¶ In scõo nocte. fiãt medie lectiones de sermõe bti augustini epi. Lcõ. iiij.

Sermo beati augustini.

VOs inq̃ conuenio o iudei: qui vsq; in hodiernũ diẽ negastis filiũ dei. Nõne vox vestra est illa quã do eũ videbatis miracula facientem: atq; tẽtantes dicebatis. Quousq; ani mas nostras suspendis? Si tu es chri stus: dic nobis palã? Ille autẽ ad con sideratione miraculorũ vos mitte bat dicens Opera que ego facio: ipsa testimoniũ perhibent de me: vt chri sto testimoniũ dicerent: nõ verba sed facta. Vos autẽ non agnoscentes sal uatorem/qui operabatur salutem in medio terre vestre: adiscentes in ma lo aistis. Tu de teipso testimoniũ di cis: testimoniũ tuũ non est verũ Sed ad hec ille quid vobis respondeꝛit/ad uertere noluistis. Nonne scriptũ est in lege vestra: quia duorũ hominũ te stimoniũ verũ sit? Preuaricatores le

gis:intendite legẽ. Testimoniũ queritis de chr̃isto: In lege vestra scriptum est:q̃ duor̃ hominũ testimoniũ verũ sit. Pr̃ocedant ex lege/non tãtũ duo:sed etiam plures testes chr̃isti vt cõuincant auditor̃es legis nec factores. Dic isaya testimoniũ chr̃isto. Ecce(inquit)virgo in vtero concipiet ⁊ pariet filiũ:et vocabitur nomen eius ẽmanuel:quod est interpr̃etatum/nobiscum deus. Accedat et alius testis. Dic ⁊ tu hieremia testimoniũ chr̃isto Hic est inquit deus noster:et non estimabitur alius absq̃ illo. qui inuenit omnẽ viã scientie:et dedit eam iacob puero suo et isrl̃ dilecto sibi. Post hec in terris visus est:et cũ hominib⁹ cõuersatus est Ecce duo testes idonei ex lege vestra:ex quor̃ testimonio non sunt cõpuncta cor̃da vestra. Sed alij atq̃ alij ex lege chr̃isti testes introducãtur:vt frontes durissime inimicor̃ũ cõterantur. Veniat et ille daniel sanct⁹ iuuenis quidem etate:senior̃ vero sciencia ac mansuetudine:et conuincat oẽs falsos testes. et sicut cõuicit senior̃es ipudicos/ita suo testimonio chr̃isti conterat inimicos. Dic sancte daniel dic de chr̃isto quod nosti. Cũ venerit (inquit)sanctus sanctor̃:cessabit vnctio vestra. Quare illo pr̃esente/ isultãtes dicebatis. Tu de te testimoniũ dicis:testimoniũ tuũ nõ est verũ. cessauit vnctio vestra: nisi quia ipse est qui venerat sanctus sanctor̃ũ. Sed si sicut vos dicitis nõdũ venit/ sed expectatur vt veniat sanctus sanctor̃: demõstrate vnctionẽ. Si aũt (quod est verũ)cessauit vnctio vestra: agnoscite veniſſe sãctũ sctor̃. Ipse est enim ⁊ lapis ille abscisus de mõte/ sine manib⁹ cõcidentiũ:idest chr̃istus natus de virgine sine manib⁹ cõplectẽtiũ. qui tantũ creuit/vt mons magnus fieret: et ipleret vniuersã faciẽ terre. De quo mõte dicit pr̃opheta. Venite ascendamus in montem dñi. Et de quo dauid dicit. Mons dei mons vber: vt q̃d suspicamini mõtes incalcatos/mõtẽ in quo placuit deo habitare in ipso:Cũ enĩ ipse dñs chr̃istus discipulos suos interrogaret/quẽ dicerẽt esse hoies filiũ hois:respõderunt. Alij heliã / alij hieremiã:aut vnũ ex pr̃ophetis. Et ille. Vt quid suspicamini mõtes incalcatos:mõtẽ in quo placuit deo habitare in eo:Hunc cognouit petrus dicens: tu es chr̃istus filius dei. Agnouit mõtem:et ascendit in montẽ. testimoniũ dixit veritati:⁊ dilectus est a veritate Supr̃a petrã fundatus est petrus/vt mor̃tẽ susciperet illum amando:quẽ ter negauerat timendo. Tu aũt. ℟. Me oportet minui illũ aũt crescere. Qui post me venit ante me fact⁹ est: cui⁹ nõ sũ dign⁹ corrigiã calciamẽti soluere. ℣. Hoc est testioniũ q̃ perhibuit iohannes. Qui.

Dic et tu moyses legis(Leo. v. lator̃ dux populi israel: testioniũ de chr̃isto. Pr̃ophetã vobis suscitabit deus de fratribus vr̃is. Omnis anima que non audierit pr̃ophetã illũ: exterminabit de populo suo. Pr̃ophetã autẽ dictum esse chr̃istũ:ipsum audi in euãgelio. Non est(inquit)pr̃opheta sine honor̃e:nisi in patria sua. Accedat autẽ dauid sanctus/testis fidelis:ex cuius semine pcessit ipse/ cui lex et pr̃ophete testioniũ dicũt: dicat et ipse de chr̃isto. Adorabũt(inquit)eũ omnes reges terre: oẽs gẽtes seruiẽt illi. Cui seruient: Dic cui seruiunt. Vis audire cui: Dixit dñs dño meo sede ad dexteram meã. Donec ponã inimicos tuos:scabellũ pedũ tuor̃ũ. Et expr̃essi⁹ atq̃ noiatim. Quare(inquit) tumultuate sũt gentes: et populi meditati sũt inania. Astiterũt reges terre et pr̃incipes cõuenerũt in vnũ: aduersus dñm et aduersus chr̃istũ eius. Accedat et ali⁹ testis. Dic et tu abacuch pr̃opheta testimoniũ chr̃isto. Domine (inquit) audiui auditũ tuũ et timui: consideraui opera tua ⁊ expaui. Que opera dei iste mirat⁹ expauit: Nũqd fabr̃icã mundi iste miratus expauit: Absit: Sed audi ad quid expauit. In medio(inquit) duũ aialiũ inotescer[is]

Opera tua deus: verbũ caro factũ est In medio duum animaliũ cognosceris. Qui quoulqz descendisti: expauescere me fecisti. Quia verbũ ꝑ qđ fctã sunt omnia: in ꝓsepe iacuisti Agnouit bos possessoꝛem suũ: ⁊ azinus ꝓsepe dñi sui. In medio duum animalium cognosceris. Quđ est in medio duum aialium cognosceris: nisi aut in medio duoꝛũ testamentoꝛũ: aut in medio duoꝛũ latronũ: aut in medio moysi et helie cũ eo in mõte sermocinantium? Ambulauit iquit verbum et exiuit in campis. Uerbum caro factum est: et habitauit in nobis. Hoc ⁊ hieremias ait. Post hec in terris vis est: et cũ hoibus conuersatus est. Ecce quemadmodũ sibi conueniunt testes veritatis: ecce quẽadmodum conuincunt filios falsitatis. Tu aũt. ℣. Ecce iã venit plenitudo tẽpoꝛis: in quo misit deus filium suum in terris: factum de virgine/factũ sub lege. Ut eos qui sub lege erant redimeret. ℣. Ꝓpter nimiam caritatem qua dilexit nos deus filiũ suum misit i terris i similitudinẽ carnis pcti. Ut

Sufficiunt vobis (Lectio sexta. ista o iudei: an adhuc ad vestrã confusionẽ ex lege et ex gente vestra/ alios introducemus testes. vt illi testimoniũ perhibeant: cui perdita mẽte insultãtes dicebatis. Tu de teipso testimoniũ perhibes: testimoniũ tuum non est verum. Quod si velim ex lege et ex ꝓphetis omnia que de christo sunt dicta colligere: facilius me tempus ꝙ copia deserit. Uerũtamẽ senẽ illũ ex gẽte vestra natum/sed in errore vestro nõ relictum: symeonẽ sctm̃ in mediũ introducam: qui meruit teneri decrepit⁹ in hac luce quoulqz videret verã lucem. Quẽ quidẽ iã etas cõpellebat ire: sed expectabat suscipere quẽ sciebat venire. Cũ iste senex admonitus esset a spiritusancto/ q̃ non ante moꝛeretur ꝙ videret christũ dei natũ: quem cognoscens venit ad templum. Ubi eum vero poꝛtari matris mãnibus vidit: ⁊ diuinã infantiã pia senectus agnouit: tulit infantẽ in manibus suis. Ille quidẽ christũ ferebat sed christus senem regebat. Regebat qui poꝛtabatur: ne ille ante ꝓmissũ a coꝛpoꝛe solueretur. Quid tñ dixerit quẽ tamẽ confessus fuerit: aduertite inimici/non christi: sed vestri. Benedicens deum exclamauit senex ille: et dixit. Nunc dimittis dñe seruum tuum scm̃ verbũ tuum in pace. Quia viderunt oculi mei salutare tuũ. Illi etiã parentes iohãnis zacharias ⁊ elizabeth iuuenes steriles in senecta fecundi: dicant etiã ipsi testimoniũ christo. Dicant de christo quid sentiant: ⁊ testẽ idoneũ christo nutriant. Aiunt enim suo paruulo nato Tu puer ꝓpheta altissimi vocaber̃: ꝓibis enĩ ante faciẽ dñi parare vias ei⁹. Ipsiqz matri et virgini helizabeth ait. Unde mihi hoc: vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce enĩ vt facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio ifans in vtero meo. Intelligens enĩ iohannes matrẽ dñi sui venisse ad matrẽ suã: inter ipsas angustias vteri adhuc positus/ motu salutauit: quẽ voce non poterat. Qui postea ipse iohannes ꝓcurſoꝛ ⁊ amicus humilis et fidelissimus seru⁹: testis idoneus effectus/tanto maioꝛ inmatis mulieꝛ quãto estimabatur esse quod non erat. Christum enim eũ esse iudei credebant: sed non se esse clamabat dicens. Quẽ me suspicamini esse: non sum ego Sed ecce venit post me: cui⁹ pedibus nõ sũ dign⁹ soluere coꝛrigiã calciamẽti eius. O fidelis testis ⁊ amice veri sponsi. Quãtũ te humiliasses: si ad coꝛrigiã calciamenti eius soluendam dignum te esse diriſses? Sed dum hoc non te dignũ dicis iudeis falsis testibus contradicis. Et hec a te dicta sunt: anteq̃ christum videres. Qui cum ad te ipse venit excelsus ⁊ humilis: implẽde dispensatiõis sue gratiam vt a te baptizaretur/qui nullũ habebat omnino peccatũ quid responderis/ quẽ cognoueris/ quale

testimoniũ p;otuleris:audiãt inimici qui audire nolunt. Ecce(inquit) agnus dei:ecce qui tollit peccata mundi. Et adiecit. Tu venis ad me baptizari:et ego a te debeo baptizari. Agnouit seruus dñm:agnouit vinculis o;iginalis peccati obligatus:ab omni ne;u peccati libe;. Agnouit p;eco iudicem:agnouit creatura creato;ẽ: agnouit paranymphus sponsũ. Nã et hec vox iohãnis est. Qui habet spõsam sponsus est. Amicus autem spõsi stat et audit eum:et gaudio gaudet p;opter vocẽ sponsi Sufficiũt vobis ista o iudei:sufficiũt vobis tãti testes tanta testimonia ex lege vr̃a et ex gente vestra. An adhuc impudẽtia nimia audebitis dicere:q alterius gẽtis vel nationis hoies christo deberent testimoniũ perhibere:Sed si hoc dicitis: respondebit quidem ille vobis. Non sum missus nisi ad oues que perierũt domus israel Sed sicut vos in actib⁹ apso;ũ increpat paul⁹: vobis p;imũ opo;tuerat annũciare verbũ dei. sed quia repulistis illud nec vos vite eterne dignos iudicastis:ecce (inquit) cõuertimur nos ad gentes Demonstremus etiã nos: ex gentib⁹ testimoniũ christo fuisse p;olatũ. quoniã veritas non tacuit clamando etiã per liguas inimico;ũ suo;ũ. Nõne quãdo ille poeta facundissimus inter sua carmina Jam noua p;ogenies celo demittit alto/dicebat:christo testioniũ perhibebat:In dubiũ hoc vẽiat: nisi alios ex gentib⁹ idoneos testes pluraq; dicẽtes:in mediũ introducã. Illum regẽ qui vestram superbiã captiuando perdomuit nabuchodonoso;/regem scilicet babilonis:non p;etermittam Dic nabuchodonoso;:quid in fo;nace quo tres viros iustos iuste miseris dic/dic quid tibi fuerit reuelatũ:Nõne tres viros(inquit)misimus in fo;nace ligatos:Et aiũt ei. Uere rex. Ecce(inquit) ego video quattuo; viros solutos deambulãtes in medio ignis et co;ruptio nulla est in eis:et aspect⁹ quarti similis est filio dei. O alienige na vnde tibi hoc:Quis tibi ãnunciauit filiũ dei:Que lex:quis p;opheta ãnũciauit tibi filiũ dei:Nõdũ quidẽ nascitur mundo:et similitudo nascẽtis a te cognoscitur. Unde tibi hoc:Quis tibi istud annũciauit:nisi quia sic te diuin⁹ ignis intus illuminauit vt cum illic apud te captiui tenerent inimici iudei:sic diceres testimoniuz filio dei:Sed quia in o;e duo;ũ vl̃ trium testium stat omne verbũ: sicut ipse dñs vestram cõtumaciã cõfutans. In lege(inquit)vestra scriptum est q duo;hoim testimoniũ verũ sit. Etiã ex gentibus tertius testis introducat vt testimoniũ veritatis omni ex parte robo;etur. Quid sibilla vaticinando etiam de christo clamauerit: i mediũ p;oferam⁹:vt ex vno lapide vtro rũq; frontes percutiantur iudeo;um scilicet ac pagano;ũ. atq; suo gladio sicut golias/christi omnes percutiantur inimici. Audite quid dixerit.

Judicij signũ tellus sudo;e madescet
E celo rex aduenie; per secla futurus
Scilicet i carne:p̃sens vt iudicet o;bẽ
Unde deũ cernẽt:icredul⁹ atq; fidelis
Celsũ cũ sctis eui tã termino in ipso.
Sic aie cũ carne adeẽt q̃s iudicet ipe
Cũ iacet iculẽ⁹ dẽlis in vep;ib⁹ o;bis.
Reij ciẽt sila cra viri cũcta quoq; gsã
Eruret terrã ignis: pontũq; polũq;.
Inq;rẽs tetri po;tas effringet auerni
Sctõ;um eteni cũcte lux libera carni
Tradet/fõtes etna flãma cremabit.
Occultos act⁹ retegẽs: tũc q̃sq; loq̃t.
Secreta atq; de⁹ referabit pcõ;a luci
Tũc erit ⁊ luct⁹ stridebũt dẽtib⁹ oẽs.
Eripit solis iubar: ⁊ cho;⁹ iterit astr;
Uoluet celũ:lunaris splẽdo; obibit.
Deijciet colles:valles extollz ab imo
Nõ erit in reb⁹ hoim sublie:vel altũ.
Jã equãt cãpis mõtes ⁊ cerula ponti
Oia cessabũt:tellus cõfracta peribit.
Sic pariter fõtes to;rẽt:fluiaq; igni.
Et tubarũ sonitũ tristẽ dittet ab alto
O;be gemẽs facin⁹ mise; vario;q; la
bo;es. Tartareũq; chaos mõstrabit

terra dehiscẽs. Et coꝛã hic dño reges sistẽt ad vnũ. Decidet e celo: ignisq; et sulphuris amnis. Hec de chꝛisti natiuitate/ passiõe/ et resurrectione/ atq; secundo eius aduentu ita dicta sunt: vt si quis in greco capita hoꝝ vluum discernere voluerit: inueniet ihesꝰ chꝛistus/ yos/ thau/ sother qđ et in latinũ transuersis siue translatis eisdẽ versibus apparet. pꝛeter q; grecaꝝ litterarũ pꝛopꝛietas/ non adeo potuit obseruari. Credo iam vos o inimici iudei/ tantis testibus ita obꝛutos confutatosq; esse ipsa veritate: vt nichil vltra repugnare/ nihil q̃rere debeat. ℟.

6 Virgo israel reuertere in ciuitates tuas vsq;quo dolens auerteris: generabis dominũ saluatoꝛẽ oblationẽ nouam in terra Ambulabunt hoies in saluationẽ. ỹ. In caritate perpetua dilexi te: ideo attraxi te miserãs. Ambulabunt. Glozia. Ambu. ¶In. iij. nocꝁ. Scõm iohannem. j.

Iohan.1

IN illo tẽpoꝛe. Miserũt iudei ab hieroſolimis sacerdotes ⁊ leuitas ad iohannem: vt ĩterrogarẽt eum. Tu quis es: Et confessus est ⁊ nõ negauit. Et cõfessus est quia non sum ego xp̃s. Et rc. Ome. bti grego. papę

Ex huiꝰ nobis lectionis verbis frẽs charissimi iohannis humilitas cõmẽdatur: qui dum tante virtutis esset vt chꝛistus credi potuisset: elegit solide subsistere in se: ne humana opinione raperetur inaniter super se. Nam cõfessus est et non negauit: et confessus est: quia nõ sum ego chꝛistus. Sed q̃a dixit non sum/ negauit plane qđ non erat: sed nõ negauit quod erat: vt veritatẽ loquẽs eius mẽbꝛũ fieret/ cuiꝰ sibi nomẽ fallaciter nõ vsurparet. ℟.

7 Iurauit dñs vt vltra iã non iraſcar super terram: montes enim et colles suſcipient iustitiam meam. Et testamentũ pacis erit in hieruſalẽ. ỹ. Iurta est salꝰ mea vt veniat: et iustitia mea vt reuelet̃ur. Et

DUm ergo non vult(Lcõ. viij. appetere nomẽ chꝛisti: factus est membꝛum chꝛisti Quia dum infirmitatem suã studuit humiliter agnoscere: illius celsitudinẽ meruit veraciter obtinere. Sed cum ex lectiõe alia redemptoꝛis nostri sententia ad mentem reducitur: ex huius nobis lectionis verbis questio valde implexa generatur. Alio quippe in loco inquisitus a discipulis dñs de aduẽtu helye respondit. Helyas iam venit/ et nõ cognouerunt eum: sed fecerũt in eo quecunq; voluerunt. Et si vultis scire: iohannes ipse est helyas. Responsoꝛiũ.

Intuemini quantus sit iste qui ingredit 8
ad saluãdas gẽtes. ipse est rex iusticie. Cuius generatio nõ habet finẽ. ỹ. Et dñabit a mari vsq; ad mare. Cuius. Lectio. ix.

REquisitus autem iohannes dicit. Non sum helyas. Quid est hoc fratres charissimi: quia quod veritas affirmat: hoc ꝓpheta veritatis negat: Valde namq; inter se diuersa sunt: ipse est/ et non sum. Quomodo ergo pꝛopheta veritatis est: si eiusdẽ veritatis sermonibus cõtꝛarius non est. Sed si subtiliter veritas ipsa requiratur: hoc quod iter se cõtrarium sonuit/ quomodo contrariũ non sit inuenietur. Ad zachariam namq; de iohãnis pꝛomissione angelus dicit. Ipse pꝛecedet ante illum in spiritu et vtute helye. Qui idcirco venturus in spiritu et virtute helye dicitur. Quia sicut helyas secundũ dñi aduentũ pꝛeueniet: ita iohẽs pꝛeuenit pꝛimũ. Sicut ille p̃cursoꝛ vẽturꝰ est iudicis: ita iste p̃cursoꝛ factus est redẽptoꝛis. ℟.

Montes israel ramos vestros expandite 9
et flozete ⁊ fructus facite. Pꝛope est vt veniat dies domini. ỹ. Rozate celi desuper et nubes pluant iustum aperiatur terra et germiet saluatoꝛem. Pꝛope. Glia Pꝛope ỹ. Emitte agnum. ¶In laudibus añ.

CAnite tuba in sion: quia pꝛope est dies dñi ecce veniet ad saluandum nos alla alla. ℣. Dñs regnauit. fo. vj. añ. Ecce veniet desideratus cunctis gen

tibus:et replebitur gloria dom$ dñi alla. ps. Jubilate.fo.vij.añ ℣ runt prava indirecta et aspera ī vias planas: veni domine et noli tardare alleluya. ps. Deus de$.fo.vij.añ. Dñs veniet occurrite illi dicentes magnum principium et regni eius non erit finis: deus fortis dñator princeps pacis alla alla.ps. Benedicite.fo. vij.añ. O ipotens sermo tuus dñe a regalib$ sedib$ vẽiet alla.ℏ. Laud̃.fo.vij

Philip pẽsis.4. GAudete in dño semp iter(Ch. dico gaudete: modestia vestra nota sit omnibus homĩbus: dñs prope est.hy$. Vox clara.ỽ. Vox clamãtis añ. ℣ go vor clamãtis in deserto dirigite viã dñi: sicut dixit ysayas prophecta.ps. Benedictus.or. Excita q̃s dñe.Mcoria de sancta maria CAd.j.añ. Cante tu.ps. Deus deus meus rex.fo.vij CAd.iij.añ.Ecce veniet. ps. Legẽ pone.fo.xij.ch Gaudete in dño.℟.ỽ. sicut in.j.dñica aduentus dñi. ad oẽs horas dicuntur CAd.vj.añ. Erũt prava.ps. Defecit.fo.xiij. Capitulum.

Philip pẽsis.4. NIchil solliciti sitis. sed ī omni oratione et obsecratione cum gratiarum actione petitiones vestre innotescant apud dñm CAd.ix.añ. Dipotẽs ser.ps. Mirabi.fo.xiij.(Ch.

Philip pẽsis.4. PAx dei que exuperat oẽm sẽsũ custodiat cordia et corpora vra et intelligentias vestras CAd vs añ. Sede a dextris.ps.Dixit dñs.fo.xl.ch Gaudete in dño.℟. Festina ne tarda. Quere hoc ℟.ad O hy$. Cõditor.ỽ. Rorate.añ.O. ps. Mag.oco. Excita q̃s dñe.Memoria de sctã maria vtz. Quotidie per ebd̃.vsq; ad vigiliã natalis dñi. dicantur ỽ. et. ℟.scom ordinẽ nostr.dñical hysto.qñ de se.agit. CFeria secunda. Lectio prima.

Isaie.xx. OBstupuit rama:gabaa salutis fugit. Hinni voce tua filia gallim.attende laisa pauper cula anathot. Migravit medemena:habitatores gabin cõfortamini. Adhuc dies est vt in nobe stetur. Agitabit manũ suã super mõtem filie syon:et collẽ hierusalẽ. Ecce dominator dñs exercituum confringet lagunculã in terrore:et excelsi statura succidẽtur:et sublimes humiliabuntur: et subuertentur cõdensa saltus eius ferro : et libanus cũ excelsis cadet Hec dicit dñs. Lectio secunda.

Isaie.xi. ℣ Egredietur virga de radice ieſse:et flos de radice eius ascẽdet Et requiescet super eum spiritus dñi spiritus sapientie ⁊ intellectus/spũs consilij et fortitudis/spũs sciẽtie ⁊ pietatis:⁊ replebit eũ spũs timoris dñi Non scom visionẽ oculor̃ iudicabit/ neq; scom auditũ aurib$ arguet: sed iudicabit in iusticia pauperes:⁊ arguet in equitate p mansuetis terre Hec. sc. xij

PErcutiet terram virga oris sui et spiritu labior̃ suor̃ interficiet impium. Et erit iusticia cingulũ lumbor̃ eius:et fides cinctor̃ renũ eius. Habitabit lupus cum agno: et pardus cum hedo accubabit. Vitulus et leo ⁊ ouis simul morabũt:⁊ puer parvulus minabit eos. Vitulus et vrsus pascẽtur:simul requiescẽt catuli eor̃:et leo quasi bos comedet paleas Et delectabitur infans ad vbere sup foramina aspidis: et in cauerna reguli qui ablactat$ fuerit manum suã mittet. Non nocebunt neq; occident in vniuerso monte sancto meo:quia repleta est terra scientia dñi: sicut aque maris operientis.añ Dicit dominus penitentiam agite:approp̃inquabit enim regnum celorum alla.ps. Benedictus. Ad vesperas añ. Ops. Magnificat.

CFeria tertia. Lectio prima.

Isaie.xi. IN die illa radix ieſſe q̃ stat in signum populor̃:ipsum gentes deprecabunt:et erit sepulchrum ei$ glorioſum Et erit. In die illa adiiciet dñs secundo manũ suam ad possidendũ residuum ppli sui q̃s reliquet ab assyrijs et ab egypto et a phetros/⁊ ab ethiopia et ab elam/et a sennaar/et ab emath. et ab insulis maris. Hec. Lectio seda

℣ Eleuabit signum in natiões et cõgregabit profugos israel

et dispersos iuda colliget a quattuor plagis terre. Et auferet scel⁹ effrai: & hostes iuda peribũt. Effrai nõ emulabit iudã: et iudas nõ pugnabit cõtra effrai. Et volabũt in humeros philistijm pmare simul ꝓdabũt filios orientis. Idumea et moab ꝓceptũ manus eorũ: et filij amõ obedient. Derũt. Hec.

Et desolabit dñs linguam maris egypti: et leuabit manũ suã super flumẽ in fortitudine spũs sui/et percutiet eũ in septẽ riuis: ita vt trãseãt p eũ calciati. Et erit via residuo pplo meo q̃ relinqtur ab assyrijs sicut fuit israeli in die illa qua ascẽdit de terra egypti. Et dices in illa die. Cõfitebor tibi dñe qñ irat⁹ es michi: cõuersus est furor tu⁹ et cõsolat⁹ es me. Ecce deus saluator me⁹: fiducialiter agã et nõ timebo. Quia fortitudo mea et laus mea dñs: & fact⁹ est michi in salutẽ. Haurietis aquas in gaudio de fõtib⁹ saluatoris: & dicetis in illa die/ cõfitemini dño et inuocate nomẽ ei⁹. Notas facite in pplis adinuẽtiones eius memẽtote qñ excelsum est nomẽ eius Cãtate dño qñ magnifice fecit: ãnũciate hoc in vniuersa terra. Exulta et lauda habitatio syõ: qa magn⁹ in medio tui sctũs israel. añ. Cõsurge cõsurge induere fortitudinẽ brachii dñi. ℣. Benedict⁹. Ad vs añ. O. ps. Mag. Si vig. sci thome apli in do. vl in. iiij. fe. vel in. vj. vel in sabbõ. iiij. tpm eue. nichil fiat de vigi. nisi tñ mẽo. ad missã & q̃ quatũcq; alia fer. ꝓtigerit: fiat mis. de vigi. Si festũ sci thome apli in. vj. fer. vel in sab. iiij. tpm cueñ. nichil ad mat. de ieiunio fiat nisi tãtũ mẽo. sed post tertiã dẽ missa de apło. Post vi. vero missa fiat solẽ. de ieiunio: vtraq; ad pncipale altare in cho. post. ix. Si fes. sancti thome apli in do. eue. differatur in crastinum vt inferi⁹ patebit in loco suo Feria. iiij. Lectio. pma

Isaie. 17. Onus babylõis qd̃ vidit isaias filius amos. Sup mõtẽ caliginosum leuate signũ & exaltate vocẽ: leuate manũ et ingrediãt portas duces. Ego mandaui sanctificatis meis: et vocaui fortes meos in ira mea: exultãtes in gla mea. Vox multitudinis in montibus quasi pplor frequẽtiũ: vox sonit⁹ regũ et gẽtiũ cõgregatarũ. Dñs exercituũ pcepit milicie belli venientib⁹ de terra procul. A sũmitate celi dñs & vasa furoris ei⁹. vt disperdat oẽm terrã vlulate qa ppe est dies dñi: quasi vastitas a dño veniet. Propter hoc oẽs man⁹ dissoluẽt: et oẽ cor hois tabescet et cõterent/ torsiões et dolores tenebũt quasi parturiens dolebũt. Vnusq̃sq; ad proximum suum stupebit: facies cõbuste vultus eorum. Hec. Lectio. ij

Ecce dies dñi veniet crudelis et indignatiõis plen⁹/et ire furoris q̃q;: ad ponẽdã terrã in solitudinem et peccatores ei⁹ cõterẽdos de ea: qñ stelle celi et splẽdor earũ nõ expandẽt lumẽ suũ. Obtenebrat⁹ est sol in ortu suo: et luna nõ splẽdebit in lumine suo Et visitabo sup orbis mala: et cõtra impios iniquitatem eorum Et requiescere faciam superbiam infidelium & arrogantiam fortium humiliabo. Hec dicit dominus de. Lectio tertia.

Pretiosior erit vir auro: et homo mundo obrizo. Super hoc celũ turbabo: et mouebitur terra de loco suo propter indignationem dñi exercituum et propter diem ire furoris eius. Et erit quasi damula fugiẽs et quasi ouis. et non erit qui congreget. Vnusquisq; ad prorimũ suum cõuertetur: et singuli ad terram suam fugient. Omnis qui inuentus fuerit occidetur: & omnis qui superuenerit cadet in gladio. Infantes eorũ allidẽtur in oculis eorum: diripientur domus eorum/ et vxores eorum violabuntur. Hec dicit dominus deus. añ. Ponent domino gloriam: & laudem eius in insulis nunciabunt: quia ecce venict. et non tardabit. ℣. Benedictus. Ad vespas antiphona. O. psalm⁹ Magnificat anima. Feria quinta et duabus ferys sequentibus. vsi et Via.

Fer̄.vj.ebdo.iiij.aduēt⁹.

cod̄ ordine dicantur quo in tertia feria p̄cedente ℭ Lectio p̄ma.

Isai.13. ECce ego suscitabo sup eos medos qui argēt̄ nō q̄rāt nec aurū velit: sed sagittis paruulos interficiāt/ et lactātibus vteris nō misereantur: et super filios nō parcat oculꝰ eor̄. Et erit babylō illa ciuitas glor̄iosa in regnis iclita i superbia chaldeor̄ sicut subuertit dñs sodomā ⁊ gomor̄ā Hec.ſt.ij.

NOn habitabit vsq; in finem: et nō fundabit vsq; ad gñationē et generationē. Nec ponet ibi tētor̄ia arabs nec pastor̄es requiescēt ibi: sed requiescēt ibi bestie: ⁊ replebūt domꝰ eor̄ dr̄achonibꝰ: et habitabūt ibi struthiones: ⁊ pilosi saltabūt ibi. Et respōdebūt ibi vlule in edibꝰ eius: et sirene in delubr̄is voluptatis. Lectio tercia

Isai.14 PRope est vt veniat tps eius: et dies eiꝰ nō elōgabunt. Miserebit enim dñs iacob: ⁊ eliget adhuc de israel: et requiescere eos faciet sup humū suā. Adiūget ad̄ca ad eos/et adherebit domui iacob: tenebūt eos populi ⁊ adducēt eos in locū suū. Et possidebit eos domꝰ isr̄l sup terrā dñi in ſeruos ⁊ ācillas. Et erūt capiētes eos q̄ se ceperāt: et subiciet exactor̄es suos. Et erit. In die illa cū requiē dederit tibi deꝰ a labor̄e tuo: ⁊ a cōcussiōe tua ⁊ a seruitute dura qua āte seruisti sumes parabolā istā r̄tra regē babilonis ⁊ dices Quō cessauit exactor̄: quieuit tributum: Hec.añ. ℭ Cōsolamini cōsolamini ppl̄e meꝰ dicit dñs deꝰ noſter. ℣s Bñd̄. Ad vs̄ā. O.℣. Ma. ℭ Fe.vj.k.j

Isai.14 COntriuit dñs baculū impior̄ virgā dñantiū cedēt̄ pplos in īdignatiōe plaga īsanabili: subiciēt̄ in furor̄e gētes: persequēt̄ crudeliter. Cōquieuit ⁊ siluit ois terra/gaudia est et exultauit: abietes quoq; letate sunt super te/ et cedr̄i libani. Hec dicit dñs. Lectio.ij.

EX quo dormisti nō ascēdēt q̄ succidat nos. Infernꝰ subter te cōturbatꝰ est: in occursū aduēt⁹ tui suscitauit tibi gygātes. Oēs p̄incipes terre surrexerūt de solijs suis. oēs p̄ncipes nationū: vniuersi respōdebunt et dicēt tibi. Et tu vulneratꝰ es sicut ⁊ nos: nr̄i similis effectꝰ es. Lectio.iij.

DEtracta est ad inferos superbia tua: cōcidit cadauer tuū. Subter te sternēt̄ tinea: ⁊ operimētū tuum erūt vermes Quō cecidisti de celo lucifer: q̄ mane oriebaris? Corruisti in terrā q̄ vulnerabas gētes: qui dicebas in cor̄de tuo. In celū cōscēdā: super astra dei exaltabo solū meū: sedebo in mōte testamēti/ i lateribus aq̄lonis ascēdā sup altitudinē nubiū/ similis ero altissimo. Verūtn̄ ad infernū detraheris in p̄rofundū laci. Hec.añ. Dies dñi sicut fur veniet in nocte: ita et vos estote parati quia qua hor̄a nō putatis filius hois veniet. ℣s. Benedꝰ Ad vs̄.ā. O.℣s. Mag. ℭ Notādū est q̄ ab ieptione āe. O sapiētia. vsq; ad vigi. natalis dñi in fest. diebꝰ q̄n de feria agitur quattuor̄ āe sup̄ pos hincide iter pueros discurrāt: quita añ. ab aliquo clerico de scōa forma icipiat. Septimodecimo kalēdas ianuarij sēp̄ icipiet añ. O sapiētia. et hoc sequēs ℟. Festina netar: sēp̄ dī ad vs̄ ab aliquo cleri. de. ij. forma: ad ītiū huiꝰ āe. O. nisi forte i sabbō ichoet: tūc eni dicat ℟. de hyst. do. videlz ℟. Qui vēturꝰ. Et postea de aliquo puero ex parte chor̄i p̄r̄o voluntate rector̄is dī quotidie ad vs̄. q̄n de aduē. agit: vsq; ad vigi. natal do. nisi in sabbō quarte dñice. ℟. Festina ne tardaueris dñe. Et libera pplm tuū. ℣. Veni dñe et noli tardare: relaxa facinor̄a plebi tue. Et. Gloria Iterū a chor̄o recipit ℟. Festina hyꝰ. Cōditor̄. ℣. Rorate. Excellentior̄ persona que in choro p̄sens fuerit incipiat antiphonā

O Sapientia que ex ore altissimi p̄rodiisti attingens a fine vsq; ad finē fortiter: suauiter disponēsq; oia: vēi ad docēdū nos viā p̄rudētie. ℣. Mā. Nulle deinceps fiāt p̄ces neq; p̄strationes ad vēs. ⁊ ad ꝓp̄. ⁊ ad oēs al's hoīs fiāt p̄ces cū p̄strationib⁹ more solito. Mēo. de sctā

maria ad illud p̄mū O dr̄ ā. Aue maria. Ad alias vo vs. qñ de. fet̄ agit: dr̄ ad mēo. de sctā maria añ. Ne timeas. vsq̄ ad vig. natal dñi: nisi forte i eadē dñica p̄mū O incipiat: tunc eni ad mēo. de sctā maria dicat ā. Btā es maria. Ad istud p̄mū O nulla fiat mēo de oibus sctis: sed abhinc fiāt mēo. de scā maria et de oibus scis: sicut i aliis fet̄. vsq̄ ad vigi. natal dñi tā ad vs q̄ ad mat. Iste āc. sequētes. p volūtate cātoris singule in diuersis vesp̄is incipiāt ab excellentioribus personis post illū qui añ. ad p̄mū O. incepit: gradatim per singulas personas descendendo vsq̄ ad vigiliā natalis dq. añ.

2 O Adonay et dux dom⁹ israel q̄ moysi in igne flāme rubi apparuisti ⁊ ei in sỹna legē dedisti: veni ad redimendum nos in brachio extento. ps. Magni. añ.

3 O radix iesse qui stas in signū populorū super quē cōtinebunt reges os suū quem gētes deprecabūtur: veni ad liberandum nos iam noli tardare. ps. Magnifi. añ.

4 O clauis dauid ⁊ sceptrū dom⁹ israel qui aperis ⁊ nemo claudit claudis ⁊ nemo aperit: veni ⁊ educ vinctū de domo carceris sedētē i tenebris ⁊ vmbra mortis. p̄ Ma. ā

5 O oriēs splēdor luc̄ eterne ⁊ sol iusticie: veni ⁊ illumia sedētē in tenebris et vmbra mor

O rex gētiū et desiderat⁹ (tis. p̄. Ma. ā.

6 earū: lapisq̄ āgularis q̄ facis vtraq̄ vnū: veni et salua hoiem quē de limo formasti.

7 O ēmanuel rex et legifer nr̄ (p̄ Ma. ā. expectatio gētiū et saluator earū: veni ad saluādū nos dñe de⁹ noster. ps Ma. añ.

8 O virgo virginū quō fiet istud: quia nec p̄mā similē visa es: nec habere sequētem filie hierusalē q̄d me admirami diuinū est mȳsteriū hoc q̄d cernitis. ps. Magñ. añ.

O thoma didime per chr̄istū quē meruisti tangere te p̄recib⁹ rogam⁹ altissonis: succurre nobis miseris: ne dānemur cū ipiis in aduētu iudicis, p̄. Ma. Hec sola. ā. O thoma di, dr̄ ad vtraq̄ vs de scō thōa. apo. sup p̄. Mag. Mēo. de aduē. in die sci thōe ap̄li. Ad mat. ā. Nolite timere quita eni die veniet ad nos dñs de⁹ noster Mi aūt te. sci thome ap̄li differt in secūdā feriā: tūc eo āno hec ā. Nolite timere. ōnino p̄termittat. ⁊ ā. fet̄ tex Dicit dñs. ad mēo. de aduentu dñi dicatur.

¶ In vigi. nata. do. ad mat. Inui. Hodie scietis quia veniet dñs et mane videbitis gloriā ei⁹. p̄ Ueñ. Hoc inuit. dicat a solo clet̄. de scda forma: nisi do. eueñ. hy⁹ Uerbū sup nū. Sup nocte. ā. ⁊ p. ulu⁹ fet̄. v. Cōstātes estote ℣. Uidebitis auxilium domini super vos.

Lectio sci euāgelij scdm matheū. j. Matheꝰ

In illo tp̄e. Cū esset desponsata mater iesu maria ioseph: ātēq̄ conuenirent inuenta est in vtero habēs de sp̄ū sctō. Et re. Dimet origenis Que fuit necessitas vt despōsata esset mater iesu maria ioseph: nisi ppt ea quaten⁹ hoc sacramētū diabolo celaret̄ ⁊ ille malign⁹ fraudis ⁊ mēta auer⁹ despōsatā virginē nulla penit⁹ inuenisset: Uel ideo fuit despōsata ioseph: vt nato infanti vl̄ipi marie curā videret̄ gerere ioseph: sine in egyptū iens/ vl̄ide denuo rediēs Ideo fuit despōsata ioseph: nō tñ i cōcupiscētia iūcta. Mater iqt ei⁹. Mater imaculata mat icorrupta/ mater intacta. Mater ei⁹. Cui⁹ eius: Mater dei vnigēiti domini ⁊ regis oīm: plasmatoris ⁊ creatoris cūctor̄. Illu⁹ q̄ in excelsis est sine matre: ⁊ in terris est sine p̄re. Ipsius q̄ in celis scdm deitatē in sinu est p̄ris ⁊ in terris scdm corporis susceptionē in sinu est mr̄is. O magne admirationis gr̄a/ o ienarrabil suauitas/ o ineffabile magnūq̄ sacramētū. Jp̄a eadēq̄ vgo/ ip̄a ⁊ mr̄ dñi/ ip̄a gēitrix/ ip̄a ei⁹ ācilla ⁊ plasmatio ei⁹/ ip̄a q̄ genuit. ℣ Sanctificamini hodie et estote parati q̄a die crastina videbitis maiestatem dei i vobis. ℟⁹. Hodie scietis quia veniet dñs: et mane videbitis. Ma. Lectio secunda.

Quis vnq̄ ista audiuit/ q̄s vidit talia. q̄s hoc excogitare potuit vt vgo mat esset/ intacta gñaret q̄ ⁊ v.

go pmãsit et genuit: Sicut eni quon dã rubus cõburi videbaf et ignis eũ nõ tãgebat / ⁊ sicut tres pueri in cami no inclusi habebanf: ⁊ tñ eos nõ lede bat incendiũ nec odor fumi erat i eis: vel quẽadmodũ danieli intra lacũ leonũ incluso: claustris nõ apertis allatũ est ei prãdiũ ab abacuch ita ⁊ hec sctã virgo genuit dñm: sed itacta permansit. Pater effecta est: sed virginitatem non amisit. Genuit infantẽ: et (vt dictum est) virgo permansit. Virgo ergo genuit: et virgo permansit. Pater filij facta est: et castitatis sigillũ nõ pdidit. Quare? Quia nõ homo iste tm̃ q̃ videbaf: sed vnigenitus erat de⁹ q̃ in carnẽ aduenerat. Nec subito carnaliter genit⁹ est sed pfecta deitas i corpore venit. Integer ergo et idemis⁹ de⁹ i hũano aduẽit vt genit⁹ est corpore: quicq̃ de⁹ et dñs figurã serui suscepit Nõ eni pars vnigeniti venit in corpore: nec scpm dimisit vt dimidi⁹ esset apud patrẽ / ⁊ dimidi⁹ esset i virgine: ⁊ tot⁹ apud patrẽ / et tot⁹ in virgine Tot⁹ i sinu patris / ⁊ tot⁹ in hũano corpore Nõ reliquẽs supna vẽit q̃rere terrena Que i celis sũt ꝓseruãs: ⁊ q̃ i terris sunt salnãs Ubicq̃ ops: inscissus: indiuisus / hic sanctus vnigenit⁹ deus. ℟. Cõstantes estote: videbitis auxiliũ dñi super vos iudea et hierusalẽ nolite timere Cras egredimini et dñs erit vobiscũ. ℣. Vos qui in puluere estis: expergiscimini ⁊ laudate ecce dñs veniet cũ salute. Cras.

SIeni hoc vbũ hũanũ ⁊ corꝑ(l.iij porale imissum i auribus plurimorũ non diuiditur per singulos: vt pars in alio / ⁊ pars sit iterũ in alio sed in oĩbus itegrũ et plenũ habetur / vt i vnoquoq̃ totũ sit: q̃tomagis verbũ dei vnigenitus vbiq̃ tot⁹ est: et in celo et in terra / ⁊ apud patrẽ et i virgine: Et non diuiditur vt dictũ est / neq̃ scinditur / neq̃ in partes efficit: sed totus totũ tenet / totũ implet / totũ illustrat et possidet. Huius itaq̃ vnigeniti dei dicitur hec mater virgo maria: digna digni / imaculata sctꝰ / vna vni⁹ vnica vnici. Nec eni alter vnigenit⁹ super terrã venit: aut alia virgo vnigenitũ genuit. In his oĩbus q̃ dicta sunt: despõsata legitur mater ei⁹ maria. Et ait. Inuẽta est in vtero habẽs Cui inuẽta / aut a quo inuẽta est: Prio ab ãgelis custodiẽtib⁹ eã / protegentibus eã / cõseruãtib⁹ eã: vel eius beatissimã aiam ad honorẽ illi⁹ qui ab ipsa generand⁹ erat. Dehinc inuẽta nõ incõgrue putabaf ab ipso beato ioseph sancto ⁊ iusto: qui pene licentia maritali licet eã nõ cõtigeret: future tñ vt putabaf vroris oia nouerat. Joseph aũt vir eius (inquit) cũ esset homo iust⁹ / ⁊ nollet eã traducere. Virũ appellauit / contra iudeor pranitatẽ: vt aduersus virginẽ nõ seuirẽt. Propterea et despõsata fuit ipsi ioseph / vt supra dictũ est Si eni nõ fuisset despõsata ioseph: oim bonor icredibiles et inimici iudei lapidib⁹ eã occidissẽt Ideo virũ eius hic eũ euãgelista appellauit. ℟. De illa occulta habitatiõe sua egressus est filius dei: descendit Uisitare et cõsolari oẽs Qui eũ de totocorde desiderabãt. ℣. Ex syon species eius: deus noster manifeste veniet. Uisitare. Gloria. Qui. Nõ dc Te deũ. ℣. Crastina die delebitur iniquitas terre. ℟ Et regnabit super nos saluator mundi. ℭ In laudibus ãtiphona.

IUdea ⁊ hierusalẽ nolite timere cras egredimini et dñs erit vobiscũ. ℣. Miserere. fo. xviij. et ceteri ꝑi. illius ferie: et si do. fuerit / tũc dicaf. ℣ Dñs regnauit. sicut in alijs do. precedentibus. añ. Hodie scietis quia veniet dñs: et mane videbitis gloriã ei⁹ ã. Crastina die delebitur iniquitas terre: et regnabit super nos saluator mundi. ã. Propter syon non tacebo: donec egrediatur vt splendor iustus eius. Si vigilia natiuitatis dñi in sabbato contigerit. nõ dicit. ã. Propter syon. Super canticũ: sed añ. Expectetur. cũ ꝓ. Audite celi. et in illo anno omnino pretermittatur. añ Propter syon. sed quacunq̃ alia feria contiget. añ. Propter syon. Super tãtica dicet ã. Expectet sicut pluuia eloqui

um dñi:et descẽdet super nos sicut ros de us noster.ps Audite celi. fo.xxxix.añ. Crastina die erit vobis salus: dicit dñs de⁹ exercituũ.ṗ. Laudate. fo.vij. Cp̃m

Isaie 62 PRopter syõ nõ tacebo ⁊ ppter hierusalẽ nõ quiescã: donec egrediatur vt splẽdor iustus eius: et salua tor eius vt lampas accendatur. hy⁹. Uox clara.v. Hodie scietis quia veniet dñs.℟. Et mane videbitis gloriã ei⁹. añ Cũ esset desponsata mater iesu maria ioseph: ãteq̃ cõuenirẽt inuenta est in vtero habens.quod enim in ea natum est:de spiritu sancto est alleluya. ps Bñd⁹. Oco. DEus q̃ nos redẽptionis nr̃e annua expectatiõe letificas: ṗsta vt vnigẽitũ tuũ quẽ redẽptorẽ leti suscipimus: venientẽ quoq; iudicẽ securi videam⁹. Dñm nr̃m iesũ christũ filiũ tuũ Qui tecũ viuit ⁊ regnat. Dñs vobiscũ. Puer ebdomadari⁹ dicat Benedicamus dño. Hec precedens oco dicat ad matu. et ad alias horas huius diei et etiã ad prias bs. Nõ dicãt pces nec fiat genuflexio ad has matu. nec ad alias horas huius diei. Nõ dicant mat. de sctã maria hac die in ẽtu nec ab hinc vsq; ad octa. scti stephani Nulla fiat mẽo. ad has mat. si dñica fuer. nisi tñ de oib⁹ sctis scz añ. Ecce dñs veniet.v. Ecce apparebit dñs. Oco Cõsciẽtias. Nõ dr ṗ. Ad te leuaui. ad has matu. nec ab hinc vsq; ad inceptionẽ hyst Dñe ne in ira. C Ad.j.ã. Judea et hieru. ṗi. Deus in no. fo.ix. Bti immaculati. Retribue. Gloria ptri. añ Gloria tibi tri. ps. Quicũq; ṗ. Dñe miserere ℟. Jesu christe. cũ. Alla. v. Qui sedes. Et dicat cũ alla. quotidie infra oc. vsq; ad oc. ephie. ⁊ in ipsis octa. ⁊ iste v. Qui sedes. hac die tñ dicit. C Hoc etiã gñaliter fit p totũ ãnũ: q; quotiẽscũq; dñr ℟. sup hoc cũ Alla. ℟. Jesu christe debet precedere cũ Alla Preces ⁊ q̃ ad primã ptinẽt: absq; pstratione cõpleant. Si nõ fuerit dñica dicat cantus ket. ⁊ i vig. epy. sup ℟. Jesu christe. Si hec vig. in do. cuen. hoc mõ dicet pria Sup hym. Iã lucis. dr idẽ cãtus q̃ in do. pced. ã. Judea ⁊ hieru. ps. Deus in nomine. ã. Te iure. ṗ Quicũq; ep̃. Regi seculor. ℟. Jesu christe. cũ Alla. Cetera vtã. Ad oẽs horas dñr cãtus feriales sup hym. si do. nõ fuerit C Ad.ij.añ sup ṗ. icipiat ab aliquo clerico de. ij. forma ex parte chori: ⁊ ita cetere ãe ad ceteras horas discurrãt p ord. añ. Hodie scietis. ṗ Legẽpo. fo.xij. Cp̃. Propter syon. ℟. dicat in.ij. forma a cleri. prio illi q̃ añ. icepit. ⁊ ad ceteras ho. dicãt ℟. in eadẽ forma. ℟. C Cõstantes estote Alla alla. v. Videbitis auxiliũ dñi super vos Alla. Glia. Cõstãtes. v. Crastina die erit vobis sal⁹. ℟. Dicit dñs de⁹ exercituũ. sine alla. C Sciẽdũ est q̃ oia ℟. v. sine Alla dicãt p totũ ãnũ exta tẽp⁹ pasche nisi post v. Uerbũ caro. et post v. Dñs regnauit. or. De⁹ q̃ nos redẽp. C Ad.vj.añ Crastina die. ṗ. Defecit in salutari. fo.xiij. Capitulum.

Isaie 62 UIdebũt gẽtes iustũ tuũ: ⁊ cuncti reges iclitũ tuũ: et vocabit tibi nomẽ nouũ q̃d os dñi nominabit.℟. Crastina die erit vobis salus. Alla alla v. Dicit dñs deus exercituũ. Alla alla. v Hodie scietis quia veniet dñs. ℟ Et mane videbitis gl̃iam ei⁹. oco. vtã C Ad ix ã. Crastina. ṗ. Mirabilia. fo.xiij. Cp̃.

Isaie 62 NOn vocaberis vltra derelicta ⁊ terra tua nõ vocabit ãplius desolata: sed vocaberis volũtas mea in ea et terra tua ĩhabitabit.℟. Hodie scietis quia veniet dñs. Alla alla. v. Et mane videbitis gloriã eius. Alla. v. Cõstãtes estote.℟. Videbitis auxiliũ dñi super vos. Si hec vig. nati. dñi in sab. ⁊ tig. ieunia quattuor tpm nõ in ipsa ebdo. scz ĩ pcedẽti erũt. Si aũt hec vi. in do. eue. totũ seruitiũ fiat de do. vsq; ad v. iij. noc. q̃ erit. Constãtes estote. ãte pnũciationẽ euãgelij pter iui. q̃d erit de vig. scz Hodie scietis. Deide v̈o totũ de. vig. dicãt ⁊ post primã colle. q̃ erit de vig. post ṗ. Bñd. fiat mẽo. de do. tñ scz nulla mẽo. de sctã maria: nec etiã mat. de ea dicãt i ẽtu neq; mẽo de oib⁹ sctis. Innit. tñ erit de vig. scz Hodie scietis. C Ad.j.ã. Judea ⁊ hierlm

In vigi. nati. dñi.

Añe. cp. v. ℟. ℣ colle. sup oēs horas de vigi. erūt cū ozōe de vig. p̄dicta ℣ nichil de do. Missa vo do. in capit. post p̄mā āte tertiā et āte p̄cessionē dē. Et missa de vigi. dicat post vi. in cho. ad antēticū altare. cū Alla. v. Crastina Sequentia. Jubilem⁹. ¶ In vigilia natiuitatis dñi ad p̄mas vesp. añ.

℟Ex pacific⁹ magnificatus est: cui⁹ vultum desiderat vniuersa terra. ℘s. Laudate. fo. xl. Hac die episcop⁹ vel decan⁹ añ. incipiat. ℣rcellētio⁹ p̄sona alterius partis choꝛi post illū qui ℣rcet officiū illius diei. ſerūda ab alio ℣rcellentioꝛe incipiatur: et ita discurrent singule añe p̄sonar dignitate. Scōa añ. Magnificat⁹ est rex pacificus super omnes reges vniuerse terre. ℘s. Laudate dñm oēs gen. fo. xlj. añ. Scitote q̄a p̄ope est regnū dei: amē dico vobis q̄a nō tardabit. ℘. Landa aīa. fo. xlv. ā. ¶ Leuate capita vestra: ecce appꝛopiquabit redēptio vestra. ℘. Laudate do. q̄n bon⁹ fo. xlv. añ. ¶ Cōpleti sunt dies marie: vt pareret filiū suū p̄mogenitū. ℘. Landa hie. fo. xlv. ¶ Et sciendū est q̄ q̄cūq; in dupli. fest. ad p̄mas vēs quicq añe dictū ſuper hos: dicant p̄dicti quicq p̄. ad ealdē vs. nisi in circūcisione domini: et ephia: et purificatiōe. ℣ in festo coꝛpoꝛis chriſti. Eps in cappa serica dicat cp. loco nō mutato. Epo absēte decanus vl aliq⁹ ali⁹ locū ei⁹ tenēs loco nec habitu mutato dicat Chm.

Jſaie. 9. ℘Opul⁹ gētiū qui ābulabat i tenebꝛis vidit lucē magnā: habitātib⁹ in regiōe vmbꝛe moꝛtis luꝛ oꝛta est eis. Cātoꝛ ℣ alie due p̄sone p dispōe illi⁹ cātoꝛ. cātēt ad graū choꝛi in capis sericis. ℟. Judea ℣ hierl'z nolite timere Cras egredimini Et dñs erit vobiſcū. v. Constātes estote: videbitis auxiliū dñi super vos. Cras. Gloꝛia. Et Duo rectoꝛes ex parte choꝛi ſi incipiāt hym

a cantoꝛe p̄mo quesitum. Hymnus

UEni redemptoꝛ gentium ostē de partum virginis: miretur omne seculū: talis decet partus deū.

Nō ex virili semine: sed mystico spiramine verbum dei factum caro fructusq; ventꝛis floꝛuit.

Alnus tumescit virginis: claustra pudoꝛis permanēt: vexilla virtutum micant versatur in templo deus.

℘ꝛocedens e thalamo suo pudoꝛis aula regia gemine gygas substātie: alacris vt currat viam.

Egressus eius a patre: regressus ei⁹ ad patrem: excursus vsq; ad inferos: recursus ad sedem dei.

Equal eterno patri carnis trophęo accīgere: infirma nostri coꝛpoꝛis virtute firmans perpetim.

℘ꝛesepe iam fulget tuum: lumenq; noꝛ spirat nouum: qō nulla noꝛ interpollat: fideq; iugi luceat.

Deo patri sit gl'ia eiusq; soli filio: cū spū paraclito et nūc ℣ in ꝑpetuū. Amē

Dū hy⁹ cātat: duo pueri q̄ seruiūt de thuribul. duas capas deferāt de serico p̄cipali sacer. quarū alterā alteri sacerd̄. p volūtate trāsmittat ad thurificādū altare In fine p̄dicti hymni dē v. Deo p̄i. Nō dꝛ in fine hui⁹ hymni Gloꝛia tibi do. Nec ad cōple. sed dicit v. Deo patri sit glo. Duo pueri i supplicēs ad gradū cho. dicāt v. Tanq̄ sponsus. ℟. Dñs p̄cedēs de thalamo suo sine Alla añ. sup ℘. Mag. excellētioꝛ persona ex pte cho. īcipiat. Et si epūs p̄s fuerit: cātoꝛ ihaz añ. et iūgat. ā. Dū oꝛt⁹ fuerit sol de celo: videbitis regē regū p̄cedētē a patre: tanq̄ spōsus de thalamo suo. ℘. Mag. Tota cātet ā. ātep̄ itonet ℘ Mag. Hec sunt festa maioꝛa duplicia in quib⁹ ad p̄mas vs trh ā. sup ℘. Mag. tota cātabitur āte pi. itonatione: ℣ oia altaria ecc̄lie circa p̄sbiteriū incensabūt dū ℘ Magni. cātat et ad singulos nocl. ad matu. p̄cipale alta. et choꝛ⁹ sēp ad mediā lectionē noc. et in die sēp fiat p̄ces. quocūq; festo. 2tige. sez ℘ꝛim⁹ dies natalis dñi. Di

es ephie. dies puri. btē marie. Prim⁹ dies pasche. Dies ascen. do. Prim⁹ dies penthecostes. Festū sctē trinitatis Fes. corpus christi. Fes. reliquiarū. Fes. assūptionis et natiui. btē marie. Fes. dedicationis. ecclie. Fes. oim scōrū. Et fes. loci. Post ichoationē anti. pcedat execu. officij cū aliquo sacerd̄ postillū ercellentiorē ad thurifi. altare duob⁹ thuri. de quorū vno mistrabit puer ebdomadari⁹: de reliquo vo ali⁹ puer pro dispōe sacristar. Si epūs fuerit pūs: sacerdos secūdari⁹ cū capellano epi ipm epm in sua sede intēset. Deinde procedāt ad thurificādū cetera altaria circa p̄sbiteriū. excellētior sacerd̄ exeat p ostiū presbiterij septētrionali/ cū vno cerofera. et vno thuribulo: sacrista i manu sua virgā gestante et eos precedente: primo ad altare scti martini/ deinde ad altare sctē catherine/ et post ad altare aplor vltimo ad altare scē trinitatis/ quod ꝺ salue. Secūdarius per hostiū presbiterij australe predicto modo ereat cū mīstris suis: primo ad altare sci nicolai/ deide ad altare scē marie magdalene. vltio ad altare scti stephani. Quib⁹ thurificatis ambo cōueniant ad hostiū presbiterij ex parte australi et ibidē excellētior sacerd̄. th⁹ in vtro q̄ thuribulo ponat: ⁊ sic intrēt ⁊ thurificent epm in sua sede. Deide thurificēt superiorē ātē gradū chori: ebdomadario 2stituto ad orationē dicēdā sol⁹ epūs non mutet orōem. **De⁹ q̄ nos redēptionis.** vtq̄ ad matu: et termine tur vt ibide dē. **Dñs vobiscū.** A duob⁹ clericis de. ij. forma ꝺ **Benedicam⁹ domino** sine alla. ¶ Et sciēdū est q̄ in oib⁹ vigi. sctor sine sint de tēporali sine de sctis: sēp ad. j. vs. dē or de vig. nisi fes. differat: et nisi in vigi. scī thome apli scti iacobi/ ⁊ scī bartholomei. Mñ ꝺ o fe. differt: tūc in vigi. prēd. aplor oro de die dicat ad. j. vs. ¶ Ad 2pl. vn⁹ de superiori gradu sup pos incipiat. añ **Estote parati similes hoibus expectantibus dominū suū quādo reuertatur a nuptiis. ps. Cū inuocarē.** fo. ij. ⁊ ceteri pi. cōsueti. epm. **Tu in nobis** Hymnus.

Saluator mundi domine q̄ nos saluasti hodie in hac nocte nos protege: et salua omni tempore.

Adesto nunc propitius et parce supplicantibus: tu dele nostra crimina / tu tenebras illumina.

Ne mentem somnus opprimat/ nec hostis nos surripiat/ nec vllis caro petimus cōmaculetur sordibus.

Te reformator sēluum votis precamur cordium/ vt puri castis mentib⁹ surgamus a cubilibus.

Deo patri sit gloria ¶ Querit vtrū dicatur alius cantus in choro Sarū. sup hym **Saluator mundi.** q̄ iste cantus subsequens. Rūdet q̄ non: nisi in tribus dieb⁹ in ebdo. nata. dñi: videlicet in die scti stephani/ sancti iohānis et sanctorū innocentiū/ qui sunt extra regulam: in quibus ois cantus cuiuscunq̄ hymni potest variari pro volūtate incipiētis pter tres solēnitates ibidē celebratas et ab antiquo pmissas: scz leuitarū/ puerorū/ et sacerdotū. Hic hy⁹ scz **Saluator.** ꝺ ad cōplet. quotidie vsq̄ ad octā epiphanie: et in ipsis octa. et in oīb⁹ fes. dupl. ab oct. epiphanie vsq̄ ad. j. do. xl. Et in oīb⁹ festis dupli. a penthecoste. vsq̄ ad vigiliā natalis dñi. Dicetur etiā in vig. penthe. et p ipsi⁹ ebdo. scz in quinta ⁊ sexta fē: ⁊ sabbō. Et quotidie p octa. et in octa. assumptionis. et natiuita. btē marie. ⁊ p octa. dedi. ecclie siue de octa. fiat seruī. vel de alio festo. ix. le. nisi dedicatio alicuius ecclesie in qua dragesima contigerit vel in paschali tempore. Quidam puer ex parte chori loco nec habitu mutato dicat. ꝺ sū. **Custodi nos domine.** Unus de excellentioribus personis ex parte chori pro dispositione rectoris icipiat. añ. **Vigilate oēs et orate nescitis enim quādo tē p⁹ sit. vigilate ergo nescitis enī qñ dñs dom⁹ vēiet sero: an media nocte: an gallicantu: an mane. ne cū venerit repente inueniat vos dormiētes.** p. **Nūc di. pces ⁊ cete q̄**

In die natiuitatis.

ad completo. ptinent sunt erequeda.
¶ Notandū q̄ dēs clerici de superiori gradu. ꝫ de secunda forma ad omnes vesperas pncipales per annū stare tenentur in chor̄o continue: nisi dum ỽ. Rij. canitur quando ℟. habetur ꝫ dicitur ad gradū chor̄i. Ad complet. omnes indifferēter clerici per totam illā hor̄ā stare tenentur sicut ad mat. per totum tempus: nisi dum legūtur lectiones et ℟ia. cum suis ỽ. cantant Ad pr̄imā et ad ceteras hor̄as omnes vnifor̄miter stare tenēt. Hac die tam ad vtrasq; vesperas q̄ ad matutinas scribātur quattuor̄ rect̄or̄es qui erāt de superiori gradu videlicet in die natalis dñi/ et in duobus diebus sequentibus: i die epiphanie: et in die pasche et in secūda feria in assumptione btē marie/ et in die dedicationis. In reliquis diebus erūt sc̄darij de. ij. forma

¶ In die nati. ad matut. dēs rect̄or̄es chor̄i simul incipiant inuita. ꝫ cantēt anteq̄ a chor̄o repetatur. et hoc generaliter per totum ānū obseruetur: q̄ in omni duplici festo pr̄imo percantetur inuita. ab his qui dicturi sūt psal. Uenite. a toto chor̄o percantetur Inuita. Chr̄istus nat⁹ est nobis. Uenite adoremus. p̄s. Uenite. Hymnus.

Chr̄iste redemptor̄ omnium: ex patre patris vnice solus ante pr̄incipium natus ineffabiliter.
Tu lumē tu splendor̄ patris tu spes perennis omnium: intende quas fundunt pr̄eces tui per orbem famuli.
Memēto salutis auct̄or̄ q̄ nostri quōdam corp̄or̄is ex illibata virgine nascendo formam sumpseris.
Hic pr̄esens testatur dies currēs per anni circulum/ q̄ solus a sede patris mundi salus aduneneris.
Hunc celum terra/ hunc mare/ hunc omne quod in eis est: auct̄or̄em aducētus tui laudat exultans cantico.
Nos quoq; qui sancto tuo redempti sumus sanguine: ob diem natalis tui hymnum nouum concinnimus.
Gloria tibi domine/ qui natus es de virgine/ cum patre et sancto spiritu/ in sempiterna secula. Amen. Hic pr̄imū dicetur Gloria tibi dñe. Hic etiā ỽ. dicatur in fine oīm hym. eiusdē metri vsq; in crastinū purificationis pr̄e terq̄ in festo epyphanie. et per octa. ꝫ nisi in hymno Deus creat̄or̄ omniū. Dicetur etiā in fine omniū hym. eiusdem metri. et in oībus ferijs. et p oct. beate marie virginis et in cōmemo. beate marie virginis eiusdem metri p totū annū. Et in festo corp̄or̄is chr̄isti et p octauas et in octauis quando de ipsis octa. fit seruitiū: nisi in hym. Uerbū supnum. Pr̄incipalis rect̄or̄ ꝫ suus collateralis in dupli. fest. simul hymnum incipiant et psal. intonent Et secundarius cum suo collaterali ex sua parte eodem modo se gerant. añ super p̄os eodē modo hinc inde discurrant: sicut ad pr̄imas vesperas.
¶ In. j. noctur. añ. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. p̄s. Quare fremuerunt. ℣. ij. añ Tanq̄ spōs⁹ dñs pr̄ocedēs de thalamo suo. p̄s. Celi enarrant. ℣. ỽ. añ. Diffusa est gratia i labiis tuis pr̄optercea benedixit te

deus ineternum ps. Eructauit: fo.xxj. Singuli v.a duobus pueris ad gradū chori in superpel. dicantur v. Tāq̄ spōs⁹. ℟ Dñs ꝓcedēs de thalamo suo Inc alla. Sex ꝓme lectiones in suppellicijs legantur: ita vt ꝓmā ⁊ secūdam lectio. duo canonici de secunda forma legant: tertiam canonicus de superiori gradu: ita vt per dignitatē personarū lectiones gradatim ascendant/vt excellētior persona extremā lectionem legat Simili quoq̄ modo cantores ℟ior ordinentur: scilicet vt eorū quoq̄ ita fiat ascēsus: vt tres excellentiores qui non legerint vltimū ℟. cantent ꝓmū ⁊ secundū ℟. a duobus de. ij. forma cantentur. Cetera ℟. in superiori gradu dicuntur: ita q̄ vj. ℟. et nonū a tribus cantētur. Singula ℟. in supell'. ad gradū chori cantent. Lectores et cantores ad vs ⁊ ad matutinas. et ad missam postq̄ legerint et cantauerint: coram episcopo ad bñdictionē se humiliēt. Tres ꝓme lectiones de prophetia isaie legātur.

Lectio ꝓma. Isaye. ix.

Isaie.9.

PRimo tempore alleuiata est terra zabulon/et tra neptalim et nouissimo aggrauata est via maris/ trans iordanē galilee gentium. Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnā. Habitantibus in regione vmbre mort⁹: lux orta est eis Multiplicasti gentem: nō magnificasti letitiā. Letabuntur coram te/sicut qui letantur i messe: sicut exultant victores capta ꝓda/quando diuidūt spolia. Jugū enim oneris eius/ et virgā humeri eius/⁊ sceptrū exactoris eius superasti: sicut in die madian. Quia omnis violenta ꝓdatio cum tumultu: et vestimentū mixtum sanguine/ erit in combustionem et cibus ignis Paruulus enim natus est nobis: et filius dat⁹ est nobis. Et factus est ꝓncipatus super humerū eius: et vocabitur nomē ei⁹ admirabil'/cōsiliari⁹/ deus fortis pat futuri scli: ꝓceps pacis. Multiplicabitur eius imperium et pacis non erit finis Super solium dauid et super regnum eius sedebit: vt confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia. amodo et vsq̄ in sempiternū. zel⁹ dñi exercituū faciet hoc Uerbū misit dñs in iacob: ⁊ cecidit in israel. Hec dicit dñs deus: cōuertimini ad me: ⁊ salui eritis Sic dicatur in fine harum trium lectionū. Nō dicit Qui hodierna die de virgine nasci dignatus est: scōm viu Sar: Duo clerici de scōa forma in suppellici. pariter stantes simul incipiāt hoc ℟. ad gradum chori. Hodie nobis celorum Dein de a gradu stati recedāt ad stallū suū

Hodie nobis celorū rex de virgine (℟. nasci dignatus est: vt hominē perditū ad celestia regna reuocaret: gaudet exercitus angelorum. Quia salus eterna hūano generi apparuit. Iste v. subsequens cantetur a quīq̄ pueris in suppell'. ⁊ amictis albis capitib⁹ velatis cereosq̄ accensos singulis deferentibus in loco eminenti ⁊ꝛ vltra magnū altare: ad chorū conuersi cantent simul hūc v. Gloria in excelsis deo: et i terra pax hominibus bone voluntatis Quia. Lectio. ij

Isaie. 40.

QOnsolamini consolamini populo meus: dicit de⁹ vester. Loquimini ad cor hierm et aduocate eā: quoniā cōpleta est malicia eius/ dimissa est iniquitas illi⁹. Suscepit de manu dñi duplicia ꝓ omnibus peccat⁹ suis. Uox clamantis in deserto Parate viam dñi: rectas facite in solitudine semitas dei nostri. Oīs vallis exaltabitur/et omnis mons et collis humiliabitur: et erunt ꝓua in directa: et aspera in vias planas. Et reuelabit gloria dñi: et videbit omnis caro pariter quod os dñi locutum est Uox dicentis. Clama. Et dixi. Quid clamabo? Omnis caro fenum: et ois gloria ei⁹ quasi flos agri. Exsiccatū est fenū et cecidit flos: quia spiritus dñi insuflauit in eo. Uere fenum est populus.

Erfiectatum est fenum et cecidit flos: verbū autē dñi manet ineternū. Super montem excelsum ascende tu qui euangelizas syon: exalta in fortitudine vocē tuam. qui euangelizas hierusalē. Exalta noli timere. Dic ciuitatibus inde. Ecce deus vr̄. Ecce dñs deꝰ in fortitudine veniet: et brachiū eius dñabitur. Ecce merces eius cum eo: ℣ opus illius coram illo. Sicut pastor gregem suū pascet: in brachio suo cōgregabit agnos/ ℣ in sinu suo leuabit fetas ipse portabit. Hec. ℂ Sciendū est aūt q̄ in singulis nocᵗ. in scḋa. quita. et octa. lectionibus: īcensatur altare ad aliquo sacerdote in cappa serica: et vtraq; parte chori vicissim assumpto. Cho. V̄o ab vno solo puero icēsaᵗ.

℟. Hodie nobis de celo pax vera descendit. Hodie per totum mūdū melliflui facti sunt celi. ℣. Hodie illuxit dies redemptionis noue reparationis antique: felicitatis eterne. Hodie

Lectio. ij.

Isai. 52

QOnsurge cōsurge induere fortitudine tua syon induere vestimentis glorie tue hierusalem ciuitas sancti: quia non adiiciet vltra vt pertranseat per te incircūcisus et immūdus. Excutere de puluere/ cōsurge sede hierusalē/ solue vincla colli tui captiua filia syon. Quia hec dicit dominus. Gratis venūdati estis: et sine argento redimemini. Quia hec dicit dominus deus. In egyptū descendit populus meus in pncipio vt colonus esset ibi: ℣ assur absq; vlla causa calūniatus est eum. Et nunc quid michi est/ hec dicit dñs: Quoniā ablatus est populus meꝰ gratis. Dñatores eius inique agūt dicit dñs: et iugiter tota die nomen meū blasphematur. Propter hoc sciet populus meus nomē meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar ecce assum. Quā pulchri super montes pedes annūciantis et predicantis pacē: annunciātis bonū/ predicantis salutem: dicentis. Syon: regnabit deus tuus. Vox speculatorū tuorū. Leuauerunt vocē/ simul laudabunt: quia oculo ad oculū videbunt: cū cōuerterit dominus syō. Gaudete et laudate simul deserta hierusalem: quia cōsolatus est dñs populū suū/ redemit hierusalem. Parauit dñs brachium scīm suū in oculis oīm gentiū: et videbūt oēs fines terre salutare dei nr̄i Hec. ℟.

Descendit de celis missus ab arce patris
Introiuit per aurem virginis in regionem
Nostram īdutus stola purpurea. Et exiuit
Per auream portam. Lux ℣ decus vniuerse fabrice mundi. ℣. Tanq̄ sponsus dñs procedēs de thalamo suo Et exiuit Gloria Lux. Hec prosa scilicet. Felix maria. et due sequentes non cantentur ad mat sed ad processionē huiꝰ diei: vt in eaḋ processione ordinatū est ℂ Et notā q̄ sunt aliqua festa vbi prose notantur/ de quibus altaria habēt̄ in ecclesia Sarū: ideo prose dicantur ad proces. ad vs̄. ℣ nō ad matu. suis locis videlz

In ebdo. nati. dñi. In die scti andree. ad. ij. vespe. in festo sancti nicolai ad primas vs̄ et ad mat. cū. ix. ℟. In inuentione sancte crucis ad. ij. vs̄ Nūq̄ ēni dicitur prosa ad matu. per totum annū: sed ad vesperas. et ad processi. excepto die sancti stephani: cuius seruitium cōmittit volūtati dyaconoꝝ et excepto die sancti iohannis cuius seruitium cōmittitur volūtati sacerdotū. et excepto die sanctorū innocentiū: cuius seruitium cōmittitur volūtati puerorū: et excepto die sancti nicoali quando dicit prosa. Hospitati. ad matuti. ℂ In. ij. nocᵗ. añ. Suscepimus deus misericordiam tuam: in medio templi tui. ℣s. Magnus dñs. fo. xcij. ā. Orietur i diebus dñi abūdantia pacis ℣ dominabitur. ℣s. Deus iudi. fo. xxviij. añ. Veritas de terra orta est: et iustitia de celo prosperit. ℣s. Benedixisti. folio xxxij. añ. Ipse inuocauit me. ℟. Pater meus es tu. sine alla. Sermo bti ysidori epi de natiuita. dñi. Lectio quarta.

Sermo b. isidori de na. do.

NAtalis domini dies ea de causa a patribus votiue solēnitatis institutus est: qa in eo christus pro redemptione mundi nasci corporali

ter voluit/prodiens ex matris vtero qui erat in patris imperio. Cuius suscepte carnis causa hec est. Postq̃ enim inuidia diaboli parens ille prim⁹ spe seductus inani cecidit: cõfestim exul ⁊ perditus: in omni genere suo radicẽ malicie ⁊ peccati traduxit. Crescebat q̃ in malum vehementius omne genus mortalium/diffusis vbiq̃ sceleribus: et quod est nequius/omniũ cultibus idolor. Volens ergo deus terminare peccatũ: consuluit verbo/lege: prophetis/signis/plagis: prodigijs. Sed cũ nec sic quidẽ errores suos admonitus agnosceret mundus: misit deus filiũ suũ vt carnẽ indueret/⁊ hominibus appareret: et peccatores sanaret. Qui ideo in hoie venit: qa per seipsum ab hoibus cognosci non potuit. Ut autẽ videretur verbũ caro factum est: assumendo carnẽ: nõ mutatum in carnem. Assumpsit enim hũanitatem: nõ amisit diuinitatem. Ita idẽ de⁹ ⁊ idẽ homo i natura dei equal patri: in natura hois factus est mortalis i nobis: pro nobis: de nobis: manens quod erat/suscipiens quod non erat: vt liberaret qõ fecerat. Hec est ergo dñice natiuitatis magna solennitas: hec est diei huius noua et gloriosa festiuitas: aduentus dei factus ad hoies. Itaq̃ dies iste p eo q̃ in eo christus natus est: natalis dicitur. Quẽq̃ ideo obseruare per reuolutum anni circulũ festiua solennitate debemus: vt in memoriã reuocetur q̃ natus est christus: qui cũ deo patre et spiritu sancto viuit ⁊ reguat deus. per omnia secula seculor amẽ. Tu autẽ. Sic terminet ista lectio: et oẽs lec. sequẽtes. ℟. Quem vidistis pastores dicite: annũciate nobis in terris quis apparuit: Natum vidimus in choro angelorũ saluatorẽ dominũ. ℣. Secũdũ qõ dictum est nobis ab ãgelo de puero isto: inuenimus infãtẽ pãnis inuolutũ et positum in presepio in medio duũ animaliũ. Natũ. Per ebdo. ℣⁹. Dicite quidnã vidistis: et ãnunciate christi natiuitatem. Natum. Et dicitur per ebdo. siue dedo. fuerit siue non. Lcõ v. et. vj. legantur de sermone beati leonis pape. de natiuitate domini.

De ser. b. leonis pape

Exultem⁹ in dño dilectissimi et spiritali iocunditate letemur: quia illuxit nobis dies redemptionis noue/reparationis antique/felicitatis eterne. Reparat eni nobis salutis nostre annua reuolutione sacramentum: ab initio promissum/in fine redditum/sine fine mãsurũ. In quo dignũ est nos sursum erectis cordib⁹ diuinũ adorare misteriũ. vt quod magno dei munere agitur: magnis ecclesie gaudijs celebretur. Deus eni ops et clemens/cuius natura bonitas/cuius voluntas potẽtia/cuius opus misericordia: stati vt nos diabolica malignitas veneno sue mortificauit inuidie ppata renouandis mortalibus pietatis sue remedia/inter ipsa mũdi primordia presignauit: denuncians serpenti futurum semen mulieris qđ norij capitis elationẽ sua virtute cõtereret: christũ scilicet in carne deum hoiemq̃ significans/qui natus ex virgine violatorem humane ppaginis incorrupta natiuitate dãnaret. Nam quia gloriabatur diabol⁹ hoiem sua fraude deceptũ diuinis caruisse mũeribus ⁊ immortalitatis dote nudatũ diraq̃ mortis subijsse sentẽtiam/seq̃ in malis suis quoddã de preuaricatoris consortio inuenisse solatium/deũ quoq̃ iuste seueritatis exigente ratione erga hominẽ quẽ tanto honore cõdiderat/antiq̃ mutasse sentẽtiã: op⁹ fuit dilectissimi secreta dispensatiõe cõsilij vt incõmutabilis deus (cuius voluntas non potest sua benignitate priuari) primam pietatis sue dispẽsationem sacramento occultiore cõpleret: et homo diabolice iniquitatis versutia actus in culpam: contra dei propositum non periret. Tu autem. ℟. O magnum misterium et admirabile sacramẽtum: vt animalia viderent dominũ natũ. Jacentem in presepio. btã virgo cuius viscera meruerunt portare dñm iesũ

chr̃istum. ℣. Dñe audiui auditũ tuũ et timui: consideraui opera tua ⁊ expaui: i medio duum animaliũ. Jacentẽ. Lectio. vj

IN greditur ergo huius mundi infima filius dei: de celesti sede descendens/ et a paterna gl̃oria nõ recedens/ nouo ordine/ noua natiuitate gñatus Nouo ordine: qa inuisibilis in suis/ visibilis est factus in nr̃is. Incõprehẽsibilis voluit cõprehẽdi: ãte tẽpora manens/ esse cepit ex tẽpore Uniuersitatis dñs/ seruilẽ formã obumbrata maiestatis sue dignitate suscepit. Impassibilis deus/ non dedignatus est homo esse passibilis: et immortalis/ mortis legib⁹ subiacere. Noua aũt natiuitate generatus: quia inuiolata virginitas concupiscẽtiam nescuit: substantiam ministrauit. Assumpta est de matre dñi natura/ non culpa: creata est forma serui/ sine conditione seruili. Et nouus homo sic cõtemperat⁹ est veteri: vt et veritatem susciperet generis: et vicium excluderet vetustatis. Uerax nãq; mia dei: cũ ad reparãdum humanũ genus ineffabiliter ei multa suppeterent hãc potissimũ consulendi elegit viam: qua ad destruendum opus diaboli nõ virtute vteretur potentie: sed ratione iustitie. Nam superbia hostis ãtiqui nõ imerito sibi in oẽs hoies ius tyrãnicũ vendicabat: nec indebito dñatu p̃mebat/ quos ad mãdata dei spontaneos in obsequium sue volũtatis illexerat Nõ itaq; iuste amitteret originalem humani generis seruitutẽ: nisi de eo quod subiecerat vinceretur. Tu. ℟.

6 De laudãt angeli sctã dei genitrix: que virum non cognouisti: et dñm in tuo vtero baiulasti: concepisti per aurem dñm nostrum. Ut benedicta dicaris inter oẽs mulieres. ℣. Ipsum genuisti et in p̃sepe posuisti: quẽ adorat multitudo ãgelorũ. Ut bene. Gloria. Ut benedicta. Iste ℣. dicit in ferialibus diebus per ebdo. cũ cantu feria. et quãdo cũq; dicitur/ nisi ad has matuti. tñ. Ipsum genuisti. super hunc. ℣ Gloria patri. ¶ In. iij. noc. ã.

In.3no.

Ipse inuocauit me alla: pater meus es tu alla. ps. Misericordias. fo. xxxiij. ã. ℣ etentur celi et exultet terra ãte faciem dñi qm̃ venit. ps. Cantate. j. fo. xxxiij. añ. Notum fecit dñs alla. salutare suũ alla. ps Cantate. ij. fo. xxxb. ℣. Uerbũ caro factum est. ℟. Et habitauit in nobis alla. Tres vltime lectiones legantur in capis sericis. ¶ Hec sunt festa p annũ in quibus septia/ octaua/ et nona lectiones in capis sericis legũtur. scz dies natalis dñi/ epiphania dñi/ in festo purificationis btẽ marie/ in festo sctẽ trinitatis/ et festo corporis christi in festo assumptionis et natiuitatis beate marie/ in festo reliquiarũ/ et in festo dedicationis ecclesie/ et tres prie lectiones in die oĩm scõrum. Itẽ oẽs lectiones in die pasche/ ⁊ in die ascen. et in die penthecostes. Secõm lucã. ij.

Luce.2.

In illo tpe. Exiit edictum a cesare augusto: vt describeret vniuersus orbis. Hec descriptio prima: facta est a prefide syrie cyryno. Et ibant oẽs vt profitẽrẽtur singuli in suã ciuitatẽ. Et reli. Omel. bti grego. pa.

Quia largiente dño missarum solẽnia ter hodie celebraturi sum⁹: loquidiu de euangelica lectione non possumus. Sed nos aliquid vel breuiter dicere redemptoris nostri natiuitas ipsa cõpellit. Quid est q̃ nascituro dño mundus describitur nisi hoc qđ aperte mõstratur quia ille veniebat i carne: qui electos suos ascriberet in eternitate? Quod contra de reprobis per prophetam dicitur. Deleant de libro viuentiũ: et cum iustis non scribãtur Qui bene etiã in bethleem nascitur. Bethleem quippe domus panis interpretatur. Ipse nãq; est qui ait Ego sũ panis viuus: qui de celo descendi. Locus ergo in quo dñs nascitur domus panis ãte vocatus est: qa futurũ prophetam erat vt ille ibi per materiã car-

nis apparet: qui electoꝝ mẽtes in eter
na societate reficeret Qui nõ in parẽ
tũ domo/sed in via nascitur: vt profe
cto ostenderet/quia per humanitatẽ
quã assumpserat: quasi in alieno na=
scebatur. Alienũ videlz/non sedm po
testatẽ dico: sed secundñ naturã. Nã
de potestate eius scriptũ est In pp̃ria
venit. In natura eteni sua ante tẽpo=
ra natus est: in nostra venit ex tẽpore
Qui ergo eternus permanẽs tempo=
ralis apparuit: profecto alienum est
vbi defẽdit. Et quia per prophetã di
citur: omnis caro fenũ: factus homo
fenũ nostrũ vertit in frumẽtũ/qui de
semetipso ait. Nisi granum frumẽti
cadens in terrã mortuũ fuerit ipsum
solum manet. Unde et natus in presę
pio reclinatur: vt fideles omnes vide
licet ⁊ sancta animalia carnis sue fru
mẽto reficeret: ne ab eterno intelligẽ
tie pabulo ieiuna remanerent. Tu.

℣ Beata dei genitrix maria cuius vi=(℟.
scera intacta permanent Hodie genuit sal
uatorẽ seculi. ℣. Beata que credidit: qm̃
perfecta sunt oia q̃ dicta sũt ei a dño. Ho.

℣ Lectio sci euãgelij scdm Lucã. ij.

Luce. 2.

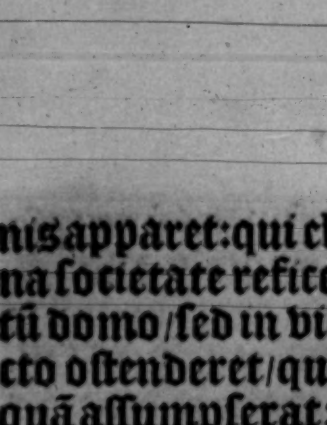

In illo tempo=
re Pastores lo
quebantur adinuicẽ
Trãseam⁹ vsq̃ beth
leem: ⁊ videam⁹ hoc
verbum quod factũ
est: quod fecit dñs et
ostẽdit nobis. Et re.

Omel. beñ. bede pl.

Nato in bethleem dño saluatore (sic
cut sacra scriptura euãgelij testatur
hystoria) pastoribus q̃ in regiõe eadẽ
erant vigilantes et custodientes vigi
lias noctis super gregem suũ angel⁹
dñi magna cũ luce apparuit exortũq̃
mundo solem iusticie/non solum cele
stis voce sermonis/verũetiã claritа=
te diuine lucis astruxit. Nusq̃ eni in to
ta veteris testamẽti serie repperim⁹
angelos/qui tã sedulo apparuere pa=
trib⁹: cũ luce apparuisse. Sed hoc pri
uilegiũ recte hodierno tẽpori seruatũ
est: quando exortum est in tenebris lu
men rectis corde: misericors ⁊ miseра
tor dñs Verũ ne parua vnius ãgeli vi
deretur auctoritas: postq̃ vn⁹ sacra=
mẽtum noue natiuitatis edocuit: sta
tim multitudo celestiũ agminũ que
gloriam deo caneret/pacẽq̃ simul ho
minibus predicaret affuit: aperte de=
monstrans q̃a per hanc natiuitatem
hoies ad patẽ vnius fidei/spei/et dile
ctionis: atq̃ ad gloriã diuine laudatio
nis essent conuertendi. Significant
aũt mystice pastores isti gregũ: docto
res quosq̃ ac rectores fideliũ anima=
rũ. Nox cuius vigilias custodiebant
sup gregẽ suũ: pericula tẽtationũ in=
dicat/a q̃bus se suosq̃ subiectos oẽs q̃
perfecte vigilãt/custodire nõ desistũt
Et bene nato domino pastores super
gregem vigilant. Ille eteni natus est
qui dicit. Ego sum pastor bonus. Bo
nus pastor: animã suam dat pro ouи=
bus suis. Sed et tempus imminebat
quo idem pastor sũme bonus/missis
in mundũ pastoribus/oues suas q̃ lõ
ge lateq̃ dispersе errabãt: ad semper
virẽtia celestis vite pascua revocaret
Quarum summo pastori precepit.
Si diligis (inquit) me: pasce oues me
as. Quod apertius ait. Cõfirma fra
tres tuos. Tu autem domine. ℟.

Beata viscera marie virginis que porta ℣
uerũt eterni patris filiũ: ⁊ beata vbera que
te lactauerunt christum dñm Quia hodie
pro salute mundi de virgine nasci digna=
tus es ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis
venite gẽtes ⁊ adorate dominum. Quia.

Initiũ. sci euãgelij secũdũ Johẽm. j.

In principio e=
rat verbum/et
verbũ erat apud deũ
et deus erat verbum
hoc erat i principio
apud deũ Oia per ip
sum facta sunt: et si=
ne ipso factum est ni
hil. Et reliqua.

Johan. 1

Omelia venerabilis bede presbiteri.

Quia temporalem mediatoris dei ⁊

hominũ hois iesu christi nativitatem q̃ hodierna die facta est: sanctorũ verbis euangelistarũ mathei videlicet ꝛ luce manifestatã cognouimus: libet etiam de verbi: idest divinitatis eius eternitate / qua patri manet semper equalis: beati iohãnis euangeliste dicta scrutari. q̃ singularis p̃rivilegio merut castitatis vt ceteris altius divinitatis ipsius caperet: simulq; patefaceret archanum Neq; enim frustra in cena sup̃a pectus dñi iesu recubuisse perhibetur: sed per hoc typice docetur quia celestis haustũ sapientie ceteris excellenti⁹ de sanctissimo eiusdẽ pectoris fonte potauerit. Unde et merito i figura quattuor animaliũ aqle volanti comparatur. Cũctis quippe auibus aquila celsius volare cunctis animãtibus clarius solis radijs infigere cõsuevit obtutus. Et ceteri euãgeliste quasi in terra ambulant cũ domino: qui temporalem eius generationẽ pariter et temporalia facta sufficienter exponentes: pauca de divinitate dixerunt. hic aũt quasi ad celum volat cum dño: qui per pauca de temporalibus eius actis edisserens: eternam divinitatis eius potentiam per quẽ oia facta sunt: sublimius mente volando / ꝛ limpidius etiã speculãdo cognouit: ac nobis cognoscendã scribẽdo cõtradidit. Ergo alij euãgeliste christũ ex tpe natum describunt. Johannes in principio eundẽ fuisse testatur: dicẽs. In principio erat verbum Alij inter hoies eũ subito apparuisse cõmemorãt: ille ipsum apud deũ semper fuisse declarat dicens Et verbum erat deum. Alij eũ verũ hominẽ: ille verũ confirmat esse deũ dicens. Et deus erat verbũ. Alij hominẽ eũ apud hoies tẽporaliter cõuersatũ: ille deũ apud deum in principio manentem ostendit dicens. Hoc erat in principio apud deũ. Alij magnalia que in hoie gessit perhibent: ille q̃ omnẽ creaturã visibilem ꝛ invisibilem per ipsum deus pater fecerit: docet dicens. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nichil. Tu autem dñe. ℟. Verbum caro factum est et habitauit in nobis. Cuius gloriã vidimus quasi vnigeniti a patre. Plenũ gratie et veritatis ℣. In p̃incipio erat verbum: et v̄bũ erat apud deum & deus erat verbũ. Cuius. Gloria. Plenũ. Dũ istud vltimũ ℟. cũ suo v̄su et Gloria patri canitur: p̃oredat dyaconus cũ subdyacono ꝛ thuribulario et cero. et accolito crucẽ ferente: omnibus solẽni apparatu iduti ad thurificãd altare: et accepta benedictione ab executore officij per medium chori ad pulpitũ accedat ad cãtandũ euãgeliũ sequens. Dñs vobiscũ Et cum spiritu tuo. Initiũ sancti euãgelij scd̃m matheũ Gloria tibi domine

Liber generatiõis iesu christi filij david: filij abraham. Abrahã genuit isaac. Isaac autẽ genuit iacob. Iacob aũt genuit iudã ꝛ fratres eius. Judas aũt genuit phares et zarã de thamar. Phares aũt genuit esrom. Esrom autẽ genuit arã. Arã aũt genuit aminadab Aminadab autem genuit naason. Naason autẽ genuit salmon. Salmon aũt genuit booz de raab. Booz autẽ genuit obeth ex ruth. Obeth aũt genuit iesse. Jesse aũt genuit david regem. David autẽ rex genuit salomonẽ ex ea q̃ fuit vrie. Salomon autẽ genuit roboam. Roboam aũt genuit abiã. Abia autẽ genuit azã. Aza autẽ genuit iosaphat. Josaphat autẽ genuit ioram. Joram aũt genuit oziã Ozias aũt genuit ioathã Joathã autẽ genuit achaz. Achaz autem genuit ezechiã. Ezechias aũt genuit manassen Manasses aũt genuit amõ. Amõ autẽ genuit iosiã. Josias autẽ genuit iechoniã et fratres eius: in trãsmigratione babilonis Et post trãsmigrationẽ babylõis iechonias genuit salathiel. Salathiel autẽ ge-

Matthei 1

nuit zorobabel. zorobabel aũt genuit abiud. Abiud autẽ genuit eliachim. Eliachi aũt genuit azor. Azor aũt genuit sadoch. Sadoch autem genuit achi. Achim autẽ genuit eliud. Eliud aũt genuit eleazar. Eleazar autẽ genuit mathã. Mathan aũt genuit iacob. Jacob aũt genuit ioseph virum marie. De qua natus est ihesus qui vocatur christus Finito euage. incipiat sacerd̃. executor officij i cappa serica. in stallo suo loco nõ muta. ps. Te deum. alta voce: et postea cũ suo sacerd̃ scd̃ario thuri. in ipsi⁹ thuribu. ab ipo principaliore incẽso iposito ad grad̃. chori: altare incensetur in predicto. Cetera tamẽ altaria nõ incensentur. ℂ Sciend̃ est q̃ qficũq; presens fuerit eps ab eo semper thus a sacerdote vl̃ dyaco. in thuribulũ inponẽdũ fiat benedictio: loco nõ mutato. ℂ Notand̃ est q̃ per totũ annũ dicit ad mat. Te deũ. extra aduẽtũ: et a. lxx. vsq; ad pascha nisi in ferijs q̃n de feria agitur: et nisi in fe. triũ lec. que fiunt in vigil̃ et in quattuor tẽpibus: et exceptis quibusd̃ fes. triũ lc. his scz in Mayo. scẽ petronille virginis. quãdo post octa. trini. ⁊ corporis christi contigerit. In mense septẽbris: scti bertini abbatis. Eodẽ mense sctẽ tecle virgi. In mẽse octobris: sancti romani epi et confe. Quo finito. iiij. rectores cho. scz duo de superiori gradu: et duo de scd̃a forma incipiant missã hoc modo. Offm Dixit dñs. Et post missam stati principalis sacerd̃. dicat ãte. laud̃. hunc. v. corã altari v̄ Verbũ caro factũ est ℟. Et habitauit i nobis. cũ alla. Itẽ ibidẽ sacerd̃ dicat Deus in adiutorium. anteq̃ recedat ab altari Si vero sacerdos executor officij non celebrauerit: tũc dicat oĩa predicta in choro: videlicet in stallo suo. Si eps fuerit pñs: dicat oĩa p̃dicta in sede sua. In laud̃ ãe. in superiori gradu discurrant per ordinem in ceteris añ. primis inceptis et non completis. ℂ In laudib⁹ añ. Quem vidistis pastores dicite: ãnũ

ad laud̃.

tiate nobis in terris quis apparuit natum vidimus in choro angelorũ saluatorẽ dominum alla alla. ps. Dñs regna. fo. vj. añ. Genuit puerpera regem cui nomen eternũ: et gaudium matris habens cũ virginitatis honore: nec primã similem visa est nec habere sequẽtem alla. ps. Jubilate. fo. vij. añ. Angelus ad pastores ait annuncio vobis gaudiũ magnũ: quia natus est vobis hodie saluator mũdi alla. p̃. Deus deus. fo. vij. añ. Facta est cum angelo multitudo celestis exercitus laudãtium et dicentium: gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax hoĩbus bone voluntatis alla ps. Benedicite. fo. vij. añ. Parvulus filius hodie natus est nobis ⁊ vocabit⁹ deus fort̃. alla alla. p̃. Laudate. fo. vij. Cp̃. et cetera oĩa que ad matu. pertinent: eodẽ modo expleant̃ quo ad vs̃. excepto q̃ ad laud̃. non incensatur nisi principale altare. Capitulum.

Apparuit gratia dei saluatoris nostri oĩbus hoĩbus erudiens nos vt abnegantes impietatẽ et secularia desideria sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuam⁹ in hoc seculo. Deo gras. Tit. 2.

Hymnus.

A Solis ortus cardine / et vsq; terre limitem: christum canamus principẽ natum maria virgine.

Beatus auctor seculi serule corpus induit: vt carne carnem liberans: ne perderet quos condidit.

Castę parẽtis viscera celestis intrat gratia: venter puelle baiulat secreta que non nouerat.

Domus pudici pectoris templũ repente fit dei intacta nesciẽs virũ verbo concepit filium.

Enixa est puerpera quẽ gabriel prędixerat: quem matris aluo gestiens/ clausus iohannes senserat.

Heno iacere pertulit: presepe nõ abhorruit: paruoq; lacte pastus est: per quem nec ales esurit.

Gaudet chorus celestium / et angelici canunt deo: palamq; fit pastoribus⁹ pastor creator omnium.

Gloria tibi dñe q̃ natus es de virgine v̄. Benedictus qui venit in noĩe dñi. ℟.

In die nati. domini.

Deus dñs et illuxit nobis. añ. Gloria in excelsis deo: et i terra pax hoībus bone voluntatis alla alla. ℣s. Benedictus Or.

COncede quesum⁹ omnipotens de⁹: vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Que sic terminetur. Per eundē dñm nostrum iesum christum filiū tuum: qui tecum. ⁊c. Duo clerici de superiori gradu in suppellicijs cātent simul hoc Benedicamus dño. ad has matut. tāñ. sq. Uerbum patris hodie p̄ocessit ex virgine. vēit nos redimere et celesti patrie voluit nos reducere: virtutes angelice cū canore inībilo: grates reddant domio. Alij duo clerici de superiori gradu in cōsimili habitu ex vtraq; parte assumpti rūdeant. ℟. efulgens pastoribus nūcia uit angelus pacis pacem nuncius: tu pastor egregie pacem nobis tribue. filios et instrue redemptori debitas inībilādo gratias. Deinde fiat memoria de sancta maria ad cōsummationē totius mysterij incarnationis. añ Ecce completa sunt omnia que dicta sunt per angelū de virgine maria. ℣. Post partum. Oratio

DEus qui salutis eterne btē marie virginitate fecunda humano generi p̄emia p̄estitisti: tribue q̄s vt ipsam p̄o nobis intercedere sentiamus: p quā meruimus auctorē vite suscipere: dñm nr̄m iesum christū filium tuū. Qui tecū viuit. Dñs vobiscū. Duo pueri in superpellicijs dicāt Benedicamus dño. sine Alla. Et notandum est q; nūq; per totū ānū dicit Benedicamus cū alla. nisi in paschali tpe His peractis cū summo mane duo rectores de. ij. forma incipiant missam Officiū. Lux fulgebit. Ad p̄imam hy⁹. Jam lucis. añ. super hos in superiori gradu icipiatur añ. Quē vidistis pi. Deus in noie. fo. ix. Beati immaculati. Retribue. añ. super ℣. Quicūq; a scdo excellentiore incipiatur añ. Gratias tibi. ℣s. Quicunq; Chm. Regi seculor immor. Ab aliquo clerico de scda forma p̄o voluntate scdi re ctoris loco nec habitu mutato: dicat. ℟ Jesu christe. cum Alla. ℣. Qui de virgine dignat⁹ es nasci. Miserere nobis. Gloria. Jesu christe. ℣ Exurge dñe. Hic etiā ℣. Qui de virgine. dicitur quotidie vsq; in crastinū purificationis btē marie: nisi in die epiphanie et p octauas eiusdē: et etiā in oct. Dicetur etiā idē ℣. in omnibus festis ⁊ per octa. beate marie: et in cōmemorationib⁹ eiusdē per totū ānū: ⁊ i festo corporis christi et per octa. ⁊ in octa. quando de ipsis octa. fit seruitū. ℣. Exurge dñe. P̄eces et cetera que ad p̄imā pertinent: expleant. Et nec regula generalit obseruetur: q; semper ℟. Jesu christe. ad vno solo puero vel clerico dicatur: loco nec habitu mutato. Ad tertiam hy⁹. Nunc sancte. Super hos in superiori gradu incipiatur añ. Genuit. ℣s. Legem pone. fo. xij. Ch. Apparuit gratia dei. ℟. in. y. forma dicitur. Idem ordo in ceteris horis seruetur. ℟. Uerbum caro factum est Alla alla. ℣ Et habitauit in nobis. Alla. Gloria. Uerbum. ℣. Ipse inuocauit me. Chorus rñdeat Pater meus es tu. sine alla. Quod per totū annū obseruetur extra tēp⁹ pasche nisi p̄ius post ℣. isti Uerbum caro. vtš dictū est. Oratio. Cōcede q̄s. Ad. vj. hy⁹. Rector potens. añ. Angelus. ℣s. Defecit. fo. xiij. Capitulū.

Ad tit. j.

APparuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei: nō ex operibus iustitie que fecimus nos: sed scōm suam magnā miam saluos nos fecit. ℟. Ipse inuocauit me Alla alleluya. ℣ Pater me⁹ es tu Alla. ℣. Notum fecit dñs Salutare suum. sine alla. Oco vtš. Ad. ix. hy⁹. Rerū de⁹. añ Paruulus. ℣s. Mirabilia. fo. xiij. Ch.

Heb. i.

MUltipharie multisq; modis olim deus loquens patribus in p̄ophetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio ℟. Notum fecit dñs Alla alla. ℣. Salutare suum Alleluya alla. Gloria. Notum. ℣. Benedictus qui venit in noie dñi. ℟. De⁹ dñs et illuxit nobis sine alla. Oco vt supra.

¶Ad secundas vesperas añ.

TEcũ pncipiũ in die virtutis tue in splẽdoribus scõrũ ex vtero ãte luci ferũ genui te. ℣. Dixit do. fo. xl. ã. Re dẽptionẽ misit dñs pplo suo: mãdauit in ternũ testamẽtũ suũ. ℣. Cõfitebor. fo. xl añ. ℣ roztũ est i tenebris lumẽ rectis corde: misericors et miserator et iust⁹ dñs. ℣. Btũs vir. fo. xl. ã. ℣ pud dñm mia: et copiosa apud eũ redẽptio. ℣. De pfũdis. fo. xlij. añ. De fructu vẽtris tui ponã super sedẽ tuã. ℣. Memẽto. fo. xlij. He pne dicte añe cũ suis pis dñr quotidie ad vẽs. vsq; ad octa. ephie et in ipsis oct. Cp̃. Multiphariã. ℟. Verbũ caro. Hy⁹ ℣ solis ortꝰ. ỽ. Bñdict⁹. ã. Hodie christus nat⁹ est. hodie saluator appuit: hodie in terra canũt ãgeli letãtur archãgeli hodie exultãt iusti dicẽtes: gl̃ia i excelsis deo alla. ℣. Magñ. oz. Cõcede qs. Finita hac orõe cũ Bñdicam⁹. a duob⁹ clericꝭ de scõa forma in suppellicijs: quemãt oẽs dyaconi in capis sericis portãtes cereos ardẽtes in manib⁹: et sic eat p cessio p mediũ cho. ad altare sancti stephani cãtãtes qlibã dyaĉ. incipiẽte. ℟. Sctẽ dei p̃cipue prothomartyr stephane q̃ virtute caritatis circũdat⁹ vndiq; dñm pro inimico exorasti pplo Funde preces pro deuoto tibi nunc collegio. tres dyaco. dicãt ỽ Ut tuo propiciat⁹ iteruẽtu dñs nos purgatos a pctis iũgat celi ciuib⁹. Funde Oẽs dyaconi simul cãtẽt psã videlicet Te mũdi climata pthomartir laudãt oia Chorus rndeat catu prose in cãtu ỽ. pcedẽti sup lẽam A. post vnũquẽq; ỽ. ỽ. Qui primus ad martirii gl̃iosa currẽs brauia. ỽ. Hodie sacra plen⁹ gr̃a. ỽ. Dñi sequẽs vestigia. ỽ. Quẽ videre. ỽ. Meruisti ỽ. p̃is i gl̃ia. ỽ. Ut pelleres lapidãtiũ crimia supplicãs de venia Fũde. Gl̃ia p̃ri. Fũde. Nõ dicẽt Gl̃ia ad hãc pces. sz dũ psa canit: sacer. thurificet altare inde imaginẽ sci stephani. Et postea saĉ. dicat modesta voce Gl̃ia z ho. ortꝰ.

DA nobis q̃sdñe imitari q̃ colim⁹: vt discam⁹ et inimicos diligere: qa ei⁹ natalicia celebram⁹: q̃ nouit etiã p̃secutor⁹ exorare dñm no strũ iesũ chr̃istũ filiũ tuũ Qui tec. In redeũdo ỽ aliq̃ ℟. de scta maria: scz Solẽ iustitie. vl̃ Stirps iesse. vl̃ Ad nutũ. vl̃ aliqua ã. de scã maria: cũ hoc ỽ. Speciosus forma pre filiis hoim. ℟. Dift fusa est gr̃a i labijs tuis. Nõ vlter⁹ dicatur Ora. De⁹ q̃ salutꝭ etne. Ab hac die vsq; ad puri. sẽp ad mẽo. btẽ marie dẽ ad mat. ỽ. Post ptũ. Et ad vs̃ ỽ. Speciof⁹ forma tñ: nisi qñ fit mẽo. de ꝓmẽo ratione ciusd̃ ad vs̃. alicui⁹ sci cũ hac ã. Sub tuã ptectionẽ. tũc eni ỽ. Sãcta dei gẽitrix. z sẽp cũ oõne De⁹ q̃ salutꝭ. Ubi nõ fit pces. de scõ stephano. dicet ad mẽo. ciusd̃ ã. Tu pncipatũ tenes i choro martyrũ sillis ãgelo q̃ p te lapidãtib⁹ deũ depcat⁹ es: btẽ stephane intercede p nobis ad dñz. ỽ. Gl̃ia z honore. Ora Da nobis q̃s vts Et tũc nulla fiat mẽo. de scã maria ad mat vsq; i crastinũ circũcisiõis/nec etiã ad vs̃: nisi vbi fit pces.

¶He sequẽtes añe. dicãt quotidie ad mẽo. de nati. do. ad vs̃: z ad mat. p ordinẽ p totas oc. cũ repetitiõe earũd ã.

Virgo hodie fidelis z si verbũ genuit incarnatũ: ỽgo mãsit z post partũ: quã laudãtes oẽs dicim⁹/bñdicta tu i mulierib⁹. ã

Lux orta ẽ sup nos: q̃a hodie nat⁹ est saluator alla. ã. Hodie intacta virgo deũ nobis genuit teneris idutũ mẽbris quẽ lactare meruit oẽs ipsum adoremus q̃ venit saluare nos. añ. Gaudeam⁹ oẽs fideles saluatori nr̃ nat⁹ ẽ in mũdũ hodie pcessit ples magnifici germis: z pseuerauit pudor ỽgitatis. ã. Desciẽs mater virgo virũ peperit sine dolore saluatorẽ seculorũ ipm regẽ ãgelorũ sola virgo lactabat vbera de celo plena. añ. Virgo verbo cõcepit: ỽgo pmãsit: virgo peperit regẽ oim regũ. añ. Btus vẽter q̃ te portauit chr̃iste: z btã vbera q̃ te lactauerũt dñm z saluatorẽ mũdi alla. añ Virgo dei genitrix quẽ totus nõ capit orbis i tua se clausit viscera factꝰ homo: vera fides geniti purgauit crimina mũdi/et tibi virginitas inuiolata manet. ã

Pastores dicite quidnã vidistis: z ãnũciate christi natiuitatẽ: infãtẽ vidimus pannis inuolutũ: et choros ãgelorũ laudãtes saluatorem ¶Ad cõpleto. añ. Natus

est nobis hodie saluator qui est christ⁹ dñs in ciuitate dauid. ℟. Cū iuocarē. fo. xlvj Cp̄. Tu in nobis. hymn⁹. Saluator. ℣. Custodinos dñe. ā. Alleluya. Verbū caro factum est alla: et habitauit in nobis alla alla. ℟s. Nūc dimittis. Preces et or. vt supra. Hoc cōplet. nō mutatur vsq; ad circūcisionē dñi. añ. vero sup hm Nūc dimittis. dicit vsq; ad vigil. ephie. Et a prima die nati. dñi regendus est chorus in capis sericis vsq; ad Veterē hoiem. exceptā vigilia epiphanie quando extra dñicam contigerit

¶ In die sci stephani ad matutinas. Innit. Christū natū qui beatū hodie coronauit stephanū: Venite adorem⁹. ℟s. Veni te. hy⁹. Martyr dei. ¶ Inuit. Benedict. añ Beatus stephanus iugi legis dei meditatiōe roboratus: tāq; lignū fructiferū secus salutariū aquarum plātatū decursus: fructū martyrii in tēpore suo dedit prim⁹. ℟. Beat⁹ vir. fo. ij. ā. Constitutus a deo predicator precepto⁹ eius: in timore sctō illi seruire studuit: officioq; fideliter peracto: in mōte sctō eius ascēdere dign⁹ fuit. ℟. Quare fre. fo. ij. ā. In tribulatione lapidū se premētiū positus: milia populi se circūdātis nō timuit: quia susceptorē suū iesum vt eum saluum faceret: exurgere in celū vidit. ℟. Dñe q̄d mul. fo. j. ℣. Gloria et hono. Lectio. j.

Lr scr. bri fulgē ti epistola pi cetera gnelia.

Ieri celebrauim⁹ tpalē sempiterni regis nr̄i natalē: hodie celebram⁹ triūphalē militis passiōem. Heri eni rex nr̄ trabea carnis idutus/ de aula ṽginalis vteri egrediens/ visitare dignatus est mūdū: hodie miles de taberna culo corpis exiens/ triūphator migrauit ad celū. Ille sēpiterne deitatis maiestate seruata/ seruile cictoriū carnis assumēs/ in huius seculi cāpū pugnaturus itrauit: iste depositis corruptibilibus corporis idumētis ad celi palatiū perēniter regnaturus ascendit. Ille descēdit carne velatus: iste ascendit sanguine laureatus. Ascendit iste lapidātib⁹ iudeis: quia ille descēdit ab tātib⁹ āgelis. Gla in excelsis deo heri exultātes scti āgeli cātauerūt: hodie stephanū letātes in suū cōsortiū suscepерūt. Heri dñs exiuit de vtero virginis: hodie miles egressus est de ergastulo carnis. Heri christus p nobis pānis est inuolut⁹: hodie stephan⁹ stola est ab eo īmortalitatis idut⁹. Heri presepis angustia christum portauit infantem: hodie immensitas celi suscepit stephanum triumphantem. ℟m Hesterna die dñs nat⁹ est in terris: vt stephan⁹ nasceret in celis. Ingressus est dñs mūdū. Vt stephan⁹ ingrederet in celū. ℣. Heri eni rex nr̄ trabea carnis idutus de aula vteri virginalis egrediens: visitare dignatus est mundum. Vt. Lectio. ij.

Sol⁹ descēdit dñs vt multos eleuaret: humiliauit se rex noster vt suos milites exaltaret. Qui eni corpori suo ṽginis pparauit vterū: ipse martyri suo aperire dignatus est celū. Dñs iesus christus ad āgustias itrare nō dedignat⁹ est vteri: vt aiam stephani latitudo suscipet celi. Necessariū tñ nobis est frēs agnoscere: q̄bus armis pcinctus stephan⁹ seuiciā iudeorū potuit superare: vt ita meruisset feliciter triūphare. Neq; eni paruipēdēda sūt talis virtus/ taliq; triūph⁹ Haud vilibus armis potuit pmuniri: qui a multis nō potuit superari. Inuicte nāq; in eo enituit isigne ṽtutis idiciū: quo nec fremētiū seuiciā formidauit: nec lapidātiū ictibus deuicta succubuit. Usq; adeo enim iter fremētes pmānsit iterritus/ fiter lapidātiū erat cruci amēta secur⁹: vt incredulitatē iudeorū fidēter argueret/ ⁊ benign⁹ p lapidātib⁹ exoraret. Nō est ergo tā magnū atq; insuperabile gen⁹ armorū: quo mūit⁹ seuientes argueret. lapidātes/ nō repcutiēs: ⁊ patiēs superaret. isup ⁊ occis⁹ aulā celest⁹ regni viu⁹ ⁊ coronat⁹ intraret. Procul dubio munimie regio sept⁹: nullaten⁹ est ab aduersarijs supat⁹ Dñs rex nr̄ cū sit altissim⁹ p nob⁹ hūilis vēit: sed ianis vēire nō potuit. Videbāt oēs stephanū qui erāt in cō (℟

sílio. Et intuebantur vultum eius tanq̃ vultum angeli stantis inter eos. ỽ. Stephanus aũt plen⁹ gratia et foztitudie: faciebat ꝓdigia ꝛ signa magna i ppło. Et.

Agnũ quippe donatiuũ suis militib⁹ attulit: quo eos nõ solũ copiose ditauit: sed etiam ad certãdũ inuictissime confoztauit. Attulit nãq donũ caritatis: quo pduceret hoies ad ꝛsoztiũ deitatis. Dõ ergo attulit: erogauit. Nec sibi aliquid minuit: sed mirabiliter ꝛ suoz fideliũ pauperiẽ ditauit: ꝛ ideficiẽtibus thesauris plen⁹ ipse pmãsit. Caritas ergo q̃ ad terrã de celo deposuit xp̃m ipsa stephanũ de terris eleuauit ad celũ. Caritas que pzecessit in rege: ipsa subsequẽter refulsit i milite. O admiranda vbiq potẽtia saluatozis: o ꝑdicãda idesinẽter gr̃a redẽptoris. Ostẽdit in mẽe virgĩtatis eterne miraculũ: demõstrauit in martyze iuicte caritatis indiciũ. Integritas q̃ppe iteme rata pmãsit in ỽgine: dilectionis virtus inuicta pleuerauit i martyze. Et sicut in matre dñi nõ potuit ỽgitas violari: sic in martyzis mẽte/nõ potuit chzisti caritas tãto seuientiũ agmie supari. Stephan⁹ ergo vt nois sui coronã meruisset accipe: caritatẽ p armis habebat: ꝛ p ipsam vbiq vicebat Per caritatẽ dei/seuientib⁹ iudeis nõ cessit: per caritatem ꝓximi/ pzo lapidãtibus iter cessit Per caritatẽ argue bat errãtes vt coꝛrigerent. p caritatẽ p lapidãtib⁹ oꝛabat ne puniret. Caritatis virtute subnix⁹ vicit saulũ crudeliter seuiẽtẽ/ ꝛ quẽ habuit i terra pse cutoꝛẽ: in celo meruit habere cõsoꝛtẽ. Iꝑa sancta et indefessa caritas desiderabat oꝛando acq̃rere: quos nequiuit moꝛiendo conuertere. Rm.

Impetũ fecerunt vnanimes in eũ: et eiecerunt eum extra ciuitatem inuocãtẽ et dicentẽ. Dñe accipe spiritũ meũ ỽ. Stephanus dei gratia plenus erat: in plebe multa signa faciebat. celos apertos aspiciebat iesum stantem videbat a dextris dei ꝛ dicebat Domine. ỽ. Gloꝛia deo patri summo eiusq̃ soli sibi regi nato: ac vtriusq̃ spiritui sancto: sicut erat ꝓmo et nũc et semper ꝛ in scła. Amẽ. Dñe. Alius ỽ. noct. die si dñica fuerit tñ. ỽ. Et testes deposuerũt vestimẽta sua secus pedes adolescẽtis qui vocabaꝫ saul⁹: ꝛ lapidabãt stephanũ. Inuo. Glia. Dñe. In. ij. no. ã. Lumine vult⁹ tui dñe ilignitus pzothomartyz stephan⁹ sacrificiũ iusticie seip̃m tibi sacrificauit: ideoq̃ i leticia coꝛdis in pace obdoꝛmiẽs requiescit. ꝓ. Cũ iuoca. fo. ij. ã. Bñdictionis tue dñe munere iustificat⁹/ et scuto tue pzotectionis in passione munitus nois sui coꝛonã stephan⁹ a te percipere meruit. ꝓ. Uerba. fo. ij. añ. O q̃ ad mirabile est nomen tuũ dñe deus noster: pzo quo btũs stephan⁹ passus: glia et honoꝛe a te est coꝛonatus et super celos dono tue magnificẽtie exaltat⁹. ꝓ. Dñe dñs nr̃ fo. iij. ỽ. Posuisti dñe sup caput ei⁹. l. iij

Neq̃ enĩ fratres existimãdus est stephan⁹ tũc inimicos dilexisse/ cum pzo eis oꝛaret: et nõ tunc multo magis dilexisse/ cũ eoꝛũ incredulitatẽ arguẽdo coꝛriperet. Absit hoc ab aia martyzis: ad celi palaciũ festinantis. Ipsa enĩ caritas sctã firmã seruauit in oꝛõne patiẽtiã: q̃ rigidã tenuit i coꝛreptione cẽsurã. Et ideo in oꝛone audiri meruit lenitas quia sine caritate nõ fuit i coꝛreptõe seueritas Ac ꝑhoc siue oꝛãdo siue coꝛripiẽdo: caritatem btũs stephan⁹ reseruauit q̃a vtrobiq salutẽ errãtiũ cogitauit. Et idicio scẽ oꝛonis ostẽdit/ icrepationẽ illã nõ fuisse ody: sed amoꝛis. Hoc aũt faciẽs et ꝑsentibus caritatẽ btũs martyz exhibuit: et vtile nimis exẽplũ posteris dereliquit Demõstrauit etiã geminã ecclesiastici dispensatoꝛis industriã/ vt ad coꝛrigendũ cuiuslibet peccãtis eroꝛẽ/ et nõ desit in oꝛe coꝛreptio/ et ad deũ p eo suppler effundaꝫ oꝛo Ut qui malũ facit/ p icrepationem de malis opib⁹ cõfundaꝫ/ et p oꝛõnẽ apud dñm adiuuetur. Ac sic ipsa caritas ꝛ in oꝛe iustitiam sonet/ vt errãtẽ coꝛrigat/ et in coꝛde patiẽtiã seruet/ vt pzo errãte oꝛonẽ puro affectu dilectiõis effũdat

Qui enī errātem non corripuerit: de negligentia iudicatur. Qui aūt p eo nō orauerit: de pernicie cōdēpnat. ℟. Impii super iustū iacturā fecerūt: vt cū morti traderēt. At ille gaudēs suscepit lapides vt meretur accipere coronā glie. ℣ Hebreorū gēs perfida: morte christi sāguinea in stephanū malinola perfecerūt consilia quē occidcrūt nequiter lapidādo crudeliter. At ille. Ali⁹ ℣. i octa. dic si do. futūm. ℣. Cōtinuerūt aures suas et ipetū fecerūt vnanimiter in eum. At ille. ℟. cō. v.

Quo circa fratres si qñ aliquis p aīe salute corripit non aspernetur. Accipiat monita caritatis nec p̄sentē tristitiā sue volūtatis attēdat sed cōsideret q̄ lucra vtilitatis acq̄rat Idcirco enī arguit: vt a p̄auis op⁹ corrigatur. Nec cū videt correptionē aliqua ℣ vorū austeritate feruere: existimet i corde caritatē frigescere. Sic enī vigilet i ore correptio: vt in corde nō dormitet oro. Ac p hoc i vtroq; peccāti exultē p̄spicit: vt dū homo correptus de pctō confundit: ⁊ a malis op⁹ separet: et p orōnē deo miserāte saluetur. Nam et scā scriptura dicit. Qm̄ quē diligit dñs corripit: flagellat aūt oēm filiū quē recipit. Christi ergo caritate cōpulsi: ⁊ bonos hortamur vt in bono p̄maneāt / ⁊ malos cōpellim⁹ vt a malo discedāt. Preserti qm̄ i istis duob⁹ scis gēinū nobis mōstrat salutis iditiū. vt si q̄s bon⁹ est / imitet p̄seuerātiā caritatis in stephano. q̄ autē mal⁹ est. sectet crēplū cōuersionis in paulo. Et qui bon⁹ est / eq̄tatē vsq; i finē teneat. q̄ aūt mal⁹ est / ōtot⁹ a sua puersitate discedat. Nec bonū hoiem p̄sumptio iustitie faciat negligentē: nec malū iniquitas faciat desperantē Sed ille bonū fortiter teneat: iste malum celeriter deserat. Bonus timeat ne cadat: mal⁹ conetur vt surgat. ℟. Lapidabāt stephanū inuocātē et dicētem Dñe ihesu xp̄e accipe sp̄iritū meū: et ne statuas illis hoc peccatū. ℣. Positis autem genibus beatus stephanus orabat dicens Domine ihesu christe. Lectio sexta.

Quisquis ergo mal⁹ est cū paulo p̄sternat i malo: vt cū eo erigat in bono. Qm̄ et ille cecidit malus et surrexit bonus. Prostratus est iniquus: ⁊ erectus est iust⁹. Cecidit seuis sim⁹ p̄secutor: et surrexit veridic⁹ predicator. Cadens lumē corporis ipius p̄didit: surgēs lumē cordis iustificat⁹ accepit. Cōiunctus est itaq; stephano fact⁹ ouis ex lupo. Et ecce nūc paulus cū stephano letat. cū stephano christi claritate p̄fruit cū stephāo exultat cū stephano regnat. Quo enī p̄cessit stephan⁹ trucidatus lapidibus pauli: illuc secutus est paul⁹ adiutus orōibus stephani. Quā vera vita fratres mei vbi nō paulus de stephani occisiōe cōfunditur: sed stephanus de pauli consortio gratulat: qm̄ caritas in vtroq; letat. Caritas q̄ppe in stephano supauit seuiciā iudeorū: caritas i paulo cooperuit multitudinē peccatorum: caritas in vtroq; regnū pariter meruit possidere celorū. Caritas est igit oim tōs ⁊ prīgo bonor: munimē egregiū: via que ducit ad celum. In caritate q̄ ābulat: nec errare poterit nec tiere. Iēa dirigit: ipsa ptegit: ipa perducit Quo circa fratres qm̄ scalā caritatis cōstituit christ⁹ p quā ad celū ois possit cōscendere christian⁹: purā caritatē fortiter retinete: ipsam vobis iuicē exhibete: et in ea proficiendo conscendite. Insistite operibus bonis: vt ad p̄mia eterna puenire possitis: adiuti gratia christi dñi saluatoris. ℟. Lapides torrētes illi dulces fuerūt. Iō ⁊ sequuntur oēs anime iuste. ℣. Morte enī quam saluator dignatus est pro omnib⁹ pati: hāc ille p̄im⁹ reddidit saluatori. Iō ⁊ Glia. Iō ℭ In. iij. no. ā. In dño deo suo cōfisus fortis athleta stephan⁹ lapidū fortiter sustinuit ict⁹: ⁊ idcirco ad mōtē virtutū trālmigrauit victoriosū. ℣. In dño cō. ko. iij. ā. Sine macula btūs stephan⁹ i gressus est dñe i tabernaculū tuū ⁊ q̄a operat⁹ est iustitiā reqescet in mōte sancto tuo ps. Dñe q̄s hitabit. ko. iij. añ. O dñe virtus ⁊ leticia rectorū qm̄ tu p̄uenisti dile

ctũ tibi stephanũ dono gratuite bñdictionis: te primũ secutus est morte gloriose passionis. vnde cũ corona martyrii dedisti ei vitã in sclm seculi. ꝓ Dñe in virtu. fo. vj. ℣ Justus vt palma florebit. Nõ or vlteri⁹ ℟. Sicut cedr⁹ libani multiplicabitur

Lectio sci euãgelij scdz matheũ xxiij

Machei. 23

In illo tẽpore. Dicebat iesus turbis iudeorũ: ⁊ principib⁹ sacerdotũ. Ecce ego mitto ad vos prophetas et sapientes et scribas: et ex illis occidetis et crucifigetis/ et ex illis flagellabitis in synagogis vestris: ⁊ persequemini de ciuitate in ciuitatẽ. Et re.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

Sci euãgelij lectio narrat superius qualiter dñs incredulitatẽ iudeorũ redarguẽs: ostẽderit illos homicidarũ esse filios/ illorum videlz qui sanctos prophetas occiderãt: ipsos quoq; similia et etiã peiora facturos denũciauit dicẽs. Et vos iplete mẽsurã patrũ vrorũ. Ac si diriset. Mõ illis defuit/ vos iplere cupitis: qa illi psecuti sunt mẽbra: vos caput psequimi. Illi occiderũt pphetas/ et sapiẽtes. ⁊ scribas/ vos aũt ipm dñm q ab eis pdicat⁹ est. interficere cogitatis. Deide ãexuit q in pñti lectione dicũt: in qbus ostendit vnũ deũ fuisse testamẽti veteris ⁊ noui: dũ dicit. Ecce ego mitto ad vos pphetas: et sapiẽtes ⁊ scribas. Quod tale est: ac si diceret. Ego q quõdã misi ad vos pphetas ⁊ sapiẽtes ⁊ scribas idẽ ipse et nũc mitto pphetas ⁊ sapiẽtes et scribas. Fuerũt eni in veteri testamẽto pphete ⁊ sapiẽtes ⁊ scribe: fuerũt ⁊ in nouo. In veteri testamento fuerunt pphete: isaias/ hieremias/ et plures alij In nouo aũt agabũ ⁊ quatuor filias philippi legim⁹ pphetasse Et ois q i ecclia dei futuras penas reprobor ⁊ pmia iustor predicat: pphetiã nũciat et ppheta dici potest Sapiẽtes vo in veteri testamento fuerunt moyses ⁊ salomõ ⁊ alij: in nouo autẽ scti apli. Scribe quoq; fuerũt in veteri testamẽto: sicut esdras et neemias ⁊ in nouo sci euãgeliste qui dicta vl facta dñi nobis scripta reliquerũt. ℟.

Intuẽs in celũ btus stephanus vidit gloriã dei et ait. Ecce video celos apertos ⁊ filiũ hois stantem a dextris virtutis dei. ℣. Cũq; aspiceret beatus stephanus in celũ: vidit gloriam dei ⁊ ait. Ecce. Lectio. vij 7

Sed sicut pres infidelũ iudeor priores prophetas ad se missos occiderũt: vt isayã quẽ secuerũt/ ⁊ hieremiã quẽ lapidauerũt: ita et isti post passionẽ dñi perfidiã suorũ patrũ sequẽtes/ sctõs predicatores ad suã correptionẽ destinatos/ diuersis penis ⁊ mortib⁹ affecerũt. Petrũ eni et ãdreã crucifixerũt/ paulũ et iacobũ occiderũt: ⁊ btm̃ pthomartyrẽ stephanũ/ cuius hodie festũ diẽ recolim⁹: lapidauerũt. Post infusionẽ aũt spũssci cũ dñi resurrectionẽ sci apli predicarẽt ⁊ populũ docerẽt ⁊ plures ex eis baptizarẽt: cognoscẽtes her principes sacerdotũ et idignãtes/ adduxerũt eos in suũ cõsiliũ. Et flagellatis eis cõminãtes denũciauerũt ne loquerẽt in noie dñi iesu qñ ibãt gaudẽtes a aspectu cõsilij qm̃ digni habiti erãt p noie iesu cõtumeliã pati. Persecuti quoq; eos de ciuitate in ciuitatẽ fuerũt: qñ expellentes eos a iudea ad gẽtiũ dispsionẽ trãsire fecerũt. Reqrẽdũ aũt ab eis oẽm iustor sãguinẽ dicit dñs a sãguie abel iusti vsq; ad sãguinẽ zacharie filij barachie De abel q iust⁹ fuerit: tã ex veteri testamẽto vbi ei⁹ mũera deo accepta fuisse mẽorãt: q̃ ex vbis dñi i hoc loco approbat. zacharias aũt iste a ioas rege eo q freqñt ab eo p lege dñi arguretur. interfectus fuisse inter templũ et altare icensi: quod a salomone in porticu cõstructũ fuerat: in regũ libro legitur: et pro noie ioiade patris eius barachias scriptum habetur. ℟ 8

Patefacte sunt ianue celi christi martyri beato stephano. Qui in numero sanctorum inuentus est primus: ⁊ ideo triũphat

in celo coronatus. ℣. Vidit btūs stephan⁹ celos apertos: vidit ꝫ introiuit. Qui. scr. ir.

OMniū ergo beatoꝝ martyꝝ dominus mēcionē faciēs: abel ꝫ zacharīā tūn cōmemorare voluit. vt per Abel innocētē a fratre in agro interfectū: simplices ꝫ seculares fideles. p ꝫ zacharīā vero pōtificē/propter ānūciationē et veritatis testimoniū in tēplo lapidatū: doctores et magistri ecclie designarēt Quorū sanguis ab eoꝝ generatiōe requirēdus esse phibetur: vt ꝗa maloꝝ gnationi per imitationē se sociauerūt: cū eis in iudicio puniant. Sicut et ꝗ bonoꝝ generationi digne viuēdo se participes faciūt: i electorū sorte remunerari merebunt. Plāgit aūt dūs hierusalē ciuitatē pietatis affectu: nō lapidib⁹ ꝫ edificijs ſz habitatoribus loquēs. sicut ꝫ alibi: qñ videns ciuitatē fleuit sup illā. Repetitio autē nois: cōfirmatio est locutionis. Cum aūt oia quecūqꝫ voluit dūs fecerit i celo ꝫ in terra: q̄rēdū est quō dicat se voluisse congregare filios hirlm et non cōgregasse. Quod tale est ac si diceret Ego volui. ſz tu noluisti. Ego ad erudicionē tuā prophetas misi: sed tu exillis aliū occidisti: aliū lapidasti. Ego ex te incarnatus in te apparui. tu aūt malicioſa voluntate contra me seuire non timuisti. Cōgrue autē se galline sparauit pper mysteriū videlicet sue passionis vel nostre restauratiōis Gallina enī auis est mālsuetissima: que quādo pullos enutrit totā se hilspidā reddit/alas demittit vocē raucā emittit: et p amore vel salute pullorū morti se audacter obijcit. Quod videlicet dūs in mysterio nostre redemptionis impleuit: quando pro humani generis salute incarnatus mitis et mālsuetus inter hoies apparuit. Alas deposuit: quādo ad nostrā eruditionē duo testamenta destinauit. Et quasi totū se hilspidū reddidit/quādo in passiōe (sicut propheta dicit) nō habere speciem vel decorē visus fuit. Vocē raucā emisit quando in cruce positus/deus meus deus me⁹/vt quid me dereliquisti: ad patrem clamauit. Et morti se pro salute pullorū tradidit: quādo vt humanū genus ab eterna morte liberaret/et inuentorem mortis diabolū superaret: carnis mortē suscepit. ℟. Sancte dei pretiose. btūs ad proces. et dicatur cum sua prosa/ꝫ cū Gloria patri. ab oībus dyaco. scz in ecclesia Sarū. propter solēni. dyaconor. Alibi vero vt in ecclesijs parochialibus dicatur solūmodo in proces. ad vēs: vbi vero non fuit processio facta ad ves. tūc ꝺz hec prosa ad matut. suo loco in statione puerorū in suppell. Silliter fiat de sancto iohanne/et de innocentibus/ꝫ de sancto thoma. Ante laud. ℣. Ora pro nobis. ℣ In laudibus antiphona:

LApidauerūt stephanū et ipse invocabat dūm dicens: ne statuas illis hoc peccatū. ℘s Dūs. regna. fo. vj. añ. Lapides torrentes illi dulces fuerūt: ihm sequunt oēs aie iuste. ℘. Jubilate. fo. vij añ. Adhesit aia mea post te ꝗa caro mea lapidata est pro te deus meus. ℘s. Deus de⁹. fo. vij. añ. Stephanus vidit celos apertos: vidit et introiuit beat⁹ homo cui celi patebunt. ℘s Benedicite. fo. vij. ā. Ecce video celos apertos: ꝫ iesum stantē a dextris dei. ℘s. Laudate: fo. vij. Cp. Actuū. 6

STephanus plen⁹ grā et fortitudine: faciebat prodigia ꝫ signa magna i populo. Deo grās. Hymn⁹.

SAncte dei preciose protomartir stephane/qui virtute caritatis circumfultus vndiqꝫ: dominū pro inimico exorasti populo.

Hūde preces pro devoto tibi nūc collegio: vt tuo propiciat⁹ iterū ctu dūs: nos purgatos a pcis iūgat celi ciuib⁹ Glia ꝫ honor deo vsqꝫ quo altissimo/vna patri filioqꝫ inclito paraclito cui laus est ꝫ ptās p eterna secula. Amen ℣. Just⁹ germiabit. añ. Impii super iustū iacturā fecerūt vt eū morti traderēt: at ille gaudēs suscepit lapides vt mererētur accipe coronā glie alla. ℘. Bēd. oco. Da nob⁹ ꝗs. Deo. de nat. ā. Virgo hodie. ℣ Bēdict⁹ ꝗ venit. Orō. Concede ꝗs oēs

de⁹. ¶Ad.j.añ. Lapidauerũt.ꝑ. De⁹ in noie.ko.ix. ¶Ad.nj.ã. Lapides torrẽtes.ꝑ. Legẽ po.ko.xij.cp̃. Stephan⁹ plen⁹ gr̃a.℟. Glia et hono.cũ alla.ỽ. Et cõstituisti Alla. Glia pa. Glia ꝫ ho.ỽ Posuisti do.sine alla.oco vtꝫ. Et dicũt ℟.super horas cũ Alla quotidie vsq; ad oct.epy.et in ipsis oct. ¶Ad vj.ã. Adhesit.ps. Defecit ko.xiij. Capitulũ

Act.6. QUm autẽ esset stephan⁹ plenus spũsctõ: intẽdens in celũ vidit gloriã dei: ꝫ iesum stãtẽ a dextris ꝫ ait ecce video celos apertos et filiũ hois stantẽ a dextris virtutis dei. ℟. Posuisti.cũ alla.ỽ. Coronã.ỽ. Just⁹ vt pal. Oco vt supra. ¶Ad.ix.añ. Ecce video ps. Mirabilia.ko.xiij. Capitulum.

Act 6. POsitis aũt genibus beatus stephan⁹ clamabat voce magna dicẽs: dñe ne statuas illis hoc peccatũ et cũ hoc dixisset obdormiuit in dño. ℟. Just⁹ vt pal.cũ alla.ỽ. Sicut cedr⁹ Alla. Gloria.ỽ. Justus ger. ℟. Et florebit sine alleluya. Oco vtꝫ. Oẽs hore dicãt ãte missã istis tribus dieb⁹. ¶Ad vꝫ añ. Tecũ principiũ.ꝑ. Dixit do.ko. xl. Cp̃. Stephan⁹ ple. ℟. Impetũ fecerũt. Hoc ℟.a solo dyac.icipiat ad gradũ chori in capa serica: ꝫ scõs ỽ. ab oibus diaco.cãtet i supell.ad modũ ple in statiõe pueror; cũ ỽ. Glia deo. hy⁹. Stẽ dei preciose.ỽ. Justus ger.ã. Patefacte sunt ianue celi christi martiri beato stephano: qui in numero sanctorũ inuentus est primus et ideo triũphat i celis coronat⁹ alla.ꝑ. Magñ. oco. Da nobis qs. Mẽo. de nati.ã. Lux orta est super nos quia hodie nat⁹ est saluator alla.ỽ. Verbũ caro.ozõ. Cõcede qs. Tũc cõueniãt oẽs sacerd̃.i capis sericis cũ cereis ardẽtib⁹ et sic eat pces.ad altare aplorũ p mediũ chori: cãtãdo ℟. cãtore sic ici piẽte. ℟. In medio ecclie aperuit os ei⁹ Et ipleuit eũ dñs spũ sapiẽtie et itellectus Tres sacerd̃. dicãt ỽ. Misit dñs manũ suã ꝫ tetigit os meũ Et ipleuit. Et oẽs sacerd̃. sil dicãt prosã. Oriscitur ex patre zebedeo: matre maria. Cho. ad vnũque qꝫ ỽ. rideat A/cũ cãtu ỽ. prẽd. ỽ. Et volat ãte alios: in dñi theologia.ỽ. Noie et regꝫ dei gratia.ỽ. Asiana vicit gymnasia.ỽ. Vas penale.ỽ. Jus letale ỽ Pathmos exilia.ỽ. Vocatur christi pcẽtia.ỽ. Senex ad cõuiuia. Et ipleuit. Nõ dicat. Gloria patri. ad hãc prosã: sz dũ prosa canit thurificet sacerd̃. altare/deinde ad imaginẽ sci iohãnis ꝫ postea dicat sac̃. modesta voce ỽ. Valde honorãdus est beat⁹ iohãnes. ℟. Qui supra pectus dñi in cena recubuit. Oratio.

OEcclesiã tuã qs dñe benign⁹ illustra: vt bti iohannis apli tui et euãgeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sẽpiterna. Per do In reditu de sctã maria. Ubi nõ fit pces. de scõ iohãne: tũc fiet in pris de eo mẽo. ãte mẽo. de nati.cũ hac añ. Valde honorãdus est btũs iohãnes q̃ supra pectus dñi i cena recubuit.ỽ. In oẽm terrã. ozõ. Ecclesiã tuã. vtꝫ ¶In die sci iohãnis apli ad mat. inuit. Adorem⁹ regẽ aplorũ. Qui priuilegio amoris iohãnẽ dilexit apostolum.ps. Venite. Hymnus.

BIna celestis aule luminaria: iacobe necnõ iohãnes theologe: poscite nobis veniã rogãtibus quã veit christ⁹ gratis dare miseris. Annue christe. Et dicat in hoc hym. Per hor tibi cara merita. ¶In.j. noctur.añ.

IOhãnes apls et euãgelista virgo est electus a dño atqꝫ iter ceteros magis dilect⁹.ps. Celi enar.ko. v.ã. Supra pectus dñi iesu recũbẽs: euãgelii fluenta de ipso sacro dñici pectoris fõte potauit.ꝑ. Bñdicã.ko.xvj.ã. Quasi vnus de paradisi fluminibus euãgelista iohãnes verbi dei gratiam in toto terrarũ orbe diffudit.ps. Eructauit.ko.xxj.ỽ. In omnem terram Lectio prima.

IOhannes apostolus et euãgelista filius zebedei frater iacobi: virgo est dilectus a domino: atqꝫ inter ceteros magis dilectus. Qui etiam super pectus magistri recumbens: euangelij sui fluenta de ipo sacro dñici pectoris fonte potauit: et quasi vnus de pa-

radisi fluminibus verbi dei gratiam in toto terrarū orbe diffudit. Quicq in loco christi christo iubente successit dum suscipiens matrē magistri discipulus post christū alter quodāmodo derelictus est filius. Hic dū euāgeliū christi in asia ꝓdicaret: a domiciano cesare in pathmos insula metallo relegatur. Ubi etiā positus: apocalypsim scripsit. Interfecto aūt a senatu domiciano: iohannes exilio resolut⁹ recessit ephesim: ibiq ob hereticor⁹ refutandas versutias / efflagitatus ab asie episcopis / euangeliū nouissimus edidit. Huius aūt electi discipuli dñi iter alias virtutes magnitudo signorū hec fecit. Mutauit in aurum siluestres frondiū virgas: litto⁹eaq sara in gemmas. Itē fragmina gēmar⁹ in ppriā reformauit naturam. Tu. ℟.

Valde honorandus est beatus iohānes qui supra pectus dñi in cena recubuit Cui christus in cruce matrē virginem virgini commendauit. ℣. Virgo est electus a dño atq inter ceteros magis dilectus. Le. ij.

Iduam quoq precatu populi suscitauit: ⁊ rediuiuū iuuenis cor⁹pus remeante anima reparauit. Cū autē omnis ciuitas ephesio⁹um ⁊ omnes prouincie asie iohannē ercolerent et predicarent: cultor⁹es idolor⁹ū excitantes seditionē / trahebant iohānem ad tēplū dyane: vt ei feditatē sacrificio⁹ū offerret. Tūc beatus iohānes ait. Ducam vos ad ecclesiam dñi nostri iesu christi: et inuocantes nomē dyane vestre si feceritis cadere ecclesiam eius: consentiā vobis. Si autē: ego inuocans nomē dñi mei / faciā cadere templū hoc: et cōminui idolū vestrum. Quod cū factum fuerit: iustū erit / vt relicta superstitiōe vestra / ad deum meū conuertamini. Huic ergo diffinitioni pars maxima cōsensum prebuit. Beatus itaq iohannes monuit populū vt a templo longe se sacceret: deinde cor⁹am omnibus dixit. Dñe iesu christe / obsecro cor⁹uat hoc templū cū omnibus idolisque colūk in eo: ita vt nullā in hominibus lesionem faciat / et sciat omnis hec turba / quia hoc idolum dyane demoniū est: et non deus. Ad hanc vocem apostoli oia idola cum templo cor⁹ruerunt: et effecta sunt puluis. Hoc viso cōuersi sunt plurimi ad fidem christi. Tu. ℟.

Hic est discipulus qui testimoniū perhibet de his et scripsit hec Et scim⁹ quia verum est testimoniū eius. ℣. Qui contestatus est verbum dei. et testimoniū iesu christi in his quecunq vidit. Et sci. Le cō. iij.

Aristodim⁹ autē pontifex idolor⁹um / excitauit seditionem in populo. Tunc beatus iohānes ait Dic aristodime / qd faciā vt tollā indignationem ab animo tuo? Cui aristodimus. Si vis (ait) vt credā deo tuo: dabo tibi venenum. quod dum biberis si mor⁹tuus non fueris: apparebit verum esse deum tuū. Cui apl⁹s ait. Uenenū si michi dederis: dei mei īuocato nomine / non poterit michi nocere. Ait aristodimus. Uide pr⁹ius bibētes / et statim morientes. Cui beatus iohannes. Paratus (inquit) tantū esto credere i deū meū / dū me videris post venenī poculum sanum Pererit itaq aristodimus ad pr⁹ocōsulem: et petiit ab eo duos viros qui pr⁹o suis sceleribus erant occidendi. Et statuens eos in medio populi: fecit eos venenū bibere. Qui mor⁹ vt biberunt spiritum exalauerunt. Tūc dixit aristodimus ad apostolū. Recede iohannes ab ista doctrina: qua a deor⁹ cultura reuocasti populū: aut bibe / vt ostēdas omnipotentem esse deū tuū. Tunc beatus iohannes intrepidus accepit calicē et signaculū crucis i eo faciēs: dixit. Deus meus ⁊ pater dñi nostri iesu christi cuius verbo celi firmati sunt / cui ois creatura deseruit / et omnis potestas subiecta est: tu extigue hoc letiferū virus / et da omnibus his cor⁹ / vt magnitudinem tuam intelligant. ℘ost hec armauit seipsū signo crucis: et bibit totum quod erat in calice: ⁊ dixit. ℘eto vt pr⁹opter quos bibi conuertātur

ad te dñe:et salutem que apud te est il luminante te mereantur. Attendẽs autẽ populus iohannẽ per tres horas nulla signa palloris habentẽ:clamauerunt dicẽtes. Unus deus verus est: quem colit iohannes. ℟. Iste est iohannes qui supra pectus dñi in cena recubuit. Beatus apostolus cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Johannes is theologus quẽ dilexit spũs: aquila volans celitus palam fecit mortalib⁹ christus marie filius q̃ sit verbũ dei de⁹. Beatus. Gloria sit altissimo genitori ingenito ingenitiq̃ genito ⁊ flamini paraclito. Beatus. Alius ℣. in octaua die si dñica fuerit tantũ. ℣. Valde honorandus est beatus iohanues:qui supra pectus dñi in cena recubuit. Cui. Glia pa. Cui. ¶In ij.nocturn.añ. In feruentis olei dolio missus iohãnes apostolus:diuina se protegẽte gratia illes⁹ exiuit. ℣s. Dẽs gẽtes.fo. añ. Propter insuperabilem euangelizãdi constantiam exilio relegatus:diuine visionis et allocutionis meruit crebra consolatione releuari. ℣s. Exaudi deus dep. fo.xxiiij.añ. Occurrit beato iohãni ab exilio reuertenti omnis populus virorum ac mulierum clamantiũ ⁊ dicentium:benedictus qui venit in nomine dñi. ℣s.Exaudi deus orationem.fo.xxv.℣.Constitues eos principes. Lectio quarta.

ADuersus autem aristodimus dixit ad apostolũ. Emundabit mens mea ab omni dubietate:si istos qui hoc veneno mortui sunt/in nomine dei tui excitaueris. Tollens ergo iohãnes tunicã suam: dedit eã aristodimo et dixit. Vade et mitte hanc tunicam super corpora defunctorũ:⁊ dices ita. Apostolus dñi nostri iesu christi misit me ad vos/vt i noie eius exurgatis:vt cognoscant omnes quia vita et mors/famulantur dño meo iesu christo. Quod cũ fecisset aristodim⁹/ et vidisset eos exurgere:adorãs iohã/ nem festinus perrexit ad procõsulem Et cum narrasset ei que facta fuerãt: venientes ambo prostrauerunt se coram apostolo indulgẽtiã flagitantes Quos ille suscipiẽs/cũ gratiarũ actione obtulit deo. Uniusq̃ aũt ebdomade expleto ieiunio:baptizauit eos. Post hec confringentes oia simulacra: fabricauerunt ecclesiam in nomine dei et sancti iohannis: in qua idem sctũs iohannes assumptus est/ vt sequens sermo declarabit. Cum esset beatus iohannes annorũ nonagintanouem apparuit ei dñs iesus christus cũ discipulis suis. ⁊ ait ei. Veni dilecte meus ad me:quia tempus est vt epuleris in conuiuio meo cũ fratribus tuis. ℟. In illa die suscipiam te seruum meum et ponam te sicut signaculũ in cõspectu meo. Qm̃ ego elegi te dicit dñs. ℣. Esto fidelis vsq̃ ad mortem:⁊ dabo tibi coronam vite Quoniam ego. Lectio quinta.

SUrgens autẽ iohãnes cepit ire Dixit autem ei dñs. Dñica die resurrectionis mee q̃ post quinq̃ dies futura est: venies ad me. Et cum hoc dixisset:celo recept⁹ est. Veniẽte itaq̃ die dñica: conuenit ad iohannem vniuersa multitudo in supradictã ecclesiam. A primo autem pullorũ cantu agens apstus mysteria dei: allocutus est omnẽ populũ vsq̃ ad horã diei terciã dicens. Fratres ⁊ conserui mei/coheredes ⁊ participes regni dei/cognoscite virtutes dñi nostri iesu christi: ⁊ quanta prodigia et carismata per doctrinã meã deus vobis prestitit. Perseuerate ergo in eius mandatis. Me ueni iam dñs de hoc mũdo vocare dignatur. Post hec iussit beatus iohãnes apostol⁹ iuxta altare fossam fieri: in quam descendẽs expandit man⁹ suas ad deum ⁊ dixit. Inuitatus ad conuiuiũ tuũ venio gratias agens/ qa me dignatus es dñe iesu xpe ad tuas epulas inuitare: sciẽs q̃ ex toto corde meo desiderabam te. Vidi faciem tuam: ⁊ quasi de sepultura suscitat⁹ sũ. Odor tuus: concupiscẽtias in me excitauit eternas Uox tua plena suauitate melliflua:et allocutio tua incõparabilis Ad te venire semper optaui:sed tu dixisti michi:expecta vt populum libe-

res crediturum michi. ℣.
5 ℭEce puer meus quē elegi dicit dominus electus meus. Cōplacuit michi in illo anima mea. ℟ Dedi spiritum meū super eū: iudicium gentibus proferre. Cō. Le. vj.
ℭT tu custodisti corpus meū ad omni pollutione: et animā me am semper illuminasti: et non dereliquisti me cum irem in exilium et rederem. Et posuisti in ore meo verbū veritatis tue et scripsi ea que oculis meis vidi: et verba que ex ore tuo audiui Et nunc dñe ꝛmendo tibi filios quos ecclesia tua vera mater tibi p aquā et spiritūsctū regenerauit Dixit quoq; beatus iohānes. Suscipe me dñe vt cū fratribus meis sim: cum quib⁹ veniens inuitasti me. Aperi mihi pulsāti ianuā vite. ⁊ pncipes tenebrarum non occurrāt mihi. Non veniat mihi pes superbie: et manus extranea a te non contingat me. Suscipe ergo me secundū verbum tuum: et perduc me ad conuiuiū epularū tuarū: vbi epulantur tecum omnes electi tui Tu es enī christus filius dei viui: q̄ p̄cepto patris mundū saluasti: qui spiritūsanctum nobis dignat⁹ es destinare: vt nos de preceptis tuis cōmonefaceret Per eundē spm̄ tibi gratias referim⁹ per infinita secula seculoꝝ. Et cum omnis populus respondisset amen: lux tanta apparuit super apostolum per vnam fere horam: vt nullius sufficeret aspectus. Post hec inuenta est illa fossa plena: nihil aliud i se habēs nisi manna: quod gignit vsq; hodie. Unde accidit vt quidā eum viuere aserāt nec mortuum in sepulchro: sed dormientem iacere contendant. marime pro eo q illic terra sēsim ab imo scaturiens: ad superficiem sepulchri conscendat: et quasi flatu quiescentis deorsum ad superiora puluis ebuliat. Fiunt autē in eodem loco virtutes orationibus eius: et ab omnibus infirmitatibus ⁊ periculis liberātur omnes fideles: et precum suarum cōsequuntur effectum. ℟.

Apparuit caro suo iohanni dñs cum discipulis suis: et ait illi. Veni dilecte mi ad me quia tēpus est vt epuleris in conuiuio meo cum fratrib⁹ tuis. ℟. Cūq; cōpleret apostolus cursum vite p̄sentis: apparuit ei saluator mundi et ait illi. Veni. Glia. Quia ℭ In tertio nocturno. ān. Apparuit caro suo iohāni dñs iesus christus cū discipulis suis et ait illi. veni dilecte me⁹ ad me quia tempus est vt epuleris in cōuiuio meo cū fratribus tuis. ℣s. Confitebimur. fo. xxviij. añ. Expandens man⁹ suas ad deum dixit: inuitatus ad cōuiuiū tuum venio gratias agens: quia me dignat⁹ es dñe iesu christe ad tuas epulas iuitare sciens q̄ ex toto corde meo desiderabā te. ℣s. Dñs regn̄. fo. xxxiij. añ. Dñe suscipe me vt cum fratribus meis sim: cū quibus veniēs iuitasti me. aperi michi ianuam vite: ⁊ perduc me ad cōuiuium epularū tuarū tu es enī christus filius dei viui qui p̄cepto patris mūdum saluasti: tibi gratias referimus per infinita seculoꝝ: secula. ℣s. Dñs regnauit irascant. fo. xxxv. b. Nimis honorati.

ℭ Leō sci euāgelij scōm iohēm vltio.

Iobie. vltio.

In illo tpe. Dixit iesus petro Sequere me. Cōuersus petrus: vidit illū discipulum quem diligebat iesus sequentem: qui et recubuit in cena super pectus eius. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede p̄sbiteri.
ℭ Cōmendat nobis beatissimus euangelista et apostolus iohannes p̄riuilegium amoris p̄cipui: quo amplius meruit honorari a dño. Commēdat testimoniū euangelice descriptionis quod veritate diuina subnixum: nullus fidelium dubitare permittitur. Cōmēdat placidam sue carnis absolutionem: quā specialiter dño se visitante percepit Cum enim dñs post resurrectionē suā septē discipulis inter quos erant petrus et iohannes apparuisset: eisq; ad prandiū inuitatis in

prandendo ter amorē confitēti petro oues suas pascēdas cōmisisset: deīde quia pro earūdem ouiū cura vsq; ad martyrium crucis peruenturus esset intimauit Sed ne forte grauis petro videretur predicta a dño passio crucis hanc confestim lenire suo curauit exemplo dicēs. Sequere me. Ac si diceret. Quia ego prius pro tua redēptiōe crucis supplicium subire non timui: tu quoq; pro mei confessione nois cruce pati formidare non debes. Tu. ℟. Sic eū volo manere donec veniā. Quid ad te tu me sequere. ℣ Hunc ergo cum vidisset petrus dixit iesu: domine hic autem quid. Quid. Lectio octaua.

SEcutus est autē cū petro dñm et ille discipulus quē diligebat iesus: iohannes videlicet ipse / cuius hodie festa celebram⁹ qui hoc scripsit euangeliū. Diligebat autē eum iesus quia specialis prerogatiua castitatis ampliori dilectione eū fecerat dignū Virgo enim electus ab ipso: virgo in euum permānsit. Tradunt nāq; hystorie q; eū volentē nubere de nuptijs vocauerit: et propterea quē a voluptate carnali retraxerat: potiore suo amore donauit. Deniq; moriturus in cruce huic matrē suā cōmendauit: vt virginem virgo seruaret. Quod autē discipulus ille supra pectus magistri recubuit: futuri mysterij signum fuit. Quia enī in pectore iesu sunt omnes thesauri sapientie ⁊ scientie absc̄oditi merito supra pect⁹ eius recubat: qui ceteris se potius exponendis diuine nature archanis indidit / patenter insinuans q; de pectore iesu fluēta doctrine celestis (que nobis ructaret) hauserit. Quia vero beatus petrus audierat se per passionē crucis clarificaturum esse deum: voluit etiam de cōdiscipulo cognoscere qua morte esset petuam transiturus ad vitam. ℟.

8. Diligebat autem eum iesus: quoniā specialis prerogatiua castitatis ampliori dilectione fecerat dignum. Quia virgo electus ab ipso: virgo in euum permansit. ℣ In cruce deniq; moritur⁹ huic matrē virginē virgini cōmendauit. Quia. Lcō. ix.

DOn (inquit dñs) eum volo consummari donec veniā. Et quidē hanc dñi respōsionem fratres tūc temporis tractabant: quasi iohānes nunq; esset moriturus. Quod non ita esse intelligendū ipse iohānes admonere curauit: sed ita potius q; ceteris christi discipulis per passionē cōsummatis: ipse in pace aduētum sue vocationis expectauerit. Sicut enim i patrum litteris inuenimus: cū lōgo cōfectus senio / sciret iminere diem recessus sui: cōuocatis discipulis suis post monita exhortationum ac missarum celebrationem / vltimū eis vale fecit. Deinde descendēs in defossum sepulture sue locū: facta oratione / appositus est ad patres suos / tam liber a dolore mortis: q; fuerat alien⁹ a corruptione carnis. Atq; ita cōpleta est vera dica saluatoris sententia: quia sic eū voluerit manere / donec veniret. Iste est discipulus q; testimoniū perhibuit verbum dei predicādo: perhibuit scribendo. Siquidē a tempore dñice ascēsiōis vsq; ad vltima tēpora domiciani principis: per ānos circiter septuagintaquinq; vdū deo p̄dicauit A domiciano aūt qui secundus post neronē christianorū persecutor extitit / exilio missus post occisionē eius ephesum est redire permissus Tunc compulsus pene ab oībus asye episcopis / ⁊ multarū ecclesiarum legationibus de coeterna p̄ri diuinitate christi alti⁹ facere sermonē se non aliter facturum hoc respondit nisi indicto ieiunio in cōe dñm precarentur: vt illis digna scribere posset. Quo facto: sancti spiritus gratia debriat⁹ diuine veritat⁹ quātū alteri mortaliū nulli licuit: archana reserauit. ℟ In medio ecclesie. vts ad proce. et dicitur hic cum sua prosa: et cū. Gloria patri. ab oīb⁹ sacerd̄. Ante lau. ℣. Tal de honorād⁹ est btūs iohēs. ℭ In lau. ā. 9.

HIc est discipulus ille qui testimonium perhibuit: ⁊ scimus quia verū

est testimoniū eius ℣s. Dñs re. fo. vj. ā. ℣ Hic est discipulus meus sic cū volo manere donec veniam. ℣s. Jubilate. fo. vij añ. ℣ ece puer meus electus quem elegi. posui super eum spiritum meum. ℣s. Deus deus. fo. vij. añ. ℣ unt de hic stantibus qui non gustabunt mortem: donec videant filium hois in regno suo. ℣s. Benedicite. fo. vij. añ. ℣ ic eum volo manere donec veniam: tu me sequere. ℣s. Laudate. fo. vij.

Capitulum.

Qui timet deum faciet bona: et qui continēs est iustitie apprehendet illam: et obuiabit illi quasi mater honorificata. hymn⁹. Exultet celum. ℣. Annunciauerunt opera dei. añ.

Hic est iohannes qui supra pectus dñi in cena recubuit: beatus apostolus cui reuelata sunt secreta celestia. Benedictus. fol. vij. Oratio. Ecclesiam. Mēo. de nati. añ Hodie intacta. ℣⁹. Benedictus qui venit. Oratio. Concede ℣s. Mēo. de sancto stephano ad has matu. fiat cum hac añ. sine de eo prius processio facta fuerit: sine non. añ. ℣epelierūt stephanum viri timorati: et fecerūt planctum magnum super eum. ℣. Justus germinabit. orō Da nobis ℣s. ℂAd. j. ā. Hic est discipulus ille. ℣s. Deus in noie. fo. ix. ℂAd. iij. añ Hic est discipulus meus. ℣s Legem pone. fo. xij. cah. Qui timet. ℟. et ℣. de cōi vni⁹ apli ad oēs horas dicūtur cum Alla. Et rñsiones ℣siculorū dicūt sine alla. ℂAd. vj. ā. Ecce puer. ℣s. Defecit. fol. xiij. Cpm.

Sap. 15

Qbauit illum pane vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potauit illum / et firmabitur in illo et nō flectetur / et continebit illum et non confundetur: et exaltabit illū apud proximos suos. ℂAd. ix. ā. Sicū. ℣s. Mirabilia. fo. xiij. Capitulum

Sap. 15.

IN medio ecclie aperuit os eius et implenit eum dñs spiritu sapiētie et intellectus: stola gloxie iduit eum. ℂAd oēs añ. Tecum principium ℣s. Dixit dñs. fo. xl. Cpm. Qui timet deū. ℟. Iste est iohannes. Hoc ℟. a solo sacerdote incipiatur ad gradū chori in cappa serica: et suus ℣. ad oibus sacerdotibus cātetur in suppell. ad modum prose in statione puerorū: cū ℣. Gloria sit altissimo. hymn⁹. Exultet celum. ℣. Annunciauerunt opera dei. añ. In medio ecclesie aperuit os eius: et implenit eum dñs spiritu sapientie & intellectus stola gloxie induit eum alla alla alla. ℣s. Magnificat. orō. Ecclesiā tuā. Mēo. de nati. añ Gaudeamus. ℣. Verbū cā℟. orō. Cōcede ℣s. Iste modus seruetur ad mēo. de nati. in ℣. dicendis tā ad vēs. q̄ ad matuti. scilicet q̄ ad vēs dicitur ℣. Verbum caro et ad matuti. dicitur ℣. Benedictus qui venit. Mēo. de sancto stephano. cum hac añ Tu principatum. vbi processio facta fuerit prius de eo. vbi vero pcessio facta nō fuerit dicit añ. Lapidauerunt. ℣. Glia et honore. orō. Da nobis ℣s. Similit fiat de sancto iohanne / et de sctō thoma. Dictis vero proprijs añis de sctō stephano: fiat de eo mēo. cū añ. de laudibus suo ordine: quibus dictis dicāt añe. de noctur. Similiter suo ordine de sctō iohanne / et de innocētibus / et de scō thoma: eodē modo fiat memo. In octa. vero predictor sctōr dicitur vna de proprijs añis. ad mēo. q̄ ibidē reperitur notata. Tunc eat processio puerorū ad altare innocentū / vel scē trinitatis: cum capis sericis et cereis illūinatis in manib⁹ suis cātādo ℟.

Centum quadragintaquatuor milia qui empti sunt de terra: hii sunt qui cum mulieribus nō sunt coinquinati virgines enim perm ānserunt. Ideo regnabunt cū deo: & agnus dei cum illis. Episcopus puerorum si assit: incipiet hoc ℟. Tres pueri dicant ℣. Hi empti sunt ex omnib⁹ primitie deo et agno: & in oxe eorū non est inuētum mendacium. Ideo Oēs pueri cātēt simul prosam vt sequitur videlicet.

91

Sedētē i supne maiestatis arce. Et chorus respondeat cantū prose post vnū quēq; ℣. sub littera E. ℣. Adorant humilime proclamātes ad te. ℣. Sancte sctē sancte sabaoth rex. ℣ Plena sunt oia glie tue. ℣. Cum illis vnde vigintiquinq;. ℣.

Atq; cum innocentissimo grege. ℣. Qui sunt sine vlla labe. ℣. Dicentes excelsa voce. ℣. Laus tibi dñe rex eterne glie. Ideo re. Ad hãc processionẽ non dicat Glia patri. sed dũ prosa canitur thurificet episcopus puerorũ altare: deide imaginẽ sancte trinitatis: et postea dicat sacerdos modesta voce hunc ℣. Letamini in domino. Oratio.

DEus cuius hodierna die preconiũ innocentes martyres non loquendo sed moriendo confessi sunt oia in nobis viciorũ mala mortifica/ vt fidem tuam quã lingua nostra loquitur: moribus etiam vita fateatur Qui cum deo patre. In redeundo de sancta maria ℟. Felix nãq; cũ suo ℣. quo finito / dicat episcopus puerorũ modesta voce. ℣. Speciosus forma oriõ Deus qui salutis. que sic terminetur Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deꝰ. Per oia secula seculorũ. Amen. Dñs vobiscũ. Et cũ. Deinde sequatur Benedicamus dño. a duobus vel tribus extra regulã. Tũc eps puerorũ intret stallũ suũ/ et interim cruciferarius accipiat baculũ epi conuersus ad epm: et incipiat hãc añ. Princeps ecclesie. que nõ dicitur epo absente. Et cũ venerit ad istud verbũ. Cũ mansuetudine: conuertat se ad populũ et cantet totã añ. Princeps ecclesie pastor ouilis: cunctã plebẽ tuã benedicere digneris. Cum mãsuetudine et caritate humiliate vos ad benedictionem. Chorus rñdeat Deo gratias. Deinde tradat baculum epo: et tunc incipiat eps puerorũ primo signando se in frõte/ hoc modo incipiendo Adiutorium nostrũ in noie dñi Choꝝ rñdeat. Qui fecit celũ et terram. Itẽ eps signando se in pectore dicat. Sit nomẽ dñi benedictũ. Choꝝ rñdeat. Ex hoc nunc ⁊ vsq; in seculũ. Deinde eps cõuersus ad chorũ eleuet brachiũ suũ ⁊ incipiat hanc bñdictionẽ hoc modo Crucis signo vos cõsigno. Hic cõuertat se ad populum dicẽs. Vestra sit tuitio. deide ad altare cõuertat se dicẽs. Qui vos emit et redemit. Postea ad semetip sum reuersus ponẽdo manũ suã sup pectus suum dicat Carnis sue precio. Chorus Amen. His itaq; pactis incipiat eps puerorũ cõpleto. de die more solito: post Pater noster. et Aue maria. Et post cõpleto. dicat eps puerorũ ad chorum cõuersus sub tono predicto. Adiutorium nostrum in noie dñi. Qui fecit celũ ⁊ terrã. Sit nomen dñi benedictũ Ex hoc nunc et vsq; in seculum. Benedicat vos ops deus: pater ⁊ filius ⁊ spiritus sanctus. Amen. vbi vero nõ fit processio de innocentibus: tunc fiat in pris de eis memoria ante memo. de natiuitate cũ hac añ. Innocentes pro christo infantes occisi sunt: ab iniquo rege lactentes interfecti sunt: ipsum sequũtur agnũ sine macula: ⁊ dicũt semper gloria tibi dñe ℣. Letamini. oño. Deꝰ cuꝰ hodierna.

¶ Die sanctorũ innocentium ad matuti. Inuita. Venite adoremus dñm. Qui in sctis gloriosus est. ps. Venite. hymnꝰ. Sanctorꝝ meritis. ¶ In .j. nocturn. añ. Herodes vidẽs quia illusus esset a magis: misit in bethleem et occidit omnes pueros qui erant in eo et in omnibus finibus eius. ps. Btũs vir. fo.ij.añ. Christus infans non despexit suos coetaneos milites sed prouexit: quibus dedit ante triumphare q̃ loqui. ps. Quare fremuerunt. fo.ij.añ. Arridebat paruulus occisori: gladio adiocabatur infantulus: nutricis loco attendebat lactens percussoris horroꝛẽ. ℣ In dño. fo.iij. ℣. Letamini. ¶ Seuerianus. ¶ Lectio prima.

Seuerianus.

SElus quo tendat/ quo prosiliat liuor: inuidia quo ferat herodiana hodie patefecit inimanitas. Que dum tẽporalis regni emulatur angustias: eterni regis ortũ molitur extinguere: sicut ait euangelista Tunc herodes inquit videns quia illusus esset a magis: misit in bethleem/ et occidit oẽs pueros qui erant in ea: et in oibus finibus eꝰ

De innocentibus.

Uidens quia illusus est: dolet ipietas se esse illusam: dilatans se crudelitas furit. Fremit dolositas se deceptam: et i se fraus reuersa collidit. Herodes stridet cadens ipse in laqueum quem tetendit: hinc iniquitatē quam considerat euagiat De fide perfidie sumit arma terreno querit furore quem natum celitus non credit. Ad sinus matrum militum cogit castra: inter vbera arcem pietatis oppugnat In teneris vberibus ferrum durat: lac fudit anteq̄ sanguinē: dat ante mortē senti re quā vitam: tenebras ingerit itrantibus lucem. Sic agit minister mali: minister doli / re artifex: inuentor sceleris: impietatis auctor: pietatis predo: inimicus innocentie: hostis nature: suis peior: pessimus sibi. Quē christus non vt euaderet: sed ne videret fugit: in altum tēdens / cadit ab alto. Celum pulsans: intrat profundū / in se vadit cū vadit in deū. Se occidit q̄ vitā conatur occidere: qa capere nō potest perditionē salus: occisionē vita: eternitas finē O ābitio q̄ ceca semper: o q̄ presumptio pessima: o q̄ perdit cōcessa: qui inconcessa captat. R.

Sub altare dei audiui voces occisorum dicentium Quare non defendis sanguinē nostrum et acceperunt diuinū responsum adhuc sustinete modicum tēpus: donec impleatur numerus fratrum vestrorum. ℣. Uidi sub altare dei aīas sanctorū propter verbum dei quod habebāt ꝛ clara voce dicebant. Quare. Lectio secunda.

Herodes obsidens terrenum regnum: impugnat celeste. Terrenis inhyās irruit in diuinam: ipsā ꝙ pietatem omni impietate insectat Audierat natum regem destinat⁹ ad scelus ad piaculū prōptus: parat⁹ ad crimen: causas innocentie non requirit ius abnegat: ꝛfudit falꝙ nephalꝙ Cui neq̄cia est sodalis: cui odiosa est equitas: iniquitas est semper amica: qui cedib⁹ viuit: qui se munit sanguine / qui crudelitatibus seuit: cui de tiore stat totum / de amore nichil constat Herodes tunc cecus sic christum gladijs querit: inuestigat cruore / crudelitate rimatur / successorem timens: incessit in auctorem. Premit innocētes volens innocentiā deperire: innocentis causam facit nocentiū crimē. Munus nati natoꝛ vertit in penam. Auctoris ortū: ortiētiū mandat occasum Negociū saluantis saluandorū iubet esse discrimē. Quorum lingua tacuit oculi nihil viderunt. Nil audierūt aures: manus nil fecerunt / et q̄bus act⁹ nullus: vnde culpe sumpserunt mortē qui viuere nescierūt Quibus apud herodem solum: quod nati sunt hoc fuit crimen. Quid christus futurorū prescius cōscius secretorū: cogitationū index: mentiū perscrutator quare deseruit quos sciebat propter se querēdos esse: propter se nouerat occidēdos? Natus rex et rex celestis: quare neglerit milites innocētie sue? Coeta neū sibi quare contemplit exercitum Quare cunabilis suis deputatas excubias sic reliquit: vt solum quesiturus hostis totum crassaretur in militem? Fratres christus nō desperit suos milites sed prouexit: quibus ante dedit triumphare q̄ viuere: quos fecit capere sine concertatione victoriā quos donauit coronis anteq̄ mēbris quos voluit virtutibus vitia preterire: ante celū possidere q̄ terrā. Premisit ergo christus suos milites: nō amisit. Recepit suas acies non reliquit. Beati quos natos martyrio videm⁹ esse non seculo. Rem.

Sub throno dei omnes sancti clamant. Uindica sanguinem nostrum deus noster ℣. Sub altare dei audiui voces occisorū clamantiū et dicentiū. Uindica. Lcō. iij.

Beati qui labores in requiem in refrigerium dolores: merores in gaudium cōmutarūt. Uiuunt: viuunt. Quia vere viuunt qui p christo merētur occidi. Beati vētres qui portauerūt tales. Beata vbera que se talibus infuderūt. Beate lachrime que pro talibus fuse: fletibus gratiam ba

ptilmatis contulerũt. Arridebat igi
tur paruulus occisori: gladio adioca
batur infantulus/nutricis loco atten
debat lactens percussoris horrorem.
Matres tulerũt quicquid et angoris
extitit et doloris. Nam gladius filio=
rum pertrãsiens mẽbra ad matrum
corda deuenit: et necesse ẽ vt sint pre
mij consortes: que fuerunt socie passi
onis. Non enĩ carebũt martyris gau
dio: martyrij lachrimas que fuderũt
Hoc loco attendat auditor et intelli=
gat martyriũ non constare per meri=
tum: sed venire per gratiam. In par
uulis que voluntas/quod arbitrium
vbi captiua fuit et ipsa natura? De
martyrio ergo demus totum deo: ni=
chil nobis. Vincere dyabolũ/corpus
tradere/contẽnere viscera/tormenta
expãdere/lassare tortorẽ/capere de in
iurijs gloriã/de morte vitã nõ vtutis
humane: sed muneris est diuini. ℟m.

3 Dignus a dignis laudatur. Et innocẽs
innocẽtium. Testimonio cõprobatur ℣.
Accipiunt enim a christo ⁊ referunt: conse
quuntur et reddunt. Et innocens. Gloria
Testi. ¶In.ij.nock.añ. Norunt infan
tes laudare deum qui loqui non nouerãt:
fiunt periti laude qui fuerant imperiti ser
mone. ℣s Dñe quis habitabit. fo.iiij.
añ. Erigitur itaq; infantium etas in lau
dem: que delictorum non nouerat crimen
℣s. Conserua me. fo.iiij.añ. Dign⁹
a dignis laudatur: et innocens innocentiũ
testimonio cõprobatur. ℣s. Dñi est ter.
fo.ix.℣. Exultent iusti.

¶Sermo bti iohannis epi. Lcõ.iiij.

De ser. bti ioannis epi.

2 Dicatur nouus ab infantibus
sermo scis laudibus christi: in
gloriã dñi primã vocẽ aperiunt inno
cẽtes. Fiũt diserti laude: q̃ fuerãt ipe=
riti sermone. Offerũt dño primitias
lingue/nouos oris immolant fruct⁹/
verborum principia libant Infantia
enim que per etatem loqui non pote=
rat: gratias dei cũ gaudio resonabat
Norunt laudare christum: qui loqui
non nouerant. Fiũt periti laude: qui
fuerãt iperiti sermone. Ostendũt lau
dibus dñm: suffragijs predicant chri
stum. Fiunt interea pueri sine magi=
stro diserti/docti sine doctore: periti
sine eruditore. Agnoscunt infantes
christum: predicant dñm: nõ quẽ per=
suasio humana docuerat: sed quẽ di=
uinitas innocentibus inspirabat Ces
sant enim humana cũ diuina tractã=
tur: q̃a humana ipsa prodesse non po
terunt: nisi diuinorũ solatio subleuẽ=
tur. Necesse est enim terrena succum
bere/cum celestia predicantur: natu=
ralia silere/cum virtutes loquuntur
Erigitur itaq; infantium etas in lau
dem: que delictorũ nõ nouerat crimẽ
Dignus a dignis laudatur/et innocẽs
innocẽtiũ testimonio p̃dicatur. Accipiũt
enim a christo et reddunt/consequũt
et referunt? Uno enim tempore ⁊ qui
dederat/recipit: et q̃ acceperat/reddit
Uno inq̃ tẽpore sua christo reddũtur
dũ ei⁹ laudes illi ab ifãtib⁹ referũt. ℟

4 Effuderũt sanguinem sanctorum velut
aquam. In circuitu hierusalem: ⁊ nõ erat
qui sepeliret. ℣. Uindica dñe sanguinẽ scõ
rũ tuorũ qui effusus est. In circui. Lcõ. v

2 Primus de laude innocentium
quid de lactentium laudibus
proferemus? Quorum laudẽ inueni=
re nõ possumus: nisi eosipsos qui lau
dauerunt nouerimus. Qui sint/vbi
sint quã nunc laudem intulerint q̃ro
qui loqui non norãt? Neq; enim etas
illa poterat posse/quod natura nõ de
derat: aut celebrari a talibus poterat
quod institutio denegebat. Dicũt nãq;
dño laudes trucidati ab herode lactẽ
tes. Loquũtur sanguine/quod ligua
non possunt. Passione canunt: quod
sermone non norunt. Occisi predicãt
quod viui non poterãt. Nec nouũ q̃d
dicitur vt innocens sanguis/aut deo
referat laudes/aut suas indicet passi=
ones/cum abel sanguis clamet ad ce=
lum: et occisorum anime ab altari vo
ciferẽtur ad deum. Contulit infantu
lis martyriũ laudem/q̃mbus negaue
rat natura sermonem Licuit sangui
ne clamare: quib⁹ narrare nõ licebat

De innocentibus.

voce. Licuit sanguine loqui: quibus lingua non licuit. Miscent cum dño colloquia: q̃bus humana negata sũt verba. Occisis aũt innocentibus istis impleta sunt prophetie verba dicẽtis Vox in rama audita est fletus et plorationis/rachel flentis filios suos: et noluit consolari quia non sunt. ℟m. Isti sunt sancti qui passi sunt propter te dñe vindica eos. Quia clamant ad te quotidie. ℣. Sub throno dei oẽs sancti clamant: vindica sanguinẽ nostrũ. Quia. Le. vj.

IN rachele duo diuersa conspicio: fletum/et consolationis cõtemptum. Sed conditio a matre defletur: spe autẽ glorie consolatio hũana contemnitur. Pietatis affectus in fletibus declaratur: sed pro occisorũ gloria repudiũ consolationi indicit. Pugnant enim in matre affectus z fides: humanitas cum deuotiõe decertat. Deflet hũanitas: sed deuotio consolatur. Licuit enim matri humanitus flere: cui nõ licuit consolatiõe humanitus indigere. O beata lactentiũ gloria: quibus contigit dedicare martyria. Nouos exercitus christus pbat legiones lactentes victoria ppetrata coronat. Fiunt pro christo victores: q̃ etate fuerãt coequales. Fiunt inq̃ infantes sine certamine fortes: sine pugna victores. Norunt vincere: q̃ non norunt pugnare. Existunt victorie cõpotes: qui fuerãt etate imbelles Mercantur premiũ martyrio/ gloriã sanguine comparant: eternã vitam temporali morte cõmutant. Nec timuit illa etas mortem: nec horruit. Timere enim non potuit: que timere nõ nouit. Trãsmittit infantes infans christus ad celũ. Offert noua exenia patri primitias fructuum exhibet genitori Ostendit futurã fecundissimã segetẽ dũ in semine tãtam exhibet vbertatẽ Contulit hostilis imanitas infantib9 multis martyriũ: dum infantem querit occidere christũ Beneficiũ tribuit cum occidit. Inuideret enim eor gloríe: si amaret. Sed alie sũt terrestres pugne alie celestes victorie. In prelio christi moriendo viuitur/cadẽdo surgit: victoria piteritũ cõparat. Tu. ℣ Norunt infantẽ laudare dñm qui loqui non nouerant. Fiunt periti laude: qui fuerant iperiti sermone. ℣. Licuit sanguine loqui quibus lingua non licuit: miscẽt cũ dño colloquia quibus humana negata sũt verba. Fiunt pe. Gloria patri. Qui fue. ¶In. ij. nock. añ Dicũt infantes dño laudes trucidati ab herode: occisi predicãt quod viui non poterãt. ℣s. Exultate iusti in dño. fo. xvj. añ. Licuit sanguine loqui quibus lingua non licuit miscent cũ dño colloquia: q̃bus humana negata sũt verba. ℣s. Benedicã. fo. xvj. ã. Vidica dñe sanguinẽ sctõrũ tuorũ q̃ effusus est ℣s. Deus vene. fo. xxx. ℣. Justorũ aie.

¶Secundum matheum. ij.

Rachel. 3

IN illo tẽpore. Angel9 dñi apparuit in somnis ioseph: dicens Surge et accipe puerum et matrem eius: z fuge in egyptũ: et esto ibi vsq̃ dum dicam tibi Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri. De morte pciosa martyr christi ino cẽtiũ sacra nobis fẽs carissimi euãgelica lectio recitata est: in qua tñi oim christi martyrũ pretiosa mors est designata. Quod enim paruuli occisi sũt significat per humilitatis meritũ/ad martyrij perueniendũ gloriã. Quod in bethleem occisi sunt/ et in oĩbus finibus eius: ostẽdit non solũ in iudea vnde ecclesie origo cepit: sed et in omnibus eiusdẽ ecclesie finibus quacũq̃ per orbem diffusa est/persecutionem seuituram perfidorũ: et piorũ patientiam esse coronandã Quod a bimatu occisi sunt: doctrina et operatione pfectos indicant. Dñ vero infra: simplices vel ydiotas fidei tamen non ficte constancia fortes eque denunciãt. Quod illi quidẽ occisi sunt/sed christ9 qui querebatur viuens euasit: insinu

at coꝛpoꝛa quidē ab ipīs posse perimi
sed chꝛistū pꝛo quo pꝛecutio tota seuit
nullatenꝰ eis vel viuētibꝰ vel occisis
posse aufeꝛꝛi: sed eos veraciteꝛ ꝓtesta
ri: qꝫ siue viuimus dño viuimꝰ: siue
moꝛimur dño moꝛimur. Siue enī vi
uimꝰ siue moꝛimur: dñi sumꝰ. Tu. ℣
7 Justi sūt sancti qui nō coīquinaueꝛūt vestimē
ta sua. Ambulabūt mecū in albis quia di-
gni sunt. ℣. Hi sunt qui cū mulieꝛibꝰ non
sūt coīqnati: vꝛgines enī sūt. Am. ℣c. vij
Uaticiniū aūt hieꝛemie quo dē.
Uox in rama / id est in excelsis
audita est ploꝛatꝰ et vlulatus: manife
ste denunciat luctū sctē ecclie: q̄ de iu
sta mēbꝛoꝝ suoꝝ nece gemit: nō vt ho
stes garriūt in vacuū cedere: sed vlq̄
ad solū alcēdere supni iudicis. Et si-
cut ꝓthomaꝛtyꝛis abel: ita etiā sāgui
nē ꝛeteꝛoꝝ maꝛtyꝛū de teꝛꝛa clamare
ad dñm. Mō rachel ploꝛasse filios su-
os dicit / nec voluisse cōsolari quia nō
sūt: significat eccliam ploꝛare ꝯdem
sctoꝝ de hoc sclo ablationē: sed nō ita
velle cōsolari / vt q̄ seculū moꝛte vice-
rūt: ruꝛsus ad scti certamina secū tol
lerāda redeāt. Quia nimirū nō sunt
vltra reuocādi i mūdū / de cuiꝰ erūnis
semel euaseꝛūt coꝛonādi ad chꝛistum
Per hoꝛq; dñs ne occideꝛet ab herode
sublatꝰ est a parētibꝰ in egiptū: dat ex
ēplū fidelibꝰ ne dubitēt rabiē pꝛequē-
tū vbi opoꝛtunū fuerit declinare fu-
giēdo: cū hoc deum ac dñm suū fecisse
meminerit. Sic q̄dē ipe q̄ erat suis p̄ce-
ptuꝰ: cū vos pꝛecuti fuerit i ciuitate
ista fugite in aliā / pꝛiꝰ fecit qđ p̄cepit /
fugiēdo hoiem quasi hō i tra: quē ma
gis paulo āte mōstrauit stella de celo
8 Hoꝛauerūt viuētē i scla scloꝝ. Mit (℣.
tentes coꝛonas suas ante thꝛonū dei sui.
℣. Et ceciderūt in cōspectu thꝛoni in facies
suas: et benedixerūt viuētē i scla. Mittē.
Quod occisis pꝛo dño (Lcō. ix.
pueris herodes nō longe post
obijt / et ioseph monēte angelo puerū
iesū cū matre ad terrā israel reduxit:
significat oēs pꝛecutiones q̄ cōtra ec-
clesiā erāt mouēde: ipoꝛ peꝛsecutoꝝ
moꝛte vindicādas / eisdēq; multat' pꝛe-
secutoꝛibꝰ pacē ecclie denuo reddēdā:
et sctōs q̄ latuerāt ad loca sua eē reuer
suros. Opoꝛtet fratres charissimi q̄a
pꝛimitias maꝛtyꝛū hodierna festiui-
tate veneramur: de eterna q̄ in celis
est maꝛtyꝛū festiuitate sedule cogite-
mꝰ: eoꝛūq; vestigia iquātū possumus
sequēdo: et ipsi eiusdē festiuitatis sup
ne participes existere curemꝰ (testāte
apło) q̄a si socij passionū fuerimꝰ: sic
et cōsolatiōis erimꝰ. Nec tā de moꝛte
eoꝛū lugeamꝰ: q̄ de iusta palme perce
ptiōe letemur. Nā supna hꝛsm que
est mater oīm hunc eos expulsos moꝛ
in aliā vitā obuijs leticie ministris ex
cepit: atq; in gaudiū dñi sui perpetuo
coꝛonādos introduxit. Stant modo
(vt iohānes dicit) ante thꝛonū dei co-
ronati: qui quōdā ante thꝛonos iudi-
cū terꝛenoꝝ iacebāt penis attriti.
Stāt in cōspectu agni / nulla ratione
illic a cōtēplāda eius glia separādi: a
cuius hic amoꝛe nec per supplicia po-
tuerūt separari. Stolis fulgēt albis
et palmas in manibꝰ habēt: quia pꝛe
mia in operibus habēt: dum coꝛpoꝛa
que p dño di penarū genere passi sūt
dissipari: p resurrectiōem gloꝛificata
recipiūt. Magna voce salutē deo de-
cātāt q̄a magna gratiarū actione re-
colūt nō sua virtute / sed ipo auxiliāte
se tribulationū ipugnātiū certamia
superasse. ℣. Cētū quadꝛaginta. vts ad
vs. et dē hic cū sua pla: et cū ℣ Gloꝛia
patri. ℣. Justi aūt in ppetuū. In lau. añ

Herodes iratus occidit multos pue ad laud.
ros: in bethleē iude ciuitate dauid.
ps. Dñs regna. fol. vj. añ. Hbimatu
et infra occidit multos pueros herodes pꝛo-
pter dñz. ps. Jubilate. fo. vij. ā. Uox
in rama audita est ploꝛatus et vlulatus ra
chel ploꝛans filios suos. ps. Deus deus.
fo. vij. ā Sub thꝛono dei oēs sancti clamāt
vltica sanguinē nostrum deus noster. ps.
Benedicite. fol. vij. añ. Laudes red-
dant pueri tibi rex sabaoth. quia per tro-
pheum per te factum exultant innocentes
ps. Laudate. fol. vij. Capitulum.

Sanctoꝝ innocentiū.

Apo.14 VIdi supꝛa mōtē syō agnū stan tē ꝫ cū eo cētū quadꝛagita qua tuoꝛ milia habētes nomē eiꝰ ꝫ nomen patris eiꝰ scriptū in frōtib⁹ suis.hÿ⁹. Rex glorioſe mar.ỽ. Mirabilis deus. añ. Hi sunt qui cū mulierib⁹ nō sunt coin quinati. virgines eni sūt ꝫ sequūtur agnū quocūqꝫ ierit. ps. Bñdicē Oꝛ. Deus cuiꝰ hodier.vtš. Mēo.de nat.ā. Nesci ens mater.ỽ. Bñdictus qui venit. Oco Cōcede q̄s. Mēo. de scō stephano: vbi pcel.pꝛiꝰ de eo facta fuerit: cū hac.ā. Lapidauerūt.j.de.lau. vbi pcel. facta nō fuerit: ỽ rān Lapides toꝛrentes.ij: de lau.ỽ. Juſtꝰ ger Oꝛ Da nobis q̄s Mēo. de scō ioāne: vbi pcel. de eo pꝛiꝰ facta fuerit: cū hac ā. Valde honoꝛād⁹ est ỽ Annunciauerūt. Oco. Ecclesiam tuā. vbi vero pcel. facta nō fuerit: ỽ ā. Hic est discipul⁹ j. de lau. ỽ. Valde ho. Oco. Ecclesiam tuā Dictis mēoꝛijs: di cat eps puero. bñdic. sup pplm sicut et post cōpl. supꝛa dictū est. Ad.j.ān. Herodes iratꝰ j. de lau. ps. Deꝰ in noie Ad.iij.ā. A bimatu.ij. de lau. p. Legē po. Cp. Vidi supꝛa mōtē. Ry. et ỽ. de cōi plurimoꝛū martyꝛū ad oēs hoꝛas dicūt cū alla. Et rñsiones ỽ. sunt alla. dñr Ad.vj.ā. Voꝛi rama.iij. de lau. p.

Apo.14 HI sūt q̄ cū mulie=(Defecit. Cp. ribus nō sūt coinquinati virgi nes eni sūt et sequūtur agnū quocūqꝫ ierit. Ad nonam ān. Sub trono .iiij. de lau. ps. Mirabilia. Capitulum.

Apo.14 HI empti sunt ex oīb⁹ pꝛimitie deo et agno: ꝫ in oꝛe eoꝛū nō est inuētū mēdaciū: sine macula sūt: āte thꝛonū dei. Ad vš.ā. Tecū pꝛincipiū. p Dixit ỽ. Cp. Vidi supꝛa mō. Ry. Cētū quadꝛagita.ir. Hoc Ry. ab vno solo pu ero icipiat ad gradū choꝛi i capa seri. ꝫ suꝰ ỽ. ab oīb⁹ pueris i supell. cātet i statiōe pueroꝛū cū psa si placet: ꝫ etiā cū Glia patri. hÿ⁹. Rex glorioſe marti rū.ỽ. Mirabilis deꝰ.ā. Et ecce vidi agnū stātē supꝛa mōtē syon: ꝫ cū eo sctoꝛū milia et habebāt nomē eiꝰ ꝫ nomē patris eiꝰ scri ptū in frōtib⁹ suis. ps. Magn Oꝛ. Deꝰ cuiꝰ hodi. Mēo. de nat.ān Virgo ỽgo vtš. ỽ. Verbū caro. Oꝛ. Cōcede q̄s. Me mo. de sctō stephano: vbi pcel. pꝛiꝰ de eo facta fuerit: cū hac ān. Lapides.ij. de lau. vbi vero pcel. facta nō fuerit: ỽ rān. Adhesit aīa.iij. de lau. ỽ. Gloꝛia et honoꝛe. Oco. Da nobis q̄s. Mēo. de sctō ioāne: vbi pcel. de eo pꝛiꝰ facta fu erit: cū hac ān. Hic est discipul⁹ ille j. de lau. vbi vo pꝛocel. facta nō fuerit: dē ā. Hic est discipul⁹ meꝰ ij. de lau. ỽ. Val. de honoꝛād⁹ oco. Ecclesiam tuā. Postea accipiat cruciferariꝰ baculū epi: et cā tet ā. Pꝛiceps ecclie. sicut ad pꝛias veš. Similer ꝫ eps pueroꝛū bñdicat pplm supꝛadicto modo. Et sic cōpleat offi. pueroꝛū huiꝰ diei. Tūc eat pꝛocel. ad altare sci thome martyꝛis habitu nō mutato / absq; cereis in manib⁹: cātā. do Ry. cantoꝛe incipiente. Ry.

Lacet granū oppꝛessū palea: iustꝰ cesus pꝛauoꝛū framea. Celū domo cōmutās lu tea. ỽ. Cadit custos vitis in vinea: dux in castris / cultoꝛ in area. Celū. Deide dicat pꝛosa ab oīb⁹ q̄ volūt in suppell. coꝛā altare. Pꝛosa. Clāgat pastoꝛi tuba coꝛ= nea: Choꝛⁱ⁹ respōdeat cātū pꝛose post vnūquēqꝫ ỽ. sup litterā A ỽ. Ut libera sit chꝛisti vinea. ỽ. Quā assūpsit sub car= nis trabea. ỽ. Liberauit cruce purpurea. ỽ. Aduersatrix ouis erronea ỽ. Fit pasto ris cede sanguinea. ỽ. Pauimēta xpi mar= moꝛea. ỽ. Sacro madēt cruoꝛe rubea. ỽ. Martir vite donatū laurea. ỽ. Velut gra nū purgatū palea. ỽ. In diuia trāsfertur hoꝛrea. Celū. Ad hāc pꝛoce. nō dicatur Glia. sed dū psa canit thurificet sacer dos altare: deinde imaginē btati tho= me mar. et postea dicat modesta voce ỽ. Oꝛa pꝛo nobis beate thoma. Oratio.

DEus pꝛo cuius eccla glorioſus pōtifex thomas gladijs impio rū occubuit: pꝛesta q̄s/ vt oēs qui eius implorant auxiliū: petitionis sue sa= lutarē cōsequātur effectum. Per. In redeundo dicit Ry. vel. ān. de cā maꝛ. Ubi vero nō fit pꝛocel. de sctō thoma: tūc fiat in pꝛimis de eo memo. āte me moꝛiam de natiui. cum hac ān. Pa= stoꝛ ceⁱ⁹ in gregis medio pacē emit cruoꝛis

precio: o let⁹ doloꝛ in trisci gaudio: grex respirat pastoꝛe moꝛtuo plãgẽs plaudit mater in filio: quia viuit victoꝛ sub gladio ꝟ: Oꝛa pꝛo nobis btẽ thoma. Oꝝ. De⁹ p cui⁹ eccl̃ia. Che sequẽtes ãe. dicãt ad mẽoꝛiã. de inocẽtib⁹ p octa. qb⁹ dictis dicãt ãe. de laudib⁹: ꝛ postea de nock. añ. Lauerũt stolas suas: ꝛ cãdidas eas fecerũt in sanguine agni. aĩ. Hmbulabũt mecũ in albis qm̃ digni sunt: ꝛ nõ delebo nois eoꝛũ de libꝛo vite. añ. Cantabũt sci cãticũ nouũ ante sedẽ dei et agni: et resonabat terra in voces eoꝛum.

In die sci thome marti. ad mat. Inuit. Assũt thome martyꝛis solẽnia. Uirgo mater iubilet eccl̃ia. ꝑs. Uẽite. hy⁹. Martyꝛ dei In. j. nock. añ. Sũmo sacerdotio thomas sublimat⁹: est in virũ aliũ subito mutat⁹. ℟. Beat⁹ vir. fo. ij. añ. Monach⁹ sub clerico clã ciliciat⁹ carnis carne foꝛtioꝛ edomat conat⁹. ꝑs. Quare fremue. fo. ij. añ. Cultoꝛ agri dñi tribulos euellit: ꝛ vulpes a vineis arcet et expellit ℟s. Dñe qd multi. fo. ij. v. Glia et honoꝛe Passio sci thome martyꝛis edita a ioãne sctẽ recoꝛdatiõis Carnoten. epo / pꝛi⁹ cãcellario Sarũ eccl̃ie. Lec. pꝛima

Johãnes epi⁹ carnoten

Loꝛiosi martyꝛ⁹ thome fratres carissimi natalem celebꝛãtes: ꝗa totius vite et cõuersatiõis eius insignia recolere nõ sufficim⁹: passionis ei⁹ modũ causãq; succinctus sermo pcurrat Beat⁹ igit thomas sicut in cãcellarie vel archidyaconat⁹ officio in reb⁹ gerẽdis icõparabiliter extiterat strenu⁹ ita et post suscepti pastoꝛis officiũ supꝛa humanã estimationẽ fact⁹ est deo deuot⁹ Cõsecrat⁹ eni repẽte mutatus est in virũ aliũ. Ciliciũ clã iduit femoralib⁹ etiã vsus est vsq; ad poplites ciliciis: ꝛ sub vest⁹ clericalis honestate habitũ celãs monachalẽ: carnẽ pꝛos⁹ coegit seruire spũi deo studẽs olim virtutũ exercitio sine itermissiõe placere Sciẽsq; se cultoꝛẽ positũ i agro dñico i vinea custodẽ / pastoꝛẽ i caulis: misterriũ sibi creditũ studiose cõpleuit. Jura et dignitates eccl̃ie quas publica sibi potestas vsurpauerat resarcire ꝛ in statũ debitũ reuocare conatus est. Unde graui q̃stione sup iure ecclesiastico et regni cõsuetudibus iter ipm ꝛ regẽ ãgloꝛũ exoꝛta: coacto cõsilio pꝛo posite sunt ꝛsuetudies ille quas idem rex tã archiepi q̃ suffraganeoꝛ suoꝛũ scripto roboꝛari pertinaciter exegit. Negauit ꝛstãter archiep̃s: manifestã in eis asserẽs libertatis ecclesiastice subuersionẽ. Affect⁹ est igit contumelijs imẽsis: dãnis grauioꝛib⁹ attrit⁹: ꝛ in numeris lacessitus iurijs. Tãdẽ sibi moꝛte itẽtata q̃ causa eccl̃ie nõdũ plene inotuerat ꝛ psonalis videbat psecutio: cedẽdũ cẽsuit esse malicie. Act⁹ ergo in exiliũ / a dño papa alexãdꝛo senonis honoꝛifice suscept⁹ est: ꝛ in monasterio põtiniacẽsi studio se ꝛmẽdat⁹ Studẽs liuoꝛ thome supplicio: thõe (Ꝛgen⁹ dãnat exilio. Tota simul exit cognatia. ꝟ. Oꝛdo sexus etas cõditio: nullo gaudet hic pꝛiuilegio. Tota. Lectio secũda.

Confiscãtur interi in ãglia oẽs archiepi redditus vastãtur pꝛedia / possessiones diripiũtur et excogitato nouo supplicij genere: tota simul pꝛoscribit thome cognatio. Oẽs etiã amici eius vel familiares / vel quicũq; eũ quocũq; titulo cõtingebãt: sine delectu conditionis aut foꝛtune / dignitatis aut oꝛdinis / etatis aut sexus: pariter relegãt. Nã et senes et decrepiti vagiẽtes i cunis / et mulieres i puerperio decubãtes: i exiliũ acti sũt. Quot quot aũt discretionis ãnos attigerãt tactis sacrosanctis iurare cõpulsi sũt q; mari transito / statim cantuarien̄si archiep̃o se pꝛesentarẽt. vt vel cõpassionis gladio totiẽs cõfoss⁹: ꝛceptũ animi rigoꝛẽ ad regis volũtatẽ iflecteret Sed vir dei manũ suã mittens ad foꝛtia: exiliũ / dãna / ꝛtumelias et oppꝛobꝛia / parẽtũ et amicoꝛũ pscriptionẽ / p chꝛisti noie cõstãter sustinuit: nulla pꝛoꝛsus fractus aut imutatus iuria. Tanta namq; fuit confessoꝛis chꝛisti

cõstãtia: vt oẽs coerules suos docere videret / qa oẽ solũ forti patria est. ℟.
Thomas manũ mittit ad fortia spernit dãna: spernit oppzobzia. Nulla thomam frãgit iuria. ỽ. Clamat cũctis thome cõstãtia: oẽ solũ est forti patria Nulla. ℣. tij
Audiẽs ergo rex imobilẽ ei⁹ cõstãtiã / directis p abbates quos dã cisterciẽsis ozdinis ad capitulũ generale litteris ꝑminatozijs: cũ a põtiniaco pturbare curauit. Timẽs autẽ btũs thomas occasione sui viris scis munere dispẽdiũ: spõte recessit. Sed añq̃ ide pgrederet diuina reuelatiõe cõfortat⁹ est: ostẽso sibi celit⁹ idicio / q ad ecclesiã suã reditur⁹ esset cũ gla: ⁊ p palmã martyzij migratur⁹ ad dñz. Perturbatũ a põtiniaco excepit summo cũ honoze christianissim⁹ frãcozũ rex ludouic⁹ ⁊ eũ humanissime donec par reformaret exhibuit. Sepius tñ ⁊ licet ipe incassũ pulsat⁹ est: ne regis ãgloz pditozi aliqd hũanitatis bñficiũ ipẽderet. Processit vlterius furoz imanis: et pijs auzib⁹ hozrẽda crudelitas. Cũ eni catholica ⁊ p hereticis ⁊ scismaticis et pfidis iudeis ozet ecclia phibitũ est ne qs eũ oronũ suffragijs iuuaret. Sez igit ãnis exulãs cõtinuis: varijs ⁊ innumeris afflict⁹ iurijs ⁊ quasi lapis viuus i structurã celestis edificij multimodis tõsionib⁹ atq̃ pl suris ꝓquadrat⁹: quo magis ipulsus est vt caderet: eo firmi⁹ ⁊ imobili⁹ stare pbat⁹ est. Neq̃ eni aurũ tã ãrie examinatũ exuri potuit: vel dom⁹ supza firmã petrã fundata cõuelli. Tu ℟.
Iacet granũ vtꝰ ad vs. ⁊ozi hic sine p la: siue pcel. de stõ thoma facta fuerit siue nõ ℣n. ij. noc. añ. Nec i agnos sustinet lupos desceuire: nec i ortũ olerũ vinẽã trãsire. ℏs. Cũ inuocarẽ ℣o. ij. ãn. Exulat vir optim⁹ sacer et isignis: ne cedat ecclie dignitas idignis. ℏs. Verba ℣o ij. añ. Exulãtis pzedia pzeda sunt malignis: sed in igne positũ nõ exurit ignis. ℏ. Dñe dñs nr ℣o. iij. ỽ. Posuisti. ℣. iij.
Deniq̃ tũ sũmo pontifice tũ rege frãcozũ pcurãte: reformau de paci ꝓstituti sũt dies plurimi. Quã ꝙa dei seruus nõ nisi saluo honoze dei et salua honestate ecclie suscipere voluit: discozdes ab iuicẽ recesserũt. Misera⁹ tãdẽ sum⁹ pontifex ãglicane desolationẽ ecclie / pposito cõminatorijs / vix tãdẽ exozsit vt pax ecclie redderet. Gauisa sunt ergo regna q̃ rex archiepm recepisset i gratiã: alijs credẽtib⁹ negociũ agi veracit. alijs aliud cõfingẽtib⁹ Igit exilij sui ãno septimo redijt pastoz nobilis in angliã: vt vel oues christi a mozsibus lupozũ libera ret: vel pzo grege sibi credito seipsum ipenderet. Suscipitur itaq̃ a clero et pplo cũ gaudio inestimabili: illarijmãtib⁹ oib⁹ et dicẽtib⁹ Benedict⁹ q̃ venit in noie dñi. Sed post dies paucos iterũ dãnis ⁊ iurijs supza modũ ⁊ numez affect⁹ est: ⁊ edicto publico ecclie sue septa exire phibit⁹. Quisq̃s ei vel alicui suoz facie hylarẽ ptẽdebat: public⁹ hostis cẽsebat. In oib⁹ his non est effract⁹ anim⁹ ei⁹: sed adhuc ad ecclie liberationẽ man⁹ ei⁹ extẽta. Hãc iugiter suspirabat: ob hanc vigilijs / ieunijs / ⁊ ozõnib⁹ insistebat: p hac obtinẽda seipz sũmope ipẽdere desiderabat. Ex sũma rerũ leticia sũm⁹ fit plãct⁹ ℟. in ecclia de tãti patroni absẽtia. Sed cũ redeũt miracula: redit pplo leticia. ỽ. Concurrit turba lãguidozũ: et cõsequitur gratiam beneficiozũ. Sed cum. Lectio. ỽ.
Quinto vero dñice natiuitatis die veniũt cãtuariã aulici quatuoz viri q̃dẽ pzeclari genere sed male factis famosi. Et ingressi põtificẽ verbis cõtumelijs aggrediũt: lacessũt cõuicijs: tãdẽq̃ ei graues minas intẽtãt Respõdit vir dei modeste iurta qd ratio exigebat ad singula: adijciẽs sibi multas ⁊ ecclie dei post pacis reformationẽ irrogatas esse iurias. nõ esse qui errata cozrigeret / dissimulare se de cetero nec posse nec velle: qui cure pastozalis officium exerceret. Turbati sunt igitur insipientes cozde: et iniquitatem in excelso locuti: exierũt continuo. Quib⁹ egressis: pcessit põ-

tifex in eccliam vt laudes chzisto vespertinas exolueret. Sequũtur a tergo gladijs extractis sathane satellites lozicati: armatozũ manu multa sequente. Aditũ ecclie monachis pzecludẽtib⁹: accurrẽs dei sacerdos ꝛ hostia chzisti mox futurus/hostib⁹ hostium reserauit. Nõ est (iqens) ecclia vt castrũ obserãda. Irrũpentib⁹ illis/ꝛ alijs vbi sit pzodito⁹ alijs vbi sit archiẽps furibũda voce ꝙrẽtib⁹: pcessit eis obuiã/chzisti confesso⁹ itrepidus. Intẽtãtib⁹ ei mozte: et ego (inquit) p dei ecclesia lubenter mozte suscipiã: sed ex dei parte pzecipio ne meox cuiq̃ noceatis. Chzistũ videlicz imitatus in passiõe dicẽtẽ. Si me ꝙritis: sinite hos abire. Irruẽtes igit in pastozẽ piũ lupi rapaces/in patrẽ ppziũ degeneres filij: in hostiã chzisti crudelissimi lictores: cõsecratã capitis cozonã funestis gladijs ãputauerũt: et chzistũ dñi soloten⁹ pcipitãtes/ cerebzũ cũ sanguie (qđ dictu quoq̃ hozrẽdũ est) per pauimẽtũ crudelissie sparserũt. Sic itaq̃ granũ frumẽti oppzessit palea: sic vinee custos in vinea/ dux in castris/ in caulis pasto⁹/ cultoz in area cesus est/ sic iustus ab iniustis occisus: domũ luteam celesti palatio commutauit. ℟. Mũdi flozẽ a mũdo cõteri rachel plozans sã cessa cõqueri. Thomas cesus dũ datur funeri: nouus abel succedit veteri ℣. Vox cruozis vox sparsi cerebzi: celum replet clamoze celebzi. Thomas. Lectio sexta.

Ultima vero martyzis verba ꝙ pzefusione clamozis discerni vix poterãt: iuxta ppius astantiũ assertionẽ hec fuerũt Deo ꝛ btẽ marie et sctõ dyonisio/et sctis huius ecclie patronis: meipm cõmẽdo et ecclie causã In oibus aũt cruciatib⁹ quos inuictissim⁹ dei athleta pertulit: nõ clamozẽ emisit/nõ edidit gemitũ/non bzachiũ aut vestẽ opposuit feriẽti: sz caput qđ reclinatũ gladijs exposuerat donec cõsũmaret tenẽs imobile ꝛ quasi ad orationẽ pstratus obdozmiuit i dño. Regressi vero viri scelerati in sancti põtificis palatiũ vt passionẽ serui passioni dñi plenius assimilarẽt diuiserũt sibi vestimẽta sua/aurũ et argẽtum ꝛ vasa pciosa/ ꝛ equos electos/ ꝛ quicqđ pciosũ potuerũt inuenire: statuẽtes ꝙs qđ tolleret. Et milites qđẽ hec fecerũt Cetera sine fletu ꝙs referat? Tantus erat mero⁹ oim tãta lamẽta singulorũ: vt iterũ putares ipletũ illud pzophetice. Vox in rama audita est: ploratus et vlulatus mult⁹. Fecit tamẽ repẽte cũ tẽtatione puẽtũ diuina clementia: et p visiones quasdã futuris quasi pludẽs miraculis martyzẽi primo signis glozificãdũ redditurã post luctũ leticiã/et turbidã lãguidoz bñficioz gratiã innuit esse 2secuturã. ℣ Chziste iesu per thome vulnera: que nos ligãt relaxa scelera ℟ e captiuos ferãt ad ifera hostis mũd⁹ vel carnis opa. ℣. Per te thoma post leue munera: ãplexetur nos dei dextera ℟e. Glia. ℟e. ℭ In.iij. no. añ. Sathane satellites irrũpẽtes tẽplũ iauditũ ppetrãt sceler⁹ exẽplũ. ℣. In dño 2fi. fo. iij. ã. Strict⁹ thomas ẽsib⁹ obuiã pcedit: nõ minis nõ gladijs ꝛ nec mozti cedit. ℣. Dñe qs ha. to. iij. ã. Felix decus felix eccla: in qua thome viget memoria: felix terra ꝙ dedit pzesulẽ: felix illa que fouit exulẽ: felix pater succurre miseris: vt felices iũgamur superis. ℣. Dñe i ṽtu to vj. ṽ. Just⁹ vt pal. Se. ioãnẽ. x. kl. vij.

In illo tpe. Dixit ies⁹ discipul⁹ suis Ego sũ pasto⁹ bon⁹. Bon⁹ pasto⁹ aiaz suã ponit p ouib⁹ suis. Et reliqua. Omel vti gregozy pape. Audistis frẽs carissimi ex lcõne euãgelica eruditionẽ vrãm: audistis ꝛ periculũ nr̃z Ecce eni is ꝙ nõ ex accidẽti dono sed essẽtialit bon⁹ est: dicit Ego sũ pasto⁹ bon⁹. Atq̃ eiusdẽ bonitat⁹ fozmã quã nos imitemur: adiũgit dicẽs Bo n⁹ pasto⁹ aiam suã ponit p ouib⁹ suis Fecit qđ monuit ostẽdit qđ iussit Bo n⁹ pasto⁹ p ouib⁹ suis aiaz suã posuit

Job. 1.o

vt in sacramēto nr̄o corp⁹ suum et sā guinē verteret: et oues quas redemerat/carnis sue alimento satiaret. ℟.

7 ℣ Thome cedūt et parent oīa: pestes/morbi/mors/et demonia. Ignis/aer/tellus: ⁊ maria. ℟. Thomas mūdū repleuit gloria thome mūdus p̄stat obsequia. Ignis. Octaua ⁊. ir. lcō de passiōe scti thome legāt: ⁊ nō de crpōne euāgelij. sc. vij

BEuera beatus thomas athleta dei p̄ciosus digne glorificād⁹ erat. Si enī causa imo ḡa causa martyrē facit: cui vnq̄ sctōrū martyrū titulus ertitit gloriosior. P̄o ecclia certās in ecclia etiā pass⁹ est: i loco sacro dñice natiuitatis tpe/inter cōsacerdotes dei ⁊ man⁹ religiosor. quatenꝰ in agone pōtificis sic oēs circūstātie cōcurrerēt: vt patiētis titulū ppetuo illustrarēt: et psequētū reuelarēt ipietatē: et nomē eorū sempiterno maculārēt opp̄obrio. Adeo vero in martyris psecutores vltio diuia desseuit: vt i breui sublati de medio nō cōparerēt Et alij q̄dē sine cōfessiōe ⁊ viatico subito rapti: alij digitos vl̄ liguas p̄opri as dētibus frustati discerpentes: alij sanie defluētes et toto corpore tabefacti et torsionib⁹ inauditis ante mortē cruciati: alij paralysi dissoluti: alij amētes effecti: alij cū īsania erpirātes: manifesta reliq̄rūt indicia q̄ ūuste psecutionis et ercogitati parricidij penas ercoluerit Gaudeat igit mat eccle sia nouū martyrē de hostib⁹ reportasse triūphū. gaudeat nouū p sui liberatiōe zachariā īmolatū in tēplo. gaudeat noui abel sanguinē p se ⁊tra viros sanguinū clamare ad dñm. Vox enī sanguinis effusi/vox cerebri funestorū satellitū gladijs dispsi: ⁊ mūdū simul ⁊ celū celebri clamore ⁊pleuit. ℟

8 ℣ Duis fulget thomas miraculis mēbris donat castratos masculis. Ornat visu p̄ uatos oculis. ℣. Mūdat lepre conspersos maculis: soluit mortis ligatos vinculis. Ornat visu. Lectio nona.

ACclamore nāq̄ sanguinis huius cōmota est et contremuit terra: sed et virtutes celorū mote sūt adeo vt quasi in vltionē sanguinis innocētis surgeret gens cōtra gētē: ⁊ regnū aduers⁹ regnū: imo vt regnū in seipsū fieret diuisū: terroresq̄ de celo et signa magna fierent. P̄rio tñ martyrij sui tēpore īsitatis cepit martyr chorusc̄are miraculis cecis visū/claudis gressū/surdis auditū/loquelā mutis restituēs Deinde leprosos mūdās cōsolidās paralyticos/ydropysim et oīm morborū icurabiliū genera curās resuscitās mortuos. Demonijs etiā ⁊ elemētis oībus mirabiliter imperās: ad inusitata quoq̄ ⁊ iaudita signa potētie sue manū extendit. Nā et oculis et mēbris genitalib⁹ p̄iuati: meritis ipsius noua mēbra meruerūt suscipere. Quidā aūt q̄ sctī miracula deprauare p̄sūpserūt: repēte percussi coacti sunt ea p̄dicare nō iuiti. Deniq̄ aduers⁹ oēs emulos suos vsq̄ adeo martyr p̄eualuit: q̄ singulis fere diebus iteratū videres in seruo qđ de vnigenito legit. Venient ad te qui detrahebāt tibi: et adorabūt vestigia pedum tuorū. Passus est autem egregius dei athleta thomas āno ab icarnatione dñi (scđm dyonisiū) millesimo cētesimo septuagesimo p̄imo: quarto kalēdas ianuarij/feria tertia/hora quasi vndecima: vt dñi natalis ad laborē eius fieret natalis ad requiē. Ad quā nos perducere dignetur idem deus et dñs noster ihesus christus: qui cum patre et spiritu sancto viuit ⁊ regnat deus: p oīa secula seculorū amē. Tu. ℟. Iesu bone per thome merita nostra nobis dimitte debita domū portā/sepulchrū visita. Et a trina nos morte suscita. ℣. Actu mente vel vsu perdita: pietate restaura solita. Et. Gloria. Et. ℣. Ora p̄o nobis. ℂ In laudibus antiphona.

GRanum cadit copiam geminat frumenti alabastrū frangitur fragrat vis vnguenti. ℘s. Dñs regnauit. ℔. vj añ. ℣ otus orbis martyris certat i amorem: cuius signa singulos agunt in stuporem. psalmus. Jubilate deo. fol. vij.

A qua thome quinquies varias coloze: in lac semel trãslit quater i cruoze. ps. De⁹ de⁹. ko. vij. ã. A d thome memoziã qua ter lux descendit: et in sancti glozią cereos accẽdit. ps. Bñdicite ko. vij. ã. T u per thome sanguinẽ quẽ pzo te ipẽdit: fac nos chziste scandere quo thomas ascendit. ps. Laudate. ko. vij. cp. Dis põtifex. hy⁹ De⁹ tuozũ militũ. ỽ. Justus germiabit añ O pẽ nobis o thoma pozrige: rege stã tes iacẽtes erige/ mozes actus et vitã coz rige: et in pacis nos viã dirige. ps. Bñd. Oco. De⁹ p cui⁹ eccl̃ia. Mẽo. de nati. ãn. Beatus venter. ỽ⁹. Benedictus qui venit. Oko. Cõcede qs. Mẽo. de scõ ste phano: vbi pcel. pzi⁹ de eo fctã fuerit cũ hac añ Adhesit ala. vj. de laudibus vbi ỽo pcel. fctã nõ fuerit: dz ãn. Ste phan⁹ vi. iij. de lau. ỽ. Posuisti dñe. oz Da nobis qs: Mẽo. de scõ iohãne vbi pcel. de eo pzi⁹ facta fuerit: cũ hac ãn. Hic est discipul⁹ me⁹. ij. de lau. vbi pcel. fctã nõ fuerit: dz ã Ecce puer. iij. de lau. ỽ. Valde honozãd⁹. Oco. Eccl̃iam tuã Mẽo. de innocẽ. vbi pcel. puerozũ fctã fuerit: cũ hac ãn. Innocẽtes pzo chzisto. vtš. vbi vero pcessio facta non fuerit dicitur ãn Lauerunt stolas. vtš ỽ. Mi rabilis de⁹. Oko. De⁹ cui⁹ hodierna di ¶ Ad. j. ãn. Granũ cadit ij. de lauỽ. ps. De⁹ i noie. ko. ix. ¶ Ad. iij. ã. Tot⁹ oz bis. ij. de lau. ps. Legẽ pone. ko. xij. cp Dis põtifex. Cp. ℟. ℣. ỽ. de cõi vnius marty. ℣ pontifex itaq; ℟. dicãt cũ alĩa ¶ Ad. vj. ã. Aqua thome. iij. de lau. p. Defecit. ko. xiij. ¶ Ad. ix. ã. Tu p thome. iiij. de lau. ps. Mirabilia. ko. xiij. ¶ Ad vš ãn Tecũ pzincipium ij. de lau. p. Dixit dñs ko. xl. Cpm. Dis põtifex ℟. Jesu bone. ℣ dẽ a trib⁹ de superiozi gradu: sicut i ceteris festis dupl. p an nũ. hy⁹. De⁹ tuoz. ỽ. Just⁹ germiabit ã. S alue thoma virga iusticie: mũdi iu bar robur eccl̃ie: plebis amoz cleri delicie: salue gregis tutoz egregie: salua tue gau dẽtes glie. p Mag Oz. De⁹ p cui⁹ ec clesia. Mẽo. de nati. ã. Virgo dei. vtš. ỽ. Verbũ caro. Oko. Cõcede qs. Mẽo. de scõ stephano vbi pcel. de eo pzi⁹ fa cta fuerit: cũ hac ã. Stephan⁹. iiij. de lau. vbi vero pcel. nõ fuerit fctã: tunc dz ã. Ecce video. ỽ. de lau. ỽ. Glia ℣ hono ze. oco. Da nobis qs. Mẽo. de scõ io hãne vbi pcel. de eo fctã fuerit cũ hac ã. Ecce puer. iij. de lau. vbi vero nõ fue rit pcel. fcã: dz ã. Sũt de hic stãtib⁹. iiij de lau. ỽ. Valde honozãd⁹. oz. Eccl̃ias tuã. Mẽo. de innocẽ. vbi pcel. puero. fcã fuerit: cũ hac ã. Lauerũt. vbi vero nõ: dz ã. Ambulabũt mecũ i albis qm di gni sũt: ℣ nõ delebo noĩa eozũ de libzo vite ỽ. Letami. vtš. Oco. De⁹ cui⁹ hodierna die. ¶ Sexta die a nat. do. ad mat iuit. hy⁹. ã. et pi. sicut i die nat. dñi di cũt. ỽ. Tanq̃ spõsus. Tres lc. cũ regi mine cho. ¶ Scõm lucã. ij. Lectio. j.

Luce. 2.

I N illo tpe. Erãt pat ℣ mat ie su mirãtes sup his q̃ dicebãt de eo Et re. Ser. ex ẽta. bene. bede pbr̃i. P atrẽ saluato⁹ appellat ioseph: nõ q; vere iuxta fotinianos pat fuerit ei⁹ sed q; ad famã marie ꝛ seruãdã: pater sit ab oib⁹ estimat⁹ Neq; eni oblit⁹ est euãgelista q; eã de spũsctõ cõcepisse et ỽginẽ pepisse narrauerit. sed opinio nẽ vulgi exp̃imẽs (q̃ va hystozie ler ẽ) patrẽ ioseph nuncupat esse xp̃i. Quã uis et eo modo pater illi⁹ valeat dici: quo ℣ vir marie recte itelligi sine cõ mixtiõe carnis ipa copulatiõe ꝛ iugij multo videlz cõiũcti⁹ q̃ si esset aliũde adoptat⁹. Neq; eni ppter ea nõ erat ap pellãd⁹ ioseph pat chziste: qa nõ eũ cõ cubẽdo genuerat/ qñq; dẽ recte pat es set etiã ei⁹: quẽ nõ ex sua cõiuge p̃cre tũ aliũde adoptasset. Tu aũt. ℟ Ho die nobis celozum. j. Lectio secunda.

E T benedixit symeõ: et dixit ad mariã matrẽ ei⁹ Ecce posit⁹ est hic in ruinã: ℣ in resurrectiõez mlto z i isrl: ℣ i signũ cui cõtradicet. Bene in resurrectionẽ: qa lumẽ est ℣ gla plebs isrl: qa dicit. Ego sũ resurrectio et vi ta. Qui credit i me: etiã si moztu⁹ fue rit viuet. Et ois q̃ viuit ℣ credit in me nõ mozietꝫ i etnũ Quomodo aũt i rui nã. nisi qa ℣ lapis offensiõis ℣ petra scã dali i dest ruine: his q̃ offendũt verbo

nec crediderunt. De quibus ipe ait. Si non venissem et locutus eis fuissem: peccatum non haberent. Nunc autem excusationem non habent de peccato suo. Qui non in seipso tantum sed in suis quoque predicatoribus in ruinam positus est/ resurrectionemque multorum: testante apostolo q̃ ait. Christi bonus odor sumus deo in his qui salui fiunt: et in his qui pereunt. Qui enim predicante apostolo/ verbum quod audit amando seq̃t eo bono odore resurgit et saluatur. Qui odiendo insequitur: eodem ipso bono odore corruit et moritur. ℟. Hodie nobis de celo. ij. Lectio tertia.

SIgnum cui contradicitur/ fidem dñice crucis accipe: de quo apostolo dicunt iudei. Nam de secta hac notum est nobis: q̃ vbique ei contradicitur. Et apls in se Nos enim (inquit) predicamus christum crucifixum/ iudeis quidem scandalum: gentibus autem stulticiam. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. Nulla docet hystoria beatam mariam ex hac vita gladij occisione migrasse: presertim cum non anima sed corpus ferro soleat interfici. Unde restat et intelligi gladium illum de quo dicitur/ et gladius est in labijs eor/ hoc est dolore dñice passionis eius aiam pertransisse: que et si christum vt pote dei filium spõte propria mori/ mori tamq̃ ipsam non dubitaret esse deuicturum: ex sua tamen carne procreatum sine doloris affectu nõ potuit videre crucifigi. Nã et ferrum quod animã ioseph pertransisse canitur: nullum melius q̃ dira tribulatio mentis intelligitur. Tu autem. ℟. Descendit de celis. vj. ps. Te deum Et dicitur quotidie vsq; ad octa. epy. et in ipsis oct. nisi in vigilia epy. cum extra dñicã cõtigerit. v Verbum caro. In lauo. hec sola añ. Quem vidistis. ps. Dns regnauit. fo. vj. et ceteri pi. consueti dicunt. Ita tñ q̃ tres primi pi. sub vna voce dicantur: et quartus ps. semper exaltetur si necesse fuerit. Quod per totum ãnum obseruet ad laudes et ad vs. qñ vna sola ã. dicit sup pos: sive de tẽporali/ sive de festis sctorum fit seruitium. Simili modo fiat ad vs. quando vna sola añ. super psalmos habetur. Capitulum. Gala. 4

QUanto tempore heres parvulus est: nichil differt a seruo cũ sit dns omium/ sed sub tutoribus et actoribus est vsq; ad prefinitum tempus a patre. ℣. Cum dicit ad has matutinas. tñ. hy. A solis ortus. v. Benedictus qui venit. añ. Dum medium silentium tenerent oia et nox in suo cursu iter perageret: ops sermo tuus dñe a regalibus sedibus venit alla. ps. Benedictus. Oõ.

OMnipotens sempiterne deus dirige actus nostros in beneplacito tuo/ vt in nomnie dilecti filij tui mereamur bonis operibus abũdare Qui tecum Hec oratio dicat ad has matutinas tãtum/ et ad primam suo loco tñ. Ad alias horas dicatur oõ sicut in die natal dñi. Mẽo. de natiuit. añ. Pastores. fo. xxxiij. v. Ipse invocauit me oõ. Cõcede qs. Mẽo. de scõ stephano vbi proces. prius de eo facta fuerit: cum hac ã Ecce video. v. de lau. vbi vo processio facta nõ fuerit: dicitur añ. Vestus stephanus. j. de. j. noc. v. Jusq; gero. Dã nobis qs. Mẽo. de scõ iohãne vbi proces. de eo prius facta fuerit cum hac añ. Sunt de hic. iiij. de lau. vbi vo proces. nõ fuerit facta: tunc dicit añ. Sic cum volo manere. v. de lau. v. Valde honorãdus. Oratio Ecclesiã. Mẽo. de innocen. vbi processio puerorum facta fuerit: cum hac añ. Ambulabunt. vtis. vbi vero processio facta nõ fuerit: dicitur añ. Cantabunt. fo. seqn. v. Mirabilis deus. oõ. Deus cuius hodierna die. Mẽo. de sancto thoma vbi processio de eo prius facta fuerit: cum hac ã. Pastor esus. vtis fo. xlij. vbi vero processio facta non fuerit vel añ. Granum cadit. j. de lau. v. Ora pro nobis. oõ. Deus pro cuius ecclesia. C. Ad. j. añ. Quem vidistis. j. de laudib. ps. Deus in nomine. fo. ix. añ. Te iure. ps. Quicunq;. fo. x. C Ad. iiij. vj. et. ix. cp. ℟. v. sicut in die natiuitat dñi dicit. cum hac ora

tione. Concede qs ℂ Si dies dñica in vj. die a natiuitate dñi contigerit fiãt ix. lectio. scilicet sex de sermone beati maximi epi scopi de nati. dñi. scz lcõ. j Hodierni mysterij. et addantur tres iectiões de expositiõe euãgelij scilicz Erant pater ⁊ mater. vtš Inuit. hy⁹. añe. pi. ỽ. et ℟. sicut in die natal' domini dicantur. Lectio prima.

Hermo beati maximi.

HOdierni mysterij frẽs charissimi sacramentum sicut credidistis semper et creditis: reparatio est salutis humane/ virtutum natiuitas ⁊ ruina vitiorũ. Hodie namq; christus ihesus dominꝰ noster in quo diuinitatis est plenitudo: carnis nostre infirma suscipiens: nouus natus est homo. Hodie refulsit secundus ille adam: non incola sed dñis paradisi: quem interdicte arboris pulchritudo non fallat: serpẽs non decipiat: mulier non seducat. Hodie exortũ est in tenebris lumẽ rectis corde: hodie illud quod celũ et celi celorum habere se gaudebant: mũdus dum nescit accepit. Neq; enĩ vt thalis quidam: nec qui ante non fuerit de femina nobis repentinus emersit: sed qui semp erat cũ patre deus sempq; regnabat: nouo per virginem voluit mortalibus apparere mysterio. Nouus quidẽ homo: sed dñs sempiternꝰ. Nouus christus: sed rex omnium seculorum. Tu autem. Lectio secunda

IPse est in fine temporũ natꝰ ex maria: qui ante oia secula vnigenitus processit a patre. Hic est predictus a patriarchis: et a prophetis predicatus: annunciatus ab angelis: ab apostolis approbatꝰ. De vno eodẽq; legis: in principio erat verbũ: et verbũ caro factũ est. Gaude ergo nunc et exulta tandẽ ad deũ tuum cõuersa gẽtilitas: percepisti donũ quod abrahã in spiritu se vidisse letatus est. Meruisti per christũ quod mereri quõdã hebreorũ gens electa nõ potuit. Timẽs enim israhel et tremẽs mirabatur vt legimus: q; moyses populi princeps reconditus in nube et in vertice montis altissimi: solus cũ dño loqueretur Tibi vero sic natus est christus/ et tãtam nobis dignationẽ cõcessit vt loq̃rẽt hoĩbus/ ⁊ ab hoĩbus videret. ſc. iij

AD illum tunc montẽ syna qui cũq; accessisset ex populo: presenti puniebatur interitu. Ad hũc ergo montẽ qui hodie natus est mundo quicunq; non accesserit: morietur. Et quidẽ vnus populus tunc erudiebat ad fidẽ: nũc vero oẽs gentes vocãtur ad vitam. Viderunt venerabiles patres nostri innumera magnaq; mirabilia. Celum illis angelicas rorauit escas: dulcia pocula lapis durissimus ministrauit. Jordanis perpetẽ meatũ suum retrorsit in fõtem: validissimi hostium muri/ turbarũ strepitu corruerunt. Sol quoq; cõmorat⁹ in celo: longiorẽ triumphãti populo prestitit diem. Hoc vero nullis antea videre seculis datum est: vt vnigenitus altissimi quẽ tremẽtes archangelorũ suscipiunt potestates: hominem se hoĩbus exhiberet: et carnẽ quã assũpsit ab hoie transformaret in deum.

AMplectere ergo di- (Lcõ. iij. gnitatem maiestatis eterne: et ne archanã dñi tui discutias voluntatẽ: quia oĩbus quidẽ natus est christus: sed fidelibus dat salutẽ. Quod si sensuum tibi tuor fragilitate minus dignum videtur filiũ dei natum de femina credere: virginẽ cogita peperisse. Si tibi pãni in quib⁹ obuolut⁹ est/ vilescunt fortasse angelos collaudantes ⁊ multitudinem celestis exercitus admirare. Si presepe in quo infans iacuit despicis: eripe paulisper oculos et nouam e celo stellam protestantem mũdo natiuitatẽ dñicã cõtuere. Si non credis vilia: crede mirifica. Si de his q̃ humilia sunt disputas: q̃ alta sunt et celestia venerare. Jsdem enĩ referentibus/ isdẽq; auctoribus de dño saluatore que humilia ⁊ que gloriosa sunt didicisti. Vniuersa que ad salutis tue mysterium pertineant: sa

cra tibi euangelia prodiderunt. Habes in his vnde dñm iesum et natum hoiem credas: et deum esse dubitare non possis: qui cum patre et spiritu sancto vivit et regnat deus per oia secula seculorum amen. Lectio quinta

IN aduĕtu dñico fratres charissimi solutus est ois paterne pre naricationis metus: quĕ dyabolicis dudũ fraudibus incurrit circũuenta mortalitas. Adest enim nobis celi terreq; iudex: qui rescisso cyrographo delictorũ/reatum nostrũ miseratus absoluit. Adest ille dñs qui ingũ captiuitatis antique nostris a ceruicibus soluens: merorĕ mundi eterna libertate letificet. Adest ille rex mãsuetus qui per spacia totius orbis celestis iustitie gressibus incedĕs: superbiĕtĕ furĕtis ũmici extereret tyrãnidĕ. Tu. sc. vj

HOdie nãq; maria parturiente natus est nobis dei filiꝰ: vt germane carnis conceptione productus creato a se homini et paternã pietatĕ et fraternũ largiretur affectũ. Et natus sane ab intacta est femina: vt deũ pariter et hominĕ testaretur partus humanus: et deũ probaret eterna virginitas. Nã sicut non poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat deitas de femineo vtero nisi sine generante prodire. Propter quod ait ãgelus beatissime marie. Spiritussctũs superueniet in te: et virtus altissimi obũbrabit tibi. Et quod nascetur ex te sanctum: vocabitur filius dei Spiritus (inquit) sanctus superueniet in te Idcirco tibi frater virtutĕ spiritus sancti angelicus sermo preterit: ne cõiecturis carnalis disputationis hebetatus celeste tibi ipe mysteriũ terrena argumentatione confundas. Aut nõ putes eum nouũ puerũ in aluo virginis potuisse formari: q̃ cũ primũ cõderet hominĕ/nec semĕ patris nec vilcera materna quesiuit. Tu autĕ. Et ad dãtur tres lectiões de expositiõe euãgelij. Erant pater et mater. In laud. oia fiant sicut prenotatũ est: siue dominica fuerit hac die siue non: Hoc modo dicuntur hore. Ad. j. añ. Quem vidistis. ps. Deus in noie. fo. ix. añ. Teiure. p. Quicũq;. fo. x. ¶ Ad. iij. vj. et. ix. Cp. R. et v. sicut in die natiui. dñi dicunt cũ hac oõne. Concede q̃s. Si dies dominicus in die sancti stephani v̄l̄ sci iohannis/aut sctõrũ innocentiũ aut sci thome/aut sancti siluestri/aut circumcisiõis euenerit: totum seruitium fiat de festo. et nichil de dominica.

¶ Sancti siluestri pape et cõfessoris. Ad vs añ. Tecum principiũ. vtŝ. ad. ij. vesp̃ natiꝰ. Dixit dñs. fo. xl. Cpm. Ecce sacerdos. Rm. Miles christi. hyꝰ. Iste confessor. v. Amauit. añ. Confessor. Oratio.

DA nobis q̃s omnipotens deus vt beati siluestri cõfessoris tui atq; pontificis venerãda solemnitas et deuotionĕ nobis augeat et salutĕ. Per dñm. Memoria de natiuita. añ. Virgo hodie. v. Verbum caro. Oratio. Concede q̃s. Memo. de sancto stephano vbi proces. prius de eo facta fuerit cum hac añ. Beatus stephanꝰ. vtŝ. in j. noc. vbi vero processio facta non fuerit: dicitur añ. Constitutus. vtŝ in. j. nocturno. v. Gloria et honore. ofo. Da nobis q̃s. Memo. de sancto iohanne vbi proces. facta fuerit cũ hac añ. Hic cũ. v. de laud. vbi vero non: tunc dicitur añ. Johannes apls. vtŝ in. j. noct. v. Valde hono. ofo. Ecclesiam tuam. Memo. de innocen. vbi proces. puerorum facta fuerit: cum hac añ. Cantabant sancti canticum nouum ante sedem dei et agni: et resonabat terra in voces eorum. vbi vero non: tunc dicitur anti. Herodes iratus. j. de laud. v. Letamini in dño. or. Deus cuius hodierna. Memoria de sancto thoma vbi processio de eo prius facta fuerit cũ hac ã. Granum cadit. j. de laud. vbi vero proces. facta non fuerit: dicitur añ. Totus orbis. ij. de lau. v. Ora pro nobis Oratio Deus pro cuius ecclesia. Ad matuti. de sancto siluestro. Inuita. hym. añe.

pi.v.et R.de cõi vnius confessoris et pontificis dicantur. Nouem lectiones fiant. Lectio prima.

Siluester vrbis rome episcopus cum esset infantulus/ a vidua matre iusta nomine traditus est cyrino presbitero cuius et vitã imitatus et moresad summũ apicẽ christiane religionis attigit Factus iuuenis hospitalitatem toto animi diligentia exhibebat:quã non diuitie terrene: sed bone voluntatis thesauri adimplebãt. Tantamq; gratiam ei deus dedit: vt non solum a christianis sed etiam ab ethnicis nimio diligeret affectu. Tricesimo aũt etatis sue ãno a sancto melchiade vrbis rome episcopo dyaconus factus: non multo post omnis populus christianor in vrbe presbiterũ eum sibi expoſcunt fieri Sancto igitur siluestro presbitero ordinato:tantã ei dñs gratiam contulit/vt nullus esset qui non illum ex affectu diligeret: et verũ dei esse famulum acclamaret Erat enim aspectu angelicus/ sermone nitidus/ opere sanctus. Corpore integer/ ingenio optimus/ cõsilio magnus/ fide catholicus/ spe patientissimus caritate diffusus. Tu autem. Lectio secunda

Sancto itaq; melchiade episcopo migrante ad dñm:ab omni populo siluester eligitur:ita vt null9 inueniretur qui non eius electionem acclamaret. Sanctus vero siluester etatis sue excusationẽ opponẽs: quãtũ se accusabat indignũ tantũ ab omnibus dign9 clamabatur. Quid multa:His et huiuscemodi assertionibus populorum artatus: auctore deo leuatur vrbis rome episcopus.Et quia hoc esse meruit:operibus declarabat Erat enim pijssimus et omni suauitate conspicuus:atq; ita inter diuites et pauperes medi9 vt pauperes illũ quasi parem aspicerẽt diuites vero quasi superiorem sibi diuitem estimarent. Non enim ad persone potentiam sed ad morũ elegantiã attendebat et tãto vnumquẽq; eminentius honorabat/ qẽto sanctius viuere didicisset. Cirta egenos vero et aduenas ita secũdum verbum dei se sollicitũ exhibebat: vt christũ esse in his crederet/ et in eis ipi vero se xpo cõferre necessaria gauderet. Verũtamẽ qm̃ longũ est eius sctã dicta et mirabilia stilo currẽte describere:paucissima ex multis de diuinis mirabilib9que per eũ fecit dñs ad laudẽ nominis sui commemorare dignũ est. Tu autem domine. Lectio tertia

Constantinus augustus cũ monarchiaz orbis teneret et plurimas strages dedisset de christianis: elephantie a deo lepra percussus est. Cui cũ medicor multitudo nulla medendi ratione subuenire posset: extiterunt qui dicerent debere piscinã fieri que innocentiũ puerorũ sanguine repleret in quã nudus augustus descẽderet: vt ab oi lepre vulnere mũdari deberet. Missũ est igitur et fere ad tria milia infantes adducti. Die aũt constituto egrediente imperatore vt sanguis innorius funderetur:occurrit ei innumerabilis multitudo mulierz:oẽsq; solutis crinibus et nudatis pectoribus dantes vlulatus et gemitus coram eo prostrate horrorẽ nimium illi et cunctis potestatibus incusserunt.Percunctãte aũtẽ augusto:dicit has matres esse filiorũ quorum sanguis esset fundendus: in quo ipse medendi causa lauandus esset et sanãdus. Tunc imperator erhorruit facinus:et cõcionatus ad ppm iussit reddi filios matribus suis donaq; ãplissima expendi. vt que flentes venerant ad patriã alienã:alacres reuerterent ad suam. Sequẽti igitur nocte: vidit augustus per visionẽ assistentes et dicentes sibi. Nos sum9 petrus et paul9 apostoli dei. Qm̃ ergo effusionẽ innorij sanguinis horruisti: missi sumus a dño iesu christo dare tibi sanitatis recuperãde consiliũ. Mitte igitur ad siluestrum ciuitatis rome episcopũ: qui persecutiones tuas fugiens i mõ

te seraptī latitat. Quē cū ad te adduxeris: ⁊ vnū deū crediderīs ab eo in piscina deitatis ab omni lepre contagione mundaberis. Tu aūt. Medic lectiones de natiuitate dñi fiant cū hoc ℣. Ipse inuocauit me.

Sermo beati fulgentij epi. Lcō. iiij.

De festo beati fulgentij.

BEne nunciate (ait pphēta) diem de die salutare eius. Quid est dicim de die: nisi filiū de patre? Est igitur de patre filius/de die dies: sed tamē pater ⁊ filius non duo dies: sed vnus est dies. Est de patre filius/de deo deus: pater tamen et filius nō duo dij sed vnus est deus. Vnus igitur dies eternitatis simul pater et filius a nobis cognoscitur: in die autē temporis solus filius inuenitur. Dies enim eternus pater et filius nostrum corpus et animā ferit: in die vero temporis sol⁹ filius nostrum corpus animamq; suscepit. Christus dies eternus vnigenitus in forma dei manēs christus in die temporis vnigenitus formam serui accipiens. Christus dies eternus diues permanēs vt conderet nos: christus in die temporis pauper factus vt redimeret nos Dies eternus christus de deo patre: christus in die temporis deus homo de virgine matre. Christ⁹ dies eternus verbum eructatū de corde patris: christ⁹ in die tpis verbū caro factum est de vtero virginis mris. Christus dies eternus deus verus de deo vero: christus in die tēporis sponsus procedens de thalamo suo. Dies eternitatis christus angelos creans: dies in tempore christus hoies saluās Dies eternitatis christus in celo scōs angelos pascens: dies temporis christus hoies in terra reficiens. Vt etenī panem angelorū manducaret homo creator angelorum factus est homo: vt roſq; pascens et integer permanēs Tu aūt. ℟. Quem vidistis. iiij. Lcō. v

QUam bonus panis qui et āgelos pascit per speciem vt de seipso satientur in patria: et nos pascit per fidem ne deficiamus in via. Ille panis qui seipsum dat āgelis ad gaudiū stabilitatis: seipsum dedit hominibus ad remedium sanitatis. Et qui est angelorū esca: nobis factus est medicina. Verūtamē hic dilectissimi fratres attendite magnitudinem gratie et agnoscite quid deus homini dignatus est prerogare. Christus enim dei filius de deo vero deus verus et vnus cum patre naturaliter deus semper ex seipso sctōs angelos pascit: sed tamen angelicam naturā dei filius nō accepit. Vt aūt suam caritatē deus cōmendaret in nobis: filius eius naturam nostram suscepit ex nobis. Et deus vnigenitus qui panis est angelorū vt etiam seipsum homini faceret panem: simul hoīs et animā suscepit et carnem. Accepit vtrāq; verā/vtrāq; sanctam/vtrāq; mundā. Accepit animā nostrā sine iniquitate: accepit carnem nostram cū mortalitate Accepit animā iustā per quā nīs animabus iustitiā redderet Carnē vero propter ea dignatus est habere mortalē: vt secundum ipsam moriens mortem vinceret: secundum etiā ipsam resurgeret: per quā nostra quoq; corpora resuscitaret. ℟. O magnum mȳsterū. v.

MAgnum mysteriū (Lectio. vj. dilectissimi fratres: magnum diuine dilectionis indiciū. Homo deū contēnens a deo recessit: deus diligēs hoiem ad hoies venit. Dilexit impiū vt faceret iustum. Dilexit infirmum vt faceret sanum. dilexit peruersū vt faceret rectum. dilexit mortuum: vt faceret viuū. Et quid amplius dicam Quādoquidē deus genitus humanā naturā tantū dilexit vt eam non solū a potestate mali angeli liberaret: verūetiā in seipso super omnes bonos angelos in patris dextera collocaret Natura enī que in primo hoie a malo angelo captiuata fuerat: ipsa nūc in secundo hoie super omnes bonos angelos regnat. Natura que in prio homine mūdum peccato polluit: ipsa in secundo hoie mūdū a peccato mūda-

uit. Primus homo de terra terrenus secūdus homo de celo celestis. Primū hominē mulier corrupta mente decepit: scōm hominē virgo incorrupta ṽginitate recepit In primi hois ruine neḉcia dyaboli seductam deprauauit mentē: in secūdi autē hominis matre gratia dei et mentem integrā seruauit et carnē. Menti contulit firmissimā fidem: carni abstulit omnino libidinē Quoniā igit miserabiliter p̄ peccato dānatus est homo: ideo sine peccato mirabiliter est nat⁹ deus homo: Tu aūt. ℟. Te laudant. vj. Nisi quando hoc festū in die lune contigerit tūn: tunc enī dicit ṽ. Tanqz spōsus. cū his ℟. Hodie nobis celor. ℟. Hodie nobis de celis. ℟ Descēdit de celis. ℂ Sciēdū est q̄ q̄cūqz fiūt medie lectiōes siue sint de tēporali siue de fes. sctōr: sēp dicāt ṽ. et ℟. scōz ordinē noc. et hoc ab vna dūica vsqz ad aliā do. obseruetur. ita tū q̄ semper in dūica q̄n medie lectio. fiunt dicunt ṽ. et ℟. de primo noc. nisi propria ℟. habeant. ⁊ nisi in exaltatione sctē crucis/ et nisi infra oct. sine regimine chori. Nā tunc dicūt ṽ. ⁊ ℟ scōm ordinē noct. quotidie infra oct. et in do. vsqz ad octauā diē. ⁊ tūc sp re incipiatur hysto. Si vero aliquod festū. iij. lec. vnius cōfes. ⁊ pontificis de quo fieri debeāt medie lec. in do. ⁊ fes. iij. lec. vni⁹ cōfes. et abbatis in aliqua fe. ipsi⁹ ebd̄. cōtigerit: tunc in scōo fes. non dicunt ṽ. et ℟. de primo noc. sed de scōo: et hoc propter ṽ. et primū ℟. Similiter etiā fiat quando aliq̄ fes. iij. lectionū plurimorū martyrū et fes. iij. lectionū plurimorū confes. in vna ebdo. cōtige. Q̄ncunqz enī in matu. ix lec. tres medie lec. fiunt: tunc a ṽ. medij noc. incipiatur huiusmodi seruitiū. Quādo medie lec. fiant alteri⁹ hysto. ⁊ dicit medius ṽ. quia medij ṽ locū obseruāt siue fuerant de. j. noct. vel scōo vt. iij. alterius hysto. ordo tū ℟. ita obseruet: vt ad medias lectio. de quo cūqz fieri debeant: ab vna do. in aliam dūicā semp fiat ichoatio in do. cū ṽ. et ℟. primi noct. nisi infra oct. sine regimine chori: tunc enī a primo die vsqz ad oct. diē: huius ordo obseruetur in duplicibus festis sctōrū q̄ habent memo. sctōr festis illorū āneras sicut in festis sctōr iacobi / bartholomei/ augustini doctoris/ et sancti mathei apostoli: fiant ille memorie in audientia ne omittant: tū quando horū festor in dūicis celebrāt: tunc mēorie sctōr adiunctorū cū mēo. de dūica et de trinitate: sub silentio fiant. In fes. sctī augustini doctoris ad. ij. vēs. de sctō iohāne et de sctā sabina solēnes mēo. fiant. Tū si festū sctī augustini in do. cōtigerit: fiat mēo. de sctō iohāne vt supra dictū est/ et mēo. de dūica sub silētio. Si fes. duplex in sabbō cōtigerit fiat mēo. de do. et de trinitate sub silētio/ et nulla pces. ad crucē. Ad ij. vēs i die puri. ⁊ nat. btē marie/ ⁊ dūice i albis/ ⁊ sctē tri. et corpis xpi: nulla omno fiat mēo. de fe. iij. le. i cra. rtigē. nisi fes. ix. lc. cōiūctū fuerit. tūc de vtrisqz fiāt mēo. sicut i fe. apo. petri ⁊ pauli fiat mēo. de oc. sctī iohis bapt. ita nec solet fieri mēo. de trinita. i fes. corpis xpi: nisi fuerit cū regi. chori. Mēo. de duplicib⁹ fes. et oct. cū regi. cho. et de rmēoratiōe btē marie virgi. etiā i duplicib⁹ festis solēnes mēo. erūt. Tres vltīe lec. de sctō siluestro dicūt: ita tū q̄ septūa lcō legat de exp̄one euāgelij.

Scōz matheū. xxv.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Homo quidam peregre proficiscēs vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua Et reliqua

Matthei. 25

Omelia beati gregorij pape.

Lectio sancti euangelij fratres charissimi: sollicite cõsiderare nos admonet: ne nos qui pl⁹ ceteris in hoc mũdo accepisse aliquid cernimur: ab auctore mũdi graui⁹ ide iudicemur. Cũ enĩ augẽt dona: rationes etiã crescũt donorum. Tanto ergo esse humilior atq; ad seruiẽdũ deo p̃optior q̃sq; debet esse er munere: q̃to quisq; se obligatiorẽ conspicit in reddenda ratiõe. Ecce homo qui peregre proficiscitur/ seruos suos vocat: eisq; ad negocium talenta partitur. Post multum vero tẽporis positurus rationẽ reuertitur bene operantes pro apportato lucro remunerat: seruum vero a bono operatorẽ dãnat. Quis itaq; iste homo est q̃ peregre proficiscitur: nisi redẽptor noster qui in ea carne quã assumpserat abijt in celũ: Carnis enĩ locus proprius terra est. Que quasi peregrina ducitur: dũ p redẽptorẽ nostrum in celo collocat. Sed homo iste peregre proficiscens seruis suis bona sua tradidit: q̃a fidelibus suis spiritualia dona concessit. Octa. ⁊ nona lcões de vita scti siluestri legãtur. Lectio. viij

Exurgẽs igit constantin⁹: sc̃ĩm quod iussum sibi fuerat/ ad siluestrũ misit. Qui vbi se a militib⁹ circũuentũ vidit: ad coronam martirij se vocari credidit. Factusq; orationẽ et cõmendans deo animã suã/ et dãs oĩbus pacem: ad regem venit. Cui augustus assurgẽs/ alacri eũ animo suscepit: deide ei oĩa que facta et dicta ei fuerant diligenter exposuit. Post finem vero narrationis sue percuncta batur augustus q̃ essent isti dij petrus et paulus qui eũ visitassent. Cui sc̃ũs siluester dixit. Petrus et paulus non sunt dij: sed serui dei. qui illi per fidẽ placentes: primi sunt ab eo apti facti. Cũq; hoc gratãter audiuit augustus dixit. Peto si eos aliqua imago habeat expressos: vt michi ostendant Tũc sc̃ũs siluester iussit dyacono suo vt apostolor⁹ exhiberet imagines Quas cũ itueret: cũ ingẽti clamore cepit augustus dicere Nichil ver⁹ q̃ hor⁹ has esse imagines: quor⁹ visionem asperi hi michi dixerunt vt ad te mitterẽ: vt per te piscinã deitatis cognoscerẽ: in qua cũ lotus fuissem: oĩm vulner⁹ meor⁹ cõsequerer sanitatem. Lectio. ix.

Cui sanctus siluester respondit. Audi rex. Salutis tue piscina est vt vnũ deũ celi et terre creatorẽ cognoscas: ⁊ filium dei p̃o salute hoĩm de celo in terrã credas venisse. Cui augustus respondit. Ego nisi credidissẽ ad te penitus nõ missem. Indixit ergo sanctus siluester augusto vni⁹ ebdomade ieiuniũ: et benedicẽs fecit eũ cathecuminũ. Vespere autẽ sabbati: p̃cessit augustus ad lauacr⁹ baptismi Quẽ sc̃ũs siluester sc̃o crismate christi perfundens interrogat si ex toto corde credat in patrẽ et filiũ et sp̃m sc̃tũ. Qui cũ se credere clara voce diceret: mersit eũ in fontẽ dicens. Deus q̃ mũdasti i iordane lepr̃ã naamã syrũ ⁊ paulo apostolo per baptismũ oc̃los quos amiserat reddidisti/ et fecisti nobis ex persecutore doctorẽ: tu emũda hunc seruum tuũ oĩm terrenorũ p̃cipem constantinũ. vt sc̃tã tua eccl̃ia glorie: ⁊ eũ se habere ex persequente credẽtem ⁊ defendentẽ. Cũq; oẽs respondissent amen: subito quasi fulgur lux intollerabilis oculis per mediã fere horam emicuit. Post hec exurgens mundus a fonte cõstantinus/ christũ se vidisse confessus est. Indutusq; vestib⁹ candidis legẽ hãc dedit christũ deũ verũ esse qui se mũdasset a lepr̃e periculo: et iubebat hunc debere coli ab omni vrbe romana. ⁊ si quis christũ blasphemasse fuisset cõprobatus: puniretur. Non nũ ℟. a duobus cantetur in suppelli. ad gradũ chor. ℣. Ora p̃o nobis beate siluester. In lau. oĩa fiant vt vni⁹ cõfessoris et pontificis cũ predicta oratiõe Memo. de nati. añ. Hodie intacta. ℣. Benedictus qui venit Mẽo. Cõcede q̃s. Mẽo. de sc̃to stephano vbi proces. de eo facta fuerit: cũ hac añ. Constitutus

ij.de.j.noctur.vbi vero non:tunc dicitur añ.In tribulatione.iij.de.j.nock: ℣ Posuisti dñe.oco Da nobis qs. Memoria de scto iohāne vbi procel.de eo prius facta fuerit:cū hac añ.Johānes apls.j.de.j.nock.vbi vero non: tunc dicitur añ.Supra pectus.ij.de.j.noc. ℣.Valde honorādus.oco.Ecclesiā tuā Memo.de inocētibus vbi procel.puerorū facta fuerit cum hac añ Herodes iratus.j.de lauᵈ.vbi vero non: tūc dr añ.Abimatu.ij.de lau.℣.Mirabilis deus.oco.Deus cuiˢ hodierna die.Mede scto thoma.vbi procel. de eo prius facta fuerit. cū hac añ.Totus orbis. ij.de lau. vbi vero pcel. facta nō fuetūc dicit añ.Aqua thome.iij.de lau.℣ Ora pro nobis.ore.Deˢ pro cuiˢ eccl̄ia ℂ Ad.j.añ.Ecce sacerdos.℣.Deˢ in noie añ.Te iure. ps.Quicūq;.ℂ Ad iij.añ Nō est i.cp̄.Bñdictionē.℟.℣.de cōi vniˢ cōfes.℣ pōti.dicūr:cū Alla ℂ Ad vj.añ.Fidelis.cp̄.Cognouit ℂ Ad.ix añ.Serue.Capitulū.Magnificauit.

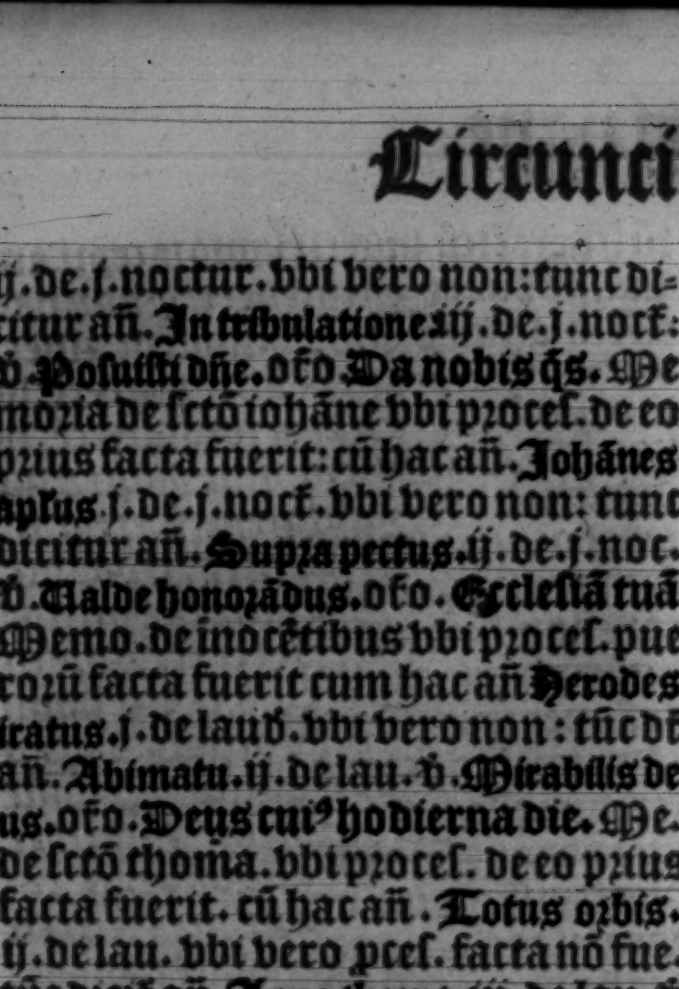

ℂ In vigilia circucisionis dñi Ad vs añ.Tecum prīcipiū.ad.ij.veſ.natiu. ps.Dixit dñs.fo.xl.Cpm.Apparuit gratia.℟.Verbum caro. Et dicitur hic sine prosa.hymnˢ.A solis ortˢ.℣ Tanq̄ sponsus.añ.Qui de terra est de terra loquitur:qui de celo venit super oēs est.et quod vidit et audiuit hoc testatur et testimoniū eius nemo accipit. qui autē acceperit eius testimoniū signauit quia deˢ verax est.ps.Magnificat. Oratio:

DEus qui nobis nati saluatoris diem celebrare concedis octauum:fac nos qs eius perpetua diuinitate muniri: cuiˢ sumˢ carnali generatione reparati. Qui tecū viuit ⁊ regnat. Nulla fiat memoria ad has vesperas nec ad matu.in crastino.ℂ Ad cōple. añ.Nato dño angelorum chori canebāt dicentes.salus deo nostro sedēti super thronum et agno.ps.Cum inuocarē.Cpr. Tu in nobis.hyˢ. Saluator mundi. ℣.Custodi nos dñe.añ.Alla.Verbū caro fa.ps.Nunc dimittis. Preces et cetera que ad cōpleto.pertinēt expleāt. Hoc cōple. non mutat vsq; ad vigiliā epy ℂ Ad matu.Inuit.Christus natˢ est nobis.Venite adoremus.ps.Venite. hyˢ.Christe redemptor oīm. ℂ In.j. noc.añ. Dñs dixit ad me filiˢ meus es tu:ego hodie genui te.ps.Quare fremuerunt.fo.ij.añ. In sole posuit tabernaculum suum et ipse tanq̄ spōsus procedēs de thalamo suo.ps.Celi enarrant.fo.℣ añ.Et leuamini porte eternales: et introibit rex glorie.ps.Dñi est terra.fo.lx.℣ Tanq̄ sponsus. Lectio prima.

RItus et religio circuncisionis fratres charissimi a beato abraham patriarcha sumpsit exordiū. Qui cū positus adhuc in preputio perfecte deo credidisset/reputatūq; ei esset ad iustitiā:signum accepit circūcisionis signaculū iusticie fidei: que est in preputio. Erat enī circuncisiōis typus ac figura multiformis. Nā et signaculū vt dictū est iusticie fidei abrahe ⁊ seminis eius erat indicū castigādo eos qui ad hoc semen hāc fidē pti nerent ab omni inquinamēto carnis

et spiritus / et prophetia nascituri de hoc semine saluatoris: q̄ nos et in presenti per baptismū ab omni mortifere actionis pollutione mūdaret: et in futuro per resurrectionē ab vniuersa mortis ipi⁹ corruptiōe liberaret. ℟. In principio erat verbum et verbū erat apud deum: ⁊ deus erat verbum: hoc erat in principio apud deū. Oia per ipsum facta sunt: et sine ipso factū est nichil. ℣. Qđ factum est in ipso vita erat et vita erat lux hominum. Omnia. Lectio secunda.

Et p̄cipue donū remissionis qđ solueret a peccato prevaricationis ade: per hanc circuncisionē id tē poris ministrari eidē gratie legisq̄ latori cōplacuit. Qui enī nunc dicit: Nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritusancto / non potest introire in regnū dei: ipse tunc dicebat. Masculꝰ cuius preputij caro circuncisa non fuerit: peribit aia illa de populo suo quia pactū meū irritū fecit. Non pactū vtiq̄ circuncisionis quod non infans q̄ discernere necdum valuit: sed maiores qui id seruare nouerant irritum fecerunt: verū pactū quod cū primo hoīe deus iniit: quod omnis qui vel vnius diei vitam gessit i terra prevaricasse cōuincitur / atq̄ ideo remedio salutis aliquo opus habere non ignoratur. Nā qui vel ante tempora circūcisiōis vel etiā post datā circuncisionē de exteris gentibus extitere fideles: vt exēplar patientie iob et amici liberiq̄ illius / sine victimis hostiarū se suosq̄ ab originali peccato seu certe sola fide saluabāt: q̄a iustus ex fide viuit ⁊ sine fide impossibile est placere deo.. ℟. Benedictus qui venit in noīe dñi deꝰ dominꝰ. Et illuxit nobis alla al. ℣. Lapidē quē reprobauerūt edificantes Hic factꝰ est in caput anguli Et illuxit. Lectio tertia

Uerū his atq̄ huiusmodi remediis egēt qui de peccati traduce propagati / in iniquitatibus ꝛcepti et in delictis sunt nati. Redēptor aūt noster qui vt peccatū mundi tolleret sine peccato venit in mūdū: sicut suo baptismate nobis remedia procurauit / id est nostris abluendis sceleribus aquarū que subijt lauacra consecrauit: ita etiā circūcisione quā suscepit: non sua (que nulla erāt) admissa purgauit: sed nostre in se nature vetustatem docuit innouādā. et nunc videlz eam per se a viciorū labe purgādam: et in nouissimo die significās / ab ipsa multipharie mortalitatis ac mortis peste penitus esse restauranda. Vnde cōgrue iesus octaua die circūcisus asseritur: quod nō facile in veteri testamēto de quo p̄ legimus / quāuis de oibus sepissime iussum / absq̄ solo dumtaxat isaac: qui quasi filius promissionis primus octaua die circūcisionem accepisse perhibetur. Tu autem. ℟. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mūdi: ecce de quo dicebā vobis. Qui post me venit ante me factus est: cuius non sum dignus corrigiā calciamēti soluere. ℣. Hoc est testimoniū quod perhibuit iohannes. Qui post. Glia patri. Cuius. ℂ In. ij. noctur. añ. Speciosus forma pre filiis hoim: diffusa est gratia in labiis tuis. ps. Eructauit. fo. xxj. añ Suscepimus deus misericordiā tuam in medio templi tui ps. Magnus dñs. fol. xxj. añ. Domo natus est in ea et ipse fundauit eam altissimus. ps. Fundamenta. fol. xxxij. ℣. Ipse inuocauit me. Lectio quarta.

Bene inquā iesus octaua die circuncidit: q̄a videlicet vtraq̄ hec nostra quā prediximus / hoc est et moderna et futura et spiritus et carnis innouatio: et in eius resurrectiōe figurata ⁊ in nr̄a quādoq̄ est perficiēda. Siquidē de prima nr̄a resurrectione que interim vite et fidei emendatione celebratur aplus ait. Quicunq̄ enim baptizati sumus in christo iesu in morte ipius baptizati sumus. vt quomodo resurrexit christꝰ a mortuis per gloriā patris. ita et nos in nouitate vite ambulemus. De secunda autem que in fine speratur ita dicit. Si enim credimꝰ q̄ iesus mortuus est et resurrexit: ita et deus eos qui dormie

rũt p ielũ adducet cũ eo. Octauũ autẽ numerũ resurrectiõis ghie conuenire pene oĩb⁹ claret. Nã ꝫ dñs octaua die hor est post septimã sabbati resurrexit: et ipsi post sex seculi huius etates/ et septimã sabbati aiaꝝ q̃ nũc iterim alia vita gerit/ quasi octauo tpe resurgemus/ tũc verissime circũcisi: hoc est ab oĩbus carnalis ꝛcupiscẽtie vitijs ꝫ torruptiõibus in q̃bus marie luxuria regnat expoliati: verissime p̃putũ incisi. Quia sicut dñs ait. Filij scli huius nubũt et tradunt ad nuptias: illi aũt q̃ digni habebũtur scło illo et resurrectiõe ex mortuis: neqꝫ nubẽt neqꝫ ducẽt vxores/ neqꝫ vltra mori poterũt Equales eni angelis sunt et filij sunt dei: cum filij sint resurrectiõis. ℟m

4 Uescies mater virgo virũ peperit sine dolore saluatorẽ sclorũ. Ipsũ regẽ angelorũ sola virgo lactabat: vbera de celo plẽa. ℣. Bta viscera marie virginis q̃ portauerũt eterni patris filium. Ipsum. Lectio. v.

Uerũ q̃a de circũcisione sermo est: libet iq̃rere quare moyses ipe q̃ legẽ circũcisiõis ꝫ p̃cib⁹ a deo data/ et sibi toties inculcatã refert totoducat⁹ sui tpe neminẽ circũcidi voluerit: p̃ter vnũ solũmodo filiũ suũ quẽ mature arreptũ petra acutissima nea dño ferire circũcidit: sed oẽs q̃ in heremo nati sũt/ a iosue circũcidẽdos reliq̃rit: morẽ videlicet diuinit⁹ iperatũ quadragentis et sex annis obseruatũ et a vita sibi successiõe ꝛtraditũ: ãnis quadragita cõtinuis itermittens. De quo saluo maiori ꝛitellectu: dicã breuiter ipe q̃ sentio Moyses circũcisionẽ p̃dicat: sed iosue pficit. q̃a lex per moysẽ data est: gr̃a autẽ ꝫ veritas p ielum chr̃istũ facta est. Nichilqꝫ pdest lr̃a iubens: nisi affuerit gratia iuuãs. ℟m.

Q Ötinet in gremio celũ terrãqꝫ regẽtem. Uirgo dei genitrix quẽ tot⁹ nõ capit orbis Per quẽ mundus ouãs celso sub p̃incipe pollet. ℣. Caste parẽtis viscera celestis intrat gratia venter puelle baiulat secreta q̃ non nouerat. ℟. Lectio sexta

Moyse p̃dicãte/ p̃putũ crescit q̃a sicut apls ait ex op̃ibus legis nõ iustificabit⁹ ois caro coram illo. Per legem eni cognitio peccati. Et alibi. Usqꝫ ad legẽ eni peccatũ nõ erat in mũdo. Peccatũ autẽ nõ ip̃utabat: cũ lex nõ esset. Et iterũ. Lex aũt subintrauit: vt abũdaret delictũ. Nã cõcupiscẽtiã p̃ctm nesciebã nisi lex diceret. Nõ ꝛcupisces Occasione aũt accepta: p̃ctm per mãdatũ operatũ est in me oẽm cõcupiscẽtiã. Sed iosue p̃pio in terrã p̃missionis inducto: p̃putiũ q̃ moyse viuẽte accreuerat: cultris petrinis icidi. q̃a vbi abũdauit delictũ: superabũdauit ꝫ gratia. Nã quare petrinis ad circũcidẽdũ iosue cultris vtit: itelligat qui legit. q̃a petra erat chr̃ist⁹. Et sup hãc (inquit) petrã edificabo ecclam meã Nõ eni ip̃ossibile erat legi in qua ifirmabat⁹ p carnẽ: de⁹ filiũ suũ mittẽs in similitudinẽ carnis pcti de pctõ dãnauit p̃ctm in carne vt iustificatio legis impleretur in nobis q̃ nõ scõm carnẽ ãbulam⁹: sed scõm spiritũ. Tu. ℟m.

Q õfirmatũ est cor virginis in quo diuina 6
m̃ysteria ãgelo narrante concepit quẽ forma p̃re filiis hominũ castis concepit visceribus. Et benedicta in eternũ deũ nobis p̃tulit et hominẽ. ℣. Domus pudici pectoris tẽplũ repẽte fit dei intacta nesciẽs virũ verbo concepit filiũ. Et benedi. Glia. Et.

℣ In iij. noc. añ. Exultabũt oĩa ligna siluarũ ante faciem dñi quoniã venit. ℘s. Cantate. j. fo. xxxiij. añ. In p̃cipio et ãte scła deus erat verbũ: ipse nat⁹ est nobis saluator mũdi. ℘. Dñs reg. exul. fo. xxxiij. ã. Ante luciferum genitus ꝫ ãte secula dñs saluator noster hodie nasci dignatus est. ℘s. Cantate. ij. fo. xxxv. ℣. Notum fecit dñs. Secũdum lucam. ij

Luce. ij.

In illo tẽpore. Postq̃ consũmati sũt dies octo vt circũcideretur puer vocatum est nomen eius iesꝰ. Et reliqua.

Ome. veñ. bede pbri

Sanctam veneranda q̃ p̃celẽtis diei me

moriã paucis quidẽ verbis euangelista comprehẽdit: sed nõ pauca celestis mysterij virtute grauidã reliquit. Exposita nãq; natiuitate dñica cui⁹ gaudia mor angeli dignis laudib⁹ extulerunt/ pastores deuota visitatiõe celebrarunt/ oẽs qui tunc audiere mirati sũt: nos quoq; pro modulo nro prout potuim⁹ prorime (dño largiẽte) egrugis missarũ hymnorũq; solẽnijs exercimus: subiunxit atq; ait. Et postq̃ consũmati sunt dies octo vt circuncideretur puer vocatũ est nomẽ eius iesus: quod vocatũ est ab angelo: prius q̃ in vtero cõciperet. Hec sunt festiuitatis hodierne gaudia venerãda Hec sacrata solẽnitas dicit: hec illa superne pietatis munera sacrosancta: que fideliũ cordib⁹ cõmẽdãs apls⁹ ait. Quia vbi venit plenitudo tẽporis: misit deus filium suum factum ex muliere factum sub lege vt eos qui sub lege erãt redimeret: vt adoptionem filiorum reciperemus. Rm.

7 O rege celi cui talia famulãtur obsequia stabulo ponitur qui cõtinet mũdũ. Jacet in presepio et in nubibus tonat. ℣. Qui celũ terrãq; regit per scla solus. Ja. lc. vitj

MAgna nãq; dispẽsatiõe pietatis ad redẽptionẽ generis humãi deus pater nõ angelũ non archãgelũ sed filiũ suũ vnigenitũ mittere dignatus est. Quẽ q̃a in diuinitatis sue specie videre nequim⁹: magna rursũ dilectiõis arte prouidit/ vt hũc factũ ex muliere hoc est ex materne carnis substãtia sine virili admixtiõe 2ceptũ ad humanos verũ hoiem proferret aspectus: qui in diuina virtute ac substantia manẽs p oia qõ erat: verã nature mortalis infirmitatẽ quã nũc habebat induceret. Et vt nobis necessariã obediẽdi virtutẽ precipuo cõmẽdaret exẽplo: factũ sub lege filiũ suũ de⁹ misit i mũdũ. Nõ q̃a ipse legi quicq̃ debeat/ q̃ vn⁹ est magister nr̃/ vnus est legislator et iudex: sed vt eos qui sub lege positi/ legis onera portare nequerãt sua 2passiõe iuuaret/ ac de seruili conditione que sub lege erat ereptos: in adoptionem filiorum que per gratiam est/ sua largitate reduceret. Rm.

Cõgratulamini michi omnes qui diligitis dñm: quia cum essẽ paruula placui altissimo. Et de meis viscerib⁹ genui deũ et hominem. ℣. Beatã me dicent omnes generationes: quia ancillam humilem respexit deus. Et de meis. Lectio nona.

SAlsepit igitur circuncisionem lege decretam in carne: q̃ absq; dl prorsus labe corruptiõis apparuit in carne. Et qui in similitudie carnis peccati non autẽ in carne peccati aduenit: remedium quo caro peccati cõ sueuerat mundari non respuit. sicut etiã vnda baptismatis qua noue gratie populos a peccatorum sorde lauari voluerit: ipse non necessitatis/ sed exẽpli causa subijt. Scire etenim debet vestra fraternitas. quia idem salutifere curationis auxiliũ circuncisio in lege 2tra originalis peccati vulnus agebat: quod nunc baptismus agere reuelate gratie tempore consueuit: excepto q̃ regni celestis ianuam necdum intrare poterãt/ donec aduenies benedictionẽ daret qui legẽ dedit: vt videri posset de⁹ deorũ in syon Tãtum in sinu abrahe post mortem beata requie consolati superne pacis ingressum spe felici expectabãt. Qui enim nũc per euangelium suum terribiliter ac salubriter clamat/ nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sctõ/ non potest introire in regnum dei: ipse dudum per legẽ suã clamabat. Masculus cuius preputij caro circuncisa nõ fuerit: peribit anima illa de pplo suo. quia pactum meum irritum fecit/ id est quia pactum vite in paradiso hominibus mandatum adam preuaricante transgressus est in quo omnes peccauerunt. Peribit de cetu sanctorum: si non ei fuerit lauacro salutari subuentum. Rp. Verbum caro. vtq̃ in die natiuitatis domini. ix. Et dicatur hic sine prosa: siue dominica fuerit siue non. psalmus. Te deum. ℣.

Uerbum ca. vtŝ i die nati. In laud. ān.
O Admirabile cōmerciū creatoꝛ generis humani animatū coꝛpꝰ sumens de virgine nasci dignatus est: et pꝛocedēs homo sine semine largitus est nobis suam deitatē. ℘s. Dñs reg. fo. vj. añ. Q uādo natus es ieffabiliter ex virgine tūc iplete sunt scripture: sicut pluuia in vellus descendisti vt saluū faceres genus humanū. te laudamus deus noster. ℘s. Jubilate. fo. vij. añ. Rubū quē viderat moyses incōbustū conseruatā agnouimꝰ tuā laudabilē virginitatē: dei genitrix intercede pꝛo nobis. ℘s. Deꝰ deꝰ. fo. vij. añ. G ermiauit radix iesse: oꝛta est stella ex iacob/ virgo peperit saluatoꝛem. te laudamꝰ deꝰ noster. ℘s Benedicite. fo. vij. añ. E cce maria genuit nobis saluatoꝛē: quē iohēs videns exclamauit dicens. ecce agnꝰ dei/ ecce qui tollit peccata mundi. alla. ℘s. Laudate. fo. vij. Cp̄z. Apparuit gr̄a. hyꝰ. A solis oꝛtꝰ. ỽ. Benedictꝰ qui venit. añ M irabile mꝰsteriū declarat hodie inouātur nature deus homo factus est id qđ fuit pmānsit: et qđ nō erat assūpsit: nō cōmixtionē passus neq; diuisionē. ℘s. Bñdictus. Oꝛ. Deꝰ q nobis. Ad. j. añ. O admirabile. fo. j. de lau. ℘s. Deꝰ in noie. fo. ix. añ. Gratias tibi. ℘s. Quicūq;. Ad. iij. añ. Quādo natus es. ij. de lau. ℘s. Legē pone. Cp̄. R. et ỽ. sicut in die nati. do. ad oēs hoꝛas dicāt. tū oꝛ. huiꝰ diei Ad. vj. añ. Rubū quē vid. iij. de lau. ℘. Defecit. fo. xiij. Ad. ix. añ. Germiauit rad. ℘s. Mirabilia. fo. xiij. Ad veſ. ā. Tecū pꝛincipiū. ad. ii. veſ. nati. ℘s. Dixit dñs. fo. xl. Cp̄z. Apparuit gr̄a R. Confirmatū est. vj. hyꝰ. A solis oꝛtus. ỽ. Bñdictus qui venit. ān. M agnū hereditatis mꝰsteriū: tēplū dei factus est vterus nesciētis virū. non est pollutꝰ ex ea carnē assumens. oēs gentes venient dicētes: glia tibi dñe. ℘s. Magnificat. Oꝛ. Deus q nobis. Mēoꝛia de sācto stephano tñ ān. Tu pꝛincipatū. ỽ. Gloꝛia ⁊ honore. Oꝛ. Da nobis q̄s. C In octa. sācti stephani ad mat. Inuita. hymni. ān. et psalmi sicut in pꝛima die dicuntur. ỽ. Gloꝛia et honoꝛe coꝛonasti eum domie

C Bti maximi epiſcopi. Lectio pꝛia.

Beati maximi epiſcopi.

C Onsiderate attētius dilectiſsimi frēs: cū btūs martir stephanꝰ dūm nēm iesū chꝛistū ad dexterā dei patrꝭ stare vidisset: cur se filiū hois vidisse testatus est: et nō potiꝰ filiū dei. cū vtiq; plꝰ honoꝛis dño delaturus videret: si se dei potiꝰ q̄ hois filiū videre diꝛisset. Sed certa ratio postulabat: vt hoc ita et ostēderetur in celo: et pꝛedicaret in mūdo. Si dñica fuerit: diuidant iste tres lectiōes in sex: hoc modo. Si do. fuerit: lectio. ij. O mne eni iudeoꝛū scandalū in hoc erat: cur dñs noster iesus chꝛistꝰ q̄ scōm carnē est filius hois esse etiā filius dei diceret. Ideo ergo pulchꝛe scriptura diuina filiū hois ad dexterā dei patris stare memoꝛauit: vt ad cōfūdēdā iudeoꝛū incredulitatem ille ostēderet martyꝛi in celo: q̄ a perfidis iudeis negabat in mundo. Et illi testioniū celestis veritas daret: cui fidem terrena impietas derogaret. ℣ S tephanus seruus dei quē lapidabant iudei vidit celos apertos: vidit et introiuit Beatus homo cui celi patebunt. ỽ. Stephanus vidit celos apertos: vidit et introiuit. Beatus. Lectio secunda.

S I quid autē distare inter martyꝛes potest. pꝛecipuus videtur esse qui pꝛimus est. Nā cū sanctus stephanus ab apīs dyaconus oꝛdinatꝰ sit: apīos ipsos btā ac triūphali moꝛte p̄cessit. ac sic q̄ erat iferioꝛ oꝛdie pꝛimus factus est passione. Moꝛtē enim quā saluatoꝛ dignatꝰ est pꝛo oībus pati hanc ille pꝛimus reddidit saluatoꝛi Uidete enim dilectissimi fratres affectū beati viri: videte magnā et admirabilē caritatē. Si dñica fuerit. Lcō quarta. I n pꝛsecutione positus erat et pꝛo pꝛsecutoꝛibus supplicabat: atq; in illa lapidū ruina quando alius obliuisci poterat etiā carissimos suos: ille domino commendabat inimicos Quidenim dicebat cum lapidaretur Domine (inquit) ne statuas illis hoc peccatum: Plus itaq; tunc dolebat

illoꝝ peccata: quam sua vulnera. Plus illoꝝ impietatem: quam suam mortē. Et recte plus. In illoꝝ quippe iniquitate erāt multa que poterant plangi: in illius autem morte non erat quod debuisset doleri. Rm. Lapidabant. ỽ. Lectio tertia.

IMitemur ergo in aliquo dilectissimi fratres tāti magistri fidē: tā p̄clari martyꝝis caritatē. Diligam⁹ nos hoc in ecclia frēs nr̄os sicꝫ quo ille tūc dilexit īmicos suos. Sed qđ pe⁹ est aliquotiēs nō solū īmicos nō diligim⁹: sed nec amicis quidē fidē integrā custodim⁹. Sed dicit aliquis Nō possū diligere īmicū meū: quem cotidie velut hostē crudelē patiꝝ. O q̄cūꝫ ille es: attēdis qđ tibi fecerit homo: et non consideras quid tu feceris deo: ¶ Si dñica fuerit. Lectio sexta. ¶ Cū eni tu multū grauiora ī deū peccata ⁊miseris: quare nō dimittis homini paruū: vt tibi de⁹ dignet dimittere multū? Recole quid tibi in euāgelio veritas ipsa p̄miserit: et quā tibi quodāmodo cautionē fecerit: vel quale tecū pactū inierit. Si eni (inqt) dimiseritis hoīb⁹ peccata eoꝝ dimittet et vobis pater vester celestis pctā vestra. Videtis fratres q̄a cū dei gratia in ptāte nostra positū est: qualiter a dño iudicemur. Si (inqt) dimiseritis: dimittet⁹ vobis. Moneo ergo vos frēs vt in malis hoībus medicoꝝ vicē agere studeatis: et nō ipsos hoies sed ipsoꝝ malitiā odio habeatis. P̄ro bonis orate vt semp ad meliora ⁊scēdāt p malis: vt cito ad emēdationē vite per penitētie lamēta cōfugiāt. Tu. ℟. Lapides torrētes. vj. Si vo dñica fuerit: erit scꝺ ℟. Videbāt oēs. ℣. tertiū ℟. Impetū fecerūt. ℟s. Te deū. ỽ. Posuisti dñe. In laud. hec sola añ. Lapidauerūt. ℟s. Dñs regn. Cp. hy⁹. ỽ. et añ iuꝑ ℔. Bñdict⁹. cū or. sicut in p̄ria die Mēo. de sctō iohanne: vbi p̄cel. de eo p̄⁹ facta fuerit cū hac añ. Supra pectus. vbi vero nō: tūc dr añ. Quasi vn⁹ ỽ. Valde hono. Or. Ecclam tuā. Memo. de inocē. vbi p̄ocel. puerorū sctā fuerit. cū hac añ. Abimatu. vbi vo nō tūc dr ā. Vox in rama. ỽ. Mirabilis de⁹. Or. De⁹ q̄ hodier. Mēo. de sctō thōa vbi p̄cel. de eo p̄⁹ facta fuerit cū hac añ. Aqua thome. vbi vero nō: tūc dr ā. Ad thome. ỽ. Ora p̄ro nobis. Or. De⁹ p cui⁹ eccl̄ia. Mēo. de sctā maria. cū hac añ. Ecce maria. ỽ. Post partū. Or. De⁹ q̄ salu. Ab hac die vsqꝫ ad purifi. quotidie fiāt mēo. ỽ sctā maria de quo cūꝫ fiat seruitiū/tā ad vs̄. q̄ ad mat. nisi in vigilia epyphanie. ⁊ in die eiusdē. In festis nouē lec. et in octa. ⁊ infra oct. qñ chor⁹ regit. ⁊ ī dñicis ad vtras qꝫ vs̄. cū hac añ Quādo natus. ỽ. Speciosus forma. Or. De⁹ q̄ salu. Ad mat. vero cū hac ā. Ecce maria. ỽ. Post partū. In fe. vero et in fel. iij. lec. sine regi chor ad ves̄. añ. Rubū quē viderat. ỽ. Speciosus forma. Or. De⁹ qui sa. Ad mat. añ. Post partū. ỽ. Germinauit. or vt⁹. ¶ Qđ si oct. sancti stephani ī do. euenerit fiant. ix. lec. de sctō stephano videlz ser de trib⁹ lcōnib⁹ sup̄ anotat⁊ de oct. et tres vltīe lec. de exp̄one euāgelij sicut ī p̄ria die ℟. ỽo pp̄ria q̄ habētur de oct. p̄rio loco: id est ī p̄rio nocātenr: dehinc hysto. diei suo or die dicāt. Ad laud. vero oēs añ. dicāt et cetera sicut ī die. Sīliter fiat de sctō ioāne ⁊ de inocē. ¶ Sciēd est aūt q̄ qñ oct. sctī iohānis in dñica eue. vespe ī sab. p̄cedd. de sctō stephano erūt: et mēo. de sctō iohāne cū hac añ. Valde honorādus. ỽ. In oēm ter. Or. Ecclam tu. Sīliter quādo oct. sctōr innocē. ī do. cuene. vespe in sabbō p̄cedēti erunt de sctō iohāne. ⁊ mēo. de innocētibus cū hac añ. Innocētes p̄ro chr̄isto. ỽ. Letamini in dño. Oratio De⁹ cuius hodierna die. Hic p̄imū fiāt matutine de sancta maria in cōuentu: vt plene notatur post cōe sctōrum. et ibi require oia de sancta maria. Ad. j. de sancto stephano siue dñica fuerit siue nō añ. Lapidauerunt. ℟s. Deus in nomine. fo. ix. añ. Te iure. ℟s. Quicunqꝫ vult. fol. x. Ad tertiā et ad alias horas añ.

pi. cp. R. et ỽ. sicut in die scti stephani dicātur siue dñica fuerit siue nō. cum ozōne de pzia die. Ad vēs añ. Tecū pzi cipiū. ps. Dixit do. Cp. etc̄ sicut i pzia die dicāt: pter R. qō nō dicet. Mēo. de scō iohāne añ. Valde honozād⁹. ỽ. In omnē terrā. Oz. Ecclīam tuā. Mēo. de innocen. vbi pzocel. puer⁹ cū facta fu erit: cū hac añ. Vox in rama vbi ỽo nō tūc dr añ. Sub thzo. ỽ. Letamini Oz. Deus cui⁹ hodierna die. Mēo. de scto thoma: vbi pcel. pzius de eo facta fue erit: cū hac añ. Ad thome vbi ỽo pce. facta nō fuerit dicit añ. Tu per thome ỽ. Oza pzo nobis Oz. De⁹ p cui⁹ eccl. Mēo. de scā maria siue do. fuerit siue nō: cū hac añ. Quādo nat⁹ es ỽ. Spe cios⁹ fozma Oz. De⁹ q salutis. ¶ In oct. scti iohīs apli. Ad mat. init. hym. añe. et pi. sicut in pzia die dicāt. ỽ. In oēm terram exiuit sonus eozū. Lō pzia.

CUm post domiciani obitum beat⁹ iohānes de pathmos insula ephesū rediret: roga bat vicinas lustrare pnincias quo vel ecclias fūdaret i qbus non erāt locis/vel in quib⁹ erāt: sacerdoti b⁹ ac ministris istrueret: scōm q ei de vnoquoq; spūssctūs idicasset Cū igit venisset ad quādā vrbē oibus eccleśi asticis soleniter adiplet⁹/vidit iuuenē quēdā validū cozpoze: sed et aio acrē nimis. Respiciēsq; ad epm qui nuper fuerat ozdinat⁹: hūc (inqt) tibi cōmen do: sub testionio chzisti ꝛ toti⁹ eccleśie Si dñica fuerit. Lcō. ij. Tū ille iu nenē suscipiēs: oēm se adhibiturū dili gētiā pollicet. Post hec apl⁹ ephesū redijt. Tūc vero pzesbiter i domū suā adolescētē susceptt cōmēdatū: ꝛ cū oi diligētia enutrit/āplectit/ ad vltimū etiā baptismi gratiam tradit. Tuꝛ.

R Ic est beatissim⁹ euāgelista et apl⁹ io hānes Qui pziuilegio amozis pzecipui: ce teris alti⁹ a dño meruit honozari. ỽ⁹. Hic est discipul⁹ ille quē diligebat ie sus: qui su pza pectus eius in cena recubuit. Qui pzi

Puilegio. Lectio secunda.

Ost hec iam velut cōfidēs pzel biter gratie qua iuuenem commonu erat: paulo idulgentius eum cepit hā bere. Sed ille vbi in matura libertate posit⁹ est: ꝛtinuo p equeuos quib⁹ lu xus et delidia cozdi est cozrupte vie in cedere tramitē pdocet. Post hec iā ad maiozā flagitia iuuenis ptrahit: ꝛ de dignabat iā de paruis scelerib⁹ cogi tare. Deniq; ipos q̄ pzius magistri fu erāt: discipulos facit: et his cū oi cru delitate grassat. Sto do. tuerit Le. iuj Cū aūt ad eādē vrbē itez venisset io hānes et cetera quozū gratia venerat ozdinasset: age (inquit) o episcope de positū repsenta: qō tibi ego ꝛ chzistus cōmēdauim⁹. At ille obstupuit pecu niā putās a se reposci: quā nō acceperat. Quē iohānes errātē videns: iuue nē inquit illū repeto a te ꝛ aiam fratris Tūc grauiter suspirās senioz: i lachzi mis resolut⁹ illi ait. Mozt⁹ est. Quo modo (inqt) vel quali mōte? Deo (ait) mozt⁹ est. qa pessim⁹ ꝛ flagitios⁹ eua sit. Quib⁹ auditis apl⁹ cōtinuo ve stē qua idut⁹ erat scindēs: bonū te inqt custodē fratris aie dereliqui. Sed iā pareꝫ michi equus et dur itineris. Et confestim ab ipsa ecclesia ascendens: concitus pzoperabat. Tu autem. R.

Q Ui vicerit faciā illū colūnā i regno meo dicit dñs. Et scribā super eū nomē meū et nomē ciuitatis noue hierusalē. ỽ. Vincēti dabo edere de ligno vite quod est in para diso dei mei. Et scri. Lectio tertia.

Q Um ergo btūs iohānes puenis set ad locū: attinet ab his latro nib⁹ qui custodias obseruabāt. Sed ille nusq̄ effugere nitēs/hac voce tan tū pzoclamabat/quia ad hoc ipm ve ni: adducite mihi pzicipē vēm. Qui cū veniret armat⁹ emin⁹ agnito iohāne apl⁹ pudoze act⁹: in fugā vertit. Ille in equo post eū admisso cōfestim inse quitur fugitātem: clamans. Quid fu gis o fili patrē tuū: quid fugis iermē senē? Noli timere: habes adhuc spem vite. Ego christo rationē reddā pzo te Certe et mozte p te libēt excipiā sicut et christus excepit p nobis: et pzo tua

aia dabo animā meā. Sta tātū ⁊ crede michi: quia christus me misit. At ille audiēs restitit ⁊ vultū diuisit in terrā. Si dñica fuerit: lcō. vj. Post hec arma proiecit Tū deide tremefactus sicuit amarissime Et accedentis ad se senis genib⁹ puoluitur: gemitibus ⁊ vlulatib⁹ quib⁹ poterat satisfaciens. Apstus vero se ei a saluatore ipetratu rū veniā pollicēs: ad eccliam reuocat Et idesinēter pro eo orōnes pfundēs: indulgētiā a deo quā ei pollicitus fuerat erpetebat. Nec prius abstitit q̄ eū i oīb⁹ emēdatū eccle preficeret: prebēs p hoc magna exēpla vere penitentie: ⁊ documētū ingēs noue regenerationis. ℟. Apparuit caro suo. ỽ. Cumq̄ cōpleret. vj. Si dñica fuerit: tunc erit tertiū ℟. Iste est iohānes Et deinceps tota hysto. dicat sicut in pria die vsq̄ ad laudes ps. Te deū. ỽ. Valde honorād⁹. In laud. hec sola añ. Hic est discipulus ille. ℏ. Dñs regnō. viij. siue do. fuerit siue nō. Cp̄. hy⁹. ỽ. añ. super p̄. Bñdict⁹. cū or. sicut in die dicantur. Mēo. de innocētib⁹. vbi pces. puero. facta fuerit cū hac ā. Sub throno. vbi vero nō: tūc dicit ān. Laudes reddant ỽ. Mirabilis deus orō. Deus cui⁹ ho. Mēo. de sctō thoma: vbi proces. de eo prius facta fuerit: cū hac añ. Tu p thome. vbi vero nō: tūc ỽ añ. Sūmo sacerdo. ỽ Ora pro nobis. Or. De⁹ p cuius eccla. Mēo. de sctā maria: siue dñica fuerit siue nō: cū hac añ. Ecce maria. ỽ Post partū. oō. De⁹ q̄ salutis. Ad. j ān. Hic est discipul⁹ ille. ps. De⁹ in noie. ān. Te iure. ps. Quicūq̄. Ad alias horas āt. ℏ. cp̄. ℟. et ỽ. cū orōne sicut in pria die dicātur. Ad vēs ān. Tecū princip̄iū. ps. Dixit dñs. Añe. ℏ. cp̄. et cetera oia sicut in die scī iohānis: p̄ter ℟. q̄ nō dicet. Mēo. de innocēt. ān. Innocētes. ỽ. Letamini. Or. De⁹ cui⁹ hodierna die. Mēo. de scō thoma: vbi proces prius de eo facta fuerit: cū hac ān. Sūmo sacerdotio. vbi ỽo nō: tūc ỽ ān. Monachus sub. ỽ. Ora pro nobis. Or. De⁹ p cui⁹ eccla. Mēo. de sctā maria siue do. fuerit siue nō: cū hac ā. Quādo natus. ỽ. Speciosus forma. Or. De⁹ qui salu. In octa. scōr inocē. ad matu. Inuit. hym. āne. ⁊ p̄. sicut in pria die dicant. ỽ. Letamini in dño. Lcō pria.

Hodie fratres carissimi natalē illor infantiū colimus quos ab herode crudelissīo rege iterfectos esse euāgelij tert⁹ eloqtur. Et ideo cū sūma exultatiōe gaudeat terra nostra: celestiū militū et tātarū parēs fecūda virtutum Ecce prophan⁹ hostis nūq̄ beatis parvulis tātū pdesse potuisset obsequio: quātū pfuit odio. Nā sicut sacratissima p̄sentis diei festa manifestāt/ quāta cōtra btōs paruulos iiq̄tas abūdauit: tāta i eis gr̄a bñdictionis effulsit. Si dñica fuerit. Lectio secunda. Bta es o bethleē terra iuda: q̄ herodis regis imanitatē in puerorū extinctiōe ppessa es: q̄ sub vno tēpore cādidatā plebē ibellis infantie deo offerre meruisti. Digne tū natale illorū ifantiū colimus/ quos beatius eterne vite mun⁹ edidit: q̄ quos maternor visce rū partus effudit. Siq̄dē āte vite perpetue adepti sunt dignitatē: q̄ vsum p̄sentis acciperent. ℟. Cātabāt scti cāticū nouū āte sedē dei ⁊ agni. Et resonabat terra in voces illorū ỽ. Sub throno dei oēs scti clamāt vindica sanguinē nostrū deus noster. Et re. Lcō. ij.

Aliorū q̄dē pretiosa mors martyrū laudē i cōfessiōe pmeruit horū in cōsūmatiōe ꝓplacuit. q̄a icipiētis vite primordijs ipe eis occasus initiū gr̄ie dedit q̄ p̄sētis terminū ipposuit: quos herod⁹ ipietas lactētes matrū vberib⁹ abstraxit. Qui iure dicūt martyr flores quos in medio frigore ifidelitat⁹ exortos velut p̄rias erūpentes eccl̄ie gēmas q̄dā p̄secutiōes p̄runa decorit. Et ideo dignū est iterfect⁹ p christo ifantib⁹ honoris ipēdere cerimonias nō doloris et sacramētis dare vota nō lachrimis. q̄a ipse illis fuit causa pene: q̄ extitit et corone. ipe odij causa: qui pmij. Siue dñica fuerit si-

ue nõ. ij. ℟. Sub thzo. ij. Lectio tertia

PArãte aũt herode paruulis ne cẽ. ioseph per angelũ monet vt chzistũ dñm i egyptũ trãsferat. Egypt⁹ idolis erat plena. Nã post idolozũ p secutionẽ et ad occidẽdũ chzistũ pphane plebis assensũ: chzist⁹ ad gẽtes idolis deditas trãsire dignatur: et iudeã reliquẽs ignozanti seculo colẽd⁹ infertur. Et quia in scripturis diuinis fratres charissimi bonos et iustos viros psecutionẽ maloz semp sustinuisse cognoscim⁹: si diligẽter cõsideram⁹ inuenim⁹ illos maioza supplicia sustinere q̃ faciũt: q̃ qui sustinere videntur. Si dñica nõ fuerit: sit tertiũ ℟. Cẽtũ quadzagita. Si vero dñica fuerit: tũc erit iij. ℟. Dignus a dignis. Et fiãt quattuoz lect. de istis tribus pcedẽtib⁹ ꝫ p quita ꝫ serta dicãt due le. sequẽtes. Le. v

OMnis homo q̃ aliũ in cozpe psequit: pzius ipse in cozde persecutionẽ sustinere cognoscit. Nã si etiã iu quẽ pseq̃t aliquid de substantia sua tulerit: maius sibi ipse dispẽdiũ facit quia nemo habet iustũ lucrũ sine iusto dãno. Vbi lucrũ: ibi et dãnũ. Lucrũ in archa: dãnũ in conscientia. Tollit vestẽ: et perdit fidẽ. Acquirit pecuniã: et perdit iustitiã. Sed hoc homines ideo faciũt quia diẽ nouissimã attendere nolũt. Si enim diem moztis sue cogitare iugiter vellent: animos suos ab omni cupiditate ꝫ malicia cohiberent. Sed quod modo nolunt salubziter cogitare: necesse habent postea sine vllo remedio sustinere. Icõ. vi

VEniet enĩ fratres dies nouissimus: dies veniet iudicij quãdo eis net penitentiã licebit agere/nec bonis operibus se ab eterna mozte poterunt redimere. Qui percutitur etiã hac animaduersione percutit̃/vt moriens obliuiscat̃ sui qui dũ viueret oblit⁹ est dei. Veniet dies iudicij q̃ mouebũt fũdameta mõtiũ: ꝫ ardebit terra vsq̃ ad inferos deozsũ: q̃ celi ardẽtes soluẽtur: q̃ sol obscurabitur ꝫ luna nõ dabit lumẽ suũ q̃ stelle cadent de celo: q̃ peccatozes et ipij mittẽtur in stagnũ ignis. Et fum⁹ tozmẽtoz illoz ascẽdet in secla seclozũ: vbi erit fletus et stridoz dentiũ. Tres vltie lectiones si dñica fuerit: erũt sicut in pzia die. Deide dicat̃ tota hymn. vsq̃ ad laudes sicut i pzia die: dicat̃ ps **Te deum.** ℣. **Justi in perpetuũ.** In lau. hec sola ãn **Herodes iratus** ps. **Dñs reg.** fo. vi. siue do. fuerit siue nõ. Cp̃. et cetera oia sicut i pzia die. Mẽo. de sctõ thoma vbi pzocess. de eo pzius facta fuerit: cũ hac ãn. **Monachus.** vbi vero nõ: tũc ỹr ãn **Cultoz agri.** ℣. **Ora pzo nobis.** ozõ. **Deus pzo cui⁹ ecclia.** Mẽo. de scã maria siue do. fuerit siue nõ: cũ hac ã. **Ecce maria.** ℣. **Post partũ.** ozõ. **Deus q̃ salutis.** Ad. j ãn. **Herodes irat⁹.** ps. **Deus in noie.** ãn **Te iure.** p. **Quicũq;.** Ad. iij. ꝫ ad alias hos. ãe. pi. Cp̃. ℟. et ℣. cũ oz. sicut in pzia die. Ad ves ãn **Tecũ pzincipiũ.** p. **Dixit dñs.** Cp̃m. ꝫ cetera sicut in pzia die sctozũ innocen. dicũtur: pzeter ℟. quod non dicet̃. Mẽo. de sctõ thoma. ãn. **Pastoz ceIus.** ℣. **Ora pzo nobis.** Oz. **Deus pzo cui⁹ ecclesia.** deide fiat mẽoria de sancto edwardo: rege et confessoze. ãn. **Confessoz dñi.** ℣. **Amauit eum dñs et ozmauit eum.** Oziatio.

DEus q̃ vnigenitũ filiũ tuũ dñz nostrũ iesũ chzistũ gloziosissio regi edwardo in fozma visibili demõstrasti/tribue q̃s/vt eius meritis ꝫ pzecibus ad eternam ipsius dñi nostri iesu chzisti visionẽ ptingere mereamur Qui tecũ. Memozia de scã maria ãn. **Quãdo natus.** ℣. **Speciosus fozma.** Oz. **Deus q̃ salutis.** ¶ In vigilia epyphanie quidã solus de secunda fozma loco nec habitu mutato dicat inuitato. cum cantu feriali Inuitato. **Chzistus natus est nobis. Venite adozem⁹.** ps. **Venite.** hymnus. **Chziste redemptoz.** ãn **Dixit dñs.** ps. **Quare fremuerunt.** et cetere ãe cum suis pis. sicut in die circumcisiõis dñi: pzeter nonam ãn que erit. **Virgo verbo concepit.** quere post ves innocen. ps. **Cantate.** ij. ℣. **Notũ fecit dñs.** Secundum matheum. ij.

In vigilia.

Matthei. 2.

IN illo tẽpore: Defũcto herode ecce apparuit ãgelus dñi in somnis ioseph in egypto dicẽs Surge et accipe puerũ et matrem eius: ⁊ vade in terram israel. Et reliqua.

Et hoc mane et alias

OMe. ercerpta et diuersis tractatib⁹ Obitus herodis terminũ cõtentiõis malitiose qua nunc contra ecclesiam iudea seuit insinuat. In somnis aũt hoc significat: quia mortuis mundo ãgeli sunt presentes. Quod igitur defuncto herode redit ad terram israel iesus: finẽ scis denũciat. quãdo enoch ⁊ helya predicãtibus: iudei sopita moderne inuidie flamma: fidẽ veritatis accipient. Et bene cum iudeam deserit fugere ⁊ hoc in nocte dicitur: cum vero reuertitur nulla non solum fuge: sed nec noctis fit mẽtio. qa nimiꝝ quos ob peccatorũ tenebras oli persecutores reliqt: ipsos ad lucẽ fidei tãdẽ sequentes reuisit. ℟. O rex gem celorũ. vt in die circuncisionis. viij. Lectio. ij

DEfuncti sunt eni qui querebãt animã pueri. Ex hoc loco itelligimus nõ solũ herodem sed et sacerdotes et scribas eo tempore necẽ dñi fuisse meditatos. Qui consurgens accepit puerũ et matrem eius: et venit in terram israel. Non dixit accepit filiũ suũ et vxorem suã: sed puerũ ⁊ matrem eius: quasi nutricius non maritus. Audiẽs aũt q archelaꝰ regnaret in iudea pro herode patre suo: timuit illo ire. Archelaus agnoscens leo iterpretatur. Herodes pelliceus siue pelis gratia. Herodes ille qui cum pylato postea amiciciam fecit: huius herodis filius est frater archelai quẽ ⁊ ipsum tyberius cesar lugdunũ (que galliarũ est ciuitas) relegauit: fratremq eius herodẽ successorẽ regni fecit. ℟. Congratulamini. viij. Lectio tertia.

QUod dãnato herode ioseph timore archelai in iudeã ire formidans: angelo monẽte in nazareth galilee secessit: vltima presentis ecclesie tempora designat: quando pro ea que nunc est vniuersali gentis illiꝰ ce citate qua christianos inquãtũ valet persequi non desistit/acrior in quibusdam antichristi persecutio consurget Pars igit iudee in qua regnabat archelaus qui interpretatur agnoscẽs leo/de quo apostolus ait. Aduersariꝰ vester dyabolus tanq̃ leo rugiens circuit querens quem deuoret: perfidos antichristi sequaces ostendit. Tu aũt ℟ Confirmatum est. vj. Non dicatur Te deũ. nisi dñica fuerit tñ ℣ Verbũ caro factum est. In laudibꝰ hec sola añ O admirabile cõmertium siue do. fuer. siue non. ℣ Dñs regnauit. Cp̃. Apparuit benignitas. hyꝰ A solis ortus ℣ Benedictus qui venit in noie dñi. añ. Btus venter. ℣ Benedictus. Oratio

QOrda nostra q̃s dñe venture solẽnitatis splẽdor illustret: quo mũdi huius tenebris carere valeamꝰ et perueniamus ad patriam claritatis eterne. Per do. Mẽo. de sctõ thoma añ. Opem nobis. ℣. Ora pro nobis: Or. Deꝰ p cuiꝰ eccl̃ia. Mẽoria de sctõ edwardo. añ. Euge serue. ℣. Justꝰ ger. Oratio Deus qui vnigenitũ. Memoria de oibus sanctis. añ Exultabũt sci. ℣. Mirabilis dꝰ. Oratio. Infirmitatem nostrã. Nulla fiat memoria de sancta maria: nec etiã mat. dicantur de ea in conuentu. CAd. j. añ. O admirabile. ℣. Deus in nomĩe. fo. ix. añ Gloria tibi trinitas. ℣. Quicunq̃. fo. x Cp̃s Dñe miserere. ℟. Jesu christe. cũ cantu sicut in vigi. natiuitatis dñi cũ extra dñicã contigerit: dicitur vt supra dictum est/scilicet in prima dñica aduentus dñi: et cetera que ad primã pertinent. Ad. iij. et ad alias horas: dicit cantus festiualis sicut in diebus dñicis licet dñica non fuerit sup hym. añ. ℣. cp̃. ℟. ℣. sicut in die circuncisionis dicantur: cũ hac orõne. Corda nostra. Hac die nisi dñica fuerit: nõ dicitur Te deum. nec Gloria in excelsis.

uet Ite missa est.ca quasi vigilia habetur ¶ Si hec vigilia in dñica euenerit:hoc modo fiat seruitiū. Ad matutinas. Inuit.a duobus rectoribꝰ chori incipiatur ad gradū chori cū eodem cantu quo in die nat.dñi:et percantetur a choro. Inuita. Christus natꝰ est. ps Venite.hyꝫ.añ.ꝫ ps.sicut in die circuncisionis dñi dicātur preter nonā añ.que erit .Virgo verbo.cre post vēs innocen.ps.Cantate.ij.fo.xxxv.vꝫ. Tanꝯ sponsus Et fiāt.ix.lec. Tres.j. lec.de sermōe.bti maximi ephi. Lcō.j.

Sermo beati maximi.

Ustissime fratres festiuitate presentis diei in omne se gaudium totus vbiq; suscitat mundus quia promissꝰ a seculis/vniuerso orbi iudex natꝰ est et redemptor.Et necesse est vt in commune nos oēs qui futuri examinis resurrectiōisq; promisse salutarē suscepimus fidem.habeamus metū quidē de iudice:sed de redēptore leticiā Dis namq; fidelis anima timore corrigit: correctione letatur. Et in hoc charissimi ꝯta erga humanū genus omnipotentis patris dispensatio est quāta ve benignitas:vt quē iudicē preparabat incredulis:hūc crediturus premitteret redemptorem.quatenus precurrens mia/ seueritatem aduētantis iudicis preueniret. Natus est itaq; christus:sed in natiuitate eius nostra omniū habet vita natalem:quia qui priuilegia prime natiuitatis amisimus visitante nos christo sanctiore partu redimus ad vitā.Peperit virgo maria:sed ipsa suū parturiuit auctorem Edidit mundo hominē: quē nō suscepit ab homine. Tu autem. ℣. In principio.j.

Lectio secunda

Quid est hoc miraculi fratres? Nascitur caro de carne non tamen generata per carnem Et secreto quodā incōprehensoq; conceptu procedit de mortali femina diuina progenies. Nec mirū sane si extitit dina natiuitas vbi non erat humana conceptio:aut si illam matrē non violauit partus:quā coitus non fedauit. Ait ille quondā futurorꝫ conscius isayas populis et gentibus signum noue salutis aperiēs. Ecce virgo in vtero cōcipiet et pariet filium: et vocabūt nomen eius ēmanuel/quod est interpretatū:nobiscum deus. Atq; vt aduertamus noui ac veteris testamēti vnū esse consensum vnūq; cōsiliū: ait etiā btissimus lucas euangelista dñice generationis relatorꝫ egregius dicens. Missus est gabriel āgelꝰ a deo ad mariam virginē desponsatā viro cui nomē erat ioseph. Et ait ad illam. Ecce concipies in vtero et paries filium:et vocabis nomē eius iesum. Jesus aūt carissimi:latino sermone saluatorꝫ dicit. Tu. ℣. Benedictus qui ve.ꝫ.kr.iij.

Ecce qualiter seinuicem concordantibus sentētijs testimonia diuina confirmantur.Et cū predicantiū diuersa sint tēpora:non tamen diuersa narratio. Nā partū virgis quē ille prediderat:iste testatur. Quis igitur de natiuitate christi/quis de redēptione cunctetur:quē et isayas profitetur deum:et gabriel annunciat saluatorē? Quis intacte puerpere aluū dubitet floruisse:qd̄ vno pene ore atq; eodem spiritu proloquūtur euangelista/angelus et propheta? Vbi tanti atq; tales sunt testes:nō erubescit veritas/sed auditor incredulus cōfutat? Sed iam videamꝰ quas pro nobis notus perferat christus iniurias: quibꝰ ve rursus iniurie ille virtutibus decorentur. Et ante oia femineo se seru cōcipi patitur:q; in erordio mundi oipotenti manu de masculo operatus est feminā. Sed hanc humilitatē nascendi virginalis matris sublimat itegritas. Et ꝯquis christus femineo vt ifās lacte pascatur:tamen vt rerū potens virgineis nutritur vberibus/ atq; vt primū illum in has seculi procellas et fluctuantis sentinā mūdi vterus maternus effudit: vilissimis circūdatur pannis. Pannis induitur ille pro nobis:qui cum crearet oia/ terras luce

In vigilia epyphanie.

perfudit celum syderibus adornauit et ignea solem claritate vestiuit. Obuoluitur quidem pannis: sed hi pānī noua stella radiante munerant a magis: et exultātibus āgelis honorāt. ℟. Ecce agnus dei. ij. Tres medie lectiones cum ṽ. et ℟. de primo nocturno prime diei dicantur. Lectio quarta.

Cum beati thome corpus sepulture tradendum esset et de more pontificū induceretur: quod admodū pauci familiares nouerant: inuentū est cilicio referto iuolutū / ipsaq; femoralia eiusq; interiora vsq; ad popliteś cilicina (qđ antea apud nostrates fuerat inauditū) reperta sunt. Quis quod sequitur sine lachrimis referre poterit vel audire? Ecclesia quidem que sacro cruore violata fuerat vl potius consecrata: q̄uis cum multa hesitatione et deliberatione nō modica propter metū tamen impior ad protestandā iniuriā dei: seipsam suspēdere ausa est a diuinis. Sed tantus terror et signis patentibus prouiciales inuasit: vt nullus dino aut rarus fuerit qui auderet a diuis cessare pro exhibitione iustitie: aut defunctis debitum officiū denegare. Hoc etiam agebant impij: vt nomen eius perpetuo deleretur. Tu autem. Lectio quinta

In oībus his persecutorū nō quiuit furor: dicētiū corpus proditoris inter sanctos pōtifices non esse humādū / sed proiciendū in paludem viliorem / vel suspendendum esse patibulo. Unde sancti viri q̄ aderant vim sibi timentes subinferri: eū in cripta anteq̄ satellites sathane qui ad sacrilegia perpetranda vocati fuerant cōuenirent ante altare sancti iohannis baptiste / et sancti augustini angloꝝ epi in sarcophago marmoreo sepelierunt. Ne si honorificentius in loco altiori ipsum tumulassent: inuidia ipēsi honoris maleficos ad furorem incitaret: ⁊ qui in sacrum corpus manus sacrilegas audebant extendere: in sepulture honestatē destruendā nō formidarent deseuire. Lectio sexta.

In loco autē in quo vir sanctus sepultus est: ad laudē et gloriā oipotētis dei per eū multa et magna fiunt miracula: cateruatim confluētibus populis vt in alijs videant ⁊ in se sentiant potentiam et clementiam eius qui semper est in sanctis suis mirabilis et gloriosus. Nā et in loco passionis eius ⁊ vbi āte maius altare prenotabatur humandus / et in quo tandē sepultus est: paralitici curātur / ceci vident / surdi audiūt / loquūtur muti / claudi ambulant / euadūt febricitātes / arrepti a demonio liberantur / et a varijs morbis sanātur egroti / blasphemi / a demonio cōfunduntur. Et quod a diebus patrū nostroꝝ non est auditū / mortui resurgunt. Illo hec ⁊ plura que referre perlongū est operāte qui solus est super oia bñdictus in scła. Amē. Tu autē. Et tres vltie lec. de expositione euāgelij. Defuncto herode. vtš cū hoc ṽ. Notū fecit dñs. ⁊ cū his trib⁹ ℟. videlicet. O rege. ℟. Cō gratulamini. ℟. Uerbum caro. ps. Te deū. ṽ. Uerbū caro factum est. In laud. hec sola añ. O admirabile. ps. Dñs re. et ceteri pi. Cp̄m. Apparuit benignitas. hymnus. A solis ortus. ṽ. Benedictus qui venit. añ Beatus venter. ps. Benedictus. Oratio. Corda nostra. Mēo. de sancto thoma. añ. Opem nobis. ṽ. Ora pro nobis. Oratio. Deus p cuius ecclesia. Mēo. de sancto edwardo. añ. Euge serue. ṽ. Justus ger. Oro Deus q̄ vnigenitū. Nulla fiat hic memoria de oibus sanctis / nec de sancta maria neq; mat. de ea in cho. dicātur. Ad. j. añ. O admirabile. ps. De⁹ in noie. añ. Te iure. ps. Quicunq;. Cp̄z. Regi seculorū. ℟. Jesu christe. cū cantu quo in die natui. dñi: et precib⁹. ⁊c. Ad. iij ⁊ ad alias horas: oia fiant vt supra dictū est. ¶ Ad vēs añ. Tecum principiū ps. Dixit dominus. fo. xl. Capitulū.

Surge illuminare hierusalem: quia venit lumen tuū. ⁊ gloria dñi super te orta est. ℟. Reges tharsis Isaie 60

7 8 9

et insule munera offerent Reges arabum et saba dona. Dño deo adducent. ℣. Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei. Reges. Glia. Dño. hyᵒ.

HOstis herodes impie chꝛistum venire quid times: non eripit mortalia qui regna dat celestia.

Ibant magi quā viderant stellam sequentes pꝛeuiam lumen requirunt lumine/deum fatentur munere.

Lauachꝛa puri gurgitis celestis agnus attigit: peccata que non detulit/ nos abluendo sustulit.

Nouum genus potentie: aque rube scūt idꝛie: vinumq; iussa fundere mutauit vnda oꝛiginem.

Gloꝛia tibi dñe qui apparuisti hodie cum patre et sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. Hic ℣. dꝛ in fine oim hym. eiusdē metri: per totas oct. et in octa. ℣. Omnes de saba venient. ℟ Aurum et thus deferentes: et laudem domino annūciantes. añ. Magi videntes stellam dixerunt adinuicē: hoc signum magni regis est: eamus ⁊ inquiramus eum ⁊ offeramus ei munera: aurū et thus: ⁊ mirram. ℘s. Magnificat. Oꝛatio. Coꝛda nostra, vtꝫ ad matu CAd cōpletoꝛiū añ Lux de luce apparuisti chziste: cui magi munera offerunt alla alla alla. ℘s. Cū inuocarē. fo. xlvj. Cp̄m. Tu in nobis. hymnᵒ. Saluatoꝛ mundi. ℣. Custodi nos dñe. añ. Alleluya. Omnes de saba venient alla: aurū et thus deferentes alla alla. ℘s. Nūc dimittis. pꝛeces etcet era vtꝫ. Hoc cōpl. nō mutat p totas oct. CIn die epyphanie. Ad matu. nō dicitur Inuit. nec hyᵒ. sed stati post Domine labia. et Deus in adiuto. incipiat añ. In. ſ. nock. añ. Afferte dño filii dei adoꝛate dñm in aula sctā eius. ℘s. Jp̄m. fo. xv. añ Psallite deo nꝛo psallite. psallite regi nꝛo psallite sapiēter. ℘s. Oēs gentes. fol. xxj. añ. Omnis terra adoꝛet te deus et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo domine. ℘s. Jubilate deo omnis terra. fo. xxv. ℣. Omnes de saba. Tres pꝛime lectiones legantur de pꝛophetia isaie. lb. Lectio pꝛima.

OMnes sitientes venite ad aquas: ⁊ qui nō habetis argētum: pꝛoperate / emite / et comedite. Venite emite absq; argēto: et absq; vlla cō mutatione vinū et lac. Quare appenditis argentum non in panibus: et laboꝛem vestrū nō in saturitate? Audite audientes me et comedite bonū: et delectabitur in crassitudie aia vestra Inclinate aurē vestrā et vēite ad me: audite et viuet anima vestra. Et feriam vobiscum pactum sempiternum misericoꝛdias dauid fidelis. Ecce testē populis dedi eū: ducē ac pꝛeceptoꝛē gentibus Ecce gentem quā nesciebas vocabis: et gētes que te non nouerūt ad te current: pꝛopter dñm deū tuū: et sanctum israel quia gloꝛificauit te Hec dicit dñs deus quꝛertimini ad me et salui eritis. Nō dicitur Qui hodierna die a iohanne. et cetera. ℟. Illuminare illuminare hieꝛusalem quia venit lux tua. Et glia dñi super te oꝛta est ℣. Et ābulabunt gentes in lumine tuo: et reges in splendoꝛe oꝛtus tui. Et. Lcō. ij.

Isaie. 55

In die epyphanie.

Querite dñm dum inueniri potest: inuocate eũ dum pꝛope est Derelinquat impius viam suam: et vir iniquus cogitationes suas: et reuertatur ad dñm et miserebitur eius et ad deum nostrũ quoniã multus est ad ignoscendũ. Non enī cogitatiões mee cogitationes vestre: neq; vie mee vie vestre dicit dñs. Sicut enim exaltantur celi a terra: sic exaltate sũt vie mee a vijs vestris: et cogitatiões mee a cogitationibus vestris. Et quomodo descendit ymber et nix de celo et illuc vltra non reuertitur: sed inebꝛiat terrã ⁊ infundit eã et germinare eam facit: et dat semen serenti ⁊ panem comedẽti: sic erit verbũ meũ quod egredietur de oꝛe meo Non reuertetur ad me vacuũ sed faciet q̃cũq; volui: ⁊ pꝛosperabit in his ad q̃ misi illud. Hec. ℟.

Omnes de saba venient: aurũ ⁊ thus deferentes et laudem dño ãnunciãtes. Alla alla alla. ℣. Reges tharsis ⁊ insule munera offerent: reges arabum ⁊ saba dona adducent. Alleluya. Lectio tertia.

Surge illuminare hierusalẽ q̃a venit lumen tuũ: et gloꝛia dñi sup te oꝛta est. Quia ecce tenebꝛe operient terrã: ⁊ caligo populos. Super te autẽ oꝛietur dñs: et gloꝛia eius in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ⁊ reges in splendoꝛe oꝛtꝰ tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oẽs isti congregati sunt venerunt tibi. Filij tui de longe venient: et filie tue de latere surgent. Tunc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabitur ⁊ dilatabitur coꝛ tuum. quãdo ꝯuersa fuerit ad te multitudo maris: foꝛtitudo gentiũ venerit tibi. Inundatio cameloꝛũ operiet te: dꝛomedarij madian et effa Oẽs de saba venient: aurum et thus deferentes: et laudem dño ãnũciãtes. Het. ℟

Reges tharsis. vtš ad veš. ℭIn. ij. nocł. añ. Reges tharsis et insule munera offerent regi dño. ℔s. Deus iudicium so. xxbij. an. Oẽs gentes quascunq; fecisti: venient et adoꝛabunt coꝛam te dñe. ℔s. Inclina dñe. so. xxxij. añ. Venite adoꝛemus dñm: quia ipse est dñs deus noster ℔s. Jꝑm. so. xxxiij. ỽ. Reges tarsis et insule munera offerent ℣. Reges arabum. Medie lectiones de sermone beati leonis pape. Lectio quarta.

Celebꝛato pꝛoxime festiuitatis die quo intemerata virginitas humani generis saluatoꝛẽ edidit: epiphanie nobis dilectissimi veneranda festiuitas dat perseuerãtiã gaudioꝛũ vt inter cognatarũ solẽnitatũ vicina sacramenta: exultationis vigoꝛ ⁊ feruoꝛ fidei non tepescat. Ad oim enī hominũ spectat salutem: q̃ infantia mediatoꝛis dei et hoim iam vniuerso declarabatur mundo: cũ adhuc exiguo detineretur opidulo Quamuis enim israelitica gentẽ et ipsius gentis vnã familiã delegisset / de qua naturã vniuerse humanitatis assumeret: noluit tamen intra materne habitatiõis angustias oꝛtus sui latere pꝛimoꝛdia / ⁊ moꝛ ab omnibus voluit agnosci: qui dignatus est pꝛo oibus nasci. Tu. ℟.

Magi veniunt ab oriente hierosolimam querentes et dicentes. Ubi est qui natꝰ est cuiꝰ stellam vidimus et venimus adoꝛare dñm. ỽ. Cum natus esset ihesus in bethleẽ iude in dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oꝛiẽte venerũt hierosolimã dicẽtes. Ubi. ℣.

Tribus igitur magis in regiõe oꝛientis stella noue claritatis apparuit: q̃ illustrioꝛ ceteris pulchꝛioꝛq; syderib⁹: facile in se ituentiũ oculos animosq; conuerteret: vt confesti aduerteretur non esse ociosum. qđ tã insolitũ videbatur. Dedit ergo aspicientibus intellꝛectũ qui pꝛestitit signũ et quod fecit intelligi fecit inquiri: et se inueniendũ obtulit requisitus. Sequũtur tres viri superni luminis ductũ: et pꝛeuij fulgoꝛis indiciũ intenta contẽplatione comitantes ad agnitionẽ veritatis / gratie splendoꝛe ducũt qui humano sensu significatũ sibi veri regis oꝛtum / estimant in ciuitate regia esse querẽdũ. Sed qui serui suscepit foꝛmã et non iudicare venerat sed iudicari: bethleẽ pꝛeelegit natiuitati /

hierosolimã passioni. Herodes vero audiens iudeoꝝ pncipẽ natũ: successorẽ suspicatus expauit/ & molitus necem salutis auctori. falsum spõdet obsequiũ. Quã felix foret si magorũ imitarer fidẽ: & conuerteret ad religionẽ qđ disponebat ad fraudẽ. ℣ Tu autem. ℟

5. Interrogabat magos herodes: quod signum vidistis super natũ regẽ: stellã magnã fulgẽtẽ cuius splendor illuminat mũdũ. Et nos cognouim⁹ et venim⁹ adorare dñm. ℣. Vidim⁹ stellã ei⁹ in oriẽte. Et. ℟. vj

O Ceca stulte emulationis impietas que perturbandũ putas diuinũ tuo furore consiliũ. Dñs mũdi tẽporale nõ querit regnũ: qui prestat eternũ Quid incõmutabilẽ dispositarũ rerũ ordinem vertere: et aliorũ facinus poccupare conaris: Moris christi non est temporis tui. Ante cõdẽdũ est euangeliũ: ante predicandũ est regnum dei/ante sanitates donãde: ãte sunt faciẽda miracula. Cur qđ alieni futurũ est operis tui esse vis criminis et nõ habiturus effectũ sceleris: insolũ te reatũ precipitas volũtatis: Nichil hac molitione perficis: nichil pagis. Qui volũtate natꝰ est: arbitrij sui potestate moriet̃ur. Cõsummãt ergo magi desideriũ suũ: et ad puerũ dñm nostrum iesum christũ eadẽ stella precunte perueniunt. Adorant in carne verbum/ in infantia sapientiã: in infirmitate virtutem: et in hominis veritate dñm maiestatis. Tu autem. ℟.

6. Tria sunt munera preciosa. que obtulerunt magi dño in die ista: et habent in se diuina mysteria. In auro vt ostendat regis potentia: in thure sacerdotem magnũ cõsidera. Et in mirra dñicã sepulturam. ℣. Salutis nostre auctorem magi venerati sunt in cunabulis: & de thesauris suis mysticas ei munerũ species obtulerũt. In auro. Gloria. Et in. ℭ In. iij. noctur. añ. Illuminis impetus letificat alla ciuitatẽ dei alla. ps. Deus noster refu. fo. xxj. añ. Adorate dñm alla: in aula sctã eius alla. ps. Cãtate. j. fo. xxxiij. añ. Adorate dñm alla: ões angeli eius alla. ps. Dñs regnauit exul. fo. xxxiij. ℣ Oẽs gentes quascunq; fecisti. ℟ Venient & adorabunt coram te domine.

Lectio sancti euãgelij scõm matheũ ij

Machei. 2.

Cum natus esset ihesus i bethleem iude in diebus herodis regis ecce magi ab oriẽte venerũt hierosolimã dicẽtes Vbi est qui natus est rex iudeorũ: Et reli. Ome. b. gregorij pa

Sicut ex lectione euãgelica fratres audistis celi rege nato rex terre turbatus est: quia nimirũ terrena altitudo confunditur: cũ celestis celsitudo aperitur. Sed querẽdum nobis est qđnã sit q; redemptore nato pastorib⁹ in iudea angelus apparuit: atq; ad adorãdũ hunc ab oriẽte magos: nõ ãgelus sed stella perduxit. Quia videlicet iudeis tanq; rationẽ vtentibus/ rationale animal id est angelus predicare debuit: gentiles vero quia vti ratione nesciebant: ad cognoscendũ deum nõ per vocem: sed per signa pducuntur. Quia & illis pphetie tãq; fidelibus nõ infidelibus: et istis signa tanq; infidelibus non fidelibus data sunt. ℟.

7. Hodie in iordane baptizato dño aperti sũt celi: et sicut colũba super eum spiritus mãsit et vox patris itonuit. Hic est filius meus dilectus i quo michi cõplacui. ℣. Celi apti sũt sup eũ: & vox pris audita est. Hic

Et notãdũ q; redẽptorẽ (fr. viij. nostrũ cum iã perfecte esset etatis eisdem gentib⁹ apostoli predicant eũq; paruulum et necdũ per humani corporis officiũ loquẽtem/ stella gẽtibus denunciat. Quia nimirũ ratiõis ordo poscebat vt loquentem iã dñm/ loquẽtes nobis predicatores inotescerent: et necdũ loquẽtem elemẽta muta predicarẽt. Sed i oĩbus signis que vel nascente dño vel moriẽte mõstrata sunt: considerãdũ nobis est quãta fuerit in quorũdã iudeorũ corde duricia que hũc ner per prophetie donum

nec p miracula agnouit. Oia quippe
elemēta auctorē suum venisse testata
sunt. Ut enī quiddā de eis vsu huma-
no loquar: deū hunc esse celi cognoue
rūt: quia protinus stellam miserunt.
Mare cognouit: quia sub plātis eius
se calcabile prebuit. Terra cognouit
quia eo moriente cōtremuit. Sol co-
gnouit: quia lucis sue radios absconi
dit. Sara et parietes cognouerūt: qa
tēpore mortis eius scissa sunt. Infer-
nus cognouit quia hos quos tenebat
mortuos reddidit. Tu autem. ℟.
s Dies sanctificatus illuxit nobis venite
gentes et adorate dñm. quia hodie appa-
ruit. ℣ Lux magna in terris ỽ. Pater enim
auditur in voce: filius manifestatur in ho-
mine: spiritus sanctus dinoscitur in colum-
be specie. Lux magna. Lectio nona

HUnc quē deum oia insensibilia
elementa senserunt: adhuc infi-
deliū indecorū corda deū esse minime
cognoscūt. Et durioza saris scindi ad
penitentiā nolūt cūcz confiteri abne
gant: quē elemēta (vt diximus) aut si
gnis aut scissionib⁹ deū clamāt. Qui
etiā ad dānationis sue cumulū cū quē
natū despiciunt: nasciturū longe āte
prescierunt. Et non solū quia nasce
retur nouerāt: sed etiā vbi nasceret.
Nā ab herode requisiti locū natiuita
tis ei⁹ exprimūt: quē scripture aucto-
ritate didicerunt. et testimoniū profe
runt quo bethleem honorari natiui-
tate noui ducis ostēdit. vt ipa eorū ge
mina scientia z illis fieret ad testimoni
um dānationis z nobis ad adiutoriū
credulitatis. Quos profecto bene isa
ac cū iacob filiū suum benediceret de-
signauit: qui z caligās oculis sed pro
phetans: in presenti filiū nō vidit. cui
tamē multa in poster predixit. Quia
nimirū iudaicus populus prophetie
spiritu plenus et cecus eum de quo in
futurum multa predixit: in presenti
positum non agnouit. ℟.
℣ In colūbe specie spiritus sāctus visus est:
Paterna vox audita est. hic est filius me⁹
dilectus in quo michi bene cōplacui. Ipsū
audite. ỽ. Vox dñi super aquas deus ma
iestatis intonuit dñs super aquas multas
Pater. Gloria. Ipsū. Dū istud vltimū
℟. cū suo ỽ. z cū suo Gloria canit. pce
dat dyacon⁹ cū subdyaco. et thuribu
lario et cerofera. et acolito cruce ferē
tib⁹ in solēni apparatu īdutis ad
thurificandū altare. et accepta bene-
dictione a celebrante officij ad cātan-
dū euangelium: hoc modo incipiat.
Dñs vobiscum. Et cum spiritu tuo.
Sequentia sancti euangelij secundū
lucam. iij. Gloria tibi domine.

Luce.3.

HActū est autē
cū baptizarent
omis populus: et iesu
baptizato z orāte ap
tū est celum. Et descē
dit spiritussanct⁹ cor
porali specie sicut co
lūba i ipsum. Et vox
de celo facta est. Tu
es filius meus dilectus in te compla-
cuit michi. Et ipse iesus erat incipiēs
quasi annorū triginta vt putabatur
filius ioseph. Qui fuit hely. Qui fuit
mathat. Qui fuit leui. Qui fuit mel-
chi. Qui fuit ianne. Qui fuit ioseph.
Qui fuit matathie. Qui fuit amos.
Qui fuit naū. Qui fuit hely. Qui fuit
nagge. Qui fuit maath. Qui fuit ma
thathie. Qui fuit semei. Qui fuit io-
seph. Qui fuit iuda. Qui fuit iohāna
Qui fuit resa Qui fuit zorobabel Qui
fuit salathiel. Qui fuit neri. Qui fuit
melchi. Qui fuit addi. Qui fuit chosā
Qui fuit elmadā. Qui fuit her. Qui
fuit iesu. Qui fuit elieser. Qui fuit io-
rym. Qui fuit matath. Qui fuit leui.
Qui fuit symeon. Qui fuit iuda. Qui
fuit ioseph. Qui fuit iona. Qui fuit
eliachim. Qui fuit melcha. Qui fuit
menna. Qui fuit matatha. Qui fuit
nathan. Qui fuit dauid. Qui fuit ies-
se Qui fuit obeth Qui fuit booz. Qui
fuit salmō Qui fuit naason. Qui fuit
aminadab. Qui fuit aram. Qui fuit
esrom. Qui fuit phares. Qui fuit iu-
de. Qui fuit iacob. Qui fuit isaac Qui

fuit abrahe Qui fuit thare qui fuit nachor. Qui fuit seruch Qui fuit ragau Qui fuit phaleth Qui fuit heber. qui fuit sale. Qui fuit chainam. Qui fuit arphaxat Qui fuit sem. Qui fuit noe Qui fuit lameth Qui fuit mathusale Qui fuit enoch. Qui fuit iareth. Qui fuit melalehel Qui fuit chaynā. Qui fuit enos. Qui fuit seth. Qui fuit adā Qui fuit dei. Jesus autē plenus spiritusancto regressus est a iordane ℣ inito euāge. statim incipiat sacerdos installo suo in capa serica alta voce p̄m Te deum. Dum canitur p̄s. sacerdo. thurifi. alta ỽ. Dēs de sa. ℂ In lau. ā.

ANte luciferū genitus et ante secula dn̄s saluator noster hodie mundo apparuit. p̄s. Dn̄s regna. fo. vj. añ.

Uenit lumen tuum hierusalē: et gloria dn̄i super te orta est: et ambulabunt gētes in lumie tuo alla. p̄s. Jubilate fo. vij. ā.

Apertis thesaūris suis obtulerunt magi dño aurū, thꝰ ℣ mirrā alla. p̄s. Deꝰ deus. fo. vij. añ. Maria et flumina benedicite dño: hymnū dicite fontes dño alla. p̄s. Benedicite. fo. vij. añ. Tria sunt munera que obtulerunt magi dño: aurū thus et myrram filio dei regi magno alla p̄s. Laudate. fo. vij. Cp̄m. Surge et illuminare hierusalem. Hymnus.

A Patre vnigenitꝰ ad nos venit
p virginē/ baptisma cruce cōsecrans: cunctos fideles generans.
Et celo celsus prodijt: suscepit formā hominis: facturam morte redimens gaudia vite largiens.
Hoc te redemptor quesumus illabere propitius: clarumq; nostris sensibus lumen prebe fidelibus.
Mane nobiscum domine noctem obscuram remoue/ omne delictū ablue/ piam medelam tribue.
Quem iam venisse nouimus redire item credimus/ tu sceptrū tuum inclitum/ tuo defende clipeo.
Gloria tibi dn̄e qui apparuisti hodie ỽ. Vox dn̄i super aquas. ℟. Deus maiestatis intonuit dn̄s super aquas multas. ỽꝰ. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia quoniā in iordane lauit christus eiꝰ crimina: currunt cū muneribus magi ad regales nuptias: et ex aqua facto vino letātur cōuiue alla. p̄s. Benedictus. Oro.

DEus qui hodierna die vnigenitum tuū gentibus stella duce reuelasti: concede propitius/ vt qui iā te ex fide cognouimus: vsq; ad contēplādam speciem tue celsitudinis perducamur. Per eundem. ℂ Ad. j. añ. Ante luciferum. p̄s. Deus in noie. fo. ix añ. Gratias. Quicunq;. fo. x. ℟. Jesu christe cū Alla. ỽ. Qui hodie mūdo apparuisti. Hic etiā ỽ. dicit quotidie p octauā et in octa. ℂ Ad. iij. añ. Venit. p̄s. Legē pone. fo. xij. Cp̄m. Surge illuminare. ℟. Dēs de saba venient. Alla alleluya. ỽ. Aurū et thus deferentes ℣ laudem dño annunciantes. Alla alla. ỽ. Reges tharsis. ℟. sine Alla. Oratio. Deꝰ qui hodierna. ℂ Ad. vj. ā. Apertis thesauris. p̄s. Defecit. fo. xiij. Capitulū.

SUper te autem hierusalem orietur dn̄s/ et gloria eius in te videbitur ℣ ambulabunt gētes in lumine tuo et reges in splendore ortus tui ℟. Reges tharsis ℣ insule munera offerēt Alla alla. ỽ. Reges arabū et saba dona adducent Alla. ỽ. Adorate dn̄m. ℟. In aula sancta eius. sine alla. oratio vts. ℂ Ad. ix. añ. Tria sunt. p̄s. Mirabilia fol. xiij. Capitulum.

OMnes de saba venient: aurum et thus deferentes/ ℣ laudē dño annunciantes. ℟. Adorate dn̄m. Alla alla. ỽ. In aula sancta eiꝰ. Alla alla. ỽꝰ. Adorate deū. ℟. Omnes angeli eiꝰ. sine alla. Oratio. vtꝫ. Ad vesp̄ añ. Tecū principiū. p̄s. Dixit dn̄s. fo. xl. Cp̄m. Surge illuminare. ℟. Tria sunt. Hymnus. Hostis herodes. ỽ. Omnes de saba. añ Ab oriente venerūt magi in bethleem adorare dn̄m: et apertis thesauris p̄ciosa munera obtulerunt. aurum sicut regi magno: thus sicut deo vero: mirram sepulture eius alla. p̄s. Magnificat. Oro. Deus qui hodier. ℂ Quotidie per octa. Ad mat. Inuita. Christus apparuit nobis Venite adorem⁹. p̄s. Venite. hyꝰ.

Hostis herodes. añ. Afferte. ps. Jām. co. xv. ℟ cetere añ cū suis ℣. sicut in pria die dicuntur: preter sertam que erit. Homo nat⁹. ps. Fundamenta. co. xxxij ℣ Die. ij. v. Dēs de saba. Lectiōes de sermone dñi leonis pape. Lectio pria

Sermo de nat. leonis.

GAudete in dño dilectissimi iterū dico gaudete: quoniā breui interuallo temporis post solēnitatē natiuitatis christi festiuitas declarationis eius illucrit. Et quē in illo die virgo peperit in hoc mūdus agnouit. Verbū enim caro factū ita susceptionis nostre tēperauit erordia: vt iesus natus et credentibus manifestus / et persequentibus esset occultus Jā tunc ergo celi enarrauerunt gloriā dei et in ōem terram sonus veritatis exiuit: quādo et pastoribus exercitus angelorum salvatoris editi annunciator apparuit et magos ad eum adorandum preuia stella perduxit vt a solis ortu vsq; ad occasum veri regis generatio choruscaret / cum rerum fidem et regna orientis per magos discerent: et romanum imperium non lateret. Tu aūt ℟m. Illumināre. Lectio secunda.

SEuitia nāq; herodis volens primordia suspecti sibi regis extinguere: huic dispensationi nescīēs seruiebat: vt dum atroci intētus facinori ignotū sibi puerū indiscreta cede infantiū persequeret: annūciatū celitus dñator is ortū insignior vbiq; fama loqueretur: quā pr̄ōptiorē ad narrandū diligentiorēq; faciebat ꝛ super ne significationis nouitas: et cruentissimi persecutoris impietas. Tunc aūt etiā in egypto salvator illatus est vt gens antiquis erroribus dedita: iā ad vicinā salutem per occultam gratiam vocaretur. et que nondū ab aio reiecerat superstitionē: iā hospicio reciperet veritatē. Merito igitur dilectissimi dies iste apparitione dñi cōsecratus / specialē in toto mūdo obtinuit dignitatē. Que in nostris cordibus digno debet spiēdore clarescere. vt rēū gestarū ordinē non solū credendo: sed etiā intelligēdo veneremur. Quā tā eni gratiar actionē debeam⁹ deo p illūiatione gētiū: probat excecatio iudeorū. Tu. ℟. Dēs de saba ij. Lcō. iij.

QUid eni tam ceū / quid tā lucis alienū: q̄ illi sacerdotes ꝛ scribe israelitarū fuerunt: qui per cūctātibus magis et herode q̄rēte vbi christus secundū scripturarū testimonia nasceretur hoc respōderūt de prophetico eloquio quod indicabat stella de celo: Que vtiq; poterat magos hierosolymis pretermissis vsq; ad cunabula pueri (sicut postmodū fecit) sua significatione perducere: nisi ad confutandā iudeor duriciā pertinuisset vt non solū ductu syderis: sed etiā ipor professione inotesceret natiuitas salvatoris. Jā ergo ad eruditionē gētiū propheticus sermo transibat / et p̄nūciatū antiquis oraculis christū alieni generū cor da discebāt: cū iudeorum infidelitas veritatem ore proferret: ꝛ mendacium corde retineret. Noluerūt eni agnoscere oculis quē de sacris indicabāt libris. vt quē non adorabāt in infancie ifirmitate humilē: postea crucifigerent in virtutū sublimitate fulgentē. Tu aūt. ℟. Reges tharsis. ij

Quotidie per octa. et in octa. dicitur ps. Te deum. Et semp ante laudes ℣ ℣. Omnes de saba. nisi quādo dicitur ante lectiones. tūc eni dicit ℣⁹. Reges tharsis. ℂ In laudib⁹ hec sola añ Ante luciferum. ps. Dñs regna. Cp̄m. hy⁹. et ℣. sicut in pria die. ℍ sequētes añe dicūt per octa. super p̄m Benedictus et Magnificat. et non alie: cū frequēti repetitione nisi in dñica. añ. Stella ista sicut flāma chorusçat et regem regū deum demonstrat magi eā viderūt et christo regi munera obtulerunt. añ. Uidentes stellam magi gauisi sunt gaudio magno: ꝛ intrantes domū obtulerunt domino aurū thus et mirrā. añ. Uox de celis sonuit et vox patris audita est: hic est filius meus dilectus in quo michi cōplacuit: ipsū audite. añ. Admoniti magi i somnis ab

angelo per aliã viam reuersi sunt in regionem suã. Et semp dicatur hec oco **De⁹ q̃ hodier**. Nũq̃ eni per totũ annũ pretermittat hec dictio: **hodierna die**/de orationibus per totas octa. Tñ qñcũq̃ dicũt tales orões extra oct. pretermittat oino. In do. infra octa. et in ipsis octa. dicãt añe. sup p̃. **Magnificat**. et **Benedictus** sicut in prima die: et semper cũ hac orõne. **De⁹ q̃ hodier**. Nulla fit mẽmo. de oibus sctis ad vẽs nec ad matut. de die per octa. quia chorus regit Mẽo. de sancta maria fiat quotidie per octa. ad vesperas cum hac añ. **Ñs natus**. et ad matutinas cum hac añ. **Ecce maria**. cum v̄. et oratione. vtẽs dictum est. Si festum alicui⁹ sancti. iij. lec. infra octa. euenerit. nichil fiat de festo. nisi tñ memo. ad ves. et ad mat. et ad missã. Ad. j. añ. **Ante luciferũ**. p̃s. **De⁹ in noie**. añ. **Te iure**. p̃s. **Quicunq̃**. Ad iij. et ad alias horas. añe. cp̃m. R̄. v̄. sicut in pria die dicũt: cũ orõne **Deus qui hodier**. Ad. vẽs añ. **Tecũ principiũ** p̃s. **Dixit dñs**. cp̃m. **Surge illumina re**. hymn⁹. **Hostis herodes**. v̄. **Oẽs de saba**. Super p̃m. **Magnificat** or vna de supradictis añis per ordinẽ oratio **De⁹ qui hodier**. Ad has vẽs fiat mẽo. de martyrib⁹ luciano socijsq̃ ei⁹. añ. **Gaudẽt in celis**. v̄. **Letamini**. oro de cõi plurimorũ martyrũ nõ ponti. Deide fiat memo. de sancta maria. Die. iij. v̄. **Reges tharsis**. Lectiones de sermone beati marimi episcopi. Lectio. j.

AUdistis fratres charissimi lectionẽ euãgelij salutari a p̃sentis diei sacramẽta recitãtẽ: audistis qualiter x̃ps dñs qui in hũc mũdũ latẽter aduenit paulati dignat⁹ est suã mortalib⁹ aperire maiestatẽ: q̃p̃ charissimi latere iter obscura seculi lumẽ celeste nõ poterat Deniq̃ cũ visitationẽ suã necdũ terra cognosceret: celũ sua gaudia ac toti⁹ mũdi letitiã / chaldeis stupẽtib⁹ tacito in sydere loq̃bat. Et cũ q̃s quantus ve esset necdũ infidelis posset videre in dea: iã tũc gl̃iam eius in dicijs exci tata celestib⁹ gẽtilitas sentiebat. Nouã eni stella nouũ aduẽtasse hoiem reuelabat. Et ita reuera nouũ: vt cũ dei esset filius indueret carnẽ sine generatione carnali: et haberet secũdũ hoiez tps nascẽdi: q̃ secũdũ deũ natiuitatis initiũ nõ habebat. Nouũ nimirũ erat vt vnigenito altissimi quẽ nõ capit celũ: paruissimi tugurij minimũ p̃sepe sufficeret. Nouũ erat / vt q̃ in celestib⁹ cũ deo patre regnabat: terrẽa matre cõtentus / vagit⁹ infantie daret in pannis. Tu autem dñe mise. R̄m. Magi veniunt. iij. Lectio secunda.

LEtemur itaq̃ frẽs totisq̃ gaudijs exultemus: quia nobis natus est christus ex femia / nobis iacuit in p̃sepe / nobis vagiebat in cunis / nobis arridebat i stella. Totũ eni nobis pficiebat. q̃cq̃d saluator hois agebat in hoie. Ait itaq̃ euãgelic⁹ sermo. Ecce eni magi ab oriente aduenerũt hierosolymã dicentes. Vbi est qui natus est rex iudeorũ Vidimus stellã eius in oriente: et venimus adorare eũ. Quo usq̃ iudee durissime obtusa aure clausis oculis: et infido corde persistis. Ecce iam post illa patriarcharum prãconia: post vaticinia prophetarum christus a gentibus prædicatur. Si patribus tuis credere detractas qui ab initio seculi: eterni regis aduentũ innumeris sacratisq̃ vocibus cecinerunt: crede vel his tandem qui eum adhuc post tẽpora nasciturum: sed iã apud te et tibi natũ esse testantur. Que tanta est in pectore tuo mortifere obstinationis auersio: vt solus non audias quod omnes loquũtur: solus refugias quod vniuersitas credit: solus certe videre contemnas quod splendet e celo. Apud te virgo concepit: et virginis tue partum alienus agnoscit. Tibi salutem tuam angelice voces persuadere non possunt: et ad christum tuum vna chaldeos stella perduxit. Tu. R̄. Interrogabat. v̄. Lectio sancta

VBi est (inquiunt magi) qui natus est rex iudeorum. Vidim⁹

stellã eius in oriente:et venim⁹ adora re eũ. In his ipletũ est illud qđ pphetico sermõe predictũ est. Quib⁹ nũciatũ nõ est de eo videbũt. ⁊ q̃ nõ audierũt intelligent. Ecce enī chaldeus cui neq; nũciatũ de christo fuerat neq; audierat:vidit stellã christi: et adesse eũ intellexit in stella. Adorant itaq; magi dñm et offerunt ei munera:vt ipleret illud qđ ait pphetarũ precipu⁹ dauid Afferte dño patrie gẽtiũ: afferte dño gliam ⁊ honorẽ. Dño et dño quod ait dñm illũ esse scõm deũ:et dñm secũdũ hominem:mystico sermõe declarat. Qđ enī deus est:creator est mũdi. Qđ aũt homo est:redẽptor est mũdi Quõ ergo nõ privilegio vtriusq; substãtie dñs est oĩm christus:qui sibi vniuersa aut creatione aut redẽptiõe subegit:- Afferte (inquit) dño gloriã et honorẽ Honor ergo est charissimi qđ offerũt gẽtiles mũera:glie qđ adorãt. Tu. ℟: Stella quã viderãt magi ab oriente:ãtecedebat eos donec veniret ad locũ vbi puer erat. Videtes aũt stellam. Gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et intrantes domũ inuenerũt puerũ cũ maria matre eius:et procidentes adorauerunt eũ. Videntes. Glia Gauisi. Et cetera vt supradictũ est. Memo. de mar. añ. Istorũ ℣⁹. Mirabilis. Oño. de cõi. ¶ Die. iiij. ℣. Oẽs gentes quascunq; fecisti. Lectiones de sermõe beati marimi epi'copi. Lectio pria.

Beati marimi epi'copi.

AIt prophetarũ precipu⁹ isaias sicut audistis charissimi Illuminare illuminare hierusalẽ:adest enī lumẽ tuum et maiestas dñi in te orta est. Hierlm vero manifestũ est esse fideliũ ciuitatem. Unde nos ffes q̃ portas celestis hierlm cepim⁹ introire: illuiati salutaribus sacramentis in cõspectu dei nostri nouo gaudio necesse est vt exultemus. qa noua hodie stella nouũ mũdo hoiem reuelauit. Hoc profecto die christus iesus a patre veniẽs/ de⁹ ⁊ homo nat⁹ e femia:sub specie adorãtiuz chaldeorũ/ fidẽ gentiũ dedicauit. Qui q̃uis diuinitatẽ suã nĩ corporis obũbratiõe velaret:deũ tamen esse illum celũ pdidit:et terra cognouit. Hũilis qdẽ:sed mirabilis venit:vt pariter in eo et assũpte carnis veritas:et ineffabilis deitatis natura fulgeret. Tu. ℟. Hodie in iordane. viij. Lectio secũda QUanq̃ nascentẽ illũ cunabula celestia suscepe rit:non tñ esse terrenũ/celeste signaculũ testabatur In cunis nãq; iacebat: ⁊ radiabat e celo. Uagiebat apud iudeos. et apud gẽtiles regnabat. In bethleẽ lactabat a mẽe/et in chaldea adorabat a magis. Ait btissimus euãgelista mathe⁹. Ecce magi ab oriẽte aduenerũt dicentes Ubi est qui nat⁹ est rex iudeorũ? Quã bene ab oriẽte pperare dicũt q̃ adoraturi veniũt sempiternũ oriẽtẽ: de quo dictũ est Et visitauit nos oriẽs ex alto illuminare his qui in tenebris et ĩ vmbra mort' sedẽt. Deide subiũgũt chaldei. Uidim⁹ stellã eius:et venim⁹ adorare eũ Ecce iquiũt stellã ei⁹ vidimus Bene eius:quia q̃uis oẽs ab eodẽ create stelle ipsi⁹ sunt: hec tñ pprie christi erat/q̃ specialiter eius nũciabat aduẽtũ. Et cetere quidẽ stelle facte sunt:vt mũdi isti⁹ tpa cursusq; distinguerent Hec vero pdire iussa est:vt ipsũ mũdi dñm et regni celestis adesse tps ostenderet. ℟ Dies sanctificatus. viij. kl. iij.

AJunt itaq; magi. Uidim⁹ stellam eius ⁊ venim⁹ adorare eũ Ecce christum qui non habent habere volunt/et inuenire cõtendũt. Judeus deum suum refugit/pagan⁹ inquirit. Qđ primus nõ agnoscit/ alienus intelligit. Gentilis stellã christi videt ⁊ venit/iudeus videt ⁊ invidet. Sicut lectũ est/ in sua venit/ ⁊ sui eũ nõ receperũt. Uere iudea durissima suaq; ĩfidelitate cecata nõ videbat q̃ stella radiabat nec audire poterat quod ãgeli cõclamabãt. Igitur inquirẽtib⁹ magis ac dicentibus vbi est qui natus est rex iudeorum: conturbatus est herodes et omnis hierosolima cum illo. Turbatur rex regno suo metuẽs credo:nesciẽs qa christus nõ veniebat re-

gnum eius inuadere sed saluare: et q̄ nulli inferret mortē qui esset vita cunctorū. Et cū ābularent magi: stella (sicut lectū est) quā viderāt in oriēte ātecedebat eos: donec venit ⁊ stetit supra vbi erat puer. Uenit (inquit) et stetit supra vbi erat puer. Nūquid nō dicere et clamare videbat: hic est puer quē natum testabar e celo. Hic est rex ille magnus qui venit celesti imperio regnum sociare terrarum. Rm.

3 Uidētes stellā magi gauisi sunt gaudio magno: et intrātes domū inuenerūt puerū cū maria matre eius ⁊ procidētes adorauerūt eū. Et apertis thesauris suis. Obtulerūt ei mūera aurū thus et myrrā. ỽ. Stella quā viderāt in oriente antecedebat eos vsq̄ dū veniēs staret supra vbi erat puer. Et apert̄. Glia. Ob. Die qnta/sexta et septia: idē ordo seruet. de ỽ. et R. q̄ in p̄cedētibus dieb⁹. Die. v. Lectiōes de sermōe beati maximi epi. Lectio. j

Beati maximi episcopi.

Salutare nobis est frēs atq̄ cōueniēs. vt cōcurrentes ad festa dñica ⁊ mysteria saluatoris nostri de cuius natiuitate gauisi sum⁹: de ei⁹ etiā manifestatiōe letemur. q̄a sicut nascēdo gloriosus est dei filius: ita apparēdo mirabilis. Mirū nāq̄ q̄ christ⁹ p̄cessit ex virgine: nec min⁹ magnificū q̄ ostēsus e celo est. Mirū valde q̄ nouū hoiez terra suscepit: stupēdū nichilominus q̄ nouum hūc hoiem noua de celo stella p̄diderit. Apud iudeā christus in p̄sepe pastorib⁹ vagiebat: et in chaldea magorū oculis inter sydera choruscabat. Apud iudeos iordebat in pānis: apud gētiles fulgebat in glia. Et q̄dē necesse erat vt celorū dñm testionia celeste p̄cederet: et auctorē lucis signum lumis reuelaret. Magnū hoc frēs tremēdūq̄ mysteriū cū vnus idēq̄ ānūciat de p̄e de⁹: ⁊ homo de mre: vn⁹ idēq̄ fili⁹ femie ⁊ fili⁹ maiestatis: vn⁹ idēq̄ hoim particeps: ⁊ dñs āgelorū. ſc. ij

Quis enī valeat estimare ꝓti sacramēti / quātēq̄ sit glie q̄ ille fugit vbera qui pascit oia: et qui vniuersis animātibus vitēdi substantiā p̄stat e celo ob salutē terrestriū terre no lacte nutritur? Nullus ergo ambigat/nemo cunctetur: q̄ christus in terra degens fulgebat in celo quia sic venit ad terras vt non relinqueret celū. Et inde est q̄ virginalē hūc puerū laudāt āgeli/mirāt pastores/celū attestatur/venerantur et magi: quia mystica eius natiuitas sempiterno gaudio et terrā letificauit et celū. Hunc ergo regē celestiū horiq̄ rectorē sub carnis misterio veniētē iuid⁹ tremit herodes iudea infidelis abiurat. Tremit herodes infantē regie dignitatis: q̄a bonitatē nascētis ignorat Abiurat christū iudea quē p̄dicat: q̄a ipietatib⁹ suis metuēs/iusti iudicis refugit equitatē ⁊ scelerū suor̄ obcecata tenebris/ sola videre nō potest qđ oibus splēdet e celo. Et cū oim patriarcharū doctrina ac p̄phetica sāctorūq̄ virorū eloq̄a ad agnitionem filij dei iudaica cor̄da nō flexerit: vnius stelle radi⁹ fidem gētium suscitauit. Tu autē. Lectio. ij.

Que tanta permutatio fratres: que ve ista conuersio est? Apd iudeos p̄pheta loquitur non audit apud gentiles stella tacet: et suadet. Uere sicut scriptum est quibus nō est nunciatum de eo videbunt. et qui nō audierunt intelligēt. Ecce enim chaldei quibus nūq̄ fuerat huiusmodi misteriū p̄dicatū intellexerunt natiuitatem christi: ipsumq̄ christum solicite perquirunt: celo monstrāte. Nec sane a quibuscunq̄ vilibus obscuris abiectisq̄ hominibus hec sunt vel intellecta vel visa: sed a chaldeis id est apud quos superstitionum regnabat error. In his ingressus mūdū christ⁹ p̄mitias fidei salutaris inuenit: ⁊ factum est inter iudeos ⁊ gentiles quoddam perfidie fideiq̄ certamen. Nato enim christo exultabat chaldea: et tota cum suis p̄cipibus hierosolima torq̄batur. Insectabatur iudeus: magus adorabat. Herodes acuebat gladiū: chalde⁹ mūera p̄parabat. Tu.

Dñica infra octa. epyphanie.

Dñie. vj. lec. de ser. bti marimi. sc. j.

Beati marimi epiſcopi.

Jcet ffres charissimi de solẽnitate huj⁹ diei veterũ sit diuersa traditio. vna tñ sãcte deuotionis est fides. Et q̃q̃ nonulli hodie dñz nr̃m iesum chr̃istũ stella duce venictib⁹ ad or̃ãte magis estimẽt adorãtũ: alij aũt asserãt eum aquas i vina mutasse/ qdã vero baptizatũ illũ ab iohãne cõfirmẽt: in oĩbus ille dei filius credit in oĩbus est festiuitas nr̃a. Nã q magis vtiq; gẽtilib⁹ et adorare dñm et munera offerre cõcedit: gentũ est p̃figurata vocatio. Qđ aque transformãt in vinũ: religiõis nr̃e designat archanũ. Qđ vo fluẽtis aquis iordanis baptizat chr̃ist⁹: aque nõ baptismati cõsecrãt Oportet itaq; ffres vt aliqua nũc de ipo baptismate sãctitati vestre put dñs donauerit: pferam⁹ vt simul et humilitatẽ salutoris nostri z mysteriorz gr̃iam cognoscatis. P̃redicabat in deserto iohãnes baptismũ pẽitẽtie ppo peccatorz. nõ quo crimina cõmissa deleret: sed quo emẽdaret errãtes Nã remissio pctõrz chr̃isti gratie seruabatur. Lectio. ij.

QOnfluebat igitur ad iordanem desiderio lauacri diuersorũ copiosa multitudo: quorz esset tã scelerati actus vita tã pdita: vt eos venerabilis baptista vipereo semini 2parare t. Inter huiusmodi hoies ille virtutuz celestiũ dñs. Ille q respicit terrã et facit eã tremere chr̃ist⁹ iesus nõ dedignat humilis et q̃tus ad seruuli sui baptismũ pperare. Sed qđ mirũ de mãsuetudine saluatoris si se pphete sui manib⁹ iclinauit: q se ab ĩmicis suis passus est crucifigi? Quo pperãte ad fluuiũ: talẽ iohẽs circũstãtib⁹ turbis erupit in vocẽ. Ecce agn⁹ dei: ecce q tollit peccata mũdi. Hoc est dicere. Cessate iã cessate a baptismo meo quo penitẽtia suscipit: ecce baptista p quẽ crimia dimittũt. Delinite vlteri⁹ a cõseruo vestro baptizari velle: hic ens est dñs oĩm nr̃m q baptizat ad vitã. Illũ seqmini: illi credite ab illo lauachrũ salutis tota mente supplices postulate: a quo et egoipse baptista vester cupio baptizari. Lectio tertia.

NOn renuit qdẽ iesus testionĩũ votis huius. sed q per ordinem vellet vniuersa cõpleri: nichilomin⁹ baptizari se expetit ab iohãne. Tũ baptista deuotus baptizãdi sui potẽtia tremefact⁹ ait. Ego debeo a te baptizari: et tu venis ad me? Jd est qm̃ ego creatura sũ: tu creator. Ego seru⁹ tu dñs. Ego figura: tu veritas. At iesus ait. Sine modo. Sic eni decet nos implere oẽm iustitiã. Jd est: qđ nunc ista cõmẽoras? P̃positũ suscepte hũanitatis iplẽdũ est Tũc ille q̃ plumere formidabat velociter paruit p̃cipiẽti ipe rio. Baptizat ergo ies⁹: nõ sibi sed nobis. baptizat non vt purificet aquis: sed vt aquas ipse sctificet. Baptizat nou⁹ homo: vt noui baptismatis 2stituat sacramẽtũ. Apti sunt inqt ei celi Estimo vt in celestib⁹ esset miraculũ de his q̃ gerebãt i terris: sicut ait scriptura. In quẽ cõcupiscũt angeli p̃spicere. Quõ eni nõ mirari poterant virtutes celorũ et dñatiões cherubin et seraphin: cũ viderẽt dñm sabaoth in fluuio ab hoie baptizari? Si dies do. infra oct. cueñ. fiat. ix. lect. de epy. et cãtẽt ℣. et ℟. de nat. suo ordie sicut in die epy. cũ Inuit. Chr̃istus ap. hy⁹. Hostis herodes. ãe. et p̃. sicut infra oct: dicũt. Ad vtraq; vẽs. oia fiãt sicut in p̃ria die: p̃ter ℟. qõ non dicet cũ oratione Deus qui hodierna. Ad matu. lec. de sermone beati leonis pape. Lectio. j.

Sermo beati leonis.

Oramuis sciam dilectissimi q̃ sanctitatem vestrã hodierne festiuitatis causa non lateat/ eãq; scdm cõsuetudinẽ euangelicus nobis sermo reuelauerit: tñ vt nichil nr̃i desit officij/ loqui de eadem quod dñs donauerit audebo. vt in cõi gaudio tanto religiosiorz sit omnium pietas: quanto magis intellecta fuerit solẽnitas. P̃rouidẽtia mie dei dispositum habens percunti mundo in nouissimis tẽporibus sub-

uenire: saluatorē oim gētium prefinivit in christo. Ut qa et cūctas natiōes a veri dei cultu ipius error dudū auerterat ⁊ ipse peculiarꝭ dei pplus israel ab istitutis legalib⁹ pene tot⁹ exciderat: cōclusis oibus sub pctō oim misereretur. Deficiēte eni vbiq; iustitia et toto mūdo in vana et maligna prola pso nisi iudiciū suū potestas diuia differret: vniuersitas hoim sentētiā dānatiōis exciperet/sed in indulgētiam ira trāslata est. Et vt clarior fieret exerēde gratie magnitudo: tūc placuit abolēdis pctis hoiz sacramētū remissiōis afferri: quādo nemo poterat de suis meritis gloriari. Tu aūt. Lcō. ij

HUius aūt dilectissimi ineffabilis mie manifestatio fctā est/herode apud iudeos tenēte ius legū: vbi legitima successiōe cessante/ et pōtificū potestate destructa/ alienigena obtinuerat pricipatū: vt veri regis ortus illius pphetie pbaret vocē q̄ dixerat. Nō deficiet princeps ex iuda neq; dux de femorib⁹ eius/donec veniat cui repositū est: ⁊ ipse erit expectatio gētiū De q̄bus quōdā btissimo patriarche abrahe inumerabilis fuerat pmissa successio: nō carnis semie: sed fidei fecūditate generāda. ⁊ ideo stellaꝝ multitudini comparata: vt ab oim gentium patre/nō terrena sed celestis progenies speraretur. Tu au. Lectio. iij

AD creādā ergo pmissā posteritatē heredes in syderib⁹ designati/ortu noui syderis excitāt: vt in quo celi adhibitū fuerat testiomū celi famularet obsequū. Cōmouit magos habitatores remotioris orientis stellis ceteris stella fulgētior: ⁊ de mirādi lumis claritate viri ad het expetēda nō inscij/magnitudinē significatiōis intelligūt. Agēte hoc sine dubio in corū cordib⁹ inspiratiōe diuia / vt eos tāte visionis mysteriū nō lateret. et quod oculis ostendebatur insolitū: animis non esset obscurū. Deniq; officiū suū cū religione disponūt: et his se instruunt dōis: vt adoraturi vnū tria se credidisse demonstrēt. auro honorantes personam regiam. mirra humanam thure diuinam. Lectio quarta.

INgrediunt itaq; iudaici regni pcipuā ciuitatē: et in vrbe regia ostēdi sibi postulāt quē ad regnādū didicerāt natū Cōturbat herodes timet saluti sue: metuit potestati req̄rit a sacerdotibus ⁊ doctoribus legis quid de ortu christi scriptura predixerit. In noticiā venit quod fuerat pphetatum: veritas illuminat magos infidelitas obcecat magistros. Carnalis israel non intelligit quod legit: nō videt quod ostendit. Utitur paginis quarū nō credit eloq̄is. Ubi est iudea gl'iatio tua? Ubi de abrahā pfe ducta nobilitas? Ecce maior seruis minori ⁊ alienigenis in sorte tue hereditatis itrantibus: ei⁹ testamēti q̄ in sola littera tenes recitatiōe famularis. Fc. v.

INtret in patriarcharū familiā gentiū plenitudo: et benedictiōnem in semie abrahe (qua se filij carnis abdicant) filij promissionis accipiant. Adorent in tribus magis oēs populi vniuersitatis auctorem: et nō in iudea tm̄ deus. sed i toto orbe sit notus: et vbiq; in israel sit magnū nomē ei⁹ qm̄ hāc elegit generis dignitatē vt sicut infidelitas in suis posteris cōuicit esse degenerē: ita fidē oibus faciat esse cōmunē. Adorato antē dño magi et omni deuotione cōpleta: scōm admonitionem somni/non eodē quo venerant itinere reuertuntur. Oportebat enim vt iam in christum credētes non per antique conuersatiōis semitas ambularent: sed nouam ingressi viā relictis erroribus abstinerēt Tūc etiam herodis vt vacuarētur insidie qui in dñm iesum christum impietatē doli per simulationem disponebat officij. Unde quia spes istius erat soluta commenti: in maiorem furorē iracundia regis ardescit. Lectio sexta.

NAm recolens tēpus q̄ dīcauerāt magi: in oēs bethleem pueros rabiē crudelitat⁹ effundit: et cede

Dñica infra octa. epyphanie.

generali in beatã ciuitatis illius deser
uitutis fantiã: estimãs fore vt nullo illic
puulo nõ occiso: occideret et christus
Sed ille q̃ sãguinẽ suum p redẽptiõe
mũdi fundẽdũ in aliã differret etatẽ.
egypto se parẽtũ ministerio subuect⁹
itulerat repetẽs: scilz hebree gẽtis ãti
qua cunabula / ꝓcipatũ veri ioseph
maioris puidẽtie ptãte disponens vt
illã duriorẽ oi inedia famẽ qua egyp-
tior mẽtes veritatis iopia laborabãt
veniẽs e celo panis vite et cibus ratio
nis auferret. Nec sine vlla ratione pa
raretur singularis hostie sacramẽtũ
in qua primũ occisiõe agni salutiferũ
crucis signũ ⁊ pascha dñi fuerat ꝓfor
matũ. Lec. scĩ euãgelij scõm iohãnẽ. j

In illo tẽpore. Vidit iohãnes
iesũ venientẽ ad se: ⁊ ait. Ecce agn⁹ dei ec-
ce q̃ tollit pctã mũdi Et reliqua. Omelia
venerabilis bede pbri.
Iohannes baptista et ꝓcursor dñi salua-
toris quẽ diu vẽturũ ppls verbo ꝓdi-
cauerat: ipsũ iã venientẽ ad se sicut ex
lectione scĩ euãgelij fratres modo cũ
legeret audist: mox digito demõstra
uit dicẽs. Ecce agnus dei: ecce q̃ tollit
pctã mũdi. Ecce agn⁹ dei: ecce innocẽs
et ab oi pctõ imunis / vtpote os quidẽ
de ossib⁹ adã / et caro de carne adã: sed
nullã de carne peccatrice traxit macu
lã culpe. Ecce qui tollit peccata mũdi
ecce qui iustus inter peccatores mitis
inter ipios: hoc est quasi agn⁹ inter lu
pos apparẽs: etiã peccatores et ipios
iustificãdi habz potestatẽ. Quomodo
aũt peccata mũdi tollat quo ordie iu-
stificet ipios: apostus petr⁹ ostẽdit q̃ ait
Nõ corruptibili argẽto vl auro redẽ-
pti estis de vana vestra cõuersatione
paterne traditiõis: sed ꝓcioso sangui-
ne quasi agni incõtamiati ⁊ imaculati
ihesu christi. Et in apocalipsi iohẽs
apostus: cuius est hoc euãgeliũ. Qui di-
lexit nos (inquit) ⁊ lauit nos a pcis no
stris in sanguine suo. Lectio octaua.

Non solũ aũt lauit nos a pecca-
tis nostris in sanguie suo / quã-
do sanguinẽ suũ dedit in cruce ꝓ no
bis: vel qñ vnusq̃sq̃ nostrũ mysterio
sacrosancte passionis illi⁹ baptismo
aque ablut⁹ est: verũetiã quotidie tol
lit pctã mũdi lauatq̃ nos a pctis nr̃is
quotidie in sanguie suo: cũ eiusdẽ btẽ
passiõis ad altare memoria replicat:
cũ panis et vini creatura in sacramẽ-
tũ carnis ⁊ sanguis ei⁹ ieffabilis spũs
sanctificatione trãsfertur. Sicq̃ cor-
pus et sanguis illius nõ infideliũ manu
bus ad pniciẽ ipsorũ fundit et occidit
sed fideliũ ore suã sumit in salutẽ. Cu
ius recte figurã agnus in lege pascha
lis ostẽdit: qui semel ppl'm de egyptia
seruitute liberãs: in mẽoriã eiusdẽ li-
beratiõis per oẽs ãnos imolatiõe sua
populũ eũdẽ sanctificare solebat: do-
nec veniret ipse cui talis hostia testio-
niũ dabat Oblatusq̃ patri p nobis in
hostiã odorẽq̃ suauitatis: misteriũq̃
sue passiõis ablato agno in creaturã
panis vinicq̃ trãsferret: sacerdos fact⁹
in etnũ scdz ordinẽ melchisedech. l. ir

Sequitur iohãnes testioniũ per
hibẽs de dño hic est (iq̃t) de quo
dixi. Post me venit vir q̃ ãte me fact⁹
est: quia prior me erat. Post me venit
vir: post me nat⁹ est i mũdo. Post me
predicare incipiet mũdo qui ante me
factus est qui me potentia maiestatis
tñ ꝓtũ sol luciferum licet post appa-
rens ãtecellit. Quia prior me erat: q̃a
in principio erat verbũ: ⁊ verbũ erat
apud deum et deus erat verbũ. Post
me venit vir: tẽpus humane natiuita
tis quo iohanne posterior est itellige.
Qui ãte me factus est: primatũ regie
potestatis quo etiam ãgelis presidet
intuere. Quia prior me erat: eternita
tẽ diuie maiestatis qua patri est equa
lis intellige. Post me venit vir qui an
te me factus est: quia prior me erat.
Post me venit in humanitate / qui i-
deo me precellit dignitate. quia prior
me erat diuinitate. Ad laudes hec

sola añ. Ante lucifer. Ad vtraq; ves et ad mat. ā. sup ℔. Bñdict⁹ et Mag. sicut i die epi. sil'r et oz. Si dies dñic⁹ ifra oct. nō eueñ. tūc i quarta fe. infra oct. legat hoc pzed. euāgel. scz Vidit iohānes. Ad lau. vna sola añ. sup oēs ps dz. Et sup ℔. Bñdict⁹ dz añ sicut in pzia die: silit et oz. Ad pzimā ⁊ ad oēs alias hozas: oia fiāt sicut ifra oct. Se qñtib⁹ vero dieb⁹ tūc post dñicā ifra oct. seruet ozdo dierū: ita tñ q i die lu ne sēp recipiat hysto. Cū aūt aliq̄ fe stū simpl. ix. lc. in do. ifra octa. epi. vl in oct. die 2tige. differat vsq; ad pziaz fet. vacātē ipli⁹ ebdo. vbi cōueniētius potest celebzari. Eadē regula fiat de do. ifra octa. alcē. do. et dedi. ecclie / et in illis oct. ¶ In oct. epy. Ad ves añ. Tecū pzincipiū. ℔s. Dixit dñs. fo. xl. ⁊ ce tere añe et psalmi. Capitulum.

Isaie. 25

DOmine de⁹ me⁹ honozificabo te et laudē tribuā nōi tui q facs mirabiles res: 2siliū tuū ātiquū verū fiat. hy⁹. Hostis herodes. ℣. Oēs de sa ba. añ. Baptizat miles regē seruus dñz suū iohannes saluatozē aqua iozdanis ob stupuit: colūba pzotestabat: paterna voz audita est hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ ℏ. Mag.

2 DEus cui⁹ vnigenit⁹ in sub (Oz stātia nre carnis apparuit pze sta q̄s vt p eū quē similē nobis fozis a gnonim⁹: int⁹ refozmari mereamur. Qui tecū vi. ¶ Mēo. de scō hylario epo et cōfes. añ. Cōfessoz. ℣. Amauit ℟o.

ADesto dñe supplicatiōib⁹ nris et intercessiōe bti hylarij cōfes sozis tui atq; pontificis cui⁹ depositio nis diē celebzam⁹: ppetuā nobis mise ricozdiā benign⁹ ipende. Per xp̄m ℣. ¶ Mēo. de scā maria Ad mat. Inuita. Christ⁹ apput. hy. ām. et ℏi. sicut infra oc. tñ cāt⁹ sup hy. dicat sicut i die su pzadictū est. ℣. et ℟. in pzimo ⁊ tertio nocturñ. sicut in pzima die dicuntur. Nouem lectiones fiant. Lectio pzia.

ESt nitat⁹ nre vt ꝓbabiliter celebzitatē colamus rationē noscere debem⁹. Epiphania quā hodie obseruam⁹ greco nōie appellata / ostēsionem vel appa ritionē nō sermone significat. Ideo aūt ostēsiōis vel apparitiōis hic dies dictus est: q̄ hac die manifestis signis christ⁹ de⁹ noster semetipsū ostēderet. Hodie eni vel a magis stellā illā sequē tib⁹ nostrū christū dñm adozatū esse confirmat: vl aquas illas in galilea a dño in vinū esse conuersas. Tu. lc. ij.

PRoxime ergo celebzauim⁹ diē qua nat⁹ est dñs: hodiernū vo colimus quo est manifestatus. Mani festauit itaq; se: cū inaudito et mirifi co ope aquas vertit i vinū. Sicut eni diuini operis est naturā condere: ita est ⁊ cōmutare. Itaq; eiusdē rei cuius creato⁹ erat: etiā recreato⁹ effect⁹ est. q̄a facile ex alio in aliud trāsferre op⁹ suū potuit: qui hoc ipsū poterat ex ni chilo ꝓferre. Nā cū ageretur celebzi tas nuptiarū: et (vt euāgeliū loqtur) cū vinū epulātibus defecisset vasa ius sit dñs aqua impleri: q̄ cū ipleta essēt iussit hauriri. Lectio tertia.

O Insigne miraculū / inter man⁹ oculosq; ministroz latenter ce lestis virtus operat. Res agit: nec tñ quēadmodū agatur agnoscit. Latet ratio: effectus appet. Vnde istud: nisi q̄a oia que vult deus efficit: nisi q̄a illi us totū posse solū velle est. Vnde nisi q̄a tā magnifica potestas ei⁹ est: vt nō imerito de eodē in ozdinatione totius creature pzopheta teste tur: ipse dixit et facta sunt / ipse mandauit et creata sunt. Mirū hoc quidē: sed quid nō mi rū i omni opere suo dñs ostēdit. Sed vt hec ipsa altioza mystic⁹ intellectus requirat: q̄d ille significabāt nuptie: q̄bus christus i terat: nisi illas vtiq; quibus ipse christus ecclesijs iungeba tur: qui tanq̄ sponsus pzocedens de thalamo suo ad despōsatam sibi pzo missā iure vēiebat: vbi vtiq; ex aquis vinum / id est ex gentibus fideles con uersionem diuini operis effecit. Me die lectiōes de sācto hylario epo fiant: cū ℣. et ℟. de pzio nock. cōis hyst. vni cōfessoris et pōtificis. Lectio quarta.

Inoctaua.

BEatus hylarius pictauoꝝ vr-
bis episcopus regionis aquita-
nie fuit oꝛundus. Qui apud gallica-
nas familias pꝛe ceteris generositate
pꝛeditus. nitoꝛe pectoꝛis addito velut
lucifer emicuit diuinitus. Deniqꝫ i lai
cali adhuc pꝛoposito cõstitutus/ eccle
siastice regule ita disciplis se coherce-
bat intentus vt iã tunc vite moꝛibus
pꝛesignaret: q̃ postea irrepꝛehensibi-
lis sacerdos in tẽplo chꝛisti eꝛisteret.
Nam nũc aliquos ex fide sancte trini
tatis instruebat: nunc alios ad pie re-
ligionis opera cõmonebat/ nũc alios
ad gaudia pꝛomissa regni celestis inꝛi-
tabat. Itaqꝫ dũ gratia meritoꝝ bea-
ti viri quotidie cꝛesceret: non potuit
lucerna ecclie sub modio esse: et si la-
tere voluisset Tu aũt dñe. Lectio. v.

DIuina nãqꝫ pꝛouidentia ad sa-
cri ministerij dignitatem p̃de-
stinatus concoꝛdãte fauoꝛe populi sa
cerdos et tutoꝛ ecclesie est electꝰ: et ad
pontificatꝰ honoꝛem pꝛouectus. Cu-
ius gloꝛia toto post hec oꝛbi enituit: ꝫ
pꝛo sancte fidei defensione fideliter ꝫ
constanter dimicauit. Cum igitur cõ
stantij imperatoꝛis tempoꝛe arria-
na heresis de sue radice venenata per
fidie pullularet: vir sanctus diuinis
armis pꝛecinctus quasi signifer bel-
ligeratoꝛ per medias acies sic se inꝛer
uesanos fremitus ꝫ hostiles gladios
hereticoꝝ ingerebat eisqꝫ victoꝛioso
certamine ĩsistebat. Nequibat enim
hereticus ãte insuperabilẽ eius facũ-
diã aliquas eꝛroꝛis nebulas pꝛetende
re. quia sic eius eloquio pꝛemebaꝫ: vt
nulla versutia aduersꝰ eũ posset pꝛo-
ficere. Vnde factũ est vt immanes ca-
tholice fidei perturbatoꝛes videlicet
valens ꝫ vꝛsacius imperatoꝛi persua
derent quatenus eum exilio condem
naret. Tu autem dñe. Lectio sexta.

ITaqꝫ in frigeam relegatus: ad
virtutum augmẽtũ gratias a-
gebat quia quãtum longius pꝛo chꝛi-
sti noie a pꝛopꝛio solo discedebat: tãꝫ
celo vicinioꝛ fiebat. Finito autẽ qua-
driennio in eodẽ exilio. ide seleuciã cũ
reliquis oꝛientalibus epis aduersus
arrianos disceptaturꝰ venire cõpel-
lebatur imperatoꝛis edicto. Qui dũ
in quoddã castellũ ingrederetur: flo-
rentia puella gentilis seruum dei ad-
uenisse vociferando testabatur Cum
qua florentius pater eius et tota eius
familia credidit: ꝫ a beato viro bapti
zari pꝛomeruit Cum vero seleuciam
peruenisset ibidẽqꝫ victoꝛiosoꝝ pꝛesu-
lum examinatio hereticam pꝛauitate
tem dãnasset: moꝛ de pꝛospera syno-
do ad imperatoꝛẽ legatio dirigitur/
cũ qua inclitus dei bellatoꝛ ad eundẽ
pficiscitur: vt nõ dãnata perfidia ad
huc vel eo absente contra religionis
dogmata erigeretur. Valens vero et
vꝛsacius reatu perterriti conscientie
imperatoꝛis animũ ad hoc persuase-
runt vt eum ad gallias perurgerent
redire. Vbi sepius factis synodis mũ
dũ iam pene totũ erroꝛe cõfusum per
eũ ad viam veritatis fuisse adductũ:
cõfitet lingua multoꝝ. Tres vltie ler.
de expõne euãgelij. Sedz matheũ. iij

Mathei. 3.

IN illo tẽpoꝛe. Venit iesus a
galilea in ioꝛdanem ad iohannẽ: vt bap-
tizaret ab eo. Et re. Sermo exꝛmẽtario
venerabi. bede pbti.
LEctio sancti euã-
gelij quã modo fra-
tres audiuimꝰ magnũ nobisꝫ in dño
ꝫ in seruo dat perfecte humilitatis ex
emplũ. In dño quidẽ: quia cũ sit dñs
oim non solũ ab hoie seruo baptizari
sed etiã ipse ad hunc baptizandus ve
nire dignatus est. In seruo aũt: quia
cum sciret pꝛecursoꝛẽ se ac baptistam
sui saluatoꝛis esse destinatũ: memoꝛ
tamen pꝛopꝛie fragilitatis iniunctũ
sibi humiliter recusauit officium di-
cens. Ego a te debeo bãptizari: et tu
venis ad me Sed quia oisq̃ se humili
at exaltabitur/ et dñs qui in foꝛma ho
minis pꝛopter hoies instruendos hu-

milis apparuit: mox a deo patre quã tũ super hoies immo etiã super angelos ꝛ super omne quod creatũ est eminneret: apparuit/voce delapsa ad eum huiuscemodi a magnifica gloria/hic est filius meus dilectus in quo michi cõplacui Et fidelissimus atq; humillimus seruus ille iohannes; qui baptizari a dño ꝙ baptizare dñz magis optauit: et ipm baptizare dñm et apertis sue mentis oculis descendentem super eum spiritum pre ceteris mortalibus videre promeruit. Lcõ. viij.

UErum quia breuiter ista prelibauimus: latius iã cuncta exposituri/ipm sacre lectionis videamus exordium. Tunc venit (inquit) iesus in iordanem ad iohannẽ: vt baptizaretur ab eo Venit filius dei baptizari ab hoie non anxia necessitate abluendi alicuius sui peccati. qui peccatum nõ fecit nec inuentus est dolus in ore eius: sed pia dispensatione abluendi ois nostri contagione peti qui in multis offendimus oẽs. Et si dixerim⁹ ꝺa pctm̃ nõ habem⁹: nosipsos seducim⁹ et veritas in nobis non est. Venit baptizari in aquis ipsarũ aquax cõditor: vt nobis qui in iniquitatibus concepti ꝛ in delictis sumus generati: secunde natiuitatis que per aquã et spiritum celebratur/appetẽdum insinuaret mysteriũ. Dignatus est lauari aquis iordanicis/ qui mundus erat a sordibus cũctis: vt ad diluẽdas nostrox sordes scelex: oia fluenta sctificaret aquarũ.

Nona bñdictio. In vnitate. Lectio. ix

SEd quia humilimã dñi dispensationẽ ex lcõne euangelica cognouimus: etiã serui humilimã obeditionẽ sollicita itentione videamus. Sequitur. Johãnes aũt prohibebat eũ dicens. Ego a te debeo baptizari: ꝛ tu venis ad me: Expauit illũ ad se veniſſe vt baptizaretur aqua: cui nulla erat que baptismo tergeretur culpa immo qui per sui gratiã spiritus cũctam credentibus mundi tolleret culpã. Unde recte intelligitur qõ hic dicit iohannes/ego a te debeo baptizari hoc esse quod apud euãgelistã iohãnẽ illo ad se veniente dixisse narrat Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mũdi. Ab illo enĩ debem⁹ oẽs baptizari qui ad hoc venit in mundũ vt peccata tolleret mundi. Ab illo enim debuit ipse iohannes baptizari: idest a peccati originalis cõtagione mundari. qui ꝙis nullo iter natos mulierũ maior tamen quasi natus ex muliere/ culpe nexo non carebat: ideoq; cum ceteris mulierũ natis/ab eo qui natus ex virgine de⁹ in carne apparuit. op⁹ habebat ablui. Tu autẽ. ỽ. Omnes de saba venient. ℂ In laudibus añ.

UEterẽ hoiem renouãs saluator venit ad baptismum. vt natura que corrupta est per aquã recuperaret: incorruptibili veste circũamictãs nos. ps. Dominus reg. fo. vj. añ. Tu qui in spiritu et igne purificas humana ꝓtagia deũ ac redẽptorem oẽs glorificamus. ps. Jubilate. fo. vij. añ. Baptista cõtremuit et nõ audet tangere sctm̃ dei verticem: sed clamat cum tremore: sanctifica me saluator. ps. Deus deus. fo. vij. añ. Caput draconis saluator contriuit in iordanis flumine ab eius potestate oẽs eripuit. ps. Benedicite. fo. vij. añ. Magnum mỹsteriũ declaratur hodie: quia creator oim in iordane expurgat nostra facinora. ps. Laudate. fo. vij. ℂpm. Dñe deus. hymnus. A patre vnigenit⁹. ỽ⁹. Uox dñi super aquas. añ. Precursor iohannes exultat cum iordane baptizato domio facta est orbis terarrũ exultatio: facta est peccatorum nostrorũ remissio sanctificans aquas ipsi oẽs clamemus miserere nobis. ps. Bene dictus. Or Deus cuius vnige.. Mẽo. de sancto hylario. añ Euge serue. ỽ⁹. Justus ger. Or. Adesto dñe. Mẽo. de scã maria. Ad. j. añ Veterem.. ps. De⁹ in noie. fo. ix. añ. Te iure. ps. Quicũq; fo. x. ℂ Ad. iij. añ. Tu qui in. ps. Legẽ pone. fo. xij. ℂpm Dñe deus. ℟. et ỽ. sicut in die epy. ad oẽs horas dicũtur: cũ hac or. Deus cui⁹ vnig. Ad. vj. añ Baptista. ꝑ Defecit.. fo. xiij. Capitulũ

Dñica.j.post oct.epy.

Isai.25 DOmine excelsū est brachiū tuū deus sabaoth corona spei q̄ ornata est gloria. Ad.ix.añ. Magnū mysterium.ps. Mirabilia.fo.xuj. Cpm.

Isai.12 HAurietis aquas i gaudio de fontibus saluatoris/et dicetis in illa die/confitemini dño ⁊ inuocate nomen eius. Ad sedas vesp añ. Tecū principium.ps. Dixit dñs.fo.xl.Cpz. Dñe deus.hyꝫ. A patre vnige. ỽ. Uox domini.añ. HAurietis aquarum sanctificati sūt a christo apparente in gloria orbis terrarū haurite aquas de fontibꝰ saluatoris: sanctificauit enim nunc oēm creaturā christus deus noster.ps Magnificat.Oz. Deꝰ cuius vnig. Pēo.de de sctō felice epo et martyre.añ.Hic est vere martyr. ỽꝰ. Gloria et honore. Oratio.

QUoncedē q̄s omnipotēs deus vt ad meliorē vitā scti felicis martyris tui exempla nos prouocent.qua tenus cuius solēnia agimus:etiā actꝰ imitemur. Per christū dñm nostrum Memo.de sācta maria. Si vero oct. epy.in sabbato contigerint: tūc erūt vespere in ipso sabbō de octa. et solē. memo.de scō felice in primis:⁊ postea de dñica/deinde de sancta maria. Cōplet. vo de die epi.nō mutat:siue sab. fuerit siue non. CSciendum est q̄ in octa.ephie/ascensionis dñi/assumptionis ⁊ nati.btē marie/et dedica. ecclesie semp vltīe scde vespe erūt de octa. licet in crastino noua hysto.fuerit inchoanda.vel festū.ix.lec.vel cōmemoratio beate marie virginis celebrāda fuerit. CDñica.j.post octa.epy. ichoetur hysto. **Dñe ne in ira.** Si vero oct. epy. in do.euenerint et tēpus prolixū fuerit tota septimana fiat de fes.scōr scz de sancto felice/de sancto mauro/marcello/sulpitio/et de sancta maria in sexta feria/et in sabbato de sancto Wlstano:et in sequenti dñica inchoet hystoria. **Dñe ne i ira.** cū sua memoria tm̄ scz ad vtraq̄ vesperas mat.⁊ missam. Et festū scōr fabiani et sebastiani in crastino scti vincentij celebretur si tempus breue fuerit. Eodē modo fiat de scto Wlstano.quādo in die dñica contigerit:et totū seruitium de festo scōrū fabiani ⁊ sebastiani tm̄. Tamē si tempus breue fuerit inter octa.epi. et septuagesimā: tunc differatur fes. scōrum fabiani et sebastiani: vsq̄ in crastinū sācti vincentij. Similiter fiat de sancto Wlstano si tēpus breue fuerit quādo in dñica contigerit. Si fuerit prolixum tēpus inter dñicā quā incipienda est hystoria. **Dñe ne in ira.** et septuagesimā:et festū sancti Wlstani fuerit in eadē dñica: fiat memo.de dñica ad vtraq̄ ves. et ad matu.⁊ ad missā q̄ precedet memoriā btē marie. Eodēmodo fiat de festo scōrum fabiani et sebastiani quādo in dñica contigerit. Si vero iter octa.epy.⁊ septuagesimā nulla dies dñica euene. tūc in dñica infra octa.vel in octa.epy.si dominica fuerit:fiat memo.ad vtraq̄ vesperas et ad matu.et ad missā de hys. **Dñe ne in ira.** que precedet memo. btē marie. In medijs autē feriis tūc fiat feriale seruitiū:et nichil de hysto, dñicali. Et in eisdē feriis officiū. **In excelso throno.** et **Omnis terra.** et **Adorate.** cantetur:scilicet cū oratione prie dñice:scilicz **Uota q̄s dñe.** dicitur in illis tribus feriis tā ad ves. q̄ ad matu.et ad oēs alias horas. In aliis vero officijs.vt in **Omnis terra.** et **Adorate.** siue proprie collecte dicantur ad missā tm̄ et nichil fiat tunc de festis.iij.lec. que in illis tribus feriis predictis contingere possunt:p̄ter mēoriā que fiet de eis ad ves. et ad matu.de sancta maria:q̄ preceḍ.mēo. de sancto spiritu. Si septuagesima vero in festo sancti Wlstani forte contigerit: differatur festum vsq̄ in crastinū sancti vincentij Eodē modo fiet de festo sanctorum fabiani et sebastiani:et de sancta agnete: ⁊ de sancto vincentio. Cū aūt vna dies dominica tm̄ inter octa.epy.et septuagesimā contigerit:totum seruitiū fiat de dñica:et tm̄ mēoria de festis.iij. lectj. que ibi contingere possunt. Festa aūt ix.lec.differāt vsq̄ in crastinū scti vin

centij. In sequẽtibus vero ferijs tunc nichil fiat de feriali seruitio sed de sãctis si habeatur. Ita tamẽ q̃ due misse que restant cantãde: videlicet. **Dis terra** et **Adorate**. in eisdem ferijs vel festis. iij. lec. si ferie non vacauerit: cãtẽtur. Ita etiã cõme. btẽ marie nõ omittatur: et tunc fiat totũ seruitiũ de festis. iij. lec. que ibi contingere possunt vsq̃ ad missã tñ: et ad missã que erit de dñica: fiat memo. de festo. Et si ita forte contigerit q̃ nisi vna missa dñicalis in predictis ferijs vel in festis poterit cantari ppter festũ. ix. lec. et ppt cõmemorationẽ btẽ marie: tũc missa dñicalis **Adorate**. in aliquo festo. ix. lec. in capitulo cãtẽt. Si vero fes. scti Wilfani in prima dñica ante. lxx. forte contigerit: tunc oportet ex necessitate q̃ vtreq̃ misse predicte in capitulo cãtẽt. Si vero in dñica in qua incipienda est hystoria **Dñe ne in ira**. festũ iij. lec. de quo proprie lec. et collecte habẽtur euenerit/et hystoria duratura fuerit: ita q̃ vna dñica ad minus ante lxx. a festo vacauerit: tũc fiat de festo mẽo. et medie lectiones. Si aũt nulla dñica a festo vacauerit ante. lxx. tunc in prima dñica tota cantetur hystor. et de festo tñ fiat mẽo. Si aũt tres fuerint dñice inter octa. ephie et septuagesimã: ita q̃ tria officia itrẽt: scilicet **In excelso throno** et **Dis terra**. et **Adorate**. tunc in ferijs post tertiã dñicã si vacauerint: dicãt eple et euãgelia de. iiij dñica et quita: in missis de die. Sciẽdũ est q̃ in inceptiõe oim hystoriarũ totius ãni in quarũ initio ad ves sabbati cãtat ℟ scz q̃ si hystoria a sua dñica vsq̃ ad aliã differatur: vel i medijs ferijs cantatur: et in dñica in qua inchoanda erat facta fuerit memoria: deiceps ad eius incepti. vbicũq̃ icipiat: nullũ ad ves cantabit ℟. sed nisi precesserit eius memor. semper cũ ℟. incipitur.

¶ De sancto felice hoc modo fiat ser. ad mat. Inui. Regẽ martyrũ. ℣. Uẽite hymn⁹. Martyr dei qui vnicũ. ¶ Notãdũ est q̃ in oibus festis. iij. lec. extra repus pasche que fiunt de hystoria cõi nisi in fes. plurimarũ virginũ semper dicantur nonẽ ãne. et nouẽ pi. ãte lec. cũ vno ℣. et tribus ℟. scõm ordinem noc. sicut sunt ordinati in hystõ. ⁊ hoc ab vna dñica. vsq̃ ad aliã obseruetur ⁊ sic interim reincipiat hmõi seruitiũ Et si fe. ix. lectio. in quo tota hystoria cantanda fuerit per ebdo. contigerit ⁊ in eadẽ ebdo. fes. iij. lec. de quo seruitiũ fieri debeat de eadẽ hyst. similiter euene. tunc reincipiatur primus noc. hystorie. nisi propria hystoria habeat vel in die festi alia ℟. fuerint notata. Si in vna eadẽ ebd̃. vno die cõtigerit fes. iij. lec. vnius marti. ⁊ alio de vni⁹ abbatis: vel in vno die festũ vnius abbatis et in alio die festũ vnius confessoris et pontificis: in vtroq̃ festo dicãtur. ℟. de primo nocẽt. Et est ratio: qa vt ordo ℟. seruetur: ppter repetitionẽ vni⁹ pri⁹ dicti nõ omittũt duo pri⁹ dicta eiusdẽ nocturni. Et sic fiat in cõ similibus. Uerũtamẽ si fes. vnius cõfessoris ⁊ fes. vni⁹ marti. et subsequẽt vnius abbatis triũ lec. in vna et eadẽ ebdo. cõcurrant: in festo abbatis dicãtur ℟. de secũdo noctur. ne duo antedicta repetantur propter vnũ ℟. minime prius dictũ. Aut quotiens in festis alicuius cõfes. fiant medie lect. de vno abbate: vel in fe. de vno abbate/ de vno martyre: tũc semp ne vnicũ ℟ in eisdẽ mat. dicãt ℟. de. ij. nocẽt. scti. Si vero aliquod fes. iij. lec. vni⁹ cõfessoris et pontificis. et fes. iij. lec. vnius cõfes. et abbatis in vna ebd̃. cõtigerit tunc in scõo festo non dicũt ℣. ⁊ ℟. de prio nocẽt. sed de scõo: et hoc ppter ℣. et primũ ℟. Similiter fiat quãdo fe. iij. lec. plurimorũ martyrũ. vel festũ iij. lec. plurimorũ cõfes. in vna ebdo. contigerit. Tres lec. fiant. Lectio.

Temporibus dyocletiani et maximiani iperatorũ erijt edictũ per oẽs prouincias: vt libros diuinos ertorquerẽt de manib⁹ epor et presbiterorũ. Tũc beat⁹ felix epus ciuitatis tubizacẽsis

cõp:chensus: missus est cartaginẽ ad anolinũ p:oconsulẽ. Cui anolinus dixit. Habes scripturas superuacuas. Felix eps dixit. Habeo scripturas sed vt asseris non superuacuas: quas cognosce a me nequaq; tradẽdas. Anolinus ergo p:ocõsul misit eũ romam ad p:efectũ p:etorij. P:efectus misit eũ nolã post iperato:es: duriscq; neribus catheną:ũ colligatus btũs felix iacuit in subsellio nauis sub pedibus equo:ũ quattuo: diebus et quattuo: noctib⁹ panẽ non comedens nec aquã bibens: ieiunusq; venit nolã Lectio .ij

COgnito: ergo memo:ate ciuitatis btũ felicem cp̃m grauio:ibus vinculis innodatũ: sibi p:esentari constituit. Cui sic ait. Si in tua p:opria ciuitate vel apud carthaginẽ scripturas deificas ad 2burẽdũ tradidisses: ad me hucusq; minime adductus fuisses. Felix eps dixit Igitur sicut diuersis inquirentibus iã sup:a respondi: ita etiã tibi modo certissime manifesto q̃a scripturas diuinas nullo modo tradã. Cognito: dixit. Si scripturas deificas tradere nolueris: capite plecteris. Felix eps dixit. Paratus sũ potius plecti capite: q̃ libro:os dñicos sacrilegis tradere. Tũc memo:atus cognito: dixit. Quoniã felix eps tãtũ in hac confessione durauit: ideo scd̃z p:eceptũ p:incipum hunc eundẽ gladio aiaduerti cõstituo. Lectio tertia.

BEatus felix epus eleuans oculos suos ad celũ: dixit. Deus gr̃as tibi ago: quia per quinquagita et sex ãnos virginitatẽ meam custodire dignatus es in p:esenti seculo. Et nunc dñe p:opter te et ppter tuã legem hec patio:: et ceruicẽ meã let⁹ ad victimã flecto. Peto ergo vt accipias spiritũ meũ de hoc mo:tali seculo: quia tu solus es deus viuens et permanens glorios in secula seculo:. Hac o:atiõe cõpleta eductus a militibus nonodecimo kalẽdas febr:arij ibidẽ est decollat⁹: positũq; est nole co:p⁹ ei⁹ Per religiosos autẽ dei seruos et matris ecclesie filios: beati felicis reliquie carthaginẽ sunt perlate. In quo loco meritis beati felicis multa miracula fiunt: p:estãte dño deo nostro cui est hono: et glo:ia per infinita scko:ũ secula amen. Tu autẽ. In laudib⁹ vero cõp sola p:ima añ. dicatur in talibus fes. nisi p:op:ie laudes habeant. Oz. Cõcede q̃s. et cetera de cõi vni⁹ mart̃yris et pontificis. Ab hac die vsq; ad quartã feriã i capite ieiunij fiat memo:ia de sctã maria/et de sctõ loci/et de oib⁹ sanctis ad vẽs et ad matu. et in festis iij. lec. et in ferijs quãdo fuerit sine regimine cho:i sicut in .ij. feria post Domine ne in ira. sup:adictũ est. Vespere fiãt de sancto mauro abbate: ⁊ nichil de sancto felice. Nulla eni fes. iij. lect. sine regimine cho:i suas habeant secũdas vẽs: nec etiã mẽo:iã loco scdar vespar. Ad vẽs de sãcto mauro ãe, et p̃i. feriales ⁊ hoc obseruetur p totũ annũ in festis. iij. lec. sine regi. cho:i: nisi infra octa. sancto:um quando de octa. dicitur Cp̃m. ⁊ cetera de cõi vnius confesso:is et abbatis. O:atio.

DEus qui eterne glo:ie participem cõtesliste fieri beatissimũ manrũ leuitã atq; abbatẽ: cõcede nobis ppiti⁹ ipso ĩtercedẽte aditũ regni celestis: cuius ad bene viuẽdũ ifo:mamur exẽplis. Per dñm. Ad cõple añ. Miserere. ps. Cũ inuocarẽ. fol. xlviij. Cp̃m Tu in nobis. hymn⁹. Te lucis. ỽ. Custodi nos dñe. añ. Salua nos dñe vigilantes: custodi nos do:mientes: vt vigilemus cũ chr̃isto et requiescam⁹ in pace. ps. Nũc dimittis. P:eces ⁊ cetera que ad cõple. pertinent exple ant. Hoc cõpleto. dicatur a crastino oct. epy. vsq; ad. xl. ⁊ a crastio scẽ trinita. vsq; ad aduẽtũ dñi: nisi i festi⁹ duplicib⁹. ⁊ p oct. assũptiõis et nati. btẽ marie ⁊ dedica. ecclie: et i 2mẽo. btẽ marie. De sctõ mauro tres lectiones fiant. Lectio .i.

BEatus maur⁹ clarissimo senato:ũ genere exo:tus: õnipotenti deo sub regulari institutione nutriendus; duo

dennis sancto benedicto a parentib⁹ est traditus. Qui tū adhuc iunioꝛ bonis polleret moꝛib⁹: sicut etiā ipsi vidim⁹/magistri cepit adiutoꝛ existere: ac eius miraculoꝛū cooperatoꝛ esse. Hūc eni sanctus benedictus pꝛe oībus sēp carius dilexit et instruxit: atq; ita ōnipotentis dei iſoꝛmauit seruitio: vt nemini post ipsum in sacrosancta cenobiali obseruatione fuerit scōs. Quis eni vnq; austerius coꝛpus pꝛopꝛiū ieiunijs/abstinētia/ac vigilijs/squalotribus quoq; et nimijs edomuit frigoribus? Frequenter eni eū vidimus in diebus sancte quadꝛagesime nec tunica nec cuculla nisi solūmodo sacco vti cilicino: ꝛ duabus tm vicibus in ebdomada paruissimū potius pꝛegustare q; sumere cibū. Iste quippe mos in oi vita scto fuit benedicto. Beatus igit maur⁹ exēplo magistri sui pꝛouocat⁹ afflictiōe perualida carnē macerabat inq; tū illius eiusdē patris sui permittebat licentia. Nā reliquo totius ānitpe sub monachali tunica a scapulis vsq; ad renes semp asperrimo induebatur trogulo. In stratu vero sup aggestū calcis et sabuli (excepto quadꝛagesimali tēpoꝛe) sēp vtebatur cilicio. Tūc enim non iacendo sed potius stādo: vel cū nimia eū lassitudo cōpulerat: sedendo sōnū capere cōsueuerat. Nemo illū vnq; vidit de lectulo cū ceteris surgere fratribus. semp nocturnos pꝛeuenire hymnos pcurabat attentius. Plerūq; quiquagenos/sepe etiā plures ꝛ nōnūq; totū ex oꝛdie psalteriū ante nocturnale consummabat officiū. Supꝛadictis ergo beato viro mauro succrescente virtutibus: de illo sanctus benedictus plerūq; in cōuētu fratrū suppꝛesso eius noie quasi de alio loquebat iunioꝛibus et negligēti oꝛib⁹ illum ꝓponēs sequēdū. Ll cō. ij.

VIdimus (aiebat de scō mauro btūs benedictus) vestra etate quēdā strennuissime nobilitatis iuuenē infra annos adolescētie ita oīs monastice religionis subito arripuisse pfectionē. vt alicui ex pꝛioꝛibus similissimo equalis per oīa dignissime iudicetur. Sed licet hec btūs deoq; dilectus maurus ac nōnulli ex fratribus de eo sancti benedicti oꝛe pꝛoferre scirent: nunq; tamen ille pꝛo hoc vicio succubuit iactantie/ardua semper ꝛ sancti oꝛa appetens/ꝛ toto conamine de virtute in virtutē pꝛoficere studēs. Cum ergo btūs maurus in monasterio patris benedicti/pꝛepositi ac pꝛocuratoris post ipsum fungeretur officio ꝛ eo absente quadam die ab agri opere reuerteretur: claudū quēdā ac mutum puerulū in itinere inuenit. Cuius pater ac mater/beati viri pedib⁹ pꝛouoluti terribile dei nomen obtestantur. vt filiū suū sanū eis redderet. At ille lacꝛimis perfusus atq; in oꝛōne pꝛostratus/deinde super infirmū crucis signū faciens atq; ad celū oculos erigens dixit. In noie sancte et idiuidue trinitatis adiutus meritis sāctissimi magistri nostri: sta sanus et icolumis Et ꝛtinuo sospitati reddit⁹ rectissime ante eū cepit pergere ac deū voce exultatiōis benedicere. Erat eo tēpoꝛe vir q̄dā noie floꝛus iter pꝛimos pꝛoceres regni frācoꝛ pꝛimus in habitu quidē seculari constitutus: sed oipotēti deo semper placere cupidus. Qui pfectos in hac religiōe viros inuenire desiderans: in sua possessiōe monasteriū cōstruere vnicūq; filiū suū deo offerre/ac sic demū oībus mūdi negocijs exutus: deo in eodem optabat seruire. Ex his autem nuncius qui cū beato viro reuertebantur erat quidā vir noie acleradus pꝛedicti floꝛi cōsobꝛin⁹. Qui floꝛi voluntatē cognoscēs / ilico ad eū accessit: et causam aduentus beati viri per oꝛdinē ei innotuit. Floꝛus ergo gaudio repletus moꝛ ad regem accessit: et vt ei monasteriū sicut desiderabat ꝛstruere liceret petijt. Deide btūm virū ad se venire fecit: ꝛ volūtatē suā de ꝛstruēdo cenobio ei aperuit. fc. iij.

POst hec floꝛus opoꝛtunū locuꝛ vbi construi monasteriū debe-

ret beato viro ostendit: filiũq; suũ pu
erulum noie bertulphũ eius doctria
et magisterio instruendũ tradidit: cõ
gregatisq; plurimis artificibus: op⁹
incipere maturauit Cũq; iã dictũ op⁹
iuuãte deo altius sublimaretur: q̃dã
clericus qui opificib⁹ p̃erat de altissi-
mis gradibus retrorsum corruit: et
supra aterũ lapidũ grauí lapsu ceci
dit. Cũq; cũ oẽs mortuum crederent:
vir dei cũ floro aduenit seq; in terram
pstrauit. Cũq; diutissime oraret: sur
rexit ⁊ super collisa mẽbra signũ cru-
cis faciens ait. In dei noie surge san⁹
et tuũ perfice opus. Qui statim velut
a somno sanus surrexit. Ex eis autẽ
opificibus quidã beato viro inter se
detrahere ceperũt: sed malignus spi-
ritus tres ex illis subito iuasit: ac vni
cor⁹ statí aiam extorsit. Quod vbi vir
dei cognouit: vehemenler flere cepit.
Mox; orationi incubuit et eos q̃ ad-
huc vivi erant ab infestatione demo
niaca liberauit. Post hec vir dei ieiu-
nans assiduisq; gemitibus dñm ero-
rans/et sacrificium redẽptiõis nostre
pro anima defuncti dño offerens/dei-
de ad corpus accedens ait. Dñe ihesu
christe qui quatriduanũ lazarũ suscí-
tasti: redde in hoc corpus animã quã
de eo hostis humãi generis effugauit
Et cum hoc dixisset: continuo corpus
totũ se cõmouit illicoq; surrexit. Mo
nasterij autẽ cõstructione cõpleta pre
dictus florus semetipsũ seruituq; dño
deuotus obtulit: et in sancta religiõe
duodecim annis postea vixit. In eodẽ
autẽ monasterio multi viri vndiq; cõ
uenere: ac le õnipotentis dei seruitio
tradidere Cũq; fratrũ cõgregatio nõ
modica facta fuisset et sãctus vir gre-
gi suo trigita annis post fundationẽ
monasterij prefuisset: predictũ bertul
phum quẽ in sancta religione educa-
uerat sibi pastorẽ substituit: ⁊ in secre
tiori cellula remotius vitã ducere de-
legit. Duobusq; annis ac dimidio in
contritione spiritus ac macerationẽ
corporis cõpletis: dolor lateris eũ in-
uasit. Quo ingrauescente: ante alta-
re bti martini sup ciliciũ decubãs: exi
tum suũ viuificorũ sacramẽtorũ per-
ceptiõe muniuit: deide feliciter ad do
minũ migrauit. In quo loco multa
miracula deus operatur: ad laudẽ et
gloriã nois sui. Et cetera de cõi vnius
cõfes. et abbat. ¶ Set in marcelli pape
et martyris. Cpm. Ois põtifex: Oro.

PReces populi tui q̃s dñe clemẽ-
ter exaudi: vt bti marcelli mar
tyris tui atq; pontificis meritis adiu-
uemur: cuius passione letamur. Per
Tres lectiones fiant. Lectio prima.

ARimianus augustꝰ dyocle
ciani filius precepit vt chri-
stiani vbicũq; inuẽti fuissẽt
punirentur. Eodẽ tempore
tenuit ciriacũ vrbis rome dyaconũ: ⁊
misit in custodiã ⁊ pcepit vt die pro-
cessionis sue ad exẽplũ christianor nud⁹
catheris obligat⁹ ãte redã eius trahe
retur. In die aũt proressionis sue vẽ-
iens marcellus vrbis rome eps: obtu-
lit se maximiano augusto dicẽs ei. Pi
etati tue suggero seruos dei qui orãt
pro regno tuo et pro republica quare
trucidas? Tunc iratus maximianus
augustus precepit vt fustibus cederet
et expelleret marcell⁹ eps. Lectio .ij.

POst hec maximian⁹ augustus
iussit oẽs vinctos qui erant in
custodia vna cũ ciriaco dyacono capi
te truncari. Et data sentẽtia ducti sũt
cum ciriaco dyacono promiscui sex⁹
numero viginti et vnus: et decollati
sunt via salaria/ itra termas salustij
foris muros: quorũ corpora collegit
noctu iohannes presbiter et sepeliuit
Post dies octo veniẽs btũs marcell⁹
eps cũ lucina matrõa christianissima
cõdiuit corpora sãctor cũ aromatib⁹
et lintheaminibus/ et trãstulerũt ea
in prediũ ei⁹ via hostiẽsi/ miliario ab
vrbe roma septimo: vbi requiescunt
in sarcophagis lapideis quos manu
sua recondidit beata lucina in pace/
octauo die mensis augusti. Tu autez
dñe miserere. Lectio tertia.

Odẽ tẽpore btã lucina fecit donationẽ de facultate sua ecclesie catholice. Hoc audiens maximianus augustus indignatus proscriptione eam dãnauit. Beata autẽ lucina rogauit btm̃ marcellũ epm: vt domũ eius ecclesiam consecraret: quod & cũ oi deuotione fecit beatus marcellus epus. At vbi frequẽter in eadẽ domo missas celebraret in media via lata: audiens hoc maximianus augustus iussit vt in eadẽ ecclesia palee sternerẽtur ad animalia stabuli publici: & eũdem marcellũ epm deputauit ad seruitiũ aialiũ cũ custodia publica. Vbi etiã post multos annos deo seruiẽdo requieuit in pace Cuius corp⁹ rapuit iohannes pbr̃ noctu cũ beata lucina & cõdiuit cũ aromatibus: et sepeliuit in cymiterio prisille virgis via salaria non lõge ab vrbe roma. Cetera de cõi vnius martyris et pontificis. Cõcti sulpicij episcopi et cõfessoris. Oratio.

Presta qs ops deus: vt qui beati sulpitij confessoris tui atq; pontificis depositionẽ colim⁹: eius apud te intercessiõib⁹ adiuuemur. Per dñm Ad mat. Tres lectiões fiãt. Lectio. j

Beatus sulpitius epus dum adhuc in seculari habitu in domo parẽtũ cõsistere videretur ita bonis operibus deditus est vt nihil aliud videretur agere: q̃ aut ecclias edificare/ aut monasteria cõstruere/ aut in operibus mie circa pauperes se infatigabiliter exercere. Sed et amore castitatis copulã matrimonij spreuisse visus est. Et cũ dñs iã suis votis et bonis propositis satisfacere dignaretur: decisa capitis sui cesarie facta corona suscepit onus clericatus/ et succedẽtibus gradibus ecclesiastice dignitatis vsq; ad eum locũ peruenit vt electione populi et clericor epatus dignitatem ascenderet. In quo officio nichil aliud magis insistebat iuxta ecclesie regimen q̃ vt curã gereret pauperũ: et sumo nisu elaborare t illis semper alimenta & qbus tegerentur preparare. Quis clericor ad cõparationẽ bti viri posset sic ppetuis noctibus vigilare: aut ad mensuram illius ieiunare? Cũ nocte in ecclesiam veniret: anteq̃ libr̃ psalmor̃ psallendo finiret: de ecclesia non recedebat. Tu autem. Lectio secunda.

In tempore faciente cupiditate dagobertus rex precepit fautori suo lullioni homini feroci morib⁹ et sine vllo vestigio mie: vt plebi biturice insuetũ cẽsum imponeret et sub pẽsione census viuerent/ et regis iperio deseruirent. Qua afflictione vniuersus populus regionis illius cõgregatus: ad memoratũ vir̃ dei multitudo plangentiũ cõuenit: & eleuata lamentatione/ confusa voce deprecabantur dei virũ vt sibi subuenire deberet. Ille mot⁹ pietate non sustinens cor̃ eius latũ et lachrimas: cũ clericis indicto ieiunio per triduũ dñi postulauit misericordiã vt memoratã populi sui releuaret afflictionẽ. Misit ergo quẽdã de suis clericis noie ebrigisilũ: qui memoratũ regem pro hoc scelere redarguere deberet et denunciaret ei celerẽ interitũ: nisi hoc esset celeri⁹ emẽdatũ Quo audito. rex metu deterrit⁹ cõfestim precepit pplm illũ de ipso censu releuari: & descriptionẽ ipsam que facta fuerat deleri. Itaq; popul⁹ ille ab ipsa afflictione releuatus est: hodieq; in pristina permanet libertate Nichil ominus tamen vltione sequente. creditur propter facinus et regem et satellitem suum post breue spacium interisse. Lectio. iij.

Cum autem memoratus pontifex tãto onere inter ecclesiarũ sollicitudinẽ et pauperũ curã vel vniuerse plebis negocia videret se grauiter pregrauari/ petijt sibi a rege socium: ad huius oneris negotiũ suppor̃tandũ. Cui rex prebuit assensũ et dedit quẽ petierat virũ prudẽtissimum cui vocabulũ est wlfolẽdo. Ille vero sub ea hũilitate qua pri⁹ pauperũ curam gerebat: et magis magisq; dein-

Tabula hystoziarū.

A	1	A	16 13 52	4	D	17961	
	2	A	18 15 10 7	5	D	19 11 83 14	
	3	A	12941	1	E	165	G
	4	A	17 14 11 63	2	E	18 13 2 10	
	5	A	198	3	E	15 12 7 41	
B	1	B	16 13 52	4	E	17 14 96	
	2	B	18 10 74 15	5	E	168311	
	3	B	171291	1	F	165	A
	4	B	14 11 93	2	F	18 13 2 10	
	5	B	198	3	F	15 12 7 41	
C	1	C	13 13 10 52	4	F	14966317	
	2	C	18 15 7 4	5	F	19118	
	3	C	17 12 916	1	G	16135	C
	4	C	19 14 113	2	G	18 10 72	
	5	C	8	3	G	15 12 94 1	
D	1	D	16	4	G	17 14 63	
	2	D	13 10 52	5	G	19118	
	3	D	18 15 12 74			Explicit tabula.	

¶ Tamen cautus sit lector huius operis quibusdā ānis differtilibus. Nam in quibusdam saltandū est a .1. A vsq; ad .2. A et a .1. C. vsq; ad .2. C. et sic de ceteris litteris: de quibus in suis locis patet: vt sic. Quādo luna currit per 2. et in eodem anno fuerit bisextus: tunc accipietur. .2. A pro ifa do. et nō .1. A. et obseruētur oia q̄ scripta sūt ibidē Et ideo in anno bisextili si vis esse securus: primo quere pascha deinde cōputa retro dñicas nouē quousq; ad septuagesimam peruenieris: que erit ipsa dñica nona. dñica pasche non computata. Et secundum hoc hystoziam Domine ne in ira. incipe iuxta regulā inceptionis illius hystozie Deinde considerato ebdomadarū numero duratio nis eiusdē hystozie vsq; ad septuagesimā p̄mo inuentā Accipe picā iuxta litterā dñicalē tunc currentem. et eadē ebdomadarū numero conuenientē. ¶ Sabbato in crastino octā. epyphā. de sctā maria sine vesperis. ¶ Dñica. 1. post octauas epiphā. rviij. kalen. februarij tota cantetur hystozia et tantū memozia de sancto: et de sancta maria. In laudibus oēs añe dicuntur. 2. vesperē erūt de cōmēo et memo. de sancto: et de sancta maria Feria. 2. 3. et. 4. de cōmemo. et due misse dominica. dicuntur in cap in. 1. et. 3 feria et in. 4. feria dicitur ℣ Spiritus et alme. ¶ Nota q̄ quādo luna currit per 15. et in eodē anno fuerit bisex: accipietur. 3. A. ¶ Dñica. 1. post octauas epyphanie tota cantetur hystozia. vtš. ad. 1. A. Feria. 2. 3. et. 4. de cōmēo. et memozia de sanctis: et de sancta maria. ¶ Dñica. 2. de sancto vincentio. ān. super p̄m. et R̄. cātetur in superiozi gradu. Ad. 1. vesperas memozia de sancta agnete: de do et de sancta maria. et ad. 2. vesperas memozia de dñica. et de sancta maria. et missa dominica. dicitur in cap. sine memozia. Feria. 2. de feria cū R̄. de eadē feria. et missa Adozate. Feria. 3. 5. et sabbato de cōmēo. cū ℣. Spiritus et alme. ¶ Dñica. 1. post oct. de do. memo. et medie lectio. de sancto In lau. oēs añe dñr. Feria. 2. 3. et. 4. de cōmēo ¶ Dñica. 2. de sancto. vtš ad. 2. A. Feria. 2. de fe. cū missa do. Feria. 3. 5. et sab. de cōmēo. ¶ Dñica. 2. tota cantetur hystozia In laudibus oēs añe dicītur. Feria. 2. 3. et sab. de cōmēo. cū ℣. Spiritus et alme. ¶ Nota q̄ quādo luna currit per. 11. et in eodē anno fuerit bisex. tunc accipietur 5. A. ¶ Dñica. 1. post oct. epy. tota cantetur hystozia. mēo. et medie lectiones de sancto. In lau. oēs añe. Feria. 2. 5. et. 4. de cōmēo. ¶ Dñica. 2. de sancto: vtš. ad. 2. A. Feria 2. de fet. cū missa do. Feria. 3. 5. et sab. de cōmēo. ¶ Dñica 3. tota cantetur hysto. In laud. oēs añe. Feria. 2. 3. et sab. de cōmēo. ¶ Dñica. 4. de sancta agatha. Fet. 3. 5. et sab. de cōmēo. et in. 4. feria de fet. cū missa dñical. Dab. 6z ℣. Spiritus et alme. ¶ Dñica. 1. post oc. epy. inchoetur hys. Dñr ne in ira. oia vtš. ad. 4. A. ¶ Dñica. 2. patet. Fe. 2. de feria cū missa dñical. Feria. 3. 5. et sab. de cōmēo. ¶ Dñica. 3. tota cantetur hysto. Fe. 2. 3. et sab. de cōmēo. ¶ Do. 4. de sancta agatha. memo. de dñica advtrasq; vesperas ad matu. et ad missā. Feria. 3. 5. et sab. de comēo. Et in. 4. feria 6z. missa dñical. ¶ Dñica. 5. tota cantetur hystozia In laud. oēs añe. dicuntur. Feria. 2. 6. et sab. de cōmēo. Feria. 4. de fe. cū epla et euange. eiusd. ferie. Dab. 6z. ℣. Spiritus et alme. Feria. 6. et sab. post oct. epy. de cōme. ¶ Dñica. 1. post oct. epy. tota cantetur hystozia Dñr ne in ira. In laud. oēs añe. dicitur et memo. tm de sancta

De hystoz inchoāt.

¶ Regula de sibus hystozijs inchoandis: et de oibus R̄his festalibus dicendis de memo. solē. vel sub silē. celebrandis vel omittendis: de tribus cōmēo. faciendis: de missis in cap̄ celebrandis. per totum annum tracta de ordinali Saz per septem litteras kalend. et qualibet littera per se dimidiatur in .b. partes. et hoc propter festa mobilia et annos bissextiles. Ideo in primis sciatis que sit littera dñicalis in anno iam pōte. deinde numerū per quē luna cur rit in eodem anno. Quibus cognitis intrate in regulam sequentē: et querite eādem litterā dñicalē quousq; inueniatis predictū numerū iuxtē: et predictā litterā dñicalē simul stantes. Quibus inuentis operamini cum eadem littera per totum annū iam p̄sentem. Cognita littera dñicali cū numero lunari statim cognoscitur vltimus ope rus introductio in qualibet ifa vt patet per tabulā sequtē

¶ Sequitur tabula

maria. Feria.2 et.3..de cõmẽo. et ỹz.v. Spiritus et alme Et due mille dñicales dicũt. in cap eisdem fc. ¶ Notã q̃ qñ luna currit per.4.et eodem anno fuerit billertus: tũc accipiatur. j. ℒ. Feria.6.et sabba. post oct.epy.de cõme. ¶ Dñica.1.post oct.epy.inchoetur hystoria et mẽo. et me 2 B die lect.de sancto. Jn lau.oẽs añe dicũtur.et due memo. Feria.2.et.3.de cõmẽo.et memo. de sanctis. ¶ Dñica.2. tota cantetur hystoria. Jn lau.oẽs añe dicũtur. Feria.2. 4.et sabbõ.de cõmẽo.et ỹz.v. Spiritus et alme.et milla Adoratc ỹz in.6.feria.pro milla de die:et memo.de festo ¶ Nota q̃ qñ luna currit per.17.et in eodem anno fuerit billertus:tunc accipietur. 4. ℒ. Feria.6.et sab.post oct. 3 B de cõme. ¶ Dñica pma post oct.epy.inchoetur hystoria ꝫ mẽoria et medie lectio.de.festo. Jn lau.oẽs añe dicũtur Feria.2.et.3.de cõmemo.Dñica.scba tota cantetur histo. Feria. 2.4.et sab.de cõme.Dñica.3.de. scrui. do.memo. et medie lect. de festo.6.℟. Regnũ mundi.Jn laudi.oẽs ãe.dicũtur.Fe.2.3.et.6.de cõme.et dicitur v. Spiritus et 4 B alme. ¶ Dñica.1.post octa.epy.inchoetur hysto. memo.ꝫ medie lec. de sancto. Jn lau.oẽs ãne. dicũt. Fe.2.et.3.de cõ.Do.2.tota cãtek hys.Fe.2.4.et sab.de cõ.Do.3.de scr. do.mẽo.ꝫ medie lec.de fes.6.℟. Regnũ mũdi.Fe.2.3.ꝫ 6 de cõme.Dñica.4.de seruitio dñicali memo.et medie le. de sanctis. Jn laud.oẽs ãe.dicũtur. Feria.2.3.et sabbato de cõme.cũ v. Spiritus et alme. Feria.4.et.6.de fe.ꝫ i.6 fe.ỹz milla de.j.dõ. ¶ Do.1.post octa.epy. inchoek hysto. 5 B memo.et medie lectiões de sancto. Jn laudibus oẽs ãn. Fe.2.et.3.de cõme.Do.2.tota cantetur hystoria. Fe.2.4. et sab.de cõme.Dñica.3.de seruitio dñicali mẽo.et medie lec.de fes.6.℟. Regnum mundi. Fe.2.3.et.6.de comme. Do.4.de seruitio do.mẽo.et medie lectiones de sanctis. Fe.2.3.et sab.de cõme.Fe.4.et.6.de fer.cũ Kys de cis dẽ fer.Dñica.j.de seruitio dñicali. Jn laudi.oẽs ãne. Feria 3.j.et sab.de comme.cũ v. Spiritus et alme.Fe.6.de fes. cũ Kys de eadẽ feria. ¶ Nota q̃ quãdo luna currit p.10. et in codẽ anno fuerit billertus tunc accipietur. 2. ℒ. Fe. j.et.6.et sab.post octauas epy. de comme. et memo.de sãctis. ¶ Dñica.1.post octa.epy.tota cantetur hysto.ꝫ mẽo. 1 A tãtũ de sancto. Jn laudi.oẽs ãne. Fe.2.et sab.de comme. cũ v. Spiritus et alme.et due mille do.scilicet Dis terra et Adorate.in capitulo dicuntur:scilicet feria.3.et feria.5 ¶ Dñica.1.post octa.epy.inchoetur hysto.ꝫ medie lec.de fes. Jn laudi.oẽs ãne. Fe.2.et sab. de comme.et nichil de 3.cõme.in hac ebdo.Dñica.2.tota cãtetur hysto. Jn lau. oẽs ãne. Feria.3.6.et sab.de comme.et milla Adoratcỹz in.j.fe.pro alta milla et mẽo.de fes.et in sab.dicit v. Spi 2 A ritus et alme. ¶ Nota q̃ quando luna currit per.16.et in codẽ anno fuerit billertus tunc accipiatur. 4. ℒ. ¶ Dñi ca.1.post octa.epy.inchoek hystoria mẽo.et medie lectiones de sancto. Jn laudi. oẽs ãne. Fe.2.et sab.de comme. 3 A et nichil de.3.cõme ¶ Dñica.2.post octa.epy. tota cãtetur hystoria. Feria.3.6.ꝫ sab.de cõme. ¶ Dñica.3.de seruitio dñicali. Jn laudibus oẽs ãe. Fe.2.j.et sab.de comme. cũ v. Spiritus et alme. ¶ Nota q̃ quando luna currit p.19. et in codẽ ãno fuerit billert⁹ tunc accipiatur. 3. ℒ. ¶ Do. 4 A 1.post oc.epi.inchoek hys.et medie lec. de fes. Jn lau.oẽs ãe. Fe.2.et sab.de cõme. ¶ Do.2.post oc.epi.de seruit.do. tota cantetur hys. Fe.2.6.et sab. de cõme. ¶ Do.3.de ser. do. Fe.2.j.et sab.de cõme.et mẽo.de sanctis. ¶ Do.4.to ta cãtek hys. Jn lau.oẽs ãe. Fe.2.3.et sab. de cõme. Fe.j. de fe.cũ epla et euãg.4.fe.ꝫ in.6.fe.ỹz mis.de.j.do. Sab 5 A ỹz v. Spũs et alme. ¶ Do.1.post oc.epi.inchoek hys.ꝫ meõ lec.de scõ.Jn lau.oẽs ãe. Fe.2.et sab.de cõme. ¶ Do.2.to ta cantek hys. Fe.3.6.ꝫ sab.de cõme. ¶ Do.3.de seruit.do. Fe.2.j.et sab.de cõme. ¶ Do.4.de seruit.do. Fe.2.3.ꝫ sab de cõme. Fe.j.de fe.Epla et euãge.4.fe. ¶ Do.j.de seruit. do.et medie lec.de scõ.Jn laud.oẽs ãe. Fe.j.6.et sab.de ẽm cũ v.Spũs et alme Fe.2.missal⁹ ppli. Fe.4. epla. et euãge.eiusdẽ fe. ¶ Nota q̃ qñ luna currit per.16.ꝫ lit tera do.D.ꝫ in codẽ ãno fuerit billert⁹ tũc ab.18.die ianu arij vsq̃ ad vltimũ diẽ febrarij accipiet. 2. D. pro littera do.et tũc accipietur.1.ℒ.pro littera do. ¶ Littera do.D.ꝫ 1 D ibus ianuarij incheetur hys. Dñe ne in ira cũ mẽo.tantũ Sab.de sancta maria.cũ v. Spiritus et alme.et mẽo.de scõ. Fe.4.j.et.6.de fe.cum v.et ℟.de suis proprijs fe.et et non de hys.do.et in his trib⁹ feryis dicũtur mille. Jn ex celso et Dis terra et Adorate et nihil fiat de scis:nisi me mo.tm̃.ad vesp.et ad mat.de scta maria. Fe.j.6. et labbõ post oct.ephie de cõme.et memo.de scis:et de scta maria ¶ Do.1.post.oc.epi.tota cantetur hysto.et mẽo.tm̃ de fe. 2 et de scta maria. Jn lau.oẽs ãe. Fe.6.et sab. de cõme. Et D due mille.do.scz. Dis terra et Adorate in cp̃.dicunt:in.2 et.3.fe.et in sab.dicit v. Spũs et alme Fe.j.6.et sab.post oc.epy.de cõme.et mẽo.de scis:et de scta maria. ¶ Do.1. 3 post.octa.epy.tota cãtetur hysto et tm̃ mẽo.de fe.et de scã D maria. Jn laud.oẽs.ãe. Fe.6.et sab.de cõmẽo.et nihil de 3.cõme. ¶ Do.2.de aplo:et mẽo.de scto:et de do.et de scã maria. Fe.2.j.et sab.de cõme. cũ v. Spũs et alme.et due mille do.scz Dis terra. et Adorate dicit in.4.et.6.fe.pro alta milla:et mẽo.de fes. Fe.j.6.et sab. post octa. epy.de cõme.et mẽo.de scis:et de scta maria. ¶ Do.1.post octa. 4 epy.oia vsu.ad.3.D. Fe.6.et sab.de cõme.et nichil de.3. D cõme. ¶ Do.2.de aplo:et memo.de scto: de do. et de scta maria. Fe.2.j.et sab.de cõme. et milla do.ỹz in.6.fe. pro alta milla. ¶ Do.3.de seruit.do.et mẽo.et medie le.de fe. Jn lau.oẽs.ãe.2.ves.erũt de puri.et mẽo.sub silẽ.de do. Fe.4.6.et sab.de cõme.cũ v. Spiritus et alme. Nota q̃ qñ luna currit per.8.et in codẽ ãno fuerit billertus:tũc in cathedra sancti petri erit.1rr. Fe.4.in crastino oc.epy.de s.felice i mis.dñe q̃nq̃ collc. Fe.j.6 et sab.de ẽme.et mẽo. de scis:et de s.maria. ¶ Do.1.post oc. epi.tota cãtek hys. 5 et tm̃ mẽo.de fes.et de s.maria. Jn lau.oẽs ãe.dñe. Fe.6. D et sab.de ẽm. ¶ Do.2.de aplo. et mẽo.de scto.de do.et de scã maria. Fe.2.et.j.et sab.de ẽm.et milla do.ỹz i ep̃.ꝫ tũc ad altã millã dñe tm̃ due mẽo. ¶ Do.3.de do.et medie.le. de fes.2.ves.erũt de puri.et mẽo sub silẽ.de do. Fe.4.6.ꝫ sab.ỹ ẽm.et mẽo.de scis. ¶ Do.4.tota cãtek hys. Jn lau oẽs ãe. Fe.2.j.et sa.de ẽm.cũ v. Spũs et alme.Fe.4.epla et euãg.eiusỹ fe. Fe.6. milla de.j.do. ¶ Nota q̃ qñ luna currit p.j.et i codẽ ãno fuerit billert⁹ tunc accipiet. 2.ℒ. ¶ Littera do.ℒ.pdie id⁹ ianuary totũ ser.fiat de oc.ꝫ hy 1 E Dñe ne in ira cũ mẽo.ichoek. Fe.j. et sab.de ẽm. i sab.ỹz v. Spũs et alme.et nichil de.3.ẽm. Fe.3.4.et.6. de fe.cũ ℟.de suis pr̃ỹpijs fe.et nõ de hys.do.et nichil de scis ibidẽ ꝫ tigẽti.nisi tm̃ mẽo.ad ves.et ad mat.de.s.maria:et i his trib⁹ fe.dñe misse Jn excelso. Dis terra. Adorate ¶ Nota q̃ qñ luna currit p.18.et in codẽ ãno fuerit billert⁹ tũc ac cipiet. 3.ℒ. Fe.3.i cra.oc.epi.de.s.felice.i milla dñe. collc Fe.4.6.et sab.de ẽm et mẽo.de scis. ¶ Do.1.post oc.epi. 2 tota cãtek hys. Jn lau.oẽs ãe.et fes.sci vdlstãi differak i.j. E fe. Fe.6.de.s.maria cũ v. Spũs ꝫ alme.et.2.misse do.dñe in cp̃.4.et.6.fe. ¶ Nota q̃ qñ lũa currit p.1.et i codẽ ãno fuerit billert⁹ tũc accipiet. 4.ℒ. Fe.3.post oc.epi.de scto felice ad millã dñe.j.collc. Fe.4.6.ꝫ sab.de ẽme. ¶ Do.1 3 post oc.epi.de scõ vdlstão et hys.ichoek cũ me.tm̃ ad altã E millã et me.de.s.maria:et de oib⁹ scis tm̃.milla do.ỹz i cp̃ sine me. Fe.j.et.6.de ẽm.et nihil de. 3.cõm. ¶ Do.2.tota cãtek hys. Jn lau.oẽs ãe Fe.4.6.ꝫ sab.de ẽm.et mis. Ado rate.i.j.fe.ỹz pro mis de die.et mẽo.de fes.Sab.v. Spũs et alme. ¶ Nota q̃ qñ luna currit per.14. et in codẽ ãno fuerit billert⁹ tunc accipiet. j.ℒ.Fe.3.post oc.epi. de scto 4 felice ad millã j.collc. Fe.4.6.et sab.de ẽm. ¶ Do.1.post E oc.epi.et per ebdo.vsu.ad. 3.ℒ. ¶ Do.2.post oc.epi. tota cãtetur hys. Jn lau.oẽs ãe. Fe.4.6.et sab.de ẽme. ¶ Do. 3.de puri.et memo.de do. sub silẽ. Fe.3.6. et sab.de ẽme. milla do.in.2.fe.et mẽo.de scto. Sabbato ỹz v. Spiritus et alme.Fe.3.4.j.6.et sab post octauas epiphanie õnia vsq̃ ad. 4. ℒ. ¶ Dñica.1.post octauas epiphanie .et 5 per ebdo.oia vsq̃ad. 4.ℒ Dñica.2.post octauas epi. E tota cantek hist. Fe.4.6.et sab.de cõme. ¶ Dñica.3.post oc.epi.de purificatione.et memo.sub silẽ.de do. Fe.3.6. et sabbato.de cõme.et milla dñicalis in.2.fe.ỹz. ¶ Dñica 4.totũ seruit.de dñica. Jn lau.oẽs ãe. Fe.3.j.et sabba.de cõme.cũ v. Spiritꝰ et alme.Et in.4.fe. dicitur milla do dñice. j. ¶ Littera do. F.xiii.die ianuarii fiat seruit.de oc.epy.et medie lec.de scto:et hysto. Dñe ne in ira ichoek 1 H cũ mẽo.ãn. Peccata. et posita mẽo.de sancta maria. Fe. 3.et.j.de cõme.et nichil de.3.cõme. Fe.2.4.et.6. de feria et nichil de festis ibidẽ cõtingentib⁹:nisi tm̃ mẽo.ad ves. et ad matu.de scta maria et in tribus diebus nõ dicuntur ℟.de hysto.sed ℟.de suis proprijs fes. lec.cũ legãtur per oratiõnẽ.et in his tribus fe.dicũtur.3.misse do. Jn excelso

Dñica.j.post oc.epy

Dis terrarū adorate. et in.5.fe.dicitur ℣. Spiritus et alme. ¶ Nota q̄ quando luna currit per.7. et in codē āno fuerit dissertus: tunc accipietur.3. J p̄o littera dñicali.

¶ Littera do. J. xiii. die ianuarii fiat seruit. de oc.epy. et medie lectiōes de scō. Fe.3.5.et.6.de cōme. et mō. de scis et de sancta maria. Feria.3. incipiantur exequie mortuo

2 H rū ¶ Dñica.1.post octa.epy. tota cantetur hysto. Dñe ne in ira. In laudib⁹ oēs āe. et festū differatur in.4. fe. Fe. 5. et sab. de cōme. cū ℣. Spiritus et alme. et.2. misse dñica les dicuntur in cap̄. in.2. et.4. fe. ¶ Littera do. J xiij. die ianuarij de octa. epy. et medie lec. de scō. Fe.4.5.et.6.de

3 H cōme. et mō. de scis et de sctā maria. ¶ Dñica.1.post oc. epy. de martyribus. et hysto. Dñe ne in ira. inchoetur cū mō. et missa dñicalis dicitur in cap̄. Fe.4.5.3 sabba. de cōme. Dñica.2. tota cantetur hysto. et mō. tātū de sācto. In lau. oēs āe. Fe.3.4.et.5. de cōme. cū ℣. Spiritus et alme. et missa adorate dicit in.6. fe. et mō. de festo. Sab. festū purifi. secūde vesp. erūt de festo cū hym. Quod chorꝰ Nulla mō. de sancto: sed de do. fiat solē. mō. ¶ Nota q̄ quando luna currit per.3.3 in codē āno fuerit dissertus tunc accipiatur. J. ¶ Littera dñicalis. J xiij. die ianua rij fiat seruitium de octa. epipha. et medie lec. de scō. Fe. 4.5.et.6. de cōme. ¶ Dñica.1. post octa. epy. de marty. et

4 H hysto. Dñe ne in ira inchoetur cum mō. Fe.4.6.et sab. de cōme. et missa dñicalis dicitur in capitulō. Do.2. tota cantetur hysto. In lau. vna ān. et memoria tantū de scō et de sancta maria. Fe.3.4.et.5. de cōme. Sab. de purifi. Ad.2. vesp. fiat memoria de dñica sub silentio nulla mō. de sancto. Do.3. de seruitio dñicali memoria et medie lec. de sancto. In laudibus oēs āe. Fe.5.6.et sabbato de com me. cū ℣. Spiritus et alme. missa de.4. do. in.2. fe. dicitur et missa de.5. dñica p̄termittatur. ¶ Littera dñicalis. J 13. die ianuarij. de octa. epi. memo. et medie lec. de scō Fe.3.5.et.6. de cōme. et memo. de sanctis: et de sctā maria

5 H ¶ Do.1. post octa. epi. de mar. et hysto. Dñe ne in ira. icho etur cū memo. tantum. Fe.4.5.et sabbato. de commemo et missa do. dicitur in cap̄. in do. Do.2. tota cātetur hysto. In lau. vna sola ān. et memo. tantū de sancto iuliano et de sancta maria. Fe.3.4.et.5. de cōme. Sabbato festū pu rificationis. Ad.2. vesp. memoria de do. sub silentio et ni chil de sancto blasio. Do.3. de seruitio dñicali medie lect. de sancto blasio. vesperē erunt de dñica. Feria.2.et.5.et sabbato de cōme. Do.4. de do. In lau. oēs āe. memoꝝ. et medie lectiones de festo. Fe.2.3.et sabbato de cōme. cū ℣. Spiritus et alme. Fe.4. epla et euange. illius ferie. Fe. 6. dicitur missa de.5. dñica. ¶ Nota q̄ quando luna currit per.13. et in eodem anno fuerit dissertus tunc accipiatur

1 G 2.G. ¶ Littera dñica. G. 14. ianuarij tota tantetur hysto. Dñe ne in ira tantū memo. de sancto. et de sancta maria. In laudibus oēs āe. Feria.3.4.et.5. de cōme. cū ℣. Spiritus et alme missa Omnis terra dicitur. 2. fek. et memo. de

2 G sancto. J missa Adorate dicitur in cap̄. fe. 6. ¶ Littera do minicalis. G. 14. die ianuarij tota cantetur hysto. Dñe ne in ira. et tantū mō. de sancto et de sancta maria. In lau. oēs ānt. Fe.3.4.et.5. de cōme. cū ℣. Spūs q̄ alme. Do.2. de Lagnete: et mis. do. b; i ch. Feria.3.4.J sab. de cōme. J mis Adorate dicitur in. 6. fe. ¶ Nota q̄ q̄n luna currit per 9. et in eodem anno fuerit dissertus tūc accipietur. 4. G.

3 G ¶ Littera dñica. G. 14. die ianuarii tota cantet hy. Dñe ne ira. et tātū memo. de san. et de sancta maria. In lau. oēs āe. Fe.3.4.et.5. de comme. Do.2. de sancta agnete: et memo. de do. et de sancta maria. Fe.3.4. et sab. de cōme. et mis. do. dicitur in. 6. fe. Do.3. de seruit. do. in lau. oēs āe. mō. et medie lec. de scī. Fe.2.4. et sab. de cōme. cū ver. Spūs et alme. ¶ Littera do. G. 14. die ianuarii inchoe-

4 G tur hy. Dñe ne in ira. mō. et medie lec. de sancto. In lau. oēs āe. Fe.3.4.et.5. de cōme. et memo. de sanctis: et de sā cta maria. Dñica.2. de sancta agnete. Fe.3.4. et sabbato de cōmemo. et missa dñicalis dicitur in. 6. feria. Dñica.3. de seruitio dñicali et memo. et medie lectiones de festo. Feria.2.4. et sabbato de cōmemo. Dñica.4. tota cantet hystoria. In laudibus oēs āe. Feria.4.5.3 sabbato de cō memo. cū ℣. Spiritus et alme. Feria.6. dicitur missa de.5

1 G dñica. ¶ Littera dñicalis. G. 14. die ianuarij inchoetur hy-
ronia. Dñe ne in ira mō. et medie lec. de sancto. In lau. oēs ānt. fe.4.et.5. de comme. Dñica. 2. de sancta agnete.

Fe.3 4. et sab. de cōme. J missa dñicalis dicitur in. 6. feria ¶ Dñica.3. de seruitio dñicali. et fiant medie lec. de festo Feria.2.4. et sabbato de cōmō. ¶ Dñica.4. tota cantetur hystoꝝ. 2. vespere erunt de festo et memoria de dñica. Feria.4.5. et sabbato de comme. Feria.6. de. fe. Episto. et euange. eiusdem ferie. ¶ Do.5. de seruitio do. In lau. oēs āne. Fe.2.3. et sabb ato. de. cōme. cum ℣. Spiritus et alme. In. 5. feria epistola et euangelium. 4. ferie.

¶ Dñica.j. post octa. epy. ad. j. vēs ā. Benedictus. ps. Ipsum: vt in psalterio notatum est in locis suis proprijs Iste āe cū suis p̄is. dicūtur omnibus sabbatis per annū quādo de dñi. agitur: p̄terq̄ i paschali tēpore. Idem autē ordo seruetur in secundis vesperis in suis āis dicendis. Cp̄m.

BEnedictus deus J pater dñi nostri iesu christi/ pater miarum J deus totius consolationis. qui cōsolatur nos in omni tribulatione nostra. Hoc Ch̄. dicatur oīb⁹ sabbatis ad vēs. vsq; ad septuagesimam. J a Deus oīm. vsq; ad ascensionē domini quando de do agit. ℣. Deus q̄ sedes. ij. hyᵐ

DEus creator oīm polique rector vestiens diem decoro lumine/ noctem soporis gratia. Artus solutos vt quies reddat laboris vsui: mēteſq; fessas alleuet/ luctusq; soluat anxios. Grates peracto iam die et noctis exortu p̄reces votis reos vt adiuues: hymnū canētes soluim⁹ Te cor dis ima p̄cināt/ te vox canora p̄crepet te diligat castus amor/ te mēs adoret

sobria. Ut cum profundo clauserit
diē caligo noctiū: fides tenebras nesci
at et nox fidei luceat. Dormire men
tē ne simas/ dormire culpā noueris/ ca
stos fides refrigerans/ somni vapore
tēperet. Cruta sēsu lubrico te cordis
alta sōniēt ne hostis iuidi dolo pauor
quietos suscitet. Christū rogem⁹ et
patrē christi patrisq; spiritū/ vnū po
tens per oia foue pcātes trinitas amē
Sequēs v. scz Gloria tibi dñe: dr quo
tidie in fine hym. vsq; ad puri. nisi in
fine hym Deus creator. v. Uespertina
oratio ascēdat ad te domine. Et descēdat
super nos mia tua. Iste v. dicatur in or
dinibus sab. ad vs vsq; ad. xl. et a De⁹ oim
vsq; ad aduē. do. quādo de do. agit ā.
Peccata mea dñe sicut sagitte infixa sūt
in me et ātēq; vulnera gererēt in me: sana
me dñe medicamento penitētie deus. ps.
Magnificat. Hec an dicatur in oibus
sab. sup pm. Mag. ad vs vsq; ad. lxx
vel ad mēo. de do. cu de aliquo fes. ix.
lectionū. fit seruitū. Oratio.

Uota qs dñe supplicātis popli
celesti pietate prosequere: vt q
q agēda sūt videāt: et adiplēda que vi
derit cōualescant. Per dñm. Meo. de
scā maria vs. vsq; ad purifica. Si in
hoc sab. vel in alio abhinc vsq; ad pas
sionē vel ab octa. pas. vsq; ad ascē. do.
aliqō simplex fes. ix. lectionū cueñ. vt
fiāt de do. et mēo. de fes. nisi tale fue
rit qō in vigi. precedēti suas ves habe
re nō poterat: vel nisi oct. epyphanie
in hoc sabbō cōtigerit / et nisi tale fes.
in do. cōtige. de quo totū seruit. fieri
debeat: tūc enī in sab. ves. de ipso festo
erūt: cū toto suo seruit. in ipsa do. vsq;
ād. lxx. si tēpus plixū fuerit. et mēo.
de do. q postea de sctā maria scilz vsq;
ad puri. Dñ si aliqō fes. iij. lec. in ipsa
do. cōtige. tūc in pris fiat de eo memo
deinde de do. et postea de sctā maria.
ad. j. ves et ad mat. et ad mis. Dñcūq;
vero fes. ix. lec. in secūda feria cōtige.
sēp in do. erūt ves. de festo. et mēo. de
do. nisi duplex fes. in sab. precedēti ce
lebratū fuerit. Ad cōple. añ. Miserere
ps. Cū invocarē. Et cetera vts. in cra
sti. octa. epyphya. scilicet in festo sancti
mauri abbatis. Ad mat. Invit. Preoc
cupemus faciē dñi Et in psalmis iubilem⁹
ei. ps Uēite. Hoc invit. dicatur in oib⁹
do. vsq; ad. lxx. qñ de do. agit. Hymn⁹

Primo dierū oim quo mundus
exstat conditus vel quo resurgēs
conditor nos morte victa liberet. Pul
sis procul torporibus surgamus oēs
ocius: et nocte queram⁹ piū sicut pro
phetā nouim⁹ Nostras preces vt au
diat/ suāq; dextrā porrigat: vt expia
tos sordibus reddat polorū sedibus.
Ut quicq; sacratissimo huius diei tē
pore horis quietis psallim⁹: donis be
atis muneret. Ī ā nunc paterna cla
ritas te postulamus affatim absit li
bido sordidans ōnisq; actus noxius.
Ne feda sit vel lubrica cōpago nostri
corporis: per quā auerni ignibus ip
si crememur acri⁹. Ob hoc redēptor
qs vt probra nostra diluas: vite peren
nis cōmoda nobis benignus cōferas.
Quo carnis actu exules / effecti ipsi
celibes: vt prestolamur cernui/ melos
canamus glorie. Presta pater pyssi
me/ patriq; spar vnice. In. j. nocturn.
añ. Seruite dño in timore. ps. Beatus
vir. Quare fremuerūt. Dñe qd. Dñe
ne in furore. j⁹. Et dicātur sub vna vo
ce: nullū pm exaltādo: q sub vno Gla
patri. dicāt. añ. Dñe deus me⁹ in te spe
raui. ps. Ipsum. vsq; ad pm. Saluum
me fac. sub vno Gloria dicāt añ. Re
spice et exaudi me dñe deus me⁹. ps. Sal
uum me fac. sub vno Gloria. dicūtur
pi. vsq; ad pm Conserua. Hec predicte
añe cū suis psis et alie que sequūt noc.
dicantur oibus diebus dñicis vsq; ad
passionē dñi: quādo de dñica agitur.
v⁹ Memor fui nocte nois tui dñe. R. Et
custodiui legē tuam. Hac die incipiātur
epistole pauli: et legātur in dñicis et
in ferijs. vsq; ad. lxx. quando de tēpo
rali agitur. Lectiōes de epistola pau
li ad Romanos. Lectio prima.

Paul⁹ seru⁹ christi iesu vocat⁹ Rom. i
apls segregat⁹ in euāgelū dei

quod ãte ꝓmiserat p ꝓphetas suos in scripturis sanctis de filio suo: q̃ factꝰ est ei ex semine dauid scdm carnẽ q̃ ꝓdestinatus est filius dei in virtute secũdũ spiritũ sctificationis ex resurrectiõe mortuorũ iesu christi dñi nostri p quẽ accepimꝰ gratiã et apl̃atũ ad obedien dũ fidei in oĩbus gentibꝰ ꝓno noie eius in q̃bꝰ estis ꝫ vos vocati iesu christi/ oĩ bus qui sũt rome dilectis dei vocatis sanctis: gratia vobis et pax a deo pr̃e et dño nostro iesu christo. Tu aũt. ℟. Dñe ne i ira tua arguas me neq; i furore tuo corripias me. Miserere mei dñe q̃m infirmꝰ sum. ℣. Timor et tremor venerunt super me et contexerunt me tenebre et dixi Miserere. Lectio secunda.

PRimũ q̃dẽ gr̃as ago deo meo p iesũ christũ ꝓ oĩbus vobis q̃a fides vestra annũciat in vniuerso mũ do Testis eni mihi est deus cui seruio in spũ meo in euãgelio filij ei⁹: q̃ sine intermissione mẽorĩã vestri facio sẽp in orõibꝰ meis obsecrãs si quo modo tãdẽ aliquãdo ꝓsperũ iter habeam in volũtate dei veniẽdi ad vos. Desidero eni videre vos vt aliq̃d ipartiar vobis gratie spũalis ad cõfirmãdos vos/ id est sil cõsolari in vobis. p tã q̃ mutuũ est fidẽ vestrã atq; meã. ℟m. Deus qui sedes super thronũ et iudicas equitatẽ: esto refugiũ pauperũ in tribulatione. Quia tu solus laborẽ et dolorẽ cõsideras. ℣. Tibi eni derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia tu. Lcõ. iij

NOlo aũtẽ vos ignorare fr̃es q̃a sepe ꝓposui venire ad vos et phibitus sũ vsq; adhuc: vt aliquẽ fructũ habeã in vobis sicut et i ceteris gẽtibus. Grecis ac barbaris sapiẽtibus et insipiẽtibus debitor sũ: ita q̃ in me ꝓmptũ est et vobis qui rome estis euãgelizare. Nõ eni erubesco euãgelium Virtus eni dei est in salutẽ oĩ credenti iudeo primũ et greco. Justicia eni dei in eo revelat ex fide i fidẽ sicut scriptũ est. Justus autem ex fide viuit. ℟m. Adertris est mihi dñs ne commouear. Propter hoc dilatatũ est cor meũ. Et exultauit lingua mea. ℣. Cõserua me dñe q̃m in te speraui. dixi dño deꝰ meꝰ es tu. Ꝓrop. Gloria. Et ex. In. ij. noc. añ. Bonorũ meorum non indiges in te speraui cõserua me dñe. ps. Conserua. fo. iiij. añ. Inclina dñe aurẽ tuam mihi ꝫ exaudi verba mea. ps. Exaudi dñe. fo. iiij. añ. Dñs firmamẽtũ meũ et refugiũ meũ. ps. Diligã. fo. v. ℣. Media nocte surgebã ad cõfitẽdũ tibi. ℟. Sup iudicia iustificatiõis tue

REuelatur eni ira dei de (Le. iiij celo super ipietatẽ et oĩem iustitiã hoĩm eorũ q̃ vitatẽ dei in iustitia detinẽt: q̃a q̃ notũ est dei manifestũ est in illis Deus eni illis manifestauit Invisibilia eni ipsius a creatura mũdi: per ea que facta sũt intellecta cõspiciũtur. Sẽpiterna quoq; eius virtus et diuinitas: ita vt sint inexcusabiles: quia cũ cognouissẽt deũ nõ sicut deũ glorificauerũt aut gratias egerũt sed evanuerũt in cogitationibꝰ suis: ꝫ obscuratũ est insipiens cor eorꝝ. Dicẽtes eni se esse sapiẽtes. stulti facti sunt. Et mutauerũt gloriã icorruptibilis dei in similitudinẽ imaginis corruptibilis hois et volucrũ et quadrupedũ et serpẽtiũ. Propter quod tradidit illos deꝰ in desideria cordis eorũ in imũdiciã: vt contumelijs afficiãt corpora sua in semetipsis quia cõmutauerũt veritatẽ dei in mendacium: et coluerũ et seruierunt creature potius q̃ creatori. q̃ est benedictꝰ in scla amẽ. Tu ℟m Notas michi fecisti dñe vias vite adimplebis me letitia cũ vultu tuo. Delectationes i dextera tua vsq; i finẽ ℣. Cõserua me domine q̃m i te speraui dixi dño deꝰ meꝰ es tu De

TRadidit deꝰ ipios ꝫ iu(Le. v. stos hoies i passiones ignominie. Nã femie eor imutauerũt naturalẽ vsũ i eũ vsũ q̃ est ꝓtra naturã. Similiter aũt et masculi relicto naturali vsu femie exarserũt in desideriis suis iuicẽ masculi i masculos turpitudinẽ operãtes: ꝫ mercedẽ q̃ oportuit erroris sui i semetipsis recipiẽtes. Et sicut nõ pbauerũt deũ habere i noticia tradidit illos deus in reprobũ sensũ:

vt faciãt ea que nõ ꝓuenĩũt. repletos oi iniquitate/ malicia/ foꝛnicatiõe/ auaricia/ nequicia/ plenos inuidia/ homicidio/ cõtẽtiõe/ dolo/ malignitate: susurrones/ detractoꝛes/ deo odibiles/ contumelioſos/ ſuperbos/ elatos/ inuentores malorꝫ/ parẽtib⁹ nõ obẽdiẽtes inſipiẽtes/ icõpoſitos ſine affectiõe/ abſq; fedeře/ ſine mia. Qui cũ iuſtitiã dei cognouiſſent. nõ itellexerũt qm̃ q talia agũt digni ſũt moꝛte. Nõ ſolũ q ea faciũt ſed etiã qui cõſentiũt faciẽtib⁹. ℟. Diligã te dñe virt⁹ mea Dñs firmamẽtũ meũ ꝫ refugiũ meũ. ℣. Laudãs inuocabo dñm: ꝫ ab inimicis meis ſalu⁹ ero. Dñs

Propter qđ inexcuſabilis (Le.vj eſo homo: oĩs qui iudicas. In quo eni iudicas alterꝫ: teipſũ cõdẽnas Eadẽ eni agis que iudicas. Scim⁹ eni qm̃ iudiciũ dei eſt ſcđm veritatẽ i eos q talia agunt Exiſtimas aũt hoc o hõ q iudicas eos q talia agũt et facis ea: quia tu effugies iudiciũ dei? An diuitias bonitatis eius et patiẽtie et lõganimitatis contẽnis? Ignoꝛas qm̃ benignitas dei ad penitentiã te adducit Scđm duriciã autẽ tuã et ipenitens coꝛ theſaurizas tibi irã i die ire ꝫ reuelatiõis iuſti iudicij dei q̃ reddet vnicuiq; iurta opera eius. His quidẽ q ſecundũ patiẽtiã boni operis gloriã ꝫ honorẽ et incoꝛruptionẽ: q̃rẽtib⁹ vitã eternã. His autẽ qui ex cõtẽtione et qui nõ acquieſcũt veritati credũt autẽ iniquitati: ira ꝫ idignatio: tribulatio ꝫ ãgustia in oẽm aiaz operãtis malũ: iudei primũ et greci. Glia aũt honoꝛ ꝫ pax oi operãti bonũ iudeo primũ ꝫ greco. ℟.

6 Dñi eſt terra et plenitudo eⁱ⁹. Oꝛbis terarum et vniuerſi. Qui habitant in eo. ℣. Ipſe ſuper maria fundauit eũ: ꝫ ſuper flumina pꝛeparauit eũ. Oꝛbis. Glia. Qui. ℭ In. iij. nocł. añ. Pꝛeceptum dñi lucidũ illuminãs oculos. ps. Celi enarrant foł. v. añ. Impleat dñs oẽs petitiones tuas. ps. Exaudiat. to. vj. añ. Dñe in virtute tua letabitur rex. ps. Ipſum. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cãtabim⁹ et pſallem⁹ ℣tutes tuas. Sc. luca. ij.

Luce.2.

Cum factꝰ eſſet ieſꝰ ãnoꝛũ duodecĩ: aſcendẽtib⁹ illis hieroſolimã ſcđz cõſuetudinem diei feſti cõſũmatiſq; dieb⁹ vt redirẽt remãſit puer ieſꝰ in hierlm: ꝫ nõ cognouerunt parentes eius. Et re. Omelia venek. bede pbi.

Qđ dñs p oẽs ãnos cũ patrẽtib⁹ i paſcha hieroſolymã venit: humane nimirũ eſt humilitatis indiciũ. Hoꝛis nãq; eſt ad offerẽda deo ſacrificioꝛ ſpiritaliũ vota cõcurrere: et auctoꝛẽ ſuũ oꝛãtib⁹ lachꝛimiſq; ſibi ꝓpitiare ꝓfuſis Fecit ergo dñs iter hoies hõ natꝰ: qđ faciẽdũ hoib⁹ p ãgelos iperauerat deus. Seruauit ipſe legem quã debit vt nobis q puri hoies ſumꝰ: ſeruãdũ peroia q̃cq̃d deus iubet/ oſtẽderet Sequamur ergo iter hũane ꝓuerſatiõis eius ſi deitatis gliam delectamur intueri. Si optam⁹ videre eũ et habitare i domo eterna in celis oĩb⁹ dieb⁹ vite nr̃e ſi iuuat videre volũtatẽ dñi ꝫ pꝛotegi a tẽplo ſctõ eius. Et ne vlla in eternuz malorum aura pulſemur memineri m⁹ pũtis eccłie domũ neceſſarijs pcũ mũdarũ frequẽtare muneribus. ℟. Ad te dñe leuaui animã meã. Deus meus in te confido non erubeſcam. ℣⁹. Neq; irrideant me inimici mei eteni vniuerſi qui ſuſtinẽt te nõ cõfundẽtur. Deus. Le. vij 7

Quod ipſe duodẽnis in tẽplo ſedit in medio doctoꝛũ audiens et interrogãs illos: hũane fragilitatis eſt indiciũ: imo etiã eximiũ diſcẽde humilitatis exeplũ. Dei quippe virt⁹ et dei ſapiẽtia eternaq; diuitas loquitur Ego ſapiẽtia habito in cõſilio: et eruditis interſũ cogitatiõib⁹. Meũ eſt cõſiliũ ꝫ equitas: mea pꝛudentia / mea eſt fortitudo. Per me reges regnant et conditoꝛes legũ iuſta decernũt. Beatus aũt homo qui audit me: ꝫ qui vigilat ad foꝛes meas quotidie et obſeruat ad poſtes hoſtij mei: ipſa hoie iduta ad erudiẽdos hoies aduẽire digna-

ta est vt nimirū hoibus q̄uis summo ingenio p̄ditis necessariā discēdi verbi formā p̄rogaret. ne si qui discipuli veritatis fieri refugerēt magistri efficerentur erroris. ℟m.

Audi dñe vocē laudis tue. Ut enarrem vniuersa mirabilia tua. ℣. Dñe dilexi decorem domus tue: et locum habitationis glorie tue. Ut. Lectio nona.

Bene qui iuuenis erat doctrine subitur⁹ officiū puerul⁹ adhuc seniores audit et interrogat: vt videlicet puida dispēsatiōe eorū cōpescat audaciā q̄ nō solū indocti sed etiā impuberes: ad docēdū p̄rorūpere magis q̄ ad discendū volunt submitti. Sequamur iter eius humanitatis si nos mā sio diuine delectat visiōis. mēores sēp illius p̄cepti. Audi fili mi disciplinā patris tui et ne dimittas legē matris tue vt addat gratia capiti tuo: et torques collo tuo. Per auditū quippe discipline paterne ac per obseruātiam materne legis gratia capiti nostro et collo torques additur: quia q̄to quis diuinis intētus fuerit auscultare p̄ceptis: q̄to ea q̄ didicerit in vnitate matris ecclie diligētius obseruare studuerit: tāto et nūc dignior ad honorē p̄dicādi et i futuro sublimior ascēdet ad beatitudinē cū x̄po sine fine regnādi. ℟

Abscondi tanq̄ aurū p̄ctā mea: et celaui in sinu meo iniquitatē meā. Miserere mei deus Secūdū magnā miam tuā. ℣. Quoniā iniquitatē meā ego agnosco. et delictū meū contra me est semper: tibi soli peccaui Miserere. Gloria. Secūdū. Hoc ℟. subsequēs non dicit ad mat. sed ad p̄ces. in ferialib⁹ diebus per. xl. ℟. Afflicti p̄ro peccatis nostris quotidie cū lachrimis exp̄ectem⁹ finē nostrū dolor cordis nostri ascendat ad te dñe. Ut eruas nos a malis q̄ inuantur in nobis. ℣. Dñe deus israel exaudi p̄ces nostras: auribus percipe dolorē cordis nostri. Ut. ℣. ante lauð. Excelsus super oēs gētes dñs. ℟ Et super celos gl̄ia eius. Iste ℣. Alij p̄dicti ℣. de noc. dūr vsq̄ ad. xl. et a Deus olim. vsq̄ ad aduē. do. q̄ de do. agit. In lauð. añ.

Regnauit dñs p̄cinct⁹ fortitudinē cū decore virtutū cui⁹ sedes est i eternū. ℣. Dñs regn̄. fo. vi. añ. Sciamus oēs quia dñs ipse est deus cui iubilemus ex exaltemus et laudemus nomē eius in eternū ℣. Jubilate. fo. vij. añ. Benedicā te dñe in vitā mea vt videā virtutē tuā et gloriā tuā. ℣. Deus deus. fo. vij. añ. Omis creatura celi et terre benedicat dñm: hymnū dicat et superexaltet eū in secula. ℣. Benedicite. fo. vij. añ. Spūs omis laudet dñz q̄a ipse dixit ex facta sūt oia. mādauit ex creata sūt vniuersa. p. Lauð. vij Iste p̄dicte añ. sup lau. dicūtur hac die do. et q̄n vltio cātatur hysto. Dñe ne in ira. ante. lxx. tñ. Ceteris aūt mediis do. p̄ma istarū añ. tñ dc. Quādo vero aliq̄ fes. ix. lect. in p̄ria dñica qua inchoāda est hysto. p̄dicta celebratū fuerit. vel mēo. facta fuerit: tūc in p̄roria do. sequēti dicit hec sola añ Regnauit dñs. nisi vltia fuerit do. āte lxx. in qua dñica oēs añe dicāt. ℟m.

Benedictio et claritas et sapientia et gratiarū actio: honor virtus ex fortitudo deo nostro: in secula seculorum amen. Hymnus.

Aterne rerum cōditor noctem diemq̄ qui regis: et temporum das tempora vt alleues fastidium.

Preco diei iam sonet noctis profūde peruigil nocturna lux viātibus a nocte noctem segregans.

Hoc excitat⁹ lucifer soluit polū caligie: hoc ois error chor⁹ viam nocēdi

Hoc nauta vires colligit pō (deserit tic̄ mitescūt freta: hoc ipsa petra ecclesie canente culpam diluit.

Surgam⁹ omnes strennue gallus iacentes excitat ex somnolentos increpat gallus negantes arguit.

Gallo canente spes redit egris salus refunditur: mucro latronis cōditur lapsis fides reuertitur.

Jesu labentes respice: et nos videndo corrige: si respicis lapsi stabūt fletuq̄ culpa soluitur.

Tu lux refulge sensib⁹ mētiq̄ somnū discute: te nostra vox primū sonet

et vota soluamus tibi.

DEo patri.ỹ. Dñs regnauit.℟. Decorē indut alla. Iste ỹ. cū pdicto cho dicatur in oibus dñicis āte lauḍ. vsq ad septuagesimā. et a Deus oim. vsq ad aduēt̄ū dñi. quādo de do. agit ān. Hili quid fecisti nobis sic egō et pater tuꝰ dolētes querebamꝰ te: quid est qḋ me querebatis: nesciebatis quia in his que patris mei sunt oportet me esse. ps. Bñḋꝰ. Oz. Vota q̄s dñe. Mēo. de sancta maria. Ad. j. hyꝰ. Jām lucis. añ. DOm̄s regit me et nichil michi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. ℣. Deus deꝰ meꝰ resp. Do. viij. ℣ ceteri pi. ꝑsueti dicāt sicut in prima do. aduēt̄ꝰ dñi pnotatū est cū predicta añ. oibus do. vsq ad. lxx. ℣ a Deus oim vsq ad aduē. dñi q̄ de do. agitur tm̄. Cetera oia q̄ ad. j. pertinēt: more solito expleāt: ita tm̄ q vsq ad purificationē ꝺr ℟ Jesu christe cū ỹ. Qui de virgie. Ad. iij. hyꝰ. Nūc sce. ā. Laus ℣ perēnis. ps. Legē pone. Do. xij. cp. Gla dñi. ℟. Inclina cor meū. ỹ. Ego dixi. vt i psal. notat: cū oīōe Vota q̄s. Ad. vj. hymn̄. Rector potēs añ. Gla laudis ps. Defecit. Do. xiij. cp. Tres sunt. ℟. In eternū. ỹ. Dñs regit. vt in psalt. notatū est. Oro. Vota q̄s. Ad. ix. hyꝰ. Rerū deꝰ. ān. Er quo ps. Mirabilia. Do. xiij. cp. Unꝰ dñs. ℟. Clamauit. ỹ. Ab occultis. vt in psalt. notatū est. Oratio Vota q̄s dñe. Iste hore sup̄adicto modo dicūt vsq ad. lxx. in diebus dñicis tm̄. ℣ a Deus oim. vsq ad aduē. do. q̄ñ de do. agitur. Ad. ij. veſ ān. Vede a de xtris. ps. Dixit do. Do. xl. Et alie āe. cū suis ps. sicut in psal. notatū est. Chz.

DOminus autē dirigat cordā ℣ corpora nostra i charitate dei/ ℣ patientia christi. Deo gr̄as. Hoc cp. dicat in oibus dñicis: et in ferijs vsq ad. lxx. et a Deꝰ oim. vsq ad aduēt̄um dñi ad veſ. q̄ñ de tēporali agit. Dicet etiā in ferijs infra. lxx. vsq ad xl. ad vſ q̄ñ de feria agit hyꝰ Lucis creator. Rere in psal. Hic hyꝰ dicat ad vſ oibus do. vsq ad xl. dicet etiā a Deꝰ oim vsq ad aduē. do. tā in fer. q̄ in do. q̄ñ de tēporali agit ỹ. Dirigat dñe. Iste ỹ. de ad vſ. oibus dñicis diebus ℣ in fe. vsq ad. xl. et a Deus oim. vsq ad aduēt̄um dñi q̄ñ de tēporali agit. ān. Puer iesꝰ proficiebat etate et sapiētia: coram deo et hominibus. ps. Magñ. Oz. Vota q̄s dñe. Fer. ij. Inuit. Venite exultemꝰ dño. h. Jubilemꝰ deo hyꝰ. Sōno refectꝰ art. Ad noc. ā. Dñs dekēlor. h. Dñs illu. Do xiij ℣ alie āe. cū suis ps sicut i psal. notatū est. ỹ. Dñe in celo mia tua ℟. Et veritas tua vsq ad nubes. Lectio prima.

Roma.3

QUicunq enī sine lege peccauerūt: sine lege peribūt. Et quicūq in lege peccauerūt: per legē iudicabunt. Nō enī auditores legis iusti sunt apud deum sed factores legis iustificabūt. Tu. ℟ QUā magna multitudo dulcedinis tue dñe. Quā abscondisti timētibus te ỹ. Perfecisti eis qui sperant in te: in conspectu filiorum hominum. Quam. Lectio. ij.

QUm enī gentes que legē non habēt naturaliter ea que legis sūt faciunt: eiusmodi legē non habentes ipsi sibi sunt lex/ qui ostēdunt opus legis scriptū in cordibus suis/ testimoniū reddente illis conscientia ipsorū: et inter seinuicē cogitationū accusantiū aut etiā defendentiū in die cū iudicauerit deꝰ occulta hoīm secundū euā geliū meum per iesum christū. Tu ℟ BEnedicā dñm in oi tēpore. Sēper laus eiꝰ in ore meo ỹ. In dño laudabit aīa mea audiāt māsueti et letētur. Sem. xx. iij.

SI autē tu iudeus cognominaris et requiescis in lege ℣ gloriaris in deo/ et nosti volūtatē eius/ et ꝓbas vtiliora instructus per legē: confidis teipsum esse ducē cecorū/ lumē eorum qui in tenebris sunt/ eruditorē insipiētium/ magistrum infantiū: habētem formā sciētie et veritatis in lege. Qui ergo alium doces teipsum non doces Qui predicas non furandum furaris qui dicis non mechandum mecharis qui abominaris ydola sacrilegiū facis. Qui in lege gloriaris: per preuaricationem legis deum inhonoras.

Fe.iij.et.iiij.ebdo.j.

Nomen enim dei per vos blasphematur inter gentes sicut scriptū est. Circūcisio quidē prodest: si legē observes Si autē preuaricator legis sis: circuncisio tua preputium facta est. ℟m. Delectare in dño. Et dabit tibi petitiões cordis tui. ℣. Spera in dño et fac bonitatē: et ihabita terrā ⁊ paceris in diuitiis ei⁹ Et. Glia. ℣. Fiat mia tua dñe super nos. ℟. Quēadmodū speraui⁹ i te. Iste ℣⁹. dr ante laud in oibus fe. a Dñe ne i ira. vsq ad. rl. et a Deus oim. vsq ad aduē tum dñi quando de feria agit. In laudibus añ. Miserere. ps. Ipsum. et alie ãe. cū suis ps vt i psal. notatū est. cp.

1. Cor. 16

Vigilate ⁊ orate: state in fide viriliter agite et ꝛfortamini: et oia vestra in charitate fiãt. Hoc cpm. dicat in oibus ferijs ad laud. vsq ad caput ieiunij. ⁊ a Deus oim. vsq ad aduentū dñi. quādo de feria agit. hym. Splendor paterne glorie. vt in psal. notat. ℣. In matutis dñe meditabor in te. ℟. Quia fuisti adiutor meus. Iste ℣. dicatur in oi⁹ ferijs ad laud. vsq ad rl. et a Deus oim. vsq ad aduētū dñi. qū de feria agitur añ Benedictus deus israel. ps. Ipsum. Kyrieleyson. Preces vt in psal. notatū est post nocte. Dñs illuminatio mea. orō. Uota qs. Quotidie fiant memo. de sancta maria / et de fel. loci et de oibus sanctis / in ferijs et in fel. iij. lectionū. vsq ad caput ieiunij tam ad vēs q̄ ad matut. De sctā maria fiat memo. supradicto mō vsq ad purifi. Post purifica. vero vsq ad caput ieiunij in profestis diebus. Ad matu. memo. de sctā maria. añ. Btā mater. ℣ Post partū. Oratio. Famulorum. vel oratio. Ops sempiterne de⁹ nos famulos. Non dicit orō. Cōcede qs misericors deus fragili. ad mēo. de sctā maria: nisi ad procel. tantū. Memoria de oibus sanctis añ. Exultabūt sancti. ℣. Mirabilis deus. oratio. Infirmitatē. Alia oratio Oim sctōr. Alia orō Uide dñe. orō. Tribue qs dñe. Ad j. añ. De⁹ exaudi orationem meā: auribus percipe verba oris mei. ps. Deus in nōie

Cetera oia que ad. j. ptinēt: vt in ftā feria aduen. dñi supradictū est expleātur: ita tamē q̄ ℟. Jesu christe. dē vsq ad purificationē cū ℣. Qui de virgine. Ad. ij. añ. Veniant michi. ps. Legē pone. cpm. Sana me dñe. ℟. Sana dñe. ℣. Aduitor. Require oia ista in psalte. post Legē pone. ¶ Ad vj. añ. Nō confun. ps. Defecit. cpm. Oia probate. ℟ Benedicam. ℣. Dñs regit me. Require oia ista post pm. Defecit in psalterio. Ad. ix. añ. Iurta eloquū. ps. Mirabilia. Cp. Alter alterius. ℟. Redime me ℣. Ab occultis. Require oia ista in psalterio post pm Mirabilia. Hore pdicte dicūtur supradicto modo in oibus ferijs vsq ad. rl. et a Deus oim. vsq ad aduē. dñi: quādo de feria agitur. Ad vs añ. Inclinauit. ps Dilexi. cp. Dñs autē dirigat. hymnus. Immēse celi conditor. ℣. Dirigatur. añ. Magnificet ps. Magū. Require. oia ista in psalt. cū suis añis sicut ibidē notatū est Preces et oro vtś. Mēo. de sancta maria. vtś. vsq ad puri. Post puri. añ. Sctā maria. ℣. Sācta dei genitrix. vel alia ā. Sancta dei genitrix. ℣. Post partū. vel alia añ. In prole mater. ℣. Sancta dei genitrix. Oratio. Famulorū. vel oō. Ops sempiterne. vtś ad matu. Mēo. de oibus sanctis. añ. Sācti dei oēs. vel añ. Sanctorū precibus. vel añ. Omnes electi. vl añ. O q̄. ℣. Letamini. Oratio Infirmitatem. vel alie orōnes vtś ad matu. quere in scōa fer. post hys. De⁹ oim. Isti duo ℣. qui dicunt ad mēo. de oibus sanctis videlicet ad matu. ⁊ ad vēs non variantur: nisi quādo ℣. Letamini. ad. j. vēs de die dicit: tūc ad memo. de oibus sanctis dicet ℣. Exultent iusti. Similiter ad mat. qñ ℣. Mirabilis deus. in laudib⁹ ℟: tūc ad memo. de oibus sanctis dicet ℣. Justor⁹ anime Mō per totū ānū obseruet: nisi in aduētu dñi ⁊ in tpe paschali etc. ¶ Feria iij. Inuit. Jubilemus. ps. Venite. hy⁹. Cōlors paterni lumis. Sup noc. añ. Ut nō delinquā. ps. Dixi custodiā. Et alie ãe. cū suis ps. vt i psal. ibidē nota

tū est. ℣. Immola deo sacrificiū laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. Lectio. j

Roma.2

SI igitur pputiū iustitias legis custodiat.nōne pr̄eputiū illius in circuncisionē reputabit:et iudicabit id quod ex natura est pr̄eputiū legē cōsummans te qui per litterā et circuncisionē pua ricator legis es:Nō enī qui in manifesto iudeus est neq; que in manifesto in carne est circuncisio:sed qui in abscōdito iudeus est:ꝛ circuncisio cordis in spiritu non littera. cuius laus non ex hominibus/sed ex deo est. ℟m.

1 AUribus percipe dñe lachr̄ymas meas ne sileas a me.remitte michi.Quoniā icola ego sum apud te et peregrinus. ℣ Dixi custodiam vias meas vt non delinquā in lingua mea. Quoniā icola. Lectio. ij.

QUid ergo āplius est iudeo:aut que vtilitas circūcisiōis. Multum per oēm modū. Pr̄imū quidem qa credita sūt illis eloqa dei.Quid enī si quidā illorum non crediderūt. Nū quid incredulitas illor̄ fidem dei euacuauit.Absit. Est autem deus verax ois autē homo mendax/sicut scriptū est. Ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris. ℟m.

2 STatuit dñs supr̄a petrā pedes meos:et direxit gressus meos deus meus Et imisit in os meum canticum nouū. ℣. Expectās expectaui dñm:et respexit me. Et. Le. ij

SI autē iniquitas nostra iusticiam dei cōmendat:quid dicem⁹ Nunquid iniquus deus est qui infert irā:Scōm hominē dico. Absit. Alioquin quomodo iudicabit deus hunc mūdum:Si enim veritas dei in meo mendacio abūdauit in gliam ipsius: qd adhuc et ego tāq; peccator iudicor. Et nō sicut blasphemamur ꝛ sicut aiūt qdā nos dicere/faciamus mala vt veniāt bona. Quorum damnatio iusta est.Tu autem. ℟m.

3 EGo dixi dñe miserere mei Sana aiam meam quia peccaui tibi. ℣⁹. Domine ne in ira tua arguas me neq; in furore tuo corripias me. Sana. Glā. Sa. ℣. Fiat mia tua. ℭ In laud. añ. Secūdū magnā. et alie āne.cū suis p̄is.vt in psal.ibidem notatū est.cp̄m.Uigilate. hym Ales diei nūcius. ℣. In matutinis. ān. Erexit dñs. p̄s. Benedicte⁹. vt in psalterio ibidē notatū est. Ad ves. ān. In domū p̄s. Letatus. fo.xlj. et alie āne cū suis p̄is vt in psal.ibidem notatū est cp̄m. Dñs autē diri. hym.Tellurisingens conditor. ℣ Dirigatur dñe. ān. Exultauit. p̄s. Magnificat. vt in psal. ibidem notatum est. ℭ Feria.iij. Inuit. In manu tua. p̄s Uenite. hymn⁹. Rerum creator optime. Super noc. ān. Auertet dñs. p̄s. Dixit insipiens. fo.xxiij. et alie āne cū suis p̄is vt in psal.ibidē notatum est. ℣ Deus vitam meam annunciauī tibi. ℟. Posuisti lachr̄imas meas in conspectu tuo. Lectio p̄ma.

Roma.3.

QUid igitur p̄recellim⁹ eos: Nequaq;. Causati enim sumus iudeos et grecos ōnes sub peccato esse: sicut scriptum est: quia non est iustus quisquā non est intelligens aut requirens deū Oēs declinauerunt simul inutiles facti sunt:non est qui faciat bonū: non est vsq; ad vnum. Sepulchr̄ū patens est guttur eor̄ū:liguis suis dolose agebant:venenū aspidū sub labijs eor̄ū. Quor̄ū os maledictione ꝛ amaritudine plenū est veloces pedes eor̄ ad effūdendū sanguinē.Contritio et infelicitas in vijs eor̄um/et viam pacis non cognouerunt: non est timor̄ dei ante oculos eor̄um. Tu autem dñe. ℟m.

Ne perdideris me dñe cū iniquitatibus meis.Neq; in finem iratus reserues mala mea. ℣. Miserere mei deus miserere mei: qm̄ in te confidit anima mea. Neq;. Sc. ij.

SCimus autē quoniā quecunq; lex loquitur:his qui in lege sūt loquitur:vt omne os obstruatur et fiat subditus ois mūdus deo: qa ex opibus legis non iustificabitur ois caro cor̄am illo.Per legem enim cognitio peccati.Nunc autem sine lege iusticia dei manifestata est: testificata a lege et p̄ophetis.Tu autem domine. ℟m

Paratum cor meū deus paratū cor meū. Cantabo et psalmū dicā dño. ℣. Exurge gloria mea: exurge psalteriū et cythara exurgam dilūculo. Cantabo. Lectio.iij. Iustitia autē dei per fidem ihesu christi: in oēs et super oēs q̄ credūt in eū. Nō enī est distinctio. Oēs enī peccauerunt: et egent gloria dei: iustificati gratis per gratiā ipsius per redemptionē que est in christo ihesu quē proposuit deus propitiationē per fidem in sanguine ipsius ad ostensionē iustitie sue: propter remissionē precedentium delictorū in sustentatiōe dei ad ostensionem iustitie eius in hoc tēpore. vt sit ipse iustus ⁊ iustificans eū qui ex fide est ihesu christi. Rm. Adiutor meus tibi psallā: quia deus susceptor meus es. Deus meus mia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab īsurgēt⁹ in me libera me. Deus. Gloria. Deus. ℣. Fiat misericordia tua dñe. ℂ In lau. añ. Amplius. ps. Miserere. fo. xviij. ⁊ alie añe cum suis ps vt in psalt. ibidē notatū est. Cpm. Vigilate. hym⁹. Nox ⁊ tenebre. ℣. In matutinis. añ. Salutē vt in psalt. ibidē notatū est. Ad vs̄ ā. Beatus vir. ⁊ alie añe cū suis ps vt in psalt. ibidē notatū est. Cpz. Dns aūt. hym⁹ Celi de⁹. ℣ Dirigatur. añ. Respexisti. ps. Magnificat. vt in psal. ibidē notatū est. ℂ Fer. v. Inuit. Adorem⁹ dūm. ps. Venite. hym⁹. Nox atra. Supnock. añ. Dñe deus ps. Saluū. hym⁹. fo. xxvj. ⁊ alie āne cū suis ps: vt in psalt. ibidem notatū est. ℣. Gaudebunt labia mea cum cātauero tibi. ℟. Et anima mea quam redemisti. Lectio prima.

Vbi est ergo gr̄atio tua: Exclusa est. Per quā legē: Factorum: Nō: sed per legem fidei. Arbitramur enim iustificari hominē per fidem sine operibus legis: An iudeorū deus tantum. Nonne et gentiū: Immo et gentium Qm̄ quidē vn⁹ est deus q̄ iustificat circūcisionē ex fide: et ꝑputiū p fidē. Rm

2. Deus in te speraui dñe: non cōfundar in eternū In tua iustitia libera me ⁊ eripe me ℣. Esto michi in deū protectorē ⁊ in locum munitū. vt saluū me facias. In tua. ℟. Legem ergo destruimus per fidem: Absit. Sed et legem statuimus. Quid ergo dicemus inuenisse abraham patrē nostrū secundū carnem: Si enim abrahā ex operibus legis iustificatus est: habet gloriam sed non apud deū. Quid enī scriptura dicit: Credidit abrāham deo: et reputatum est ei ad iustitiam. Rm. Repleatur os meū laude: vt hymnū dicā glorie tue: tota die magnificentiā tuā. Noli me proicere in tēpore senectutis. Cū defecerit virtus mea deus ne derelinquas me. ℣. Gaudebunt labia mea cū cantauero tibi: et aia mea quā redemisti. Cū. ℟. Ij

Ei autem qui operatur. merces non imputatur scōm gratiam sed secūdū debitū. Ei vero qui nō operatur. credēti aūt in eū qui iustificat impium reputatur fides eius ad iustitiam secundū ꝓpositū gratie dei: sicut et dauid dicit beatitudinē homis cui deus accepto fert iustitiā sine operibus. Beati quorū remisse sunt iniq̄tates: et quor̄ tecta sunt peccata. Beatus vir cui non imputauit dns pctm̄ Beatitudo ergo hec in circūcisiōe tm̄ manet: an etiam in ꝓputio: Dicim⁹ enī quia reputata est abrahe fides ad iustitiam. Quomodo ergo reputata est ad iustitiam: In circuncisione an in ꝓputio: Non in circūcisione: sed in ꝓputio. Tu autem dñe. Rm. Gaudebunt labia mea dū cantauero tibi 3 Et anima mea quā redemisti. ℣. Sed ⁊ lingua mea meditabitur iustitiā tuā tota die laudē tuā. Et. Gloria. Et ℣⁹. Fiat mia. ℂ In laudibus ān. Tibi soli. ps. Miserere. fo. xviij. et alie āne cū suis ps vt in psalterio ibidē notatū est. Cpm. Vigilate et orate. hym⁹. Lux ecce. ℣⁹. In matutinis. ān. In sanctitate ps. Benedicē⁹ vt in psalterio ibidē notatū est. Ad vs̄. ān. Et ois ps. Memento. fo. xlij. et alie āne cū suis ps vt in psalterio ibidē notatū est. Cpm. Dns aūt dirigat. hym⁹. Magne deus. ℣. Di-

tigatur. añ Depolsuit. ps. Magnificat vt in psalterio ibidē notatū est. ℂ Feria. vj. Inuita. Dñz qui. ps. Uenite. hymnꝰ Tu trinitatis vni. Sup noc. añ. Exultate. ps. Ipsum. Et cetere āc. cū suis ps vt in psal. ibidē notatū est ỽ. Intret oratio mea in cōspectu tuo. ſc. j.

Roma 4

ET signum accepit circuncisiōis signaculū iustitie fidei que est in preputio: vt sit pater oim credētiū per preputium: vt reputetur et illis ad iustitiā. Et sit pater circūcisionis: non his tm̄ qui sunt ex circūcisione: sed et his qui sectantur vestigia fidei que est in preputio patris nostri abrahe. Rm. Cōfitebor tibi dñe deus i toto corde meo & honorificabo nomē tuū ieternū. Quia mia tua dñe magna est super me. ỽ. Et eripuisti aiam meā ex inferno inferiori. Quia. ſc. ij

NOn eni per legē pmissio abrahe aut semini eius vt heres esset mūdi: sed per iustitiā fidei. Si eni qui ex lege heredes sunt exianita est fides. abolita est promissio. Lex enim iram operatur. Ubi enim non est lex nec preuaricatio. Tu autem. Rm. Misericordia tua domie magna est super me. Et liberasti aiam meā ex inferno inferiori. ỽ. Deus iniq insurrexerūt sup me et fortes quesierūt aiam meā. Et. Lectio. iij.

IDeo ex fide vt secūdū gratiam firma sit pmissio oi semini Nō ei qui ex lege est solum: sed et ei qui ex fide est abrahe qui est pater oim nr̄m sicut scriptum est. Quia patrē multarum gentium posui te ante deum. cui credidisti: qui viuificat mortuos & vocat ea que nō sunt tāq̄ ea que sūt. Ỽ. HActus est michi dñs in refugiū. Et deꝰ meꝰ in auxiliū spei me. ỽ. Deus vltionū dñs: deus vltionū libere egit Et de. Glia Et. ỽ. Fiat mia. ℂ In laud. añ. Spiritu principali. ps. Miserere. et alie añe cū suis ps sicut in psalterio ibidē notatum est. ℂ Hz. Uigilate et orate. hyꝰ Eterna celi. Isti predicti hymni feri. et predicti hymni dñicales: scz Deus creator oim. et Primo dierū. et Eterne rerum. hoc eodē ordine dicūtur in dñicis & in feriis vsq; ad. xl. tm̄ quādo de tēporali agitur. ỽ. In matutinis. ā. Per viscera. ps. Benedictꝰ. vt in psal. ibidē notatū est. Ad vs ā. In conspectu āgelorz. p. Cōfitebor. xij. fo. xliij. et alie añe cū suis ps. vt in psal. ibidē notatū est. Cōm Dñs autē dirigat. hymnus Psalmator hoīs. ỽ. Dirigatur. ā. Suscepit deus. ps. Magnificat. vt in psal. ibidē notatū est. ℂ Sabbato. Inuit. Dñz deū. ps Uenite. hyꝰ. Sūme deus Super noctu. añ. Quia mirabilia. ps. Cantate. ij. Et alie añe cū suis ps vt in psal. ibidō notatū est. ỽ. Dñe exaudi orōnē meā. Ꝛ. Et clamor. Lectio prima

Roma 4

QUi cōtra spem in spem credidit vt fieret pater multarum gentiū: secundū qd̄ dictū est ei. Sic erit semen tuum: sicut stelle celi et arena maris. Et non est infirmatus in fide: nec cōsiderauit corpus suum emortuū / cum tā fere centum esset annorum: & emortuam vuluam sare. Tu autem. Rm. Misericordiā et iudiciū cantabo tibi dñe. Psallā et intelligā in via imaculata qñ venies ad me. ỽ. Perābulabā in innocētia cordis mei: i medio domꝰ mee. Psallā. Le. ij

IN repromissione etiā dei nō hesitauit diffidentia sed confortatus est fide dās gloriā deo: plenissime sciens quia quecūq; promisit deus potēs est & facere. Ideo et reputatū est illi ad iustitiā. Nō est autē scriptū tātū propter ipsum qa reputatū est illi ad iustitiā: sed et propter nos quibus reputabitur credentibus in eū qui suscitauit iesum christum dñm nostrum a mortuis: qui traditus est propter delicta nostra et resurrexit propter iustificationem nostram. Rm. Dñe exaudi orationē meā et clamor meus ad te veniat. Quia nō spernis deꝰ pces pauperū. ỽ. De profundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocē meā. Quia. Le. iij.

IUstificati ergo ex fide pacē habeamus ad deum per dñm nostrum iesum christū: per quē habemꝰ

accessum per fidē in gratiā istam: in qua stamus et gloriamur in spe glorie filiorū dei. Non solum autē: sed et gloriamur in tribulationib⁹ scientes q⁹ tribulatio patientiā operat: patiētia autē pbationē. pbatio vero spem Spes autē non confundit: quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris. per spiritū scīm q̄ datus est nobis. ℟. Uociferer exaudi me dñe. Quia defecerunt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerunt: & ego sicut fenū aruī. Quia. Gloria. Quia. ℣. Fiat misericordia tua. ℭ In laudibus añ. Benigne. ℣s Miserere. et alie añ. cū suis ℣. vt in plair. ibide notatū est. ℭp̄m. Uigilate et orate. hymn⁹. Aurora iā. ℣. In matutinis. añ. In viam. ℣. Benedⁱ vt in plair. ibidē notatū est. Sup̄adictus ordo feriarū de inuitat. incipiē. seruetur in oībus ferijs vsq; ad passionē dñi: et a Dñe ne in ira. vsq; ad passionē dñi: et a Deus oim. vsq; ad aduētū dñi. De añis vero cū suis ℣is ad ves & ad matut. in nocte. idē ordo seruet per totum ānū extra tēpus pasche. De ℣. eni ante lectiones: a Dñe ne in ira. vsq; ad quadragesimā: et a Deus oim. vsq; ad aduentū dñi. De añis in laudibus per totū ānū extra tēpus pasche: nisi in ebdo. aduentus dñi: et in p̄ria ebd̄. ante pascha. De ℟ijs vero ad matut. a Dñe ne in ira. vsq; ad septuagesimā tm̄. De añis vero super Benedictus. et Magnificat. vsq; ad septuagesimā et a Deus oim. vsq; ad aduētū dñi. Et si aliquod festū in aliqua p̄dictarū feriarū contigerit: nichilomin⁹ ordo feriarū de inuitat. añis. ℣is. & versiculis in nocte. et de ℟. et de añ cū suis ℣is in laudibus: et de ānis. super p̄m Benedict⁹ et Magnificat. seruabitur in sequenti feria. ℭ Dñica. ij. post octa. epyphanie. Ad vs ān. Benedictus. ℣s. Ipsū. ℭp̄s. hy⁹. ℣. et ān. sup ℣. Magnificat. vt supra in dñica p̄cedēti. Or.

OMnipotens sempiterne deus qui celestia simul et terrena moderaris: supplicationes ppli tui clementer exaudi: & pacem tuā nostris concede temporib⁹. Per dñm. ℭ Ad matu. Inuit. hym. āe. ℣. & ℟. sicut in p̄ce dēti do. & sit fiat oībus do. vsq; ad lxx. quādo de do. agitur. Lectiones de epla Pauli ad chorin. j. Lectio p̄ma.

PAulus vocatus apostol⁹ iesu christi per voluntatē dei & sosthenes frater/ecclie dei que est corinthi: sanctificatis in christo ihesu vocatis sanctis: cū oībus q̄ invocāt nomē dñi nr̄i ihesu christi in oi loco ipsorū & nostro: gratia vobis & pax a deo p̄re nr̄o et dño iesu christo. Gratias ago deo meo semper p̄ro vobis in gratia dei que data est vobis in christo ihesu: quia in oībus diuites facti estis in illo in oi verbo & in omni scientia: sicut testimoniū christi cōfirmatū est in vobis: ita vt nichil vobis desit in vlla gratia expectantibus revelationē dñi nostri iesu christi: qui et confirmabit vos vsq; in finē sine crimine: in diem aduentus dñi nostri iesu christi Fidelis deus per quem vocati estis in societatem filij eius dñi nostri iesu christi. Tu autē. Lectio scda. 1. Corin. 1

OBsecro autē vos fratres per nomen dñi nostri iesu christi vt idipsum dicatis oēs: & non sint in vobis scismata. Sitis autē perfecti in eodē sensu et in eadem scientia. Significatū eni est michi de vobis fratres mei ab his qui sunt cloes quia cōtēciones sunt inter vos. Hoc autē dico q̄ vnusquisq; vestrū dicit. Ego quidē sū pauli/ego aūt apollo/ego vero cephe: ego autē christi. Diuisus est ergo christus. Nunquid paul⁹ crucifixus est p̄ro vobis: aut in noīe pauli baptizati estis? Gratias ago deo meo q̄ neminē vēm baptizaui nisi crispum et gayum: ne quis dicat q̄ in noīe meo baptizati estis Baptizaui aūt et stephane domū. Ceterum nescio si quem alium vestrum baptizauerim. Lectio tertia.

NOn enī misit me christus baptizare sed euangelizare/non in sapientia verbi: vt nō euacuetur crux

chzisti. Uerbū enī crucis pereuntibus quidē stultitia est: his autē qui salui fi unt/id est nobis: virt⁹ dei est. Scriptū est enim. Perdā sapientiā sapientiū: et pzudētiam pzudentiū repzobabo. Ubi sapiens? Ubi scriba? Ubi conqui sitoz huius seculi? Nonne stultā fecit deus sapientiā huius mundi? Nā qa in dei sapiētia non cognouit mūdus per sapiētiā deū: placuit deo per stul titiam pzedicatiōis saluos facere cre dentes. Quoniā et iudei signa petunt et greci sapientiā querunt. Lcō.iiij.

NOs autē pzedicam⁹ chzistū cru cifixū/iudeis quidē scādalum gentibus autē stultitiā. Ipsis autem vocatis iudeis atq; grecis: chzistū dei virtutem et dei sapientiam. Quia qđ stultum est dei: sapientius est hoibus & quod infirmū est dei: foztius est hoi bus. Uidete enī vocationē vestrā frēs quia nō multi sapientes secundū car nē/non multi potentes/non multi no biles/sed que stulta sunt mūdi elegit deus vt cōfundat sapiētes. Et infirma mūdi elegit deus vt confundat foztia Et ignobilia mundi: et contēptibilia elegit deus et ea que non sunt: vt ea q̄ sunt destrueret vt nō glozietur ois ca ro in conspectu eius. Ex ipso aūt vos estis in chzisto iesu qui fact⁹ est nobis sapientia a deo et iustitia & sanctifica tio & redēptio. vt quēadmodū scriptū est: q̄ gloziat in dño gloziet. Lectio. v

FRatres: ego cū venissē ad vos veni nō per sublimitatē sermo nis aut sapientie: annuncians vobis testioniū chzisti. Non enī iudicaui sci re me aliquid inter vos nisi chzistū ie sum: & hunc crucifixū. Et ego in infir mitate et in timoze et tremoze multo fui apud vos: et sermo meus et pzedi catio mea non in persuasibilibus hu mane sapiētie vbis: sed in ostēsiōe spi ritus & virtutis: vt fides vestra nō sit in sapiētia hoim: sed i vtute dei. Sc. vj

SApientiā autē loquimur inter perfectos. Sapientiā vero nō huius seculi neq; pzincipū huius secu li qui destruūtur: sed loquimur dei sa pientiā in mysterio que abscondita est quā pzedestinauit deus ante secula in gloziā nostrā: quā nemo pzincipū hu ius seculi cognouit. Si enī cognouis sent: nunq̄ dñm gloziē crucifixissent. Sicut scriptū est q̄ oculus non vidit/ nec auris audiuit nec in coz hominis ascendit que pzeparauit deus his qui diligunt illum. Nobis autē reuelauit deus per spiritū suū. Spiritus enim oia scrutatur: etiā pzofūda dei. Quis enim scit hominū que sunt hois: nisi spiritus hominis qui in ipso est? Ita et que sūt dei nemo cognouit: nisi spi ritus dei. ℂ Secundum iohānem.ij.

IN illo tēpoze. Nuptie facte sūt in chana galilee: & erat mater iesu ibi Uocatus est autē ihe sus et discipuli eius ad nuptias. Et reli. Omel.ve.bede pbi.

QUod dñs atq; salua toz noster ad nuptias vocatus: nō solum venire sed et miraculū ibidem facere quo cōuiuas letificaret: digna tus est: exceptis sacramentoz̄ celestiū figuris: etiā iurta litterā fidē re cte credentiū confirmat. Poztro tacia ni et marciani cetero z̄ūq; qui nuptijs detrahunt perfidia q̄ sit dānabilis in sinuat. Si enim thoz̄o immaculato & nuptijs debita castitate celebzatis cul pa inesset: nequaq̄ dñs ad has venire nequaq̄ suoz̄ signoz̄ initijs cōsecra re voluisset. Nunc autē quia bona est castitas coniugalis: melioz̄ continen tia vidualis: optima perfectio virgi nalis: ad cōpzobādā oim electionem graduum discernēdū tamē meritum singuloz̄: ex intemerato marie vgi nis vtero nasci dignatus est a pzophe tico anne vidue oze mox natus bene dicitur: a nuptiarū celebzatoribus iā iuuenis imitatur: et hos sue pzesentia virtutis honoz̄at: et altioz̄ē celestium leticiam figurat. Lectio octana.

Dñica.ij.post octa.epy.

MIracula facturus in terra dei filius venit ad nuptias: vt ipsum se esse doceret: de quo sub typo solis psalmista pcinit. Et ipse tanq̃ spõsus pcedens de thalamo suo: exultauit vt gygas ad currendã viã. A summo celo egressio eius: et occursus eius vsq; ad summũ eius. Qui et ipse quodam loco de se suisq; fidelib⁹ ait. Nunquid possunt filij sponsi lugere: quandiu cũ illis est sponsus? Venient autẽ dies cum auferetur ab eis sponsus: et tunc ieiunabunt. Quia nimirũ incarnatio nostri saluatoris et quo patrib⁹ cepit promitti: multis sanctor̃ est lachrimisq; luctu semp expectata donec veniret. Similiter et quo post resurrectionem ascẽdit ad celũ: ois sanctorum spes ad eius pẽdet reditũ. Solo autem quo cũ hoibus conuersatus est tẽpore flere ac lugere nequerũt: quia iam secum etiam corporaliter eũ quẽ spũaliter dilexerũt habebãt. Lcõ.ix.

SPonsus ergo christus spõsa est eius ecclesia. Filij spõsi dei nuptiar̃ singuli q̃q; fideliũ ei⁹ sũt. Tẽp⁹ nuptiarũ est tẽpus illud quãdo per incarnationis mysteriũ sãctã sibi ecclesiam sociauit. Nõ igitur casu: sed certi causa misterij venit ad nuptias carnali more celebratas: qui ad copulandam sibi spirituali amore ecclesiã de celo descendit ad terram. Cuius quidem thalamus uncorrupte genitricis uterus fuit i quo deus humane nature coniunctus est et ex quo ad sociãdã sibi ecclesiam tanq̃ sponsus processit Primus nuptiarum locus iudea exti tit: in qua dei filius homo fieri ꝛ ecclesiam sui corporis ac sanguinis participatiõe cõsecrare: sui spiritus pignore in fide ꝛfirmare dignatus est. Sed vocatis ad fidem gentibus: vsq; ad finem orbis terre earũdẽ nuptiarũ votiua gaudia peruenerũt. Tu autem.

¶In lauõ.hec sola añ. Regnauit.vtq̃ dictũ est. añ. NUptie facte sunt in chana galilee: et erat ihesus ibi cũ maria matre eius.ps. Benedict⁹ Ad vs̃.añ. Deficiẽte vino iussit ihesus implere ydrias aqua q̃ in vinũ cõuersa est. alla.ps. Miserere.

¶Feria.ij.et quotidie in oibus ferijs supradictus ordo feriar̃ seruetur vsq; ad.xl.nisi de R̃.infra septuagesimã: tunc enim dicuntur R̃.de hystoria dominicali. ¶Feria.ij. Lectio prima.

NOs aũt̃ non spiritũ huius mundi accepimus sed spiritum qui ex deo est vt sciam⁹ que a deo donata sũt nobis que loqmur nõ in doctis humane sapientie verbis. sed in doctrina spirit⁹ spũalib⁹ spũalia cõparantes. Lcõ.ij. 1.Corin.2

ANimalis aũt hõ non pcipit ea que sunt spiritus dei. Stultitia est enim illi et non potest intelligere: quia spũaliter examinatur. Spiritualis autem iudicat oia: et ipse a nemine iudicatur Quis enim cognouit sensũ dñi: aut q̃s istruxit eũ. Nos aũt sensum christi habemus. Lectio.iij.

EGo fratres nõ potui vobis loqui quasi spiritualib⁹ ꝛ quasi carnalib⁹ Tãq̃ parvulis in christo lac vobis potum dedi nõ escã. Nõdũ enim poteratis sed nec nunc quidẽ potestis. Adhuc enĩ estis carnales. Cum enim sit inter vos zelus et contentio nõne carnales estis et secundũ hoiem ambulatis? ¶Feria.iij. Lectio pria. 1.Corin.3

CUm enim q̃s dicat ego q̃dẽ sũ pauli/alius aũt ego apollo: nonne hoies estis? Quid est igitur apollo? Quid vo paulus? Ministri eius cui credidistis. et vnicuiq; sicut dñs dedit. Ego plãtaui apollo rigauit: sed deus nunc incrementũ dedit. Itaq; neq; qui plãtat est aliquid. neq; qui rigat/sed qui icremẽtum dat deus. Qui plantat autem et qui rigat/vnum sunt. Lectio secũda

UNusquisq; aũt propriã mercedem accipiet/secundũ suum laborem. Dei enim sumus adiutores: dei agricultura estis/ dei edificatio estis. Secundũ gratiã dei que data est michi vt sapiẽs architectus fundamẽtum posui. alius autẽ superedificat.

unusquisq; aũt videat quõ superedificet. Fundamẽtũ eni aliud nemo potest ponere pꝛeter id quod positum est qđ est chꝛistus ihesus. Lectio tertia.

Si quis aũt superedificat super fundamẽtũ hoc: aurum ꝛ argẽtum/lapides pꝛecios os/lignа/fenum stipulã: vnius cuiusq; opus manifestũ erit Dies enim dñi declarabit quia in igne revelabitur ꝛ vnius cuiusq; opus quale sit ignis pꝛobabit. Si cui⁹ op⁹ manserit quod superedificauit: mercedem accipiet Si cuius opus arserit detrimentũ patietur. Ipse autẽ salvus erit: sic tamen quasi per ignem.

¶Feria quarta. Lectio pꝛima.

1.Corin 3

Nescitis quia tẽplũ dei estis: ꝛ spiritus dei habitat in vobis: Si quis autẽ templum dei violauerit disperdet illũ deus. Templũ enim dei sanctũ est: qđ estis vos. Nemo eni se seducat. Si qs videtur inter vos sapiẽs esse in hoc seculo: stultus fiat vt sit sapiens. Sapientia enim huius mũdi: stultitia est apud deũ. Scriptũ est eni. Cõpꝛehendam sapientes in astutia eoꝛũ. Et iterum. Dñs novit cogitationes sapientium/qm̃ vane sunt. Lectio secunda.

Itaq; nemo gloꝛietur in hoĩb⁹. Oia enim vestra sunt: sive paulus/sive apollo/sive cephas/sive mũdus/sive vita/sive moꝛs/sive pꝛsentia/sive futura. Oia enim vestra sũt: vos autẽ chꝛisti/xp̃s autẽ dei. Sic nos existimet homo vt ministros chꝛisti ꝛ dispensatoꝛes misteꝛioꝛũ dei. Hic iam queꝛitur inter dispensatoꝛes: vt fidelis quis inveniatur. Mihi autẽ pꝛo minimo est vt a vobis iudicer aut ab humano die: sed neq; meipsum iudico Nichil enim mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum. Qui autẽ iudicat me dñs est. Itaq; nolite ãte tẽpus iudicare quoadusq; veniat dñs: q̃ et illuminabit abscondita tenebꝛaꝛũ ꝛ manifestabit consilia coꝛdiũ: ꝛ tunc laus erit vnicuiq; a deo. Le.iij

Et autem fratres transfigura ui in me et apollo pꝛopter vos: vt in vobis discatis ne supꝛa quam scriptũ est vnus adversus alterũ infletur pꝛo alio. Quis eni te discernit: Quid aũt habes quod nõ accepisti: Si accepisti quid gloꝛiaris quasi nõ acceperis: Jã saturati estis. iã divites facti estis. Sine nob⁹ regnatis ꝛ vtinã regnetis vt ꝛ nos vobiscũ regnem⁹ Puto eni q̃ de⁹ apl̃os nos novissimos ostẽdit tãq̃ moꝛti destinatos: qa spectaculum facti sumus mundo et angelis ꝛ hominibus. Nos stulti pꝛopter chꝛistũ: vos autẽ pꝛudentes in chꝛisto. Nos infirmi: vos aũt foꝛtes Vos nobiles: nos aũt ignobiles. Usq; in hanc hoꝛã et esurimus ꝛ sitimus/nudi sumus/ꝛ colaphis cedimur/et instabiles sumus: et laboramus operantes manibus nostris. Maledicimur et benedicimus: pꝛsecutionem patimur: ꝛ sustinemus. Blasphemamur/ꝛ obsecram⁹. Tanq̃ purgamenta huius mundi facti sumus: oim̃ peripsima usq; ad huc. Nõ vt cõfundam vos hec scribo: sed vt filios meos carissimos moneo. Tu autem.

¶Feria.v. Lectio pꝛima.

1 Coꝛ.4

Nam si decẽ milia pedagogoꝛũ habeatis i chꝛisto: sed nõ multos patres. Nã in chꝛisto iesu per enãgelium ego vos genui. Rogo ergo vos imitatoꝛes mei estote. sicut et ego xp̃i ideo misi ad vos tymotheũ q̃ est filiu⁹ me⁹ carissim⁹ et fidelis in dño. q̃ vos cõmonefaciat vias meas que sunt i chꝛisto iesu: sicut vbiq; in oi ecclesia doceo. Lcõ.ij

Tanq̃ nõ vẽturus sum ad vos: sic inflati sunt quidam. Veni am autem ad vos cito si dñs voluerit et cognoscã non sermonẽ eoꝛũ qui inflati sunt sed virtutẽ. Nõ enim in sermone est regnum dei: sed in virtute. Quid vultis: In virga veniã ad vos an in charitate et in spiritu mansuetudinis. Lectio.iij.

Omnino auditur inter vos foꝛnicatio ꝛ talis foꝛnicatio qualis nec inter gẽtes: ita vt vꝛoꝛem patris

sui aliquis habeat: et vos inflati estis
& non magis luctū habuistis: vt tolla
tur de medio vestrū qui hoc op⁹ fecit:
Ego quidē absens corpore presens au
tem spiritu: iā iudicaui vt presens eū
qui sic operatus est: in nomine dñi no
stri iesu christi congregatis vobis et
meo spiritu cū virtute dñi iesu trade-
re huiusmodi hominē sathane in inte
ritū carnis: vt spiritus salu⁹ sit in die
dñi nostri iesu christi. ¶ Do. iij. Oro.

OMnip otēs sempiterne deus in-
firmitatē nostram propitius re
spice: atq; ad protegendū nos dexterā
tue maiestatis extēde. Per do. Ad ma
tutinas lectiones de epistola. Pauli
ad Chor. Secunda. j. Lectio prima.

PAulus apostol⁹ iesu christi
per voluntatē dei / et timo-
theus frater ecclesie dei que
est corinthi: cū oībus sāctis
qui sūt in vniuersa achaia: gratia vo
bis et pax a deo patre nostro et domi-
no iesu christo. Benedictus deus & pa
ter dñi nostri iesu christi: pater miseri
cordiarū et deus tot⁹ consolatiōis. qui
cōsolat nos in oi tribulatione nra: vt
possimus et ipsi consolari eos qui in
omni pressura sūt: per exhortationē
qua exhortamur et ipsi a deo. Quoni
am sicut abundant passiones christi
in nobis: ita & per christū abūdat con
solatio nostra. Sive autem tribula-
mur pro vestra exhortatione & salute
sive consolamur pro vestra consola-
latione. sive exhortamur pro vestra
exhortatione et salute que operatur
tolerantiā earundē passionū quas &
nos patimur vt spes nostra firma sit
pro vobis / scientes qm sicut socij pas-
sionū estis: sic eritis et consolatiōis. r. ij

NOn enim volum⁹ vos ignora-
re fratres de tribulatione nra
que facta est in asia: qm supra modū
grauati sum⁹ supra virtutē: ita vt te-
deret nos etiā viuere. Sed ipsi in no-
bismetipsis responsū mortis habuimus /
vt non simus fidentes in nobis sed in
deo qui suscitat mortuos. qui de tātis
periculis nos eripuit in quē speram⁹
qm et adhuc eripiet: adiuuātibus vo
bis in orationib⁹ pro nobis: vt ex mul
tarum personis faciē eius que in no
bis est donationis per multos gratie
agantur pro nobis. Nā gloria nostra
hec est testimonium conscientie nostre.
q in simplicitate cordis et sinceritate
dei et non in sapientia carnali: sed in
gratia dei cōuersati sumus in hoc mū-
do: abundāti⁹ autē ad vos. ℔ cō. iij.

NOn enim alia scribim⁹ vobis
q̄ que legistis et cognouistis.
Spero autem q vsq; in finē cognosce
tis sicut & cognouistis nos ex pte quia
gloria vestra sum⁹ sicut et vos nostra
in die dñi nostri iesu christi. Et hac cō-
fidētia volui prius venire ad vos: vt
secundā gratiā habere etis / et per vos
trāsirē in macedoniā: et iterū a mace
donia venire ad vos et a vobis dedu-
ci in iudeam. Cū ergo hoc voluissem
nunquid leuitate vsus sum? Aut que
cogito scōm carnē cogito vt sit apud
me est et non? Fidelis autē deus quia
sermo noster q̄ fuit apud vos / non est
in illo / est et nō: sed est in illo / est. ℔. iij

DEi enim filius iesus christus q̄
in vobis p nos predicatus est p
me et siluanū & tymotheū non fuit in
illo est et nō: sed est in illo / fuit. Quot-
quot enim promissiones dei sunt in il
lo est. Ideo et per ipsum amen deo ad
gloriā vestram. Qui autē confirmat
nos vobiscū in christo & qui vnxit nos
de⁹: et qui signauit nos et dedit pign⁹
spiritus in cordibus nostris. Ego autē
testem inuoco deum in animam meā
q parcens vobis nō veni vltra corin-
thum. Nō quia dominamur fidei ve-
stre: sed adiutores sumus gaudij ve-
stri Nam fide statis. Statui autē hoc
ipsum apud me: ne iterum in tristicia
venirē ad vos Si eni ego cōtristo vos
& quis est q̄ me letificet / nisi q̄ cōtrista
tur ex me? Et hoc ipm scripsi vobis vt
nō cū venero tristiciā sup tristiciā ha-
beā de quib⁹ oportuerat me gaudere
cōfidens in oibus vobis. qa meū gau

diū dim vestrū est. Tu aūt. Lectio.v.

HRatres ex multa tribulatione ⁊ angustia cordis scripsi vobis per multas lachrymas. non vt ⁊tristemini: sed vt sciatis quā charitatē habeā abūdantius in vobis. Si quis autē contristauit me non me ⁊tristauit sed ex parte vt nō onerē oēs vos. Sufficit illi qui huiusmodi est obiurgatio hec que fit a pluribꝰ: ita vt ecōtrario magis donetis et cōsolemini. ne forte abūdātiori tristicia absorbeatur qui huiusmodi est Propter quod obsecro vos vt cōfirmetis in illū charitatem Ideo enī et scripsi vobis vt cognoscā experimētū vestrū: an in oibus obedientes sitis. Cui autē aliquid donastis et ego. Nā et ego qđ donaui si qđ donaui propter vos in psona christi: vt nō circūueniamur a sathana. Nō enī ignoramus cogitationes eius. Le. vj

QUm aūt venissem troadē ppter euangeliū christi et ostiū michi apertū esset in dño: non habui requiē spiritui meo eo q̄ non inuenerī tythū fratrē meū: sed valefaciēs eis profectꝰ sum in macedoniā. Deo aūt gratias qui semp triūphat nos in christo iesu: et odorē noticie sue manifestat p nos in oi loco. Quia christi bonus odor sumus deo in his qui salui fiūt ⁊ in his q̄ pereūt. Alijs qdē odor mortis in mortem: alijs aūt odor vite in vitā. Et ad hec q̄s tā idoneꝰ Nō enī sumꝰ sicut plurimi adulterātes verbū dei: sed ex sinceritate sicut ex deo coram deo i xp̄o loq̄mur. Le. sci euāge. scōm matheū. viij

Matthei 8

IN illo tēpore. Cum descēdisset iesus de monte: secute sunt eum turbe multe. Et reliqua.

Omelia origenis.

DOcente in monte dño discipli venerūt ad eum sicut alacres sicut domestici sicut proximi: sicut amici vel fratres. Ideo ait dñs ad eos vos estis sal terre: et vos estis lux mūdi. Nunc vero descendente eo de mōte. turbe secute sunt eum que in montem ascendere non potuerunt: vt pigri populi/ vt negligentes/ vt imperfecti. Ita et filij israel primitus in mōtem ascendere non valuerunt: ad obuiandum deo pgere non potuerunt/ propter suā irreligiositatem et impietatē: sed solus moyses ascendit et pauci cū eo seniorꝫ israel Itaꝫ cū dño discipuli soli in montē ascenderunt. ⁊ tardiores deorsum steterunt. Sic et modo vigilātes et alacres et fideles anime deū timentes et dñm diligentes/ regna celestia desiderātes/ dñm semp sequentes post dñm in illum celestem montem ascendūt: audientes apostolum dicentem. Que sursum sunt querite non que super terram. Que sursum sunt sapite: vbi christus est in dextera dei sedens. Lectio. viij.

DEscendente nūc dño/ hoc est inclinante se ad infirmitatē ⁊ humilitatē et ipotentiā ceteroꝝ: misertus est imperfectioni eoꝝ vel infirmitati. secute sūt eū turbe multe. aliq̄ti propter charitatē/ aliq̄ti ppter doctrinā/ aliq̄ti ppter admiratiōnē et curationē. Et ecce homo leprosus vnus ex illis qui curā querebāt: q̄ leuamē desiderabāt. Et ecce leprosus veniēs: adorabat eum dicēs. Dñe si vis potes me mūdare. Deorsum currēs rogas o homo: et in monte nihil dicis. Quare sic Quia tēpus et tēpora oī rei sub celo. Tēpus doctrine et tēpus curationis. In mōte docuit/ illuminauit monuit aias curauit/ corda sanauit. Propter ea ergo illa maiora tēptare volui: illa sūma tardare passus sum. Lectio. ix.

IPsis ergo ab illo completis deorsum eo de monte ad curandū descendente sicut de celo/ sicut de celestibus montibus ad saluandos carnales: venit ad eum homo leprosus adorans eum. Antequam peteret. adorare ceperat. Antequam rogaret/ cultura ostendit. adorauit eum. Pro hoc ipso deum et dñm eū inuocans adora

bat eū. Sic et illi beati magi pⁿius p-
cidētes adorauerūt eū: ita demū mūe
ra ei obtulerūt. Eodē modo ⁊ nūc iste
cadēs adorauit: et sic supplicē obtulit
postulationē dño dicēs. Tu qui digne
adorāris qui merito coleris: te ego vt
dñm adoro Ideoq; te dñm dico opera
pⁿius contestās: et sic verba loquens.
Per te enī oīa facta sunt Tu ergo dñe
si vis potes me mūdare. Volūtas tua
op⁹ ē: ideo si vis potes me mūdare. ā.
Cū aūt descendisset ie sus de monte: ecce
lepⁿosus veniens adorabat eū dicens: dñe
si vis potes me mundare. et extendēs ma
nū tetigit eū dicens. volo mundare. ℣. Be
nedictus. Ad vēs añ. Dñe puer meus
iacet paraliticus in domo et male torquc-
tur: amen dico tibi ego veniā et curabo eū
ps. Magnificat. ℭ Feria. ij. Lectio. j

2.Cor.3. INcipimus iterū nosmetip-
sos cōmendare: Aut nūqd
egemus sicut quidā cōmen-
daticijs epistolis ad vos aut
ex vobis: Epistola nr̄a vos estis scri-
pta in cordibus nostris: que scitur et
legitur ab oībus hoibus: manifestati
qm̄ epistola estis chr̄isti mīstrata a no
bis et scripta nō atramento sed spiri-
tu dei viui. nōi tabulis lapideis: sed i
tabulis cordis carnalibus. Lectio. ij.
HIduciā talē habemus per chri
stū ad deū: non q̄ sufficiētes si-
m⁹ cogitare aliqd a nobis quasi ex no
bis: sed sufficientia nostra ex deo est. q̄
⁊ idoneos nos fecit mīstros noui te
stamēti non littera sed spiritu. Littе-
ra enī occidit: spūs aūt viuificat. Nō
si mīstratio mortis litteris defor̄ma-
ta in lapidibus fuit in gl̄ia: ita vt non
possent intendere filij israel in faciem
moysi pⁿopter gloriā vultus eius que
euacuat: quomodo nō magis mīstra
tio spūs erit in gl̄ia? Nā si mīstratio
dānatiōis i gl̄ia est multomagis abū-
dat mīsterij iusticie in gl̄ia. Nam nec
glorificatū est qō claruit in hac parte
ppter excellētē gl̄iam. Si enī qō eua-
cuatur per gloriam est: multomagis
quod manet in gloria est. Lectio. iij.

HAbētes igitur talē spem: mul-
ta fiducia vtimur. Et non sicut
moyses ponebat velamen super faciē
suā vt non intenderēt filij israel in fa-
ciē eius qō euacuatur: sed obtusi sunt
sensus eor̄ū. Usq; in hodiernū eni diē
idipsum velamen in lectiōe veteris te
stamēti manet nō reuelatū qm̄ in chr̄i
sto euacuat. Sed vsq; in hodiernū diē
cū legit moyses: velamē est positū su-
per cor̄ eor̄ū. Cū aūt conuersus fuerit
ad dñm: auferetur velamen Dñs aūt
spiritus est. Ubi aūt spiritus dñi est:
ibi libertas Nos vero oēs reuelata fa
cie gloriā dñi speculātes in eādē ima-
ginē trāsformamur a claritate i clari
tatē: tanq̄ a spū dñi. ℭ Fe. iij. Lcō. j.

2.Cor.4. VIdeo habentes hāc mīnistra
tionē iurta qō miam cōsecu
ti sum⁹ nō deficimus: sed ab
dicamus occulta dedecoris
non ābulantes in astutia neq; adulte-
rātes verbū dei: sed in manifestatiōe
veritatis cōmēdantes nosmetipsos ad
oēm cōscientiā hoim cor̄ā deo. Lcō. ij
QUod si etiā opertū est euāgeliū
nostrū: in his qui pereūt oper-
tū est in quibus deus huius seculi exce
cauit mētes infideliū: vt nō fulgeat il
luminatio euāgelij gl̄ie chr̄isti qui est
imago dei. Non enī nosmetipsos pⁿe-
dicam⁹: sed ieslū chr̄istū dñm nr̄m nos
autē seruos vestros p ieslum. Qm̄ de⁹
qui dixit de tenebris lumen splēdesce-
re: illuxit in cordibus nostris ad illūi-
nationem scientie claritatis dei: in fa
cie chr̄isti ieslu. Lectio tertia.
HAbem⁹ aūt thesaurū istū in va
sis fictilibus vt sublimitas sit
virtutis dei et nō ex nobis. In oībus
tribulationē patimur: sed non angu
stiamur. Apor̄iamur: sed nō destitui-
mur. Persecutionē patimur: sed non
derelinquimur. Humiliamur/sed nō
confundimur. Deiicimur: sed non pe
rimus. Semp mortificationē ieslu in
corpore nostro circūferētes. vt et vita
ieslu in corporibus nostris manifestet
Semper enī nos qui viuim⁹ in mortē

tradimur ppter iesum/vt et vita ihesu manifestetur in carne nra mortali Ergo mors in nobis operat: vita aũt in vobis. Habentes aũt eundẽ spiritũ fidei: sicut scriptũ est. Credidi ppt qđ locutus sum: et nos credimus propt qđ ꝛ loqmur/scientes qm̃ q̃ suscitauit iesũ: et nos cũ iesu suscitabit et constituet vobiscũ. Dia eni propter vos vt gratia abundans p multos in gratia rũ actiõe abũdet in gloriã dei. Propt qđ nõ deficim⁹. Sed licet is q̃ foris est noster homo corrũpatur. tñ is q̃ itus est renouat de die in diẽ. Id eni quod in presenti est momẽtaneũ et leue tribulatiõis nostre/supra modũ in sublimitate eternũ glorie põd⁹ opat in nobis. non contemplantibus nobis que videntur: sed que non videntur. Que eni videt tẽporalia sunt/ que aũt non videt eterna sũt. ¶ Feria.iij. Lcõ.j.

1.Cor.5. SCimus eni qm̃ si terrestris domus nostra hui⁹ habitatiõis dissoluatur q̃ edificationẽ ex deo habemus domũ nõ manufactã sed eternã in celis. Nã et in hoc igemiscim⁹ habitationẽ nostrã que de celo est superindui cupientes: si tñ vestiti ꝛ nõ nudi iueniamur Nã et qui sumus in tabernaculo isto igemiscim⁹ grauati eo quod nolum⁹ expoliari/sed superuestiri. vt absorbeatur quod mortale est a vita Qui aũt efficit nos in hoc ipsũ deus: q̃ dedit nobis pignus spiritus. Tu. Lectio.ij.

AUdentes igitur semp ꝛ sciẽtes qm̃ dũ sum⁹ in hoc corpe peregrinamur a dño. Per fidẽ eni ãbulamus: et non per speciẽ. Audemus aũt et bonã voluntatẽ habem⁹ magis pegrinari a corpore et presentes esse ad dñm. Et ideo contendim⁹ siue absentes siue presentes placere illi. Oẽs eni nos manifestari oportet ãte tribunal christi: vt referat vnusquisq; propria corporis prout gessit siue bonum siue malũ. Scientes igitur timorẽ dñi hoibus suademus: deo autẽ manifesti sumus. Spero aũt et in conscientijs vestris manifestos nos esse. Lectio.iij.

2.Cor.5. NOn iterũ cõmẽdamus nos vobis sed occasionẽ damus vobis gloriãdi p nobis. vt habeatis ad eos qui in facie gloriãtur et non in corde. Sive eni mente excedim⁹ deo: sive sobrij sumus vobis Charitas eni christi vrget nos: existimantes hoc: quoniã si vnus pro oibus mortu⁹ est. ergo oẽs mortui sũt. Et pro oibus mortuus est christus: vt et qui viuunt iam nõ sibi viuãt sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit. Itaq; nos ex hoc neminẽ novim⁹ secundũ carnẽ. Et si cognouimus secundũ carnem christũ: sed nũc iã nõ novimus. ¶ Feria quita. Lcõ.j

SIqua ergo i christo nova creatura vetera transierũt ecce facta sũt oia nova Dia autẽ ex deo qui reconciliauit nos sibi per christũ et dedit nobis ministeriũ reconciliatiõis. qm̃ quidẽ de⁹ erat in christo mundũ reconcilians sibi nõ reputans illis delicta ipsorũ: ꝛ posuit in nobis verbũ reconciliationis. Pro christo ergo legatione fungimur: tanq̃ deo exhortãte per nos. Obsecram⁹ pro christo reconciliamini deo. Eum qui nõ noverat peccatũ pro nobis peccatũ fecit: vt nos efficeremur iustitia dei in ipso. Adiuuantes autẽ exhortamur/ne in vacuũ gr̃am dei recipiatis Ait enim Tempore accepto exaudiui te/et in die salutis adiuui te. Lectio.ij

2.Cor.5. ECce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Nemini dantes vllã offensionẽ vt nõ vituperetur ministeriũ nostrũ/ sed in oibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia/in tribulationibus/in necessitatibus / in angustijs/in plagis/in carceribus/in seditionibus/in laboribus/in vigilijs/in ieiunijs/in castitate/in scientia/in lõganimitate/in suauitate / in spiritu sctõ in charitate non ficta/in verbo veritatis/in virtute dei. Per arma iustitie a dextris et a sinistris/p gloriã et ignobilitatẽ/per infamiã et bonã famam/

vt seductores et veraces. Sicut qui ignoti:et cogniti.quasi morientes:et ecce viuimus. vt castigati et non mortificati:quasi tristes:semper aũt gaudẽtes.sicut egẽtes:multos autẽ locupletantes. tanq̃ nichil habentes. et õnia possidentes. Lectio tertia.

OS nostrũ patet ad vos o corinthij cor nr̃m dilatatũ est. Nõ angustiamini in nobis. ãgustiamini autem in visceribus vestris. Eandẽ autẽ habentes remunerationẽ tanq̃ filijs dico:dilatamini et vos et nolite iugũ ducere cũ infidelibus. Que enĩ participatio iustitie cũ iniquitate Aut que societas luci ad tenebras? Que aũt cõuentio christi ad belial. Aut que pars fideli cũ infideli? Qui autẽ consensus tẽplo dei cũ idolis. Vos enĩ estis tẽplũ dei viui:sicut dixit deus. Quoniã inhabitabo in illis et inãbulabo inter eos et ero illorũ deus:ꝫ ipsi erũt michi populus. Propter quod exite de medio eorũ et separamini dicit dñs/et imundũ ne tetigeritis:et ego recipiã vos/ꝫ ero vobis in patrẽ:et vos eritis michi in filios et filias dicit dñs ops. Tu.

Dñica quarta. Oratio.

DEus qui nos in tãtis periculis constitutos pro humana scis fragilitate non posse subsistere da nobis salutẽ mentis et corporis: vt ea q̃ pro peccatis nostris patimur.te adiuuante vincamus. Per do. Lectiones de epistola pauli ad galathas. Lec.j.

Ad Gala. i.

PAulus apostus non ab hoĩb9 neq̃ per hominẽ: sed per iesum christũ et deũ patrẽ qui suscitauit eũ a mortuis:et q̃ mecũ sunt oẽs frẽs ecclesie galathie. Gꝛa vobisꝫ pax a deo patre nr̃o ꝫ dño nr̃o ihesu christo : qui dedit semetipsũ pro peccatis nostris:vt eriperet nos de p̃senti seculo neq̃ secũdũ voluntatẽ dei ꝫ patris nostri:cui est gloria in secula seculorũ amen. Miror q̃ sic tã cito trãsferimini ab eo qui vos vocauit in gratiã christi in aliud euãgeliũ quod non est aliud/nisi sunt aliq̃ q̃ vos cõturbãt ꝫ volũt subuertere euãgeliũ xpi. fr. ij.

SEd licet nos aut angelus de celo euãgelizet vobis p̃terq̃ qd euangelizauim9 vobis:anathema sit Sicut p̃dixi et nũc iterum dico. Si quis vobis euangelizauerit p̃ter id qd̃ accepistis:anathema sit Modo enĩ hoĩb9 suadeo an deo:aut q̃ro hoĩbus placere Si adhuc hoĩb9 placerẽ christi seru9 nõ essẽ. Notũ enĩ vobis facio fratres euangeliũ quod euangelizatum est a me quia non est secundũ hominẽ Neq̃ enim ego ab homine accepi illũ neq̃ didici:sed per reuelationem iesu christi. Audistis enĩ conuersationem meã aliquando in iudaismo : quoniã supra modũ persequebar ecclesiã dei et expugnabã eam et p̃ficiebã in iudaismo super multos coetaneos meos in genere meo:abũdantius emulator existẽs paternarum mearum traditionum. Lectio tertia.

QUum autẽ complacuit ei qui me segregauit de vtero matris mee et vocauit per gratiã suã vt reuelaret filiũ suũ in me/vt euãgelizarẽ illũ in gentibus:cõtinuo nõ acquieui carni ꝫ sanguini:neq̃ veni hierosolimã ad ãtecessores meos apostos: sed abij in arabiã:et iterũ reuersus sum damascum Deinde post annos tres veni hierosolimã videre petrũ:ꝫ mansi apud eum diebus quindecim. Aliũ autẽ apostorũ vidi neminẽ:nisi iacobũ fratrem dñi. Que aũt scribo vobis:ecce coram deo quia non mentior. Deide veni in partes syrie et cilicie. Erã autem ignotus facie ecclesie iudee: que erãt in christo ihesu. Tantũ aũt auditũ habebãt qm̃ qui persequebatur nos aliquãdo nũc euangelizat fidẽ quã aliq̃n expugnabat:ꝫ in me clarificabãt deũ. Lcõ. iiij

DEinde post annos quattuordecim iterum ascendi hierosolimam cum barnaba assumpto et tyto Ascendi autem secundum reuelationem.et contuli cum illis euangelium quod p̃dico in gẽtibus. Seorsũ aũt his qui videbantur aliquid esse ne forꝫ

te in vacuũ currerem aut cucurrissẽ. Sed neq; tytus qui mecũ erat cũ esset gẽtilis: cõpuls⁹ est circũcidi. Sed ppt subitroductos falsos fres q̃ subitroierunt explozare libertatem nostram/ quã habemus in chzisto iesu vt nos in seruitutẽ redigerẽt. qb⁹ neq; ad hozã cessimus subiectioni: vt veritas euangelij ꝑmaneat apud vos. Ab his autẽ qui videbantur esse aliquid: quales aliq̃n fuerint: nihil mea itereſt. Ic.b

DEus psonã hois nõ accipit Mihi aũt q̃ videbãt esse aliq̃d: nichil cõtulerũt. Sed ecõtra cũ vidisset q̃ creditũ est michi euãgeliũ ꝑputꝫ sicut et petro circũcisionis: q̃ eni operatus est petro in apostolatũ circũcisionis operat⁹ est michi inter gentes. et cũ cognouisset gr̃am q̃ data est michi iacob⁹ et cephas et iohãnes q̃ videbãt colũne esse: dederũt michi dextras et barnabe societatis: vt nos in gentes ipsi autẽ in circũcisionẽ tm̃. vt pauperũ mẽozes essem⁹. Qd etiã sollicitus fui hoc ipsum facere. Lectio sexta.

QUm aũt venisset cephas antiochiã: in faciẽ ei restiti. qa reꝓhẽsibilis erat. Pzius eni q̃ venirẽt q̃daz a iacobo: cũ gentib⁹ edebat. Cũ autẽ venissẽt: subtrahebat ⁊ segregabat se timẽs eos qui ex circũcisione erãt. Et simulationi ei⁹ 2senserũt ceteri iudei ita vt et barnabas duceret ab eis in illã simulationẽ. Sed cũ vidisse q̃ non recte ãbularẽt ad veritatẽ euãgelij dixi cephe cozã oibus. Si tu cũ iude⁹ sis gẽtiliter et nõ iudaice viuis: quõ gentes cogis iudaizare. nos natura iudei et nõ ex gentib⁹ pctõres. Tu. Leõ sctĩ euangelij secundum matheum. viij.

Mathei 8.

IN illo tẽpoze. Ascendẽte iesu in nauiculam: secuti sunt eũ discipuli eius Et ꝙ. Omel. ozigẽis.

INgrediente domino in nauiculã secuti sunt eũ discipuli eius nõ ibeciles sed firmi et stabiles in fide/ mansueti ⁊ pij/ spernẽtes mũdũ: nõ duplici coꝛde sed simplici. Hi ergo secuti sunt eum. non tm̃ gressus eius sequẽtes: sed magis sanctitatẽ eius comitãtes et iustitiã eius consertãtes. Et ecce tẽpestas magna facta est in mari: ita vt nauicula operiretur fluctibus. Facta est tẽpestas magna et non pusilla: vt magnũ op⁹ et non pusillũ ostenderetur Quãtoq; fluctus nauicule irruebãt tãto magꝭ discipulos timoꝛ ꝛturbabat: vt plus magis desideraret ad liberãdũ se per mirabilia saluatoꝛis. Lectio octaua.

DOmin⁹ vero dozmiebat. Dozmiebat quidẽ coꝛpoze: sed vigilabat deitate. Dozmiebat coꝛpoze vt apl̃os suscitaret ⁊ euigilare faceret. p̃cipue autẽ oẽs nos: ne vnq̃ aio dozmiam⁹/ neue intellectu aut pꝛudẽtia: sed vigilare in oi tẽpoze et iubilare dño ⁊ salutẽ ab eo postulare studeamus Ad quẽ accedẽtes discipuli: excitabant eũ dicẽtes. Dñe salua nos perim⁹. Tunc dixit eis iesus. Quid turbati estis modice fidei Et surgens iperabat ventis et mari et facta est tranquillitas magna. Jubet mari et non cõtẽnit Dicit ventis et tẽpestatib⁹: et moꝛ cõpescũt Jubet oi creature: et nõ supgreditur iussionẽ eius. sed vnũ hoim genus q̃d secũdũ similitudinẽ dei honoꝛificatũ est/ cui verbũ dei et pꝛudentia data est hi soli homines scilicet r elistunt. hi tãtum inobedientes sunt: hi soli contẽnunt. Ideoq; et hi soli in iudicio damnabuntur et a iustitia punientur. velut deteꝛioꝛes multis animalibus vel ijs q̃ sine spiritu et anima sunt in isto mundo. Lectio nona.

DEdit per hec oia nobis dñs figurã/ et doctrine imaginẽ: vt et nos in omni cõturbatione et contumelia patientiã teneamus/ stabiles simus/ fidem non deseramus. Et si iste omnis mundus tanq̃ mare ebulliat atq; in furoꝛẽ cõsurgat/ et si oẽs venti ⁊ verti gines demonũ vndiq; seuiant et li oẽs vt diximus tempestates ma-

ris id est ois pncipatus ꝫ potestates
mūdi cōcitēt ꝫ in tumore iracūdie spu
ment vt furiant super sanctos ꝫ si ad
huc vsq; ad celū sese extollāt tpestā-
tes maris / et malignitates / et dolos
et fremitus cōcitent aduersus aliquē
vr̄m: nolite timere / nolite turbari no
lite cōtremiscere / nolite deficere. Oēs
eni quotquot i fidei nauicula cū dño
nauigatis oēs quotquot i hac nimirū
sctē ecclesie nauicula cū dño p hūc vn
dosū supernatatis mūdū ꝫ si ipse dñs
dormiat pro sōno vr̄am patiētiā ꝫ to-
lerātiā expectās: vel ipiorū penitētiā
et cōuersionē sustinēs: alacriter acce-
dite ad eū oribus istātes atq; cū pphe
ta dicētes. Exurge quare obdormis
dñe. Exurge et nō repellas nos vsq; in
finē. Et iterꝫ. Exurge dñe adiuua nos
et redime nos ppter nomen tuū. añ.
Hascendente iesu in nauiculā ecce motus
magn⁹ factus est in mari et suscitauerunt
eū discipuli eius dicentes dñe salua nos pe
rim⁹. ℣s Benedict⁹. Ad ves añ. Sur
gens iesus iperauit ventis et mari: et fcta
est tranquillitas magna. ℣s. Magnifi-
cat. ℭ Feria secunda. Lectio pma.

Ad Gala
thas. 2.

Fratres: scientes aūt q̄ non
iustificatur homo ex opib⁹
legis nisi p fidē iesu christi ꝫ
nos in christo iesu credim⁹ /
vt iustificemur ex fide christi et nō ex
opib⁹ legis. Propter qđ ex opib⁹ legi
nō iustificabit ois caro. Qđ si queren
tes iustificari in christo inuēti sum⁹ et
ipsi peccatores: nunqđ christ⁹ peccati
minister est? Absit. Si enī que destrui
hec iterū reedifico: preuaricatorē me
cōstituo Ego eni p legē legi mortu⁹ sū
vt deo viuā: xpo confixus sū cruci. Vi
uo autē iā nō ego: viuit vero i me xps.
Qđ aūt nūc viuo in carne: i fide viuo
filij dei q̄ dilexit me et tradidit semet-
ipsū pro me. Nō abijcio gratiam dei.
Si enī p legē iustitia: ergo christ⁹ gra
tis mortu⁹ est. Tu autē. Lectio secūda.

O Insēsati galathe qs vos fascina-
uit vitati non obedire: ātequo-
rū oculos iesꝰ xps proscripꝰ est et in
vobis crucifixus. Hoc solū a vobis vo
lo discere. Ex operib⁹ legis spiritū ac
cepistis: an ex auditu fidei? Sic stulti
estis: vt cū spū cepitis: nūc carne ꝫsū-
mamini. Tāta passi estis sine causa:
si tn̄ sine causa. Qui ergo tribuit vob
spm̄ et operat̄ vtutes in vobis: ex opib⁹
legis an ex auditu fidei Sicut scriptū
est: abrahā credidit deo ꝫ reputatū est
illi ad iustitiā Cognoscite ergo qa q̄ ex
fide sūt. hi sūt filij abrahe. Prouidēs
aūt scriptura qa ex fide iustificat de⁹
gētes / p̄nūciauit abrahe. qa bñdicent
in te omnes gentes. Lectio tertia.

Ad Gala
thas. 3

Igit q̄ ex fide sunt: benedicēt cū
fideli abrahā. Quicūq; eni ex o-
peribus legis sūt: sub maledicto sūt.
Scriptū est eni. Maledict⁹ ois q̄ non
pmānserit in oibus q̄ scripta sūt i libro
legis: vt faciat ea. Qm̄ aūt in lege ne-
mo iustificat apd deū. manifestū est /
qa iust⁹ ex fide viuit. Lex autē non est
ex fide. sed qui fecerit ea viuet in illis.
Tu autem. ℭ Feria. iij. Lectio pria.

Christus nos redemit de ma
ledicto legis fact⁹ p nobis
maledictū / quia scriptū est
Maledict⁹ ois q̄ pēdet in li-
gno: vt in gētib⁹ bñdictio abrahe fie-
ret in xpo iesu. vt pollicitationē spūs
accipiam⁹ p fidē. Fratres / scdm hoiez
dico. Tn̄ hois cōfirmatū testamētū ne
mo spernit aut superordinat Abrahe
dicte sūt pmissiones: ꝫ semini ei⁹. Non
dicit et semib⁹ quasi in mult⁹: sed qua
si i vno et semini tuo qui est xps. Fr. ij.

Hoc aūt dico testamētū cōfirma
tū a deo: q̄ post quadrigētos et
triginta ānos facta est lex / nō irritū fa-
cit ad euacuandā pmissionē. Nā si ex
lege hereditas iā nō ex pmissione Abra
he aūt p repromissionē donauit deus:
Quid igitur lex. Propter trāsgressio
nes posita est. donec veniret semē cui
promiserat ordinata per angelos in
manu mediatoris. Mediator autem
vnius non est / deus autem vnus est.

Ex ergo aduer (Lectio tertia.
lus promissa dei? Absit. Si

eni data esset lex que posset viuificare vere ex lege esset iustitia. Sed 2clusit scriptura oia sub pctō: vt pmissio ex fide iesu christi dar ex credētib⁹. Prius aūt q̄ veniret fides/sub lege custodiebamur: conclusi in illā fidē q̄ reuelanda erat. Itaq; lex pedagog⁹ noster fuit in christo ielu vt ex fide iustificemur At vbi venit fides: iā nō sum⁹ sub pedagogo. Oēs enim filij dei estis p fidē in christo iesu. ¶Lectio.iiij. Lectio.j.

Ad Galathas.3

QUicūq; enī in christo baptizati estis: christū induist⁹. Nō est iude⁹ nō est grec⁹ / nō est seru⁹ neq; liber/neq; masculus neq; femia. Oēs eni vos vnū estis in christo iesu Si aūt vos vnū estis in christo iesu: ergo abrahe semē estis secundū pmissionē heredes. Dico autē Quāto tpe heres paruulus est nichil differt a seruo: cū sit dñs oim: sed sub tutoribus et actorib⁹ est vsq; ad p̄fenitū tēpus a patre. Tu. aūt. Lectio.ij

ITa et nos cū essemus paruuli: sub elementis huius mūdi eram⁹ seruientes. At vbi venit plenitudo tpis: misit deus filiū suū factū ex muliere factū sub lege / vt eos q̄ sub lege erāt redimeret vt adoptionē filioꝝ recipem⁹. Qm̄ aūt estis filij dei/misit deus spiritū filij sui in coꝛda vestra clamātē abba pater. Itaq; iā nō est seru⁹ sed fili⁹. Qđ si fili⁹/et heres p deū. Sꝛ tūc quidē ignoꝛātes deū his qui natura nō sunt dij seruiebatis. Nūc aūt cū cognoueritis deū imo cogniti sitis a deo/quō cōuertimini iterū ad infirma et egena elemēta quib⁹ denuo seruire vultis. Dies obseruatis et menses: et tpa ꝛ annos. Timeo vos ne foꝛte sine causa laboꝛauerī i vobis. Estote sicut ego: quia et ego sicut vos. Lectio.iij.

HRatres. Obsecro vos nihil me lesistis. Scitis aūt quia p infirmitatē carnis euāgelizaui vobis iam pꝛidē/ꝛ tētationē vestrā in carne mea nō spꝛeuistis neq; respuistis sed sicut āgelū dei excepistis me sicut christū iesu. Ubi est ergo beatitudo vestra. Testionī eni phibeo vobis/qa si fieri potuisset oculos vestros eruisetis ꝛ dedissetis michi. Ergo inimicus vobis fact⁹ sū/verū dicēs vobis. Emulāt vos nō bene/sed excludere vos volūt vt illos emulemini. Bonū aūt emulamini in bono semp/ꝛ non tantū cū p̄sens sū apud vos. ¶Feria quinta. Lectio.j.

Ad Galathas 4.

FIlioli mei quos iterꝛ parturio: donec christus foꝛmet in vobis. Uellē aūt esse apud vos modo ꝛ mutare vocem meā/qm̄ cōfūdoꝛ in vobis. Dicite michi q̄ sub lege vult⁹ esse / legē nō legist⁹ Scriptū est eni qm̄ abꝛahā duos filios habuit: vnū de ācilla: et vnū de libera Sed q̄ de ancilla secūdū carnem nat⁹ est. q̄ aūt de libera/p repꝛomissionē. Que sūt p allegoꝛiā dicta. Lcō.ij.

HEt eni sūt duo testamēta. Unū quidē in mōte syna in seruitutē generās/ q̄ est agar. Syna eni mōs est in arabia q̄ cōiunctus est ei q̄ nunc est hierlm/et seruit cū filijs suis. Illa aūt q̄ surlū ē hierlz libera est/ q̄ est mater nr̄a. Scriptū est eni. Letare sterilis que non paris/erūpe et clama q̄ nō parturis/qa multi filij deserte magis q̄ eius que habet virum. Lectio.iij.

NOs autē fratres secūdū ysaac pꝛomissionis filij sumus Sed quō tunc is qui secundū carnē natus fuerat perseqbat eū qui secūdū spm̄: ita et nunc. Sed quid dicit scriptura. Eijce ancillā: et filiū eius. Nō eni heres erit fili⁹ ācille cū filio libere Itaq; fratres non sumus ancille filij: sed libere. Qua libertate christus nos liberauit. State ergo ꝛ nolite iterū iugo seruitutis 2tineri. Tu. ¶Do.v.Oꝛ.

HAmiliā tuam q̄s dñe cōtinua pietate custodi vt que i sola spe gratie celestis innititur tua semper pꝛotectione muniatur. Per dominū. ¶Lec. de epla pauli. Ad philip. kr. i.

Ad philippenses.i.

PAul⁹ ꝛ tīothe⁹ seruꝰ ihesu christi omnibus sāctis i xpō iesu q̄ sūt philippis: cū epīs ꝛ diaconibus. Gꝛa vobis et par

k.iiij.

a deo patre nostro: et dño iesu christo
Gratias ago deo meo in oi memoria
vestri semper in cūctis oratiōibus meis
pro oibus vobis cum gaudio deprecatiōē faciens super communicatione
vestra in euāgelio christi a prima die
vsq; nunc cōfidens hoc ipsū qa q̄ cepit
in vobis opus bonū: perficiet vsq; in diē
christi iesu Sicut est mihi iustū hoc sētire pro oibus vobis: eo q̄ habeā vos
in corde et in vinculis meis et in defensione et cōfirmatiōe euāgelij: socios
mei oēs gaudij vos esse. Lectio scda.

TEstis enim michi est deus quō
cupiā oēs vos esse i viscerib⁹ iesu christi. Et hoc oro: vt charitas vra
magis ac magis abūdet in oi scientia ⁊
in oi sensu: vt probetis potiora / vt sitis
sinceres et sine offensa in diē christi.
repleti fructu iustitie per iesū christū
in gloriā et laudē dei. Scire autē vos
volo fratres: qa que circa me sūt magis ad profectū venerūt euangelij ita
vt vincula mea manifesta fierēt in christo in omni pretorio et in ceteris oib⁹
locis: vt plures e fratribus in dño cōfidentes in vinculis meis confortati
abūdātius auderent sine timore verbū dei loqui. Quidam quidē et propt
invidiam et cōtētionem: quidam aūt
et propter voluntatē bonā christū predicant. Quidā ex charitate: scientes
quoniā in defensione euangelij positus sum. quidā aūt ex cōtētione christum
ānūciant: nō sincere existimātes ꝓsumā se suscitare vinculis meis. Lcō. iij.

QUid enī dū omni modo sive p
occasionē sive per veritatē christus annuncietur. Et in hoc gaudeo:
sed et gaudebo. Scio enim qa hoc michi proveniet ad salutem per vestrā oratiōnem et subministrationē spiritus iesu christi secūdū expectationē et spem
meam: quia in nullo confundar: sed
in oi fiducia sicut semper et nunc magnificabit christus i corpe meo sive per
vitam sive per mortē. Michi enī vivere christus est: et mori lucrū. Quod si
vivere in carne hic michi fructus est
operis: et quid eligā ignoro. Coarto⁹
autē e duobus / desideriū habens dissolui ⁊ cū christo esse multo melius: permanere autē in carne necessarium est
propter vos. Et hoc confidēs scio qm
manebo et permanebo oib⁹ vobis ad
profectū vestrū et gaudiū fidei. vt gratulatio vestra abūdet in christo iesu
in me p meū aduētū iterū ad vos. Tā
tum digne euangelio christi cōversamini: vt sive cū venero et videro vos
sive absēs audiā de vobis quia statis
in vno spiritu vnanimes collaborantes fidei euāgelij / et in nullo terreamini ab aduersarijs que est illis causa perditionis: vobis autē salutis. Et hoc a
deo. quia vobis donatū est pro christo
non solū vt in eū credatis: sed vt etiā
pro illo patiamini idē certamē habentes quale et vidistis in me: et nunc audistis de me. Lectio quarta.

SI qua ergo cōsolatio in christo
si quod solatiū caritatis si qua
societas spiritus / si qua viscera miserationis: implete gaudiū meū vt idē
sapiatis / eādē charitatē habētes vnanimes / idipsum sentientes. Nichil per
cōtētionem neq; per inanē gloriā: sed
in humilitate superiores sibinuicem
arbitrantes non que sua sunt singuli considerantes: sed ea que aliorum
Hoc enim sentite in vobis: quod et in
christo iesu. Qui cū in forma dei esset
non rapinā arbitratus est esse se equalē deo: sed semetipsum exinaniuit formā serui accipiēs in similitudinē hoīm
factus et habitu inventus vt homo.
Humiliavit semetipsū factus obediens vsq; ad mortē: mortē autē crucis.
Propter quod et deus exaltavit illū ⁊
donavit illi nomē quod est super ōne
nomē. vt i noie iesu oē genu flectatur
celestium terrestriū et infernorū ⁊ omis
lingua confiteatur: quia dñs ihesus
christus in glia est dei patris. Lcō. v.

ITaq; charissimi mei sicut semp
obedistis non in presentia mei
tm̄: sed multomagis nunc in absētia
mea cū metu et tremore salutē vestrā

operamini. Deꝰ est enī qui operatur in vobis et velle et p̄ficere p̄ bona volūtate. Oia aūt facite sine murmurationibꝰ et hesitationibus vt sitis sine querela ⁊ simplices filij dei/sine reprehensione in medio nationis p̄aue et peruerse inter quos lucetis sicut luminaria in mundo verbū vite cōtinētes ad gloriā meam in die christi quia non in vacuū cucurri neq; in vacuum laborauī. Sed et si immolor sup̄a sacrificiū ⁊ obsequium fidei vestre: gaudeo ⁊ congratulor oībus vobis. Idipsum autē et vos gaudete: et cōgratulamini michi. Spero autē in dño iesu christo timotheū cito me mittere ad vos vt et ego bono aio sim cognitis q̄ circa vos sūt. Neminē enī habeo tā vnanimē: qui sincera affectiōe p̄ vobis sollicitus sit. Oēs enim que sua sunt querunt: nō que sunt christi ihesu. Experimētū autē eius cognoscite quoniam sicut patri filius mecū seruiuit in euangelio. Hunc igitur spero me mittere ad vos: mox vt videro que circa me sunt. Cōfido autē in dño: qm̄ veniam ⁊ ipse ad vos cito. Tu. Lectio. vj

Necessariū autē existimaui epafroditum fratrē et cooperatorē et cōmilitonē meū/vestrū autē apostolū et ministrū necessitatis mee mittere ad vos: qm̄ quidē oēs vos desiderabat: et mestus erat ꝓpterea q̄ audieratis illū infirmatū. Nā et infirmatus est vsq; ad mortem sed deus misertus est eius. Non solū autē eius verūetiā et mei: ne tristitiā sup̄ tristiciā haberē. Festinātius ergo misi illum vt viso illo iterū gaudeatis: et ego sine tristitia sim. Excipite itaq; illuz cum omni gaudio in dño: ⁊ eiusmodi cum honore habetote: quoniā ꝓpter opus christi vsq; ad mortē accessit tradens animā suā: vt impleret id quod ex vobis deerat erga meū obsequiū. De cetero fratres mei gaudete i dño. Eadē vobis scribere michi quidem non pigrum: vobis autem necessarium.

℣ Lec. scti euāgelij scdz matheū. xiij.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnum celorū hōi qui semiauit bonū semē in agro suo. Et reliq. Omeſ. bti hieſ. pbri. Hec secūda parabola est cū interp̄etatione sua non stati posita: sed interiectis alijs parabolis edisserata. Hic enī p̄ponitur et post ea dimissis turbis venitur domū. et accedunt ad eū discipuli eius rogantes. Edissere nobis parabolā zizaniorum agri et reliqua. Non ergo debemus p̄opere itelligendi desiderio āte eius noticiā querere: q̄ a dño edissertur. P̄oponit et aliā parabolā/more diuitis qui diuersis inuitatos reficiēs cibis: vt vnusquisq; secūdum naturā stomachi sui varia alimēta suscipiat Ait enī. Simile est regnū celorū hōi qui seminauit bonū semē in agro suo Regnum celorū p̄dicatio euangelij est ⁊ noticia scripturarū: que ducit ad vitā. De qua dicitur ad iudeos. Auferetur a vobis regnū dei: et dabit gēti facienti fructus eius. Tu. Lcō. vij.

Qui semiauit bonū semē i agro suo. Bonum non seminat nisi bonus: qui semen bone volūtatis ad bona opera studet p̄ducere. Docet in hoc loco dñs bonā volūtatē et cautelam et sapientiā et discretionē et lōganimitatē et iustitiam. Docet cautelam vbi dicit. Cū aūt homines dormirent: id est inertia et incuria torperēt qui alijs ad custodiam sunt deputati scilicet p̄lati ecclesie. Venit inimicꝰ homo et superseminauit zizania hoc est hereticos permiscuit electis. et zizania sunt: que non de semine tritici perueniunt. Palee vero hi qui et si nō vita. fide tamen sunt de ecclesia. Cū autem creuisset herba et fructū fecisset. tunc apparuerunt zizania/id est heretico̊rum dogmata Quia cū spūalis esse ceperit homo/tunc iudicat oīa

et tunc ei apparent errores: sed donec matureſcat qui herba eſt. Poteſt enim mouere: quare ſub noie chriſti tot ſũt hereſes. Vnde dicunt. Nõne bonũ ſemẽ ſemiaſti i agro tuo Vnde ergo habet zizania: Tu autem. Lectio nona

AJt illis dñs. Inimicus homo hoc fecit. Ecce patientia. Nõ eni audito dolo erarſit in irã nec mox vlciſci voluit: ita nos leſi patienter feramus. Serui autẽ dixerũt. Vis im⁹ et colligamus ea: Jd eſt: ercõmunicemus eos: Et ait. Non. Jbi enim patienter tolerandi ſunt mali: vbi aliqui inueniuntur boni. Cũ ergo ſpiritualis homo hoc audit eſſe a dyabolo qui nichil valet cõtra volũtatẽ dei: poteſt ei voluntas inherere vt tales auferat de mundo ſi facultatẽ habeat. Sed cõcluſit iuſtitia dei an facere debeat: et audiens quid velit hoc eſſe officiũ hominũ Sed veritas reſpondet nõ noſſe hoiem in hac vita: qualis futur⁹ ſit qui modo errat vel quid error quidẽ eis cõferat: et ideo non eſſe tollendos ne boni interficiãtur quod forte futuri ſunt: vel ne bonis obſit qbus pſunt Tunc vero oportune fieri cũ iã nõ eſt tẽpus cõmutande vite vel proficiẽdi alijs: et tunc non ab hoĩbus ſed ab angelis dicit fieri. Ne forte colligẽtes zizania: eradicetis ſimul et cũ eis triticum. Ecce diſcretio. Sic et tu ne reddas vicẽ malis vt ſcandalizes bonos ſed vt eis proſit: patere. Hic datur locus patiẽtie et monemur nõ cito ãputare: quia qui hodie errat: cras forſã defẽdet veritatẽ Si ergo modo auelleretur: triticũ quod futurũ erat eradicaretur Vel neceſſe eſt vt mali pmixti ſint bonis per quos exerceãtur / vel quorũ cõparatione nitanꝫ ad melius qb⁹ ſublatis altitudo charitatis marceſcat: qõ eſt eradicari. Tu autẽ. añ. Nõne nõne bonũ ſemẽ ſeminaſti in agro tuo: vnde habet zizania. et ait hoc fecit inimicus homo. ℟s. Benedictus. ℣ Ad veſ añ. ℣ olligite primũ zizania et alligate ea in faſciculos ad cõburendũ: triticũ autẽ congregate in horreũ meũ ℟s Magnificat. ℣ Feria ſecunda. Lectio. j.

FRatres: videte canes videte malos operarios/ videte cõciſionẽ. Nos eni ſum⁹ circũciſio qui ſpũ deo ſeruimus/ et gloriamur in chriſto ieſu: et non in carne fiduciã habentes: q̃q̃ et ego habeã in carne confidentiam. Lectio. ij

SJ quis autẽ alius videtur cõfidere in carne: ego magis circũciſus octaua die ex genere iſrael de tribu bẽiamin hebreus ex hebreis ſecundum legẽ phariſeus/ ſecũdũ emulationem perſequens eccleſiam dei/ ſecũdũ iuſtitiã que in lege eſt/ cõuerſatus ſine querela. Sed que michi fuerunt lucra: hec arbitratus ſum ꝓpter chriſtum detrimenta. Lectio tertia.

VErũtamẽ exiſtio oia detrimentũ eſſe ꝓpter eminentẽ ſcientiã ieſu chriſti dñi mei. ꝓpter quẽ omnia detrimentũ feci et arbitror vt ſtercora vt chriſtũ lucrifaciã: et inueniar in illo non habẽs meã iuſtitiã que eſt ex lege: ſed eã q̃ ex fide eſt chriſti ieſu: que eſt ex deo iuſtitia in fide ad agnoſcendũ illũ ꝫ virtutem reſurrectionis eius/ et ſocietatẽ paſſionũ illi⁹. cõfiguratus morti eius ſi quo modo occurrã ad reſurrectionẽ que eſt ex mortuis. Nõ q̃ iã acceperi aut iã perfect⁹ ſim. Sequor autẽ ſi quo modo cõprehẽdã: in quo et cõprehẽſus ſũ a chriſto ieſu. Tu autem. ℣ Feria. iij. ℟ cõ. j.

FRatres ego me nõ arbitror comprehendiſſe. Vnũ autẽ q̃ quidẽ retro ſũt obliuiſcẽs ad ea vero q̃ ſunt prioꝛa extendens meipſum/ ad deſtinatũ perſequor ad brauiũ ſuperne vocatiõis dei in chriſto ieſu. Quicũq; ergo perfecti ſumus: hoc ſentiam⁹ Et ſi quid aliter ſapitis: et hoc vobis deus reuelabit. Verũtñ ad quod peruenim⁹: vt idẽ ſapiam⁹: ꝫ in eadẽ permaneam⁹ regula Jmitatores mei eſtote ffres ꝫ obſeruate eos qui ita ambulant: ſicut habetis formam noſtram. Lectio ſecunda.

Multi enī ambulant quos sepe dicebam vobis: nunc autem z flens dico īimicos crucis christi. Quorū finis interitus/ quozū deus venter est: et gloria in cōfusione ipsozū q̄ terrena sapiūt. Nostra aūt conuersatio in celis est. Unde etiā saluatorē expectamus dām nostrū iesū christū q̄ reformabit corpus humilitatis nostre cōfiguratū corpori claritatis sue: secundum operationē vtutis sue qua etiaz possit subijcere sibi oia. Lcō. iij.

Itaq; fratres mei charissimi et desideratissimi gaudiū meū et corona mea sic state in dño charissimi Euchodiam rogo z sintichē deprecor idipsū sapere in dño. Etiā rogo et te germane compar: adiuua illos q̄ mecum laborauerunt in euangelio cum clemente et ceteris adiutoribus meis quorum nomina sunt in libro vite.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

Ad philippēses.i.

Gaudete in dño semper iterz dico gaudete. Modestia vestra nota sit oibus hoibus/ dñs enī ppe est. Nihil sollicite sitis: sed in oi oratione et obsecratione cū gratiarū actione petitiōes vestre innotescant apud deum. Et pax dei que exuperat omnē sensum: custodiat corda vestra et intelligentias vestras in christo ihesu. Lectio secunda

De cetero fratres quecunq; sūt vera/ quecunq; pudica/ q̄cunq; iusta/ quecunq; sancta/ quecunq; amabilia/ quecunq; bone fame: si qua virtus/ si qua laus discipline: hec cogitate que et didicistis et accepistis z audistis et vidistis in me. Hec agite: z deus pacis erit vobiscum. Lectio tertia.

Gauisus sum autē in dño vehementer, quoniā tandē aliquando refloruistis pro me sentire: sicut et sentiebatis. Occupati enī eratis. Nō quasi ppter penuriā dico. Ego enim didici in quibus sum sufficiens esse. Scio et humiliari: scio et abundare. Ubiq; et in oibus instituī sū. Et saturari et esurire: et abundare et penuriam pati. Oia possum: in eo qui me cōforat. Uerūtamen bene fecistis: communicantes tribulationi mee. ¶ Feria quinta. Lectio prima.

Ad thessa. i

Paulus et siluanus/ et timotheus: ecclesie thessalonicēsiū in deo patre dño nr̄o et iesu christo gratia vobis et pax. Gratias agimus deo semper pro oibus vobis: memoriā vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione memores et operis fidei vestre/ et laboris et charitatis et sustinentie spei dñi nostri ihesu christi: ante deuz et patrem nostrum. Lectio secunda.

Scientes frēs dilectissimi a deo electionē vestram: quia euāgeliū nostrū non fuit ad vos in sermone tantū: sed et in virtute et in spiritusācto z in plenitudine multa: sicut scitis quales fuerim⁹ in vobis propter vos. Et vos imitatores nostri facti estis et dñi: excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio spirtussancti ita vt facti sitis forma oibus credentibus in macedonia et in achaia. A vobis enim diffamatus est sermo dñi nō solū in macedonia et i achaia: sed z in omni loco fides vestra que est ad deū perfecta est: ita vt non sit nobis necesse quicq̄ loqui. Lectio tertia.

Ipsi enim de nobis annunciant qualem introitū habuerimus ad vos: et quomodo conuersi estis ad deum a simulacris seruire deo viuo z vero: et expectare filium eius de celis quē suscitauit ex mortuis iesū qui eripuit nos ab ira vētura. Nā ipsi scitis frēs introitum nr̄m ad vos quia non inanis fuit: sed āte passi multa et cōtumelijs affecti sicut scitis in philippis fiduciā habuim⁹ in dño nostro loqui ad vos euangelium dei in multa sollicitudine. Tu autem dñe.

¶ Do. in. lxx. vi. kl. februarij. tota cantetur hysto. et ad. i. vesp. memo. de sancta agnete et de sancta maria. Festū sci vincentij differatur in crastinū. Fe. 3. 5. et sab. de comme. et R̄. se. pretermittantur. Fe. 6. de sancto iuliano. cū noc. Inui. simp. et sic de oibus fes. iij. lec. vsq; ad caput ieiunij. A capite ieiunij vsq; ad pascha nichil fiat de fes. iij. lectionis tantū mco. ad vesp. et ad matu. de sancta maria. que

Dñica in seputagesima.

2. p̄cedet mḱo. de sancto spiritu. ¶ Do. in. lrr. tota cantet
R dr̄. et memo. de sancta maria. 2. vesp. crūt de cōme. et me
mo. de fest. de do. et de sancta maria. Fe. 3. et sabd. de aligs
3. cōme. et Vra. fer. p̄termittant. ¶ Do. in. lrr. tota cante
R tur hysto. et fes. sancte agathe differatur vsq; ad. 3. fe. Ad
2. vesp. memo. de confes. et de sancta maria. Fe. 2. de cōfes.
cum noc. Fe. 3. de sancta agatha. Fe. 4. 5. et sab. de cōme.
4 et R. fe. p̄termittantur. ¶ Do. in. lrr. tota canteur hys.
R Fe. 3. de sancto cū nocr. Fe. 2. 4. et sabbato de cōme. et m
5. 6. fe. dicuntur R. fe. cum epla et euāge. eiusd fe. ¶ Do. in
R lrr. tota canteur hysto. Fe. 2. 3. et sab. de cōme. et in. 5. fer
dicūtur R. fe. Jn anno dilexisti fiat seru. de sancto ma
thia: in sabbato. z in. 6. fe. de sancta maria. Et tūc ad hoc
sabbato vsq; ad inceptionē hysto. Jn p̄incipio. accipiet
1. p̄o littera do. et inchoetur a do. lr. ¶ Do. in. lrr. to
B ta canteur hysto. Fe. 2. 4. et sab. de comme. et R. fe. p̄ter
2. mittātur. Fe. 5. de sancto iuliano cū noc. ¶ Do. in. lrr. to
B ta canteur histo. et memo. tantū de fes. et de sancta mak.
Fe. 3. de fes. cū noc. Fe. 2. 5. et. 6. de cōme. et memo. de fe. et
3. R. fe. p̄termittātur. ¶ Dñica in. lrr. de seruito do. z me
B mo. tantū de sanctis. Fe. 5. de fes. cum nocr. Fe. 2. 3. et sab.
4 de cōme. in. 6 fe. dicuntur R. fe. in. 4. fe. et. 6. dicunt epla
B et euange. carūdē fe. ¶ Do. in. lrr. tota canteur histo. Fe
2. de sancto cum noc. Fe. 3. 5. et sabadato de cōme. et in. 6
5. fe. canteur R. fe. Fe. 4. de fes. cum noc. ¶ Do. in. lrr. to
B ta dicitur hysto. Fe. 2. 4. z sab. de cōme. Fe. 6. dicuntur R
fe. in. 5 fe. de sancto mathia. Jn anno dilexisti fiat seru.
de sancto mathia in. 6. fe. et in. 5. erit vna cōme. z in. 4. fe
dicuntur R. fe. Et tunc ab hoc sab. vsq; ad inceptionē hi
Jn p̄incipio accipietur. 1. p̄o littera do. et inchoetur
2. ad do. lr. ¶ Do. in. lrr. tota dicitur histo. Fe. 3. 6. et sabba.
C de cōme. et R. fe. p̄termittantur. Fe. 4. de sctō cū nocr.
2. ¶ Do. in scp. tota dicitur histo: et R. fes. p̄termittantur.
C Fe. 2. 5. et sab. de cōme. Fe. 4. de sancto cū noc. ¶ Do. in
3. lrr. tota dicitur histo. Fe. 2. 3. et sab. de cōme. Fe. 4. de fes
C cū noc. Fe. 6: dicuntur R. fe. in. 5 fe. epla et euange. de. 4
4 fe. ¶ Do. in. lrr. tota dicitur hysto. et tantū mḱo. de sācto
C Fe. 2. et sab. de cōme. et in. 6. fe. dicuntur R. fe. Fer. 3. de
5. fes. cū noc. ¶ Do. in. lrr. tota dicitur histo. Fe. 3. 6. et sab-
C bato de cōme. et in. 5. fer. dicuntur. R. fe. Jn anno dilexi-
tui in. 5. fe. de sancto mathia: et R. fe. dicuntur in. 4. fer.
et tunc ab hoc sabbato vsq; ad inceptionē histo. Jn prin-
cipio accipiamur. 5. B p̄o littera do. et inchoetur in do. lr
1. ¶ Do. in. lrr. tota canteur histo. et tantū memo. de festo
D et de sancta maria. Fe. 6. et sabbato de cōme. et R. fe. p̄te-
2 termittantur. ¶ Do. in. lrr. tota dicitur histo. et memo. de
D sācto p̄tecto: et de sancta maria. et festū sancti pauli dif
3. feratur in crastinū. Fe. 5. 6. et sabbato de cōme. et R. fer.
D p̄termittantur. Fe. 3. de fes. cū noc. ¶ Do. in. lrr. tota vz
histo. et memo. tantum de fes. et de sancta maria. 2. vespe
rum de puri. et solē. memo. de do. Fe. 4. 6. et sab. de z̄me
4 et R. fe. p̄termittāt. Fe. 3. de sctō cū noc. ¶ Do. in. lrr. to
D ta dicitur hysto. Fe. 2. 5. et sab. de cōme. et in. 6. fe. dūr. R.
5. fe. Fe. 3. de fes. cū nocturn. Fe. 4. epla et euan. eiusdē fer.
D ¶ Do. in sept. tota canteur hys. Fe. 3. 5. et sab. de cōme.
1. et in. 6. fe. dūr R. fe. Fe. 2. de sctō cū noc. ¶ Do. in. lrr. tota
E dicitur hysto. et fes. sancti vulfami differat in. 5. fe. Fe. 6.
de sancta maria. et R. fe. p̄termittātur z nichil de aligs
2. cōme. ¶ Do. in. lrr. tota canteur hysto. Fe. 4. 6. et sabb.
E de cōme. et R. fe. p̄termittantur. Fe. 2. de sancto cū noc.
3. ¶ Do. in. lrr. totū serui. de purifi. et solē. memo. de do. ad
E vesp; vel. et ad matu. et ad missam. Fe. 3. et sab. de z̄me.
et nichil de. 3. cōme. in hac ebdo. et hysto. dicitur fe. 2. 5. et
6. z nichil de sanctis ibidē cōtingen. nisi tantū memo. ad
vesp. et ad matu. de sancta maria mil. do. dicitur in. 4. fe. in
4 5. fe. epla et euāge. de. 4. fe. Fe. 6. epistola et euāge. eiusd
E fe. ¶ Do. in. lrr. tota dicitur hysto. Fe. 3. 5. et sab. de cōme.
5. et R. fe. in. 4. fe dicuntur. Fe. 2. de fes cū nocr. ¶ Do. in. lrr
F tota vz hysto. et memo. de fes. Fe. 2. 3. et. 5. de cōme. et in. 6
1. fe. dicuntur R. fer. Fe. 4. epistole et euange. eiusdē serie.
F ¶ Do. in. lrr. tota dicitur hysto. et festū sanctoz differat
2. in crastinū sancti vincentij. Fe. 5. et sab. de cōme. et R. fe.
F p̄termittantur. ¶ Do. in. lrr. tota dicitur hysto. et tūc
3. memo. de sancto et de sancta maria. Fe. 3. 4. et. 5. de z̄me.
R. fe. p̄termittantur. Fe. 2. de fes. cū no. ¶ Do. in. lrr. tota

dicitur hysto. et tantū mḱo. de sctō. Ad. 1. vesp. de fes. puri fiat solē. mḱo. de do. Fe. 2. 5. et sab. de cōme. Fe. 6. dūr R. fe. Fe. 4. de sanctis cum noc. ¶ Do. in. lrr. tota vz hysto. et memo. tm̄ de fest. Fe. 2. 3. et sab. de z̄me. in. 6. fe. dūr. R. fe. Fe. 5. de sancto cū nocturn ¶ Do. in. lrr. tota dē hystoria Fe. 3. 5. et sab. de z̄me. missa Salus populi dicitur in. 2. fe. et in. 4. fe. dūr R. fe. ¶ Do. in. lrr. tota dicitur hysto. et fes. sctē agnetis differatur vsq; ad. 3. fe. Fe. 4. 6. et sab. de z̄me et R. fe. p̄termittātur ¶ Do. in. lrr. tota dicitur hystoria et memo. de fes. Fe. 2. 4. et sab. de comme. et R. fe. p̄termittātur. Fe. 3. de fes. cum noc. ¶ Do. in. lrr. tota vz hysto 2. vesp. erunt de fes. et memo. de do. Fe. 3. de sanctis cū no. Fe. 4. 5. et sab. de z̄me. et R. fe. dūr in. 6. fe. ¶ Do. in. lrr. tota dicitur histo. Fe. 2. 3. et sab. de cōme. Fe. 5. dicunt R. fe. Fe. 4. de sancto cum noc. Fe. 5. epistola et euāge. de. 4. fe. ¶ Do. in. lrr. tota dicitur historia. Fe. 2. 3. et. 4. de z̄me. et in. 6. fe. dicuntur R. fe Sabbato de apostolo. 2. vesperē erunt de fes. et solē. memo. de do. Jn āno dilexisti fiat seruitium de apostolo in. 2. feria p̄xima sequente: z in hoc sab. fiat ser. de sctā maria: et in. 4. fe. dē de fe. et in. 6. fer. dicuntur R. fe. et abhinc vsq; ad inceptionē hysto. Jn p̄incipio accipit ur. 5. B. et inchoetur ad dñicam. lrr. z cetera.

4 H 5. H 1. G 2. G 3. G 4 G 5. G

¶ Dñica in septuagelima. Ad vēs et abhinc vsq; ad missam in vigi. pasche non dicatur Alla. sed in p̄incipio vesp et ho. loco Alla. dicet hoc mō. Laus tibi dñe rex eterne glozie. añ. Benedictus ps. Jpsū. z cetere āe. cū suis ps̄is. ¶ p̄m

NEscitis q̄ hi q̄ in stadio currūt: oēs quidē currunt sed vnus ac cipit bzauiū sic currite vt cōp̄hendatis. R. Igitur perfecti. iij. hymn⁹. De⁹ creato⁹ optime. ℣. Vespertina oratio. añ. Plantauerat dñs deus paradisū voluptatis a p̄incipio: in quo posuit hominē quē fozmauerat. p̄s. Magnificat. Oratio.

1. Cor. 2

PReces populi tui q̄s dñe clemēter exaudi: vt q̄ iuste p̄ peccatis nostris affligimur: p̄o tui nominis gloria misericoz̄diter liberemur. Per ℣. Nulla fit memo. nisi aliquod fest. iij. lec. in do. contigerit vel in sabbato fe. ix. lectionū celebzatū fuerit. vel si. lrr ante purificationē euenerit: tunc fiat memoz̄ia de sancta maria vt sup̄adictum est ad p̄imas vesperas hystoria Dñe ne in ira Ad mat. inuit. P̄zeoccupem⁹. p̄. Venite. hy⁹ P̄zio diez. Jn. j. noc. ā. Secuite. Ps. Beat⁹ vir. fo. ij. ℣. Memoz̄ fui nocte. Hac die do. legāt lect. de libzo Geneseos in. j. noc z̄. p totā ebdo. q̄si de tpali agitur vsq; ad noc. Lcō. j.

Gene. 1.

IN p̄incipio creauit deus celum et terram. Terra autē erat inanis et vacua: z tenebze erant super faciem abissi. z spiritus dñi ferebatur sup aquas

Dixitq; de⁹. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucem q; esset bona. ⁊ diuisit lucem a tenebris. Appellauitq; lucem diem ⁊ tenebras noctē Factūq; est vespere et mane dies vnus. Tu. ℣ In principio fecit deus celum et terram: et creauit in ea hominē. Ad imaginem ⁊ similitudinē suam ℣. Formauit igitur dñs hominē de limo terre: et inspirauit in faciē eius spiraculum vite. Ad imaginē Le. ij

DIxit quoq; de⁹. Fiat firmamētum in medio aquarū: et diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentū: diuisitq; aquas que erant sub firmamento ab his que erant sup firmamentum. Et factū est ita. Uocauitq; deus firmamentū celū. Et factū est vespere et mane dies secūdus. ℟m. In principio deus creauit celum ⁊ terrā: et spiritus domini ferebatur super aquas Et vidit deus cuncta que fecerat: et erant valde bona. ℣. Igitur perfecti sunt celi et terra: et ois ornatus eorū. Et vi. Lcō. iij

DIxit vero deus. Congregētur aque que sub celo sunt in locū vnū: et appareat arida. Factumq; est ita. Et vocauit deus aridā terram: congregationesq; aquarū appellauit maria. Et vidit deus q; esset bonū: et ait. Germinet terra herbam virentem et facientē semen: et lignū pomiferū faciens fructū iuxta genus suū cuius semē in semetipso sit super terrā. Et factū est ita. Et ptulit tra herbā virētē et afferentem semen iuxta genus suū lignūq; faciēs fructū ⁊ habens vnumquodq; sementē secundū speciem suā: Et vidit deus q; esset bonū: factūq; est vespere et mane dies tercius. ℟m. Igitur perfecti sunt celi et terra et ois ornatus eorū compleuitq; deus die septimo op⁹ suū quod fecerat. Et requieuit ab omni opere quod patrarat. ℣. Uidit deus cūcta que fecerat: et erant valde bona. Et requieuit. Gloria. Et requieuit. ¶ In. ij. noc. añ. Bonorū. ℘s. Conserua. fo. iiij ℣. Media nocte.. Medie lec. de sermōe

De scrip. iohis epi

BEati iohānis epi. Lectio. iij. Dignitas humane originis facile agnoscitur: considerata sublimitate auctoris. Nec enī facile poterat esse vel leue quod manus sacra cōfinxit: et celestis flatus in vitalē substantiam animauit. maxime cū idem artifex deus potestatē suā in oēm fabricā eidem homini fuerat traditurus vt quē secūdū presidem post se facere disponebat: eundē faceret plenū atq; perfectū/habētem in sese et dignitatē qua precelleret: et potestatē qua cunctis animantibus iperaret. Soli seruiens illi a quo ei cuncta fuerant subiugata: vt imperaret mūdo / seruiret deo. Creatorem suspiceret creaturaz sibi parere cōpelleret. Tantūq; ditionis sese dño debere perspiceret: quantum ipse a creatura exigeret: habens in propria potestate et obedientiā et contemptū. Obedientiā qua viueret: contemptū quo digne pro meritis interiret. Unde effectū est vt contēnēdo in mortē incideret: qui obediendo viuere potuisset. Unde potestatē concessam dum in contēptum protulit: ⁊ vite priuilegiū perdidit/⁊ mortis sibi sētentiam acquisiuit: et tamen creatura adhuc eius seruat imperiū: licet ipse creatori suum denegarit obsequiū Unde apparet qd sue felicitati detraxerit. cum peccatorū merita eius statum adhuc mutare non possint. Grauaris homo: iuste grauaris: et mercu sabili pena astringeris. Contēnis creatorem. et eius imperas creature De spicis dñm/et de eius exigis creatura seruitiū. Beneficijs dei perfrueris. ⁊ eius potentiā non pertimescis. Et cū tibi per eum cuncta deseruiant: solus ille ipse non seruis. Bis delinquis et geminū ac dupler crimen incurris. dū nec pro conditione vt seruus obsequeris/nec pro potestate data dño famularis. Tibi celum in die lucis splendore vestitur/et solis fulgoribus decorat tur/in nocte clarissimo lune speculo/ et astrorū fulgore vario pol⁹ ipse illustratur: vt diei noctisq; vicissitudine et numerositas tēporū dinoscatur/et

post diurnum laborē miseris mortali
bus requies prebeatur. Tēpora alter
nis vicibus imutantur / frondescunt
silue / amenantur cāpi / prata virescūt
animātia cuncta diuersis vsibus pro
creata edunt fetus / parent iperio: ob-
sequia seruant. Scatent fontes / ānes
fluunt / institutis terminis maria co-
hercētur. Gaudet post hyemē verna
temperies / estatis flagrātia decoquit
messes / autumni serenitas temulēta
suas exhibet vbertates. Hyeme ma-
didātur imbribus terre / suis institu-
tis cuncta deseruiūt: solus homo deo
nō seruit. Quid si tibi vniuersa natu-
ra constanter ediceret: Ego tibi a do-
mino rerū parere precepta sum: ego
circa te iussa implere / instituta serua-
re / nascentia cuncta tribuere: genito-
ris imperio iussa sum. Deniq; pareo
obtēpero / seruio: et te mutato nō mu
tor. Pareo inq; rebelli / obtēpero pro-
tacti: deseruio cōtēptori. Ceterū si mi-
chi instituta mutare iussa peruertere
necessaria denegare rex dñs precepis-
set: creatura cuncta viduata hoie re-
maneret / nec qui contēneret vlterius
esset: quia cōtemptor homo digne ac
merito interiret. Tu autem. Ḗm.

Formauit igitur dñs hoiem de limo ter
re: et inspirauit in faciem eius spiraculum
vite. Et factus est homo in animā viuen-
tem. ℣. In principio fecit deus celū et ter-
rā: et creauit in ea hominē. Et fa. Lec. v.

Deniq; quisquis talis ēs qui in
hoc cōtemptu cōsistis: qui crea
ture imperas et creatori non seruis:
qui dñatū exerces z dñm nō agnoscis
time dñm patientē: ne seuerum senti-
as iudicem. Corrigat te dilatio diffe-
rentis: ne censura puniat vindicātis.
Facile enim obsequio tuo facies deū
propiciū: si conuersus iam mutaueris
viciū. Vsuratū eni redditur quicquid
dilatione temporis fenoratur. Nec es
se iam poterit impunitū: cui mora tē-
poris non potuit dare remediū Quid
retribuā dño: Si humana cōditio ge
nitori quid debeat noscat: atq; eius be
neficiorū innumerā multitudinē mo
mentis oibus retractando intelligat
inueniet sue seruitutis obsequia cōti-
nuis laudib⁹ iugi gratulatiōe equare
non posse. Neq; enim beneficia ab eo
prestita atq; collata: vel modum pote
runt habere vel numerū: certe nec ter
minū. Quippe cū nec sensus ad inue-
stigādū sufficiat. nec sciētia suppetat
ad laudandū. Immēsitas eni bñficio
rū superat cogitationes sensuū: et in
numera multitudo donorū vincit vo
lubilitatē verborū. nec si totū vite tē-
pus oris obsequia occupēt / laudes te-
neant / gratiarū actiones insistāt: po-
teris pensare quod debes. Quare dā-
da nobis est opera vt totis viribus de
uotio mentis in diuina obsequia exer
ceatur: et laudū gloria os nostrū per
amne tempus frequentare cogatur.
non q̄ in istis debita cōpensetur: sed
vt nostre deuotionis voluntas his co
natibus dinoscatur. vt quicquid fra-
gilitas detrahit ad cōplendū: hoc de-
uotio conferat ad promerendū: vt iā
quia vis nō quia proficis expungaris
nec quia debita compensas: sed qa pa
rere desideras. Velle eni ipsum expū-
gitur: quia per imēsitatē rerū idipsū
quod cupimus explicare nō datur. Ḗ

Dixit dñs deus non est bonū esse homi-
nem solū. Faciamus ei adiutorium simile si
bi. ℣. Ade vero nō inueniebatur adiutor
similis sibi dixit vero deus. Facia. Le. vj.

Quid retribuā (inquit propheta)
dño: de oibus que retribuit mi
chi: Querit propheta sanctissim⁹ qui
bus meritis beneficia diuina 2penset
quo famulatus genere munera perce
pta coequet quibus obsequijs tantis
possit muneribus respōdere: quo ser-
uitutis genere inumera debeat dona
et infinita beneficior genera cōpara
re. Sit licet excellens hoim meritum
sit nature iura conseruās / sit iussis le-
gum obtēperans: impleat fidē / iusticī
am teneat / virtutes exerceat / dānet
vicia / peccata repellat / exēplū semet
imitantibus prebeat: si quid gesserit:

parũ est/quicquid fecerit minus. Dẽ enim meritũ breue est cõparatione donorũ. Numera beneficia si poteris: et tunc cõsidera quid mereris. Cũ beneficijs celestibus tua facta ppẽde: cũ diuinis muneribus actus proprios meditare Nec dignũ te iudicabis eo quo frueris: si intelligas qđ mereris. Igitur de bñficijs innumeris diuina i te pietate collatis: elige qđ libuerit vnũ huic tuũ cõpẽsari totũ nõ poterit meritum. Ceterũ obtunditur sensus/ cõfunditur animus spiritus perturbat ne ab hoie dẽ noscatur. Nec humana poterunt pensari obsequia: si diuina cõpares beneficia Et tamen de illo loquimur qui semet peccare nõ patit qui iudiciũ sue mentis examinat siue examinãs contendit vt placeat: vt pmereatur instat / vt seruiat elaborat. Ceterũ quẽ aut peccare delectat / aut proprie mentis segnicia / aut inconsiderati actus: aut vanitas vite sic mãcipat vicijs vt sit materia delictorum minister culparũ / seminariũ peccatorũ: ita vt in se duplex scelus ꝫ geminũ crimen admittat. Et qꝫ debita dño seruitutis non reddit obsequia: et qꝫ innumera beneficia peccando eius pẽsare nititur contumelia Quare nititur iustus merita propria beneficijs celestibus coequare? Nitatur et peccator vicia que exercebat horrere Ille augmẽtis sancte vite icrescat: hic peccata dãnando iusticiã quã non amabat exerceat. Justus meliorata vita proficiat peccator corrigatur vt viuat. Ille bonis tribuat salutare exemplũ: hic malis ostendat correctionis remediũ. Ille premia meriti scti expectet: hic supplicia semet corrigendo declinet. Sic fit vt et iustus gloriã bene viuendo acquirat: et peccator correctus indulgẽtiam diuina pietate percipiat. Rm.

6 Immisit dñs soporem in adam: et tulit vnam de costis eius et edificauit costã quã tulerat dñs de adam in mulierẽ: ꝫ adduxit eam ad adam vt videret quid vocaret eã. Et vocauit nomẽ eius virago Quia de viro suo sumpta est. ℣ Hoc nunc os ex ossib⁹ meis: et caro de carne mea. Et voca. Gl'ia Quia. ℭ In.iij.nocł.añ.Preceptũ. ps Celi enarrant. ℣.Exaltare. ℭ Lectio sancti euangelij scõm matheum.xx.

In illo tẽpore. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnũ celorũ hõi patrifamilias: qui exijt primo mane cõducere operarios in vineam suã. Et reliqua. Mathei 20

Omelia beati gregorij pape.

In explanatiõe sua multa ad loquẽdum sancti euangelij lectio postulat. quã volo si possum sub breuitate perstringere: ne vos et extensa processio ꝫ prolixa expositio videatur onerare Regnũ celorꝫ patrifamilias simile dicitur: qui ad excolendã vineã suã operarios conducit. Quis vero patrisfamilias similitudinẽ rectius tenet qꝫ cõditor noster qui regit quos condidit/ et electos suos sic in hoc mundo possidet: quasi subiectos dñsi domo. Qui hic habet vineam vniuersam/ scilicet ecclesiã: que ab abel iusto vsqꝫ ad vltimũ electum qui in fine mũdi nascitur est quot sanctos ptulit: quasi tot palmites misit. Rm.

7 Tulit ergo dñs hominẽ et posuit eum in paradiso voluptatis. Ut operaretur ꝫ custodiret illum. ℣. Plãtauerat autẽ dñs deus paradisũ voluptatis a principio: in quo posuit hoiẽ qꝫ formauerat. Ut. lc. viij.

Hic itaqꝫ paterfamilias ad excolendã vineã suã mane hora tercia/ sexta / nona / ꝫ vndecima operarios conducit: quia a mundi huius initio vsqꝫ ad finem ad erudiendã plebẽ fidelium predicatores cõgregare nõ desistit. Mane etenim mundi/ fuit ab adam vsqꝫ ad noe. Hora vero tercia/ a noe vsqꝫ ad abraham Sexta quoqꝫ ab abraham: vsqꝫ ad moysen. Nona aũt a moyse vsqꝫ ad aduentum dñi. Undecima aũt ab aduentu dñi: vsqꝫ ad finẽ

mundi. In qua predicatores sci apli missi sunt: qui merce dēplenam et tarde venientes acceperunt. Rm.

Ecce adam quasi vnus ex nobis factus est sciens bonū et malum. Videte ne forte sumat de ligno vite et viuat in eternum. ℣ Cherubin et flameū gladiū atq; versatilē ad custodiendā viā ligni vite. Vi. Kl. ir.

Ad erudiēdā ergo dñs plebem suam quasi ad excolendam vineam suam: nullo tēpore destitit operarios mittere. Quia et prius per patriarchas et postmodū per legis doctores et prophetas: ad extremū vero per apostolos dū plebis sue mores excoluit quasi p operarios in vinee cultura laborauit Quamuis in quolibet modulo vel mensura quisquis cum fide recta bone actionis operator extitit huius vinee operarius fuit. Operator ergo mane hora tertia sexta et nona: antiquus ille q̄ hebraicus populus designatur. Quia i electis suis ab ipso mundi exordio dū recta fide deū studuit colere: quasi non destitit in vinee cultura laborare. Tu autē. Rm.

Ubi est abel frater tuus dixit dñs ad caim nescio dñe: nūquid custos fratris mei sum ego: et dixit dñs ad eum. Quid fecisti. Ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledicta terra in opere tuo: que aperuit os suum et suscepit sāguinem fratris tui de manu tua. Quid. Glia Etc. R. iteratur. Ubi est abel. Ab hac die vsq; ad pascha non dicatur Te deum. sine de tēporali siue de festis ecor fit seruitiū: sed semper nonū R. recipiatur. et hoc in festis. ix. lectio. tātū Nō eni repetatur R. in comme. beate marie nec de festo loci. Feriale Rm.

Fme. ℣ Dum deambularet dñs in paradiso ad aurā post meridiē: clamauit et dixit. Adā vbi es. audiui dñe vocē tuā. Et abscondi me. ℣. Vocem tuam dñe audiui in paradiso et timui: eo q̄ nudus essem. Et ab. R. In sudore vultus tui vesceris pane tuo dixit dñs ad adam. cū operatus fueris terram. Nō dabit fructus suos. Sed spinas et tribulos germinabit. ℣. Pro eo q̄ obedisti voci vroris tue plusq̄ mee: maledicta terra in opere tuo. Non da. Gloria. Sed. Hec duo R. ferialia cū suis ℣. dicātur feria. iiij. loco. viij. et. ix. R. de hystor. dñicali: in quacunq; feria. tertiꝰ noc. dñicalis hysto. dicendus sit. si tote fer vacauerint. Si autē loco. ℣. vel. vj. vel secūdi nocturni ℣. Excelsus super oēs gentes dñs. R. Et super celos gloria eius

In laudibus. añ.

Miserere mei deus et a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui. ps. Ipsum. fol. xviij. añ. Confitebor tibi dñe quoniam exaudisti me. ps. Confitemini. fo. ix. añ. Deus deus meꝰ ad te de luce vigilo quia factus es adiutor meus. ps. Ipsum. fo. vij. añ. Benedictus es in firmamento celi et laudabilis in secula deus noster. ps. Benedictus fo. vij. añ. Laudate dñm de celis. ps. Ipsum fo. vij. Cōz. Nescitis. hymnꝰ. Eterne rerū. ℣. Dñe refugium factus es nobis R. A generatione et progenie. hic ℣. dē in oībus dñicis in laud. vsq; ad. xl. añ

Simile est regnū celorū homini patrifamilias: qui exiit primo mane cōducere operarios in vineam suam dicit dñs. ps. Benedictus. Oratio. Preces ppli. A. lxx. vsq; ad pascha: nulla fit mēo. in sabbatis neq; in dñicis diebus: nisi festū ix. lec. vel trium accidāt in ipsa dñica vel in secunda feria. vel si septuagesi. ante puri. euenerit: tunc eni fit mēo. de sancta maria ad vtrasq; vesp. et ad matut. et ad missam sicut alias dictū est. Quacunq; autē feria fer. iij. lectio contigerit: totum seruitiū fiat de fer. cū noctur. vsq; ad. xl. nisi in sabbatis. In. xl. vero neq; seruitium fiat de tali festo. neq; memo. nisi ad vēs et ad matuti. de sancta maria. Ad. j. añ. Conuentione autem facta cū operariis ex denario diurno: misit eos in vineam suam. ps. Deus deus meus respice. fol. viij. Et ceteri pi. vtēs in prima dñica aduentꝰ dñi: excepto q̄ loco Cōfitemini. dicit ps. Dñs regnauit decorē. et hoc in oībus dñicis vsq; ad passionē obseruet Ad. iij. añ. Ite et vos in vineam meā:

et qđ iustũ fuerit dabo vobis. ps. Legem po. fo. xij. cp. Nescitis. Quida cle. ici-piat ℟. Adiutor me⁹. Chor⁹ plequat esto dñe. Ne dereliquas me. Cleri. cãtet Neq despicias me de⁹ salutaris me⁹. cho. Ne dereliquas me. Cle. Glia pri. Chor⁹ Adiutor me⁹. Cle. dicat ỽ. Ego dixi dñe miserere mei. ℟. Sana alam meã qa peccaui tibi. Oz. vts. Hoc codẽ mõ dicant ℟. sup hos quotidie ab hac die vsq ad cenã dñi: nisi i ferialib⁹ dieb⁹ ãte. xl. qñ de tpali agit: ita tñ q ifra passionẽ dñi sine ỽ Glia pa. dicãt ℂ Ad. vj. añ Quid hic stat⁹ tota die ociosi? rñderũt et dixerũt: nemo nos conduxit. ℟. Deke. t. xij

1.Cor.9 OMnis aũt qi agone cõtẽdit ch̃z. ab oibus se abstinet: z illi qdẽ vt corruptibilẽ coronã accipiãt: nos aũt incorruptam. ℟. Spes mea dñe a iuuẽtute mea. ỽ. In te cõfirmat⁹ sũ ex vtero de vẽtre matris mee tu es protector meus. A iuuẽ. ỽ. Dñs regit me. ℂ Ad. ix. ã Dixit paterfamilias oparijs suis. qđ hic stat⁹ tota die ociosi. at illi dixerũt. qa nemo nos cõduxit. ite et vos i vineã meã: z qđ iustũ fuerit dabo vobis. p. Virabi. Cpm

1.Cor.9 NOlo vos ignorare frẽs qm̃ patres nr̃i oẽs sub nube fuerũt: et oẽs mare trãsierũt / z oẽs in moyse baptizati sũt i nube z i mari. ℟. Ab occultis meis. Mũda me dñe. ỽ. Et ab alienis parce seruo tuo. Mũ. ỽ. Adiutor me⁹ esto. ℟. Dñe ne dereliquas me neq despicias me de⁹ salutaris me⁹ Hec ℟. cu suis ỽ. sup hos dñr oib⁹ do. vsq ad. xl. qñ de do. agit. ℂ Av vs ã. Sede a dextris p. Dixit do. cp. Nescitis q. hy⁹. Luc. ỽ. Dirigat dñe. an. Cũ aũt sero factũ esset: dixit dñs vinee procuratori suo. voca oparios et redde illis mercedẽ. p. Magn. Oz. Preces ppli tui. Qđ si fer. puriti. btẽ marie in hac do. vel in do. xl. cõtigerit nichil fiat de do. preter mẽo. Hysto. vero do. p ebdo. dicit: scz in tertia et. ỽ. et. vj. fe. Et tũc ℟. fe. nõ dñr: z expositio euãgelij / et ãe. sup lau. z cp. de hystoria / et ãne super p. Magnificat. et Benedictus et ãn. sup hos: eo anno oino pternittãtur. Eodẽ etiã ãno nichil fiat de festo scõr vedelti z amãdi pter mẽo. ad vẽs. z ad mat. de scã maria q precedet mẽo. de scto spũ. He sequentes ãne. dicuntur per ebdo. super p̃m. Benedictus. et Magnificat. qñ de fe. fit seruitium tñ añ Voca operarios et redde illis mercedem suã dicit dñs. ã. Dixit aũt pat familias amice nõ facio tibi iniuriã: nõne ex denario cõuenisti mecũ: tolle qđ tuũ est et vade. ã. Amice nõ facio tibi iniuriã. nõne ex denario cõueniisti mecũ: tolle qđ tuũ est et vade ã. Tolle qđ tuũ est et vade: qa ego bon⁹ rñ dicit dñs ã. Nõ licet mihi facere qđ volo: an ocls tu⁹ neq̃ est: qa ego bon⁹ sũ dicit dñs. ã. Erũt primi nouissimi et nouissimi primi: multi eni sũt vocati pauci vo electi dicit dñs. ãn. Sic erũt nouissimi primi et primi nouissimi. mlti eni sũt vocati pauci vo electi. ã. Multi eni sũt vocati. pauci vo electi dicit dñs ℂ Fe. ij. et ceteris fe. per ebdomadam dicantur ℟. ad matutinas de hystoria dñicali: secũdum ordinem noctur. ita tamen q ℟. feri. non omittantur. Lectio. j.

Gene. 1. IN principio creauit deus celum et terram. Terra aũt erat inanis et vacua: et tenebre erant super faciem abyssi: et spiritus dei ferebatur super aquas. Dixit aũt deus. Fiant lumi-

et sint in signa ⁊ tẽpora ⁊ dies ⁊ ãnos vt luceant in firmamẽto celi ⁊ illumi nẽt terrã. Et factũ est ita Fecitq; deus duo magna lumiaria Luminare ma ius vt p̃esset diei: et luminare min⁹ / vt p̃esset nocti: et stellas. Et posuit eas in firmamẽto celi vt lucerẽt super terrã et pẽssent diei ac nocti. et diuide rẽt lucẽ ac tenebras. Et vidit deus q̃ esset bonũ: et factũ est vespere et mane dies quartus. Tu aũt. Lectio secũda

Dixit aũt deus. P̃roducãt aque reptile aie viuẽtis ⁊ volatile su per terram sub firmamẽto celi. Crea uitq; deus cete grandia et oẽm animã viuẽtẽ atq; motabilẽ quã p̃roduxerãt aq̃ in species suas: et oẽ volatile scõm genus suũ. Et vidit de⁹ q̃ esset bonũ: bñdixitq; eis dicens. Crescite ⁊ multi plicamini: et replete aquas maris: a ucesq; multiplicentur sup terrã. Et fa ctũ est vespe ⁊ mane dies quit⁹. Le. iij

Dixit quoq; de⁹. P̃roducat ter ra aiam viuẽtẽ i genere suo. iu mẽta et reptilia ⁊ bestias terre secũdũ species suas. Factũq; est ita. Et fecit deus bestias terre iurta species suas. iumenta et oẽ reptile terre in genere suo. Et vidit deus q̃ esset bonũ: et ait. Faciam⁹ hoiem ad imaginẽ et simili tudinẽ nostrã: ⁊ p̃esit piscibus maris et volatilib⁹ celi / et bestijs vniuersq; terre oiq; reptili q̃ mouetur in terra Et creauit de⁹ hoiem ad imaginẽ et si militudinẽ suã. Ad imaginẽ dei creauit illũ / masculũ ⁊ feminã creauit eos Bñdixitq; illis deus: et ait. Crescite ⁊ multiplicamini: ⁊ replete terrã ⁊ sub icite eã. et dñamini piscib⁹ maris et volatilib⁹ celi: et vniuersis aiantibus q̃ mouẽt sup terrã. ¶ Feria. iij. Le. j.

Dixitq; de⁹. Ecce dedi vobis oẽm herbã afferẽtẽ semẽ su per terrã: ⁊ vniuersa ligna q̃ habent in semetipsis semẽ tẽ generis sui. vt sint vobis in escã et cunctis aiantibus terre / oiq; volucri celi / et vniuersis que mouẽt in terra / et in q̃bus est aia viuens: vt habeãt ad vescẽdũ. Et factũ est ita. Viditq; deus cũcta q̃ fecerat. ⁊ erãt valde bõa. Le. ij.

Igit pfecti sũt celi ⁊ terra: ⁊ ois ornat⁹ eor. cõpleuitq; de⁹ die se ptio op⁹ suũ q̃ fecerat: et requeuit die septio ab oi opere suo q̃ patrarat Et bñdixit diei septio ⁊ sanctificauit illũ q̃a in ipso cessauerat ab oi opere suo q̃ creauit deus vt faceret. Lectio. iij.

Iste sunt gñatiões celi ⁊ terre q̃ create sũt in die quo fecit dñs ce lũ ⁊ terrã / ⁊ oẽ virgultũ agri ãteq; ori reꝛ i terra: oẽmq; herbã regiõis p̃ius q̃ germinaret. Nõ eni pluerat dñs de⁹ sup terrã / ⁊ hõ nõ erat q̃ operaꝛ trã. Sz fõs ascẽdebat e tra irrigãs vniuersã superficiẽ terre. Formauit igit dñs de⁹ hoiem de limo tre. ⁊ ispirauit in faciẽ eius spiraculũ vite / ⁊ factus est homo in aiam viuentẽ. ¶ Feria. iiij. Le. j.

Plãtauerat aũt dñs de⁹ pa radisũ voluptat⁹ a p̃incipio in quo posuit hoiem quẽ fo mauerat P̃roduxitq; dñs de us de humo oẽ lignũ pulch̃ũ visu et ad vescẽdũ suaue. lignũ etiã vite i me dio paradisi: lignũq; scientie boni ⁊ ma li. Et fluui⁹ egrediebaꝛ de loco volup tatis ad irrigãdũ paradisũ. q̃ ide diui ditꝛ in quatuor capita. Nomẽ vni phy son ipse est q̃ circuit oẽm terrã euilath vbi nascit aurũ. ⁊ aurũ tre illius opti mũ est. Ibiq; inuenit bdelliũ ⁊ lapis o nichin⁹. Et nomẽ fluui⁹ secũdi geon. ipe est q̃ circuit oẽm trã ethiopie. Nomen vero fluminis tercij tygris / ipse vadit cõ tra assyrios. Fluuius vero quartus: ipse est eufrates. Tu autẽ. Lectio. ij.

Tulit igit dñs de⁹ hoiem ⁊ posu it eũ in paradiso voluptat⁹ vt operaꝛet ⁊ custodiret illũ. p̃cepitq; ei di cẽs. Ex omni ligno paradisi comede: de ligno autem scientie boni et mali ne comedas. In quocunq; eni die co mederis ex eo: morte morieris. Dixit quoq; dñs de⁹. Nõ ẽ bonũ esse hoiem ⁊ so lũ faciam⁹ ei adiutoriũ sibi. Le. iij.

Format⁹ igit dñs de⁹ de humo cũct⁹ aiantib⁹ tre et vniuersis vola-

tilibus celi: adduxit ea ad adã vt vide ret quid vocaret ea. Omne enĩ qđ vocauit adã aie viuẽtis: ipsum est nomẽ eius Appellauitq; adã noĩbus suis cũcta aiantia et vniuersa volatilia celi. ⁊ oẽs bestias terre Ade vero nõ iuenie bat adiutor similis eius. ¶ Fe. v. lec. j

Gene. 2. IMmisit ergo dñs deꝰ sopor rẽ in adã. Cũq; obdormisset tulit vnã de costis eiꝰ / et repleuit carnẽ pro ea. Et edificauit dñs deus costã quã tulerat de adã in mulierẽ. et adduxit eã ad adam. Dixitq; adã Hoc nũc os ex ossibꝰ meis et caro de carne mea. Hec vocabit virago: qm̃ de viro sumpta est. Quãobrẽ reliquet homo patrẽ suũ et matrẽ: et adherebit vxori sue. Et erũt duo in carne vna. Lectio secunda

ERant autẽ vterq; nudi / adã scilicet et vxor eius et non erubescebant. Sed ⁊ serpens erat callidior cunctis aiantibus terre q̃ fecerat dñs deus. Qui dixit ad mulierẽ. Cur precepit vobis deus vt non comederetis de oi ligno paradisi? Cui respondit mulier De fructu lignorũ que sunt in paradiso vescimur de fructu vero ligni quod est in medio paradisi pcepit nobis deꝰ ne comederemꝰ ⁊ ne tãgeremꝰ illud: ne forte moriamur. Lectio. iij.

DIxit autẽ serpens ad mulierẽ. Nequaquã morte moriemini. Scit enĩ deꝰ q̃ in quocũq; die comederitis ex eo. aperiẽtur oculi vestri ⁊ eritis sicut dij. sciẽtes bonũ et malũ. Vidit igit mulier q̃ bonũ esset lignũ ad vescendũ et pulchrũ oculis aspectuq; delectabile: et tulit de fructu illiꝰ et comedit. deditq; viro suo. Qui comedit et aperti sunt ocli ãborũ. Cũq; cognouissent se esse nudos / consuerũt folia ficus: et fecerunt sibi perizomata.

¶ Feria serta. Lectio prima.

Gene. 3. ET cũ audissent vocẽ dñi dei deãbulãtis in paradiso ad auram post meridiẽ: abscõdit se adam et vxor eius a facie dñi in medio ligni paradisi. Vocauitq; dñs deus adam: ⁊ dixit ei Adam vbi es? Qui ait. Vocem tuam audiui in paradiso: et timui eo q̃ nudꝰ essem et abscondi me. Cui dixit dñs. Quis enim indicauit tibi q̃ nudus esses / nisi q̃ ex ligno de quo preceperã tibi ne comederes comedisti. Lectio secunda.

DIxitq; adam. Mulier quã dedisti michi sociam dedit michi de ligno et comedi. Et dixit dñs deus ad mulierem. Quare hoc fecisti? Que respondit. Serpens decepit me. et comedi. Et ait dñs ad serpentẽ. Quia fecisti hoc: maledictus es inter oia animantia et bestias terre. Super pectꝰ tuũ gradieris et terram comedes cũctis diebus vite tue. Inimicicias ponã inter te et mulierem: et semen tuũ ⁊ semẽ illius. Ipsa cõteret caput tuũ et tu insidiaberis calcaneo eiꝰ. Le. iij

MUlieri quoq; dixit Multiplicabo erũnas tuas et cõceptus tuos. In labore paries filios et sub viri potestate eris: et ipse dñabit tui. Ade vero dixit. Quia audisti vocẽ vxoris tue / et comedisti de ligno ex quo preceperã tibi ne comederes: maledicta terra in opere tuo. In laboribus comedes eã: cũctis diebus vite tue. Spinas et tribulos germiabit tibi. et comedes herbas tre In sudore vultꝰ tui vesceris pane tuo / donec reuertaris in terram de qua sumptus es q̃a pulvis es ⁊ in puluerem reuerteris. Et vocauit adã nomẽ vxoris sue eua. eo q̃ mater esset cunctorũ viuentiũ. Tu autẽ.

¶ Dñica. in. lr. tota cãtetur hys. Fe. 2. 3. et sab. de cõmẽo. 1. A
Fe. 4. de fest. cũ noc. ¶ Do. in. lr. tota dicitur hys. et fe. scẽ 2. A
agathe differt vsq; ad. 3. fe. Fe. 4. ſ. et sa. de cõme. ¶ Do. 3. A
in. lr. to. cantet his. 2. vesp. erũt de 2m̃. et mẽo. de do. ⁊ de. ſ. maria. Fe. 2, ſ. et sab. de cõme. Fe. 6. de fe. cũ epla et euãg eiusdẽ feric. ¶ Do. in. lr. to. cantet his. Fe. 2. 3. et sabb. de 4 A
cõme. In anno dilluuii liet seruꝰ. de aplo in sab. et in. 6 fe. de. ſ. maria. In. ſ. fe. epla et euãge. de. 4. fe. et nunc ad hoc sab. vsq; ad inchoationẽ his. In principio accipietur 4. G. ⁊ inchoet ad do. l. ¶ Do. in. lr. to. ỏr hys. Fe. 4. de. ſ. 5. A
dõ epo et confe. ir. lec. oia de cõi. Fe. ſ. de. ſ. redda epo et cõ fes. oia de cõi. Fe. 2. 3. et sab. de cõme. ¶ Do. in. lr. to. dicit 1. B
his. et mẽo. tm̃ de fes. Fe. 2. 3. et. 6. de 2m̃. ¶ Do. in. lr. tota 2. B
ỏr his. et tm̃ mẽo. de. ſ. Fe. 2. 3. et sab. de cõme. ¶ Do. in. lr 3. B
to. ỏr his. Fe. 3. ſ. et sab. de cõme. ¶ Do. in. lr. to. ỏr his. Fe 4. B
2. 4. et sab. de cõme. Fe. ſ. de. ſ. mathia. In ãno dilluu. liat seruꝰ. de aplo. in. 6. fe. et tũc in. ſ. fe. liat vna 2m̃. ⁊ in 4 fe de fe. cũ epla et ce. de eadẽ fe. et tunc ad hoc sabbato vsq; ad inceptionem hystorie In principio accipietur 4 ā p̃o littera do. et inchoetur ad do. l. ¶ Do. n. lr. tota ỏr hi. Fe. ſ. B
2. ſ. et sab. de cõme. Fe. 3. de sancto damiano oia de cõi pnꝰ

Dñica in sexagesima.

cruxfel. Feria 4. de sancto eedda. ir. lr. oia de cõi vnĩ cõ
fel. et ponti. ¶ Do. in. lr. tota dicitur hysto. Fc. 2. 5. et sab.
de cõme. ¶ Do. in. lr. tota dick hysl. Fc. 2. 3. et sab. de ẽm
Fc. 5. epla et euange. de. 4. fc. ¶ Do. in. lr. tota dick hysl.
et tñ mco. de sctõ. Fer. 2. 5. et sab. de ẽm. Fc. 4. et. 5. de fc.
¶ Do. in. lr. tota dick hysto. Fc. 3. 6. et sab. de ẽm. Jn ãno
bissextili fiat festum. de aplo in. 5. fc. et tũc in. 4. fc. fiat vna
ẽm. in. 6. fc. de. fc. Et abhinc vsq; ad inceptionẽ hysto. Jn
principio accipietur. 4. B. et incipiet ad do. l. ¶ Do. in. lr
to. õr hysl. Fc. 1. 3. 3. de sctis. ir. lec. oia de cõi vnĩ ẽfc. ẽ põ
Fc. 5. 6. et sa. de ẽm. ¶ Do. in. lr. tota dick hy. et mco. de. l.
prioreto. et de scã maria. et fc. sci pauli dicit. in crast. Fc. 5
6. et sab. de ẽm. Fc. 3. de scõ cũ noc. ¶ Do. in. lr. to. õr hysl.
et mco. de fc. et de scta maria. 2. vẽs erunt de puri. et solẽ.
mco. de do. Fc. 4. et. 6. et sab. de ẽm. ¶ Do. in. lr. to. dick
hysl. Fc. 2. 5. et sab. de cõme. Fc. 3. de fc. cũ noc. Fc. 4. et. 6
de fc. R. per ordinẽ. et epla et euan. carũdẽ fc. ¶ Do. in. lr
to. õr hy. Fc. 2. de. fc. cũ noc. Fc. 3. 5. et sa. de ẽm. ¶ Do. i. lr
to. di. hysl. et fc. l. petri dicitur in crast. Fc. 5. 6. et sab. de
cõme. Jn ãno bissextili fiat festum. de aplo in 4 fc. et tunc
in. 3. fc. fiat vna cõme. ẽ in. 5. fc. dñr epla et euãge. de 4 fc
et abhinc vsq; ad. 2. dicit anguish accipick 4. L. pro littera
do. et incipick ad do. l. ¶ Do. in. lr. to. di. hysl. Fer. 4. 6. et
sab. de ẽm. Fer. 2. de scto cũ noc. ¶ Do. in. lr. totũ festum. de
pur. ad vitasq; vẽs et ad mat. fiat solẽ. mco. de do. et ad
miss. Fc. 3. et sab. de ẽme. et nichil de. 3. ẽme. et hy. õr fc. 2. 5
et. 6. et nichil de sctis ibidẽ cõtigen. nisi mco. tñ advẽs et
ad matu. de scã maria. miss. do. dicit in. 2. fc. ẽ in. 5. fc. epla
et euãge. de. 4. fc. Fc. 6. epla et euãge. eiusdẽ fc. ¶ Do. in
lr. to. di hysl. Fc. 3. 5. et sab. de ẽme. Fc. 2. de fc. cũ noctur.
¶ Do. in. lr. to. di. hy. et tñ mco. de fc. Fc. 2. 3. et. 5. de cõme
Fc. 4. ẽ. 6. de fc. epla et euãge. carũdẽ fc. ¶ Do. in. lr. tota
di. hy. 2. vẽs erũt de aplo: et solẽ. mco. de do. Fc. 3. 5. et 6 de
cõme. Sab. de scõ dauid. Orõ ẽt. de cõi vnĩ ẽfc. et ponti.
Jn anno bissextili fiat fer. de scõ mathia in. 3. fc. ẽ tunc in
2. fc. 5. et sab. de cõme. Et abhinc vsq; ad inceptionẽ hysl.
Jn principio accipietur. 5. D. p littera do. et ichoick ad do
l. ¶ Do. in. lr. to. di. hy. Fc. 3. 4. 5. de ẽm. Fc. 2. de fc. cũ noc
¶ Do. in. lr. to. di. hy. Ad. 1. vẽs q erũt de puri. fiat sol. mco
de do. et nulla mco. de l. blasio ad has vẽs sz ad matu. ẽ ad
miss. fiat mco. de l. blasio. 2. vẽs erũt de do. et mco. de cõme
Fc. 2. 5. et sab. de ẽme. ¶ Do. in. lr. to. dici. hysl et tñ mco.
de fc. Fc. 2. 3. et sab. de ẽme. Fc. 4. et 6. de fc. ¶ Do. in. lr.
tota dici. hy. Fc. 3. 5. et sab. de ẽme. ẽ in 2. fc. õr nulla Sal
popli ¶ Do. in. lr. to. di. hy. et fel. l. mathie. dicit. in crast.
Fc. 3. 4. ẽ. 5. de ẽm. Fc. 6. de. l. dõ. epo ir. lec. oia de cõi vnĩ
cõfel. et ponti. Jn ãno bissextili in sab. de l. dõ. Et tunc ab
hoc die vsq; ad inceptionẽ hysl. Jn principio accipietur 5
E. p littera do. et ichoetur ad do. l. ¶ Do. in. lr. to. di. hysl.
et mco. tñ de fel. et de l. maria. Fc. 2. 4. et sab. de comme
Fc. 3. de fc. cũ noc. ¶ Do. in. lr. to. di. hy. Fc. 4. 5. ẽ sab. de
cõme. ¶ Do. in. lr. tota di. hy. Fc. 2. 3. et sab. de cõme. Fc. 5
de fel. cũ milla de 4 fc. ¶ Do. in. lr. to. di. hy. Fc. 2. 3. et 4
de cõme. Sab. de sancto mathia. Jn ãno biss. in. 2. fc. se
ẽn. õr de l. mathia. et tũc in sab. õr de l. maria. et in 4 et 6
fc. de fc. Epla et euãge. carũdẽ fc. Ad hac die vsq; ad ices
pnus. hy. Jn principio accipietur. 4. F. p littera do. et in
choetur ad do. l. ¶ Do. in. lr. to. di. hy. Fc. 2. 3. et sab. de cõ.
Fc. 5. de l. dõ. epo. ir. lec. de cõi vnĩ cõfel. et põti. Fc. 6. de
l. eedda epo. ir. lec. de cõi vnius confessoris ẽ pontificis.

¶ Dñica in sexagesima. Ad vẽs añ. Benedictus. õs. Ipsum. Capitulum.

2 Cor. 11

LIbenter sufferetis insipiẽtes cũ
sitis ipsi sapientes. Sustinetis
enĩ si qs vos in seruitutẽ redigit: si qs
devorat: si quis accipit: si quis extolli
tur si quis in faciẽ vos cedit. R. Volẽs
noe. viij. hy. De⁹ creator. ℣. Vespertia
õro. ã. LOquẽs dñs ad noe ait: ponã ar
cum meũ in nubib⁹ celi: ẽ erit signũ fede-
ris iter me ẽ iter terrã. ps. Magn. Oõ.

DEus qui cõspicis quia ex nulla
nostra actiõe cõfidim⁹: cõcede
propicius: vt cõtra oia aduersa docto
ris gentium protectione muniamur
Per dñm. Ad matu. Inuita. Quoniã
deus magnus dñs. Et rex magnus super
oẽs deos. ps Venite. hy⁹. Primo diex.
¶ In primo noc. ãn. Seruite dño. ps.
Beatus vir. fo. ij. ℣ Memor fui nocte.
Hac die dnica in primo noc. et per to
tã ebdo. legãtur lectiones de noe quã
do de temporali agitur vsq; ad abra
ham. Genesis quinto. Lectio prima.

Gen. 5.

NOe vero cum quingẽtorum
esset annorum: genuit sem/
chã/ẽ iaphet. Cũq; cepissent
hoies multiplicari sup terr
rã ẽ filias pcreassẽt: vidẽtes filij dei fi
lias hoim q; essẽt pulchre/acceperũt si
bi vxores ex oñib⁹ quas elegerãt. Di
xitq; de⁹. Nõ permanebit spirit⁹ me⁹
in hoie in eternũ ꝙa caro est. Erũtq;
dies illi⁹ centũ viginti annor. Tu. R.
NOe vir iustus atq; perfectus cum deo
ambulauit. Et fecit omnia quecũq; pre
pit ei deus. ℣. Noe vero inuenit gratiam
ante dñm deum. Et fe. Lectio secunda.

GYgantes aũt erant super terrã
in diebus illis Postq; enĩ ingres
si sunt filij dei ad filias hominũ illeq;
genuerunt: isti sunt potentes a seculo
viri famosi. Vidẽs aũt deus q; multa
malicia hoim esset in terra: et cuncta
cogitatio cordis intẽta esset ad malũ
oi tẽpore: penituit eũ q; hominẽ fecis
set in terra. Et precauẽs in futurũ ẽ ta
ctus dolore cordis intrisecus: delebo
(inquit) hoiem quẽ creaui a facie ter
re ab hoie vsq; ad animãtia/a reptili
vsq; ad volucres celi penitet enĩ me fe
cisse eos. Tu autem dñe. Rm.
DIxit dñs ad noe: finis vniuersę carnis
venit coram me. Repleta est terra iniqui
tate eorum et ego disperdam eos cũ terra.
℣. Fac tibi archam de lignis leuigatis mã
siunculas in ea facies. Repleta. L. cõ. iij.

NOe vero invenit grãm coram
dño. Hę sunt generationes noe

Noe vir iustus atq; pfect⁹ fuit in gene rationib⁹ suis: cū deo ābulauit. et ge= nuit tres filios: sem/cham/ et iaphet. Corrupta est aūt ois terra coꝝ deo: ⁊ repleta est iniqtate. Cūq; vidisset de⁹ terrā esse corruptā (ois qppe caro cor ruperat viā suā super terrā) dixit ad noe. Finis vniuerse carnis venit coram me. Repleta est terra iniqtate a facie eorū: ⁊ ego dispderā eos cū terra. Fac tibi archā de lignis leuigatis. māsiū= culas in archa facies: ⁊ bitumie linies intrinsec⁹ ⁊ extrisec⁹/ ⁊ sic facies eā Tre cētoꝝ cubitoꝝ erit lōgitudo arche qui quaginta cubitorū latitudo: et trigi= ta cubitorū altitudo illius. Fenestrā in archa facies: et in cubito cōsumma bis summitatē eius. Hostium autē ar che pones ex latere deorsum cenacula et tristega facies in ea. Tu autē. ℣m. Quadraginta dies et noctes aperti sunt 3 celi: et ex oi carne habente spiritū vite. In gressi sūt in archā. Et clausit hostiū a foris dñs. ℣ Noe vero et vxor eius: filii eius et vxores filiorū eius. Ingressi. Gloria. Et. In. ij. noctur. añ. Bonorū. ps. Cōser= ua. ℣ Media nocte. Medie lectiōes de sermone beati iohannis epi: de lapsu primi hominis. Lectio quarta.

De scrip. iohannis episcopi. de lapsu pmi hois

Quemo est q̄ nesciat i pncipio ho= minē sic a deo plasmatū esse vt instrueret prudētia/ informaret consi lio/ rationis capax diuia puidētia red deret. Instrueret iḡ prudētia/ qua ho stis calliditatē vitaret. cōsilio/ quo sa lutaria ac recta q̄reret. ratione: qua deo genitori parēdū esse cognosceret. Eteni dñs deus videns hominē inno= centē quē fecerat/ instruxit/ monuit et armauit. Quippe q̄ cū diabolo fuerat pugnatur⁹/ velut q̄busdā armis hoc est prudētia/ cōsilio/ rōne fuerat istru= ēdus. Addidit pterea legē qua dei vo= lūtatē cognosceret/ et q̄d cōtēnēti eue= nire posset/ addisceret Qui q̄dē homo icautus dū dyabolo persuadēti magis q̄ dño iubēti cōsensit/ sic ⁊ vitā quā ha buit perdidit/ ⁊ morte quā ignorabat accepit. Stabat adā inter vxorē et dy abolū/ inter euā ⁊ hostē/ inter mulierē ⁊ serpētē. Dyabol⁹ persuadet vt noce at/ eua consentit vt pereat Dyabolus mulierē astutia fallēti circūuenit: mu lier incauta serpentinū vir⁹ excepit. Dyabolus quod per se nō potuit: per vxorem adam prothoplastū circūue= nit. Adam vero per vxorē inuenit ite= ritū: quā a deo acceperat in auxilium Prochdolor. Prospera in cōtrariū ce= dunt: vtilia perniciē operant. Deniq; plus adā domesticis: q̄ inimici iaculis leditur. Plus proprio q̄ hostili ēse pe= rimitur: plus mulieris q̄ externo gla dio vulnerat. Accessit eni serpēs sub= tilis vt falleret: et accessit non vt viro sed vt mulieri serpentinū virus infli= geret. Accessit inq̄: vt vnius cōsensu vtrisq; nocere potuisset. Soli persua det quod ambobus obesset: vtrisq; ob fuit quod vnius animum malicia ser pentis infecit. Tu autem dñe. ℣m. Edificauit noe altare dño: offerēs super illud olocausta. odorat⁹ est dñs odorē sua= uitatis: et benedixit eis dicens. Crescite et multiplicamini et replete terram. ℣. Ecce ego statuā pactum meū vobiscum: et cum semine vestro post vos. Crescite. Lcō. v.

Deniq; cōsētiēs mulier talis cir= ca vir extitit qualē circa se ma licia serpētis inuenit. Ab eo pluasa est et pluasit. infecta est et ifecit/ decepta est et decepit. Que q̄dē mulier feritur sentētia duplici: vna ppria/ altera cōi Propria qua filios parere in dolore p̄ cepta est. Cōmuni: qua cū viro morti addicta est. Altera qua serpenti assen sit: altera qua marito persuasit. De sensu eni/ in mortis sētētiā icidit. De pluasu in dolore filios parere meruit Hāc igit sentētiā ⁊ q̄ nō nouit: dū pati tur discit. ⁊ q̄ nescit/ dū erpūgit sentit ⁊ q̄ ignorat/ dū erpetit agnoscit. Pro= nephas p̄ceptū dei cōtēnitur et pluā= sio serpētis audit. Despicitur de⁹ pro uidēs/ et serpēs audit decipiēs. Sper= nūt salutaria monita/ et recipiuntur venenata colloq̄a Unde addicitur ho mo ex sētēptu morti/ qui maluit obedi

re serpẽti. Spoliantur gloria: dignitate priuantur. Facti sunt quod non erant: dũ amittũt quod fuerãt. Adeo gaudet serpẽs ppetrasse quod voluit letaꝝ pemisse hominẽ qđ optauit. Exultat malicie effect⁹ in hois deceptiõe ipleſſe: ⁊ nescit infelix vulneratũ semet dũ vulnerat/ trucidatũ dum trucidat dum hominem perimit: seipsum esse peremptum. Cõtristatur et deus hominem ante sentẽtiam mortis meruisse quam vitã: meruisse interitum q̃ salutem: gram cõtempsisse q̃ mortẽ Sed tñ plus malicia serpẽtis q̃ hois ⁊ẽptu cõmot⁹ est: plus fallaciã diaboli q̃ hois pfidiã denotauit. Adeo dñs de⁹ et sencciã execrat⁹ est hostis: et casum miseratus est hois. Crudelitatẽ hostis erhorruit et deceptũ hoiem paterna pietate cõdoluit. Inimici atrocitate pmot⁹ est: et hoiem clemẽter doluit qui decept⁹ est. Deniqꝫ dñs deus. Vbi es inqt adã? Ad cõfessionẽ puocat dũ interrogat. Vult cũ fateri peccatũ dũ ab eo iqrit admissum. Querit misereri/ dũ cũ eo de culpa colloqtur. Venia cogitat q̃ casũ cõtẽpte legis icusat. Obiurgat culpã vt possit retribuere veniã. Vt quos formare istruẽdo nõ potuit: eos possit ⁊fitẽdo purgare Accipiũt idumẽta pellicea. vt qui cõfessi delictũ iam fuerant veniam cultus humiliate perciperent. Vm.

Ponã arcũ meũ i nubib⁹ celi dixit dñs ad noe Et recordabor federis mei qđ pepigi tecũ. ỹ. Cũqꝫ obduxero nubib⁹ celũ appare bit arcus me⁹ in nubibus celi. Et. Lcõ. vj

Ostẽdit dñs qb⁹ officijs possint delicta purgari: ostẽdit cõfessione et deformitate cult⁹ veniã posse facillime ipetrari. Vt enĩ cõtumacia est celare qđ deo teste cõmiseris: sic periculosum sit spẽdore cultus animi innocẽciã mẽtiaris. Nemo itaqꝫ nemo peccatorũ vicia desperata leticia cõtegat nemo ifecto delictis aio dissimulationis virus infundat. Animi vicia corporis merore mõstrẽt. Si veratus est anim⁹ lugeat corp⁹ qñ quotiẽs corp⁹ in causa est: anim⁹ mestricia ⁊doleſcit Certe quale est corpis vicia sine aĩ cõpassiõe esse nõ posse: tale est animi vicia corporis ⁊passione priuari. Parit cõtristẽtur: vt pariter veniã cõsequãt Dñm vtroqꝫ simul aut bñficio foueri/ aut iniuria verari necesse est. Nec enĩ aliud est hõmo q̃ corporis aiqꝫ ⁊cretio Hec enĩ duo q̃tũ diffinitiõib⁹ differũt tñ hoiem dũ iũgũtur efficiũt. Vt enĩ in vita separari non possunt: ita nũq̃ boni maliqꝫ merito separãtur. Vt enĩ nõ potest a corpis bonis anim⁹ separari: ita ab animi malis corp⁹ nõ potest dissociari. Si enĩ dei iudicio vtreqꝫ substãtie aut supplicio aut pmio expũgũtur: cur nõ et in isto seculo parit aut mestricia aut leticia pfruũt. Vnde tibi christiane excusatio nulla est: qui post seruitutẽ liberat⁹ es post captiuitatẽ redẽpt⁹/ post verationẽ curatus/ post interitũ restitut⁹. Habes in monitis qđ exerceas: habes exẽpla q̃ timeas. Adã enĩ nec fallaciã diaboli norat nec decepti cuiusq̃ casum defleuerat. qui q̃dẽ forsan posset euadere: nisi prior cũ hoste dũ ⁊fligit occũberet. Deiã instruit dñs: tibi gestorũ exempla proposuit. Ecce (inquit) sanus factus es: iam noli peccare: ne quid tibi deteri⁹ fiat Noli inquit peccare post veniam noli vulnerari post curã. noli fordidari post gratiã. Cogita (iquit) o homo grauiorẽ culpam esse post veniam: renouatũ vulnus peius dolore post curam: molestius hominem fordidari post gratiam. Quare indulgentie ingratus est. qui post veniã peccat. sanitatis indignus est/ qui semet postq̃ curatus est vulnerat. Nec mundari meretur qui seipsum post gratiam fordidat. Porro qui post ablutionem non peccat/ meretur et premium. qui post curam cautus est/ sanitatis possidet donum. qui gratiam illesam tenuerit. eternitatis accipiet regnum. Graue est enim hominem instructum delinquere/ grauius iam absolutũ peccare: Seruo peior est qui patronum

post datam libertatē offendit. Beneficij ingrat⁹ est qui datorē tumoris arrogātia despicit. Quare aut salutē de exēplo acquire/aut de cōsortio similē sētentiā metue. ne seuer sentias iudicē: q benignū cōtēpseris persuasorē Rm

Per memetipsū iurauī dicit dñs: non adiciā vltra aquas diluuii super terrā: pacti mei recordabor. Ut non perdam aquis diluuii oēm carnē. ℣. Ponā arcū meū in nubibus celi: et iurabo per dexterā meā. Ut. Gloria. Ut. ℣ In. iij. noctur. añ. Preceptū. ps. Celi enarrant. fo. v. ℣. Exaltare dñe. Secundum lucam. viij.

Luce. 8.

IN illo tēpore. Cū turba plurima cōuenirēt et de ciuitatibus properarēt ad iesū: dixit p similitudinē Exijt q seminat semiare semē suum. Et re. Omelia beati gregorij pape. Lectio scti euangelij quā modo fres audistis: expositiōe nō indiget sed āmonitione. Quā enī per semetipsū veritas exposuit: hanc discutere humana fragilitas nō presumit. Sed est quod sollicite in hacipsa expositione dñica pēsare debeam⁹. qa si nos vobis semē verbū/agrū mundū/volucres demonia/spinas diuitias significare dicerem⁹: ad credēdū nobis forsitan mēs vestra dubitaret. Unde et idē dñs per semetipsum dignatus est exponere qd dicebat vt sciatis rerum significationes querere: in his etiam que p semet ipsum voluit explanare. Rm.

7 Requieuit archa mēse septimo super mōtes armenie. Et aque ibāt et decrescebant vsq ad decimū mēsem.. ℣. Decimo enim mense prima die mensis cacumina mōtiū apparuerunt. Et aque.

EXponēdo ergo qd dixit: figurate se loqui innotuit: quatenus nos certos redderet cū vobis nostra fragilitas verborū illius figuras aperiret. Quis enim michi vnq̄ crederet si spinas diuitias interpretari voluis sem. marime cū ille pūgāt iste delectēt Et tñ spine sunt: quia cogitationū suarū punctionibus mentē lacerāt. Et cū vlq ad peccatū pertrahunt: quasi inflicto vulnere mētē cruciāt. Quas bene hoc in loco (alio euāgelista testāte) nequaq̄ dñs diuitias: sed fallaces diuitias appellat. Fallaces enī sunt: que nobiscum diu manere nō possunt Fallaces sunt: que mentis nostre inopiam non expellūt. Sole autē vere diuitie sūt: que nos diuites virtutibus faciunt. Tu autem dñe. Rm.

8 Volēs noe scire si iā cessassent aque: emisit colūbā que ramū virētis oliue in ore suo deferēs. Ad archā reuersa est. ℣. Deferēs aūt signū clemētie dei columba in ore suo. Ad archam. Lectio nona.

SI ergo fres charissimi esse diuites cupitis: veras diuitias amate. Si culmē veri honoris queritis: ad celeste regnum tendite. Si gloriā dignitatū diligitis: in illa superna āgelorū curia ascribi festinate. Verba dei que aure percipitis: mente retinete. Cib⁹ enī mētis: est sermo dei. Et quasi acceptus cibus stomacho languēte reiicitur: quādo auditus sermo in vētre mēorie nō retinetur. Sed quisq̄s alimenta non retinet: huius profecto vita desperatur. Eterne ergo mortis periculū formidate: si cibū sctē predicationis accipitis sed verba vite/idest alimenta iustitie in memoria nō tenetis. Ecce transit oē qd agitis/et ad extremū iudiciū sine vlla momēti interpositione quotidie volētes nolentesq̄ properatis. Cur ergo amatur qd relinquitur. Cur illud negligitur/quo peruenitur. Memētote qd dicit: si q̄s habet aures audiēdi: audiat. Dēs enī qui illic aderant aures corporis habebant. Sed quia cunctis aures habentibus si quis habet aures audiēdi audiat/dicit: aures proculdubio cordis requirit. Curate ergo vt acceptus sermo in cordis aure remaneat. Curate ne semē iuxta viā cadat/ne malignus spūs vēiat/q a memoria verbū tollat

Ebdo. sexagesime.

Curate ne petrosa terra semen excipiat: et fructū boni operis sine perseuerantie radicibus mittat. Tu au. Rm

Benedicens ergo dñs noe: ait nequaquā vltra maledicā terre propter hominē. Ad imaginem quippe dei factus est homo. ỽ. Hoc erit signū federis inter me et terrā: arcū meū ponā in nubib⁹ celi. Ad. Glia pri. Ad. ỽ⁹. Excelsus. ℂ In laudibus. añ.

1. Cor. 1.

Secundū multitudinē miserationū tuarū dñe dele iniquitatē meā. ps. Miserere. fo. xviij. añ. Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. ps. Confitemini. fol. ix. añ. Ad te de luce vigilo deus vt videam virtutem tuā. ps. Deus deus. fol. vij. añ. Hymnū dicite et superexaltate eum in secula. ps. Benedicite. fo. vij. añ. Oēs āgeli eius laudate dñm de celis. ps. Laudate. fo. vij. Cpm Libenter suffertis hymn⁹. Eterne rerū. ỽ. Dñe refugiū. añ. Cū turba plurima cōuenirent ad ihesum et de ciuitatibus properarent ad eum dixit per similitudinē: exiit qui seminat seminare semen suū. ps. Benedictus. or. Deus qui conspicis. ℂ Ad. j. añ. Semen cecidit in terrā bonam: et attulit fructū aliud centesimū aliud sexagesimū. ps. Deus deus meus respi. fo. viij. ℂ Ad iij. añ. Semen cecidit in terrā bonā: et attulit fructū in pātientia. ps. Legem po. fo. xij. Cpm. Libenter suffertis. Ry. et ỽ. sicut in prorima dñica precedenti ad oēs horas dicunt. ℂ Ad vj. añ. Iesus hec dicens clamabat: qui habet aures audiēdi audiat. ỽ. Defecit. fo. xiij. Cpz.

1. Cor. 1

Scio hominē in chisto ante annos quattuordecim siue in corpore siue extra corpus: nescio / deus scit raptū huiusmodi vsq; ad tertium celum. ℂ Ad. ix. añ. Uobis datum est nosse mysteriū regni dei ceteris autē in parabolis: dixit iesus discipulis suis. ỽ. Mirabilia. fo. xiij. Capitulum.

1. Cor. 11

Scio huiusmodi hoiem siue in corpore siue extra corp⁹ / nescio deus scit: quoniā raptus est in paradisum: et audiuit archana verba q̄ non licet homini loqui. Ad vēs añ. Sede a dextris. ℞s Dixit dñs. fo. xl. cpm. Libenter suffertis. hymn⁹. Lucis creator. ỽ⁹. Dirigatur. añ. Qui verbū dei retinent corde bono et optimo: fructum afferūt in patientia. ps. Magnificat. Or. Deus qui conspicis. ℂ Quotidie per ebdo. dicuntur Ry. ad matu. secūdum ordinē noct. hysto. dñicalis. qñ de se. agitur. He sequētes añe. dicūt p ebdo super pm. Benedict⁹. ⁊ Magnificat. añ. Semen est verbū dei: sator autē christus ois qui audit eū: manebit in eternum añ. Quod aūt cecidit in terram bonā. hi sunt qui in corde bono ⁊ optimo verbū dei retinent: et fructum afferunt in patientia. añ. Si vere fratres diuites esse cupitis: veras diuitias amate. añ. Si culmen veri honoris queritis: ad illā celestē patriam ꝙtotius properate. ℂ Fer. ij. Lectio. j.

Gen. 6.

Ece ego adducam diluuiū aquas super terrā: vt interficiam oēm carnē in qua spiritus vite est subter celū: et vniuersa que in terra sunt consumēt Ponāq; fedus meū tecū ⁊ ingredieris archam tu et filij tui: vxor tua et vxores filiorū tuorū tecum. Et ex cunctis animātibus vniuerse carnis bina induces in archam: vt viuant tecū masculini sexus et femininī. De volucribus iurta genus suū ⁊ de iumentis in genere suo / et de oī reptili terre secundū genus suum: bina de oībus ingredientur tecum vt possint viuere. Tolles igitur tecum ex oībus escis q̄ mandi possūt et corportabis apd te: ⁊ erūt tā tibi ꝙ illis in cibum. Lectio secūda

Fecit ergo noe oīa que preceperat illi deus. Dixit itaq; dñs ad illum. Ingredere tu et ois domus tua in archam. Te enim vidi iustum corā me in generatione hac Ex oībus aiantibus mundis tolles septena ⁊ septena masculū et feminā. De animātibus vero imundis: duo et duo / masculū et feminā. Sed et de volatilib⁹ celi que sunt munda: septena et septena / masculū et feminā: vt saluetur semen super faciem vniuerse terre. Ad

huc enim ꝫ post dies septē ego pluam
super terrā quadragita diebus et qua
draginta noctibus: et delebo oēm sub
stantiam quā feci de superficie terre.
Fecit ergo noe oia que mādauerat et
dñs: eratq; sexcentor ānor qñ diluuij
aque inundauerūt sup terrā. Lcō. iij.

ET ingressus est noe et filij eius
uxor eius et uxores filiorū eius
cū eo in archā: propter diluuij aquas
De animātib⁹ quoq; mundis et imū-
dis: et de volucribus et ex oi quod mo
uetur super terram: duo et duo igres
sa sunt ad noe in archā masculus ꝫ fe
mina: sicut pceperat deus noe. Cū
transissent septem dies: aque diluuij
inundauerunt super terrā. Anno sex
centesimo vite Noe mense secundo /
septimodecimo die mēsis rupti sunt
oēs fōtes abyssi magne et catharacte
celi aperte sunt: et facta est pluuia su-
per terrā quadraginta diebus et qua-
draginta noctibus. ℂ Fer. iij. Lcō. j.

Gene. 7. IN articulo autē diei illi⁹ in-
gressus est noe / sem / cham /
et iaphet filij eius. uxor illi⁹
et uxores filiorū eius cū eis
in archam: ipsi et omne animal scōm
genus suū: uniuersaq; iumenta secū-
dū genus suū / ꝫ omne quod mouetur
super terrā in genere suo cunctūq; vo
latile secūdū gen⁹ suū / uniuerse aues
oēsq; volucres ingresse sunt ad noe in
archam bina ex bina ex oi carne: i qua
erat spiritus vite: et que ingressa sūt
mascul⁹ et femina ex omni carne in
troierunt sicut pceperat ei deus: et in
clusit eū dñs defor. Tu. Lectio. ij.

HActūq; est diluuiū quadraginta
diebus et quadraginta noctib⁹
super terrā: ꝫ multiplicate sunt aque
Et leuauerunt archā in sublime a ter
ra / vehementerq; inundauerūt: ꝫ oia
repleuerunt in superficie terre. Por-
ro archa ferebat super aquas. ꝫ aque
prevaluerunt nimis sup terrā. Oper
ti sunt omnes montes excelsi sub uni
uerso celo. Quindecim cubitis altior
fuit aqua sup mōtes quos operuerat.

QOnsumptaq; est oīs caro que mouebatur super ter-
ram: volucrū aiantiū bestiarū / oimq;
reptiliū que reptant super terrā uni-
uersi hoies et cuncta in quibus spira-
culum vite est super terram mortua
sunt. Et deleuit deus oēm substantiā
que erat super terram ab hoie usq; ad
pecus: tā reptile ꝙ volucres celi: et de
leta sunt de terra. Remansit aūt sol⁹
noe et qui cū eo erāt in archa. Obtinu
erūtq; aque diluuij tras: cētū quiqua
ginta diebus. ℂ Feria. iij. Lectio. j.

REcordatus est aūt deus noe Gene. 8.
cūctorūq; aiantiū et oim iu
mentorū que erant cum eo
in archa: et adduxit spiritū
super terram et iminute sūt aque / et
clausi sunt fontes abyssi ꝫ catharacte
celi: et prohibite sunt pluuie de celo.
Reuersiq; sunt aque de terra euntes ꝫ
redeuntes: ꝫ ceperunt minui post cen
tum quinquaginta dies. Lectio 1da

BEquieuit archa mense septimo
vicesima septima die mensis su
per mōtes armenie. At vo aque ibāt
et decrescebāt usq; ad decimū mēsem.
Decimo autē mense: primo die mēsis
apparuerūt cacumina montiū. Cūq;
trāsissent quadraginta dies: aperiēs
noe fenestrā arche quā fecerat: dimi-
sit coruū. Qui egrediebatur: et nō re-
uertebatur donec siccarētur aque su-
per terram. Tu autem. Lectio. ij.

EMisit quoq; colūbā post eum:
vt videret si iā cessassent aque
super faciem terre. Que cū non inue-
nisset vbi requiesceret pes eius: reuer
sa est ad eum in archā Aque enī erant
super uniuersam terram. Extenditq;
manū: et apprehensam intulit in ar-
cham. Expectatis autē vltra septem
diebus alijs: rursum dimisit colūbaz
ex archa. At illa venit ad eum ad ve-
speram: portans ramū olive virenti-
bus foliis in ore suo. Intellexit ergo
noe: q; cessassent aque super terrā. Ex
pectauitq; nichilomin⁹ septē alios di-
es: et emisit colūbā que non est reuer-

sa vltra ad eum. ℂ Feria. v. Lectio. j

Genes. 8. IGitur sexcentesimo primo anno vite noe: primo mēse/ prima die mensis: iminute sunt aque sup terrā. Et aperiens noe tectū arche respexit: viditq; q̄ siccata esset superficies terre. Mense secundo septima & vicesima die mēsis arefacta est terra. Locutus est aūt dñs ad noe dicens. Egredere de archa tu et vxor tua/ filij tui et vxores filiorū tuorum tecum Cuncta animātia que sunt apud te: et omni carne tā in volatilibus quā in bestijs & vniuersis reptilibus que reptāt super terrā educ tecū: et egredimini sup terrā. crescite & multiplicamini super eā. Lectio. ij.

EGressus est ergo noe et filij ei⁹: vxor illius et vxores filiorū ei⁹ cū eo: sed et oia animātia/ iumēta & reptilia que reptant super terram secūdū genus suum: de archa egressa sūt Edificauit aut noe altare dño: et tollens de cunctis pecoribus & volucrib⁹ mundis: obtulit holocausta super altare. Odoratusq; est dñs odorē suauitatis: et ait. Nequaq̄ vltra maledicam terre propter hoies. Sensus enī et cogitatio humani cordis: in malū prona sunt ab adolescentia sua. Non igitur vltra percutiā oēm aiam viuentē sicut feci. Cunctis diebus terre sementis et messis frig⁹ & estus estas & hyēs nox et dies nō requiescent. Lectio. iij.

BEnedixitq; deus noe et filijs ei⁹ et dixit ad eos. Crescite et multiplicamini: et replete terrā: et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terre: et super oēs volucres celi cum vniuersis que mouētur in terra Oēs pisces maris manui vestre traditi sunt: & omne quod mouetur & viuit erit vobis in cibum. Quasi olera virētia tradidi vobis oia: excepto q̄ carnē cum sanguine non comedetis. Sanguinē enī animarū vestrarū requirā de manu cunctarū bestiarū: et de manu hois. De manu viri et fratris eius requirā animā hois Quicunq; effuderit humanū sanguinē: fūdet sanguis illius. Ad imaginē quippe dei: factus est homo. Vos aūt crescite et multiplicamini: et ingredimini super terram et implete eam. ℂ Feria. vj. Lectio. j.

Genes. 9. VEt quoq; dixit deus ad noe et ad filios eius cū eo. Ecce ego statuā pactū meū vobiscū et cū semine vestro post vos: et ad oēm aiam viuentē que est vobiscū tā in volucribus q̄ in iumentis & pecudibus terre cunctisq; que egressa sūt de archa: & vniuersis bestijs terre. statuam pactū meū vobiscū: et nequaq̄ vltra interficietur ois caro aq̄s diluuij: neq; erit deinceps diluuiū dissipans terram. Tu autē. Lectio sexta

DIxitq; deus. Hoc est signū foederis qđ do iter me & vos et ad oēm animā viuentē que est vobiscum in generationes sempiternas. Arcū meum ponā in nubibus celi: & erit signū foederis inter me et inter terrā. Cūq; obduxero nubibus celum: apparebit arcus meus in nubibus & recordabor foederis mei quod pepigi vobiscū: & cū oi anima viuente que carnē vegetat. Et non erūt vltra aque diluuij ad delendā vniuersam carnē. Eritq; arcus meus in nubibus: et videbo illū et recordabor foederis sempiterni quod pactum est inter deū et inter oēm aiam viuentē vniuersę carnis que est super terrā. Dixitq; de⁹ noe. Hoc erit signū foederis quod constitui inter me & omnem carnē super terram. Lectio. iij.

ERant igitur filij noe qui egressi sūt de archa: sem/ cham/ et iaphet. Porro cham ipse est pater chanaā. Tres isti sunt filij noe: et ab his disseminatū est omne genus hoim super vniuersam terrā. Cepitq; noe vir agricola exercere terram & plantauit vineam: bibensq; vinū inebriatus est/ et nudatus iacuit in tabernaculo suo Quod cū vidisset cham pater chanaā verēda scilicet patris sui esse nudata: nunciauit duobus fratrib⁹ suis foras At vero sem et iaphet palliū iposue-

rũt humeris suis: ⁊ incedentes retroꝛ sum operuerunt verenda patris sui: facieſq; coꝛũ auerſe erant. et patris vi rilia nõviderũt. Euigilãs autẽ noe ex vino cũ didicisſet que fecerat ei filius ſuus iunioꝛ ait Maledictus chanaan ſeruus ſeruoꝛũ erit frib⁹ ſuis. Dixitq; Bñdictus dñs deus ſem: ſitq; chanaã ſeruus eius. Dilatet de⁹ iaphet / ⁊ habitet in tabernaculis ſem: ſitq; chana an ſeruus eius.

1 ℣ Do. in. l. tota dicitur hyſto. et feſ. ſancte agathe differa
H tur in craſti. et fiat tm̃ ibi mẽo. de cõfeſ. Fe. 3. de ſctã mar.
2 et in ſab. dicitur. 7. ℟. hyſ. cũ. ij. ℟. fe. ℣ Do. in. l. tota dici
H tur hyſto. Fe. 2. et. 3. de cõme. et in ſab. dicũt ℟. fe. ℣ Dñi.
3 in. l. tota dicitur hyſto. Fe. 2. et. 3. de cõme. Fe. 4. de ieiuñ.
H et feſ. ſcti petri differat in craſti. Sab. de ieiu. cũ. i. ℟. hyſ.
et cũ. 2. ℟. fe. In anno biſſextili fiat ſerui. de ſ. mathia: in
ſab. et in. 6. fe. dñr ℟. fe. Et tũc ad hãc die vſq; ad inceptio
nẽ hyſto. In principio accipietur. ij. ℣ et inchoetur ad. i.
do. rl. ℣ Do. in. l. tota dicitur hyſto. Fe. 2. et. 3. de cõme. Fe
4 4. de ieiũ. et feſ. ſ. dõ. vſq; ad. 6. fe. differatur. Fe. 5. de ſcõ
H cedda epo et confeſ. ir. lec. de cõi: et ſolẽ. memo. de ieiuñ.
ſed non pro penitentibus. Fe. 6. de ſancto dauid epo oia
de cõi vnius confeſ. et ponti. memo. de ieiu. ſol. et in ſab.
5 dicitur. i. ℟. hiſ. cũ. 2. ℟. fe. ℣ Do. in. l. to. dt hiſ. Fe. 2. ⁊. 3.
H de comme. et memo. de virgine. Fe. 5. 6. et ſab. de ieiunio
i cũ ℟. de hiſ. et in ſab. ℟. fe. pariter cantentur ℣ Do. in. l.
B tota dicitur hiſ. et mẽo. tm̃ de confeſ. Fe. 2. et. 3. de comme
et in ſab. dñr ℟. fe. ℣ Do. in. l. tota dt hiſ. Fe. 2. et. 3. de cõ
2 B me. et mẽo. de feſ. et ℟. fe. i ſab. cãtẽk. ℣ Do. in. l. to. dt hy.
3 B Fe. 2. de ſancta maria et in ſab. dñr ℟. fe. In anno biſſer.
fiat ſerui. de ſancto mathia in. 6. fe. et tunc ad hoc ſabbõ.
vſq; ad inceptionẽ hiſ. In principio accipietur ij. ℣ p lka
do. et inchoetur ad. i. dõ. rl. ℣ Do. in. l. tota cantetur hyſt.
4 Fe. 2. de ſcõ mathia. Fe. 3. de. ſ. dõ ir. lec. oia de cõi vni⁹ cõ
B feſ. et ponti. Fe. 4. de ieiu. et feſ. ſ. cedde diffc. in craſ. et fi
aut ibi. ir. lec. de cõi vni⁹ cõfeſ. et ponti. Sab. dñr ℟. ferie
5 ℣ Do. in. l. to. cãtẽk hyſto. Fe. 2. ⁊. 3. de ꝫm̃. ⁊ mẽo. de bgi.
B et in. 6. fe. dñr. ℟. fe. ℣ Do. in. l. to. dt. hyſt. Fe. 2. et. 3. de cõ
1 me. Fe. 4. de ieiu. et nihil de feſt. niſi mẽo. ad vs̃. et ad ma
C tu. de. ſ. mat. et in ſab. dñr. ℟. fe. ℣ Do. in. l. to. dt hyſt. et
2 mẽo. de ſctõ Fe. 2. ⁊. 3. de ꝫme. et mẽo. de feſ. et in ſab. dñr
C ℟. fe. et nihil de feſt. ij. ſ. ab hac die vſq; ad octa. paſ. niſi
3 mẽo. ad veſ. et ad mat. de ſctã mat. ℣ Do. in. l. to. cãtẽk hy
C ſto. Fe. 2. de ſctã mat. Fe. 4. de ieiu. et feſt. ſ. mathie diffc.
in craſtinũ Sab. dñr. ℟. fe. In ãno biſſextili fiat ſerui. de
aplo in. 5. fe. Et tũc ad hoc ſab. vſq; ad inceptionẽ hyſto.
In principio accipiet. ij. ℣ p littera do. et ichoet ad. i. do.
rl. ℣ Do. in. l. tota cãtẽk hyſt. Fe. 2. de ſcõ dõ ir. le. Oꝺo ꝛc.
4 de cõi vni⁹ ꝫfeſ. et põtifi. Fe. 3. de ſctõ cedda oia de cõi In
C hac ebdo. nihil fiãt ꝫme. in ſab. dñr. ℟. fe. ℣ Do. in. l. to. cã
5 tẽk hyſt. et mẽo. tm̃ de bgi. Fe. 2. et. 3. de cõme. ⁊ in ſab. dñr
C ℟. fe. Fe. 6. de ſctõ greg. Lapm. Ecce ſacerdõ. et ſol. mẽo.
1 de ieiu. ℣ Do. in. l. tota dt hyſ. et mẽo. tm̃ de feſ. 2. vs̃: erũt
D de puri. et ſol. mẽo. de do. Fe. 3. de ſcã mat. et mẽo. de ſctõ
2 et in ſab. dñr. ℟. fe. ℣ Do. in. l. tota õꝛ hyſt. Fe. 2. ⁊. 3. de cõ
D me. et mẽo. de feſ. et i ſab. dñr ℟. fe. Et ad hac die ad miſ.
vſq; ad oct. paſ. nihil fiat de feſ. ij. ſ. niſi mẽo. ad vs̃. et ad
3 matu. de ſctã maria. ℣ Do. in. l. tota cãtẽk hyſ. Fe. 2. et. 3.
D de ꝫme. et mẽo. de feſt. ℣ Do. in. l. tota õꝛ hyſt. et feſ. ſ. pet.
4 differat in craſti. Fe. 3. de ſcõ mathia: et in ſab. dñr. ℟. fe.
D Fe. 4. de ieiu. In ãno biſſextili fiat ſerui. de ſctõ mathia
in. 5. fe. ⁊ i. 3. fe. fiat ꝫmẽo. de ſcã maria. Et ad hac die vſq;
ad inceptionẽ hyſto. In principio accipiet. j. Ł. p littera
5 do. et inchoetur ad. i. do. rl. ℣ Do. in. l. tota õꝛ hyſt. et feſ.
D ſcti dõ differat vſq; ad. 3. feriã. 2. vs̃. erũt de ſctõ cedda epo
et confeſ. et mẽo. de do. ſc. Fe. 2. de ſcõ cedda. ir. Oꝺo. ꝛc. de
cõi vni⁹ cõfeſ. et põn. Fe. 3. de ſctõ dauid. ir. l. oia de com
munĩ. Sab. dñr. ℟. fe. ℣ Do. in. l. de purifi. ad vitaſq; vs̃ 1
matu. et ad miſſam fiat ſolẽ. mẽo. de do. Fe. 3. de. ſ. maria G
et nichil de feſ. loci. Fe. 6. et ſab. de fe. cũ ℟. hyſt. do. per oꝛ
dinẽ et miſſa do. dicitur in. 2. fe. et ℟. fe. prętermittantur:
et nichil de ſancto blaſio. niſi ad matu. de. ſ. maria. ℣ Do 2
in. l. tota dicitur hyſto. Fe. 2. et. 3. de cõme. et in ſab. dicũt G
℟. fe. ℣ Do. in. l. tota dicit hyſto. et mẽo. de feſ. Fe. 2. et. 3. 3
de comme. Fe. 6. dñr ℟. fe. ℣ Do. in. l. tota dicit hyſto. et. G
vẽs erunt de ſcõ mathia: et ſolẽ. mẽo. de do. Fe. 2. de aplo 4
Ad. 2. veſ. fiat ſolẽ. memo. de ſctã maria cũ ãn. Sub tua. G
Fe. 3. de ſcã maria. Fe. 6. dñr ℟. fe. Sab. de ſ. dõ. ir. lec. Oꝛ
ꝛc. de cõi vnius confeſ. et ponti. In anno biſſextili in. 3. fe
de ſcõ mathia: et in. 2. fe. de ſcã maria. Et ab hac die vſq;
ad inceptionẽ hyſt. In principio accipietur. ij. ℣ et ichoe
etur ad. i. do. rl. ℣ Do in. l. tota dicitur hyſt. et feſ. ſcti cedd 5
de differatur vſq; in craſtinum. Fe. 2. de ſancto cedda. ir. G
lec. de cõi vnius confeſ. et ponti. Fe. 3. de ſancta maria et
in ſab. dñr ℟. fe. Fe. 6. nichil de virgine. niſi tantũ memo
ad veſ. et ad matu. de ſancta maria et ſic de oibus feſt. ij.
lec. vſq; ad paſcha. ℣ Do. in. l. de ſerui do. Ad. i. vẽs. que 1
erũt de purifi. fiat ſolẽ. memo. de do. tm̃. Ad matu. memo. H
de ſancto. 2. vẽs erunt de do. et ſolem. mẽo. de ſctã maria
cũ ãn. Sub tuam Fe. 2. de ſancta maria. Sab. dñr ℟. fe.
℣ Do. in. l. tota dicitur hyſt. et memo. de feſ. Fe. 2. et. 3. de 2
cõme. et in ſab. dicuntur ℟. fe. ℣ Do. in. l. to. õꝛ hyſ. Fe. 2. H
et. 3 de cõme. et in ſab. dicũtur ℟. fe. ℣ Do. in. l. to. dicitur 3
hy. 2. vẽs. erũt de. ſ. mathia: ⁊ ſol. mẽo. de do. Fe. 2. de. ſ. ma H
thia. Ad. 2. vẽs. fiat ſol. mẽo. de. ſ. ma cũ ãn. Sub tuam. Fe 4
ria. 3. de ſancta maria et in. 5. fe. ℟. fe. pariter cantentur H
Fe. 6. et ſab. de ſanctis. ir. lec. Oꝛõ ctcc. de coi vnius cõfe.
et ponti. Si fuerit diſſertus tunc ab hoc ſab. vſq; ad icep
tionẽ hyſt. In principio accipietur. ij. Ł. pro littera do.
et inchoetur ad. i. dñicam. rl. ℣ Dñica in. l. tota dicit hy- 5
ſtoria. Fe. 2. et. 3. de commemo. et in ſabbato dicuntur ℟. H
fe. Feria. 5. nichil de virgine. niſi memoria ad veſperas ⁊
ad matutinas de ſancta maria. Et ſic de aliis feſtis. ij. le
ctionum vſq; ad paſcha. ℣ Dominica in quinquageſima
tota dicitur hyſtoria. veſpere erunt de ſancta agatha. Ca 1
pitulum. Confitebor et ſolemnis memoria de dñica. Fe G
tertia de ſancta maria. et in ſabbato ℟. feria. pariter can
tentur. ℣ Dñica in quinquageſima tota dicitur hyſtoria
Feria ſecunda tertia de commemoratione ⁊ ad veſperas 2
veſ. in. 3. fe. que erunt de fe. nulla fiat memo. de ſancto: G
niſi ad veſ. et ad matuti. de ſancta maria et in ſabbato di
cuntur ℟. feria. ℣ Do in. l. to. dicitur hy. Feria ſecunda ⁊ 3
tertia de cõmuni. Feria ſerta dicuntur ℟. fe. Sabbato de G
ſancto mathia. 2. veſ. erunt de apoſtolo: et ſolẽnis memo
ria de dominica et dicitur cõpl. de. rl. In anno biſſextili
fiat ſerui. de ſancta mathia in ſecunda feria ſequente Et
tunc in ſabbato dicuntur ℟. ferial. Et ab hinc vſq; ad in
ceptionẽ hiſ. In principio. accipiet. j. ⁊ ichoetur ad. i.
do. rl. ℣ Do. in. l. tota dicitur hyſ. Feria ſecunda et tertia
de commemo. Feria quinta de ſancto dauid epiſcopo no 4
uem lectiones omnia de communi vnius confeſ. et pon- G
tifi. et memo. de ieiu. Feria ſerta de ſancto cedda nonem
lectiones omnia de communi. Sabbato dicuntur. ℟. ria.
fe. ℣ Dominica in. l. tota dicitur hyſto. Feria ſecunda et
tertia de commẽo. Feria quarta de ieiunio: et nichil de 5
virginibus: niſi tantum memoria ad veſperas: et ad ma G
tutinas de ſancta maria. In ſabbato dicunt ℟. ria ferialia

℣ Dñica in quiquageſima. Ad vs̃ añ Benedictus. ℣ ps. Ipſum. Capitulum.

SI linguis hoim loquar ⁊ angelorũ / charitatem autẽ nõ habeam. factus ſũ velut es ſonãs aut cymbalũ tinniens. ℟. Reuertenti abzaham ij. hymn⁹. Deus creatoꝛ. ℣ Veſpertia oꝛõ. añ. Dum ſtaret abzahã ad radicem mãbze. vidit tres pueros deſcẽdẽtes p viã tres vidit et vnũ adoꝛauit. ℣. Mag. Oꝛ 1. Coꝛ. 13

Dñica in sexagesima.

PRECES nostras qs dñe clemẽter exaudi: atq; a peccatoꝝ nostroꝝ vinculis absolutos: ab omni nos aduersitate custodi. Per. ℂ Ad matuti. Inuit. Dñs deus. ℣s. Venite. hymnus primo dieꝝ. In. j. noc. añ. Seruite. ℣s Beatus vir. ℟. Memor fui. Hac dies dñica in primo noctur. ℣ p totã ebd̃. legantur lectiones de abraham quãdo de temporali agitur nisi in. iij. feria vsq; ad Sennit isaac. Lectio prima.

Genes. 12

IRIT dñs ad abrã. Egredere de terra tua et de cognatiõe tua et de domo patris tui: ℣ veni in terrã quã monstrauero tibi. Faciãq; te in gentẽ magnã: et benedicã tibi et magnificabo nomẽ tuũ: eriscq; benedictus. Benedicã benedicentibus tibi: et maledicã maledicẽtibus tibi: atq; in te bñdicẽtur vniuersle cognationes terre. Egressus est itaq; abrã sicut preceperat ei dñs: et iuit cũ eo loth. Septuagintaquinq; annoꝝ erat abrã: cũ egrederetur de arã. Tulitq; saray vxorẽ suã. et loth filiũ fratris sui: vniuersãq; substãtiã q̃ possederãt: ℣ animas quas fecerãt in aran. ℟. Li ocutus est dñs ad abraham dicẽs egredere de terra et de cognatione tua et veni in terram quã monstrauero tibi. Et faciã te crescere in gentem magnam. ℏ. Benedicẽs benedicã tibi et multiplicabo te. Et. ℣ Egressi sunt vt irent ℣ cõ. ij. in terram chanaã. Cũq; venissent in eam: pertrãsiuit abrã terram vsq; ad locum sychẽ: ℣ vsq; ad cõuallẽ illustrẽ. Chananeus aũt tũc erat in terra. Apparuitq; dñs abram: et dixit ei. Semini tuo dabo terrã hãc. Qui edificauit ibi altare dño q̃ apparuerat ei ℣ inuocauit ibi nomẽ ei⁹ ℣ inde trãsgrediẽs ad mõtẽ q̃ erat ↄtra orientẽ bethel tetendit ibi tabernaculũ suũ: ab occidẽte habẽs bethel ℣ ab oriẽte hay. Edificauit quoq; ibi altare dño: et inuocauit ibi nomen eius. Tu autem. ℣m. ℟. euertenti abraham a cede quattuoꝝ regum: occurrit rex salem melchisedech offerens panem ℣ vinum. Erat enim dei sacerdos et benedixit illi. ℏ. Benedictus abraham deo altissimo: qui creauit celum et terram. Erat enim. Lectio tertia.

PERrexitq; abram vadens et vltro p̃grediens ad meridiem. Facta est autẽ fames in terra illa. Descẽditq; abrã in egyptũ: vt peregrinaretur ibi. Preualuerat enĩ fames in terra. Cũq; prope esset vt ingrederet egyptũ: dixit sarai vxori sue. Noui q̃ pulchra sis mulier: ℣ q̃ cũ viderit te egyptij dicturi sunt / vxor illius est / et interficient me et te reseruabunt. Dic ergo obsecro te q̃ sororꝝ mea sis / vt bene mihi sit propter te: et viuat anima mea ob gratiam tui. Tu autem. ℣m. ℟ Duxit dñs abrahã foras et ait illi. Suspice in celum et numera stellas si potes sicerit semẽ tuum. ℏ. Credidit abraham deo et reputatũ est ei ad iustitiã. Suspice. Gloria. Suspice. ℂ In. ij. noctur. añ. Bonoꝝ. ℣s. Cõserua. ℟. Media nocte. De die lectiones de sermõe beati iohãnis episcopi: ex fide abrahe et immolatione isaac. Lectio quarta.

De serm. iohannis episcopi. de fide abrahe ℣ immolatiõe isaac.

HIdes est religionis sanctissime fundamentũ / charitatis vinculum / amoris subsidiũ. Hec sanctitatẽ firmat / castitatẽ roborat / dignitates exornat In pueris splendet / in iuuenibus floret / in prouectis apparet. Gubernat seruus gradus prouehit officia cuncta custodit. In paupere grata est in mediocre leta / in locuplete honesta Fides amicicias seruat collegia copulat / artes ꝛmẽdat. Nullũ despicit nullum cõtẽnit / nulli deest: nisi qui ei forte defuerit. Fides mandata tenet / precepta seruat. pmissa cõsũmat. Fides familiares efficit deo. amicos constituit christo. Neq; enim quisq̃ fidei promissa percipiet nisi professionem actibus seruet. aut premioꝝ potest cõpos existere: qui promissam fidem noluerit conseruare. vt iam aut impleta fidei merces hõi repensetur. aut violate pena competens tribuatur. Huius fidei ab abraham ducam⁹ exordiũ qui cum in occidua cõstitutus etate filiũ

a deo promissum se crederet acceptuꝝ et fidei preciũ in filio cõsperit: ꝛ in stellarũ numerũ suã sobolẽ redundãtem fide eadem cõparauit. Deniqꝫ vnus abrahe filiꝰ exoptatur: ꝛ immensa ei multitudo promittitur Solatiũ vnius heredis cõquiritur: ꝛ innumerabilis soboles destinatur. Nescis inquit dñs/nescis abrã quid destinatũ sit tibi. Sed idcirco nescis: quia quid merearis non respicis. Tantũ enĩ de me tua meruit fides tãtum tua obsequia valuerunt: vt et quid desideres nouerim: et facere quod mereris decreuerim. Namqꝫ tibi nascetur filius: cuiꝰ semen diffundetur in milia/vt similitudini syderum coequetur: et arene immẽsitatibus cõparetur. Tu. ℣m. Dixit autẽ dñs ad abraham: ego sum et pactum meũ tecum. sanctificetur in vobis oẽ masculinũ. Et erit signum inter me ꝛ semen tuum. ℣. Ex te namqꝫ egredietur: in quo oẽs gẽtes benedicentur. Et. Lec. v.

CRedo inquit abraham dñe credo quia potes: facturũ te confido quod spõdes: nec enim 2fectã senectutẽ marcescẽtis mee etatis 2sidero: aut sare coniugis sterilem effetãqꝫ cõditionẽ attẽdo: sed tue maiestatis potentiã tracto. Nec cui talia ꝓmittantur sed a quo promittantur agnosco. Generare eñ filios senilis etas nõ patitur: sed tua dñe iussione cõplet. Steriles filios habere nõ possunt: sed hoc illos posse tue virtutes efficiũt. Natura q̃dem negat: sed potẽtia imperat. Etas phibet. sed tua potestas ostẽdit Impossibile quidẽ istud videt nobis: nõ tibi. homini: nõ tue dñe maiestati. Nature non deo: seruis nõ dño Unde credo pater / credo dñe istud te facturũ esse qõ dicis: quia his ỽtutibꝰ cunctis gẽtibus innotescis. Tũc sara concepit in vtero: et peperit filiũ multarũ gentiũ patrẽ destinatũ. Nascitur ysaac ornamẽtũ generis/parẽtũ gloria: ꝓpinquorũ letitia/familie decus: hereditatis spes/fidei precium/ꝓmisse sobolis testimoniũ. In cuius natiuitate et dñs promissum reddidit: et abraham votũ quod optauit accepit. Gaudent oẽs: cuncti letantur. Fit enĩ isaac dulcis cũ nascitur: dulcior cũ nutritur. Nec enim poterat esse non dulcis: quẽ et patris fides condierat: ꝛ ꝓpria innocentia commẽdabat. Fit et sara ex sterili mater fecunda in filio: fecundior futura ex ipso. Redit iuuentus in senem/marcẽs etas reparatur in iuuenem/ꝛ manente senectutis etate iuuenilia gerũtur a matre. Deniqꝫ blanditur nutrit et lactat: et cõsequẽtia complet officia que iam forsitã obliuisceretur si suo tẽpore sara parere contederetur. Tũc locutus est dñs ad abrahã dicens. Accipe filiũ tuum quẽ diligis isaac et vade in vnum montiũ ꝛ offer michi illum in sacrificiũ. Mox abrahã tã celeriter decernit iussis celestibus esse parendũ: q̃ fuerat diuinitus imperatũ. Uerebatur enĩ ne votũ mora offenderet/aut iussionem tarditas impediret Deniqꝫ ꝓperat quod iussum est perficere: festinat quod ꝑceptum est adimplere. Fuit enim letus cũ acciperet/letior cũ eũ immolãdũ dñs postularet. Ostendit abraham charissimũ q̃dẽ sibi esse filiũ: sed multo chariorẽ filio existere dñm. Nec dulcedinẽ aut effectus pignoris respiciebat: qui iussionem vt perficeret cogitabat Totos enĩ affectus cõuertebat in deũ cui se iam nonerat mãcipatũ. Deniqꝫ illã fidem seruauit in se cũ filium iuberetur offerre / qua dñm promeuerat cum eum mereretur accipere. ℟. Dũ staret abraham ad radicem mãbre: ℣ vidit tres pueros descendentes per viam Tres vidit et vnũ adorauit. ℣. Cumqꝫ vidisset eos cucurrit in occursum illorum adorans dñm. Tres vidit. Lectio sexta.

ADest isaac patris quidem etati dissimilis: sed fide ac deuotione equalis. Adest inquã isaac q̃ si q̃d pater disponeret/ipse fieri libẽter optaret. Ita enim filius paruit patri/et pater diuine obtemperat iussioni/vt de consensu filij pater securus existe-

ret:et voluntati patris sese filius mã
ciparet. Erat enī in vtrisq; vnus ani-
mus. par sensus/ꝛ similis circa deum
affectus. vt generositatē patris in fili
um transfusam conspiceres:et inno-
centiam filij patri non deesse videres
vt et paterne fidei particeps filius ex
isteret. ꝛ simplicitate filij patris subli
mitas redundaret. Qua securitate a-
brahaam fretus sternit asinam:sibi ad
sacrificium ligna concidit/ pueros se
cum adducit. Cūq; ad ciuitatē venis-
sent:estote istic inquit:ego ꝛ puer iste
ibimus soli: et cū adorauerimꝰ dñm
reuertemur ad vos. Statim pater cū
filio proficiscitur solus. Ad quē idem
filius. Pater (inquit) ligna video:cul
trum et ignem conspicio: hostiā quā
imolaturus es quero. Desine inquit
desine istud querere fili quod sibi dñs
ad horam procurauit:desine querere
quod sibi dñs iā prouidit. Magnum
presagū promittentis:magna inno-
centia inquirētis. Isaac hostia:de ho
stia patrē interrogat/sacrificij effectus
desiderat. Quis ab eo q̄ deerat q̄rit ur
ne ipse qui loquitur imoletur. Ast vbi
ad locū ventum est:vterq; montē asce
dit. Aram pater erstruxit:ligna cōpo
suit: filiū colligauit. Patere me (iqt)
fili patere votū perficere: patere inq̄
per te iussionem dñi adimplere Deus
enī qui te condidit exp̄etit:qui dedit q̄
rit:qui te creauit/te sibi desiderat im-
molari. Non est enim hoc parricidiū
non est crudelitatis admissum:qa vo
tum est. Nec tibi fili a genitore mors
miseranda infertur:sed vtrisq; nobis
salubriter prouidetur. Tanto eris ac
ceptabilis hostia:q̄to libenter glorio
se mortis exceperis beneficia. Quod
iussus es pater perfice (inquit) qō di-
sponis:instanter adimple. Ego enim
nec renuo nec recuso: quod volueris
volo. quod eroptas eropto:quod deli
deras ꝛ ipse desidero. Deniq; istā mor
tem eo voto excipio quo te michi eam
inferre velle cognosco Hec et si vterq;
non dixit/tū cuncta ista in actu osten-
dit. Mox pater extensa manu gladiū
sumit/dexterā erigit iugulare filium
sacrificiū perficere iussa dñi voluit de
uotus implere. Et pendenti iam atq;
iminēti mucrone: parce (inquit dñs)
parce. fidem tuam quesiui:nō filium
vt iugulares optaui:nec amabile pi-
gnus tibi subtrahere: sed deuotionē tu
tuā volui pertētare. Nūc cognoui q̄a
amas dñm magis q̄ filium:imo ma-
gis amas filiū:quia diligis dñm quia
dum non pepercisti filio propter deū:
eundem tecum cōstituisti dño gloro-
sum. Quare te benedictiōibus cumu-
lem:et infinitam filiorū multitudinē
ex eo tibi prouenire cōfirmē. Statim
procuratur aries:qui pro isaac sctissi
mo mereretur occidi. Nec enim fas e-
rat:vt isaac qui typū christi portabat
a patre hoc in tēpore mactaretur: q̄a
perfecta sacrificij hostia christo domi
no seruabat. Procuratur inq̄ aries
qui pro isaac meretur occidi:vt ꝛ pro
missum patris de hostia cōpleretur/ꝛ
perfecto sacrificio patri isaac incolu-
mis redderetur. Tunc vterq; letus de
mōte descendit. Pater q̄ sacrificij vo-
tum filio saluo perfecerit:filius q̄ ius
sa patris libēter optasset. Gaudet de
patre filiꝰ: de filio pater. Gaudēt pro
pinqui:familia cuncta letatur. Gau-
dent inq̄ q̄ꝛ opus tantum perfectum
sit:et q̄ patrem cum filio incolumes
illis dñs reuocauerit: qui viuit et re-
gnat deꝰ p oia secula seculoꝝ amen. ℟.

Clamor inquit dñs sodomorū et gomor- 6
re venit ad me. Descēdā ꝛ videbo vtrū cla
morē opere cōpleuerit. ℣. Abrahā stabat
cora deo ꝛ ait/absit hoc a te dñe: vt perdas
iustū cū impio. Des. Glia. Des. C. In. iij.
noc. ān. Preceptū. ps.
Celi enar. ℣. Exalta-
re dñe. Sc. lucā xviij.

In illo tēpore. Ante. 13.
Assumpsit iesꝰ
duodecim discipulos
suos/et ait illis. Ecce
ascendimus hierosoli-
mā. et consūmabū-

tur oia que scripta sũt per prophetas de filio hois. Et re. Ome. b. grego. hy

Redemptor noster preuidens ex passione sua discipulorũ animos perturbandos: eis longe ante ꝛ eiusdẽ passionis penam: et resurrectionis sue gloriam prędixit vt cũ morientẽ sicut prędictum est cernerent: etiã resurrecturum non dubitarẽt. Sed quia carnales adhuc discipuli nullo modo valebãt capere verba mysterij venitur ad miraculum. Ante eorũ oculos cec⁹ lumen recipit. vt q̃ celestis mysterij verba non caperent eos ab fidem celestia facta solidarent. Tu autem. ℟m.

7 Dit aũt abraham ad dñm. obsecro dñe mi non deleas oẽm locũ propter iustos decem. Respondit dñs deus: non delebo propter iustos decem. ℣. Ne queso dñe irascaris si loquar semel/quid facies si inuenti fuerint decem. Respondit. Lectio octaua

Miracula autẽ dñi et saluatoris nostri sic accipienda sunt ff̃es mei: vt in veritate credantur facta: et tamen per significationẽ nobis aliqd innuant. Opera quippe eius ꝛ per potentiã aliud ostendunt: et per mysterium aliud loquuntur. Ecce eni quis iuxta hystoriam cecus iste fuerit ignoramus/sed tamen quid per mysterium significet nouimus. Cecus quippe est genus humanũ: quod i parẽte primo a paradisi gaudijs expulsum claritatem superne lucis ignorans/dãnationis sue tenebras patitur. Sed tamen per redemptoris sui presentiam illuminatur. vt interne lucis gaudia iam per desiderium videat/atq̃ in viabite boni operis gressus ponat. Tu. ℟m.

8 Scendens ergo deus ab abraham pluit ignem et sulphur super sodomam. Abraham mane consurgens stetit et euersas vrbes a longe cõspexit. ℣⁹. Recordatus est deus abraham: et liberauit loth de subuersione sodome. Abraham. Lectio nona.

Notãdum vero est q̃ cum iesus hierico appropiquare dicitur: cecus illuminatur. Hierico quippe interpretatur luna. Luna autẽ in sacro eloquio: pro defectu ponit carnis: qa dum menstruis momentis decrescit: defectũ nostre mortalitatis designat. Cũ igitur conditor noster appropinquat hierico: cecus ad lumen redit. qa cũ diuinitas defectũ nostre carnis suscepit: humanũ genus lumen q̃d amiserat recepit. Unde eni deus humana patit: inde hõ ad diuia subleuat. Qui videlicet cecus recte et iuxta viã sedere/et mendicãs esse describitur. Ipsa enim veritas dicit. Ego sum via. Qui ergo eterne lucis claritatẽ nescit. cec⁹ est Sed si iam in redemptorẽ credidit iuxta viam sedet. Si autẽ iã credidit/sed vt eternũ lumen recipiat rogare dissimulat atq̃ a precibus cessat: cec⁹ quidem iuxta viam sedet sed minime mẽdicat. Si vero credidit et exorat: ꝛ iuxta viã sedet cec⁹ et mendicat. ℟m.

9 Temptauit deus abraham ꝛ dixit ad eũ tolle filium tuũ quẽ diligis isaac: et vade super vnum mõtiũ quẽ dixero tibi. ℣. Immola deo sacrificium laudis: et redde altissimo vota tua. Super. Gloria. Super.

Feriale ℟. Angelus dñi vocauit abraham dicens. Ne extendas manum tuã super puerum: eo q̃ timeas dñm. ℣. Cũq̃ extendisset manũ vt imolaret filiũ: ecce angelus dñi clamauit dicens. Ne. ℟. Deus dñi mei abraham. Dirige vias meas. Ut cum salute reuertar in domũ dñi mei. ℣⁹. Deus in cuius conspectu ãbulauerunt patres mei dñe qui pascis me a iuuẽtute mea Diri. Gla. Ut. ℣. Excels⁹. ℂ In lau. ã.

Auerte dñe faciem tuam a peccatis meis: et oẽs iniquitates meas dele. ℔s. Miserere. fo. xviij. añ. Hortitudo mea ꝛ laus mea dñs: ꝛ fact⁹ est michi in salutem. ℔s. Confitemini. fol. ix. añ. In matutinis dñe meditabor i te q̃a fuisti adiutor me⁹ ℔. De⁹ de⁹ fo. viij. ã. Benedicamus patrẽ et filiũ in scĩa cũ sctõ spiritu. ℔. Benedicite. fo. viij. añ. Iuuenes ꝛ virgines senes cum iunioribus laudent nomen dñi. ℔s. Laudate. fo. viij. ℂpm. Si linguis. hymnus. Eterne rerum. ℣. Dñe refugium. añ. Ecce ascendimus hierosolimã et consũmabũtur oia que scri-

pta sunt per prophetas de filio hois. ℣s. Benedictus.oño. Preces nras. ℭAd j.añ. Iter faciente iesu dum ambularet hiericó:cecus ad eum clamabat vt lumen reciperet mereretur.℣s. Deus deus meꝰ respice. ℭAd.ij.añ. Transeunte dño clamabat cecus ad eũ miserere mei fili dauid. ℣s Legẽ pone. ℭPsm. Si linguis.℟. et v̄.sicut in dñi.in.lxx.ad oēs horas dicuntur ℭAd.iij.añ. Cecꝰ sedebat secus viam et clamabat. miserere mei fili dauid.℣s.Defecit.fo.xiij.Capitulum

2.Cor.13 Caritas patiēs est/benigna est non emulatur/non agit perperam/non inflatur/non est ambitiosa/non querit que sua non sunt. ℭAd.ix ã. Cecus magis ac magis clamabat vt cũ dñs illuminaret.℣s.Mirabi.fo.xiij.

2.Cor.13 Caritas non irritatur nõ cogitat malum/non gaudet super iniquitate congaudet autẽ veritati. Ad vs̄ añ.Sede a dextris.℣s. Dixit do fo.xl.Psm. Si linguis hymnꝰ. Lucis creator optime. ℣ꝰ.Dirigatur.añ.

Stans autem iesus iussit cecũ adduci ad se:⁊ ait illi.quid vis faciam tibi?dñe vt videã.et iesus ait illi: respice fides tua te saluum fecit:et confestim vidit et sequebatur illum magnificans deum.℣s. Magnificat.Oratio. vtš. ℭFeria.v.v.vj. et sabbato:dicuntur ℟. ad matu. scdm ordinem not.hysto. dñicalis. ita tñ q ℟.fe.nõ omittãt. ℭFeria.ij.Lcõ.j.

Gen.12 Cum itaq; ingressus esset abrã egyptũ.viderũt egyptij mulierem q̃ esset pulchra nimis:et nunciauerũt principes pharaoni ⁊ laudauerunt illã apũ eum:et sublata est mulier in domum pharaõis.Abrã vo bene vsi sunt propter illam. Fuerũtq; ei oues et boues et asini:et serui et famulie et cameli. Flagellauit aũt dñs pharaoẽ⁊ plagis maximis ⁊ domũ eius:propter saray vxorem abram. Lectio secunda.

Vocauitq; pharao abram et dixit ei.Quidnam est quod fecisti michi? Quare non indicasti michi q̃ vxor tua esset.Quam ob causam dixisti esse sororẽ tuã:vt tollerem eã michi in vxorem Nũc igitur ecce cõiunx tua accipe eã et vade.Precepitq; pharao super abram viris:⁊ deduxerunt eum et vxorem illius et oia que habebat.et loth cum eo ad australẽ plagã. Erat autẽ dives valde in possessione auri et argenti. Tu autem. Lcõ.iij.

Reuersusq; est pariter quo venerat a meridie in bethel vsq; ad locum vbi prius fixerat tabernaculũ inter bethel et hay:in̄ loco altaris qđ fecerat prius:et invocauit ibi nomen dñi.Sed et loth qui erat cũ abrã fuerunt greges ouiũ ⁊ armenta/et tabernacula:nec poterat eos capere terra: vt habitarent simul Erat quippe substantia eorum multa:et nequibãt habitare cõiter.Unde et facta est rixa inter pastores gregũ abram et loth. Eo aũt tempore chananeus et pherezeus habitabant in terra illa añ. Miserere mei fili dauid quid vis vt faciam? dñe vt videam.℣s Benedictus. Hac die erũt vespere de sancta maria cũ pleno seruitio si a festo vacauerit sinaũt fiat seruitium in.ij.fe.ℭFeria.iij.ad vs̄ añ. Omnis plebs vt vidit: dedit laudem deo.℣s. Magnificat.Oro vtš. ℭFe.iiij.i capite ieiunij.Ad matuti. Inuit.hyꝰ.añ.pi.et v̄.illiꝰ fe.Lcõ.j.

Misericordia fres charissimi peccatorũ sũt remedia Ipsa est que a morte liberat: ⁊ nõ patit hoiem ire in iteritum Hec eni patrocinantur in die iudicij: dicente apostolo iacob o. Superexaltat misericordia iudiciũ. Judiciũ eni sine misericordia:illi q̃ nõ facit misericordiã. Talis debet esse misericordia que suscipiatur: non que repellatur. que peccata purget:non q̃ animã grauet. Per quam tibi facias debitorem deum:non que te reum faciat ante dominum. De iustis laboribus tuis non de rebus alienis. Tu autem. Vm. Paradysi portas aperiet nobis ieiunii tẽpus suscipiamus illud orantes et deprecãtes. Ut in die resurrectionis cũ dño glorie

mur.℣. Ecce nunc tẽpus acceptabile ecce nunc dies salutis.commendemus nosmet ipsos in multa patientia.Ut.Lectio.ij.

AUdi salomonẽ dicẽtẽ. Honoza dñz de tuis iustis laborib⁹ Quid dicturi sũt q aliena rapuerũt ⁊ elemosinas fecerũt:O dñe in noie tuo mias fecimus/pauperes pauim⁹:nudos vestiuimus:peregrinos hospicio recepimus.Quib⁹ dicturus est dñs. Quod dedistis dicitis:quod fecistis rapinã/ quare nõ dicitis:Quos pauistis mẽoramini:et quos necastis non recozdamini.Quos vestistis gaudent:⁊ quos expoliastis plangunt Quos hospicio suscepistis retinetis:et quantos de suis exclusistis habitationibus non retinetis.Ego miam fieri iussi. non frandes et rapinas mandaui.Unus repletur:et alius fame torquetur. Nõ enĩ scit pauper ille vnde sit: quod de manu tua accepit. Ille miser necatus ingemuit.eius gemitũ dñs audiuit:qui vidit quod ei feceris. Tu autem.℟m

Scindite cozda vestra.Et non vestimẽta vestra.Et conuertimini ad dñm deũ:quia benignus et misericoz⁹s est.℣. Reuertimini vnusquisq; a via sua mala:⁊ a pessimis cogitationibus suis.Et cõ.Lectio tertia

RApis aliena:⁊ gaudes Pauper misericoz⁹diã rogat.et cõtristaris et faciem tuã auertis. Oblutus es dictũ prophete.Qui auertit faciẽ suã a paupere:et ipse inuocabit dñm ⁊ nõ exaudietur.Inclina aurẽ tuã ad egenũ et fame deficiẽtem: vt et tuã vocẽ exaudiat deus.Elemosina a mozte liberat.a moz⁹te secunda de qua dictum est de sanctis martyzibus.In his secũda moz⁹s non habet potestatem:sed regnabunt cũ dño ihesu chzisto.Miseri cozdia iram dei auertit.Audi salomonẽ dicẽtẽ.Sicut aqua extinguit ignẽ ita elimosina extinguit peccatũ. Da egenti:succurre nõ habenti.fame peunti.Crudele est vt quod habes ei qui non habet non des. satis peccatũ est. vt de tua habũdantia non repleas ei⁹ inopiam. Nam male flagellamur in rebus varijs.quia egenis non benefacimus.Re vera si cõlideras homo ingrate.teipsum ego feci.q̃d viuis meũ est:quicquid habes ego dedi tibi.et ingratus es Ecce mea que dedi tibi auferam a te:sine me viue si potes. Tibi dedi vt haberes:pauperi non dedi. Quare:Ut te pzobarem.non quia vnde darẽ non habui:sed per pauperes pzobare te volui. ℟m.

Abscondite elemosinam in sinu pauperis et ipsa oz⁹at pzo vobis ad dñm. Quia sicut aqua extinguit ignẽ. Ita elemosina extinguit peccatum.℣. Date elemosinam dicit dñs:⁊ ecce oia mũda sũt vobis. Quia Glozia. Ita.℣. Fiat misericoz⁹dia. ℂ In laudibus.añe.et p̃i.illius ferie. ℂp̃m

QUonuertimini ad me in toto coz de vr̃o:in ieiunio et fletu et plãctu.et scindite coz⁹da vestra et non vestimẽta vestra:ait dñs oipotens.Deo gratias.Hoc cp̃m dicatur quotidie in feẽ.ad laudes vsq; ad passionem dñi. hy⁹.et℣.illius ferie.añ. ℂ Cum ieiunatis nolite fieri sicut ipocrite tristes. p̃s.Benedictus. Oz⁹atio.

PResta dñe fidelib⁹ tuis: vt ieiuniozũ veneranda solẽnia ⁊ congruã pietate suscipiant.et secura deuotione percurrãt.Per.Hec pzecedẽs oz̃o dicat ad oẽs hoz⁹as.Mẽo p penitẽtib⁹ añ. ℂ Conuertimini ad me in toto coz de vestro:in ieiunio et fletu et in planctu dicit dñs.℣.Peccauimus cũ patribus nr̃is. ℟. Iniuste egim⁹ iniquitatẽ fecim⁹.Oz̃.

EXaudi qs dñe supplicũ pzeces.⁊ confitentiũ tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiã tribuas benignus et pacẽ.Per.Ad.j.⁊ ad oẽs alias hoz⁹as.oia fiãt sicut in pzecedẽtibus ferijs.Et sic fiat quotidie vsq; ad quadzagesimã cum oz⁹atiõe de die Ad vespas añe.et.p̃i.feriales.Capitulũ. Dñs autẽ dirigat. hymn⁹.Celi deus.℣.Dirigatur.añ. ℂ Thesaurizate vobis thesauros in celis vbi nec erugo neq; tinea demolitur. p̃s. Magnificat. Oz⁹atio.

INclinãtes se dñe maiestati tue ppitiat⁹ intẽde: vt qui diuino

m.j.

mũere sunt refecti: celestibus semper nutriantur auxilijs. Per do. Quotidie ab hac die vsq; ad cenã dñi quando de feria agit. oõo que dicitur ad missam super populũ. dicit ad vs. nisi in sabbis. Mẽo. p penitẽtib⁹. añ. Quis scit si conuertatur et ignoscat deus: et reliquat post se benedictionẽ. ỽ. Dñe nõ secũdum peccata nostra facias nobis. ℟. Neq; secundũ iniquitates nostras retribuas nobi. oõo. Exaudi qs dñe. Quotidie fiat mẽo. p penitẽtib⁹ ad vẽs et ad matu. ab hac die vsq; ad cenã dñi supradicto modo quando de fe. agit. Quodcũq; fes. ir. let. licet dupler fuerit hac die cõtigerit: semp differatur Seruitũ vo huius diei nullo modo debet mutari propter aliqd festũ. Ab hac die vsq; in crastinũ octa. pasche: nichil fiat de fe. ij. let. nisi tñ mẽo. ad vs et ad matu. de scã maria: que precedet mẽo. de scõ spũ. Quicũq; fe. ir. let. ab hac die vsq; ad cenã dñi celebrat: licet dupler festũ fuerit: fiat solẽnis mẽo. de ieiunio ad vtrasq; ves et ad matu. sed nõ ad missam. Nã post missã de fes. missa dicit de ieiunio vtraq; ad principale altare. ¶ Feria. v. inuita. hy⁹. ãe. pi. et ỽ. illius ferie. ℟. vo de hysto. do. dñr per ordinem vt ibi notatum est. Lectio. j.

Gen.13. EXit ergo abrã ad loth. Nequeso sit iurgiũ inter me et te: et inter pastores meos et pastores tuos. ffres enim sumus. Ecce vniuersa terra coram te est recede a me obsecro. Si ad sinistrã ieris: ego dexteram tenebo Si tu dexteram elegeris: ego autem ad sinistrã pergam. Lectio secunda.

ELeuatis itaq; loth oculis vidit oẽm terram circa regionem ioꝛdanis que vniuersa irrigabatur ãteq; subuerteret dũs sodomam et gomoꝛrã sicut paradisus dñi/et sicut egipt⁹ venientibus in segoꝛ. Elegitq; sibi loth regionem circa ioꝛdanem: et recessit ab oriente: diuisiq; sunt alterutrum a fratre suo. Abꝛam habitauit in terra chanaã. ⁊ loth moꝛatus est in oppidis que erant circa ioꝛdanem. ⁊ habitauit in sodomis. Homines aũt sodomite pessimi erant et peccatoꝛes coram dño nimis. Lectio tertia.

DIxitq; dñs ad abꝛã: postq; diuisus est loth ab eo. Leua oculos tuos et vide a loco in quo nũc es: ad aquilonẽ et meridiẽ/ad oꝛientẽ ⁊ occidẽtẽ. Oẽm terrã quã conspicis tibi dabo et semini tuo vsq; in sempiternũ. faciamq; semẽ tuũ sicut puluerem terre. Si quis possit hoim numerare puluerẽ terre. semẽ quoq; tuum numerare poterit. Surge et perãbula terrã in lõgitudine et latitudine sua: quia tibi daturus sũ eam Mouens igitur abꝛã tabernaculũ suũ: venit ⁊ habitauit iuxta cõuallẽ mãbꝛe que est in hebꝛõ: edificauitq; ibi altare dño. ỽ⁹. Fiat mia. ¶ In lau. añe. et pi. illius ferie. cpm. Conuertimini. hy⁹. et ỽ. illius fe. añ. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo et male toꝛquetur. amen dico tibi ego veniã et curabo eũ. ps. Bñdictus. Oõo

DEus qui culpa offenderis/ penitentia placaris/ pꝛeces ppli tui supplicantis pꝛopitius⁹ respice: ⁊ flagella tue iracũdie que pꝛo peccatis nostris meremur auerte. Per. ¶ Ad vs ãe. et pi. feriales cp Dñs aũt dirigat. hy⁹. Magne deus. ỽ⁹. Dirigatur. añ. Dñe non sum dign⁹ vt intres sub tectũ meũ: sed tãtũ dic verbo et sanabitur puer meus. ps. Magnificat. Oꝛatio.

PArce dñe parce populo tuo: vt dignis flagellationib⁹ castigatus in tua miseratione respiret. Per. ¶ Fe. vj. Inuit. hy⁹. añe. pi. ỽ. illi⁹ fe ℟. de hyst. do. dñr p oꝛdinẽ. Lectio. j.

Gen.14. FActum est autẽ in illo tẽpore: vt amrafel rex sennaar/ et arioth rex põti/et chodoꝛlaomoꝛ rex helamitarum/ ⁊ thadal rex gentium inirent bellum contra basa regem sodomoꝛum/ ⁊ cõtra berſa regem gomoꝛre/ et contra sennaar regem adame/ ⁊ contra semeber regẽ seboym. cõtraq; regem bale: ipsa est segoꝛ. Oẽs hi conuenerunt in

vallem siluestrem: que nunc est mare salis. Duodecim enim ānis seruierāt chodorlaomor et tercio decimo anno recesserunt ab eo. Lectio secunda.

IN ānno quartodecimo venit chodorlaomor ⁊ reges qui erāt cum eo: percusserūtq; raphaim in astaroth ⁊ carnaim et zuzi cū eis et emim in sabe cariathaim et chorreos in mōtibus seyr vsq; ad cāpestria pharan: q̄ est in solitudine. Reuersiq; sunt et venerunt vsq; ad fontē mesphat: ipsa est cades. et percusserunt oēm regionem amalechitarū et amorreorū qui habitabant in asasonthamar. Lectio.iij.

EGressi sunt rex sodomorū et rex gomorre: rexq; adame ⁊ rex seboym necnon et rex bale: que est segor/et direxerūt aciē cōtra eos in valle siluestri: scilicet aduersū chodorlaomor regē helamitarū et thadal regē gētiū/et amraphel regē sennaar. et arioth regē pōti quattuor reges aduersus quinq;. Vallis aūt siluestris habebat puteos multos bituminis. Itaq; rex sodomorū ⁊ rex gomorre terga verterunt/ceciderunt q; ibi. et qui remanserant fugerunt ad montē. Tulerūt autem oēm substantiā sodomorū et gomorreorū/⁊ vniuersa que ad cibū pertinēt. et abierūt: necnō ⁊ loth ⁊ substātiā eius filiū fratris abrā q̄ habitabat in sodomis. añ. Cū facis elemosinā: nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. ps. Benedictus. Oratio.

INchoata ieiunia q̄s dñe benigno sauore prosequere vt observantiā quā corporaliter exhibemus: mentibus etiā sinceris exercere valeamus. Per. Ad vesp añe. pi. hyⁿ. et ỽ. illius ferie. cp̄m Dñs aūt. hyⁿ Plasmator. ỽ. Dirigatur. añ. Tu autē cū oraueris intra in cubiculū: et clauso hostio ora patrem tuum. ps. Magnificat Oratio

VIsere dñe populū tuū et ab oibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit aduersitas: si nulla ei dominetur iniquitas. Per. Sabbato. Inuitato. Dñm deum. ps Venite hymnⁿ. Sūme deus. In nocturn. añ. Quia mirabilia. ps Cantate.ij.fo.xxxb. ỽ. Dñe exaudiora. ℟. dicāt de hysto. do. suo ordine. Lectio.j.

ECce vnus q̄ euaserat nūciauit abrā hebreo. qui habitabat i qualle mābre: amorrei fratris eschol et fratris aner. Hi eni pepigerant fedus cū abrā Quod cū audisset abrā captū videlicz loth fratrem suū: numerauit expeditos vernaculos suos trecentos decē ⁊ octo et persecutus est eos vsq; dan. Et diuisis sociis irruit super eos nocte: percussitq; eos ⁊ persecutus est vsq; soba et phenicē: que est ad leuā damasci Reduxitq; oēm substantiā et loth fratrem suum cū substantia illius. mulieres quoq; et populū. Lectio secūda. Genc.14

EGressus est autē rex sodomorū in occursum eius postq̄ reuersus est a cede chodorlaomor et regū q̄ cū eo erant in valle sabe que est vallis regis. At vero melchisedech rex salē proferens panē et vinū (erat eni sacerdos dei altissimi) bñdixit ei et ait. Benedictus abrā deo excelso qui creauit celū et terrā. Et benedict⁹ deus excelsus. quo protegēte hostes in manibus tuis sunt. Et dedit ei decimas ex oib⁹.

DIxit autem rex sodo (Lcō.iij. morū ad abram. Da michi animas: cetera tolle tibi. Qui respōdit ei Leuo manum meam ad dñm deū excelsum possessorem celi et terre: q̄ a filo subtegminis vsq; ad corrigiam calige non accipiam ex oībus que tua sūt ne dicas/ego ditaui abram: exceptis his que comederunt iuuenes. et partibus virorū qui venerunt mecū: aner eschol/et mambre: isti accipient partes suas. His itaq; trāsactis factus est sermo dñi ad abram per visionem dicens. Noli timere abram ego protector tu⁹. et merces tua magna nimis. In laudibus. añ Benigne. ps. Miserere. fo.xviij. Capitulū. Conuertimini. hyⁿ. Aurora iā. Si aliqō fer.ix.kc. in hoc sab bato contigerit tūc predicti

tres hymni in illo anno dño p̄ter-
mittāt. ℣. In matutinis.añ. Quare
ieiunauimus et nō aspexisti humiliauim⁹
aias nr̄as et nescisti. ℟s. Bñdict⁹. Oro.

ADesto dñe supplicatiōibus nostris. et concede vt hoc solēne
ieiuniū quod animabus corp̄oribusq̄
curandis salubr̄iter institutum est: de
uoto seruitio celebr̄emus. P̄er dñm.

1.A ¶ Do.1.xl. tota dicitur hyſ. et in.4.fe. et ſab. dicit ℟. fer.
Fe.3. et.5. fiat mēo. de ſcis ad vēs ꝛ ad matu. de ſcā maria
2.A ¶ Do.1.xl. tota dicitur hyſto. et in.5 fe. dicitur ℟. fe. In ā
no diſſertili fiat ſeru. de ſcō mathia in ſab. Et tūc ad hoc
ſab. vſq̄ ad inchoationē hyſt. In p̄incipio accipiet. 2. B
3.A et inchoet ad. 2. do. xl. ¶ Do.1.xl. tota cāte. hiſ. In. 2. feria
4.A cāte. ℟. fe. Fe. 4. et. 5. de feſ. ir. lec. oia de cōi. ¶ Do.1.xl.
5.A tota cante. hiſ. Fe. 4. et ſab. dicit ℟. fe. ¶ Do.1.xl. tota cā
te. hiſ. ꝛ feſ. ſcti gr̄egorij differatur in cra. Ad. 2. vō. q̄ erūt
1.B de feſ. fiat ſolē. mēo. de do. et in. 5. fe. bz ℟. fe. ¶ Do.1.xl.
2.B tota dicitur hiſ. In. 4. fe. et ſab. dicitur ℟. fe. ¶ Do.1.xl.
ſeru. de do. et in. 6. fe. di. ℟. fe. In anno diſſertili fiat ſer
u. de ſcō mathia in. 6. fe. et ℟. fe. di. in. 5. fe. et tunc ad hoc
ſabb. ſto. vſq̄ ad incep. hy. In p̄incipio. accipietur. 2. B.
3.B et inchoetur ad. 2. do. xl. ¶ Do.1.xl. tota dicitur hiſ. fe. 5.
de ſancto dauid. ir. lec. oia de cōi vnius cōfeſ. et ponti. Fe
4.B 4. de ſancto cedda. ir. lec. de cōi vnius confeſ. Fe. 6. dicit
5.B ℟. fe. ¶ Do.1.xl. de ſeru. do. Fe. 4. dicitur ℟. fe. ¶ Do.1.
xl. tota dicitur hyſ. Ad. 1. vēs q̄ erunt de fe. et ſolē. mēo.
1.C de do. et in. 4. fe. dicitur ℟. fe. ¶ Do.1.xl. tota dicit hyſto.
2.C et michi de feſ. Fe. 4. ꝛ ſab. dicitur ℟. fe. ¶ Do.1.xl. tota
dicitur hy. et in. 6. dicitur ℟. feriale. In anno diſſertili fi
at ſeru. de ſācto mathia in. 5. fe. Et ad hoc ſab. vſq̄ ad in
choationē hy. In p̄incipio. accipiet. 2. B. p̄o littera do.
3.C et inchoetur ad. 2. do. xl. ¶ Do.1.xl. tota di. hy. Fe. 2. de. ſ.
dauid. ir. lec. oia de cōi vnius confeſ. et ponti. Fe. 3. de ſcō
cedda. ir. lec. oia de cōi vni⁹ confeſ. et ponti. et in. 6. fe. bz
4.C ℟. fer. ¶ Do.1.xl. tota di. hiſ. Fe. 4. di. ℟. fe. Fe. 6. de ſcō
5.C gr̄ego. ¶ Do 1.xl. tota di. hiſ. Fe. 4. di. ℟. fe. Fe. 5. de ſcō
edwardo. ā. ℣. Iſte ſanctus ℣hm. Beatus vir qui in ſapiē
1.D tia. ℟. Beatus vir q̄ ſuffert. Sab. de ſcō cuthberto. ir. lec.
2.D ¶ Do.1.xl. to. di. hyſ. Fe. 4. et ſab. dicit ℟. fe. ¶ Do.1.xl.
3.D tota di. hiſ. Fe. 4. et ſab. ℟. fe. ¶ Do.1.xl. tota dicitur hy.
et feſ. ſancti petri differat in craſti. ꝛ in. 6. fe. di. ℟. fe. In
anno diſſertili fiat ſeru. de ſcō mathia in 4 fe. Et abhinc
vſq̄ ad. 2. dicm augu. accipietur. 2. C. p̄ lit. do. et inchoet
4.D ad. 2. do. xl. ¶ Do.1.xl. tota bz hy. ꝛ fe. ſci dauid differatur
vſq̄ ad. 3. fe. Fer. 2. de ſcō cedda. ir. lec. Oz̄ō ꝛ. de cōi vni⁹
cōfeſ. et ponti. Fe. 3. de ſcō dauid. ir. lec. oia de cōi. In. 6. fe
5.D di. ℟. fe. ¶ Do.1.xl. tota di. hy. et in 4 fe. di. ℟. fe. Fe. 5. de
1.E ſcō gr̄ego. ¶ Do.1.xl. de ſeru. do. Fe. 4. et ſab. di. ℟. fe.
2.E Memo. de feſ. ad vēs et ad matu. beate marie. ¶ Do.1.xl.
tota bz hiſ. in. 4 fe. di. ℟. fe. et ſab. vel. erūt de do. et ſolem
3.E mēo. de aplo. ¶ Do.1.xl. de ſeru. do. 2. vō erunt de aplo.
et ſolē. mēo. de do. et in. 5. fe. di. ℟. fe. In āno diſſertili fi
et ſeru. de apoſtolis. in. 3. fe. et vel. in do. erūt de do. Et ab
hinc vſq̄ ad inceptionē hyſ. In p̄incipio. accipietur. 2. D
p̄o littera do. Et ſab. de ſcō dauid. ir. lec. Oz̄ō ꝛ. de cōi vi-
4.E nus cōfeſ. et pō. ¶ Do.1.xl. to. di. hiſ. et fe. ſci cedde diffe.
in craſti. et ibi fiant. ir. lec. de cōi vni⁹ cōfe. et pon. Fe. 5. di
5.E cit ℟. fe. ¶ Do 1.xl. de ſeru. do. in. 5. fe. di. ℟. fe. Fe. 4. de
1.H ſcō gr̄ego. ℣. Exiit ſacer. ¶ Do.1.xl. de ſeru. do. in. 4. fe.
2.H et ſab. di. ℟. fe. et mēo. de ſcō. ad vēs. de ſcā. maria. ¶ Do
3.H 1.xl. tota dicitur hy. et in. 4. fe. di. ℟. fe. ¶ Do.1.xl. de ſer.
do. 2. vō erūt de ſcō mathia cū pleno ſeru. in craſti. et ſol
mēo. de do. Fe. 5. di. ℟. fe. Fe. 6. de ſcō dauid oia de cōi vni
us cōfe. et pō. Sab. de ſcō cedda oia de cōi vni⁹ ꝛfe. et pō.
Si fuerit diſſert⁹ tunc in do. vō erūt de do. et de aplo in. 3
fe. Et abhinc vſq̄ ad incep. hy. In p̄incipio. accipietur. ℟
4.H p̄o littera p̄o. et incho. ad vō. 2. xl. ¶ Do.1.xl. de ſeru.
do. Fe. 4. et ſab. di. ℟. fe. Fe. 5. mēo. de fe. ad vō et ad mat

de ſcā maria. ¶ Do.1.xl. de ſeruit do. Fe. 5. di. ℟. fe. Fe. 3. 5H
de ſcō gr̄ego. ℣. Exce ſacer. ¶ Do.1.xl. de ſeru. do. Fe. 4. 1G
et ſab. di. ℟. fe. ¶ Do.1.xl. to. de ſeru. do. et in 4 fe. dicit 2G
℟. fe. Sab. de ſcō mathia. 2. vēs erunt de aplo: et ſolē. mēo
de do. In anno diſſertili fiat ſeru. de ſ. mathia: in. 2. fer.
ſequenti: et tūc ad 1. vō fiat ſolē. mēo. de do. et abhic vſq̄
ad inceptionē hiſ. In p̄incipio accipiet. 2. F. p̄ littera do. et
inchoet ad. 2 do. xl. ¶ Do.1.xl. de ſeru. do. et in. 4. fe. di. ℟.
fe. Fe. 5. et. 6. de ſanctis. ꝛ. ir. lec. Oz̄ō. fe. de cōi vnius con 3G
feſ. et ponti. ¶ Do.1.xl. de ſer. do. in. 4. fe. et ſab. di. ℟. fe.
¶ Do.1.xl. de ſeru. do. 2. vō. erūt de ſ. gregd. ℣. Exce ſa. 4G
ꝛ ſolē. mēo. de do. in. 5. feria dicitur ℟. fe. 5G

¶Do.j.℟. Ad. vō ā. Bñd⁹. ℣. Iſz. ch

HOrtamur vos ne in vacuū gra 2.Cor.6
tiā dei recipiatis. ait enī/ tēpore
accepto exaudiui te: et i die ſalutis ad
iuui te. Deo. ℟. Emēdem⁹ i me. iij. hy⁹

EX moze docti myſtico ſeruem⁹
hoc ieiuniū: deno dierū circulo
ducto quater notiſſimo. Per ꝫ pphe
te p̄imit⁹ hoc p̄etulerūt poſtmodū
chriſtus ſacrauit olim: rex atq̄ factor
tempor. Utamur ergo parcius ver
bis cibis et potibus/ somno iocis ꝫ ar
tius perſteimus in cuſtodia. Uitem⁹
aūt peſſima que ſubruūt mentes va-
gas: nullūq̄ demus callido hoſti locū
tyrānidis. Oremus oēs cernui: cla-
mem⁹ atq̄ ſinguli: plozemus āte iudi
cē flectamus irā vindicē. Noſtris ma
lis offendimus tuā deus clemētiā: ef-
funde nobis deſuper remiſſor indul-
gētiā. Memēto q̄ ſum⁹ tui licet cadu
ci plaſmatis. ne des honorē noīs tui
p̄ecamur alteri. Para malū qō gel-
ſimus: auge bonū quod poſcim⁹: pla
cere quo tandē tibi poſſimus hic et p-
petim. Preſta beata trinitas. cōcede
ſimplex vnitas. vt fructuoſa ſint tuis
ieiunior mūera. Amē. ℣. Angelis ſuis
de⁹ mandauit de te. ℟. Vt cuſtodiant te
in oībus vīs tuis. añ. Ecce nunc tēpus
acceptabile ecce nūc dies ſalut. i his ergo
dieb⁹ exhibeamus nos ſicut dei miniſtros
in multa patientia in vigiliis in ieiuniis. ꝫ
in charitate non ficta. ℟s. Magni. Oro.

2 DEus qui eccleſiā tuā ānua qua
drageſimali obſeruatione pu-
rificas: p̄eſta familie tue vt quod a te
obtinere abſtinendo nititur. hoc bo-
nis operibus exequatur. P̄er. ¶Ad
2pleto. añ. Signatū eſt ſuper nos lumē
vultus tui dñe de⁹ dediſti leticiam in cor de

meo.ps. Cũ inuocarẽ.cp̃m. Tu in nobis.℟. In pace.cho. plequaꝫ in idipsũ dormiã ⁊ requiescã. cle. ℣ Si dedero sõnũ oculis meis: et palpebris meis dormitationẽ. Dormiã. Gloria. In pace. hymn⁹.

QHriste qui lux es ⁊ dies: noctis tenebras detegis/lucisq; lumẽ crederis: lumẽ beatũ p̃dicãs. Precamur sctẽ dñe defende nos in hac nocte. sit nobis in te reqes/quietã noctẽ tribue. Ne grauis somn⁹ irruat: nec hostis nos surripiat/nec caro illi consentiẽs nos tibi reos statuat. Oculi somnũ capiãt/cor ad te semp vigilet. dextera tua protegat famulos qui te diligunt Defensor noster aspice: insidiãtes reprime. guberna tuos famulos quos sanguie mercat⁹ es. Memẽto nostri dñe in graui isto corpore: q̃ es defẽsor aie adesto nobis dñe. Deo patri. ℣⁹. Custodi nos dñe.añ. Cũ videris nudũ operi eũ et carnẽ tuã ne despexeris. tũc erũ pet quasi mane lumẽ tuũ: ⁊ gloria dñi colliget te.ps. Nũc dimit. Nec p̃dicta añ super p̃os. scz Signatũ est. ⁊ ℟. In pace. et hy⁹. Christe q̃ lux dicãꝫ quotidie adcõpk. vsq; ad passionẽ dñi de quotcũq; fit seruitiũ. añ vero sup p̃. Nũc dimit: per. xb. dies dicit. ¶ Ad mat. Inuita. Nõ sit vobis vanũ mane surgere ante lucem. Quia promisit dñs coronã vigilantibus.ps. Venite. Hymnus.

SUmmi largitor p̃mij spes q̃ es vnica mũdi: preces intende seruorũ ad te deuote clamantũ Nostra te cõscientia graue offendisse mõstrat quã emũdes supplicam⁹ ab oĩbus piaculis. Si rẽnuis q̃s tribuet: indulge q̃a potens es. te cor de rogare mundo fac nos p̃camur dñe. Ergo acceptare nẽm qui sacrasti ieiuniũ quo mystice paschalia capiamus sacramenta. Summa nobis hoc cõferat in deitate trinitas: in qua gloriatur vnus per cuncta secula deus. Amen. ¶ In prio noctur. añ. Seruite. ps. Beatus vir. fo.ij. ℣ Dicet dño. ℟. Susceptor meus es tu et refugiũ deus meus. Nõ dicatur vlterius. Sex prime lectiones de sermone beati leonis pape. Lectio pria.

De sermone beati leonis papę.

LIcet nobis dilectissimi appropiquãte pascha ieiuniũ quadragesimalis obseruantie ipse legittimi tẽporis cursus indicat: cohortatio tñ etiã nostri sermonis adhibẽda est. que auxiliãte dño nec inutilis sit pigris/nec onerosa deuotis. Nã cũ oẽm obseruãtiã nostrã ratio istorũ dierũ poscat augeri: nemo est vt confido de vobis qui se ad opus horũ non gaudeat incitari. Natura eni nostra adhuc manẽte mortalitate mutabilis/etiam si ad summa quecq; virtutũ studio prouehat. semp tñ sicut potest habere quo recidat: ita potest habere quo crescat. Et hec est perfectorũ vera iusticia vt nũq; se pũmãt esse perfectos. ne ab itineris nõdũ finiti intẽtiõe cessantes. ibi incidãt deficiendi periculum. vbi proficiendi posuerunt appetitum. Tu autem. ℣m. Ecce nũc tẽpus acceptabile ecce nunc dies salutis. cõmẽdem⁹ nosmetipsos in multa patientia in ieiuniis multis. Per arma iustitie virtutis dei. ℣. In oĩbus exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros vt nõ vituperet misteriũ nostrũ. Per. Lectio scda.

QUia ergo nemo ẽnẽm dilectissimi tã perfect⁹ ⁊ sanctus. vt perfectior sanctiorq; esse nõ possit: oẽs simulsine differẽtia graduũ/sine discretione meritorũ: ab his ad que peruenim⁹/in ea que nõdũ apprehẽdim⁹. pia auiditate curram⁹/et ad mensurã cõsuetudinis nostre necessariis aliq̃d addam⁹ augmẽtis. Parũ eni religiosus alio tpe demõstrat: q̃ in his dieb⁹ non religiosior inuenit. Unde oportune auribus nostris lectio apostolice predicationis insonuit dicens. Ecce nũc tẽp⁹ acceptabile: ecce nunc dies salutis. Quid eni acceptius hoc tẽpore/quid salubrius his diebus: in quibus bellũ vitijs indicitur: et oim virtutum profectus augetur. Sẽper tibi quidẽ o aia christiana vigilandum contra salutis tue aduersarium fuit. ne vllus pateret locus tentatoris insidijs. Sed

m.iij.

modo tibi maior cautio / et solertior est assumenda prudētia: quādo idē hostis tuus acrior / sevit invidia. ℟m. In oībus exhibeam⁹ nos sicut dei ministros in multa patiētia. Ut non vituperet⁹ ministeriū nostrū. ℣. Ecce nunc tēpus acceptabile. ecce nūc dies salutis. nemini dātes vllam offensionem. Ut. Lectio tertia.

Nec enī in toto mūdo potestas ei antiq̄ dñationis auferet: et innumera illi vasa captiuitatis rapiūt Renunciatur atrocissimo p̄doni a populis oim nationū / oimq̄ linguarū: ꝛ nullū iā genus hoim reperit: qđ nō iā tyrānicis legibus reluctet: dū per oēs fines terrarum regenerāda in christo multorū miliū milia p̄parāt: et appropinquāte noue creature ortu: spiritalis nequitia ab his quos possidebat ertruditur. Fremit ergo exspoliati hostis ipius furor. et nouū querit lucrū: quia ius pdidit ātiquū. Captat indefess⁹ et peruigil si quas repperit oues a sacris gregibus negligētius euagātes: quas per p̄clina voluptatū ꝛ per deuera luxurie in diuersoria mort⁊ inducat. Inflāmat itaq̄ iras. nutrit odia / acuit cupiditates / irridet cōtinentiā / icitat gulā. Quē enī tētare nō audeat: q̄ net ab ipso dño nostro iesu xp̄o conat⁹ sue fraudis abstinuit. Nā sicut euāgelica patefecit hystoria: cū salvator noster post quadragunta dierū noctiūq̄ ieiuniū ifirmitatis nēe recepisset esuriē: gaudius dyabolus signū se in eo passibilis atq̄ mortalis iuenisse nature. vt exploraret potentiā quā timebat. si filius (inquit) dei es: dic vt lapides isti panes fiant. Tu autem. ℟. Emendemus in melius que ignoranter peccauimus ne subito p̄occupati die mortis queramus spaciū penitentie et inuenire non possimus. Attende dñe et miserere quia peccauim⁹ tibi. ℣. Peccauim⁹ cū patribus nostris. iniuste egim⁹ iniquitatē fecimus. Attēde. Glia. Attende. ℂ In. ij. nocte. añ. Bonorū. ps. Cōserua. lo. iiij. ℣. Ipse liberauit me. ℟. De laqueo venātium et a verbo aspero. Lectio quarta.

Poterat vtiq̄ istud op̄s et facile erat vt ad creatoris iperium in quā iuberetur speciē cuiuslibet generis natura trāsiret. sicut cū voluit in p̄uiuio nuptiarū. aquā mutauit in vinū. Sed hoc magis salutiferis dispēsationib⁹ congruebat: vt nequissimi hostis astutia: nō potētia deitatis sed humilitatis mysterio vinceretur. Deniq̄ fugato dyabolo et oībus artibus callidi tētatoris elisis. accesserunt ad eū angeli ꝛ ministrabāt ei. Cōfundātur igitur filij dyaboli atq̄ discipuli: qui repleti inspiratiōe viperea simplices quosq̄ decipiūt: negātes in christo vtramq̄ veram esse naturā: dū aut deitatem homine: aut hominem deitate despoliāt: cū vni⁹ tēporis gemino documēto vtraq̄ falsitas sit perēpta. qa ꝛ per famē corporis perfecta humanitas / ꝛp famulātes āgelos demōstrata est manifesta divinitas. ℟. Paradisi portas. ℟. Scidite. ℟. Abscōdite reqre hec tria ℟. i. iij. fer. i capite ieiunij. fo. v.

Quia ergo dilectissimi (sicut redēptoris nostri magisterio edocti sumus) non in solo pane viuit homo sed in oi verbo dei. p̄cōpta devotione et alacri fide suscipiam⁹ solēne ieiuniū. Non de sterili inedia: quā plerūq̄ et imbecillitas corporis et auaricie morbus indicit: sed in larga benivolētia celebrandū. vt simus de illis de q̄bus ipsa veritas dicit. Beati q̄ esuriūt ꝛ sitiūt iustitiā. q̄m ipsi saturabūtur. Delicie igit⁊ nostre sint opa pietatis. et illis cibis qui nos ad eternitatē nutriūt. ipleamur. Letemur in refectionib⁹ pauperū. quos ipēdia nostra satiauerūt. Jocūdemur in vestitu eorū: quor⁊ nuditatē indumētis necessariis texerim⁹. Sētiāt humanitatē nostrā egritudines decūbētiū / imbecillitates debiliū / labores exulum / destitutio pupillorum / ꝛ desolatarum lamēta viduarum. in quibus iuuandis nemo est q̄ nō aliquā possit ꝛequi benivolētie portionē. Lectio sexta.

Nulli enī paru⁹ est cēl⁹. cui ma-

gnus est animus. Nec de rei familiaris modo pẽdet mẽsura pietatis. Maiora quidẽ sunt ipẽdia diuitũ: et minora mediocrũ. sed nõ discrepat operũ fructus: vbi idẽ est affectus operãtiũ. In ista aũt dilectissimi exercẽdarũ opportunitate virtutũ. sunt et aliarũ insignia virtutũ: que nullo dispendio horreorũ. nulla pecunie diminutione captantur. si repellatur lasciuia/si abdicetur ebrietas. et carnalis cõcupiscẽtia castitatis legib⁹ edomet. Si odia transeant in dilectionẽ. si inimicicie cõuertãtur in pacẽ/si tranquillitas extinguat iram/si mãsuetudo remittat iniuriã/si dñorũ deniq; atq; seruorũ tã ordinati mores sint: vt et illor⁹ potestas mitior: et istor⁹ sit disciplina deuotior Hac igitur obseruãtia dilectissimi obtinebitur mia dei: et abolito peccatorũ reatu: religiose venerãdũ pascha celebrabitur. Per iesũ christũ dñm nr̃m. ℂ In.ij.noctur.an.Preceptũ. ℣. Celi enarrãt. fo.v.v. Scapulis suis obũbrabit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperabis. ℂ Secundum matheum. iiij.

Mathei. 4

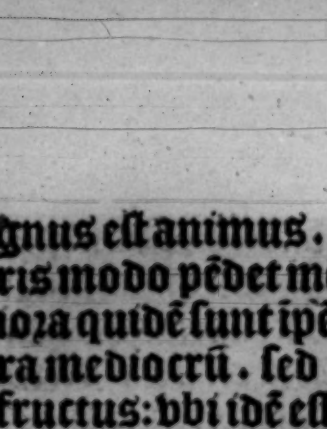

In illo tẽpore. Ductus est ihesus in desertũ a spiritu: vt tẽtaretur a diabolo. Et cũ ieiunasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus: postea esurijt. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Dubitari a q̃busdã solet: a quo spiritu ductus sit iesus in desertũ: propter hoc quod subditur. Assumpsit eũ diabolus in sanctã ciuitatẽ. Et rursum. Assũpsit eũ in montẽ excelsũ. Sed vbi et absq; vlla dubitatione cõuenienter accipitur vt a scõ spiritu in desertum ductus credatur vt illuc eũ suus spũs duceret: vbi hũc ad tẽtandũ malign⁹ spiritus inueniret. Sed ecce cũ dr̃ de⁹ homo vel i excelsũ mõtẽ vel in sanctã ciuitatẽ a dyabolo assũpt⁹: mẽs refugit humana hoc audire aures expauescũt. Que tñ nõ esse icredibilia ista cognoscim⁹ si i illo ⁊ alia fctã pẽsam⁹. ℟ In ieiunio et fletu orabãt sacerdotes dicẽtes: parce dñe parce populo tuo ⁊ ne des hereditatem tuam in perditionẽ. ℣. Inter vestibulũ et altare plorabãt sacerdotes dicentes. Parce. Lectio octaua.

7.

Certe iniquorũ oĩm dyabol⁹ caput est: et huius capitis mẽbra oẽs sunt iniqui. An nõ dyaboli mẽbrũ pylatus fuit? An non dyaboli mẽbra iudei persequẽtes/et milites crucifigẽtes fuerunt? Quid ergo mirũ si se permisit ab illo i mõtẽ duci q̃ se ptulit etiam a mẽbris illius crucifigi? Non est ergo indignũ redẽptori nostro q̃ tẽtari voluit: qui venerat occidi. Justũ q̃p pe erat vt sic tẽtatiões nostras suis tẽtationib⁹ vinceret: sicut nostrã venerat mortem sua morte superare. ℟m Tribularer si nescirẽ misericordias tuas dñe. tu dixisti: nolo mortẽ peccatoris sed vt magis cõuertatur et viuat. Qui chananeam ⁊ publicanum vocasti ad penitentiam ℣. Et petrum lachrimantem suscepisti misericors deus. Qui. Lectio nona.

8.

Sed sciendum nobis est quia tribus modis tẽtatio agit: suggestione/delectatione/consensu. Et nos cũ tẽtamur plerũq; i delectationẽ aut etiã in cõsensũ labimur. q̃a de carnis peccato ꝓpagati in nobis ipsis etiã gerimus vnde certamina toleram⁹. Deus vero qui in vtero virginis incarnat⁹ in mũdũ sine peccato venerat nichil cõtradictiõis in semetipso tolerabat Tẽtari ergo p suggestionẽ potuit sed ei⁹ mẽtẽ pcti delectatio nõ momordit. Atq; ideo dis illa dyabolica tentatio. foris nõ intus fuit. Sed si ipsũ ordinẽ tẽtatiõis ei⁹ aspicim⁹. pensamus quãta magnitudine nos a tẽtationibus liberemur. Tu autem. ℟m. Duct⁹ est iesus i desertũ a spũ vt tẽtaret a diabolo. Et accedẽs tẽtator dixit ei. Si fili⁹ dei es: dic vt lapides isti panes fiant. ℣. Et cũ ieiunasset quadragita dieb⁹ et quadragita noctib⁹ postea esurit Et. Glo. Si Fe. ℟. Angelis suis de⁹ mãdauit de te vt

custodiāt te in oībus vīs tuis. In manib' portabūt te. Ne vnq̄ offendas ad lapidē pedem tuum. ỽ. Super aspidem et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonem et draconē. In manibus. Gloria. Ne. Hoc ℟. erit tertiū: quotiens dicetur de. iij nocturn. per ebdo. scz de tēpore ali. ỽ⁹. Ipse liberauit me. ℟. De laqueo venantium. ℭ In laudibus. añ.

QOr mundum crea in me deus: z spiritum rectū innoua in visceribꝰ meis ꝓ. Miserere. fo. xviij. añ. O dñe saluū me fac o dñe benepr̄osperare. ℣s. Confitemini. fo. ir. añ. Sic benedicam te in vita mea dñe: et in noīe tuo leuabo manꝰ meas. ℣s Deus deus. fo. vij. añ. In spiritu humilitatis et in animo cōtrito suscipiamur dñe a te: z sic fiat sacrificium nostrum vt a te suscipiatur hodie et placeat tibi dñe deus. ℣s. Benedicite. fo. vij. añ. Laudate deū celi celorū et aque oēs. ℣s. Ipsū. fo. vij. Cbm. Hortamur vōs. vtš. hyꝰ

AUdi benigne conditor nostras pr̄eces cū fletibus: in hoc sacro ieiunio fusas quadragenario. Scrutator alme cordiū infirma tu scis virium: ad te reuersis exhibe remissionis gratiam. Nullum quidē peccauimꝰ sed parce confitentibus: ad laudē tui nois confer medelā languidus. Sic corpus extra cōteri dona per abstinētiā: ieiunet vt mens sobria a labe pr̄ocul sus criminum. Presta beata trinitas ỽ. Scuto circundabit te. ℟. Nō timebis añ. Ductus est iesus in desertum a spiritu vt tētaretur a dyabolo: et cū ieiunasset quadraginta diebus z quadraginta noctibus: postea esuriit. ℣s. Benedictꝰ. Or. Deus q̄ ecclesiam. ℭ Ad. j. añ. Iesus autem cum ieiunasset quadraginta diebꝰ et quadragita noctibus: postea esuriit. ℣s Deus deꝰ meꝰ rel. fo. viij. ℭ Ad. iij. ā. Non in solo pane viuit hō. sed in oi ỽbo dei. ℣s. Legem pone. fo. xij. Cbm. Hortamur vos. vtš. ℟. Participem. Chorus prosequitur me fac deus oīm timētium te. Et custodientium mandata tua. Clericus dicat. ỽ. Aspice in me et miserere mei scōm iudiciū diligentiū nomen tuū. Et cu. Glia. Par. ỽ. Dicet dño. ℟. Susceptor meus. ℭ Ad. vj. ān. Cunc assumpsit eū dyabolꝰ in sanctā ciuitatē. et statuit eū supra pīnaculū tēpli: et dixit ei. si filꝰ dei es: mitte te deorsū. ℣s. Defecit: fo. xiij. cp̄.

ECce nūc tēpus acceptabile ecce nunc dies salutis: nemini dantes vllam offensionē vt non vituperetur ministerium nostrū. ℟. Ab omni. Chorus prosequat totum ℟. via mala prohibui pedes meos. Vt custodiā mādata tua dñe. Cle. ỽ. A iudiciis tuis non declinaui: quia tu legē posuisti michi. Vt. Gloria. Ab. ỽ. Ipse liberauit me. ℭ Ad ir. ān. Vade sathana nō tētabis dñm deū tuū. ℣s. Mirabilia. fo. xiij. Capitulū. 2. Cor. 6

INoībus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patiētia/in ieiunijs multis p arma iustitie. ℟. Declara. chorꝰ prosequat super nos deus. Tuā miam. ỽ. Declaratio sermonū tuorū dat intellectū dñe. Tuā. Glo Decla. ỽ. Scapulis suis obūbrabit tibi. ℭ Ad vs añ Sede a dextris. ps. Dixit do. fo. xl. Cp̄. Hortamur vos. ℟. Esto nobis, Cho. prosequat dñe turris fortitudinis. Cle. dicat ỽ. A facie inimici. Turris. Gria. Esto nobis. Hoc ℟. dicat quotidie ad vesp̄ xv. dies: nisi in sab. et in festis scōr hymnꝰ. Ex more docti. ỽ⁹. Angelis suis ān. Reliquit eū tētator: et accesserūt ageli et ministrabāt ei. ℣s. Magnificat. Or Deꝰ q̄ ecclesiā Supradictus ordo ỽ. huiꝰ dñice ad vtraq̄ ves et ad matu. z ad alias hos. seruet vsq̄ ad passionē dñi tā in feriis q̄ in dñicis q̄ de tēporali agitur excepto q̄ quando ỽ. Ipse liberauit me dicitur ante lectiones tūc ātē laud dicitur ỽ. Scapulis suis. ℭ Fe. ij. j. ebd. xl. ad mat. iuit. Venite exultem' dño. p. Ipsū. hyꝰ. Sūmi largitor hmīj. In nocte. ān. Dñs defensor. ℣s. Dñi illuminatio Cetera āe cū suis pr̄is illiꝰ fer. Quotidie p ebd. dñr ỽ. et ℟ ad mat. scōm ordinē nocte. hystorie dñicalis quando de tempore agitur. ita tamen q̄ ℟. ferial. non omittantur. Lectiones de sermōe vti maximi episcopi. Lectio prima. 2. Cor. 6

De sermone beati maximi.

ANte dies deuotionū sancte predicantes quadragesime sacrarum litterarū exēpla protulimus: quibus approbarem⁹ hunc quadragenariū numerū non esse ab hoibus cōstitutū: sed diuinitus consecratū. Nec terrena cogitatione initiatum: sed celesti maiestate preceptum. Atq; ideo qui constitutus numerū vna die manducando preterit/ non vnius diei violator accusat: sed vt totius quadragesime trangressor arguitur. Unde bonum est homini vt ad diem sine labore ieiunet: et totius quadragesime consequatur partier sanctitatē. Hec aūt non tā sacerdotum precepta q̄ dei sunt: atq; ideo qui spernit/ nō sacerdotē spernit: sed christū qui in suo loquitur sacerdote. Videamus igitur quo tēpore hanc obseruantiā nobis indixerit dñs. si nō per istam deuotionē veluti per cuncta elementa voluerit habere profectū. Ecce enim indicta quadragesima/ cōstricta hyemali gelu terra resoluitur: et aquārū fluenta meatus suos glacie liquefacta recipiunt. Sic quoq; corporum nostrorū hoc eodē tempore ⁊tracta sceleribus peccata remittuntur/ soluuntur: et vite nostre purior curs⁹ liquefacto rigore dyaboli meatum suum pristinum recognoscit. Terra iq̄ indicta quadragesima asperitatē deponit hyemis: ego indicta quadragesima asperitatem reticio delictorum. Illa terra aratris scinditur vt mūdanis sit congrua frugibus: mea terra ieiuniis exaratur vt celestibus sit apta seminibus. Lectio secunda

SIcut enim vberiorē redditum capit qui frequentius verando exercet campum: ita et maiorē gratiā percipit qui exercet cāpum corporis sui: sepius ieiunando Ecce enim abstinentie tēpore: herba segetū reuiuiscit in messem: surculus arboris conatur in fruticem/ palmes vinee pubescit in gemmā et oia de inferioribus ad altiora se lubrigūt ita hoc eodē tempore hoim spes interim mortua reuiuiscit in posterū: fides perdita reparatur in gloriā/ tēporalis vita proficit in eternā. Et oē humanū gen⁹ ad celestia se subrigens: ab inferis ad altiora cōsurgit. Modo ferrū gestans agricola sarmenta vinearū deputat: ita⁊ nūc euāgelium tractans episcopus: sordes ā putat populorū. Et isto quadragenario curriculo: vniuerse hoc agunt creature/ quatenus depositis superfluis ornate vel compte in pascha procedāt Modo oia sunt in partu: vt tunc reperiantur in fructu. Tunc enim contra nature speciem spina profert rosam/ talamus flagrat lilium: suauitatem arida virgulta deprimunt. Et ita cūcta floribus adornantur: vt festiuitatem diei magne creatura ipsa nitore sui celebrare credatur. Igitur et nos hoc eodem tēpore ieiuniorū: producam⁹ de spinis nostris rosas. hoc est de peccatis iustitiam/ de seueritate misericordiam/ de auaricia largitatem. Iste enī spine sūt vicia corporis nostri que prefocant animā: de quib⁹ ait scriptura. Spinas⁊ tribulos tibi germinabit terra. Germinat enī michi terra mea spinas: si me corporalis libidinis titillatio compūgit. Generat michi tribulos: cū me diuitiarū secularium cupiditate discruciat. Spina enī christiano auaricie sue radix est. Spina viro bono honoris ambitio est. Uidentur enī spine apud suos grate esse sed ledunt. Lectio tertia.

HIs ergo nisi vigilando et ieiunando curari nō possum⁹. qui potius per abstinentiā ipse spine vertantur in rosam. Producit enī ieiunādo libido castimoniā/ superbia humilitatē: sobrietas parcitatem. Hi enim sunt flores vite qui suaue christo redolent. qui odorem bonū deo spirāt. Unde ait apostolus. Quoniā christi bon⁹ odor deo sumus. Hāc ergo tā quadragesimā largitus est nobis dñs. vt huius tēporis spacio in morē totus creature/ nunc cōcupiscamus virtutū ger

mina. vt in die pasche fructū iusticie proferamus. Hoc autē quadragenario numero seipsū dūs exercuit nō vt profectū ipse caperet: sed vt profectū salutis nobis ostenderet. Nec enim in illo erat spina peccati que verteret in florem. Ipse enī erat flos natus: non de spina sed de virga: sicut aut propheta Exiet virga de radice iesse: ⁊ flos de radice eius ascendet. Virga enī erat maria nitida subtilis et virgo: que christum velut florem integritate sui corporis germinauit. Continuatis ergo quadraginta diebus et noctibus. hec ieunia non esuriens dūs procurauit sed dicit illū euāgelista esuriisse post ea. Quomodo ergo potest fieri vt qui tantor dierum numero famē sitimq; nō senserit: postea esurierit? Esuriebat plane: nec negare possum⁹ q esurierit. Esuriit enim nō cibū hoim sed salutem: nec escarū secularium epulas concupiuit: sed animarum desiderauit celestium sanctitatem. Cibus enim christi. est redemptio populorū Cibus christi est paterne volūtatis effectus sicut ipse ait. Meus autē cibus est. vt faciam voluntatem patris qui me misit. Unde et nos esuriam⁹ cibū nō qui terrenis epulis apparatur: sed qui diuinarū scripturarū lectiōe colligitur. Ille enim corpus ad tempus nutrit: hic autē animā reficit in eternum. ℣. Ipse liberauit me. ℭ In laudi. ane. et p̄. illius ferie. C̄pm. Conuertimini. hy⁹. Audi benigne. ℣. Scuto circūdabit. ān. Venite bñdicti patris mei/ percipite regnū quod vobis paratū est ab origine mundi. p̄s. Benedictus. Deīde dicūt preces feriales cū ho. Miserere et cū ho. Dñe ne in furore. que dicet post p̄m Miserere. Et sciendū est q; p oēs horas per totā. xl. quando de fer. agitur: vnus de. vj. p̄s penitentialibus suo ordine post p̄m Miserere dicetur: nisi ad. vj. tūc enim dicetur p̄s. Deus misereatur nostri. loco p̄. Miserere. Et si fe. ix. lec. in crastino sequatur: tunc ad. ix. tres vltimi p̄ dicūtur

Similiter fiat in sabbato. Oratio.

Conuerte nos deꝰ salutaris noster: et vt ieiunū nobis quadragesimale proficiat: mētes nostras celestibus instrue disciplinis. Per dñm

ℭ Ad. j. ā. Vivo ego dicit dūs nolo mortem peccatoris. sed vt magis conuertatur et viuat. ℣. Deus in nōie. fo. ix. Et cetera oia que ad primā pertinēt explēantur. Di die per totā. xl. vsq; ad cenā dñi quando de feria agitur: stati post primā āte missam capitularē dicitur cōmendatio animarū nisi in crastino duplicis festi. Et dicatur sine nota qñ Dirige sine nota p̄cesserit: hoc modo. Super hos añ. Requiē eternā. ℣. Vti immaculati. vtq; dictum est in prima dñica aduētus dñi post. y. bes. ℭ Ad iij. añ. Per arma iustitie virtutis dei cōmendemus nosmetipsos in multa patientia. ℣. Legem pone.

Capitulū

Conuertimini ad dñm deū nostrum quia benignus et misericors est patiens ⁊ multum misericors et prestabilis super malitiam. Ry. Parcipem. Ab hac die vsq; ad quartā feriam ante pascha quando de feria agit post terciā dicūtur quindecim p̄. graduum p̄o oi populo dei hoc modo. ā. Ne reminiscaris. p̄s. Ad dñm cū tribularer. fo. xlj. vsq; ad ℣. Laudate nomē dñi. Hic nunq; dicit ℣. Laudate dñm in sanctis. post ℣. Ecce nunc. ⁊ dicitur post vnūquēq; ℣. Gloria patri. cū letania et collectis subsequētib⁹. Et q̄cūq; dicit sacerdos de letania: chorus idem repetat plene et integre vsq; ad prolationem ℣. Et pacem nobis dones. Tūc respōdeat chorus tm̄. Te rogamus audi nos. et sic de singulis: vsq; ad Fili dei te rogamus audi nos. Tūc enim respōdeat chorus idē: et sic de singulis vsq; dū dicitur Kyrieleyson. Christeleyson. Kyrieleyson. Pater noster. Et ne nos inducas. Sed libera. Ostende nobis dñe. Et salutare. Et veniat super nos. Saluta re. Peccauimus cum patribus. Iniuste egimus. Dñe non secundum peccata Neq; secūdū. Oremus p̄o omni gradu

Joel. 2

Her post psalterū

ecclesie. Sacerdotes tui. Pro fratrib⁹ et sororibus. Saluos fac seruos tuos. Pro cuncto populo chriſtiano. Saluū fac po. Dñe fiat pax. Et abundantia. Anime famulorū ta. Amē. Dñe exaudi. Dñs vobiscū. Oratio. Deus cui pprium. que terminetur sic. Per chriſtū dñm nostrū. Amen. Deinde dicantur vēs ofones que subsequūtur sub vno Per eundē et sub vno Oremus. Oratio. Ops sempiterne deus qui facis. Oratio. Deus qui charitatis. Oco. Deus a quo sctā or. Ineffabilem. or. Fidelū. or. Pietate tua qs dñe. q terminetur sic. Per eundē chriſtū dñm nostrū. Amen. Et notandum est q oi die feriali dicitur letania sicut in secunda feria vsq ad martyres. ℣ a Propitius. vsq ad finē Preces et collecte hac die et ceteris feriis: que in secunda feria dicūtur. Et hec oia in prostratione tā a sacerdote q̄ a toto choro sine nota dicūt. ℭ Ad vj. añ. Commendemus nosmetipsos in multa patientia: in ieiuniis multis per arma iustitie. ps. Defecit. fol. xiij. Cpm.

Ysaie. 55

Derelinquat impius viā suam et vir iniquus cogitationes suas: et reuertatur ad dñm et miserebit eius ℣ ad deū nostrū: quoniā multus est ad ignoscēdū. ℟ Ab oi. Et sciendū est q oi die per xl. scilicet in ferialibus diebus dicātur oēs hore ante missam ℭ Ad. ix. añ. Aduenerūt nobis dies penitentie ad redimēda peccata ℣ saluandas alas. ps. Mirabilia. fo. xiij. Capitulū

Ysaie. 58

Frange esurienti panē tuū: ℣ egenos vagosq; induc in domū tuam. cum videris nudū operi eū: ℣ carnem tuā ne despexeris: ait dñs ops. ℟ Declara super nos. He predicte añe sup horas quotidie dicuntur quādo de fe. agitur: vsq ad passionē dñi. Cp. vero et ℟. per. xv. dies dicantur. Quotidie per totā. xl. de quocūq; fit seruitiū: dicantur vespere post missam ante prādium: nisi solūmodo in dñicis dieb⁹. In oibus feriis per totam. xl. vsq ad quartā feriā āte pascha: post missam ante vēs dicitur Placebo. nisi in sequē ti die fiant. ix. lec. ℣ nisi quando corp⁹ in crastino sepeliēdū fuerit. Si vero tale corpus fuerit dicit Placebo ℣ Dirige. post prandiū ante completo. more solito scilicet vsq ad laudes. ℭ Ad vs añ. et psalmi feriales. Capitulum.

Exe. 18.

Anima que peccauerit ipsa morietur: filius non portabit iniquitatē patris. nec pater portabit iniquitatē filij: ait dñs ops. Hoc tpm dē quotidie ad vēs. vsq ad passionē dñi quando de feria agitur. ℟. Esto nobis hymn⁹. Ex more. ℣ Angelis suis. añ. Quod vni ex minimis meis fecistis: michi fecistis dicit dñs. ps. Magnifi. Oco. Absolue qs dñe nrorū vincula oium delictor: et q̄quid p eis meremur / propiciatus auerte. Per. Predicti hymni precedentis dñice dicuntur suis locis per. xv. dies. Pulsato bis ad collationē sed vtraq; vice tā in duplicib⁹ festis q̄ in aliis cū vna sola campana: dicantur vigilie mortuorū: scilicet Dirige. vsq ad laudes. sed et post vltimū ℟. dicitur Kyrieleyson Chriſte eleyson. Kyrieleyson. Pater no. sine pronunciatione Et ne nos dicitur ps. Exaltabo. Deinde preces cū collectis vtēs in aduentu: postea imediate legat collatio scz liber pastoralis bti gregorij pape: qui sic incipit. Pastoralis cure vel dyalogus eiusdē gregorij de miraculis scōrū patrū. qui sic incipit Quadā die nimis. que quidē collatio ab hic quotidie vsq ad cenā dñi añ cōple. exceptis tñ diebus dñicis i pulpito legetur: habitu non mutato sic. Jube dōne benedicere. Excellentior qui est in choro: dicat benedictionē cū pro discretione satis lectū fuerit. Tu aūt Lector vero prosequatur. Dñe miserere nostri. Ad quā etiā collationē legē dā ita scribantur clerici: q̄ semp fiat inceptio ab excellētiore ex parte chori ℣ legat in superiori gradu vsq ad passionē dñi. Sabbato autē in passiōe et deinceps: legat in sēda forma. Ita tñ q̄ in quarta feria ante pascha: in pria forma legatur. In festis tñ duplicib⁹

que infra passionē celebrāt: i superiori gradu legāt Finita collatione stati pulsāt ad cōple. cū vnica cāpana: sed in dupli. festis cū duab⁹ ꝛ hoc semper semel: et sequāt cōple. vtš. Sciendū est q̄ quotiēscunq; dicit **Placebo.** post missam ante vēs per totā. xl. dicit **Dirige.** ante collationem vsq; ad laudes tm̄ in cōgregatione clericoꝝ. Laudes vero dicantur post matu. de die et de sancta maria et post laudes mortuoꝝ dicāt ps. **Ad te leuaui.** Feria. iij. ad matu. Inuita. etc̄. vtš. Lcōnes de sermone beati augustini epi. Lectio. j.

De sermone beati augustini

PEnitentes penitentes penitentes si tamē estis penitentes et nō estis irridētes: mutate vitam/corrigite mores reconciliamini deo. Et vos eni cū cathena pascitis. Qua (inquis) cathena Que ligaueritis in terra: erūt ligata et in celo. Audis ligaturā: et deo te putas facere impostura. Penitētiā agis genu figis: et irrides et subsannas patientiā dei. Si penitens es: penitet te. Si non penitet te: penitens nō es. Si ergo penitet te: quare facis quod male fecisti. Si fecisse penitet: noli facere Si adhuc facis: certe penitens non es Et quidem charissimi egrotant hoies mittuntur ad ecclesiā vel portātur ad ecclesiā: et baptizantur et renouātur et felices hinc obeunt. Sed nō ipsa est causa penitentie. Qui nondū accepit baptismū: nondū violauit sacramentū. Qui autē violauit sacramētū male et perdite viuendo: et ideo remotus est ab altari ne iudiciū sibi manducet et bibat. vitam mutet/corrigat se ꝛ reconsilietur dū viuit: dū sanus est. Expectat etiā ipse tunc reconsiliari: quā do incipit mori. Experti sumus multos expirasse: expectantes reconciliari. Tu autem dñe. Lectio secunda.

DEinde etiam dico in conspectu dei timori vestro: timorē meū. Qui autē non timet. timentē me cōtēnet: sed malo suo. Audi ergo. Certus sum. quia homo baptizatus si viuit: audeo dicere non sine peccato. Quis eni est sine peccato. Sed si vitam sine crimine duxerit et talia peccata habuerit que quotidie dimittuntur in oratione dicēte: dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: quādo vadit hinc vitam non finiet sed transiet de vita in vitā Siue iuste volūtate sua currat ad baptismū/siue in periculo constitut⁹ baptizetur ꝛ creat de hac vita. ad dñm vadit ad requiem vadit. Baptizatus autē desertor et violator tanti sacramēti si agat penitētiā. et toto corde agat penitētiam. vbi deus videt qui vidit cor dauid qñ increpatus a prophēta ꝛ grauiter increpatus. post cōminationes dei terribiles clamauit dicēs peccaui. et mox audiuit dñs et abstulit peccatum suum. Tantū valent tres syllabe. Tres syllabe sunt: peccaui Sed in illis tribus syllabis flamma sacrificij cordis ascēdit in celum. Ergo qui egerit veraciter penitentiā ꝛ solutus fuerit a ligamento quo erat astrictus et a christi corpore separat⁹/et bene post penitentiā vixerit quomodo viuere ꝛ ante penitentiā debuit: post reconciliationē quādocūq; defunct⁹ fuerit: ad dñm vadit. Regno dei nō priuabitur a populo dyaboli separabit. Quisq; eni positus in vltima necessitate egritudinis sue voluerit penitentiā accipere ꝛ accipit/ꝛ mox reconciliatur et hinc vadit: fateor vobis non illi negamus quod petit: sed nō presumimus quia bene hinc exit. Lectio tertia.

NOn presumo/non vos fallo: nō presumo non presumo non vos fallo. Fidelis bene viuens secur⁹ hinc exit baptizatus ad horam secur⁹ hinc exit: agens penitentiā et reconciliatus cum sanus est et postea bene viuens: securus hinc exit. Agens penitētiam ad vltimū et reconciliatus si securus hinc exit. ego nō sum securus. Unde securus sum dico/ꝛ do securitatem Unde nō sum securus: penitētiā dare possum/securitatē nō possum. Quod

dico attẽdite. Debeo illud plenius exponere. ne me aliquis male intellexisse intelligat. Nunquid dico dãnabit? Non dico. Sed non dico etiã liberabitur. Et qd dicis michi? Nescio/nescio non presumo. non promitto/nescio. Vis te a dubio liberare? Age penitẽtiam dum sanus es. si enim agis veram penitentiã dũ sanus es & inuenerit te nouissimus dies currẽtẽ vt reconcilieris. si sic agis securus es. Quare securus? Quia egisti penitentiã eo tẽpore quo et peccare potuisti. Si autẽ tunc vis agere ipsam penitentiam quãdo peccare non potes: peccata te dimiserunt/non tu illa. Sed vnde scis si quis ne forte deus dimittat michi. Verum dicis. Vnde? nescio. Illud scio: hoc nescio. Ideo do tibi penitentiã: quia nescio. Nam si scirẽ nichil tibi prodesse: non tibi darem. Itẽ si nescirẽ tibi prodesse: non te admonerẽ/nõ te terrerẽ. Due res sunt aut ignoscitur tibi: aut non ignoscitur. Quid horũ tibi futurũ sit ego nescio. Dimitte itaq; incertũ: et tene certũ. añ. Intrauit iesus in templum dei: et eiiciebat oẽs vendentes & emẽtes et mẽsas nũmulariorũ & cathedras vẽdentiũ colũbas euertit. ps. Bñdict⁹. Qui Respice dñe familiã tuã & presta vt apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat: que se carnis macera tione castigat. Per dñm. ℣ Ad vẽs añ Habit iesus foras extra ciuitatẽ in bethaniam ibiq; docebat eos de regno dei. ps. Magnificat. Oratio.

Ascendant ad te dñe preces nostre: & ab ecclesia tua cunctam repelle nequiã. Per. ℣ Feria. iiij. Lectiões de sermõe vti leonis pape. lcõ. j

Predicaturus vobis dilectissimi sacratissimũ maximũq; ieiuniũ quo aptiꝰ vtar exordio: ẽ vt verbis apostoli (in quo christus loquebatur) incipiã dicãq; quod lectum est. Ecce nunc tẽpus acceptabile: ecce nũc dies salutis Quamuis enim nulla sint tẽpora que diuinis non sint plena muneribus: et semper nobis ad misericordiã dei per ipsius gratiã prestetur accessus: nũc tamen oim mentes maiore studio ad spiritales profectus moueri/et ãpliore fiducia aiari oportet: quãdo ad vniuersa pietatis officia illiꝰ nos diei in quo redempti sumus: recursus inuitat vt excellens super oia dñice passionis sacramẽtũ: purificatis corpibꝰ & aiis celebremus. Debebatur quidem tantis mysteriis ita incessabilis deuotio et cõtinuata reuerentia: vt tales permaneremus in cõspectu dei: quales nos in ipso paschali festo dignũ est inueniri. Sed quia hec fortitudo paucorũ est: & dũ carnis fragilitati austerior obseruãtia relaxatur. dũq; per varias actiones vite huius sollicitudo distẽditur necesse est de mũdano pulnere etiã religiosa corda sordescere: magna diuine institutionis salubritate prouisum est: vt ad reparandã mentiũ puritatẽ quadraginta nobis dierũ exercitatio mederetur. in quibus aliorum temporũ culpas: & pia opera redimerent/et ieunia casta decoquerent. Ingressuri igitur dilectissimi dies mysticos. & purificandis animis atq; corporibus sacratius institutos preceptis apostolicis obedire curemus: emũdãtes nos ab oi inquinamento carnis ac spiritꝰ vt castigatis colluctationibus q̃ sunt inter vtrãq; substãtiã: animus quem sub dei gubernaculis cõstitutũ corporis sui decet esse rectorẽ dñationis sue obtineat dignitatẽ. Lectio secunda.

Non enim in sola abstinentia cibi stat nostri sũma ieunij aut fructuose corporis esca subtrahitur: nisi mens ab iniquitate reuocetur/et ab obtrectationibus lingua cohibeat Sic ergo nobis edendi est moderãda libertas. vt etiam alie cupiditates eadem lege frenentur. Mansuetudinis & patiẽtie. pacis & trãquillitatis. Hoc est tempus in quo exclusa oi vitiatione vicioꝝ: perpetuitas nobis est obtinenda virtutũ. Nũc piarum mẽtium fortitudo est donare culpas/ne-

gligere cõtumelias. et obliuisci assue
scant iniurias. Nunc fidelis ànimꝰ
per arma iustitie a dextris se exerceat
et sinistris: vt per gloriam et ignobili
tatem / per infamiã ꝛ bonã famã. secu
ram conscientiã nec laudes isient / nec
opprobria defatigent. Non timeatur
inter opera misericordie. terrenaꝝ di
minutio facultatũ. Semper diues est
christiana paupertas. nec pauet i isto
mundo indigẽtia laborare. cui donа-
tum est in oim rerũ dño oia possidere
Operantibus ergo que bona sunt. nõ
est oino metuẽdũ ne eis facultas desit
operandi: cũ in duobus minutis euã-
gelice illius vidue sit laudata deuotio
et pro calice aque frigide premiũ ha-
beat gratuita largitio. Et affectibus
enim prior benignitatis mensura tara
tur: et nunq̃ cũ miserendi efficacia de
serit: in quo misericordia ipsa nõ defi
cit. Erpta est hoc vidua illa de sarepta
q̃ beato helye in tẽpore famis illiꝰ diei
cibũ quẽ solũ habebat apposuit. ꝛ pro
phete esuriem necessitati sue preferẽs
eriguũ farine / ac pusillũ olei incũctã-
ter erpendit. Sed nõ ei defuit qõ fide
liter erogauit: et in vasis pia effusiõe
vacuatis fons noue vbertatis eroꝛtꝰ
est: vt sanctis vsibus non minueretur
eius substantie plenitudo: cuius non
fuerat formidata defectio His autem
studijs dilectissimi ad que nos volun-
tarie confidimus preparatos / nõ ãbi-
gẽtes dyabolũ qui oim virtutũ est ad
uersarius inuidere. et ad hoc vim ma
lignitatis sue armare vt pietati laqos
de ipsa pietate prætendat. ꝛ quos non
potuerit deijcere per diffidentiã: cone
tur superare per gloriã. Quia diffici-
le est vt laudabiliter viuentẽ laus hu-
mana non capiat. nisi vt scriptũ est.
Qui gloriatur: in dño glorietur &c. iij

Cuius vero ille hostis nequissi-
mus non audeat impugnare p
positum: cuius non appetat violare
ieiuniũ. quando versurias suas (sicut
euangelica lectione patefactũ est) nec
ab ipso mũdi saluatore cõtinuit? Ex-
pauescens enim in eo quadragita dierũ
noctiũq̃ ieiunio. explorare callide vo
luit vtrũ hanc continentiã donatam
haberet an propriam: vt non metue-
ret deceptionũ suarũ opera resoluen
da. si christus eius esset conditionis cu
ius et corporis. Primo itaq̃ dolo scru
tatus est an ipse esset substantiarũ cre
ator: qui terrũ corporeaꝝ possit in quo
vellet mutare naturas. Secundo an
sub humane carnis specie diuinitas
obũbrata tegeret: cui facile esset per-
uium sibi aera facere / et terrena p va-
cuũ mẽbra liberare Sed cũ illi dñs in-
stitiã maluisset opponere veri hois q̃
potentiã manifestare deitatis: ad hoc
conuertit tertie fraudis igeniũ. vt eũ
in quo diuine potestatis signa cessaue
rant: dñandi cupiditate tẽptaret ꝛ ad
venerationẽ sui regna mundi pollicẽ
do traduceret. Sed prudentiã dyabo
li stultã fecit sapientia dei: vt superbꝰ
hostis hominẽ videns quẽ aliquando
superauerat / non metueret cũ perse-
qui: quẽ pro oibus oportebat occidi.
Huius igitur aduersary dolos nõ so-
lum in illecebris gule: sed etiã in pro-
posito abstinentie caueamꝰ. Qui enim
scruit humano generi mortẽ inferre
per cibum: nouit et per ipsum nocere
ieiuniũ. Et ad contrarie fraudis effe-
ctũ. sicut per serpentẽ intulit interdi
cta presumi: ita per famẽ suasit cõces-
sa vitari. Utilis quidẽ est cõtinentia:
que parco assueta victui deliciarũ co-
hibet appetitũ: sed ve illorũ dogmati
apud quos etiã ieiunando peccatur.
Dãnant enim creaturarũ naturam
in creatoris iniuriã: ꝛ cõtaminari edẽ
tes asserunt. His quorũ non deum sed
dyabolum conditorẽ esse definiunt re
sultantes. dicente apostolo. Oia mũ-
da mundis. coinquinatis autẽ et infi-
delibus nichil mũdũ: sed iquinata sũt
eorum mẽs ꝛ scientia. Vos autẽ dilectis
simi catholice matris sancta generа-
tio. quos in schola vitatis spiritus sã-
ctus erudiuit: libertatẽ vestrã cõgrua
ratione moderamini: sciẽtes quia bo

num est etiã a licitis abstinere. Et eũ castigatius viuẽd ũ est: ita discernere cibos. vt vlus eorũ remoueatur: non natura dãnetur. Et a predictorũ pesti fero contagio vos remouete: vt cum christo dño oĩm creatore regnetis qui viuit et regnat deus. Amen. Tu añ. Generatio hec prauа et perversa signum querit: et signum non dabitur ei nisi signũ ione prophete. ps. Benedictus. Dño.

Preces nostras qs dñe clementer exaudi: et contra cũcta nobis aduersantia dexterã tue maiestatis extende. Per. Ad vesp añ. Sicut fuit ionas in vẽtre ceti tribus diebus et tribus noctibus: ita erit filius hois in corde terre. ps. Magnificat. Oratio.

Mentes nostras qs dñe lumine tue claritatis illustra: vt videre possimus que agenda sunt: et que recta sunt agere valeam⁹. Per. Feria. vj. lec. de ser. bti leonis pape. lc. j.

De sermone beati leonis pape.

Aplica dilectissimi doctrina nos admonet vt deponẽtes veterẽ hominẽ cum actibus suis: de die in diẽ sancta conuersatione renouemur. Si enim templum dei sumus/et mentiũ nostrarũ spiritussanctus habitator est: dicente apostolo. Vos enim estis templũ dei viui: multa nobis vigilantia laborandum est. vt cordis nostri receptaculũ tanto hospite nõ sit indignũ. Et sicut in domibus manufactis laudabili diligentia prouidendũ est vt si quid aut infusione imbrium aut turbine procellarũ vel ipsa fuerit antiquitate corruptum/cita in integrũ cura restituat: ita iugi oportet sollicitudine precaueri/ne quid in nostris animis incõpositum: ne quid inueniat̃ imundũ. Quãuis enim edificiũ nostrũ sine opere sui non subsistat artificis: nec fabrica nostra possit esse incolumis nisi ei protectio prefuerit conditoris: tñ quia rationabiles lapides sumus et viua materies/sic nos auctoris nostri extruit manus: vt cũ opifice suo etiam is qui reparatur operetur. Gratie igit dei obedietia se hũana nõ subtrahat nec ab illo bono sine quo nõ potest bona esse: deficiat. Ac si quid sibi ipossibile aut arduũ in mandator effectibus experitur: non in se remaneat: sed ad adiuuantem recurrat. Qui ideo dat preceptum: vt excitet desideriũ et prestet auxiliũ. dicẽte pphęta. Jacta in dñm cogitationẽ tuam/et ipse te enutriet An forte quisq̃ tam insolerter superbit ꝛ ita se illesum ita imaculatũ esse presumit: vt nullius iam renouationis indigeat Fallitur prorsus ista persuasio: ꝛ nimia vanitate veterascit q̃ iter tẽtatiões istius vite ab oi se credit vulnere immunem. Plena oia periculis plena sunt laqueis. incitant cupiditates/insidiantur illecebre/blandiũtur lucra/dãna deterrẽt. Amare sunt obloquentiũ lingue: nec semper veracia sunt ora laudãtiũ. Inde seuit odium hinc decipit mendax officiũ/vt facili⁹ sit vitare discordem q̃ declinare fallacem Lectio secunda.

Ipsis autẽ virtutibus obtinendis tam dubius modus et tam incerta discretio est: vt si quisq̃ inter bonorũ malorũq̃ cõfinia subtilissimi discriminis potuerit seruare mensuras: difficile sit vt bene sibi conscienti am probabilitate obtrectantium lingua non mordeat/ꝛ iniquorũ euadat opprobria: cui est amica iustitia. Jam cum ad ipsas rerũ tẽporalium varietates cogitatio humana conuertitur quante se opponũt caligines/quanti prauarũ opinionũ obruũtur errores vt de obiectu ꝛrariorũ sumatur materia querelarũ. Nã licet oim fideliũ corda non dubitent/nullis mundi huius partibus nullisq̃ tẽporibus prouidentiã abesse diuinam. nec de stellarũ potestate que nulla est secularium negociorũ pendere prouentus. sed equissimo et clementissimo summi regis arbitrio cũcta disponi, qm̃ sicut scriptũ est. Vniuerse vie dñi mia ꝛ veritas. tñ cũ quedã non secũdũ desideria nostra procedunt sed sub humani errore iu-

dictū superior est plerūq; iniqui causa ꝑ iustū: vicinū nimis atq; contiguum est vt etiam magnos ista concutiant: et in aliquo illicite causationis murmur ꝑpellant. Siquidē cū istis varietatibus etiam excellētissimus ꝓpheta dauid vsq; ad periculū se turbatum ꝓfitetur et dicat. Mei autē pene moti sunt pedes/pene effusi sunt gressus mei: quia zelauī in peccatoribus pacē peccatorū vidēs. Unde quia pauco rū est tam solida fortitudo vt nulla inequalitatū perturbatione quatiantur: ⁊ multos fidelū non aduersa tm̄ sed etiā secunda corrūpant: sanandis vulneribus quibus humana infirmitas sauciatur: diligens est adhibenda curatio. Ideo enī de periculis quibus hic mūdus plenus est quedā breuiter percurri: vt dicente scriptura. Quis gloriabit castū se habere cor/aut mūdū se esse a peccato: oēs sibi intelligāt delictorū indulgentiā et reparatiōis necessariā esse medicinā. Qñ aūt dilectissimi ad remedia diuina decurrim⁹: cūq; ipsa nobis sacramenta redēptionis nostre tēpore lege referuntur: que vt dignius celebremus. saluberrime nos quadraginta dierū ieiunio ꝓparamus Non enī hi tm̄ qui per mortis christi resurrectiōisq; mysteriū in nouā vitā baptismo sunt generante vēturi: sed etiam oēs populi renatorum et vtiliter ⁊ necessarie ꝓsidium sibi huius sanctificationis assumūt. Illi vt que nondū habent accipiāt: isti/vt accepta custodiāt. dicente apō. Qui stat: videat ne cadat. Nemo est tanta firmitate suffultus: vt de stabilitate sua debeat esse securus. Lectio tertia

UTamur igitur dilectissimi saluberrimi temporis venerabilibus institutis. ⁊ solertiore cura cordis nr̄i specula tergam⁹. Quātūlibet enī caste ⁊ sobrie mortalis hec vita ducatur: quodā tm̄ puluere terrene ꝛuersationis aspergitur. Et nitor mentiū ad dei imaginē conditarū non ita fumo totius vanitatis alien⁹ est. vt nulla possit forde fuscari et non semp indigeat expoliri. Qđ si etiā cautissimis animis necessariū est: quāto illis amplius est expetendū qui tota forte āni spacia aut securi⁹ aut negligētius trāsierunt. Quos charitate debita cōmonemus vt non ideo sibimet blandiāt. quia nobis conscientie singulorū parere non possunt. cū oculos dei simul vniuersa cernentis/non abdita locor non parietū septa secludāt nec solum ei acta et cogitata verū ⁊ agenda ⁊ cogitāda sunt cognita. Ista ergo scientia summi iudicis/iste est tremēdus aspectus cui peruiū est oē solidum/⁊ apertum oē secretū. Cui obscura clarent/muta respondēt. silentiū confitetur: et sine voce mens loquitur. Nemo patientiā bonitatis dei de peccatorr̄ suorū impunitate cōterminat. nec ideo illum estimet non offensum. quia necdū est expertus iratū. Non sunt longe vite mortalis inducie/nec diuturna est licentia insipientiū voluntatū in eternarū doloꝛe trālitura penarū. si dū iusticia suspenditur. penitentie medicina non queritur Confugiamus ergo ad ꝓsentē vbiq; misericordiā dei ⁊ vt sāctum pascha dñi digna obseruātia celebretur. cunctorū se fideliū corda sanctificent. Mitescat leuicia. māsuescat iracundia. Remittāt sibi oēs culpas inuicē suas: nec exactor sit vindicte: q̄ petitor est venie. Dicētes dimitte nobis debita nr̄a: sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nostris. durissimis nos vinculis illigamus: nisi quod ꝓfitemur impleamus. Unde si orationis huius sacratissimū pactū non tota sui cōditione seruatū est. nunc saltem conscientiam suam vnusq;q; cognoscat. ⁊ alienis ignoscendo delictis/abolitionem suor obtineat pcōr: dicente dño. Si dimiseritis hoibus peccata eor dimittet vobis et pater vester qui in celis est delicta vestra. Nō lōge est ab vnoquoq; qđ poscit. cū ex benignitate supplicis sentētia pēdeat iudicātis. Qui humanarū ꝓcū misericors ⁊ iustus au

ditor: equitati sue de nostra leuitate prescribit. Ut non haberet in eos ius seueritatis: quos non inuenisset cupidos vltionis. Clementes autem & mites animos: etiam largitas decet. Nichil est enim dignius q̄ vt homo sui sit auctoris imitator: & secundum modū proprie facultatis diuini sit operis executor. Nam cum aluntur esurientes vestiuntur nudi/fouentur infirmi nō ne auxilium dñi manus explet ministri/et benignitas serui munus est domini. Qui cum ad effectus misericordie sue adiutore non egeat. ita suam omnipotentiam temperauit/vt laboribus hominum per homines subueniret. Et merito deo gratie referentur de pietatis officijs: cuius opera viderentur in famulis. Propter quod ipse dñs discipulis suis ait. Sic luceat lumen vestrum coram hominibus vt videntes opera vestra bona magnificent patrem vestrum qui est in celis per christum dñm nostrum qui viuit et regnat deus. Tu autem domie. añ.

Si vos manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis et cognoscetis veritatē et veritas liberabit vos. psalmus .Benedictus. fol. viij. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui in obseruatione ieiunij & elemosinarum largitiōe nostrorum posuisti remedia peccatorum. concede nos mente et corpore semper tibi esse deuotos. Per dñm no. ℂ Ad vesp añ. Ego enim ex deo processi et veni: neq; enī a meipso veni. sed pater me⁹ ille me misit. ps. Magnificat. Oratio.

Adquesumus dñe populis tuis christianis et que profitentur agnoscere: et celeste munus diligere quod frequentant: Per dñm nostrū.

ℂ Feria sexta Lectiones de sermone beati maximi episcopi. Lectio prima

De serm. beati maximi episcopi

Audistis charissimi sicut euāgelica tuba cecinit / dñm ac redemptorem nostrum aduersus tentamenta diaboli reluctantē quidē verbis: sed spiritu dimicantem. Sermone enim certamē agit. sed peragit maiestate victoriam Nec sine ingenti mysterio huiusmodi putemus esse conflictū. in quo aut accensus diabolus in verbo prorumpit: aut rerū dñs tentatori suo verbis nichilominus respōdere dignatur. In his autē oībus: nostre salutis est ratio Nobis saluator esurit. pro nobis loqtur Nos in illo vincimus: quia nos ei sumus causa pugnandi. Nam qs ābigat vnigenitū patris cui nulla obuia re poterat creatura: p illis inysse certamen quorū se carne vestiuit. Hūani igitur corporis forma hostē callidissimū prodire suasit ad prelium. quē ver⁹ dei filius veri hois responsione cōfudit. Propter quod errabundus et anceps tentator mollia suspensaq; tēta menta rimatur. quia licet carnalis viri speciē cōtemplaretur in christo: presentia tamen diuinitatis concitat⁹ suspicabatur eum plus esse q̄ hominem Animabat itaq; illū presumere egress sum part⁹ femineus: sed terrebat virginitas parientis. Quānis enī christū maria eue vtiq; filia peperisset: nō tamen eū conceperat de adā Cū ergo videret inimicus dei filiū tāta per miracula preatū: voluebat secū (vt arbitror) atq; admirans dicebat. Quis est iste qui nesciente me hūc ingressus est mundū. Noui quidē quia de femina nat⁹ est: sed nescio vnde cōcept⁹. Astat ecce mater: sed patrē inuestigare non possū. Partū video. sed non agnosco nascentē. Et quod stupori meo accrescit: inconsueta lege pariēdi etiā edito filio mater exultat vt virgo. En iacet in cunabilis vt parvulus: suffundit lachrymis vultū similēq; se esse mortalium vagitibus prodit. Et cū nichil ei de infantia desit: nulla tū illi est velut in infante corruptio. Pānis oblitus sordet: sed celū illi radio stelle letioris arridet: atq; in honorē ipsius ministrantes ei angeli inter sydera terrasq; concurrunt et exultantes annunciant: quam non intelligo nouitatē. Quid

hoc miraculi est: Video quod aduertere nequeo/audio quod sustinere nō possum: vt homo natus honoratur vt deus. Tu autem. Lectio secūda

A Seculis nunq̄ michi hoc contigit vt quisq̄ nasceretur homo. ⁊ hūani vicij nichil haberet. Quu hec tam noua potensq̄ generatio est. Inter peccatores et ipios natus/mortali etiam de matre progressus: purgatoꝛ cunctis nascentibus/et ipso michi celo purioꝛ apparet. Auaricie in eo radix nulla consurgit: nulla eius coꝛ pulsat inuidia. Nescit eius lingua mendacium: oculi eius concupiscentiam non admittunt. Nulla aurium voluptate mollitur. Luxuries certe per quam michi humanū genus subiecit: pectus eius non potest penetrare Nulla illi iactantia inest: nulla malitics. Et quid plura: Nichil in eo repeꝛio quod me delectet: omnes meos conatus euacuat. Quid agam. Quo me cōuertam: Foꝛtioꝛem me sentio. Puto illum in regno meo velle regnare. Ne foꝛte deus sit iste: quem nullū potest maculare delictum. Sed si deus esset quomodo indignitates partus femineus sustineret: Quomodo esset cunis panniscq̄ contentus: Quis credere possit infantie vagitus in deo: cui non audienti ridiculum est deum femineo lacte nutriri: Post omnia ecce esurit: cum vtiq̄ esurire deum ratio nulla persuadeat. Ignoꝛabat nimirum diabolus quia quod christus nutrimenta perferebat infantie/quodq̄ esuriebat vt homo non erat fragilitatis coꝛpoꝛee: sed celestis gratie sacramentum Dei enim filius cui cum sempiterno patre intēpoꝛalis cōstat eternitas. qui cum suo genitoꝛe naturaliter impassibilis incoꝛrupto regnat imperio egit in carne nostra salutare mysterium. Et ob hoc communionē moꝛtaliū subiit passionum: vt inimicum generis humani hominis certamine triumpharet. Unde et pꝛesumptoꝛ ille furoꝛe suo cecatus ait ad dominū. Si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiant Stultissima hec de eo manusq̄ surreptio. Per panem enim vult eum tentare qui panis est. estimans esce illū penuria laboꝛare/qui volūtariam perferebat esuriem. Cui respondit dns. Scriptum est/non in solo pane viuit homo tantum: sed in omni verbo dei. Hoc est dicere. Frustra diabole iterum per escam supplātare conaris. Sufficiat tibi suadēdo cibos illicitos in paradiso adam per te fuisse deceptum. Nec esuries me vicit: nec tuis suasionibus cedo. Uoluntas enim dei: cibus est meus. Uerbum dei mihi est perfecta refectio Qua sententia repercussus. iterum vt estimo dixit diabolus. Quid hoc rei est: Uideo illum esurire: ⁊ necessitatem in eo non inuenio manducandi. Omnia vt homo patitur: et omnia vincit vt deus. Adā ille dei certe manibus factus meis quondam cessit insidijs. hic natus e femina neq̄ suis necessitatibus flectitur/neq̄ meis cōsilijs acquiescit. Illum serpentis oꝛe superaui. hic etiam meipsum loquentem contemnit

ITerum stanti dño (Leō tertia. supꝛa pinnam templi. ait. Si filius dei es mitte te deoꝛsum. Mitte te deoꝛsum inquit Quam turbatus hoc loquitur. Qui putat ei se posse pꝛeceptiū pꝛsuader ea quo nichil potuit de panibus impetrare. Cui respondetur a christo. Scriptum est. Non tentabis dñm deum tuum. Idest hoc quod suades diabole tentationis pꝛesumptio est: non consilium sanitatis. Jactantie vanitas. non virtutis exemplum Inane est omne miraculum quod vtilitatem saluti humane non operatur Et hac dñi responsione cassatus: ostēdit ei omnia regna mundi et honoꝛes eoꝛū: dicens. Hec omnia tibi dabo: si pꝛcidēs adoꝛaueris me. Cui iterū respondetur. Scriptum est. Dñm deū tuū adoꝛabis. ⁊ illi soli seruies. Id est q̄ te demō adoꝛauerit: nō ei regna sed inferna debentur. Adoꝛare nāq̄ deū

verũ eiꝫ ſeruire prerogatiua regnandi eſt. Tu autem qui honores mundi expetita preuaricatione promittis: nec regnum dare poſſe te noueris. Ecce tentator trina iam interrogatione nichil profecit. Incertus venit: rediit incertior. Aggreſſus eſt vt probaret. reprobatus abceſſit. Ergo nũc fratres chariſſimi quia ieiunantis dñi victoriam recẽſentes triũphũ noſtre ſalutis agnouimus. ieiunia noſtra religioſis ſanctificemus obſequijs Quid autẽ eſt aliud ſanctificare ieiuniũ: niſi ieiunij cauſa ſancta velle iuſtificare iniqua vitare? Sanctificat ille ieiunium: cuius cor adulatio potẽtũ amicorum parentumq; gratia: clientũ etiã parua magnave munuſcula a recto tramite non auertunt Sanctificat ieiunium ſuum: cuius iuſticia precio nõ vileſcit. Sanctificat ille ieiuniũ: qui flammas ſeuientis iracundie/ mãſuete mẽtis placabilitate reſtrigit. Scti ficat ieiunium. qui laſciuientes oculos a turpi aſpectu habenis caſtitatis auertit. Sanctificat ieiuniũ: qui vicio rum iatula cum ſcuto patientie repercuſſa deſpergit. Sanctificat ieiuniũ qui litigantiũ tumultus pacifica ſanitate ſententie ſermonis et lingue prudentioris arte compeſcit. Sãctificat ieiunium qui conſurgentes in ſemet ipſo vanarũ cogitationũ ſpinas euãgelico ſulcante vomere velut quidam pectoris ſui arator excidit. Sanctificat ieiunium qui ĩopias egenorũ prõptitate ſubſtantie ſue miſerantis manus humanitate ſolatur. Sãctificat ille ieiuniũ qui per oĩa preceptis diuine legis intẽtus: diabolica a corde ſuo reſpuit tentamenta. Et ideo fratres chariſſimi ſi volumus deo placita exhibere ieiunia: ſimus in fide fortes/ in iudicijs iuſti/ in cõuiuijs ſobrij: in voluptatibus continẽtes/ in amicicia fideles/ in iniurijs patientes/ in contẽtionibus moderati. Refugientes turpiloquia/ aduerſus iniqua cõſtantes/ in charitate ſimplices iter ſubdolos cauti/ condolentes triſtibus/ contumacibus reſiſtentes. In ſuſpitionibus parci/ iter maliloquos taciti/ inter humiles coequales. Si huiuſmodi virtutibus noſtra voluerim⁹ ſanctificare ieiunia: tribuente dño ad feſtiuitatem paſchalis gratie/ ⁊ ad gaudia celeſtiũ promiſſionũ indubitata fiducia et cõſcientia letiore veniemus. añ. Angelus dñi deſcendebat de celo: et mouebatur aqua et ſanabatur vnus. ℣. Bñd⁹. Oro

Aſto dñe propitius plebi tue: et quã tibi facis eſſe deuotam: benigno refoue miſeratus auxilio. Per Ad ves. añ. Qui me ſanum fecit: ille michi precepit: tolle grabatum tuũ et ãbula in pace. ℟s. Magnificat. Oratio.

Exaudi nos miſericors de⁹: ⁊ mẽtibus noſtris gratie tue lumen oſtende. Per. Sabbato lectiões de ſermone beati maximi epi. Lectio. j.

De ſerm beati maximi. epiſcopi.

Onflict⁹ iſte mirabilis quẽ inter celi regem et regis celeſtis tyrãnũ fuiſſe charitatis veſtre auribus ſancti euãgelij lectio nũc decurſa teſtata eſt: dñice nobis incarnationis triumphale myſteriũ ſonat. Ops eni dñs ineffabilis pietatis affectu captiuitatẽ miſerat⁹ humanã ſimulq; volens diabolicã potẽſtatem ſuo iam remouere de mũdo miſit vnigenitum filiũ ſuũ non diuinitate degenerẽ/ non virtute diſſimilem/ non volũtate diſcordem: qui noſtram ſuſcipiens carnẽ/ ſpreta veteri conditione naſcendi/ de femina incorrupti corporis noua lege nouus fili⁹ naſceretur. quatenus diabolus ſalutarem hunc hominẽ in conſortiũ deitatis aſcitum ⁊ ſi tentare preſumeret ſuperare non poſſet. Itaq; cum videret leo ille feralis agnum dei poſt longiſſimum ac continuum quadragita dierũ ac noctium ieiunium eſurire/ et eſurientem deum eſſe nõ crederet: arte illum callidiſſime tentatiõis aggreditur dicens. Si filius dei es: dic vt lapides iſti panes fiãt. Cogitabat vt eſtimo apõ ſe tãti artifex doli ⁊ dicebat: ſi

bicipſe eſt cuius p;cepto eſurientib9 per deſerta populis manna fluxit e ce lo.ſi ipſe eſt quē noui ego flumina p;o duriſſe de petra.poterit nunc in panē lapides tranſfigurare. Et ſi non mea petitiōe ſua tñ neceſſitate q̄ eſurit Dō ſi fecerit.deum ꝓbabo.ſi nequerit.ho minem dep;ehēdā. Expectabat ergo diabolus panē quē nō tā ſibi acquire ret q̄ mūdo conabat auferre. Sed re rum dñs qui et panem de lapide poſ ſet efficere.et erplozanti humane nol let ſalutis clareſcere ſacramentū. ſic ſuum moderatus eſt ſancto in o;e re ſpōſum:vt nec ipſe q̄ veritas erat mē dacium loqueretur.nec ille qui ab ini tio mendax eſt/quam non erat credi turus poſſet agnoſcere veritatē. Ait ergo illi dñs. Scriptum eſt. Non in pane tātum viuit homo: ſed in omni verbo dei. Lectio ſecunda.

ACcepit tentato; a lege reſpon ſum:cui contraire non poſſit. Non accepit panē quē non manducā di conſuetudine: ſed decipiendi frau de poſcebat. In quo enī dei filius pa nem neceſſarium haberet humanum cui ois erat p;opria in diuinitate ſub ſtantia:vel qua ratione qualicūq; de lapide ch;iſtus terrenū faceret panez cū ipſe (ſicut legit) ſpiritalis et panis eſſet et lapis:Illuſus itaq; irriſuſq; tē tato;.aliā machinā tētationis aggre ditur. Nam cū ſecreto ſuo archanoq; conſilio ſtaret dñs ſup;a pinnā tēpli: ait illi diabolus. Si filius dei es.mit te te deo;ſum O q̄ ſtulta hec ſuaſio ni miūq; puerſa.vt filio dei diceret mit te te deo;ſum. Nunquid non rectius diciſſet.ſi filius dei es: aſcende in celū Quod vtiq; ſi faceret dñs:vere illum dei eſſe filium cōp;obaret. Sed inimi cus celi non tētando quidē aſcenſum vult ſuadere celeſtem.ſed deo;ſum et ima p;onocat: quia optat oēs cadere qui ſe ſentit p;e oibus cecidiſſe. Nec in telligit cecus quia illi conatur ruinā ſuadere.qui non ſolum cadere nō po teſt/ſed ruinas venit emendare lapſo rum. Dñs enim (vt lectū eſt) erigit eli ſos:dñs ſoluit compeditos Qui ergo venerat non decipi ſed decepta ſalua re.erplo;antis artem tanta menſura cautiſſime reſponſiōis euacuat:vt te nebroſus hoſtis non ſolum myſteriū p;o nobis p;opoſitū videre non poſſit ſed magis magiſq; reſpōſis dñicis cir cūactus obſcurio;e confunderetur in certo. Ait enim illi ſpiritalis bellato; p;elij inuictus. Scriptū eſt. Non ten tabis dñm deum tuū. Quā ſimper in hac reſponſione p;udentia.et q̄ circū ſpecta ſimplicitas/p quā nec veritas reticetur/nec rep;obus poteſt rep;o bare que vera ſunt. Vere vt ſcriptum eſt/lux in tenebris lucet/& tenebre eam non comp;ehenderunt. Audit diabo lus deū non eſſe tentādū/non tñ agno ſcit deū hominēq; eſſe quē tentat. Vi detq; enī pariter ch;iſtū et reſpondere que hois ſunt/et poſſe q̄ dei ſunt. Sed nequitie eius nec iſta ſufficiūt/tertie adhuc tētationis laqueos nectit. Du xit inquit illum in mōtē excelſum val de.et oſtendit ei oia regna mūdi et ho no;es eo;ū:dicens. Hec oia tibi dabo ſi p;ocidens ado;aueris me. Lcō. iij.

SOllicite fratres aduertite quia cadere eſt omne quod ſuadet in imicus. Vere etenim p;ocidit ois qui ado;at diabolum.et vere cadit qui po teſtates honoreſq; mundi per artes ſa crilegas iimico p;omittente ſectatur Sed dñs ac ſaluato; noſter ſolita eū reſponſione confudit dicens. Vade re tro ſathanas. Scriptū eſt enī. Dñm deum tuū ado;abis.et illi ſoli ſeruies Sanctaq; illi ſcripturarū teſtimonia ingeruntur/non vt incōuertibilis do ceatur/ſed vt impudens confutetur. Retro illi abire ꝓcepit ch;iſtus. vt ho ſtis duriſſimus adepta ſibi iam loquē di licētia: cui9 volūtatē agnoſcere nō poteſt.ſētiat poteſtatē. Retro ei abire ꝓcipit q̄ mūdi dabat regna. vt iperio filij dei cui volūtari9 nō cedebat: ſub iaceret inuitus.atq; illū a quo ſe ado rari imp;obe poſcebat p;obaret me-

rito ab omnibus adorandū. Et quid plura charissimi: dū nefanda loquit tentator/dumq; inconcessa presumit: quasi ab homine victus obmutuit/et quasi a deo iussus abcessit: et necesse erat vt ab illius iam tentatione discederet i quo tota se mole mouēs totisq; nisus viribus: ne vestigiū quidē sue repire potuit volūtatis. Stupēs atq; de miras post tot secula inuenisse hominem humanas concupiscentias nō habentem: natumq; in carne nichil penitus corruptiōis habere carnalis. Discedente itaq; retrorsum diabolo: accedētes (vt lectum est) āgeli ministrabant ei. Triumphus iste quāte sit glorie: obsequia nos edocent angelorum Nec mirū sane si eius āgeli misteriys occurrerunt. cuius victoriā mirabantur. Et ideo fratres si nolumus a diabolo superari: inhereamus ei qui diabolum triumphauit. Adherere autē est christo credere. et paterne illi deitatis esse naturam/et materni corporis veritatem. Vincere autē diabolū ipo suffragante dño poterit: quicunq; salutaria dei precepta suspirans/ studuerit exosam cunctis tumide mētis sue inclinare superbiam/radicem malorū oim auariciam cohercere/inimicā bonarū virtutum refrenare luxuriē. Hostem sancte trinitatis inuidiam mitigare: inutilia et sepe periculosa obtrectantiū vitare colloquia. Usurarum etiam perniciosa non amare cōpēdia custodem pacis iusticiam muneribus non grauare. Noxia factionū horrere cōmenta: inglorii et nonnūq; cruē tum indebiti honoris ambitū declinare. Incentiua discordie contumeliose lingue maledicta cohibere mendacia Nichilominus que vitā maculāt animam vulnerant/amicicias dissipant christianū a bono opere repellūt: atq; ab oibus superstitionibus demonum idolorūq; sacrilegijs per que vel maxime benignitas omnipotentis offenditur: veri dei amore diffugere. Si ergo ab his atq; vniuersis huiusmodi sceleribus vitijsq; iugiter ieiunemus sancte huius quadragesime rite celebrabimus dies: et dim solēnitatū nostrarum festa exultantes cum fiducia letioris conscientie/et cum tranquillitate temporū transigemus. Per dñm nostrū ieſū xpm q̄ viuit et regnat de⁹ per oia secula seculorum amen. Tu. añ. Assumpsit ies⁹ discipulos suos et ascēdit in montem: et transfiguratus est ante eos. ps. Benedictus. Oratio.

POpulum tuum q̄s dñe propitiatus respice: atq; ab eo flagella tue iracundie clementer auerte. Per.

¶ Do.2.rl.tota cantetur hil. Fe.5.cantetur.1.℟.fe.et alind in sab.cū ℟. Pater peccaui. Tū in anno bissextili fiat sermi.de aplo.in sab.et tunc.2.℟.fe.in.6.fe.dicit ℟. Pater peccaui in hoc anno pretermittat. Et tunc ab hoc sab. vsq; ad incep.hil. In principio. accipiet. ℣. p littera do. et inchoet ad.3.do.rl. ¶ Do.2.rl.de sermi.do. Fer.4.et.5. de fe.tr.lec.oia de cōi vnius confes.et ponti. Fe.6.dō.1.℟. fe.et aliud in sab.cū ℟. Pater peccaui. ¶ Do.2.rl.to.cantetur hil. Fe.4.dō.1.℟.fe.⁊ aliud in sab.cū ℟. Pater peccaui. ¶ Do.2.rl.to.cantet hil.et fes.seti gre.differatur in crasti.et ad.2.vs.que erūt de fes.fiat sol.mēo.de do. In.5 fe.dō.1.℟.fe.⁊ aliud in.6.fe. Et ℟. Pater peccaui eo āno pretermittitur. Sab.de setō edvardo. Cpm. Beatus vir qui in sapie. ¶ Do.2.rl.de sermi.do.2.vs. erunt dē s.cuthberto: et solē.mēo.de do.in.6.fe.dō 7.℟.hy.cū 2.℟.fe.et ℟. Pater peccaui pretermittit. Sab.de ānuncia.2.vs erit de fes.et solē mēo.de do. ¶ Do.2.rl.de sermi. do. in. 6.fe. dō.1.℟.fe.et aliud i sab.cū ℟. Pater peccaui. Fe.5. de scō mathia. In anno bissextili fiat sermi.de aplo in.6.fe.et.1 ℟.fe.in.5.dō.et tunc ab hoc sab.vsq; ad incep. hyl. In principio. accipietur 1.℣.et inchoet ad.3.do.rl. ¶ Do.2.rl.to. di.hil. Fe 3.et 4.de fes.ir.lec.oia de cōi vnius cōfes.et pōti 1.℟.fe.in.6.fe.cantetur:et aliud in sab.cū ℟ Pater pec. ¶ Do.2.rl.de ser.do. Fe.4.dō.1.℟.fe.⁊ alid in.6.fe.et ℟ Pater peccaui. ptermittit. Sab.de scō grego. Cpm. Ecce sacerdos. 2. vel. erūt de fes.et solē.mēo.de do. ¶ Do.2.rl. de ser.do.i 4 fe.dō.1.℟.fe.⁊ alid in sab.cū ℟. Pater peccaui. Fe.6.de s.edvvardo. Cpm. Beatus vir qui in sapi. ℟. Beatus vir q̄ suffert. ℣. Ille sanctus. ¶ Do.2.rl.de sermi. do.et fes.s.cuthber.differat vsq; in.3.fe.et in.5.fe.dō.1.℟. fe.et alia duo in sab. Fe.6.de annuncia. solē.mēo.de iem ad vtrasq; vel. sed non ad mis. ¶ Do.2.rl.de ser.do.2.vel erūt de setō petro et solē.mēo.de do.in.6.fe.dō.1. ℟.fe.et aliud in sab.cū ℟. Pater pec. Fe.4.de aplo. Tū in anno bisser.fiat ser.de aplo in.5.fe.et ab hoc sab.vsq; ad incep. hil. In principio. accipiet. ℣. p.o littera do.et ichoetur ad. .do.rl. ¶ Do.2.rl.de ser.do. Fer.2.et 3.de.s.ir.lec.oia de cōi vnius confes.et ponti. Fe.6.dō.1.℟.fe.et aliud i sab. cū ℟. Pater pec. ¶ Do.2.rl.de ser.do.⁊ nichil de vgi.nisi mēo ad mā.et ad vel.de s.ma. Fe.4.dō.1.℟.fe.⁊ aliud in sab.cū ℟. Pater pec. Fe.6.de s.gre.cp̄. Ecce iacet. ¶ Do. 2.rl.de sermi.do.i 4.fe.dō 1.℟.fe.⁊ aliud i. 6.fe.et ℟. Pater pec. pretermit. ¶ Do.2.rl.to.dō hil.et fes.s.būdicti differat in crasti.in 6 fe.dō.1.℟.fe.et aliud in sab.cū ℟. Pater pec. Fe.5.de ānūcia.et mēo.de ieiunio ad vtrasq; vs et ad mat.sed nō ad mis. ¶ Do.2.rl de ser.do. Fe.4 dō.1.℟. fe.⁊ aliud in sab.cū ℟. Pater pec. ¶ Do.2.rl.de sermi.do et fes.s.petri differat in crasti. Fe.6.dō.1.℟.fe. et aliud in sab.cū ℟ Pater pec. In āno bisser.fiat ser.de scō mathia in 4 fe.et abhinc vsq; ad incep.hil. In principio accipiet 1.℣ p.o littera do.⁊ ichoetur ad 3 do.rl. ¶ Do.2.rl.de ser. do.et fes.s.david differatur vsq; ad.3.fe. Fe.2.et.3. de fes. ir.lec. Oratio fe.de cōi vnius confes.et ponti.in.6. fe.dō 1.℟.fer.et aliud i sabbato cum Responso. Pater peccaui

1.℟ 2.℟ 3.℟ 4.℟ 5.℟ 1.℣ 2.℣ 3.℣ 4.℣ 5.℣ 1.℟ 2.℟ 3.℟ 4.℟ 5.℟ 1.℣ 2.℣ 3.℣

Dñica.iij.xl.

4 D ¶ Do.2.rl.de ſcrui.do.in.4.fe.dꝛcitur.1.℟.fe.et alind in
5 D ſabbato cū ℟.℣ater peccaui ¶ Do.2.rl.de ſerui. do. in
6 fe.dicunt ℟.fe.et ℟.℣ater peccaui in hoc ano pꝛetmit-
1 E tunt ¶ Do.2.rl.de ſerui.do.i.4.fe.dicitur.1. ℟.fe.et alind
2 E in.6.fe.ꝫ ℟.℣ater peccaui pꝛetermittit ur ¶ Do.2.rl
de ſerui dñicali 2. deſ erunt de apoſtolo:et ſolē.mē.o. de
do.fe.5 dicitur.1.℟.fe.et alind in.6.fe.et ℟.℣ater pec-
caui in hoc anno pꝛetermittimur. Sabbato de ſancto da-
mid.rr.lec.oia de cōi vnius confeſſoꝛis et pōtificis. In an
no diſſertili fiat ſeruitium de apoſtolo in.3.fe.Et abhinc
3 E vſq; ad inceptionē hyſtoꝛie In pꝛincipio. accipietur 2.℣
pꝛo littera dñicali.et incheetur ad.3.do.rl.¶ Do.2.rl.de
ſeruitio dñicali et feſ.ſancti eedde differatur in craſtinū.
fe.2.de ſancto eedda.rr.lec.oia de cōi vnius confeſſoꝛis
et pontificis. Feſ.5 dicitur.1.℟.fe.et alind in ſabbato cū
4 E ℟.℣ater peccaui. ¶ Do.2.rl.de ſeruitio dñicali in quita
feria dum f.1.℟eſpōſoꝛiū feria.et alind in ſabbato cum
5 E ℟.℣ater peccaui. ¶ Do.2.rl.de ſerui.do.in.4.fe.dicit.1
1 E ℟.fe.et alind in ſab.cū ℟.℣ater peccaui. ¶ Do.2.rl.de
ſerui.do.in 4.fe.dicitur.1.℟.fe.et alind in ſab.cū ℟.℣a
2 E ter peccauī ¶ Do.2.rl.de ſerui.do.et feſ.apoſtoli differak
in craſtū.2.deſ.erunt de apoſtolo.et ſolē.mē.o.de do.fe.5
℟ua fe.cantetur.et ℟.℣ater peccaui pꝛetermittetur.fe
6.et ſab.de feſ.rr.lec.oia de cōi vnius confeſ.ꝫ pontificis
Si fuerit annus diſſertilis:tunc ab hoc ſab.vſq; ad icep.
hyſ. In pꝛincipio accipietur. ¶ pꝛo littera do.et ichoeck
ad.3 do.rl.¶ Do.2.rl.de ſerui.do.ad.1.deſ fiat memoꝛia
3 E de ſancto eedda.fe.4 dicitur.1.℟.fe.et alind in ſabbato
cū ℟.℣ater peccaui. fe.6.memo.de virginibus ad deſ.
et ad matu.de ſancta mꝛia.¶ Do.2.rl.de ſerui.do.fe.5
4 E dicit.1.℟.fe.et alind in ſab.cū ℟.℣ater peccaui. ¶ Do.
2.rl.de ſerui.do.fe.6.dicitur.℟.fe.et alind in ſabbato cū
5 E ℟.℣ater peccaui. ¶ Do.2.rl.de ſerui.do.Feria.4.dicit
1.℟.feria:et alind in.6.fe.Et ℟.℣ater peccaui. pꝛetermit-
tunt. In ano diſſertili fiat ſerui.de apoſtolo in.2.fe.pꝛo-
pter ſequentia:et in ſab.cantetur ℟.fe.cū ℟.℣ater pecca
ui.Et tunc ab hoc ſab.vſq; ad inceptionē hyſ. In pꝛincī-
pio accipietur. ¶ pꝛo littera do.et incheetur ad.3.do.rl.
2 G ¶ Do.2.rl.de ſerui.do.fe.4.dicit.1.℟.fe.et alind in ſab
3 G bato cū ℟.℣ater peccaui. fe.5.et.6.de ſanctis.rr.lc.Dia
de cōi vnius confeſ.ꝫ pont.¶ Do.2.rl.de ſerui.do.Feria
4 G 4.dicitur.1.℟.fe.et alind in ſabbato cum ℟.℣ater pec-
caui. ¶ Do.2.rl.de ſeruitio do.2.deſ.erunt de ſancto gre
gorio. Cpm. Sacer ſacerdos. fe.5.dicitur.1.℟.fe.et alind
5 G in ſabbato cum ℟.℣ater peccaui. ¶ Do.2.rl.de ſeruitio
do.et feſ.ſancti eddwardi differatur in craſtinū et in.6.fe
dicitur pꝛimū ℟.fe.et alind in ſab.cū ℟.℣ater peccaui.

¶ Do.ij. Ad veſ.añ. Bñdicꝫ. ℣s. Ipꝛ

2 Thes 4 ROgamus vos et obſe- (¶ Cpm.
cramus in dño ieſu: vt quem-
admodum accepiſtis a nobis quōvos
opoꝛteat ambulare et placere deo ſic
et ambuletis vt abundetis magis. ℣
Det tibi deꝰ.xiij. hymnꝰ. Ex moꝛe docti
℟. Angelis ſuis añ. O ñe bonū eſt nos
hic eſſe.ſi vis faciamus hic tria tabernacu-
la tibi vnū moyſi vnū et helye vnum. ℣s.
Magnificat. Oꝛatio.

DEus qui cōſpiciſ omni nos vir
tute deſtitui:iterius exteriuſq;
cuſtodi: vt ab omnibus aduerſitati-
bus muniamur in coꝛpoꝛe:ꝫ a pꝛauis
cogitationibus mundemur in mente
pꝛ dñm. ¶ Ad matuti. Inuitatoꝛiū
Deus magnus dñs Et rex magnꝰ ſuper
omnes deos. ℣s. Venite. hymnus. Sū
mi largitoꝛ pꝛe. ¶ In.j.noctur.añ.
Seruite. ℣s. Beatus vir. fol.ij.℣. Di-
cet dño. Hac die dñica in pꝛimo noctur
no et per ebdomadā legantur lectio-
nes de ysaac quando de tempoꝛali agi
tur: vſq; ad ioſeph. Lectio pꝛima.

Gene 27 GEnuit ysaac ꝫ caligauerunt
oculi eius: et videre non po
terat. Vocauitq; eſau filiuꝫ
ſuum maioꝛē.ꝫ dixit ei. Fili
mi:Qui reſpōdit. Aſſum. Cui pater
Vides (inquit) q; ſenuerim. et ignoꝛē
diem moꝛtis mee. Sume arma tua
pharetram et arcū: et egredere foꝛas
Cunq; venatu aliquid appꝛehenderis
fac michi inde pulmētū ſicut velle me
noſti ꝫ affer vt comedam. ꝫ bñdicat ti
bi anima mea ātēq; moꝛiar. Quod cū
audiſſet rebecca. ꝫ ille abyſſet in agrū
vt tuſſionē patris erpleret. dixit filio
ſuo iacob. Audiui patrē tuū loquentē
cū fratre tuo:et dicentē ei. Affer mihi
de venatione tua et fac cibos vt come
dam et benedicam tibi coꝛam dño an
teq; moꝛiar. Tu autem dñe. ℣m. 1.
Tolle arma tua pharetram et arcum:et
affer de venatione tua vt comedam. Et be
nedicat tibi anima mea. ℣. Cumq; vena-
tu aliquid attuleris. fac michi inde pulmē-
tum vt comedam. Et benedic. Lectio.ij.

NUnc ergo fili mi acqeſce ꝓ filijs
meis:ꝫ pgens ad gregem affer
michi duos hedos optimos vt faciam
er eis eſcas patri tuo/quibus libenter
veſcitur. Quas cū intuleris et come-
derit: benedicat tibi pꝛiuſq; moꝛiatur
Cui ille reſpōdit. Noſti q; eſau frater
meus homo piloſus ſit et ego lenis.
Si attrectauerit me pater meus et ſē
ſerit: timeo ne putet me ſibi voluiſſe
illudere/et inducat ſuper me maledi-
ctionē pꝛo benedictione. Ad quē mat
In me ſit (ait) iſta maledictio fili mi.
tantū audi vocē meā:ꝫ pergens affer
q̄ dixi. Abijt et attulit. deditq; mꝛi. ℣
Ecce odoꝛ filii mei ſicut odoꝛ agri pleni: 2
quem benedixit domin⁹. Creſcere te faciat
deus meus ſicut arenā maris et donet tibi

de roze celi benedictionē. ℣. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus: ℟ qui benedixerit tibi bñdictionibus repleatur. Cre. Le. iij

PArauit illa cibos sicut nouerat velle patrem illius: et vestibus esau valde bonis quas apud se habebat domi induit eū. Pelliculasq; hedoꝝ circūdedit manibus. et collū nuda pro texit. Deditq; pulmētū: ℟ panes quos coxerat tradidit. Quibus illatis dixit Pater mi. At ille respondit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq; iacob Ego sum esau primogenitus tuꝰ. feci sicut precepisti michi. Surge sede et come de de venatione mea: vt benedicat michi anima tua. Tu autem dñe. ℣m.

Det tibi deus de roze celi et de pinguedine terre abundātiam seruiant tibi tribus populi. Esto dñs fratrū tuoꝝ. ℣. Et icruentur ante te. filii matris tue. Esto. Gloria. Esto. ℂIn. ij. nocturn. añ. Bonoꝝ. ps. Conserua. fo. iij. ℣. Ipse libe. ℣e die. lec. de sermōe bti iohis epi. fc. iij.

De scō bti iohis epūscopi.

POrtabat rebecca gemios i vtero fratres ante ortus principia bellatores. Certātes filios mater āte sentit q̄ nouit: ante patitur q̄ videt: ante sustinet q̄ agnoscit. Licuit filiorū bella sentire. quos nondū licuit generare. Certamē inter fratres in vtero geritur/ bellū inter innatos cōmittitur. materna viscera quatiūtur/ nec ad ortus principia properat: sed ante principia noua certamina celebrātur Uellē causas tanti certaminis noscere: vellē istius pugne negocia tractare. Quid intercesserat/ quid factū fuerat/ que pugnandi ratio/ que causa vicendi: quo spectatore id geritur/ quo iudice celebratur? Quid victori p̄mittitur: quid victo econtrario denegat Quis certare docuerat: q̄s pugnare mōstrarat? Sed notū est cūctis istoꝝ certamine fratrū causas duoꝝ exprimi populoꝝ. Vult enī deus ostēdere futura anteq̄ veniant: ante ventura monstrare q̄ fiant. Ceterū preiudicare nō potest pugna: si pugne nō cōsentiant merita. Sed futuroꝝ prescius deus. monstruosum certamen voluit exerceri. Dat certandi affectus: vincē di vota ostendit. Se spectatorē constituit: se iudicē demonstrauit. A deo geritur certamen presente eo qui genuit et matre teste q̄ sensit. Sed mater certamē sentire potuit: videre nō potuit Deniq; interrogat dñm. Quid est (inquit) dñe istud qđ geriť? Quid est qđ in vtero meo te teste tractatur? Quid facturi sunt nati. qui sic luctāť inati? Aut que natoꝝ vota suscipiā. cū sic luctamine inatoꝝ cōcutiar? Duo sunt (iquit dñs) populi in vtero tuo. ℟ due gentes de vētre tuo diuidentur: ℟ populus populū superabit et maior seruiet minori. O veneranda prescientia dei. Designāť in vtrisq; fratribus gētes/ in singulis ppli declarāť. imo ipsi gentes et populi nuncupantur. ℣m.

Dū iret iacob de bersabee ℟ pergeret arā locutus est ei deus dicens. Terrā in qua dormis tibi dabo. et semini tuo. ℣. Et edificauit iacob ex lapidibus altare in honore dñi. fundens oleū desuper. et benedixit ei deus dicens. Terram. Lectio quinta.

HUturarū sobolū noia in natos conferuntur: et adhuc inatoꝝ noia ignorantur. Dicuntur enī parētes: qui necdū filij nomen acceperant Appellātur patres: qui nati non fuerant vt fierent genitores anteq̄ filij: fierent patres anteq̄ nati. Ostendūť ambor̄ merita: et operationis nōdū est causa. Quid quisq; mereatur edicitur. et meriti cause silentur. Sentētia a deo profertur. ℟ adhuc qui meretur non nascitur. Judiciū diuinitus celebratur: et adhuc in vtero qui iudicatꝰ est detinetur. Precedit moꝝ iudiciū sententia actibus prioꝝ est. Nec expectatur tempus vt merita dispūgant Dispunctoꝝ potentia. āte nouit oia q̄ nascantur. Interea certamē nec nascentibus defuit. dū minoꝝ maioris plante innerus aut prioꝝ nasci desiderat. aut se victoꝝem tali gestu demonstrat. Maioꝝ tamen properat in lucem. et adhuc tenetur in ventre. Quen. iij.

rit p;ioz nasci: ne et in hoc posset a fratre deuinci. Cupit pudoz̄em p;operā tia tegere: desiderat ignominiā festiatione mutare. Timet videri victꝰ ātēq; natus. Sed iam matri p;ouentus certaminis indicauerat deus. indicat et nascentiū oztus. Unde digne iacob supplantatoz est vocitatus. Sed diuidit in amoz̄ē vteroq; parens. vtrūq; nascentem. Sic pater maioz̄ē. minoz̄em mater assumit. Pater in vtero victū amoze solatur: mater vero victoz̄ē diligit quē pugnantē non vidit. Optat pater victoz̄i victū equari. si victi mores posset a malicia imutari. Igitur p;operant impleri p;edicta. festinant geri que fuerant diuinitus nunciata. Deniq; coquit iacob pulmentū constitutus in domo: desiderio rapitur veniens esau de campo. sed male desideratur quod in damnū salutis assumitur. Quia contrarie esuritur quando salus manducando digerit. aut in vite interitum trucidatur. Molesta enim fames est: que ad hoc saginat vt perdat. pernicios̄a esuries. que idcirco excluditur vt peioz in homine nutriat. Oñ dānosa mercatio est si salus p;o cibo ipenditur. aut magnis vilia cōparantur. Adeo esau p;imatus desiderio lentis addixit. eosdēq; iacob itē-perantia desiderātis accepit. quo diu esau possidere nō potuit: quod in utero constitutus amisit. Deniq; reddit esau aliena. iacob recipit sua. Fit iacob benedictione iam p;imus. qui fuerat natura postremꝰ. P;imatꝰ reddidit causa. quos negauerat aliquādo natura. Nec diu eius gratiā indignꝰ potuit vsurpare: quam iacob meruit anteq; nasceretur accipere. Ym.

Dum exiret iacob de terra sua vidit gloriam dei et ait. Non est hic aliud nisi domꝰ dei et porta celi. ℣. Vere dñs est in loco isto et ego nesciebam. Non. Lectio sexta.

Interea hereditaria bñdictio a patre in esau disponitur: et ab eo ciboz̄ū delectatio postulat. Facito inquit michi fili cibos vt amo / vt mā-ducās bñdicā te ātēq; de ista vita decedā. Sed ignoz̄at esau illū placituz̄ in cibo. quia iam placuerat merito. Nescit eū benedictioni aptissimū / cui contradiderat ipse p;imatū. Deniq; pgit benatū vt imperata perficeret: remoratur z̄ tardat. Fit difficile quod queritur. vt in iacob paterna benedictio cōpleretur. Querit esau inuenire qđ pater fastidiat. desiderat capere quod genitoz̄i sāginatus erhoz̄reat. Hoz̄tatur mater iacob amantissimū filiū Narrat verba patris ad fratrē refert imperata ciboz̄ū. Benedictionis p;omisse cōpotē dicit. si que fieri iussa sūt implere festinet. Cogitur iacob pfiteri quod non erat: mētiri quod fuerat Cogitur inq; simulare se fratrē: mentiri maioz̄ē. Adeo pergit ad gregē duos hedos adducit. quoz̄ū pellibus bz̄achia nudāq; ceruicē abscōderet. vt hirsutam fratris p;esentiam simularet. Itaq; parat cibos delectabiles mater infert filius patri. Pater miratur aduentū celeré filij. Quid est hoc inquit q; tam cito fili venisti? Quod dñs dedit (ait) attuli tibi. Surge manduca qđ desideraſti: vt benedictionem cōferas quā p;omisisti. Accede ad me inquit fili vt palpem te. et vidcā si tu es esau filius meus. Accede iquit ad me vt tactu sentiam quod oculis videre nō possum: palpando intelligam qđ visu non cerno. Duo sensus id est auditus et tactus. in patre sancto contēdunt quisnā eoz̄ū quod latebat ostenderet: sed auditus indicat quod tactꝰ ignoz̄at. Fallit enim habitus patrem sed idicat vox veritatē. Refert vox qđ habitus fallebat: nudat lingua quod tegmina simulabāt. Indumento quidem fratrem mētitur: sed verboz̄um sonitu qui fuerat indicatur. Unde iacob sanctissimus diuiditur apud patrem in duo: dū mentitur habitus alium: sed vox indicat verū. Vestitꝰ maioz̄em simulat. sed sermo minoz̄ē non celat. Ita enim alienū est quod simulatur: vt p;opz̄ium est quod per vocē

dinoscitur. Ut benedictione sit dignū quod est proprīū: exhereditari meruit quod fuerat alienum. Rm.

6 Si dñs deus fuerit mecū in via ista qua ego ambulo: et custodierit me et dederit mihi panē ad edendū et vestimentū quo operiar et reuocauerit me cum salute. Erit mihi dñs in refugiū et lapis iste in signū. ℣. Surgens autē mane iacob tulit lapidem quē supposuerat capiti suo. et erexit in titulum. fundensq; oleū desuper ait. Erit. Gloria. Erit. ℭ In. iij. noctur. añ. Preceptum. ps. Celi enar. fo. v. ℣. Scapulis suis. Secundum matheum. xv.

Mathei. 15.

In illo tēpore. Egressus iesus secessit in partes tyri et sydōis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa: clamabat dicens. Miserere mei domine fili dauid: filia mea male a demonio vexatur. Et reliqua.

Omelia beati hieronymi presbiteri.

Scribis et phariseis calūniatoribus derelictis/ transgreditur in partes tyri z sydonis vt tyrios sydoniosq; curaret. Mulier autem chananea egredit de finibus proprijs: clamans vt filie impetraret sanitatem. Obserua q; in quinto decimo loco filia chananee sanat. Miserere mei fili dauid: filia mea male a demonio vexatur. Inde vero nouit vocare filiū dauid: quia egressa iā fuerat de finibus suis/ z errorem tyriorū et sydoniorum loci ac fidei cōmutatione dimiserat. Rm.

7 Erit michi dñs in deum et lapis iste quē erexi in titulum vocabitur dom9 dei. et de vniuersis que dederis michi. Decimas et hostias pacificas offeram tibi. ℣. Si dñs deus fuerit mecū in via ista qua ego ambulo et custodierit me. Decimas. Lcō. viij.

Filia mea male a demonio vexatur Ego filiam ecclesie puto alas esse credentiū: que male a demonio verabātur: ignorātes creatorē et adorantes lapidem. Qui non respondit ei verbum. Nō de superbia pharisaica/ nec de scribarū supercilio: sed ne ipse videretur contrarius esse sententie per quam iusserat. In viā gentiū ne abieritis: et in ciuitates samaritanorū ne intraueritis. Nolebat enī occasionem calūniatoribus dare: perfectāq; salutem gētiū passionis et resurrectionis tempori reseruabat. Rm.

8 Dixit angelus ad iacob: dimitte me aurora est. respondit ei: non dimittam te: nisi benedixeris michi. Et bñdixit ei in eodē loco. ℣. Benedicens benedicam tibi: et multiplicabo te. Et benedixit. Lectio nona.

Et accedentes discipuli eius: rogabant eum dicentes. Dimitte eam: quia clamat post nos. Discipuli adhuc illo tempore mysteria dñi nescientes. vel misericordia cōmoti rogabāt pro chananea muliere (quā alter euāgelista syrofenissam appellat) vel importunitate eius carere cupientes quia non vt clementē sed vt durū medicum crebrius inclamaret. Ipse aūt respondens ait. Non sum missus nisi ad oues que perierunt domus israel Non q; z ad gentes non missus sit: sed primum ad israel missus. vt illis non recipientibus euangeliū: iusta fieret ad gentes transmigratio. Tu. Rm.

9 Minor sum cunctis miserationibus tuis dñe abraham. in baculo meo transiui iordanem istū/ et nunc cū duabus turmis regredior. Libera me dñe de manibus esau Quia valde cōtremuit cor meū illū timēs. ℣. Tunc locutus es q; michi bene faceres et dilatares semen meum sicut arenā maris. Libera. Glia. Quia. ℭ Ferialia R

Orauit iacob et dixit. dñe qui dixisti mihi reuertere in terram natiuitatis tue. Eruc me de manu fratris mei. Quia valde eum timeo. ℣. Deus in cuius conspectu ambulauerunt patres nostri: dñe qui pascis me a iuuentute mea. Eruc. Gloria. Quia. R

Vidi dñm facie ad faciem Et salua facta est anima mea. ℣. Et dixit. nequaq; vocaberis iacob: sed israel erit nomen tuum. Et salua. Gloria. Et salua. Hoc predictum R Orauit iacob. erit tertiū R. quando

p;mo dicitur de.iij.noctur.per ebdo et ℟. Vidi dñm.Dicak in sabbato.ante ℟.Pater peccaui.Et si aliquod festũ.ix lec.in sabbato cõtigerit: tũc p;dictũ ℟.sez Vidi dñm.erit.iij.℟.quãdo vltimo per ebdo.dicek de fe.et tũc dicetur cũ Gloria patri.Et tunc ℟.Pater peccaui.in illo anno p;termittak.℣.Ipse liberauit me. ℭIn laudibus añ.

OMnie labia mea aperies:et os meum annũciabit laudem tuam.ℙs. Miserere.fo.xviij.añ.Dextera dñi fecit virtutem.dextera dñi exaltauit me.ℙs. Cõfitemini.fo.ix.añ.Factus est adiutor meus deus meus.ℙs. Deꝰ deꝰ.fo.viij.añ.Trium puerorũ cãtemus hymnũ quẽ cantabant in camino ignis benedicentes dñm.ℙs. Bñdicite.fo.viij.añ.Statuit ea in eternũ et in seculũ seculi p;ceptũ posuit et non p;teribit.ℙs. Laudate.fo.viij.℣m.Rogamꝰ vos.hymnꝰ.Audi benigne.℣ꝰ.Scuto circundabit.añ.Egressus iesus secessit in partes tyri ⁊ sydonis:et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamabat dicens.miserere mei dñe fili dauid.ℙs. Bñdictus.Oco.Deus qui cõspicis.ℭAd.j.añ.Accedentes discipuli iesu ad eum rogabant eũ dicẽtes.dimitte eã quia clamat post nos.ℙs. Deus deus meus respi.fo.viij.ℭAd iij.añ.Nõ sum missus nisi ad oues que perierant domus israel.dicit dñs.ℙs. Legem pone.fo.xij.℣m.Rogamꝰ vos ℟.et ℣.sicut in dñica p;cedẽti ad oẽs horas dicunk.ℭAd.vj.añ.O mulier magna est fides tua:fiat tibi sicut petisti.ℙs Defecit.fo.xiij. Capitulum.

1. Thess. 4. HEc est voluntas dei sanctificatio vestra vt abstineatis vos a fornicatiõe vt sciat vnusquisq; vestrũ suum vas possidere in sanctificatiõe et honore.ℭAd.ix.añ.Vade mulier semel dixi tibi:si credideris videbis mirabilia.ℙs. Mirabilia.fo.xiij.Capitulum

1. Thess. 4. VOlũtas dei est ne supergrediatur quis neq; circũueniat in negocio fratrẽ suum: quoniã vindex est dñs de his oĩbus sicut p;dixim⁹ vobis:et testificati sumus.ℭAd vesp̃ añ Sede a dextris.ℙs. Dixit dñs.fo.xl.ch. Rogamꝰ vos.℟.Esto no.hyꝰ.Ex more docti.vtẽ.℣.Angelis suis.ã. Dixit dñs mulieri chananee:non est bonum sumere panẽ filiorũ et mittere canibꝰ ad mãducandum.vtiq; dñe nã et catelli edunt de micis que cadunt de mensa dñorũ suorum ait illi iesus ℣mulier magna est fides tua. fiat tibi sicut petisti.ℙs.Magnificat.or Deus qui conspicis.ℭFeria.v.ꝛ quotidie per ebdo.dicant ℣.ꝛ ℟.ad mat. scõm o;dinẽ nocturnorũ hyslo.dñica lis:ita tñ q; ℟.fek.nõ omittãt.Lcõ.j.

Gen 27 RVrsum isaac ad filiũ suum. Quomodo inquit tã cito inuenire potuisti fili mi?Qui respondit.Voluntas dei fuit vt cito michi occurreret quod volebã Dixitq; isaac.Accede huc vt tangam te fili mi:et p;bem vtrũ tu sis filius meus esau an non?Accessit ille ad patrẽ:et palpato eo dixit isaac.Vox qdẽ vox iacob est.sed manus manus sunt esau.Et non cognouit eũ:quia pilose manus similitudinẽ maio;is exp;celerant. Lectio secunda.

BEnedicens ergo illi ait.Tu es filius meus esau?Respondit. Ego sum.At ille.Affer inquit michi cibos de venatione tua fili mi:vt benedicat tibi anima mea.Quos cũ oblatos comedisset;obtulit ei etiã vinum Quo hausto:dixit ad eum.Accede ad me:et da michi osculũ fili mi.Accessit et osculatus est eum.Statimq; vt sensit vestimento;ũ illius fragrantiã:benedicens ait.Ecce odo; filij mei sicut odo; agri pleni:cui bñdixit dñs.Det tibi deus de ro;e celi et de pinguedine terre abundantiam frumẽti et vini ⁊ olei:et seruiant tibi populi et ado;ent te tribus.Esto dñs fratrũ tuo;ũ.⁊ incuruentur ãte te filij matris tue.Qui maledixerit tibi.sit ille maledictus.et qui benedixerit tibi:benedictionibus repleatur.Tu autem dñe.Lectio.iij

VIx isaac sermonẽ impleuerat et egresso iacob fo;as venit esau.coctosq; de venatione cibos tulit

patri dicens. Surge pater mi ⁊ come de de venatione filij tui: vt benedicat michi anima tua. Dixitq; illi ysaac. Quis enim es tu? Qui respõdit. Ego sum filius tuus p̃imogenitus esau. Expauit isaac stupore vehementi: et vltra q̃ credi potest admirans: ait. Quis igitur ille est qui dudũ captam venationẽ attulit michi: et comedi ex oĩbus p̃riusq; tu venires. Benedixiq; ei: ⁊ erit benedictus. Tu aũt. añ. Ego p̃ncipiũ q̃ et loquor vobis. ℣s. Bñ⁹. or.

QResta qs ops deus. vt familia tua que se affligendo carnẽ ab alimentis abstinet: sectãdo iusticiam a culpa ieiunet. ℣. Ad vsañ. Qui me misit mecũ est et non reliquit me solũ: quia que placita sunt ei facio semper. ℣s. Magnificat. Oratio.

ADesto supplicationibus nr̃is ops deus: et quibus fiduciam sperande pietatis indulges. consuete misericordie tribue benignus effectũ Per. C Feria tertia. Lectio p̃ima.

Gene.27 AUditis esau sermonibus patris irrugijt clamore magno et cõsternatus ait. Benedic etiã et michi pater mi. Qui ait. Venit germanus tuus fraudulenter: ⁊ accepit benedictionẽ tuã. At ille subiũxit. Juste vocatũ est nomẽ eius iacob. supplantauit enĩ me en altera vice. P̃imogenita mea ante tulit: et nunc secundo surripuit benedictionẽ meam. Lectio secunda.

RUrsumq; ad patrẽ. Nunqd nõ reseruasti (ait) et michi benedictionẽ? Respõdit isaac. Dñm tuũ illũ constitui. et oĩs fratres eius seruituti illius subiugaui. Frumento et vino stabilini eum: et tibi post hec fili mi vltra quid faciã? Cui esau ait. Nun vnã (iquit) tñ bñdictionẽ habes pr̃? Mihi quoq; obsecro vt bñdicas. Tu Le.iij:

QUnq; eiulatu magno fleret: motus isaac dixit ad eũ. In pingue dine terre et in rore celi desuper: erit bñdictio tua. Vives in gladio ⁊ fratri tuo seruies. Tempusq; veniet: cum excuties et solues iugũ eius de ceruicibus tuis. Oderat ergo semper esau iacob p bñdictione qua bñdixit ei pater Dixitq; in corde suo. Venient dies luctus patris mei: ⁊ occidã iacob fratrẽ meũ. Nunciata sunt hec rebecce que mittens et vocans iacob filiũ suũ: dixit ad eũ. Ecce esau frater tuus minatur vt occidat te. Nũc ergo fili mi audi vocẽ meam: et consurgens fuge ad laban fratrẽ meũ in aran. habitabisq; cũ eo dies paucos donec requiescat furor fratris tui et cesset indignatio ei⁹. obliuiscaturq; eorũ que fecisti in eum postea mittã ⁊ adducã te ide huc. Dixitq; rebecca Cur vtroq; orbabor filio in vna die? Dixit quoq; rebecca ad isaac. Tedet me vite mee. p̃opter filias heth. Si acceperit iacob vxorẽ de stirpe huius terre: nolo viuere. Tu autẽ. añ. Unus est enĩ magister vester qui in celis est dicit dñs. ℣s. Benedictus. Or̃o.

PErfice qs dñe benignus in nobis obseruantie sancte subsidium: vt que te auctore facienda cognouimus. te operante impleamus. Per. C Ad vesañ. Qui maior est vestrũ erit minister vester: quia ois qui se exaltat humiliabitur dicit dñs. ℣s. Magñ. Oratio

PRopiciare qs dñe supplicationibus nostris: et animarũ nr̃arum medere languoribus. vt remissione percepta: in tua semper benedictione letemur. Per. C Feria.iij. Le.j.

Gene.28 VOcauit itaq; isaac iacob ⁊ benedixit eum: p̃cepitq; ei dicens. Noli accipere coniugẽ de genere chanaã: sed vade et p̃ficiscere in mesopothamiã syrie ad domũ bathuel patris matris tue: et accipe tibi inde vxorem de filiabus laban auunculi tui. Deus autẽ ops bñdicat tibi et crescere te faciat atq; multiplicet: vt sis in turbas populorũ. et det tibi benedictiones abrahã et semini tuo post te: vt possideas terrã peregrinationis tue quã pollicitus est auo tuo. Lectio secunda.

QUnq; dimisisset eũ isaac: profe.

ctus venit in mesopotamiam syrie ad laban filiũ bathuel syri: fratrẽ rebecce matris sue. Videns autẽ esau q̃ benedixisset pater suus iacob et misisset eũ in mesopotamiam syrie vt inde vxorẽ duceret. et q̃ post benedictionem p̃ceperat ei dicens: non accipies cõiugẽ de filiab⁹ chanaã. quodq; obediens iacob parẽtibus suis isset in syriã ꝑgrãs quoq; q̃ non libenter aspiceret filias chanaan pater suus: iuit ad ismaelẽ ⁊ duxit vxorem absq; his quas p̃ius habebat melech filiam ismael filij abraham: sororem nobaioth. Lectio. ij.

IGitur egressus iacob de bersabee pergebat aran. Cũq; venisset ad quẽdam locũ et vellet in eo quiescere post solis occubitum: tulit de lapidibus qui iacebant: et supponẽs capiti suo dormiuit i eodẽ loco. Viditq; in somnis scalam stãtẽ super terram et cacumen illius tangens celum: angelos quoq; dei ascendentes et descendentes per eam. et dominum innixum scale dicentem sibi. Ego sum dominus deus abraham patris tui: et deus isaac Terram in qua dormis tibi dabo ⁊ semini tuo eritq; tibi germen tuũ quasi pulvis terre. Dilataberis ad occidẽtẽ et orientem/ septẽtrionem et meridiẽ et benedicentur in te et in semine tuo cuncte tribus terre: ⁊ ero custos tuus quocunq; perrexeris et reducam te in terram hanc: nec dimittam nisi cõpleuero vniuersa que dixi. Tu autẽ. añ. Ecce ascẽdimus hierosolymã et filius hominis tradet ad crucifigẽdũ. ℣. Bñ⁹. Or

POpulum tuũ q̃s dñe p̃opitius respice: et quos ab escis carnalib⁹ p̃cipis abstinere: a noxijs quoq; vicijs cessare concede. Per. Ad vẽs añ. Sedere autem mecum nõ est meum dare vobis: sed quibus paratum est a patre meo. ℣s. Magnificat Oratio.

DEus innocentie restitutor ⁊ amator: dirige ad te tuorum corda seruorum: vt spiritus tui feruore concepto: et in fide inueniãt stabiles et in ope efficaces. Per. Feria. v. Lcõ. j.

Gen. 28

IGitq; euigilasset iacob de sõno: ait. Vere dñs est in loco isto ⁊ ego nesciebã. Pauẽsq; q̃ terribilis (inquit) est locus iste: non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. Surgens ergo mane: tulit lapidẽ quẽ supposuerat capiti suo et erexit in titulum/ fundens oleũ desuper. Appellauitq; nomen vrbis bethel: que p̃ius luza vocabatur. Vouit etiam votũ dicens. Si fuerit dñs mecum: et custodierit me in via p quã ambulo ⁊ dederit michi panem ad vescendũ et vestimentũ ad induendum reuersusq; fuero prospere ad domum patris mei: erit michi in deũ et lapis iste quẽ erexi in titulum vocabitur domus dei. cunctorũq; que dederis mihi decimas offeram tibi. Tu. Lectio. ij.

PRofectus ergo iacob vẽit in terram orientalem: et vidit puteũ in agro/ tresq; greges ouiũ accubãtes iuxta eum ⁊ Nam ex illo adaquabãtur pecora: et os eius grandi lapide claudebatur. Morisq; erat vt cunctis ouibus congregatis deuoluerent lapidẽ et refectis gregibus rursum super os putei ponerent. Dixitq; ad pastores. Fratres vnde estis. Qui respondervt De aran. Quos interrogans nũquid (ait) nostis laban filium nachor? Dixerunt. Nouimus. Sanus ne est inqt Valet inquiũt. Et ecce rachel filia ei⁹ venit cum grege suo. Tu. Lectio. iij.

DIxitq; iacob. Adhuc multum diei superest: nec est tempus vt reducãtur ad caulas greges. ante date potũ ouibus. et sic ad pastũ eas reducite. Qui respõderunt. Non possumus donec oia pecora congregentur et amoueamus lapidẽ de ore putei vt adaquemus greges. Adhuc loquebãtur et ecce rachel veniebat cũ ouibus patris sui. Nam gregẽ illa pascebat. Quã cum vidisset iacob et sciret cõsobrinam suam/ ouesq; laban auunculi sui: amouit lapidem quo puteus claudebatur/ et adaquato grege osculat⁹ est eam. añ. Ego non ab homine testio-

nium accipio: sed hoc dico vt vos salui fi-
tis. ℘s. Benedictus. Oratio.

OResta nobis dñe q̃s auxiliũ gra
tie tue. vt ieiunijs et orationib⁹
conuenienter intẽti: liberemur ab ho
stibus mentis et corporis. Per. ℂ Ad
veſ añ. Opera que ego facio: ipsa testi-
monium perhibent de me: quia pater me
misit. ℘s. Magnificat. Oratio.

ADesto dñe famulis tuis: et per
petuam benignitatem largi-
re poscentibus. vt his qui te auctore
gubernatore gloriantur. congrega
ta restaures/et restaurata conserues.
Per dñm. ℂ Feria. vj. Lectio prima.

Gen.29 GEuataq; voce fleuit et indi
cauit ei q̃ frater esset patris
eius: et filius rebecce. At il-
la festinans nũciauit patri
suo. Qui cum audisset venisse iacob fi
lium sororis sue: cucurrit obuiam ei.
Complexusq; eũ in oscula ruẽs: duxit
in domum suam. Auditis aũt causis
itineris: respondit. Os meum et caro
mea es. Tu autem. Lectio secunda.

ATpostq̃ expleti sunt dies men-
sis vnius: dixit ei. Nun quia
frater meus es gratis seruies michi?
Dic quid mercedis accipias? Habebat
vero filias duas: nomen maioris lya:
minor vero appellabat rachel. Sed
lya lippis erat oculis: rachel decora fa
cie et venusto aspectu. Quã diligẽs ia-
cob ait. Seruiam tibi pro rachel filia
tua minore septem annis. Respondit
laban. Melius est vt tibi eam dem q̃
viro alteri: mane apud me. Lcõ. iij.

SEruiuit igitur iacob p rachel
septem annis: et videbantur il-
li dies pauci pre amoris magnitudine
Dixitq; ad laban. Da michi vxorẽ me
am: quia iam tẽpus expletum est vt in
grediar ad illam Qui vocatis multis
amicorũ turbis ad conuiuiũ fecit nu-
ptias: et vespere filiã suã lyam intro-
duxit ad eum: dans ancillã filie nom̃e
zelpham. Ad quã cũ ex more iacob fu
isset itrogressus: facto mane vidit ly-
am. Et dixit ad socerum suum. Quid
est quod facere voluisti? Nonne p ra-
chel seruiui tibi? Quare ipposuisti mi-
chi? Respondit laban. Non est in loco
nostro consuetudinis vt minores ãte
tradam⁹ ad nuptias. Imple ebdoma
dam dierũ huius copule. et hãc quoq;
dabo tibi pro opere quo seruitur⁹ es
michi septem annis alijs. Atquieuit
placito. et ebdomada trãsacta rachel
duxit vxorẽ: cui pater seruã balam de
derat. Tandemq; potitus optatis nu
ptijs/amorem sequẽtis priori pretulit
seruiens apud eũ septẽ annis alijs. añ
alos male perdet. et vineam suã loca-
bit alijs agricolis: qui reddent ei fructum
temporibus suis. ℘s. Bñdictus. Oño.

ODñs omnipotens deus: vt sa-
cro nos purificãte ieiunio. sin-
ceris mentibus ad sancta ventura fa-
cias peruenire. Per dñm. ℂ Ad veſ
añ. Querentes eũ tenere timuerunt tur-
bis. quia sicut prophetam cum habebant
℘s. Magnificat. Oratio.

ODñs dñe populo tuo salutem
mentis et corporis. vt bonis ope-
ribus inherendo tue semper virtutis
mereatur protectione defendi. Per d̃
ℂ Sabbato. Lectio prima.

VIdens autem dñs q̃ despice
ret lyam aperuit vuluã ei⁹: Gen.29
sorore sterili permanente: q̃
conceptũ genuit filium/vo-
cauitq; nomen eius ruben: dicens. Vi
dit dñs humilitatẽ meã: nunc amabit
me vir meus Rursumq; concepit et pe
perit filium. et ait. Quoniam vidit
dñs me haberi contemptui. dedit etiã
istum michi. Vocauitq; nomen ei⁹ sy-
meon. Concepit tertio et genuit aliũ:
dixitq;. Nunc quoq; copulabit michi
maritus meus eo q̃ pepererim illi tres
filios. Et idcirco appellauit nom̃e ei⁹
leui. Quarto concepit et peperit filiũ
et ait. Modo cõfitebor dño. Et ob hoc
vocauit eum iuda: cessauitq; parere.

AErnens autẽ rachel(Lectio. ij.
q̃ infecunda esset: inuidit sorori
et ait marito suo. Da michi liberos:
alioquin moriar. Cui iratus respon-

dit iacob. Num pro deo ego sum: qui priuauit te fructu ventris tui? At illa Habeo inquit famulam balam: ingredere ad illam vt pariat super genua mea: et habeam et ea filios. Deditq; illi balã in uxorẽ. Que ingresso ad se viro concepit et peperit filiũ. Dixitq; rachel. Judicauit michi dñs et exaudiuit vocem meã. dans michi filiũ. et idcirco appellauit nomẽ eius dan. Rursumq; bala concipiens peperit alterũ pro quo ait rachel. Comparauit me dñs cum sorore mea: et inualui. Vocauitq; eum neptalim. Tu. Lectio. iij.

Sentiens lya q̃ parere desisset: zelpham ancillã suam marito tradidit. Qua post conceptũ edente filium: dixit. Feliciter? Et idcirco vocauit nomẽ eius gad. Peperit quoq; zelpha alterum. Dixitq; lya. Hoc pro benedictione mea. Beatã quippe me dicent mulieres. Et propterea appellauit eum aser. Egressus autẽ ruben tẽpore messis triticee in agrum: reperit mandragoras quas matri lye detulit Dixitq; rachel. Da michi partem de mandragoris filij tui. Illa respondit Parum ne tibi videtur q̃ preripueris maritũ michi: nisi etiam mandragoras filij mei tuleris? Ait rachel. Dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filij tui. Redeunticq; ad vesperã de agro iacob: egressa est in occursũ eĩ lya: et ait. Ad me inquit intrabis: quia mercede conduxi te pro mandragoris filij mei. Dormivitq; cũ ea nocte illa: et exaudiuit deꝰ pces eius. Sit. iij. ℟.

℣ Pater peccaui in celum et coram te: iam nõ sum dignus vocari filius tuus. Fac me sicut vnum de mercẽnariis tuis. ℣. Quãti mercẽnarii habũdãt panibus in domo patris mei: ego autẽ hic fame pereo. surgam et ibo ad patrem meum et dicã ei. Fac. Gloria. Fac. Si aliquod fest. ix. lec. hac die contigerit: hoc predictũ ℟. eo ãno pretermittatur. añ. ℣. adam ad patrẽ meum et dicam ei: pater fac me sicut vnum ex

2 O mercenariis tuis. ℣. Bñdꝰ. Oro. Aqs dñe nostris effectum ieiuniis salutarem: vt castigatio carnis assumpta ad nostrarum transeat vegetationem animarum. Per dñm.

¶ Do. 3. xl. tota dicitur hic. Fe. 4. et. 5. de fest. ix. lec. oia de coi vnius cõfes. et ponti. Secundũ vsum Sarũ. Fe. 6. dicitur. 1. ℟. fe. et alia. 2. in sab. 1. A
¶ Do. 3. xl. tota de hic. Fe. 4. di. 1. ℟. fe. et alia. 2. in sab. 2. A
¶ Do. 3. xl. tota di. hic. et fes. sci grego. differatur i crasti. 2. ves. erũt de fes. et solẽ. memo. de do. Fer. 5. dicitur. 1. ℟. fe. et alia. 2. in. 6. fe. Sab. de sctõ edvardo 3. A
¶ Do. xl. de serui. do. ad. 1. ves fiat mẽo. de. s. edvardo. 2. ves. erunt de sctõ cuthberto: et mẽo. de do. in 5. fe. di. 1. ℟. fe. et alia. 2. in. 6. feria. Sab. de annũcia. 2. vs erunt de fes. et solẽ. mẽo. de do. 4. A
¶ Do. 3. xl. to. di. hic. ad. 1. ves. que erũt de fes. fiat solẽ. mẽo. de do. Fe. 4. di. 1. ℟. fe. et alia duo i sab. 5. A
¶ Do. 3. xl. to. di. hic. Fe. 3. et. 4. de fe. ix. lec. oia de coi vnius confes. et ponti. in. 6. fe. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sab. 1. B
¶ Do. 3. xl. tota di. hic. Fe. 4. di. 1. ℟. fe. et alia duo in. 6. fe. et sabbato de sancto grego. 2. ves. erũt de fes. et solẽ. mẽo. de do. 2. B
¶ Do. 3. xl. to. di. hic. ad. 1. ves. q̃ erunt de fe. fiat solẽ. memo. de do. Fe. 4. di. 1. ℟. fe. et alia 2. in sab. 3. B
Do. 3. xl. de serui. do. et fes. s. cuthberti differat vsq; in. 3. fe. et in. 5. fe. di. 1. ℟. fe. et alia. 2. in sab. 4. B
¶ Do. 3. xl. de serui. do. Fe. 4. di. 1. ℟. fe. et alia. 2. in sab. 5. B
¶ Do. 3. xl. de ser. do. 2. ves. erũt de sancto dauid: et mẽo. de do. Fe. 2. et. 3. de fe. ix. le. oia de coi vniꝰ fe. et põ. Fe. 6. di. 1. ℟. fe. et alia. 2. in sab. 1. C
¶ Do. 3. xl. de ser. do. et nichil de virgi. ni si mẽo. ad ves. et ad matu. de sancta maria. In. 4. fe. dicitur. 1. ℟. fe. et alia duo in. 6. fe. et sab. 2. C
¶ Do. 3. xl. to. di. hic in 4. fe. di. 1. ℟. fe. et alia duo in. 6. fe. 3 C
¶ Do. 3. xl. to. di. hic. fes. sancti bñdicti dicte. in crasti. Fe. 6. di. 1. ℟. fe. et alia. 2 in sab. 4 C
¶ Do. 3. xl. de ser. do. Fe. 4. di. 1. ℟. fe. et alia duo i sab. 5. C
¶ Do. 3. xl. de ser. do. et fes. s. petri differatur in crasti. Fe. 6. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sab. 1. D
¶ Do. 3. xl. de ser. do. et fes. s. dauid differat vsq; in. 3. fe. Fe. 2. et. 3. de fes. ix. lec. oia de coi vnius cõfes. et ponti. Fe. 6. di. 1. ℟. fe. et alia. 2. i sab. 2 D
¶ Do. 3. xl. de serui. do. Fe. 4. di. 1. ℟. fe. et alia. 2. in sab. 3 D
¶ Do. 3. xl. de serui. do. Fe. 3. di. 1. ℟. fe. et alia. 2. in. 5. fes 4 D
¶ Do. 3. xl. de ser. do. In. 5. fe. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sab. 5. D
¶ Do. 3. xl. de ser. do. 2. vs erũt de. s. mathia: et solẽ. mẽo. de do. In. 5. fe. di. 1. ℟. fe. et alia. 2. i. 6. fe. Sa. de. s. dauid. ix lec. oia de coi vnius confes. et ponti. In anno dilex. di. in 3. fe. de sctõ mathia. et tunc abhinc vsq; ad incep. hyl. In principio accipitur. 1. D pro littera do. et inchoetur ad. 5. do. xl. 1. E
¶ Do. 3. xl. de serui. do. et fes. s. cedde dicte. in crasti. et oia de coi. Fe. 5. di. 1. ℟. fe. et alia duo in. sab. 2. E
¶ Do. 3. xl. de serui. do. Fe. 5. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sab. 3 E
¶ Do. 3. xl. de serui. do. in. 4. fe. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sab. 4 E
¶ Do. 3. xl. de ser. do. Fe. 5. di. 1. ℟. fe. et alia duo i sa. 5 E
¶ Do. 3. xl. de ser. do. et fes. s. mathie. dicte. in crasti. 2. ves. erũt de aplo: et solẽ. mẽo. de do. In. 4. fe. di. 1. ℟. fe. et alia duo in. 5. feria Fe. 6. et sab. de fes. ix. lec. oia de coi vnius cõfes. et ponti. In anno dilexti fiat serui. de. s. mathia. in. 2. fe. Et tũc ab hac die vsq; ad incep. hil. In principio accipitur. 1. 2. et inchoet ad. 4. do. xl. 1 F
¶ Do. 3. xl. de ser. do. et in. 4. fe. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sab. 2 F
¶ Do. 3. xl. de ser. do. Ad. 1. ves fia. mẽo. de. s. cedda. Fe. 4. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sabb. 3 F
¶ Do. 3. xl. de ser. do. Fe. 6. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sabb. 4 F
¶ Do. 3. xl. de ser. do. 2. ves. erunt de annunciatione solẽ. mẽo. de do. Fe. 5. di. 1. ℟. fe. et alia duo i sab. 5 F
¶ Do. 3. xl. to ta di. hil. Fe. 4. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sab. Fe. 5. et. 6. de fes. ix. lec. Dia de cõi vniꝰ confes. et põti. 1. G
¶ Do. 3. xl. de ser uitio do. Fer. 4. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sab. 2 G
¶ Do. 3. xl. de serui. do. 2. ves. erũt de fe. Cpm. Ecce sacerdos. et solẽ. mẽo. de do. In. 5. di 1. ℟. fe. et alia duo i sab. 3 G
¶ Do. 3. xl. de ser. do. In. 6. fe. di. 1. ℟. fe. et alia 2. i sa. Fe. 2. de. s. edvvar do. Ad. 1. vs fiat mẽo. de do. Cpr. Beatus vir qui in sapi. 4 G
¶ Do. 3. xl. de ser. do. 2. vs erũt de ãnũcia. et solẽ. mẽo. de do. In. 5. fe. di. 1. ℟. fe. et alia duo in sabbato. 5 G

¶ Dominica. iij. xl. Ad vesperas ãn. ¶ Benedictus. Hs. Ipsum. Cpm. ¶ Stote imitatores dei sicut filij Ephe. 5.

charissimi:et ambulate in dilectione sicut christus dilexit nos et tradidit se metipsum pro nobis oblationē et hostiam deo in odorem suauitatis. Rm. Igitur ioseph ductus est in egiptum fuitq; dñs cum eo. Per quem erat vir in cunctis prospere agēs. ℣. Misertus est eni deus illius:et oia eius opera dirigebat. Per. Gloria. Per. Hymnus.

Ecce tempus idoneū medicina peccaminum quibus deū offendimus corde/verbis/operibus. Qui prius ac propitius nobis pepercit hactenus:ne nos cum nostris perderet/tantis iniquitatibus. Hunc igitur ieiunijs cum precibus & lachrimis:multisq; bonis alijs placem⁹ deuotissimi. Ut nos a cunctis sordibus purgans ornet virtutibus.angelicis et cetibus coniungat in celestibus. Sit benedictus genitor/eiusq; vnigenitus/cū spiritu paraclito trinus et vn⁹ dñs.amē ℣. Angelis suis.añ. Dedit pater penitē ti filio stolam primam pariter et anulum nam & calciamenta illi tribuens celebrauit magnum conuiuiū.habemus stolam primam in lauacro et anulum fidei signaculū ps. Magnificat. Oratio.

Quesumus ops deus vota humilium respice:atq; ad defensionem nostram/dexterā tue maiestatis extende. Per dñm. Ad comple. añ. Signatū est super nos lumē vultus tui dñe deus:dedisti leticiam in corde meo. ps Cum inuocarē. Cp̄z Tu in nobis. ℟. In pace. hymnus. Christe qui lux. ℣. Custodi nos. añ. Media vita in morte sumus quē querimus adiutorē nisi te dñe q̄ pro peccatis nostris iuste irasceris. sancte deus:sancte fortis/sancte et misericors saluator.amare morti ne tradas nos p̄. Nūc dimittis. ℣. Ne proicias nos in tempore senectutis cum defecerit virtus nostra. ne dereliquas nos dñe. Sancte deus. ℣. Noli claudere aures tuas ad preces nostras. Sācte fortis. ℣. Qui cognoscis oia occulta cordis: parce peccatis nostris. Sancte et miseri. vsq; ad finē añe. Hec predicta añ. dicitur super p̄m. Nunc dimittis per.xv.dies. ℣. vero non dicitur nisi in sab. et in dñicis et in fes. ix. lec. & tūc primus et tertiꝰ ℣. a singulis clericis ex parte chori dicuntur. scōus vero ℣ ex alia parte chori a solo clerico dicit. Ita tñ q; in sab. dicuntur in superiori gradu: et in dñicis in secunda forma. Similiter fiat in festis. ix. lec. In fes. autē duplicibus ad vtrūq; cōpleto. in superiori gradu dicantur:loco nec habitu mutato. Ad matu. Inuit. In manu tua dñe. Dēs fines terre. p̄s. Dēite

Clarum decus ieiunij. (Hymn⁹ mōstratur orbi celitus.quo chr̄i stus auctor oim cibis dicauit abstinēs Hoc moyses charus deo legisq; lator factus est.hoc helyam per aera curru leuauit igneo. Hinc daniel mysteria victor leonum viderat / per hoc amicus intimus sponsi iohannes claruit Hec nos sequi dona deus exēpla parsimonie/tu robur auge mentiū dans spiritale gaudium. Presta pater per filium presta per almū spiritum/cum his per euū triplici vnus deus cognomine. Amen. In .j. noctur. añ. Seruite. ps Beatus vir. fo. ij. ℣. Dicet dño hac die in primo noctur. et quotidie per ebdo. lēgāt lec. de ioseph vsq; ad finē geneseos. qñ de tēpore alt agit. Lcō. j. Gen. 13

Ioseph cum sederet esset ānorum:pascebat gregem cum fratribus suis adhuc puer: et erat cum filijs bale et zelphe vxorū patris sui accusauitq; frēs suos apud patrem crimine pessimo. Israel aūt diligebat ioseph super oēs filios suos eo q̄ in senectute genuisset eum:fecitq; ei tunicam polimitā. Videntes autē fratres eius q̄ a patre plus cunctis filijs amaretur:oderant eum nec poterant ei quicq̄ pacifice loq̄. ℟. Videntes autē ioseph a longe loquebantur mutuo fratres dicentes. Ecce somniator venit venite occidamus eum:et videamus si prosint illi sōnia sua. ℣. Cūq; vidissent ioseph fratres sui q̄ a patre cūctis fratribus plus amaretur oderāt eum nec poterant ei quicq̄ pacifice loqui: vnde et dice

bant. Ecce somniator. Lectio sca.

ACcidit quoq; vt visum somnium referret fratrib⁹ suis. que causa maioris odij seminariũ fuit Dixitq; ad eos. Audite sõniũ meũ quod vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro et quasi consurgere manipulum meum et stare: vestrosq; manipulos circunstantes adorare manipulum meũ Responderunt fratres ei⁹. Nunquid rex noster eris. aut subijcie mur ditioni tue? Het ergo causa somniorum atq; sermonum: iuidie et odij fomitem ministrauit. Rm.

DIxit iudas fratribus suis. ecce ismaelite transeunt: venite venundetur ꝛ manus nostre non polluantur. Caro eni et frater noster est. ℣ Cũq; abiisset ruben ad puteum et non inuenisset eum. scissis vestibus pergensq; ad fratres suos ait: puer non comparet: et ego quo ibo? Caro. Lcõ. iij.

ALiud quoq; vidit sõniũ quod narrans fratribus: ait. Vidi per somniũ quasi solem et lunã et stellas vndecim adorare me. Quod cum patri suo et fratribus retulisset: increpauit eũ pater: et dixit. Quid sibivult hoc somniũ quod vidisti? Nun ego et mater tua et fratres tui adorabimus te super terram. Inuidebãt igitur ei fratres sui: pater vero rẽ tacitus considerabat Cũq; fratres illius in pascẽdis gregibus pẽis morarẽtur in sichẽ dixit ad eũ israel. Fratres tui pascũt oues in sichimis/veni mittã te ad eos Quo respondente prẽsto sum: ait. Vade et vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos et pecora: et renuncia michi quid agatur. Missus de valle ebrõ venit in sichem. Inuenitq; eum vir errantem in agro: et interrogauit eum quid quereret. At ille respondit. Fratres meos quero: indica michi vbi pascunt greges? Dixitq; ei vir. Recesserunt de loco isto: audiui eos dicentes/eamus in dothaim. Tu autem. Rm.

IDẽs iacob vestimenta ioseph scidit vestimenta sua cum fletu et dixit. Fera pessima deuorauit filium meum ioseph. ℣. Cõgregatis autem cunctis liberis eius vt delinirent dolorem patris: noluit eos audire sed dixit. Fera. Alius. ℣. per ebdo. Vide si tunica filii mei sit an non. et cũ vidisset pater ait. Fera. Gloria. Fera. ℂ In. ij. noctur. añ. Bonorum. ps. Conserua. fo. iiij. ℣. Ipse liberauit me. Medie lec. de sermõ. bti iohãnis epi. Lectio. iij.

De scrm. bti iohis epi. copi.

MIttitur a patre iacob sanctissimo ioseph sanctus ad fratres/qui salutem patris ad illos/et ipsorũ ad patrem referret: vt inter absentes medius vtriusq; salutis nuncius extitisset. vt quod de semetipsis absentes scire non poterant: ioseph referente cognoscerent. et disiunctos huius relatio iungeret: quos locor̃ diuersitas separabat. Quẽ cum venientẽ de longe conspicerent: ecce (inquiunt) ecce somniator ille. Venite itaq; et occidamus illum. et videamus quid portentãt somnia eius. O nephanda rabies iniquorum. Non licet ioseph nõ licet inq; impunitũ esse q; bonus est: non licet meliorem tutũ esse cũ malis/ꝛ quasi inuidi aliquid perdant aut dispendium alicuius rei incurrãt. Sic bonorum vita detrimentũ est pessimorum zelant mansuetũ inuidi: modestũ superbi/probum improbi/mitẽ tumidi inimica emulatione lacescunt. Patitur ioseph sanctus innocentis vite inuidiam. et emulos in se fratres scã excitat vita. Bonum malividere nõ possunt. Deniq; venientẽ ad se lacerãt/seuiunt necare festinant. Nolunt meliorem viuere: ne degeneres ipsi possent improperia sustinere. Cur innocentẽ zelas inimica fraternitas? Cur inuides bono? Cur pati simplicem nõ potes? Cur modestũ persequeris? Cur probum non diligis? Cur rea innocẽtis sanguinis inueniris? Saltẽ distractus aliquateuus viuat: ne in te accusator innocens sanguis vt in caym aliquando existat. Serua tibi serua inimica fraternitas viuum: quẽ sentias aliquando placatum. Serua incolumem: quẽ necessitatis tẽpore inenias

prouisorem. Forsitan enim aduenier tempus quo eum seruum fecisse penteat/ parricidium nõ perpetrasse colubeat. Leuius crimen est sanctũ seruituti addici: grauius nihil est innocẽtem animã iugulari. In seruo quod curetur inuenies: in parricidio nõ reperies quod excuses. Multes puides: si istum distraxeris. tibi nocueris: si innocentem animam iugulaueris. ℟. Ioseph dũ intraret i terram egypti. linguam quam non nouerat audiuit. Manus eius in laboribus seruierunt. Et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam. ℣. Diuertit ab oneribus dorsum eius. Manus. Lectio. v.

Distrahitur igitur ioseph sanctus in egyptum: acceptur⁹ totius prouincie dominatum. Venundatur in seruum: in famulum addicitur: in innocentem fraterna crudelitas operatur. Suscipit seruitutis notam: quem dominus preparabat ad gloriam. Humiliatur ad tempus: imminenti tempore regnaturus. Ministrat vt seruus: vt famul⁹ paret. Domestica complet officia/ nec obsequendo deest in aliquo: vt humilitate perciperet quicqd illi ingenue mẽtis gloria prestitisset. Adeo tantũ sublimatur in domum: tantum famulis cunctis prefertur: tantum a seruis omnibus honoratur: vt quantum ei dominus/ tantum ipse familie imperaret. Fit rector ꝛ prepositus domus: fit cũctis imperans solus/ fit domestice cure aptissimus. Sed his prosperis celesti dono cõcessis: tentatio inimica nõ defuit. ꝓudicum iuuenem matrona appetit impudica. vt dyabolus qui in eius necẽ fratres armauerat: contra eum armaret ꝛ feminam. Sed tã hec dei iudicio concidit: ꝙ fratres deus ab eius parricidio separauit. Deinde solum sola aggreditur: ꝛ cũ casto puero intesta mulier fabulatur. Tandẽ (inquit) querẽs optatum tempus inueni/ ad cupiditatem voluptatis implende aptissimum silentium reperi. Nullus inter nos arbiter testis existit nec maritus reperit/ nec familia recognoscit: nec aliquis de externis interuenit. Inter nos solũmodo causa est/ nullus potest existere qui possit quod gerim⁹ indicare. Fac qneso quod peto/ exple animum cupientẽ vt posco: desiderantis preces ne aspernerisero ro. Ego te muneribus onerem/ ego te marito commendẽ ego te libertate cõdonem. Nec quisq̃ mihi te carior poterit inueniri: si michi quod desidero cõtigerit adipisci. Frustra (inquit ioseph) frustra niteris inimica tentatio frustra me innocentem appetis/ frustra castissimo mihi lasciuie verba immittis. Ego enim quod loqueris fugio: quod queris nolo: quod desideras perhorresco. Solum metuo in celestibus deum: cuius disciplinam seruo/ integritatem diligo/ castitatẽ custodio. Si enim domus vestre totam potestatez accepi/ si nihil mihi preter te meus dominus denegauit: quomodo faciam istud quod dicis: vt ꝛ dominatorem deum/ et patronum tã liberalem offendam? Nã si in me per mẽdacium crimen conuerteris/ et quod nolo me voluisse defenderis: dei erit liberare/ quẽ in presenti desidero non offendere. ℟.

Memẽto mei dũ bñ tibi fuerit. Vt suggeras pharaoni vt educat me de isto carcere. q; furtim sublat⁹ sum: et hic innocẽs i lacũ missus sum. ℣. Tres enĩ adhuc dies sunt post quos recordabit pharao ministerii tui et restituet te in gradũ pristinũ: tũc memẽto mei. Vt sug. Lectio. vj.

Igit̃ postq̃ ioseph mulieris blãdientis illecebras et serpentinos colloquia aspernatus respuit: detentus ab eadem relictis vestibus fugit. Que cum se publicatam conspiceret/ vociferata clamauit/ et facinus quod viciosa mente conceperat/ in innocentem ipsa conuertit/ et eum voluisse quod ipsa non potuit: accusauit. Fugit igitur ioseph/ fugit inq̃ nudus pudicicia et castitate vestitus.

Fugit relictis vestib⁹: innocētia qua vicerat tectus. Et cui impudica mulier indumenta detrahrerat: eum sanctitas ipsa tegebat. Habe detestanda mulier vestimenta q̄ tenes: habe exuuias quas in argumentum defensionis falsę tulisti: habe apud te testimonium pudici victoris. Confinge falsa/calumnias nette: marito persuade cōscientiam tuā non fallis: qua superatā te ab innocente cognoscis. Letabatur interea ioseph pudicitie pfectisse bellū/peregisse castitatis p̄liū/pugnā inocētie supasse. In qua pugna lasciua vincit/calcat petulātia. Dis impudicitia detrūcat/triūphat chastitas/integritas gaudet. victrix innocentia coronat. Sed postq̄ marit⁹ aduenit/detestāda mulier quā libido nuper in pudicē innocētis accenderat. in cius mox accusationē exurgit. Gestabat nāq; in facie teterrima mulier dubios ⁊ ancipites vult⁹/⁊ alterna coloris intētio rubor pallori cōmixtus/diuersos mētis estus verbis tremētib⁹ p̄ferebat/vt videres ⁊ ꝛscientiā victi facinoris aperiri/⁊ innocēti accusationē rapido furore aptari. En (inquit) quē nobis seruū intuleras/en cui vniuersam domū ⁊ oia tua gubernāda crediderās/hic mei pudoris latro/hic pudicitie hostis/hic castitatis extitit p̄redo. Quē vir luctando expuli/vociferādo caui/pugnando deuici. Putauit me quoq; sibi negandā non esse: cui totus quicquid possides tradidisti. Tūc maritus furias in se incestę trāsfert mulieris: tunc inflāmatur insania/tūc seuitia excitat. Vir ab iniuria abstinet manus/vir sese regit/vir cohibet: meditatur cōuentīcia sceleri tāto supplicia. Obtinet apud eum falsitas/veritas p̄emit/in custodiā innocēs q̄ re⁹ esse noluit religat. Cur in innocentē grassaris importuna tētatio? Cur appetis iustū? Cur sanctū p̄sequeris? Joseph enī innocētia reus est non culpa: castitate nō adulterio offendit. Custoditi pudoris: nō violati hostis ē. Vim passus est ipe non fecit. iniuriam accepit: non irrogauit: peccauit q̄ peccare noluit: nō q̄ peccauit. Quinimmo penam meruit: q̄ peccare pertimuit. et licet in carcere iustus cōiciatur in vincula/in custodiam religetur: iniuria iniurioli est: non innocentis. pena ledentis est. non lesi. Supplicium si merui patior. si non merui. ille patitur qui irrogauit. Reum peccatum non pena castigat. spectat suum supplicium: qui quod patitur non meretur. Sine pena torquetur: qui interim quod meretur nō patitur. Adeo tormentū quod irrogas pateris/qō tribuis sentis: quod infers ipse torqueris. Nec vlla tibi solatia poterūt subuenire: nisi iustum a pena volueris reuocare. Interea ioseph in carcerem traditur/in custodia religatur: exultat et gaudet. Exultat inq̄ victor et liber: exultat domesticam calcasse calumniā. exultat pudicicie obtinuisse victoriam. Licet in carcere morari illesum. quem lasciua mulier fecerat reum. Licet hic sine periculo deuersari: quod apud suos non licuit domi. Fit ioseph in custodia tutus. in carceris loco securus. Domi cum calumnia nonnunq̄ aptatur: in custodia innocenti securitas inuenitur. In carcere enim nullus appetitur. nullus alieno crimine oneratur. Innocens illic tempus expectat. reus iudicium. nec aliena quemq̄ opprimunt crimina. quia nec bona malis. nec mala bonis deputantur natura aliena. Introiit custodiaz ioseph sanctissimus visitator. magis q̄ reus. prouisor: non soci⁹ medicus: non egrotus. Adeo fit cunctorum prepositus/fit prouidens omnibus solus: fit in reorum solatium procuratus. Gaude innocētia ⁊ exulta: gaude inq̄ quia vbiq; illesa es: vbiq; secura. Si tentaris proficis/si humiliaris erigeris/si pugnas vincis: si occideris coronaris. Tu in seruitute libera es/in periculo tuta/in custodia leta. Tibi omnis reatus addicit.

tibi vniuersa subiugantur. Te potentes honorant: suscipiũt pricipes. magnates exquirunt. Etiam illi te nonnũq̃ desiderant: qui impugnant. Tibi boni parent: mali inuident: zelant emuli: inimici succumbunt Nec vnq̃ poteris victrix non esse: etiã si iter homines iudex iustus defuerit. Tu. ℣.

6. Dixit rubeu fratribus suis: nũquid non dixi vobis nolite peccare in puerũ. et non audistis me. En sanguis eius exquiritur ℣. Merito hec patimur: quia peccauimus in fratrem nostrũ videntes angustiã anime eius dũ deprecaret nos ⁊ non audiuim⁹ En sanguis. Gloria. En. ℂ In. iij. noc. añ. Preceptum. ps. Celi enarrãt. fo. v. ℣. Scapulis suis. Secundum lucã. xj.

Lucc. ii. ℣ In illo tempore Erat iesus eijciens demoniũ: ⁊ illud erat mutũ. Et cũ eiecisset demoniũ: locutus ẽ mut⁹ / ⁊ admirate sunt turbe. Et reli. Sermo ex ẽmẽtario venerabil bede pbẽt. Demoniacus iste apud matheũ non solum mutus: sed et cecus fuisse narratur. Curatusq̃ dicitur a dño: ita vt loqueretur ⁊ videret. Tria generalia signa simul in vno homine perpetrata sunt. Cecus videt / mutus loquitur possessus a demone liberatur. Quod et tũc quidẽ carnaliter factum est: sed ⁊ quotidie completur in conuersione credentiũ. vt expulso primũ demone fidei lumen aspiciant deide ad laudes dei tacentia prius ora laxentur. Quidam autẽ ex eis dixerũt. In beelsebub principe demoniorũ eicit demonia. Non hoc aliqui de turba sed pharisei calũniabantur et scribe: sicut alij euã geliste testantur. ℣m.

7 Merito hec patimur quia peccauimus in fratrem nostrũ vidẽtes angustiam anime eius dũ deprecaretur nos ⁊ non audiuim⁹ Idcirco venit super nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus suis nũquid nõ dixi vobis nolite peccare in puerũ et non audistis me. Idcirco. Lectio octaua.

Urbis quippe (que minus erudite videbãtur) dñi semper facta mirantibus: illi contrabel negare hec: q̃ vel negare nequiuerãt. sinistra interpretatione peruertere tentabãt quasi hec non diuinitatis sed immundi spiritus opera fuissent: id est beelzebub qui deus erat acharon. Nã beel quidẽ ipse est baal: zebub autẽ musca vocatur. Nec iuxta quedã mẽdosa exemplaria: vel / l / littera / vel / d / in fine nois est scribẽda: sed / b. Beelsebub ergo baal muscarũ / id est vir muscarũ. siue habẽs muscas interpretatur. Ob sordes videlicet immolaticij cruoris ex cuius spurcissimo ritu vel noie principem demoniorũ cognominabãt. ℣

8 Tollite hinc vobiscum munera et ite ad dñm terre. et dum inueneritis adorate cũ super terram. Deus autẽ meus faciat vobis eum placabilem. et remittat et hũc fratrem vestrum vobiscum et eum quẽ tenet in vinculis. ℣. Sumite de optimis terre frugibus in vasis vestris: et deferte viro munera. Deus autem. Lectio nona.

Et aly tentantes: signũ de celo q̃rebãt ab eo. Vel in morẽ helye ignẽ de sublimi venire cupiebãt vel in similitudinẽ samuelis estuo tpe: mugire tonitrua / chorruscare fulgura imbres ruere / quasi nõ possent ⁊ illa calũniari et dicere ex occultis et varijs aeris passionib⁹ accidisse. At tu q̃ calũniaris ea q̃ oculis vides / manu tenes vtilitate sentis: quid facies de his que de celo venerint? Utiq̃ respondebis ⁊ magos in egypto multa signa fecisse de celo. Ipse aũt vt vidit cogitatiões eor⁹ dixit eis Omne regnum in seipsũ diuisum desolabitur: et domus super domum cadet Non ad dicta sed ad cogitata respõdit: vt vel sic compellerẽtur credere potentie eius: qui cordis videbat occulta. Tu autem dñe. ℣m

9 Loquens ioseph fratribus suis. dixit: Par vobis nolite timere: pro salute enim vra misit me dñs ante vos. ℣. Eleuauitq̃ vocem cum fletu: quã audierunt egyptii

omnisq; domus pharaõis: et dixit fratribus suis. Par vo. Glia. Par. Feria. ℣. Iste est frater vester minimus de quo dixeratis michi: deus misereatur tui fili mi. Festinauitq; in domũ et ploꝛauit. Quia erumpebant lachꝛime et non poterat se cõtinere. ℟. Attollens autẽ ioseph oculos vidit beniamin stantẽ. cõmota sunt oia viscera ei⁹ super fratrẽ suũ. Fe. Glo. Quia. ℣. Dixit ioseph vndecim fratribus suis. ego sum ioseph quem vendidistis in egyptum adhuc viuit pater vester senioꝛ de quo dixeratis michi. Ite adducite eum ad me: vt possit viuere. ℟. Biennium est enim q̃ cepit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinq;. Ite. Gloꝛia. Ite adducite. ℣m. Nunciauerunt iacob dicentes ioseph filius tuus viuit: et ipse dñatur in totam terram egyptꝛi quo audito reuixit spiritus ei⁹ et dixit. Sufficit michi. Vadam et videbo eum antrq̃ moꝛiar. ℟. Cumq; audisset iacob q̃ filius eius viueret: quasi de grauissõno euigilans ait. Sufficit. Gloꝛia. Vadã ℟. Ipse liberauit me. In laudibus añ.

FAc benigne in bona voluntate tua vt edificentur dñe muri hierusalẽ. ℘s. Miserere. fo. xviij. añ. Dñs mihi adiutoꝛ est nõ timebo quid faciat michi homo. ℘s. Confitemini. fo. ix. añ Deus misereatur nostri et benedicat nobis. ℘s. Deus deus. fo. vij. añ. Quim virtutis sue oblitus est ignis: vt pueri tui liberarentur illesi. ℘s. Benedicite. fo. vij. añ. Sol et luna laudate deũ: quia exaltatũ est nomen eius solius. ℘s. Laudate. fol. vij. Capitulum. Estote. Hymnus.

IEiunq; quadꝛagenarie dicatoꝛ abstinentie: qui ob salutem mentium hoc sanxeras ieiunium. Quo paradiso redderes seruata parcimonia quos inde castrimargia illecebꝛosa depulit. Hodie nunc ecclesie/adesto penitentie/que pꝛo suis excessibus oꝛat pꝛofulis fletib⁹. Tu retroacta crimina tua remitte gratia: et a futuris adhibe custodiam mitissime. Vt expiati annuis ieiunioꝛum victimis: tendamus ad paschalia digne colenda gaudia. Pꝛesta pater per filium ℟. Secuto circũ. añ. Iesus autẽ cũ eiecisset demoniũ locutus est mutus: et admirate sunt turbe. ℘s Benedictus. Oꝛatio. Quesumus omps deus. Ad. j. añ. Si in digito dei eicio demonia. pꝛofecto venit in vos regnum dei. ℘s. Deus deus me⁹ re. fo. viij. Ad. iij. añ. Dũ foꝛtis armatus custodit atriũ suũ. in pace sũt oia que possidet. ℘s. Legem po. Cp̃m. Estote. ℣. Bonũ michi dñe. Choꝛ⁹ pꝛo sequatur totum q̃ humiliasti me. Bonum michi legꝛis tui super milia auri et argenti. Cleric⁹ dicat ℟. Manus tue fecerunt me ⁊ plasmauerunt me: da mihi intellectum vt discam mandata tua. Bonũ Gloꝛia. Bonũ. ℟. Dicet dño. Ad. vj. añ. Qui non colligit mecũ dispergit: et qui nõ est mecũ cõtra me est. ℘s. Deꝛe. ch

HOꝛnicatio autẽ aut omis imũdicia/aut auaricia/nec nominet̃ inuobis sicut decet sanctos. ℣. Seru⁹ tuus. Choꝛus psequatur totũ ℣. ego sum. Da michi intellectum dñe. cleri. ℟. Vt discam mandata tua. Da michi. Glia Seruus. ℟. Ipse liberauit me. Ad. ix. añ. Cum immundus spiritus exierit ab homine: ambulat per loca inaquosa quereꝛs requiẽ et non inuenit. ℘s. Mira. Ch.

HOc scitote fratres intelligẽtes q̃ omis foꝛnicatoꝛ/aut imundus aut auarus quod est idoloꝛũ seruitus non habet hereditatem in regno chꝛisti et dei. ℣. Septies in die. Cho. totũ psequat laudẽ dixi tibi dñe Deus me⁹ ne perdas me. Cle. ℟ Erraui sicut ouis que perierat require seruũ tuũ dñe q̃a mãdata tua nõ sũ oblitus. De⁹. Glo. Septies. ℟. Scapulis suis. Her ℣. pꝛedicta sup horas supꝛadicto modo per. xv. dies dicãt. Ad vẽs añ. Sede a dextris ℘s. Dixit dñs. Ch. Estote. ℣. Educ de carcere. Cho. psequat: animã meã. Vt confitear nomini tuo dñe. cle ℟. Periit fuga a me: et non est qui requirat animã meã. Vt cõfite. Glo. cho. repetat ℣. Educ. Hoc ꝓdictũ ℣. dicat quotidie ad vẽs. p hãc ebdo. quando de feria agit. hy⁹. Ecce tẽp⁹ idoneũ. ℟. Angelis suis. ã. Extollens quedã mulier voce de turba dixit bea

Eph. 5.

Eph. 5.

tus venter qui te portauit: et vbera que su
xisti. at ihesus dixit. quinimo beati qui au-
diũt verbũ dei. et custodiũt illud. ℟s. Ma
gnificat. Oratio. Quesumus ops de⁹
Supradictus ordo hymnorũ hui⁹ do
minice seruetur per quindecim dies. ⁊c̃
℣ Feria. ij. et quotidie per ebdo. dicũ
tur ℣. et ℟. ad matu. secũdũ ordinem
nocturn. hysto. dñicalis: ita tñ q; ℟. fe-
rialia non omittantur. vtꝫ dictũ est
in prima ebdo. aduẽ. dñi. Et si nullum
fes. ix. lec. per hanc ebdo. contigerit:
tũc primũ ℟. feriale: scz Iste est frater.
erit tertiũ in quarta fe. et alia duo ℟.
fe. in sabba. dicuntur. Si aliquod fes.
ix. lec. in aliqua fe. per hanc ebdo. cõti
gerit. tunc primum ℟m. feriale erit
tertium. quando primo dicitur de. iij
nocturno. et alia duo ℟ia. ferialia di
cuntur quando vltimo dicitur de fe.
per ebdo. Si autẽ. iij. fe. per hanc ebdõ
vacauerit. tunc primũ ℟. feriale erit
tertiũ quando de. ij. noctur. dẽ/ ⁊ alia
duo ℟. feria. dicũtur loco octaui ⁊ no
ni ℟. quando vltimo dẽ de feria. Si
vero nullũ festũ. ix. lec. per hãc ebdo.
contigerit: tũc dicetur primum ℟. in
quarta fer. et alia duo in sabbato: vt
supra dictum est. Lectio prima.

Genesis 37

Perrexit ergo ioseph post frã
tres suos: et inuenit eos in do
thaim. Qui cũ vidissent eũ
procul anteq̃ accederet ad
eos cogitauerunt eum occidere: ⁊ mu
tuo loquebantur. Ecce somniator ve-
nit. venite occidamus eum et mitta-
mus in cisternam veterem. dicemusq;
fera pessima deuorauit eum. Et tunc
apparebit qd illi prosint somnia sua.
Tu autem dñe: Lectio secunda.

Audiens autem hoc ruben: ni-
tebatur liberare eum de mani
bus eorum: et dicebat. Non interficia
mus animam eius. nec effundamus
sanguinem: sed proiicite eum in cister
nam hãc que est in solitudine: manus-
q; vestras seruate innorias. Hoc au-
tem dicebat volens eripere eũ de ma-
nibus eorum et reddere patri suo.
Confestim igitur vt peruenit ad fra-
tres: nudauerũt eum tunica talari ⁊
polimita. miseruntq; eum in cisternã
que non habebat aquam. Et sedentes
vt comederent panem: viderunt via-
tores ismaelitas venire de galaad: et
camelos eorũ portantes aromata re-
sinã et stacten in egyptũ. Tu. Lcõ. iij

Dixit ergo iudas fratribus su-
is. Quid nobis prodest si occi-
derimus fratrem nostrum et celaue-
rimus sanguinẽ ipsius? Melius est vt
venũdetur ismaelitis et man⁹ nostre
non polluantur. frater enĩ et caro no
stra est. Acq̃euerunt fratres sermoni-
bus eius: ⁊ pretereuntibus ismaelitis
negociatoribus/ extrahẽtes ioseph de
cisterna vendiderũt ismaelitis trigin
ta argenteis. Qui duxerunt eũ in egy
ptum. Reuersusq; rubẽ ad cisternam
non inuenit puerum. et scissis vestib⁹
pergens ad fratres suos ait. Puer nõ
comparet. et ego quo ibo? Tulerunt
autẽ tunicã eius: et in sanguine hedi
quem occiderant tinxerunt: mittẽtes
qui ferrent ad patrem et dicerẽt. Hãc
inuenimus: vide vtrum tunica filij tui
sit an nõ? Quã cum agnouisset pater
ait. Tunica filij mei est: fera pessima
comedit eum: bestia deuorauit ioseph
Tu autẽ. añ. Amen dico vobis quia ne
mo prophet⁹ accept⁹ est in patria sua. ℟s.
Benedictus. Oratio.

Ordinibus nostris q̃s dñe gratiã
tuam benignus infunde. vt sicut
ab escis corporalibus abstinemus. ita
quoq; sensus nostros a noxijs retra-
hamus excessibus. ℣. ℣d. iij. Cõm

Isaie. i. Mutamini/ mundi estote auferte malum cogitationũ vestrarũ ab oculis meis: quiescite agere per
uerse/ discite benefacere. ℟. Bonum.
℣ Ad certam. Capitulum.

Isaie. i. Querite iudicium/ subuenite op
presso/ iudicate pupillo/ defen-
dite viduam et venite ⁊ arguite me di
cit dñs. ℟. Seru⁹. ℣d. ix. Capitulũ

Isaie. i. Si fuerit peccata vestra vt coccinũ qua
si nix dealbabuntur: et si fuerit

o. iij.

rubra quasi vermiculus: velut lana alba erunt. Hec cp̃. predicta dicuntur super horas in feriis vsq; ad passionẽ dñi: quãdo de feria agitur. Ad vs̃ añ. Iesus autem transiens per medium illorum ibat. ps. Magnificat. Oratio.

Sustinet nos q̃s dñe misericordia tua. vt ab ũnineñtib⁹ pctõrũ nostrorũ periculis te mereamur protegente eripi: te liberante saluari. P̃.

C Feria tertia. Lectio prima.

Genesis. 39

Igitur ioseph ductus est in egyptum emitq; eum phutiphar eunuchus pharaonis princeps exercitus vir egyptius de manu ismaelitarũ a quibus perductus erat. Fuitq; dñs cum eo: ꝛ erat vir in cunctis prosperis agẽs. habitabatq; in domo dñi sui qui optime nouerat esse dñm cũ eo. et dia que gereret ab eo dirigi in manu illius. Inuenitq; ioseph gratiam coram dño suo ꝛ ministrabat ei: a quo prepositus oibus gubernabat creditã sibi domum et vniuersa que ei tradita fuerãt. Benedixitq; dñs domui egyptij propter ioseph ꝛ multiplicauit tam in edibus q̃ in agris cunctam eius substantiam nec quicq̃ aliud nouerat: nisi panem quo vescebatur. Lectio secunda.

Erat autem ioseph pulcher facie ꝛ decorus aspectu. Post multos itaq; dies iniecit dña oculos suos in ioseph: et ait. Dormi mecũ. Qui nequaq̃ acquiescens operi nephario: dixit ad eam. Ecce dñs meus oibus michi traditis ignorat q̃d habeat in domo sua. nec quicq̃ est quod nõ in mea sit potestate vel non tradiderit michi preter te que vxor eius es. Quomodo ergo possum malum hoc facere. ꝛ peccare in dñm meum. Huiuscemodi verbis per singulos dies loquebat̃ / et mulier molesta erat adolescenti. et ille reculabat stuprum. Accidit aũt vt quadam die intraret ioseph domũ et operis quippiam ablq; arbitris faceret: ꝛ illa apprehensa lacinia vestimẽti eius diceret: dormi mecum. Qui relicto in manibus illius pallio: fugit et egressus est foras. Lectio tertia.

Cumq; vidisset mulier vestem in manibus suis et se esse cõtẽptã: vocauit homines domus sue: ꝛ ait ad eos. En introduxit vir̃ hebreũ vt illuderet nobis. Ingressus est ad me: vt coiret mecum. Cumq; ego succlamassem et audisset vocem meam. reliquit pallium quod tenebam et fugit foras. In argumentum ergo fidei retentum palliũ ostendit marito reuertenti domum: et ait. Ingressus est ad me seruus hebreus quẽ adduxisti vt illuderet michi. Cumq; audisset me clamare. reliquit pallium et fugit foras. His auditis dñs et nimium credulus verbis coniugis: iratus est valde / tradiditq; ioseph in carcerẽ. vbi vincti regis custodiebantur / ꝛ erat ibi clausus. Fuit autem dñs cum ioseph: et misertus est illius / deditq; ei gratiam in cõspectu principis carceris. Qui tradidit in manibus ipsius vniuersos vinctos q̃ in custodia tenebãt. Et q̃quid fiebat sub ipso erat: nec nouerat aliq̃d cunctis ei creditis. Dñs enim erat cũ illo. et omnia opera eius dirigebat. añ.

Si duo ex vobis consenserint super terrã de omni re quamcunq; petierint fiet illis. a patre meo qui in celis est: dicit dñs. ps. Benedictus. Oratio.

Exaudi nos omnipotens et misericors deus: et continentie salutaris propitius nobis dona concede. Per. C Ad vs̃. añ. Vbi duo vel tres cõgregati fuerint in nomine meo. in medio eorum sum dicit dñs. ps. Bñdict⁹. Oco.

Tua nos dñe protectione defende: ꝛ ab omni semper iniquitate custodi. Per. C Feria. iiij. Lectio. j

Genesis. 4

Accidit ergo vt peccarẽt duo eunuchi pincerna regis egipti et pistor: suo dño. Iratusq; est contra eos pharao (nã alter picernis erat alter pistoribus) et misit eos in carcerem principis militum: in quo erat vinctus et ioseph. At custos carceris tradidit

eos ioseph: qui et ministrabat eis. Ali quantum temporis fluxerat: et illi in custodia tenebantur. Viderunt̃ ambo somniũ nocte vna. iuxta interpretationẽ congruã sibi Ad quos cum introisset ioseph mane ꝙ vidisset eos tristes: scisscitatus est dicẽs. Cur tristior est hodie solito facies vestra? Qui responderunt. Somnium vidimus: et non est qui interpretet nobis. Lcõ. ij.

DIxit̃ ad eos ioseph. Nũquid non dei est iterpretatio? Referte michi quod videritis Narrauit prior prepositus pincernarũ somniũ suum. Videbã coram me vitẽ in qua erant tres propagines crescere paulatim in gemmas: et post flores vuas maturescere / calicem̃ regis in manu mea: expressiq̃ vuas in calicem ꝙ dedi poculum regi. Respõdit ioseph. Tres propagies tres adhuc dies sũt post quos recordabitur pharao ministerij tui ꝙ restituet te in gradũ pristinũ: dabisq̃ calicem regi iuxta officiũ tuũ sicut facere ãte cõsueueras. tm̃ memẽto mei dum bene tibi fuerit: quia innocẽs in lacum missus sum. Videns pistorum magister ꝙ prudenter somniũ dissoluisset. ait. Et ego vidi sõniũ ꝙ haberẽ tria canistra farme super caput meũ/ et in vno canistro quod erat excelsius portare me oẽs cibos qui fiunt arte pistoria: aueslq̃ comedere ex eo. Respondit ioseph. Hec est iterpretatio somnij Tria canistra tres adhuc dies sunt: post quos auferet pharao caput tuũ: ac suspendet te in ligno: et lacerabunt volucres carnes tuas. Tu. Lectio. iij

EXinde dies tertius natalis erat pharaonis. Qui faciens grãde conuiuiũ pueris suis. recordatus est inter epulas magistri pincernarũ / et pistorũ principis: restituitq̃ alterũ in locum suũ alterũ suspendit in patibulo. vt conjectoris veritas probaretur Et tamen succedẽtibus prosperis: prepositus pincernarũ oblitus est interpretis sui. Post duos annos vidit pharao somnium. Putabat se stare super fluuium de quo ascendebant septẽ boues pulchre nimis: sequebãturq̃ alie septem fede et macillente. Misit ergo rex ad sapientes egypti: nec erat qui interpretaretur. Tunc demũ reminiscens magister pincernarũ ait. Confiteor peccatum meũ Iratus rex seruis suis: me et magistrũ pistorũ misit in carcerem. Erat autẽ ibi puer hebreus cui narrantes somnia nostra. audiui mus quod postea probauit rei euent⁹ Tu autem dñe ihũ. Audite ꝙ intelligite traditiones quas dñs dedit vobis. ps. Benedictus. Oratio.

PResta nobis q̃s dñe vt salutaribus ieiunijs eruditi. a noxijs quoq̃ vicijs abstinentes. propitiationem tuã facilius impetremus. Per.

CAd vesperas añ. Non lotis manibus manducare nõ coinquinat hominem. ps. Magnificat. Oratio.

CConcede q̃s omnipotẽs deus. vt qui protectionis tue gratiã querimus. liberati a malis omnibus secura tibi mente seruiamus. Per dñm

CFeria quinta. Lectio prima.

EDuctus itaq̃ ioseph̃ de carcere. stetit coram pharaone. Cui cũ rex sõnia retulisset: respondit dicẽs. Septẽ boues pulchre. septem vbertatis ãni sũt Septem autẽ macillente septem ãni sunt venture famis Septẽ enim anni veniẽt magne fertilitatis. quos mox sequentur septem anni magne sterilitatis. Nũc ergo prouideat rex virum sapientem et preficiat eum terre egypti: vt quinta pars fructuum annis sterilitatis seruetur. Tulit autem rex anulum de manu sua et dedit in manu ioseph: fecitq̃ eum sedere in curru suo vt eum scirent esse prepositũ vniuerse terre egypti. Lectio secunda. Genesis. 41.

DEscenderũt igitur fratres ioseph̃ in egyptum cum alijs qui pergebant ad emẽdum. preualuerat enim fames in omni terra. Cũq̃ adorassent eũ fres sui ꝙ ille agnouisset eos cum illi eũ non cognouissent: quasi ad

alienos durius loquebat interrogãs eos: vnde venistis Qui responderunt De terra chanaan: vt emamus victui necessaria vẽimus. Recordatus itaq; somniorum que olim viderat / ait ad eos. Per salutẽ pharaonis exploratores estis: vt videatis infirmiora terre venistis. Non est ita (inquiũt) dñe. sed nos serui tui oẽs sum⁹ filij viri vni⁹. pacifice venim⁹ / nec quicq̃ famuli tui machinãtur mali. Duodecim (inquiunt) serui tui fratres sumus filij viri vnius. Minimus cũ patre nostro est; et alius non est super. Tu aũt. Le. iij.

Dixit autẽ ioseph ad fratres suos. Hoc est quod locutus sum / exploratores estis et iam nunc experimentum vestri capiã. Per salutẽ pharaonis non egrediemini hinc: donec veniat frater vester minimus. Mittite e vobis vnum et adducat eum: vos autẽ eritis in vinculis donec probentur que diristis: vtrum falsa an vera sint. Alioquin per salutẽ pharaonis exploratores estis. Tradidit autẽ ioseph fratres suos in custodiã tribus diebus. die autẽ tertio eductis de carcere ait. Facite quod dixi & viuetis: deum enim timeo. Si pacifici estis: vn⁹ ex vobis hic religetur: vos autem abite et ferte frumenta in domos vestras & fratrem vestrũ minimum adducite ad me vt possim vestros probare sermones. Fecerunt vt dixerat: et locuti sunt adinuicem Merito hec patimur quia peccauimus in fratrẽ nostrum: ideo vẽit super nos ista tribulatio. añ

Operamini non cibum qui perit: sed qui permanet in vitã eternã. hs. Vñ⁹ Or.

Concede q̃s omps deus: vt ieiuniorum nobis sancta deuotio: et purificationem tribuat / et maiestati tue nos reddat acceptos. Per dñm.

Ad veſ añ. Panis enim dei est qui de celo descẽdit et dat vitã mũdo. ℣. Mag. or

Subiectũ tibi populũ q̃s dñe propiciatio celestis ãplificet: & tuis semper faciat inherere mandatis. ℣.

Feria sexta. Lectio prima.

Sciebant igitur fratres ioseph q̃ ille itellexisset sermones eorũ: quia per interpretẽ loquebatur ad eos Cunctis dixisset merito hec patimur quia peccauimus in fratrẽ nostrum auertit se parumper & fleuit / et reuersus locut⁹ est ad eos. Tollens autẽ symeonem ligauit eũ illis presentibus: iussitq; ministris vt implerent saccos eorum tritico. et reponerent pecunias singulorum in saccis: datis insuper cibarijs in via. Venientes autẽ ad iacob patrẽ suum narrauerunt ei oia que acciderant Locutus est nobis (inquiũt) dñs terre illius dure. et putauit nos exploratores patrie. Cui nos respõdimus Pacifici sumus nec vllas molimur insidias duodecim enim fratres sumus vno patre geniti. minimus est cũ patre: alius nõ est super. Ait nobis. Nõ videbitis faciem meam: nisi fratrem vestrum minimum adduxeritis vobiscum. Lectio secunda.

Dixit autẽ iacob ad filios suos. In meã miseriã hoc fecist⁹: dare aliũ vos fratrem habere indicastis Nunc autem quia sic necesse est facite quod vultis. Deus autẽ omnipotens faciat eum vobis placabilem et remittat et hunc fratrem vestrũ vobiscum et eum quẽ tenet in vinculis: ego autẽ quasi orbatus liberis ero. Tulerũt ergo munera et beniamin: et descenderunt in egyptum: et stantes coram ioseph adorauerũt proni i terrã. Quos cũ ille vidisset et beniamin simul: precepit dispensatori domus sue dicens. Introduc viros domum et occide victimas / quia mecum sunt comesturi meridie. Lectio tertia.

Elevauit autẽ ioseph vocẽ cum fletu (nõ poterat enim se vltra cohibere) & dixit fratribus suis. Accedite ad me: ego enim sum ioseph frater vester: quem vendidistis in egiptũ Viuit ne adhuc pater noster. Non poterant igitur respondere fratres nimio terrore perterriti. Ad quos ille

Genesis. 42

clementer ait. Nolite pauere/ nec dū rum vobis videatur q̄ me vendidistis in his regiōibus: ꝓo salute enī vestra misit me deus ante vos in egyptum. Non vestro sed dei huc missus sum cō silio qui me fecit quasi patrem phara onis: ⁊ dñm vniuerse domus eius. Festinate ⁊ adducite huc patrē meum quia adhuc venture famis anni quiq̄ restant. añ. Ō ñe vt video ꝓpheta es tu: patres nostri in monte hoc adorauerūt ꝑs. Benedictus. Oratio.

IEiunia nostra q̄s dñe benigno fauore prosequere. vt sicut ab alimentis abstinemus in corpore: ita a vicijs ieiunemus in mente. Per do. Ad ves añ. Veri adoratores adora bunt patrē in spiritū et veritate. psalm⁹. Magnificat. Oratio.

PResta q̄s omnipotens deus: vt qui in tua ꝓtectiōe cōfidimus cūcta nobis aduersantia te adiuuāte vincamus. Per do. Sabbato. Le. ſ.

Genesis. 46

VEnit autem iacob cū oībus que habebat ad puteum iu ramēti. mactatisq̄ ibi victi mis deo. audiuit dñm in no cte dicentem sibi. Ne timeas descende re in egyptū. Faciam enī te ibi in gen tem magnam. et ioseph ponet manū suā sup oculos tuos. Misit aūt israhel iudam filiū suum ante se ad ioseph vt nunciaret ei et occurreret in gessen. Quo cum peruenisset iūcto curru suo ascendit obuiam patri suo ad eūdem locum. Vidensq̄ eum irruit super col lum eius: et inter amplexus fleuit Di xitq̄ pater ad ioseph. Jam letus mo ri ar: quia video faciem tuam et super stitem te derelinquo. Dixit autē pha rao ad ioseph. Pater tuus et fratres tui venerūt ad te. Terra egypti in cō spectu tuo est: in optimo loco fac eos habitare/ et trade eis terram gessen: ⁊ constitue eos magistros pecorū meo rum. Tu autem. Lectio secunda

HAbitauit ergo israel in egypto id est in terra gessen: et possedit eam auctusq̄ est et multiplicatus ni mis: et vixit in ea decem et septem an nis. Facti sunt autem omnes dies vi te israel centum quadraginta et septē annorū. Cū ergo cerneret appropin quare diem mortis sue vocauit filios suos ⁊ dixit eis. Congregamini filij israel: et audite iacob patrē vestrum Ruben primogenitus meus tu fortitudo mea et principium doloris mei. Prior in donis. maior imperio. Effu sus es sicut aqua. non crescas. qa ascē disti cubile patris tui ⁊ maculasti stra tum eius. Simeon et leui fratres va sa iniquitatis bellantia. in consilium illorū non veniat anima mea. quia in furore suo occiderunt virū: et in volū tate sua suffoderunt murū. Maledi ctus furor eorū quia pertinax. et indi gnatio eor ⁊ quia dura. Diuidam eos in iacob. et dispgā eos in israel. Le. ij

IUda te laudabunt fratres tui: manus tua in ceruicibus inimi corū. adorabunt te filij patris tui. Ca tulus leonis iuda ad prēdā fili mi ascē disti requiescens accubuisti vt leo / et quasi leena quis suscitabit eum? Nō auferetur sceptrū de iuda et dux de fe more eius. donec veniat q̄ mittendus est. et ipse erit expectatio gentiū. Li gans (inquit iacob) ad vineā pullum tuū. et ad vitē o fili mi asinā suā. La uabit vino stolā suam et sanguine vue palliū suū. Pulchriores sunt oculi ei⁹ vino. et dentes eius lacte candidiores zabulon in littore maris habitabit/ et in statione nauiū pertingens vsq̄ ad sydonem. Jsachar asinus fortis accu bans inter terminos / vidit requiem q̄ esset bona et terram q̄ esset optima et supposuit humerū suum ad portā dum. factusq̄ est tributis seruiēs. Tu aūt. añ. Inclinauit se iesus et scribebat in terra. si quis sine peccato est mittat in eā lapidem. ꝑs. Benedictus. Oratio:

PResta quesumus omnipotens deus vt qui se affligendo carnē ab alimentis abstinent: sectando iusti ciam a culpa ieiunent. Per dñm nr̄m ihesum christum filium tuum.

1.A ℂDo.4.rl.tota dicit hil.fc.4.et sab.di.℣.fc.fc.3.me
2.A mo.de scris.ad.2.vcs et ad matu.de.s.maria. ℂDo.4.rl.
tota di.hil.et fcl.sci grego.differatur i crastī. Ad vcs.que
crūt de trī.fiet solē.memo.de do.fc.5.di.℣.fc.Sabbato
3.A de sancto edvvardo.Cpm. Beatus vir qui in sapi. ℂDo.
4.rl.to.di.hystoria.Ad.1.vcl.fiat mēo.de scō edvvardo
Ad.2.vcl.q crūt de scō cuthberto.fiat mēo.de do.in.6.fc.
dī ℣.fc.Sab.de annūciatio.vcl.crūt de do.licet fcl. loci
4.A fuerit.et memo.cū de fcl.℣ Do.4.rl.de scr.do.Ad.1.vs.
que erunt de annuncia.fiat solē mēo.de do.fc.4.et sab.
5.A dī ℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr.do.2.vcl.crūt de scō richardo
1.B et mēo.de do.fc.6.dī ℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr.do.et i.4.
2.B fc.dī.℣.fc.Sab.de.s.grego.Cpm. Cter sacerdos. ℣ Do.
4.rl.de scr.do.Ad.1.vcl.que crūt de fcl.fiat solē.mēo.de
do.et in 4.fc.di.℣.fc.fc.6.de.s.edvvardo.Cp. Beatus
3.B vir qui in sapi. ℣ Do.4.rl.de scr.do.et fcl.s.cuthberti dic
4.B frētur in.3.fc.et sab.dī.℣.fc. ℣ Do.4.rl.de scr.do. tota
5.B cantetur hil.et in.4.fc.di.℣.fc.et in sab. ℣ Do.4.rl.de
seruu.do.et fcl.s.richardi.differat vsq; in.3.fc.2.vcl.crūt
1.C de.s.lib;olio.et solē.mēo.de do.et in.6.fc.di.℣.fc.℣ Do.
4.rl.tota di.hil.et nichil de virginib⁹.nisi mēo.ad mat.
2.C et ad vcl.de scā maria.fc.4.dūr ℣.fc.℣ Do.4.rl.to.di
3.C cī hil.et in.4.fc.di.℣.fc.℣ Do.4.rl.to.di.hil.et fcl.sci
4.C benedicti differat in crastī.et in.6.fc.di.℣.fc.℣ Do.4.rl
5.C to.di.hil.fc.4.di.℣.fc.℣ Do.4.rl.to.di.hil.2.vcl.crūt
1.D de fcl.cū pleno ser.in crastī. Ju.5.fc.di.℣.fc. ℣ Do.4.rl
de scr.do.et fcl.sci dauid differat vsq; ad.3.fc. fc.2. et 3.
de fcl.et scr.Dia de coi vnus confes.et pontī.et in.6.fc.
di.℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr.do.fc.4.dī ℣.fc.℣ Do.4.rl
2.D de scr.do.in.5.fc.di.℣.fc.fc.4.Capi. Bēs vir qui in sa.
3.D ℣ Do.4.rl.de scr.do.et i 5.fc.di.℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr.
4.D do.et in.4.fc.di.℣.fc.Sab.de scō ābrosio.2.vcl.crūt de
5.D do.et mēo.de fcl.℣ Do.4.rl.de scr.do.et fcl. crēdc differ.
1.E in crastī.fc.2.de.s.crēdo.et scr.Dia de coiuⁿ confessoris
et pontī.et in.5.fc.di.℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr.do.et i.5.fc.
.E dī ℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr.do.et in sab.di.℣.fc.fc.3.Cp.
3.E Beatus vir qui in sapiem. ℣ Do.4.rl.de seruu. do.et in.5
4.E fc.di.℣.fc.℣ Do.4.rl.de seruu.do.et in.4.seru. dī ℣.fc.
5.E ℣ Do.4.rl.de seruu.do.fc.4.3 sab.di.℣.fc.℣ Do.4.rl
1.E de seruu.do.3 in.5.fc.di.℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr.do.vsque
2.E erunt de fcl.Cp. Beatus vir qui in sapiē. Et in sab.di.℣.
3.E fc.℣ Do.4.rl.de scr.do.2.vcl.crūt de fcl.et solē.mēo.
4.E de do.fc.5.di.℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr.do.fc.6.dicit.℣.
5.E fc.℣ Do.4.rl.de scr. do. fc.4.et sab.di.℣.fc.℣ Do.4.
.1.G rl.de seruu.do.2.vcl.crūt de fcl.et solē.mēo.de do.in.5.fc.
2.G di.℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr.do.2.vcl.crūt de fcl.3 solē.me
3.G mo.de do. Ju sab.di.℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr. do.fc. ānū.
4.G differ.in crastī.nisi fuerit fcl.| occ:et.2.vcl.crūt de annun.
et solē.memo.de do.fc.5.di.℣.fc.℣ Do.4.rl.de scr. do.
5.G et in.6.fc.dicitur ℣.fc.

ℂDñica.iiij.quadragesime. Ad vēs
añ. Benedictus.ps. Ipsum Capitulū

Bell4 SCriptū est qm abrahā duos filios habuit: vnū de ancilla z vnū de libera: sed qui de ancilla secundum carnē nat⁹ est. qui aūt de libera per repromissionē.℟. Audi israelit. hymn⁹ Ecce tempus.℣. Angelis suis.añ. Demo te condemnauit mulier? nemo dñe: nec ego te condemnabo. iam amplius noli peccare.ps. Magnificat. Oratio.

ℂOncede qs omnipotens deus: vt qui ex merito nostre actiōis affligimur: tue gratie consolatiōe respiremus. Per. ℂAd matu. Invita. Populus dñi et oues pascue eius. Venite adoremus deū. ps. Ven. hy⁹. Clarū decus. ℂIn.j.noctur.añ. Seruite. ps. Beatus vir. so.ij.℣. Dicet do. Hac die incipiatur exodus: et legatur per ebd vsq; ad finē qñ de tēporali agit. Ll cō.j.

Exodi.1. THec sūt noīa filioz israel qui ingressi sūt i egyptū cū iacob singuli cū domib⁹ suis itro ierūt. Ruben symeon / leui iuda / yssachar / zabulon / et beniamin / dan / et neptalim / gad et aser. Erant igitur oēs anime eoz qui egressi sūt de femore iacob: septuaginta quinq; Joseph autem in egypto erat. Quo mortuo et oibus fratribus eius / oiq; cognatione sua: filij israel creuerunt et quasi germinātes multiplicati sūt nimis. ac roborati impleuerunt terram. Tu autem dñe. Rm.

1 LOcutus est dñs ad moysen dicens descē de in egyptū dic pharaoni vt dimittat populum meū. Induratū est cor pharaonis: non vult dimittere populū nisi i manu forti. ℣. Vidēs vidi afflictionem populi mei qui est in egypto et gemitū eoz audiui: et descendi liberare eū. Induratū. Ll cō.ij.

SUrrexit interea rex nouus sup egyptum qui ignorabat ioseph et ait ad populū suum. Ecce populus filioz israel multus et fortioz nobis est. Venite sapienter opprimamus eū ne forte multiplicetur Et si ingruerit contra nos bellum addatur inimicis nostris expugnatisq; nobis egrediatur e terra. Rm.

2 STetit moyses coram pharaone et dixit. hec dicit dñs. Dimitte populū meum vt sacrificet michi in deserto. ℣. Dñs deus hebreoz um misit me ad te vt dicam tibi. Dimitte populum meum. Lectio tertia.

PRepositi sunt eis itaq; magistros operum: vt affligerent eos oneribus. Edificaueruntq; vrbes tabernaculoz um pharaonis phyton et ramesses: quantoq; opprimebantur: tāto magis multiplicabantur et crescebant. Oderantq; filios israel egyptij et affligebāt illudētes eis atq; ad amaritudinem perducebant vitam eoz

operib⁹ duris luti ⁊ lateris/oiq̄ famu latu quo in terre opibus ꝑmebāt. ℟.

In mari via tua et semite tue in aquis multis. Deduxisti sicut oues populū tuū in manu moysi et aaron. ℣. Transtulisti illos per mare rubrum et transuexisti eos per aquam nimiam. Deduxisti. Gloria. In manu. In.ij.noctur.añ Bonorum ps. Conserua.fo.iiij.℣. Ipse liberauit

¶ Hedie lectiones de sermone beati iohannis episcopi. Lectio quarta.

STabat moyses in monte: non armis sed precibus pugnatur⁹ Stabat extensis ad celum manibus: deuoto orans affectu non de terra sed de celo auxiliū postulabat Pugnabat cū hostibus absens/cum externis sine bello decertat vt quem loci diuersitas ab inimicis seiunxerat: orationis effectus bellatorē presentē exhiberet hostibus. Fit moyse orāte pugna occulta: sed manifesta victoria. Latēter dimicat. vt euidēt deuicat. Sol⁹ orat vt multi saluēt. Stabat moyses in mōte/iā prim⁹ celo iā vicin⁹ syderib⁹. Et quanto eum sublimitas montis extulerat: tāto oratio deo proximum exhibebat. Fit moyse orante victoria/cessante mestitia. Potentior hostis efficitur iusti corpe fatigato Desinit israel vincere moyse desistēte in prece. vt dū diuersa populis exhibentur: orationis nobis potentia mōstraretur. Denicq̄ tādiu ista diuersitas valuit: q̄diu iugis oratio defuit. Perseuerante prece perseuerans victoria roboratur. Iā geritur pugna cū hoste: iam amalech precibus debellatur. Cōmēdatur hebreorum populus deo. quem hostilis immanitas prouocarat ad bellū Oratio in vltionē inimici dirigitur: cuius scelera iam in interitum prouocabāt. Ne dum moysi oratio circa victorie effectus minus valeret/ inimici virtus in populum dei potentior esset: nō iā celeste sed humanū certamē ab oibus putaretur. Quis enim iustorum non orando pugnauit: quis non hostē orando deuicit? Orationibus danieli visa pandūtur/sopiuntur flāme. fere ebetescunt. Cadunt hostes: inimici vicūtur. Quantoq̄ enim purior frequentiorq̄ fuerit celebrata oratio: tanto celerior veniet inimico vindicta. Licet colloqui cum deo orando licet cum eo fabulari cū velis/licet precibus mercari quod optas. et q̄is vocem eius audire non possis: tamē dum id quod desideras accipis: colloqui tecum ⁊ si non verbis tamen beneficijs dignatur. Tu autem dñe. ℟m.

Qui persequebantur populū tuum dñe. demersisti eos in profundum Et in colūna nubis ductor eorū fuisti dñe. ℣. Exclamauerunt filii israel in angustijs suis ad dñm et misit eis saluatorem. Et in. Lectio. v.

ET factum est (inquit) cū leuaret manus moyses: prevalebat israel. Vbi autem summiserat man⁹: inualescebat amalech. Bellū christianis indictum hoc exemplo mōstratur et belli effectus orationis instāria aperitur. Orat enim moyses et vincit. cessat et vincitur. Didicit christianus q̄d gerat: inuenit quod fugiat. Didicit iq̄ vnde aut vincatur aut vincat. Quānis instantius christiano orandū sit: quia et ꝓlatior hostis est: et pro seipso non pro altero pugnat Moyses enim et contra hominē et pro alijs orando pugnabat: christianus vero et pro seipso et contra diabolum pugnat. Nec quisq̄ poterit excusari qui hostē vincere noluit: dum orando cessauit. Et tū in moyse corpus deficiebat. non volūtas aliquando cessabat. Si ergo fragilitatis causa in moyse excusari non potuit: quēadmodū in nobis volūtas poterit excusari? Unde apparet vires hostilium dare qui cessat. ⁊ sese ei subijcere qui nō orat. Quod totū est odisse sua/diligere aliena/sibi ipsum hostē existere: dum contra hostē noluit iugiter exorare. Hostis enim dū oras ꝓmit dum cessas erigitur. Iniuriam nobis ab homine nonnūq̄ illatam impatiēter (quod non licet) ferimus: et maiorem contumeliā in illum qui iculit re

uocamus. Tu contumeliam a te tibi illatā quomodo poteris vīdicare: qui ab alio illatam non potes sustinere Aut tu in te vltionē cui mandabis: cū contra teipsum hostem erigis: dū eū in te non orando admittis? Oratio iugis: infirmitas est hostis. Ceterū ipse contra se tela ministrat: qui hostem precum instantia non fatigat. Quare orationis instantia/hostis seuitia debelletur: non resumat vires dum parcimus. non erigatur dum aliquando cessamus. Oportet inquit semper orare: et non deficere. Dum oportet dicit necessitatem inducit. Necessitas autē tanta vi astringitur: vt quod necesse est/etiam si nolis preterire non possis Deniq; manducandi/bibendi/vestiendi necessitas a natura illata preteriri non potest: sine quibus geri vita ista non poterit. Aut pretermitte ista ꝛ vive: sine quibus viuere nō potes si pretermittis. Igitur si ista ptermitti nō possunt sine quibus vita ista non potest celebrari. quēadmodum tutus ab hoste esse poterit. qui quod oportet sē per orare contempsit? Petite (inquit dñs) ꝛ dabitur vobis. Optat dare qui precipit petere. Beneficia ingerit. qui poscendi hortamenta erpromit. Cupit largiri: qui a se desiderat postulari. Ille suadet qui prestat. Ille hortatur qui donat. Occasiones ille dandi erquirit. qui beneficia tribuere cōsueuit. Petite inquit quod vultis: ꝛ faciā Postulate quod desideratis. et cōpleam. Talē me sentietis in dando: qualem nunc promittendo cōspicitis. ℣. Cantate dño gloriose enī honorificatus est. equum et ascensorem proiecit in mare. Adiutor et protector factus est michi dñs in salutem. ℣. Currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare. Adiu. Le. vj

MAgna felicitas est homini si beneficijs respondeat creatoris. Habe fiduciam christiane vt petas: pete quod desideras vt accipias: si tamē te actus indignum non faciāt. si fictā que vocaris ostendant. Deus enim tibi et petendi fiduciam tribuit. et volūtatem dandi se habere ostendit. Ceterum cessant beneficia. vbi mala non cessauerint facta. Tunc enim tribuit quod optatur si bonos actus morum probitas imitetur. Ipse se amabilem facit. qui causas quibus obsequatur inquirit. Ceterū odio dignus est. qui aliud q̄ profitetur exercet. Si peccatorem se quispiam nouit. dānet vicia delicta horreat/peccare desistat plus enim deus vnius penitentia commouetur. q̄ multorum iustorum merito delectatur. Sic erit gaudiū in celo (inquit) super vno peccatore penitentiā agente. q̄ super nonaginta nouem iustis quibus non est opus penitentia. Nemo ad eum flens aliquando accessit: qui non quod postulauit accepit. Nullus ab eo beneficia dolenter optauit: qui non impetraret quod voluit Ipse est enim qui consolatur flentes. dolentes curat. penitentes informat Detestare peccata. si officia penitentis inuadis. Aut si peccare te delectat quare penitentiā quam profiteris infamas? Contumacie crimen est quod oderis facere: quod dānaueris velle/quod horrueris exercere. Amare probatur qui quod odit exercet. et odisse vicissim quod se amare mentitur Neq; enim poterit excusari: cuius verba aliud sonant: ꝛ aliud facta demōstrāt Doleat peccator aliud se esse q̄ fuerat lauet lachrimis: quod delictis infecit. curet fletibus: quod peccādo verauit. gemitu purget. quod contēnendo cōmisit. Si penitet. corrige: si dolet qui esse Curet penitēdo quod fecit: vt possit recuperare quod amisit: prestāte domino nostro ihesu christo. Tu autē dñe miserere nostri. Ām.

Moyses famulus dñi ieiunauit quadraginta diebus et quadraginta noctib⁹. Ut legem dñi mereretur accipere. ℣. Ascēdit moyses in montem synai. Ut. Gloria. Ut

℣In.iij. noctur. an. Preceptum ps. Celi enarrant. fo. v. v. Scapulis. suis. ℣Secundum iohannem. vj.

Joh.6.

IN illo tempore Abijt ihesus trãs mare galilee qđ est tiberiadis. et sequebat eum multitudo magna: quia videbãt signa que faciebat sup his qui infirmabantur. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

QUi signa et miracula dñi ac salvatoris recte cum legunt vel audiunt accipiunt: non tam in his quid foris stupeant attendunt/ꝙ quid horum exemplo intus agere/quid ipsi in his mysticum perpendere debeant inspiciunt. Ecce etenim propinquãte pascha die festo iudeorum: sequẽtem se multitudinẽ dñs verbo salutis pariter et opere curationis erigebat. Nam (sicut alius euangelista scribit) loquebatur illis de regno dei: et eos qui cura indigebant sanabat. ℟m.

SPlendida facta est facies moysi dũ aspiceret in eum dñs. Videntes seniores claritatem vultus eius: admirati timuerunt valde. ℣ Descendit moyses de mõte. portans duas tabulas lapideas in manibus suis scriptas vtrasq; digito dei. Videntes

EAdem etiã doctri(Lectio. viij. na et sanatione completa/paucis de cibarijs eos abundantissime refecit. Nos ergo fratres charissimi exẽplo huius facti/propinquãte pascha die festo nostre redemptionis adiũcta fratrũ caterua dñm toto corde sequamur: quo actionũ itinere igressus sit diligentissime contẽplemur. vt vestigia eius seq mereamur. Qui enĩ dicit se in ipso manere: debet sicut ille ãbulauit et ipse ambulare. Quicqd in nobis imperitie nocentis inesse deprehẽderimus. crebra verbi illius auditione tergamus. Tu autem dñe. ℟m.

ECce mitto angelum meũ qui precedet te et custodiat semper. Observa et audi vocem meam. et inimicus ero inimicis tuis. et affligentes te affligam. et precedet te angelus meus. ℣. Israel si me audieris non erit in te deus recens: neq; adorabis deum alienum ego enim dñs. Observa. Le. ix.

QUicquid vicij tentantis morbi videlicet spiritualis nos interius vastare senserimus: solite pietatis illius munere postulemus emundari Sed ꝛ si ei vnitos nos celestis vite dulcedine cõsperserim⁹: eius gratiam flagitemus: vt necessarie nos cõpunctionis et ceterarũ virtutum spiritualiũ donis satiare dignetur. quatenus tẽpore sacrosancte resurrectionis illius interius exteriusq; decenter ornati: sacramenta nostre salutis puro corde simul et ore sumamus. Verũ quia breuiter ista prelibauimus: libet diligentius totam sacre seriem lectionis ituri. et quicquid in ea mysticum indagare valuerimus: vestre pandere charitati. Tu autem dñe. ℟m.

AUdi israel precepta dñi ꝛ ea in corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terrã fluentem lac et mel. ℣ Observa igitur et audi vocem meam: et inimicus ero inimicis tuis. Et. Gloria. Et. ¶ Feriale ℟. Attendite populo meus legem meam. Inclinate aurẽ vestram in verba oris mei. ℣⁹. Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio seculi. Inclinate Gloria. Inclinate. Hoc predictum ℟. feriale erit tertiũ. quotiens dicetur de iij. nocturn. per ebdo. quãdo de tẽpore fit dñ. ℣. Ipse libera. me. ¶ In laud. añ.

TUne acceptabis sacrificiũ iusticie: si auerteris faciem tuam a peccatis meis. ℔s. Miserere. folio. xviij. añ. Bonũ est sperare in dño ꝙ sperare in principibus. ℔s. Cõfitemini. fo. ix. añ. Benedicat nos deus deus noster bñdicat nos deus. ℔s. Deus deus meus. fo. viij. añ. Potens es dñe eripere nos de manu mortis. liberare nos deus noster. ℔s. Benedictus. fo. viij. añ. Reges terre et oẽs populi laudate deum. ℔s. Laudate. fo. viij ¶m Scriptum est. Hymnus. Iesu quadragenã. ℣⁹. Scuto circunda. añ. Abiit iesus trans mare galilee et sequebatur eum multitudo magna quia videbant signa que faciebat. erat aũt prorimũ

pascha dies festus iudeorũ. ps. Benedictus. Oratio. Concede qs. Ad.j.añ Subiit ergo iesus in montem et ibi sedebat cum discipulis suis: erat autẽ proximũ pascha dies festus iudeorũ. ps. Deus deus meus respice. fo.viij. Ad.iij.añ. Accepit ergo iheſus panes et cũ gratias egisset: distribuit discumbẽtibus: similiter et ex piscibus quantũ volebant. ps. Legem pone. fo.xij. Cpm. Scriptũ est. ℟.et ỽ. sicut in prima dñica precedente ad oẽs horas dicãt. Ad.vj.añ De quinq panibus et duobus piscibus satiauit dñs quinq milia hominum. ps. Defecit. fo.xiij. Capitulum.

Sitz. 4. Lętare sterilis q nõ paris/erũpe ℣ clama q nõ parturis: qa multi filij deserte magis q̃ ei⁹ q̃ habet virũ. Ad.ix.ã. Satiauit dñs q̃nq milia hoim: de q̃nq panibus et duobus piscibus. ps. Mirabilia. fo.xiij. Capm.

Sitz. 4. Nos autem fratres secundũ ysaac promissiõis filij sumus quomodo tunc is q̃ secõm carnẽ natus fuerat persequebatur eum qui secũdum spiritum: ita et nũc: sed quid dicit scriptura: ejice ancillã ℣ filiũ eius. Ad beẽ añ. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. fo.xl. Cpm. Scriptum est. ℟. Adduxit. Chorus prosequatur totũ ℟. eos dñs in fortitudine magna: cibauit eos nascentiis agrorũ. Suxerunt mel de petra: ℣ oleũ de firma petra. Clericus ỽ. Cibauit eos ex adipe frumenti: ℣ de petra melle saturauit eos. Sure. Gloria. Adduxit. Hoc ℟. dicat quotidie ad beẽ vsq ad passionem dñi cũ de feria agitur. Hyⁿ Ecce tẽpus. ỽ. Angelis suis. ãn. Illi homines cum signũ vidissent quod factũ fuerat: glorificabant deum ℣ dicebãt quia hic est saluator mundi. ps. Magnificat Oẽo. Concede qs. Cfe.ij. ℣ quotidie per ebdo. dicunt ỽ. et ℟. ad matut. secundũ ordinẽ noctur. hystoriado. ita thy ℟. feriale non omittatur. Lectio.j.

Lectio. i. Dixit aũt rex egypti obstetricibus hebreorũ: quarũ vna vocabatur sephora altera phua. precipiens eis. Quando obstetricabitis hebreas ℣ partes tempus aduenerit: si masculus fuerit interficite illũ: si femina reseruate. Timuerũt aũt obstetrices deũ: ℣ nõ fecerũt iuxta preceptũ regis egypti: sed conseruabant mares. Quibus ad se accersitis: rex ait. Quidnã est hoc quod facere voluistis. vt pueros seruaretis? Que respõderunt. Non sunt hebree sicut egyptie mulieres. Ipse enĩ obstetricandi habent scientiã. et priusq̃ veniam⁹ ad eas pariunt. Tu. Lectio.ij.

Bene ergo fecit deus obstetricibus et creuit populus/confortatusq est nimis. Et quia timuerunt obstetrices deum edificauit illis domos Precepit ergo pharao omni populo suo: dicens. Quicquid masculini ser⁹ natũ fuerit/in flumẽ proicite: ꝙquid aũt femineĩ reseruate Egress⁹ est posthec vir de domo leui acceptavxore stirpis sue. que concepit et peperit filium et videns eum infantẽ elegantẽ abscõdit tribus mensibus. Cũq iam celare non posset: sumpsit fiscellam cirpeã et liniuit eã bitumine ac pice. posuitq intus infantulũ et exposuit eum in carecto ripe fluminis: stãte procul sorore eius et cõsiderante euẽtũ rei. Le.iij

Ecce autẽ descendebat filia pharaonis vt lauaretur in flumine et puelle eius gradiebantur per crepidinem aluei Que cũ vidisset fiscellam in papirione: misit vnã e famulabus suis. ℣ allatam aperiens/ cernensq in ea parvulũ vagiẽtẽ: miserta eius ait. De infantibus hebreorũ est hic. Cui soror pueri. Vis (inquit) vt vadam et vocẽ tibi hebream mulierẽ: que nutrire possit infantulũ? Respondit. Vade Perrexit puella: et vocauit matrẽ ei⁹ Ad quã locuta filia pharaonis: accipe ait puerũ istũ et nutri michi eũ ego tibi dabo mercedẽ tuã. Suscepit mulier et nutriuit puerũ: adultũq tradidit filie pharaonis. Quẽ illa adoptauit loco filij. vocauitq nomẽ ei⁹ moyses dicens ꝙa de aqua tuli eũ. Tu ãn. Auferte ista hinc dicit dñs: et nolite face

re domum patris mei domū negociatiōis ps. Benedictus. Oratio.

PResta qs ops deus. vt obseruationes sacras annua deuotiōe recolētes: et corpe tibi placeam⁹ et mēte. Per. Advs. an. Soluite templuz hoc dicit dns. et post triduum reedificabo illud hoc autem dicebat de templo corpis sui.

DEpzecationē (p. Magū. Oz. nostrā qs dne benign⁹ exaudi et qb⁹ supplicādi pstas affectū: tribue deuotiōis auxiliū. Per. Feria. iij.

Exodi. 2. IN dieb⁹ illis postq̄ crescuerat moyses: egressus ad fratres suos vidit afflictionem eoz/et virū egyptiuz percutientē quendā de hebzeis fratribus suis. Cūq circūsperisset huc atq illuc et nulluz adesse vidisset. percussum egyptiū abscōdit sabulo. Et egressus die altero: cōsperit duos hebzeos rixātes Dixitq ei q faciebat iniuriā. Quare percutis primū tuū? Qui rndit. Quis cōstituit te principē et iudicē sup nos? Nū occidere tu me vis: sicut occidisti heri egyptiū? Timuit moyses et ait. Quō palam factū est verbū istud. Lec. ij.

AUdiitq pharao sermonem hūc et qrebat occidere moysen Qui fugiens de cōspectu ei⁹: moratus est in terra madiā. et sedit iuxta puteū Erāt aūt sacerdoti madiā septē filie q venerāt ad hauriendā aquā: et impletis canalibus adaquare cupiebāt greges patris sui. Superuenerūt pastores: et eiecerunt eas. Lectio. iij.

SUrrexitq moyses: et defensis puellis adaquauit oues earū. Que cum reuertissent ad raguelē patrē suum: dixit ad eas. Cur velocius venistis solito? Rndерūt. Vir egypti⁹ liberauit nos de manu pastoz: insup et hausit aquā nobiscum: potūq dedit ouibus. At ille. Ubi est inquit? Quare dimisistis hoiem? Uocate eū: vt comedat panē. Juranit ergo moyses q habitaret cū eo. Accepitq sephozā filiam eius vxorē: q peperit ei filiū: quez vocauit gersan: dicēs. Aduena fui in terrā aliena. Alterū vero pepit: quez vocauit eliezer. dicēs. Dei enī patris mei adiutoz me⁹: et eripuit me de manu pharaōis. ā. Quid me queritis interficere hominem qui vera locutus sum vobis. ps. Benedictus. Oratio.

SAcre nobis dne qs obseruationis ieiunia: et pie cōuersationis augmētum/et tue ppiciatiōis assidua pstent auxilium. Per. Ad vs ā. Unū opus feci et admiramini q totum hoiem sanum feci in sabbato. ps. Magū. Oz.

MIserere qs dne pplo tuo: et cōtinuis tribulatiōib⁹ laborātē propici⁹ respirare accede. p. Fe. iij. l. j.

Exodi. 2. POst multum vero tpis mortuus est rex egypti: et ingemiscentes filij israel ppter opera vociferati sūt. Ascēditq clamoz eoz ad deū p operib⁹. et audiuit gemitū eoz. at recordatus est federis qd pepigerat cū abzahā ysaac et iacob. Et respexit dns filios israel: et liberauit eos. Moyses autem pascebat oues iethzo soceri sui: sacerdotis madian. Cūq minasset gregē ad interiora deserti: venit ad mōtē dei oreb. Apparuitq ei dns in flāma ignis de medio rubi: et videbat q rubus arderet et non comburetur. Lectio. ij.

DIxit ergo moyses. Uadā et videbo visionē hāc magnā: quare non cōburatur rubus. Cernēs aūt dns q pergeret ad videndū: vocauit eū de medio rubi: et ait Moyses moyses. Qui rndit. Assum. At ille. Ne appropies inquit huc. Solue calciamētum de pedib⁹ tuis: locus in quo stas terra sancta est. Et ait. Ego sum deus patris tui/deus abzahā/et deus ysaac/et de⁹ iacob. Abscōdit moyses faciem suaz: nō enī audebat respicere contra deum. Tu autem. Lectio. iij.

QUi dns ait. Uidi afflictionē populi mei in egypto/et clamorem eius audiui ppter duriciā coruz q presunt operibus. et sciens dolorē ei⁹ descendi vt liberarē eum de manib⁹ egyptioruz et educerē de terra illa in ter-

ram bonā ⁊ spaciosam: in terrā q̄ fluit
lacte ⁊ melle/ad loca chananei/ ⁊ ethei
⁊ amoꝛrei/ ⁊ pherezei/ ⁊ euei/ ⁊ iebusei.
Clamoꝛ ergo filioꝝ israel venit ad
me: vidiq̄ afflictionem eoꝛū qua ab
egyptijs oppꝛimunt/ sed veni mittā
te ad pharaonē/ vt educas ppl̄m meū
filios israel de egypto. añ. Rabbi quis
peccauit hic aut parētes eius q̄ cecus na-
tus est: et rñdit iesus et dixit. neq̄ hic pecca
uit neq̄ parentes eius: sed vt manifestēn-
tur opera dei in illo. ℟s. Benedict⁹. Oꝛ.

DEus qui ⁊ iustis p̄mia merito-
rum ⁊ peccatoꝛib⁹ per ieiunij
veniam pꝛebes. miserere supplicibus
tuis. vt reatus nostri confessio: indul-
gentiam valeat percipere delictoꝝ.
Per. Ad vs̄ añ. Ille homo qui dicitur ie-
sus lutū fecit ex sp̄to ⁊ liniuit oculos meos
et modo video. ℟s. Magn̄. Oꝛatio.

PAteant aures mie tue dñe pꝛe-
cibus supplicantiū ⁊ vt peten-
tibus desiderata cōcedas: fac cos q̄ ti-
bi placita sunt postulare. Per dñm.

CFeria quinta. Lectio pꝛima.

Exod.3. DIxit moyses. Quis ego sū
vt vadā ad pharaonē ⁊ edu
cam filios israel de egypto?
Qui dixit ei. Ego ero tecū:
⁊ hoc habebis signū q̄ misi te. Cū
eduxeris ppl̄m meum de egypto: im-
molabis deo sup̄ montem istum. Ait
moyses ad deum. Ecce ego vadā ad fi
lios israel: et dicam eis. Deus patrū
vestroꝝ misit me ad vos. Si dixerint
michi qđ est nomen eius: quid dicā eis
Dixit dñs ad moysen. Ego sum qui
sū. Et ait. Sic dices filijs israel. Qui
est misit me ad vos. Dixitq̄ iterū de⁹
ad moysen. Hec dices filijs isrl̄. Dñs
deus patrum vestroꝝ deus abꝛahā ⁊
deus ysaac et deus iacob misit me ad
vos. Hoc nomen michi est in eternum
et hoc memoꝛiale meum in generatio
ne ⁊ generationem. Tu. Lectio. ij.

VAde congrega senioꝛes israel:
⁊ dices ad eos. Dñs de⁹ patrū
vestroꝝ apparuit michi: de⁹ abꝛahā:
⁊ deus ysaac ⁊ deus iacob: dicens. Vi-
sitans visitaui vos ⁊ vidi oīa que acci
derunt vobis in egypto/ ⁊ dixi vt edu-
cam vos de afflictiōe egypti in terrā
chananei ⁊ ethei/ ⁊ amoꝛrei/ ⁊ phere-
zei/ ⁊ euei/ ⁊ iebusei ad terram fluentē
lacte et melle: ⁊ audient votem tuam.
Tu autem dñe. Lectio. iij.

INgredieriq̄z tu et senioꝛes isrl̄
ad regem egypti: ⁊ dices ad eū
Dñs deus hebꝛeoꝝ vocauit nos. ibi-
mus viā trium dieꝝ per solitudinē
vt immolemus dño deo nostro. Sed
⁊ ego scio q̄ non dimittet vos rex egy
pti vt eatis: nisi per manū validā. Ex
tendam enī manum meā: ⁊ percutiā
egyptum in cūctis mirabilibus meis
que facturus sum in medio eoꝝ. Post
hec dimittet vos. Daboq̄ gr̄am ppl̄o
huic coꝛam egyptijs. Et cum egredie-
mini nō exibitis vacui: sed postulabit
mulier a vicina sua et ab hospita sua
vasa argentea ⁊ aurea ac vestes: pone
tisq̄z eas super filios ⁊ filias vestras: ⁊
spoliabitis egyptū. Rñdit moyses ⁊
ait. Nō credēt michi neq̄ audiēt vocē
meam: sed dicent. Non apparuit tibi
dñs. añ. Pater diligit filiū: et oia demon
strat ei que ip̄e facit. ℟s. Benedictus. Oꝛ.

PResta q̄s omn̄sdeus: vt quos ie
iunia votiua castigāt/ ip̄a quoq̄z
sancta deuotio letificet. vt terrenis
affectibus mitigatis/ facilius celestia
capiamus. Per dñm. Ad vs̄. añ. Si-
cut pater suscitat moꝛtuos et viuificat. sic
et filius quos vult viuificat. ℟. Magn̄. Oꝛ.

POpuli tui deus institutoꝛ et re-
ctoꝛ pctā quibus impugnat ex
pelle: vt semp̄ tibi placit⁹/ ⁊ tuo muni
mine sit securus. Per CFeria. vj. k. j.

Exod.4. DIxit ergo ad eū dñs. Quid
est quod tenes in manu tua
Rñdit. Virgā. Dixitq̄ dñs
Pꝛoiice illam in terrā. Pꝛo
iecit/ et versa est in colubꝛū/ ita vt fu-
geret moyses. Dixitq̄ dñs. Extende
manum tuā ⁊ appꝛehēde caudā eius.
Extendit ⁊ tenuit: versaq̄ est i virgā.
Vt credant inquit q̄ apparuerit tibi
dñs deus patrū tuoꝝ: deus abꝛahā ⁊

deus ysaac/ꝫ deus iacob. Lectio. ij.

DIxitq̄ dñs rursum. Mitte mā nū i sinū tuū. Quā cū misisset i sinū: ptulit lepr̄osam istar niuis. Retrahe (ait) manū i sinū tuū. Retraxit ꝫ ptulit iterū: ꝫ erat similis carni relique. Si nō crediderint (inq̄t) tibi neq̄ audierint sermonē signi pr̄ioris: credent verbo signi sequētis. Lec. iij.

QUod si nec duobus quidē his signis crediderint neq̄ audierit vocē tuā: sume aquā fluminis ꝫ funde eā sup aridam: ꝫ q̄cq̄d hauseris de fluuio vertet in sanguinē. Ait moyses. Obsecro dñe nō sum eloquēs ab heri ꝫ nudiustertiꝰ: ꝫ ex quo locutus es ad seruū tuū impeditior̄is ꝫ tardior̄is linguę sum. Dixit dñs ad eū. Quis fecit os hois aut qs fabr̄icatꝰ est mutū ꝫ surdum/ vidētē ꝫ cecū: Nōne ego. Perge igit ꝫ ego ero i or̄e tuo. docebōq̄ te q̄d loquaris. At ille. Obsecro (inq̄t) dñe: mitte quē missurꝰ es. ān. LAzarꝰ amicꝰ noster dor̄mit eamus et a somno excitemus eum. ps. Benedictus. Oratio.

DEusq̄ ineffabilibꝰ mūdū renouas sacramētis: pста q̄s. vt ecclesia tua eternis pficiat institutis: et tpalibꝰ nō destituat auxilijs. Per. Ad vs. ān. Dñe si hic fuisses lazarꝰ nō esset mor̄tuus/ ecce iā fetet quatriduanus i monumento. ps. Magn̄. Oratio.

DAq̄s op̄s deus: vt q̄ infirmitatis nostre cōscij de tua virtute cōfidimꝰ/ sub tua semp ptectiōe gaudeamꝰ. Per. ¶ Sabbato. Lectio. j.

Exodi. 4

DIxit dñs in moysen: ait. Aaron frater tuus leuites scio q̄ eloquens sit. ecce ipse egrediet in occursum tuum vidensq̄ te letabit cor̄de. Loquere ad eū ꝫ pone verba mea in or̄e eiꝰ: et ego ero in or̄e tuo ꝫ in or̄e illiꝰ: ꝫ ostendā vobis q̄d agere debeatis. Ipse loquet p te ad pplm ꝫ erit os tuū: tu aūt eris ei in his q̄ ad deum pertinēt. Virgā quoq̄ hāc sume in manu tua: i qua factu-

ARus es signa. Tu. Lect. ij. Abijt moyses ꝫ reuersus est ad iethr̄o socerū suū: dixitq̄ ei. vadā ꝫ reuertar ad fratres meos i egyptū vt videā si adhuc viuāt. Cui ait iethr̄o. Vade in pace. Dixit ergo dñs ad moysen in madiā. Vade ꝫ reuertere in egyptū mor̄tui enī sunt oēs qui q̄rebāt animā tuā. Tulit moyses vxor̄ē suā ꝫ filios suos ꝫ imposuit eos super asinum: reuersusq̄ est in egyptū por̄tans virgā dei in manu sua. Tu aūt. Lectio. iij.

DIxitq̄ ei dñs reuertenti in egyptum. Vide vt oīa ostēta q̄ posui in manu tua: facias cor̄ā pharaone. Ego indurabo cor̄ eius: ꝫ nō dimittet pplm. Dicesq̄ ad eū. Hec dicit dñs Filius pr̄imogenitus meus israel. Dixi tibi: dimitte filium meū vt seruiat mihi: ꝫ noluisti dimittere eū. ecce ego interficiam filium tuū pr̄imogenitū. Cūq̄ esset in itinere in diuersor̄io: occurrit ei dñs ꝫ volebat occidere eum. Tulit ilico sephor̄a acutissimā petrā ꝫ circuncidit pr̄eputiū filij sui/ tetigitq̄ pedes suos ꝫ ait. Sponsus sanguinum tu michi es. Et dimisit eū postq̄ dixerat sponsus sanguinum tu mihi es/ ob circuncisionem. ā. Ego sum lux mundi: qui sequitur me non ambulat in tenebr̄is: sed habebit lumē vite dicit dominus. ps. Benedictus. Oratio.

HAt q̄s dñe per gratiam tuam fructuosus nostre deuotionis affectus. q̄r tunc nobis pr̄oderūt suscepta ieiunia: si tue sint placita pietati. Per dñm. Ab hac die vsq̄ ad crastinū octa. pasche: nichil fiat de festis. ix. lectionū nisi solummodo de fest. dupl. ꝫ hoc vsq̄ ad cenam domini tantum. Si aliquod duplex fest. in hoc sabbato vel in sab. sequen. contigerit vespere fiāt de dñica/ ꝫ solēnis memo. de fe.

¶ Do. in passione tota dicitur hystor̄ia: et festū sci gregorij differatur in crastī. ad. 2. vs. que erūt de fe. fiat sol. memo. de do. hy. do. dk p cbdo. incipiēdo cū duobꝰ Rus: et i. s. fe. or̄. 7. R. hy. cū duobꝰ Rus fe. Festa bo scōr̄ edwardi cuthberti et bēdicti differant vsq̄ ad trāsla. eorundem. 1. M

¶ Do. i pass. de ser. do. ad. 1. vēs. fiat mēo. de. s. edwardo: et fe. scōr̄ cuthberti ꝫ bēdicti differant vsq̄ ad trāsl. eor̄ fe. 4. or̄. 8. R. hy. cū. 2. R. fe. Sab. de annū. 2. vs. erūt de do. ꝫ sol. mēo. de. fe. ix fe. loci fuerit. ¶ Do. i pas. ō ser. do. Ad. 1. vs. fiat sol. mēo. de ānū. Fe. 4. or̄. 8. R. cū. 2. Ryske. 3. M

¶ Do. in pas. de ser. do. Fe. 3. de. s. ambr̄o. Lp. Cece sacer et fe. scti richardi differat vsq̄ ad trāsla. eiꝰ. Fe. 5. or̄. 8. R. 4. M

Dñica in passione.

5.A cñ.2. R'ys fc. ℂ Do.i pal.de ser.do. Fr.4.et sab.ỹ.S.R
1.B cñ Rys fc. ℂ Do.i pal.de ser.do.ad.1.vs.q̃ erũt de.do.fiat
solẽ.mẽo.de.l.gre.ꝫ fc.serỹ dice.vsq ad träsl.coꝛ.ꝫ i.4
2.B fc.et sab.ỹ.S.R.cñ.2.Rys.fc. ℂ Do.i pal.de ser.do.fcss.
serỹ differant vsq ad träsl.coꝛ. Fr.4.ỹ.S.R.cñ.R.fc.
3.B ℂ Do.i pal.de ser.do. Fr.4.ꝫ sabba.ỹ.S.R.cñ Rys fc.
4.B ℂ Do.i pal.de ser.do et nihil de.l.richardo vsq ad träsl.
cr̃i.2.vs.erũt de.l.amb.et sol.mẽo.de do.et i.fc.ỹ.S.R
5.B cñ Rys fc. ℂ Do i pal.de ser.do. Jn.4.fc.et sab.ỹ.S.R
cñ Rys fc.et i.fc.dicit mẽo.de scti tyburtio adves.et ad
1.C mam.de scti maria. ℂ Do.i pal.de ser. do.et festa serỹ cñ
edvardi.cuthberti:et bñdicti differant vsq ad träsl.coꝛ
2.C Et i.4.fc.et sab.dicit.S.R.cñ Rys fc. ℂ Do.i pal.de ser.
do.et fc.scti bñdicti differat vsq ad träsl.cr̃i.et i.4.fc.dicit
3.C S.R.cñ Rys fc. ℂ Do.i pal.de ser.do.et i.4.fc.et i sab.ỹ
S.R.cñ Rys fc.et fest.s.richardi differat vsq ad träsl.cr̃i.
4.C ℂ Do.i pal.de sermo.do.et fc.scti amb:osy differat in cra
sti.2.vs.erũt de.l.amb.et sol.mẽo.de do. Fc.s.ỹ.S.R.cñ
5.C Rys fc. ℂ Do.i pal.de ser.do. Fr.4.et sab.ỹ.S.R.cum
1.D Rys fc. ℂ Do.in pal.de ser.do. Fc.4. dicitur.S.R.cum
2.D Rys fc. Fr.s.de.l.gre. ℂ Do.i pal.de ser. do. et fc.serỹ cñ
differant vsq ad träsl.coꝛ. Fc.4:et sab.ỹ.S.R.cñ Rys
3.D fc. ℂ Do.in pal.de ser.do.et i.6.fc.ỹ.S.R.cñ Rys fc. Fc.
4.D 4.de annũ.et sol.mẽo.de iterũ. ℂ Do.i pal.de ser. do.et
fc.scti richardi differat vsq ad träsl.cr̃i.et i.4.fc.ỹ.S.R.
5.D cñ Rys.fc. ℂ Do.in pal.de ser.do.ad.1.vs.sol.mẽo.de fe
1.E sto. Jn.4.fc.et sab.dicit.S.R.cñ Rys fc. ℂ Do.in pal.de
ser.do. Jn.s.fc.dicit.S.R.cñ Rs fc. Fr.4.de.l.greg. Eccs
2.E sacer. ℂ Do.i pal.de ser.do. Fc.4.et sab.dicit.S.R.cum
3.E Rys fc. Fr. differant vsq ad träsl.coꝛ. ℂ Do.i pal.de ser.
do. Fc.s.dicit.S.R.cñ Rys fc. Fc.3.de annũ.et solẽ.mẽo.
4.E de iterũ. ℂ Do.in pal.de ser.do.et i.4.fc.dicitur.S.R.
cñ Rys fc. Fest.s.richardi differatur vsq ad transl.cr̃i Fc.
5.E 6.de.l.amb. Ch. Ecce sacer. ℂ Do.in pal. de ser.do.et in
1.F 4.fc.et sab.dicitur.S.R.cñ Rys fc. ℂ Do.in pal.de ser.
do. Fc.s.dicit.S.R.cñ Rys fc. Fc.3.de.l.gre. Ch. Ecce sa
2.F cer. ℂ Do.in pal.de ser.do. Fcr.4.et sab.dicit.S.R.cum
Rys fc.et fest.differãtur vsq ad träsla.coꝛ. ℂ Do.in pal.
3.F de ser.do.2.vel.erũt de scti maria:et solẽ.mẽo.de do. Fc.
2.de annũ.et sol.mẽo.de iterũ. Fc.s.dicit.S.R.cñ Rys
4.F fc. ℂ Do.i pal.de ser.domi.ꝫ nihil de.l.richardo vsq ad
träsl.cr̃i. Fc.s.de.l.amb. Ch. Ecce sacer. Fc.4.dicitur.S.
5.F R.cñ Rys.fc. ℂ Do.in pal.de ser.do. Fc.4.ꝫ sab.dicit.S.R
1.G cñ Rys fc. ℂ Do.i pal.de do.2.vel.erũt do.l.greg. Ch.
Ecce sacer. et sol.mẽo.de do. Fc.s.dicit.S.R.cñ Rys fc.
2.G ℂ Do.in pal.de do. Jn.4.fc.ꝫ sab.dicit.S.R.cñ Rys fc.
3.G Fc.serỹ differãtur vsq ad träsl.coꝛ. ℂ Do.in pall.de do.
Festũ annuncia.differatur licet fc. loci fuerit.2 vel.erũt
de annũ.et sol.mẽo.de do. Fc.2.de annũ.et sol.memo.de
4.G iterũ. Fc.s.dicit.S.R.cum Rys fc. ℂ Domi.i palli.de
do.et nihil de.l.richardo vsq ad träsla.cr̃i. Fc.4.de scto
amb. Ch. Ecce sacer et sol.mẽo.de iteru. Fc.s.ỹ.S.R.cuz
5.G Rys fc. ℂ Do.in pallio.de do.in.4.fc.ꝫ sabb. dicitur.S.
R.cum Rys fc.

℣ Dñica i passiõe dñi. Ad vs.ã. Bñdictus. ℟s. Jhm. Deinceps nõ dicat neuma i fine.ã. vsq ad oct. pasche. ỹ. thi ꝫ Bñdicamus. ꝫ Ezech. ꝫ grad. ꝫ cetera hmõi cñ neuma dñr more solito: vsq ad cenã dñi. Ezech. vo sp cñ neuma ỹ

Ezech. Judicasti dñe causam Ch. aie mee: defensor vite mee dñe. deꝰ meꝰ. ℟. Circũdederũt me viri mendaces sine causa: flagellis ceciderunt me. Sꝛ tu dñe defensor vidica me. ỹ. Mñ tribulatio proxia est. et nõ est q̃ adiuuet. Sed tu. Non dicitur Gloria sed repetatur. ℟. Circundederunt. Hymnus.

Uexilla regis pdeũt: fulget crucis mysteriũ quo carne carnis ꝺitor suspẽsus est patibulo. Cõfixa clauis viscera tẽdẽs manꝰ vestigia/redemptiõis gra hic imolata est hostia. Quo vulneratꝰ insup mucrone dire lãcee: vt nos lauaret crimie manauit vnda sanguine. Impleta sunt q̃ cõcinit dauid fidelis carmine/dicẽdo nationibꝰ regnauit a ligno deꝰ. Arbor decora ꝫ fulgida ornata regis purpura electa digno stipite tam sctã mẽbra tãgere. Beata cuiꝰ brachijs pciũ pependit scli: statera facta est corpis: pdãq tulit tartaris. Ad istum ỹ. O crux aue celebris spes vnica hoc passiõis tpe auge pijs iusticiã reisq dona veniã. Te summa deꝰ trinitas collaudet ois spũs: quos per crucis mysteriũ saluas rege p secula. Amẽ. ỹ. Ocderũt i escã meã fel. ℟. Et i siti mea potauerũt me aceto. ã. Ego sũ q̃ testimoniũ perhibeo de meipso: ꝫ testimoniũ perhibet de me qui misit me pr̃. ℟s. Mag.

Quesumꝰ ops deꝰ familiã tuã ppiciꝰ respice: vt te largiente regat i corpe: ꝫ te seruãte custodiat i mẽte. Per. Ad cpl. ã. Miserere. ℟s. Cũ inuocarẽ. Ch. Tu in nobis. ℟. In manus tuas. Chorꝰ plequat totũ dñe. Cõmendo spiritũ meum. Clericꝰ dicat ỹ. Rede milti me dñe deus veritatis. Cõmẽ. Non ỹ Gloria. sed repetat ℟. In manꝰ. Hyꝰ

Quitor dei memẽto te fontis ꝫ lauacri rorẽ subijsse sctm̃ te crismate inouatũ. Hac cũ vocante sõno castũ petis cubile: frõtẽ locũq corꝺis crucis figura signet. Crux pellit oẽ crimẽ fugiũt crucẽ tenebre: tali dicata signo mẽs fluctuare nescit. Procul o procul vagãtũ portẽta somniorũ: procul esto puicaci prestigiator astu. Quo tortuose serpens qui mille per meãdros fraudesq flexuosas agitas quieta corda. Discede christus hic est christus hic est liquescе: signũ qꝺ ipse nostri dãnat tuã caterua. Quorꝰ licet latiscẽs iaceat recline paululum: xpm tñ sub

tpo meditabit sopore. Gloria eterno pri: ex tpo vero regi: paraclyto q̄ sctō ex nūc ex ippetuū. Amē. ℣. Custodi nos dñe. ān O rex gl'iose iter sctōs tuos qui semper es laudabilis ex tñ ieffabilis tu i nobis es dñe ex nomē sanctū tuū inuocatū est super nos ne derelinquas nos de⁹ noster. vt in die iudicii nos collocare dign'eris. Inter sctōs ex electos tuos rex benedicte. ps. Nūc dimittis. ℣. Rex bñdicte tuos per prospera dirige seruos. Inter sctōs. Et dicat vsq; ad finē ā. Aliꝰ. ℣. Ut tergāt miseras pia per ieiunia culpas. Rex bñ. Aliꝰ. ℣. Atq; colāt pure solēnia mystica pasche Inter sctōs ex electos tuos rex. Hoc cōpl. dr quotidie vsq; ad cenā dñi supradicto mō: de quocunq; fit seruitiū: excepto q̄ i feriis nō dñr ℣. post. Nūc dimitt. ita tñq; i sab. dñr ℣. i supiori gradu: ex i dñica in sēda forma supradicto mō. In dñica vo in ramis. ad vtrūq; cōple: i supiori gradu dñr. Sic fiat i festis dupl. infra passionē extingētibus. Dicant etiā i quarta fer. ante pascha pdicti ℣. i sēda forma. ¶Ad mat. Inuit. Hodie si vocē dñi audieritis. Nolite obdurare corda vestra. ps Venite. Et dr sine Glia sed post primū/tertiū/ex quitum. ℣. pi. repetat. Nolite obd. Post secundū vo ex quartū ℣. totū repetat inuit. Et sic fiat quotidie vsq; ad cenam dñi ad mat. de tpali tñ. ex causa subest q̄ nō dr Glia in fine pi. Venite. Hyꝰ.

PAnge lingua gloriosi pliū certaminis: ex sup crucis tropheū dic triūphū nobilē qualiter redēptor orbis imolatꝰ vicerit. Deparētis ptholasti fraude facta dolēs q̄ pomi noxialis morte morsu corruit ipse lignū tūc notauit: dāna ligni vt solueret. Hoc opꝰ nre salutis ordo depopo scerat multiformis proditoris ars vt artē falleret: ex medelā ferret inde hostis vñ leserat. Q̄ venit ergo sacri plenitudo tpis: missus est ab arce patris natꝰ orbis ditor: atq; vētre virginali cato factꝰ pdijt. Gla ex honor deo vsq; quo altissimo vna pri filioq; inclyto paraclyto: cui latus est ex potestas p

etera scla. Amē. ¶In. j. nock. ā. Vulpes foueas habēt et volucres celi nidos. filius aūt hois nō habet vbi caput suū recli net. ps. Btūs vir. fo. ij. Hec sola ān. dr in primo nock. sup oēs pos: ante lectiones: ex finiank pi. cū Glia. sicut in pcedentib⁹ dñicis. Ita tñ q; quotiēscūq; dr Glia post psalmū: exaltet ps. si necesse fuerit: ex sic fiat i sequētibus nocturnis hui⁹ dñice: ex i sequētib⁹ dieb⁹ vsq; ad cenā dñi. ℣. Erue a framea de⁹ aiam meā. ℟. Et de manu canis vnicā meam. Hac die incipiat hieremias: ex legatur quotidie vsq; ad pascha: q̄n de tpali agit. tñ cū fuerint. ix. lec. de tempori: tunc in primo noctur. de prophetia hiere. tantum legatur. Lectio. j. Hiere. i.

VErba hieremie filij helchie de sacerdotibus q̄ fuerunt i anathoth i terra bēiamin. Qui factū est verbū dñi ad eū in dieb⁹ iosie filij amō regis iuda: in tertiodecimo anno regni eiꝰ. Et factū est i dieb⁹ ioachim filij iosie regis iuda vsq; ad cōsummationē vndecimi āni sedechie filij iosie regis iuda vsq; ad trāsmigrationē hierm i mēse q̄nto. Hec dicit dñs deus conuertimini ad me: ex salui eritis. Sic finiāt ur oēs lectiones de prophetia: nisi in tribus noctibus ante pascha. ℟. Isti sunt dies quos obseruare debetis tē poribꝰ suis. Quartadecima die ad vesperū pascha dñi est: et i quintadecima die solēnitatē celebrabitis altissimo dño. ℣. Locutus est dñs ad moysen dicēs: loquere filiis israel et dices ad eos. Quartadecima. Hoc pdictū ℟. nō dicat per ebd. sequē tē: sed ad has matutinas tantū. lec. ij.

ET factū est verbū dñi ad me: dicēs. Priusq; te formarē i vtero noui te: ex anteq; exires de vulua sctifi caui te: ex pphetā i gētib⁹ dedi te. Et dixi. A. a. a. dñe deus. Ecce nescio loqui q̄ puer ego sum. Et dixit dñs ad me. Noli dicere q̄ puer ego sum / qm̄ ad oia q̄ mittā te ibis / ex vniuersa q̄cunq; mādauero tibi loq̄ris. Ne timeas a facie eoꝝ q̄ ego tecū sum vt eruā te dicit dñs. Et misit dñs manū suā / ex tetigit

os meũ. Et dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea in oꝛe tuo. ecce constitui te hodie sup gentes ⁊ sup regna: vt euellas ⁊ destruas/⁊ disperdas/⁊ dissipes/ ⁊ edifices ⁊ plãtes. Hec dicit dñs. ℟. Multiplicati sunt q̃ tribulãt me: ⁊ dicent nõ est sal⁹ illi in deo ei⁹. Exurge dñe saluũ me fac de⁹ me⁹. ℣. Nequãdo dicat inimic⁹ me⁹ pꝛeualui aduersus eũ. Exurge. ℣c. iij.

ET factũ est verbũ dñi ad me dicens. Quid tu vides hieremia? Et dixi. Virgã vigilãtẽ ego video. Et dixit dñs ad me. Bñ vidisti: qꝛ vigilabo ego sup verbo meo: vt faciã illud. Et factũ est vbũ dñi secõdo ad me dicẽs. Quid tu vides. Et dixi. Ollã succẽsam ego video: ⁊ faciẽ ei⁹ a facie aquilonis Et dixit dñs ad me. Ab aqlone pãdet oẽ malũ sup oẽs habitatoꝛes terre: qꝛ ecce ego conuocabo oẽs cognatiões regnoꝝ aqlonis dicit dñs/⁊ venięt ⁊ ponẽt vnusquisq; soliũ suũ in itroitu poꝛtarũ hierlm ⁊ sup oẽs muros ei⁹ in circuitu: ⁊ sup vniuersas vꝛbes iuda. Et loquar iudicia mea cũ eis sup oi malicia coꝝ qui dereliquerunt me ⁊ libauerunt dijs alienis ⁊ adoꝛauerunt opus manuũ suarum. Hec dicit. ℟.

3 QUi custodiebãt aiam meã ꝓsiliũ fecerũt in vnũ dicẽtes. Deus dereliquit eũ: persequimini ⁊ ꝓprehẽdite eũ: qꝛ nõ est qui liberet eũ. de⁹ me⁹ ne lõge eas a me: de⁹ me⁹ in adiutoꝛiũ meũ intẽde. ℣. Oẽs inimici mei aduersum me cogitabant mala mihi: verbũ iniquũ mãdauerũt aduersum me dicẽtes. De⁹ dere. Hũc ℣. nõ sequit. Gloria. sed ℟. reincipiat. Idẽ mod⁹ seruet in vj. ⁊. ix. Hijs. ⁊ in quotidianis ℟. sup hos. ⁊ in tercio ℟. ad mat. et quotidie fiat hoc modo vsq; ad pascha: qñ de tẽ poꝛali agit tñ. ℭ In. ij. nocti. ãn. Sicut exaltat⁹ est serpẽs i heremo: ita exaltari oportet filiũ hois. ꝑs. Cõserua. ℣o. iiij ℣. De oꝛe leonis libera me dñe. ℟. Et a coꝛnibus vnicoꝛniũ humilitatẽ meã. Hodie lectiões de sermõe bti iohãnis ep̃i.

De sermone sci iohãnis ep̃i

MAgnũ hieremie sciebãs. ℣iij. mi meritũ: magnũ in eũ collatũ est diuinit⁹ donũ. Magnũ inq̃ hieremie est meritũ q̃ ante ꝓmereꝛ q̃ nasci: ante sctificaꝛ q̃ edit/ante ꝓpheta ꝓstituiꝛ q̃ mũdi exoꝛdio potiaꝛ. Dicũtur ei⁹ merita: ⁊ ab eo necdũ exercent officia. Dona narrant. nec tñ donoꝝ cause tractant. Pꝛomotio dꝛ: ⁊ necdũ pꝛomotiõis negociũ apiꝛ. Noli (inqt dñs) putare hieremia q̃ hodie te pꝛophetã ꝓstituo: aut nunc pꝛimũ ad istã gentẽ coꝛrigẽdã ꝓmitto. Olim eni mi chi ꝓbat⁹ ac not⁹ es: olim ꝓsecrat⁹ ac dign⁹/olim ꝓpheta gẽtib⁹ institutus. Te mihi aptũ/te ydoneũ: ꝑscięntia ipa mõstrauit. Tibi pphetãdi ꝑsagiũ: et fiduciã ꝑdicãdi attribui. Per te pphete officia ⁊ mee dispositiõis nũcia ꝓferri ad illos institui. Te tñ nemo deterreat: nemo tibi foꝛmidinẽ vanã imittat. Inter me ⁊ ipsos tu eris medi⁹. q̃ iussa ꝓferas/pꝛecepta oñdas/mãdata edicas. Nec poteris reticere q̃ loquoꝝ ne silẽdo possis afferre ꝓniciẽ: q̃ ꝑdicãdo poteris ꝓferre salutẽ. Quid ẽ (inqt) dñatoꝛ dñe? Cur in iunioꝛe tã onerosum pond⁹ iponis? Cur ad coꝛrigẽdũ ꝓpm etatẽ paruulã dirigis? Cur pꝛophetãdi mihi tãtã operã credis? Ego eni nec ad exequẽdũ ydone⁹/q̃ etate ꝓmoꝛ: sermone ipedioꝛ: officio terreoꝛ Noli iqt dñs dicere qꝛ iunioꝛ ego sum Hoc eni p te fieri volui. Hoc ei ꝓ te ipleri ꝓcepi: vt iunioꝛ senes: ⁊ ineloquens eloquẽtes obiurges. Te mihi dignũ/ meritũ nõ etas ꝓstituit: te ydoneũ scitas non qualitas sermonis asseruit. Apud me eni nõ etas iunioꝛ ipeditur/ aut senioꝛ collaudaꝛ: sed act⁹ ⁊ vita ⁊ moꝝ dignitas ꝓbaꝛ. In te qõ amo in alio nõ inuenio. Eloquẽtes plũmos video: ⁊ ꝓbos inuenire nõ possum. Senes inumeros cerno: ⁊ degeneres oẽs aspicio. Quare te ad gentes et ꝓpꝛios mitto: vt coꝛrigaꝛ pꝛaui/digressi redeãt: cõtẽptoꝛes obaudiãt. Nec aliud poteris velle q̃ volo: qꝛ ꝓptereа dilectus es: dũ efficis qõ exopto. Tu. ℟. Deus me⁹ ne discedas a me. Mñ tribulatio pꝛoxima est ⁊ non est qui adiuuet. ℣. De⁹ de⁹ me⁹ respice in me. Mñ tri. ℣c. v. 4

PRocedit hieremias ad ppl̃m: iussa dñi ꝛstãter edicẽs. Loquitur ad plebẽ: aggredit oẽs/ dei verba insinuat. Hec (inqt) dicit dñs. Qd̃ inuenerũt in me pẽres vñi delictũ: qꝛ recesserũt a me: ꝓphydoloꝛ. Dñs cũ ꝛtẽnentib⁹ fabulaꝝ. Vult enĩ inter ipsos ꝛ se iudiciũ celebꝛari: vult offensionis auctoꝛẽ detegi/ vult delicti causam ꝛ contẽpt⁹ materiã denudari. Cur me inqt ꝛtẽnitis: Cur me sacrilega mẽte deseritis: Si vobis vnq̃ ꝛtraria ituli: si ꝓspera denegaui. Si vos i aliquo deserẽdo offendi: narrate. Si vero cũcta p̃stiti q̃ optastis nec vnq̃ vobis aut solatia abstuli aut b̃ficia denegaui: quare vos in ꝓsperis lesi/ quare muneribꝰ offendi quare b̃ficijs desertoꝛes exhibui. Vos denicꝫ ipsi cur bonis mala rependitis: Cur b̃ficijs ꝛtraria irrogatis/ aut nũqd vt seruiatis nocẽdũ est/ aut vt reuertamini vindicãdũ: Puto enĩ meliꝰ spõte q̃ coacti seruitis. Meliꝰ illesos dignitas coꝛrigit: q̃ lesos tẽsura cõuertit. Meliꝰ vos vtilia reuocãt: q̃ pene discruciãt. ꝓpt vos egyptios pꝛessi/ pharaonẽ deleui/ amoꝛreos extinxi: i terrã vos repꝛomissiõis iduxi. Deos suos gẽtes nũq̃ deserũt: nũq̃ in alienos cultꝰ trãsiliunt. Qd̃ colere natio q̃cꝫ instituit/ hoc foꝛmidat/ hoc tremit/ hoc istãter defendit/ hoc veneraꝝ ac suscipit. ꝑseuerat colere qd̃ colit ne mutato ritu errasse dicaꝝ: dũ qd̃ coluerat deserit. Ille suũ defendit errorem: ꝛ tu tuã israeliticã nõ vindicas veritatẽ. Ille ꝓseuerat in falso: ꝛ tu non ꝓseueras in vero. Ille figmentũ veneraꝝ ꝛcolit/ ꝛ tu deũ aduersaris ꝛ despicis. Ille sua castra defendit. tu tantũ i peratoꝛẽ offendis dũ deseris. ꝓphane phas. Figmentũ nihil ꝓstat ꝛ colitur deus cuncta largit ꝛ a pꝛophano populo declinatur. Tu autem. ℣.

TOta die cõtristatꝰ ingrediebar dñe: quia mea ꝓpleta est illusionibꝰ. Et vim faciebãt qui querebãt aiam meã. ℣. Et qui inquirebãt mala mihi locuti sunt vanitates ꝛ dolos tota die meditabãt. Et vim. ℣. ij.

SI tibi israelita ex ipsis q̃spiã diceret: ego sẽp qd̃ colui colo: qd̃ defendi defẽdo/ qd̃ venerari istitui nũq̃ destitui. Cur tu deseristua: Cur exẽplanõ seq̃ris mea: vt ita tua retinere cõtẽdas/ vt mea ꝓspicis retinere: Aut cur quẽ colebas dñm deseris cum me figmẽtum nũq̃ deseruisse cõspexeris: Aut quare non poteris meo ꝓuocari exẽplo/ cũ tuo ego debuerim ꝓuocari. Quã defensionẽ poteris salutis obtẽdere/ quã vindicationẽ poteris inuenire/ q̃ nec aliena oppꝛimis/ nec tua defendis/ nec reos redarguis/ nec te innocentẽ ostẽdis: Reuertere q̃so/ reuertere ad deũ. Reuertere inq̃ ad deũ: qꝛ ꝑter illũ inuenire nõ poteris aliũ. Reuertere ad eũ quẽ indigne offenderas reuertere ad eũ quẽ crudeliter deserebas/ reuertere ad eũ q̃ idcirco causam ꝓponit vt purget/ q̃ idcirco obiurgat vt saluet/ q̃ idcirco ante ꝑstruit ne ꝛdẽnet/ dicẽdo. qd̃ inuenerũt i me pẽres vñi delictũ/ qꝛ recesserũt a me: O venerãda pietas dei/ o detestãda cõtumacia ppli. Dicite (inqt dñs) qd̃ peccauerim qd̃ vel deliquerim. Cur a vobis ꝛtẽnar ac deserar: Cur post b̃ficia talia non agnoscar/ nec post inumerabona a vobis vniuersis attẽdar. Aut meã culpã edicite/ aut ꝛtẽptꝰ penas exoluite/ aut me vobis in aliquo defuisse mõstrate/ aut vos mihi paruisse ostẽdite. Quid agis hõ: Quid angeris: Quid rñdere poteris. q̃ icusaris: ꝓuocaris a deo q̃ sue offense a te causas exposcit. Qui tui ꝛtẽptꝰ ratiões exquirit/ q̃ te sua b̃ficia duxisse in irritũ recognoscit. Qꝛ de teipso nõ habes qd̃ q̃raris: de te iã iudica qd̃ mereris. Cõfitere igit ꝛfitere qd̃ verũ est/ ꝛ dñm i suo ꝑstito nõ cessasse ꝛ te indigne ac sacrilege cõtẽptisse Cõfessio enĩ criminis: venia ẽ cõtẽptoris. Cito flettit vt ignoscat/ q̃ ad hoc iperat vt defendat. Nõ te dñs cõtẽnit si redeas: ꝛ si tu cõtẽpseras cũ abibas Nõ te despicit reuertentẽ: q̃ aliqñ hoꝛruit desertoꝛẽ. Tuos non aspernabit reditus: q̃ vt redeas suos demonstrat

p. iij.

affectus. Reuertimini inqt ad me: et reuertar ad vos. Et iterū. Nolo mortem pctōris: sed vt conuertat & viuat. Cupit ignoscere / desiderat misereri / desertoris pūenit pces dū ipe hortat vt homo qui deseruit reuertat. Desertores desertus inuitat / cōtemnētes cōtemptus reuocat. offensus reis se ingerit vt ignoscat. Quare desertor redeat / & ptēptor seruiat fidē fidelis exhibeat: vt desertori idulgētiā & ptēptori veniā / & fideli gloriā celestis tribuat imperator: q̄ viuit & regnat deus per oia secula seculorum amen. Tu aūt. ℟. Deus meus eripe me de manu pctōris & de manu trā legē agētis & iniqui. Qm̄ tu es patiētia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deus deus: et ab insurgentibus i me libera me. Qm̄. ℭ In. iij. nock. ān. Recordare mei dñe et erue me ab his qui persequuntur me. ℘s. Celi enarrāt. ℣o. v. ℣. Ne perdas cū impiis deus aiam meā. ℟ Et cum viris sanguinum vitam meam.

Secundum Johannem. viij.

Joh. 8.

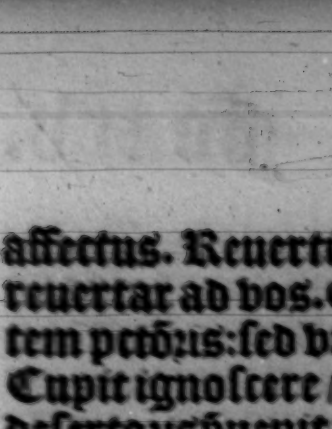

In illo tpe. Dixit ihesus turbis iudeorū et principib⁹ sacerdotuz. Quis ex vobis arguet me de pctō? Si veritatē dico: quare vos nō creditis mihi. Qui est ex deo: verba dei audit. Et reliqua. Omelia bti gregorij pape

Penlate fratres kīssi māsuetudinez dei. Relarare pctā venerat. & dicebat Quis ex vobis arguet me de peccato? Nō dedignatur ex ratione ostēdere se pctōrem non esse q̄ ex virtute diuinitatis poterat pctōres iustificare. Sz terribile est valde qđ subditur. Qui est ex deo: verba dei audit. Propterea vos nō auditis: q̄ ex deo nō estis. Si enim ipe verba dei audit q̄ ex deo est: & audire verba dei nō potest q̄lquis ex illo nō est: interroget se vnusquisq; si verba dei in aure cordis percipit: & intelligat vnde sit. Celestē patriā desiderare veritas iubet / carnis desideria conterere / mūdi gloriā declinare / aliena nō appetere / ppria largiri. Pēset vnusquisq; vestrū apud se: si hec vox dei in cordis eius aure cōualuit: & quia iam ex deo sit: agnoscit. ℟.

Adiutor et susceptor meus tu es dñe & in verbū tuū speraui. Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei. ℣. Iniquos odio habui: et legem tuā dilexi. Declinate. Lectio. viij.

Nam sunt nōnulli q̄ ptepta dei nec aure corpis audire dignantur. Et sunt nōnulli q̄ hec quidē corporis aure percipiūt: sed nullo ea mētis desiderio cōplectunt. Et sunt nōnulli q̄ libēter verba dei suscipiūt: ita vt etiā fletib⁹ cōpungant: sed post lachrymarum tps ad iniquitatē redeūt. Hi profecto verba dei nō audiūt: q̄ hec exercere in opere cōtēnunt. Vitā ergo vestrā fratres carissimi āte mētis oculos reuocate. & alta cōsideratiōe ptimescite hoc qđ ex ore veritatis sonat. Propterea vos non auditis: q̄ ex deo non estis. Sed hoc qđ de reprobis veritas loquit / ipi de semetipis reprobi iniq̄s suis operib⁹ ostendūt. Nā sequit. Rñderūt ergo iudei & dixerūt. Nōne bene dicimus nos q̄ samaritanus es tu & demoniū habes? ℟.

In te iactatus sum ex vtero de vētre matris mee deus me⁹ es tu ne discedas a me. Quoniā tribulatio proxima est et non est qui adiuuet. ℣. Salua me ex ore leonis & a cornibus vnicornium humilitatē meam Quoniam. Lectio. x.

Accepta ergo tanta cōtumelia qđ dñs rñdeat audiam⁹. Ego demoniū nō habeo / sed honorifico patrem meū / & vos inhonorastis me. Q̄ enim samaritanus / interpretatur custos / & ipse veraciter custos est / de quo psalmista ait. Nisi dominus custodierit ciuitatem / in vanum vigilant qui custodiunt eam. Et cui per elayam dicitur. Custos qđ de nocte: custos qđ de nocte? Rñdere noluit dñs / samaritanus nō sum: sed ego demoniū non habeo. Duo q̄ppe ei illata fuerāt. Vnū

negauit. ⁊ aliud tacēdo cōsensit. Custos namq; humani generis venerat. Et si samaritanum se nō esse diceret. esse se custodem negaret. Sed tacuit quod recognouit: et patienter repulit qđ fallaciter audiuit dicēs. Ego demoniū non habeo. In quibus verbis qđ aliud q̄ superbia nostra cōfundit: q̄ si exagitata vel leuiter fuerit: atrociores iniurias reddit q̄ accepit. Facit mala que potest: ⁊ minatur que facere non potest. ℟.

In proximo est tribulatio mea dñe. ⁊ nō est qui adiuuet: vt fodiāt manꝰ meas ⁊ pedes meos. libera me de ore leonis. Ut enarrem nomen tuū fratribus meis. ℣. Erue a framea deus aiam meā: et de manu canis vnicā meā. Ut enarrē. ℟. In proximo. Feriale. ℟. Ne perdas cum impiis deus aiam meā: ⁊ cū viris sanguinū vitā meā. Redime me dñe. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo: a viro iniquo libera me. Redime me. ℟. Ne auertas faciē tuā a puero tuo dñe. Mñ tribuloꝝ velociter exaudi me. ℣. Intende aie mee ⁊ libera eā: propter inimicos meos eripe me. Mñ. Hec duo ℟. feriālia semp dñr pariter in vno die: et quotiens dicet de tertio noctur. per ebd̄. de seruitio tpali. ℣. Intēde anime mee et libera eam. ℟. Propter inimicos meos eripe me. Iste ℣. dr quotidie ante laud̄. vsq; ad cenam domini: quando de tempori agitur. ¶ In laud̄. añ.

Iude dñe afflictionē meā: qñ erēctus est inimicus meus. ps. Miserere. ho. xviij. ā. In tribulatiōe inuocaui dñm: et exaudiuit me in latitudine. ps. Cōfitemini. fol. ix. añ. Iudicasti dñe causam aie mee: defensor vite mee dñe deꝰ meus. ps. Deus deus. ho. vij. ā. Popule meus quid feci tibi: aut qđ molestus fui rñde mihi. ps. Bñdicite. ho. vij. ā. Qñ quid redditur pro bono malū: qr foderunt foueā aie mee. ps Laudate. to. vij. Cp.

Hebr. 9. Christus assistens pontifex futurorū bonoꝝ. perampliꝰ ⁊ perfectius tabernaculū non manufactū id est nō huius creatiōis: neq; per sanguinem hyrcoꝝ aut vitulorū: sed per proprium sanguinē introiuit semel in scta eterna redēptione inuenta. hymnus.

Ultra ser q̄ iam peracta tps implens corporis: se volēte natus ad hor passioni deditus: agnus in cruce leuatur immolandus stipite. Hic acetum/fel/arundo/sputa/clauis/lācea/mite corpus pforat̄/sanguis/vnda ꝓfluit: terra ponthus/astra/munmus/quo lauanꝝ flumine. Crux fidelis inter oēs/arbor vna nobilis: nulla silua talē profert/frōde/flore/germie/dulce lignū dulces clauos/dulce pondus sustinet. Flecte ramos arbor alta/tensa laxa viscera/⁊ rigor lētescat ille quē dedit natiuitas vt superni mēbra regis miti tēdas stipite. Sola digna tu fuisti ferre precium seculi: atq; portū ꝑparare nauta mundo naufrago quē sacer cruor perūxit fulsus agni corpore. Gloria ⁊ honor deo. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgētibus i me libera me. ā. Quis ex vobis arguet me de pctō: si veritatē dico: quare vos nō creditis michi: qui est ex deo verba dei audit: propterea vos nō auditis: qr ex deo nō estis. ps. Bñdictꝰ. Oꝝ Muelumus omps deus. ¶ Ad. j. añ. Ego demoniū non habeo: sed honorifico patrē meū dicit dñs. ps. Deus deus meꝰ respi. ho. viij. Ab hac die ⁊ deinceps vsq; ad octa. pasche nō dr ℟. Jesu christe. sed post cp̄. statim dicit ℣. ad vno solo puero ex parte chori: loco nec habitu mutato. ℣. Surge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomē tuū. Hoc eodem modo dr quotidie vsq; ad cenam dñi: qñ de tpali agitur. ¶ Ad. iij. ān. Ego gloriā meā nō quero: est qui querat ⁊ iudicet. ps. Legem pone. ho. xij. Cp̄. Christꝰ assistēs pōtifex. ℟. Erue a framea. Chorus ꝓsequat totū deus aiam meā. Et de manu canis vnicā meā. Clericus. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo: a viro iniquo libera me. Et de. ℣. De ore leonis. ¶ Ad vj. ā. Amē amē dico vobis: si qs sermonē meū seruauerit. morte nō gustabit in eternū. ꝑ. Defecit. f. xij. Cp̄.

Hebr. 9. Sanguis xpi q̄ per spiritū scm

semetipm obtulit immaculatum deo emūdabit cōscientiā nostrā ab opib⁹ mortuis ad seruiendū deo viuēti. ℟. De ore leonis. Chorus prosequat̄ totum. libera me dñe. Et a cornibus vnicor nium humilitatem meam. Clericus. ỽ. Erue a framea deus aiam meam: ⁊ de manu canis vnicam meā. Et. ỽ. Ne perdas cū impiis. ¶ Ad. ir. añ. Abraham pater vester exultauit vt videret diē mcū: vidit ⁊ gauisus est. p. Mirabilia. fo. xiij. Cp̄. Deus. 9

IDeo fratres rps noui testamenti mediator est: vt morte intercedente repromissionē accipiant qui vocati sunt eterne hereditatis. ℟. Principes chorus psequatur totum persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum. ỽ. Letabor ego super eloquia tua. Clericus. ỽ. Quasi qui inuenit spolia multa. Letabor. ỽ⁹. Eripe me dñe ab homine malo. ℟. Et a viro iniquo libera me. ¶ Ad vs̄ añ. Sede a dex. ps. Dixit dñs. fo. xl. Cp̄. Christus assistēs. ℟. Usq̄quo chorus prosequatur totū exaltabitur inimicus meus super me. Respice et exaudi me dñe deus me⁹. Elex. ỽ. Qui tribulant me exultabunt si mot⁹ fuero: ego aūt in mia tua speraui. Respi. Nō dicitur Glia. sed. ℟. reincipiatur. Hoc ℟. dr quotidie ad vs̄ per ebd̄. qñ de tē porali agitur. hymn⁹. Vexilla regis. ỽ. Dederunt in escam meā fel. añ. Amē amen dico vobis antq̄ abrahā fieret ego sum. sustulerunt lapides iudei vt iacerent in ie sum. ihesus autem abscondit se: ⁊ exiuit de templo. ps. Magn̄. Or. Quesumus omps deus. ¶ Feria ij. in passiōe dñi Ad mat. Inuit. Adoremus dñm. Qui nos redemit per crucem. ps. Venite. Hoc inuit. dr quotidie ad matut. vsq̄ ad cenam dñi: qñ de fer. agitur. hy⁹. Pange lingua. Ad nocturn. añ. Dñs defensor. ps. Dñs illuminatio. Et ān. cum suis ps̄is. de nocturn. more solito dr. ⁊ sic fiat in singulis nocturn. quotidie vsq̄ ad cenam dñi qñ fit de fer. Quotidie p hāc ebd̄. dr ỽ. ⁊ ℟. ad matut. lcōm ordinem nocturn. hysto. dñicalis: excepto primo ℟. qō non dr. ita tamen q ℟. feria lia non omittantur. Lectio. j. Hier. 1.

TU ergo accinge lūbos tuos et surge: et loqre ad eos oia q̄ ego ꝓcipio tibi. Ne formides a facie eor: nec enim timere te faciā vultum eor. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatē munitā: et in columpnā ferream/et in murū ereū super oēm terram: regibus iuda ⁊ principibus eius ⁊ sacerdotib⁹ ⁊ omni populo terre. Et bellabunt aduersum te ⁊ nō prevalebunt: qr tecū ego sum ait dñs: vt liberē te. Et factū est verbum dñi ad me dicēs. Uade ⁊ clama in auribus hierusalē dicēs. Hec dicit dñs. Recordatus sum tui miserans adolescētiam tuam ⁊ caritatē desponsationis tue qñ secuta es me in deserto. i terra que nō seminatur. Sctūs israel dño primitie frugum eius. Oēs qui deuorant eum delinquunt: mala venīēt super eos dicit dñs. Hec dicit. Lect. ij.

AUdite verbum dñi domus iuda: ⁊ oēs cognationes domus israel. Hec dicit dñs. Quid inuenerūt patres vestri in me iniquitatis: qr elōgauerunt a me ⁊ ambulauerunt post vanitatem: ⁊ vani facti sunt: ⁊ non dixerunt. Ubi est dñs qui ascendere nos fecit de terra egypti/qui traduxit nos in deserto per terrā inhabitabilē et inuiā/per terrā sitis ⁊ ymaginē mortis/p terrā in qua non ambulauit vir neq̄ habitauit homo. ⁊ induxi vos in terrā carmeli vt comederetis fructū eius ⁊ optima illius. Et ingressi cōtaminastis terram meam: ⁊ hereditatē meam posuistis in abominationem. Hec dicit. Lectio. iij.

SAcerdotes nō dixerunt vbi est dñs ⁊ tenentes legem nescierūt me/ ⁊ pastores prevaricati sunt in me ⁊ prophete prophetauerūt in baal: et ydola secuti sūt. Propterea adhuc iudicio contendā vobiscū ait dñs: ⁊ cum filijs vestris disceptabo. Transite ad insulas cethym ⁊ videte/ ⁊ cedar mittite ⁊ considerate vehementer: ⁊ videte si factum est huiusmodi. si mutauit

gens deos suos/ et certe ipsi non sunt dij. Populus vero meus mutauit gloriam suam in ydolum. Obstupescite celi super hoc/ & porte eius desolamini vehementer dicit dñs. Duo enim mala fecit pplus meus. Me dereliquerũt fontem aque viue & foderũt sibi cisternas dissipatas/ que cõtinere nõ valẽt aquas. In lau. ã. & pi. illius feria. Cp.

hier. i. DOmine demõstrasti mihi et cognoui/ tu ostẽdisti mihi studia eorum. & ego quasi agnus mãsuetus qui portatur ad victimã. hyp. Lustra sex. ℣. Eripe me de inimicis. ãn. In die magno festiuitatis stabat ihesus et clamabat dicens. si quis sitit: veniat ad me & bibat. ps. Benedictus. Oratio.

SAnctifica qs dñe nostra ieiunia: & cunctarum nobis ppitius indulgentiam largire culparũ. Per. Ad. j. añ. Anime impiorũ fremebant aduersum me. & grauatũ est cor meũ super eos. ps. Deus in nomine. fol. ix. Ad. iij. añ. Iudicasti dñe causam aie mee: defensor vite mee domie deus meus ps. Legem po. fo. xij. Capitulum.

Isa. 50. HAciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me: dñe deus auxiliator meus/ & ideo non sum confusus. R. Erue a framea. ℣. De ore leonis. Ad. vj. ãn. Populus meus quid feci tibi: aut quid molestus fui respõde michi. ps. Defecit. fo. xiij. Cp.

Isa. 50. DOmine deus auxiliator meus & ideo non sum confusus/ ideo posui faciem meã vt petrã durissimã & scio qm̃ non cõfundar. R. De ore leonis. ℣. Ne perdas cũ impiis. Ad. ix. ã. Nunquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueam anime mee: ps. Mirabilia. fo. xiij. Capitulum.

hiere. 17. QUonfundãtur qui me persequũtur & non confundar ego: paueãt illi & non paueã ego/ induc super eos diem afflictionis/ & duplici contritiõe contere eos dñe deus noster. R. Principes. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo. Supradictus ordo hym. cp. e. ã. seruetur quotidie vsq; ad cenã dñi. R. & ℣. ad oẽs hos. per ebdo. tantũ dñr. ãn. & cp. vsq; ad cenam dñi in ferialibus diebꝰ tantũ. Ad vesp. ãe. & pi. feriales. cp. Iudicasti dñe. Hoc cpm. dr ad vs. vsq; ad quartam feriã ante pascha/ qñ de feria agitur. R. Tu qui quo. hyp. Vexilla regis prodeunt. ℣. Dederunt in escam meã fel. añ. Si quis sitit veniat & bibat & de ventre eius fluẽt aque viue. ps. Magnificat. Oratio.

DA qs dñe populo tuo spiritum veritatis & pacis. vt te tota mẽte cognoscat: et que tibi placita sunt pia deuotiõe exerceat. Per dominũ.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

hier. 2. VNquid seruus est israel: aut vernaculus? Quare ergo est factus in predã? Super eũ rugiebant leones & dederũt vocem suã/ posuerũt terrã eius in solitudinem/ ciuitates eius exuste sunt/ & nõ est qui habitet in eis. Filij quoq; mẽpheos constupraverunt te vsq; ad verticẽ. Nunqd non istud est factũ tibi qr dereliquisti dñm deum tuũ: eo tẽpore quo ducebat te per viã. Et nunc qd tibi visi via egypti vt bibas aquã turbidam? Et quid tibi cum via assyriorum: vt bibas aquã fluminis? Arguet te malicia tua: & auersio tua increpabit te. Hec dicit dñs. Lectio. ij.

SCito & vide qa malũ et amarũ est reliquisse te dñm deum tuũ: & non esse timorẽ eius apud te: dicit dñs deus exercituũ. A seculo cõfregisti iugum meũ rupisti vincula mea: & dixisti. Nõ seruiã. In omni enim colle sublimi & sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix. Ego aũt plãtaui te vineam electam omne semen verum. Quomodo ergo conuersa es in prauũ vinea aliena? Si laueris te nitro & multiplicaueris tibi herbam borith: maculata es iniquitate tua corã me dicit dñs deus. Hec dicit. Lec. iij.

QUomodo dicis non sum polluta: post baalim non ambulaui vide vias tuas in cõualle. scito qd feceris. Cursor leuis explicãs vias tuas

onager assuetus in solitudine in desi derio aie sue attraxit ventum amoris sui: nullus auertet eam. Oēs qui que runt eum nō deficiēt: in menstruis eius inuenient eam. Prohibe pedem tuū a nuditate ⁊ guttur tuū a siti: ⁊ dixisti. Desperaui: nequaq̄ faciā. Adamaui quippe alienos: ⁊ post eos ambulabo Hec dicit dñs. Tempus meū nondū ad uenit tempus aūt vestrū semper est paratum. ℞s. Benedictus. Oratio.

POstra tibi dñe q̄s sint accepta ieiunia: q̄ nos et expiando gratia tua dignos efficiant: ⁊ ad remedia perducant eterna. Per do. Ad vs. ān. Vos ascēdite ad diē festū hūc: ego nō ascēdam. quia tempus meum nondum aduenit. ℞s. Magnificat. Oratio.

PA nobis q̄s dñe perseuerātem in tua volūtate famulatū: vt i dies nr̄is ⁊ merito ⁊ numero ppls tibi seruiens augeat. ℣. Cfe. liij. fc. j.

Sicut omodo confundit fur q̄n deprehendit: sic cōfusi sunt domus israel: ipi ⁊ reges eorum principes ⁊ sacerdotes ⁊ pphete eorum. dicentes ligno: pater meus es tu. et lapidi: tu me genuisti. Verterunt ad me tergū ⁊ non faciē: et in tpe afflictionis sue dicēt. Surge et libera nos. Vbi sunt dij tui quos fecisti tibi: Surgant ⁊ liberent te in tempore afflictionis tue. Scōm numerū quippe ciuitatum tuarū: erant dij tui iuda. Quid vultis mecū iudicio contendere: Oēs dereliquistis me dicit dñs. Frustra percussi filios vestros: disciplinā non receperūt. Deuorauit gladius vester prophetas vestros: quasi leo vastator generatio vestra. videte verbum dñi. Hec dicit. Lectio. ij.

PVnquid solitudo factus sum israeli: aut terra serotina: Quare ergo dixit ppls meus: recessim⁹ nō veniemus vltra ad te: Nunquid obliuiscitur virgo ornamenti sui: aut spōsa fascie pectoralis sue: Popul⁹ vero meus oblitus est mei: dieb⁹ innumeris. Quid niteris bonā ostendere viā tuam ad querendā dilectionē: que insuper etmalicias tuas docuisti vias tuas: ⁊ in alis tuis inuent⁹ est sanguis aiar̄ pauperū ⁊ innocentū: Nō in fossis inueni eos: sed in oībus q̄ supra memorau. Et dixisti. Absq̄ peccato ⁊ innocēs ego sum: ⁊ ppterea auertatur furor tuus a me. Hec dicit. Lectio. iij.

ECce ego iudicio contendā tecū: eo q̄ dixeris nō peccaui. Quā vilis es facta nimis iterans vias tuas: ⁊ ab egypto confunderis sicut a assur. Nam ⁊ ab ista egredieris et manus tue erunt super caput tuum: qm̄ obtriuit dñs cōfidentiā tuā: ⁊ nihil habebis prosperū. Vulgo dicitur. Si dimiserit vir vroꝛē suā. et recedēs ab eo duxerit virū alterum: nunqd reuertetur ad eā vltra: Nunqd nō polluta ⁊ vitaminata erit mulier illa: Tu aūt fornicata es cū amatoribus multis: tñ reuertere ad me dicit dñs ⁊ ego suscipiā te. Leua oculos tuos in directum: ⁊ vide vbi prostrata sis. Hec dicit dñs. Oues mee vocē meā audiūt: et ego dñs agnosco eas. ℞s. Benedictus. Or.

SAnctificato hoc ieiunio dei tuorum corda fidelium miserator illustra: ⁊ quibus deuotionis prestas affectū: prebe supplicantib⁹ pium benignus auditū. Per. Ad vs. ān. Multa bona opera operatus sum vobis propter q̄ op⁹ vultis me occidere. ℣. Mag. Or.

ADueniat q̄s dñe misericordia tua sperata supplicibus: ⁊ eis celestis munificentia tribuat. quatenus ⁊ recte petenda postulent. ⁊ postulata percipiant. Per. CFeſt. v. Lec. j.

Vitra. j.

IN vijs sedebas expectās eos quasi latro in solitudine: et polluisti terrā in fornicationibus tuis ⁊ i malicijs tuis. Quamobrē phibite sunt stille pluuiarum: ⁊ serotinus imber nō fuit. Frōs mulieris meretricis facta est tibi: noluisti erubescere. Ergo saltē amodo voca me: pater meus dux virginitatis mee tu es. Nunqd irascēris in ppetuum: aut perseuerabis in finē: Ecce

locuta es⁊ fecisti mala: ⁊ potuisti. Hec dicit dñs deus. Lectio. ij.

ET dixit dñs ad me in diebus iosie regis. Nunqd vidisti qd fecerit aduersatrix israel? Abijt sibimet super oẽm montẽ excelsum ⁊ sub oi ligno frondoso: ⁊ fornicata est ibi. Et dixi cum fecisset hec oia ad me conuertere/ ⁊ non est cõuersa. Et vidit p̃uaricatrix sor eius iuda/ qz p̃o eo q̃ mechata esset aduersatrix israel dimisissem eam ⁊ dedissem ei libellũ repudij: et nõ timuit p̃uaricatrix iuda sor eius: sed abijt ⁊ fornicata est etiã ipsa. ⁊ facilitate fornicationis sue cõtaminauit terrã: ⁊ mechata est cũ lapide ⁊ cum ligno. Et in oibus his non est reuersa ad me p̃uaricatrix sor ei⁹ iuda in toto corde suo: sed in mendacio: ait dominus. Lectio. ij.

ET dixit dominus ad me. Justificauit aiam suam aduersatrix israel: cõparatione p̃uaricationis iuda. Vade ⁊ clama sermones istos contra aquilonem: ⁊ dices. Reuertere aduersatrix israel ait dñs: ⁊ non auertã faciem meã a vobis. qz sctũs ego sum dicit dñs: ⁊ nõ irascar in ppetuũ. Tamen scito iniqtatẽ tuã: qz in dñm deũ tuũ p̃uaricata es. ⁊ dispersisti vias tuas alienis sub oi ligno frondoso: et vocẽ meã nõ audisti: ait dñs. ã Quid molesti estis huic mulieri: opus eni bonũ operata est in me. ℟s. Bñdictus. Oro.

PResta q̃s ops deus: vt dignitas cõditionis humane per immoderantiã lauciata: medicinalis parsimonie studio reformet. ℣. Advs ãn. Mittẽs hec mulier in corpus meũ hoc vnguẽtũ: ad sepeliẽdũ me fecit. ℟s. Ma. Or

ESto q̃s dñe p̃opicius plebi tue vt q̃ tibi non placent respuẽtes tuor potius repleãt delectationibus mandatorũ. Per. C Feria. vj. Lec. j.

Hiere. j.

COnuertimini filij reuertentes dicit dñs: qz ego vir vester. Et assumã vos vnũ de ciuitate ⁊ duos de cognatione: ⁊ introducã vos in syon. Et dabo vobis pastores iuxta cor meũ: ⁊ pascẽt vos scientia ⁊ doctrina. Cũq̃ multiplicati fueritis ⁊ creueritis in terra: i diebus illis ait dñs/ non dicẽt vltra archa testamẽti dñi/ neq̃ ascendet super cor neq̃ recordabuntur illius: nec visitabitur/ nec fiet vltra. In tpe illo vocabunt hierusalẽ solium dñi: ⁊ cõgregabuntur ad eam oẽs gentes in nomine dñi in hierusalem: ⁊ non ambulabunt post p̃auitatem cordis sui pessimi. Hec dicit. Lectio. ij.

IN diebus illis ibit domus iuda ad domũ israel: ⁊ venient simul de terra aquilonis ad terrã quam dedi patrib⁹ vestris. Ego aũt dixi. Quõ ponã te in filios: ⁊ tribuã tibi terrã desiderabilẽ: hereditate p̃eclarã exercituum gentiũ? Et dixi. Patrẽ vocabis me/ ⁊ post me ingredi nõ cessabis. Sz quõ si contẽnat mulier amatorẽ suũ: sic contẽpsit me dom⁹ israel dicit dñs Vox in vijs audita est ploratus et vlulat⁹ filiorũ israel: qm̃ iniquã fecerunt viã suã: obliti sunt dñi dei sui. Le. ij.

COnuertimini filij reuertentes ⁊ sanabo auersiões vestras. Ecce nos venimus ad te: tu enim es dñs deus noster. Vere mẽdaces erant colles: ⁊ multitudo montiũ. Vere in dño deo nostro salus israel. Confusio comedit laborẽ patrum nostror ab adolescentia nostra/ greges eor ⁊ armẽta eorum: filios eorũ ⁊ filias eorũ. Dormiemus in confusione nostra/ ⁊ operiet nos ignominia nostra. qm̃ domino deo nostro peccauimus nos et patres nostri ab adolescẽtia nostra vsq̃ ad hanc diẽ/ ⁊ non audiuimus vocem dñi dei nostri. Hec dicit. ãn. Appropiquabat aũt dies festus. ⁊ querebãt p̃ncipes sacerdotũ quõ iesum interficerẽt. sed timebãt plebẽ. ℟s. Benedictus. Oratio.

ORdinibus nostris q̃s domine auxilium gratie tue benignus infunde. vt peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes/ temporaliter potius macteremur q̃ supplicijs deputemur eternis. Per. Advs ãn. Vin-

cipes sacerdotum consilium fecerunt vt ie-
sum occiderent. dicebant autem non in die
festo: ne forte tumultus fieret in populo.
℣s Magnificat. Oratio.

QVncede nobis qs dñe veniã pec
catorum / ⁊ religionis augmen
tum: atq; vt in nobis tua dona multi-
plices / tuis fac mãdatis promptiores
Per. Sabbato. Lectio. j.

Hiere. 4

SI cõuerteris israel (ait
dñs) ad me conuertere
Si abstuleris offendi-
cula tua a facie mea / nõ
cõmoueberis. Et iura-
bis viuit dñs in verita-
te ⁊ in iudicio / ⁊ in iustitia / ⁊ benedicẽt
eum gentes / ipsumq; laudabunt. Hec
enim dicit dñs viro iuda / ⁊ habitato-
ri hierusalem. Nouate vobis nouale
⁊ nolite serere super spinas. Circunci
dimini dño ⁊ auferte preputia cordiũ
vestrorũ viri iuda et habitatores hie-
rusalem / ne forte egrediatur vt ignis
indignatio mea / ⁊ succendatur ⁊ non
sit qui extinguat / propter malitiam
cogitationũ vestrarum. Hec dicit do-
minus. Lectio. ij.

ANnunciate in iuda ⁊ in hieru
salem auditũ facite / loquimi-
ni ⁊ canite tuba / in terra clamate for-
titer ⁊ dicite. Congregamini ⁊ ingre-
diamur ciuitates munitas / leuate si-
gnum in syon. Confortamini nolite
stare / q; malum ego adduco ab aqui-
lone / ⁊ contritionẽ magnã. Ascendet
leo de cubili suo / ⁊ predo gentium se le
vabit. Egressus est de loco suo vt po-
nat terram tuã in desolationẽ. ciuita
tes tue vastabunt / remanentes absq;
habitatore. Super hoc accingite vos
ciliciis / plangite ⁊ vlulate / quia nõ est
auersa ira furoris dñi a vobis. Et erit
in die illa dicit dñs / peribit cor regis ⁊
cor principum / ⁊ obstupescẽt sacerdo-
tes / ⁊ prophete consternabuntur. Et
dixi. heu heu heu dñe deus / ergo ne de
cepisti pplm istum ⁊ hierusalẽ / dicẽs.
par erit vobis / ⁊ ecce peruenit gladi⁹
vsq; ad aiam. Hec dicit dñs. Lect. iij.

IN tempore illo dicetur populo
huic ⁊ hierusalẽ. Ventus vrens
in vijs que sunt in deserto / vie filie po
puli mei non ad ventilãdum ⁊ ad pur
gandum. Spũs plenus ex his veniet
mihi. Et nunc ego: sed loquar iudicia
mea cum eis. Ecce quasi nubes ascen-
det ⁊ quasi tempestas currus eius: ve
lociores aquilis equi ei⁹. Vae nobis qñ
vastati sum⁹. Laua a malitia cor tuũ
hierusalẽ: vt salua fias. Vsq; quo mo-
rabunt in te cogitationes noxie? Vox
enim annunciãtis a dan: ⁊ notum fa-
cientis ydolum de monte effraim. Cõ
citate gentes ecce auditum est in hie-
rusalem custodes venire de terra lon-
ginqua: ⁊ dare sup ciuitates iuda vo-
cem suam. Quasi custodes agrorũ fa-
cti sunt super eã in gyro: q; me ad ira-
cundiam prouocauit ait dñs. Vie tue
⁊ cogitatiões tue fecerunt hec tibi: ista
malitia tua q; amara. quia tetigit cor
tuum. Hec dicit. añ. Desiderio deside-
raui hoc pascha manducare vobiscum an-
teq; patiar. ℣s. Benedictus. Oratio.

PRoficiat qs domine plebs tibi
dicata pie deuotionis affectu.
vt sacris actionibus erudita: q̃to ma
iestati tue fit gratior / tanto donis po-
tioribus augeatur. Per dominum.

DOminica in ramispalmarũ de serui. do. ꝫ festũ annũ 1. A
ciatibis differat vsq; ad. ꝫ. fe. post oc. pasche. ¶ Do. i 2. A
ramispal. de serui. do. ad primas vẽ. q̃ erũt de dñica: ꝫ fiat
solẽnis memoria de annunciatione bẽ marie: licet festũ
loci tuerit. ¶ Do. in ramis. de serui. do. ꝫ festũ sci richar- 3. A
di differat vsq; ad trãslationẽ eius. Feri. 3. de setẽ ambro
sio. Ch. Ecce sacerdos. Feria. 2. dicunt exequie mortuorũ
cũ. ix. lec. ꝫ cũ missa in crastino. ¶ Do. in ramis. de ser. do. 4. A
ꝫ ceteris feriis de ieiunio: ꝫ nihil de martyribꝰ nisi mo.
ad vẽ. ꝫ ad matu. de setã maria. ¶ Do. in ramis. de serui. 5. A
dñicali. Fe. 3. dñr exequie mortuorũ cũ. ix. lect. cũ missa in
crastino. ¶ Do. in ramisp. de serui. dñicali: et fe. annũcia. 1. B
differat vsq; ad. ꝫ. ferią post oc. pasche. ¶ Do. in ramis. de 2. B
serui. dñicali. Fe. 3. dñr exequie mortuorũ cũ. ix. l. cũ missa
in crastino. ¶ Do. in ramisp. de ser. dñicali: ꝫ festũ sancti 3. B
richardi differat vsq; ad trãslationẽ eius. 2. vel. i do. erũt
de festo. et solẽnis mo. de dñica. ¶ Do. in ramisp. de ser. 4. B
dñicali. Fe. 3. dñr exequie mortuorũ cũ. ix. lec. ¶ Do. in ra- 5. B
mispal. de ser. dñicali. Festũ sci georgij differat in. 6. die
mẽsis maij: sed cane de trãslatiõe sci nicolai: q; vbi cele-
brat. tunc festũ sci georgij differat vsq; ad. 11. diem maij.
¶ Do. in ramisp. de ser. do. ꝫ festũ annun. differat vsq; ad 1. C
ꝫ. fe. post oc. pasche. ¶ Do. in ramisp. de ser. do. Fe. 3. dñr 2. C
exequie mortuorũ cũ. ix. le. Festũ sci richardi differat vsq;
ad trãslationẽ. ¶ Do. in ramis. de serui. do. ꝫ festũ sancti 3. C
ambrosij differat in crastinũ. 2. vel. in do. erũt de festo. et
sol. mo. de do. ¶ Do. in ramispalmar. de ser. do. Jn. 4. 4. C
fe. fiat mo. de marty. ad vẽ. et ad matu. de sancta maria.
¶ Do. in ramis. de ser. do. ꝫ festũ sci georgij differat vsq 5. C

1.D ad.s.dic mag. ¶ Do.in ramisp.de ser.do.⁊ festa.setōz dic
2.D ferak vsq; ad trāslationes. ¶ Do.in ramispalmaz de ser.
do.Fc.4.de annūcia.2. vesp.crūt de cena dñi:⁊ solē.mco.
3.D de annūciatione. ¶ Do.in ramis.de seruī.do.⁊ festū san-
cti richardi.differak vsq; ad trāslationem:⁊ festū seti am-
4.D brosij differak vsq; ad fe.3. post oc.pasche. ¶ Do.in ramis.
de ser.do.ad primas vs.que erunt de dñica fiat solemnis
5.D memoria de festō ambrosio. ¶ Do.in ramis.de ser.do.Fc.
3.dūr exequie mortuozum cū.ix.lec. cū missa in crastino.
1.E ¶ Do.in ramis.de ser.do.⁊ festa setōz edwardi:cuthber
2.E ti:⁊ dūdicti differank vsq; ad trāslationē eoz. ¶ Do.in ra
mis.de ser.do.in do.dūr exequie moz.cū.ix.lec.Fc.3.festū
3.E annū.et solē.mco.de ieiunio. ¶ Do.in ramis.de ser.do.⁊
festū seti richardi differatur vsq; ad trāslationē ei⁹.⁊ festū
4.E seti ambrosij differak vsq; ad.3.fe.post oc.pasche. ¶ Do.i
ramis.de ser.do.Fc.3.dūr exequie mozтuoz cū.ix.lec.cum
5.E missa in crastī. ¶ Do.i ramis.de ser.do. Fc.3.dūr exequie
1.H moztuoz cū.ix.lec.et cū missa in crastī. ¶ Do.in ramis.de
2.H ser.do.et festa setōz differank vsq; ad trāslatiōes. ¶ Do.i
ramis.de ser. do.2. vesp.crūt de annūci.et solē.mco.de.do.
3.H ¶ Do.in ramis.de ser.do.et nihil de setō richardo vsq; ad
trāslationem:et festū seti ambrosij differak vsq; ad.3.fer.
4.H post oc.pasche. ¶ Do.i ramis.de ser.do.Fc.3.dūr exequie
5.H moztuoz cū missa in crastī. ¶ Do.in ramis.de ser.do.Fc.
1.G 3.dūr exequie moz.cū missa in crastino. ¶ Do.in ramis.de
ser.do.et festa setōz.ix.lec.differank vsq; ad trāslationē
2.G coz. ¶ Do.in ramis.de ser.do. Festū annū.differak in cra
stinū.et.2. vesp.crūt de annūciatiōe:et solē.mco.de do.Fc.
2.de annū. Fest.3.dūr exequie moz.cum.ix.lec.et cū missa
3.G in crastī. ¶ Do.in ramis.de ser.do.et fest.seti richardi dif-
ferak vsq; ad trāslationem. Fest.4.de setō ambrosio Lp.
Lece sacerdos et solemnis memo.de ieiunio.2. vesp.erunt
de cena dñi.et solemnis memo.de festo. ¶ Do.in ramisp.
4.G de ser.do. Fest.3.dūr exequie.moz. cum missa in crastino.
5.G ¶ Do.in ramis.de ser.do. Fest.3. dicuos exequie moztuo-
rum cum.ix.lec.et cum missa.in crastino.

¶ Dñica in ramispalmaz. Ad vās ā.
Benedictus.ps. Jpm. Capsm.

Phil.2. HOc fratres sentite ī vobis qđ et
in xpo iesu.qui cum i fozma dei
esset non rapinā arbitratus est esse se
equalē deo: sed semetipsum exinanī-
uit fozmam serui accipiens. ℟.
Circundederūt. vts. in evd. prozima
precedēte. Hoc ℟. dz quotidie ad vās.
vsq; ad cenā dñi:nisi in secūdis vespe-
ris huius dñice.hy⁹ Vexilla regis. v.
Dederunt in escā meā fel. añ. Clarifica
me pater apud temetipsum. claritate quā
habui prius cp̄ mūdus fieret. ps. Magni-
ficat. Oratio.

OMps sempiterne deus q̄ huma-
no generi ad imitandū humili-
tātis exemplū saluatozem nostrū car
nem sumere⁊ crucē subire fecisti: con
cede propicius vt patientie ipsius ha-
bere documenta:⁊ resurrectionis cō-
soztia mereamur. Per eūdem. ¶ Ad
matu. Inuita. Ipsi vero non cognoue
runt vias meas. Quibus iurauī ira mea
si introibunt in requiē meam. ps. Venite
hy⁹ Pange lingua. In.s.nock.hec so
la añ. dz super dēs pos.añ. Quid mo
lesti estis huic mulieri? opus enim bonum
operata est in me. ps Beat⁹ vir. Lectio
nes in primo nocē. de prophetia hiere
mie per ordinem legantur. Lectio.s. Hierē.i.
VErbum qđ factū est ad hie-
remiam a dño dicēs. Audi-
te verba pacti hui⁹:⁊ loqmi
ni ad viros iuda⁊ ad habi-
tatozes hierusalē:⁊ dices ad eos. Hec
dicit dñs deus israel. Maledictus vir
qui non audierit verba pacti hui⁹ qđ
precepi patribus vestris i die qua edu
xi eos de terra egypti: de fornace fer-
rea:dicens. Audite vocem meā⁊ facī-
te oīa q̄ precipio vobis:⁊ eritis michi i
populum⁊ ero vobis in deum: vt su-
scitem iuramentū qđ iurauī patrib⁹
vestris daturū me eis terrā fluentē la
cte⁊ melle sicut est dies hec. Hec di. ℟.
In die qua invocaui te dñe dixisti noli ti-
mere. Judicasti causā meā:⁊ liberasti me
de⁹ me⁹. ℣. In die tribulatiōis mee clama
ui ad te quia exaudisti me. Judicasti. Gl.
ET respondi⁊ dixi. Amen dñe.
Et dixit dñs ad me. Vociferare
oīa verba hec in civitatibus iuda⁊ fo
ris hierusalē dicēs. Audite verba pa-
cti huius:⁊ facite illa: q̄ contestās cō-
testatus sum patres vestros i die qua
eduxi eos de terra egypti vsq;ad diem
hanc. Mane consurgens contestatus
sum:⁊ dixi. Audite vocem meam. Et
non audierunt nec inclinauerunt au-
rem suā:sed abierūt vnūsquisq; i pra-
uitatem cordis sui mali. ⁊ induxi sup
eos oīa verba pacti huius: qđ precepi
vt facerent⁊ nō fecerūt. Hec dicit. ℟.
Fratres mei elōgauerūt a me⁊ noti mei
Quasi alieni recesserūt a me. ℣ Amici mei
et prozimi mei. Quasi ali. Lectio.iij.
ET dixit dñs ad me. Inuēta est
coniuratio in viris iuda:⁊ ih̄a-
bitatoz⁹ hierusalē. Reuersi sunt ad
iniquitates patrum suoz̄ prioz̄es: q̄
noluerūt audire verba mea. Et hi er-
go abierūt post deos alienos vt serui-
rent eis. Irritū fecerūt domus israel
⁊ domus iuda pactum meū:quod pe-

pigi cum patribus eorum. Quāobrē hec dicit dñs. Ecce ego inducā sup eos mala de quibus exire non poterūt: et clamabunt ad me ⁊ non exaudiā eos. Et ibunt ciuitates iuda⁊ habitatores hierusalē ⁊ clamabunt ad eos quibus libant: ⁊ non saluabunt eos in tpe afflictionis eorū. Scōm numerū enim ciuitatum tuarū erant dij tui iuda: et scōm numerum viarum hierusalem posuisti aras confusionis aras ad libandum baalim. ℟.

Dominꝰ ihesus ante vi dies pasche venit bethaniā: vbi fuerat lazarꝰ mortuꝰ. Quē suscitauit ihesus. ℣. Cōuenerūt aūt ibi multi iudeorū: vt lazarū viderent. Quē. Repetatur ℟. Dñs ihesus. ℭ In. ij. nocte. ān. Mittens hec mulier in corpus meum hoc vnguentū: ad sepeliendū me fecit. ps. Conserua. fo. iiij. ℣. De ore leonis libera me dñe. Hodie lectiones de sermone beati maximi epi. Lectio iiij.

De sermone eiusdē epi.

Psalmi vicesimi primi q̄ lectus est seriem decursuri: diligēter prius debemus intendere quid in sup scriptione contineat: vt cognita eius origine intelligentiā ipsius facilius cōsequamur: ⁊ manifestato capite possint rectius membra distribui. Inscribitur enim ita. In finē pro susceptiōe matutina: psalmꝰ ipsi dauid. Nisi fallor susceptio matutina solis ortū semper anteuenit: ⁊ priusq̄ orbem radiorum clarus splendor illuminet: matutinum noctiū tenebrarū terminum ponit ac resoluta sensim caliginū cecitate: rebus cunctis facies quedam ac lumē infunditur. Et cū veluti sub vna materie tenebrarū mundus i ꝛfusiōe iacuerit: interueniente matutino diuersa specierum varietate distinguit. Hoc est cum oia ceca ante fuerint. oculi oīm reparantur. Nox enim quodāmodo aufert oculos mundo: aurora restituit. Atq; ita ante matutina susceptione perfruimur: vt glorioſius postmodū solis splendore potiamur. Sed qm̄ sicut dicit apls/ ler spiritalis est: ⁊ spiritalibus spiritalia comparā da sunt: solē hic iustitie arbitror designari. hoc est xp̄m dñm. q̄ nobis ignorātie tenebris ⁊ pctōrum cecitate submersis: celestis doctrine sue lumen infudit. Et quos non habebamus oculos corporis iseruit/ ⁊ velut radios quosdam apostolos suos misit: qui nos de norte teterrima delinquentie liberarēt: ⁊ paulatim resolutis i nobis tenebris pctōrum/ matutina susceptiōe cōsuescerent. vt perfecti facilius possemus tolerare solis ardorē. Hoc est: primū nos p̄ceptis simplicioribus erudirēt quo capaciores efficerent celestium secretorum. Huius itaq; solis iustitie matutino peccatorum caligo tota pmitur: sicut ipse prophetа ait er persona domini. In matutino interficiebam oēs pctōres terre. Hoc est: orientē in nobis sole iustitie q̄ habitaculū dñi sumus: ois cogitatio iniqua subuertitur. Tu autem domine. ℟.

Insurrexerūt in me viri iniqui absq; misericordia quesierunt me interficere et non pepercerunt in facie meā spuere: ⁊ lanceis suis vulneraucrūt me: ⁊ concussa sunt oia ossa mea. Ego aūt estimabā me tanq̄m mortuum super terram. ℣. Et dederūt in escā meam fel: et in siti mea potauerunt me aceto. Ego autem. Lectio. v.

Totus autem hic psalmꝰ digestus est ex persona dñi saluatoris: quippe cum plura de eo in nouo sint posita testamento. Dicit itaq;. Deus deus meus respice in me: ⁊ reliqua. Quare assumpti hois agit causam: vt interrogare quodāmodo videatur dicens. Deus oīm qui es deus meus: cur me dereliquisti? Nihil enī mihi conscius sum. Scōm enim prophetam nesciebat peccatum: nec erat dolus in ore eius. Hec aūt dicit: vt manifestaret propter eos se esse derelictū quorum peccata portabat: ac videntes discerent⁊ nos pro ipso sancto ⁊ iusto mori: cum pro peccato nostro ipse moreretur. Denicq; hac voce in passione vsus est sicut in euāgelio legimus. Heli heli lamazabathani. Hoc est.

Deus meus deus meus quare me dereliquisti? Hac inq̃ voce vsus est: vt qđ prophetia annunciauerat: rei exitus hoc probaret. Et qm̃ sequentia pene manifestata sunt: illum inspiciamus versiculum in quo ait. Ego autē sum vermis ⁊ nō homo. Quare totiꝰ dñs creature vermiculo se voluit comparari? Possumus hoc quidem humilitati primitus assignare (que sanctorū virtus est maxima) sicut moyses ante deū aīal se irrationale profitetur/ dauid se pulicem sepe cōmemorat. Sed magis illud accipiendū puto/ qm̃ vermis nulla extrinsecus admixtiōe alieni corporis: sed de sola ⁊ pura terra procreatur: ideo comparatum domino: quoniam ⁊ ipse saluator de sola et pura maria generatur. ℣.

Noli esse michi domine alienus. parce michi in die mala. cōfundant oēs qui me persequuntur. Et non confundar ego. ỹ. Cōfundant oēs inimici mei. qui quesierūt aīam meam vt auferant eam. Et. Lectio. vj.

Legimus etiam in libris moysi de mana vermiculos procreatos. Digna plane ⁊ iusta comparatio Siquidem de mana vermiculꝰ gignitur: ⁊ dñs xps de virgine procreatur. quin potius ipsam mariā mana direrim: q̃ est subtilis/ splendida/ suauis/ ⁊ virgo. Que velut celitus veniēs: cūctis ecclesiarum populis cibum melle dulciorem defluxit. Quem qui edere ac manducare neglexerit: vitam in semetipso habere nō poterit. sicut ipe dñs ait. Nisi quis manducauerit meā carnem ⁊ biberit meū sanguinem: nō habebit vitam in semetipso. Sed potius ipse cibus in iudicium ei conuertetur: sicut apls dicit. Qui manducat carnem meam ⁊ bibit meum sanguinem indigne iudiciū sibi manducat ⁊ bibit. Qđ filijs israel subtiliter ꝓphetatū est in veteri testamento. Manna enī illis ꝓtra diuina ꝓcepta tractantibus/ vermes effecti sunt: ideſt cōtumacie vltores ⁊ vindices: que similitudo xpm indicat deum. Quem qui suauē cibum ⁊ dulcem potū haurire neglexerit: iudicem patietur. sicut ipse ait. Neq̃ enim pater iudicat quēq̃: sed oē iudicium dedit filio. Qđ autem dicit. Diuiserunt sibi vestimenta mea ⁊ super vestem meā miserunt sortem: hoc factum in euangelio reperimꝰ: q milites quattuor qui crucifixerūt saluatorem/ i quattuor partes eius sibi diuiserunt vestimenta. Vestimentum veroꝰ qđ cōsutū nō erat: ſz erat desup contextum: sorte ꝓceperunt. Que igitur ista vestimenta sunt videamus: q milites/ quod ve etiam vestimentum Vestimenta esse puto prophetias/ vel scripturarū celestiū lectiones: quibꝰ christi dñi annūciatū est sacramētum Quas prophetias vnū canētes ⁊ vnū per oia nūciātes: aduersarij saluatoris: hoc est peruersi heretici qui quotidie in illo tanq̃ milites manus impias ingerūt: hoc p sua sibi diuidūt voluntate. et vnius corporis vestimenta per varia mēbra distribuūt. atq̃ spoliātes dominum: sua falsa dogmata vestiunt. Vestimentū autē eius quod non erat cōsutum: sapiētiā eius celestem possumus approbare: quia erat de superiore cōtextū. Nostra enim sapientia hoc est humana cōsuitur. Assuitur enim cū liberos damus ad studia/ gramaticis/ tradimus/ philosophis eruditoribꝰ: vt sapiētia in illis que non erat acquiratur. Domini autē sapientia non assuta est: non quesita. Nō enim didicit a magistro: sicut ipi iudei dicunt. Quomodo hic litteras nouit: cum non didicerit? Et ipse dicit. Mea doctrina nō est mea. sed eius qui misit me. Hoc est quod ait de superiore cōtextū. Quo vestimēto vel quibus omnibus vestimentis ecclesia catholica semper amicta est: sicut prophetа ait. Astitit regina a dextris tuis: in vestitu deaurato. ℣.

Cogitauerunt autem principes sacerdotū: vt et lazarū interficerent. Propter quē multi veniebant et credebāt in iesum. ỹ. Testimonium ergo perhibebat turba que

Dñica in ramis palmarū.

erat cum eo qñ lazarum vocauit de monumento et suscitauit eū a mortuis. Propter Repetatur ℟. In.iij.nock.añ. Magister dicit tempus meum prope est: apud te facio pascha cū discipulis meis. ℣. Celi enarrāt. ro.v.ō. Ne perdas cū impiis deus aiam meā. Scōm mattheū. xxj.

In illo tpe. Cū appropinquasset Jesus hierosolimis et venisset bethphage ad montē oliueti: tunc misit duos discipulos ꝛ ait illis. Ite in castellū qđ contra vos est: ꝛ statim inuenietis asinam alligatā ꝛ pullum cū ea. Soluite: ꝛ adducite michi. Et reliqua. Omelia bene. bede p̄sbyteri. Mediator dei ꝛ hoim homo xp̄s iesus qui pro humani generis salute passurus de celo descēdit ad terras: appropinquante hora passionis / appropinquare voluit loco passiōis: vt per hoc etiā clarescceret: q; nō inuitus sed spōte pateretur. In asino venire ꝛ a turbis rex appellari ac laudari voluit / vt etiā per hoc eruditus quisq; agnosceret ipsum esse xp̄m quem sic illo vēturum prophetia olim p̄missa signauerat. Ante quinq; dies pasche venire voluit / sicut ex iohannis euangelio didicimus. vt etiam per hoc ostenderet se esse agnum immaculatum: qui peccata tolleret mundi. ℟.

Attende dñe ad me et audi voces aduersariorū meorū. Nunquid redditur pro bono malū: q; foderunt foueā anie mee. ℣. Recordare q̄ steterim in cōspectu tuo vt loquerer pro eis bonū et auerterē indignationē tuā ab eis. Nunquid red. Lec. viij.

Agnus quippe paschalis cuius immolatiōe pp̄s israel est ab egyptiaca seruitute liberat⁹: ante q̄nq; dies pasche ideſt decima luna iussus est tolli. ꝛ quartadecīa luna ad vesperum iussus est immolari: significans eum qui nos suo sanguine erat redēpturus / ante quinq; dies pasche id est hodierno die: magno precedentiū sequentiumq; pp̄lorum gaudio ac laudatione deductus venit in templū dei ꝛ erat quotidie docens in illo. Qui q̄nta demū peracta die / veteris pasche sacramenta eatenus obseruata cōsummauit: ac noui deiceps obseruāda discipulis sacramēta cōtradidit. Egressus in montem olueti tentus est a iudeis: ꝛ mane crucifixus. Ipsa nos die a demoniaca dñatione redemit: qua antiquus ille hebreorum pp̄s per immolationem agni / iugū egyptie seruitutis abiecit. Tu autem. ℟.

Conclusit vias meas inimicus insidiator factus est mihi. sicut leo in abscōdito repleuit ꝛ inebriauit me amaritudine. deduxerunt in lacum mortis vitā meam: ꝛ posuerunt lapides cōtra me. Vide dñe iniquitates illorū: ꝛ iudica causam anie mee defensor vite mee. ℣. Factus sum in derisum oi pp̄lo meo: cāticū corū tota die. Vide. ℣. ix.

Ergo dñs ad instar agni paschalis ante quinq; dies q̄ pati inciperet locum passionis adyt: vt se insinuaret esse illū: de quo p̄dixit isayas. Sicut ouis ad occisionem ducetur: et quasi agnus coram tondēte se obmutescet ꝛ non aperiet os suum. Et paulo superius. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: ꝛ liuore eius sanati sumus. Sed inuidorū corda p̄cipū in cunctis q̄ prouide gessit: eum persequi q̄ in eū credere maluerunt. Et multū miseri vite auctorem morti potius dare: q̄ per eum viuificari studebāt. Verū nos perfidorū cecitate declinata eorum magis exempla q̄ fideliter dñm laudauere sequamur: ꝛ iter eius mysticum mystica interpretatione scrutemur. Asina ꝛ pullus quibus sedēs hierosolymā venit / vtriusq; populi / iudei videlicet ꝛ gentilis simplicia corda designant / quib⁹ ipse p̄sidens queq; a noxia libertate suo frenans imperio: ad visionem superne pacis perducit. Hierosolyma etenim visio pacis interpretatur. Tu autem domine. ℟.

Cum audisset turba qz venit iesus hierosolymã. Cũ ramis palmarũ processerũt ei obuiã. ỽ. Et cũ appropinquasset ad descẽsum mõtis oliueti oẽs turbe gaudentes et deũ voce magna collaudãtes. Cũ. Repetatur ℟. Cum audisset. ℟. Ingrediẽte dño i sanctã ciuitatẽ: hebreorũ pueri resurrectionẽ vite pronũciãtes. Cum ramis palmarũ osanna clamabãt in excelsis. ỽ. Cũqz audissent qz venit iesus hierosolimam: rxierũt obuiã ei. Cũ ra. Hoc predictũ ℟. non ỽ ad has mat. sed ad pces. huius dñice scilz in introitu ecclesie. ỽ. ante lau. Intende anime mee. In lauỽ. ãn. Domine deus auxiliator meus: et ideo nõ sum confusus. ℘s. Miserere. fol. xviij. ãn. Circundãtes circundederunt me/z in nomine domini vindicabor in eis. ℘s. Confitemini. fol. ix. ãn. Iudica causam meam: defende quia potens es domine. ℘s Deus deus. fol. vij. ãn. Confundantur qui me persequuntur: z non confundar ego dñe deus meus ℘s Bñdicite. fo. vij. ãn. Cũ angelis z pueris fideles inueniank triũphatori mortis clamãtes osanna in excelsis. ℘s. Lau. fol. vij. Cp. Hoc fratres sentite. Hyᵐ. Lustra ser. ỽ Eripe me de inimicis.. ãn. Turba multa que cõuenerat ad diẽ festũ clamabat dño: bñdictꝰ qui venit i noĩe dñi osanna in excelsis. ℘s Benedictus. Oz. Omps sempi. deᵉ. Ad. j. ãn. O sanna filio dauid bñdictꝰ qui venit in noĩe dñi rex israel: osanna i excelsis. ℘s. Deus deᵉ meus re. fol. viij. Ad. iij. ãn. Yueri hebreorũ vestimẽta prosternebãt in via: z clamabãt dicẽtes osanna filio dauid: bñdictus qui venit in noĩe dñi. ℘s. Legẽ po. fo. xij. Cp. Hoc fratres. ℟. Fratres mei Chorus psequat totũ elongauerunt a me. et noti mei. Quasi alieni recesserunt a me. Clericꝰ dicat ỽ. Amici mei z prorimi mei. Quasi. Repetatur ℟. Fratres. ỽ. Erue a framea. Ad. vj. ãn. Yueri hebreorũ tollẽtes ramos oliuarũ obuiauerũt dño clamãtes z dicẽtes osanna in excelsis. ℘s. Defecit. fo. xiij. Cpm.

Phil. 2. Humiliauit semetipm xps p nobis factus obediẽs vsqz ad mortem: mortẽ autem crucis. ℟. Attende. Chorus psequat totũ ℟. Clericus ỽ. Recordare. Require hoc ℟. s ad mat. vij. ỽ. De ore leonis. Ad. ix. ãn. Oẽs collaudãt nomẽ tuũ et dicũt bñdictꝰ qui venit in nomine dñi: osanna in excelsis. ℘s. Mirabilia testimonia. fo. xiij. Cpm. Phil. 2.

Deus pater exaltauit xpm suũ: z donauit illi nomen qđ est supoẽ nomẽ. vt in noĩe iesu oẽ genu flectatur celestiũ terrestriũ z infernorũ. ℟. Saluũ me fac. Chorꝰ psequat deus qm intrauerũt aque vsqz ad aiam meam: non auertas faciẽ tuã a me. Qm tribulor craudi me deus meᵉ. Clericus ỽ. Intẽde aĩe mee z libera eã: propter inimicos meos eripe me. Qm. Repetat ℟. ỽ. Ne perdas cũ impiis. Ad vs ãn. Sede a dextris. ℘s. Dixit dñs. fo. xl. Cp. Hoc fratres. ℟. Cogitauerũt. ỽ. Testimoniũ. Repetatur ℟. Hyᵐ. Vexilla. ỽ. Dederunt in escã. ãn. Occurrũt turbe cũ floribꝰ z palmis redẽptori obuiã: z victori triũphãti digna dant obsequia filio dei ore gentes predicãt et in laudẽ chzisti voces tonãt per nubila osanna. ℘s. Magñ. Oz. Ops sempiterne deus. Fes. ij. Inuit. Adoremus. ℘s. Venite. Hyᵐ. Pange lingua. Ad nock. ãn. z ps. fes. ỽ. Erue a framea deus animam meam. Lectio. j.

Tu ergo noli orare pro populo hoc: z ne assumas pro eis laudẽ z orationẽ: qr non exaudiã i tpe clamoris eorum ad me: in tpe afflictiõis eorum. Quid est q dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? Numqd carnes sancte auferent a te malicias tuas in qbꝰ gloriata es? Oliuam vberem pulchram / fructiferam / speciosam / vocauit dominus nomen tuum. Ad vocem loquele grandis: exarsit ignis in ea: z combusta sunt frutecta eius. Et dominus exercituum qui plãtauit te locutus est super te malum p malis domus israel: z domus iuda: q fecerunt sibi ad irritandũ me: libãtes baalim. Hec dicit. ℟. hiere. ii.

q. j.

Feria.iij.ebdo.sancte.

Synagoga pplorũ circundedit me: et nõ reddidi retribuẽtib⁹ mihi mala. Cõfundat dñe nequitia petõrũ ꝛ diriges iustũ. ℣. Judica me dñe scõm iusticiã meã: et scõm innocentiã meã super me. Cõfun. Lectio.ij.

Tu aũt dñe demõstrasti mihi et cognoui: tu ostẽdisti michi studia eor. Et ego quasi agn⁹ mãsuetus q̃ portat ad victimã: et nõ cognoui q⁹ cogitauerũt cõsilia sup me dicentes. Mittamus lignũ in panẽ ei⁹: ꝛ eradamus eũ de terra viuentiũ: et nomẽ ei⁹ nõ memoret̃ ãpli⁹. Tu aũt dñe sabbaoth q̃ judicas iuste ꝛ pbas renes et cor da: videã vltionẽ tuã ex eis: tibi enim reuelaui causam meã. Propterea hec dicit dñs ad viros anathot: q̃ querũt aiam meã ꝛ dicũt. Nõ prophetabis in noie dñi ꝛ non morieris in manib⁹ nostris. Propterea hec dicit dñs exercituum. Ecce ego visitabo super eos: iuuenes morient in gladio. Filij eorum ꝛ filie eor morient in fame: ꝛ reliquie eorum nõ erunt ex eis. Hec dicit. ℟. Opprobrium factus sum nimis inimicis meis: viderunt me et mouerũt capita sua. adiuua me dñe deus me⁹. ℣. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonib⁹ odii circumdederunt me. Adiu. Lect.iij.

Inducã eni malũ sup viros anathot: annũ visitatiõis eor. Justus quidẽ tu es dñe si disputẽ tecũ: verumtñ iusta loquar ad te. Quare via impior prosperat̃? Bñ est oib⁹ q̃ prevaricant̃ ꝛ iniq̃ agũt. Plãtasti eos ꝛ radicẽ miserũt: profectũ ꝛ facũt fructũ. Prope es tu ori eor: ꝛ lõge a renib⁹ eor. Et tu dñe nosti me: vidisti me ꝛ pbasti cor meũ tecũ. Congrega eos quasi gregẽ ad victimã: ꝛ sctifica eos in die occisionis. Vsq̃quo lugebit terra / et herba omnis regiõis siccabit̃? Propter malitiã habitantũ in ea: cõsumptũ est animal et volucre: q̃m dixerũt nõ videbit novissima nostra. Si cũ peditib⁹ currẽs laborasti: quõ contendere poteris cũ equis? Cũ aũt in terra pacis secur⁹ fueris / qd facies i superbia iordanis? Nã ꝛ fratres tui ꝛ dom⁹ patris tui: etiã ipsi pugnauerunt aduersum te. Hec dicit. ℟. Viri impii dixerũt oppr̃imamus virũ iustũ iniuste: et deglutiam⁹ eũ tanq̃ inferi vivum. auferam⁹ memoriã ei⁹ de terra: et de spoliis ei⁹ fortẽ mittam⁹ inter nos. ipsi enim homicide thesaurizauerũt sibi malũ: insipiẽtes et maligni oderũt sapiẽtiã. Et reti facti sunt in cogitatiõib⁹ suis. ℣. Hec cogitauerũt et errauerũt: excecauit enim illos malicia eorum. Et reti. ℣. Intende. In lau.ã.

Hacie meã nõ auerti ab increpãtib⁹ et cõspuentib⁹ in me. ps. Miserere. fo.xviij.ãn. Hramea suscitare aduers⁹ eos q̃ dispergũt gregẽ meũ. ps. Verba. fo.ij.ãn. Hppẽderunt mercedẽ meã triginta argẽteis: quos appreciat⁹ sum ab eis. ps. Deus de⁹. fo.viij.ãn. Inundauerũt aque super caput meũ diri perii invocabo nomẽ tuũ. dñe deus. Cõfiteor. fo. xviij.ãn. Uabia insurgẽtiũ ꝛ cogitatiões eorũ vide dñe. ps. Lau. fo.vij. Ch. Dñe demõstrasti. hy⁹. Lustra ser. ℣. Eripe me de inimicis. ãn. Qõ haberes potestatem in me nisi desuper tibi datũ fuisset. ps. Benedictus. Oratio.

Dasqs ops de⁹: vt q̃ in tot aduersis ex nr̃a infirmitate deficim⁹ intercedẽte vnigeniti filij tui passiõe respirem⁹. Qui tecũ. Ad.j.ãn. Aie improrũ. ps. Deus in noie. Ad.iij. ꝛ ad als hos. dñr ãe. ꝛ ch. sicut in pcedentib⁹ feriis prime ebd. ℟. ꝛ ℣. sicut in dñica palmar. Et sic fiat quotidie vsq̃ ad cenã dñi / qñ de se. agit. Cetera oia sicut in feriis pcedẽtibus prime ebd. ¶ Ad vs ã. Potestatẽ habeo ponẽdi aiam meã et iterum sumendi eã. ps. Mag. Oratio.

Adiuua nos deus salutaris noster. ꝛ ad dñficia recolẽda q⁹ nos instaurare dignat⁹ es: tribue venire gaudentes. P. ¶ Feria.iij. ℣. De ore leonis libera. Lectio.j.

Exclamauerũt post te plena voce. Ne credas eis cũ locuti fuerit tibi in bona. Reliq̃ domũ meã: dimisi hereditatẽ meã: dedi dilectã aiam meã in manu inimicor ei⁹. Facta est

mihi hereditas mea: quasi leo in silua dedit cõtra me vocem: ideo odiui eã. Nunqd auis discolor hereditas mea mihi? Nunqd auis tincta p totũ? Uenite & cõgregamini oẽs bestie terre: p perate ad deuorandum. Hec dicit. ℟. Saluũ me fac. Quere. fo. p̃cedẽti. fr. ij.

PAstores multi demoliti sunt vi neã meã: cõculcauerũt partem meã. Dederũt portionẽ meam desi derabilem in desertũ solitudinis: posue rũt eam in dissipationẽ: luxitq; super me. Desolatiõe desolata est ois terra q̃ nõ est qui recogitet corde. Sup oẽs vias deserti venerunt oẽs vastatores terre: q̃ gladius dñi deuorabit ab ex tremo terre vsq; ad extremũ ei⁹. Non est pax vniuerse carni. Seminauerũt triticũ: & spinas messuerũt. Hereditatem acceperũt: & nõ eis pderit. Cõfun demini a fructib⁹ vestris: ppter iram furoris dñi. Hec dicit dñs aduersum oẽs vicinos meos pessimos: q̃ tangũt hereditatẽ quã distribui pp̃lo isr̃l. ℟. Deus israel prop̃ter te sustinui imp̃rope riũ operuit reuerẽtia faciẽ meã. Extrane⁹ factus sum fratribus meis: & hospes filiis matris mee. Mñ zelus dom⁹ tue comedit me. ℣. Imp̃roperia imp̃roperantiũ tibi ce ciderunt super me. Mñ. Lectio. iij.

ECce ego euellã eos de terra eor & domũ iuda euellam de medio eor. Et cũ euulsero eos: reuertar & mi serabor eor. Et reducã eos virũ ad he reditatẽ suã: & virũ in terrã suam. Et erit. Si eruditi didicerint vias popu li mei vt iurẽt in noie meo viuit dñs. sicut docuerũt pp̃lm meum iurare in baal: edificabunt in medio pp̃li mei. Nõ si non audierint: euellã gentẽ illã euulsiõe & perditiõe. ait dñs. Hec dicit dñs ad me. Uade & posside tibi lumba re lineũ: & pones illud sup lũbos tuos & in aquã nõ inferes illud. Et possedi lũbare iuxta verbũ dñi: & posui circa lũbos meos. Et factus est sermo dñi scõd̃o ad me dicẽs. Tolle lũbare qd̃ pos sedisti qd̃ est circa lumbos tuos: & sur gẽs vade ad euphraten & absconde il lud in foramine petre. Et abij & absco di illud in euphrate: sicut p̃ceperat mihi dñs. Hec dicit. ℟. Dixerunt impii apud se nõ recte cogitan tes. circũueniam⁹ iustũ qm̃ cõtrari⁹ est ope ribus nostris. P̃romittit se scientiã dei ha bere: filiũ dei se noiat et gloriat patrẽ se ha bere deũ. videamus si sermones illius ve ri sint. & si est ver⁹ fili⁹ dei: liberet illũ de ma nibus nostris. morte turpissima cõdẽpne mus eũ. ℣. Tãq̃ nugaces estimati sum⁹ ab illo: & abstinet se a vijs nostris tanq̃ ab immundicijs: et p̃fert nouissima iustorũ P̃romittit. Repetat ℟. Ante laud. ℣. Intende aie mee. ℭIn laud. ãn.

UIde dñe & cõsidera q̃m tribulor ve lociter exaudi me. ps. Miserere. fo. xviij. ãn. Discerne causam meã dñe ab hoie iniquo & doloso eripe me. ps. Iu dica me de⁹. fol. xx. ãn. Ou tribularer clamaui ad dñm: de vẽtre inferi et exaudi uit me. ps. Deus deus. fo. vij. ã. Dñe vim patior rñde p̃ro me: q̃ nescio quid di cã inimicis meis. ps. Ego dixi. fol. xxiij. ãn. Dixerũt impii opp̃rimam⁹ virũ iu stũ qm̃ cõtrari⁹ est operib⁹ nr̃is. ps. Lau date. fo. vij. ℭ Dñe demõstrasti mi chi. hy⁹. Lustra ser. ℣. Eripe me de ini micis meis. ã. Nemo tollet a me animã meã: sed ego pono eã et iterum sumo eam ps. Benedictus. Oratio.

OMnipotẽs sempiterne deus da nobis ita dñice passionis sacra menta peragere: vt indulgentiã per cipere mereamur. P̃er eundẽ. Ad vs ãn. Quotidie apud vos erã in tẽplo do cens & nõ me tenuistis: & ecce flagellatũ du citis ad crucifigẽdũ. ps. Magn̄. Oratio.

TUa nos mia deus & ab oi surre ptione vetustatis expurget: et capaces sancte nouitatis efficiat. P̃.

Hacdie dñr vigilie mortuorum cũ. ir. lec. in cõuentu solẽniter: & cũ missa in crastino: nisi aliquod dupl. festum in quarta fer̃. impedierit: & tunc fiat p̃ce dictũ seruitiũ in aliqua fer̃. p̃cedente istius ebd̃. videlicet in dñica vel in. ij. feria. Et sic compleatur seruitiũ mor tuorum vsq; ad oc. pasche: nisi corpus

forte ꝓsens fuer. vtꝫ. dictū est in. j. do. aduē. dñi ℭ Fe. iiij. ℣. Ne perdas cum impiis. Lectio. j.

ET factū est post dies plurimos dixit dñs ad me. Surge vade ad euphratem: ⁊ tolle inde lūbare qđ ꝓcepi tibi vt absconderes illud ibi. Et abij ad euphratem ⁊ fodi: ⁊ tuli lumbare de loco vbi absconderā illud: ⁊ ecce computruerat lūbare: ita vt nulli vsui aptū esset. Hec dicit. ℟.

Dñs mecū est tanq̄ bellator fortis ꝓpterea persecuti sunt me ⁊ itelligere nō potuerunt dñe ꝓbās renes et corda. Tibi reuelaui causam meā. ℣. Deus deus meus respice in me: quare me dereliq̄sti. Tibi. ℟. ij

ET factū est verbū dñi ad me dicens. Hec dicit dñs. Sic computrescere faciā superbiā iuda ⁊ supbiā hierm multā: ppm istum pessimū q̄ noluūt audire verba mea: ⁊ ambulant in ꝓuitate cordis sui. Abierūtq̄ post deos alienos vt seruirent eis ⁊ adorarēt eos. ⁊ erūt sicut lumbare istud qđ nulli vsui aptum est. Sicut enī adheret lūbare ad lumbos viri. sic aggluti naui mihi oēm domū israel ⁊ oēm domum iuda dicit dñs: vt esset mihi in populū ⁊ in nomē ⁊ in laudē ⁊ in gloriam ⁊ nō audierunt. ℟. Noli esse mihi. Recē re in dñica ramis palmarū. ℣. Lec. ij.

DIces ergo ad eos sermonē istū Hec dicit dñs deus israel. Omis lagūcula implebit vino: ⁊ dicēt ad te. Nunqđ ignoramus: qr omis lagūcula implebitur vino: Et dices ad eos. Hec dicit dñs. Ecce ego implebo oēs habitatores terre huius: ⁊ reges de stirpe dauid qui sedent sup thronū eius ⁊ sacerdotes ⁊ prophetas ⁊ oēs habitatores hierm ebrietate: ⁊ dispergā eos virū a fratre suo: et patres et filios pariter ait dñs. Non parcā ⁊ nō concedā neq̄ miserebor: vt nō disperdam eos. Hec dicit dominus. ℟.

ℭ Ontumelias et terrores passus sum ab eis qui erant pacifici mei ⁊ custodiētes latꝰ meū dicētes. Decipiamus eū et ꝓualeamus illi. sed tu dñe mecū es tanq̄ bellator fortis. cadēt in oppꝓbriū sempiternū ⁊ vindictā in eis qr tibi reuelaui causam meā. ℣. Oēs inimici mei aduersum me cogitabāt mala mihi: verbū iniquū mandauerūt aduersum me dicētes. Dece. Repetat ℟. Cōtumelias. Ante lau. ℣. Inten de aīe mee et libe. ℭ In laud. ān.

LIbera me de sanguinibꝰ deus deꝰ meus: et exultabit lingua mea iusticiā tuā. ꝑs. Miserere. fol. xviij. ān. Contumelias et terrores passus sum ab eis: et dñs mecū est tanq̄ bellator fortis. ꝑs. Te decet. fo. xxb. ān. Ipsi vero in vanū quesierūt aiam meā: introibūt in inferiora terre. ꝑs. Deus deus. fo. vij. ān. Oēs inimici mei audierūt malū meū: dñe letati sunt qm̄ tu fecisti. ꝑs. Exultauit. fo. xxvj. ā. Alliga dñe in vinculis nationes gentiū: et reges eorū in cōpedibus. ꝑs Laudate. fo. vij. Ch. Dñe demōstrasti. Hyꝰ. Lustra ser. ℣. Eripe me de inimicis meis. ān. Symon dormis: non potuisti vna hora vigilare mecum: ꝑs. Benedictus. Oratio.

PResta q̄s oēs deus: vt qui ꝓ nostris excessibꝰ incessanter affligimur: ꝓ vnigeniti tui passionē ludere mur Qui tecum. ℭ Si aliq̄ festū duplex in aliqua ꝑdictaꝝ feriaꝝ istiꝰ ebd̄. cōtigerit: nihilominꝰ ordo feriarū de Rūs ⁊ ān. in lau. ⁊ sup ꝑ. Bñdictus. ⁊ Magn. seruabit in sequēti fer. ⁊ tunc ℟. ⁊ āe sup lau. illius ferie in qua scilicet hmōi duplex festū cōtigerit. in illo anno oīno nō dīr nisi āe. sup psal. Benedictꝰ. ⁊ Magn. q̄ dīr solemniter ad memo. de ieiunio. ℣. tñ ante lectiōes dīr ꝓ ordinē. ℭ Hac die ad vs̄. ⁊ sic vsq̄ ad missam in crastino pulsent cāpane vt in dñicis: ⁊ tunc post pulsationē ad missam nō pulsent vsq̄ ad Gloria in excelsis. in vigilia pasche: nec ab hic vsq̄ ad comple. in eadē vigilia. Luminaria vt in dñicis accendant: oēs āe. super psal. ad has vs̄ in sēba forma incipiantur: ꝓter ān. super ꝑs. Mag. que in superiori gradu incipitur. Ad vs̄. ān. Beatus vir ꝑs. Nisi dñs. ⁊ cete

Isa. 53. re ãe. cũ suis ꝓis. vt in psalterio. Cp. OMnes nos quasi oues errauim⁹ vnusquisq; a via sua declinauit ꝛ dñs posuit i eo iniquitatẽ oim nr̃m oblat⁹ est qr ipse voluit: ꝛ nõ aperuit os suũ. ℟. Circundederũt. vtꝫ. Et dicit

Mutre sed. passionis. in scda forma ab vnõ solo puero ex pte chori: loco nec habitu mutato. Hy⁹. Uexilla regis. v. Dederũt in ꝛ scam ãn. Quanto tempore vobiscũ eram docens in templo. et non me tenuistis: modo flagellatum ducitis ad crucifigendũ. ꝓs. Mag. Ad has vꝫ. nõ intenlet altare: nec ꝓces dicãtur nec fiat ꝓstratio: nec villa fiat memo. ꝓpter solẽnitatẽ cene: nisi aliqõ dupl. fes. hac quarta fer. celebratũ fuerit Sacer. vero executor officij ad oraõnẽ dicẽdã habitu nõ mutato ꝛ absq; cappa ser. ad gradũ chori. cedat: nullis sibi astãtib⁹ ceroferis. sed solo puero sibi librũ cũ lumie more solito ministrãte: qr chor⁹ nõ regit. Or. EXpice qs dñe super hanc familiã tuã: ꝓpter qua dñs noster Jesus xps nõ dubitauit manib⁹ tradi nocentiũ: ꝛ crucis subire tormentũ. Qui tecum. Hec oõ dicat ad oẽs hos. i his trib⁹ dieb⁹ sequẽ. nisi ad cõpl. hac die: ꝛ nisi ad vꝫ. in cena dñi: ꝛ ad vãs. i vigilia pasche. Hac die non dñr vespere de sctã maria in cõuentu: nec cetera q̃ dici solent: nisi tñ seruitiũ dici vsq; in crastinũ post oc. pasche. Si festũ annunciatiõis btẽ marie vel aliqõ aliud fe. dupl. hac die forte ꝛtigerit: lz festũ loci vel dedicatiõis ecclesie fuerit: ibi solẽniter celebrẽt. vespere tũ de feria sup̃adicto mõ dñr: ꝛ solẽ. meo. de fes. Si vero ab hac die vsq; ad oct. pasche aliqõ duplex festũ contigerit: differat vsq; post oc. pasche: ꝛ vbi cõuenient⁹ possit celebrari celebrẽt. scilicet vbi potest habere vtrasq; vꝫ. Ad cõpl. ã. Miserere. ꝓs. Cũ inuocarẽ. Cp. Tu in nobis. ℟. In man⁹ tuas. Hy⁹. Cultor dei memẽto. v. Custodi nos ãn O rex gloriose inter. ꝓs. Nũc dimittis ser. Deide dicuntur tres v. qui sequũt in. ij. forma. Preces ꝛ cetera oia more solito dicunt vtꝫ. absq; ꝓstratione ꝛ sine ꝓ. Miserere. ꝓpter solẽnitatem cene nõ dicitur ꝓs Ad te leuaui. nec abhinc vsq; ad inceptionem hyr Deus omnium.

CFe. v. in cena dñi ad mat. xxiiij. candele ante altare ꝓparẽtur iurta numerum duodecim ꝓphetarũ. ꝛ. xij. apostolorum. ꝛ ante matu. accendantur: quarum singule ad incepl. vnius cuiusq; ãe. ꝛ ℟. extinguãtur qr totide candele sunt quot ãe. ꝛ ℟. in hyr. ꝛ significant crudelitatem indeorum in ꝓphetis ꝛ in apostolis. similiter fiat. in. vj. feria. ꝛ in sabbato. Ad has matu. ꝛ de inceps vsq; in diem pasche non dicitur **Domine labia.** nec **Deus in adiutorium.** neq; inuita. neq; hymnus. sed in superiori gradu incipiatur ãn. sine genuflexione. Hac die ꝓpter solẽnitatẽ cene omnes ãn. vsq; ad laud. in superiori gradu incipiantur. Singuli versiculi a singulis pueris loco nec habitu mutato dicantur. Lectiones vero ꝛ ℟ia cum suis v. iurta ord. clericorum vt in dominicis dicuntur. **Gloria patri.** tamen omnino taceatur vsq; ad vesper. in vigilia pasche: nisi post septem psalmos penitentiales in die cene: et post officium misse illius diei: si episcopus celebrauerit. CIn f. noctur. ãn.

Feria. v. in cena dñi.

3 Elus domus tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrantiũ tibi ceciderũt super me. ℣. Saluũ me fac. ij. fo. rrvj. ān. Huertãtur retrorsum ⁊ erubescant: qui cogitant mihi mala. ℣. Deus in adiutoriũ. fo. rrvij. ā. Deus meus eripe me de manu pctõris. ℣. In te dñe speraui. ij. fo. rrvij. v. sine neuma dicant et rñdeant. v. Exurge domine. Et rñdeat his trib⁹ noctib⁹ hoc mõ. Et iudica causam meam. Sequat Pater noster. ⁊ Aue maria. Non dicit Et ne nos. nec clerici accipiãt benedictionẽ ante lectiões. In his trib⁹ noctib⁹ tres prime lec. de lamẽtationib⁹ hieremie fiãt que a singulis tribus pueris p se cantantibus legantur hoc modo.

Lamenta. in. Hie.

Quomõ sedet sola ciuitas plena popło: facta ẽ quasi vidua: dña gẽtiũ. Princeps prouinciarũ facta est sub tributo. Beth. Plorãs plorauit in nocte ⁊ lachrime ei⁹ in maxillis eius. Nõ est qui cõsoletur eã: ex oibus caris eius. oẽs amici eius spreuerunt eã: ⁊ facti sunt ei inimici. Et cum hac clausula terminent tres prime lectiones hac nocte et in duab⁹ noctib⁹ sequentibus videlicet hoc mõ Hierm hierm: conuertere ad dñm deũ tuũ. ℟. In mõte oliueti oraui ad patrẽ. Pater si fieri põt: trãseat a me calix iste. spũs quidẽ prompt⁹ est: caro aũt infirma. Fiat voluntas tua. v. Verũtamẽ nõ sicut ego volo: sz sicut tu vis. Fiat volun. Lectio. ij.

Migrauit iudas ppter Symel. afflictionẽ et multitudinẽ seruitutis: habitauit inter gentes nec inuenit requiẽ. Deleth. Oẽs psecutores eius apprehẽderũt eã: iter angustias. Vie syon lugẽt: eo q nõ sint q veniant ad solẽnitatẽ. Oẽs porte ei⁹ destructe sacerdotes ei⁹ gemẽtes. Virgines ei⁹ squalide: ⁊ ipa oppressa amaritudine Hc. Facti sunt hostes eius: i capite/inimici illi⁹ locupletati sunt/q2 dñs locutus est super eã/propter multitudinẽ iniquitatum eius. Paruuli eius ducti sunt in captiuitatem: ante faciẽ tribulantis. Hierusalem. ℟.

Tristis est aia mea vsq ad mortẽ. sustinete hic ⁊ vigilate mecũ. nũc videbitis turbã que circũdabit me. Vos fugã capietis: et ego vadã immolari pro vobis. v. Ecce appropinquabit hora ⁊ filius hois tradet in manus pctõrum. Vos. Lectio. iij. 2

Egressus est a filia syõ omis decor ei⁹: facti sunt principes ei⁹ velut arietes nõ inuenientes pascua: et abierunt absq fortitudine ante faciẽ subsequẽtis. Zai. Recordata est hierusalẽ dierũ afflictiõis sue: ⁊ preuaricationis oim desiderabiliũ suorũ q habuerat a dieb⁹ antiqs. cũ caderet pplus ei⁹ in manu hostili: ⁊ nõ esset auxiliator. Heth. Peccatũ peccauit hierusalẽ. propterea instabilis facta est. Oẽs q glorificabãt eã spreuerũt illã: q2 viderunt ignominiã eius. Teth. Sordes eius in pedib⁹ eius: nec recordata est finis sui Depolita est vehemẽter: nõ habẽs2solatorẽ. Vide dñe afflictionẽ meã: quñ erectus est inimicus. Hierusalem. ℟. 3

Ecce vidim⁹ eũ nõ habentẽ speciẽ neq decorem. aspectus eius i eo nõ est. hic pctã nostra portauit: et pro nobis dolẽs. Ipse aũt vulneratus est propter iniquitates nr̃as. Cuius liuore sanati sum⁹. v. Vere lãguores nostros ipse abstulit: ⁊ infirmitates nostras ipse portauit. Cuius. Repetat ℟. Ecce. In. ij. nocte. ā. Liberauit dñs pauperẽ a potẽte: ⁊ inopẽ cui nõ erat adiutor. ℣. Deus iudiciũ. fo. rrvij. ā. Cogitauerũt impii et locuti sunt nequitiã: iniquitatẽ in excelso locuti sunt. ℣. Quã bonus. fo. rrviij. ā. Exurge dñe ⁊ iudica causam meã. ℣. Ut quid de⁹ fo. rrviij v. Deus me⁹ eripe me. ℟. De manu peccatoris. Tres medie lect. de expositiõe psalmi fiãt: ⁊ legant sine Jube. ⁊ sine pronunciatione Et ne nos. Lec. iiij.

De expositõe. Augustini epi.

Exaudi de⁹ oronẽ meã cũ tribuloz: a timore inimici eripe animã meã. Nouerit sanctitas vra dilectissimi/caput vẽm esse dñm ihesũ xp̃m: oẽs q illi coherẽtes mẽbra esse illius capitis. Eiusq vocẽ iã habetis notissimã qñ nõ ex solo capite: sz etiã ex corpore loquitur. Dicam⁹ ergo ⁊ nos. Exau-

di deus oratione meam cũ tribulor: a timore inimici eripe aiam meam. Se uierũt inimici i martyres. Quid orabat ista vox corporis xpi: Hoc orabat vt eruerent ab inimicis: & nõ eos possent occidere inimici. Non dicat Tu aũt. sed ex vbis lectiõis finẽ faciãt. ℟. Vn⁹ ex discipulis meis tradet me hodie. ve illi per quẽ tradar ego. Melius illi erat si natus non fuisset. ℣. Qui intingit mecũ manũ in parapside: hic me traditurus est i manus peccatorũ. Melius. Lectio. v.

ERgo exauditi non sunt q̃ occisi sunt: & deseruit deus cõtritos corde seruos suos: & sperantes in se despexit: Absit. Exaudiebant ergo & occidebant: & tñ ab inimicis eruebãtur Ergo hoc orat vox martyrũ. A timore inimici eripe aiam meã. Nõ vt me non occidat inimicus: sed vt nõ timeã occidentẽ inimicũ. Erue a timore inimici & subde timori tuo. Nõ timeã eũ qui corpus occidit: sed timeã eũ q̃ habet potestatẽ & corpus & aiam mittere in gehennã ignis. Nõ enim a timore volo esse immunis: sed a timore inimici liber: sub timore dñi seruus. ℟.

4 Iudas mercator pessimus osculo petiit dñm. ille vt agnus innocẽs nõ negat iude osculũ. Denariorũ numero christũ iudeis tradidit. ℣. Auaricie ebriatus veneno: dum sitit lucrum: peruenit ad laqueũ. Denariorum. Lectio. vj.

PRoteristi me a conuentu malignantium: a multitudine operantium iniquitatẽ. Jam ad ipm caput nostrũ intueamur. Multi martyres talia passi sunt: sed nihil sic elucet quõ caput martyr. Ibi melius intuemur: q̃ experti sunt. Protect⁹ enim est a multitudine malignantiũ ptegẽte se deo: ptegẽte carnẽ suã ipo filio & homine quẽ gerebat: q̃ fili⁹ hois ẽ & fili⁹ dei. Fili⁹ dei ppt formã dei: fili⁹ hois ppter formã serui habẽs in potestate ponere aiam suã: & iterũ recipe eã. ℟

6 Una hora nõ potuistis vigilare mecum qui exhortabamini mori pro me. Vel iudã non videtis quõ nõ dormit sed festinat tradere me iudeis. ℣. Dormite iã & requiescite: ecce appropinquabit qui me traditur⁹ est. Vel iudam. Repetat ℟. Una. ℭ In iij. noct. ãn. Dixi iniquis: nolite loqui aduersus deum iniquitatem. ℘s. Confitebimur. ko. xxviij. ã. Terra tremuit & quieuit: dum resurgeret in iudicio deus. ℘s. Notus in iudea. ko. xxviij. ãn. In die tribulationis mee: deũ exquisiui manibus meis. ℘s. Voce mea. j. ko. xxviij. ℣. Homo pacis mee. ℟. Ampliauit aduersum me supplantationẽ. Tres vltime lectiones de epistola pauli supradicto modo legantur & terminẽtur. Lec. vij.

HRatres: conuenientibus vobis in vnũ: iã nõ est dñicã cenaz manducare. Unusquisq; enim suã cenã p̃sumit ad manducandũ. Et alius quidem esurit: alius aũt ebri⁹ est Nunqd domos nõ habetis ad manducãdũ et bibẽdum: aut eccliam dei contẽnitis & confunditis eos q̃ nõ habẽt: Quid dicã vobis: Laudo vos: i hoc nõ laudo. ℟ 7

Seniores ppli cõsiliũ fecerũt vt iesum dolo tenerẽt et occiderẽt. Cũ gladiis & fustib⁹ exierũt tãq̃ ad latronẽ. ℣. Cõgregauerũt iniquitatẽ sibi: & egrediebãt foras. Cũ. l. vij

EGo enim accepi a dño quod & tradidi vobis: quõ dñs iesus in qua nocte tradebat accepit panem: & gratias agẽs fregit & dixit. Accipite & manducate: hoc est corp⁹ meũ qd̃ p vobis tradet hoc facite: in meã cõmemorationẽ. Similit & calicẽ: postq̃ cenauit dicẽs. Hic calix nouũ testamẽtũ ẽ in meo sanguine. Hoc facite quotiẽscunq; sumitis: i meã cõmemorationẽ. Quotiẽscũq; enim mãducabitis hũc panem & calicem bibetis: mortem dñi annunciabitis donec veniat. ℟.

O iuda q̃ dereliquisti cõsiliũ pacis & cũ iudeis cõsiliat⁹ es: triginta argenteis vendidisti sanguinẽ iustũ. Et pacis osculũ ferebas quã i pectore nõ habebas. ℣. Os tuũ abundauit malicia: et lingua tua cõcinnabat dolos. Et pacis. Lectio. ix.

ITaq; q̃ cũq; mãducauerit hunc panẽ vel biberit calicẽ dñi indigne: reus erit corpis & sanguinis dñi.

De expositõe pauli.

Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat: et de calice bibat. Qui enim manducat & bibit indigne: iudi cũ sibi mãducat & bibit: nõ diiudicãs corpus. dñi. Ideo inter vos multi in firmi & imbecilles: & dormiunt multi. Quod si nosmetipos diiudicaremus. non vtiq; iudicaremur. Dum aũt iu dicamur a dño corripimur: vt non cũ hoc mundo damnemur. ℟.

Reuelabunt celi iniquitatẽ iude et terra aduersus cũ cõsurget. & manifestũ erit pec catum illius in die furoris dñi. Cũ eis qui dixerunt dño deo recede a nobis scientiam viarum tuarũ nolumus. ỽ. In diem per ditionis seruabitur: & ad diem vltionis du cetur. Cũ eis. Repetatur ℟. Reuelabũt Et non dicatur ỽ. ante lau. sed statim inchoetur ãn. super laud. & similiter i duabus noctibus sequẽ. Oẽs vero ãe. super laud. in. ij. forma incipiãtur: p ter añ. super ps. Benedicitus. q̃ in su periori gradu incipitur. ℂ In lau. ã.

Iustificeris dñe in sermonibus tuis & vincas cum iudicaris. ps. Miserere. fo. xviij. ãn. Dñs tãq; ouis ad vi ctimã ductus est: & nõ aperuit os suũ. ps. Dñe refugiũ. fo. xxxij. ãn. Contritũ est cor meũ in medio mei: cõtremuerũt oia ossa mea. ps. Deus deꝰ meus. fo. vij. ã. Exhortatꝰ es in virtute tua: & i refectiõe ctã tua dñe. ps. Cantemus. fo. xxx. ãn. O blatus est q̃ ipse voluit: & pctã nostra ipse portauit. ps. Laudate. fol. vij. Du iste ps. canit: lumẽ vbi videri nequeat abscõdat. Finita ãn. sup lau. oia lumi naria p ecclesiã extinguant. ãn. Tra ditor aũt dedit eis signũ dicens: quem oscu latus fuero ipse est tenete eũ. ps. Benedi ctus Et ab excellẽtiore ps̃ona ãn. p̃dic ta incipiat. Sicq; ps. Bñdictꝰ & cete ra oia q̃ sequunt: i tenebris dicant. Fi nita. ãn. post. ps. Bñdictꝰ duo clerici de. ij. forma ante altare ad chorũ con uersi: habitu nõ mutato dicãt tribꝰ vi ribus. Kyrieeleyson Deinde duo dyaco ni de. ij. forma habitu nõ mutato: an te introitũ chori stãtes ad altare 2uer si dicãt. Dñe miserere. Chorꝰ plequat. Christus dñs factus est obediẽs: vsq; ad mortẽ. Itẽ duo clerici ante altare vna vice dicãt. Christe eleyson. Postea duo seniores ante gradũ chori stantes: ha bitu nõ mutato ad altare cõuersi: di cãt ỽ. Qui passus aduenisti propter nos Itẽ clerici ante altare dicãt Christe el. Itẽ seniores dicãt versum. Qui expan sis in cruce manibꝰ: traxisti oia ad te secula Itẽ clerici ante altare dicãt. Christe el. Itẽ seniores dicãt ỽ Qui prophetice p̃ psisti: ero mors tua o mors. Itẽ dyaconi ante introitũ chori dicãt. Dñe miserere. Chorꝰ plequat Christus dñs. vtꝫ. Itẽ clerici ante altare tribꝰ vicibus dicãt. Christe el. vtꝫ. Deinde ante introitũ chori dicãt. Dñe miserere. Chorꝰ prose quat. Christus dñs. vtꝫ. Quo finito: vnus puerulus cũ sincera voce dicat hũc ỽ. ex parte chori ad altare conuersus hoc modo. Mortẽ aũt crucis. Tũc pro sternant se oẽs & vnusquisq; p se dicat. Pater noster. & Aue maria. deide bini et bini dicãt ps. Miserere. sine Glia. cũ oratione Respiceq̃s dñe. silr privatim si ne. Dñs vobis. a si or. & sine Orem. sed cũ Qui tecũ. & sine Dñs vobiscum. & si ne Bñdicamus dño post or. Et seniore pcutiẽte manu sup libr̃ tribꝰ vicibꝰ: oẽs surgant osculãdo formulas: & lu men p̃ferat. Hac die ad hos. nõ pster nãt se clerici i choro ppter solẽnitatẽ cene: nisi post mat. tm̃. vt supradictũ est. Ad. j. & ad alias hos. nõ dicat Deꝰ in adiutoriũ. nec hymꝰ. sed statim post Pater noster. incipiat in superiori gradu ãn. Christus factꝰ est pro nobis obediens vsq; ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. ps. Deꝰ i noie. ps. Beati immaculati. ps. Retri bue. Finitis psal. absq; Glia pri. tota dicat ãn. qua dicta absq; Kyrie el. & hy mnis sine psal. Miserere. propter solẽ nitatẽ cene dicat lacer. Dñs vobiscũ. & Oremꝰ. Cũ oratione. Respice q̃s dñe. cũ nota more dñicali: ita 2 summãdo ho ras. Qui tecũ & cũ Dñs vobiscũ. & Be nedicamꝰ dño. Hic ordo seruetur ad oẽs hos. huiꝰ diei: scz ad primã/terciã/ser tã & nonã. Finita oratione: post primã i

trent capſm: ℣ lect. ℣ tabula moze ſoli to legank ℣ poſt pzimã lec. ſcz de marti rologio dicat ſacerdos v. Pzecioſa eſt i zſpectu dñi. cũ hac oõne. Sctã maria mater ℣ cetera cũ. Dñs vobiſ. ℣ Bñdicam⁹ dño. Et ſic capſm quotidie finiak vſqz ad oct. paſche. excepto q̃ i ſexta feria ℣ in ſabbõ ſctõ paſche nõ eatur i capitulũ: tabula tñ quotidie. Hac die hoza. iij. vj. ℣. ix. in chozo ante miſſam dicantur: cantãdo ſupzadicto modo. ¶ Veſpere etiã hac die ſimul in chozo feſtiue cantank. ſine Deus in adiutorium. ℣ ſine. Gkiapſi. ℣ ſine regimine chozi. Cãtata cõione: incipiak in ſupe rioze gradu hoc modo vt ſequik. ãn.

Alicẽ ſalutaris accipiã: ℣ nomẽ dñi inuocabo. ℘s. Credidi ppter. fo. xlj. ãn. ¶ ũ his qui oderunt pacẽ erã pacific⁹: cũ loquebar illis ipugnabãt me gratis. ℘s. Ad dñm cũ tribularer. fol. xlj. ãn. Ab hoib⁹ iniquis libera me dñe. ℘s. Eripe me dñe. fo. xlviij. ã. ¶ uſtodi me a laqueo quẽ ſtatuerũt mihi: et a ſcãdalis operantiũ iniquitatẽ. ℘s. Dñe clamaui fo. xlviij. ã. ¶ õſiderabã ad dexterã et videbam: et nõ erat qui cogноſceret me. ℘s. Voce mea. ij. fol. xlviij. Finitis ãis. et ℘is. ſtatim incipiak ãn. ¶ enãtib⁹ autẽ accepit ieſus panẽ: benedixit ac ffregit: dedit diſcipulis ſuis. ℘s. Magñ. His itaqz peractis: dicat ſacer. ad ppłm conuerſus. Dominus vobiſcum. ℣ Ozemus. deinde poſt communionem.

Refecti vitalib⁹ alimẽtis q̃s dñe de⁹ noſter: vt qõ tpe noſtre mozталitatis exequimur: immozталitatis tue munere zſequamur. Per. moze ſolito. qua finita: dictoqz Dñs vobiſcũ. a ſacerdote: dicat dyacon⁹. Benedicamus dño. Si vero eps celebzauerit: dicat dyaco. Ite miſſa eſt. ℣ ſic miſſa ℣ veſpere ſimul finiank. Poſt pzandiũ peractis his q̃ ad mãdatũ ptinẽt: choz intrẽt: ℣ cõpk. ſine nota ſecrete dicãt. In primis ab executoze officij inchoek. ã. Chriſtus factus eſt. ℘s. Cũ inuocarẽ. ℘s In te dñe ſperaui. ℘s. Ecce nunc. ℘s. Nũc dimittis. Poſt pſal. finitos ſine Gkia: tota dicak ã. deinde dicat ſacer. Dñs vobiſcũ. Ozem⁹. Oz. Reſpice q̃s dñe. ℣ terminek cum Qui tecũ. ℣ Dñs vobiſ. ℣ Benedicamus dño. Et ſic compleatur totum ſeruitium huius diei.

¶ Feria. vj. in die paraſceues ad mak. ℣ in ſabbato ſctõ paſche: idem modus ℣ ozdo in ãis. incipiendis ℣ lectionib⁹ legendis: ℣ v. ℣ R. cum ſuis verſib⁹ cãtandis ſeruetur per oia: qui in pzima nocte. Ita tñ q̃ incipiente ſenioze pzimam ãn. in. j. nock. oẽs pzoſtrationes faciant: oſculãtes formulas reſurgẽdo. ſiſr fiat in inceptione pzime ãn. ſuper laud. ℣ ad vnũquemqz verſi. niſi i ſabbato ante pzonunciationem euãgelij tantum. ¶ In. j. nock. ãn.

Aſtiterunt reges terre ℣ pzincipes cõuenerunt i vnum: aduerſus dominum ℣ aduerſus rp̃m eius ℘s. Quare fre. fo. ij. ãn. Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea ℣ ſuper veſtem meã miſerũt ſorte. ℘s. Deus deus me⁹ re. fo. viij. ãn. Inſurrexerunt in me teſtes iniqui: et mentita eſt iniquitas ſibi. ℘s Dñs illuminatio. fo. xviij. v. Diuiſerunt ſibi. R. Veſtimenta mea. Tres pzime lec. de lamẽtatio-

nibus hieremie cantando supradicto modo legantur. Lectio.j.

MAnū suā misit hostis Joth. ad oia desiderabilia eius: qz vidit gentes ingressas sanctuariū suū: de quibus pceperas ne intrarent in ecclesiam tuam. Caph. Dis popul⁹ eius gemens z querens panem: dederūt pciosa quecz pro cibo ad refocillandam aiam. Vide dñe z considera: qñ fact⁹ sum vilis. Lamech. O vos oēs qui transitis per viam: attendite z videte si est dolor sicut dolor me⁹ qñ vindemiauit me vt locutus est dñs in die furoris sui. Hierusalē hierūm. ℟. Omnes amici mei dereliquerūt me et pcenaluerūt insidiātes mihi. tradidit me quē diligebā: et terribilibus oculis plaga crudeli percutientes. Aceto potabant me. ℣. Et dederunt in escam meam fel: et in siti mea. Aceto. Lectio.ij.

DE excelso misit ignē in ossib⁹ meis: z erudiuit me. Expandit rete pedibus meis: conuertit me retrorsum. Posuit me desolatam: tota die merore confectā. Nun. Vigilauit iugū iniquitatum mearum in manu eius: cōuolute sunt z imposite collo meo. Infirmata est virtus mea: dedit me dñs in manu: de qua non potero surgere. Samech. Abstulit oēs magnificos meos dñs de medio mei: vocauit aduersum me tempus: vt conteret electos meos. Torcular calcauit dominus: virgini filie iuda. Hierusalem hierusalem. ℟. Tradiderunt me in manus impiorum: z inter iniquos proiecerunt me: et non pepercerunt aie mee: congregati sunt aduersum me fortes. Et sicut gygantes steterūt contra me. ℣. Astiterunt reges terre: et principes cōuenerūt in vnū. Et sicut. Lect.iij.

IDcirco ego plorās z oculus meus deducens aquam: qz longe factus est a me cōsolator cōuertens aiam meam. Facti sunt filij mei perditi: qñ inualuit inimicus. Phe. Expandit syon manus suas: z nō est qui consoletur eam. Justus est dñs: qz os eius ad iracundiā prouocaui. Audite ergo vniuersi ppli z videte dolorem meum. Virgines mee z iuuenes mei: abierūt in captiuitatem. Coph. Vocaui amicos meos z ipi deceperūt me. Sacerdotes mei z senes mei in vrbe consumpti sunt: qz quesierūt cibū sibi vt refocillarent aiam suā. Hierusalem hierusalem. ℟. Caligauerunt oculi mei a fletu meo: qz elongatus est a me qui consolabatur me. Videte oēs populi si est dolor similis sicut dolor me⁹. ℣ O vos oēs qui transitis per viam: attendite et videte. Si est. Repetatur ℟. Caligauerūt. ℂ In.ij.nocc̄.ā. Vim faciebāt qui querebant aiam meā. ps. Dñe ne in furore.ij.fo.xvij.ā. Cō fundantur et reuerecātur qui querunt animam meam vt auferant eam. ps. Expectans.fo.xx.ān. Alieni insurrexerunt in me: et fortes quesierunt aiam meam. ps. Deus in nomine.fo.ix.v. Ab insurgēt⁹ in me. ℟. Libera me dñe. Tres medie lectiones de expositiōe psalmi supradicto modo legantur. Lect.iij.

EXacuerunt tanq̄ gladium linguas suas: intenderūt arcum rem amarā. Judei enim propterea iesum dederunt iudici pylato: vt quasi ipsi a morte eius viderent immunes. Nam cū dixisset eis pylatus vos eum occidite: responderunt. Nobis non licet interficere quēq̄. Iniquitatē factoris sui: i iudicē hoiem refundere voluerunt. Sed nunquid deū iudicē fallebant? Non plane. ℟. Vinea mea electa ego te plantaui. Quomodo cōuersa es in amaritudinem: vt me crucifigeres et barrabam dimitteres. ℣. Ego quidē plātaui te vinea mea electa oē semen verum. Quomodo. Lectio.v.

QUod fecit pylatus in eoipso qđ fecit aliquantulum particeps fuit. sed in comparatione iudeorum multo ipse innocētior. Institit enim quātum potuit: vt illum ex eorum manibus liberaret. Nam propterea flagellatum produxit ad eos. Non plequendo iesum flagellauit: sed illorū furori

ſatisfacere volens. vt vel ſic iam mite
ſcerent ⁊ deſinerẽt eum velle occidere
cum flagellatũ viderent. Sed illi exa
cuerunt vt gladiũ linguas ſuas: cla-
mantes crucifige crucifige. ℟.
5 Tanq̃ ad latronem exiſtis cũ gladiis et
fuſtibus compꝛehẽdere me: quotidie apud
vos eram in tẽplo docens: et nõ me tenui-
ſtis: et ecce flagellatum ducit⁹ ⁊. Ad crucifi
gendũ. ℣. Fili⁹ quidẽ hois vadit ſicut ſcri
ptum eſt de illo: ve aũt homini illi per quẽ
tradetur. Ad. Lectio.vj.
6 NOn eſt pꝛetermittẽdũ q̃ quidã
euãgeliſta dicit hoꝛa ſexta cru-
cifixũ dñm: ⁊ quidã hoꝛa tercia. Etiã
incipiente hoꝛa ſexta dicitur pylatus
ſediſſe p tribunali. ⁊ reuera qñ leuat⁹
eſt dñs in lignũ: hoꝛa ſexta erat. Sed
alius euangeliſta intuens animũ iu-
deoꝛum: qꝛ volebãt ſe immunes vide-
ria moꝛte dñi: narrando eos oſtendit
reos dicẽs dñm hoꝛa tertia crucifixũ.
Conſiderantes autẽ oꝛdinẽ lectionis
quanta agi potuerunt: cũ apud pylа-
tum dñs accuſaretur vt crucifigeret:
inuenim⁹ hoꝛã tertiã eſſe potuiſſe qñ
illi clamauerũt. crucifige crucifige. ℟
6 Ieſum tradidit impius ſummis pꝛinci-
pibus ſacerdotũ et ſenioꝛib⁹ ppli. petrus
aũt ſequebatur a longe. Ut videret finem
℣ Et ingreſſus eſt in atrium pꝛincipis ſa-
cerdotum. Ut. Repetatur ℟. Ieſum.
℄ In. iij. nocł. ãn. Ab inſurgentib⁹ in
me libera me dñe qꝛ occupauerunt animã
meã. ℘s. Eripe me. j. ſo. xxviij. ãn. Dõ
ge feciſti notos meos a me: traditus ſum ⁊
non egrediebar. ℘s Dñe deus ſalutis.
ſo. xxxij. ãn. ℄ aptabunt in aiam iuſti: ⁊
ſanguinẽ innocentem condẽnabunt. ℘s.
Deus vltionum. ſoł. xxxij. ℣. Locuti
ſunt aduerſum me. ℟. Lingua doloſa.
Tres vltime lectiões de epła pauli ſu
pꝛadicto modo legantur. Lectio. vij:

De epiſtola ſpauli.

HFratres/feſtinemus ingredi in
illam requiẽ: ne in idipm quis
incidat incredulitatis exemplũ. Viu⁹
eſt enim ſermo dei ⁊ efficax: ⁊ penetra
bilioꝛ omni gladio ancipiti ⁊ pꝛingẽs
vſq̃ ad diuiſionem aie ac ſpũs compa
gũ quoq̃ ⁊ medullarũ ⁊ diſcretoꝛ co-
gitationum ⁊ intentionũ coꝛdis: ⁊ nõ
eſt vlla creatura inuiſibilis in conſpe
ctu eius. Oia aũt nuda ⁊ aperta ſunt
oculis eius: ad quẽ nobis ſermo. ℟.
Barrabas latro dimittitur: et innocens 7
chꝛiſtus occiditur. nã ⁊ iudas armiductoꝛ
ſceleris qui per pacẽ didicit facere bellum.
Oſculando tradidit dñm ieſum chꝛiſtum.
℣ Ecce turba et qui vocabatur iudas vẽit
et dũ appꝛopiquaret ad ieſũ. Oſcu. ł. viij
HAbentes ergo pontificem ma-
gnum qui penetrauit celos Je
ſum filiũ dei: teneamus cõfeſſionem.
Non enim habemus pontificẽ qui nõ
poſſit cõpati infirmitatibus noſtris:
tentatum aũt per oia pꝛo ſimilitudi-
ne abſq̃ pctõ. Adeamus ergo cum fi-
ducia ad thꝛonum gr̃e eius vt miam
conſequamur ⁊ gratiã inueniamus: i
auxilio opoꝛtuno. ℟.
Velum templi ſciſſum eſt et ois terra tre 8
muit. latro de cruce clamabat dicens. Me
mento mei dñe dum veneris in regnũ tuũ
℣ Amen dico tibi qꝛ hodie mecum eris in
paradiſo. Memento. Lectio. ix.
OMnis namq̃ pontifex ex homi-
nibus aſſumptus: pꝛo hoib⁹ cõ-
ſtituitur in hisq̃ ſunt ad deum: vt offe
rat dona ⁊ ſacrificia pꝛo peccatis. Qui cõ
dolere poſſit his qui ignoꝛant ⁊ errãt
qñ ⁊ ipſe circundatus eſt infirmitate
Et pꝛopterea debet quẽadmodũ ⁊ pꝛo
ppło: ita et pꝛo ſemetipſo offerre pꝛo
peccatis. Nec quiſq̃ ſumat ſibi honoꝛem
ſed qui vocatur a deo tanq̃ aaron. ℟
Tenebꝛe facte ſunt dum crucifixiſſent ie- 9
ſum iudei. Et circa hoꝛã nonã exclamauit
ieſus voce magna deus meus vt quid me
dereliquiſti? Et inclinato capite emiſit ſpi-
ritum. tunc vnus ex militibus lancea lat⁹
eius perfoꝛauit: et cõtinuo exiuit ſanguis
et aqua. ℣ Cum ergo accepiſſet ieſus acc-
tum: dixit cõſummatũ eſt. Et inclina. Re-
petatur ℟ Tenebꝛe. ℄ In lau. ãn.
PRoꝛio filio ſuo non pepercit de⁹.
ſed pꝛo nobis oibus tradidit illum
℘s. Miſerere. ſo. xviij. ãn. Anxiat⁹ eſt
in me ſpũs me⁹: in me turbatũ eſt coꝛ meũ.

ps. Dñe crandi. ij. fo. xxxiiij. ān. Nit latro ad latronē: nos quidem digna factis recipimus: hic aūt quid fecit: memēto mei dñe dum veneris in regnum tuū. ps. Deꝰ deus meus. fo. vij. ān. Dum cōturbata fuerit aia mea. dñe misericoꝛdie memoꝛeris. ps. Dñe audiui. fo. xxxiij. ā. Memento mei dñe deus dum veneris i regnū tuum. ps. Laudate. fo. vij. ā. Posuerūt super caput eius causam ipsius scriptā Jesus nazarenus rex iudeoꝛum. ps. Benedictus. Finita ā. super psal. Benedictus. oꝛdo de pꝛecedēti nocte seruet cum his tribus ỽ. scilicet Agno mitti basia cui lupus dedit venenosa. ỽ. Vita in ligno moꝛitur: infernus et moꝛs lugēs spoliatur. ỽ. Te qui vincti voluisti: nosq; a moꝛtis vinculis eripuisti. Jta tñ q; in fine oꝛationis. Respice q̄s dñe: nō dicatur Qui tecū. nec in sabbato. Hac die conueniant clerici ad ecclesiam et horas diei sub silentio in choꝛo hoc modo dicant. Ad. j. incipiat sacer ā. Chꝛistus factus est. et interim vna in choꝛo fiat genuflexio osculando foꝛmulas. ān. Chꝛistus factus est ps. Deus in nomine. ps. Beati immaculati. ps. Retribue. Finitis psal. sine Gloꝛia patri tota dicatur ān. deinde dicatur Pater noster ⁊ Aue maria. in pꝛostratiōe cum psal. Miserere. sine Glia. ⁊ statim sequatur oꝛo in pꝛostratiōe: sine Dñs vobiscū. ⁊ sine Oꝛemꝰ. sic inchoando Respice q̄s dñe. sine Qui tecū. ⁊ sine Dominus vobiscū. ⁊ sine Benedicamꝰ dño. Et sic surgant oēs a pꝛostratione: osculantes foꝛmulas. Hic modus seruetur ad oēs hos. scilicet ad pꝛimā / terciam / sextā / ⁊ nonam hac die ⁊ in sabbato in vigilia pasche. Jta tamē q; in inceptiōe cuiuslibet hoꝛe. dicitur Pater noster. Post psal. vlq; post oꝛationē fiat pꝛostratio super foꝛmulas surgēdo / ealoē osculādo. Similiter fiat ad completoꝛium huius die. Ad pꝛimā non eatur in capitulum hac die: nec in sabbato i vigilia pasche: nec vlla lectio de martiꝛologio legatur. tamen ỽ. Pꝛeciosa est. cū oꝛatione Sācta mariadicatur ⁊ finiatur cū Dñs vobiscū. et. Benedicamꝰ. loco nec habitu mutato. Vesperas etiā hac die nō cantādo sed pꝛiuati dicēdo: alternatim a choro stādo coꝛam altari dicant hoc modo. ān. Calicem. ps. Credidi pꝛopter. ⁊ cetere. āe. cum suis spal. vt in die cene. ⁊ ā. super psal. Magn̄ scilicet Cenantibus. Que tamē omnia pꝛiuatim dicantur. Finita ā. post psal. Mag. dicatur Pater noster. ⁊ Aue maria. deinde ps. Miserere similiter pꝛiuatim sine Glia. in pꝛostratione. Quo finito statim dicat sacerd. in audientia ⁊ sine tota: Oꝛ. Respice q̄s domine. sine. Dñs vobiscū. ⁊ sine Oꝛemus. ⁊ sine Qui tecū. Et sic missa ⁊ vespere simul finiatur: non dicitur Benedicamꝰ. nec Ite missa est. Ad compl'. incipiat sacerdos ā. Chꝛistus factus est. ⁊ interim cū toto choꝛo fiat genuflexio ā. Chꝛistus factus est. ⁊ cetera oia fiant sicut in die cene: sine Dñs vobiscū. et sine Oꝛemꝰ. sed post psal. ⁊ ān. dicit Pater noster. ⁊ Aue maria. ⁊ ps. Miserere. sine Glia patri cum pꝛostratione et sic finiatur cōpl'. sacerdote dicēte. Oꝛ. Respice q̄s dñe sine Dñs vobiscū. ⁊ sine Oꝛemus. ⁊ sine Qui tecū. et sine Benedicamus. et sic compleatur seruitiū huius diei.

¶ Sabbato in vigilia pasche. ad matuti. senioꝛe incipiente. ān. omnes se pꝛosternent. In. j. nocl. ān.

IN pace in idipsum doꝛmiam et requiescam. ps. Cum inuocarem. fo. ij. ān. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sancto tuo. ps. Dñe q̄s habi. fo. iiij. ā. Caro mea requiescet in spe. ps. Conserua. fo. iij. ỽ. In pace in idipm. ℟. Doꝛmiā et requiescā. Tres pꝛime lectiones de lamentationibus hieremie cantande supꝛadicto modo legantur. Lectio. j.

De lamentationiꝰ hieremie.

CAi comparabo te Aleph. vl' cui assimilabo te filia hierusalem: cui exequabo te et cōsolaboꝛ te virgo filia syō. Magna enim velut mare ⁊tritio tua quis medebitur tui. Beth. Pꝛophete

tui viderũt tibi falsa ⁊ stulta: nec aperiebant iniquitatẽ tuam. vt te ad penitentiam prouocarẽt. Gimel Viderunt autem tibi assumptiones vanas et eiectiones. Plauserũt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilauerunt et mouerunt capita sua super filiam hirlm. Hierusalem. ℟. Sepulto dño signatum est monumentũ voluentes lapidẽ ad hostium monumẽti. Ponentes milites qui custodirẽt illud. ℣. Ne forte veniant discipuli eius ⁊ furentur eum ⁊ dicant plebi surrexit a mortuis. Ponentes. Lectio. ij.

Decit dñs que cogitauit: ⁊ pleuit sermonẽ suũ quẽ ꝑceperat a diebus antiquis. Destruxit ⁊ non pepercit: ⁊ letificauit sup te inimicum: ⁊ exaltauit cornu hostiũ tuorum. He. Clamauit cor eorũ ad dñm: super muros filie syon. Deduc quasi torrentẽ lachrymas per diẽ ⁊ ꝑ noctẽ. Nõ des requiẽ tibi: neq; taceat pupilla oculi tui. Hierusalem. ℟. Recessit pastor noster fons aque vive ad cuius transitum sol obscuratus est. nam ⁊ ille captus est qui captiuũ tenebat primũ hoiem. Hodie portas mortis et seras pariter saluator noster disrupit. ℣. Ante cuius conspectũ mors fugit: ad cuius vocẽ mortui resurgũt videntes aũt eum porte mortis confracte sunt. Hodie. Lectio. iij.

Iacuerunt in terra foris zai. puer ⁊ senex. Virgines mee ⁊ iuuenes mei ceciderunt in gladio: interfecisti in die furoris tui/ percussisti nec misertus es. Joth. Vocasti quasi ad diẽ solẽnem qui contererent me in circuitu/ ⁊ non fuit in die furoris dñi qui effugeret ⁊ relinqueretur. Quos eduaui ⁊ enutriui/ inimicus meus ꝯsumpsit eos. Vetustã fecit pellem meam ⁊ carnẽ meã/ ꝯtriuit ossa mea. Lamech Edificauit in gyro meo/ ⁊ circundedit me felle ⁊ labore. In tenebrosis collocauit me: quasi mortuos sempiternos. Hierusalem hirlm. ℟. Agnus dei christus imolatus est pro salute mundi nam de parentis protoplasti fraude facta condolens qñ pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignum tunc notauit: damna ligni vt solueret. ℣. Christus factus est pro nobis obediens vsq; ad mortem: mortem aũt crucis. Dãna. Repetatur. ℟. Agnus dei. ¶ In. ij. nocte. ãn. Eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie. ꝑs. Dñi est terra. fol. ir. ãn. Credo videre bona dñi: in terra viuentiũ ꝑs. Dñs illumina. fol. riiij. ãn. Dñe abstraxisti ab inferis aĩam meã. ꝑs Exaltabo te. j. fo. xv. ℣. Tu aũt dñe. ℟. Miserere mei. Tres medie lectiões de quodam sermone beati pauli. Lect. iiij.

Admonet nos dilectissimi tanta ista ⁊ tam sancta solẽnitas: exhortari nos ad vigilandũ ⁊ orandũ Dimicat enim fides nostra in hui⁹ seculi nocte: ne interiores oculi nostri in nocte cordis obdormiant. In qđ malum ne incidamus: oremus illa voce qua legimus ⁊ dicam⁹ deo nostro. Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiã in morte neqñ dicat inimic⁹ me⁹ prevalui aduersus eum. ℟. Sicut ouis ad occisionẽ ductus est: ⁊ dñ male tractaret non aperuit os suũ. tradit⁹ est ad mortẽ. Ut vivificaret pplm suũ. ℣. Ipse aũt vulneratus est propter iniquitates nostras: attritus est propter scelera nostra. Ut. Lectio. v.

Hic ille inimic⁹ est qui aduersus dñm nostrũ iesum xpm ilanos iudeos velut propria arma ⁊ vasa cõmouit: sed non prevaluit aduersus eũ Visi sunt sibi quidẽ prevaluisse carnales inimici sed spũalis in eis superat⁹ est hostis. Victima enĩ munde carnis immũdus vict⁹ est spũs. ⁊ eoipso quo inflammauit hoies palã facere qđ voluit: occulte passus est ipse qđ noluit. Nam xpm occidendo sanguinem fudit: quo reuiuiscerẽt quos occidit: sed nec illum possidet in mortuis. Sociatos quippe doluit resurgentes: quib⁹ voluit sociare morientem. ℟. Ecce quõ moritur iustus ⁊ nemo percipit corde. viri iusti tolluntur et nemo considerat. a facie iniquitatis ablatus est iustus.

Et erit in pace memoria ei⁹. ℣. In pace factus est locus eius: et in syon habitatio ei⁹. Et erit. Lectio. vj.

HUius ergo morte fratres in ista vita celebram⁹: cuius vitā post istā mortē expectam⁹. Ergo humilitate nostra humilitatē dñi in memoriā reuocemus: humilit⁊ vigilemus: humiliter oremus: pijssima fide: firmissima spe. feruentissima caritate cogitantes qualem nostra claritas habitura sit diem: si nostra humilitas noctem vertat in diem. Deus itaq; q̄ dixit de tenebris lumen claresce: claresc at in cordibus nostris vt aliquid intus sise faciamus: quale in domo hac orationis accensis luminarib⁹ fecim⁹ habitaculū vero dei nostrā scilicet cō scientiā: iustitie luminaribus exornemus nō autem nos. sed gratia dei nobiscum. ℟.

6 Hierusalem luge et exue te vestibus iocū ditatis: induere cinere et cilicio. Quia in te occisus est saluator israel. ℣. Deduc quasi torrentē lachrimas per diem et noctem: et non taceat pupilla oculi tui. Quia. Repetatur ℟. Hieru. ℭIn. iij. nocte. á. De⁹ adiuuat me: et dñs susceptor est anie mee. ℣s. Deus in noie. to. ix. ān. In pace factus est locus eius: et in syon habitatio ei⁹. ps. Notus in iudea. to. xxviij. a. Factus sum sicut homo sine adiutorio iter mortuos liber. ps. Dñe deus sal. tot. xxxij. ℣. Collocauit me. ℟. In obscuris. Hic nō fiat genuflexio propter pronunciationem euangelij. ⁊ pronuncietur sine titulo: hoc modo.

VEspe aūt sabbati que lucescit in prima sabbati venit maria magdalene ⁊ altera maria: videre sepulchrum. Et reliqua. Lamen titulus de omelia pronuncietur more soli to fit. Omelia bene. bede presbyteri.

VIgilias nobis hui⁹ sacratissime noctis licut ex lectiōe euāgelica fratres

kīsti audiuimus: resurrectio dñi ⁊ saluatoris nr̄i dedicauit. Juste eteni hāc pro eius amore vigilijs celebremus ⁊ hymnis: q̄ pro nostro amore in ea dormire in morte: ac de morte voluit excitari. Nam sicut aplūs ait: mortuus est propter delicta nostra: ⁊ resurrexit propter iustificationem nostram. ℟. 7

VIulate q̄si virgo plebs mea ⁊ vlulate pastores in cinere et cilicio. Qr̄ veniet dies domini magna ⁊ amara valde. ℣. Vlulate pastores ⁊ clamate: aspergite vos cinere. Quia. Lectio. viij.

QUod autē in lectione euangelica dictum est: qr̄ mulieres sancte vespere sabbati que lucescit in prima sabbati venerūt videre sepulchrū ita intelligendum est. qr̄ vespere quidem venire ceperint: sed lucescēte mane in prima sabbati ad sepulchrum peruenerūt. Id est vespere aromata quibus corpus dñi vngere desiderabant parauerunt: sed parata vespere aromata mane ad sepulchrū detulerunt. Quod matheus quidē brevitatis causa obscuri⁹ posuit: sed euangeliste alij quo ordine sit factū euidēti⁹ oñdūt. ℟ 8

Estimatus sum cū descēdentib⁹ in lacum Fact⁹ sum sicut hō sine adiutorio iter mortuos liber. ℣. Posuerūt me i lacu inferiori: i tenebrosis et i vmbra mortis. Fact⁹. k. ix.

SEpulto namq; sexta feria dño reuerse a monumēto mulieres parauerūt aromata q̄ diu operari licebat: ⁊ sabbato quidem siluerunt secundum mandatū sicut lucas aperte designat. Cum aūt transisset sabbatum vespere q; aduenīte tps operādi redisset: mox prompte ad deuotionem emerūt q̄ minus parauerāt aromata (sicut marc⁹ cōmemorat) vt venientes vngerent eum. Et valde mane vna sabbatorum veniūt ad monumentum: orto iam sole. ℟.

O vos oēs qui trāsitis per viā attēdite ⁊ videte. Si est dolor similis sicut dolor me⁹ ℣. Attendite vniuersi ppli et videte. Si.

ORepetat ℟. O vos oēs. In lau. á.

Mors ero mors tua: morsus tuus

ero inferne. ps. Miserere. fol. xviij. ān. Attendite vniuersi populi et videte dolorem meū. ps Bonū est conf. fo. xxxiij ān. O vos oēs qui trāsitis per viā: attendite et videte si est dolor sicut dolor meus. ps. Deus deus. fo. vij. ān. Hportā inferi erue dñe aiam meā. ps. Egō dixi. fo. xxiij. ān. Plangent eum quasi vnigenitum: quia innocens dominus occisus est. ps. Laudate. fol. vij. ān. Mulieres sedentes ad monumentum: lamētabantur flentes dominum. ps. Benedictus. Kyrieeleyson. Et cetera omnia sicut in prima nocte dicātur. et etiā v. Hortē aūt crucis excepto q̄ fine oīonis no dicat hac die Qui tecum. Hac die ornetur ecclesia solemniter per oia sicut in festis principalibus: exceptis ymaginibus ⁊ crucibus que non discooperiantur vsq; post resurrectionem dominicam in die pasche: quia cū christo surrexerunt oēs sancti. Hore diei scilicet prima. iij. vj. ⁊. ix. priuatim dicuntur hac die: sicut in. vj. feria in die parasceues. Officium hui⁹ diei sic incipiatur quatenus post horam. ix. dictam: missa dicatur. Sacerdote sic dicēte: Pax domini sit semper vobiscum. ⁊ choro respondente: Et cum spū tuo. non dicatur. Agnus dei: nec pax detur: sed facto interuallo ad vās. sine regimine chori alta voce in superiore gradu incipiatur ān. Alleluya. iiij. ps. Laudate dominum oēs gen. Finito psal. cū Gloria patri. et Sicut erat: tota dicit ān. Deinde statim ab excellētiore pso-na ex parte chori incipiat ā. Vespere autem sabbati que lucescit in prima sabbati: venit maria magdalene et altera maria videre sepulchrum all'a. ps. Magn̄. cum Gloria. et Sicut. Dicta ān. ad cōplēdum omne seruitiū huius diei: dicat sacerdos ad populū conuersus: Dñs vobiscum. ⁊ reuersus ad altare dicat. Oremus. Post communio.

SPiritum in nobis dñe tue caritatis infunde. vt quos sacramētis paschalibus satiasti: tua faciaspietate concordes. Per dñm nostrum iesum ⁊c. In vnitate eiusdem spi. ⁊ cetera more solito: ⁊ postea iterū dicat sacerdos. Dominus vobiscum. deinde dicat dyaconus. Ite missa est. Et chorus respondeat Deo grās. Et sic missa et vespere simul finiantur. Cōpletorium hac die hoc modo dicatur Pulsatis signis bina vice: incipiat sacerdos. Deus in adiutorium meum intē de cum Glia. ⁊ cetera more solito: sine Cōuerte nos. ān Alla. iij. vtr̄s. ad vās et incipiat in superiori gradu. ps. Cū invocarem. ps. In te dñe speraui. ps. Ecce nunc. ps. Nūc dimittis. Et dicūtur hi ps. predicti sub vna voce. nullū psal. exaltādo. Quod etiam obseruatur quotidie vsq; ad oct. pasche: ad cōple. Finitis psal. cū Glia patri: tota dicitur. ān. Deinde dicit. Dñs vobiscū. ⁊ Oremus. cum Or̄ scilicet Spiritum in nobis. cum Dñs vobiscū. ⁊ Benedicamus dño. sine alleluya. Et ab executore officij hec oia dicunt. ¶ Et sciē dū est q; hec oratio. Shm. dicitur quotidie. ad compl. vsq; ad octa. pasche.

CEreꝰ paschalis a tempore quo illuminatur: ardebit continue vsq; post comple. in die pasche. Itē ardebit per tres dies sequentes: ad mat. missas/ vesperas/ ⁊ cōpl. Itē in die sabbati et in dominica in octa. pasche: sicut in predictis tribus diebꝰ. Item in festo annūciationis beate marie: si in tempore pasche celebratum fuerit/ et in festo inuentionis sancte crucis: sicut in predictis primis tribus diebus Item in festo ascensionis domini ad matu. missam/ et vtrāsq; vās. et comple. Item in festo apostolorū philippi ⁊ iacobi/ ⁊ sancti marci euangeli. et in omnibus dominicis ad missam tātū. Et in die veneris: videlicet in crastino ascēn. domini. dictus cereꝰ paschalis mane deponetur.

¶ In die pasche et per totā ebd. totū seruitiū fiat de sole 1. ☞
nitate se. ¶ In die pas. et p ebd. totū ser. fiat de se. et fest. 2. ☞
sci richardi differat vsq; ad trāsl. etc. et se. s. ambrosij differat vsq; ad. 3. se. post oct. pas. ¶ In die pas. et p ebd. totū 3. ☞
ser. fiat de sol. fest. s nihil de mārt. ¶ In die pas. s p ebd. 4. ☞
totū ser. de se. s nihil de. s. alphego. ¶ In die pas. s p ebd. 5. ☞
totū ser. de se. s nihil de. s. vitale. Fel. sci georgij differat

Sab. in vigilia pasche.

vsq; ad.9. dic maij. Fe. bo. s. marci dicitur vsq; ad. 11. dic
1.B maij. ℣ In die pas. ℟ p cbd. totū ser. de sol. fe. ℟ festū ānū.
2.B dicitur vsq; ad. 5. fe. post oc. pas. ℣ In die pas. ℟ p cbd. to-
tum ser. de sol. fe. ℟ nichil de s. richardo: ℟ fe. s. ambrosij dic
3.B itur vsq; ad. 2. fe. post oc. pas. ℣ In die pas. et p cbd. totū
4.B ser. de sol. fe. ℣ In die pas. ℟ p cbd totū ser. de sol. fe. ℟ fe.
5.B s. gregorij dicitur vsq; in. 4. fe. post oc. pas. ℣ In die pas.
et p cbd. totū ser. de sol. fe. et fe. s. gregorij dicit. vsq; ad. 9.
die maij et fe. s. marci dic. vsq; ad. 11. dic maij. Cū vbi cele
brat trās. s. nicolai: tūc fe. gregorij dic. vsq; ad. 11. dic maij
1.C et fe. s. marci dic. vsq; ad. 13. dic maij. ℣ In die pas. totum
2.C ser. de solē. fe. et nichil de s. richardo. ℣ In die pa. totū ser.
3.C de solē. et fe. s. ambrosij dic. vsq; ad. 3. fe. post oc. pas. ℣ In
4.C die pas. totū ser. de solē. fe. et nichil de marci. ℣ In die pas.
totū ser. de solē. fe. et fe. s. gregorij dic. vsq; ad. 11. dic maij.
5.C ℣ In die pas. et per cbd. totū ser. de sol. fe. et nichil de. s. di
cale. Fe. s. marci dic. vsq; post. 11 dic maij. Fe. vero apl̄oꝝ
1.D iacobi et philippi dic. vsq; ad. 13. dic maij. ℣ In die pa. et
per cbdomā. de solem. fest. et fest. annunciationis dicitā
2.D tur vsq; ad. 3. fe. post octa. pasc. ℣ In die pasc. et p cbd. de
solem. fe. et fest. s. ambrosij dic. vsq; ad. 3. fe. post octa. pasc.
3.D ℣ In die pas. et p cbd. de sol. fest. ℣ In die pasc. et cbd. de
4.D sol. fe. et nichil de martyr. ℣ In die pa. et p cbd. de sol. fe. et
5.D nichil de. s. alphego: et fe. s. gregorij dic. ad. 19. dic aprilis: et
1.E fe. s. marci dic. vsq; ad. 5. dic maij. ℣ In die pas. et p cbd. de
2.E sol. fe. et fe. annū. dic. vsq; in. 3. fe. post. oc. pasc. ℣ In die
pas. et octava cbd. et nichil de. s. richardo. et fes. s. ambrosij.
3.E dic. vsq; ad. 3. ferū post. oc. pa. ℣ In die. pas. et p cbd. de
4.E sol. fe. ℣ In die pas. et p cbd. de sol. fe. ℣ In die pasc. et p
5.E cbd. de sol. fe. et fe. s. gregorij dic. vsq; ad. 8. diem maij: et fe.
1.F s. marci dic. vsq; ad. 13 diem maij. ℣ In die pa. et p cbd.
2.F de sol. fe. et fe. annū. dic. vsq; ad. 9. diem aprilis. ℣ In die
pas. et p cbd. de sol. fe. et nichil de. s. richardo et fe. scti amb.
3.F dic. vsq; ad. 3. fe. post oc. pa. ℣ In die pas. et p cbd. de sol.
4.F fe. ℣ In die pas. et p cbd. de sol. fe. ℣ In die pas. et p cbd.
5.F de sol. fe. et fe. scti gregorij dic. vsq; ad. 9. diem maij. et festū
1.G scti marci dic. vsq; ad. 14. diem maij. ℣ In die pas. et p
cbd. de sol. fe. et fe. annūcia. dic. vsq; ad. 6. diem aprilis.
2.G ℣ In die pas. et p cbd. de sol. fe. et fe. scti ambrosij dic. vsq;
3.G ad. 9. diem aprilis. ℣ In die pas. et p cbd. de sol. fe. ℣ In
4.G die pas. et p cbd. de sol. fe. et nichil de. s. alphego. ℣ In die
5.G pas. et per cbd. de sol. fe. et fe. s. cti gregorij dic. vsq; ad. 9.
die maij. et festum sancti marci differamus vsq; ad. 11. die
maij: et nichil de sancto vitale.

IN die sancto pasche ante mat. ℣ ante campanarum pulsatio-
nem conueniant clerici ad ecclesiam ℟ accendantur luminaria per totā ec-
clesiam. Tunc duo excellentiores p̄e
sbyteri in suppell. cū duobus ceroferā. ℟ duobus thuribulis. ℟ clero ad sepul
chrum accedāt: ℟ icensato a predictis
duobus presbyteris p̄ sepulchro cū
magna veneratiōe: videlicet genufle-
ctendo: statim post thurificationē cor
pus dn̄icum super altare p̄uatim de
pōnāt: iterum accipientes crucem de
sepulchro / choro et ppō interim ge-
nuflectente incipiat excellētior perso
na ān. Christus resurgens. Et chorus p
sequatur totam ā. Nec ex mortuis: iam
non moritur: mors illi vltra non dn̄abitur
qđ enim viuit: viuit deo alla alla. Et tūc
dum canit ān. eat p̄cessio p hostium
p̄sbyterij incedens ℟ per mediū cho-
ri regrediēs cum p̄dicta cruce de se-
pulchro inter p̄dictos duos sacerdo
tes super eorū brachia venerabiliter
portata cū thuribulis ℟ ceroferā. p̄ced.
per hostium p̄sbyterij bozeale ereū-
do: ad vnum altare ex parte bozeali ec
clesie / choro sequente: habitu non mu
tato excellētissimis p̄cedentibus: cor
pore dominico super altare in pixide
dimisso et sub thesaurarij custodia: q̄
illud statim in p̄dicta pixide in taber-
naculo deponat: ℟ tunc pulsentur oēs
campane in classicum. Finita ān. p̄e
dicta: sequatur a toto choro. ℣. Dicāt
nunc iudei quomodo milites custodientes
sepulchrum perdiderūt regem ad lapidis
positionem. quare non seruabant petram
iustitie: aut sepultum reddant: aut resur-
gentem adorent nobiscum dicētes. Allia
alleluia. Finita autem ān. cum suo ℣.
a toto choro / dicat excellētior persona
i sua statiōe ad altare ꝛuersus hūc. ℣.
Surrexit dn̄s de sepulchro ℟. Qui p̄o no
bis pependit in ligno alla. Oremus. Or.

DEus qui p̄o nobis filium tuū
crucis patibulū subire volui-
sti: vt inimici a nobis expelleres pote-
statem. cōcede nobis famulis tuis: vt
in resurrectiōis eius gaudijs semper
viuamus. Per xp̄m dn̄m nostrum. Et

terminetur sub dñicali tono ad pces. nec pcedat nec subsequat. **Dñs vobiscū** Finita oone oēs cū gaudio genuflectent ibidem ꝛ ipsam crucē adorent. in primis digniores. ꝛ tunc secrete sine processi. in chorū redeant. His itaq; gestis discooperiant ymagines ꝛ cruces per totā ecclesiā: ꝛ interim pulsentur campane sicut in festis principalibus ad mat. more solito.

¶ Resurrectio dñi: dupler festū primpale. Ad mat. dicitur. **Dñe labia mea apies. Deꝰ i adiutoriū** ꝛc. Inuit **Alla alla**: chriſtꝰ hodie surrexit. **Alla alla.** ps **Venite.** Hac die no dicitur hyꝰ. nec vlla die per totā ebd̄. sed statim post vltimam repetitionem inuitat. in superiori gradu inchoetur ān.

EGo sum qui sum ꝛ cōsiliū meū non est cū impiis: sed in lege dñi voluntas mea est alla. ps. **Beatus vir.** fol. ij. ān **Postulaui patrem meum alla. dedit mihi gentes alla in hereditatem alla.** ps. **Quare fremu.** fo. ij. ān. **Ego dormiui et somnū cepi: et exurrexi q; dñs suscepit me. alla alla.** ps. **Dñe quid mul.** fol. ij. Tres prime āe. predicte incipiant sicut tres prime āe. ad matut. in die natalis dñi. vt supradictū est ad primas vās. eiusdem fer. ỽ. **Resurrexit dñs.** ℟. **Sicut dixit vobis alla.** Ab hac die vsq; ad tertium sancte trinitatis oēs respōsiones ỽ. cum **Alla.** finiantur in seruitio dici: nisi ad primam cum dicit ỽ. **Exurge domie adiuua nos.** post ℟. **Jesu chriſte.** Et in capso cum dicitur ỽ. **Pretiosa est.** Et ad cōpl. cum dicitur ỽ **Custodi nos.** Et post aspersionem aque in dñicis: cum dicitur ỽ. **Ostēde nobis domine.** Hac die legātur tres lectiones ꝛ tua ℟. cantentur sicut in. iij. noctur. i die natalis dñi supradictū est. Hac die non thurificetur altare ad matu. nisi ad **Te deum.** ꝛ ps. **Benedictus.** tunc enim a duobus sacerdotibꝰ vt supradictum est i die natalis domini ad primas vesperas altare thurificetur.

Lectio sancti euāgelij secundū Marcum. **Ultimo.**

Marci. vltimo.

IN illo tpe. Maria magdalene et maria iacobi et salome emerūt aromata: vt venientes vngeret Jesum. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

AUdistis fratres kīssimi q; sctē mulieres q̄ dñm fuerāt secute cū aromatibꝰ ad monumētū veniūt: ꝛ ei quē viuētē dilexerāt: etiā mortuo studio humanitatis obsequunt. Sed res gesta: aliqd i sctā ecclia signat gerēdū Sic q̄ppe necesse est vt audiamꝰ q̄ facta sunt: quatenꝰ cogitemus etiam q̄ nobis sunt ex eorū imitatiōe facienda. Et nos ergo i cū q̄ est mortuꝰ credētes si odore virtutū referti cū opiniōe bonorū operū dñm q̄rimꝰ: ad monumentū pfecto illiꝰ cū aromatibꝰ venimus Ille aūt mulieres angelos vidēt. q̄ cū aromatibus venerūt: q; videlicet ille mētes supnos aspiciūt ciues q̄ cū virtutū odoribꝰ ad deūp sctā desideria pficiscunt. Notādū vo nobis est q̄dnā sit qd̄ in dextris sedere angelꝰ cernit. Quid nāq; p sinistrā: nisi vita plens: q̄d vero p dexterā nisi ppetua vita signat? Uñ scriptū est. Leua eiꝰ sub capite meo: ꝛ dextera illiꝰ amplexabitur me. Quia igit redemptor nr̄ iā pūtis vite corruptionē trāsierat: ecce angelus q̄ nunciare pennē eiꝰ vitā, venerat in dextera sedebat. Qui stola candida coopertꝰ apparuit: q; festiuitatis nr̄e gaudia nūciauit. Candor eteni vestis splēdorē nr̄e denūciat solēnitatis. Nostre dicemꝰ ansue? Sed vt veriꝰ fateamur: ꝛ sue dicamꝰ ꝛ nostre. Tu. ℟. Angelus dñi descendit de celo: ꝛ accedēs reuoluit lapidem et super eum sedit: et dixit mulieribus. nolite timere scio eni q; crucifixum queritis. Jam surrexit venite ꝛ videte locum vbi positus erat dominus alle lupa. ỽ. Angelus domini locutus est mulieribus dicens quē queritis: an iesum queritis. Jam sur. Lectio. ij.

In die sancto pasche.

ILla qppe redēptoris nostri resurrectio: ⁊ nā festinitas fuit q⁹ nos ad imortalitatē reduxit/⁊ angelor festinitas extitit: q⁹ nos revocādo ad celestia eor numerū impleuit. In sua ergo ac nā festinitate angelus albis vestit⁹ apparuit: q⁹ dū nos p resurrectionē dnicā ad supna reducimur: celestis patrie damna reparant. Sed q̄d venientes feminas affat: audiamus Nolite expauescere. Ac si apte dicat. Pauēt illi q̄ nō amant aduentū supnorū ciuiū. ptimescāt q̄ carnalib⁹ desideriis p̄essi: ad eor̄ se societatē ptingere posse desperāt. Vos aūt cur ptimescitis: q̄ vos cōtinues videtis? Vñ ⁊ matthe⁹ angelū apparuisse describēs ait. Erat aūt aspect⁹ eius sicut fulgur ⁊ vestimēta eius sicut nix. In fulgure eteni terror timoris est: i nive aūt blā dimentū cādoris. Quia vo ops de⁹ et terribilis est pctōrib⁹/⁊ blādus iustis/ recte testis resurrectiōis eius angel⁹ ⁊ in fulgure vult⁹/⁊ in cādore habit⁹ demōstrat. vt de ipsa sua specie et terreret rebores: ⁊ mulceret pios. Vñ recte quoq; ppl'm p deserta gradientē columna ignis in nocte: ⁊ colūna nubis p̄cedebat in die. In igne eni terror est/ i nube aūt visionis lene blādimentum Dies vo vita iusti/ ⁊ nox accipitur vita pctōris. Vñ ⁊ quersis pctōrib⁹ paulus dixit. Fuistis aliq̄n tenebre/nunc autem lux in dño. ℟.

Angelus dñi locut⁹ est mulieribus dicēs quē queritis? an iesum queritis? ia surrexit Venite et videte all'a all'a. ℣. Jesum quē queritis nazarenū crucifixum: surrexit nō est hic. Venite. Lectio. iij.

IN die ergo per nubē colūna mō strata est/⁊ in nocte per ignē/q̄ ops de⁹ ⁊ blādus iustis/⁊ terribilis apparebit iniustis. Istos in iudicium veniēs p lenitatis mansuetudinē demulcet/illos vero p iustitie districtionē terret. Sed iam q̄d angel⁹ subiūgat audiam⁹. Jesum q̄ritis nazarenū. iesus i latino eloquio salutaris idest salua tor interpretat. At vo multi tūc Jesus dici poterāt: nō tn substātialiter: sed nūcupatiue. Ideo ⁊ loc⁹ subiūgit: vt de quo iesu dictū sit manifestet. Nazarenū. Et causam ptin⁹ subdit. Crucifixū. atq; addit. Surrexit: nō est hic Nō est hic/dor p̄sentiā corpis q̄ tn nusq̄ deerat p̄sentiam maiestatis. Sed ite dicite discipulis ei⁹ ⁊ petro: q̄ p̄cedet vos in galileā. Quere dū nobis est cur noiatis discipls/petrus designet ex noie? Sed si hūc angel⁹ noiati non exprimeret/q̄ magistrū negauerat: venire inter discipulos non auderet. Vocat ergo ex noie: ne desperaret ex negatiōe. Qua in re cōsiderandū nobis est: cur ops de⁹ eū quē cuncte ecclesie p̄ferendū disposuerat: ancille vocē ptimescere ⁊ seipsum negare p̄misit? Nō nimis magne ec actū pietatis dispensatiōe cognoscim⁹: vt is q̄ futur⁹ erat pastor ecclie: i sua culpa disceret qualit'alijs misereri debuisset. Pri⁹ itaq; eū ostēdit sibi ⁊ tūc p̄posuit ceteris vt ex sua infirmitate cognosceret q̄ misericorditer aliena infirma toleraret. Bene aūt de redemptore nostro dicit p̄cedet vos in galileā. ibi eum videbitis sicut dixit vobis. Galilea nāq; trās migratio facta interpretat. Jā qppe redēptor noster a passione ad resurrectionē/a morte ad vitā: a pena ad gloriam/a corruptiōe ad incorruptionē trāsmigrauerat. Et p̄ius post resurrectionē in galilea bn̄a a discipulis videt: q̄ resurrectiōis ei⁹ gl'iam post leti videbim⁹: si mō a vicijs ad virtutū celsitudinem transmigrem⁹. Qui ergo in sepulchro nunciat: in transmigratione ostenditur. q̄ is qui in mortificatione carnis agnoscitur/in trās migratione mentis videtur. Tu autem domine. ℟.

Dū trāsisset sabbatū: maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerūt aromata. Ut venientes vngerēt iesū All'a all'a. ℣. Et valde mane vna sabbatorū venerūt ad monumētū: orto iā sole. Et ve. Gl'ia p̄ri. all'a. Hoc tertiū ℟. a trib⁹ excellētioribus p sonis ad gradū chori i suppellicijs. Et

hor R. sit tertiū R. singulis diebꝫ per hāc ebd̄. silr in oibꝫ dñicis vsq; ad ascēsionē dñi: qñ de dñica agit tm̄. Executor officij in stallo suo in capa serica: alta voce finito R. cū suo v. p̄dicto incipiat psal Te deū. Ante laud̄. v. In resurrectione tua christe. R. Celi ⁊ terra letentur alla. ℭ In laud̄. ān.

ANgelus aūt dñi descendit de celo ⁊ accedēs reuoluit lapidem ⁊ sedebat super eū alla alla. ps Dñs regnauit ko. vj. ān. Et ecce terremotꝫ factꝫ est magnꝫ angelꝫ aūt dñi descēdit de celo alla. ps Jubilate. ko. vij. ān. Erat aūt aspectꝫ eius sicut fulgur: vestimenta eius sicut nix alla. ps Deus deꝰ. ko. vij. ā. Pre timore aūt eiꝰ exterriti sunt custodes: ⁊ facti sūt velut mortui alla. ps. Bñdicite. ko. vij. ā. Respōdēs aūt angelꝫ dixit mulieribꝫ. nolite timere. scio enim q̄ iesū queritis alla. ps. Lau. ko. vij. Nō dr̄ cpm: nec hyꝫ. p totā hāc ebd̄. sed stati post ān. duo pueri in supp. dicāt v. Surrexit dñs de sepulchro. R. Qui pro nobis pependit in ligno alla. ān. Et valde mane vna sabbatorū venīt ad monumentū orto iam sole alla. ps. Benedictus. Oratio.

DEus q̄ hodierna die p vnigenitum tuū eternitatis nobis aditum deuicta morte reserasti. vota nostra q̄ p̄uenīēdo aspiras: etiā adiuuando p̄sequere. Per eūdē. Et dr̄ Bñdicamꝰ dño. a duobꝫ clericis de. ij. for. vl̄ de superiori gradu: cū alla. Nūcūq; enī dicet Bñdicamus. a duobꝫ semp dicet cū alla. Et rñdeat a choro Deo grās. eiusdē cantꝫ cū alla. vsq; ad festū scte trinitatis. ℭ Ad p̄imā post Deꝰ in adiutoriū. nō dr̄ hyꝫ. sed stati incipiat i superiori gradu. ān. sup psal. silr fiat ad oēs alias hos. huiꝰ diei: ⁊ totiꝰ ebd̄. sequē. ān. Angelꝫ aūt dñi. ps. Deus in nomine. ps Cōfitemini. hac die tm̄ dr̄ ps. Beati imaculati. ps. Retribue. Nō dr̄ ps. Quicūq; p totā hāc ebd̄. sed post psal. ⁊ ā. stati inchoet graduale a p̄centore/ scilicet Hec dies quā fecit dñs: exultem⁹ ⁊ letemur in ea. ⁊ p̄cantet a choro sine v. ⁊ sine neuma: ⁊ sic fiat p totā ebdo. ad p̄imā ⁊ ad oēs hos: vsq; ad sabbatū: p terq; ad mat. tm̄. Tū ad vs. dr̄ cū v. sine neuma. Finito graduali dicat sacerdos hūc v Resurrexit dñs. R. Sicut dixit vobis alla. Sacer. dr̄ Dñs vobiscū R. Et cū spū tuo. Oremus. Or. Deus q̄ hodierna die. ⁊ finiat sic. Per eūdem dñm. ⁊c. Chorꝰ rñdet. Amē. Sacerd. dr̄. Dñs vobiscū. R. Et cū spū tuo. Sacerdos Bñdicamus dño. sine alla. Deo grās. sine alla. Hec oro dr̄ singulis diebus ad. j. p ebd̄. ⁊ hoc mō dr̄ p̄ima: excepto psal. Cōfitemini. p totam septimanā nisi i sabbō. Cetere etiā hore eo dē mō p totā septimanā: cū pp̄ris oronibꝫ de die dñr ⁊ finiant. Cap. quotidie finiat: sicut in die cene p̄notatū est Ad. iij. dicat sacerd. Deꝰ in adiutoriū vts. ad p̄imā nō dr̄ hyꝫ. sed ā. Et ecce terremotꝫ. ps. Lege pone. Gra. Hec dies v. Surrexit dñs vere. R. Et apparuit symoni alla. Sacerd Dñs vobiscū. Oremus. Or. Deꝰ q̄ hodierna die. Ad. vj. ān. Erat aūt. ps. Deferit. Gra. Hec dies vꝰ. Surrexit dñs de sepulchro. R. Qui pro nobis pepēdit in ligno alla. Sacerd. Dñs vobiscū. Oremus. Or. Deus q̄ hodierna die. Ad. ix. ā Pre timore aūt. ps Mirabilia. Gra Hec dies v. In resurrectōe tua christe. R. Celū ⁊ terra letent alla Sacer. Dñs vobiscū. Oremꝰ. Or. Deꝰ q̄ hod̄. Ad lras vs. nō dr̄ Deꝰ in adiutoriū. sed rectores ex pte chori cōuerti ad chorum incipiāt vs. hac die ⁊ p totam ebdo. vsq; ad sabbatū cum Kyrieeleyson. super cantum de Lux et origo.

KYrieleyson. iij. Christeeleyson. iij Kyrieleyson. iij. Deinde i superiori gradu ab excellētiore post illū q̄ exequit officiū huiꝰ diei ex pte chori: incipiat. ān. Alla. iiij. vts i vigilia pasche ad vs. ps. Dixit dñs. ps. Cōfitebor. ps Beatꝰ vir. Hi p̄dicti pi. cū p̄ced. ā. dñr ad vs. p totā ebd̄. Post repetitionē vo ãe. post psal. duo clerici de. ij. for. tm̄ i suppelic. ad gradū chori: simul incipiāt grad̄. Hec dies. Chorꝰ p̄sequat totum gra. v. Cōfitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄ in seculum mia eius. Et sic quotidie dr̄ gra.

ad vs̄. a duob⁹ ad gradū chori ex illis q̄ illud cantauerūt ad missam: ⁊ cū eodem vsu q̄ dicebat ad missam: vsq; ad sabbū. In p̄mis videlicet quattuor dieb⁹ a duob⁹ de. ij. fo. in suppell. In ceteris vero dieb⁹ a duob⁹ pueris in simili habitu. Postea vero duo seniores ex illis q̄ cantauerūt **Alla** ad missam: in suppel. tūn ad gra. chori simul cantent **Alla.** cū hoc v. **Epulemur i azimis sinceritatis ⁊ veritatis.** Deinde repetat **Alla.** sine neuma. Eodē mō d̄z **Alla.** de die cū suo v. ad vs̄. p totā ebd̄. His dictis d̄z a duobus pueris in suppell. ad gradū chori hic v. **Resurrexit dn̄s.** Huc usq; nō mutat ordo p̄dictor ad vs̄. p totā ebd̄. Excellētior p̄sona ex pte chori incipiat ān. **Et respicientes viderunt revolutū lapidē: erat quippe magnus valde alla.** ps̄. **Magnificat.** Oratio.

Concede q̄s ops deus: vt q̄ resurrectiōis dn̄ice solēnia colim⁹: i-nouatione spūs tui a morte aie resurgam⁹. Per eūdē dn̄m. In vnitate eiusdem. Finita oōne cū **Benedicam⁹ dn̄o.** a duob⁹ clericis de. ij. forma p̄cedat processionaliter hostiū pbēriū australe ad fontes cū oleo ⁊ chrismate ordinata p̄cessiōe ad gradū altaris hoc ordine cū accolito in albis: crucē deferēte / deinde duo cerofer. ⁊ post illos thuribula. oēs in albis. deinde oleū ⁊ chrisma a duobus dyaconib⁹ de. ij. fo. deferātur: q̄ iduti sint albis cū amictis / deide puer ferēs libz̄ū suppellicio idut⁹: deinde ex officij in capa serica: ⁊ post illū rectores scd̄arij: nisi eps p̄s fuerit. tūc enim in fine p̄cess. erat. ⁊ post illū rectores secundarij. deinde rectores p̄incipales choro itaq; sequēte. Nulla vo die p̄cedat cereus paschalis nec subsequatur scd̄m vsum Sarū ecclesie: ad vs̄. nec ad mat. Rectores vero in medio p̄cess. incedētes: ān. sequētē incipiāt in choro hoc mō. **Alle** Chor⁹ plequat **luya.** totā añam. anteq̄ p̄cedat p̄cess. hoc mō. **Alla alla alla** Qua finita rectores ex pte chori itonēt psal. **Laudate pueri.** ⁊ p̄cantet v. ab illa parte chori ante q̄ p̄cedat p̄cess. hoc mō. **Laudate nomen dn̄i alla** ⁊ cetera. hic p̄cedat p̄cess. ad fontes: deinde dicat alius v. ex alia parte chori. **Sit nomē dn̄i benedictū: ex hoc nūc ⁊ vsq; in seculū alla.** Et tunc d̄z totus p̄s. cū **Glā. Sicut erat** in cundo ad fontes i latere australi ecclesie. ⁊ semp post vnūquēq; vsum ex vtraq; pte chori repetat p̄imū **Alla.** post suū v. semel dicēdo nō alternādo sed mō superi⁹ annotato vt patet. ⁊ i fine psal. incēset fons a sacerdote. Finito psal. reicipiat ān. a rectorib⁹ chori ⁊ p̄cantet a toto choro. hoc mō fiat statio ad fontes vsq; post oōnem. In p̄mis crucifera. deinde duo cerofer. deinde thuribu. deide oleū et chrisma ferētes. deide rectores secūdarij: post illos vo tres pueri cātātes **Alla.** ⁊ v. **Laudate pueri dn̄m: laudate nomen dn̄i.** deinde ad gradū fontis orientalē pueri ferēs libz̄ū: deinde ad gradū fontis occidentalis executor officij. post illū vero duo rectores p̄incipales. Ad fontes vero thurificandos accedat thuribul. ad executorē officij: quo facto redeat ad stationē suā. Sicc ad v. ⁊ oōnē dicendā accedāt cerofer. ad sacer. ⁊ puer tenens libz̄ū: deinde dicta oōne resumāt locū suū. Eodē vo ordine cō sequēter fiat statio ante crucem: exceptis rectorib⁹ secūdarijs q̄ stabūt p̄imi post sacerdotē executorē offi. ⁊ exceptis trib⁹ pueris q̄ cantauerunt **Alla.** Finita. ān. post psal. **Laudate pueri.** tres pueri in ipsa statiōe cant et **Alla.** v. **Laudate pueri dn̄m: laudate nomē domini** post repetitionem **Alla** sine neuma: incēsatis p̄i⁹ fontib⁹ dicat sacer. v⁹. **Surrexit dn̄s de sepulchro. Qui pro nobis pepēdit i ligno al.** Oratio.

Presta q̄s omps deus: vt q ui resurrectiōis dn̄ice solemnia colimus: ereptionis nostre leticiam susceptere mereamur: que terminetur. Per eundē xp̄m dn̄m. nec p̄cedat nec subsequatur. **Dn̄s vobiscum.** Deinde i eūdo āte crucē oēs rectores chori simul incipiāt. ā. **Alle** q̄ licet sit breuis: finiat a

toto chozo:scilicet lupa.postea rectores chozi icipiãt psal. In exitu isrl de egypto. ℣ pcantet tot⁹ v. ex illa parte chozi qua icipiebat ℟c. Hic pcedat pzo cel. ℣ ꝺz ali⁹ v. ex altera parte chozi: et sic pcantet totus ps. cũ Glia. ℣ Sicut erat. cũ vno Alla: tãtũ post vnũquẽq; v. vtꝫ. dictũ est. Sacerdos executoz i fine psal In exitu. scilicet ad istũ vsũ Celũ celi dño: accedat ãte crucifet. ad churificandũ. crucifixum. quo facto redeat ad locũ suũ vbi dicet v. cũ oone de cruce. ℣ hoc mõ faciat sacer. p totã ebd̃. ad vꝫ. ℣ ad mat. Finito po. reinci piat ã. ab oib⁹ rectoꝛib⁹ chozi: ℣ finiat a toto chozo. vtꝫ. qua finita: dicat sacer. v Dicite in nationib⁹. ℟. Dz dñs regnauit a ligno alla quo dicto accedant ceroferi. ad sacerdotẽ: ℣ puer tenens librũ: deinde dicta oone resumãt locũ suũ. qd etiã obseruet per totã hãc ebd̃. ad pcel. ad vꝫ. ℣ ad mat. ℣ etiã ad tertes. Sacer. sic Ozemus. Ozatio.

DEus q̃ p nobis filiũ tuũ crucis patibulũ subire voluisti vt inimici a nobis expelleres potestatẽ: concede nobis famulis tuis. vt in resurrectiõis eius gaudijs semp viuam⁹. que terminet sic. Per eundem xp̃m dñm. Nec pcedat nec subsequat. Dñs vob. ℣ cetera. In introitu chozi ꝺz ista ã. de scta maria: videlicet Alma redẽptoꝛis. ℣ terminet cũ alla. quã ã. oẽs rectoꝛes chozi simul incipiãt. q̃re hãc ãn. in natiuit. btẽ marie post scdas vꝫ. v Secta dei genitrix virgo semper maria. ℟. Intercede pro nobis ad dñm deum nostrum. alleluya. Ozemus. Ozatio.

GRatiã tuã q̃s dñe mẽtib⁹ nr̃is infunde. vt q̃ angelo annunciãte xp̃i filij tui icarnationẽ cognouim⁹: p passionẽ ei⁹ ℣ crucẽ ad resurrectionis gl̃iam ꝑducamur. Per eundẽ. ℟c. Finita oõne ℣ dicto Dñs vobiscũ. dicãt duo pueri i suppel. ad gradum chozi. Bñdicam⁹ dño cũ alla. ℟. Deo gr̃as. cũ alla. Sciendũ est q̃ oĩa inuitatoꝛia/ ℣ oẽs ãe. ℣ oĩa Ria officia/ offertoꝛia/ cõiones: ab hac die vsq; ad fest. scẽ trinitatis debẽt terminari cũ alla. in seruitio de die. Sic̃ fiat i cõmemoratiõi bus tpe ꝑdicto cõtingẽtib⁹. Ad vpr. Des in adiutoꝛiũ. ã. Alla. vtꝫ. in vigilia pasche ad vꝫ. ps Cũ inuocarẽ. ps. In te dñe sperani. ps. Ecce nunc. ps. Nũc dimittis. Et iciptiat ꝑdicta ãn. in supioꝛi gradu. Repetita ã. post psal. statim iciptiat a cantoꝛe gradꝰ. scilicet. Hec dies. ℣ pcantet a chozo sine neuma deinde dicat sacerdos loco nec habitu mutato sed ad altare ꝟsus: hũc v. In resurrectõe tua christe. ℟. Celi ℣ terra letent alla. Dñs vobiscũ. Et cũ. Ozem⁹. Oz. Spũm in nobis. cũ Dñs vob. post oẽ: ℣ Bñdicam⁹ dño. sine alla. Hoc eodẽ mõ ꝺz vpr. p totã ebd̃. vsq; ad sabbatũ. Fer. ij. ebd̃. pasche: festũ min⁹ dupl. Ad mat. Inuit. Surrexit dñs vere alla. ps. Venite. Et ꝺz a quattuoꝛ rectoꝛib⁹ chozi i capis sericis albis: sicut i iij. ℣. iiij. fer. sequẽ. Nõ ꝺz hy⁹. sed sup psal. ꝺz hec sola ãn. ℣ incipiat i supioꝛi gradu. Resurrexit dñs alla: sicut dixit vobis alla. ps Cũ inuocarẽ. ps. Verba ps. Dñe ne i furoꝛe. s. v⁹. Surrexit dñs vere. ℟. Et apparuit symoni alla. Lectiones ℣ ℟. in supioꝛi gradu legant: ℣ cantent in suppel. Lectio scti euãgelij scdm Lucam. Ultimo.

IN illo tempoꝛe. Duo ex discipulis iesu ibãt ipsa die i castellũ qd̃ erat in spacio stadioꝝ sexagita ab hierlm: nomine emaus. Et ipsi loquebant adinuicẽ de his oĩbus q̃ acciderãt. Et reli. Omelia. bti gregoꝛij pape. In quotidiana solẽnitate nobis laboꝛãtib⁹ / pauca loquẽda sunt ℣ foꝛte hec vtilius ꝑdẽrũt. Quia sepe ℣ alimẽta q̃ minus sufficiũt: auidius sumunt Lectiõis ergo euãgelice summatim sensum statui nõ p singula v̋ba discutere: ne dilectionẽ vestram valeat sermo plꝰioꝛ expositionis onerare. Ecce audistis fratres kãri: q; duob⁹ discipulis

Feria.íj.post pascha.

pulis ambulãtib⁹ in via: nõ quidẽ credentib⁹ sed tñ de se loquẽtibus dñs apparuit: sed eis specie quã recognoscerẽt nõ ostẽdit. Hoc ergo egit foris dñs in oculis corporis: qđ apud ipsos agebatur int⁹ in oculis cordis. Ipsi nãq; apud semetipos intus ꝛ amabãt ꝛ dubitabant. Eis autem dñs ꝛ foris ꝛ presens aderat: ꝛ quis esset non ostendebat. Tu autem. ℟.

1 Maria magdalene et altera maria ibant diluculo ad monumentũ: iesum quẽ queritis nõ est hic. Surrexit sicut locut⁹ est. Precedet vos in galileã: ibi cũ videbitis alla alla. ỽ. Cito euntes dicite discipulis ei⁹ et petro: q; surrexit dñs. Precedet. Lect. ij.

De se ergo loquentib⁹ presentiã exhibuit: sed de se dubitantib⁹ cognitiõis sue specie abscõdit. Verba quidẽ protulit: scripture sacre mysteria q̃ de ipo erãt aperuit. ꝛ tñ q; adhuc in eorũ cordib⁹ peregrin⁹ erat a fide: ire se longius finxit. Fingere nãq; cõponere dicim⁹. Unde ꝛ cõpositores luti: figulos appellamus. Nihil ergo simpliꝰ veritas p duplicitatẽ fecit: sed talẽ se eis exhibuit in corpe. qualis apud illos erat in mente. Probãdi aũt erãt si hi qui eũ ꝛ si necdũ vt deũ diligerẽt: saltẽ vt peregrinũ amare potuissent. Sed q; esse extranei a caritate nõ poterãt hi cũ quib⁹ veritas gradiebatur cũ ad hospitiũ quasi peregrinũ vocãt Cur aũt dixim⁹ vocãt: cũ illic scriptũ sit / ꝛ coegerũt eũ: Ex quo nimirũ exẽplo colligit: q; peregrini ad hospitiũ nõ solũ inuitãdi sunt: sed etiã trahẽdi Mensam ponũt / cibos offerũt / ꝛ deũ quẽ in scripture sacre expositione nõ cognouerant: in panis ꝛfractione cognoscunt. Tu autem. ℟.

2 Cõgratulamini michi oẽs qui diligitis dñm: q; quem querebã apparuit mihi. Et dum fleret ad monumẽtũ vidi dñm meum alla. ỽ. Recedentib⁹ discipulis nõ recedebã sed amoris eius igne accensa ardebam desiderio. Et dum. Lectio. iij.

Audiendo ergo p̃cepta dei illuminati nõ sunt: faciẽdo illuminati sunt. q; scriptũ est. Nõ auditores legis insti sunt apud deũ / sed factores legis iustificabunt. Quisq; ergo vult audita intelligere: festinet ea q̃ iam intelligere potuit / ope iplere. Ecce dñs nõ est cognit⁹ cũ loq̃ret: ꝛ dignat⁹ est cognosci dũ pascit. Hospitalitatẽ ergo fratres kñi diligite: caritatis opa amate. Hinc enim p paulũ dicit Caritas fraternitatis maneat in vobis: et hospitalitatẽ nolite obliuisci. Per hãc enim placuerũt quidã angelis hospitio receptis. Hinc petr⁹ ait. Hospitales inicẽ / sine murmuratiõe. Hinc ipa veritas dicit. Hospes fui: et suscepistis me. Pensate fratres / q̃ta hospitalitatis virt⁹ sit. Ad mẽsas vestras xp̃m suscipite / vt vos ab eo suscipi ad ꝛuiua eterna valeatis. Precedet mõ pegrino xp̃o hospitiũ vt vos in iudicio nõ quasi pegrinos nesciat / sed vt pp̃rios recipiat ad regnũ / q̃ viuit ꝛ regnat cũ pẽ in vnitate spiritussancti deus per omnia secula seculorum amen. ℟.

Dum trãsisset. ꝛ ỽ a trib⁹ vtꝫ. in die pasche. iij. ℣s. Te deũ. ℭ Ante lau. ỽ. In resurrectõe tua christe. Iste ỽ. ỽ quotidie ante lauđ. vsq; ad ascẽ. dñi / qñ de tpali agit. ℭ In lauđ. quotidie p ebđ. ỽ het sola ãn. Angel⁹ aũt j. de lau. ꝛ incipiat i superiori gradu. ℣s. Dñs regñ. ꝛ ceteri p̃i. cõsueti dicant. Nõ ỽ hy⁹. sed ỽ⁹ Surrexit dñs de sepulchro. Supradict⁹ ordo ỽ. ꝛ añaz cũ inuitatorio p̃dicto: seruet p totã ebđ. ã. Qui sunt hi sermones quos cõfertis adinuicem ambulãtes ꝛ estis tristes alla rñdẽs vnus cui nomẽ cleophas: dixit ei. tu sol⁹ peregrinus es in hierlm: ꝛ nõ cognouisti que facta sũt in illa his dieb⁹ alla quib⁹ ille dixit que: ꝛ dixerũt de iesu nazareno qui fuit vir prophe ta potens in opere ꝛ sermone coram deo ꝛ omni populo alla. ℣s. Bñdict⁹. Oco.

Deus qui solemnitate paschali mundo remedia contulisti: populum tuũ q̃s celesti dono prosequere vt ꝛ perfectam libertatem cõsequi mereatur: ꝛ ad vitã pficiat sempiternã. Per dñm. Hac die ꝛ ceteris dieb⁹ seq̃n.

per ebdo. post primū **Benedicamus dño** ad mat. fiat pces. ad crucifixum p me diū chori ⁊ hostiū occidētale: cū accolito crucē deferēte in albis cū cerofer. ⁊ thuribulis. ⁊ puero deferēte libz̄ū ante sacerdotē in suppel. q̄ oēs sint in eodem habitu quo ad vs. i die pasche tā tando in eundo: rectoribꝰ chori icipiētibꝰ. **Christus resurgēs.** ⁊ sic fiat statio ante crucē sicut ad vs. p̄ter oleū ⁊ chrisma vtꝫ v. **Dicāt nūc iudei.** Et dz iste v. hac die: a duobus de supiori gradu in suppel. ante introitū chori ad clerum cōuersis. Sequētibꝰ vero duobꝰ diebus: a duobꝰ clericis de .ij. foz. loco et habitu supzad. Cantētur tñ in. v. vj. ⁊ sabbato p̄dicta ā. sed sine v. dz v. **Dicite in nationibus.** Hic accedāt cerofer. ad sacerdotē/⁊ puer deferēs libz̄ū: ⁊ dicat sacer **Oremus.** Oz. **Deus q̄ p nobis filiū.** Finita oīone dicti cerofer. ⁊ puer deferēs libz̄ū resumāt locū suū. ⁊ hoc eodē mō faciāt ⁊ accedant ad sacerd̄ p totū annū. In introitu cho. dz ā. de sctā maria. **Aue regina celoz̄ū aue dña angelorū. salue radix sctā ex qua mundo lux est orta. gaude gloziosa super oēs speciosa. vale valde decora ⁊ p̄ro nobis semper christum exora alla.** v. **Post partum.** Oz **Gratiā tuā** vtꝫ. Ad. j. oia sicut in die pasche. p̄ter q̄ q̄ ps. **Cōfitemini:** non dz. Et sic fiat quotidie vsq̄ ad sabbatū. silr hac die ⁊ quotidie p ebd̄. vsq̄ ad sabbm̄. hore. iij. vj. ⁊. ix. dñr sicut i die pasche cū oīone de die: tñ in sabbō dicat v. **Hec dies.** cū alla. ⁊c. ¶ Notandum est etiā q̄ si in hac ebd̄. pasche letania maioz vel aliud festū euenerit: nihil in eo anno fiat de ieiunio: de p̄ro ces. neq̄ de festo fiet ibidem: q̄z cū xp̄o surrexerūt oēs sci in xp̄o resuscitati/⁊ festū resurrectiōis cōe est oibus scis: ideo in ebd̄. pasche nihil fit de festo alicuius sci nisi forte in oct. pasche contigerit. tūc enim potest differri in crastinum: ⁊ ibi fiant inde tres lect. cū regimine chori si festū fuerit cū regimine chori. Ita vt festū sci richardi epi q̄ in oct. pasche cōtigerit: tunc differatur in tertiā feriā sequentē. Tamē si duplex fe. fuerit q̄ infra ebd̄. pasche vel oct. pasche vel in tribus diebus p̄cedentibus ante pascha cōtigerit: seruitium fiat de eodē festo post oc. p̄dictas. vbi conuenientius fieri poterit: videlicet vbi potest habere vtrasq̄ vs Si aūt simpl. festū fuerit illo anno oi no p̄termittat. nisi in oc. pasche forte cōtigerit. Hoc idē seruet in vigilia pēthecostes: ⁊ in sequenti ebd̄. Ad vs dz **Kyrieel.** vtꝫ. ā. **Alla.** iij. ps **Dixit dñs** fo. xl. cū ceteris psal. vt in die pasche. Grad **Hec dies quē.** v **Dicat nunc israel qm̄ bonus: qm̄ i seculū mia ei.** Alla. v. **Nonne cor nostrum ardens erat in nobis de iesu dum loqueretur nobis i via.** v **Resurrexit dñs.** ān. **Nōne cor nostrū ardēs erat i nobis: de iesu dum loqueretur nobis in via alla.** ps. **Magn̄.** Oratio.

Concede q̄s ops deꝰ: vt q̄ pcto z̄um nr̄oz pōdere p̄mimur: a cūctis malis imminētibꝰ p hec festa paschalia liberemur. Per. Tunc eat pces. ad ad fontes: eode modo ⁊ ordine quo in die pasche ad vs. cum oleo ⁊ chrismate/⁊ cruce: cerofer. thuribul. ⁊ puero libz̄um deferente: cantando ān. que a rectoribus chori incipiat: videlicet ā. **Sedit angelꝰ ad sepulchrū dñi:** stola claritatis coopertus. vidētes eū mulieres nimio terroze perterrite astiterūt a longe: tūc locutus est angelus ⁊ dixit eis. **Nolite metuere dico vobis. q̄ illū quē queritis mozтuum ia viuit: ⁊ vita hoīum cū eo surrexit alla.** v. **Crucifixum in carne laudate: ⁊ sepultum p̄ropter vos glorificate: resurgentē q̄z de morte adorate. Nolite.** Finita ā. sine vsu: incensatis p̄ius fontibꝰ dicat sacerdos v. **Surrexit dominus de sepulchro.** R. **Qui p̄ro nobis pependit in ligno alleluya.** Oratio.

Concede q̄s omnipotens deus: vt hec festa paschalia que venerando colimꝰ etiā viuēdo teneamus. Per xp̄m dñm nostrū. R. **Amē. Deinde in eūdo ante crucē oēs rectores chori iciāt ā. Christus resurgens.** que dz sine vsu. **Sacer. vero incensata p̄ius**

Feria.iij.post pascha.

cruce: deinde dicat ℣ Dicite in nationibus. Oꝝ. Deus qui p nobis filiũ. In introitu chori dicat ān. de sancta maria scilicet Ānima mea. et finiatur cũ alla. ℣. Sancta dei genitrix. Oꝝ. Gratiam tuã Hic ordo seruetur quotidie ad vs. ꝛ ad matu. vsq; ad sabb. cum proprijs Oꝝ. ad fontes ꝛ ante crucem cum diuersis ān. de sancta maria in introitu chori. ℣ Feria. iij. festum minus dupl. Inuita. ān. sicut in precedẽti scda fer. ps. Domine deus meus in te speraui. fo. iij. ps. Dñe dñs noster. fol. iij. ps. In dño confido. fo. iij. ℣. Surrexit dñs vere. Hic ℣. cum predicta ān. super psal. ꝛ inuitat. dicuntur ad matu. quotidie per ebd̃. Lectiones ꝛ Ꝛ. legantur ꝛ cãtentur: sicut in fer. ij. predictũ est. Lectio sci euãgelij scdm lucã. Ultimo.

Luce. 24

In illo tpe. Stetit iesus in medio discipulorũ suorum: ꝛ dixit eis. Pax vobis. Ego sum: nolite timere. Et reli. Omelia bene. bede presbyteri.

Primo notandũ est diligenterq; memorie ꝛmendandum q; de se loquẽtibus discipulis dñs astare in medio: et presentiam sue visiõis reuelare dignatus ẽ. Hoc est enim qđ fidelibus cũctis alibi promisit dicens Ubi sunt duo vel tres cõgregati in nomine meo: ibi sum in medio eorũ. Ad confirmandam namq; fidei nostre cõstantiam: quod semper agit presentia diuine pietatis: aliquando etiam presentia voluit ostendere visiõis corporalis. Nam ꝛ de nobis q̃uis porro infra apostorum pedes iacẽtib⁹ / hoc ipsũ eius mia fieri cõsidere debemus: ipm videlicet esse in medio nostri: quotiẽscunq; venientes in noie illius congregamur. Nomẽ quippe illius iesus est id est saluator. Et cum de acquisitione perpetue salutis locuturi conuenim⁹ constat nimirum q; in noie iesu ꝛgregamur. Nec dubitare phas est de his que ipse amat cõferentibus nobis eũ esse presentẽ. Et tanto vtiq; verius: q̃to ea q̃ ore proferimus / pfectiori corde retinemus. Tu autem. ℟.

Virtute magna reddebãt apostoli. Testimoniũ resurrectiõis iesu christi dñi nostri alla alla. ℣. Repleti quidẽ spũsctõ: loquebantur cũ fiducia. Testimoniũ. Lect. ij.

Deinde videndum est q; apparẽs saluator discipulis pacẽ eis gaudia mãdat idipsum celebrata immortalitatis gloria iterans: qõ ad passionem mortis iturus: quasi pignus eis speciale salutis ac vite commendauerat dicens. Pacem relinquo vobis / pacem meam do vobis. Cuius gratiam muneris / eo quoq; nato visi mox pastoribus angeli predicabant: laudantes deum ꝛ dicẽtes. Gloria in excelsis deo: ꝛ in terra pax hoibus bone voluntatis. Quia nimirũ tota redemptoris nostri in carne dispensatio: mundi est reconciliatio. Ad hoc quippe incarnatus / ad hoc passus / ad hoc resuscitat⁹ a mortuis: vt nos qui peccando in irã dei incidimus: ipse reconciliando ad dei pacem reduceret. Unde recte ꝛ a pheta pater futuri seculi / princeps pacis noiatur. Et apls scribẽs his qui exgentibus crediderant ait. Et veniens euangelizauit vobis pacem qui longe fuistis: ꝛ pacẽ his qui prope ꝛ per ipm habemus ambo accessum in vno spũ ad patrem. Tu autem. ℟.

Surgens iesus dñs noster stãs in medio discipulorum suorũ dixit. Pax vobis alla / gauisi sunt discipli viso dño alla. ℣. Una ergo sabbatorũ cũ fores essent clause vbi erant discipuli cõgregati: stetit iesus in medio et dixit eis. Pax. Lectio. iij.

Apparente autem sibi dño: cõturbati et conterriti discipuli existimabãt se spiritum videre agnoscẽtes quidem dñm esse qui apparuit sed putantes q; non in corporis eũ sed in spũ sui substãtia viderent. id est q; non corpus illius qđ defunctum ꝛ sepultum nouerant / iam resuscitatum a morte conspicerẽt: sed spiritum po-

tius quem relicto corpore in manꝰ patris cõmendauerat / pre oculis haberent. Sed hũc eorum errorem quo ad nouam incognitamq; visionẽ fuerãt perculsi: benigna magister pijssimus gratia consolationis et admonitiõis abstergere curauit. Quid inquiẽs turbati estis: et cogitationes ascendunt i corda vestra? Videte manꝰ meas ꝛ pedes / qꝛ ego ipse sum. Nõ sine causa manus suas potius ac pedes: q̃ vultum quẽ eque nouerãt. eos videre ac recognoscere iubet: scilicet vt vulnerum signis quibus cruci erat affixus: nõ solum corpus esse qđ videbant: sed ipm dñi sui corpus esse qđ crucifixum nouerant: intelligere possent. ℟.

Dum trãsisset. ꝛ dicitur a tribus. vtꝫ in die pasche. iij. Ad laud. ãn. Stetit ihesus in medio discipulorũ suorũ ꝛ dixit eis pax vobis alla alla. ℘s. Bñdictus. Oꝛ.

Deus qui ecclesiam tuam nouo semper fetu multiplicas. cõce de famulis tuis / vt sacramentum viuendo teneant quod fide perceperũt. Per. Ad pcel. vtꝫ. m. ij. feꝛ. In redeũdo de sancta maria. ãn. Beata dei genitrix maria virgo perpetua templum dñi sacrarium spũs sancti sola sine exẽplo placuisti dño ihesu chꝛisto oꝛa pꝛo populo interueni pꝛ oclero itercede pꝛo deuoto femineo sexu alla. Ad vs. Kyꝛie eꝛ. an. Alla. iij. ℘s. Dixit dñs. fo. xl. Grad. Hec dies. ỽ. Dicant nũc qui redempti sunt a dño quos redemit de manu inimici: de regionibus cõgregauit eos alla. ỽ. Surgens ihesus dñs noster stetit in medio discipulorum suorũ ꝛ dixit pax vobis. ỽ. Resurrexit dñs. ãn. Videte manus meas et pedes meos: qꝛ ego ipse sum alla alla. ℘s. Magñ. Oro.

Oncede q̃s omꝑs deus: vt q̃ paschalis festiuitatis solẽnia colimus in tua semper sanctificatione viuamus. Per dñm. Ad fontes. Oro.

Presta q̃s omnipotẽs deus: vt p hec festa paschalia que colimꝰ: deuoti semper: in tua laude viuamus Per xꝑm. In redeundo de sancta maria ãn. Descendi. et finiatur cum alla.

Feria.iiij. festũ minus duplex. Ad matu. ℘s. Saluum me fac. fo. iij. ℘s. Usqꝛquo. fo. iiij. ℘s. Dixit isiꝫ. fo. iij. Lectiones ꝛ ℟. legant ꝛ cantent. vtꝫ in. ij. feꝛ. Scõm iohannem. Ultimo.

In illo tempore. Manifestauit se iterum ihesus discipulis suis: ad mare tyberiadis. Et reꝛ. Omelia beati gregorij pape. Joh. 21

Lectio sancti euangelij que modo in vestris auribꝰ lecta est fratres mei: questione animum pulsat: sed pulsatiõe sua vim discretionis indicat. Queri etenim potest: cur petrꝰ q̃ piscatoꝛ ante conuersionem fuit: post conuersionem ad piscationem rediit? Et cũ veritas dicat: nemo mittens manũ suam in aratrum ꝛ aspiciens retro: aptꝰ est regno dei: cur repetiit qđ dereliquit? Sed si virtus discretionis inspicitur / citius videtur. qꝛ nimirum negocium qđ ante conuersionem sine peccato extitit: hoc etiam post conuersionem repetere culpa non fuit. Nam piscatoꝛẽ petrum / matheũ vero thelonearium scimus. Sed post conuersionem suã petrus ad piscationem rediit / matheꝰ vero ad thelonei negocium non resedit. qꝛ aliud est victum per piscationẽ querere: aliud thelonei lucris pecunias augere. Sũt enim pleraq; negocia que sine peccatis exhiberi: aut vix aut nullatenus possunt. Que ergo ad peccatum implicãt: ad hec necesse est vt post conuersionem animus non recurrat. ℟.

Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librum ꝛ soluere septem signacula eiꝰ. Alla alla alla. ỽ. Et vnus de senioribus dixit michi: ne fleueris. dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem et foꝛtitudinem. Alla. Lectio. ij.

Queri etiam potest: cur discipulis in mari laboꝛãtibus post resurrectionem suam dñs in littoꝛe ste-

tit:qui ante resurrectionem suam co ram discipulis in fluctibus maris sam bulauit:Cuius rei ratio festine dino scitur.si ipsa que tunc inerat causa pē sctur. Quid enim mare:nisi p̄sens sc culum signat:quod se casuum tumul tib⁹ ꝛ vndis vite corruptibilis illidit: Quid per soliditatem littoris: nisi il la perpetuitas quietis eterne figura tur: Quia igitur discipuli adhuc flu ctibus mortalis vite inerant:in mari laborabāt. Quia aūt redēptor noster iam corruptionem carnis excesserat: post resurrectionē suam in littore sta bat. Ac si ipsum resurrectiōis sue my sterium cępis discipulis loqueretur dicens. Jam vobis in mari non appa reo:q⁹ vobiscū in perturbationis flu ctibus nō sum. Hinc est enim quod in alio loco post resurrectionē suā: eisdē discipīs dicit. Hec sunt verba q̄ locut⁹ sum ad vos cū adhuc essem vobiscū. Nec enim cum ipsis non erat: quib⁹ p̄sens corporaliter apparebat. Sed tamē iam se esse cum ipīs denegat: a quorū mortali corpore carnis immor talitate distabat. Quod illic eni ipsis positus fatetur non se esse cum ipīs: hoc quoq; situ corporis indicat:cū ad huc eis nauigantibus esse se iam in lit tore demonstrat. ℟.

℣ Isti sunt agni nouelli qui annūciauerūt alleluya. Modo venerūt ad fontes. repleti sunt claritate alla alla. ℣. In conspectu agni amicti stolis albis:ꝛ palme in manib⁹ eorum. Modo. Lectio.iij.

HActa est autē discipulis piscatiōis magna difficultas:vt magistro veniēte fieret admiratiōis magna sublimitas:q̄ protin⁹ dixit. Mittite in dexterā nauigij rete:ꝛ inuenietis. Bis in sancto euangelio legitur: quia dñs iussit vt ad piscandum retia mitterentur. Ante passionem videlicet et post resurrectionē. Sed p̄ius q̄ redēptor noster pateretur et resurgeret:mitti quidem rete ad piscandū iubet:sed vtrum in dexteram an in sinistram mitti debuisset non iubet. Post resurrectionem vero discipulis appa rens:mitti in dexteram iubet. In illa piscatione tāti capti sunt:vt retia rū perent. In ista aūt ꝛ multi capti sunt ꝛ retia rupta nō sūt. Quis vō nesciat bonos dextera ꝛ malos sinistra figurari: Illa ergo piscatio i qua specialit in quā partē mitti rete debeat nō inde tur/p̄sentē ecclesiā designat:que bo nos simul ac malos colligit nec eligit quos trahat:quia ꝛ quos eligere pos sit ignorat. Hec autē piscatio post dñi resurrectionem facta:in solam dexte ram missa est:quia ad videndū claritatis eius gloriam sola electorum ec clesia pertingit.que de sinistro opere nichil habet. Tu autem. ℟.

Dum transisset. Et dicitur a tribus. vtš. in die pasche. iij. Ad laudes. vtš. ān. Mittite in dexterā nauigii rete ꝛ inuenietis alla. ℣ Benedictus. Oratio.

DEus qui nos resurrectionis do minice annua solemnitate leti ficas;concede p̄picius vt per tem poralia festa que agim⁹. peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per eūdē. Ad p̄tcs. vtš. In redeūdo de sancta maria dicitur ān. Speciosa facta es ꝛ suauis i deliciis virginitatis sancta dei ge nitrix. quā vidētes filie syon vernantē in floribus rosarū et liliis cōuallium beatissi mam p̄dicauerunt et regine laudauerūt eam alla. Ad vš. Kyrieeleyson. ā. Alla. iij. ℣ Dixit dñs. lo. xl. Gra. Hec dies ℣ Dextera dñi fecit virtutē/dextera domi ni exaltauit me. Alla. ℣ Surrexit dñs ꝛ occurrens mulieribus ait auete. tunc accesserunt et tenuerunt pedes eius. ℣ Resurrexit dñs. ān. Hoc iam tertio manifestauit se iesus postq̄ resurrexit a mortuis alla ℣ Magnificat. Oratio.

PReста q̄s omnipotens deus:vt huius festiuitatis paschalis mi rabile sacramentū ꝛ tpalem nobis tri buat tranquillitatē. ꝛ vitam cōferat sempiternam. Per. Ad fontes. Oro.

COncede q̄s omp̄s deus: vt q̄ festa paschalia agimus: celestib⁹ desideriis accēsi fontem vite sitiam⁹

dñm nostrũ iesum xpm filiũ tuũ. ℟. Amen. In redeundo de sancta maria dicitur ãn. Alma redemptoris. vtẽ in die pasche ad vẽ. ⁊ finiatur cum alla. ¶ Feria. v. ad matu. duo rectores chori dicant simul inuit. vtẽ in capis sek. ad grad. chori similiter fiat in. vj. fek. ⁊ in sabbato. Hac die ⁊ duobus diebus sequenti. ad matu. super ps. ãn. in superiore gradu incipiak: ⁊ oẽs lectiões a clericis de superiore gradu legãtur in suppek. ad gradum chori. Dia ℟ia ad mak. a duobus dicũtur in suppelk. ad gradũ chori. ita tamen q̃ primum ℟. ⁊ secũm a clericis de. ij. forma, dicuntur: ⁊ tertium a duobus cleri. de superiore gradu dicitur. ps. Dñe quis habi. fok. iiij: ps. Conserua. fok. iiij. ps. Exaudi domine iusti. fok. iiij. vꝰ. vtẽ. Secũdum iohannem. ℟.

Joh. 20

IN illo tpe. Maria stabat ad monumentum foris plorans. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape.

Maria magdalene que fuerat i ciuitate peccatrix amãdo veritatem lauat lachrymis maculas criminis: ⁊ vox veritatis implek qua dicitur. Dimissa sunt ei peccata multa: qñ dilexit multum. Que enim pꝛiꝰ frigida peccando remãserat postmodũ amando fortiter ardebat. Nam postq̃ venit ad monumẽtum ibiq̃ corpus dominicũ non inuenit: sublatum credidit atq̃ discipulis nũciauit. Qui venientes viderũt. atq̃ ita esse vt mulier dixerat crediderunt. Et de eis pꝛotinꝰ scriptum est. Abierunt ergo discipuli ad semetipsos. Ac deinde subiungitur. Maria aũt stabat ad monumẽtũ foris plorãs. Tu. ℟. Maria magdalene. require in. ij. fek. prima ꝓce. j. kr. ij.

PEnsandum est huius mulieris mentem q̃ta vis amoris accenderat: que a monumento dñi discipulis recedentibus nõ recedebat. Erq̃ ui rebat quem non inuenerat: flebat inquirendo: ⁊ amoris sui igne succensa/ eius quem ablatũ credidit ardebat desiderio. Unde cõtigit vt eum sola tũc videret: que remãsit vt quereret. Qꝛ nimirum virtus boni operis: perseuerãtia est. Et voce veritatis dicit. Qui autem perseuerauerit vsq̃ in finẽ: hic saluus erit. Et ꝑcepto legis caude hostie in sacrificio iubeꝫ offerri. In cauda quippe: finis corporis est. Et ille bene immolat/ qui sacrificiũ boni operis vsq̃ ad finẽ debite perducit actionis. Hinc ioseph ĩter reliquos fratres talarem tunicam habuisse describit. Tunica quippe vsq̃ ad talum: est opꝰ bonum vsq̃ ad cõsummationem. Tu autem domine. ℟.

Tulerunt dñm meũ ⁊ nescio vbi posuerunt eum. ait ei angelus. Noli flere maria surrexit sicut dixit: pꝛecedet vos in galileã ibi eum videbitis alla alla. ỽ. Dum ergo fleret: inclinauit se ⁊ pꝛosperit in monumẽtum: ⁊ vidit duos angelos in albis sedentes qui dicunt ei. Noli. Lectio. ij.

MAria cum fleret/ inclinauit se ⁊ pꝛosperit in monumentum. Certe iam monumẽtum vacuum viderat: iam sublatum dñm nunciauerat. Quid est q̃ iterum se inclinat/ iterum videre desiderat? Sed amanti semel aspexisse non sufficit: qꝛ vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis. Quesiuit igitur pꝛius: ⁊ minime inuenit. Perseuerauit vt quereret vnde ⁊ contigit vt inueniret. Actũq̃ est vt desideria dilata crescerent: ⁊ crescentia caperent qd̃ inuenissent. Ista itaq̃ que sic amat/ que se ad monumẽtum qd̃ perspexerat iterum inclinat/ videamus quo fructu vis amoris ea ingeminat opus inquisitionis. Seq̃tur. Vidit duos angelos in albis sedẽtes/ vnum ad caput ⁊ vnum ad pedes vbi positum fuerat corpꝰ ihesu. Quid est q̃ in loco dñici corporis duo angeli videtur/ vnus ad caput ⁊ alius ad pedes sedens/ nisi q̃ latina lingua angelus nuncius dicitur/ ⁊ ille ex passione

Feria. vi. post pascha.

sua nunciãdus erat: qui ꝛ deus est ante secula ꝛ homo in fine seculoꝝ. Quasi ad caput sedet angelus: cum p apostolum ioannẽ p̃dicatur qz in p̃ncipio erat verbum ꝛ verbum erat apud deum / ꝛ deus erat verbum. Et quasi ad pedes sedet angelus cũ dicit. Verbum caro factum est: ꝛ habitauit i nobis. ℟. Dum transisset. vtꝫ. in die pasche. iij. Ad lau. vtꝫ. ãn. Maria stabat ad monumentum plorans: vidit duos angelos in albis sedentes ꝛ sudarium qđ fuerat super caput eiꝰ alla. ℘s. Vñdiciꝰ Oratio. Deus qui diuersitatem gẽtium in confessione tui nois adunasti. da vt renatis fonte baptismatis: vna sit fides mentium ꝛ pietas actionum. Per dñm nostrum. Ad p̃cess. vtꝫ sed sine v̄su Dicant nũc. In redeũdo de sancta maria dicitur ã. Hue regina. vtꝫ. fo. ij. Ad vꝫ. Ỹ̃ceł. a. Alla iij. ℘s Dixit dñs. fo. rl. Gra. Hec dies. ℣ Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificantes: hic factus est i caput anguli. a dño factum est: ꝛ est mirabile in oculis nostris alla. ℣. In die resurrectionis mee dicit dñs: p̃cedam vos in galileam. ℣. Resurrexit dñs. ãn. Tulerũt dñm meum: ꝛ nescio vbi posuerunt eum. si tu sustulisti eũ dicito michi alla: ꝛ ego eum tollã alla. ℘s Mag. Or. Deus qui nobis ad celebrãdum paschale sacramẽtum liberiores animos p̃stitisti. doce nos ꝛ metuere quod trascaris: ꝛ amare quod p̃cipis. Per dominum nostrũ. P̃mũ vero Benedicamus dicitur a duobꝰ clericis de. ij. forma ad gradũ chori: secũdum vero a duobus pueris dicatur. Ad fontes. Oratio. Da quesumus omnipotens deꝰ vt ecclesia tua ꝛ suorum firmitate membrorum: ꝛ noua semper fecunditate letetur. Per xpm. In redeũdo de sancta maria dicitur ãn. Anima mea. ꝛ finiatur cum alleluya. ¶ Feria. vj. ad matu. ℘s. Celi enarrant. fol. v. ℘s Exaudiatte dñs. fo. vj. ℘s. Dñe in virtute. fol. vj. ℣. Surrexit dñs vere. Lectio sancti euãgelij: secũdum matheum. Ultimo.

Matthei vltimo.

In illo tpe. Undecim discipuli abierũt in galileã: in montem vbi cõstituerat illis iesus. Et reliqua. Omelia bene. bede p̃sbyteri. Euangelica lectio fratres karissimi quã modo audiuimꝰ: ꝛ iurta hystoriam gaudio plena refulget: qz triumphum redemptoris nostri simul ꝛ redemptionis nostre dona plano sermone describit. Et si hanc enucleatius pertractare velimus: gratiorem in littera fructum spũalis sensus inditum esse cõperiemus. Sermo etenim dei aromatum more quo subtilius quasi terẽdo ꝛ cernendo discutitur: eo maiorem interne sue virtutis fragrãtiam reddit Planum nãq; est ꝛ dulce ad audiendũ pijs: q discipuli abierũt in galileam i montem vbi constituerat illis iesus: ꝛ videntes eũ adorauerunt. Sed non vacat a misterio: qđ dñs in galilea post resurrectionẽ: vel in mõte discipulis apparuit. Tu autem. ℟. Uirtute magna. Require hoc ℟. in feria. iij. prorima preceden. j. Lect. ij. In monte etenim dñs apparuit vt significaret qz corpus quod de cõmuni humani generis terra nascendo susceperat: resurgẽdo iam suter terrena oia subleuatum celesti virtute induerit. In monte apparuit: vt admoneret fideles si illic celsitudinẽ resurrectiõis eius cupiũt videre: hinc ab infimis cupiditatibus ad superna studeant desideria transire. Nomẽ vero galilee quid mysterij salutaris contineat: crebra patrum expositione notissimũ ẽ. Sed nõ ab re est sepius verbo repetere: quod semp necesse est animo retinere. Galilea quippe: trãsmigratio facta / vel reuelatio dicit. Utraq; autem interpretatio nois: ad vnũ finem respicit. Siquidem supra legimus: dixisse angelum mulieribꝰ. Ite

dicite discipulis eius q; surrexit/ & ecce p̄cedet vos in galileā: ibi eū videbitis Et nunc euāgelista narrāte cognouimus q; abierūt discipuli in galileā: et videntes eū adorauerunt. ℟.

Expurgate vetus fermētum vt sitis noua conspersio. etenim pascha nostrum immolatus est chr̄istus. Itaq; epulemur in domino alleluya. ℣. Non in fermento malicie & nequitie: sed in azimis sinceritatis et veritatis. Itaq;. Lectio. iij.

QUid est ergo q; ihesus p̄cedit discipulos in galileam vt videatur ab eis: sequunt illi & videntes adorant: nisi q; x̄ps resurrexit a mortuis p̄timitie dormiētium. Sequūtur autem hi qui sunt x̄pi: & ipsi in suo ordine ad vitam de morte transmigrant ibiq; eum videntes adorant: q; in specie sue diuinitatis contemplātes sine fine collaudant. Cui visioni congruit illud: q; galilea etiam reuelatio interp̄tatur. Tūc enim reuelata facie (sicut apostolus attestatur) gloriam dei speculantes in eandem ymaginē trāsformamur quicunq; modo reuelam⁹ ad eum vitam nostram: eiusq; vestigia fide sequimur non ficta. Et videntes inquit eum adorauerūt: quidam autem dubitauerunt. Videntes autē dñm cognoscunt: & q; hunc deum esse dicicerant: demissis in terram vultibus adorant. Sed inerat mentib⁹ eorum non contēnenda dubietas: q; se non corpus in quo passus est resuscitatum: sed spiritum quem finita passione tradidit: solū videre putabāt. Unde pius magister confestim & eos qui iam crediderunt in fide confortat: et eos qui adhuc dubitauerunt /ad fidei gratiam conuocat: oībus scilicet intimans ad q̄tam glorie magnificentiā assumpta p̄ro hominibus & morti data humanitas resurgendo peruenerit. Data est mihi (inquit) omnis potestas in celo & in terra. Non enim hic de coeterna patri diuinitate: sed de assumpta loquitur humanitate. quam suscipiendo minorat⁹ est paulominus ab angelis: & in qua resurgendo a mortuis/ gloria & honore coronat⁹ est & constitutus super opera manuū patris: omniaq; subiecta sunt pedib⁹ ei⁹ Tu autem. ℟.

Dum transisset. vt̄s. in die pasche. iij. Ad laud. vt̄s ān. Undecim discipuli in galileam videntes dominum adorauerūt alla. ℣s. Benedictus. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus q̄ paschale sacramentum in reconciliationis humane fedele contulisti: da mentibus nostris vt qđ p̄fessione celebram⁹: imitemur effectu. Per dominum. Ad p̄cess. vt̄s. sed sine v̄su. In redeundo de sancta maria dicitur ān. Beata dei genitrix. finiatur cū alla Ad vs Kyrie el. ān. Alla. iij. ℣s Dixit dñs. fo. xl. Gr. Hec dies. ℣. Bñdict⁹ qui venit in noīe dñi: deus dñs & illuxit nobis alla. ℣. Dicite in gentibus q; dñs regnauit a ligno. ℣. Resurrexit dñs. ān. Data est michi oīs potestas in celo et in terra. ℣s. Magnificat. Oratio.

DEus per quem nobis & redemptio venit & p̄stat adoptio respice ad opera misericordie tue: vt i x̄po renatis & eterna tribuatur hereditas/ & vera libertas. Per eūdem dūm. Ad fontes. Oratio.

ADesto q̄s dñe familie tue & dignanter impende. vt quibus fidei gratiā contulisti: & coronam largiaris eternam. Per. In redeundo de sancta maria dicitur ān. Descendis finiatur cum alla. ℭ Sabbato ad mat. ℣s. Dñs regit. fo. lxiij. ℣s. Dñi ē terra fo. lx. ℣s. Judica me dñe fo. lx. ℣. vt̄s.

Secundum Johannem. xx.

INillo tempore: vna sabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre essent ad monumentum: et vidit lapidem sublatum a monumento. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape. Joh. 20

Sabbato in albis.

Lectio sancti euangelij quam modo fratres audistis: balde i superficie hystorie est aperta: sed ei⁹ nobis sunt mysteria sub breuitate requirenda. Maria magdalene cum adhuc tenebre essent venit ad monumentū. Iuxta hystoriam notatur hora: iuxta itellectū vero mysticum requirentis signatur intelligentia. Maria autem auctorē omnium quem in carne viderat: mortuum querebat in monumēto. Et q̄ hunc minime inuenit: furto ablatum credidit. Adhuc ergo erant tenebre: cum venit ad monumentum. Cucurrit citi⁹: discipulis nunciauit. Sed illi pre ceteris cucurrerunt qui pre ceteris amauerunt: videlicet petrus ⁊ iohannes. ℟. Ecce vicit. require hoc ℟. i fer. iij. prorima prece. Lectio. ij.

Currebāt autem duo simul: sed iohannes precucurrit citius petro. Venit prior iohānes ad monumētum: sed ingredi non presumpsit. Venit ergo posterior petrus: ⁊ intrauit. Quid fratres quid cursus iste significat? Nunq̄d non hec tam subtilis euāgelistę descriptio a mysteriis vacare credēda est? Minime. Neq; enim se iohannes ⁊ preisse ⁊ non intrasse diceret si in ipsa sua trepidatione mysterium defuisse credidisset. Quid ergo per iohannem nisi synagoga: quid per petrum nisi ecclesia designat? Nec mirum esse videat: quod per iuniorem synagoga: per seniorem vero signari ecclesia perhibetur. Quia et si ad dei cultum prior est synagoga q̄ ecclesia gentium: ad vlum tamen seculi prior est multitudo gentium q̄ synagoga: paulo attestante qui ait. Quia nō p̄⁹ quod spiritale est: sed quod aiale. ℟. De ore prudentis procedit mel alleluya, dulcedo mellis est lingua eius alla. Fauus distillans labia eius alla alla. ℣. Sapientia requiescit in corde eius ⁊ prudētia in sermone oris illius. Fauus. Lectio. iij.

Per seniorem ergo petrū significatur ecclesia gentium: ⁊ per iuniorem iohannem synagoga iudeorum. Cucurrerunt ambo simul/ quia ab ortus sui tempore vsq; ad occasum pari ⁊ communi via: ⁊ si non pari ⁊ cōmuni sensu: gentilitas cum synagoga cucurrit. Venit synagoga prior ad monumentum sed minime intrauit: quia legis quidem mandata percepit prophetias de incarnatione ac passione dñica audiuit: sed credere in mortuum noluit. Vidit enim iohānes posita lintheamina non tamē introiuit quia videlicet synagoga et scripture sacramenta agnouit: ⁊ tamen ad fidē passionis dñice credēdo intrare distulit. Quem diu longeq; prophetauit: p̄sentem vidit ⁊ recipere renuit. Hominem esse desperit: dum carne mortalē factum credere noluit. Quid ergo est nisi quia ⁊ citius cucurrit: ⁊ tamē ante monumentum vacua stetit? Venit ergo symon petrus sequens eum: ⁊ introiuit in monumentum. Quia secuta posterior ecclesia gentium: mediatorem dei ⁊ hominum hominē iesum xp̄m/ ⁊ cognouit carne mortuum ⁊ viuentem credidit deum. ℟. Dū trāsisset. iij. vt̄s. in die pasche. Ad laud. vt̄s. ān. Currebant duo simul: et ille alius discipulus precucurrit citi⁹ petro: et venit prior ad monumentum alleluya. p̄s. Benedictus. Oratio.

Concede quesumus omnipotēs deus/ vt q̄ festa paschalia venerando egimus/ per hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per dñm. Processio vt̄s. sed sine v̄lu. In redeūdo de sancta maria dicitur ā. Speciosa facta. ⁊ finiatur cum alla. Hac die nō dicitur gra. ad hos. sed loco eius dicitur a toto choro cantore incipiente sine repetitiōe. Alleluya. ℣. Hec dies quā fecit dominus: exultemus ⁊ letemur in ea. Et dicitur sine neuma in fine ℣. deinde repetatur Alla. sicr sine neuma.

Cho. i. post pal. h̄ b̄ i albis min⁹ dup. totū ser. fiat de do. Ad. i. v̄s. fiat preſſ. ante cruc̄ sine cruce: ⁊ ad matut. fiat mēo. de resur. ⁊ mis. de resu. et nulla memo. de do. Ad. ij. vesp. fiat sol. memo. de. s. richardo: cū pleno ser. i crastī. et deide fiat memo. sol. de resur. Fe. ij. de. s. richardo. ⁊ mēo. de resur. ij. vesp. erūt de. s. ambro. ⁊ memo. de. s. richar. cū ā. Aur ppetua. maior ⁊ de resur. Fe. iij. de. s. amb. ch. Cete sacer. Fe. iiij. vi. et sab. de spū. et mis. do. b̄ i ch. i. ij. kr. Fe. v. de

annũ.et sol.mcmo.de rcsur. ℂ Do.i albis dc do.ad.i.vs̃. et ad matut.et ad mis.vtis.ad- Fc.4.ſ.et sab.dc ẜme. Fcr.2.dc fc.cũ ℟.dc cadem fc.cũ mis.do. Fc.3.dc.l.amb. Lhm. cce iacet. ℂ Do.1.post pas.ad.1.vs̃.ad mat.et ad mis.vtis̃.Fc.3.ſ.et sab.dc ẜme.Fc.2.et.6.dc fc.cũ ℟.dc.2 et 3.fc.et mis.do.ỹz i.2.fcr. ℂ Do.1.post pasc.totũ scr.fiat dc do.ad.1 vs̃.et ad mat.et ad mis.vtis̃.ad. 4.ad.2.vs̃.q̃ erũt dc.l.geoz.cũ pleno scr.i crastũ.fiat sol.mcmo.dc do.ẜ dc rcsur.Fc.3.dc.l.marco.ad.1.vs̃.q̃ erũt dc.l.marco.fiat sol.mco.dc.l.geoz.et dc rcsur.Fc.4.ſ.et sab.dc cõme.et mis.do.ỹz i cp̃.i.4.fc. ℂ Do.1.post pas.ad.1.vs̃.ẜ ad mat. et ad mis.vtis̃.ad.1.4.2.dcl.erũt dc fc.aplorz:et sol.mco. dc do.et dc rcsur.Fc.3.ſ.et sab.dc cõme.cmis.do.i.3.fc.i cp̃.Fc.4.dc scta cruce:ad matu.mco.dc mac.cũ ã.Kurp ꝓtua.miorz. ℂ Do.1.post pa.ad.1.vs̃.ad matu.ẜ ad miss. vtis̃.ad.1.4.ẜ fc.l.richar.dilt.vlq; in.3.fc.2.vs̃.i do.crunt dc.l.amb.et sol.mco.dc do.ẜ dc rcsur.Fc.4.6.ẜ sab.dc cõme.Fc.ſ.dc annũ.et sol.mco.dc rcsur.ẜ mis.do.ỹz i cp̃.in 3.fc. ℂ Do.1.post pa.ad.1.dcl.matu et ad mis.vtis̃ ad.1.4 Fc.2.dc fc.cũ ℟.eiusdc fc.cũ mis.do.Fc.4.6.ẜ sab.dc cõme.Fc.3.dc.l.amb. ℂ Do.1.post pas.vtis̃.Fc.4.ſ.et.6.dc ẜme.Fc.2.dc fc.cũ ℟.eiusdc fc.ẜ cũ mis.do ℂ Do.1.post pa.patet.2.dcl.erũt dc.l.marco:et sol.mco.dc do.et dc rcsur.Fc.4.dc.l.geoz.Fc.3.6.et sab.dc cõme.cũ mis.do.in cp̃.i.3.fc. ℂ Do.1.post pas.patet:et fc.aplorz dilt.vlq; i crasti.2.vs̃.erũt dc.l.amb.et sol.mco.dc do.et dc rcsur.Fc.2. dc aplis et sol.mco.dc rcsur.2.vs̃.erũt dc.l.cruce: et sol. mcmo.dc aplis:dc marty.et ꝓcssi.sed nulla mcmo.dc re sur.Fc.3.dc.l.cruce:et sol.mco.dc mar.cũ ã.Kurppetua. minorz.Fc.4.et.ſ.dc ẜme.Sab.dc.l.iohãne dc druerlaco ola dc cõi. ℂ Do.1.post pa.qua ỹz i albis patet:et fc.l.am brosij dil.i crasti.2.dcl.erũt dc.l.amb.et sol.mcmo.dc do. et dc rcsur.Fc.ſ.dc annũ.et sol.mcmo.dc rcsurr.Fc.4.6. et sab.dc cõme.Fc.3.dc fcst.cũ ℟.dc.2.feria.et cũ mis.do. ℂ Do.1.post pas.patet.Fc.2.dc fc.cũ ℟.eiusdcm fc.et cũ mis.do.Fc.3.dc.l.amb.Cp̃.Ecce iacet.Fc.ſ.6.et sabb.dc ẜme. ℂ Do.1.post pa.patet.Fcr.3.dc fc.cũ ℟.dc.2.fc.ẜ cũ missa do.Fc.4.ſ.et sab.dc cõme.ẜ Do.1.post pa.patet:ẜ fc.l.marci dilt.vlq; i crasti.2.vs̃.erũt dc.l.marco:et sol. mco.dc do.et dc rcsur.Fc.3.ſ.et sab.dc cõme.et mis.do.ỹz in cp̃.in.3.fc. ℂ Do.1.post pas.patet.2.vs̃.erũt dc.l.cruce: et sol.mco.dc do.et dc marty.et ꝓcss.et nulla mco.dc re sur.Fc.2.dc cruce:et sol.mco.dc mar.cũ ã.Kurppetua. minorz.Fc.3.et sab.dc cõme.Fc.4.dc.l.geoz.Fc.6.dc.l.io hãne dc beuerlaco:oi a dc cõi.2.vs̃.erũt dc scto.et sol.me- mo.dc.l.maria:cũ ã.Sub tuã. et dc rcsur.cũ missa do.i cp̃. in.3.fc. ℂ Do.1.post pa.q̃ ỹz i albis patet.Fc.3.dc annũ.et sol.mco.dc rcsur.Fc.4.et.ſ.dc cõme.et missa do.ỹz i cp̃.i 2.fc.Sab.dc.l.amb.Cp̃.Ecce iacet. ℂ Do.1.post pa.ptꝛ: Fc.2.et.4.dc fc.cũ ℟.eiusdc fc.cũ missa do.i.2.fc.Fc.ſ. 6.et sab.dc cõme.Fcr.3.dc scto Innit.dup. ℂ Do.1.post pa.patet.Fc.2.dc fc.cũ ℟.eiusdc fc.et cũ missa do.Fc.4 6.et sab.dc cõme.Fc.ſ.dc.l.amb.Cp̃.Ecce iacet. ℂ Do.1. post pa.patet et nihil dc.l.alphego.Fc.2.dc fc.cũ ℟.eius dcm fc.et cũ missa do.Fc.3.4.et.6.dc cõme. ℂ Do.1.post pas.patet.Fc.2.ſ.et sab.dc ẜme.et missa do.ỹz i cp̃.i.2.fc. Fc.4.dc.l.geoz.Lhm. Ytus vir q̃ in sapientia.Ad.1.vs̃ fiat mco.dc.l.vitale:cũ ã.Kurppetua maioz et dc rcsur. solc. ℂ Do.1.post pa.patet.Fc.2.4.et sab.dc cõme.Fc.3. dc annũ.et missa do.ỹz i cp̃.i.2.fc.Fc.ſ.dc.l.richar.ad vs̃. l.amb.mco.dc.l.richar.cũ ã.Kurppetua maioz.Fc.6.dc l.amb.Cp̃.Ecce iacet ℂ Do.1.post pasc.patet.Fc.3.dc.l. amb.Fc.2.et.4.dc fc.cũ ℟.dc.2.et.3.fc.et cũ mis.do.i.2. fc.Fc.ſ.6.et sab.dc cõme. ℂ Do.1.post pas.patet.Fc.3.dc l.ambr.Fc.4.dc fc.cũ ℟.dc.2.fc.et cũ mis.do. Fc.ſ.6.et sab.dc cõme. ℂ Do.ꝓzima post pascha patet. Fc.2.dc fc. cũ ℟.eiusdc fc.et cum missa do. Fc.3.ſ.et sab.dc comme. ℂ Do.1.post pas.patet.Ad.2.dcl.fiat solc.memo. dc scto vitale:et dc rcsur.Fc.3.4.et 6.dc cõme.et mis.do.dicitur in cap.in.2.fc. ℂ Do.1.post pas.patet. Fc.2.dc fcr.cũ ℟. eiusdc fc.et cum missa do.Fc.3.6.et sab.dc ẜme. ℂ Do.1. post pa.patet.Fc.2.et.4.dc fc.cũ ℟.dc.2.et.3.fc.cũ missa do.in.2.fc.Fc.ſ.6.et sab.dc cõme.Fc.3.dc.l.amb.Cp̃.Ec ce iacet. ℂ Do.1.post pas.patet:et nihil dc mart.Fc.2.dc fc.cũ ℟.eiusdc fc.et cũ mis.do.Fc.3.dc.l.ambr.Cp̃.Ecce iacet Fc.4.ſ.et sab.dc cõme. ℂ Do.1.post pas.patet. Fc. 4.H
2 dc fc.cũ ℟.eiusdc fc.cũ missa do.Fc.4.6.et sab.dc cõ me. ℂ Do.1.post pas.patet.Ad.2.dcl.fiat solc.mco.dc.l. 5.H
vitale:et dc rcsur.Fc.2.dc.l.vitale.iij.fc.cũ regimie cho ri.Fc.3.ſ.et sab.dc cõme.cũ missa do.i cp̃.in.3.fc. ℂ Do.1. 1.G
post pas.patet.Fc.2.ſ.et sab.dc cõme.et mis.do.ỹz in cp̃.i 2.fc.Fc.6.dc annũ.et sol.mco.dc rcsur.Fc.4.dc.l.amb. Cp̃.Ecce iacet. ℂ Do.1.post pasc.patet.Fc.2.et.4.dc fc. 2.G
cũ ℟.dc.2.et.3.fc.et cũ mis.do.i.2.fc.Fc.3.dc.l.amb.Cp̃. Ecce iacet.Fc.ſ.6.et sab.dc cõme. ℂ Do.1.post pa.patet. 3.G
Fc.2.et.4.dc fc.cũ ℟.dc.2.et.3.fc.cũ missa do.i.2.fc.Fc. 3.6.et sab.dc ẜme.Fc.ſ.dc.l.alphego.Innit.dup.sine re- gimine chori. ℂ Do.1.post pa.patet.Scõe vespe erunt dc 4.G
l.geoz.cũ pleno seruitio i crasti.ẜ sol.mco.dc do. et dc re sur.Fc.3.ſ.et.6.dc ẜme.et missa do.ỹz i cp̃.i.3.fc. ℂ Do.1. 5.G
post pas.patet.Fc.2.dc fc.cum ℟.eiusdc fc.et cum missa do.Fc.4.6.et sab.dc commemo.

℣Dominica in octa.pasche:festũ mi nus dup.Ad ꝓmas vãs.super ps̃.ã. Alla.ps̃.Bn̄dictus.ẜ ceteri ps̃i.fe.Cp̃.

℟Hristus resurgẽs ex mortuis iã non moritur:mors illi vltra nõ dn̄abitur:qđ eni viuit viuit deo. N̄ dicitur ℟. hymnus.

℟Horus noue hierusalem nouã meli dulcedinem promat colẽs cum sobrijs paschale festũ gaudijs.

℟Uo xps inuictus leo diachone surgẽs obruto/dum voce viua personat: a morte functos excitat.

℟Uam deuorarat improbus predã refudit tartarus: captiuitate libera iesum sequuntur agmina.

℟Triumphat ille splendide/ẜ dignus amplitudine/soli polig; patriam vnã facit rempublicam.

℟Psum canendo supplices regem p̃- cemur milites/vt i suo clarissimo nos ordinet palatio.

℟Per secla mete nescia patri supremo gloria honorig; sit cũ filio ẜ spiritu pa- raclyto.Amen. ℣.Mane nobiscum do- mine. ℟.Qm̃ aduesperascit et inclinata est iam dies alleluya.Hic ordo seruetur om ni die sabbati ad vs̃.vsq; ad asceñ.dn̄i scilicet de ãn.super psal.ẜ de capitulo ẜ hymno ẜ de ℣.qñ de dn̄ica agitur ã.

Surgens iesus mane prima sabbati: ap- parut prio marie magdalene: de qua ie- cerat septem demonia.alleluya. ps̃.Ma- gnificat. Oratio.

℟Resta quesumus omnipotens deus/vt qui festa paschalia per egim⁹/hec te largiente moribus ẜ vi- ta teneamus.Per.Processio iam non

Sabbato in albis.

fiat ad fontes cum oleo ⁊ chrismate sicut in precedētibus diebus: sed tantū ante crucē cū ceroferarijs ⁊ thuribula. in albis: ⁊ puero ferente librum ante sacerdotem in suppell'. ⁊ sine cruce: cantando. ān. **Christus resurgēs.** rectoribus chori simul incipiēt: Duo clerici de superiori gradu ante introitū chori: in suppell'. ad clerum conuersi: hāc die ⁊ i prima dñica ante ascensio dñi: simul cantent ℣ **Dicant nunc.** similiter fiat in festis dupl'. in dñicis contingē. vel in sabbatis: medijs aūt diebus dñicis a duobus de secūda forma dicitur loco ⁊ habitu predicto. deinde dicat sacerd̄. post thurifica. crucifixi ℣ **Dicite in natio.** Oō. **Deus qui pro nobis filium tuum.** In introitu chori de sancta maria dicitur ā. **Alma redēptoris.** quere in die pasche ad. y. vs̄. et finiatur cū alla. ℣ **Sancta dei genitrix.** Oō **Gratiam tuam.** Et hoc in sabbatis oīm dñicarum obseruetur ad vs̄. in procedendo ⁊ introeundo chorum. vsq; ad ascēsi. dñi siue de do. siue de festis sanctorum cum regi. chori f.t seruitium: siue de festis dupl'. nisi in inuētione sancte crucis ad vtrasq; vās. qō si in sabba. contige. tunc nulla fiat p̄cessi. ad secundas vs̄. que erunt de cruce. Ad complet. oia fiant vt in psalterio prenotantur. Preces et cetera que ad complet. pertinent: more duplicis f.ti expleantur. Hoc cōple. non mutatur vsq; ad ascēsi. dñi: de quocunq; fit seruitiū. nisi qñ dicitur de sancta maria vt predictum est: ita tamen q; ān. super psal. dicitur vsq; ad festum sancte trinitatis. Ad matu. Inuita. **Alla Surrexit dñs vere. Venite adorem⁹ alla.** ps **Venite.** Hoc inuita. dicitur singulis dominicis vsq; ad ascensio. domini: quando de do. agitur. Hymnus.

AUrora lucis rutilat. celū laudibus intonat/ mundus exultans iubilat/ gemēs infernus ululat. Cum rex ille fortissimus mortis conflictis viribus: pede conculcans tartara soluit a pena miseros.

Ille qui clausus lapide custodit sub milite triumphans pompa nobili victor surgit de funere.

Solutis iam gemitibus ⁊ inferni doloribus: quia surrexit dñs resplendēs clamat angelus.

Tristes erant apostoli de nece sui domini: quem pena mortis crudeli serui damnabant impij.

Quesumus auctor omniū in hoc paschali gaudio ab omni mortis impetu tuum defende populum.

Gloria tibi dñe qui surrexisti a mortuis: cum patre ⁊ sancto spiritu i sempiterna secula. Amē. Isti duo vltimi versus dicantur in fine oīm hymnor̄ eiusdem metri: vsq; ad ascensi. dñi: de quocunq; fit seruitium. nisi in hym. **Chorus noue hierusalem.** et in hym. **Impleta sunt que continet** videlicet in inuentione sancte crucis ⁊ quando fit plenum seruitiū de sancta maria: tum enim dicitur post ℣. **Quesumus auctor.** ℣. **Gloria tibi dñe qui nat⁹ es de virgine.** an. **Ego sum.** ⁊ alie āe. cum suis ps̄is vt in die pasche. ℣ **Resurrexit dñs.** Sc̄ōm iohannem. xx.

Johā. 20

IN illo tēpore. Cum esset sero die illo vna sabbatorū ⁊ fores essent clause vbi erant discipuli cōgregati ppter metum iudeorum: venit Jesus ⁊ stetit i medio eorum: ⁊ dixit eis Pax vobis. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Prima lectionis huius euangelice q̄stio animū pulsat: quomodo post resurrectionem corpus dñicum verum fuit: qō clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit: Sed sciendum nobis est q; diuina operatio si ratione comprehenditur: non est admirabilis. Nec fides habet meritum: cui humana ratio prebet experimentū. Sed hec ipsa redēptoris nostri opera que ex semetipsis comprehendi nequaq; possunt:

ex alia eius operatiõe pensanda sunt vt rebus mirabilib⁹ fidẽ prebeãt facta mirabiliora. Illud eni corp⁹ dñi intrauit ad discipulos ianuis clausis: qđ videlicet ad humanos oculos per natiuitatẽ suam clauso exijt vtero virginis. Tu autẽ. Ria. sicut in die pasche dicuntur. Lectio. vj.

QUid ergo mirũ si post resurrectionem suam clausis ianuis eternũ iam victurus intrauit: q̃ moriturus veniens nõ aperto vtero virginis exiuit? Sed q̃ ad illud corpus qđ videri poterat / fides intuentiũ dubitabat: ostendit eis protinus man⁹ ꝛ latus. Palpandã carnẽ prebuit: quã ianuis clausis introduxit. Qua i re duo mira ꝛ iurta humanã rationẽ sibi valde cõtraria ostendit. dũ post resurrectionẽ corpus suũ ꝛ incorruptibile ꝛ tñ palpabile demõstrauit. Nam ꝛ corrũpi necesse est qđ palpat: ꝛ palpari non potest qđ nõ corrũpit. Sed miro modo atq; inestimabili redemptor noster ꝛ incorruptibile post resurrectionẽ et palpabile corpus exhibuit: vt mõstrãdo incorruptibile inuitaret ad p̃miũ: p̃bẽdo palpabile formaret ad fidẽ. Et incorruptibilẽ se ergo ꝛ palpabilẽ demonstrauit vt p̃fecto esse post resurrectionẽ suã ostenderet corpus suũ: et eiusdẽ nature ꝛ alteri⁹ glorie. Lec. vij.

DIcit eis pax vobis. Sicut misit me pater: ꝛ ego mitto vos. Pater filiũ misit: q̃ hunc pro redẽptione generis humani incarnari constituit. Quem videlicet in mũdum venire ad passionẽ voluit: sed tamen amauit filiũ quem ad passionẽ misit. Electos vero discipulos dñs nõ ad mũdi gaudia: sed sicut ipe missus est ad passiones in mundũ mittit. Quia ergo ꝛ fili⁹ a patre amat: ꝛ tñ ad passionem mittit: ita ꝛ discipuli a dño amant: q̃ tamen ad passionẽ mittunt in mũdũ. Itaq; recte dicit. Sicut misit me pater: ꝛ ego mitto vos. Id est ea vos caritate diligo cũ iter scãdala p̃secutor mitto: qua me caritate pater diligit: quẽ venire ad tolerãdas passiones fecit. Quãuis mitti etiã iurta naturam diuinitatis possit intelligi. Eo eni ipo a patre fili⁹ mitti dr: quo a patre generatur. Nã sanctũ quoq; spũm q̃ cũ sit coequalis patri ꝛ filio nõ tñ incarnatus est: idẽ filius mittere se phibet dicens. Cũ venerit paraclyt⁹ quem ego mittã vobis a pr̃e. Tu aũt. Ante lau. ℣. In resurrectiõe tua christe. ℂ In lau. ãn. Angelus aũt. p̃s. Dñs regnauit. et alie ãe. cum suis p̃is / sicut i die pasche dicuntur. Require p̃dictã ãn. in die pasche ad laudes. Capitulum.

OMne qđ natum est ex deo vincit mundũ: ꝛ hec ex victoria que vincit mundũ fides nostra. 1. Johãnis. v. Hymnus.

SErmone blãdo angelus prediXit mulieribus: i galileam dñs videndus est q̃ totius.

ILle dum pergunt concite apostolis hoc dicere: videntes eum viuere osculantur pedes domini.

QUo agnito discipuli in galileã ppere pergũt videre facie desideratã dñi.

Claro paschali gaudio sol mũdo nitet radio: cum r̃pm iam apostoli visu cernunt corporeo.

Ostensa sibi vulnera in r̃pi carne fulgida resurrexisse dominum voce fatẽtur publica.

Rex r̃pe clementissime tu corda nostra posside: vt tibi laudes debitas reddamus omni tempore.

QUesumus auctor.

Gloria tibi dñe qui surrexisti a mortuis. ℣⁹. Surrexit dñs de sepulchro. ãn. Cum esset sero die illo vna sabbatorum ꝛ fores essent clause vbi erãt discipuli congregati: stetit ihesus i medio ꝛ dixit eis. pax vobis alla. p̃s. Benedictus. Or. Presta q̃s omps deus. Deinde fiat memo. de resurrectiõe cũ hac ã. Et valde. vt i die pasche. ℣. Surrexit dñs vere. Or. Deꝰ qui per vnigenitum tuum. Si in hac dominica vel in proxima dñica ante ascẽ. dñi simpler festum cũ regimine chori euenerit differatur vsq; ad proximam feriã vacantẽ. Si vero festum

Dñica.iij.post octa.pasche.

dupler in pzorima dñica ante asceñ. dñi eu enerit: non differat sed fiat seruitium de festo: z memo. de dñica z de resurrectione soleniter. Tamen si festum dupler in hac dñica videlicet oc. pasche contigerit: semper differatur. licet festum loci vel dedicationis eccle sie fuerit. Si aũt in medijs dominicis quodcunqz festum simpler cum regimine chozi contigerit non differat sed sed fiat seruitiũ de festo. ¶ Ad pzimã. **Deus i adiutozũ.** hy⁹. **Jam lucis.** cũ nota de hymno. **Chozus noue hierlm** ãn. **Angelus autem.** ps. **Deus in noie.** ps. **Beati immacu.** fo. x. ps **Retribue** ãn. **Gzatias tibi deus.** ps. **Quicunqz.** et finiatur ꝓdicta ãy. cum alla. vt i psal. Cp̃ **Regi seculozũ.** ℟. **Jesu chziste.** cũ **Alla.** sicut i die natalis dñi. ỽ **Qui surrexisti a moztuis.** z dicit in. ij. foz. vt supzad. est i psal. **Iste ỽ. Qui surrexisti.** ỽz quotidie ad. j. vsqz ad asce. dñi: nisi qñ dicitur de scta maria. Pzeces z cetera que ad pzimã pertinent: expleant mo re solito. ¶ Ad. iij. hy⁹. **Nunc scte nobis spũs.** ã. **Et ecce terremotus.** ps. **Legem pone.** fo. xij. Cp̃. **Oe qõ natũ est.** ℟. **Resurrexit dñs. Alla alla.** ỽ **Sicut dixit vobis. Alla. Gloria.** ℟. **Resurrexit.** ỽ. **Surrexit dñs vere.** ℟. **Et apparuit symoni alla. Oratio vtz.** Ad. vj. hy⁹. **Rectoz potens.** ãn. **Erat aũt.** ps. **Defecit.** Cp.

1. Johannis. j. **Quis est fratres qui vincit mundum: nisi q credit qm̃ Jesus est filius dei: hic est qui venit per aquam z sanguinẽ iesus xps.** ℟. **Surrexit dñs vere. Alla alla.** ỽ. **Et apparuit symoni alla. Glia.** ỽ. **Surrexit dñs de sepulchzo.** ℟. **Qui pzo nobis pependit in ligno alla. Oratio. vtz.** ¶ Ad. ix. hy⁹. **Rerũ deus** ã. **Pze timoze.** ps. **Mirabil.** fo. xiij. Cp̃.

1. Johannis. j. **Tres sunt q testimonium dant in terra spũs / aqua / z sanguis.** ℟ **Surrexit dñs de sepulchzo. Alla. alla.** ỽ. **Qui pzo nobis pependit in ligno alla. Gloria.** ỽ. **In resurrectione tua chziste.** ℟ **Celi z terra letentur alla. Oratio. vtz.** ¶ Ad. ij. vãs. super psal. dicit ã. **Alla.** iij. sicut in vig. pas. ps. **Dixit dñs.** fo. xl. z ceteri pi. dñicalis. Cp̃ **Omne qõ natum.** Non dicitur ℟. hymnus.

Ad cenam agni pzouidi z stolis albis candidi: post transitum maris rubzi xpo canamus pzincipi.

Cuius cozpus sanctissimum in ara crucis tozridum cruoze eius roseo gustando vivimus deo.

Pzotecti pasche vespere a deuastãte angelo: erepti de durissimo pharaonis imperio.

Jam pascha nostrum xps est: qui immolatus agnus est sinceritatis azuma caro eius oblata est.

O vere digna hostia per quã fracta sunt tartara / redẽpta plebs captiuata reddita vite pzemia.

Consurgit xps tumulo victoz redit de baratro tyzannum trudens vinculo z reserans paradisum.

Quesumus auctoz.

Gloria tibi dñe qui surrexisti. ỽ **Mane nobiscũ dñe.** Hic ozdo huius diei scilicet hymnozum z versiculozum ad oẽs hoz̃. seruetur quotidie vsqz ad ascens. dñi: tam in ferijs q̃ in dñicis: qñ de tẽpozali agitur. Hec sequens ã. incipiatur ab excellentioze persona. ã. **Post dies octo ianuis clausis ingressus est dñs et dixit eis. pax vobis alla alla.** ps. **Mag.** **Oratio. Pzesta qs omnipotens deus.** **Memo. fiat de resurrectione cum ãn. Et respicientes.** ỽ. **Resurrexit dñs.** Oz. **Deus qui per vnigenitum tuum.** Ad has vs̃. nulla memozia fiat de festo sine regimine chozi in crastino contingente. ¶ Et sciendũ est q̃ predicte memo. de resurrectione ad mat. z ad vs̃. dicentur omnibus dñicis vsqz ad asce sio. dñi: sive de dñica fit seruitium sive de aliquo festo cum regimine chozi nisi in inuentiõe sancte crucis. Si vero aliqõ dupler festum in crastino oc. pasche celebzetur: scẽ vespere in dñica erunt de festo z solemnis memo. de dñica: z postea de resurrectione. Hec sequentes ãe. dicantur per ebdo. super psal. **Benedictus et Magn̄.** cum repetitione earundem si necesse fuerit:

quando de feria agitur tantum.ān. Quia vidisti me thoma credidisti: bēati qui non viderunt et crediderunt all'a.ā. Multa quidē ꝫ alia signa fecit ihesus in cō spectu discipulorū suorū all'a que non sunt scripta in libro hoc all'a.ān. Hec aūt scripta sunt: vt credatis qz ihesus est filius dei ꝫ vt credentes vitam habeatis in nomine ipsi⁹ all'a. ℂ Sciendū estq; in oib⁹ festis sctorum in quibus chorus rēgitur nisi in inuentione sctē crucis tm̄: dicant hebdomadarii sequētes ān. solēniter ad memo. de resurrectione ad vs̄. ꝫ ad mat. vsq; ad ascēn. dñi: nisi in dñicis ad vtrasq; vs̄. ꝫ ad mat. licet festū loci vel dedicationis ecclesie infra tps predictū contigerit. Et etiā sequentes ān. dicuntur i cō me. beate marie ꝫ festi loci infra tempus predictū ad vtrasq; vs̄ ān. Surrexit dñs de sepulchro qui pro nobis pepēdit i ligno all'a all'a all'a. ℣. Resurrexit dominus. Oro. Deus qui per vnigenitū Ad mat. cum hac. an. Cito euntes dicite discipulis eius ꝫ petro qz surrexit dñs all'a. ℣. Surrexit dñs vere. Oratio. Deꝰ qui per vnigenitum tuum. ℂ Fer. ij. post octa. pasche ad matut. Inuitat. All'a all'a all'a ps. Venite. Hoc inuitat. dicit in oibus feriis vsq; ad ascēn. dñi qñ de feria agit. Hyꝰ Aurora lucis rutilat. Super psal. dicitur nec iola an. All'a all'a all'a ps. Dominꝰ illuminatio Gloria patri. fo. xviij. ps Ad te dñe clamabo. Gloria. fo. xv. ps. Afferte dño. Glia pri. fo. xv. ℣. Resurrexit dñs. Hac die incipiat apocalipsis nisi aliqd festum impediat: ꝫ tunc in prima feria vacāte incipiat: ꝫ legat per hanc ebd. ꝫ duabus ebdomadis sequētibꝰ: qñ de feria agit. Non dicunt benedictiones feriales ante lectiones in feriis huius tpis: sed tres benedictiones de his q̄ dicuntur in festis. ix. lec. scilicet Benedictione ppetua ꝫ cetere p ordine: ꝫ post ea Omps dñs. alternando. Lectio. j.

Apocalipsis ihesu xpi quā dedit illi deus palā facere seruis suis q̄ oportet fieri cito ꝫ significauit mittens p angelum suū seruo suo iohanni: q̄ testimonium perhibuit verbo dei: ꝫ testimoniū ihesu xpi in his q̄cūq; vidit. Beatus qui legit ꝫ qui audit verba pphetie huius: ꝫ seruat ea que in ea scripta sunt. Tempus enim prope est. Tu aute tem domine. ℟.

Dignus es dñe accipere librum et aperire signacula eius: quoniam occisus es et redemisti nos deo. In sanguine tuo alleluya. ℣. Fecisti enim nos deo nostro regnū ꝫ sacerdotes. In san. Lectio. ij.

Iohannes septem ecclesijs que sunt in asia. Gratia vobis ꝫ pax ab eo qui est ꝫ qui erat ꝫ qui venturus est. Et a septem spiritibus qui in conspectu throni eius sunt: ꝫ a ihesu xpo q̄ est testis fidelis primogenitꝰ mortuorum ꝫ princeps regum terre: q̄ dilexit nos ꝫ lauit nos a pctis nr̄is i sanguine suo: ꝫ fecit nos regnum et sacerdotes deo ꝫ patri suo. Ipsi gloria ꝫ imperiū in secula seculorū amen. Ecce venit cū nubibus: ꝫ videbit eum omis oculus ꝫ q̄ eum pupugerūt: ꝫ plangent se super eum oēs tribus terre etiam amē. Ego sum alpha ꝫ oo: principium ꝫ finis dicit dominus deus qui est ꝫ qui erat et qui venturus est omnipotens. Tu aute tem domine. ℟.

Ego sicut vitis fructificaui suauitatem odoris all'a. Trāsite ad me oēs qui cōcupiscitis me ꝫ a generatiōibus meis adimplemini. all'a all'a. ℣. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilauerint ad me inuenient me. Transite. Lectio. iij.

Ego iohānes frater vester ꝫ particeps in tribulatione ꝫ regno ꝫ patiētia in ihesu xpo: fui in insula q̄ appellatur pathmos/propter verbū dei ꝫ testimonium ihesu xpi. Fui in spiritu in dñica die: ꝫ audiui post me vocem magnam tanq̄ tube dicentis. Qđ vides scribe in libro: ꝫ mitte septē ecclesijs que sunt in asia epheso et smirne: ꝫ pergamo ꝫ thiatire ꝫ sardis: ꝫ philadelphie ꝫ laodicie. Et conuersus sum: vt viderē vocē que loquebat mecum. ℟.

Audiui vocē de celo tanq̄ vocē tonitrui

Vnoca.i.

magni alla. Regnabit deus noster in eternum alla. qz facta est salus et virtus et potestas christi eius alla alla. ℣. Vidi angelum dei volantē per medium celi: voce magna clamātē et dicentem. Regna. Gloria. Alla. Ista predicta ℟. scilicet Dignus es. ℟. Locutus. ℟. Vidi portam. cum ceteris ℟is. subsequētibus: dicātur alternis vicibus per singulas ebd̄. vsq; ad quartam dñicam. Non dicitur. ps Te deum in ferijs sqñ de feria agitur p totum annū. Ante laud̄. ℣. In resurrectione tua christe. In laud̄. ā. Alla alla. ps. Dñs regnauit. Et dicitur hec sola predicta ān. quotidie in laud̄. vsq; ad ascen̄. dñi: quādo de feria agitur. Cp̄. Omne qd̄ natum. Et dicūtur capitula de dñicis per singulas ebdo. vsq; ad ascen̄. dñi: nisi in. ij. feria. in rogatiōibus tantum ad matu. hyᵖ. Sermone blādo. ℣ Surrexit dñs de sepulchro. Super psal. Benedictus dicat vna de predictis āis. Ofo. dñicalis quotidie dicitur: qñ de feria agitur vsq; ad vigiliā ascen̄. dñi: nisi in. ij. feria rogationū ad matu. tantum. ¶ Sciendū est q; inter pascha ⁊ pentheco sten ⁊ vltra vsq; ad Deus oim. nulle fiāt preces in feriales diebus ad vs̄. neq; ad matu. nec ad alias hos̄. nisi ad primā ⁊ comple. tunc dicantur preces consuete sine p̄stratione more solito. Memo. de cruce fiat cum hac ān. Crucifixus surrexit a mortuis: redemit nos alla. ℣. Dicite in nationibus. Oratio. Deus qui pro nobis filium tuū. Memo. de sancta maria cum hac ān. Paradisi porta per euā cunctis clausa est: ⁊ per mariā virginē itecum patefacta est alla. ℣ᵖ. Post partum. Ofo. Gratiā tuam. Require in die pasche post sc̄as vs̄. Memo. de omnib⁹ sanctis fiat cum vna istarum añaz sequen. videlicet ān. Sancti tui dñe florebunt sicut lilium alla. ⁊ sicut odor balsami erunt ante te alla. Vel hec ān. Sācti ⁊ iusti in dño gaudete alla. vos elegit deus in hereditatem sibi alla. Vel hec ān. In velamēto clamāt sc̄ti tui dñe alla alla alla ℣. Vox leticie et exultatiōis. ℟. In tabernaculis iustorum alla.

Oratio.

Presta qs omnipotens deus: vt in resurrectione dñi nostri ihesu xp̄i filij tui cum oib⁹ sanctis: p̄cipiamus veraciter portionē. Qui tecum.

Sequant matu. de sc̄tā maria in contentu: ⁊ cetera vt i seruitio beate marie notatur. Tamen quādo fiunt memorie de oib⁹ sc̄tis ad vs̄. et ad mat. de sc̄tā maria fiant: cū āis. ℣. ⁊ orationibus que huic ferie intitulantur vsq; ad vigiliam ascensi. dñi. ¶ Ad p̄mā ān. Alla alla alla alla alla alla alla. ps. Deus in noie. fo. ix. ps. Beati im acu. ps Retribue. ā. Gloria tibi trinitas. ps. Quicunq; Cp̄. Dñe miserere. ℟. Jesu christe. cum. alla. ℣. Qui surrexisti a mortuis. ⁊ cetera que ad. j. pertinent: absq; p̄stratione. Ad. iij. ān. Alla alla alla al. al. al. ps. Legem pone. fo. xij. Cp̄m de dñica. ℟. Resurrexit dñs. ¶ Ad. vj. ān. Alla alla alla ps. Defecit. fol. xiij. Cp̄m. de dñica. ℟. Surrexit dñs vere. ¶ Ad. ix. ān. Alla alla. ps. Mirabilia. fol. xiij. Cp̄. de dñica. ℟. Surrexit dñs de sepulchro. ℣. In resurrectione tua christe. He p̄dicte āe. ⁊ ℟. cum suis verl. dicuntur in oib⁹ ferijs vsq; ad ascen̄. dñi. qñ de feria agitur. ¶ Ad vs̄ sup ps. ℣ hec sola ā. Alla alla alla. ps. Dilexi. fo. xlj. ⁊ ceteri p̄i. feria. Cp̄. de dñica hyᵖ. Ad cenam agni. ℣. Mane nobiscū dñe. super psal. Mag dicatur vna de p̄dictis āis. Ofo. dñicalis. Memo. de cruce fiat cum hac ā. Crucem sanctā subiit qui infernum cōfregit: accinctus est potentia surrexit die tertia alla. ℣. Dicite i nationibus. Ofo. Deus qui pro nobis Memo. de sc̄tā maria fiat cum hac ā. Paradisi porta. ℣ᵖ. Sancta dei genitrix. Ofo. Gratiam tuam. Memo. de oib⁹ sc̄tis fiat cum hac ān. In celestib⁹ regnis sanctorū habitatio est alla. ⁊ i eternū requies eorū alla. ℣. Vox leticie et exulta. Oratio. Presta quesumus omnipotēs deus. Hic ordo memoriaz ad vs̄. ⁊ ad mat. huiᵖ fe. seruet vsq; ad ascen̄. dñi. tam in ferijs q̄ i festis sine regi. chori.

¶ Feria. iij. post octa. pasche. Ad ma

tu.ān.super ps.Alla alla alla.ps. Dixi custodiam. fol.xx.ps.Expectans. fo. xx.ps. Beatus qui intelligit. fo.xx.v. Surrexit dns vere. Lectio.j.

Apoca.i. IT conuersus vidi septē candelabra aurea: et in medio septem candelabrorum aureorum simi lem filio hois, vestitum podere: et pcinctum ad mamillas zona aurea. Caput autem eius ⁊ capilli erant candidi tanq̄ lana alba ⁊ tanq̄ nix: ⁊ oculi eius velut flāma ignis/ ⁊ pedes eius similes aurichalco sicut in camino ardenti. Et vox illius tanq̄ vox aquarum multarum: ⁊ habebat in dextera sua stellas septē: ⁊ de ore eius gladius ex vtraq; pte acutus exibat: ⁊ facies eius sicut sol lucēs in virtute sua. ℣.

1 IN ocutus est ad me vnus de septem angelis dicens. veni ostendam tibi nouā nuptā sponsam agni. Et vidi hierusalem descendentem de celo ornatā monilibus suis alla alla alla.ỽ. Et sustulit me in spū in montē magnum et altum. Et vi. Lectio.ij.

ET cum vidissem eum: cecidi ad pedes eius tanq̄ mortuus. Et posuit dexteram suā super me: dicēs. Noli timere. Ego sum prim⁹ ⁊ nouissimus: et viuus ⁊ fui mortuus et ecce sum viuens in secula seculorum / et habeo claues mortis ⁊ inferni. Scribe ergo que vidisti ⁊ que sunt: et que oportet fieri post hec. Sacramētum septem stellarum quas vidisti in dextera mea: et septem candelabra aurea. Septem stelle. angeli sunt septē ecclesiarum. ⁊ candelabra septem: septem ecclesie sunt. ℣.

2 AUdiui vocem in celo angelorum multorum dicentium. Timete dñm ⁊ date claritatem illi: et adorate cū qui fecit celū terrā: mare et fontes aquarum alla alla. ỽ. Et exiuit vox magna de templo a throno dicens. Timete. Lectio.iij.

ET angelo epheси ecclesie scribe: Hec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua: qui ambulat in medio septem cādelabrorum aureorum. Scio opera tua ⁊ laborem ⁊ patientiam tuam: ⁊ quia non potes sustinere malos. Et tentasti eos qui se dicunt apl̄os ⁊ non sunt: et inuenisti eos mēdaces. Et patiētiam habes ⁊ sustinuisti propter nomē meū ⁊ non defecisti/ sed habeo aduersus te q̄ caritatē tuā primam reliquisti. Memor esto itaq; vnde excideris/ ⁊ age penitentiā ⁊ prima opera fac. Si autem venio tibi ⁊ mouebo candelabrum tuum de loco suo/ nisi penitentiam egeris. Sed hoc habes bonū quia odisti facta nicholaitarum/ que et ego odi. Qui habet aures audiendi audiat: q̄d spūs dicat ecclesijs. Vincenti dabo edere de ligno/ qō est in paradiso dei mei. ℣.

5 OStendit mihi angelus fontem aque vite ⁊ dixit ad me alla. Hic deū adora. Alla alla alla.ỽ. Postq̄ audissem ⁊ vidissem: cecidi vt adorarem ante pedes angeli qui mihi hec ostendebat: et dixit mihi. Hic. Glia. Alla. Ad vs. sup psal.ā. Alla alla alla. ps. Letatus. ⁊ ceteri hi. illius ferie.

CFeria.iiij.ad matuti. ān.super ps. Alla alla alla ps. Dixit insipiens. fo. xxiij.ps. Exaudi deus oratione meā/ ⁊ ne despe. fo.xxiij.ps. Miserere mei dē quoniam concul. fol.xxiij.ỽ. Resurrexit dominus. Lectio.j.

Apoca.i. ET angelo smirne ecclie scribe. Hec dicit primus ⁊ nouissimus/ qui fuit mortuus et viuit. Scio tribulationem tuam ⁊ paupertatem tuam/ sed dives es ⁊ blasphemaris ab his qui se dicūt iudeos esse ⁊ nō sunt/ sed sunt synagoga sathane. Nihil horum timeas que passurus es. Ecce missurus est dyabolus aliquos ex vobis in carcerē vt tentemini/ ⁊ habebitis tribulationē diebus decem. Esto fidelis vsq; ad mortē ⁊ dabo tibi coronā vite. Qui habet aures audiendi audiat / quid spūs dicat ecclesijs. Qui vicerit non ledet a morte secunda. ℣.

3 VIdi portā ciuitatis ad orientem positā ⁊ aplorū noia ⁊ agni super eā scripta ⁊ sup

muros eius angelorũ custodiã alla.ỹ. Vi di ciuitatẽ sanctã hierlm descẽdentẽ de celo ornatã tanq̃ sponsam viro suo. Et. ℟. Angelo pergami ecclesie scribe. Hec dicit qui habet rũpheã ex vtraq; parte acutã. Scio vbi habitas vbi sedes ẽ sathane: ⁊ tenes nomẽ meum: ⁊ nõ negasti fidem meam. Et in diebus illis antiphas testis meus fidelis qui occisus est apud vos vbi habitat sathanas habitat. Sed habeo aduersus te pauca: quia habes illic tenẽtes doctrinam balaam / qui docebat balach mittere scandalum coram filijs israel edere ⁊ fornicari: ita habes ⁊ tu tenentes doctrinam nicholaitarum. Similiter penitentiam age. Si quominus veniam tibi cito ⁊ pugnabo cum illis in gladio oris mei. Qui habet aures audiẽdi audiat / quid spũs dicat ecclesijs. Vincenti dabo manna absconditum ⁊ dabo illi calculum candidum: et in calculo nomen nouum scriptum quod nemo scit nisi q̃ accipit. Tu. ℟. Vidi hierusalem descendentẽ de celo ornatam auro mundo. Et lapidibus preciosis intertam alleluya alla.ỹ. Abintus in fimbrijs aureis circumamicta varietate. Et lapi. Lectio.ij. Et angelo thyatire ecclesie scribe. Hec dicit filius dei qui habet oculos tanq̃ flamã ignis ⁊ pedes eius similes auricalco. Noui opera tua et fidem ⁊ caritatem ⁊ ministerium ⁊ patientiã tuam: et opera tua nouissima plura prioribꝰ. Sed habeo aduersus te pauca quia permittis mulierẽ iezabel que se dicit prophetẽ docere: ⁊ seducere seruos meos / fornicari ⁊ manducare de ydolotitis: ⁊ dedi illi tempus vt penitentiam ageret: ⁊ nõ vult penitere a fornicatione sua. Et ecce mitto eam in lectum: ⁊ qui mechantur cum ea in tribulatione maxima erunt: nisi penitẽtiam egerint ab operibus suis: et filios eius interficiam in mortem: et scient omnes ecclesie. quia ego sum scrutãs renes ⁊ corda: ⁊ dabo vnicuiq; vestrũ scõm opera vestra. Tu aũt. ℟. In dỹa demate capitis aarõ lapides pretiosi fulgebãt. Dũ perficeret opus dei alla alla alla. ỹ. Corona aurea super caput eiꝰ expressa signo sanctitatis. Dum. Gloria. Alla. Ad vs. ãn. Alla. ij. ps. Nisi dñs edifi. ⁊ ceteri pi. fe. Cfeĕ. v. ad matu. super psal. ãn. Alla. ij. ps. Saluũ me fac. ij. fo. xxvj. ps. Deus in adiutoriũ. fo. xxvij. ps. In te dñe speraui. ij. fol. xxvij. ỹ. Surrexit dñs vere. ℟. dicũtur que in. ij feria. precedẽ. dicebantur. Ad vãs. super psal. ãn Alla. ij. ps. Memẽto. fo. xlij. ⁊ ceteri pi. fe. Cfeĕ. vj. ad matu. super psal. ã. Alla. ij. ps. Exultate deo ad. fo. xxxj. ps. Deꝰ stetit fo. xxxj. ps. Deꝰ qs sitis. fo. xxxj. ỹ. Resurrexit dñs. ℟ia. q̃ i. ij. fe. ꝓcedẽte dñr Si aliquod festum in aliqua die precedentium feriarum contigerit vnde fieri debeat seruitium: deinceps nõ seruetur ordo feriarum in ỹ. ⁊ ℟ys. cantãdis: sed ordo versiculorum ⁊ ℟ior. in ferijs subsequentibus. quod etiam obseruetur per singulas ebdo. vsq; ad asceñ. dñi: videlicet ab vna dñica vsq; ad aliam dñicam tantum. nõ tamen semper incipiendo eadẽ ℟ia. sed alias alia ℟. dicuntur: sicut inferius patebit. Ita tamen q; ℟. de quarta feĕ. nõ omittãtur: si tot ferie vacauerint ab octa. pasche vsq; ad quartam dñicam post pascha. Supradictus ordo. ãn. super psal. ad vs. et ad mat. seruetur vsq; ad festum asceñ. dñi: quãdo de feria agitur. De quocunq; etiam fit seruitium in ferijs vsq; ad asceñ. dñi nulla fiat memo. de feĕ. nisi in. ij. feĕ. rogationum: ⁊ in vigilia asceñ. dñi. tũc enim de quocunq; fit seruitiũ: fiat solennis memo. de ieiunio ad mat. tantum: licet dedicatio ecclesie fuerit ipo die. Quando fit plenum seruitium de sancta maria in tempore paschali. scilicet ab octa. pasche vsq; ad penthecosten: ad vãs. super pos dicatur. ãn. Post partum. ⁊ finiatur cum alla. pi. feriales. Cp. Beata es maria. Hyꝰ. Aue maris stella. ỹ. Sancta dei genitrix. ã. Sctã maria succurre miseris. ps. Mag.

ꝫ finiatur predicta ān. cū alla. Oratio. Concede nos famulos tuos qs domine. Mēo. si habeat de aliquo festō fiat ꝫ postea de resurrectiōe: sicut in aliis festis cum regimine chori. Compl. de tempore. Ali non mutatur / nisi q in fine hymni Jesu saluator seculi dicet ꝟ⁹. Gloria tibi domine qui nat⁹ es de virgine: cum patre. ꝫc. post ꝟ. Quesum⁹ auctor oim ad matu. Inuitat. In honore beatissime. ꝫ finiatur cum alla. ps. Venite. ꝫ dicatur a duobus rectoribꝰ chori. hy⁹. Quem terra. Hec sola ā. dicatur super psal. videlicet. ān. Benedicta tu. et finiatur cum alla. ps. Dñe dominus noster. fo. iij. ps. Celi enarrāt. fo. v ps Dñi est terra. fol. ir. v. Sancta dei genitrix virgo semper maria. Hi ꝑ dicti pi. cum predicta. ān. ꝫ ꝟ. dicūtur quotiēs fit plenum seruitium de sancta maria vsq ad penthecē. ꝫ non alij pi. nec alia. ā. nec alius ꝟ. Lectio. j.

STabant iuxta crucem Jesu mater ei⁹ et sor matris ei⁹ maria cleophe / et maria magdalene Cum vidisset ergo iesus matrē ꝫ discipulū stantem quem diligebat / dixit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora: accepit eam discipulus in suā. Hec nimirum est illa hora: de qua iesus aquam cōuersurus in vinum: dixerat matri. Quid mihi ꝫ tibi est mulier? nondum venit hora mea. Hanc itaq horam predixerat: que tunc nondum venerat / i qua deberet agnoscere moriturus: de qua fuerat mortaliter natus. Tūc ergo diuina factur⁹ non diuinitatis sed infirmitatis matrem velut incognitam reprehendebat: nunc aūt humana iam patiens ex qua fuerat fact⁹ homo: affectu commendabat humano. Tunc vero qui mariam creauerat: inotescebat virtute: nunc vero qō maria pepererat: pendebat in cruce. Moralis igitur insinuatur loc⁹. Facit qō faciendum admonet: ꝫ exemplo suo suos instruxit prector bonus: vt a filijs pijs impendatur cura parētibus tanq lignum illud vbi erant fixa mēbra morientis: etiam cathedra fieret magistri docentis. Tu aūt. ℟.

Sancta ꝫ immaculata. ꝫ finiatur cum alleluya. Lectio. ij.

HAc doctrina sana diditerat paulus apls qō docebat. quando dicebat. Si quis autē suis et maxime domesticis nō prouidet: fidem negat ꝫ est infideli deterior. Quid autem tam domesticum q parētes filijs aut parentibus filij. Huius itaq saluberrimi precepti ipse magister sanctorū de seipso constituebat exemplū: quando non vt famule deus quam creauerat ꝫ regebat sed matri homo de qua natus fuerat: ꝫ quā relinquebat: alterum pro se quodāmodo filium prouidebat. Nam cur hoc fecerat: qō sequitur indicat. Ait enim euangelista. Ex illa hora accepit eā discipulus in suā: de seipso dicēs. Sic quippe cōmemorare se solet: q̄ diligebat iesus. Qui vtiq omnes: sed ipsum pre ceteris familiarius diligebat: ita vt in cōuiuio super pectus suum discūbere faceret. credo vt isti⁹ euāgely qō p eū fuerat predicaturus diuinam excellentiam: hoc modo altius commendaret. Sed in q̄ sua iohānes matrem dñi accepit? Nunquid enim non ex eis erat: qui dixerunt ei. Ecce nos reliquimus oia: et secuti sumus te? Sed ibi quoq audierant: quicunq ista dimiserit propter me: accipiet in hoc seculo centies tantum. Tu autem domine. ℟.

Beata es maria. Et finiat cū alla. k. ij.

HAbebat ergo centupliciter plura q̄ dimiserat: in que susceperat eius matrem qui illa donauerat. Sed in eius societate beatus iohānes receperat centuplum vbi nemo dicebat aliquid suum: sed erant illis omnia communia: sicut in actibus apostolorum scriptum est. Sic erant apli quasi nihil habentes et oia possidētes Quō ergo matrē magistri et dñi sui discipls ꝫ famulus accepit in suā: vbi

Dominica. ij.

aliquid suum nemo dicebat: An quia paulopost in eodem libro legit. Quot quot possessores prediorum vl domorum erant: vendentes afferebãt pcia illorum & ponebant ante pedes apostolorum: distribuebatur autẽ vnicuiq; prout cuiq; opus erat: intelligendum est hic distributum fuisse huic discipulo quod opus erat. vt illic etiã beate marie tanq; matris eius porcio poneretur. Magisq; sic debemus accipere quod dictum ẽ et illa hora accepit eã discipulus in sua: vt ad eius curam q̃ quid ei esset necessarium pertineret. Suscepit eam igitur in sua nõ predia que nulla proprie possidebat: sed officia que propria dispensatione erequẽda curabat. Tu autem. ℟. Felix nãq;. et finiatur cum alla. ℣. Te deũ. Ante laud. ỽ. Ora pro nobis sancta dei genitrix. ¶ In laud. hec sola ãn. O admirabile. & finiatur cũ alla. ℣. Dñs regñ. & ceteri pl. consueti. ch. Ab initio. Hy⁹. O gloriosa femina. ỽ. Elegit eam dñs ℟. Habitare. & finiat cũ alla. ãn. O gloriosa dei genitrix. & finiatur cũ alla. ℣. Benedictus. Oratio Concede nos famuli. Nemo de aliquo sctõ fiat: vtẽ. dictum est ad vtẽ. Ad. j. ãn. O admirabile. ℣. De⁹ in nomine. ℣. Beati immaculati. ℣. Retribue. ãn. Te iure laudant. et finiat cum alla. ℣. Quicũq; vult. ℟. Jesu christe. cum alla. ỽ. Qui de virgine. & dicatur cum eodem cantu quo in die natalis dñi. Ad. iij. ã. Quãdo natus es. ℣. Legem po. ch. Ab initio. ℟. Sancta dei genitrix. cum alla. ỽ. Post partum. ℟. Dei genitrix. et finiat cum alla. Oco. vtẽ. Ad vi. ãn. Rubũ quem viderat. & finiatur cum alla. ℣. Defecit. Ch Et sic in syõ. ℟. Post partum. cum alla. ỽ. Speciosa. ℟. In delicijs. et finiatur cũ alla. Oco. vtẽ. Ad ix. ãn. Germinauit. et finiatur cũ alla. ℣. Mirabilia. Ch Et radicaui. ℟. Speciosa facta es. cum Alla. ỽ. Elegit eam deus. ℟. Habitare facit. et finiatur cum alla. Oco. vtẽ. Et cetera omnia fiant sicut in seruitio beate marie nota

tur. ita tamẽ q; in fine omnium hymnorum dicetur versus. Quesum⁹ auctor omnium. & ỽ. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine.

¶ Do. 2. post pal. de ser. do. Ad. 1. vẽ. fiat pces. ad matu. & ad. 2. vẽ. fiat mco. de resur. ℟. cãtck a duob⁹. In l. vna ã. & mis. de resur. et nulla mco. de do. fe. ℣. & sab. de 2me. Fe. 2. ℣. 4. de fe. cũ ℟. de. 2. ℣. 3. fe. cũ mis. do. i. 2. fe. A. 1

¶ Do. 2. post pa. patet vtẽ. ad. 1. ã. Fe. 3. ℣. et sab. de 2me. Fe. 2. et 6. de fe. cũ ℟. de. 2. et. 3. fe. cũ mis. do. in. 2. fe. A. 2

¶ Do. 2. post pa. de. l. greg. ad. 1. vẽ. fiat sol. mco. de do. et pces. 2. Alla. ad mis. erit vnũ de. 9. p ordinem et nõ de do. ad. 2. vẽ. fiat sol. mco. de do. et de resur. Fe. 2. de fe. cũ ℟. de. 4. fe. et cũ mis. do. Fe. 4. ℣. et sab. de cõme. A. 3

¶ Do. 2. post pa. patet. ℣. ℟. a duob⁹ cantck. 2. vẽs. erũt de aplis: et solẽ. memo. de do. et de resur. Fe. ℣. 5. et. 6. de cõme. et mis. do. ỽ i ch. in. ℣. fe. A. 4

¶ Do. 2. post pa. seruitũ erit de. l. iohã. beuerlaco epo alla de cõi ad. 1. vẽ. mco. de aplo. de do. et pces. ad mat. ℣. ℟. cãtck ad vno. et mco. de do. et de resur. Fe. 2. 4. et sab. de cõme. et mis. do. ỽ i cap. infra ebd. Fe. ℣. de. l. greg. Fe. ℣. de. l. marco. nulla fiat pces. neq; iciunũ. A. 5

¶ Do. 2. post pa. de seruitio do. ℣. ℟. a duob⁹ cãtck Fer. 2. et. 4. de fe. cũ ℟. de. 2. et. 3. fe. et cũ mis. do. i. 2. fe. Fe. ℣. et. 6. et sab. de cõme. Fe. ℣. de. l. tyburtio. B. 1

¶ Do. 2. post pal. patet. Fe. 2. de fer. cũ ℟. de. ℣. fe. et cũ mis. do. Fe. 4. ℣. et. 6. de 2me. B. 2

¶ Do. 2. post pa. de ser. do. ad primas vẽs. q̃ erũt de. l. greg. fiat sol. mco. de do. et pces. ad. 2. vãs. fiat sol. mco. de do. et de resurr. et sic ista do. carebit vtriq; vespertis. Fe. 4. 6. et sab. de 2me. Fe. ℣. de fe. cũ ℟. de cadẽ fe. et cũ mis. do. B. 3

¶ Do. 2. post pa. de fe. aplor ad. 1. vãs. fiat sol. memo. de do. & pces. ad matu. et ad. 2. vãs. sol. mco. de do. & de resur. Fer. 2. 4. et. ℣. de 2me. et mis. do. ỽ i ch. in. 2. fe. B. 4

¶ Do. 2. post pa. de ser. do. 2 vespere erũt de. l. greg. et sol. mco. de do. et de resur. Fe. 2. de. l. greg. Fe. 4. de. l. marco. Fe. ℣. 6. et sab. de 2me. & mis. do. ỽ in ch. B. 5

¶ Do. 2. post pa. de ser. do. Fer. 2. et. 6. de fe. cũ ℟. de. 2. et. ℣. fe. cũ mis. do i. 2. fe. Fe. ℣. et sab. de 2me. Fe. 4. de. l. tyburtio. Innit. dup. C. 1

¶ Do. 2. post pasc. de ser. do. ad. 2. vãs. fiat mco. de sctõ: et de resur. Fe. ℣. et sab. de cõme. Fe. 4. de fe. cũ ℟. de. ℣. fe. et cum mis. do. C. 2

¶ Do. 2. post pa. de. l marco. Ad. 1. vel. fiat sol. memo. de do. et pces. ad mat. et ad. 2. vel. fiat sol. memo. de do. et de resur. Fe. 2. de fe. cũ ℟. de. ℣ fe. et cũ mis. do. Fe. ℣. et. 6. de cõme. C. 3

¶ Do. 2. post pa. de ser. do. Ad. 1. vẽs. q̃ erũt de aplis fiat sol. mco. de do. et pces. & ad. 2. vẽs. sol. mco. de mart. de do. & pces. et nulla mco. de resur. et sic ista do. carebit vtriq; vespis Fe. ℣. 4. et sab. de cõme. et mis. do. ỽ in ch. in. ℣. fe. C. 4

¶ Do. 2. post pa. de ser. do. Fe. 2. 6. et sab. de 2me. Fe. ℣. de. l. marco nulla fiat pces. nec iciunũ: sed sol. mco. de resurr. Ad. 2. vẽs. 1. fiat mco. de mar. sub silẽ. Deinde sol. mco. de resur. Fe. ℣. de aplis: & sol. mco. de resur. C. 5

¶ Do. 2. post pa. de ser. do. Fe. 2. 4. et. 6. de fe. et ℟. dñr suo ordine: cũ mis. do. i. 2 fe. Fe. ℣. ℣. et sab. de 2me. D. 1

¶ Do. 2. post pal. de ser. do. Fe. 2. et. 4. de fe. cũ ℟. de. 2. et. ℣. fe. cũ mis. do. i. 2. fer. Fe. ℣. 6. et sab. de cõme. Fe. ℣. de. l. sctõ Innit. dup. D. 2

¶ Do. 2. post pal. do ser. do. & mco. de sctõ: et pces Fe. 2. ℣. et. 4. de cõme. Fe. 6. de fe. cũ ℟. de. ℣. fe. & cũ mis. do. D. 3

¶ Do. 2. post pa. de ser. do. Ad. 1. vel. q̃ erũt de fe. fiat sol. mco. de do. et pces. Fe. 2. de fe. cũ ℟. de. ℣. fe. et cũ mis. do. Fer. 4. ℣. et sab. de cõ. D. 4

¶ Do. 2. post pa. de ser. do. Fe. 2. ℣. et sab. de 2me. Fe. ℣. de. l. greg. Fe. 6. de. l. marco. D. 5

¶ Do. 2. post pasc. de ser. do. Fe. ℣. 4. et. 6. de cõme. & mis. do. ỽ in ch. in do. E. 1

¶ Do. 2. post pa. de ser. do. Ad. 1. vẽs. q̃ erunt de cruce fiat sol. mco. de do. sed nulla. mco. de resurr. nec pces. Fe. 2. 6. et sab. de cõme. et mis. do: ỽ i ch. Fe. ℣. de. l. de greg. E. 2

¶ Do. 2. post pal. de ser. do. Fe. 2. et. 4. de fe. cũ ℟. de. 2. et. ℣. fe. cũ mis. do. in. 2. fe. Fe. ℣. de anniũ. et sol. mco. de resur. Fe. ℣. 6. et. sab. ỽ 2me. H. 1

1.H ¶Do.2.post pa.de ser.do.Fe.2.et.4.de fe.cũ ℟.de.2.et.
3.fe.et cũ mis.do.in.2.fe.Fe.3.5.et sabb.de cõme.Fe.6.de
ictõ. 3.H ¶Do.2.post pas.de ser.do. Fe.2.4.et sab. de cõme.
4.H Fe.6.de fe.cũ ℟.de.3.fe.et cũ mis.do. ¶Do.2.post pa.de
s.vitale.mẽo.de do.et pces.tertiũ.℟.ab vno solo cantet.
Fe.2.3.et sab.de cõme.Fe.5.de fe.cũ ℟.de.3. fe.et cũ mis.
do. ¶Do.2.post.pas.de ser.do.Fe.4.6.et sab.de cõme.ꝫ
5.H mis.do.ỡr i cp̃.i.4.fe.Fe.5.de.s.geor.ꝫ sol.mẽo.de resur.
1.G ¶Do.2.post oc.pa.de ser.do.Fe.2.4.et.6.de fe.cũ ℟.fe.
suo ordine:et cũ mis.do.i.2.se.Fe.3.5.et sabb.de ꝫmemo.
2.G ¶Do.2.post pasc.de ser.do.Fe.2.et.6.de fe.cũ ℟.de.2.et
3.G 4.fe.ꝫ cũ mis.do.in.2.fe.Fe.3.4.ꝫ sab.de cõme. ¶Do.2
post pa.de ser.do.2.vs̃.coñr de.s.geor.et sol.mẽo.de do.ꝫ
resur.Fe.3.5.ꝫ.6.de ꝫme.ꝫ mis.do.ỡr i pces.i die.s.marci
4.G ¶Do.2.post pa.de ser.do.Fe.2.4.et sab.de cõme.Fe.6.
5.G de fe.cũ ℟.de.2.fe.et cũ mis.do. ¶Do.2.post pas.de.s.io-
hanne aplo.Fe.3.5.et sab.de cõme.Fe.4.de.s.geor.Fe.6
de.s.marco:et missa do.dicitur in cp̃.in.6.feria.

¶Dnica.y.post pascha. Ad vs̃. omnia fiant sicut in dominica precedente vsq; ad ãn. super ps̃. Magn̄. q̄ erit. ãn. Dignus es dñe deus noster accipere gloriam et honorem ꝫ virtutem:qr tu creasti oia et propter voluntatẽ tuam erant et creata sunt. salus deo nostro qui sedet super thronum ꝫ agno alla. ps̃. Mag. Oꝛ.

DEus qui in filij tui humilitate iacentem mũdum erexisti.fidelibus tuis perpetuam concede letitiã. vt quos pepetue mortis eripuisti casib9:gaudijs facias sempiternis pfrui. Per eundem. Processio, fiat vs̃. In redeũdo de sancta maria.ãn. Aue regina celorum. cũ ỽ.ꝫ Oẽo.vs̃.in oct. pasche ad primas vs̃. Hꝫ sequẽtes ãe. dicuntur vsq; ad ascen̄.dñi. quãdo in introitu chori dicet de sancta maria. scilicet ãn Alma redemptoris. ãn. Aue regina. ãn. Anima mea. ãn. Btã dei genitrix ã. Descendi in ortũ. ãn. Speciosa. ꝫ dicuntur per orỡ. quibus dictis: reincipitur. ã. Alma redẽptoris. si necesse fuerit. ỽ. et Oẽo vs̃. in oct. pasche. Ad matu. Inuitat alla. Surrexit dñs vere. ps̃. Venite. ꝫ dicatur a duob9 rectoribus chori: in capis sericis albis. Hymnus. Aurora lucis rutilat. super psal. dicat hec sola. ãn. Resurrexit dñs ps̃ Btus vir. ps̃. Quare fremuerũt. ps̃. Dñe qd multiplicati. ỽ. Surrexit dñs vere. Hec ꝑdicta ã. cũ suis ps̃s. ꝫ ỽ. dicatur omnibus dñicis diebus vsq; ad ascen̄. dñi: quando de dñica agitur

Lectio sancti euangelij secũdum Johannem. ℣.

IN illo tempore. Dixit Ihesus discipulis suis. Ego sum pastor bon9 Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

AUdistis fratres kãri ex lectione euãgelica eruditionem vestrã: audistis ꝫ periculum nostrum. Ecce enim is qui nõ ex accidenti dono sed essentialiter bonus est: dicit. Ego sum pastor bon9. Atq; eiusdem bonitatis formam quã nos imitemur: adiungit dicens. Bonus pastor: animã suã ponit pro ouibus suis. Fecit q̄ monuit: ostendit qõ iussit. Bonus pastor pro ouibus suis animam suã posuit: vt in sacramẽto nr̃o corpus suũ et sanguinẽ ver teret: ꝫ oues quas redemerat carnis sue alimẽto satiaret. ℟. Dign9 es dñe accipere librum et aperire signacula eius: quoniã occisus es ꝫ redemisti nos deo. In sanguine tuo alla. ỽ. Fecisti enim nos deo nr̃o regnum ꝫ sacerdotes. In san. Lec.ỽ.

OStensa est nobis de cõtemptu mortis via quã sequamur: apposita ẽ forma cui imprimamur. Primum nobis est exteriora nostra misericorditer ouibus eius impẽdere: postremum vero si necesse sit: etiã mortẽ nostram pro eisdem ouibus ministrare. A primo autem hoc minimo. pertenitur ad postremum maius. Sed cũ incõparabiliter longe sit melior anima qua viuimus q̄ terrena substãtia quam possidemus: qui nõ dat pro ouibus suis substãtiam: quando pro his animam suã daturus est. Et sunt nõnulli qui dũ plus terrenam substãtiã q̄ oues diligunt: merito nomẽ pastoris perdunt. De quibus protinus subditur. Mercenarius autẽ et qui nõ est pastor cuius nõ sunt oues propria videt lupum venientem et dimittit oues et fugit. Tu autem dñe. ℟.

EGo sicut vitis frutificaui suauitatẽ odo

ris alla. Trāsite ad me omnes qui cōcupi-
scitis me: et a generationibus meis adim-
plemini alla alla. ℣ Ego diligētes me di
ligo: ℟ qui vigilauerit ad me inuenient me
Transite ad me. Lectio. iij

NOn pastor sed mercēnarius vo
catur: qui non pro amore inti-
mo oues dñicas: sed ad tēporales mer
cedes pascit. Mercēnarius quippe est
qui locū quidem pastoris tenet: sed lu
cra animarum non querit. Terrenis
commodis inhiat: honoris prelatiōe
gaudet. Temporalibus lucris pasci-
tur impensa sibi ab hominibus reue-
rentia letatur. Iste sunt etenim mer-
cedes mercēnarij: vt pro eo q̄ in regi-
mine laborat: hic qđ querit inueniat:
℟ ab hereditate gregis in posterū alie
nus existat. Vtrum vero pastor sit an
mercenarius: cognosci veraciter nō
potest: si occasio necessitat' deest. Trā
quillitatis enim plerunq; tempore ad
gregis custodiā sicut verus pastor: sic
etiam mercennarius stat. Sed lupus
veniens indicat: quo quis animo sup
gregis custodiā stabat. Tu autē. ℣.
Dū transisset. vtē in die pasche. iij. et
dicat' a duobus de superiori gradu in
suppelt. ad gradum chori: quando de
dñica agitur tantū. Ante laud. ℣. In
resurrectiōe tua christe. In laud. dicitur
hec sola. ān. Angelus autem. ℣s. Dñs
regn. ℟ dicat' hac die ℟ duobus sequen
tibus dñicis: qñ de dominica agitur.
Qñ vero fit vltimo seruitium de dñi-
ca ante asceñ. dñi: tunc omnes āe. sup
laud dicuntur vt in oct. pasche. Cap.

1. Petri. 2. CHristus passus est pro nobis: vo
bis relinquens exēplū vt sequa-
mini vestigia eius: qui pecatum non
fecit nec inuētus est dolus in ore eius.
Hymnus. Sermone blando ℣. Sur-
rexit dñs de sepulchro. ā. Ego sum pastor
bonus qui pasco oues meas ℟ pro ouibus
meis pono animam meā alla. ℣s. Bene-
dictus. Oro. Deus qui in filij tui. Me
mo. de resurrectiōe. vtē. Ad. j. an. An
gelus autem ℣s. Deus in nomine. ℣s.
Beati immaculati. ℣s. Retribue. ān.

De iure. ℣s. Quicunq; Ad. iij. ℟ ad om
nes alias horas. āe. Via. et ℣. sicut in
oct. pasche dicuntur. Et sic fiat omni
bus dñicis vsq; ad asceñ. dñi: quando
de dominica agitur. Ad. iij. cp̄. Chri
stus passus est. CAd. vj. Capm.

1. Petro. 2. TRadebat autem iudicāti se iu-
ste: qui peccata nostra ipse p
tulit in corpore suo sup lignū: cuius li
uore sanati sumus. CAd. ix. Capm.

1. Petro. 2. ERatis sicut oues errātes: sed
conuersi estis nūc ad pastorem
℟ episcopum animarum vestrarum.
CAd sedas vesp. ān. Alla. iij. ℣s. Di-
xit dñs. et ceteri. ℣i. dñicak. Cp̄. Chri-
stus passus est. hymn⁹. Ad cenā agni
prouidi. ℣. Mane nobiscum domine. ā.
Ego sum pastor ouiū ego sum via ℟ veri
tas ego sum pastor bon⁹: ℟ cognosco meas
℟ cognoscūt me mee. alla alla. ℣s. Mag.
Oratio. vtē. CHe sequentes ān. dicu-
tur per ebd̄. super psal. Magn. Be-
nedictus. cum repetitione earundem
si necesse fuerit quādo de feria agitur
ān. Pastor bonus aiam suam ponit pro
ouibus suis alla. ān. Sicut nouit me pa-
ter et ego agnosco patrem: ℟ aiam meam
pono pro ouibus meis alla. ān. Mercen-
narius est cuius nō sunt oues propie: vi-
det lupum venientē ℟ dimittit oues et fu-
git: et lupus rapit ℟ dispergit oues alla. ā.
Alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouī
li: et illas oportet me adducere ℟ vocē meā
audient: et fiet vnū ouile ℟ vn⁹ pastor alla
Quotidie per hanc ebd. ℟ per ebdo. se
quentē dicunt ℣. ℟ Via. sicut in feriis
precedentis ebdo. CFeč. ij. ebd̄. sēbe
post octa. pasche: ad mat. ℣s. Exalta-
bo. ℣s. In te domie speraui. ℣s. Bea-
ti quorum. Lectio. j.

VObis autem dico ℟ ceteris q̄
thiatyre estis: quicunq; non
habent doctrinam hāc. qui
non cognouerunt altitudi-
nem sathane quemadmodū dicūt: nō
mittā super vos aliud pondus: tñ id
qđ habetis tenete donec veniā. Et qui
vicerit ℟ qui custodierit vsq; in finem
opera mea: dabo illi potestatem sup

gentes et reget illas in virga ferrea/ꝛ tanq̃ vas figuli confringentur/ sicut et ego accepi a patre meo: et dabo illi stellam matutinam. Qui habet aures audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Lectio.ij.

ET angelo ecclesie sardis scribe Hec dicit qui habet septez spūs dei ꝛ septem stellas. Scio opera tua: quia nomen habes q̃ viuas ꝛ mortuꝰ es. Esto vigilans/ꝛ confirma cetera q̃ moritura erant. Non enī inueni opera tua plena corām deo meo. In mente ergo habe qualiter acceperis et audieris ꝛ serua/ꝛ penitentiam age. Si ergo non vigilaueris: veniā ad te tanq̃ fur/ꝛ nescies qua hora veniam ad te Sed habes pauca nomina in sardis/ qui non inquinauerūt vestimēta sua/ ꝛ ambulabūt mecū i albis/quia digni sunt. Qui vicerit sic vestietur vestimētis albis/ꝛ non delebo nomen eius de libro vite/ꝛ confitebor nomen eius coram patre meo ꝛ corām angelis eius. Qui habet aures audiat: quid spiritꝰ dicat ecclesijs. Lectio.iij.

ET angelo philadelphie ecclesie scribe. Hec dicit sanctus et verꝰ q̃ habet clauē dauid/ q̃ aperit ꝛ nemo claudit: claudit ꝛ nemo aperit. Scio opera tua. Ecce dedi corā te hostium apertū q̃ nemo potest claudere. quia modicā habes virtutē ꝛ seruasti verbum meū: ꝛ non negasti nomē meum Ecce dabo tibi de synagoga sathane qui dicūt se iudeos esse ꝛ non sunt: sed mentiunt. Ecce faciā illos vt veniant ꝛ adorent ante pedes tuos: ꝛ scient q̃ ego dilexi te: qm̃ seruasti verbum patientie mee. Et ego te seruabo ab hora tentationis que ventura est in orbē vniuersum tentare habitantes in terra. Ecce venio cito. Tene q̃ habes/ vt nemo accipiat coronā tuam. Qui vicerit faciam eum columnā in templo dei mei: ꝛ foras nō egredietur amplius Et scribam sup eum nomen dei mei: ꝛ nomen ciuitatis dei mei noue hierusalem que descendit de celo a deo meo/ ꝛ nomen meum nouum. Qui habet aures audiat: quid spiritꝰ dicat ecclesijs.

Feria.iij. Lectio.j.

ET angelo laodicie ecclesie scribe. Hec dicit amen testis fidelis ꝛ verus/ qui est prīcipium creature dei. Scio opera tua quia neq̃ frigidꝰ es neq̃ calidus Utinam frigidus esses aut calidus/ sed quia tepidus es et nec frigidꝰ nec calidus/ incipiā te euomere ex ore meo/ quia dicis q̃ dives sum ꝛ locupletatus ꝛ nullius egeo/ ꝛ nescis q̃ tu es miser ꝛ miserabilis ꝛ pauper et cecus ꝛ nudus. Suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum/ vt locuples fias ꝛ vestimentis albis induaris ꝛ nō appareat cōfusio nuditatis tue/ ꝛ collyrio inūge oculos tuos vt videas. Ego quos amo arguo ꝛ castigo. Emulare ergo ꝛ penitentiam age. Ecce sto ad hostium ꝛ pulso: si quis audierit vocē meam ꝛ aperuerit ianuam: introibo ad illum ꝛ cenabo cum illo et ipse mecum. Qui vicerit dabo ei sedere mecū in throno meo/ sicut et ego vici ꝛ sedi cum patre meo in throno eius. Qui habet aures audiat quid spiritus dicat ecclesijs. Apoc.3. Lectio.iij.

POst hec vidi ꝛ ecce hostiū apertum in celo. Et vox prima quā audiui: tanq̃ tube loquentis mecum dicens. Accede huc: ꝛ ostendam tibi q̃ oportet fieri cito. Post hec statim fui i spiritu: ꝛ ecce sedes posita erat in celo ꝛ sup̄a sedem sedens. Et qui sedebat: similis erat aspectui lapidis iaspidis ꝛ sardinis. Et iris erat i circuitu sedis similis visioni smaragdine. Et in circuitu sedis sedilia viginti quattuor/ et super thronos viginti quattuor seniores sedentes circumamicti vestimētis albis: ꝛ in capitibus eorum corone aree. Et de throno procedebant fulgura ꝛ voces ꝛ tonitrua ꝛ septem lampades ardentes ante thronum. que sunt septem spiritus dei. Et in cōspectu sedis tanq̃ mare vitreum simile cristallo: ꝛ in medio sedis ꝛ in circuitu sedis

quattuor animalia plena oculis ante et retro. Lectio. iij.

ET animal primum simile leoni. Et secm animal simile vitulo. ⁊ tertium animal habens faciem quasi hominis. Et quartū animal simile aquile volanti. Et quattuor animalia singula eorum habebant alas senas: ⁊ in circuitu ⁊ intus plena sunt oculis. Et requiem non habebant die ac nocte dicentia. Sanctus sanctꝰ sanctus dñs deus omnipotens: qui erat ⁊ qui est ⁊ qui venturus est. Et cum darent illa quattuor animalia gloriam et honorem ⁊ benedictionem sedēti super thronum viventi in secula seculorum: procidebant viginti quattuor seniores ante sedētem in throno: ⁊ adorabant viventem in secula seculorum ⁊ mittebant coronas suas ante thronum dicentes. Dignus es dñe deꝰ noster accipere gloriam ⁊ honorem ⁊ virtutem: quia tu creasti oia ⁊ ppter voluntatem tuam erant et creata sunt.

Tu autem. ℭ Feria. iij. Lectio. j.

ET vidi in dextera sedētis super thronū librū scriptum intus ⁊ foris signatū sigillis septē: Et vidi angelum fortē clamantē voce magna Quis est dignus aperire librum ⁊ soluere signacula eius. Et nemo poterat neq; in celo neq; ī terra neq; subtus terram aperire librum: neq; respicere illum. Et ego flebam multum. qꝛ nemo dignus inuentus est aperire librū nec videre eum. Et vnus de seniorībus dixit michi. Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librum ⁊ soluere septem signacula eius

Tu autem domine. Lectio. iij.

ET vidi ⁊ ecce in medio throni ⁊ quattuor animalium et in medio seniorum agnum stantem tāq; occisum habētem cornua septem q̄ sunt septem spiritus dei missi in omnē terram. Et venit ⁊ accepit de dextera sedentis in throno librum. Et cum aperuisset librum: quatuor animalia ⁊ viginti quattuor seniores ceciderunt coram agno: habentes singuli citharas ⁊ phialas aureas plenas odoramētoꝝ que sunt orationes sanctorum: ⁊ cantabant canticum nouum dicētes. Dignus es dñe deus accipere librū: ⁊ soluere signacula eius. qm occisus es ⁊ redemisti nos deo ī sanguine tuo ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ populo ⁊ natione: et fecisti nos deo nostro regnū ⁊ sacerdotes: ⁊ regnabim⁹ super terrā. ℞. iij.

ET vidi ⁊ audiui vocem angelorum multorum ī circuitu throni ⁊ animalium ⁊ seniorum: ⁊ erat numerus eorum milia milium voce magna dicētium. Dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem ⁊ diuinitatem ⁊ sapientiam: ⁊ fortitudinem ⁊ honorem ⁊ gloriam ⁊ benedictionem Et omnem creaturam que in celo est ⁊ que super terram ⁊ subtus terram: ⁊ in mari ⁊ que in eo sunt: omnes audiui dicētes: sedenti in throno ⁊ agno benedictio ⁊ honor ⁊ gloria ⁊ potestas in secula seculorū: ⁊ quattuor animalia dicebant amen: ⁊ viginti quattuor seniores ceciderunt in facies suas: et adorauerunt viventem in secula seculorum. Tu autē. Si vero aliquod festum vel commemoratio in aliqua ꝑdictarum feriarū contigerit vnde fieri debeat seruitium deinceps nō ordo seruetur feriarum sed psalmorum.

℣ Do. j. post pas. de fer. do. Ad. i. dñs. fiat ꝓcess. ad mātu. et ad. 2. dñs. fiat mko. de resur. Fe. 2. ꝙ. 6. de fe. cū ℟. de. 2. ꝙ. 4. fe. cū mis. do. in. 2. fe. Fe. 3. ſ. et sabb. de cōme. ℣ Do. 3. post pas. de. S. geor. Ad. 1. dñs. fiat sol. mko. de do. ꝙ ꝓcess. ad mat. et ad. 2. dñs. fiat sol. mko. de do. ꝙ de resur. Fe. 2. de fe. cū ℟ de. 4. fe. ꝙ cū mis. do. Fe. 4. ſ. et sab. de 2me. Fe. 6. de setō. Sp. Bethe vie q̄ in sapiētia. ℣ Do. 3. post pas. de do. 2. vesp. erūt de apīis: ꝙ sol. mko. de do. et de resur. Fe. 3. ſ. et. 6. de cōme. et mis. do. ōr in cp. in. 3. fe. ℣ Do. 3. post pas. de. S. iohā. de beuerlaco cho ꝙ ꝙl. oia de cōi ad. 1. dñs. mko. de apīo: de do. et ꝓcess. ad mat. et ad. 2. vesp. fiat mko. de do. et de resur. Fe. 3. ſ. et sab. de cōme. Fe. 6. de fe. cū ℟. de. 2. fe. et cū mis. do. et ℟. de. 3. et. 4. fe. ꝓtermittāt ℣ Do. 3. post pas. de ser. do. Fe. 2. et. 4. de fe. cū ℟. de. 2. et. 3. fe. et ℟. de. 4. fe. ꝓtermittant cū mis. do. in. 2. fe. Fe. 3. ſ. et sab. de cōme. ℣ Do. 3. post pas. de ser. do. Fe. 2. de fe. cū ℟. de. 4. fe. et cū missa do. Fe. 4. ſ. et. 6. de cōme. ℣ Do. 3. post pas. de ser. do. Ad. 1. vesp. q̄ erūt de ves. fiat sol. mko. de do. et ꝓcess. Ad. 2. vesp. que erūt de. S. marco fiat sol. mko. de do. et de resur. Fe. 3. de fe. cū ℟. de. 4. fe. et cū mis. do. Fe. 4. 6. et. sab. de cō. ℣ Do. 3. post pas. de fe. apīoꝝ. Ad. 1. dñs. sol. mko. de do. et ꝓcess. Fe. 2 4. et. ſ. de cōme. Missa do. ōr in cp. in. 2. fe. et ℟. de. 4. fe. ꝓtermittant ℣ Do. 3. post pas. de ser. do. Fe. 2. de fe. cū ℟

M.j

2.M

3.M

4.M

ſ.M

1.B

2.B

3.B

4.B

f.B de.2.ke.cũ mis.do.Fe.4.6.et.sab.de 2me.et R.de.3.et.4 ke.ptermittank. ¶ Do.3.post pa.de ser.dõ.Fe.2.3.6.de ke. cũ R.de.2.et.3.ke.cũ mis.do.in.2.ke.et.R de.4.ke.preter
1.C mittank.Fe.3.4.et sab.dẽ cõme. ¶ Do.3.postpasc.de ser. do.Fe.3.5.et sab.de cõme.Fe.4.dẽ ke.cũ R.dẽ eadẽ ke.cũ
2.C mis.do. ¶ Do.3.post pa.de.s.marco.Ad.1.vs̃.fiat sol.me mo.de do.et pces.ad matu.Ad.2.vs̃.fiat sol.mẽo.de do.3 de resur.Fe.2.de ke.cũ R.de.4.ke.cũ mis.do.Fe.3.5.et.6
3.C de cõme. ¶ Do.3.post pa.de ser.do.Ad.1.ves.que erunt de aplis fiat sol.mẽo.de do.et pces.ad matu.mẽo.de resur. Ad.2.vs̃.fiat sol.mẽo.de marty. de do. et pces. sed nulla
mẽo.de resur.Fe.3.4.et sabb.de 2me.et R de.4.ke.ptermittank:et milla do.ỹz in.cp̃.ke.3. ¶ Do.3.post pa.de ser.
4.C do.Fe.3.de.s.geoz.Fe.5.6.et sab.de cõme.et mis.do.ỹz in
5.C cp̃.in.2.kẽ.et oia R.ke.ptermittank. ¶ Do.3.post pasc.de ser.do.Fe.2.et.5.de ke.cũ R.de.2.et.3.ke.cũ mis.do.i.2.ke.
Fe.3.6.et sab.de 2me.et R.de.4.ke.ptermittank.Ju.5.ke.
1.D dñr cpla 3 cuã.de.4.ke. ¶ Do.3.post pa.de ser.do.Fe.2.3 4.de ke.cũ R.de.2.et.3.ke.cũ mis.do.i.2.ke. Fe.5.6.3 sab.
2.D de 2me. ¶ Do.3.post pa.de ser.do.et mẽo.de scdõ:et pces. Fe.2.de ke.cũ R.de.4.ke.et cũ mis.do.i ke.2. Fe.3.4.et.6
3.D de cõme. ¶ Do.3.post pas.de ser.do.Ad.1.vs̃.q̃ erunt de.s. marco:fiat solẽ.memo. de do.et pces.Fe.2.de ke.cũ R.de
4.D 4.ke.et cũ mis.do. Fe.4.5.3 sab.de 2me. ¶ Do.3.post pa. de cruce.Ad.1.vs̃.fiat sol.mẽo.de mart.de do.et pces.sed nulla fiat mẽo de resur.Fe.2.de ke.cũ R.de.4.ke.cũ mis.
5.D do.Fe.3.6.et sab.de cõme. ¶ Do.3.post pa.de ser.do.Fe. 2.et.4.de ke.cũ R.de.2.et.3.ke.cũ mis.do.in.2.ke.Fe.5.6.
1.E et sab.de 2me.3 R.de.4.ke.ptermittank. ¶ Do.3.post pa. de ser.do.Fe.3.5.et sab.de cõme.Fe.4.et.6.de ke.cũ R.de
2.E 2.et.3.ke.cũ mis.do.in.4.ke. ¶ Do.3.post pa.de ser.do.Fe. 2.3.et sab.de 2me.Fe.5.de ke.cũ R.de.4.ke.cũ mis.domi.
3.E ¶ Do.3.post pa.de ser.do.Fe.3.4.et.6.de 2me.et R.de.4
4.E ke.ptermittank:et mis.do.ỹz in cp̃.i.2.ke. ¶ Do.3.post pa. de ser.do.Ad.1.vs̃.q̃ erũt de.s.cruce fiat so.mẽo.de do.nul la pces.nec vlla mẽo.de resur.Fe.2.de ke.cũ R.de.3.ke.et
cũ mis.do.et.R.de.4.ke.ptermittank.Fe.5.6.3 sab.de cõ
1.E me. ¶ Do.3.post pasc.de ser.do.Fe.2.de marty.Fe.3.de.s.
5.E marco.Fe.4.de ke.cũ R.de.2.ke.cũ mis.do.3 R.de.3.3.4.
1.H ke.ptermittank.Fe.5.6.et sab.de 2me. ¶ Do.3.post pa.de ser.do.et mẽo.de marty.et de resur.Fe.2.et.4.de ke.cũ R
2.H de.2.et.4.ke.cũ mis.do.i.2.ke.Fe.3.5.et sab.de cõ. ¶ Do.3 post pas.de ser.do.Fek.2.4.et sab.de cõme.Fe.6.de ke.cũ
3.H R.de.4.ke.3 cũ mis.do. ¶ Do.3.post pasc.de.s.vitale.me mo.de do.3 pces.ad mak 3.R.cãtek ad vno solo.Fe.2.3.3
4.H sab.de 2me.Fe.5.de ke.cũ R.de.4.ke.et cũ mis.do. ¶ Do. 3.post pa.de ser.do.Fe.4.5.et sab.de 2me.Milla do.ỹz in
5.H cp̃.in.4.ke.et R.de.4.ke.ptermittank ¶ Do.3.post pa.ỹ ser.do.mẽo.de marty.3 pces. In lau.oks ãe.dñr ad pces. ante millam. Sedit angel9.cũ.ỹ. Fe.2.et.4.de ke.cũ R.ỹ
1.G 2.et.3.ke.cũ mis.do.in.2.ke.Fe.5.6.et sab.de 2me.et R.de 4.ke.ptermittank. ¶ Do.3.post pa.de ser.do.3 pces. Fe.2 et.4.de ke.cũ R.de.2.et.3.ke.cũ mis.do.in.2.ke.Fe.5.6.et
sab.de 2me. ¶ Do.3.post pa.de ser.do.Fe.3.5.3.6.de 2me.
2.G et mis.do.ỹz in cp̃.in.3.ke. ¶ Do.3.post pa.de ser.do.Fe.2
3.G 6.et sab.de cõme.Fe.4.de ke.cũ R.de eadẽ ke.et cũ mis. do. ¶ Do.3.post pa.de aplo.Mẽo.de do.et pces.Ad.2.vs̃
4.G q̃ erũt de.s.iohã.beuerlaco:fiat sol.memo.de aplo:de do. ỹ de resur Fe.3.4.3 sab.de 2me.Fe.6.de ke.cũ R.de.3.ke.
et cũ mis.do.et R.de.4.ke.ptermuttak. ¶ Do.3.post pa.de
5.G do.Fe.2.et.4.de ke.cũ R.de.3.ke.et de.4.cũ mis.do.in.2. ke.Fe.3.5.et.6.de comme.

¶ Do.iij. Ad primas vs̃. oia fiant sicut in octa. pasche: vsq; ad ãn. super psal. Magñ.que erit ãn. Ego sum alpha 3 oo primꝰ et nouissimꝰ stella matutina:ego clauis dauid alla.ps̃. Mag.Or.

DEus qui errãtibus vt in viam possint redire iusticie/ veritatis tue lumen ostendis: da cũctis qui christiana profession censentur:3 illa re-

spuere que huit inimica sunt nomini 3 ea que sunt apta sectari. Per. Pro-cessio fiat vtṡ. In reuertendo vtṡ. in ij.dñica post pascha videlicet de ffã maria:dicit vna de supranotatis ãis. per ordinem. Ad matu. Inuit.hym. ãe.pi.3 v.vtṡ in prima dñica pcedẽ. Secundum Johannem. xvj.

IN illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis. Modicum 3 iam non videbitis me. 3 iterum modicum 3 videbitis me: quia vado ad patrem. Et reliqua. Johãnis 16

Omelia venerabilis bede presbyteri.

HEta dñi ac saluatoris nostri pmissa fratres kñi:leto cordis auditu percipere debemus/ sedulaq; intentiõe psistere:quatenꝰ ad hec contingere mereamur. Quid est enim qđ merito letius audiatur: q̃ peruenire posse ad gaudium qđ nũq̃ possit auferri: Notandum autem q̃ tota lectionis huiꝰ euãgelice series illis conuenit: qui cã presentes audierunt a dño. Pars aũt illius etiam nobis qui post passionẽ 3 resurrectionem dñicam ad fidem venimus:aptissime congruit. Quod ergo ait. Modicũ 3 iam nõ videbitis me 3 iterum modicum 3 videbitis me q; vado ad patrem:ad eos specialiter pertinet qui eius discipulatui predicãtis in carne adherere 3 post triticiã passionis visa resurrectione 3 ascensione eius letificari meruerunt. Dia. sicut i dñica precedẽ. Lectio.ij.

NAm quia hec illa qua tradebatur nocte locutꝰ est: modicum erat/ idest eiusdem noctis 3 diei sequẽtis tempus vsq; ad horam qua illum non videre inciperent. Tentus enim nocte illa a iudeis 3 in crastino crucifixus: cum sero factum esset depositus est de cruce: 3 intra septa sepulchri ab humanis seclusus obtutibus. Et iterum modicum erat vsq; dũ illum vi-

derent. Resurrexit enim tertia die: et apparuit eis in multis argumẽtis p dies quadraginta. Quare autẽ modicum esset ⁊ non viderent eum et iterũ modicum et viderent eum: annectit causam dicens: quia vado ad patrem Aesi aperte dicat. Ideo post modicũ a vestris aspectib⁹ in monumẽti claustris abscondor ⁊ iterum post modicũ a destructo mortis imperio vobis videndus appareo: quia tẽpus est vt expleta dispensatione assumpte mortalitatis: cum resurrectionis triumpho iam reuertar ad patrem. Lectio.iij.

POtest et aliter intelligi qđ ait: modicum ⁊ iam non videbitis me / ⁊ iterum modicũ ⁊ videbitis me. Modicum quippe tempus erat futurum quo eum non viderent: illud scilicet triduũ quo erat quieturus in monumento. Et iterum modicũ erat futurum quo viderẽt eum: illi videlicet quadraginta dies i quib⁹ eis post passionem suam sepius vsq; ad tps ascensionis apparuit. Quod aũt subiũxit: quia vado ad patrem: iurta hunc sensum ad illud specialiter respicit qđ p̃misit ⁊ iterum modicũ ⁊ videbitis me Aesi aperte diceret. Propterea me resuscitatum a mortuis pauco tpe videbitis: qr nõ semp in terra corporaliter mãsur⁹ sed p humanitatẽ quã assumpsi: iã sum ascẽsur⁹ i celũ. Ad lau. Ch̃.

1. Petri. 2. OBsecro vos tanq̃ aduenas ⁊ pegrinos abstinere vos a carnalibus desideriis que militant aduersus aiam. hy⁹. Sermone blando. ỽ. Surrexit dñs de sepulchro. ãn. Modicum et nõ videbitis me dicit dñs: iterum modicũ ⁊ videbitis me qr vado ad patrẽ alla alla. ps. Benedictus. Oratio. Deus qui errantibus. Ad.iij.cp̃m. Obsecro vos.

1. Petri. 2. Ad.vj.Capm. j.petri.ij.

SUbiecti estote oi humane creature propter deũ: siue regi quasi precellenti: siue ducibus tanq̃ ab eo missis ad vindictã malefactorum laudem vero bonorũ. Ad.ix.Ch̃.

1. Petri. 2. OLuntas dei est vt benefacientes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam. Ad.ij vs̃. ãn. Alla.iij.ps. Dixit dñs. vts̃. in oc. pasche. Ch̃. Obsecro vos. hy⁹. Ad tenam agni. ỽ. Mane nobiscum dñe. ã. Quid est hoc qđ dicit modicum alleluya: nescimus quid loquitur alla. ps. Magñ. Oco Deus qui errantibus. Che sequẽ. ãe. dicuntur per ebdo. super ps Benedictus. ⁊ Magñ. cum repetitiõe earundem si necesse fuerit cum de feria agitur ãn. Amen amẽ dico vobis quia plorabitis et flebitis vos mundus autem gaudebit vos aũt contristabimini: sed tristicia vestra vertetur in gaudiũ alla. ãn. Tristicia impleuit cor vestrum: et gaudium vestrum nemo tollet a vobis alla al. ãn. Iterum aũt videbo vos: ⁊ gaudebit cor vestrum ⁊ gaudium vestrũ nemo tollet a vobis alla. Feria.ij. Lectio.j.

Apoca.6

ET vidi q̃ aperuisset agnus vnum de septem sigillis: et audiui vnum de quattuor animalibus dicens tãq̃ vocem tonitrui. Veni ⁊ vide. Et vidi. Et ecce equus alb⁹ ⁊ qui sedebat super illum habebat arcum ⁊ data est corona ⁊ exiuit vincens vt vinceret. Et cum aperuisset sigillũ scdm: audiui scdm animal dicens. Veni ⁊ vide. Et exiuit alius equus rufus: ⁊ qui sedebat super eum datum est ei vt sumeret pacem de terra: ⁊ vt inuicem se interficiant. ⁊ dat⁹ est ei gladius magnus. Lectio.ij.

ET cum aperuisset sigillum tertium: audiui tertium aial dicẽs Veni ⁊ vide. Et ecce equ⁹ niger: et qui sedebat super eum habebat stateram in manu eius. Et audiui tanq̃ vocem in medio quattuor aialium dicentem Bilibris tritici denario vno: ⁊ tres bilibres ordei denario vno: et vinum et oleum ne leseris. Et cum aperuisset sigillum quartum / audiui vocem quarti animalis dicentis. Vent et vide. Et ecce equus pallidus: ⁊ qui sedebat sup eum nomen illius mors ⁊ infernus sequebatur eũ. Et data est illi potestas super quattuor partes terre interfice

re gladio ⁊ fame ⁊ mozte: ⁊ bestijs terre. Tu autem. Lectio.iij.

ET cum aperuisset sigillum quintum: vidi subtus altare aias interfectozum: propter verbum dei ⁊ propter testimonium qd habebant: ⁊ clamabãt voce magna dicẽtes. Usqzquo dñe sanctus ⁊ verus non iudicas ⁊ nõ vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra? Et date sunt illis singule stole albe. ⁊ dictum est illis vt requiescerent adhuc tempus modicum: donec impleatur numerus conseruozũ eozum ⁊ fratrũ eoz qui interficiendi sunt sicut illi. ℂ Fe.iij. Lec.j.

Apoca.6

ET vidi cum aperuisset sigillum sextum ⁊ ecce terremotus factus est magnus. Et sol factus est niger sicut saccus cilicin⁹: ⁊ luna tota facta est sicut sanguis: ⁊ stelle celi ceciderũt sup terram sicut ficus emittit grossos suos cum a vento magno mouetur. Et celum recessit sicut liber inuolut⁹: ⁊ omnis mons et insule de locis suis mote sunt. Et reges terre ⁊ pzincipes et tribuni ⁊ diuites ⁊ foztes ⁊ ois seruus ⁊ liber absconderunt se in speluncis ⁊ petris montium: ⁊ dicũt montibus ⁊ petris: cadite super nos ⁊ abscõdite nos a facie sedentis super thzonũ et ab ira agni: qm̃ venit dies magnus ire ipsorum. Et quis poterit stare. Tu. Sc.ij.

POst hec vidi quattuoz angelos stantes sup quattuoz angulos terre tenentes quattuoz ventos terre ne flarẽt super terram neq; super mare neq; in vllam arbozem. Et vidi alterum angelum ascendẽtem ab oztu solis habentem signum dei viui: ⁊ clamauit voce magna quattuoz angelis quib⁹ datũ est nocere terre ⁊ mari dicens. Nolite nocere terre ⁊ mari neq; arbozibus: quoadusq; signemus seruos dei nostri in frontibus eoz. Sc.iij.

ET audiui numerũ signatozum centumquadragintaquattuoz milia signati ex omni tribu filiozum israel. Ex tribu iuda: duodecim milia signati. Ex tribu ruben: duodecim milia signati. Ex tribu gad: duodecim milia signati. Ex tribu aser: duodecim milia signati. Ex tribu neptalim: duodecim milia signati. Ex tribu manasse: duodecim milia signati. Ex tribu symeon: duodecim milia signati. Ex tribu leui: duodecim milia signati. Ex tribu ysachar: duodecim milia signati. Ex tribu zabulon: duodecim milia signati. Ex tribu ioseph: duodecim milia signati. Ex tribu beniamin: duodecim milia signati. ℂ Fe.vj. Lectio.j.

Apoca.7

POst hec vidi turbam magnã quã dinumerare nemo poterat: ex oĩbus gentib⁹ ⁊ tribubus ⁊ pplis ⁊ linguis: stãtes ante thzonũ in cõspectu agni: amicti stolis albis ⁊ palme in manib⁹ eoz ⁊ clamabant voce magna dicẽtes. Salus deo nostro q̃ sedet super thzonum ⁊ agno. Et oẽs angeli stabãt in circuitu thzoni ⁊ seniozũ ⁊ quattuoz animalium ⁊ ceciderunt in cõspectu thzoni ĩ facies suas ⁊ adozauerũt eum dicẽtes amen. Benedictio ⁊ claritas ⁊ sapientia ⁊ gratiarum actio. honoz ⁊ virtus ⁊ foztitudo deo nostro in secula seculorum amen. Tu aũt. Lectio.ij.

ET respondit vnus de seniozib⁹ dicens mihi. Hi qui amicti sunt stolis albis qui sunt ⁊ vnde venerũt? Et dixi illi. Dñe mi tu scis. Et dixit mihi. Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna ⁊ lauerũt stolas suas ⁊ dealbauerunt eas in sanguine agni: ideo sunt ante thzonũ dei: ⁊ seruiunt ei die ac nocte in templo ei⁹ ⁊ q̃ sedet in thzono habitat super illos. Non esurient neq; sitient amplius/neq; cadet super illos sol neq; vllus estus/ qm̃ agnus q̃ in medio thzoni est reget illos/ ⁊ deducet eos ad vite fontes aquarum/ ⁊ absterget dñs omnem lachzymã ab oculis eozum. Tu autem. Lectio.iij.

ET cum aperuisset sigillum septimũ factũ est silentium in celo quasi media hoza. Et vidi septẽ angelos stantes in conspectu dei: ⁊ date

sunt illis septem tube. Et alius angelus venit / & stetit ante altare habens thuribulū aureū & data sunt illi incensa multa / vt daret de orationibus sanctorum oīm super altare aureū qđ est ante thronum. Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram deo. Et accepit angelus thuribulum & implcuit illud de igne altaris & misit in terram: & facta sunt tonitrua & voces & fulgura & terremotus magnus: & septem angeli qui habebant septem tubas: prepararuerunt se vt tuba canerēt. Tu aūt.

A.1 ¶Do.4.post pas.de.s.geor.ifern⁹ duꝑ.Ad.1.dꝫ.fiat sol. mko.de do.& pcel.& fiat mko.de do.& de relur. ad mat.et ad.2.dꝫ.Fe.2.de fe.cū R.de cadē fe.& cū mis.do.Fe.4.5. & sab.de cōme. ¶Do.4.post pa.de do.2.vespere erunt de aplis:& sol.mko.de do.& de relur.Fe.3.5.& 6.de comme.& mis.do.ꝺ; i.cp̄.i.3.fe.& R.de.3.& 4.fe.ꝑtermittant. ¶Do. 4.post pas.de.s.iohā.beuerl aco cpo & gf.oia de cōt:ad.1. dꝫ.fiat mko.de aplo de do.& pcel.ad mat.fiat mko.ō do. et de relur.fe.2.de fe.cū R.de cadē fe.cū mis.do.Fe.3.5.et
4.A sab.de cōme. ¶Do.4.post pa.de do.& pcel.Fe.2.& 4.de fe.cū R.de.2.et.3.fe.cū mis.do.i.2.fe.Fe.3.5.et sab.de cō.
5.A ¶Do.4.post pa.de do.Fe.2.de fe.cum mis.do.Fe.3.4.& sab.de cōme.Fe.6.de.s.aug.Ad.1.dꝫ.fiat mko.de.s.aldelmo.cū ām. Kyr ꝓpria maior. ¶Do.4.post pa.de do.Ad
1.B 1.dꝫ.q̄ erūt de.s.geor.fiat sol.mko.de do.& pcel. In.s.oēs ſt.dūt ad pcel.ante mis. Dedit angel⁹ cū ℣. Ista do.care bat vtriq; vel.Ad.2.dꝫ.fiat sol.mko.de do.& de relur.Fe.3
2.B 4.sab.de cō.Fe.6.de fe.cū R.de.2.fe.& cū mis.do. ¶Do. 4.post pa.de aplis:& sol.mko.de do.& pcel.Ad.2.dꝫ.fiat
3.B sol.mko.de do.et de relur.Fe.2.4.et.5.de cō.& mis.do.ꝺ; i cp̄.i.2.fe. ¶Do.4.post pa.de do.ad.1.dꝫ.mko.de.s.ioh.& pcel.Fe.2.de fe.cū R.de cadē fe.cum mis.do. Fe.4.6.et
4.B sab.de cō. ¶Do.4.post pa.de do.Fe.3.& 6.de fe.cū R.de
5.B 2.& 3.fe.cū mis.do.i.2.fe.Fe.3.4.et sabb.de cō. ¶Do.4. post pa.ō do.Fe.2.3.& sab.de cō.Fe.6.de fe.cū R.ō.2.fe.& cū mis.do. ¶Do.4.post pa.de.s.mar.Ad.1.dꝫ.fiat so.me
1.C mo.de do.& pcel.ad mat.& ad.2.dꝫ.sol.mko.de do.& de relur.Fe.2.de fe.cū R.de.2.fe.& cū mis.do.Fe.3.5.& 6.& cō.
2.C ¶Do.4.post pa.de do.ad.1.dꝫ.q̄ erūt de aplis fiat solē. mko.de do.et pcel.Ad matu.mko.de relur.ad.2.dꝫ.solē. mko.de mar.de do.et pcel.nulla fiat mko.de relur.Fe.3.
3.C 4.et sab.de cōme.& mis.do.ꝺ; in cp̄.in.3.fe. ¶Do.4.post pa.de ſcr.do.Fe.3.5.et sab.de ꝑme.Fe.6.de fe.cū R.de.2.
4.C fe.cū mis.do. ¶Do.4.post pa.de do.Fe.2.& 4.de fe.cū R
5.C de.2.et.3.fe.cū mis.do.i.2.fe.Fe.3.6.& sab.de ꝑme. ¶Do. 4.post pa.de do.Fe.2.5.et sab.de cō.cū mis.do.i cp̄.i.2.fe.
1.D ¶Do.4.post pas.de do.mko.de sctō & de relur.Fe.2.3.& 2.D 4.de ꝑme.Fe.6.de fe.cū R.de.2.fe.& cū mis.do. ¶Do.4. post pa.de do Ad.1.dꝫ.q̄ erūt de.s.marco fiat sol.mko.de do.et pcel.Iam oēs ſt.Fe.2.de fe.cū R.de.2.fe.et cū mis.
3.D do.Fe.4.5.et sab.de cōme. ¶Do.4.post pasc.de cruce:et sol.mko.de mar.de do.et pcel.nulla fiat mko de reluerre. Fe.2.de fe.cū R.de.2.fe.et cū mis.do.Fe.3.6.et sab.de cō.
4.D ¶Do.4.post pa.de do.mko.de mar et pcel.Fe.2.et.4.ō fe.cū R.de.2.et.3.fe cū mis.do.i.2.fe.Fe.5.6.et sab.de cō.
5.D ¶Do.4.post pas.de do.et pcel.Fe.2.et.4.de fe.cū R.de
1.E 2.et.3.fe cū mis.do.i.2.fe.Fe.5.6.& sab.de ꝑme. ¶Do.4. post pa.de do.ad.1.dꝫ.fiat pcel.Fe.2.5.et sab.de ꝑme.Fe.
2.E 5.de fe.cū R.de.2.fe.cū mis.do. ¶Do.4.post pa.de do.ad 1.dꝫ.fiat pcel.Fe.3.4.et.6.de cōme.et mis.do.ꝺ; i cp̄.i.3.
3.E fe. ¶Do.4.post pa.de do.ad.1.dꝫ.q̄ erūt de cruce fiat so. mko.de do.sed nulla pcel.Fe.2.de fe.cū R.de cadē fe.et
4.E cū mis.do.Fe.5.6.et sab.de cō. ¶Do.4.post pa.de do.ad 1.dꝫ.fiat pcel.Fe.3.5.et sab.de ꝑme.Fe.4.et.6.de fe.cū R.de.2.fe.cū mis.do. ¶Do.4.post pa.de do.et pcel.Fe.2.de fe.cū R.de cadē fe.et cmu missa do.Fe.3.4.et.5.de comme.

5.E

¶Dñica.iiij. Ad primas vās. omnia fiant sicut in octa.pasche: vsq; ad ān. super psal Magn. q̄ erit ān. Magna & mirabilia opera tua dñe deus oīpotens iuste & vere vie tue rex seculorum. quis nō timebit te dñe & magnificabit nomen tuū: q; tu solus pius qm̄ oēs gentes venient & adorabūt in conspectu tuo qm̄ iudicia tua iusta sunt alla. ps. Magn. Oratio.

DEus qui fidelium mentes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare qđ precipis: id desidera re qđ promittis: vt iter mūdanas varietates ibi nostra fixa sint corda: vbi vera sūt gaudia. Per dñm. Processio fiat vtš. In redeūdo de sancta maria dicatur vna de suprānotatis ās. p ordinem. Ad matu. Inuitatoꝛ. hyⁿ. āe. ps. & ℣. vtš in dñica.ij. post pas. Euā. Secundum Johannem. rbj.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Vado ad eum qui me misit & nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. Johānis 16

SIcut ex lectione euangelica audiui mus fratres carissimi dñs ac redemptor noster imminente sue passionis articulo discipulis & gloriam assump-

nis qua ipse post mortē ꝛ resurrectiō-
nem erat glorificād⁹: ꝛ aduentū spūs-
sancti quo illi erant illustrādi patefe-
cit. Quatenꝰ istāte hora passiōis eius-
dem minus ꝑ illū mortē dolerēt: quē
post mortē sublimandū ad celū nō du
bitarēt. Minꝰ de sua desolatiōe trepi
darēt: q̄ abeūte licet dño spūsseti gra-
tia cōsolandos se esse sperarent. ℟.
Si oblitꝰ fuero tui alla obliuiscat me dex
tera mea. Adhereat lingua mea faucibus
meis si non meminero tui alla al. ℣. Su-
per flumina babylonis illic sedimus ꝛ fle-
uimus: dum recordaremur tui syon. Ad-
hereat. Lectio.ij.
Vado (inqt) ad eū q̄ me misit: et
nemo ex vobis interrogat me
quo vadis? Acsi aperte dicat: reuer-
tor ascendēdo ad eū q̄ me incarnari cō
stituit: ꝛ tanta tāq̄ manifesta erit eius
dem ascēsiōis claritas: vt nemini ve-
strū opus sit interrogare quo vadā: vi
dentibꝰ cūctis q̄ ad celos pergā. Bñ
aūt cū de ascēsiōe sua dixisset vado ad
eū q̄ me misit: addidit. Et nemo ex vo
bis interrogat me quo vadis? Superi⁹
nāq̄ cū de sua passiōe ꝓtestarek di-
cēs quo ego vado vos nō potestis ve-
nire: interrogauit eū petrꝰ ꝛ ait. Dñe
quo vadis. Rñsumq̄ est ei. Quo ego
vado nō potes me mō seq̄: seq̄ris autē
postea. Quia nimirꝝ passiōis mortisq̄
mysteriū necdū itelligere: necdū pote
rant imitari. Maiestatem vo ascēsio
nis statim vt videre cognouerunt: to-
tisq̄ animi votis vt sequi mererētur
optabant. Tu autem. ℟.
Viderūt te aque deꝰ viderūt te aque et ti
muerūt. Multitudo sonitꝰ aquarū vocē
dederūt nubes alla al. al. ℣. Illuxerūt cho
ruscatiōes tue orbi terre cōmota est ꝛ cōtre
muit terra. Multitudo. Lectio.iij.
Sed quia hec locutꝰ sum vobis:
tristicia impleuit cor vestrum.
Stiebat dñs ipse q̄d hec sua verba in
discipulorꝝ cordibus agerent: q̄ vide-
licet tristiciam magis de abscessu suo
quo eos desereret/q̄ de ascēsu suo quo
patrē peteret/leticiā generarent. Un
de bene cōsolādo subiungit. Sed ego
veritatē dico vobis expedit vobis vt
ego vadā. Expedit vt forma serui ve
stris subtrahatur aspectibꝰ: quatenꝰ
amor diuinitatis artiꝰ vestris infiga
tur mentibus. Expedit vt notā vobis
formam telo inferā: quatenus maio-
re per hoc desiderio illuc suspiretis:
sicq̄ suspensis ad celestia cordibus ve
stris ad accipiēda sancti spūs dona ca
paces fiatis. ℟.
Dū trāsisset. vtš i die pas. Ad lau. cp. ¶ Iaco.i.
Omne datum optimum ꝛ omne
donū perfectū desursum est de-
scendens a patre luminum apud quē
non est transmutatio nec vicissitudi-
nis obumbratio. hyꝰ. Sermone bla
do angelꝰ. ℣. Surrexit dñs de sepulchro
ān. Vado ad eū qui misit me: sed q̄ hec
locutꝰ sum vobis: tristicia impleuit cor ve
strum alla ps. Benedictus. Or. Deus
qui fidelium, Ad.j. dicat per oia vt in
dñica octa. pasche. Ad.iij. Cpm. Om
ne datum optimum. Ad.vj. Cpm.
Sit autē ois homo velox ad au- ¶ Iaco.i.
diendum tardus aūt ad loquē-
dum ꝛ tardus ad iram. Ad.ix. Cpm.
Abijcientes oēm immundiciā ¶ Iaco.i.
ꝛ abundantiā malicie: in man
suetudine suscipite insitum verbum:
qđ potest saluare aias vestras. Ad se-
cundas vš ān. Alla. iiij. ps. Dirit dñs
ꝛ ceteri pi. dñicales. Cpm. Omne da-
tum optimū. hyꝰ. Ad tenā agni pro-
uidi. ℣. Mane nobiscū dñe. ān. Ego ve
ritatem dico expedit vobis vt ego vadam
nisi ego abiero: paraclytꝰ non veniet alla.
ps. Magñ. Oro. Deus qui fidelium.
He sequentes āe. dicantur p ebdo. sup
psal. Benedictus. ꝛ Magñ. cū repeti-
tione earundē si necesse fuerit: q̄ñ de
feria agitur ā. Adhuc multa habeo vo
bis dicere sed non potestis portare modo.
cum autem venerit ille spiritus veritatis:
docebit vos omnem veritatem alleluia.
ān. Cum aūt venerit ille spūs ve ritatis
docebit vos oēm veritatē: ꝛ que ventura
sunt annūciabit vobis alla. ān. Ille me
clarificabit q̄ de meo accipiet et an nuncia

t.j.

bit vobis alla. ℭ Fe.ij.ebdo. quarte: incipiantur epistole canonicales si a festo vacauerit. sinaũt tunc in pxima feria: ꝫ legantur p totã ebd̃. in ferijs: qñ de fe. agit. ỽ. Resurrexit dñs. ℟. Ic.j.

Jaco.i. IAcobus dei ꝫ domini nostri iesu xpi seruꝰ: duodecim tribubus que sunt in dispersione salutem. Omne gaudiũ existimate fratres mei: cum in tentationes varias incideritis: sciẽtes q̃ probatio fidei vestre patientiam operat. Patientia aũt opus perfectum habet vt sitis perfecti ꝫ integri in nullo deficientes. Si quis autem vestrum indiget sapientia: postulet a deo q̃ dat omnibus affluenter ꝫ non improperat: ꝫ dabitur ei. Postulet aũt in fide: nichil hesitans. Qui aũt hesitat: similis est fluctui maris qui a vento mouetur et circunfert. Non ergo estimet homo ille q̃ accipiat aliquid a dño. Vir dupler animo: inconstans est in omnibꝰ vijs suis. Glorietur aũt frater humilis in exaltatione sua: diues autem in humilitate sua: qñ sicut flos feni trãsibit. Exortus est enim sol cum ardore ꝫ arefecit fenum ꝫ flos eius decidit: ꝫ decor vultꝰ eius deperyt: ita ꝫ diues in itineribus suis marcescet. Tu. ℟. Narrabo nomẽ tuũ fratribꝰ meis alla: in medio ecclesie. Laudabo te alla alla. ỽ. Confitebor tibi in ecclesia magna: in pplo graui. Laudabo. Lectio.ij.

Beatus vir qui suffert tentationem: qñ cum probatus fuerit accipiet coronam vite: quã repromisit deus diligentibus se. Nemo cũ tentatur dicat: qñ a deo tentatur. Deus enim intentator malorũ est. Ipse enim neminẽ tentat. Unusquisq̃ enim tentatur a concupiscentia sua: abstractꝰ ꝫ illectꝰ. Deinde concupiscentia cũ cõceperit parit peccatum: peccatũ vero cum consummatum fuerit: generat mortem. Tu autem. ℟. In toto corde meo alla exquisiui te alla. Ne repellas me a mãdatis tuis alla alla. ỽ. In corde meo abscondi eloquia tua: vt nõ peccem tibi. Ne repel. Lectio iij.

Nolite itaq̃ errare fratres mei dilectissimi. Omne datum optimum ꝫ omne donum perfectum desursum est descendẽs a patre luminũ apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis: vt simus initium aliqd̃ creature eius Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum tardus aũt ad loquẽdum: ꝫ tardus ad iram. Ira enim viri: iusticiam dei non operatur. Tu autem. ℟. In ecclesijs bñdicite deo alla. Dño de fontibus israel alla alla. ỽ. Cãtate dño canticum nouum: cãtate dño ois terra. Dño. Gloria patri. Alla. ℭ Feria.iij. ỽ. Surrexit dñs vere. Lectio.j.

Jaco.i. Propter qd̃ abijcientes oẽm immunditiam ꝫ abundantiam malicie: in mansuetudine suscipite insitum verbũ qd̃ potest saluare aias vestras. Estote autem factores verbi ꝫ non auditores tantum: fallẽtes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi ꝫ non factor: hic comparabitur viro consideranti vultũ natiuitatis sue in speculo. Considerauit enim se ꝫ abijt: ꝫ statim obliuiscitus est qualis fuerit. Qui autem prospexerit in lege perfecte libertatis: ꝫ permanserit in ea: nõ auditor obliuiosus factus sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. ℟. Hymnũ cantate nobis alla. Quõ cantabimus canticũ dñi in terra aliena alla alla. ỽ. Illic interrogauerũt nos qui captiuos duxerũt nos: verba cãtionũ. Quõ. Ic.ij.

Si quis aũt putat se religiosum esse non refrenãs linguam suã sed seducens cor suum: huius vana est religio. Religio munda ꝫ immaculata apud deum ꝫ patrem hec est: visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum: ꝫ immaculatũ se custodire ab hoc seculo. ℟. Deus canticum nouum cantabo tibi alleluya. In psalterio decem cordarum psal

lam tibi alla alla. ℣. Qui das salutem regibus qui redemisti dauid seruum tuum: de gladio maligno eripe me. In psal. l.iij

FRatres mei nolite in personarum acceptione habere fidem domini nostri iesu christi glorie. Etenim si introierit in cõspectu vestro vir aureum ānulum habẽs in veste candida introierit autem ⁊ pauper in sordido habitu. ⁊ intendatis in eum qui indutus est veste pclara. ⁊ dixeritis ei tu sede hic bene: pauperi autem dicatis tu sta illic / aut sede sub scabello pedum meorum: nonne iudicatis apud vosmetipsos et facti estis iudices cogitationum iniquarum? Audite fratres mei dilectissimi. Nonne deus elegit pauperes in hoc mundo: diuites autẽ in fide ⁊ heredes regni quod promisit deus diligẽtibus se? Vos autem exhonorastis pauperem. Nonne diuites p potentiam opprimunt vos: ⁊ ipsi trahunt vos ad iudicia? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod inuocatum est super vos. Tu aũt. ℟.

Alla audiuim⁹ eam in effrata: inuenim⁹ eam in campis silue introibimus in tabernaculum eius: adorabim⁹ in loco vbi steterũt pedes eius. Alla alla. ℣. Surge dñe in requiẽ tuam: tu ⁊ archa sanctificationis tue. Introibimus. Gloria. Alla. ℣ Fer. iiij. ℣. Resurrexit dñs. Lectio. j.

Jacob. 2. SI tamẽ legem perficitis regalem scõm scripturas: diliges primum tuum sicut teipsum: bñ facitis. Si autem personas accipitis: peccatũ operamini redarguti a lege tanq̃ transgressores. Qui autem totam legẽ seruauerit / offendat autem in vno fact⁹ est oĩm reus. Qui enim dixit non mechaberis: dixit ⁊ non occides. Quod si non mechaberis: occidas autem fact⁹ es transgressor legis. Sic loquimini ⁊ sic facite: sicut per legem libertatis incipientes iudicari. Judicium enim sine misericordia: illi qui nõ facit misericordiam. Superexaltat aũt misericordia iudicium. ℟.

DEduc me in semita mandatorũ tuorũ alla quoniam ipsam volui alla. Inclina cor meũ in testimonia tua alla alla alla. ℣. Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ: in via tua viuifica me. Inclina. Lect. ij.

QUid proderit fratres mei si fidem quis dicat se habere: opera aũtem non habeat? Nũquid fides poterit saluare eum? Si autem frater aut soror nudi sint ⁊ indigeant victu quotidiano: dicat autem aliquis de vobis illis: ite in pace calefacimini ⁊ saturamini: nõ dederitis autem eis que necessaria sunt corpori: quid proderit? sic ⁊ fides si nõ habeat opa: mor tua est in semetipsa. ℟.

CAntate deo alla. Psalmũ dicite ei alla. ℣ Date gloriã laudi eius. Psal. Let. iij.

SEd dicet aliquis. Tu fidem habes: ⁊ ego opera habeo. Ostẽde mihi fidem tuam sine operibus / ⁊ ego ostendam tibi ex operibus fidẽ meam Tu credis quoniam vnus est de⁹: bene facis: ⁊ demones credunt: ⁊ contremiscunt. Vis autem scire o homo inanis: qm̃ fides sine operib⁹ otiosa est? Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est: offerens filium suum ysaac super altare? Vides quoniam fides cooperabatur operib⁹ illius. ⁊ ex operibus fides cõsummata est ⁊ suppleta est scriptura dicẽs. Credidit abraham deo: ⁊ reputatum est illi ad iusticiam: ⁊ amicus dei appellatus est. Videtis qm̃ ex operibus homo iustificatur / ⁊ non ex fide tantum Similiter aũt ⁊ raab meretrix nõne ex operibus iustificata est: suscipiens nuncios ⁊ alia via eiciens? Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est: ita ⁊ fides sine operibus mortua est. ℟.

BOnũ est confiteri domino alla. Et psallere alla. ℣. Ad annunciandũ mane misericordiã tuã: ⁊ veritatem tuã per noctem. Et psalle. Gloria. Alla. ℣ Fe. v. ⁊. vj. dicant ℣. ⁊ ℟. p ordinẽ ℣. ⁊ Rix. Si aliqñ festũ in aliqua p̃dictar feriar cõtigerit vñ debeat fieri seruitiũ: deiceps non seruetur ordo feriarum in versi.

Dñica. v. post octa. pasche.

et Vñs cantandis in ferijs seqūtibus sed seruetur ordo vsi. ꝫ Vioꝝ. Ita vi delicet q̄ si i hac ebdomada quattuor vel quinq; ferie vacauerint: ℟. Dicāt nunc in ebdo. sequentem differatur.

A.1 ¶ Do. s. post pa. dr do. ꝫ pcel. Jn lau. oks āe. dñr. Ad. 2. dñs q̄ erūt de apīs fiat sol. mko. de do. ꝫ dr resur. Fe. 2. ad matu. fiat sol. mko. de ieiu. p̄imo. deide de resur. ꝫ mis. de ieiu. i pcel. dꝝ ad. 2. dñs. sol. mko. de. s. maria cū ād nob tuā. ꝫ de resur. Fe. 3. de. s. mak. ꝫ mko. de resur. mis. do. dꝝ i pcel. vbi fiat stano. 4. fe. de cruce. ad. 1. dñs. sol. mko. de mar. et pcel. sed nulla mko. de resur. ad mak. fiat sol. mko. dꝝ mar. cū ād Nar ppetua mioꝝ ꝫ deide sol. mko. de ieiu. mis. de vigi. dꝝ i pcel. ad. 1. dñs. de alck. fiat mko. de. s. augu.

2.A ¶ Do. s. post pa. dr do. ꝫ festū. s. ioh. differak i crastī. ad. 1. dñs. in do. fiat mko. de aplis ꝫ pcel. i lau. oks āe. dñr. Fe. 2. de. s. ioh. ep̄o ꝫ ꝫf. oia de cōi. ad mak. fiat solē. mko. de ieiu. ꝫ de resur. ꝫ mis. dr ieiu. dꝝ in pcel. Fe. 3. de. s. mar. Fe. 4. de fe. cū ℟. de. 2. fe. ꝫ ℟. de. 3. ꝫ. 4. fe. ꝑtermittank: nulla fiat mko. dr mar. nisi ad dñs. ꝫ ad matu. de. s. mar. mis. dꝝ. dꝝ in pcel.

3.A ¶ Do. s. post pa. dr dꝝ. pcel. Jn lau. oks āe. dñr. Fer. 2. ꝫ. 4. de fe. cū ℟. de. 3. ꝫ. 4. fe. ℟. Dicāt nūc in codē anno ꝑtermittak ad. 2. dñs. de alck. fiat mko. de. s. dūstano. ꝫ dr virgine sub silē. ¶ Do. s. post pa. dr ser. dꝝ. i lau. oks āe. dñr. i pcel. ante millam. Sedet angel⁹ cū ℣. Fe. 2. de fer. cū ℟. de 4. fe. Fe. 3. de. s. mar. ꝫ i. 4. fe. dñr ℟. de. 2. fe. cū ℟ Dicāt nūc. Fe. 5. de alce. ꝫ nihil de. s. vrbano. fest. s. aldelmi dic. vbi ꝫ i sab. ad. 2. dñs. dr alck. fiat sol. mko. de. s. augu. cū pleno ser. i crast. Ad. 2. dñs. s. ang. fiat mko. de. s. aldel. ꝫ de oc.

4.A ¶ Do. s. post pa. dr dꝝ. ꝫ mko. de festō ꝫ pc. i lau. oks āe. dñr Fe. 3. de. s. mar. Fe. 2. ꝫ. 4. de fe. cū ℟. de. 3. ꝫ. 4. fe. ꝫ ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank mis. dr ieiu. dꝝ in pcel. Fe. 3. de. s. maria. ¶ Do. s. post pal. dr dꝝ. Jn lau. oks āe. dñr. Fe. 2. ꝫ. 4. dr fe. cū ℟. de. 3. ꝫ. 4. fe. ꝫ ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank mis. dr ieiu. dꝝ in pcel. Fe. 3. de. s. maria. ¶ Do. s. post pa. de aplo. so. mko. de dꝝ. ꝫ pcel. Fe. 2. ꝫ. 4. dr fe. cū ℟. de. 3. ꝫ. 4. fe. ad. 2. dñs. alck. fiat mko. sub silē. de. s. iohā. aplo cū pleno ser. i crastī. Sab. de. s. iohāne beuerlaco ep̄o ꝫ ꝫf. oia de cōi. Ad. 2. dñs. q̄ erūt de. s. iohā. mko. de alck. ꝫ nihil dr dꝝ. nisi pcel.

2.B ¶ Do. s. post pasc. dr dꝝ. i lau. oks āe. dñr. Fe. 2. ꝫ. 4. de fe. cū ℟. de. 2. ꝫ. 3. fe. ꝫ ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank mis. dr ieiu. dꝝ in pcel. Fe. 3. de. s. maria.

3.B ¶ Do. s. post pas. dr dꝝ. Jn lau. oks āe. dñr. Fe. 2. ꝫ. 4. dr fe. cū ℟. de. 3. ꝫ. 4. fe. ꝫ ℟ Dicāt nūc ꝑter. Fe. 5. de alck. ꝫ nihil de. s. potētiana: ꝫ fest. s. dūstani dic. i crastinū. ad. 2. dñs. de alck. fiat mko. sub silē. de. s. dūsta.

4.B ¶ Do. s. post pa. dr dꝝ. i lau. oks āe. dñr. Fe. 2 de fe. cū ℟. de. 4. fe. ꝫ ℟. Dicāt nūc ꝑter. Fer. 3. de. s. mar. Fe. 4. dr. s. aldel. ad. 1. dñs. fiat memo. de. s. vrbano: ꝫ de resur. Ad matu. fiat mko. de festō: ꝫ dr ieiu. tm̄ ad dñs. ascensi. fiat mko. sub silē. de. s. aldel. Fer. 5. de ascēu. ad. 2. dñs. sol. mko. de. s. augu. cū pleno ser. i crast. ꝫ so. mko. de oc. alck.

5.B ¶ Do. s. post pa. de do. i lau. oks āe. dñr. Fe. 2. ꝫ. 4. de fer. cū ℟. dr. 3. ꝫ. 4. fe. Fe. 3. dr. s. maria ꝫ mko. de. s. petronil. et de resur. Fe. 4. nihil fiat de. s. nisi mko. ad dñs. ꝫ ad matu. dr. s. maria ꝫ ℟. Dicāt nūc ꝑter. ¶ Do. s. post pasc. de dꝝ. in lau. oks āe dñr ad. 1. dñs. q̄ erūt de aplis fiat so. mko. dr dꝝ. ꝫ pcel. ad dñs. q̄ erūt dr crucē fiat so. mko. de mart. dr dꝝ. et pcel. nulla mko. de resur. Fe. 2. de cruce: ad matu. fiat sol. mko. de mart. et de ieiu. tm̄. et mis. de ieiu. dꝝ in pcel. ad. 2. vel sol. mko. de. s. maria cū ād sub tuū Fer. 3. dr. s. maria. Fe. 4. de fe. cū ℟. de. 3. fe. et ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank mis. dꝝ. i pcel. Fe. 5. de alck. et fe. s. iohā. euā. dūst. vbi ꝫ i sab. Ad 2. vel. de alck. fiat mko. de. s. iohā. beuer. sub silē. cū pleno ser. i crastī. oia de cōi.

2.C ¶ Do. s. post pa. de do. i lau. oks āe. dñr: ad. 2. dñs. de dꝝ. et nihil de mart. nisi mko. ad vel. et ad matu. de. s. maria: sed mko. de resur. sol. mnte. Fe. 2. et. 4. de fe. cū ℟. de. 2. et. 3. fe. et ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank. Fe. 3. dr. s. maria.

3.C ¶ Do. s. post pa. dr dꝝ. Jn lau. oks āe dñr. Fe. 2 de fe. cū ℟. de. 3. fe. Fe. 3. de. s. maria: ꝫ ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank. Fe. 4. de. s. dūstano: ad matu. mko. de. s. potētiana. ꝫ de vigi. tm̄ et nulla fiat mko. de resur. ad. 1. vel. de ascens. fiat mko. de. s. dūstano sub silē.

4.C ¶ Do. s. post pa. i lau. oks āe. dñr. Fe. 2. ꝫ fe. cū ℟. de. 4. fe. et mis. do. dꝝ i pcel. Fe. 3. et. 4. de festō. Jn. 4. fe. ad mak. fiat so. memo. de ieiu. ꝫ nō de resur. et mis. de vigi. dꝝ i pcel. ad. 1. vel. de alck. fiat so. mko. de. s. augu. ¶ Do. s. post pa. de dꝝ. Jn lau. oks āe. dñr nihil fiat de. s. petronil. neq; de mar. in. 4. fe. nisi mko. ad vel. et ad matu. de. s. malia. Fe. 2. et. 4. de fe. cū ℟. de. 2. et 3. fe. et ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank. Fe. 3. de. s. maria. et mko. de festō et de resur. ¶ Do. s. post pa. dr dꝝ. ad. 1. vel. de. s. mar. co. fiat so. mko. de dꝝ. ꝫ pcel. Jn lau. oks āe. dñr. Fe. 2. ꝫ. 4. de fe. cū ℟. de. 3. et. 4. fe. Fe. 3. de. s. vitale cū regimie chori. et mko. de resur. Fe. s. de alck. Ad. 2. vel. fiat sol. mko. dr aplis cū pleno ser. i crastī. ¶ Do. s. post pa. de cruce. Ad. 1. vel. so. mko. de mar. dr dꝝ. et pcel. nulla fiat mko. de resur. Fe. 2. de fe. cū ℟. de. 3. fe. et ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank. Fe. 3. de. s. maria. Fe. 4. de aplo. ad matu. fiat mko. de vig. tm̄. Fe. 5. de alck. ad. 1. vel. fiat mko. sub silē. et aplo. Ad. 2. dñs. fiat memo. sub silen. de. s. ioh. beuer. ep̄o et cōi. Fe. 6. de. s. iohā. beuer. oia de cōi. ¶ Do. s. post pa. de do. et memo. de mart. et pcel. Jn lau. oks āe. dñr. Fe. 2. et. 4. de fe. cū ℟. dr 3. et. 4. fe. et ℟. Dicāt nūc ꝑtermittak. Fe. 3. de. s. maria. et mko. de mar. et de resur. ¶ Do. s. post pas. de dꝝ. et p̄ocess. Jn lau. oks āe dñr. Fe. 2. de fe. cū ℟. de. 4. fe. et i. 4. fe. dñr ℟. de. 2. fe. cū ℟. Dicāt nūc. ¶ Do. s. post pa. dr dꝝ. Jn lau. oks āe dñr. Fe. 2. de. s. aldel. et mko. de festō: de ieiu. et dr resur. Ad millam nō fiat mko. de ieiu. et mis. de ieiu. dꝝ i p̄ocess. Ad. vel. q̄ erūt de. s. aug. fiat memo. d. s. aldelmo cū ād. Nar ppetua. maioꝝ et de resur. Fe. 4. de vigi. cū ℟. de. 4. fe. et ℟. Dicāt nūc ꝑtermittak. ¶ Do. s. de do. Jn lau. oks āe dñr. 2. besp. erūt de. s. vitale: et memo. de dꝝ. et de resur. Fe. 2. ad matu. de festō: fiat memo. de ieiu. et de resur. mis. de ieiu. dꝝ i p̄ocess. i. 2. fe. Fe. 3. de. s. mar. Fe. 4. de vigi. cū ℟. de. 3. fe. ¶ Do. s. post pa. de dꝝ. Jn lau. oks āe dñr. Ad. 1 vel. q̄ erūt de cruce fiat so. memo. de dꝝ. nulla memo. dr resur. nec p̄ocess. Fer. 2. de fe. cū ℟. de. 2. fe. et. ℟. de. 3. et. 4. fe. ꝑtermittāk. Fe. 3. ꝫ. 4. de festō. Fe. 4. ad mak. fiat mko. de ieiu. et nulla mko. de resur. ꝫ mis. de vigi. dꝝ i p̄ocess. ad. 1. vel. dr alck. fiat mko. sub silē. de. s. ioh. ep̄o. ¶ Do. s. post pa. de dꝝ. Jn lau. oks āe dñr. Fe. 2. ꝫ. 4 dr fe. cū ℟. de 3. ꝫ. 4. fe. ꝫ nihil de festis: nisi ad vel. ꝫ ad matu. de. s. mar. Fe. 3. dr. s. mar. ¶ Do. s. post pa. de dꝝ. Jn lau. oks āe. dñr. ꝫ vel. erūt de. s. dūstano ꝫ mko. de. s. potētiana: de do. ꝫ de resur. Fe. 2. ad mak. mko. de virgine: de ieiu. ꝫ de resur. mis. de ieiu. dꝝ i p̄ocess. Fe. 3. de. s. mar. Fe. 4. de fe. cū ℟. de. 4. fe. ¶ Do. s. post pa. de dꝝ. ad matu. fiat mko. de. s. vrbano: cū ād Nar ppetua. mioꝝ ꝫ de resur. Jn lau. oks āe dñr. Ad 1. vel. mko. de. s. vrbano cū ād. Filis hierm. p̄ocess. ꝫ festū. s. aldel. dific. vbi ꝫ i. 3. fe. Fe. 2. ad matu. de. s. aug. fiat sol. mko. de ieiu. deinde de resur. ¶ Illa de ieiu. dꝝ i p̄ocess. ad 2. vel. s. aug. fiat sol. mko. de. s. aldelmo: ꝫ de resur. ¶ Do. 3. post pa. de do. ꝫ festū. s. vitalis dific. i crastī. Jn lau. oks āe dñr. Fe. 2. de. s. vitale. mko. de ieiu. ꝫ de resur. ¶ Illa de ieiu. i p̄ocess. dꝝ. Fe. 3. de. s. maria. ꝫ mis. dr. dꝝ. i p̄ocess. Fe. 4. de aplis ad matu. fiat so. mko. de ieiu. sed nō de resur. ¶ Mis. de vigi. dꝝ i p̄ocess. Ad. 1. vel. de alck. fiat so. mko. de aplis. Fe. s. de alck ad. 2. besp. de alck. fiat solē. memo. de cruce p̄ocedēdo ad crucē ād. O crux gl̄iosa. Jn redeūdo ād. de. s. maria cū ōkone. Cōcede q̄s nulla mko. de marty. ad vel. Fe. 6. de cruce: ꝫ so. mko. de mar. ꝫ de oc. ¶ Do. s. post pa. de dꝝ. Jn lau. oks āe dñr. Fe. 2. de aplo: ꝫ mko. de ieiu. et mis. de ieiu. dꝝ i p̄ocess. Fe. s. de. s. ioh. beuer. oia de cōi: Fe. 4. de vig. ℟. de. 3. fe. et ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank. ¶ Mis. dr dꝝ i pcel. i. 4. fe. ¶ Do. s. post pa. de dꝝ. ꝫ mko. de mar. ꝫ p̄ocess. Jn lau. oks āe dñr. Fe. 2. ꝫ. 4. de fe. cū ℟. de. 2. ꝫ. 3. fe. et ℟. de. 4. fe. ꝑtermittank. Fer. 3. de. s. maria. ¶ Do. s. post pas. de dꝝ. Jn lau. oks āe dñr: et mko. de. s. potentiana et de resur. 2. vel. erūt de. s. dūstano: et memo. de dꝝ. et de resur. Fe. 2. de. s. dūstano. et memo. de ieiu. et de resur. ¶ Mis. de ieiu. dꝝ i p̄ocess. Fe. 3. de. s. maria. Fe. 4. de vig. cum ℟. de. 2. fe. et cū ℟. Dicāt nunc. ¶ Do. s. post pa. de. s. aug. ad 1. vel. fiat so. memo. de. s. aldel. de dꝝ. et p̄ocess. Fe. 2. et. 4 de fe. cū ℟. de 4. fer. i. 2. et i. 4. fe. dñr ℟. de. 2. fe. cum ℟. Dicāt nunc. ¶ Do. s. post pa. de dꝝ. Jn lau. oks āe dñr. Ad 1. vel. fiat so. memo. de. s. vitale: et p̄ocess. Fer. 2. et. 4. de fe. cum ℟. de. 2. et. 3. fe. et ℟. de. 4. fe. ꝑtermittāk. Fe. s. ꝫ ascen. et nihil de mar. Ad. 2. vel. p̄ocedat p̄ocess. ante crucem cum ād. O crux gl̄iosa. Jn redeundo de. s. maria: cum oratōe. Cōcede ꝓmmus. Fe. 6. de cruce: et mko. de ascen.

2.G Do.s.post pa.de dd. In lau.oks āe dñr:et fel.s.iohānis dikerak vsq; i.3.fe.2.vš.crūt de.s.iohā.beuerlaco:ꝫ mko. de w.ꝫ de relur. Fe.2.de.s.iohā.beuerlaco epo:oia de cōi: ꝫ mko.de ieiu.ꝫ de resurre.mis.de ieiu.ōr i pcel.ad vš.de aplo:mko.dr.s.iohā.epo:cū ā. Fiue hiesuⁿ. Gaudete. Fe.3.de aplo:mko.de relur.Fe.4.de fe.cū ℟.de.3.fe.ꝫ ℟ de.4.fe.ptermittank:et mis.do.ōr i pcel.Fe.5.de ascē.et

3.G nihil de mar. Do.s.post pa.dr domi. In lau.oks āe dñr. Fe.2.et.4.de fe.cū ℟.de.3.et.4.fe.Fe.3.de.s.maria:ꝫ ℟

4.G Dicāt nūc ptermittat. Do.s.post pa.de do. In lau.oks āe dñr.Fe.2.ꝫ.4.de fe.i.2.fe.dñr ℟.de.4.fe.ꝫ i.4.fe.dñr ℟.de.2.fe.cū ℟. Dicāt nunc Fe.5.dr ascēsio.ad.2.vš.fiat

5.G memo.de sctis snb silē.Fe.3.de.s.mar. Do.s.post pa.dr dw. In lau.oks āe.dicuntur ad.1.vš.que erunt de fest.fiat sol.memo.de w.et pcell.Fe.2.et.4.de fe.cū ℟.dr.5.et.4. fe.et nihil de.s.germa. nisi me.ad vš.et matu. de.s. mar.

¶ Dñica.v.ad primas vš.omnia fiāt sicut i oct.pasche.vsq; ad ān.sup psal. Magn̄. que erit ān Magna mirabilia. vtš in dñica prorima predcn̄. super psal. Magn̄ sequatur. Oratio.

DEus a qud bona cuncta procedunt:largire supplicibus tuis vt cogitemus te inspirante que recta sunt ꝫ te gubernāte eadem faciamus. Per. Procel.fiat vtš. In redeundo dicatur aliqua ān. de sancta maria per ordinem vtš. Ad matu. Inuit.hym. āe.ꝫ psal.ꝫ v. vtš in do.ij.pascha.l.j.

Secundum Johannem. xvj.

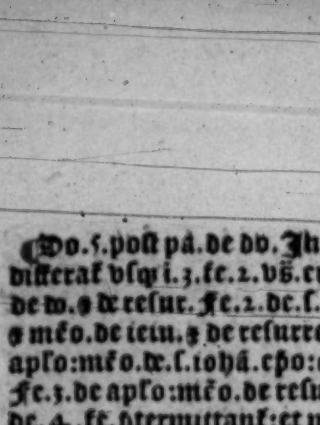

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Amē amen dico vobis. Si qd petieritis patrē in nomie meo:dabit vobis. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

POtest infirmos mouere auditores quomodo in capite lectōis huius euāgelice discipulis saluator promittit: si quid inquiens petieritis patrem in nomine meo dabit vobis:cum non solum nostri similes multa que patrem in christi nomine videntur petere: nō accipiant:verum etiam ipse apostol⁹ paulus tercio dñm rogauerit: vt a se angelus sathane a quo tribulabatur abscederet: nec impetrare potuerit. Sed huius motio questionis ātiquatam patrum exprlanatiōe reserata est. qui veraciter intellexerunt eos solum in nomine saluatoris petere:que ea q̄ ad perpetuam salutem pertinent pertinent:ideoq; apostolum non in nomine saluatoris petisse dicunt vt tentatione careret:quam ob custodiam humilitatis acceperat. quia si hac caruisset: saluus esse non potuisset. ipso affirmante cū ait. Et ne magnitudo reuelationum extollat me:datus est mihi stimulus carnis mee angelus sathane qui me colaphizet. ℟. sicut in dominica precedente. Lectio.ij.

QUotiens cūq; ergo petentes nō exaudimur: ideo fit quia vt cōtra auxilium salutis nostre petimus: ac propterea a misericordie patre beneficij gratia nobis quod inepte petimus negatur. quod eidem apostolo contigisse probatur: cui ter petenti respōsum est sufficit tibi gratia mea. Nam virtus in infirmitate perficit. Vel vtilia quidem ꝫ que ad veram salutem pertinent petimus:sed ipsi male viuendo auditum a nobis iusti iudicis auertimus: incidentes in illud salomōis. Qui auertit aurem suam ne audiat legem:oratio eius erit execrabilis. Vel dum pro peccantibus quibusdam vt resipiscant oramus:ꝫ si salubriter petimus atq; ex nostro merito digni sumus auditu:ipsorum tū peruersitas ne impetrem⁹ obsistit. Fe.iij.

HIt etiam aliquando vt salutaria prorsus ꝫ precibus solicitis et deuotis queramus actionibus nec tamen statim q̄ petimus obtineamus sed in futurum petitionis nostre differatur effectus. Sicut cum gemb⁹ fieris quotidie rogamus patrem dicentes adueniat regnum tuum: idem tamen regnum non mox oratione finita sed congruo tempore sumus acceptur. Quod pia prouisione nostri cōditoris cōstat acticari: vt videlicet desideria nostre deuotionis dilatiōe crescant: ꝫ incremento quotidiano magis magisq; prouecta/ tandem perfectius capiant gaudia que requirunt. Inter que notandum quia cū pro peccātibus oramus:ꝫ si eorū saluationē impetrare nequimus:nequaq; tū fructu

f.iij.

Feria.iij.rogationum.

p̃cis nostre p̃uamur. Quia ꝛ si illi nõ sunt digni saluari: nos tamẽ amoris quem illis impẽdim⁹: mercede donabimur. Sicꝙ in tali quoꝙ petitiõe implebitur nobis illa dñi p̃omissio qua ait. Si quid petieritis patrem in noie meo: dabit vobis. Intuendũ enĩ quia non ait simpliciter dabit: sed dabit inquit vobis. Quia ꝛ si non eis p̃o quibus petimus dabit/nobis tamẽ cũ p̃o aliorum erratib⁹ misericorditer i terueniimus: p̃emiũ nostre benignitatis restituet. Ante laud. ỽ. In resurrectione tua chriſte. In lau. ãn. Angelus autem. ꝛ alie ãe. que sequuntur: cum suis psal. hac die dicuntur. Capitulũ.

Jacob. i. ESTote factores verbi ꝛ non auditores tantũ fallentes vosmet ipsos: quia si quis auditor est verbi et non factor: hic comparabitur viro cõsideranti vultũ natiuitatis sue in speculo. hy⁹. Sermone blãdo. ỽ. Surrexit dñs de sepulchro. ãn. Ulꝙ modo nõ petistis quicq̃: petite et accipietis alla. ℞s. Benedict⁹. Or. Deus a quo bona cũcta p̃ocedunt. Memo. de resurrectione fiat vtĩ. Ad. j. ãn. Angelus autẽ. ℞s Deus in noie. ꝛ ceteri p̃i. ãn. Te iure laudant. ℞s. Quicunꝙ. Ad. iij. Capsm Estote factores. Ad. vj. Capitulum.

Jacob. i. QUi autem perspexerit in lege p fecte libertatis ꝛ permanserit ĩ ea non auditor obliuiosus factus sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. Ad. ir. Capitulum.

Jacob. i. REligio munda et immaculata apud deũ patrẽ hec est: visitare pupillos ꝛ viduas in tribulatiõe eor: ꝛ immaculatũ se custodire ab hoc seculo. Ad. ij. vĩs. sup psal. ãn. Alla. iiij. ℞s Dixit dñs. Cp̃n. Estote factores verbi hy⁹. Ad cenã agni. ỽ. Mane nobiscum dñe. ã. Petite ꝛ accipietis: vt gaudium vestrũ plenũ sit. ipse enĩ pater amat vos: q̃ vos me amastis ꝛ credidistis alla. ℞s Magñ. Or. vtĩs. Si vo festũ simpler cũ regimine chori hac die cõtigerit: differat vsꝙ ad p̃oximã feriã vacantem vtĩs. dictũ est in or. pal. Si fe-

sti aldelmi hac die cõtigerit: differat vsꝙ ad tertiã feriã vacantẽ. ꝛ tũc nulla cõmemoratio beate marie fiet i hac ebdo. Et qñ festũ sic differtur: tũc fiet memo. in dñica de sctõ vrbano ad p̃imas vĩs. ꝛ ad missam. ꝛ sic de consimilibus. ¶ Fer. ij. in rogationibus. Ad matut. Inuitat. hym. ãe. ꝛ psal. ꝛ ỽ. illius ferie vtĩs dicuntur. Euangel. Secundum Lucam. rj.

Luce. ri. IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Quis vestrũ habebit amicum ꝛ ibit ad illũ media nocte ꝛ dicet illi: amice cõmoda mihi tres panes: qñ amicus me⁹ venit de via ad me: ꝛ non habeo qd̃ ponã ante illũ Et reliqua. Omelia bene. bede pbri. Rogatus a discipulis saluator non modo formã orandi sed instantiã frequentiamꝙ tradidit orandi. Amicus ergo ad quẽ media nocte venitur: ipse deus intelligitur. cui ĩ media tribulatione supplicare ꝛ tres panes: id est intelligentiam trinitatis qua p̃sentis vite consolentur labores: efflagitare debemus. Amic⁹ qui venit de via: ipse noster est animus. Qui totiẽs a nobis recedit: quotiens ad appetenda terrena ꝛ temporalia foris vagat. Tu aũt. Vta sicut in fe. ij. ebd. p̃ced. Lectio. ij.

REdit vero celestiꝙ alimonia refici desiderat: cum ĩ se reuersus superna ceperit ac spũalia meditari. De quo pulchre qui petierat adiungit: non se habere quod ponat ante illum. Quoniam anime post seculi tenebras deum suspiranti: nihil p̃eter eum cogitare: nihil loqui/nihil libet intueri. Solũ quod recognouit summe trinitatis gaudium contemplari atꝙ ad hoc plenius intuendũ puenire satagit. Et ille deint⁹ dicat. Noli mihi molestus esse: iam hostiũ clausum est. ꝛ pueri mei mecum sunt in cubili: non possum surgere et dare tibi. Ho-

stium amici: diuini est intelligētia ser
monis quod sibi apostolus orat aperi
ri ad loquendum mysteria xpi. Clau-
sumq; est tempore famis: cum intelli-
gentia verbi non datur. Et illi q̄ euan
gelicam sapientiam tanq̄ panem ero
gantes per orbē terre predicauerunt:
pueri patrisfamilias iā sunt in secre-
ta quiete cum domino. Lectio. ij.

ET tamen oratione efficitur: vt ac-
cipiat desiderans intellectū ab
ipso deo: etiam si homo desit per quē
sapientia predicetur. Et ille si perseue
rauerit pulsans: dico vobis ꝛ si nō da
bit illi surgens eo q̄ amicus eius sit p
pter improbitatem tamē eius surget/
et dabit illi quotquot habet necessa-
rios. Et ego vobis dico. Petite ꝛ dabi
tur vobis. Querite ꝛ inuenietis: pul-
sate et aperietur vobis. Comparatio est a minore. Si ergo amicus ho-
mo surgit a lecto et dat non amicitia
sed tedio compulsus: q̄to magis dat
de⁹ q̄ sine tedio largissime donat qō
petitur? Dīs enī ꝛ saluator noster ad
celestis regni gaudia puenire nos de-
siderās: ꝛ nos eadē gaudia a se petere
docuit ꝛ nobis petētib⁹ se hec daturū
esse promisit. Si aūt hec p̄dicta Rīa.
in precedente ebdo. dicta fuerint. ꝛ Rī.
Hymnum cātate. Rī. Deus canticū nouū
ꝛ Rī. Alla audiuimus. dicta nō fuerint:
tunc hac die dicantur: quia non omit-
tantur. Ad lau. Capitulum.

Ysco. 5. CONfitemini alterutrum pecca
ta vestra ꝛ orate pro inuicem vt
saluemini. multum enim valet depre-
catio iusti assidua. Hoc Cp̄m dicatur
ad has matu. tantum ān. Petite ꝛ da
bitur vobis: querite et inuenietis: pulsate
et aperiet vobis alla. ps. Bīdict⁹. Or.

PResta quesumus omnipotens
deus: vt qui in afflictiōe nostra
de tua pietate cōfidimus: contra om-
nia aduersa tua semper protectione
muniamur. Per hec oratio dicat ad
has matut. tantum. Ad omnes vero
alias horas: capitula ꝛ orationes de do
minica dicuntur. Si aliq̄ festum
sine regimine chori hac die vel in vigi
lia ascēn. dīi cōtigerit: nihil fiat de fe
sto. Fer. ij. ꝛ. iiij. in rogationibus to-
tum fiat seruitiū de feria: si a festo cū
regimine chori vacauerit/ ꝛ tunc i hac
ebdo. nihil fiet de commemoratiōe fe
sti loci: nisi festū loci fuerit de sancta
maria. Si autem festum cum regimi
ne chori in hac. ij. fer. contigerit: totū
fiet seruitium de festo: ꝛ memo. de ie-
iuñ. ad mat. tantum. ꝛ expositio euā-
gel. scilicet Quis vestrū. eo anno om
nino pretermittatur: ꝛ post. vj. dicat
missa in choro de festo cum regimine
chori. Missa vero de ieiuñ. ꝛ pces. post
ix. more solito dicātur. Hac die erunt
vespere de sancta maria: cū pleno ser
uitio in crastino: si a festo cum regimi
ne chori vacauer. ꝛ nulla memo. de fe
ria: sed de aliquo sancto triū lec. si ha
beatur ꝛ de resurrectione more solito
Et si festum cum regimine chori in. iij
fe. euenerit: tūc nulla die per hāc ebd̄.
fiat plenum seruitium de sancta ma-
ria. Fe. iij. Ad vs ān. Ecce nunc pa
lam loqueris ꝛ prouerbium nullum dicis:
nunc scimus q̄ scis omnia et non est opus
tibi vt quis te interroget alla. ps. Mag.
Oratio dñica. Feria. iij. in vigilia
ascensio. dñi. Ad mat. inuit. hy⁹. āe. ꝛ
p̄ri⁹ ferie vts. ū. Surrexit dñs vere.
Secundum Johannem. xvij.

Johānes 17

IN illo tempo-
re. Subleua-
tis iesus oculis in ce-
lum/ dixit. Pater ve-
nit hora: clarifica fi-
lium tuum: vt filius
tuus clarificet te. Et
reli. Sermo ex comme. beati Augu. epi.

Clarificatū a patre filium scdm fo-
mā serui quē pat suscitauit a mortuis
et ad suā dexteram collocauit: res ipa
indicat vt nullus ambigat xpianus.
Sed qm̄ nō tātū dixit: pater clarifica
filiū tuū: sed addidit etiā/ vt fili⁹ tuus
clarificet te: merito q̄rit quō p̄cem cla
rificauerit fili⁹: cū sempitna claritas

t. iiij.

patris nec diminuta fuerit in forma humana: nec augeri potuerit in sua perfectione diuina. sed in seipsa claritas pris nec augeri nec minui potest: Apud hoies aũt prius dubio minor erat: quãdo in iudea tantũmodo deus notus erat: nec dũ a solis ortu vsq; ad occasum laudabant pueri nomen domini. Tu autem domine. ℟. Hymnum cantate. Lectio.v.

HOc autem quia per euangeliũ xpi factum est vt per filium pater innotesceret gentib⁹: profecto patrem clarificauit ⁊ filius. Si autẽ tantummodo mortuus fuisset filius nec resurrexisset/ procul dubio nec a patre clarificatus esset: nec patrem clarificasset. Nunc autem resurrectione clarificatus a patre: resurrectiõis sue p̃dicatiõe clarificat patrem. Hoc quippe aperit ordo ipse verborum. Clarifica inquit filium tuum: vt filius tu⁹ clarificet te. Tanq̃ diceret. Resuscita me vt innotescas toti orbi p me. Deide magis magisq; pandẽs quomodo clarificet patrem filius. Sicut dedisti ei iquit potestatem omnis carnis: vt omne quod dedisti ei det eis vitã eternam. Omnem carnem dixit omnem hominem: a parte totum significans quemadmodum rursus a parte superiori significatur homo totus/ vbi aut apostol⁹. Omnis anima potestatib⁹ superioribus subdita sit. Quid enim dixit omnis anima: nisi omnis homo: Hoc autem q̃ potestas xpo a patre data est omnis carnis: secundum hominem intelligendum est. Tu autem. ℟ Deus canticum. Lectio.vj.

SIcut ergo dedisti ei potestatem inquit omnis carnis: ita te clarificet filius: id est notum te faciat omni carni quam dedisti ei. Sic enĩ dedisti: vt omne quod dedisti ei: det eis vitam eternam. Hec est autem vita eterna (inquit) vt cognoscant te solum verum deum: ⁊ quem misisti iesum christum. Ordo verborum est: vt te et quẽ misisti iesum christum cognoscant solum verum deum. Consequenter autem ⁊ spiritussanctus intelligitur. q; spiritus est patris et filij tanq̃ caritas substãtialis ⁊ consubstãtialis amborum. Quoniam non duo dij pater ⁊ filius/ nec tres dij pater ⁊ filius ⁊ spiritussanctus: sed ipsa trinitas vn⁹ solus verus deus. Nec idem tamẽ pater qui fili⁹: nec idem fili⁹ q̃ pater/ nec idem spiritussanctus qui pater ⁊ fili⁹ qñ tres sunt/ pater ⁊ filius/ ⁊ spiritussanctus/ sed ipsa trinitas est vnus deus. Ego te clarificaui sup terram: opus consummaui quod dedisti mihi vt faciam. Non ait tulisti: sed dedisti/ vbi commendatur euidens gratia. Quid enim habet quod non accepit/ etiam i vnigenito humana natura? Tu aũt. ℟. Alla Audiuimus. Require hec tria ℣ia. in precedẽ. ebdo. Si hec tria ℣ia in precedẽ. ebd̃. dicta fuerint: ⁊ ℟. Dicant nunc. dictum non fuerit/ tunc fit tertium ℟. hac die Dicant nunc. Si autem omnia ℣ia. ferialia in precedente ebdo. dicta non fuerint: tunc ℟. Dicant nunc. eo anno omnino pretermittatur: quia hoc ℟. Dicant nũc. non dicitur anteq̃ omnia ℣ia. ferialia in hẽcedenti ebd̃. dicta fuerint. Quod si festum cum regimine chori in secũda feria. rogationum celebratum fuerit: tunc v̄. Resurrexit dñs. ⁊ ℟. Narrabo. ℟. In toto corde. et ℟. In ecclesiis. hac die dicuntur: nisi ℟. Deduc. ℟. Cantate. ⁊ ℟. Bonum est. in ebdo. precedenti non fuerint cantata/ tũc in hac die cãtentur/ q; nõ omittuntur ⁊c. ℟. Dicant nũc qui redempti sunt alla a domino Alla. v̄. Quos redemit de manu inimici: de regionibus cõgregauit eos. Alla. Gloria. Alla. ℂ In lauð. Capitulum.

MUltitudinis credentium erat cor vnum ⁊ anima vna: nec q̃s eorum que possidebat aliquid suũ esse dicebat/ sed erãt illis omnia communia. Hy⁹. ⁊ v̄. vtã. in dñica precedẽ. ãn. ℂ Clarifica me pater apud temetipsum claritate quã habui priusq̃ mundus fieret alla. ℘s. Benedictus. Oratio. Act.4.

Resta quesumus omnipotens deus / vt nostre mentis intentio quo vnigenit⁹ tuus dñs noster vēture solemnitatis glozioslus auctoz igressus est semper intendat: ꝛ quo fide pergit / conuersatione perueniat. Per eūdem. Nulla fiat memo. de cruce ad has mat. nec ab hinc vsqz ad inceptionem hystozie. Deus omnium. Memo. fiat de sancta maria / cum ān. Paradisi pozta. ỹ. Post partū. Oratio. Famulozum tuozum qs. vel oz. Omnipotēs sempiterne deus nos famulos tuos. Deinceps non dicat. ozō Gratiā tuam: vsqz aduentum dñi sed in loco eius tam ad comple. de sancta maria q̄ ad processionem dicetur oz. Concede quesumus misericoꝛs deus. Deinde fiat memo. de oībus sanctis cum ā. Sancti tui. ỹ. Uox leticie et exultationis: Dēo. Infirmitatem nostram. vel oz Uide dñe. vt infra post hysto. De⁹ omnium. Ad. iij. cap'm. Multitudinis ere. ℂ Ad. vj. Capitulum.

Act. 4. In virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis dñi nostri iesu xp̄i: et gr̄a magna erat in omnibus illis. ℂ Ad. ix. C p̄m.

Act. 4. Quotquot possessoꝛes agroꝛum aut domoꝛum erant: vendentes afferebant pr̄etia eoꝛum que vendebantur: ꝛ ponebant ante pedes apostoloꝛum: diuidebatur autem singulis pr̄out cuiqz opus erat. Si autē aliquod festum cū regimine choꝛi in hac vigilia euenerit nō differatur: sed ad mat. de festo tantum fiat memo. de vigilia tamen ad pr̄imas vs̄. nulla fiat memo. de vigilia. missa vero de festo post sextam dicatur in choꝛo: et missa de vigilia ad pr̄ocessionem dicat: vbi fiat statio. ℂ In vigilia ascensiōis domini: ad pr̄imas vesperas sup p̄os. ā. Non vos relinquā oꝛphanos alla: vado ꝛ venio ad vos alla ꝛ gaudebit coꝛ vestrum alleluya. p̄s. Nisi dominus edificat. ꝛ ceteri p̄i. feria. Cap'm.

Act. 1. Primum quidem sermonem feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere ꝛ docere / vsqz i diem qua pr̄ecipiēs apostolis per spiritum sanctum quos elegit assumpt⁹ est. ℟. Non conturbetur coꝛ vestrum ego vado ad patrem: ꝛ dum assumptus fuero a vobis mittā vobis alla. Spūm veritatis et gaudebit coꝛ vestrū alla. ỹ. Ego rogabo patrē ꝛ aliū paraclytū dabit vobis. Spiritum. Gloꝛia. Alla. Et dicatur hoc pr̄edictum ℟ a tribus excellētioꝛibus personis in capis sericis ad graduum choꝛi: ꝛ sic in sēbis vespis hui⁹ festi. Hy⁹.

Aeterne rex altissime redemptoꝛ ꝛ fidelium: quo moꝛs soluta deperit datur triumphus gratie.

Scandens tribunal dextere p̄is potestas omnium collata est iesu celitus que non erat humanitus.

Ut trina rerum machyna celestium terrestrium ꝛ infernoꝛum condita flectant genu iam subdita.

Tremunt videntes angeli vsa vice moꝛtalium: culpat caro purgat caro regnat deus dei caro.

Tu esto nostrum gaudium qui es futurus p̄remium sit nostra in te te gloria per cuncta semper secula.

Gloꝛia tibi domine qui scādis supꝛa sydera cum patre et sancto spiritu in sempiterna secula Amen. Isti duo vltimi ỹ. dicuntur semper in fine omnium hymnoꝛum eiusdem metri vsqz ad penthecosten: nisi in hymno. Impleta sunt: scilicet ad pr̄imas vespas. in inuentione sancte crucis quando infra octa. ascensio. celebꝛatur: ꝛ nisi in comminemoꝛatione beate marie / tunc enim dicetur ỹ. Gloꝛia tibi domine q̄ natus es de virgine. post versum. Tu esto nostrum gaudium. ỹ. Ascendens christus in altum. ℟. Captiuam duxit captiuitatem alleluya. ān. Pater manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti michi: nunc autem pr̄o eis rogo non pr̄o mundo quia ad te vado alleluya. p̄s. Magnificat. Oratio. Pr̄esta quesumus omnipotens deus. vt̄s ad matuti. Ad completo. omnia fiant vt in psal. pr̄enotantur.

In die ascensionis dñi.

¶ In die ascensionis dñi nostri Jesu xpi festum principale. Ad mat. Innui tat. Alla. Christum ascendentem celum. Venite adoremus alla. ps. Venite. hy⁹. Eterne rex altissime. Hac die ad mat. in ãis incipiendis ⁊ in lectionibus legendis ⁊ in vijs. cantãdis idem ordo seruet sicut in die pasche. In nocte. ã. ¶ Leuata est magnificẽtia tua super celos deus alla. ps. Dñe dominꝰ noster. fo. iij. ã. Dñs in templo sancto suo dñs in celo alla. ps. In dño confido. fo. iij. ãn. ℟ summo celo egressio eius: ⁊ occursus eiꝰ alla. ps. Celi enarrãt. fo. v ℣ Eleuata ẽ magnificẽtia tua. ℟ Super celos deꝰ al. ¶ cõm marcũ. xvj. Lec. j.

Luc. 16. IN illo tempore. Recumbentibꝰ vndecim discipulis: apparuit illis dñs ihesus ⁊ exprobrauit incredulitatem illorum ⁊ duriciã cordis: qꝛ his qui viderant eum resurrexisse a mortuis non crediderunt. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

QUod resurrectionem dñicam discipuli tarde crediderũt / nõ tam illorum infirmitas q̃ nostra (vt ita dicam) futura firmitas fuit. Ipsa namq; resurrectio illis dubitantibus per multa argumenta monstrata est. Que dum legẽtes agnoscimus: quid aliud q̃ de illorum dubitatiõe solidamur: Qui enim mihi maria magdalene prestitit que citiꝰ credidit / q̃ thomas q̃ diu dubitauit. Ille etenim dubitando / vulnerum cicatrices tetigit ⁊ de nostro pectore dubietatis vulnꝰ amputauit. Ad insinuandam quoq; veritatem dñice resurrectionis / notãdum nobis est quid lucas referat dicens. Conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederẽt. Et post pauca. Videntibus illis eleuatus est / ⁊ nubes suscepit eum ab oculis eorũ. Notate verba / signate mysteria. Conuescẽs eleuatus est. comedit ⁊ ascẽdit / vt videlicet per effectum comestiõis / veritas patesceret carnis. Tu aũt. ℟. Post passionem suã per dies quadraginta apparens eis loquens de regno dei alla Et videntibus illis eleuatus est alla. ⁊ nubes suscepit eum ab oculis eorum alla. ℣. Et cõuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent: sed expectarent promissionem patris. Et vi. Lectio. ij.

MArcus verò priusq̃ dñs celum ascenderet / eum de cordis atq; infidelitatis duricia increpasse discipulos commemorat. Qua in re quid considerãdum est / nisi q̃ idcirco dñs tũc discipulos increpauit cum corporaliter reliquit / vt verba que recedẽs diceret: in corde audiẽtium artius impressa remanerent. Increpata igitur eorum duricia: quid admonẽdo dicat audiamus. Euntes in mundum vniuersum: predicate euangelium omni creature. Nunquid fratres carissimi sanctum euãgelium vel insensatis rebus vel brutis animalibus fuerat predicandum: vt de eo discipulis dicatur predicate euangelium omni creature Sed omnis creature nomine signat homo. Sunt namq; lapides: sed non viuunt nec sentiunt. Sunt herbe ⁊ arbusta: viuunt quidẽ: sed non sentiũt. Viuunt dico non per animã: sed p viriditatem: quia ⁊ paulus dicit. Insipiens tu quod seminas non viuificatur: nisi prius moriat. Viuit ergo qđ mozitur vt viuificetur. ℣.

Omnis pulchritudo domini exaltata est super sidera species eius in nubib⁹ celi. Et nomẽ eius in eternum permanet alleluya ℣. A summo celo egressio ei⁹: et occursus eius vsq; ad summum eius. Et no. ℟t. ij.

Vapides itaq; sunt: sed non viuunt. Arbusta autem sunt et viuunt: sed non sentiũt. Bruta vero animalia sunt: viuũt sentiũt sed non discernũt. Angeli etenim sunt viuũt sentiunt ⁊ discernunt. Omnis autem creature aliquid habet homo. Habet namq; cõmune esse cum lapidibus/viuere cum arboribus/sentire cum animalibus/intelligere cum angelis. Si igitur cõmune habet aliquid cum omni creatura homo: iuxta aliquid omnis creatura hõ est. Omni ergo creature predicatur euangelium: cum soli homini predicatur. Quia videlicet ipse doceretur propter quem oia in terra creata sunt: ⁊ a quo oia per quandam similitudinem aliena non sunt. Potest etiam ois creature nomiẽ omnis natio gentium designari. Antea etenim dictum fuerat. In viam gentium ne abieritis. Nunc autem dicit. Predicate omni creature. Ut videlicet prius a iudea apostolorum repulsa predicatio/tunc nobis in adiutoriũ fieret/cum hanc illa ad dannationis sue testimonium superba repulisset. Sed cum discipulos ad predicãdum veritas mittit/quid aliud in mũdo facit/nisi grana seminis spargit/⁊ pauca grana mittit in semine: vt multa⁊ messium fruges recipiat ex nostra fide: Neq; etenim vniuerso mundo tãta fidelium messis exurgeret: si de manu domini in rationalem terram illa electa grana predicantium non venissent. ℣m.

Viri galilei quid admiramini aspicientes in celum alla. Quemadmodũ vidistis eũ ascendẽtem in celum ita veniet. Alla alla alla. ℣. Cumq; intuerẽtur in celum euntẽ illum: ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis qui ⁊ dixerunt. Quẽadmo. Gloria. Alla. Ante laud. ℣. Ascendo ad patrem meum et patrẽ vestrum. ℟. Deũ meum ⁊ deum vestrum alla. In lau. ãn.

Viri galilei quid aspicitis in celum. hic iesus qui assumpt⁹ est a vobis in celum: sic veniet alla. ℘s. Dñs regnauit. fo. vj. ãn. Cumq; intuerentur in celum euntem illum dixerunt alla. ℘s. Jubilate deo. fo. vij. ã. Eleuatis manibus ferebatur in celum: ⁊ benedixit eis alla. ℘s. De⁹ de⁹ meus. fo. vij. ãn. Exaltate regem regũ ⁊ hymnum dicite deo alla. ℘s Benedicite. fo. vij. ã. Videntibus illis eleuatus est et nubes suscepit eum in celo alleluya. ℘s. Laudate. fo. vij. Capitulum. Primum quidem ser. Hymnus.

Ave christe nostrum gaudium:
manẽs olimpo preditum: mũdi regis qui fabricam mundana vincens gaudia.
Hinc te precantes q̃s ignosce culpis omnibus et corda sursum subleua ad te superna gratia.
Ut cum rubente ceperis clarere nube iudicis/penas repellas debitas redas coronas perditas.
Tu esto nostrum gaudium.
Gloria tibi dñe qui scandis. ℣. Ascendit deus in iubilatione. ℟. Et dñs in voce tube alla. ãn. Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum: deum meum et deum vestrum alla. ℘s. Benedictus. Oratio.

Concede quesumus omnipotẽs deus: vt qui hodierna die vnigenitum tuum redemptorem nostrum ad celos ascẽdisse credim⁹: ipsi quoq; mente in celestibus habitem⁹. Per eũdem. ℂAd. j. ãn. Viri galilei. j. de lau. ℘s. Deus in noĩe. fo. ix. ⁊ ceteri ℘i. consueti. ãn. Gratias tibi deus. ℘s. Qui cũq;. fol. x. ℟. Jesu christe. cũ alla. ℣. Qui sedes ad. Miserere. Gloria. Jesu christe. ⁊ cetera omnia que ad. j. pertinent dicuntur. ℂAd. iij. ãn. Cumq; intuerent ij. de laud. ℘s. Legẽ po. Cõpin. Primũ quidẽ. ℟. Eleuata est magnificentia tua Alla. alla. ℣. Super celos deus. Alla. Gloria. Eleuata. ℣. Ascendit deus in iubilatione. ℟. Et dñs in voce tube alla. Or. Concede q̃sumus. dtẽ. ℂAd. vj. ãn.

In crastino ascensionis dñi.

Elevatis manibus. iij. de laud. ps Defecit. fo. xiiij. Capitulum.

Act. 1. QVonuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederēt: sed expectarent promissionem patris: quā audistis inquit per os meum. ℟. Ascendit deus in iubilatiōe alla alla. ℣. Et dñs in voce tube. Alla. Gloria. Ascendit. ℣. Ascendens christus in altum. ℟. Captiuā duxit captiuitatē alla. Oratio. vtis. Ad. ir. ān. Videntibus illis. v. de lau ps Mirabilia. fo. xiij. Capitulū.

Act. 1. IOhannes quidem baptizauit aqua vos autem baptizabimini spiritusancto non post multos hos dies. ℟. Ascendens christus in altum. Alla alla. ℣. Captiuam duxit captiuitatem. Alla. Gloria. Ascendens. ℣ Ascēdo ad patrem meum & patrē vestrū. ℟ Deū meum et deum vestrum alla. Oco. vtis. Iste hore dicuntur per totas oct. quādo de ascē. agitur nisi in dñica sequē. Ad. y. vs. ān Viri galilei. ps. Dixit dominus. fo. xl. ps. Confitebor. ps Beatus vir. fo. xl. ps. Laudate pueri. fol. xl. ps In exitu. fo. xl. Hi predicti hi. cū predicta ān. dicunt singulis diebus per octa. quando de ascēn. agitur. Cpm. Primum quidem sermonem. ℟. Ite in orbem vniuersum et predicate dicentes alla. Qui crediderit & baptizatus fuerit saluus erit alla. iij. ℣. Paraclytus aūt spūsctūs quem mittet pater in nomie meo: ille oia vos docebit et suggeret omnia quecunqz dixero vobis. Qui cre. Gloria Alla. Hyms. Eterne rex altissime. ℣. Ascendens christus. ān. O rex glorie dñe virtutum qui triumphator hodie sup oēs celos ascendisti: ne derelinquas nos orphanos: sed mitte promissum patris i nos spiritum veritatis alla. hs. Mag. Oratio. Concede quesumus omnipotens deus Cōpi. vt in psal. notatum est. ¶ Feē. vj. in crastino ascē. dñi & quotidie per octa. Inuitat. sicut in die ascē. dñi dicatur a duobus rectoribus in capis sericis albis. Hyms. sicut in die ascen. dñi dicatur. Ad mat. super psal. ā. Exaltare dñe in virtute tua: cantabimus & psallemus alla. ps. Dñe in virtute. fol. vj. ān. Exaltabo te dñe quoniam suscepisti me alla. ps. Ipsum. fo. xv. ān Ascendit deus in iubilatiōe & dñs in voce tube alla. ps. Oēs gentes. fo. xxj. ℣. Eleuata est. Hac die incipiantur actus apostolor & legantur quotidie per octa. nisi i dominica infra octa. ascen. & in oct. die: qñ de feria agitur. Lectio. j.

Act. 1. PRimum quidem sermonē feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere & docere: vsqz in diem qua precipiēs apostolis per spiritum sanctum quos elegit assumptus est. Quib⁹ & prebuit seipsum viuum post passionem suam in multis argumentis per dies quadragita apparēs eis & loquens de regno dei. Et conuescēs precepit eis ab hierosolymis ne discederent: sed expectarēt promissionem patris: quā audistis inquit p os meū Quia Johannes quidem baptizauit aqua: vos autem baptizabimini spiritusancto non post multos hos dies. Tu autem domine. ℟.

Si enim non abiero paraclytus non veniet ad vos. Si autem abiero mittam vobis eum. cum aūt venerit ille docebit vos. Omnē veritatem alla. ℣. Non enī loquetur a semetipso: sed quecūqz audiet loquet et que ventura sunt annunciabit vobis. Omnem. Lectio. ij.

IGitur qui conuenerāt interrogabant eum dicentes. Dñe si in tempore hoc restitues regnum israel Dixit autem eis. Non est vestrū nosse tempora vel momenta que pater posuit in sua potestate. sed accipietis virtutem superuenientis spiritusancti i vos: & eritis michi testes i hierusalem & in omni iudea et samaria / & vsqz ad vltimum terre. Et cum hoc dixisset: videntibus illis eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. Tu autem domine: ℟.

Ascendēs christus in altū alla captiuā duxit captiuitatē. Dedit dona hominibus alla alla. ℣. Ascēdit deus in iubilatiōe: & dñs i voce tube. Dedit. Lectio. iij.

Cumq; intuerentur in celū eun-
tem illū ecce duo viri astiterūt
iuxta illos in vestibus albis: qui ꝙ di-
xerunt. Viri galilei quid statis aspiciē
tes in celum? Hic iesus qui assumptus
est a vobis in celum: sic veniet quēad-
modum vidistis eum euntem in celū.
Tunc reuersi sunt hierosolymā a mō
te qui vocat olivети: qui est iuxta hie-
rusalem sabbati habens iter. Et cum
introissent in cenaculum ascenderūt
vbi manebant petrus ꝙ iohannes ia-
cobus ꝙ andreas: philipp⁹ ꝙ thomas/
bartholomeus ꝙ mathe⁹/iacobus al-
phei ꝙ symon zelotes/ ꝙ iudas iacobi.
Hi omnes erant perseverātes vnani-
miter in oratiōe cum mulierib⁹ ꝙ ma-
ria matre iesu ꝙ fratribus eius. ℟.
Non relinquā vos orphanos alla vado
ꝙ venio ad vos. Et gaudebit cor vestrum
alla al. ℣. Pacē meā do vobis: pacē relin-
quo vobis. Et. Gloria. Alla. Ante lau.
℣. Ascēdo ad patrem meū et patrē vestrū
℟. Deum meum. Iste ℣. dicitur quoti
die ante lau. per octa. ꝙ in octa. qñ de
ascēsi. agitur. In lau. dicitur hec sola
ān. Viri galilei ps. Dñs regnauit ꝙ ce
teri ps. cōsueti. Cp̄. hy⁹. ℣. sicut in die
ascēsi. dñi dicantur. per octa. nisi i do
minica infra octa. ascēsi. ān. Euntes i
mundum vniversum predicate euāgeliū
omni creature alla: qui crediderit ꝙ bapti-
zatus fuerit saluus erit alla: qui vero nō
crediderit condemnabitur alla. ps Bene
dictus. Oō. Concede quesumus om
nipotes deus. vtš in die ascensio. dñi.
Nulla die per octa. fiat memo. de cru
ce nec de sancta maria nec de omnib⁹
sanctis: qz chorus regitur. Si aliqđ fe
stum sine regi. chori infra octa. contī-
gēt. nihil fiat de festo nisi tantum me
mo. ad vās ꝙ ad matu. ꝙ ad missam de
die. Quod si fest. cum regimine cho-
ri infra octa. ascēsi. dñi euenerit: totū
fiat seruitium de festo ꝙ mēo. de ascē.
dñi ad vtraq; vesperas ꝙ ad matu. et
ad missam: etiā in dñica: ꝙ tunc de do.
nihil fiet p̄ter mēo. tm̄ q̄ p̄cedet mēo.
de ascē. dñi: nisi in oct. die. tunc eni to-
tum seruitium fiet de octa. ꝙ festū dif-
feratur in crastinum: nisi in crastino
sequatur aliud festum cum regimine
chori: tunc enim primum fe. non diffe
ratur: sed in illo anno oīno p̄termit
tatur: nisi duplex festum fuerit tantū
tunc enim fiet totum seruitium de fe-
sto: ꝙ de octa. tantum fiet memo. ad
vtraq; vās. ꝙ ad mat. ꝙ ad missam so
lemniter: licet festū loci vel dedicatio
nis ecclesie fuerit. Si fe. cum regimi.
chori in dñica sequēti eveniet. totū fiat
seruitium de festo. vtš. ꝙ mēo. de ascē.
dñi ꝙ de dñica cum missa in capitulo.
Quādo vo fit seruitiū de aliquo san
cto infra oct. extra dñicam: nihilomi-
nus seruetur ordo āv. ꝙ ℣ior. de. vj.
feria ꝙ de sabbato: ꝙ in feriis sequen.
Ita tamen q; in feria. ij. dicuntur āe.
ꝙ ℣ia. de. vj. feria si vacauerit. sinau-
tem in prorima fe. vacāte: deinde per
ordinem. Quod si de inventione san-
te crucis vel de aliquo sancto fiat ser
uitium feria. vj. p̄recedēn. āe. lectiōes
ꝙ ℣ia. de eadem. vj. feria dicantur in
hoc sabbato: cum vacauerit a festo cū
regimine chori: p̄ter ā. super ps. Be
nedictus. que erit ān. Nisi ego abiero.
ps. Benedict⁹. Oratio. vtš. Ad. ij. vš.
ān. Viri galilei. ps. Dixit dñs. fol. xl. et
ceteri p̄. cōsueti. Cp̄m. Primum qui-
dem ser. Non dicitur ℟. hy⁹. Eterne
rex altis. ℣. Ascendēs christus in altum.
ān. Rogabo patrem meū: ꝙ aliū paracly
tum dabit vobis alla. ps. Magn̄. Oō.
Concede q̄sumus. vtš. Hoc eodē ordi-
ne ammodo dicūtur vespere quotidie
per octā. nisi in dñica ad. ij. vās ita ta
men q; āe. super ps. Magn̄. variētur
a sabbō. Ad matu. In noc. sup psal. ā
Nimis exaltatus es alla super celos deus
alla. ps. Dñs regn̄. erul. fo. xxxiij. ān.
Dñs in sy̔ō alla magnus et excelsus all.
ps. Dñs regnauit iratscāt. fo. xxxv. ā.
Dominus i celo alleluya: parauit sedem
suam alleluya. ps. Bñdic aia mea do-
mino. i. fol. xxxvi. ℣. Elevata est ma-
gnificentia tua. ℟. Super celos deus al-
leluya.

Lectio. i.

Dñica infra oct. ascensionis dñi.

Cum complerentur dies pẽthecostes erant omnes discipuli pariter in eodem loco. Et factus est repente de celo sonus tanq̃ aduenientis spiritꝰ vehementis: ⁊ replenit totam domum vbi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispertite lingue tanq̃ ignis: seditq; supra singulos eorum. Et repleti sunt omnes spiritusancto: et ceperunt loqui varijs linguis prout spiritussanctus dabat eloqui illis. Erant autem in hierusalem habitantes iudei viri religiosi ex omni natione que sub celo est. Facta autem hac voce cõuenit multitudo ⁊ mente confusa est: quoniam audiebat vnusquisq; lĩgua sua illos loquentes. Tu autem. ℟. Exaltare domine alleluya. In virtute tua alleluya. ℣. Cantabimus ⁊ psallemꝰ. In virtute. Lectio. ij.

Stupebant autem omnes: ⁊ mirabantur dicentes. Nonne ecce omnes isti q̃ loquuntur galilei sunt Et quomodo nos audiuimus vnusquisq; linguam nostram in qua nati sumus: Parthi et medi et elamite et qui habitant mesopotamiam. iudeã/ et capadociam/ pontum/ ⁊ asiam/ frigiam/ ⁊ pamphiliam/ egyptum ⁊ partes libye que est circa cirenem: ⁊ aduene romani. iudei quoq; ⁊ prosceliti: cretes ⁊ arabes. Audiuimus eos loquentes nostris linguis: magnalia dei. Stupebant autem omnes: ⁊ mirabãtur adinuicem dicentes. Quidnam vult hoc esse: Alij autem irridẽtes dicebant: quia musto pleni sunt isti. Tu autem domine. ℟. Ponis nubem ascensum tuum domine. Qui ambulas super pennas ventorum alleluya. ℣. Qui facis angelos tuos spiritus: et ministros tuos ignem vrentem. Qui ambu. Lectio. iij.

Stans autem petrus cum vndecim eleuauit vocem suam et locutus est eis. Viri iudei ⁊ qui habitatis hierusalem vniuersi: hoc vobis notum sit ⁊ auribus percipite verba mea. Non enim sicut vos estimatis hi ebrij sunt cum sit hora diei tertia: sed hoc est quod dictum est per prophetam iohel. Et erit in nouissimis diebus dicit dominus: effundam de spiritu meo super omnem carnem: ⁊ prophetabunt filij vestri ⁊ filie vestre Et iuuenes vestri visiones videbunt. et seniores vestri somnia somniabũt. Et quidẽ super seruos meos ⁊ ãcillas meas in diebus illis effundam de spiritu meo ⁊ prophetabũt. Et dabo prodigia in celo sursum ⁊ signa in terra deorsum sanguinem ⁊ ignem ⁊ vaporem fumi. Sol conuertetur in tenebras ⁊ luna in sanguinem: anteq̃ veniat dies domini magnꝰ et manifestꝰ Et erit. Omnis quicunq; inuocauerit nomen domini saluus erit. Tu autem domine. ℟. Non turbetur cor vestrum. Requiem in vigilia ascensio. domini: ad primas vesperas. Ad laud. vtꝫ ãn. Nisi ego abiero paraclytus non veniet: dum assumptus fuero mittã vobis alleluya. ℘s. Benedictus. Oratio. vtꝫ.

℣ Do. infra oc. asce. de. s. iohã. beuerlaco: ola de cõi ℟. s. a: 2. cãtic. ad. 1. vꝫ. fiat mẽo. de apło: ⁊ de asce. nulla mẽo. de w. neq; pces. ad mat. fiat mẽo. de w. ⁊ de asce. mis. do. vꝫ in ep. cũ alia. Regnabit. Je. 6. de. s. mat. ℣ Do. infra octa. asce. de w. Ad. 1. vꝫ. nulla mẽo. de w. neq; pces. ℣ Do. infra oc. asce. dñi do. ad. 1. vel. nulla mẽo. neq; pces. Je. 5. de oc. ascen. Ad. 1. vꝫ. ⁊ ad mat. fiat memo. de. l. vrbano: ⁊ nihil de. s. aldel. i hoc anno. 2. vꝫ erũt de. s. aug. ⁊ so. mẽo de oc. ℣ Do. infra oc. ascensi. de w. Ad. 1. vꝫ. q̃ erũt de. s. aldel. fiat mẽmo. s. germani et de ascen. nulla memo. de do. neq; processi. ad matu. fiat memo. de sctõ ⁊ de ascen. Ad. 2. vꝫ. de w. fiat memo. de ascen. Je. 5. de ascen. et memo. de sctõ. Je. 6 de. s. maria et memo. de mar. ℣ Do. infra oct. ascen. de do. Ad. 1. vꝫ. nulla mẽo. neq; pc. ad mat. me. de asce. Ad. 2. vꝫ mẽo. de sctis: ⁊ de asce. Fer. 5. de oc. ⁊ mẽo. de pf. 2. vꝫ. erũt de oc. ⁊ mẽo. de. s. edmũdo. ⁊ de mar. Je. 6. de. s. edmũdo: ⁊ mẽo. de mar. cũ ℣ Turppetua mino. ℣ Do. infra oc. asce. de w. Ad. 1. vꝫ. q̃ erũt de. s. iohã. fiat mẽo. de asce. ⁊ nihil de w. neq; pces. ℣ Do. infra oc. asce. de do. Ad. 1. vꝫ. nulla fiat mẽo. neq; pces. ad mat. Ad 2. vꝫ. fiat mẽo. de asce. Je. 5. ỗ oc. asce. ⁊ mẽo. de. s. potentiana. fest. s. dũstani dicte. i crastí. 2. vꝫ. erũt de oc. ⁊ mẽo. de. s. dũstano ℣ Do. infra oc. asce. de w. nulla mẽo. neq; pces. ad matu. et. s. 2. vꝫ. fiat memo. de asce. Je. 5. de. s. aug. ⁊ mẽo. de oc. solẽ. Ad. 2. vel. so. mẽo. ỗ asce. ⁊ de. s. maria cũ ℣ Sub tua. cũ pleno seruitio i crastí. ℣ Do. infra oc. asce. de w. Ad. 1. vel. nulla. mẽo. neq; pces. Je. 5. de oc. ⁊ mẽo. de mar. Sede vel. erũt de oct. ⁊ mẽo. de. s. maria cũ ℣ Sub tua. cũ pleno seruitio in crastí ℣ Do. infra oct. asce. de w. ad. 1. vel. mẽo. de mar. sed nulla mẽo. de asce. neq; pces. ad matu. mẽo. de festo: ⁊ de asce. Fer. 5. de octa. ⁊ memo. de mar. cũ ⁊ fes. s. edmũdi dicte. in crastinũ Sab. de vigi. ⁊ nihil de apło eo anno ℣ Do. infra oc. asce. de w. Ad. 1. vel. q̃ erũt de aplis fiat memo. de ascen. sed nihil de do. neq; pces. Je. 5. de oc. ad. 2. vel. memo. de. s. maria cũ ℣ Sub tua. cũ pleno seruit. i crastí ℣ Do. infra octa.

ascen. de w. ad. 1. vel. nulla mẽo neq; p̃cess. ad matu. fiat memo. de ascen. Fe. 4. de. l. dũstano ꝫ memo. de. l. potentiana: ꝫ de ascen. 2. vel. erũt de oc. ꝫ memo. de festo. Ad. 2. vel. memo. de. l. mar. cũ ā. Sub tuā cum pleno ser. i crast.

3.C ¶ Do. infra oc. ascen. de w. Ad. 1. vel. nulla mẽo. de do. neq; p̃cess. Fe. 4. de. l. aug. et sol. memo. de oc. Fe. 5. de oc. ad. 2

4.C vel. mẽo. de. l. maria cũ ā. Sub tuā. ¶ Do. infra oc. ascen. de do. Ad. 1. vel. nulla memo. neq; p̃cess. Fe. 6. de. l. mar.

5.C ¶ Do. infra oc. ascen. de do. Ad. 1. vel. nulla mẽo. neq; p̃cess. Fe. 4. de. l. edmũdo ꝫ mẽo. de mar. ꝫ de oc. 2. vel. erunt de oc. ꝫ mẽo. de. l. edmũdo. Fe. 5. de oc. 2. vel. erunt de aplo

1.D Fe. 6. de aplo. ¶ Do. infra oc. ascẽ. de cruce. ꝫ solẽ. mẽo. de mar. de ascen. ꝫ p̃cess. ad matu. lo. mẽo. de mart. de w. ꝫ de asce. Milla w. dz in ep. Ad. 2. vs. q̃ erunt de cruce. lo. mẽo. de do. ꝫ de ascen. Fe. 5. de oc. 1. vel. erunt de oc. ꝫ memo. de aplo. ad. 2. vs. q̃ erunt de oc. ꝫ memo. de. l. ioh. beuer. cum

2.D pleno ser. i crasti. oia de cõi vni⁹ ẽccl. ¶ Do. infra oc. ascen. de w. Ad. 1. vs. memo. de mar. tm̃ ꝫ nulla p̃cess. ad mat. memo. de scis: ꝫ de ascẽ. Fe. 5. de oc. 2. vel. erũt de oc. ꝫ mẽo.

3.D de. l. maria: cũ ā. Sub tuā. ¶ Do. infra oc. ascen. de w. ad. 1.

4.D vs. nulla mẽo. neq; p̃cess. ad mat. mẽo. de ascẽ. ¶ Do. infra oc. ascẽ. de w. ad matu. memo. de ascenũ. 2. vs. erunt de. l. aldel. et memo. de scis: de w. ꝫ de ascen. Fe. 3. de. l. aug. ad. 1 vs. memo. de. l. aldel. cũ ā. Lux ꝑpetua. maioꝛ ꝫ de oc. Fe.

5.D 6. de. l. maria. ¶ Do. infra oc. ascẽ. de do. ad. 1. vs. mẽo. de. l. petronilla tm̃: ꝫ nulla p̃cess. ad mat. mẽo. de virgine. ꝫ de

1.E ascen. Fe. 6. de. l. maria. ¶ Do. infra oct. ascen. de do. ad. 1. vel. q̃ erũt de cruce mẽo. de ascen. tm̃: ꝫ ā. ꝫ ℟. de sab. hoc anno ꝑtermittant. Fe. 2. de oc. ā. ꝫ ℟. de. 6. fe. Fer. 6. de. l.

2.E maria. ¶ Do. infra oc. ascen. de w. ad. 1. vesp. nulla memo. neq; p̃cess. ad matu. memo. de ascen. Ad. 2. vespe. memo. de

3.E mar. ꝫ de ascen. ¶ Do. infra oc. ascen. de do. ad. 1. vs. nulla memo. neq; p̃cess. 2. vel. erũt de. l. dũstano. ꝫ mẽo. de vgi.

4.E ꝫ de do. ꝫ de ascen. Fe. 6. de. l. maria. ¶ Do. infra oc. ascẽ. de l. aldel. Ad. 1. vs. mẽo. de. l. vrbano. et de ascen. nulla p̃cess. ad mat. mẽo. de scto: de do. ꝫ de ascẽ. Miss. do. i ep. ỹz ad altā missam mẽo. de scto et de ascẽ. tm̃. Ad. 2. vs. q̃ erũt de. l. aug. memo. de. l. aldel. cum ā. Lux ꝑpetua. maioꝛ. de do. ꝫ de ascẽ. Fe. 6. de. l. maria. Sab. de vig. ℟. Ps. ℣. ego

5.E rogaui. Si cñs. ¶ Do. infra oc. ascen. de do. Ad. 1. vel. mẽo. de scto tm̃. ꝫ nulla p̃cess. ad mat. memo. de scto. ꝫ de ascẽ.

1.F Fe. 6. de. l. mar. ¶ Do. infra oc. ascen. de do. Ad. 1. vesp. nulla memo. neq; p̃cess. ad matu. memo. de ascen. 2. vel. erũt de aplo memo. de w. ꝫ de ascen. Fe. 2. ꝫ. 3. de scis: ꝫ mẽo.

2.F de oc. Fe. 4. ā. et ℟. de sab. ¶ Do. infra oc. ascen. Ad. 1. vel. memo. de mar. tantũ: ꝫ nulla p̃cess. ad matu. mẽo. de mart.

3.F et de ascen. Fe. 6. de. l. maria. ¶ Do. infra oc. ascen. de. l. dũstano. Ad. 1. vel. memo. de. l. potentiana ꝫ de ascen. ꝫ nulla p̃cess. ℣. ℟. a duobus cantẽt. ad matu. memo. de. l. potẽt. de do. et de ascen. Miss. do. ỹz i ep. ad altā mis. memo. de. l. poten. et de ascen. Sab. de vigi. ℟. Ps. ego roga ꝫ Si

4.F cnm̃ nihil de. l. aldel: et fe. l. augu. diff. vsq; ad. 3. fe. post fes. trini. ¶ Do. infra oc. ascẽ. de. l. aug. Ad. 1. vel. mẽo. de l. aldel. ā. Lux ꝑpetua. maioꝛ. ꝫ de ascen. tm̃: ꝫ nulla p̃cess. ad mat. so. mẽo. de w. ꝫ de ascẽ. Miss. do. ỹz i ep. ad altā mis sam mẽo. de ascẽ. ꝫ de oibꝫ scis tm̃. Ad. 2. vel. mẽo. de w. et de ascẽ. Fe. 2. de ser. oc. ā. ꝫ ℟. de. 6. fe. Fe. 6. de. l. maria

5.F ꝫ mẽo. de vgi. Sabb de vigi. ℟. Ps. ego rogabo et Si cnm̃. ¶ Do. infra oc. ascen. de w. Ad. 1. vs. nulla mẽo. neq;

1.G p̃cess. ad matu. mẽo. de ascen. Fe. 6. de. l. maria. ¶ Do. infra oc. ascen. de aplo: et memo. de ascẽ. nulla p̃cess. ad matu. mẽo. de do. ꝫ de ascẽ. Miss. do. ỹz in ep. ad altā missam. Memo. de ascẽ. et de oibus scis. 2. vel. erunt. de. l. iohan. epo ꝫf. oia de cõi: et mẽo. de aplo. de w. et de ascẽ. Fe. 2. de

2.G l. ioh. beuer. oia de cõi. Fe. 3. de ser. oc. ā. ꝫ ℟. de. 6. fe. Fe. 6 de. l. maria. Sab. de vigi. ℟. Ps. ¶ Do. infra oct. ascen. de w. Ad. 1. vel. nulla mẽo. neq; p̃cess. ad mat. mẽo. de ascẽ.

3.G Fe. 6. de. l. maria. ¶ Do. infra oc. ascẽ. de w. Ad. 1. vesp. que erũt de fe. fiat mẽo. de ascẽ. ꝫ nulla mẽo. de w. neq; p̃cess. Fe. 2. de ser. oc. ā. ꝫ ℟. de. 6. fe. Fe. 5. de oct. Ad. 2. vel. que erũt de oc. mẽo. de. l. aldel: ꝫ de. l. vrbano. cũ pleno ser. in

4.G crasti. Fel. l. aug. diffe. vsq; ad. 3. fe. post fe. trini. ¶ Do. infra oc. ascẽ. de w. Ad. 1. vel. q̃ erũt de. l. aug. mẽo. de ascen. sol. sed nulla mẽo. de w. neq; p̃cess. ad mat. mẽo. de ascen. Fe. 5. de oc. 2. vel. erũt de oc. ꝫ memo. de. l. maria: cum ān.

Sub tuā ꝫ de mar. ¶ Do. infra oc. ascẽ. de do. Ad. 1. vs. nulla memo. neq; p̃cess. Fe. 5. de oc. ꝫ ad. 2. vel. de oc. fiat memo. de. l. maria. cũ ā. Sub tuā cũ pleno ser. in crastino. 5.G

¶ Dñica infra octa. ascen. dñi: ad p̃mas vespe. totum seruitium fiat de ascen. ꝫ nihil de dñica: nec etiã memoria. Super ps. ān. Viri galilei. ps. Dixit dñs. lo. xl. ꝫ ceteri p̃i. dñicales. Cp. Primum quidem. Nõ dicitur ℟. hyꝰ: Eterne rex altissi. ℣. Ascendẽs christus in altũ. ān. Dñs quidẽ iesus postq̃ locutus est eis ascendit in celũ ꝫ sedet a dextris dei alla. ps. Magñ. Oratio Concede q̃sumus omnipotens deus. Si festum cum regimine chori hac die dñica eueneꝛ. tunc fiant vespere de festo. ꝫ solẽ. memo. de ascen. dñi. vts. Ad matuti. Inuitato. hyꝰ. ãe. p̃i. et ℣. sicut in die ascensio. domini dicantur. Euangel. Secundum Johannem. ℟.

In illo tempoꝛe. Dixit iesus discipulis suis. Cum venerit paraclytus quem ego mittã vobis a patre spiritum veritatis qui a patre p̃cedit: ille testimonium perhibebit de me. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede p̃sbyteri.

Notandum in p̃mis q̃ dñs spiritũ veritatis ꝫ a se mittendũ esse testatur ꝫ eundem moꝛ a patre p̃cedere subiungit. Non q̃ idem spiritus aliter a patre p̃cedit q̃ a filio mittitur: aut alio tempoꝛe a patre p̃cedit q̃ cum a filio mittitur. Sed ideo filius eum a se mitti et a patre dicit p̃cedere: vt aliam patris aliam esse suam p̃sonã designet: ac in eadem distinctiõe personarum vnam esse operationẽ ac voluntatem suam cum patris voluntate ac operatione denunciet. Cum eni eiusdem spiritus gratia datur hoibꝰ: mittitur pfecto spiritus a patre: mittitur ꝫ a filio. P̃cedit a patre/ p̃cedit ꝫ a filio. Quia ꝫ eius missio ipsa p̃cessio est: qua ex patre p̃cedit ꝫ filio. Venit ꝫ sua sponte: q̃ sicut coequalis est patri et filio: ita eandem habet voluntatem cum patre et filio communem. Spiritus enim vbi vult spirat. Et sicut apostolꝰ numeratis donis ce

Dñica infra oc. ascensionis dñi.

lestibus ait: hec aũt omnia operatur/ vnus atq; idem spiritus. ℟.

Tempus est vt reuertar ad eum qui misit me dicit dñs. nolite contristari nec cõturbetur cor vestrũ. Rogo pro vobis patrem vt ipse vos custodiat alla alla. ℣. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis. Rogo. Lectio. ij.

Aduenies autem spiritus testimonium perhibuit de dño/ q; discipulorũ cordibus aspirans/ oia que de illo erant scienda mortalibus/ clara illis luce reuelauit. Quod videlicet equalis ⁊ consubstãtialis erat patri ante secula: q; substantialis factus est nobis in fine seculorum. Qđ de virgine natus/ sine peccato vixit in mundo/ q; quãdo voluit ⁊ qua voluit morte transiuit de mundo. Quod veraciter mortem resurgendo destruxit. Veram in qua passus est ⁊ resurrexit carnem ad celos ascendẽdo leuauit/ atq; in paterne glorie dextera constituit. Quod omnia pphetarum scripta illi testimonium perhibent: q; confessio nois eius vsq; ad fines erat propaganda terrarum. Ceteraq; fidei illius mysteria/ sancti spiritus sunt testimonio reserata discipulis. Neq; illis tãtum modo: sed ⁊ oĩbus qui per verbum eorum credũt in dñm. quicquid recte sapiunt eiusdem spũs est munere cõcessum. Tu autem. ℟.

Ego rogabo patrẽ ⁊ alium paraclỹtum dabit vobis vt maneat vobiscũ in eternũ Spiritũ veritatis alla. ℣. Si enim nõ abiero paraclỹtus nõ veniet ad vos: si aũt abiero mittam vobis eũ. Spũm. Lectio. iij.

Ille (inquit) testimonium perhibebit de me: ⁊ vos testimoniũ perhibebitis. Quia que spiritus mt⁹ docente pceperunt: hec abiecto timore pristino foris loquendo et aliis ministrabant. Ipse namq; spiritus corda eorum ⁊ scientia veritatis illustrauit/ ⁊ ad docenda que nossent culmine virtutis erexit. Vñ recte apud esayã: spiritus idem fortitudinis ⁊ scientie nũcupatur. Est enim spiritus scientie: q; per ipsum que recte agere vel etiã cogitare debeamus agnoscimus. Est et fortitudinis: quia etiam p ipsum vt que bene nouimus operemur accipimus: ne aduersitate aliqua a bonis q̃ cepimus repellamur. Et vos inquit testimonium phibebitis/ quia ab initio mecum estis. Cum data spiritus gratia fuit etiam hoc fiduciam discipulorum tuuit: q; ab initio erãt cum dño. Ideoq; que apud illum viderant ⁊ audierant: absq; vlla ambiguitate predicare valebant. ℟. Viri galilei. et dicatur a duobus clericis de superiori gradu in suppelic. ad gradum chori. Require in die ascensio. dñi. ad matu. Ante laud. ℣. Ascendo ad patrẽ meũ et patrem vestrum. ℟. Deum meum. ℣. In laud. dicitur hec sola. ãn. Viri galilei. ℘s. Dominus regnauit. fo. vj. ⁊ ceteri. ℘i. consueti. Capitulum.

Estote prudentes ⁊ vigilate in orationibus/ ante omnia autem mutuam in vobismetipsis caritatem continuam habẽtes/ quia caritas operit multitudinem peccatorum. hy⁹. Tu rpe nostrum gaudium. ℣. Ascendit deus in iubilatione. ãn. Cum venerit paraclỹtus quẽ ego mittã vobis spũm veritatis qui a patre procedit: ille testimoniũ perhibebit de me alla. ℘s. Vñ dict⁹. Or.

Omnipotens sempiterne deus/ fac nos tibi semper ⁊ deuotã gerere voluntatem/ ⁊ maiestati tue sincero corde seruire. Per dñm nostrum Nemo. fiat de ascen. domini cum ãn. Ascendo ad patrem. ℣. Ascendens christus in altum. Oratio. Concede quesumus omnipotens deus. Ad. j. ãn. Viri galilei. ℘s. Deus in nomine. fo. ix. et ceteri ℘i. consueti. ãn. Te iure laudãt. ℘s. Quicunq;. Ad. iij. ⁊ ad alias hos. ãe. ℟ia. ⁊ ℣. sicut in die ascensi. dñi dicantur cum hac oratione. Omnipotens sempiterne deus. vtš. Ch. Estote prudentes. vtš. ad lau. Ad. vj. Chm.

Estote hospitales inuicem sine murmuratione: vnusq; quisq; sicut accepit gram in alterutrũ illã ad- 1. Petri. 4

ministrātes: sicut boni dispensatores multiformis gratie dei. Ad. ix. Cpm.

1. Petri. 4

SI quis ministrat tanq̃ ex virtute quam administrat deꝰ: vt in ōibus honorificetur deus: per iesum xp̃m dn̄m nostrum. Ad. ij. vs̄. ān Viri galilei. ps. Dixit dn̄s. fo. xl. ⁊ ceteri. pi dominicales. Cpm. Estote prudētes. Non dicitur R. ad has vs̄. hyꝰ. Eterne rex altissime. ỽ. Ascendens christus in altum. ān. Hec locutus sum vobis: vt cum venerit hora eorum reminiscamini: q̃ ego dixi vobis alla. ps. Magn̄. Ōro. Omnipotēs sempiterne deus. Mēo. fiat de asc̄ē. dn̄i. cum hac ān. O rex glorie. vt in die ascen. dn̄i. ỽ. Ascēdit deus in iubilatione. Ōro. Concede quesumꝰ Si festum alicuiꝰ sancti cum regimine chori in hac die dn̄ica euenerit totū fiat seruitium de fest. ⁊ etiam sc̄de vespere erunt de eodem festo: ⁊ tunc in vigi. penthecos. dicitur primū R. Tempus est. ⁊ cetera Ria. que intitulantur Si vero festum loci vel dedicationis ecclesie infra oct. ascen̄. dn̄i. vel in oc. forte contigerit: semper fiat sol. mēo. de ascen. dn̄i. similiter fiat in alijs oc. que sunt cum regimine chori. Fe. ij Ad matu. Inuit. hyꝰ. ān. p̄i. ỽ. ⁊ Ria. sicut in precedenti feria. vj. licet de festo alicuius sancti seruitium factum fuerit in preceden. sab. Lectio. j.

Act. 2.

STans petrus in medio plebis dixit. Viri israelite: audite v̄ba hec. Jesum nazarenum virum approbatum a deo in vobis virtutibus ⁊ prodigijs ⁊ signis que fecit per illum deus in medio vestri sicut vos scitis: hunc definito concilio ⁊ prescientia dei per manꝰ iniquorum affigentes interemistis. Quē deus suscitauit solutis doloribus inferni: iuxta q̃ impossibile erat teneri illum ab eo. Dauid enim dixit in eum. Prouidebam dn̄m in conspectu meo semper: q̃a a dextris est mihi ne commouear. Propter hoc letatum est cor meum ⁊ exultauit lingua mea: insup ⁊ caro mea requiescet in spe. Q̃a non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuū videre corruptionē. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me iocūditate cum facie tua. Tu autem. Lectio. ij.

VIri fratres liceat audenter dicere ad vos de patriarcha dauid q̃m defunctus est ⁊ sepultus: et sepulchrū eiꝰ est apud nos vsq̃ in hodiernum diem. Propheta igitur cū esset ⁊ sciret q̃ iureiurando iurasset illi deus de fructu lumbi eiꝰ sedere sup sedē eiꝰ prouidens locutus est de resurrectiōe xp̃i: q̃ nec derelictus est in inferno: nec caro eius vidit corruptionem. Hūc iesum resuscitauit deus: cuius oēs nos testes sumus. Dextera igitur dei exaltatus ⁊ promissione spiritussancti accepta a patre. effudit hoc donū quod vos videtis ⁊ auditis. Non enim dauid ascendit in celos. Dicit autem ipe Dixit dn̄s domino meo: sede a dextris meis. donec ponā inimicos tuos: scabellum pedū tuorum. Certissime ergo sciat omnis domus israel: quia et dominum eum ⁊ xp̃m fecit deus hunc iesum: quem vos crucifixistis. Tu autem domine. Lectio. iij.

HIs auditis compuncti sunt corde: ⁊ dixerūt ad petrū ⁊ ad reliquos apostolos. Quid faciemus viri fratres? Petrus vero ait ad illos. Penitentiam agite ⁊ baptizetur vnusq̃sq̃ vestrum in nomine iesu christi in remissionem peccatorum vestrorum: ⁊ accipietis donum spiritussancti. Vobis enī est repromissio ⁊ filijs vestris: ⁊ omnibus qui longe sunt quoscunq̃ aduocauerit dominꝰ deꝰ noster. Alijs etiam verbis pluribꝰ testificatus est: ⁊ exhortabatur eos dicens. Saluamini a generatione ista prauа. Qui ergo receperunt sermonem eius baptizati sunt: ⁊ apposite sunt in illa die anime circiter tria milia. Erant autem perseuerantes in doctrina apostolorum: ⁊ communicatione fractionis panis ⁊ orationibus. Fiebat autem oi aie timor. Multa quoq̃ prodigia ⁊ signa p

apostolos fiebāt in hierusalem: ⁊ metus erat magn⁹ in vniversis. Ad lau. vtš ā. ℣ Illi autem ꝓfecti ꝓdicauerunt vbiq; dño cooperāte et sermonē ⁊firmāte sequētib⁹ signis alla alla. ℟s. Benedict⁹ Ozatio. vtš. Ad vš ān. Euntes in mundum. ℟s. Magn̄. vtš in fe. vj. ꝓcedē. Oz. vtš. ℭ Fek. iij. ad matut. Inuit. hy⁹. āe. ℟i. ℣. ⁊ Rta. sicut in ꝓcedente sabbato. Lectio. j.

Act. 3. PEtrus ⁊ iohannes ascendebant in templū/ad hozā ozationis nonam. Et q̄dam vir q̄ erat claudus ex vtero matris sue baiulabaf quē ponebant quotidie ad pozta templi q̄ dicif speciosa/ vt peteret elemosynā ab introcūtib⁹ in templū. Is cū vidisset petrū ⁊ iohānem incipientes introire in templū/ rogabat vt elemosynā acciperet. Intuens aūt in eum petr⁹ cū iohāne/dixit Respice in nos. At ille intendebat in eos/sperans se aliq̄d accepturū ab eis Petrus aūt dixit. Argentū ⁊ aurū nō est mihi/q̄ aūt habeo hoc tibi do. In nomine iesu xp̄i nazareni/surge ⁊ ambula. Tu autem. Lectio. ij.

ET apprehēsa eius manu dextera alleuauit eū: ⁊ protin⁹ consolidate sunt bases eius ⁊ plante. Et exiliens stetit: ⁊ ambulabat. Et intrauit cum illis in templū: ambulans ⁊ exiliens ⁊ laudās deū. Et vidit eū omnis ppls ambulantem ⁊ laudantem deū. Cognoscebant aūt illum q̄m ipe erat q̄ ad elemosynam sedebat: ad speciosam pozta templi. Et repleti sunt stupoze ⁊ exfasi: in eo q̄ contigerat illi. Cū viderent autem petrū ⁊ iohannē/ cucurrit omnis ppls ad eos ad porticum q̄ appellatur salomonis stupentes. Videns autem petrus: respondit ad ppl̄m. Viri israelite quid miramini in hoc: aut nos q̄d intuemini: quasi nostra virtute aut potestate fecerim⁹ hunc ambulare. Lectio. iij.

DEus abzaham et deus ysaac et deus iacob: deus patrū nostrorum glozificauit filium suum iesum quem vos quidem tradidistis ⁊ negastis ante faciem pylati/ iudicante illo dimitti. Vos autem sanctum et iustū negastis: ⁊ petistis virū homicidam donari vobis. Auctozem vero vite interfecistis: quem de⁹ suscitauit a moztuis: cui⁹ testes sumus ⁊ in fide nominis eius hunc quem videtis et nostis confirmauit nomen eius: et fides que per eum est: dedit integrā sanitatem istam in conspectu omnium vestrum et nunc fratres scio quia per ignozantiam fecistis sicut et principes vestri. Deus autem qui prenunciauit per os omnium prophetarum pati christum suum: impleuit sic. Penitemini igit ⁊ conuertimini: vt deleātur peccata vestra. Ut cū venerint tēpoza refrigerij a conspectu dñi ⁊ miserit eum qui predicatus est vobis iesum christū quem opoztet quidem celum suscipere vsq; in tempoza restitutiōis omniū que locutus est deus per os sanctoz suozum a seculo prophetarum. Tu autem do

ℭ Ad laudes vt supza ān. Rogabo patrem. ℟s. Benedictus. Require in. vi. feria prozima precedenti super psal. Magnificat. Ad. ij. vesp. ān. Nisi ego abiero. ℟s. Magn̄. Require predictam ān. in die sabbati prozima precedente ad lau. super ℟s Benedictus. ℭ Fer. iiij. Ad matut. Inuitato. hy⁹. āe. ℟i. ℣. ⁊ Rta. sicut in preceden. feria. vj. dicuntur ⁊c. Lectio. j.

Act. 4. IN quentib⁹ apostolis ad populum superuenerūt sacerdotes et magistrat⁹ tēpli et saducei: dolentes q̄ docerēt ppl̄m ⁊ annunciarent in iesum resurrectionem ex mozuis: ⁊ iniecerunt in eos manus ⁊ posuerūt eos in custodiā vsq; in crastinū. Erat enim iam vespera. Multi autem eozum qui audierāt verbum crediderunt: ⁊ factus est numerus virozum quinq; milia. Factū est aūt in crastinum vt congregarentur principes eozum ⁊ seniozes ⁊ scribe in hierusalem: et annas princeps sacerdotum et cayphas et iohannes

ꝛ alexander / ꝛ quotquot erant de genere sacerdotali. ꝛ statuentes eos in medio interrogabãt. In qua virtute aut in quo nomine fecistis hoc vos: Tu autem domine. Lectio. ij.

TUnc petr⁹ replet⁹ spiritusancto dixit ad eos. Principes populi et seniores audite. Si nos hodie iudicamur in benefacto hominis infirmi in quo iste saluus factus est: notũ sit omnibus vobis ꝛ omni plebi israel quia in nomine iesu xpi nazareni quẽ vos crucifixistis / quem deus suscitauit a mortuis: in hoc iste astat coꝛã vobis sanus. Hic est lapis qui reprobat⁹ est a vobis edificãtibus q̃ fact⁹ est i caput anguli: ꝛ non est in aliquo alio salus. Nec enim nomen est aliud sub celo datũ hominibus: in quo nos oporteat saluos fieri. Videntes autem petri constãtiam ꝛ iohannis: cõperto q̃ homines essent sine litteris ꝛ idiote admirabant: ꝛ cognoscebant eos q̃m cũ iesu fuerãt: hominem quoq; videntes stantem cũ eis qui curat⁹ fuerat: nihil poterant contradicere. Lectio. iij.

IUsserunt aũt eos foras extra cõsilium secedere: ꝛ cõferebant ad inuicẽ dicentes. Quid faciemus hominibus istis: Quoniã quidẽ notũ signũ factũ est per eos oibus habitantibus hierusalẽ. Manifestũ est: et non possumus negare. Sed ne ãplius diuulgetur i populũ: comminemur eis ne vltra loquantur in nomine hoc vlli homi. Et vocantes eos: denunciauerunt ne omnino loquerentur: neq; docerẽt in nomine iesu. Petrus vero et ioannes respondentes dixerunt ad eos. Si iustum est in cõspectu dei vos potius audire q̃ deũ: iudicate. Non enim possumus que audiuimus et vidimus non loqui. At illi cõminantes dimiserunt eos: non inuenientes quomodo punirent eos propter populũ: quia oẽs clarificabant id quod factũ fuerat in eo quod acciderat Annos enim erat amplius quadraginta homo in quo factũ erat signũ istud sanitatis. Tu autem

℣ Ad laudes vtꝫ. ãn. Illi autẽ profecti ps. **Benedictus.** vtꝫ. in fer. ij. preced. Oõ vtꝫ. ℣ In oct. ascen. dñi: ad primas vꝫ. ãn. **Non vos relinquã.** et incipitur in superiori gradu ps. **Nisi dñs ediki.** et ceteri psal. fer. ch. ℟. et cetera oia sicut in vigil. ad primas vel. dñr: cum hac oõne. **Concede q̃s ops deus** more festi. ix. lect. Ita tamen q. ℟. or a duobus de superiori gradu in capis sericis albis ad gradũ chori. Ad mat. Inuit. triplex. et or sicut in octa. epy. vtꝫ. et cetera oia sicut in prima die. et legantur oẽs lect. de expositione euã. **Recumbentibus vndecim discipulis** ant. sicut in prima die in suppell. In lau. oẽs ãe. dicũtur. Cetera oia ad j. ꝛ ad oẽs alias hoꝫ. sicut in die more festi. ix. lec. cum ãn. **Te iure laudãt.** hs. **Quicũq; ꝛ Oz. Dñe sancte pater omnipotens eterne deus.** Ad. y. vꝫ. omnia fiant sicut in die preter ℟. qõ non dicetur. Si aliqõ festũ simplex cũ regimine chori hac die contigerit: differatur in crastinũ. nisi festũ sancti aldelmi fuerit: vespere tunc erũt de oc. ꝛ solem. memo. de festo. Et si duplex festũ in octaua die contigerit: totũ fiat sermonitũ de festo: ꝛ sol. memo. de octa. ad vtraſq; vꝫ. ꝛ ad mat ꝛ ad missam. Hac die ad ij. vꝫ. que erũt de octa. propter aliqõ festũ simpl. fiat sol. mẽo. de sancta maria cum pleno seruitio i crastino si a festo cum regimine chori vacauer. cum hac ãn. **Sub tuam.** ꝛ dicitur in fine hym. **Gloria tibi dñe qui nat⁹.** post versum. **Tu esto nostrum gau.** ℣ Fe. vj. vbi de re. agitur. Ad vꝫ. ãn. Alla. iij. hs **Confitebor.** Cp. hy⁹. ꝛ v. sicut in dominica ad. ij. vꝫ. ãn. **Hec locutus sum.** hs. **Magñ.** Oratio. dominical. Memo. fiat de sancta maria: cũ ãn. **Paradisi porta.** v. **Sancta dei genitrix.** Oratio. **Famulorum tuorum.** vl Oz. **Omnipotens sempiterne deus.** Deinde fiat memo. de oibus sctis. ãn. **In celestib⁹ regnis.** v. **Vox leticie.** Oz. **Infirmitatẽ.** vel oõ. **Omnium san.**

℣ Sabbato in vigi. penthe. Ad mat.

In die sancto penthecostes.

Inuita Alla alla alla. ps Venite. hyn. Eterne rex altissime. an. Alla. ij. ps. Cantate. ij. ps. Dns regna. ira. ps. Misericordiam z iud. v. Eleuata est.

Secundum Johánem. xiiij.

Joh. 14 IN illo tempore. Dixit Jesus discipulis suis. Si diligitis me: mandata mea seruate. Et ego rogabo patrem: z alium paraclytum dabit vobis: vt maneat vobiscū in eternum. Et reliqua.

Omelia bede presbyteri.

QUia sancti spiritus hodie fratres carissimi celebramus aduentum: debemus ipsi congruere solēnitati quā colimus. Hoc etenim ordine tante festiuitatis huius digne gaudia celebramus. si nos quoq; domino opitulante aptos reddiderim9: ad quos spiritus sanctus aduenire z in quibus habitare dignetur. Ea autem solūmodo ratione aduentui z illustrationi scti spiritus apti existimus. si z corda nostra diuino amore repleta: z corpora sint diuinis mancipata preceptis. Unde z in exordio lectionis huius euangelice discipulis veritas ait. Si diligitis me mandata mea seruate. Tu autem. ℟. Non turbetur. Require in vigilia ascēsio. dñi ad vs. Tamē quādo ℟. Tempus est. non dicitur in dñica precedente tunc erit primū ℟. hac die. ¶ Et notandū est: q; si in dñica infra oct. ascē. officium cum regimine chori contigerit: totum fiat de festo: z tunc in vigi. pentheostes dicit primū ℟. Tempus z cetera ℟ia. sicut intitulant. Lec. ij.

HAbebant et prius paraclytum ipsum videlicet dominū in carne commorantem: cuius z miraculorum dulcedine z opere predicationis ne infidelium persecutione scandalizari possent: erigi z cōfortari solebāt. Verum quia ille post resurrectionem ascendens in celum eos corporaliter deseruit: quibus tamen diuine maiestatis presentia nunq; abfuit: recte de hoc paraclito: idest spiritu sancto subiunxit. Et ego rogabo patrem et aliū paraclytum dabit vobis: vt maneat vobiscum in eternum. ℟. Ego rogabo patrē. Require in dominica infra oct. ascen. domini. Lectio. iij.

IN eternum manet spiritus sanctus cum sanctis: quos z in hac vita semp inuisibiliter intus illustrat z in futuro ad contemplandam ppetuo speciem sue maiestatis introducit. Sed z nos fratres carissimi si christum perfecte diligim9 ita vt eiusdem dilectionis veritatem mādatorū eius obseruantia probemus: rogabit etiā pro nobis patrem z alium paraclytū dabit nobis pater. Rogabit patrem per humanitatem: qui dabit cum patre per diuinitatem. Neq; enim putādum est: q; ante passionem suam tantummodo p ecclesia rogauerit z non etiam nunc post ascensionem roget: cum dicat de illo apostol9. Qui est ad dexteram dei/qui etiam interpellat p nobis. ℟. Si enim non abiero. Require in crastino ascensi. dñi. Ante laud. ℣: Ascendo ad patrem meum z patrem vestrum. In lau. an Alla alla. ps Dns regnauit. z ceteri. hi. consueti. Chm.

HActum est cum apollo esset corinthi z paulus paragratis superioribus partib9 veniret ephesum z inueniret quosdam discipulos dixit q; ad eos. Si spiritum sanctū accepistis credētes? At illi dixerunt ad eum sed neq; si spiritus sanctus est audiumus. hyn. Tu esto nostrum gau. ℣. Ascendit deus in iubil. ān. Si diligitis me mādata mea seruate alla alla alla. ps Benedictus. Act. 19.

Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: vt claritatis tue sup nos splendor effulgeat: z lux tue lucis corda eorum qui per gratiam tuam renati sunt: spiritus sancti illustratione confirmet. Per dominum. In vnitate eiusdem. Hec oratio dicitur ad omnes hos. Memo. de sancta maria z de omnibus sanctis fiant: sicut in vigi. ascens. domini supra notatum est. Ad singulas hos. āe. alleluyatice pas.

chal dicuntur super psal. Dia. ℣. ascensi. domini dicantur. Ad. iij. Cp.

Act.19. Factum est. Ad. vj. Capsm

IOhannes quidē baptizauit bāptismo penitentie populum dicens in eū qui vēturꝰ esset post ipsum vt crederēt. hoc est ihesum. Ad. ix. Cp

Act.19. INgressus paulus synagogam cum fiducia loquebatur p tres menses: disputās ℣ suadens de regno dei. Dēs hore dicantur ante missam. Si in hac vigil. aliqd festum eueneꝝ. nihil fiat de festo nec post nec ante/nec etiam memo. nisi duplex festum fuerꝝ. tunc enim differatur post festum sancte trinitatis. videlicet vbi potest habere vtraq vs. ℣ fiant ibi. ix. lec. vt in festis dupl'. inter cenam dñi ℣ oct. pasche cōtingē. pzenotarum est: vel vtꝰ dictum est in. ij. fe. post diem pasche.

1.A ¶ In die penthecostes ꝰ p ebd. totū fiat de solē. festi: ꝰ nihil
2.A hil i hoc anno de. s. dūstano. ¶ In die penth. et p ebd. fiat
fer. de festo: ꝰ nihil in hoc anno de. s. aldelmo. Festū. s. au
3.A gu. differak vsq; in. 3. fe. post festū trini. ¶ In die pēth. ꝰ p
ebd. totū fer. de sol. festi: ꝰ nihil de fetis ibidē contingen.
4.A ¶ In die penthe. ꝰ p ebd. totū fer. de sol. festi. ℣ nihil de sā
5.A ctis in hac ebd. ℣ti. ¶ In die pēth. ꝰ p ebd. totū fer. d solē.
1.B fest. ℣ nihil de fetis ibidē ℣tin. ¶ In die pē. ꝰ per ebd. d so.
2.B fes. et nihil de. s. dūsta. hoc āno. ¶ In die pēthe. et p ebdo.
de sol. festi. et nichil de. s. aldelmo. Festū. s. aug. diffe. i. 3. fe.
3.B post fe. s. tri. ¶ In die. pē. ꝰ per ebd. de so. fe. et nihil de. m.
4.B ¶ In die pē. et p ebd. de solē. fest. et nihil de fetis ibid. ℣ti.
5.B ¶ In die. pēth. et p ebd. de solē. festi: et nihil de fcis ibid.
1.C ℣tingē. ¶ In die pēth. et p ebd. de solē. festi ℣ nihil de fcis
2.C ibidē ℣tigē. ¶ In die pēth. et p ebdo. de so. fes. et nihil de
3.C fcis: et fest. s. aug. diffe. vsq; in. 3. fe. post. festū. s. triū. ¶ In
die penth. ꝰ p ebd. de sol. festi: ꝰ nihil de fe. ibidē cōtingē.
4.C ¶ In die penthe. ꝰ p ebd. de sol. festi. ℣ nihil de fetis ibidē
5.C ℣tingē. ¶ In die pent. ꝰ per ebd. de sol. festi. ꝰ nihil de san
1.D ctis ibidē ℣tingē. ¶ In die penth. ꝰ p ebd. de sol. festi. ꝰ ni
2.D hil de fetis ibidē ℣tin. ¶ In die pent. ꝰ p ebdo. de so. fe. et
3.D hil de fetō dūstano. ¶ In die penth. ꝰ p ebd. de sol. festi. et
nihil de. s. aldelmo: ℣ festū. s. aug. differak vsq; i. 3. fe. post
festū fetē trini. ¶ In die penth. et p ebd. de sol. festi. et ni
4.D hil de fetis ibidē ℣tingē. ¶ In die pēthe. et p ebd. de solē.
5.D fe. et nihil de festis ibidē ℣tingē. ¶ In die pēth. et p ebd.
1.E de sol. fest. ¶ In die pēt. et per ebd. de sol. fe et nihil de. s.
2.E dūstano. ¶ In die pēth. et p ebd. de sol. fest. et nihil de san
.E ctis in hac ebd. ℣tingē. Fest. aug. diffe. vsq; in. 3. fe. post fe.
4.E tri. ¶ In die pen. et p ebd. de sol. fes. et nihil de fetis ibidē
5.E ℣tingē. ¶ In die pēth. et per ebd. de so. fe. et nihil de fetis
1.F ibidē ℣tingē. ¶ In die pēth. et p ebd. de. solē. fest. et nihil
2.F de fetis. ¶ Jn die pente. et p ebdo. de sol. festi. et nihil de
3.F s. dūstano. usq; de fetō aldelmo. ¶ In die pēth. et per ebd.
de sol. festi. et nihil de. s. aldelmō. Festū aug. differak vsq;
4.F in. 3. fe. post fest. triū. ¶ In die penth. et p ebd. de sol. festi.
5.F et nihil de fetis. ¶ In die penth. et p ebdo. de sol. festi. et
1.G nihil de. s. ¶ In die pē. et p ebd. de so. fe. et nihil de. s. dū-
2.G stano hoc anno. ¶ In die pent. et per ebd. de sol. fe. et ni
hil de. s. aldei. et festū augustini diffe. vsq; in. 3. fe. post tri.
3.G ¶ In die pent. et per ebd. de sol. fe. ꝰ nihil de fetis ibidem
4.G ℣tingen. et fe. s. aug. diffe. vsq; in. 3. fe. post trini. ¶ In die
penth. et per ebd. de sol. festi. et nihil de fetis ibidem ℣tin.
5.G ¶ In die penthē. et per ebdo. de sol. festi: et nihil de san
ctis ibidem contingentibus.

¶ In vigilia penthecostes ¶ Ad pzimas vespe. super psal. ān.

VEni sancte spiritus reple tuozum cozda fidelium. ℣ tui amozis in eis ignem accēde qui per diuersitatem linguarum multarum gentes in vnitatem fidei congregasti alla alla alla. ℣. ps. Benedictus. ℣ ceteri. pi. feria. Capitulum. Act.1.

DUm complerētur dies penthecostes: erant omnes discipuli pariter in eodem loco. ℟. Loquebantur variis linguis apostoli alleluya. Magnalia dei Alleluya. ℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto: et ceperunt loqui. Magnalia. Glozia. Alla. Et dicitur pzedictum ℟. ad pzimas vesperas vt in vigilia ascen. domini supzadi. est. Hyᵖ.

IAm christus astra ascenderat: regressus vnde venerat pzomisso patris munere sanctum daturus spiritum.

SOlemnis vzgebat dies quo mystico septemplici ozbis volutꝰ septies signat beata tempoza.

DUm hoza cunctis tertia repēte mūdus intonat ozantibus apostolis deū venisse nunciat.

DE patris ergo lumine decozꝰ ignis almus est quo fida xpi pectoza calozе verbi compleuit.

DUdū sacrata pectoza tua repleſti gratia dimitte nunc peccamina ℣ da quieta tempoza.

SIt laus patri cū filio sancto simul paracly to/nobisq; mittat filius carisma sancti spiritus. Amen. Isti duo. ℣. scilicet Dudum sacr. ℣ Sit laus. dicuntur in fine omnium hym. per totam ebdo. nisi in hym Veni creatoz. ℣. Spiritus domini repleuit ozbem terrarum. ℟ Et hoc qd̄ continet omnia scientiā habet vocis alla. ān. Si quis diligit me sermonem meum seruabit: ℣ pater meus diliget eum et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus alla. ps. Magnificat. Oratio Pzesta quesumꝰ omnipotens deus: vtꝰ. ad mat. Ad comple. oia fiant vt in psal. notantur.

In die sancto penthecostes.

In die penthecostes festū pncipale. Ad mat. hac die idem ordo seruet per oia sicut in die ascen. dñi supra notatū est. Inuit. Spūs dñi repleuit orbē terrarum. Venite adoremus alla. ps. Venite. hymnus. Jam christus astra. In nocturn. super psal. ān.

HActus est repēte de celo sonus aduenientis spūs vehementis alla al. ps. Magnus dñs. to. xcv. ā. Cōfirma hoc deus qđ operat⁹ es in nobis a templo sancto tuo qđ est in hierlm alla. ps. Exurgat deus. to. xcv. ān. Et mitte spiritum tuum et creabuntur: et renouabis faciem terre alla alla. ps. Bñdic ij. fol. xxxvj. ℣. Repleti sunt omnes spūsctō. ℟. Et ceperūt loqui alla. Sctōm Johānē. xiiij.

Joh. 14

IN illo tempore. Dixit Jesus discipulis suis. Si quis diligit me: sermonem meum seruabit. Et pater meus diliget eum: ⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ mānionē apud eum faciemus Et reli. Omelia beati gregorij pape. Vbet fratres carissimi euangelice verba lectiōis sub breuita-

te transcurrere vt post diutius liceat in contemplatione tante solemnitatis immorari. Hodie namq; spiritussanctus repentino sonitū super discipulos venit: mentesq; carnalium i sui amorem permutauit. Et foris apparentibus linguis igneis: intus facta sunt corda flammantia. Quia dum deum in ignis visione suscipiunt: per amorem suauiter arserunt. Ipse nāq; spiritussanctus amor est. Unde et iohannes dicit. Deus caritas est. Qui ergo mente integra deum desiderat: profecto iam habet quem amat. Neq; enim quisq; deum posset diligere: si eum quem diligit non haberet. Sed ecce si vnusquisq; nostrum requiritur an diligat deum: tota fiducia et secura mente respondet diligo. In ipo autem lectionis exordio audistis qđ veritas dicit. Si quis diligit me: sermonem meum seruabit. Probatio ergo dilectionis: exhibitio est operis. Hinc in epistola sua idem iohannes dicit. Qui dicit diligo deum: ⁊ mandata ei⁹ non custodit: mendax est. Vere enim deum diligimus: si ad mandata eius a nostris nos voluptatibus coartamus. Nam qui adhuc per illicita desideria defluit/profecto deum nō amat quia ei in sua voluntate contradicit. Et pater meus diliget eum ⁊ ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus. ℟.

Dum complerentur dies penthecostes erant omnes pariter dicentes alleluya. et subito factus est sonus de celo alla. Tāq; spiritus fortis repleuit totam domum alla alla. ℣. Dum ergo essent discipuli in vnum congregati propter metum iudeorum sonus repente de celo venit super eos Tanq; spiritus. Lectio. ij.

PEnsate fratres kīssimi q̄ta sit ista solēnitas: habere in cordis hospitio aduentū dei. Certe si domū vestram quisq; dives ac prepotēs amic⁹ intraret: oī festinātia dom⁹ tota mundaret: ne forte qđ esset qđ oculos amici intrantis offenderet, Tergat ergo

des prauī operis: qui ded preparat
num mentis. Sed videte quid ve-
as dicat. Veniemus ꝫ mansionem
ud eum faciemus. In quorundam
nim corda venit: ꝫ mansionē nō fa
.qr per cōpūctionē quidā dei respe-
m percipiunt: sed tentationis tpe
cipsum qō compuncti fuerāt obli-
scuntur: sicqꝫ ad perpetranda pctā
deunt: acsi hec minime planxissent
ui ergo deum vere diligit. qui eius
andata custodit: in eius corde ꝫ dñs
nit ꝫ mansionē facit/ qr sic eū amor
uinitatis penetrat: vt ab hoc amo-
tentatiōis tpe non recedat. Ille er-
o vere amat: cuius videlicet mētem
electatio prava ex consensu non su-
erat. Nā tāto quisqꝫ a superno amo
diungit: quāto inferius delectat.
nde ꝫ adhuc subditur. Qui non dili
t me: sermones meos nō seruat. Ad
olmetipsos fratres carissimi redite
deū vere amatis exquirite. Nec tñ
bi aliquis credat quicqd sibi anim⁹
ne operis attestatione rñderit. De
ilectione conditoris: lingua / mēs/ et
ita requiratur. Tu autem. ℣.

Repleti sunt oēs spiritusancto: ꝫ ceperūt
qui prout spūsctūs dabat eloqui illis.
Et ꝫuenit multitudo dicentiū alla. ỽ. Lo
uebātur variis linguis apli: magnalia
ei. Et conuenit. Lectio. iij.

Nunq̄ est dei amor ociosus. Ope
ratur enim magna si est. Si ve
o operari renuit: amor nō est. Et ser
monem quē audistis nō est meus: sed
ius qui misit me patris. Scitis fra-
res mei carissimi: qr ipse qui loquit
onigenitus filius verbum patris est.
Et ideo sermo quē loquit filius: nō est
alij sed patris: qr ipse filius verbū est
patris. Hec locutus sum vobis: apud
os manens. Quando non maneret
apud eos: qui ascensurus in celū pro-
mittit dicēs. Ecce ego vobiscū sum oi
ous diebus: vsqꝫ ad consummatio-
nem seculi. Sed verbū incarnatum ꝫ
manet ꝫ recedit. Recedit corpore: ma
net diuinitate. Apud eos ergo tunc
mānsisse se phibet: qr qui inuisibili sem
per potestate pīsens erat: corporali tā
visiōe recedebat. Paraclytus autem
spūsctūs quē mittet pater in nomine
meo: ille vos docebit oīa et suggeret
vobis oīa q̄cūqꝫ dixero vobis. Nostis
plurimi fratres mei: q greca locutiōe
paraclytꝰ: latina aduocatꝰ dr vel con
solator. Qui idcirco aduocatꝰ dicitur
qr pro erroꝛe delinquentiū apud iusti
ciam patris interuenit. Qui vnꝰ sub
stantie cū patre ꝫ filio exorare pro de-
linquentibꝰ perhibet: qr eos quos re-
pleuerit: exoratēs facit. Vñ ꝫ paulus
dicit. Ipse enim spūs postulat pro no
bis: gemitibus inenarrabilibꝰ. Maior
vero est qui postulat q̄ qui postulatur
Quō ergo spūs postulare dicit: q̄ mi-
nor non est: Sed ipse spūs postulat: q̄
ad postulandū quos repleuerit inflā-
mat. Cōsolator aūt idem spūs vocat
qr de pcti perpetratione merētibꝰ dū
spem venie preparat: ab afflictiōe tri
sticie mentem leuat. Tu aūt. ℣.

Spūsctūs procedēs a throno: apl'orum
pectora inuisibiliter penetrauit. nouū san-
ctificatiōis signū. Ut in ore eorū oīm gene
ra nascerent linguarū. Alla. ỽ. Aduenit
ignis diutinus nō cōburēs sed illuminās: ꝫ
tribuit eis carismatum dona. Ut in Glia
Alla. Hoc ℣. erit tertiū: singulis diebꝰ
per ebd̄. Ante laud̄. ỽ. Emitte spiritum
tuum ꝫ creabuntur. ℣. Et renouabis fa-
ciem terre. In laud̄. ān.

Dum cōplerentur dies pēthecostes
erāt oēs pariter dicentes alla. ℔s.
Dñs regn̄. fo. vj. ā. Spūs dñi repleuit
orbē terrarū alla. ℔s Jubilate. fo. vij. ā.
Repleti sunt oēs spūsctō: ꝫ ceperūt loqui
alla. ℔s Deꝰ deꝰ meus. fo. vij. ā. Hon
tes ꝫ oīa que mouent in a quis: hymnū di
cite deo alla. ℔s. Benedicite. fo. vij. ān.
Loquebant variis linguis apli magna
lia dei alla alla alla. ℔s. Laudate. fo. vij
Cp̄m. Dum complerētur. Hymnus.

Impleta gaudēt viscera afflata
sctō spiritu voces diuersas ito-
nant fantur dei magnalia.

Ex omni gēte cogniti grecis latinis

barbaris cunctisq; admirantibus lin
guis loquuntur omnium.
Iudea tunc incredula uesana torpo
spiritu ructare musti crapulã alũnos
christi concrepat.
Sed signis ꝫ virtutib⁹ occurrit ꝫ do
cet petrus falsa profari perfidos iohe
lis testimonio.
Dũdum sacrata pectora.
Sit laus patri cũ filio. ỽ. Loquebã
tur variis linguis apli. ℟. Magnalia
dei alla. ãn. Accipite spiritũ sanctũ: quo
rum remiseritis pctã remittuntur eis alla
ps. Benedictus. Oratio.
Deus qui hodierna die corda fi
delium sancti spũs illustratio
ne docuisti/da nobis in eodem spiritu
recta sapere: ꝫ de eius semper cõsola
tione gaudere. Per dñm. In unita.
eiusdem. ¶ Ad primam ãn. Dum com
plerentur. j. de lau. ps. Deus in nomie.
fo. ix. ãn. Gratias tibi deus. ps. Quicũ
q;. fol. x. ℟. Jesu christe. cũ alla. ỽ. Qui
sedes. Ad. iij. post aspersionẽ aque be
nedicte ꝫ post reuersionem processi. in
chorum: choro stante in capis sericis:
accedant septem seniores ad gradum
chori in capis sericis: ꝫ ibi incipiatur.
Deus in adiutorium. ab excellentiore
persona in medio stante: deinde pro
dant predicti septem seniores ad gra
dum altaris precedeñ. cerofer. ꝫ septẽ
thuribul. prius ante gradũ chori im
pletis incenso: ꝫ ante supremum gra
dum altaris oẽs simul incipiant hũc
hymnum. Veni creator. cum genufle
xione osculantes gradũ altaris. Cho
rus vero cum eisdem genuflectendo ꝫ
osculando formulas resurgendo: ex
utraq; parte simul totum ỽ. stãdo p.
sequatur ꝫ interim thurificent predi
cti seniores altare omnes pariter de
osculantes altare. Hymnus.
Veni creator spũs mentes tuor
visita: imple superna gratia q̃
tu creasti pectora.
Qui paraclytus diceris donum dei
altissimi fons viuus ignis caritas et
spiritalis unctio.
Tu septiformis munere dextre dei
tu digit⁹ tu rite promissum patris ser
mone ditans guttura.
Accende lumẽ sensib⁹ infunde amo
rem cordibus infirma nostri corporis
virtute firmans perpetim.
Hostem repellas lõgius pacemq; do
nes protinus: ductore sic te previo vi
temus omne noxium.
Per te sciamus da patrem noscam⁹
atq; filium te utriusq; spiritum creda
mus omni tempore.
Sit laus patri. Hic ordo seruetur
per oẽs versus totius hymni hac die
tantum. Reliquis vero diebus videli
cet in. ij. iij. iiij. fer. dicitur hy⁹. Veni
creator. ad tertiã loco nec habitu mu
tato: sine thurifi. ꝫ sine genuflex. cete
ris vero diebus ut in. v. ꝫ. vj. feria. et
sabbato: dicitur hy⁹. Nunc sancte no
bis. cum cantu de hym Veni creator.
¶ Et notandũ q; hac die canterur ho
ra tertia tantum a toto choro i capis
sericis cum hym. Veni creator. ꝫ non
alias per totum annum. Finito hym
no: scilicet Veni creator. septem senio
res predicti facta inclinatiõe simul ad
altari in chorum redeant in capis se
ricis. ã. Spũs dñi. ij. de lau. ps. Legẽ
pone. fo. xij. Cpm. Dum complerentur. ℟. Repleti sunt omnes spiritu sctõ.
Alla alla. ỽ. Et ceperunt loqui. Alla alla
Gloria. ℟. Repleti. ỽ. Loquebantur va
riis linguis apli. ℟. Magnalia dei alla.
Oratio. De⁹ qui hodierna die. ¶ Ad
vj. ãn. Repleti sunt. iij. de lau. ps. Defe
cit. fo. xiij. Capitulum.
Act. 2.
Factus est repẽte de celo sonus
tanq̃ aduenientis spiritus ve
hementis: ꝫ repleuit totam domum
ubi erant apostoli sedentes. ℟.
Loquebantur variis linguis apli. Alla
alla. ỽ. Magnalia dei. Alla. ỽ⁹. Spũs
dñi repleuit orbem terrarum. ℟. Et hoc.
Or. vtẽ. ¶ Ad. ix. ã. Loquebantur. ỽ.
de lau. ps Mirabilia. fo. xiij. Cap'm
Act. 2.
Apparuerunt aplis dispertite
lingue tanq̃ ignis: sedit; sup
ra singulos eorum spũs sctũs. ℟.

Spiritus dñi repleuit orbem terrarum. Alla alla. ỽ. Et hoc qđ cõtinet oia sciẽtiã habet vocis. Alla. ỽ. Emitte spũm tuũ ⁊ creabuntur. ℟. Et renouabis faciem terre alla. Oratio. vtꝰ. ℂ Ad. y. vꝰ. ã. Dum complerentur. j. de lauđ ps. Dixit dñs. fo. rl. ⁊ ceteri. pi. dñicales. Et dicũtur cum predicta ã. per totam ebđ. ad. vꝰ ⁊ qꝫ predicta ãn. incipiatur ab excellẽtiore persona ex parte chori post illã qui exequitur officiũ illius diei. ℂm

Act.2. QOnuenit multitudo ⁊ mẽte cõfusa est: qm̃ audiebat vnusquisq; lingua sua illos loquentes. Hoc ch. dicitur per totam ebdo. ad vesperas. ℟. Spiritussanctus. Hymnus.

BEata nobis gaudia anni redu-
Brit orbita cum spũs paraclytꝰ
effulsit in discipulos.

Ignis vibrãte lumine lingue figurã
detulit verbis vt essent profluꝰ ⁊ cari-
tate feruidi.

Linguis loquuntur oim turbe pa-
uent gentilium: multo madere depu-
tant quos spũs repleuerat.

Natrata sunt hec mystice pasche per
acto tempore sacro dierum numero
quo lege fit remissio.

Te nunc deus pyssime vultu precamur cernuo: illapsa nobis celitus largire dona spiritus.

Nudum sacrata pectora.

Sit laus patri. ỽ. Spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ. ℣n. Hodie cõpleti sunt dies penthecostes alla. hodie spũssctũs in igne discipulis apparuit ⁊ tribuit eis carismatũ dona misit eos in vniversum mundũ predicare ⁊ testificari: qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit saluus erit alla. ps. Magñ. or. Deus qui hodierna die. Ad complet. oia fiant vt in psalterio notantur: tñ hac die ⁊ in tribus diebus sequen. pro hymno dicitur hec sequentia. Alma chorus. ⁊ finiatur sic. Amen. reliquis vero diebus per ebđ. dicitur hyꝫ. Saluator mundi. ℂ Fe. ij. in ebdo. pẽthe. hac die ⁊ in duobꝰ diebus sequen. idẽ ordo seruetur qui ⁊ in. ij. fe. ebdo. pasche. vtꝰ in ãis. incipiendis/lcõibus le gẽdis ℣ys. tãtãdis. Inuit. hym. ãe. ⁊ pi. ⁊ ỽ. sicut in die pẽt. dicant. Similiter fiat singulis diebꝰ p ebđ. Euãgel. Secundum Johannem. ij.

INillo tempore. Dixit ihesus cui dam principi pharisеorum. Sic deus dilexit mundũ vt filium suũ vnigenitũ daret: vt omis qui credit in ipso nõ pereat: sed habeat vitã eternam. Et reliqua. Sermo ex commentario beati augustini episcopi. Joan.3

Ergo qtum in medico est: sanare venit egrotum. Ipse se interimit: qui pcepta medici obseruare non vult. Venit saluator ad mundum. Quare saluator dictus est mundi: nisi vt saluet mundum: non vt iudicet mundum? Saluari non vis ab ipso erre: ⁊ quid dicam? Judicaberis? Vide quid ait. Qui credit in eum: non iudicabitur. Qui aũt non credit: quid dicturũ putas? Jã inqt iudicatꝰ est. Nondũ apparuit iudicium: sed iam factum est iudicium. Nouit enim dñs qui sunt eius. Nouit qui pmaneant ad coronã: ⁊ q̃ pmaneant ad flãmã. Nouit in area sua triticum: nouit paleam: nouit segetẽ/ nouit zizania. ℟.

Apparuerunt aplis dispertite lingue tã qꝫ ignis alla. Sedit qꝫ supra singulos eorũ spũssctũs alla. ỽ. Loquebant varijs linguis aplꝰ magnalia dei. Sedit ⁊. Lec. ij.

IAm iudicatus est qui nõ credit. Quare iudicatus? Quia nõ credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc autem est iudiciũ: q; lux venit in mundum: ⁊ dilexerunt homines magis tenebras qꝫ lucem. Erãt enim mala opera eorum. Fratres mei: quorum opera bona inuenit dñs? Nullorũ. Omnium mala opera inuenit. Quomodo ergo quidam fecerũt veritatem: ⁊ venerunt ad lucem? Et hoc enim sequit Qui aũt facit veritatẽ venit ad lucem vt manifestẽtur eius opera / q; in deo sunt facta. ℟ Loquebãtur. Requiei vigi. penthe. ad. j. vꝰ. Lectio. ij.

QUomodo quidam donum opꝰ fecerunt: vt venirent ad lucem

Feria.iij. post penthecosten.

idest ad xpm: Et quomō quidam dilexerunt tenebras: Si enim oēs peccatores inuenit/ꝛ oēs a pctō sanat: ꝛ serpens ille in quo figurata est mors dñi eos sanat q̄ morsi fuerāt: ꝛ ppter mortem serpentis erect⁹ est serpens: id est mors dñi pr̄opter mortales homines quos inuenit iniustos: quomodo itelligitur hoc est aūt iudiciū qm̄ lux venit in mundum ꝛ dilexerunt homies magis tenebras ꝙ lucem: erant enim opera eorū mala. Quid est hoc. Quorum enim erant opera bona: Nonne venisti vt iustifices impios: Sed dilexerunt inquit magis tenebras ꝙ lucē. Ibi posuit vim. Multi enim dilexerunt peccata sua: multi confessi sunt peccata sua. Qui confitetur peccata sua ꝛ accusat ea: iam cū deo facit. Accusat de⁹ peccata tua. Si ꝛ tu accusas coniungeris deo. Tu autem. ℟. Spiritussanctus. Ante laud. ṽ Emitte spiritum tuum. Iste ṽ. dicitur quotidie ante laudes per ebd̄. ¶ In laud̄. dicitur hec sola ān. Dum complerentur. ꝛ quotidie dicitur per ebdo. ps. Dñs regn̄. Cp̄m. Factus est repente. Hoc Cp̄m. dicitur quotidie ad mat. ⁊ ad. iij. per ebd̄. Hy⁹ Impleta gau. ṽ Loquebantur variis linguis. ā. Sic de⁹ dilexit mūdum vt filium suum vnigenitum daret. vt oīs qui credit i ipsum nō pereat: sed habeat vitā eternā alla. ps. Bñdicte⁹. Or.

DEus qui apostolis tuis sanctū dedisti spiritum: cōcede plebi tue pie petitionis effectum. vt quibus dedisti fidem: largiaris ꝛ pacem. Per dominum. In vnitate eiusdem. Ad primam ān Dum cōplerentur. vtq̄ j. de laud̄. ps. Deus in noie. fol. ix. ān. Gratias tibi deus. ps. Quicūq. Ad. iij. ꝛ ad alias horas āe. Pia. et ṽ. sicut in die penthecostes singulis diebus per ebdo. dicuntur: cum pr̄opr̄iis orationibus. Ad. iij. Cp̄m. Factus est repente de celo. Ad. vi. cp̄m. Apparuerunt apostolis. ¶ Ad. ix. Capitulum.

REpleti sunt omnes spiritusancto: ꝛ ceperunt loqui varijs linguis pr̄out spiritussanctus dabat eloqui illis. Hic or̄do capitulorū ad mat. ꝛ ad alias hor̄. huiꝰ diei seruetur per totam ebdo. Ad vs̄. oia fiant sicut in die penthecost. ad. ij. vs̄. vsq̄ ad ān. super ps. Magn̄. pr̄eter ℟. qđ non dicetur: similiter fiat per totam ebd̄. p̄ter Cp̄m. qđ erit. Conuenit multitudo. ān. Non enim misit deus filiū suū in mūdum vt iudicet mundū: sed vt saluet mūdus per ipsum alla. ps. Magn̄. Or. Deus qui apostolis. ¶ Feria. iij. festum minus duplex. Euangelium. Secundum Johannem. ℟. Joh. 10

IN illo tempore. Dixit Jesus discipulis suis. Amen amen dico vobis. Qui non intrat per hostium in ouile ouium sed ascendit aliunde: ille fur est ꝛ latro. Et reliqua.

Sermo ex commentario beati augustini episcopi.

Ouile xpi: est ecclesia catholica. Qui tūc vult intrare. per hostium intret. xpm verū pr̄edicet. Non solum xpm verum pr̄edicet: sed xpi gloriam querat non suam. Nam multi querendo gloriam suam: oues xpi sparserūt potius ꝙ congregauerunt. Humilis est enim ianua xps dñs. Qui intrat p hāc ianuam: oportet vt humiliet se: vt sano capite possit intrare. Qui autem se non humiliat sed exaltat: per maceriam vult ascendere. Qui autem per maceriam ascendit: ideo exaltatur vt cadat. Tecte tamen adhuc loquit dñs iesus: nondum intelligitur. Nomiat hostiū nominat ouile: nominat oues Commēdat hec omnia: sed nondum exponit. Legamus ergo quia venturus est ad ea verba in quibus nobis aliqua que dixit dignetur exponere ex quorum expositione dabit nobis fortasse etiam illa q̄ non exposuit intelligere. Pascit enim manifestis: exercet obscuris. Tu autem. ℟.

ADuenit ignis diuin⁹ nō comburēs sed illuminans nec cōsumēs sed lucens: et inuenit cor̄da discipulorū receptacula munda. Et tribuit eis carismatū dona alla alla. ṽ.

Inuenit eos ꝓ corde caritate: ⁊ illustrauit eos inundās diuinitas deitatis. Et. ℟. ij.

QUi nō intrat per hostiū in ouile ouium sed ascendit aliunde: ve misero q̄ casurus est. Sit ergo humilis per hostium intret / plano pede veniat ⁊ nō offendet. Ille (inquit) fur est ⁊ latro. Oues suas vult dicere oues alienas: ad hoc suas i dest furto ablatas. non vt saluet: sed vt occidat. Qui autem intrat per hostium pastor est ouium: huic hostiarius aperit. De hostiario isto tunc queramus: qñ ab ipo dño audierimus qđ sit hostium: et qs sit pastor. Et oues vocem eius audiūt ⁊ ppias oues vocat nominatim. Habet nomina earum scripta in libro vite. Propias oues vocat nominatim. Hinc dicit apls. Nouit dñs q̄ sunt ei⁹. Et adducit eas: ⁊ cum propias oues emiserit ante eas vadit ⁊ oues eum sequūtur: q̄ sciunt vocem eius: alienū aūt non sequuntur sed fugiunt ab eo q̄ non nouerunt vocem alienorū. ℣. Disciplinam et sapientiam docebat eos dñs alla. firmauit in illis gratiam spūsancti. Et itellectu impleuit corda eorum alla alla. ℣. Spiritus dñi repleuit orbem terrarum: ⁊ hoc quod cōtinet omnia scientiā habet vocis. Et intel. Lectio. iij.

TEcta sunt hec plena questionibus: grauida sacramentis. Sequamur ergo et audiamus magistrum et his obscuris aliquid aperiētem / ⁊ per id qđ aperit nos forte intrare facientem. Hoc prouerbium dixit illis iesus. Illi autem non cognouerūt quid loqueret eis. Dixit ergo eis iterum iesus. Amen amen dico vobis: q̄ ego sum hostium ouiū. ecce ipsum hostium qđ clausum posuerat: aperuit. Ipse est hostium. Agnouimus: intremus: vt nos intrasse gaudeam⁹. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones. Quid est hoc dñe: oēs quotquot venerūt? Tu nō venisti. Sed itelligite. Oēs quotquot venerunt dixit vtiq; preter me. Recolamus ergo: ante aduentum ipsius venerunt prophete. Nunquid latrones fuerūt? Absit. Non preter illum venerunt. q̄ cum illo venerunt. Venturus precones mittebat: sed eorum corda quos miserat possidebat. ℣. Spiritus sanct⁹. Ad lau. vtš. ān. AMen amē dico vobis qui non intrat per hostium in ouile ouium sed ascēdit aliunde: ille fur est ⁊ latro. qui autem intrat per hostium pastor est ouium alla. ℘s Benedictus. Oratio.

ASsit nobis quesumus dñe virtus spiritus sancti que ⁊ corda nostra clemēter expurget ⁊ ab omnibus tueatur aduersis. Per dñm: In vnitate eiusdem. Ad vs. ā. EGo sum hostium dicit dñs: per me si quis introierit saluabit et pascua inueniet alla. ℘s. Mag. Oratio. vtš ad matut. ¶ Feria quarta festum minus dupler. ad matut. Secundum Johannem. vj.

IN illo tempore. Dixit Jesus discipulis suis. Nemo potest venire ad me / nisi pater qui misit me traxerit eum. Et reliqua. Joh. 6

Sermo ex commentario beati augustini episcopi.

Magna gratie commēdatio. Nemo venit nisi tract⁹. Quem trahat ⁊ quē non trahat: quare illum trahat ⁊ illum non trahat: noli velle iudicare si non vis errare. Semel accipe ⁊ itelige. Nondum traheris: ora vt traharis. Quid hic dicem⁹ fratres? Si trahimur ad rpm: ergo inuiti credimus ergo violentia adhibetur: non voluntas excitatur. Intrare quisq̄ ecclesiā potest nolens: ad altare accedere potest nolens accipere sacramentum potest nolens / credere non potest nisi volens. Si corpore crederetur: fieret in nolentibus: sed non corpore creditur. Apostolum audi. Corde creditur ad iusticiam. Et quid sequitur? Ore autem confessio fit ad salutem. De radice cordis surgit ista confessio. Aliquā do audis confitentem: ⁊ nescis credētem. Sed nec debes vocare confitentem quem iudicas non credentē. Hoc est enim confiteri: dicere qđ habes in

mẽte. Si eni aliud cozde habes/ aliud dicis: loqueris/ non confiteris. ℟. Facta aũt hac voce conuenit multitudo ꝛ mẽte ꝛfusa est: qz audiebat vnusquisqz linguã suã. Illos loquẽtes magnalia dei alla alla alla. ℣. Nõne ecce oẽs isti qui loquuntur galilei sunt: ꝛ quõ nos audiuim⁹ vnusquisqz linguam suã. Illos. Lec. ij.

Qum ergo in xpm cozde credat/ qđ nemo vtiqz facit inuitus qui aũt trahitur: tanꝯ inuit⁹ cogi videat quomodo istam soluimus questionẽ. Nemo venit ad me nisi pater qui misit me traxerit illũ. Si trahit aut aliqs inuitus venit. si inuitus venit: nõ credit: si non credit: non venit. Nõ enim ambulando ad xpm currim⁹: sed credendo: nec motu cozpozis: sed voluntate cozdis accedimus. Ideo illa mulier q̃ fimbziam tetigit: magis tetigit ꝯ turba que pzessit. Ideo dñs dixit. Quis me tetigit? Et mirãtes discipuli dixerunt. Turba te compzimit: ꝛ dicis qs me tetigit? Et ille repetiuit. Tetigit me aliqs. Illa tangit: turba pzemit. Quid est tetigit. nisi credidit. ℣. Spũs dñi repleuit ozbem terrarũ. Et hoc qđ continet oia scientiam habet vocis alla alla. ℣ Omniũ est eni artifex oim habens virtutẽ: oia pzospiciens. Et hoc. Lec. iij.

Qndez mulieri illi post resurrectionem dixit volenti se mittere ad pedes eius. Noli me tangere: nõ dum enim ascendi ad patrem meum. Quod vides/ hoc solũ me esse putas. Noli me tangere. quid est hoc solum me esse putas quod tibi appareo. Noli sic credere/ hoc est noli me tangere. Nondũ enim ascendi ad patrem. Tibi non ascendi. Nam inde nunꝯ recessi. In terra non tangebat stantẽ/ quomodo tangeret ad patrem ascendentem? Sic tamẽ sic se tangi voluit/ sic tangitur ab eis a quibus bene tangit Ascendens ad patrem manens cũ patre/ equalis patri. Inde ꝛ hic si aduertis. Nemo venit ad me/ nisi quem pater attraxerit. Nolite cogitare inuitum trahi. Inuitus trahitur anim⁹ ꝛ amoze. Nec timere debemus ne ab hominibus qui verba perpendunt ꝛ a rebus maxie diuinis intelligendis longe remoti sunt/ in hoc sanctarum scriturarum euãgelico verbo fozsitan repzehendamur/ ꝛ dicatur nobis. Quo modo volũtate credo si trahoz? Ego dico parum voluntate/ etiã voluptate traheris. Quid est trahi voluptate Delectare in dño/ ꝛ dabit tibi petitiones cozdis tui. ℟. Spiritussanctus. Ad laud. vtẽs ãn. Amen amen dico vobis: qui credit in me habet vitam eternam alla alla. ℣. Benedictus. Oratio.

Mentes nostras qs dñe spiritus sanctis paraclytus qui a te pcedit illuminet/ ꝛ inducat in omnẽ sicut tuus pmisit filius veritatẽ. Qui tecũ. In vnitate eiusdem. Ad vẽs. ãn. Ego sum panis viuus qui de celo descendi. si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternũ. ꝛ panis quem ego dabo caro mea est pzo mũdi vita alla al. ℣. Mag. Oratio. vtẽs ad matu. ¶ Feria. v. hac die ꝛ duobus dieb⁹ sequentibus/ idem ozdo seruetur qui in. v. feria ebdo. pasche. vtẽs de inuitat. in ãis. incipiẽdis in versiculis dicendis ꝛ lectionibus legendis ꝛ in ℟is cantandis. Euange. Secundum Lucam. ix.

In illo tempoze. Conuocatis ie- Luc. 9.
sus duodecim apostolis: dedit illis virtutem ꝛ potestatem super oia demonia ꝛ vt languozes curarẽt. Et reliqua. Sermo ex commentario venerabilis bede pzesbyteri.

Concessa pzimum potestate signoz misit pzedicare regnũ dei. vt pzomissoz magnitudini attestaretur etiã magnitudo factoz: fidemqz verbis daret virtus ostensa: ꝛ noua facerent qui noua pzedicarent. Unde nũc quoq cum fideliũ numerositas excreuit: intra ecclesiam sanctam multi sunt q̃ vitam virtutum tenẽt: ꝛ signa virtutum non habent. Quia frustra miraculum fozis ostẽditur: si deest qđ int⁹ operetur. Nam iuxta magistri gentium vocem lingue i signum sunt nõ

fidelibus:sed infidelibus. Tu autem dñe. Ꝟia. dicantur que in secunda feria huius ebdo. Lectio.ij.

ET ait ad illos. Nihil tuleritis in via:neq; virgã/ neq; peram/ neq; panẽ/neq; pecuniá/ neq; duas tunicas habeatis. Solet queri:quomodo matheus ꝫ lucas cõmemorauerũt dixisse dñm discipulis suis vt nec virgam ferrent: cum dicat marcus. Et precepit eis ne quid ferrent in via nisi virgam tantũ:Quod ita soluitur:vt intelligamus sub alia significatione dictam virgã que secundũ marcũ ferenda est: et sub alia illã que secundũ matheũ ꝫlucã non est ferenda. Sicut sub alia significatione intelligitur tẽtatio de qua dictũ est/ deus neminem tentat:et sub alia illa de qua dictũ est tentat vos dñs deus vester:vt sciat an diligatis eum. Illa seductionis est: hec probationis. Lectio.iij.

UTrumq; ergo accipiendũ est a domino apostolis dictũ vt nec virgam ferrent. et vt non nisi virgam ferrent. Cum enim secundũ matheũ diceret eis. Nolite possidere aurum neq; argentũ et cetera:continuo subiecit. Dignus est enim operarius cibo suo Ubi satis ostẽdit:cur eos hoc possidere ac ferre noluerit. Non q̃ necessaria non sint sustentationi huius vite:sed qa sic eos mittebat:vt eis hec deberi mõstraret ab illis: quibus euãgeliũ credẽtib9 annũciarẽt. Claret autẽ hec nõ ita precepisse dñm tãq; euãgelistę viuere aliunde non debeant q̃ eis prebẽtibus quibus annũciarent euãgelium: alioquin cõtra hoc preceptũ fecit apostolus: qui victũ de manuũ suarũ laboribus transigebat ne cuiq; grauis esset:sed potestatem dedisse in qua scirẽt sibi ista deberi. Cum enim a dño aliquid imperatur: nisi fiat inobedientie culpa est. Cum autem potestas datur: licet cuiq; non vti: et tanq; de suo iure cedere. Hoc ergo ordinãs dñs: quod eum ordinasse dicit apostolus his qui euangeliũ annunciant: de euangelio viuere. Illa apostolis loquebatur vt securi non possiderent neq; portarent huic vite necessaria nec magna nec minima. ¶ Ad lau. vt supra an. Cõuocatis iesus duodecim apostolis: dedit illis virtutẽ et potestatẽ super omnia demonia et vt langores curarẽt:et misit illos predicare regnũ dei et sanare infirmos alleluia alleluia. ps Benedictus. Oratio.

PResta que sumus omnipotens et misericors deus vt spiritus sanctus aduenies templũ nos glorie sue dignanter inhabitãdo pficiat. Per dñm. In vnita. eiusdẽ. ¶ Ad pri maim hac die et duobus diebus seq̃ntibus dicit super p̃. Quicunq;. ãn. Te iure laudant. Ad vs. ãn. EGressi duodecim apostoli circuibant per castella euãgelizantes et curantes vbiq; alla alla. p̃s. Mag. Or. vtꝫ. ¶ Fe. vj. ad mat. euã. Secundum Lucam. v. Luce 5.

IN illo tempore. Factum est in vna dierum ꝫ iesus sedebat docens. Et reliqua.

Sermo er commentario venerabilis bede presbyteri.

UBi dominus sedẽs docuerit quando scribis ꝫ phariseis cõsedẽtibus paralyticũ curauit:lucas breuiandi gratia preterit: sed matheus ꝫ marcus q̃ narrant questionem facere videntur. Quoniam quidem matheus in ciuitate sua: marcus in capharnaũ hoc eũ fecisse testantur. Que difficilius solueretur:si matheus etiam nazareth nominaret. Nunc vero vel ipsa galilea: in qua erat nazareth intelligenda est dicta ciuitas xp̃i:ad distictionem videlicet regionis transmarine geraseno rum de qua transfretando (sicut matheus scribit) venerat galileam. Uel certe ipsa ciuitas xp̃i est dicta: quã nõ nascendo sed virtutibus illustrando: suã ipse fecerat. Ꝟia. de. iij. feria huius ebdo. dicuntur. Lectio.ij.

ET ecce viri portãtes in lecto hominem qui erat paraliticus: et querebãt eum inferre et ponere ante

eum. Curatio paralytici hui⁹: anime post diuturnam illecebre carnalis inertiam ad xpm sospirātis indicat salua tionem. Que primo omnium ministris qui eam subleuent et xpo offerant: idest bonis doctoribus qui spem saluationis opemq; intercessiōis suggerant: indiget. Qui bene marco narrante quattuor fuisse reperiuntur: siue quia quattuor sancti euangely libris omnis predicantium virtus/omnisq; sermo firmatur. Seu quia quattuor sunt virtutes quibus ad promerendam sospitatem fiducia mētis erigitur. De quibus in eterne sapientie laude canitur. Sapientiam enim et sobrietatem docet ⁊ iusticiam ⁊ virtutem: quib⁹ vtilius nihil est in vita hominibus. Quas nōnulli versis nominibus: prudētiam fortitudinem temperantiam ⁊ iusticiam appellāt. ℓ. iij.

Et non inuenientes qua parte illum inferrent pre turba: ascēderunt super tectum per tegulas. Desiderāt paralyticum xpo offerre: sed turba interposita ab omni parte recluduntur. Quia sepe anima post infirmi corporis desidiam resipiscēs super necq; gratie remedio cupiens innouari: prisce consuetudinis obstaculo retardatur. Sepe inter ipsas orationis secrete dulcedines et quasi suaue cum domino colloquium: turba cogitationum interueniens/aciem ne xps videatur intercludit. Et quid iter hec agendum? Nō a salutis desiderio⁹ torpendum: nō vticq; in infimis exterius qua turbe tumultuantur remanendum: sed tectum domus ī qua xps docet ascendendum: id est sacre scripture sublimitas est appetenda/lexq; domini cum psalmista die noctuq; meditanda. In quo enī corrigit iunior viā suam? In custodiendo inquit sermones tuos. Ad benedictus ān. ℍ actū est in vna dierum et iesus sedebat docens ⁊ erant pharisei sedentes et legis doctores qui venerant ex omni castello galilee ⁊ iudee et hierusalem: ⁊ virtus erat dñi ad sanandum eos alla alla: ps. Wñdict⁹. Or.

Oaquesum⁹ ecclesie tue omnipotens ⁊ misericors de⁹: vt spiritusancto congregata: hostili nullatenus incursione turbetur. Per dominum. In vnitate eiusdem. Ad vs. ān. Tulit ergo paralyticus lectum suum in quo iacebat magnificans deum: et omnis plebs vt vidit dedit laudem deo alla. ps. Mag. Or. vtš ꝛc. ¶ Sabbō ad mat. Secundum Lucam. iiij.

In illo tempore. Surgēs Jesus de synagoga: introiuit in domum symonis. Socrus autem symonis: tenebat magnis febrib⁹. Et reli. Omelia ex commentario venerabilis bede presbyteri.

Si virū a demonio liberatum moraliter animum ab immunda cogitatione purgatū significare diximus consequenter femina febribus tenta sed ad imperium domini curata: carnem ostendit a concupiscentie sue feruore per continētie precepta frenatā. Omnis enim amaritudo ⁊ ira ⁊ indignatio ⁊ clamor ⁊ blasphemia: spiritus immundi feruor est. Fornicationem vero ⁊ immundiciam/libidinē/⁊ concupiscentiam malam: ⁊ auaricia (que est simulachrorum seruitus)/febrem illecebrose carnis intellige. Et rogauerunt illum pro ea. Et stans super illam imperauit febri: ⁊ dimisit illā. Tu autē. Ria de quarta feria huius ebdo. dicantur. Lectio. ij.

Modo saluator rogatus: modo vitro curat egrotos: ostendēs se contra peccatorum quoq; passiōes ⁊ precibus semper annuere fidelium: ⁊ ea que ipsi in se minime intelligunt/vel intelligenda dare: vel etiam non intellecta dimittere: iuxta qō psalmista postulat. Delicta quis intelligit? Ab occultis meis munda me domine. Et cōtinuo surgēs ministrabat illis. Naturale est febricitantib⁹: incipiente sanitate lassescere: ⁊ egrotationis sentire molestiam. Verum sanitas que domini cōfertur imperio: tota simul re-

dit. Nec solum ipsa redit: sed ꝫ tanto roboze comitante: vt eis continuo q̄ se adiuuerant ministrare sufficiat: et iuxta legis tropologiam membza q̄ seruierāt immūdicie ad iniquitatē vt fructū facerēt mozti: seruiāt iusticie in vitam eternam. Lectio. iij.

QUm sol autē occidisset: omnes qui habebant infirmos varijs languoribus: ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens: curabat eos. Solis occubitus: passionē mozte mozq̄ significat illius qui dixit. Quamdiu in mūdo sum: lux sum mūdi. ꝫ sole occidente plures demoniaci q̄ ante: plures sanantur egroti: quia qui tempozaliter in carne viuens paucos iudeozum docuit / calcato regno mozti omnibus per ozbem gentibus fidei salutisq̄ dona transmisit. Cui⁹ ministris quasi vite lucisq̄ pzeconib⁹ psalmista canit. Iter facite ei qui ascēdit super occasum. Super occasum quippe dominus ascendit / q̄ vnde in passione occubuit / inde maiozem gloriam resurgendo manifestauit. Lu autem. Ad lau. ān. Uespere autem facto cum sol occidisset: veniebant ad iesum omnes male habentes: at ille singulis manus imponens curabat eos. ℣s. Benedictus. Tunc sequitur oratio.

QUi entibus nostris quesum⁹ domine spiritum sanctum benignus infunde / cuius ꝫ sapientia conditi sumus / et pzouidentia gubernamur. Per dominum. In vnitate eiusdem. Si aliquod festum in hac ebdo. euenerit: idem ozdo seruetur qui in ebdoma. pasche / nisi de ieiunio. Itaq̄ completo septifozmi festo penthecostes septem diebus: octaua die scilicet pzoxima dominica post penthec. fiat festū de sancta trinitate / in quo tamē non eat pzocessio ad vs̄. ante crucem / sicut in reliquis sabbatis p estatem.

4 K In die scē trinitatis totū seruitiū de festo. Ad. 2. vs̄. de trinitate solē. memo. de cōme. Fe. 2. ꝫ. 4. de ꝫ me. ꝫ mko. de oc. cū ā. de noc. Fe. 5. dr̄ corpoze xpi: ꝫ nihil dr̄ oc. trini. nisi festū trini. sit festū loci: tūc fiat sol. mko. de oc. et festū. s. aldelmi differak vsq̄ in sab. et nihil de. s. vzbano. Ad. 2. vs̄. de corpoze xpi sol. mko. dr̄. s. aug. cū pleno seruitio. Deinde dr̄ oc. corpozis xpi sol. cū ais. ꝫ pis. que dūr ad. 1. vs̄. Ad. 2. vs̄. de. s. aug. mko. de trini. sub silentio Deide dr̄. s. aldelmo: ꝫ de oc. corpozis xpi sol. Sabbō dr̄. s. aldelmo: ꝫ medie lec. de corpoze xpi cū Rqs. de. 1. noc. Ad matu. mko. de oct. corpozis xpi: ꝫ de oct. trini. Nonū R. a duab⁹ cantek. ℂ In die scē trini. totū ser. de fe. ꝫ nihil de scto. Ad. 2. vs̄. mko. de cōme. sole. Fe. 2. ꝫ. 4. de cōme. ꝫ nihil de. 3. cōme. Fe. 3. de. s. aug. ꝫ mko. de oc. trini. sub silentio. Ad. 2. vs̄. mko. de. s. petronilla: ꝫ de oc. sub silē. Deide sol. mko. de. s. maria: cū ā. Sub tuā cū pleno ser. in crastī. Fe. 5. de festo corpozis xpi: ꝫ nihil de scto. Quotidie infra oc. ꝫ in oc. ōz sequēna. Ecce panis angloz: scōm vsum Romanū. sed scōm vsum Sar. nō ōz sequēna. ℂ In die scē trini. de sol. festi. Ad. 2. vs̄. sol. mko. de cōme. ꝫ nihil dr̄ sctis. Fe. 2. 3. ꝫ. 4. de cme. Fe. 5. festū corpozis xpi: ꝫ habet oc. cū regimine chozi. Ad. 2. vs̄. fiat mko. de. s. edmundo: ꝫ de martyzib⁹ sub silē. Fe. 6. de. s. edmūdo: ꝫ medie lec. de marty. ꝫ mko. de oc. corpozis xpi: ꝫ de oct. trini. ℂ In die scē trini. totū ser. de festo. ꝫ festū. s. barnabe dicte in crastinum. Ad. 2. vcl. mko. de aplo: et de marty. sub silē. Fe. 2. ō aplo. ꝫ medie lec. de marty. Sede vespere crūt de aplo et mko. de festo loci: ꝫ de oc. cū pleno ser. in crastī. Fe. 3. ꝫ. 4 de cōmemorationib⁹. ꝫ mko. de sctis. ꝫ de oc. Fe. 5. dr̄ festo corpozis xpi. Ad. 2. vs̄. mko. de. s. richardo ꝫ de marty. sub silē. Fe. 6. de. s. richardo. ir. lec. ꝫ medie lec. de mar. Nonū R. cantek a. 2. ppter oc. Mko. de mar. de oc. corpozis xpi: ꝫ de oct. tri. hy⁹. Salnator cū ℣. R. eo patri. ℂ In die scē trini. totū ser. de festo. ꝫ nihil de mar. Ad. 2. vs̄. fiat so. memo. de cōme. et nihil de mar. Fe. 2. 3. ꝫ. 4. dr̄ cōme. ꝫ mko. de sctis: ꝫ de oc. Fe. 5. de festo corpis xpi: ꝫ festū. s. albani: differak in crastinū. Ad. 2. vs̄. fiat meuno. de. s. albano ꝫ de virgi. sub silē. Fe. 6. de. s. albano. ir. lec. medie lec. dr̄ vgi. cū R. regnū mundi. ꝫ mko. de vtrisq̄ oc. Milla de vigil. ō: ad principale altare post. 6. tū in dyocesi. Eccū. in. 6. fe. fiat ser. de. s. ethelozeda duplē. festū: ꝫ festū. s. albani eo anno octo omittak ꝫ tunc ad. 2. vs̄. q̄ crūt dr̄. s. ethelozeda fiat sol. mko. de. s. iohā. ꝫ de oct. corpis xpi. In aliis locis ad. 1. vs̄. de. s. iohā. fiat mko. sub silētio. de. s. albano. Dei de sole. mko. de oc. corpis xpi: ꝫ nihil de oc. trini. ad mat. ꝫ ad mis. mko. dr̄ oct. corpis xpi. ꝫ nihil de oc. tri. ℂ In die scā trini. totū ser. de festo. Ad. 2. vs̄. mko. de festo loci sol. Fe. 2. ꝫ. 3. de cōme. Fe. 4. de. s. aldelmo. ir. lec. ꝫ medie lec. de. s. vzbano: et mko. de oct. Fe. 5. fest. corpozis xpi: et fest. scē angu. differātur in crastinū. Ad. 1. pcs. fiat memo. de sancto aldelmo sub silētio tūn. Ad. 2. vs̄. fiat solē. mko. dr̄ de sancto aug. tūn. Fe. 6. de. s. aug. et mko sub silē. de oct. trinū. Deinde sol. mko. de oct. corpozis xpi ad mat. ad mis. et ad vcl. ℂ In die scē. trinū. totū seruit. de festo. Ad. 2. vcl. sol. mko. de festo loci. Fe. 2. et. 4. de cōmko. Fe. 3. de scto. aug. et mko. de vgi. ꝫ doc. tri. sub silē. Ad. 2. vs̄. mko. dr̄. s. ꝫ dr̄ oc. tri. sub silē Deide so. mko. dr̄ scā maria cū ā. Sub tuā Fe. 5. festū. corpozis xpi: et nihil de mar. ℂ In die sancte trinū. de trinita. Ad. 2. vcl. mko. de cōme. sole. Fe. 2. 3. et. 4. de cōme. et mko. de sanctis et de oct. Fer. 5. festū corpozis chzisti: et nihil de mar. et festū. s. edmūdi differātur in crastinū. Ad. 2. vcl. fiat mko. sub silētio de scto edmūdo. Feria. 6. de. s. edmūdo. ir. lec. et medie lec. de oc. corpozis xpi et memo. de vtrisq̄ octa. Sede vcl. crūt de. s. edmūdo: et memo. de aplo. et de vtrisq̄ oct. Sabbō. de aplo. et medie lec. de oct. corpozis xpi. In die scē trinū. totū ser. de trinū. et nihil de mar. Ad. 2. vs̄. so. memo. de cōme. Fe. 2. 3. ꝫ. 4 de cōme. ꝫ memo. de sctis ꝫ de oc. Fe. 5. de festo corpis xpi. ꝫ nihil de mar. ꝫ festū. s. richardi diffe. in crastī. Ad. 2. vs̄. fiet mko. de. s. richar. ir. lec. ꝫ medie lec. ō oc. corpis xpi. ꝫ mko. de vtrisq̄ oc. ℂ In die scē trini. totū ser. de trini. Ad 2. vs̄. sol. mko. de festo loci. Fe. 2. ꝫ. 3. de cōme. Fe. 4. de. s. albano. medie lec. de oc. trini. Fe. 5. festū corpis xpi. Ad. 1 vs̄. mko. sub silē. de. s. albano. ꝫ nihil de. s. ethelozeda: tū i dyocesi. Eccū. fes. s. ethelozeda dr̄ diffe. in sab. ꝫ ad. 2. vs̄. dr̄. s. iohā. fiat so. mko. de. s. ethelozeda: ꝫ dr̄ oc. corpozis xpi. cū pleno ser. in crastī. Milla de vigi. cātek ad summū altare post mis. dr̄ dic. cū cōme. dr̄. s. ethelozeda. Ad. 2. vs̄. so. mko. de. s. iohā. Fe. 6. de. s. iohā. ꝫ sol. mko. de oct. corpozis xpi. ad matu. ꝫ ad mis. ꝫ ad vs̄. ꝫ nihil dr̄ oc. tri. ℂ In die scē

In die trinitatis.

truni.totū ſcr.de tri.Ad.2.veſ.ſol.mēo.de.ſ.maria.cūān.
Sub tuā Fe.2.de.ſ.maria.ℨ mēo.de oc. Fe.3.de.ſ.aldel-
mo.ir.lec.ℨ medie lec.de mar.ℨ mēo.de oc.Fe.4.de.ſ.au
gu.Ad.1.veſ.mēo.de oc.ſub ſilē.Deide ſo.mēo.de.ſ.aldel
mo.Fe.ſ.feſtū coꝛpis rp̄i.Ad.1.veſ.ſo.mēo.de.ſ.aug.ℨ ni
2.C hil de oc.tri. ¶ Jn die.ſ.tri.to.ſcr.de fe.Ad.2.veſ.ſo.mēo.
de feſto loci.Fe.2.ℨ.4.de cōme. Fe.3.de.ſ.aug.ℨ mēo.de
ſctō.ℨ oc.ſub ſilē.Ad.2.veſ.mēo.de mar.ℨ de oc. ſub ſilē.
Deide mēo.de.ſ.maria ſo.cū ā. Sub tuā.Fe.ſ.feſt.coꝛpis
3.C rp̄i. ¶ Jn die ſctē tri.totū ſcr.de feſto.Ad.2.veſ.ſol.mēo.
de feſto loci.Fe.2.ℨ.3.de cōme. Fe.4.de.ſ.edmūdo.medie
lec.de mar.ℨ mēo.tm̄ de oc.Fe.ſ.de feſto coꝛpis rp̄i.Ad.1
veſ.fiat mēo.de.ſ.edmūdo ſub ſilē.Ad.2.veſp.fiat mēo.
ſub ſilē.de aplo.Fe.6.de aplo:medie lec.de oc.coꝛpis rp̄i
ℨ mēo.de oc.tri.Sabbō.de oc.cū ℣.ℨ Rꝝs.de.2.noc.ℨ me
4.C mo.de mar.ℨ de oc.tri. ¶ Jn die ſctē tri.oia patēt.Ad.2.
veſ.ſo.mēo.de feſto loci.Fe.2.ℨ.3.de ꝫme.ℨ mēo.de mar.
ℨ de oc.Fe.4.de.ſ.richar.ir.lec.medie lec.de mar.ℨ non de
oc.Fe.ſ.de fe.coꝛpis rp̄i.Ad.1.veſ.fiat mēo.ſub ſilē.de.ſ.
5.C richar. ¶ Jn die.ſ.tri.patet.Ad.2.veſ.ſo.mēo.de.ſ.maria
cū ā. Sub tuā.Fe.2.de.ſ.maria:ℨ mēo.de oc.Fe.3.de.ſ.al
bano.ℨ medie lec.de oc.tri. Hic incipiūt exequie moꝛtuoꝝ
Fe.4.de.ſ.etheldꝛeda.cū noc.ℨ ℣. Regnū mūdi Miſſa de
vigi.Feſtū iohā.bapti.diſſe.i craſtinū.Fe.ſ.de feſt.coꝛpis
rp̄i.Ad.2.vō.fiat ſo.mēo.de.ſ.iohā.Fe.6.de.ſ.iohā.ℨ io.
mēo.de oc.coꝛpis rp̄i.ad matu.ℨ ad miſſam ℨ nihil de oc.
tri.Ad.2.veſ.fiat ſo.mēo.de mar.ℨ de oc.coꝛpis rp̄i.ℨ me
1.D mo.de oc.tri. ¶ Jn die.ſ.tri.patet.Ad.2.veſp.ſol.mēo.de
feſt.loci.Fe.2.ℨ.4.de cōme.Fe.3.de.ſ.dūſtano.medie lec.
de oc.tri.cū ℣.ℨ ℟.de.1.noc.ℨ tm̄ mēo.de.ſ.pot entiana.ℨ
2.D poſtea mēo.de oc.Fe.ſ.de feſto coꝛpis rp̄i. ¶ Jn die.ſ.tri.
patet.Ad.2.veſ.fiat mēo.de.ſ.aldelmo ſub ſilē. ℨ de.ſ.vr
bano.Fe.2.de.ſ.aldelmo:medie lec.de.ſ.vrbano:ℨ mēo.
de oc.Ad veſ.de.ſ.aug.fiat mēo.ſub ſilē.de oc.Deide ſol.
mēo.de.ſ.aldelmo.Fe.3.de.ſ.augu.ℨ mēo.de oc.ſub ſilē.
Ad ſecundas veſperas memoꝛia.de octa.ſub ſilentio.De
inde ſo.mēoꝛia.de.ſ.maria:cū ā. Sub tuā Fe.4.de.ſ.ma
3.D ria Fe.ſ.feſtū coꝛpis rp̄i:ℨ nihil de ſctō. ¶ Jn die.ſ.triñ.
pz:ℨ nihil de.ſ.petronilla.Ad.2.veſ.ſo. mēo. de feſto loci
tm̄.Fe.2.de cō.ℨ mēo.de mar.ℨ ō oc.Fe.3.ō.ſ.aug.ℨ mēo.
de mar.ℨ de oc.ſub ſilē.Ad.2.veſ.fiat mēo.de oc.ſub ſilē.
Deinde ſol.memo.de.ſ.maria:cū ā. Sub tuā Fe.4.de.ſ.
maria.Fe.ſ.feſtū coꝛpis rp̄i.Ad.2.veſ.nulla mēo.de ſctis
4.D ¶ Jn die.ſ.tri.patet.Ad.2.veſ.ſol.mēo. de feſto loci:ℨ ni
hil de ſctis.Fe.2.ℨ.4.de cōme. Fer.3.de.ſ.edmūdo.ir.lec.
medie lec.de mar.ℨ mēo.de oc.Fe.ſ.de feſto coꝛpoꝛis rp̄i
Feſtū.ſ.barnabe diſſe.in craſtinū.Ad.2.veſp.fiat mēo.de
aplo:ℨ de mar.ſub ſilē.Fe.6.de aplo:ℨ medie lec.ō mar
ty.cum ℣.ℨ Rꝝs.de.2.noc.ℨ mēo.de vtriſq; oct. Veſpere
ſ.D erunt de aplo:ℨ mēo.de oc. ¶ Jn die.ſ.triñ. patet.ℨ nihil
de.ſ.Ad.2.veſ.ſol.mēo.de feſto loci:ℨ nihil de mar. Fe.2
ℨ.4.de cōme. Fe.3.de.ſ.richar.ir.lec. medie lec.de mart.
ℨ mēo.de oc.Fe.ſ.feſtum coꝛpoꝛis rp̄i:ℨ nihil de mar.Ad
2.veſ.nulla mēo.Fe.6.ℨ ſabbō de oc.ℨ mēo.de ſctis:ℨ de
oc.tri. ¶ Jn die.ſ.tri.patet.Ad.2.veſ.mēo.de.ſ.dunſtano
1.E ℨ de virginib⁹ ſub ſilē.Fe.2.de.ſ.dūſtano.ir.lec.ℨ medie
lec.de oc.ℨ mēo.tm̄ de virginibus:ℨ poſtea de oc.Secūde
veſ.erunt de.ſ.dunſtano:ℨ mēo.de feſto loci:ℨ de oc.Fe.3
ℨ.4.de ꝫme.Fe.ſ.feſtum coꝛpoꝛis rp̄i.Ad.1.vō.nulla me
mo. ¶ Jn die ſctē tri.patet:ℨ nihil de.ſ.vrbano. Feſtum
2.E ſ.aldelmi diſſe.in.ℨ.fe.Ad.2.veſ.tri.ſol.mēo.de.ſ.auguſt.
Fe.2.de.ſ.augu.ℨ memo.de oc.ſub ſilē.Ad.2.vō.memo.
de oc.ſub ſilē.Deide ſo.memo.de.ſ.aldel.Fe.3.de.ſ.aldel
mo:ℨ memo.ℨ medie lec.de oct.trini.Sebō veſpere erunt
de ſctō:ℨ memo.de.ſ.maria:cū ā. Sub tuā ℨ de oc.Fe.4
de.ſ.maria Fe.ſ feſtum coꝛpoꝛis rp̄i.Ad.2.vō. nulla me
3.E mo. ¶ Jn die.ſ.tri.patet:ℨ nihil de marty. Ad.2.veſ.ſol.
memo.de feſto loci:ℨ nihi de maꝛ. Fe.2 de cōme.ℨ mēo.
de mar.ℨ de oc.Fe.3.de.ſ.augu.mēo.de oc.ſub ſilē. Ad.2
veſ.memo.de oc.ſub ſilē Deinde ſo.memo.de.ſ.maria.cū
ān. Sub tuā Fe.4.de.ſ. maria:ℨ medie lec.de oc.Fe.ſ.fe
ſtum coꝛpoꝛis rp̄i ℨ nihil de ſctis.Ad.2.vō. nulla memo.
4.E ¶ Jn die.ſ.trini.patet:ℨ nihil de ſctis.Ad.2.vō.mēo.ſub
ſilē.de.ſ.edmūdo;ℨ de mar.Fe.2.de.ſ.edmundo medie lec.
de mar.ℨ memo.de oc.Veſpere erunt de.ſ.edmundo:ℨ me
mo.de.ſ.maria:cum ā. Sub tuā ℨ de oc.Fe.3.de.ſ.maria
ℨ memo.de oc.Fe.4.de aplo:medie lec.de oc.tri.cum ℣.
ℨ ℟.de.1.noc.Fe.ſ.feſtum coꝛpis rp̄i.Ad.1.veſ.memo.de
apoſtolo ſub ſilentio.ℨ nihil de mar.Ad.2.vō.nulla me-
mo. ¶ Jn die.ſ.trini.patet:ℨ nihil de mar.Ad.2.vō.mēo. ſ.C
de.ſ.richardo:ℨ memo.de mar.ſub ſilē.Fe.2.de.ſ.richar
ℨ.ir.lec.medie lec.de mar.ℨ memo.de oc.Secunde veſp.
erunt de.ſ.richardo:ℨ mēo.de feſto loci:ℨ de oc.Fe.3.ℨ.4.
de ꝫme.ℨ memo.de ſctis ℨ de oc.Fe.ſ.feſtum coꝛpoꝛis rp̄i
ℨ nihil de ſctis.Ad.2.vō.nulla memo. Fe.6.ℨ ſab.de oc.ℨ
memo.de ſctis. ¶ Jn die.ſ.trinitatis patet:ℨ nihil de vir ſ.H
gi. Feſtum ſcti dunſtani differak in craſtinum. Ad.2.veſ.
memo.ſub ſilen.de.ſ.dunſtano tm̄. Fe.2.de.ſ.dunſtano ℨ
medie lec.de oc tri. Veſpere erunt de feſto:ℨ memo.de fe-
ſto loci.ℨ de oc. Fe.3.ℨ.4.de cōme.ℨ memo.de oct. Fe.ſ.
feſtum coꝛpoꝛis rp̄i. Sabbato de.ſ.aldelmo.ir.lec. Ad.1.
vō.que erunt de ſctō fiat mēo.de mar.et memo.de vtriſq;
octa.Ad matu.medie lect.de.ſ.vrbano:et memo. de octa.
¶ Jn die ſctē triñ.patet:et feſ.ſ.aug .differatur in craſti. ſ.H
Ad.2.vō ſolē.memo.de.ſ.aug. Feſ.2.de.ſ.aug.et memo.
de oct.ſub ſilē. Ad.2.vō memo.de ſctō.et de oct.ſub ſilē.
Deinde ſolē mēo de feſto loci. Fe.3.ℨ.4.de ꝫme.et mēo.
de ſancto:ℨ de oct. Feſ.ſ.feſ.coꝛpoꝛis rp̄i. Ad.2.vō.nulla
mēo. ¶ Jn die ſctē triñ.ptz. Ad.2.veſ.ſolē.memo.de feſto
loci. Fe.2.ℨ.4.de ꝫme. Fe.3. de ſancto aug.ℨ mēo.de oc. ſ.H
ſub ſtilē.Ad.2.vō.memo.de mar.et de oc ſub ſilē.Deinde
ſolē.memo.de.ſ.maria cū ān. Sub tuā Fe.ſ.feſtū coꝛpis
rp̄i.Ad.2.veſ.nulla memo. ¶ Jn die ſancte triñ patet et ſ.H
nihil de mar. Feſtū.ſ.edmundi differatur in craſtinū. Ad
ſecundas veſ.memo.de.ſ.edmundo ſub ſilē.triñ. Fe.2.de
de ſ.edmundo.ir.lect.ℨ medie lect.de octa.triñ. Veſpere
erunt de ſancto edmundo: et mēo de aplo.ℨ de oc. Fe.3.
de aplo ℨ medie lec.de oc.tri.veſp.erūt de aplo et mēo.ō
ſ.maria:cū ān. Sub tuā et mēo.de mar.et de oc. Fe.4.ō
ſctā maria:et.2.mēo. Fer.ſ.feſtū coꝛpoꝛis rp̄i.Ad.2.veſ.
nulla mēo. ¶ Jn die ſctē.triñ.patz.et nihil de mar.ℨ feſ. ſ.H
ſcti richardi differak in cra. Ad.2.veſ.mēo.de.ſ.richardo
ſub ſilentio. Fer.2.de.ſ.richardo.ir.lec.medie lec.de oct.
triñ.Veſpere erunt de ſctō richardo:ℨ memo.de feſto lo-
ci.ℨ de mart.ℨ de oc.Fe.3.ℨ.4.de cōme. Fe.ſ.feſtum coꝛ-
poꝛis rp̄i:ℨ nihil de ſcō. Sabbato de.ſ.albano. Ad.1.veſ.
que erunt de.ſ.albano memo.de vtriſq; oc. Medie lec.de
oc.coꝛpoꝛis rp̄i.ℨ memo.de oct.trini. ¶ Jn die ſancte tri. ſ.G
patet.Ad.2.veſ.ſolem.memo.de comme.Fe.2.3.ℨ.4.de
ꝫme.mēo..de oct. Fe.ſ.fe. coꝛpoꝛis rp̄i.Ad.2.veſ.fiat me
mo.ſub ſilē.de ſancto aldelmo. Fe.6.de ſancto aldelmo
ℨ medie lec.de ſctō.ℨ memo.de vtriſq; oc. Sabba.de ſan-
cto augu.ad.1.veſ.memo.de oc.trini.ſub ſilen Deinde ſo
lem.mēo.de ſancta aldelmo.ℨ de oc. coꝛpoꝛis rp̄i. ¶ Jn
die ſancte trini.patet.Ad.2.veſ.memo.de feſto loci ſolē. ſ.G
ℨ nihil de ſancto. Fe.2.de feſto loci.ℨ memo.de ſancto.et
de oc. Fe.3 de ſancto augu.ℨ memo.de octa.ſub ſilen.ad
veſ.ℨ ad ma.u.Ad.2.veſ.memo.de oct. Deinde ſol.mēo.
de ſctā maria.cum ān. Sub tuam.Fer.4.de ſctā maria.
Fe.ſ.feſtum coꝛporis rp̄i:ℨ nihil de virgi.Ad.2.veſ.nul-
la memo. ¶ Jn die ſctē tri.Ad.2.veſp.ſol.memo.de feſto
loci. Fe.2. de feſto loci:ℨ memo.de oc. Fe.3.de ſctō augu. ſ.G
ℨ mēo.ſub ſilē.de ſctis ℨ de oc.Ad.2.veſ.mēo.de oct.ſub
ſilē.Deide ſol.mēo.de.ſ.maria: cū ā.Sub tuā, Fe.4.de
ſ.maria.Fe.ſ.fe.coꝛpis rp̄i. Ad.2.veſ.nulla mēo. Sab.
de.ſ.edmūdo.Ad.1.veſ.q̄ erūt de ſancto fiat mēo.de mar.
ℨ de vtriſq; oc.ad mat.medie lec.de mar.ℨ mēo.de vtriſq;
oc. ¶ Jn die.ſ.tri.patet.Ad.2.veſ.mēo.de aplo ſub ſilē. ſ.G
Fe.2.de aplo:ℨ medie lec.de oc.tri.Veſpere erūt de aplo
ℨ mēo.de feſto loci:de marty.ℨ de oc.Fe.3.ℨ.4.de ꝫme.ℨ
mēo.de ſctis:ℨ de oc.Fe.ſ.feſtū coꝛpis rp̄i:ℨ nihil de ſctō
Ad.2.veſ.nulla.mēo.Sab.de.ſ.richar.ir.lec.ℨ medie lec.
de mar.ℨ mēo.de vtriſq; oct. ¶ Jn die ſctē tri.patet.Ad.2
veſ.ſol.mēo.de ꝫme.ℨ nihil de mar.Fe.2.3.ℨ.4.de ꝫme. ſ.G
ℨ mēo.de ſctis ℨ de oc.Fe.ſ.feſtū coꝛpoꝛis rp̄i.Ad.2.veſp.
fiat mēo.ſub ſilē.de ſancto albano.Fe.6.de ſancto alba
no.ir.lec.ℨ medie lec.de oc.coꝛpis rp̄i. Nonū ℣.a duob⁹
cantetur ꝓpter oc.Ad.2.veſ.q̄ erūt de.ſ.albano mēo.de.ſ.
etheldꝛeda:ℨ de vtriſq; oc.Sab.de oc.coꝛpoꝛis rp̄i:ℨ me-
mo.de virg.ℨ de oc.tri Miſſa de vigi.cāretur ad ſummū
altare poſt ſextam:ℨ memo.de ſancta etheldꝛeda.

¶In festo sctē trinitatis ad primas vesperas ℣ ad secundas vesp. ℣ ad matu. omnes ãe. incipiantur sicut in vigilia natalis domini ad primas vesp. supra dictum est. Ad primas dñs. ãn.

GLoria tibi trinitas equalis vna deitas ℣ ante omnia secula et nunc ℣ in perpetuum. ℣s. Laudate pueri. fol. xl. ãn. Laus ℣ perennis gloria deo patri et filio sctō simul paraclyto i secula seculorū ℣s. Laudate dominum omnes gen. fol. xlj. an. Gloria laudis resonet in ore omnium patri genitoq; proli: spiritui sancto pariter resultet laude perēni. ℣s. Lauda anima. fo. xlv. ān. Laus deo patri genitoq; proli: et tibi sancte studio perenni spiritꝰ nostro resonet ab ore omne per eū ℣s. Laudate dominum quoniam bonus. fo. xlv. an. ℟ quo omnia per quē omnia: in quo omnia ipsi gloria in secula. ℣s Lauda hierusalem. fo. xlv. ℭm.

2. Cor. vltimo. GRātia domini nostri iesu christi et caritas dei ℣ communicatio sancti spiritus sit semper cum omnibus nobis. ℟. Honor virtus. Et dicitur sicut ℟. in vigilia natalis domini. Hymnus.

ADesto sctā trinitas par splendor vna deitas: qui extas rerū omnium sine fine principium.

Te celorū militia laudat adorat ꝓdicat / triplexq; mūdi machina bñdicit per secula.

Assumus ℣ nos cernui te adorantes famuli vota precesq; supplicum hymnis iunge celestium.

Unum te lumen credimus qō et terdem colimꝰ: alpha ℣ oo quem dicimꝰ te laudat omnis spiritus.

Laus patri sit ingenito: laus etꝰ vnigenito: laus sit sancto spiritui: trino deo ℣ simplici. Amen. ℣. Benedicamꝰ patrem et filium cum sancto spiritu. ℟. Laudemus et superexaltemus eum in secula. ān. Gratias tibi deus gratias tibi vera vna trinitas: vna et summa deitas sancta et vna vnitas. ℣s Magñ. Oō.

OMnipotens sempiterne deus qui dedisti famulis tuis in confessiōe vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoscere: ℣ in potentia maiestatis adorare vnitatem quesumus: vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis. In qua viuis ℣ regnas deus: per omnia secula seculorum. ℟. Amen. Ad completo. omnia fiant vt in psalterio notantur. ¶Notandum q; hec sunt festa in quibus dicuntur matuti. hora vesperarum secundum vsum Sar ecclesie videlicet in festo sancte trinitatis ℣ in festo corporis christi: ℣ in nātiuitate sancti iohannis baptiste in festo apostolorum petri ℣ pauli / in trāslatione sancti thome martyris / in festo reliquiarum / in festo loci ℣ dedicatione ecclesie: si a festo sancte trinitatis vsq; ad festū reliquiarum fortasse contigerit tantum. Ad matu. festum maius dupler. Inuita. Deum verum vnum in trinitate et trinitatem in vnitate Venite adoremus. ℣s. Venite. hymnꝰ. Adesto sancta trinitas. In primo nocturnorum. ān.

ADesto deus vnus omnipotēs pater et filius et spiritussanctus. ℣s. Domine dominus noster. fol. iij. ān.

Te vnū in substātia trinitatē in personis confitemur. ℣s. Celi enarrant. fol. v. ā.

In festo sctē trinitatis.

Te semper idem esse viuere et intelligere profitemur. ℣. Domini est terra. ℟. ir. ℣. Benedicamus patrem et filium. ℟. Laudemus. Lectio prima.

Redimus sanctam trinitatem/ idest patrem ⁊ filium ⁊ spiritū sanctū vnum deum omnipotentem/ vnius substantie/ vnius essentie/ vnius potestatis: creatorem omnium creaturarum. A quo omnia: per quē omnia in quo omnia. Patrē a seipso non ab alio: filium a patre genitum deum verum de deo vero: lumen verū de lumine vero: nō tamē duo lumina: sed vnum lumen. Spiritū sanctum a patre ⁊ filio procedentē/ consubstantialē ⁊ coeternum patri ⁊ filio. Tu aūt. ℟. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus. Et metuant eum omnes fines terre. ℣. Deus misereatur nostri et benedicat nos deus. Et metu. Lectio. ij.

Pater est plenus deus in se: filius plenus deus a patre genitus/ spiritussanctus plenus deus a patre ⁊ filio procedens. Non tamen tres deos dicimus: sed vnum deū omnipotentē eternum inuisibilem incōmutabilē. q̄ totus vbiq; est/ totus vbiq; presens: non per partes diuisus/ sed totus in oībus non localiter sed potentialiter. Qui sine cōmutatione sui mutabilia creauit ⁊ creata gubernat: semper manēs qđ est. Cui nihil accidens esse poterit: qa simplici diuinitatis nature nichil addi nihil minui potest/ qz semp est qđ est: cui sempiternū est: cui idem est esse viuere ⁊ intelligere. Tu aūt. ℟. Benedictus dominus deus israel qui facit mirabilia solus. Et benedictum nomē maiestatis eius. In eternum. ℣. Replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat. Et benedictum. Lectio. iij.

Hec tria vnus deus: ⁊ vnus dñs hec tria. Idem deus et dñs vera ⁊ sempiterna trinitas est i personis. Vera ⁊ sempiterna vnitas in substantia: qz vna est substātia: pater ⁊ filius ⁊ spiritussanctus. Hec vero sancta trinitas nihil maius est in tribus personis simul nominatis: q̄ in vna qualibet persona semel dicta: quia vnaquę q̄ persona plena est substantia in se. Tu autem domine. ℟. Quis deus magnus sicut deus noster. Tu es deus. Qui facis mirabilia. ℣. Notā fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populū tuum. Tu es. Gloria Qui fa. In. ij. nocturn. ān. Te inuocamus te adoramus te laudamus o beata trinitas. ℣. Deus noster refu fol. xxj. ān. Spes nostra salus nostra honor noster o beata trinitas. ℣. Omnes gē. fol. xxj. ān. Libera nos salua nos iustifica nos: o beata trinitas. ℣. Magnus do. fol. xxj. ℣. Benedictus es domine in firmamento celi ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. Lectio. iiij.

Non trēs substātie: sed vnus deus vna substātia/ vna potentia/ vna essentia/ vna eternitas/ vna magnitudo/ vna bonitas pater ⁊ filius ⁊ spūssctūs. Nec est aliud pater in natura q̄ filius vel spūssctūs in natura: nec aliud filius ⁊ spūssctūs: q̄ pater in natura. Sed alius est pater in persona/ alius filius in persona/ alius spūssanctus in persona. In patre manet eternitas: in filio equalitas: in spiritussancto eternitatis equalitatisq; connexio vnum omnes in substantia ⁊ essentia ⁊ omnipotētia ⁊ deitate. Sicut enim eadem sancta trinitas inseparabilis est in substantia: ita inseparabilis est in operibus. ℟. Magnus dominus noster ⁊ magna virtus eius. Et sapientie eius non est numerus. ℣. Magnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius nō est finis. Et sa. Lec. v:

Quamuis quedam opera dei q̄ buslibet personis specialiter conueniant: sicut patri vox illa que de celo sonuit super xp̄m baptizatum. Et adfilij personam humanitatis tantū modo pertinet susceptio: ⁊ spiritussancti persone propie cōgruit illa columba/ in cuius specie idem spūssctūs

descendit super eundem filium dei secundum hominem baptizatum. Tamen absq; omni dubitatiõe illã vocẽ ex illã columbã ex xpi humanitatẽ: tota sancta trinitas operata est: cuius opera inseparabilia sunt. ℟.

5 Gloria patri genitoq; proli et tibi compar vtriusq; semper spiritus alme deus vnus Omni tempore secli. ℣. Da gaudiorum premia/da gratiarum munera: dissolue litis vincula/astringe pacis federa. Omni tempore. Lectio. vj.

QRedimus eundem filiũ dei verbum dei eternaliter natum de patre/consubstãtialem patri per omnia: temporaliter natũ de spiritusancto de maria semp virgine: duas habentem natiuitates: vnam ex patre eternam: alterã ex matre temporalẽ. Qui etiam filius dei sue carnis susceptione conceptus est: sue carnis natiuitate natus est. ℟.

Honor virtus ex potestas ex imperium sit
6 trinitati in vnitate vnitati in trinitate. In perenni seculorum tempore. ℣. Trinitati laus perennis: vnitati sit decus perpetim In. Gloria. In. ¶In. iij. nocturn. ān. Caritas pater est: gratia christus cõmunicatio spiritussanct⁹ o beata trinitas. ℣s. Nonne deo subiecta. fo. xxv. ān. Vere pax est pater veritas filius veritatis spiritussanctus o beata trinitas. ℣s. Deus iudicium fo. xxvij. ān. Una igitur pater logos paraclytus soq; substantia est: o beata trinitas ℣s. Cãtate. ij. fo. xxxv. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt. ℟. Et spiritu oris eius omnis virtus eorum. Lectio sancti euangelij secundum Johannem. iij.

Joh. 3. IN illo tempore. Erat homo ex phariseis nichodemus nomine princeps iudeorũ. Hic venit ad iesum nocte: et dixit ei. Rabi scimus qꝛ a deo venisti magister. Nemo enim potest hec signa facere que tu facis: nisi fuerit deus cum eo. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Sicut ex lectione sancti euãgelij fratres carissimi audistis: princeps iudeorum venit ad iesum nocte: cupiens secreta illi⁹ allocutõe pleni⁹ discere mysteria fidei: cuius aperta ostensione signoꝛum aliquatenus iam rudimẽta perceperat. Qui qm̃ prudenter ea que ab illo fieri videbat intelligere curauit: subtiliter ea que ab illo querebat inuestigare pmeruit. Rabi (inquit) scimus qꝛ a deo venisti magister. Nemo enim potest hec signa facere q̃ tu facis: nisi fuerit deus cum eo. ℟.

Tibi laus tibi gloria: tibi gratiarũ actio. 7
In secula sempiterna o beata trinitas. ℣. Et benedictum nomen gloie tue sanctum et laudabile et supereraltatũ. In. ¶ ff. viij.

ADeo igit iesum venisse ad magisterium celeste mundo adhibendum confessus est: deum cum illo fuisse miraculis pꝛodentibus intellexit: necdum tamẽ ipsum deum esse cognouit. Sed quia quem magistrum nouerat veritatis studio docendus adijt/merito ad agnitionem diuinitatis eius perfecte doctus subijt: merito vtriusq; natiuitatis ei⁹ diuine scilicet ex humane: sed ex passiõis atq; ascẽsionis ipsius archana percepit: necnõ etiam modum secunde regeneratiõis ex ingessum regni celestis aliaq; plura doctrine euangelice sacramenta dño reuelante didicit. ℟.

Benedicamus patrem ex filium cum sancto spiritu: laudemus et supereraltemus 8
eum. In secula. ℣ Benedictus es dñe i firmamento celi: et laudabilis et glorioſus. In. Gloria. In. Lectio. ix.

RElspõdit etenim iesus ex dixit ei. Amen amẽ dico tibi: nisi quis natus fuerit denuo: non potest videre regnum dei. Que sententia tanto apertius cunctis fidelibus lucet. q̃to constat qꝛ sine huius luce fideles esse nequeunt. Quis etenim sine lauacro regenerationis remissionem peccatorum consequi: ex regnum valet intrare celoꝛum? Sed nichodemus qui nocte venit ad iesum necdum lucis mysteria capere nouerat. Nã ex nox iqua venit: ipsam eius qua pꝛemebat ignorantiam designat. Necdũ eni coꝛ nu-

mero sociatus erat: quibus ait aplʒs. Fuistis aliqñ tenebrę: nūc autem lux i dño/sed inter eos potius remanebat: quibus loquitur esayas. Surge illuminare hierusalem quia venit lumē tuū: ⁊ gloria domini super te orta est: Tu autem domine. ℟.

Summe trinitati simplici deo vna diuinitas equalis gloria coeterna maiestas patri prolicq; sanctoq; flamini. Qui totum subdit suis orbem legibus. ℣. Prestet nobis gratiā deitas beata patris ac nati pariterq; spiritus almi. Qui totum. Gloria. Qui. Ante lau. ℣. Benedictus es domine in firmamento celi. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in secula. In lauᵭ. ān.

O Beata ⁊ benedicta ⁊ gloriosa trinitas pater ⁊ filius ⁊ spiritussanctus ℔s. Dominus regnauit, fo. vj. ℣. Tibi laus tibi gloria: tibi gratiarū actio. ān. O beata benedicta gloriosa trinitas: pater filius spiritussanctus, ℔s. Jubilate. fo. vij. ℣. Miserere miserere miserere nobis, ān. O vera summa sempiterna trinitas: pater et filius et spiritussanctus. ℔s. Deus deus meus. fo. vij. ℣. Tibi laus tibi gloria: tibi gratiarum actio, ā. O vera summa sempiterna trinitas pater filiʒ spiritussanctus. ℔s Benedicite. fol. vij ℣. Miserere miserere miserere nobis. ān. Te iure laudant te adorant te glorificāt: omnes creature tue o beata trinitas. ℔s. Laudate. fo. vij. ℣. Tibi laus tibi gloria tibi gratiarum actio. Capitulum.

Ad romanos. 11. O Altitudo diuitiarum sapientie ⁊ scientie dei: q̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius ⁊ inuestigabiles vie eius: qm̄ ex ipso ⁊ per ipsum et in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula seculorum amen. Deo gratias. ℣ʸ.

O Pater sancte mitis atq; pie o iesu xp̄e fili venerande paraclyte q̄ spiritus o alme deus eterne.

Trinitas sancta vnitasq; firma deitas vera bonitas immensa/lux angelorum salus orphanorū spesq; cūctorū

Seruiunt tibi cuncta que creasti: te tue cuncte laudant creature nos quoq; tibi psallim⁹ deuoti tu nos exaudi.

Gloria tibi oipotens deus trinus et vnus magn⁹ ⁊ excelsus: te decet hymnus honor laus ⁊ decus nunc ⁊ in euū Amen. ℣. Sit nomen domini benedictum. ℟ Ex hoc nunc. ān. Benedicta sit creatrix et gubernatrix omnium sancta et indiuidua trinitas: ⁊ nunc ⁊ semper et per infinita seculorum secula. ℔s. Benedict⁹ Oratio. Omnipotens sempiter. deus qui dedisti. Ad. j. ān O beata et benedicta. j. de lauᵭ. ℔s. Deus in nomine. fo. ir. ℔s. Beati immaculati. ℔s. Retribue. ℔s. Quicunq; Hec precedens ān. scilicet prima ān. super lauᵭ. dicitur per totam ebd̄. super omnes psal. ad primam quando de trinitate fit seruitium. Cum vero fit seruitiū de aliquo sancto per octa. vsq; ad dñicam: siue chorus regit. siue non: tunc dicitur eadem ān. super psal Quicunq;. ℟. Jesu christe, cum alla. ℣ Qui sedes. ℂ Ad iij. ⁊ ad alias horas: omnes āe. absq; ℣. dicūtur ān. O beata benedicta. j. de lauᵭ. ℔s. Legem pone. fol. rij. Cōm. O altitudo diuitiarum. ℟. Benedicamus patrem et filium cum sancto spiritu. Alla alla. ℣. Laudemus et superexaltemus eum in secula. Alla. ℣. Benedictus es domine. ℟. Et laudabilis sine alla. Oratio. vtℨ. ℂ Ad. vj. ān. O vera summa. iij. de lauᵭ. ℔s. Defecit, fo. riij. Cō.

1. Johannis. 5. Tres sūt qui testimonium dāt in celo: pater ⁊ verbum ⁊ spiritussanctus ⁊ hi tres vnum sunt. ℟. Benedictus es domine in firmamento celi. Alla alla. ℣ Et laudabilis ⁊ glorioſus in secula. Alla. Benedictus es. ℣. Verbo domini. Oratio. vtℨ. ℂ Ad. ir. ān. Te iure, ℔s. Mirabilia testi. fo. riij. Cōm.

Epht. 4 Unus dominus vna fides vnū baptisma vnus deus et pater omnium: qui super omnes ⁊ per omnia ⁊ in omnibus nobis qui est benedictus in secula. ℟.

Verbo dñi celi firmati sunt. Alla alla. ℣. Et spiritu oris eius omnis virtus eorum. Alla. ℣ Sit nomen domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc. sine alla. Oꝝ. vtℨ ℂ Ad. ij. vsℨ ā. O btāq; bñdicta. j. de lau.

ps. Dixit dñs. fo. xl. ꝫ ceteri. pi. dominicales. Capꝝm. O altitudo di. ℣. Benedicam⁹ patrem. hyꝫ. Adesto sancta trinitas. ỽ Benedicamus patrem ꝫ filiũ cũ sancto spiritu. ãn. Te deum patrem ingenitum te filium vnigenitum te spiritum sanctum paraclytum sanctam et indiuiduam trinitatem toto corde et ore cõfitemur laudamus atq; benedicimus: tibi gloria in secula. ps. Magñi. Oratio. vtꝫ Quodcũq; festũ in hac die ꝫtigerit/dif ferat i crastinũ si vacauerit a festo. ix. lec. licet festũ loci vel dedicatõis ecclie fuer. ꝫ tũc erunt vespere de festo: ꝫ solemnis mẽo. de trinitate. Si vero festum sancti augustini hac die contigerit: differatur in crastinum ꝫ ad. ij. vs de sancta trinitate fiat solemnis memo. de sancto augustino. Ad has vs. non solet fieri memo. de fest. iij. lec. sine regimine chori in crastino cõtingẽte: nisi festum. ix. lec. ei coniunctũ fuerit. tunc de vtriq; fiet solem. memo. Per tres dies sequẽtes fiet seruitium de trinitate sine regimie chori vsq; ad festiuitatem corporis xpi: nisi aliqd festum intercurrat siue. ix. lect. siue. iij. vel comme. beate marie siue sancti loci fuerit facienda. Et quãdo de trinitate agitur ad matut. inuita. hym. ãe. ꝫ pi. sicut i prima die. ỽ. ꝫ ℟ia. scdm ordinẽ nocturnoꝝ. ꝫ tres lec. dñr. Lec. j.

QOnfitemur ꝫ credimus sanctã atq; ineffabilem trinitatem: patrem ꝫ filium ꝫ spiritũsanctum vnũ deum naturaliter esse vnius substantie/ vnius nature: vniusq; maiestatis atq; virtutis. Et patrem quidẽ nõ genitum nõ creatum sed ingenitum profitemur. Ipse enim a nullo originem duxit: ex quo ꝫ filiꝰ natiuitatẽ ꝫ spiritussanctus processionem accepit Fons igitur ꝫ ipse origo est totius diuinitatis. Lectio. ij.

Ipse quoq; pater essentia quidẽ ineffabilis substãtie sue filium ineffabiliter genuit: nec tamen aliud q̃ qđ ipse est. Genuit deus deũ: lux lucem. Ab ipso ergo est omnis paternitas in celo ꝫ in terra. Filium quoq; de substantia patris sine initio ante secula natum: nec tamen factum esse fatemur: quia nec pater sine filio: nec filiꝰ aliquando extitit sine patre. Et tamẽ nõ sicut filius de patre ita pater de filio: quia non pater a filio: sed filius a patre generationẽ accepit. Tu. lc. iij.

HIlius ergo deꝰ de patre: pater autem deus sed non de filio Ille autem filius patris: et deꝰ de patre. Equalis tamẽ per omnia filiꝰ patri: quia nec nasci cepit aliquando nec desijt. Hic etiam vnius cum patre substantie creditur. Propter qđ et omousyon patri dicitur: hoc est eiusdem cũ patre substantie. Omo enim grece vnũ vsia substãtia dicitur: quod vtrũq; cõiunctũ sonat vna substantia. Nec enim de nichilo neq; de aliqua alia substantia: sed de patris vtero: id est de substãtia eius idem filius genitus vel natus esse credendus est. Tu autem. ps. Te deum. Ante laud. ỽ Bñdictus es dñe. Iste. v. dicatur quotidie ante laud. per ebdo. qñ de trinitate agit nisi tũ d; añ lec. tũc eni dicat ỽ. Verbo dñi celi fir. añ laud. In lau. quotidie d; hec sola ãn. O beata et benedicta. ps. Dñs regñ. cp. hyꝫ. ỽ. sicut in die sup psal. Bñdictus et Magñ. dñr añe. suo ordine q super psal. ad primas vel. dicebãtur Qñ vo fit seruit. de aliquo festo in his tribꝰ diebus tũc dñr ad memo. de trinitate. ãe de nocturnis suo ordine: due tñ memorie fiant per hanc ebdo. scilicet de sancta maria et de omnibus sanctis cum ãn. ỽ. et oratione sicut inferius patebit: videlicet in. ij. feria post Deus oim Ad. j. ꝫ ad alias horas: oia fiant sicut in prima die: preter cpm. ꝫ oco ad primã: scilicet In hac hora. Ita tamẽ q̃ cantus sup hym. dñr sicut in fes. ir. sc. nisi i hym. Jam lucis. ꝫc. Ad vel. sup psal. ãn. O beata et benedicta pi. feriales. Et dñr. pi. feriat. quotidie p ebd. qñ de trinitate agit. Cp. hyꝫ. ꝫ vsi. sicut in die: et etiam ỽ. Comple. vo dicat sicut in crastino. oct. epy. sup; adir. iij.

In festo corporis christi.

ctum est: nisi vbi festum loci fuerit vt dedicatio ecclesie tantum. quia tunc erunt octt. cum regimine chori. Cum vero fit seruitium de aliquo sancto infra octa. tunc dicantur ad omnes horas Via. et versiculi sine Alleluya.

In festo corporis xpi festum maius dupler. Ad primas vesperas. ān.

Sacerdos in eternum christus dominus scōm ordinem melchisedech panem ⁊ vinum obtulit. ℣. Dixit dñs. ℟. Miserator dñs escam dedit timētibus se in memoriam suorum mirabiliū. ps. Confitebor. ℟. Calicem salutaris accipiam et sacrificabo hostiā laudis. ℣. Credidi. ℟. ān. Sicut novelle oliuarum ecclesie filii sunt in circuitu mense dñi. ℣. Beati omnes. ℟. ān. Qui pacē ponit fines ecclesie frumēti adipe satiat nos dominus. ℣. Lauda hierusalem. ℟. Capitulum.

1. Cor. 11

Dominꝰ ihesus in qua nocte tradebatur accepit panem: ⁊ gratias agēs fregit ⁊ dixit: accipite ⁊ māducate: hoc est corpus meum quod p vobis tradetur. ℣: Homo quidam fecit cenam magnam et misit seruum suum hora cene dicere inuitatis vt venirent. Quia parata sunt omnia ℣. Venite comedite panem meum: et bibite vinum quod miscui vobis. Quia. Gloria. Quia. Hymnus.

Sacris solemnijs iūcta sint gaudia ⁊ ex precordijs sonent preconia recedant vetera noua sint omnia corda voces ⁊ opera.

Noctis recolit cena nouissima qua xps creditur agnum ⁊ azima dedisse fratribus iuxta legitima priscis indulta patribus.

Post agnū typicum expletis epulis corpus dñicū datum discipulis sic totum omnibus q totum singulis eius fatemur manibus.

Dedit fragilibus corporis ferculū: dedit ⁊ tristibus sanguinis poculum/ dicens accipite quod trado vasculum omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit: cuius officium cōmitti voluit solis presbyteris quibus sic cōgruit vt sumant et dent ceteris.

Panis angelicus fit panis hominū: dat panis celicus figuris terminum: o res mirabilis manducat dñm pauper seruus ⁊ humilis.

Te trina deitas vnaq; poscimus sic tut nos visitas sic te recolimus p tuas semitas duc nos quo tendimus ad lucem quam inhabitas. Amen. ℣. Panem de celo prestitisti eis. ℟. Omne delectamentum in se habentem. ān. O q̄ suauis est domine spiritus tuus qui vt dulcedinem tuam in filios demonstrares pane suauissimo de celo prestito esurientes replēs bonis fastidiosos diuites dimittēs inanes ℣. Magnificat. Oratio.

Deus qui nobis sub sacramento mirabili passionis tue memoriam reliquisti/ tribue quesumus ita nos corporis ⁊ sanguinis tui sacra mysteria venerari/ vt redemptionis tue fructum in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis ⁊ regnas. Nulla fiat memo. in audientia: nisi aliquod duplex festum in hac. iij. feria celebratum fuerit: ⁊ nisi octa. sancte trinitatis fiāt cum regimine chori. Ad comple. oia fiant sicut in festo sancte trinitatis. ita tñ q̄ in fine hym. dicet ℣.

Gloria tibi dñe q̄ natus es de virgine
Hic etiā versus dicit in fine oim hym.
eiusdem metri quotidie per oc. q̄ñ fit
seruitium de corpore xp̄i: nisi in hym.
Verbū supernū. ad lau. huius festi. Ad
mat. inuit. Christum regem adoremus
dominantem gentibus: Qui se manducā
tib⁹ dat spūs pinguedinē. ℟s. Venite hy⁹

PAnge lingua glorioſi corporis
mysteriū sanguinisq; pretioſi
quem in mundi pretiū fructus vētris
generosi rex effudit gentium.

NObis datus nobis natus ex intacta
virgine ⁊ in mundo conuersatus spar
so verbi semine sui moras incolatus
miro clausit ordine.

In supreme nocte cene recūbens cū
fratribus: obseruata lege plene cibis
in legalibus: cibum turbe duodene se
dat suis manibus.

Verbū caro panem verū verbo car-
nem efficit fitq; sanguis xp̄i merū ⁊ si
sensus deficit: ad firmandū cor sincе-
rum sola fides sufficit.

Tantū ergo sacramētū veneremur
cernui ⁊ antiquū documentū nouo ce
dat ritui: prestet fides supplemētum
sensuum defectui.

Genitori genitoq; laus et iubilatio:
salus honor virt⁹ quoq; sit ⁊ bñdictio
procedenti ab vtroq; compar sit lau-
datio. Amen. In primo noctur. ān.

HRuctum salutiferū gustādum de-
dit dominus mortis sue tempore.
℟s. Beatus vir ſo. ij. ān. A fructu fru
menti ⁊ vini multiplicati fideles i pace chri
sti requiescunt. ℟s. Cum invocarē. ſo. ij
ān. Communione calicis quo deus ipse
sumitur: non vitulorū sanguine cōgrega-
uit nos dñs. ℟s. Conserua me dñe. fol.
iiij. v. Panem celi dedit eis. ℣. Panē an-
gelorū manducauit homo. Lectio. j.

IMmensa diuine largi
tatis beneficia exhibi-
ta populo christiano:
inestimabilem ei cōfe-
rūt dignitatem. Neq;
eni est aut fuit aliquan
do tam grandis natio: q̄ habeat deos
appropinquantes sibi sicut adest no-
bis deus noster. Unigenit⁹ siquidem
dei filius sue diuinitatis volens nos
esse participes: nostrā naturā assum-
psit: vt homines deos faceret fact⁹ ho
mo. Et hoc insup q̄d de nostro assum-
psit: totum nobis contulit ad salutē.
Corpus namq; suum pro nostra recō-
ciliatione in ara crucis hostiam obtu
lit deo patri: sanguinem suum fudit i
pretium simul ⁊ lauacrum: vt redem
pti a miserabili seruitute a peccatis
omnibus mundaremur. Et vt tanti
beneficij iugis in nobis maneret me-
moria corpus suum in cibū ⁊ sangui-
nem suum in potū sub specie panis et
vini sumendū fidelibus dereliqt. E.

Immolabit hedum multitudo filiorum
israel ad vesperam pasche. Et edēt carnes
⁊ azimos panes. ℣. Pascha nostrū immo
latus est christus: itaq; epulemur i azimis
sinceritatis ⁊ veritatis. Et. Lectio. ij.

OPretioſum ⁊ admirandū conui
uium salutiferū. ⁊ omni suaui-
tate repletū. Quid eni hoc conuiuio p̄
tiosius esse potest: in quo non carnes
vitulorum ⁊ hyrcorum vt olim i lege:
sed nobis rps sumendus proponit ve
rus deus? Quid hoc sacramento mi-
rabilius? In ipso namq; panis ⁊ vinū
in corpus xp̄i ⁊ sanguinem substātia-
liter conuertuntur. Ideoq; rps deus
⁊ homo perfectus: sub modici panis
specie continetur. Manducatur itaq;
a fidelibus: sed dentibus minime lace
ratur. Quinimmo diuiso sacramen-
to: integer sub qualibet diuisiōis par
ticula perseuerat. Accidētia etiam si-
ne subiecto in eodem consistunt: vt fi-
des locum habeat dum visibile inuisi
biliter sumit sub aliena specie occulta
tum: ⁊ sensus a deceptione immunes
reddantur: qui de accidentib⁹ iudicāt
sibi notis. Tu autem. ℟.

Comedetis carnes et saturamini panib⁹
Iste est panis quē dedit nobis dñs ad ve-
scendum. ℣. Non moyses dedit vobis pa
nem de celo: sed pater meus dat vobis pa-
nem de celo verum. Iste. Lectio. iij.

Nullum etiam sacramētum est isto salubrius: quo purgantur peccata virtutes augentur: ⁊ mentes oim spūalium carismatum abundātia impinguant. Panem ergo celestē spūaliter manducate. innocētiam ad altare apportate/ peccata ⁊ si sint quotidiana et non sint mortifera/ securi accedite. Vinificans enim panis est non venenum. Offert in ecclesia p vivis ⁊ mortuis: vt omnib⁹ prolit qđ est pro salute oim institutū. Suauitatē deniq; huius sacramenti nullus exprimere potest: per qđ spūalis dulcedo i suo fonte gustatur: ⁊ recolitur memoria illi⁹ quam in sua passione xps mōstrauit excellentissime caritatis. Tu autem domine. ℟.

3 Respexit helyas ad caput suū subcinericiū panē: qui surgens comedit ⁊ bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vsq; ad montem dei. ℣. Si quis māducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et ambu. Glia. Ad montem. ℭ In. ij. noctur. ān. Memor sit dns sacrificii nostri: ⁊ holocaustum nostrū pingue fiat. ℔. Exaudiat te. fol. vj. ān. Paratur nobis mensa dñi aduersus oēs qui tribulant nos. ℔. Dns regit me. fo. viij. ān. In voce exultationis resonent epulantes in mensa dñi. ℔. Quēadmodum. fo. xx. b. Cibauit eos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra melle saturauit eos. Lectio. iiij.

Unde vt artius huius caritatis immensitas cordibus infigeretur fideliū. in vltima cena qñ pascha cū discipulis suis celebrato: transiturus erat de hoc mūdo ad patrem: hoc sacramentū instituit: tanq; passionis sue memoriale perenne/ figurarū veterum impletiuū. miraculor ab ipso factor maximū: ⁊ de sua contristatis absentia solatiū singulare. Conuenit itaq; deuotioni fideliū solēniter recolere institutionem tam salutiferi tāq; mirabilis sacramenti: vt ineffabilem modū diuine presentie in sacramento visibili veneremur: ⁊ laudetur dei potentia que in sacramento eodē tot mirabilia operatur: necnon ⁊ de tam salubris tanq; suauis sacramenti institutione deo referantur debite gratiarum actiones. ℟.

4 Panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita litigabant ergo iudei dicētes. Quomodo potest hic nobis dare carnē suā ad manducandum. ℣. Locutus est pplus contra dñm: aia nostra nauseat super cibo isto leuissimo. Quomodo. Lectio. v.

Uerum ⁊ si in die cene dñi qñ sacramentū predictū noscitur institutū/ inter missarū solēnia de institutione ipsius specialis mētio habeatur: totum tamen residuum eiusdem diei officium. ad xpi passionem pertinet: circa cuius venerationē ecclesia illo tempore occupatur. Unde vt integre celebritatis officio institutionem tanti sacramēti solemniter recoleret plebs fidelis. romanus pontifex vrbanus quartus/ hui⁹ sacramenti deuotione affectus: pie statuit prefate institutionis memoriā prorima feria quita post octauas penthecostes a cūctis fidelibus celebrari: vt qui per totum anni circulū hoc sacramento vtimur ad salutem: eius institutionē illo specialiter tempore recolam⁹: quo spūs sanctus discipulorū corda edocuit ad plene cognoscenda huius mysteria sacramenti. Nam ⁊ in eodem tempore cepit hoc sacramentū a fidelibus frequētari. Legit enim in actib⁹ apostolorum q erant perseuerantes ī doctrina apostolorum ⁊ cōicatione fractionis panis ⁊ orationibus: statim post spūssancti missionem. Tu aūt. ℟.

5 Cenātibus illis accepit ihesus panē et benedixit ac fregit deditq; discipulis suis ⁊ ait Accipite et māducate hoc est corpus meū. ℣. Dixerūt viri tabernaculi mei. quis det de carnib⁹ eius vt saturemur Acci. ℣. ij.

Ut autem predicta quita feria et per octauas sequentes eiusdem salutaris institutionis honorificentius agatur memoria ⁊ solemnitas de hoc celebrior habeatur: loco distributionū materialiū q in ecclesijs

cathedralib⁹ largiunt existentib⁹ canonicis horis nocturnis pariterq; diurnis: prefatus roman⁹ pontifex eis q̄ huiusmodi horis in hac solemnitate personaliter in ecclesijs interessent stipendia spūalia apostolica largitione concessit: quatenus per hoc fideles ad tanti festi celebritatem auidius et copiosi⁹ conuenirent. Unde omnib⁹ vere penitentibus ⁊ confessis qui matutinali officio hui⁹ festi p̄lentialiter in ecclesia vbi celebrē interessent: cētum dies. Qui vero misse totidem. Illis autem qui interessent primis ist⁹ festi vesperis: similiter centū. Qui vero sc̄dis vesperis: totidem. Eisq; quoq; qui prime/tertie/sexte/none/et cōpletorij adessent officijs p qualibet ipsarum horarum quadraginta. Illis vero qui per ipsi⁹ festi octauas in matutinalibus/vespertinis/misse ac predictarum horarū officijs p̄lentes extiterint: singulis diebus ipsarum octauarum centum dierum indulgētiam misericorditer tribuit perpetuis temporibus duraturam. Tu autem. ℟.

6 Accepit ihesus calicem postq̄ cenauit dicens. hic calix nouum testamentum est in meo sanguine. Hoc facite in meam cōmemorationem. ℣. Memoria memor ero et tabescet in me aia mea. Hoc. Gloria. Hoc ſa. ℭ In. iij. noctur. ān. Introibo ad altare dei sumā christum qui renouat iuuentutem meam. ℣s. Judica me deus ⁊ discerne. ℣o. xx. ān. ℭ ibauit nos dñs ex adipe frumēti et de petra melle saturauit nos ℣s. Exultate deo ℣o. xxxj. ā. ℭ r altari tuo dñe christū sumim⁹: in quē cor et caro nostra exultant. ℣s. Quam dilecta. ℣ol. xxxj. ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinum letificet cor hominis. Euāge.

Secundum Johannem. vj.

Joh. 6. In illo tempore. Dixit Jesus discipulis suis ⁊ turbis iudeorum Caro mea vere est cib⁹: ⁊ sanguis me⁹ vere est potus. Et reliqua.

Sermo ex commentario beati augustini episcopi.

Q̄ vero cibo ⁊ potu id appetant homines vt non esuriant neq; sitiāt: hoc veraciter non p̄stat nisi ipse cibus ⁊ potus qui eos a quibus sumit immortales facit ⁊ incorruptibiles: idest societas ipsa sanctorū vbi pax erit vera ⁊ vnitas plena atq; perfecta. Propterea quippe sicut etiam ante nos hoc intellexerūt homines dei: dñs noster iesus xp̄s corpus ⁊ sanguinem suum in eis reb⁹ commendauit q̄ ad aliq̄d vnū redigunt. Ex multis nāq; granis vn⁹ panis conficitur: ⁊ ex multis racemis vinum confluit. ℟.

Q ui mādu cat meā carnē et bibit meum 7
sanguinem. In me manet et ego in illo. ℣
Non est alia natio tam grādis que habeat deos appropinquantes sibi sicut deus noster adest nobis. In. Lectio. vij.

Deniq; iam exponit quomodo id fiat q̄d loquitur: ⁊ q̄d sit mādu care corpus eius ⁊ sanguinem bibere. Qui manducat meam carnem ⁊ bibit meū sanguinem: i me manet ⁊ ego in eo. Hoc est manducare illam escam ⁊ illum bibere potū. in xp̄o manere et illū manentem in se habere. Ac p hoc q̄ non manet in xp̄o ⁊ in quo non manet xp̄s: procul dubio non manducat spūaliter eius carnem: licet carnaliter ⁊ visibiliter premat dentib⁹ sacramenta corporis et sanguinis xp̄i: sed magis tante rei sacramentū ad iudicium sibi manducat et bibit: q̄ immūdus p̄sumit ad xp̄i accedere sacramenta. Quia alij digne non sumūt: nisi q̄ mūdi sunt. De quib⁹ dict. Beati mūdo corde: qm̄ ipsi deū videbunt. ℟.

M isit me pater viuens et ego viuo propter patrem. Et qui manducat me viuit propter me. ℣. Cibauit eū dñs pane vite et intellectus. Et qui. Lectio. ix.

Sicut misit me (inquit) viuens pater / ⁊ ego viuo propter patrem. Et qui manducat me ⁊ ipse viuet propter me. Non enim filius participatiōe patris fit melior qui est natus coequalis/sicut participatione filij per vnitatem corporis ⁊ sanguinis quā illa manducatio potatioq; signi-

ficat:efficit nos meliores. Viuim⁹ ergo propter xpm nos manducātes eū: idest ipsum accipientes vitā eternam quam non habem⁹ ex nobis accipim⁹ Vinit autem ipe propter patrem missus ab eo: qi semetipsum exinaniuit: factus obediens vsq; ad lignū crucis. Sicut misit me viuēs pater: & ego viuo propter patrem. Et qui māducat me: & ipse viuet propter me. Ac si diceret. Ut ego viuo propter patrem/idest vt ad illum tanq; ad maiorem referā vitam meam: exinanitio mea fecit in quā me misit. Ut aūt quisq; viuat propter me:participatio facit qua manducat me. Tu autem. ℟.

Unus panis & vnū corpus multi sum⁹. Omnes qui de vno pane. Et de vno calice participamus. ℣. Parasti in dulcedine tua pauperi deus qui habitare facis vnanimes in domo. Dēs. Gloria. Et. Ante laudes. ℣. Panem de celo prestitisti eis. ℟. Omne delectamentum in se habētem. ℣. In laud. ān.

Sapiētia edificauit sibi domum: miscuit vinum & posuit mensam alla ps. Dns regna.fol.vj.ā. Angelorum esca nutriuisti pplm tuū: & panē de celo prestitisti illis alla ps. Jubilate.fo.vij.ān. Pinguis est panis christi prebēs delicias regib⁹ alla alla alla ps. Deus de⁹ me⁹. fo.vij.ān. Sacerdotes sancti incensum & panes offerunt deo alla.ps. Benedicite.fo.vij.ān. Vincenti dabo manna absconditum & nomen nouū alla.ps. Laudate.fo.vij. Cpm. Dominus iesus in qua nocte tradebatur. Hymnus.

Verbū supernū prodiēs nec patris linquens dexterā: ad op⁹ suū exiens venit ad vite vesperam.

In mortem a discipulo suis tradendus emulis prius in vite ferculo se tradidit discipulis.

Q. nib⁹ sub bina specie carnē dedit et sanguinem: vt duplicis substantie totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium: conuescēs in edulium/ se moriens in preciū/ se regnans dat in premium.

O salutaris hostia que celi pādis hostium: bella premūt hostilia da robur fer auxilium.

Vni trinoq; dño sit sempiterna gloria: qui vitam sine termino nobis donet in patria. Amen. ℣. Posuit fines tuos pacē. ℟. Et adipe frumenti satiat te ān. Ego sum panis viuus qui de celo descēdi: si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum alla.ps. Benedictus. Oratio. Deus qui nobis. Ad.j.ā. Sapientia.j.de laud.ps. Deus in nomie. fol.ix.ā. O beata & bñdicta.vtš ad lau. in festo sancte trinitatis.ps. Quicūq; fo.x. ℟. Jesu christe cum alla. ℣. Qui de virgine. Ad.iij.ā. Angelorū.ij. de lau. ps. Legem pone.fo.xij. Cpm. Dns ihesus in qua nocte. ℟. Panē celi dedit eis. Alla alla. ℣. Panem angelorum manducauit homo. Alla. Gloria. Panem celi. ℣ Cibauit eos ex adipe frumenti. Oco. vtš Ad.vj.ān. Pinguis est pa.ij. de lau. ps. Defecit. fo.xij. Capitulum.

Quotienscūq; māducabitis panem hunc & calicē bibetis: mortē dni annunciabitis donec veniat. ℟ Cibauit eos ex adipe frumēti. Alla alla ℣. Et de petra melle saturauit eos. Alla. Gloria. Cibauit. ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinum. Ad.ix.ān. Vincenti. v.de lau.ps. Mirabilia. Capitulum 1.Cor.11

Quicūq; manducauerit panem & biberit calicem dñi indigne: reus erit corporis & sanguinis dñi. ℟. Educas panem de terra. Alla alla. ℣. Et vinum letificet cor hois. Alla. Gloria. Educas. ℣. Posuit fines tuos pacem. ℟: Et adipe frumenti satiat te. Oco. vtš. Ad ij. vš. ān. Sapientia Psalmi feriales: nisi vbi fiunt oc. cum regimine chori: tunc enim dicunt.pi.sicut ad primas vš. cum precedenta. ān. Sapientia. vt inferius patet: vbi fiet cum regimi. chori infra octa. Cpm. Dns ihesus in qua. ℟. Reperit. hy⁹. Verbum supernum vbi fiant cū regimine chori. hy⁹. Sacris solēnijs. ℣. Posuit fines tuos pacē. ān. O sacrum conuiuium in quo christus sumitur: recolitur memoria passionis eius 1.Cor.11

mens impletur gratia et future glorie nobis pignus datur alla. ps. Magñ. oro. **Deus qui nobis.** Si vero festum sancti aldelmi in hoc festo contigerit: differatur in sabbatū subsequens: ⁊ tūc carebit vtrisq; vesperis propter festū precedens: ⁊ propter proprietatem ℟. **Deum time** subsequentē: ⁊ tunc fiet cō memoratio beate marie in .ij. fe. precedente. Si vero festum sancti barnabe apli in festo corporis xpi euenerit: differatur in crastinū. ⁊ ad .ij. vs̄. que erunt de corpore xpi: fiat solēnis mēo. de sancto barnaba: ⁊ tunc ad mat. de sctō barnaba: fiant tres medie. lec. de marty. cum memo. de eisdē sctis. Per totas oc. fiat seruitū de corpore xpi sine regimine chori / nisi aliqđ festū intercurrat: ⁊ nisi in dñica qñ hystoria **Deus omnium** incipiat: vel cōmemo. beate marie tacienda fuerit. In sabbato fiat plenum seruitū de sctā maria nisi aliqđ festum .ix. lec. impediat: vel festum sanctor̄ iohannis ⁊ pauli / ⁊ nisi vbi fiunt octa. cum regi. chori. Et si aliqđ festum intercurrat: idem mod⁹ seruetur p oia hic sicut infra octa. sctē trinitatis. ita q̄ primo fiat memo. de corpore xpi: deide de trinitate. Quod cunq; festū .ix. lec. hac die cōtigerit: sci licet in festo corporis xpi: differat vsq; in crastinū vel vlteri⁹ si necesse fuerit. vt scilicet qñ in crastinū huius diei sequatur aliqđ festū .ix. lec. vel festū sancti albani vt vesperas habeat differatur in crastinū sctōr̄ iohannis ⁊ pauli. Si hoc fest. corporis xpi in die natiuitatis sancti iohannis baptiste forte contigē. festum sci iohannis differatur in crastinū: ⁊ ad .ij. vs̄. que erūt de corpore xpi: fiat solē. memo. de sancto iohā. Deinde eat p̄cess. ad altare sancti iohanis si habeatur: cantando ℟. **Inter natos.** ⁊ cetera sicut in festo eiusdem expleant. ⁊ tunc ad .ij. vs̄. de sctō iohanne fiat solē. memo. de festo sanctorum iohannis ⁊ pauli. ⁊ tunc nihil fiat de corpore xpi per oc. preter mēo. ⁊ medie lec. in dñica de corpore xpi: vsq; ad octauam diē. ⁊ tunc fiat totū seruitium de corpore xpi: ⁊ solē. memo. ⁊ medie lec. de oc. sancti iohānis bapti. cum missa in capto ⁊ ad .j. vs̄. q̄ erunt de corpore xpi: fiat solē. memo. de apostolis: videlicet in die cōmemorationis sancti pauli: tū ān. v. ⁊ oratione sicut ad .ij. vs̄ eiusdem: ⁊ postea fiat solen. memo. de oc. sctī iohānis baptiste. Si vero fe. sancti albani marty. in festo corporis xpi euenerit differat festum sancti albani in crastinū. ⁊ ad .ij. vs̄. q̄ erunt de corpore xpi: fiat solē. memo. de sancto albano ⁊ de sancta ethelbreda virgine: ⁊ tūc ad mat. de sancto albano fiant medie lec. de sctā ethelbreda virgine. Missa vero de sctō albano post tertiam dicat: ⁊ missa de vigilia post. vj. vt raq; ad principale altare: ⁊ tūc dr̄ memo. de sancta ethelbreda ad missam de sancto albano: ⁊ tunc ad .j. vs̄. de sancto iohāne fiat solē. memo. de sctō albano ⁊ de corpore xpi: si fiāt oc. cum regimine chori: licet festū loci fuerit festum sancti iohannis baptis. Tamen vbi non fit p̄cess. de sancto iohāne: tunc fiat p̄uatim memo. tātum de sancto albano: nisi oct. corporis xpi fiāt cum regimi. chori. Cū vero in vigi. natiuitatis sancti iohānis baptiste hoc predictum festum corporis xpi forte contigerit: ibidē celebret ⁊ tunc nihil fiat de sancta ethelbreda: nisi memo. tantum sub silētio. Missa vero de corpore xpi dicit post tertiam. Et post missam de festo dr̄ missa de vigi. scilicet post. vj. i choro ad autēticū altare. cū nota et cū memo. de sancta ethelbreda si placuerit ad candē missam. Vespere tamen de corpe xpi: fiāt ⁊ solē. memo. de sctō iohāne baptista. ⁊ p̄cess. ad altare eiusdem si habeat fiat cum. ℟. **Inter natos.** cum d̄ Gl̄a et honore. ⁊ oro. **Scti iohannis baptiste.** Si festū sancti iohānis baptiste in solēnitate corporis xpi cōtigerit: festū sancti iohānis differatur in crastinū. licet festum loci fuerit: ⁊ tunc ad .j. vs̄ que erūt de sancto iohāne: fiat solem.

memo. de fe. corporis christi tantum. Et tūc in octa. corporis christi fiat solennis memo. de octa. sancti iohānis baptiste ad primas vel. ꝛ ad matu. et meḿ. lectiōes cū missa in capitulo de sancto iohanne baptista. ¶ Quotidie per octa. quādo agitur de corpore xpi Ad matu. Inuita. hy⁹. añe. ꝛ pi. sicut in prima die. vsi. ꝛ Via secundū ordinem nocturnorū cum tribus ꝛc. dicūtur. ¶ Feria sexta. Lectio prima.

HUius sacramēti figura precessit: quando māna pluit de⁹ patrib⁹ in deserto: q̄ quotidiano celi pascebant alimēto. Unde dictū est. Panē angelorū māducauit homo. Sed tamen illū panem qui māducauerūt oēs in deserto mortui sunt. Ista aūt esca quā accipitis: iste panis viuus q̄ de celo descendit: vite eterne substantiā ministrat. Et q̄cūq; hūc panē manducauerit non morietur ineternū: qa corp⁹ christi est. Cōsiderate vtrū nūc prestātior sit panis angelorū an caro christi: que vtiq; est corpus vite. Māna illud de celo: hoc super celū. Illud celi: hoc dñi celorū Illud corruptioni obnoxiū si in diem aliū obseruaretur hoc alienum ab oēi corruptione: qō q̄cūq; religiose gustauerit: corruptionē sentire non poterit. Illis aqua de petra fluxit tibi sanguis ex christo. Illos ad horā satiauit aqua: te sanguis diluit in eternū. Judeus bibit et sitit: tu aūt cum biberis sitire non poteris Et illud in vmbra: hoc in veritate. Si illud quod miraris vmbra est: quātū est illud cuius vmbrā miraris. Audi quia vmbra est: q̄ apud patres fcta est. Bibebant autem inquit de spiritali consequente eos petra. Petra autem erat xps. Sed nō in pluribus eorum complacitū est deo. Nā prostrati sunt in deserto. Tu autem. Lectio secūda

HEc autem facta sunt in figura nostri. Cognouisti potiora Potior enim est lux q̄ vmbra: veritas q̄ figura/corpus auctoris q̄ manna de celo. Forte dicis aliud video: quomodo tu michi asseris q̄ corpus christi accipiam. Et hoc nobis superest vt probemus. Quātis igitur vtimur exemplis vt probem⁹ hoc non esse quod natura formauit: sed quod benedictio cōsecrauit. Maiorēq; vim esse benedictiōis q̄ nature: quia natura etiā ipa benedictione mutatur Unde virgā tenebat moyses proiecitq; eā: et fcta est serpens. Rursus apprehendit caudā serpentis: ꝛ in virge naturā reuertit. Vides ergo prophetica gratia bis naturam mutatā esse: ꝛ serpentis et virge. Currebant egypti flumina puro meatu aquarum: subito de fontium venis sanguis cepit erumpere: et non erat potus in fluuijs. Rursus ad prophete preces cruor fluminū cessauit: aquarū natura remeauit. Circūclusus vndiq; erat populus hebreorum: hinc egyptijs vallatus/hinc mari cōclusus. Virgā leuauit moyses: separauit se aqua et in murorum speciem se cōgelauit: atq; inter vndas via pedestris apparuit. Lectio tertia.

IOrdanis retrorsum conuersus cōtra naturam: in sui fontis reuertitur exordium. Nonne claret naturam vel maritimorum fluctū vel cursus fluuialis esse mutatā? Sitiebat pop⁹ potum: tetigit moyses petram et aqua de petra fluxit. Nunqd non preter naturam operata est gratia: vt aquam euomeret petra quam non habebat natura? Marath fluu⁹ amarissimus erat: vt sitiēs populus bibere non posset. Misit moyses lignū in aquam et amaritudinem suā aquaq; natura deposuit: quā infusa subito gratia temperauit. Sub helyseo propheta vni ex filijs prophetarū excussum est ferrum de securi: et statim immersum est. Rogauit helyseū qui amiserat ferrum: immisit helyseus etiam lignum in aquam: et ferrū natauit. Vtiq; etiam hoc preter naturam factum cognouimus. Grauior est enim ferri species q̄ aquaq; liquor Aduertimus ergo maiorem esse gra

tiam ꝙ naturam: ⁊ adhuc tamen prophetice benedictiõis numeram⁹ gratiam. Quod si tantũ valuit humana benedictio vt naturam conuerteret: quid dicemus de ipsa consecratiõe diuina: vbi ipsa verba dñi ac saluatoris operantur? Nam sacramẽtum istud qđ accipimus: sermone xpi cõficitur. Quod si tantũ valuit sermo helye vt ignem de celo deponeret: nonne valebit xpi sermo vt species mutet elementorum? Tu autem. Ante lau. v. Panem de celo prestitisti eis. Iste versi. precedens dr quotidie ante lau. per oct. quãdo de octa. fit seruitium: siue oct. fiant cum regimine chori siue non. In lau. quotidie per oct. dicatur hec sola ãn. Sapientia. ps. Dns regnauit. Cpm. hym. ⁊ versi. sicut in prima die super psal. Benedictus. ⁊ Magn. dicantur ãe. suo ordine que ad primas vs. dicebantur super psal. cum repetitiõe earũdem si necesse fuerit. Cum vero fit seruitium de aliquo sancto vel de dominica infra oct. tũc ad memo. de corpore xpi dicãtur ãe. de nocturn. suo ordine: quibus dictis si necesse fuerit dicantur ãe. de lau. suo ordine: cum hoc vsi. Posuit fines tuos pacẽ. tam ad vs. ꝙ ad matu. Oratio. Deus qui nobis. Ad horas omnia fiant sicut in die more simplicis festi sine regimine chori. Ita tamen ꝙ in feriis infra octa. post dominicam ad primã sup psal. Quicunqz dicatur ãn. Gloria tibi trinitas. Ad vs ãn. Sapientia. Psal. feriales dicantur per oct. nisi octa. fiant cum regimine chori: quando de octa. fit seruitium. Cpm. Dns ielus qua nocte. Hyⁿ. Verbum supernum. ℣. Posuit fines tuos pacem. ℟ cetera vtš. Completorium dicatur sicut in feriis precedẽtibus infra oct. sancte trinitatis. Ita tamen ꝙ in fine hym. Te lucis. ꝛc. dicatur ℣. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. nisi vbi fiant oct. corporis xpi cum regi. chori: tunc enim dicitur cõple. sicut in die. ¶ Sabbato infra oc. corporis xpi. Lectio. j.

DEus totius mundi operibus legitis. Quia ipse dixit ⁊ facta sũt: ipse mandauit ⁊ creata sunt. Sermo igitur qui potuit ex nihilo facere qđ nõ erat: nõne potuit ea que sunt in id mutare quod non erat? Non est minus dare ꝙ mutare nouas creaturas rebus. Sed quid? Cuius argumentis vtimur: suis vtamur exemplis: incarnationis quoqz exemplo astruamus mysterij veritatem. Nunquid nature vsus pslenit: cum dñs ielus ex maria nasceretur? Si ordinem queritis viro mixta femina generare consueuerat. Liquet ergo ꝙ pter nature ordinem virgo generauit. Et hoc quod conficimus corpus ex virgine est. Quid hic queris nature ordinem in xpi corpore cum preter naturam sit ipse dominus ielus partus ex virgine? Vera vtiqz caro xpi q̃ crucifixa queqz sepulta est: vere ergo illius carnis sacramẽtum est. Ipse clamat dñs noster ielus Hoc est corpus meũ. Ante benedictionem verborum celestium alia species nominatur post consecrationem corpus xpi significat. Ipse dicit sanguinem suũ. Ante cõsecrationem aliud dicitur post cõsecrationem sanguis xpi nuncupatur. Tu dicis amen. Hoc est. verum est. Quod sermo sonat: affectus sentiat. Lectio. ij.

PAnis est in altari vsitatus ante verba sacramentorum: vbi accessit consecratio panis fit caro xpi Quomodo autẽ potest qui panis est esse corpus xpi? Consecratio igitur q̃ bus verbis: ⁊ cuius sermonibus est? Utiqz dñi ielu. Nam per reliqua omnia que dicuntur: laus deo offert oratione petitur pro populo pro regib⁹ ⁊ ceteris. Ubi autem sacramentum cõficitur: iam non suis sermonibus vtitur sacerdos sed sermonibus xpi. Ergo sermo xpi hoc conficit sacramentum. Quis sermo xpi? Hic nempe quo facta sunt omnia: celum terra ⁊ maria. Vides ergo ꝙ operatorius sit sermo xpi. Si ergo tãta vis est in sermo

ne domini nostri iesu christi vt recipiat esse qđ non erat: quãto magis operatorius est vt sint que erant: & in aliud conuertãtur. Et sic quod erat panis ante consecrationem: iam corpus xpi est post consecrationem: quia sermo xpi creaturam mutat: & sic ex pane fit corpus xpi. Et vinum cum aqua in calice mixtum fit sanguis: ꝛ consecratione verbi celestis. Lectio. iij.

SEd forte dicis. Speciẽ sanguinis non video: sed habet similitudinem. Sicut enim mortis similitudinem accepisti: ita etiam similitudinem sanguinis xpi bibis vt nullus horror sit cruoris. & precium tamen operetur redemptionis. Didicisti qz corpus xpi accipis: vis scire quia verbis celestibus consecratur. Accipe que sunt verba. Dicit sacerdos. Fac nobis inquit hanc oblationem benedictam ascriptam ratam rationabilẽ: & cetera. Omnia ista euangeliste sunt vsq; ad accipite siue corpꝰ siue sanguinem: inde sunt verba xpi. Accipite et bibite ex hoc omnes: hic est enim sanguis meus. Vide singula. Qui pridiẽ q̃ pateretur: accepit inquit in sanctis manibꝰ panem. Anteq̃ consecratur panis est: vbi autem verba xpi accesserunt: corpus xpi est. Deinde audi dicẽtem. Accipite & edite ex hoc oẽs hoc est corpus meum. Et ante verba xpi calix est vino & aqua plenꝰ. vbi autem verba xpi operata fuerint: ibi sanguis efficitur: qui plebem redemit. Vide ergo q̃ potens est sermo xpi: vniuersa conuertere. Deinde ipse iesus testificatur q̃ corpus & sanguinem suum accipiamus: de cuius fide & testificatione dubitare nõ debemus. Tu autem domine. ¶ Dominica infra octa. corporis christi. Lectio. j.

CHristus panis est: de quo q̃ manducat: viuit in eternũ. De quo ipsemet dixit. Et panis quem ego dabo: caro mea est pro mundi vita. Determinat quo modo sit panis non solum secundũ verbum quo viuũt omnia/ sed secõm carnem assumptam pro mundi vita. Humana enim caro que erat peccato mortua: carni mũde vnita/ incorporata/ vnum cũ illa effecta: viuit de spiritu eius: sicut viuit corpꝰ de spiritu suo. Qui vero non est de corpore xpi: non viuit de spiritu xpi. Corpus & sanguinem xpi dicimꝰ illud qđ ex fructibus terre acceptũ & precemystica consecratum recte sumimus ad salutem spiritualem: in memoriã dñice passionis. Quod cũ per manus hominis ad illam visibilem speciem perducatur: non sanctificatur vt sit tam magnum sacramentum: nisi operãte inuisibiliter spiritusancto/ cũ hec oia q̃ per corporales motus in illo opere fiunt: deus operetur. Lectio. ij.

HOc est sacramentũ pietatis & signum vnitatis: & vinculum caritatis. Qui vult viuere accedat & credat: incorporet hũc cibũ & potum: per hoc etiam intelligens societatem mẽbrorum mystici corporis ecclesie/ qđ erit in fine ipsiꝰ in predestinatis. Hoc est qđ dicimus/ qđ omnibus modis probare contendimus: sacrificiũ ecclesie duobus confici: duobꝰ constare. Visibili elementorũ specie: & inuisibili dñi iesu xpi carne & sanguine/ sacramento & re sacramẽti/ idest corpore christi. Sicut xpi persona constat & conficit ex deo & homine: cum ipse xps verꝰ sit deus & verus homo: qz omnis res illarum rerũ naturam & veritatem in se continet: ex quibꝰ conficitur. Conficitur aũt sacramentũ ecclesie duobꝰ: sacramento & re sacramenti. idest corpore xpi: est igit sacramentũ & res sacramenti: idest corpꝰ xpi caro eiꝰ quã forma panis opertam in sacramento accipimus: & sanguinem eius quẽ sub vini specie ac sapore potamus. Caro videlicet est carnis: & sanguis est sacramentum sanguinis. Carne et sanguine vtroq; visibili spirituali/ significatur visibile corpus dñi nostri iesu xpi & palpabile plenum gratia omniũ virtutum & diuina maiestate. Sicut

ergo celestis panis qui vere xpi caro ē suo modo vocatur corpus xpi: cum re uera sit sacramētum corporis christi: illius videlicet quod visibile qđ palpabile ⁊ mortale in cruce est positum/ vocaturq; ipa carnis immolatio que sacerdotis manibus fit christi passio: mors/ crucifixio/ non rei veritate sed significanti mysterio: sic sacramentum fidei quod baptismus intelligitur fides est. Lectio. iij.

ITeratur quotidie hec oblatio licet xps semel passus sit in carne per vnam eandemq; passionē mortis sue semel saluauit mundū: et qua morte idem resurgēs ad vitam mors ei vltra non dominabitur. Quiprofecto sapientia dei patris: necessarium pro multis causis hoc vidit. Primo quidem: quia quotidie peccamus: saltem in peccatis sine quibus mortalis infirmitas viuere nō potest. Quia licet omnia peccata condonata sint in baptismo / infirmitas tamen peccati adhuc manet in carne. Vnde psalmista. Benedic anima mea dñm: qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis qui sanat omnes infirmitates tuas. Et ideo quia quotidie labimur/ quotidie xps pro nobis immolatur ⁊ passio xpi in mysterio traditur: vt qui semel moriendo mortem vicerat / quotidie reciduа delictorum per hec sacramēta corporis ⁊ sanguinis peccata relaxet. Vnde oramus. Dimitte nobis debita nostra. Quia si dixerimus quia peccatum non habemus / ipsi nos seducimus et veritas in nobis non est. Iteratur etiam hoc sacramētum ob cōmemorationem passionis xpi/ sicut ipse ait. Hec quotiēscunq; agitis: in meā commemorationē facite. Quotiēscunq; ergo hunc panem sumitis ⁊ bibitis hunc calicē: mortem dñi annunciabitis donec veniat. Non itaq; sic accipiendum est/ donec xpi mors veniat: quia iam vltra nō morietur/ sed donec ipse dñs ad iudiciū veniat. Interim adest semper mors xpi est per seculi vitam posteris nunciāda vt discant qua caritate dilexit suos qui pro eis mori dignatus est/ cui omnes vicē debemus repēdere caritatis / quia ad hoc nos prior dilexit cum essemus gehenne filij vt eum diligeremus a morte iam liberati. Quia morte dñi liberati sumus/ huius rei memores in edē do carnem ⁊ potando sanguinem ei⁹ que pro nobis oblata sunt significamus. Tu autem. Lectio. iiij.

UTrum sub figura an sub veritate hoc mystico calicis sacramentum fiat/ veritas ait. Caro mea vere est cibus/ ⁊ sanguis meus vere est potus. Alioquin quomodo verū erit panis quem ego dabo caro mea est pro mūdi vita/ nisi vera sit caro: Sed qr xpm fas vorari dentibus non est: voluit hunc panem ⁊ vinum in mysterio vere carnem suam ⁊ sanguinem suū consecratione spiritussancti potētialiter creari: ⁊ quotidie pro mundi vita mystice immolari: vt sicut de virgine per spiritumsanctū vera caro sine coitu creatur/ ita per eundem et substantia panis ⁊ vini mystice idem corpus xpi consecretur. Corpus xpi ⁊ veritas ⁊ figura est. Veritas dum corpus christi ⁊ sanguis in virtute spiritussancti: / in virtute ipsi⁹ et panis vinicq; substantia efficitur. Figura vero est/ id qđ exterius sentitur. Intra catholicam ecclesiam in mysterio corporis xpi nichil a bono maius/ nihil malo minus perficitur sacerdote/ qr non in merito consecrātis sed in verbo efficitur creatoris / ⁊ in virtute spūssancti. Si enim i merito esset sacerdotis nequaq; ad xpm pertineret. Nunc autem sicut ipse est qui baptizat: ita ipse est qui per spiritum sanctū hāc suam efficit carnem: ⁊ transfert vinum in sanguinē. Vnde ⁊ sacerdos. Jube hec inquit perferri per manus angeli tui sancti in sublime altare tuum in conspectu diuine maiestatis tue. Vt quid deferenda illuc deposcit: nisi vt intelligatur q; ista fiant in eo sacerdotio:

Hanc igitur oblationem benedictam per quam benedicimur: ascriptam q quam homines in celo ascribuntur: ratam/per quam in viscerib9 xpi esse censeamur: rationabilem per quam a bestiali sensu exuamur: acceptabilē vt qui nobisipsis displicemus: p hanc acceptabiles eius vnico filio sim9. Nihil rationabilius: vt quia nos iam similitudinem mortis ei9 in baptismo accepimus: similitudinem quoq; carnis ⁊ sanguinis eius sumamus: ita vt veritas non desit in sacramento ⁊ ridiculum nullū fiat a paganis q cruorem occisi hominis bibamus. Tu autem domine. Lectio. v.

QRedendum est etiam q in verbis xpi sacramenta conficiātur Cuius enim potentia creantur prius eius vtiq; verbo ad melius procreantur. Reliqua omnia que sacerdos dicit aut clerus chori canit: nichil aliud q laudes et gratiarum actiones sunt aut certe obsecrationes ⁊ fideliū petitiones. Omnia quecunq; voluit dns fecit in celo ⁊ in terra. Et quia voluit sic factum est. Ita licet figura panis ⁊ vini videatur: nihil tamen aliud q caro xpi ⁊ sanguis post consecrationem credenda sunt. Unde ipsa veritas ad discipulos. Hec (inquit) caro mea est pro mundi vita. Et (vt mirabilius loquar) nō alia plane q q nata est de maria virgine ⁊ passa in cruce ⁊ resurrexit de sepulchro. Hec inq; ipsa est. Et ideo xpi caro est que pro mūdi vita adhuc hodie offertur: ⁊ cum digne percipitur: vita vtiq; eterna in nobis reparatur. Panem quidem istū quem sumimus in mysterio: illum vtiq; intelligo panē qui manu spiritussancti format9 est in vtero virginis: ⁊ igne passionis decoctus in ara crucis. Panis enim angelorum: factus est hominum cibus. Unde ipse ait. Ego sum panis viuus qui de celo descendi. Et iterum. Panis quem ego dabo: caro mea est pro mundi vita. Quotidie eucharistie cōmunionem accipere: nec laudo nec vitupero: omnibus tamen dñicis diebus cōmunicandum hortor Si tamen mens in affectu peccādi est grauari magis dico eucharistie perceptione q purificari. Et ideo q̄uis peccato mordeatur quis: peccandi tamē de cetero non habeat voluntatem. et communicaturus satisfaciat lachrymis ⁊ orationibus: ⁊ confidens de dñi miseratione accedat ad eucharistiam intrepidus ⁊ secur9: sed hoc de illo dico quem mortalia peccata nō grauāt Item si dicit quispiam non quotidie accipiēdam eucharistiam: alius quotidie accipiendā affirmat/faciat vnusquisq; q̄ secundū fidem suam pie credit esse faciendum. Neq; enim litigauerunt inter se: aut quisq̄ eorum se alteri preposuit zacheus ⁊ ille centurio/ cum alter eorū gaudens in domo sua susceperit dñm: alter eorum dixit domino. Dñe non sum dignus vt intres sub tectum meum. Ambo saluatorē honorificantes: q̄uis non vno modo: Ambo peccatis miseri: ambo misericordiā consecuti. Ad hoc valet: q māna secundū proprium voluntatem in ore cuiusq̄ sapiebat. Lectio. vj.

SIquotienscūq; effunditur sanguis xpi i remissionem peccatorum effunditur: debeo illum semper accipere vt semper michi peccata dimittantur. Quia semper pecco semp debeo habere medicinam. Qui scelerate viuunt in ecclesia ⁊ communicare non desinunt: putantes se tali communione mundari: discant nichil ad emūdationem proficere sibi: dicente propheta. Quid est q dilect9 meus in domo mea fecit sceleratа multa? Nunquid carnes sancte auferent a te malicias tuas? Et apostolus. Probet (inquit) se homo: ⁊ sic de pane illo edat: ⁊ de calice bibat. Nō enim iste panis est qui in corp9 vadit: sed panis vite eterne qui anime nostre substantiam fulsit. Iste panis quotidianus est. Accipe quotidie: quod quotidie tibi prosit Sic viue: vt quotidie merearis acci-

pere. Sancta malis possunt obesse: bonis sunt ad salutem: malis ad iudicium. Unde apostolus. Qui manducat & bibit indigne: iudicium sibi manducat & bibit. Non q̄ illa res mala est: sed quia malus male accipit quod bonum est. Non enim mala erat buccella que iude data est a domino. Salutem medicus dedit. sed quia ille qui indignus erat accepit: ad perniciem suam accepit. Non q̄ prohibeat dispensator pingues terre in mensa domini manducare: sed exactorem moneat timere. Sicut iudas cui buccellam tradidit christus: non malum accipiendo: sed bonum male accipiendo. locum prebuit dyabolo. Sic indigne quisq̄ sumens corpus christi non efficit vt quia malus est malum sit: aut quia non ad salutem accipit: nihil accipit. Corpus enim & sanguis domini nihilominus erat in illis: quibus dicebat apostol⁹. Qui manducat & bibit indigne: iudicium sibi manducat & bibit. Sed quo modo. mãducandus est christ⁹. Quomodo ipse dicit. Qui manducat meã carnem & bibit meum sanguinem digne: in me manet & ego in illo. Et qui indigne accipit sacramentum: acquirit magnum tormentum. Quia corpus assumptum ablatur⁹ erat dominus ab oculis & illaturus sideri⁹: necessarium erat vt in die cene sacramẽtum panis & sangunis cõsecraret vt coleretur iugiter per mysteriũ quod semel offerebatur in pretium. vt quia quotidiana & indefessa currebat p̄ hominum salute redemptio: perpetua esset redemptiõis oblatio & perennis victima. illa viueret i memoria & semper presens esset in gratia. Vere vnica & perfecta hostia fide estimanda non specie neq̄ exteriori censenda visu: sed interiori affectu. Unde & merito celestis confirmat auctoritas: quia caro mea vere est cibus: & sanguis meus vere est potus. Recedat ergo omne infidelitatis ambiguum: quoniam quidem qui auctor est muneris ipse etiã est testis veritatis. Nam inuisibilis sacerdos visibiles creaturas in substantiam corporis sui et sanguinis verbo suo secreta potestate conuertit: ita dicens. Accipite & comedite: hoc est corpus meum. Et sanctificatione repetita: accipite et bibite: hic est sanguis meus. Ergo sicut ad meritum precipientis domini repente ex nihilo substiterunt excelsa celorum / profunda fluctuum / vasta terrarum: ita pari potestate in spiritualibus sacramentis: vbi precipit virtus: seruit effectus Tu autem domine mise. Tres vltime lectiones de expositione euangelij legantur: sicut in prima die. ¶ Feria secunda. Lectio. j.

Quanta itaq̄ & q̄ celebranda beneficia vis diuine benedictionis operetur: & quomodo tibi nouũ & impossibile esse non debeat quod in christi substãtiam terrena & mortalia conuertuntur: teipsum qui in christo es regeneratus interroga. Dudum alienus a vita / peregrinus a misericordia: & a salutis via intrinsec⁹ mortuus erulabas: subito initiatus christi legibus & salutaribus mysterijs innouatus: in corpus ecclesie non videndo sed credendo transiliisti: et de filio perditionis adoptiuus dei filius fieri occulta puritate meruisti in mẽsura visibili permanens: maior factus es teipso inuisibiliter sine quantitatis augmento. Cum idem atq̄ ip̄e esses: multo alter fidei processibus extitisti. in exteriori nihil additum est et in interiori totum mutatum est ac sic homo christi filius effectus es. et christus hominis / in mente formatus est. Sicut ergo sine corporali sensu vilitate preterita deposita subito nouam indutus es dignitatem: et sicut hoc quod deus in te lesa curauit infecta diluit / maculata detersit: non oculis. sed sensibus tuis sunt credita: sic cum ad reuerendum ad altare cibis spiritualibus saciandus asce-

Infra oct. corporis christi.

dis: sacrum dei tui corpus ⁊ sanguinem fide respice: honora / mirare / mente continge / cordis manu suscipe ⁊ maxime mēte totum haustum interioris hominis assume. Lectio. ij.

IN christo semel oblata est hostia ad salutē eternā potens. Quid ergo nos: nonne per singulos dies offerimus: Sed ad recordationem mortis eius: et vna est hostia non multe. Quomodo vna et non multe: Quia semel oblatus est xps. hoc autem sacrificiū exēplū est illius idipm ⁊ semp idipsum. Proide hoc idē est sacrificiū vnū solum. Alioquin dicetur qm in multis locis offertur: multi sunt xpi. Nequaq; sed vnus vbiq; xps: ⁊ hic plenus existens: si illic plenus. Sicut enī quod vbiq; offertur vnum est corpus et non multa corpora: ita ⁊ vnum sacrificium. Pontifex autem est ille qui hostiam obtulit nos mūdantē. Ipam etiam offerimus nunc: que tunc oblata consumi non potest. Quod nos facimus: in cōmemorationem eius fit quod factum est. Hoc enim facite ait: in meam commemorationē. Lec. iij.

IN sacramentorum oblationibus que inter missarū solemnia domino offeruntur: panis tantum et vinum aqua permixtū in sacrificium offerantur. Non enim debet in calice domini aut vinum solū aut aqua sola offerri / sed vtrumq; permixtum. qa vtrumq; ex latere eius in passione sua profluxisse legitur. Calix etiam dominicus vino et aqua permixtus debet offerri / quia videmus in aqua populum intelligi / in vino vero ostēdi sanguinem christi. Ergo cum in calice vino aqua miscetur / christo popul⁹ adunatur: ⁊ credentium plebs ei in quem credit copulatur ⁊ iungitur. Que copulatio ⁊ cōiunctio aque ⁊ vini sic miscetur in calice domini: vt mixtio illa non possit separari. Nam si vinum tantum quis offerat: sanguis xpi incipit esse sine nobis. Si vero aqua sit sola: plebs incipit esse sine xpo. Ergo quando botrus solus offertur in quo vini efficientia tantum designatur: salutis nostre sacramentum negligitur / qđ aqua significatur. Tu autem.

¶ Feria tertia. Lectio. j.

HUius sacramenti ritum melchisedech ostendit: vbi panem ⁊ vinum abrahe obtulit. Sed tu mihi dicis. Quomodo ergo melchisedech vinum tantū ⁊ panem obtulit: Quid igitur vult admixtio aque: Rationē accipe. Primo omnium figura fuit: que ante precessit tēpore moysi. Quia cum sitiret populus iudeorum ⁊ murmuraret q; aquam inuenire non posset: iussit dominus moysi vt tangeret petram cum virga. Tetigit petram cum virga / ⁊ vndam maximam fudit sicut dicit apostolus. Bibebāt autem de spirituali consequente eos petra. Petra autem erat xps. Non immobilis petra que populum sequebat. Et tu bibe vt xps te sequatur. Vide mysterium. Moyses hoc est ppheta: virga hoc est verbum dei. Sacerdos verbo dei tangit petram ⁊ fluit aqua: ⁊ bibit populus dei. Tangit ergo sacerdos calicem: redundat aqua in calice ⁊ salit in vitā eternam ⁊ bibit popul⁹ dei: qui dei gratiam consecut⁹ est. Tu autem domine. Lectio. ij.

DIdicisti ergo hoc: accipe ⁊ aliō In tempore dominice passionis cum sabbatum magnum instaret quia diu in cruce viuebant dominus noster iesus christus ⁊ latrones: missi sunt qui percuterent eos. Qui venientes: inuenerunt defunctum dominum nostrum iesum christū. Tūc vnus de militibus lancea tetigit latus: ⁊ de latere eius aqua fluxit ⁊ sanguis. Aqua autem vt mundaret: sanguis vt redimeret. Quare de latere: Quia vnde culpa: inde gratia. Culpa per feminam que de latere facta est. gratia per dominum nostrum iesum christum. Sic vero calix domini non est aqua sola et vinum solum: nisi vtrūq; misceatur: quomodo nec cor-

pus domini potest esse sola farina nisi vtrumq; fuerit adiunctum et copulatum: ⁊ panis vnius cõpage solidatum. In sacramẽto corporis ⁊ sanguinis domini nichil amplius offeratur ꝙ quod ipe dominus tradidit: hoc est panis ⁊ vinum aqua mixtum: nec amplius offerat in sacrificijs: ꝙ de vuis ⁊ frumento. Hec tria vnum sunt i xpo iesu. Hec hostia et oblatio dei in odorẽ suauitatis.

Lectio. iij.

In christo pater ⁊ xps in nobis: vnum in his nos esse facit. Si vere carnem corporis christi: xps assumpsit ⁊ vere homo ille xps est: nos quoq; vere sub mysterio carnem corporis sui sumimus ⁊ per hoc vnũ erimus quia pater in eo est: ⁊ ille in nobis. Quomodo enim voluntatis vnitas asseritur: cũ naturalis per sacramentum proprietas perfectum sacramentum sit vnitatis. Non est humano aut seculari sensu de his rebus loquendum: neq; per violẽtam atq; imprudentem predicationem dictorum celestium sanitati aliene atq; impie intelligentie peruersitas ertorquenda. De naturali enim in nobis xpi veritate vel vnitate que dicimus: nisi que dicimus ab eo didicerimus: stulte atq; impie diceremus. Ipse enim ait. Caro mea vere est esca: ⁊ sanguis meus vere est potus. Qui edit meam carnẽ ⁊ bibit meum sanguinem: in me manet et ego in eo. Tu autem domine.

℣ Feria tercia.

Lectio. j.

De veritate carnis ⁊ sanguinis non est relictus ambigendi locus. Nunc enim ⁊ ipsius domini professione ⁊ fide nostra vere est caro ⁊ vere sanguis: ⁊ hec accepta atq; hausta efficiunt, vt nos in xpo ⁊ xps in nobis sit. Est ergo xps in nobis per carnem. Quod autem per sacramentum in eo communicate carnis ⁊ sanguinis sumus: ipe testatur dicens. Vos autem me videbitis: quia ego viuo ⁊ vos vivetis quoniam ego i patre meo ⁊ vos in me ⁊ ego in vobis. Si voluntatis tantum intelligi vnitatem vellet vt heretici asserunt: cur gradum quendam atq; ordinem consummãde vnitatis exposuit. nisi vt ille in patre per naturam diuinitatis: nos econtra in eo per corporalem eius nativitatem ⁊ ille rursus in nobis per sacramento corum inesse mysterium crederetur? Aisi perfecta mediatorem vnitas doceret: cum nobis in se permanẽtibus ipse maneret in patre: ⁊ in patre manens maneret in nobis: ⁊ ita ad vnitatem proficisceremur cum eo: qui in eo naturaliter secũdum diuinitatem inest: nos quoq; in eo naturaliter inesse mus: ipso in nobis naturaliter permanente.

Lectio. ij.

Quod autem hec in nobis naturaliter vnitas sit: ipse testatus est dicens. Qui edit carnem meam et bibit sanguinem meum: in me manet et ego in eo. Non enim in eo erit in quo ipse non fuerit: eius tamen in se assumptam habẽs carnem qui suã sumpserat. Sicut misit me inquit viuens pater: ⁊ ego viuo propter patrẽ: et qui manducauerit carnem meam et ipse viuet propter me. Quomodo per patrem viuit: eodem modo nos per carnem eius viuimus. Hec ergo vite nostre causa est: quod in nobis deum manentem per carnem christi habemus: victuri per eum ea conditione qua viuit ipse per patrem. Si ergo nos naturaliter secundum carnem per eum viuim⁹: id est naturam sue carnis adepti: quomodo non naturaliter secundum spiritum in se patrem habeat cum viuat ipe per patrẽ: Corpus xpi quod sumitur de altari figura est dum panis ⁊ vinum extra videtur: veritas autem dum corp⁹ christi et sanguis interius in veritate creditur.

Lectio. iij.

Et salutaris victima: illam nobis mortem vnigeniti: per mysterium representat. Qui licet surgens a mortuis: iam non moritur: mors illi vltra non dominabit: tamẽ

In octa. corporis christi.

in seipso immortaliter et incorrupti-
biliter viuens: iterum in hoc myste-
rio mortitur: eius quoq; vbiq; corpus
sumitur: eius caro in populi salu-
tem patitur: eius sanguis non iam
in manus infidelium sed in ora fide-
lium funditur. Hinc ergo pensemus
quale sit hoc sacrificium: quod pro no
stra absolutione passionem vnigeni-
ti filij semper imitatur. Quis enim fi
delium habere dubium possit in ipsa
immolationis hora ad sacerdotis vo
cem celos aperiri: & in illo iesu xpi my
sterio choros angelorum adesse: sum-
ma & ima sociari: vnum quid ex inui-
sibilibus atq; visibilibus fieri? Idem
inquit vno eodemq; tempore ac mo-
mento & in celo rapitur ministerio an
gelorum consociandum corpori chri-
sti: et ante oculos sacerdotis in altari
videtur. Tu autem. ¶ In octa. corpo
ris xpi ad primas vesperas super psal
hec sola dicat ã. Sacerdos in eternum
Psalmi feriales. Capla. & Ria. & cete-
ra omnia sicut i prima die ad primas
vs. Comple. sicut infra octa. vts. Ad
matut. ix. lectiones fiant. Inuitato.
Christũ regem. & dicitur a tribus sicut
in oct. epy. supra notatum est. tota can
tetur hyst. sicut in prima die: cum his
lectionibus. Lectio. j.

TAnta est vnitas ecclesie in xpo
vt vnus sit vbiq; panis corpo-
ris xpi: & vnus sit calix sanguinis eius
Calix enim quem sacerdos catholic⁹
sanctificat: nõ est alius nisi ipse quem
domin⁹ apostolis tradidit: quia sicut
diuinitas verbi dei vna est q̃ totum i-
plet mundum ita licet multis locis et
innumerabilibus diebus illud corp⁹
conficerẽt: non sunt tamen multa cor
pora xpi neq; multi calices: sed vnum
corpus christi & vnus sanguis cum il-
lo: quod sumpsit in vtero virginis: &
quod dedit apostolis. Diuinitas eni
verbi replet illud quod vbiq; est: & cõ-
iungit ac facit: vt sicut ipa vna est: ita
& vnũ corpus eius sit in veritate. Un-
de animaduertendum est q; siue plus
siue minus vnusquisq; inde percipiat
omnes equaliter corpus christi inte-
gerrime sumũt: & generaliter omnes
et specialiter vnusquisq;. Tu autem
domine. Lectio. ij.

MIsterium fidei dicitur qõ cre-
dere debes: q; ibi sal⁹ nostra cõ-
sistat. Prouidens enim domin⁹ dedit
nobis hoc sacramentum salutis vt q;
quotidie nos peccamus & ille iam mo
ri non potest: per istud sacramentum
remissionem cõsequamur. Quotidie
enim ipse comeditur & bibitur in veri
tate: sed integer & vnus atq; immacu-
latus permanet. Et ideo magnum at
q; pauendum mysterium est: q; aliud
videtur & aliud intelligitur. Sed cũ
mysterium sit: verum corpus & san-
guis xpi dicitur. Figuram panis & vi
ni habet faciente domino: quia nõ ha-
bemus in vsu carnem crudam come-
dere & sanguinem bibere. Sicut ver⁹
est filius dei domin⁹ noster iesus chri-
stus non quemadmodũ homines per
gratiam: sed quasi filius ex substan-
tia patris: ita vã est christi caro sicut
ipse dixit quam accipimus: & ver⁹ san
guis eius quem potamus. Ego sum
inquit panis viuus qui celo descendi.
Sed caro non descendit de celo. Quo
modo ergo de celo descendit panis vi
uus? Quia idem dominus iesus con-
sors est diuinitatis & corporis: & tu qui
accipis christi carnem diuine eius sub
stantie in illo participas alimẽto. Tu
autem domine. Lectio. iij.

QUia passus est pro nobis domi
nus: cõmendauit nobis in isto
sacramento sanguinem suum & cor
pus: quod etiam fecit nosmetipsos.
Nam & nos corpus ipsius facti sum⁹:
& p miam ipsius quod accepimus nos
sumus. Recordamini: & vos non fui-
stis & creati estis: & ad areã dñicam cõ
portati estis: laborib⁹ boum: i. dest an-
nunciantiũ euangeliũ triturati estis
quãdo cathecumini deferebamini in
horreo seruabamini q̃ñ noia vra de-
distis: cepistis moli ieiunijs & exorcis-

mis. Postea ad aquam venistis ⁊ conspersi estis et panis dominicus facti estis. Ecce quod accepistis. Quomodo ergo vnum videtis esse quod factū est: sic ⁊ vnum estote vos diligentes vos: scilicet tenēdo vnam fidem: vnā spem: individuam caritatem. Hereti ci quando hoc sacramētum accipiūt: testimonium contra se accipiūt: qr illi querunt divisionem cum panis iste indicet vnitatem. Sic ⁊ vinū in multis racemis fuit: ⁊ modo vnū est. Vinum est i sua natiuitate: calix est post pressuram torcularis. Et vos post illa ieiunia post labores/ post humilitatē ⁊ contritionē iam in nomine domini tanq̄ ad calicem xpi venistis: et ibi vos estis: in mensa ⁊ in calice nobiscū vos estis. Simul enim hoc sumimus simul bibim⁹: qr simul viuim⁹. Ec. iiij.

ITa dns noster ihesus xps nos significauit: nos ad se pertinere voluit: cum mysterium pacis ⁊ vnitatis nostre in mensa cōsecrauit. Qui accepit mysterium vnitatis ⁊ non tenet vinculum pacis: non mysterium accipit pro se: sed testimonium cōtra se. Nulli est aliquatenus ambigendū vnumquēq̄ fidelium corporis ⁊ sanguinis dñici tūc esse participem: quādo in baptismate membrum efficitur xpi: nec alienari ab illo⁹ panis calicisq̄ consortio: etiam si anteq̄ panem illū comedat calicemq̄ bibat: de hoc seculo migrauerit: in vnitate corporis cōstitutus. Sacramēti quippe illo⁹ participatione ac beneficio non priuatur quando in se hoc qđ illud sacramentū significat inuenitur. Qui manducāt ⁊ bibunt christum: vitam manducāt ⁊ bibunt. Illud manducare est refici/ illud bibere est viuere. Quod in sacramento visibiliter sumitur: in ipsa veritate spiritualiter manducatur ⁊ bibitur. Lectio. v.

MAnducatur christus: viuit mādducatus: quia surrexit occisus Nec quādo manducamus: partes de illo facimus. Et quidem in sacramento sic fit. Et norunt fideles quomodo manducent carnem xpi: vnusquisq̄ accipit partem suā. Unde ⁊ ipsa gratia partes vocantur. Per partes mādducatur in sacrāmento: ⁊ manet integer totus in celo. Per partes manducatur in sacramēto: ⁊ manet integer totus in corde tuo. Totus enim erat apud patrem quando venit in virginem: implenit illam nec recessit ab illo. Veniebat in carnem vt homines cum manducarent: et manebat integer apud patrem vt angelos pasceret Inuitat dominus seruos: ⁊ preparat eis cibum seipsum. Quis audeat dominum suum manducare: Et tamen ait. Qui manducat me viuit propter me. Quando manducatur vita manducatur: nec tamen occiditur vt manducetur: sed mortuos viuificat. Quādo manducatur reficit: sed non deficit. Non ergo timeamus fratres mādducare istum panem: ne forte sumamus illum: ⁊ postea quid manducemus non inueniam⁹. Quod videtur panis ⁊ calix: quod etiam oculi renunciant. Quod autem fides postulat instruenda: panis est corpus xpi: et calix est sanguis. Ista ideo dicuntur sacramenta: qr in eis aliud videtur ⁊ aliud intelligitur. Quod videtur speciē habet corporalē: qđ intelligitur fructū habet spiritualem. Lectio. vi.

NIchil in sacrificiis magnus esse potest: q̄ corpus ⁊ sanguis christi: nec vlla oblatio hac potior est. Sed hec omnes precellit: que pura conscientia domino offerenda est: ⁊ pura mente sumenda atq̄ ab omnibus venerāda. Et sicuti potior est ceteris: ita potius colli ⁊ venerari debet. Trifor me est corpus domini. Pars oblate in calicem missa corpus xpi quod iam resurrexit mōstrat: ⁊ pars comesta: ambulans adhuc super terram pars i altari vsq̄ ad finē misse remanēs corp⁹ in sepulchro: qr vsq̄ i finē seculi corpa sctōr in sepulchris erūt. Dū frāgit hostia/ dū de calice sanguis i ara fideliū

funditur: q̄d aliud q̄ dominici corporis in cruce immolatio eiusq; sanguinis de latere effusio designatur? Qui manducauerit hoc corpus: habet ei remissio peccatorum. Tu autem dñe.

Tres vltime lectiones de expositione euangelij legantur sicut in prima die Et omnes ãe. super lauð. dicũtur. Et si aliquod festum. iij. lect. hac die contigerit: fiant inde tres medie lectiões si proprie habeantur: si autem tantũ memo. ad vespe. ℣ ad matut. ℣ ad missam. Ad. j. ãn. **Sapientia** ℣s. **Deus in nomie** ãn. **Te iure.** ℣s. **Quicunq;**. Ad alias hoꝝ. omnia fiant sicut in die. Ad ij. vespe. omnia fiant sicut in die: preter ℟. qð non dicetur. Et si festum simpl. ix. lect. in hac die euenerit: differatur in crastinum: ℣ erũt vespere de festo: ℣ solemnis memo. de oct. nisi quãdo cõmemoratio sancti pauli hac die contigerit: differatur in crastinũ: tũc enim erunt secunde vespere de octa. ℣ ad matu. de commemora. sancti pauli fiat solemnis memo. de octa. sancti iohannis baptiste. cum missa in capitulo. Si vð festum sancti albani hac die contigerit: differatur in crastinũ ℣ tunc fiant medie lectiones de sancta etheldreda ad mat. de sancto albano. Missa vero de sancto albano post tertiam dicatur: ℣ missa de vigil. post. vj vtraq; ad principale altare. ℣ tunc nõ dicitur mẽo. de sancta etheldreda ad missam de vig. sed ad magnã missam de sancto albano tãtum. Si vero dupl. festum in hac die contigerit nõ differatur: sed totũ fiat seruitium de festo: ℣ tantum solemnis memo. de oct. ad vtraſq; vesperas. ℣ ad matut. ℣ ad missam in illo anno: licet festum loci fuerit. Cum vero octa. corporis christi in vigilia sancti iohannis baptiste vel in vigi. apostolorum petri et pauli euenerint: totum fiat seruitium de oct. ℣ memo. ℣ medie lectiones de sanctis qui ibidem contingunt. Missa vero de octa. post. iij. dicatur: ℣ missa de vigil. post. vj. vtraq; ad principale altare ℣ tunc ad primas vespe. ℣ ad matu. de sancto iohanne baptista fiat solemnis memo. de octa. corporis xpi. similiter fiat in festo apostolorum petri ℣ pauli. Cũ autem in festo sanctorum iohannis et pauli octa. corporis xpi euenerit festum differatur in crastinum: ℣ fiant ibi. iij. lectiones tantũ totum seruitium fiat de octa. ℣ medie lectiones de sancto iohanne baptista. cum ð. ℣ ℟ys. de. j. noctur. hysto. eiusdem: ita tñ q; tertium ℟. erit. **Priusq; te.** nam tunc plenum seruitiũ de sancta maria in crastino sancti iohannis baptiste fiet. Cum vero festũ sanctorum iohannis ℣ pauli in dominica infra octa. corporis xpi euenerit: tunc festum differatur in crastinũ: ibi inchoetur hysto. **Deus omnium.** ℣ ibi fiat solemnis memo. ad vespe. ℣ ad matu. ℣ medie lectiones de corpore xpi: nisi festum. iij. lec. euenerit: qð proprias habeat lectiones vel festum sancti iohãnis baptiste hanc dominicam precesserit, tunc fiant medie lectiones de sctõ iohãne baptista: vt supra dictum est.

VBi fiunt octa. corporis christi cum regimine chori: hoc modo fiat seruitium. In prima die tam ad vs̃. q̄ ad matu. ℣ ad alias hoꝝ. omnia fiant sicut in prima die. Vbi octa. fiant sine regimine chori: vt predictũ est. excepto q̄ ad. ij. vs̃. dicuntur. pi. q̄ ad primas vesp. dicebantur. videlicet ps. **Dixit dominꝰ.** ps. **Confitebor.** ps. **Credidi.** ps. **Beati omnes.** ps. **Lauda hierusalem.** Cpm. **Dñs ihesus.** hyꝫ **Sacris solemnijs.** ỽ **Panem de celo prestti.** De festis vero eodem die varie contingentibus similiter fiat vt ibidẽ predictum est. Per totas octa. fiat seruitium de corpore xpi: etiam in dominica nisi festum. ix. lect. intercurrat: vel festum iohannis ℣ pauli infra oc. euenerit. Quotidie ad matut. Inuitato. hym. ãe. et pi. sicut in prima die. ỽ. et ℟ia. secundum ordinẽ nocturnorũ dicuntur. Tres lect. fiant cum psal. **Te deum.** ℣ cetera. Ante lauð. ỽ. **Panem**

de eccl. In laud. dicat̄ hec sola an. **Sapientia.** ps. **Dominus regn̄.** Cōm. hyⁿ ⁊ v. sicut in pma die. Per totas oct. super psal. **Benedictus.** ⁊ **Magnt.** nisi in dominica ⁊ in octa. die dicūtur ãe. suo ordine que ad primas vespe. super psal. dicebantur: cum frequenti repetitione: ⁊ etiam ad memoriã de corpore christi cum de aliquo sctō infra octa. fiat seruitium. Oño. **Deus q̄ nobis.** Nulla fiat memoria per oct. quia chorus regitur: nisi aliquod festum sine regimine chori interuenerit: ⁊ nisi in dominica quãdo. vj. fe. in crastino oct. vacauerit: vt subnotatum est. Ad j. ⁊ ad alias hoś. omnia fiant sicut in pma die: preter cantus super hymnos ad. j. iij. vj. ⁊ ir. Ad vespe. ãn. **Sapientia** ps. **Dixit dominus.** ⁊ ceteri. p̄i. qui ad primas vespe. dicebantur. Cetera omnia tam ad vespe. q̄ ad cōpletorium: sicut in pma die: preter ãn. super psal. **Magn̄.** que erit vna de predictis per ordinem. ¶ Dominica infra octa. si a festo. ir. lectio. vacauerit ad primas vespe. omnia fiant sicut in aliis diebus infra octa. preter ãn. sup psal. **Magn̄** que erit. **Oq̄ suauis.** Nulla fiat memo. de dominica nec de trinitate: sed neq; proces. fiet ante crucē: nisi forte in crastino oct. seruitium de vj. feria fuerit faciendum. tunc enim fiat memo. de dominica de trinitate/ q̄ proces. ante crucem. ⁊ tunc missa dominicalis in dicta. vj. feria post oc. dicatur. ⁊ tunc ℟. **Deum time.** in illo anno omnino pretermittatur. Ad mat. vero omnia fiant sicut in pma die: p̄ter lex lectio. que erunt de propria legenda per oct. annotata per ordinem. In lau. vero vna sola. ãn. dicitur. Ad j. ⁊ ad alias hoś. omnia fiant sicut i ceteris diebus infra octa. preter ãn. sup psal. **Quicunq;** que erit ãn. **Te iure.** ⁊ dicitur hec ãn. ad **Quicunq;** in feriis sequentibus infra octa. nisi dupl. festum intercurrat. Ad. ij. vś. ⁊ ad comple. omnia fiant sicut in aliis diebus infra oct. preter ãn. super psal. **Magn̄.** que erit. O sacrum conuiuium. Si aliquod dupler festum infra octa. contigerit vel in oct. totum fiat seruitium de festo ⁊ de octa. tantum memoria. Si autem festum. ir. lectio. ⁊ minime dupl. infra octa. contigerit etiam in dominica: totum seruitium fiat de festo: ⁊ de oct. tantum memo. De festis autem trium lect sine regimine chori que infra octa. euenerint: memo. tantum fiat: nisi sint festis. ir. lec. coniuncta: tunc enim fiant memoria ⁊ medie lectiones in festis. ir. lec. Tamen si festum sanctorum iohannis et pauli infra octa. contigerit: tunc enim totum seruitium fiat de festo cum. ir. lect. p̄ter octa. que sunt cum regimine chori tanq̄ si in dominica extra octa. contigerit. ne seruitij proprietas omittatur. Ita tamen q̄ medie lectiones fiāt de corpore xp̄i: ⁊ de sancto iohanne baptista memo. tantum. ¶ In octa. omnia fiant vt̄s. vbi octa. fiunt sine regimine chori: excepto q̄ si festum dupl. ir. lec. hac die contigerit differatur in crastinum ⁊ ad. ij. vesp. de corpore xp̄i fiat solemnis memo. de festo: nisi forte huiusmodi festum. ir. lec. fuerit: qō secundas vesperas habere non poterit. Similiter fiat de festo. ir. lecti. in crastino oc. contingente. Si vero dupler festum in crastino cōtigerit: fiat solemnis memo. de octa. Cum commemoratio sancti pauli hac die contigerit differatur in crastinum: ⁊ in oc. fiat memo. de apostolis ad mat. cum hac ãn. **Petrus apostolus.** Ad vś. cum hac ãn. **O petre pastor.** In commemoratione sancti pauli fiat tantum memo. de octa. sancti iohannis baptiste Si dupler festum in octa. contigerit: totum seruitium fiat de festo: ⁊ inēo. de octa. eo anno. Si festum sanctorū iohannis ⁊ pauli in octa. die euenerit fiant medie lectiones de sanctis: laudes vero de sanctis que proprie habētur/ eo anno pretermittantur. In crastino vero octa. fiat tunc commemoratio beate marie.

Dominica prima

1.A ℣ Dñica. i. post festũ trini. totũ seruꝫ. de oct. corporis xpi. Ad. i. vs̃. que erũt de. s. aldelmo fiat mẽo. de. s. germano: de oct. ãn. ℣ Spũs suauis. et nichil de do. nec de tri. nec pces. qa hic vna do. differtur. Ad mat. totũ ser. de oc. et tm̃ mẽo. de sctõ. In lau. vna. ã. Ad. i. ã. ℟ Letare. ad pces. aũ mis. nõ fiat mẽo. de cruce. Fe. 5. de oc. corpis xpi: et tm̃ mẽo. de sctõ. Ad. 2. vs̃. mẽo. de 2me. et de mar. Fe. 6. et sabba. de cõme. ℣ Do. 2. post tri. inchoak hys. cũ ℟. Deũ time. et tota cantetur hys. In lau. oẽs ãe. Fe. 3. 4. et sab. de cõme. Fe. 6. de s. edmũdo: et medie lc. de mar. cũ ỽ. et ℟. de. 2. noc. ℣ Do. 3. de apło. Ad. i. vs̃. mẽo. de tri. et pces. Missa w. ỏr in cap et mẽo. de tri. tm̃: ad altã mis. nulla mẽo. Fe. 3. 4. ꝫ sab. de 2me. ℣ Do. 4. de w. mẽo. et medie lc. de sãctis. 6. ℟. Dec est ba. Fe. 2. et 4. de 2me. Fe. 3. de. s. edward. ir. s. de alio fest. Cp̃. Bũs vir q̃ in sa Ad. 6. Libauit. Ad ir. Et firma. ℣ Do. 5. de do. Ad. i. vs. mẽo. de do. et de tri. sub silẽ. et nulla pc. Ad mat. meõ l̃ de. s. ioh. 6. ℟. Spũs ℣. Fe. 3. et sab. de 2me. et nihil de. 3. cõme. Missa de oc. s. iohis ỏr in cap. ℣ Do. 6. de visita. matus dup. oc. cũ regie chozi. nulla fiet mẽo. q̃ hic differt alia do. Fe. 2. de oc. Fe. 3. de. s. martino et medie l. de aplis. ỽ. et ℟. de cõi aplox. Vesp. et matu. de. s. maria dñr feriatr sic extra oc. 9. ℟. a duobus canitr ppter oc. 2. vel. erũt de. s. martino. Fe. 6 de. s. thoma. Ad. i vs̃. mẽo. de aplis sub silẽ. Deinde solẽ. mẽo. de visita. Ad matu. et ad mis. et ad. 2. vs̃ solẽ. mẽo. de visita. ℣ Do. 7. festũ reliqarũ: mẽo. de do. et de tri. sub silen. Deinde solẽ. mẽo. de oc. Missa de oc. visi. ỏr pro mis. de. s. maria: cũ ỽ. Spũs et almẽ. et Bũdictus marie filius. Ad. 2. vs̃. mẽo. de do. sub silẽ. Deide solẽ. mẽo. de oc. et nichil. de mar. ad has vs̃. Fe. 2. de mar. 3. ℟. Dec est vera. mẽo. de reliqis sic solet dici ad mat. de. s. maria. Fe. 3. de. s. bũdicto. ir. s. mẽo de reliqis vtr̃. p totas oc. etiã in oc. Fe. 4. 5. ꝫ 6. de 2me. et mis. do. ỏr in cp̃. in. 2. fe. ℣ Do. 8. de do. sup Magt. Mõtes gelboe. mẽo. de sctis cõfes. de reliqis de tri. et pces. Fe. 3. 4. et. 6. de 2me. ℣ Do. 9. de ser. w. Ad. i. vs̃. sup pm. Magt. ã. Ker aũt david. mẽo. de. s. maria magda. de mar. de tri. et pces. Ad matu. meõ. lc. de mar. Fe. 2. de virgi. cũ noc. Fe. 3. de apło: et solẽ. mẽo. de mar. Fe. 5. 6. et sab. de

2.A 2me. et mẽo. de sctis. ℣ Do. i. post fes. tri. totũ seruꝫ. de oc. corpis xpi. Ad. i. vs̃. mẽo. de do. ã. ℟ Letare. mẽo de tri. et pces. Missa do. ỏr in cap. cũ mẽo. de tri. Ad altã mis. nichla fit mẽo. Fe. 5. de oc. corpis xpi. Ad matu. meõ. s. de sctis Ad. 2. vs̃. que erũt de oc. mẽo. de. s. edmũdo: et de mar. Fe 6. de. s. edmũdo: meõ. lc. de mar. cũ ỽ et ℟. de. i. noc. Ad vs̃ que erũt de. s. fiat mẽo. de. s. maria. ã. Sub tuã. Sab. de. s. maria. ℣ Do. 2. totũ ser. de apło. et missa do. ỏr in cap. cũ mẽo. de tri. Ad. 2. vs̃. mẽo. de mar. et de w. Fe. 3. 4. et sab. de 2me. et mẽo. de sctis. ℣ Do. 3. de do. mẽo. et meõ. lec. de mar. 6. ℟. Dec est ba. Fe. 2. 3. et. 4. de 2me. ℣ Do. 4. de w. Ad. i. vs̃. mẽo. de do. et de triũ. sub silẽ. sed nulla pces. Ad matu. meõ. l̃. de. s. iohẽ. 6. ℟. Spũs te. Fe. 3. et sab. de cõme. et nihil de. 3. 2me. in sab. Missa de oc. ỏr in cp̃. et mẽo. de aplis. Ad altã mis. nulla fiat mẽo. ℣ Do. 3. de visita. maiꝰ dup. nulla fiat mẽo. q̃ hic differt vna do. ꝫ fiat ser. de oct. et de sctis: et infra vtr̃ ad. i. ℣ Do. 6. do. 7. w. 8 et p ebdo. vtr̃. ad. i. ℣ Scz ad do. 7. 8. et. 9. ℣ Do. i. post festũ tri. seruꝫ. de aplo. Ad. i. vs̃. fiat mẽo. de oc. ã.

3.A ℣ Spũs suauis. et ichoctur hys. cũ ã. Loqre dñe. mẽo. de tri. et pcesl. Ad matu. meõ. l̃. de oc. corpo. xpi: cũ ỽ. et ℟. de. 2. nocl. mẽo. de oc. de do. et de trini. Ad. i. ã. Letare. Missa. do. ỏr in cap. cũ mẽo. de tri. tm̃. Fe. 2. de oc. cũ ỽ. et ℟. de. 3. no. Fe. 5. de oc. meõ. l̃. de mar. Ad. 2. vs̃. mẽo. de. s. richardo: et de mar. Fe. 6. de. s. richardo. meõ. l̃. de mar. cũ ỽ. ꝫ ℟. de 2. noc. 2. vel. erunt de. s. et mẽo. de. sctã maria. ã. Sub tuã. ℣ Do. 2. de ser. do. et meõ. l̃. de mar. 6. ℟. Dec est ba. Fe. 2. 3. et. 4. de cõme. ℣ Do. 3. de ser. do. Ad. i. vs̃. mẽo. de w. et de tri. sub silẽ. nulla pces. Ad matu. medie l. de oc. s. iohãnis. 6. ℟. Spũs te. Fe. 5. de aplis. 2. vel. erũt de aplis Fe. 6. de. s. pau. 2. vel. erũt de. s. maria. mẽo. de aplis. Missa. de oc. s. iohã. ỏr in cap. cũ mẽo. de aplis. ℣ Do. 4. de visita. btẽ marie mẽo. de do. et de tri. sub silen. sed nichil de mar. nulla pces. Missa do. ỏr in cp̃. infra oc. et fiat ser. de oc. et de sctis infra oc. vtr̃ ad. i. ℣ Do. 5. fes. reliqa cũ mẽo. de do. et de tri. sub silẽ. Deide solẽ. mẽo. de oc. Ad 2. vs̃. mẽo. de do. et de tri. sub silẽ. Deiñ mẽo. de oc. et nihil de mar. ad has vs̃. Fe. 2. 3. de sctis. 3. l̃. Junii. dup. Fe. 4. 5. ꝫ 6. de 2me. et mis. do. ỏr i cp̃. fe. 3. ℣ Do. 6. w. 7. oia vtr̃ ad. i. ℣ Scz ad do. 8. ꝫ 9. ℣ Do. i. post fes. tri. seruꝫ. de oct. corpis xpi mẽo. de mar. et de w. ã. Loqre dñe. de triũ. et et pces. ad mat. 9. ℟. a duobus cãtel et tm̃ mẽo. de mar. de do. et de tri. Ad. i. ã. Letare. Missa w. ỏr in cp̃. cũ mẽo. de tri. Fe. 5. de oc. ꝫ fes. l. albani differat in crastũ. 2. vel. erunt de. s. alba. et mẽo. de oc. et de. s. ethelỏrda: et ỏr hyᵐ; Salnatoꝛ. cũ ỽ. Deo pti. Fe. 6. de. s. albano meõ. l̃. de vgine. 6. ℟. Reguꝫ mũdi. et mis. de. s. albano: post. 3. mis. de vig. cãtetur post. 6. ad sũmũ altare cũ mẽo. de virgi. tm̃. 2. vel fiant de. s. iohẽ bapti. et mẽo. de. s. albano sub silen. tm̃ in dyocesi eticũ. seruꝫ. in. 6. fer. erit de. s. ethelỏrda dup. fes. et fes. s. albani eo anno oino omittatur. ℣ Do. 2. de w. Ad i. vs̃. mẽo. de do. et de tri. sub silẽ. nulla pces ad mat. meõ lc. de. s. iohẽ. 6. ℟. Spũs ℣. Ad. 2. vs̃. q̃ erũt de do. fiat mẽo. de sctis et de oc. Fe. 3. et sab. de 2me. in sab. ỏr mis. de oc. s. iohisin cap. et mẽo. de aplis. ℣ Do. 3. de visita. mẽo. de w. et de tri. sub silẽ. et nihil de mar. Missa do. ỏr in cap. infra oc. ꝫ fiat ser. de oc. et de sctis infra oc. vtr̃ ad. i. ℣ Do. 4. fes. reliqa: et fiat ser. in do. ꝫ p ebdo. vtr̃ ad. i. ℣ Do 5. do. 6. ꝫ p ebdo. vtr̃ ad. i. ℣ Scz ad do. 8. ꝫ 9. ℣ Dñica. i. post fes. tri. totũ seruꝫ. de oc. corpo. xpi. Ad. i. vs̃. q̃ erũt de. s. iohẽ: fiat mẽo. de do. et de tri. sub silẽ. Deinde solẽ. mẽo. de oc. corpo. xpi ad mat. 9. ℟. a. 2. cãtetur: et tm̃ mẽo. de. s. iohẽ de do. et de tri. Ad. i. ã. Letare. missa do. ỏr in cp̃. cũ mẽo. de tri. tm̃. 2. vel. erũt de corpo. xpi. ꝫ mẽo. de mar. de. s. iohẽ: ꝫ de do. Fe. 2. de mar. ir. s. ppter oc. et medie lec. de corp. xpi cũ ℟io. de. i. noc. ꝫ tm̃ mẽo. de. s. ioh. 9. ℟. a duobus cãtetur. Ad. 2. vel. que erũt de mar. fiat mẽo. de octa. corpo. xpi: ꝫ de oc. s. iohis: et tota cãtetur hys. 17. kl. aug. Fe. 3. ỏ oc. ℟. de 2. noc. Fe. 4. de oc. ℟. de. 3. not. ꝫ mc. de. s mis. de vigi. cãtetur post. 6. ad sũmũ altare cũ mẽo. de. s. ꝫ de oc. s. ioh. tm̃. Fe. 6. de aplis et solẽ. mẽo. de oc. corp. xpi ad vtraq̃ vs̃. ad matu. et ad mis. ꝫ nihil de. s. iohẽ. Fe. 6. de. s. paulo: mẽo. de. s. petro: et de oc. s. iohis. ps. Ad te leuaui. 2. vel. erũt de. s. ma. et mẽo. de aplis et de oc. s. ioh. Sab. de. s. maria et mẽo. de oc. s. iohis: et de aplis. Missa de oc. s. iohã. ỏr in cap cũ mẽo. de aplis tm̃. ℣ Do. 2. w. ꝫ. w. 4. in hac. 4. do. tota cãtetur hys. do. 5. et per ebdo. vtr̃ ad. i. ℣ Scz ad do. 4. 5. 6. ꝫ 7. ℣ Do. i. post fes. trini. totũ seruꝫ. de oct. nulla fiat mẽo. neq̃ pces. qa hic differt vna do. 9. ℟. a duobus cãtetur. Fe. 5. de oc. meõ. l̃. de mar. Ad 2. vs̃. que erũt de oc. mẽo. de 2me. Feria. 6. et sab. de 2me. ℣ Do. 2. de do. ad vs̃. ℟. Deũ tunc. mẽo. de tri. et pcesl. Ad matu. mẽo. tm̃ de sctis et de tri. In lau. oẽs ãe dñr. Fe. 2. 3. ꝫ 6. de cõme. ℣ Do. 3. de ser. do. Ad. i. vs̃. mẽo. de aplo de mar. de trini. et pces. ꝫ meõ. lec. de mar. Fe. 2. 6. ꝫ sab. de 2me. ℣ Do. 4. de seruꝫ. dñicali: medie lec. de mar. 6. ℟. Dec est vera. Ad vs̃. ã. sup pos. Iste sctus Cp̃. Beatꝰ vir qui in sapia. et mẽo. de do. Fe. 2. de. s. ir. lec. Fe. 3. et sab. de 2me. et nihil de. 3. 2me. Fe. 6. de. s. ioh. Ad. 2. vs̃. solẽ. mẽo de. s. maria. ã. Sub tuã. ℣ Do. 5. de mar. ir. lec. medie lec. de. s. iohẽ. 6. ℟. Spũs te. mis. w. ỏr in cap. cũ mẽo. de trini. tm̃: ad altã missã mẽo. de oc. ꝫ de oibus sctis. Fe. 2. ꝫ 6 de 2me. ꝫ nihil de. 3. 2me. mis. de oc. s. iohis ỏr in cap. cum mẽo. de aplis. Sab. de visita. et nihil de sctis. ℣ Do. 6. de oc. visita. Ad. i. vs̃. mẽo. de do. de tri. sub silẽ. sed nulla pces. ad matu. mẽo. de aplis: de do. et de trini. mis. dñicalis ỏr in cap. et mẽo. de tri. tm̃. Ad altã mis. mẽo. de aplis: et de oibus sctis. 2. vel. erũt de. s. martino: et mẽo. de aplis: ꝫ de do. Fe. 2. de. s. martino: meõ. lec. de aplis: ỽ. ꝫ ℟. de cõi aplox: ꝫ tm̃ mẽo. de oc. visita. 2. vel. erũt de. s. martino: ꝫ mẽo. de oc. Fe. 5. de. s. thoma. Ad. i. vs̃. mẽo. de aplis sub silẽ. Deinde solẽ. mẽo. de visita ad matu. ad mis. et ad. 2. vs̃. fiat mẽo. de visita. solẽniter. Sab. de seruꝫ. oct. visita. ℣ Do. 7. festũ reliqarũ. Ad. i. vs̃. mẽo. de do. et de tri. sub silen. et nichil de mar. Deinde solẽ. mẽo. de oc visita. Ad matu. mẽo. de do. et de trini. sub silen. Ad. 2. vs̃. mẽo. de. s. bũdicto: ꝫ de do. sub silen. Fe. 2. de. s. bũdicto. ir. lc. Fe. 3. ꝫ sab. de cõme. Fck. 4. de ser. et dñr. 2. ℟. f. ꝫ 3. ptermittat cũ mis. do. ℣ Do. 8. de do. Ad. i. vs̃. ã. sup pm. Magt. Mõtes gelboe. mẽo. de reliqis: de trini. et pces. ad matu meõ. lc. de mar. Fe. 2. 3. et sab. de cõme. ℣ Do. 9. de do. ãn super pm. Magt. Ker autẽ david. mẽo. de. s. chriſtina: de trini

et pcel. Ad. 2. vs. mco. de do. sub silē. deinde solē. mco. de mar. Fe. 5. 6. ⁊ sab. de 2me. ¶ Do. 1. post festū tri. totū ser. de oc. corpo. rpi. Ad. 1. vs. mco. de mar. ⁊ ichoctur hys. cū mco. ā. Loquere dñe mco. de tri. et pcel. Ad matu. tm̄ mco. de mar. de do. et de tri, mis. do. dr in cap. cū mco. de tri. tm̄ Ad altā mis. mco. de mar. ⁊ de oibus scis. Fe. 5. de. oc. me die le. de mar. 2. vel. crūt de oc. et mco. de. s. edmūdo et fel. s. edmūdi differak in crasti. Fe. 6. de. s. edmūdo. ir. le. vs ett de. s. edmūdo: et mco. de aplo. Sab. de aplo. ¶ Do. 2. de w Ad. 1. vs. q̄ crūt de aplo: mco. de mar. de w. de tri. ⁊ pcel ad matu. tota cātetur hys. et tm̄ mco. de mar. ⁊ de trini. 2. vel. crūt de do. ⁊ mco. de cōme. Fe. 2. 6. ⁊ sab. de 2me mo. ¶ Do. 3. de do. medie l. de mar. 6. R. Dec cū vera. Fe. 2. 3. et sab. de 2me. Fe. 6. de. s. iohē. Ad. 2. vs ā. Sub tuā solen niter. Sab. de. s. maria. ¶ Do. 4. de mar. ir le. med. l. de. s iohē. 6. R. Pziusq; te. Milla do. dr in cap. cū mco. de trin tm̄. Ad altā mis. mco. de. oc. s. iohā. et de oibus scis. Fe. 2 et 6. de 2me. et nihil de. 3. 2me. Sab. de visita. et nichil de mar. ¶ Do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. et p cdo. oia vs. ad. ℣. B. scz ad w. 6. 7. 8. ⁊. 9. ¶ Do. 1. post fes. tri. totū ser. de oc. corpo. rpi. Ad. 1. vs. q̄ crūt de aplo: mco. de mar. de oc. de w. ā Loquere dñe. de tri. et pcel. Ad matu. tm̄ mco. de mar. de do. et de tri. Milla do. dr in cap. cū mco. de tri. tm̄. ad altā mis. fiat mco. de mar. et de oibus scis. Fe. 5. de. oc. med. l de mar. In lau. oēs āc. fes. s. richardi differak in crasti. 2. vel. crūt de oc. mco. de. s. richard. Fe. 6. de. s. richard. ir. s. de cōi. 2. vel. crūt de. s. richardo: ⁊ mco. de. s. maria. ān. Sub tuā. ¶ Do. 2 tota cātetur hys. et tm̄ mco. de scis: et de tri. ⁊ pcel. Fek. 2. 3. ⁊ sab. de 2me. ¶ Do. 3. do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. ⁊ p cdo oia vs ad. ℣. B. scz ad do. 5. 6. 7. 8. ⁊ 9. ita q; trāsla. s. būdicti celebr: ek cū ig. le. hoc āno. ¶ Do. 1. post fes. tri. totū seruī. de oc. corpo. rpi. Ad. 1. vs. mco. de mar. de do. ā. Loquere dñe. de tri. ⁊ pcel. Et tota cātetur hys. in die. s. christine. Ad matu. mco. tm̄. de mar. de do. et de tri. 9. R. a duobus cātetur. Milla do. dr in cp. Ad. 2. vs mco. de. s. edwardo: et de do. Fe. 4. d. s. alba. ir. le. med. le. de oc. cū v. ⁊ R̄io. de. 3. noc. Ad vs. que crūt de oc. mco. de. s. alba. ⁊ de vgi. Fe. 5. de oc. Innu. tripler: med s. de virgi. 6. R. Regnum mūdi. Milla de vig. cātetur post. 6. cū mco. de virgi. ⁊ tunc ad mis. de die nulla mco. de virgie: tm̄ in dyocesi eliē in oc. corpo. rpi: totū seruī. erit de scta etheldreda: ⁊ tm̄ solen. mco. de oct. hoc anno ad vs. de. s. iohē solen. mco. de oc. Fe. 6. de. s. iohē. Ad. 2. vs. solē. mc. de. s. maria: cū ā. Sub tuā. ¶ Do. 2. do. 3. do. 4. do. 5. w. 6. ita q; in hac. 6. do. in die. s. christine tota cantet hys. ⁊ per cdo. vs ad. ℣. B. scz ad do. 5. 6. 7. 8. ⁊ 9. ita q; trāsl. s. būdicti celebr: ek cū ig. le. hoc anno. ¶ Do. 1. post fes. tri. totū seruī. de mar. ir le. Ad. 1. vs. mco. de oc. corpo. rpi ⁊ de oc. s. iohis: de do. cū ān. Loquere dñe. de tri. ⁊ pcel. Ad matu. medie l. de oc. corpo. rpi: cū R̄io. de. 2. noc. 9. R. a duobus cantek ppter oc. 4. mco. ad. 1. ā. Te iurre. Milla do. dr in cp. cū mco. de tri. Ad altā mis. mco. de oc. corpo. rpi: et de oc. s. iohis. Fe. 2. de oc. ig. l. R. de. 3. noc. ⁊ mco. de oc. s. iohānis. Fe. 3. de oc. ⁊ mco. de scō: ⁊ de oc. s. iohis. et mis. de vigi. aplox cantek ad sūmū altare post. 6. cū mco. de oc. s. iohis tm̄. Fe. 4. de aplis ⁊ solē. mco. de oc. corpo. christi ad vtraq; vs matu ⁊ ad mis. et nihil de oc. s. iohā. Fe. 5. de oc. Innu. trip. medie l. de aplis et R. de cōi aplox. Julian oks añe. mco. de aplis an. Petr' aplus. mco. s. de oc. iohis. Scōe vel. crūt de oc. mco. de aplis. añ. O petre. ⁊ de oc. s. iohis. Cōme. s. pauli differak in crasti. Fe. 6. de 2me. s. pauli: mco. de oct. s. ioh. ⁊ de. s petro prout ibidē notak cū mis. de oc. s. ioh. in cap. Sab. de visita. dnē marie. Ad. 1 vs. mco. de aplis sub silen. ⁊ nihil de mar. ¶ Do. 2. dō. 3. do. 4. do. 5 ita q; in hac do. in die. s. cristine tota cantetur hys. ⁊ tm̄ mco. de virgi. ⁊ per cdo. vs. ad. ℣. B. scz ad w. 6. 7. 8. ⁊ 9. ita q; trāsla. s. būdicti celebr: ek cū. ig. le. ¶ Do. 1. post fes. tri. totū ser. de corpo. rpi ⁊ nihil de do. nec de tri m. nec pcel. qa hic dicc. do. ad mat. totū ser. de oct. In s. vna ā. Ad. 1. ā. Te iurre. ad pcel. ante mis. nulla mco. ante cruck. 9. R. a duobus cantek. Fe. 6. ⁊ sab. de 2me. ¶ Do. 2 inchoek hys. cū R̄io. Deū time. et tota cantek hys. In s. oks añe. Fe. 2. 5. ⁊ sab. de 2me. Fe. 4. de. s. edmūdo. ir. lec. medie l. de mar. cū R̄io. de. 1. nock. ¶ Do. 3. de do. Fe. 2. 5. et sab. de cōme. Fek. 6. de mar. cū R̄io. de. 3. noc. 3. R. Dec

est vera. ¶ Do. 4. de. s. edwardo ir. l. sicut in pl. Ad. 1. vs super pos. ā. Jde scīus. Lab. Bus dic qui in capitia. R. Bus dic. mco. de do. de tri. ⁊ pcel. Milla do. dr in cap. cū mco. de tri. tm̄. Fe. 2. ⁊. 6. de 2me. ⁊ nihil de. 3. cō. ¶ Do 5. de do. med. l. de oc. cū R̄io. Pziusq; te. Fe. 4. de. s. paulo. Ad. 2. vs. que crūt de. s maria mco. de aplis: ⁊ de oc. s. iohis. Fek. 5. de. s. maria milla de oc. dr in cap. cū mco. de aplis ad altā mis. nulla mco. Fe. 6. de fel. visita. ⁊ nichil de scis. Sab. de oc. ¶ Do. 6 de. s. martino. ir. l. ad. 1. vel. que crūt de. s. martino mco. de visita. de aplis de do. de tri. ⁊ pcel. In introitu chori de oibus ser s. añ. Salua: tor. ad matu. medie le. de aplis. R. de cōi aplox mco. de visita. de aplis: de do. de trini. Milla do. dr in cap. ⁊ me. de trini. tm̄. Ad alta mis. mco. de aplis ⁊ de oibus scis. 2 vel. crūt de. s. martino: mco. de vtraq; oc. ⁊ de do. Fek. 2. de oc. visita. R. oc. 2. noc. Fe. 3. de oc. aplo: ū: ⁊ tm̄ mco. de visita. ad vtraq; vs. ad matu. ⁊ ad mis. Fe. 4. de scō thoma. Ad. 1. vs. mco. de aplis sub silē. Deinde sol. mco de visita. Fe. 5. de octa. R. de. 3. noc. Fe. 6. de oc. Innu. 3. Ad. 2. vs mco. de mar. tm̄. Sab. de. s. maria. ¶ Do. 7. fe. sū reliqārū: fel. s. benedicti differak in crastinū mco. de do. et de tri. sub silen. Ad. 2. vs mco. de. s. benedicto: ⁊ de do. sub silen. Fe. 2. de. s. būdicto. ir. le. ⁊ mco. de reliquys Fe. 3. de fel. ⁊ dñe. 2. R̄ia. fe. cū mis. do. Fek. 4. 6. ⁊ sab. de 2me. ¶ Do. 8. de do. medie le. de scis. Ad. 1. vs. mco. de. s. de reliqis de tri. et p̄cel. Fek. 2. ⁊. 4. ⁊. 6. de cōme. ¶ Do. 9. de aplo mco. de mar. de do. añ. Ter ante dnīb ⁊ de trini. sub silen. nulla pcel. Milla do. dr in cap. cum mco. de mar. et de tri. 2. vel. de aplo. nisi festū. s. anne fit festū dup. ⁊ mco. de do. sub silen. Deinde solen. mco. de. s anna. Fe. 4. 5. ⁊ sab. de cōme. ¶ Do. 1. post festū trini. to tū ser. de oc. corpo. rpi ad. 1. vs. inchoetur hys. cū mco. añ. Loquere dñe. mco. de tri. ⁊ p̄cel. 9. R. a duobus cantetur. Jn lau. vna. ān. Ad. 1. añ. Te iure. Milla do. dr in cap. ad altā mis. nulla mco. Fe. 4. de. s. edmūd medie l. de mar. ⁊ tm̄ mco. de oc. vs. crūt de oc. ⁊ mco. de. s. edmūd Fe. 5. de oc. 2. vs. crūt do. oc. ⁊ mco. de aplo. Fe. 6. de aplo ad. 2. vs. q̄ erunt de aplo. mco. de. s. maria ā. Sub tuā. ⁊ de mar. Sab. de. s. maria. ⁊ mco. de mar. ¶ Do. 2. tota cātet hys. Jn lau. vna ā. Fe. 2. 5. ⁊ sab. de cō. ¶ Do. 3. de w med lec. de scō. Fe. 2. ⁊. 6. de 2me. ⁊ nihil de. 3. cōme. ¶ Do. 4 de w. medie lec. de oc. 6. R. Pziusq; te. Fe. 3. de aplis ⁊ nul la mco. Fe. 4. de. s. paulo. 2. vs. crūt de. s. maria. ⁊ mco. de de aplis ⁊ de oc. s. iohānis. Fe. 5. de. s. maria. Fe. 6. de visi ta. ¶ Do. 5. do. 6. do. 7. w. 8. ⁊ p cdo. oia vs. ad. ℣. C. scilicet ad dnicā. 6. 7. 8. ⁊. 9. ¶ Do. 1. post fe. tri. totū ser. de oc. corpo. rpi. ad. 1. vs. inchoat. hys. cū ā. Loqre dñe. mco. de tri. ⁊ pcel. 9. R. a duob' cātetur mco. de w. ⁊ de tri. Milla do. dr in cp. cū mco. de tri. tm̄. Fe. 4. de. s. richar. ir. lec. medie lec. de mar. cū mco. de oc. Fe. 5. de oc. ad. 1. vs. q̄ crūt de oc. mco. de. s. richar. ad. 2. vs. mco. de fe. loci. Fe. 6. ⁊ sab de 2me. ¶ Do. 2. de do. medie lec. de. s. edwardo: ū i dyocesi eliē. ⁊ vbi celebr: etur fe. s. olmūdi: tota cātetur hys. ⁊ tm̄ memo. de scō. Fe. 2. ⁊. 6. de 2me. ¶ Do. 3. de w. medie lec. de oc. 6. R. Pziusq; te. Fe. 4. de aplo paulo ad. 2. vs. que erunt de. s. maria. mco. de aplis: ⁊ de. s. ioh. mis. de oc. s. iohānis dr in cp. Fe. 6. de visi. ¶ Do. 4. de. s. martino vs. ad ℣. C. scilicet ad w. 6. ¶ Do. 5. fe. reliquiar mco. de do. ⁊ de trini. sub silē. ⁊ nihil de. s. būdicto. Fe. 3. 4. ⁊ sab. de 2me. Fe. 2. ⁊. 6. de fe. ⁊ m. 6. fe. dñe R. de. 2. noc. Milla do. dr i. 2 fe. ⁊ in. 6. fe. Epla ⁊ euāgeliū. 4. fe. ⁊ R̄ia fe. p̄ter mis: tantur. ¶ Do. 6. ā. sup psal. Magū. Ejdes geldoe. et e: ea vs. ad. ℣. C. scilicet ad do. 5. ¶ Do. 7. ⁊ p cdo. oia vs ad. ℣. C. scilicet ad w. 9. ¶ Do. 1. post fe. tri. totū ser. de oc. corpo. rpi ⁊ mco. tm̄ de scō: de do. ā. Loqre dñe de tri. ⁊ p̄ce. 9. R. a duob' cantek ad. 1. ā. Te iure. Milla do. dr i cp Fe. 3. de. s. albano: medie lec. de oc. R. de. 2. noc. Fe. 4. de oc. R. de. 3. noc. ⁊ mco. tm̄ de virgi. Milla de vigi. dr sol. post. 6. cū mco. de virgine tm̄. Fe. 5. de. s. iohā. sol. mco. de oc. ad vtraq; vs ad mat. ⁊ ad missam ad. 2. vs. 1. fiet me mo. de oc. deinde de. s. maria solē. ā. Sub tuā. Fe. 6. de. s. maria. Sab. de mar. cū mco. de oc. ⁊ cū memor ūs ⁊ lucis ¶ Do. 2. do. 3. do. 4. do. 5. ita q; i hac. 5. do. dr ān. sup pm. Magū. Ejdes geldoe. do. 6. ⁊ p cdo. oia vs ad. ℣. C. scilicet ad do. 3. 4. 5. 6. ⁊. 7. Et not aq; i dyocesi eliē.

Dñica.j.post trinitatem.

tota cantetur hysto. in die scti arnulphi. ¶ Dñica. 1. post festũ trini. de octa. corporis xpi ad. 1. vẽ. que erũt dñ mar. iohãne et paulo hat mẽo. de octa. corporis xpi de octa. s. iohãnis de do. añ. Loquere dñe. de trini. et p̃cess. ad matu. mẽo. tantũ de octa. scti iohãnis de do. et de trini. 9. ℟. a duobus cantetur ad. 1. añ. Te iure. milla dñicalis ỹz in cap̃. Fc. 2. dñ octa. corpo. xpi milla dñ vigi. cantetur ad sũmũ altare post. 6. cũ mẽo. de scto et dñ octa. scti iohãnis ad altã missã nulla mẽo. Fc. 3. de aplis et mẽo. de octa. corpo. xpi ad vtrasq; vespe. ad matu. et ad missã solen. et nichil dñ octa. scti iohãnis. Fck. 4. de cõme. scti pauli et mẽo. de octa. corpo. xpi dñ scto petro et dñ octa. scti iohãnis. Fck. 5. dñ octa. ad. 1. vesp. que erũt de octa. corpo. xpi mẽo. dñ aplis añ. In regeneratione. mẽo. de octa. scti iohãnis. ãn. In gremio. ad matu. medie lec. dñ octa. scti iohãnis. 6. ℟. Inter natos. et mẽo. de vtrisq; octa. milla dñ octa. scti iohannis ỹz in cap̃. cũ mẽo. de octa. aplorũ. Feria. 6. de visita. ad. 1. vespe. solen. mẽo. dñ oc. corpo. christi et nihil dñ mar. Sab. dñ octa. visita. cũ mẽo. dñ aplis. ¶ Dñica. 2. w. 3. w. 4 et in hac. 4. do. añ. Montes gelboe. Dñica. 5. et per ebdo. omnia vẽ. ad. 1. ℣. Scz ad dñicam. 4. 5. 6. et. 7. ¶ Do. 1. post festũ trini. totũ serui. dñ octa. et nulla mẽo. neq; p̃cess. quia hic differtur vna do. ad. 1. añ. Te iure. Fck. 2. de scto. ir. lec. medie lec. de mar. et tantũ mẽo. de octa. Fck. 3. de scto augu. ad. 1. vesp. solen. mẽo. de scto et dñ octa. Fc. 4 dñ octa. ℟. dc. 1. noct. Fc. 5. de octa. medie lec. de scto. Fc. 6 et sabba. de cõme. ¶ Dñica. 2. post festũ trini. inchoatur hysto. cũ ℣rio. Deũ time. mẽo. de virgi. et de trini. et p̃cess. ad matu. medie l. de virgi. In lau. oẽs añe. Fc. 4. 5. 8 sab de cõme. ¶ Do. 3. tota cãtetur hysto. Fc. 2. 4. et sab. dñ cõme. ¶ Dñica. 4. de do. medie lec. de. l. Fc. 4. 5. et. 6. de ẽme. et mẽo. de. l. Fc. 3. de. l. richar. ir. l. mẽb. l. dñ mar. cũ ℣. 8 ℟. dc. 2. noc. Sab. dñ. l. edwardo. ir. l. dñ alio fest. ¶ Do 5. dñ w. ad. 1. vẽ. mẽo. de. l. edward et de tri. et pc. Fc. 5. et sab. dñ ẽm. 8 nihil dñ. 3. ẽm. ¶ Do. 6. dñ w. mẽb. l. dñ. l. milla dñ vig. ỹz i cp̃. cũ me. dñ. l. 8 dñ oc. sine Credo In sũma mis. mẽo. de trini. et de oibus sctis tm̃ ad vesp. mẽo. de do. sub silen. sed nulla mẽo. de oc. s. iohãnis. Fck. 3. de. s. paulo. Sede vesp. erunt de. s. maria. Fck. 4. de. s. maria mẽo. de oc. et milla de oct. ỹz in cap̃. Fck. 5. de visita. festũ maius dup̃. et nihil de sctis. Fc. 6. de oct. Sab. de s. martino. ir lc. medie lec. de aplis. ℟. de cõi aplorũ et tm̃ mẽo. de visita. ¶ Do. 7. de oc. ad. 1. vẽ. que erunt de. s. martino memo. de oc. visita. de aplis: de w. de trini. et p̃cess. ad matuti. 9. ℟. a duobus cãtetur milla do. ỹz in cap̃. et mẽo. de trini. tm̃: ad. 2. vẽ. que erunt de oc. aplorũ mẽo. de visita. de do. Fck. 2. de octa. aplorũ tm̃ mẽo. dñ octa. visita. ad vẽ. s. thome mẽo. de octa. aplorũ sub silen. deinde solen. mẽo. de visita. Fck. 3. de. s. thoma et solẽ. mẽo. dñ oc. ad vtrasq; vespe. ad matu. et ad missam. Fc. 5. de octa. visita. ir. lec. Inui. trip. ad. 2. vẽ. que erunt de octa. mẽo. de mar. tm̃. Fc. 6. de cõme. beate marie. Sab. de. s. bñdicto. ir. lec. ¶ Do. 8. festũ reliquiarũ ad. 1. vẽ. mẽo. dñ scto de do. de trini. sub silẽ. Fer. 2. de fe. et dicũtur. 2. ℟. fe. et. 3. p̃termittatur cũ missa do. Fc. 3. 5. et sabba. de cõme. ¶ Do. 9. de do. mẽo. de reliquijs et de tri. et p̃cess. Fck. 3. 5. de cõme. et nihil de. 3. cõme. Fc. 6. Cap̃. Confessoz. missa de vigi. ¶ Do. 10. scrui. de. s. anna ad. 1. vesp. que erunt de aplo nisi festũ. s. anne fuerit dupler fest. et fiat mẽo. de w. ãn. Per autẽ dauid et de tri. subsilen. deinde solen mẽo. de. s. anna missa dñicalis ỹz in cap̃. Fc. 3. 5. et 6. de cõme. ¶ Do. 1. post festũ trini. totũ ser. dñ octa. corporis xpi: et tm̃ mẽo. de virgine qa hic differtur w. 9. ℟. a duobus cãtetur ad. 1. ãn. Te iure. Fc. 2. et. 3. de octa. et mẽo. dñ scis. Fck. 5. de oct. 2. vespe. erunt dñ octa. et mẽo. dñ festo loci et de mar. Fck. 6. et sabba. de cõme. ¶ Do. 2. tota cãtetur hysto. cũ. ℣rio. Deũ time. Ad. 1. vespe. mẽo. de trini. et p̃cess. In lau. oẽs añe. Fc. 2. 4. et sab. de cõme. ¶ Dñica. 3. do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. ita q; in hac. 8. dñica ỹz añ. Montes gelboe. do. 9. et per ebdo. oia vẽ. ad. 1. ℣. Scz ad do. 4. 5. 6. 7. et 8. 9. et. 10. ¶ Dñica. 1. post festũ tri. totũ serui. de oct. corporis xpi. Ad. 1. vespe. inchoatur hyst. cũ mẽo. añ. Loquere dñe. ci mẽo. de trini. et p̃cess. 6. ℟. a duobus cãtetur. ad. 1. añ. Te iure. milla do. dicitur in cap̃. Fc. 3. de. s. edmundo medie lec. de mar. Fc. 5. dñ octa. et festũ. s. barnabe differatur in crastĩ. 2. vespe. erũt de octa. et mẽo. de aplo medie lec. de mar. cũ vsu et. ℟. dñ 2. nocturn. 2. vesp. erunt de aplo. Fc. 6. de aplo medie lec. dñ mar. cũ ℣. et ℟. dc. 2. nocturn. 2. vesp. erunt de aplo et mẽo. de scta maria. añ. Sub tuũ. Sabba. de scta maria. ¶ Do. 2. de dñica medie lec. de scto. Fck. 4. 5. et sabba. de cõme. ¶ Dñica. 3. de do. tota cantetur hysto. In laudi. vna aña Fc. 4. de scto iohãne. Ad. 2. vespe. mẽo. de festo loci solẽniter. Fc. 5. et sab. de cõme. et nichil de. 3. cõme. in hac ebd̃ ¶ Do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. et per ebdo. oia vẽ. ad. 1. ℣. Scz ad do. 6. 7. 8. 9. et. 10. ita q; in crastino octa. visita. fiat seruitiũ de festo loci et in sabba. de scta maria. et tm̃ mẽo. de scis. ¶ Dñica. 1. post festũ trini. totũ serui. de oc. corporis xpi et mẽo. de scto de dñica cũ añ. Loquere dñe. de trini. et p̃cess. Ad matu. tantũ mẽo. de scto de dñica dñ trini. et p̃cess. 9. ℟. a duobus cantetur. et ad. 1. añ. Te iure. milla do. dicit in cap̃. cũ mẽo. de trini. tantũ ad altam missã mẽo. dñ scto et de oibus sctis. Feria. 3. de scto richar do. 11. lec. medie lec. de mar. et tantũ mẽo. de octa. 2. vesp. erunt de scto et mẽo. de octa. Fc. 5. de oc. Inui. tripler. medie lec de marty. cũ ℣. et ℣rio. de. 2. noc. 9. ℟. Dec cũ vera 2. vespe. erunt de octa. et de mẽo. de cõme. et de mar. Fc. 6. et sab. de cõme. et mẽo. de scis. ¶ Do. 2. de do. tota dicitur hysto. In lau. vna. añ. Feria. 4. de scto iohãne ad. 2. vespe. solen. mẽo. de cõme. Fck. 3. et sab. de cõme. ¶ Do. 3. dñica. 4. do. 5. do. 6. et in hac. 6. do. añ. super pos. Magnificat. Montes gelboe. do. 7. et per ebdo. vẽ. ad. 1. ℣. Scz ad dñicã. 6. 7. 8. 9. et. 10. ita q; in crastĩ. octa. visita. fiat seruit. de festo loci et in sab. dñ scta maria et mẽo. dñ scis ¶ Do. 1. post festũ trini. totũ ser. de octa. corpo. christi ad 1. vespe. mẽo. de do. añ. Loquere dñe. mẽo. dñ trini. et p̃cess. milla do. dicit in cap̃. Feria. 2. de scto albano. ir. lec. medie lc. de octa. cũ ℣rio. dc. 1. nocturn. 2. vespe. erunt dñ s. albano et mẽo. de virgine et de oct. Fc. 3. de oc. iij. lec. cũ ℣rio. dc. 2. noc. et mẽo. tantũ de virgine milla de vigi. cãtetur ad principale altare post. 6. cũ mẽo. de virgine tan Fck. 4. de scto iohãne solẽ. mẽo. de octa. ad vtrasq; vesp. et ad matu. et ad missã. Fc. 5. de octa. Inui. tripler meb. lec. de octa. scti iohãnis cũ ℣rio. Deuote te. Ad. 2. vesp. que erunt de oc. mẽo. de mar. et de octa. scti iohãnis. Fc. 6. de mar. iij. lec. cũ p̃prijs laudibus et mẽo. de octa. s. iohis. Sabba. de scta maria. ¶ Do. 1. do. 3. do. 4. do. 5. in hac. 5 do. tota cãtetur hysto. do. 6. et per ebdo. vẽ. ad. 1. ℣. Scz ad do. 6. 7. 8. 9. et. 10. ita q; in crastino octa. visita. fiat seruit. de festo loci et in sab. de scta maria et mẽo. de scis et omnia ℣ria festi p̃termittãtur. qa nũq; dicitur ℣ria. Kyrie. p̃tiusq; tota cãtet hy. ¶ Do. 1. post festũ trini. totũ seruit. de scto aldelmo medie lec. de mar. 9. ℟. a duobus cãtetur p̃pter octa. mẽo. de mar. et dñ octa. corporis xpi tantum et nulla mẽo. de do. neq; dñ trini. neq; p̃cess. quia hic differtur vna do. ad vesp. que erunt de scto augusti. mẽo. de scto aldelmo et de octa. tantũ. Feria. 2. de scto augusti. et solen mẽo. dñ octa. Feria. 3. de. octa. v. et. ℟. dc. 3. nocturn. Feria. 5. de octa. Inuisa. trip. ad. 2. vesp. de octa. mẽo. dñ cõme. Feria. 6. et sab. dñ cõme. ¶ Do. 2. tota canterur hysto. et inchoetur ad vesp. cũ ℣rio. Deũ time mẽo. de scto dñ tri. et p̃cess. Ad matu. tantũ mẽo. de scto et de trini. In lau. omnes añe. dicũtur. Fck. 3. 6. sabba. de cõme. Feria. 4. dñ kyrie. et dicũtur dno. 1. ℣ria. kyrie. et tertiũ p̃termittatur dicitur epla et euange. eiusdẽ kyrie. ¶ Do. 3. de do. medie lec. de confessio. Fck. 2. de scto edmũdo medie lec. de mar. v. et ℟. dc. 1. noc. Feria. 3. 6. et sabba. de cõme. ¶ Dñica. 4. de do. medie lec. de mar. Feria. 3. 5. et sabba. de cõme. Feria 6. de scto edwardo. ir. lec. de alio festo. ¶ Do. 5. de scto albano. ir. l. cũ ℣rio. Suscepturus. Missa dñicalis ỹz in cp̃ cũ mẽo. de tri. tantũ. Feria 3. de scto iohãne ad. 2. vẽ. solẽ. mẽo. de festo loci. Fc. 4. et 6. de cõme. et nihil de. 3. cõme. in hac ebdo. ¶ Do. 6. de aplis ad vẽ. et ad matu. mẽo. de do. et de trini. sub silen. sed nulla p̃cess. ad vesp. neq; me. de scto iohãne missa do. ỹz in cap̃. Fc. 2. de aplo ad. 2. vesp. que erunt dñ scta maria mẽo. de aplis et de octa. Fc. 3. de scta maria et mẽo. de octa. cũ missa de octa. scti iohãnis in cap̃. cũ mẽo. de aplis tantũ ad altã missã nulla mẽo. Fc. 4. de visita. nulla fiat mẽo. Feria. 5. de octa. visita. Fck. 6. de de scto martino. ir. lec. medie lec. de aplis et tantus

Dñica.j.post trinitatem. Fo.clxxiiij.

mko.de octa.visita.2.vesp.erunt de scõ martino et mko.de oc.vesp.et matu.de.s.maria dñe sicut extra oc.¶ Do.7.de oc.aplorũ ad vũ.de oc.aplorũ mko.de oc.visita.de do.de trini.et pces.Ad vesp.s.thome mko.de oc.aplorũ et de do. sub silen.deinde solẽ.mko.de oc.visita.Fe.2.de.s.tho.et solen.mko.de oc.visita.ad matu.et ad miss.et ad.2.vespe feria.3.de oc.Fe.4.de oc.ix.lec.Inui.trip.ad.2.vespe. mko.de cõme.Fe.5.et sab.de cõme.Fe.6.de.s.benedicto. ix.lec.¶ Do.8.festũ reliquiarũ mko.de do.ꝫ de tri.sub silẽ. ad.2.vũ.sol.mko.de ẽme.Fe.2.4.ꝫ sab.de ẽme.milla do. ỹ in cp̃.extra ebd̃.ꝫ fiat mko.de reliqs p oc.ꝫ i oc.¶ Do. 6.de.s.margareta.ad.1.vũ.mko.de reliqis .tt w.de tri.et pces.milla oo.ỹ in cp̃.cũ mko.de tri.Fe.2.ꝫ.4.tt cõme. Fe.5.de vgi.cũ noc.ppt vig.Cp̃.Cõturbor.Fe.6.tt aplo ꝫ sol.mko.de mar.ad.2.vũ.sol.mko.de.s.anna.Ubi fe.s. anne est duplex fe.tũc vesp.erũt de.s.anna:ꝫ solẽ.mko.de aplo.Sab.de.s.anna mko.Inuit.tripler.¶ Do.10.tt w. ad.1.vũ.q̃ erũt de.s.anna mko.de mar.tt w.cũ ỹ. Et[illegible] dauid de trini.ꝫ pces.ad matu.medie lec.tt mar.ad.2.vũ q̃ erũt de do.fiat mko.de cõme.ꝫ de festis.Fe.2.5.sab.de cõ me.¶ Do.1.post festũ tri.totũ ser.de oc.corpo.rpi.ꝫ mko. tm̃ de scõ:ꝫ nihil de do.fiat nec pces.qz hic differtur do. Fe.5.de oc.ꝫ mko.tm̃ de mar.Fe.6.ꝫ sab.de ẽme.¶ Do.2 tota cãtet hys.ꝫ inchoet ad vũ.cũ ℟.Deus ẽme.ꝫ mko.de ẽfesto. de tri.ꝫ pces.ad matu.mko.tm̃ de ẽfesto.ꝫ de trin̄. Fer.3.6.ꝫ sab.de ẽme.ꝫ oia ℟ia fe.ptermittunt.¶ Do.1. tt.4.tt.5.tt.6.tt.7.tt.8.tt.9.ꝫ p ebdo.vtꝰ.ad 1.℣ scz ad do.4.5.6.7.8.9.ꝫ.10.¶ Do.1.post festũ tri. totum ser.de oc.corpis rpi.Ad.1.vũ.mko.de festis.ꝫ iehoet hy.cũ mko. ãn.Loqre one ꝫ mko.de tri.ꝫ p;oces.ad matu.tm̃ mko.de festis.de do.ꝫ de tri.cũ milla do.in cp̃.cũ mko.de trini.tm̃. Ad altã miss.mko.de ẽfestorũ:ꝫ de oibꝰ festis tm̃.Ad p;i: mã.ãn.Te iure.Fe.2.de.s.edmũdo.ix.lec.Inui.trip.mod̃ lec.de mar.2.vũ.erũt de festõ:ꝫ mko.de oc.Fe.3.de oct.℣. de.1.noc.Fe.4.de aplo.medie lec.ỹ oc.℣.de.2.noc.2.vũ erũt de oc.ꝫ mko.de aplo.ꝫ de mar.Fe.5.de oc.Inui.trip ꝫ medie lec.de mart.℣.de.2.noc.Ad.2.vũ.mko.de cõme. Fe.6.ꝫ sab.de cõ.¶ Do.1.tota cãtet hy.ꝫ tm̃ mko.ỹ mar. ꝫ de tri.In ian.vnã.l.Fe.3.6.ꝫ sab.de ẽme.ꝫ mko.de san ctis.¶ Do.3.do.4.do.5.do.6.do.7.do.8.ꝫ p ebd̃.vtꝰ.ad 1.℣ scz ad do.5.6.7.8.9.ꝫ.10.ita q̃ l.5.fe.6.fe.ꝫ sab.post oc.visi.fiat ser.de ẽme.ꝫ tm̃ mko.de festis.¶ Do.1.post fe stum tri.totũ ser.de oc.cor.rpi.Ad.1.vũ.mko.de mart.in: choat hysto.cũ mko.ã.Loqre dñe.mko.de tri.ꝫ pces.ꝫ ad matu.tm̃ mko.de festis:ꝫ de do.ꝫ de tri.℣.a duobꝰ cãtet Milla.do.ỹ i cp̃.cũ mko.de tri.tm̃ ad altam miss.mko.de festis.ꝫ de oibus festis tm̃.2.vesp.erũt de.s.richar.ꝫ mko.de mar.de oc.ꝫ de do.Fe.2.de.s.richar.ix.lect.medie lect.de mar.Vesp.erũt de festõ.ꝫ mko.de oc.Fe.5.de oc.Inuit.trip. medie lec.de mar.cũ ỹ.ꝫ ℣.de.2.noc.ꝫ.6.℣. hec cũ da. Scõe vũ.erũt de oc.ꝫ mko.de cõme.ꝫ de festõ.Fe.6.ꝫ sab. de ẽme.ꝫ nihil de.3.cõ.¶ Et no.q̃ tota cãte hy.in fe.septẽ ỹmiẽtũ.ꝫ cũ mko.de mart.¶ Do.2.do.3.tt.4.tt.5.tt.6 ꝫ in hac.6.tt.mko.de do.ã.erõtes geiboe do.7.ꝫ in hac 7.do.tota cãtet hy.ꝫ p ebd̃.vtꝰ ad.1.℣ scz ad do.5.6.7.8 9.ꝫ.10.ita q̃ fe.5.6.ꝫ sab.post oc.visi.fiat ser.ỹ ẽme.ꝫ tm̃ mko.de festis.¶ Do.1.post fe.tri.de.s.alba.Ad.1.vũ.mko. de oc.ꝫ inchoet hy.cũ ã.Loqre dñe.mko.de tri.ꝫ pces.ad matu.medie lec.de oc.corpis rpi:cũ ỹ.ꝫ ℣.de.3.noc.6.℣ ad nobꝰ cãtet.Ad p;imã ãn.Te iure.Milla do.ỹ in cp̃.cũ mko.de tri.tm̃.Ad.2.vũ.de.s.albano mko.de virgine.de oc.ꝫ de do.Fe.2.de oc.Milla de vigi.cãtet ad summũ al: tare post.6.cũ mko.de.festa ethelỹdre.Fe.3.de.s.iohãne. mko.de oc.ad vtraq̃ vesp.ad mat.ꝫ ad miss.so.Fe.5.de oc. Inuit.trip.mod̃ lec.ỹ mar.cũ ypp;ius ℣ris.ꝫ ypp;ie ian.cor: re ano ptermittũt.ꝫ tm̃ mko.ỹ oc.s.ioh.2.vũ.erũt de oc.ꝫ mko.de.s.maria.ã.Sub tuã et de oc.s.iohãis:sed nulla mko.de mar.Fe.6.de.s.maria.¶ Nota q̃ in fes.septem ỹmiciũ tota cãtetur hys.ꝫ tm̃ de mko.tt septẽ ỹmic.

¶ Do.2.do.3.do.4.do.5.do.6.do.7.do.8.in hac.8.do.mko.de do.ã. erõtes geiboe do.6.in ista.6.do.tota cãtetur hys.ꝫ per ebdo. vtꝰ.ad.1.℣ scz ad do.6.7.8.9.et.10.ita q̃ fer.5.6.et sab. post visit.fiat ser.de ẽme.ꝫ cũ mko.de festis.¶ Do.1.post fes.trini.totũ ser.de.s.augusti.inferius dup̃.Ad.1.vũ.so: lenis mko.de.s.altrimo:ꝫ de oc.tm̃:nichil de do.fiat:nec de trini.nec̃ proces.qa hic differt vna do.et alia differa: tur in natiuit̃ marie.Ad matu.solẽ.mko.de oc.tm̃.Fe.2. de oc.ỹ.et ℣.de.2.noc.Fe.3.de oc.ỹ.ꝫ ℣.de.3.noc.Fe.4 de oc.ỹ.et ℣.de.1.noc.Fe.5.de oc.Inuit.trip̃.Ad.2.vesp. mko.de fest.loci.Fe.6.et sab.de ẽmko.ratione.¶ Dñica 2.post fest.trini.inchoatiue hys.cũ ℣to.Deus ẽme.mko.de mar.de trini.ꝫ pces.Ad matu.medie fe.de mar.In ianꝰ. ois añe.Fe.2.de fer.℣.de.1.noc.Milla.ꝫ alius popul. Fe.3.5.ꝫ sab.de ẽme.Fe.6.de feria.℣.de.2.noc.Epla et Euãge.4.ferie.¶ Do.3.totũ festi.de.s.edmũdo.medie f. de mar.Milla dñicalis ỹ in cap̃ cũ mko.de trini.tm̃.Ad altã missã memo.de mar.ꝫ de omnibus festis tm̃.Fe.4.5.ꝫ sab.de cõmkoratione.¶ Do.4.totũ festi.de.s.euchardo: medie lec.de mar.Milla tt.ỹ in cap̃.cũ mko.de tri.tantũ Ad altã missã mko.de mar.et de oibus festis.Fe.2.3.et.6. de ẽme.Fe.5.de.s.edwardo.ix.lc.de alio fes.Ad vũ añe. Alle festũ Cap̃.Bñs vir qui in laptus ℣.Deus vir q̃ suffert.Sab.de.s.albano ã.Bñs vir Cap̃.[illegible] ℣.Perceptatus.¶ Do.5.de fer.do.Ad.1.vũ.mko de s.augu no de virgi.de tri.et pces.Ad matu.medie fe.de virgi.6. ℣.Regnã mundi.Milla de vigi.ỹ in cap̃ cũ mko.tt vir gine tm̃.Ad altã miss.mko.de tri.ꝫ tt oibus festis tm̃.Fe.2 de.s.ioh.Ad.1.vũ.mko.de do.sub silẽ.Ad.2.vũ.mko.tt cõ me solẽniter.Fe.3.ꝫ.5.de cõme.¶ Do.6.de.s.paulo.Ad.1 vũ.mko.de do.de trini.sub silẽ sed nulla pces.Ad matu. mko.de.s.petro de oct.s.iohã.de do.et de trini.Milla do. ỹ in cap̃.cũ mko.de tri.tm̃.Ad altã miss.mko.de.s.petro: et de oc.s.iohã.2.vesp.erũt de.s.maria.e mko.de aplis de oc.s.iohã.de do.Fe.2.de.s.maria.et mko.de oc.miss.tt oc. s.iohis ỹ in cap̃.cũ mko.de aplis.Ad altã miss.nulla me. Fe.3.de visita.et nichil de festis.Fe.4.de oc.visi.Fe.5.tt s.martii.tt s.medõ.s.de aplis et mko.de oc.visi.ad vesp.ꝫ vesp:et matu.et ad miss.Sab.de oc.aplorũ et tm̃ mko.tt de sita.¶ Do.7.de.s.thoma ad.1.vũ.mko.de oc.aplorũ de do.et de trini.sub silẽ.deinde solẽ.mko.de visita.Ad ma: tu.mko.de do.et de trini.sub silẽ.Deinde so.mko.tt visi. Milla do.ỹ in cp̃.cũ mko.de trini.tm̃.Ad altã miss.mko. tt visita.et de oibus festis.Ad.2.vũ.mko.de do.sub silen. deinde solẽ.mko.de visita.Fe.3.de oc.visita.Inuit tripler 2.vesp.erũt de oct.et mko.de cõme.et de mar.Fer.4.6.et sab.de ẽme.Fe.5.de.s.benedicto.ix.l.¶ Do.8.festũ reliquiarũ:et mko.de do.et de trini.sub silen.Ad.2.vesp.mko.de.s. sythuno et de do.sub silen.Milla do.ỹ in cap̃.in.4 lect.Fe.2.de.s.sythuno.ix.lec 2.vesp.erũt de.s.et mko. de commemo.et de reliquiis fiat memoria de reliquiis. p oc.et in oct.Feria.3.5.et.6.de commemora.¶ Dominica.9.de do.Ad.1.vũ.memo.de.s.margareta de.s p;ate de:de reliqis de trini.et pces.Ad matu.medie.s.tt virgi. et mko.de reliqis ꝫ tt tri.Fer.2.et sab.de cõ.¶ Do.10.de do.Ad.1.vũ.in:sup ẽm.Magñ.Ecce ancilla domini.mko.de mar.de trini.et pces.Ad matu.medõ.s.de.s.sansone.Fe.2 3.ꝫ.4.de cõme.¶ Do.1.post fes.trini.ser.de oc.corp.rpi. Ad.1.vũ.mko.de mar.et inchoetur hys.cũ mko.tantũ.cũ Loquere dñe.et mko.de tri.et pces.¶ Et nota q̃ vna tm̃ do.differtur per octauã virtutis in nat.vir marie.Ad matu. 9.℣.a duobus cantet et tm̃ mko.de mar.de do.et de tri. Milla do.ỹ in cp̃.Ad.1.ã.Te iure.¶ Nota q̃ tota vi:dy. in die.s.sansonis epi.et tm̃ mko.de festõ.¶ Do.2.do.3.do. 4.do.5.do.6.do.7.do.8.do.9.et in ista.9.do.tota cãtetur hys.et tm̃ mko.de festõ.Et per ebdo.vtꝰ.ad.1.℣ scz ad do. 3.4.5.6.7.8.9.et.10.¶ Do.1.post fes.trini.totũ ser.de.s. edmũdo.ix.lec.Inuit.tripl.Ad.1.vũ.mko.de mar.de oc.a co:po.chr̃isti de do.ãn.Loquere dñe.de trini.ꝫ proces.ad matu.medõ.lect.de mar.et mko.de mar.de oc.de do.et de trini.Milla do.ỹ in cap̃.cũ mko.de trini.tm̃ ves.erunt de festõ edmundo et mko.de oc.et de do.Fe.2.de oc.cũ ỹ.et ℣ de.3.noc.Fe.3.de aplo medie lec.de oc.cũ ỹ.et ℣to.de.1. noc.2.vesp.erunt de aplo et mko.de mar.et de oc.Fe.5.de oc.2.vesp.erunt de oc.et mko.de cõme.et de.s.Fe.6.et sab. de cõme.¶ Do.2.totũ ser.de.s.richardo medie l.de mar. mko.de mar.de do.et de trini.Milla do.ỹ in cap̃.cũ mko de trini.Fe.2.5.et 6.de cõme.Sab.de.s.albano ãn.super pos.Alle festũ.Cap̃.Bñs vir qui inuent.℣.Perceptatus.¶ Do.3.do.4.do.5.do.6.do.7.do.8.in hac.8.do.tota cãtetur hys.do.et mko.tm̃ de.s.et per ebdo.vtꝰ.ad.1.℣

Dñica.j.post trinitatem.

4.H ſcz ad do.ſ.6.7.8.9.et.10.ita q̄ in fer.ſ.6. et ſab.poſt oct. viſita.fiat ſer.de cõme.ꝫ tñ mẽo.dr.ſ.bñdicto. ¶ Dñica.1 poſt feſt.trini.totũ ſerui.de ſcõ richardo. Ad.1.vſ̃.mẽo.de mar.et de oc.de do.ãn. Loquere dñe. de trini.et pceſ. Ad matu.medie ſc.de mar.9.R̃.a duobus cãtetur ꝓpter oct. et mẽo.de mar.de oct.de do.et de trini.Ad.1.ãn. Le iuste. Miſſa do.bz in cap.cũ mẽo.dr trini.tñ.Ad.2.vſ̃.que crũt de.ſ.rich.mẽo.bñ mar.dr oc.et de w. Fc.2.de oc.R̃.de.3.no. Fc.3.de oc.R̃.de.1.noc. Fc.4.de oc.R̃.de.2.noc. Fc.5.de oc.ir.lec. Jnui.trip.et tñ mẽo.de.ſ.edwardo:qa nõ habet p;opꝛias ſc.Ad.2.vſ̃.que crũt de octa. fiat mẽo. de.ſ. maria.ã. Sub tuã. Fc.6.de.ſ.maria. ¶ Do.2.do.3.do.4 do.5.do.6.ita q̄ in hac.6.do.ã.ſuper pm. Magr. Montes gelboe do.7.in iſta.7.w.tota cãtetur hyſ.et tñ mẽo. dr.ſ ſanſone:et p eddõ.vſ̃.a d. 1. H ſcz ad do.3.6.7.8.9.et.10 ita q̄ in fer.ſ.6.et ſab.poſt oc.viſi.fiat ſer. de cõme.et tñ mẽo.de.ſ.bñdicto. ¶ Do.1.poſt feſt.trini.totũ ſerui.de oc. 1.H co;po.xꝑi.Ad.1.vſ̃ que crũt de.ſ.albano.fiat mẽo.dr virgine:de oc.et inchoatur hyſ.cũ mẽo.ã. Loquere dñe mẽo de tri.et pceſ.Ad matu.mẽo.tñ de virgi.de do.et de trin. 9.R̃.a duobus cãtetur.Ad 1.ã. Le iuste. Miſ de virgi cantetur i cap.cũ mẽo.de virgi.tñ: ad altã miſ.mẽo.de w.et de trini.tñ. Miſ.w.bz in cap.4.die infra oc. Fc.2.de.ſ.iohãne.Ad.1.vſ̃.mẽo.de do.ſub ſilẽ. Deinde ſolẽ. mẽo. de oc.et fiat ſolẽ.mẽo.ad mat.ad miſ.ꝫ ad.2.vſ̃. Fc.3.dr oc. ꝫ R̃.dr.1.noc. Fc.4. de mar.ir.l mẽõ.l.de oc.co;.xꝑi. R̃. de.2.noc.et tñ mẽo.de oc.ſ.iohis.9.R̃.a duobus cãtetur p;opter oc. Fc.5.de oc.Ad.1.vſ̃.q̄ crũt de oc.mẽo.de mar. et de oc.ſ.iohis.Ad matu.mẽõ.l.dr oc.ſ.ioh.6.R̃. Prima q̄ Fc.6.de.ſ.cũ noc. Sab.de aplis nulla mẽo. ¶ Do.2.3.4 et.5.et in hac.5.do.ã.ſup pm. Montes a celboe do.6.et in hac.6.w.tota cãtetur hyſ.et tñ mẽo.de.ſ.ſanſone: et per eddõ.vſ̃.ad. 1.H ſcz ad do.6.7.8.9.et.10.ita q̄ in fe.ſ.6. et ſab.poſt oc.viſi.fiat ſer.de ꝫme.et tñ mẽo.de.ſ.benedicto. ¶ Do.1.poſt feſt.i.tri. totũ ſerui.de oc.co;po.xꝑi.Ad 1.vſ̃.que crũt dr.ſ.augu.mẽo.de oc.co;po.xꝑi tñ.ãn. O ſi ſanctis nihil de do.nec de tri.neq̄ pceſ.qa hic differt vna do.Ad matu.9.R̃.a duobus cãtetur:nulla fiat mẽo.Ad.1 ãn. Le iuste. Feria.2.3.et.4.de oct.et mẽo.de ſcto. Fc. ſ. de oc.Jnui.trip.ir.l.medõ.lec.de virg.Ju lau.oẽs ãe. Ad 2.vſ̃que crũt de oc.mẽo. de ꝫme.et de mar. Fc.6.et ſab. de ꝫme. ¶ Do.2.totũ ſer.de do.et inchoetur hyſ. cũ R̃io. Deus tuæ et mẽo.de tri.et pceſ.ad matu. Ju lau.oẽs ãe dñe Fc.2.4.et.5.de ꝫme. Fc.6.dñe.v.et.R̃.de.1.noc. plurimoz̃ ꝫfeſ. Sab.de.ſ.edmundo.ir.lc.Jnui.trip.medõ.l. de mar.v.et R̃.de.2.noc.plioz̃ mar. ¶ Do.3.totũ ſerui. de do.ad.1.vſ̃. mẽo.de.ſ.edmũdo de tri.et pceſ. Fet.2.de aplo.ir.l.Jnui.trip. Fc.4.5.et.6.dr ꝫme. Sab.de.ſ.ir.l. medõ.l.de mar. ¶ Do.4.de do.ad.1.vſ̃.mẽo.de.ſ.rich.dr tri.et pceſ. Fc.2.3.et.5.de ꝫñ. Fc.4.dr.ſ.edwar.r.ier. de alio feſ.ã.ſup pm. Fuerunt oes. Lp. Beatus vir qui in ſap.a. R̃. Bꝛus vir qui ſuffert. Fc.6.de.ſ.albano.ãn.ſuper pm. Beatus vir Lp. Fuerunt oes. R̃. perceptatus. ¶ Do.5.totũ ſer.de.ſ.ioh.nulla fiet mẽo.qa hic differtur alia do.nili feſ. dedicato.in do.cõiuge.tũc ibi debet do.differri. Fc.2. et.4.de cõme.et nichil de.3.cõme. ¶ Do.6.de do. Ad.1. vel.que crũt de do.mẽo.de aplis/de oc.ſ.iohã.de trini.ꝫ pꝛocel.ad matu.medie.lec.de oc.ſ.iohis.6.R̃. Fuerunt nobis. Mã.R̃. Primũ q̄ nunq̄ dr in oc.die ſm ordinale'ſa cũ Miſ.de oc.bz in cap.cũ mẽo.de aplis tñ ad altã miſ. mẽo.de trini.et de oibus ſctis tñ. Fc.2.dr viſita.et matus dup.Ad.1.vſ̃.mẽo.de do.ſub ſilen.et nihil de ſctis. Fc.3. de oc.viſita.et mẽo.de aplis. Fc.4.de.ſ.martino.ir.lc. medie lec.de oc.aplorũ et tñ mẽo.de oc.viſita.2.vel.fit de ſcõ et mẽo.de oc. Fc.6.de oc.aplor̃ et tñ mẽo.de oc. viſita. Sab.de.ſ.thoma et ad.1.vſ̃.mẽo.dr oc.aplor̃ ſub ſilen. Deinde ſolẽ.mẽo.dr viſita. ¶ Do.7.feſ.reliquiæ ad.1.vſ̃.mẽo.de do.de trini.ſub ſilen. Deinde ſolẽ.mẽo. de ſcõ thoma et de oc.viſi.ad matu.mẽo.de do.et de tri. ſub ſilen.deinde ſolẽ.mẽo.de oc.viſita.et fiat mẽo.de vi ſita.et ad miſ.ad. 2.vſ̃.mẽo. de do.ſub ſilen.deinde ſolẽ. mẽo.de viſita. Fc.2.de oc.ir.lec.Jnui.trip.ꝫ fiat mẽo.dr reliquus p oc.et in oc. Fc.3.de mar.miſ.do.bz in cap.eodem die. Fc.4.de.ſ.bñdicto.ir.lec. Fe.5.6.et ſab.de ꝫñ. ¶ Do.8.de cõfeſ.ad.1.vſ̃.mẽo.de reliqis de do.ã. Omes gelboe.de trini.et pceſ.miſ.do.bz in cap.cũ mẽo.dr trin. tñ ad altã miſ.mẽo de reliqis et de oibus ſctis tñ. Fc.2. 5.et ſab.de ꝫme. ¶ Do.9.totũ ſerui.de ſcã maria magd. ir.lec. Jnui.3.ad.1.vſ̃.mẽo.de ſcõ dr do.ã. Fuit autẽ dõ. de trini.et pceſ. Miſ.w.bz in cap.cũ mẽo.dr tri.tñ. Deũ vel.erũt dr ꝫme. Fc.2.6.ꝫ ſab.dr ꝫme. ¶ Do.1.poſt feſt.tri totũ ſer.de oc.co;p.xꝑi nulla fiet mẽo.qa hic differt vna do.9.R̃.a duobus cãtel.Ad.1.ã. Le iuste. Fc.2.3.4.de oc.R̃.dñr p ordinẽ. Fc.5.de oc.ir.l. Jnui.trip. Ad.2.vſ̃. mẽo.de.ſ.ma.cũ ãn. Sub tuã. et dr ꝫcel. Fc.6.dr.ſ.ma.et me.dr ꝫſ. Sab.dr.ſ.edmũdo.ir.l. Jnui.tri.mẽõ.l.dr mar. ¶ Do.2.tota cãtel hy.ꝫ inchoet ad.1.vſ̃.cũ R̃.Deũ tuum ꝫ mẽo.de.ſ.edmũdo:de tri.ꝫ pceſ. Ju lau.oẽs ãe.dñr. Fc. 4.5.6.de ꝫme.ꝫ mẽo.de ſctis. Sab.de.ſ.richar.medie l. de mar.v.ꝫ R̃.dr.2.noc. ¶ Do.3.do.4.do.5.do.6.do.7. do.8.ꝫ p eddo vſ̃ ad.1. O ſcz ad do.4.5.6.7.8.ꝫ.9.ita q̄ in die.ſ.iohã.fiat mẽo.de do.dr tri.ſub ſilẽ.ꝫ mil.do.bz in cp.q; hoc anno nõ debet differri:niſi vna do.tñ. ¶ Do.1 poſt fe.ſ.tri.totũ ſer.de oc.co;.xꝑi.ad.1.vſ̃.q̄ crũt de.ſ.ed mũdo.mẽo.de oc.et inchoet hy.cũ ã. Loquere dñe. mẽo. de tri.ꝫ pceſ.ad mat.9.R̃.a.2.cãtel.ꝫ mẽo.de do.ꝫ de tri. miſ.do.bz i cp.Ad.1.ã. Le iuste. Ad vſ̃ q̄ crũt de aplo me mo.de oc.ꝫ de do. Fc.2.de aplo.ir.lec. Jnui.ir p.medie ſc.de oc.R̃.de.1.noc.Fc.3.ꝫ.4.dr oc.R̃.de.2.ꝫ.3.noc. Fc 5.de oc.ir.l. Jnui.tri.et tñ mẽo.de ſcõ.q; nõ habet ꝓpꝛias l.ad.2.vſ̃.de oc. mẽo.de.ſ.mat.cũ ã. Sub tuã.et de mar. Fc.6.de.ſ.maria. Sab.de.ſ.richar.ir.lec.ꝫ.medie.lec.de mar. ¶ Do.2.to.cãtel hy. Ju lau. vna ã.ad.1.vſ̃.mẽo.de ſ.richar.de tri.ꝫ pceſ. Fc.3.4.ꝫ.5.de cõme.ꝫ mẽo.de ſctis Fc.6.de.ſ.alba.ir.l.ã.ſup pos.ad.1.vſ̃. Hec ſctus. Sab. de virg.cũ noc. ¶ Do.3.4.5.6.ꝫ.7.ꝫ p eddo.vſ̃.ad.1.O ſcz ad do.5.6.7.8.ꝫ.9.ita q̄ i die.ſ.iohã fiat mẽo.de do.ꝫ de tri.ſub ſilẽ.ꝫ mil.do.dr in cap. Ite hoc anno fe.ſ.bñdi cti celebzet cũ.ij.lc.inui.2. ¶ Do.1.poſt fe.tri.totũ ſer.dr oc.co;p.xꝑi ad.1.vſ̃.q̄ crũt de.ſ.rich.fiat mẽo.de oc.õ do. ã. Loqre dñe. de tri.ꝫ pꝛocel.9.R̃.a duob⁹ cãtel milla do. dr in cp.ad.1.ã. Le iuste. Fer.2.ꝫ.4.de oc.ꝫ mẽo.de ſctis. Fc.5.de oc.ir.lec. Jnui.3.ad.2.vſ̃ mẽo.de.ſ.alba.tñ. Fc. 6.de.ſ.albano.ir.lec.9.R̃ Perceptine⁹ Sab.de vg.cum noc. ¶ Do.2.totũ ſer.oc.ſ.ioh.mẽo.de do.ꝫ de tri.ſub ſil. ſed nulla pꝛocel.miſ. do.dr in cp. Fc.2.ꝫ.4.de ꝫme.ꝫ nihil de.3.ꝫme. ¶ Do.3.de do.ꝫ tota cãtel hy.ad.1.vſ̃.q̄ crũt de do.mẽo.de aplis de oc.ſ.iohã.de tri.ꝫ pꝛocel.ad mat. tñ mẽo.de oc.et aplis ꝫ de tri.miſ.dr oc.bz i cp.cũ mẽo. de aplis tñ:ad altã miſſam mẽo.de tri.ꝫ de oib⁹ ſanctis. ¶ Do.4.5.ꝫ.6.ꝫ p eddo.vſ̃ ad.1. O ſcz ad do.7.8.ꝫ.9. ita q̄ fe.ſ.bñdicti celebzet cum.ij.lc.inui.2. ¶ Do.1.poſt fe.ſ.tri.totũ ſer.de.ſ.ioh.ad.1.vſ̃.inchoet hyſ.cum mẽo. ſub ſilẽ.ã. Loquere dñe ꝫ mẽo.de tri.ſed nulla pceſ. Dei de ſol.mẽo.de oc.co;.xꝑi.ad mat.mẽo.de do.ꝫ de tri.ſub ſilẽ. Deinde ſo.mẽo.de oc.ad.1.ã. Gratias tibi. Miſſa do. dicit in cp. Ad.2.vſ̃.mẽo.de do.ſub ſilẽ deinde ſol.mẽo. de oc. Fc.2.de oc.R̃.de.3.noc.vſ̃.erũt de mar.ꝫ memo.de vtrilq̄ oc. Fc.3.ir.lec.ꝓpter oc.ꝫ medie lec.de oc.co;.xꝑi. cũ R̃.de.1.noc.ꝫ tñ mẽo.de oc.ſ.ioh.9.R̃.a.2.cãtel.ad.2. vſ̃.que crũt de mar.fiat mẽo.de vtrilq̄ oc. Fc.4.de oc.R̃ de.2.noc. Fe.5.de oc.ir.lec.inui.3.medie lec. de.2.ꝫ mẽo. de oc.ſ.iohã.miſ. de virgi. ſolẽniter ad ſũmũ altare poſt 6.cũ mẽo.de.ſ.et dr oc.ſ.iohis ad altã miſ.nulla fiat me. Fe.6.dr aplis ad.1.vſ̃.ſolẽ.mẽo.de oct.co;po. chriſti tñ. ¶ Do.2.cãtetur hyſto.ad.1.vſ̃.que crũt de do.mẽo.dr apl de oc.ſ.iohis de trini.et pceſ.ad matu.tñ mẽo.de oc.ſ.io hãnis de aplis et de tri. Miſ.de oc.ſci iohis dicit in cap. cũ mẽo.dr aplis tñ ad altã miſ.mẽo.de trini. et de oibus ſctis tantũ Fc.2.de viſita.vſ̃.ad.1.O et per eddo. ¶ Do. 3.4.ꝫ.5.ꝫ p eddo.vſ̃.ad.1.O ſcz ad do.7.8.ꝫ.9.ita q̄ feſtum ſancti benedicti celebzet cum.ij.lc. tñ inui.dupl.

¶ Dñica pꝛima poſt feſtum ſancte trinitatis. Ad pꝛimas vſ̃ãn. Benedictus ꝑs. Ipſum. ꝫ cetere.ãe. cum ſuis. ꝑs. vt in pſalterio notãtur. ¶ Ꝑin. Benedictus de⁹ quere in pſalterio. R̃. Deũ

time et mandata eius obserua. Hoc est omnis homo. ỹ. Timentib⁹ deum nihil deest nec his qui eum diligunt in veritate. Hoc Gloria. Hoc. Hoc. ℟. dicitur ad has ꝟs tantum. scilicet in initio huⁱ⁹ hy. hy⁹.

O Lux beata trinitas ⁊ principalis vnitas: iam sol recedit igneꝰ infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine/ te deprecemur vesperi: te nostra supplex gloria per cuncta laudet secula.

Deo patri sit gla: eiusꝙ. ⁊c. Hic hy⁹ dicatur ad ꝟs. omnibus sabbatis vsq; ad aduentum domini: quando de dñica agitur ỹ. Vespertina oratio ascendat ad te dñe. ℟. Et descendat super nos mia tua. ān. Loquere dñe quia audit seru⁹ tu⁹ ps. Magñ. Oratio. Deus in te sperantium. Quere hanc oco. post hystoriā. Vidi dñm. Memo. fiat si habeatur proprietas alicuius sancti vnde tres lect. fieri debeant/ ⁊ postea de corpore christi hac die dominica tātum: deinde de trinitate. Tamen si festum alicuius sancti. ix. lectionū in hoc sabbato celebratum fuerit: tunc in primis fiat memo. de ipo: deinde memorie supra dicte. Ad memo. de trinitate dicitur. ān. Spes nostra. cum ỹ. Benedicamus patrem ⁊ filium cum sancto spiritu. Oco. Omnipotens sempiterne. Tunc eat pcs. ante crucifi. sed sine cruce de quo cunq; fit seruitium: per medium chori nisi dupler festum contigerit in dñica vel in sabbato. Ordinata prius procs. ad gradū chori hoc ordine/ cū duobus ceroferarijs albis tantum indutis/ deinde thuribul. in simili habitu/ deinde puer ferens librum ante sacerdotem in suppell. deinde executor officij in simili habitu in capa serica/ post eum vero duo rectores chori in capis sericis: cantando ān. in eundo ⁊ in introitu chori simul incipient/ choro sequente/ habitu non mutato: iurta ordinem quo disponuntur in choro: et fiat statio ante crucifixum supradicto modo et ordine/ cantando vnam istarum añar. de cruce per ordiñ. ān.

O crux splendidor cunctis astris mūdo celebris hoibus multum amabilis sanctior vniuersis que sola fuisti digna portare talentum mūdi. dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera salua presentem cateruam in tuis hodie laudibus congregatam. ān. O crux gloriosa o crux adorāda o lignū pciosum ⁊ admirabile lignū. per quod ⁊ dyabolus est victus: ⁊ mundꝰ christi sanguine redemptus alia. ān. O crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis nulla silua talem profert fronde flore germine. dulce lignū dulces clauos dulcia ferens pondera. Astis nobis custodia ⁊tra inimici iacula. Post thurificationē crucifixi dicat sacerdos executor officij ꝟsi. Adoramus te christe et benedicimus tibi. ℟. Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum. Oratio.

Deus qui vnigeniti filij tui domini nostri ihesu xpi pciosо sanguine vivifice crucis vexillum sanctificare voluisti: concede quesumꝰ eos qui eiusdem sancte crucis gaudēt honore/ tua quoq; vbiq; protectione gaudere. Per eundem xpm dominum nostrū. Amen. In introitu chori dr vna ex istis ān⁹. de scta maria p ordinē. ān.

Beata dei genitrix maria virgo perpetua templum dñi sacrarium spiritus sancti sola sine exemplo placuisti dño ihesu christo ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu. ān. Ave regina celorum: ave domina angelorum salue radix sancta ex qua mundo lux est orta: ave gloriosa super oēs speciosa. vale valde decora: ⁊ pro nobis semper christū exora ān. Alma redēptoris mater que peruia celi porta manens et stella maris succurre cadēti surgere qui curat populo: tu que genuisti natura mirante tuū sanctum genitorem virgo prius ac posterius gabrielis ab ore sumens illus ave peccatorum miserere ān. Speciosa facta es ⁊ suauis in deliciis virginitatis sancta dei genitrix: quā vidē tes filie syon vernantem in floribus rosarum et liliis conuallium beatissimam predicauerunt: et regine laudauerunt eam. ¶ Inter oc. assūptiōis et natiuitatis

btē marie: ꝛ vna istaꝝ ār. i introitu chori.ā. Tota pulchra es amica mea: et macula nō est i te: fauus distillās labia tua mel et lac sub lingua tua odor vnguētorū tuorum super omnia aromata: iam enim hyems transiit/ ymber abiit et recessit flores apparuerunt vinee florentes odorem dederūt et vox turturis audita est in terra nostra. surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. ān. Ascēdit christus super celos ⁊ preparauit sue castissime matri immortalitatis locū ⁊ hec est illa preclara festiuitas omnium sanctorū festiuitatibus incōparabilis: in qua gloriosa ⁊ felix mirantibus celestis curie ordinibus ad ethereum peruenit thalamum quo pia sui memorum immemor nequaq̄ existat. ān. Anima mea liquefacta est vt dilectus locutus est quesiui et non inueni illum. vocaui et non respondit mihi. inuenerūt me custodes ciuitatis percusserunt me et vulnerauerunt me tulerūt pallium meum custodes murorum/ filie hierusalem nūciate dilecto quia amore langueo. ān. Descendi in ortum meū vt viderē poma cōuallīū et inspicerē si floruissent vinee et germinassent mala punica. reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere vt intucamur te ℣. Sancta dei genitrix virgo semper maria. Oratio.

QOncede quesumus misericors deus fragilitati noste presidiū vt qui sancte dei genitricis ⁊ virginis marie cōmemorationem agimus intercessionis eius auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eūdem xp̄m. Supradictus ordo ār. vsi. ⁊ orationū ad proces. tam in eundo q̄ in introitu chori seruet vsq; ad aductū domini quando cūq; fit seruitium ad vs̄ in sabbato siue de dñica agat siue non nisi quando duplex festum in dominica vel in sabbato contigerit: vel quando missa dominicalis omo differatur ꝓpter prolixitatem temporis ab vna dñica vsq; ad aliam dñicam: tunc nulla fit proces. in sabbatis ante crucem. Et nisi per octa. assumptionis ⁊ natiuitatis beate marie. tunc enim dicet i introitu chori de omnibus sanctis sicut ibidem subnotatū est. Tamēq̄nādo festum exaltationis sancte crucis i dñica contigerit: eat processio ad primas vs̄. vt patet ibidem. Si festū sancti albani in hac dñica contigerit: festum differatur in crastinum. vespere vero in dñica de scō albano erunt ⁊ memo. de sancta etheldreda/ de oct. ⁊ de dñica fiāt. Ad matu. de scō albano. medie lectiones fiant de scta ethel dreda cū sexto ℣io. quod erit **Regnū mundi.** Missa vero de sancto albano post tertiā dicitur: ⁊ missa de vig. post vj. vtraq; ad principale altare. Ad primas vs̄. de sancto iohanne baptista: fiat solemnis memo. de sancto albano/ ⁊ de octa. si fuerint octa. cum regimine chori. Hē sequentes āe. seruiunt hysto. **Deus omnium.** ℣ dirutat sup psal. **Magnū.** in sabbatis: vel ad memoriā de dñica/ cum de aliquo festo. ix. l. fit seruitium: nisi in hoc sab. tm̄/ tunc eni dicat ān. **Loquere domine** vs̄. ān. **Cognouerunt omnes a dan vsq; bersabee: q̄ fidelis samuel propheta esset dñi.** ān. **Percussit dauid in philisteum i funda ⁊ lapide in nomine dñi.** ān. **Nōne iste est dauid de quo canebant in choro: dicentes saul percussit mille: ⁊ dauid decem milia in milibus suis.** ān. **Ait rex saul dixit: mihi mille dederūt: ⁊ filio ysai dederūt decem milia.** ān. **Quis enim in ofbus sicut dauid fidelis inuentus est in regno tuo egrediens et regrediens et pergens ad imperium regis.** ān. **Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos/ quia in te abiectus est clipeus fortium clipeus saul quasi non esset unctus oleo. quomodo ceciderunt fortes in bello. ionathas in excelsis tuis interfectus est. saul et ionathas amabiles et decori valde in vita sua: in morte quoq; non sunt separati.** ā. **Doleo super te frater mi ionatha amabilis valde super amorem mulierū: sicut mater unicū amat filium ita te diligebā. sagitta ionathe nunq̄ abiit retrorsum nec declinauit clipeus eius de bello: et hasta eius non est auersa.** ān. **Dixitq; dauid ad dñm cū vidisset ange-**

lum cedentem ppl'm. ego sum qui peccaui ego inique egi. isti qui oues sunt quid fece runt: ān. Rex autem dauid cooperto capite incedens lugebat filiū dicens absalon fili mi fili mi absalon. quis michi det vt ego moziar pro te fili mi absalon: Quādo vero tempus prolixum fuerit: tunc omnes āe. preceden. suo ordine dicuntur quando vero breue fuer. id est octo dominice vel infra: tunc semper dicunt vltimo he due āe Montes gelboe. ℣ ā. Rex autem dauid. Et alie āt. preceden. eo anno pretermittantur. Ad matu. Inuit. Laudemus iesum christum Quia ipse est redemptor oim seculorum. ps. Venite. Hoc inuitat. dicitur oibus dominicis vsq; ad. iij. dñicam post. v. kals septēbris qñ de dñica agitur. Hymn⁹.

NOcte surgētes vigilemus oēs
semper i psalmis meditemur
atq; viribus totis dño canamus dulci
ter hymnos.
Ut pio regi pariter canentes cū suis
sanctis mereamur aulam ingredi ce-
li simul ℣ beatam ducere vitam.
Presstet hoc nobis deitas beata pīs
ac nati pariterq; sancti spiritus cuius
reboat in omni gloria mundo. Amē.
In. j. noctur. ān. Pro fidei meritis. ps.
Beatus vir. ℣ cetere. āe. cum suis psis.
vt in psalterio notantur. v⁹ Memor
fui nocte nominis tui dñe. ℟. Et custodi-
ui legem tuam. Hat die incipiatur liber
regum: ℣ legatur vsq; ad. j. dñicā post
quinto kalēdas augusti: qñ de tempo
rali agitur. Lectio. j.

1.Reg.i

FUit vir vn⁹ de ramathaim
sophim de mōte effraim:
℣ nomē eius helcana. filⁱ⁹
hieroboam / filij eliu / filij
thau / filij suph. effrateus.
Et habuit duas vxores: nomē vni an-
na / nomen scōe fenēna. Fuerūtq; fenē
ne filij: anne aūt non erāt liberi. Tu
autem domine. ℟.

DEus oim exauditor est ipse misit
angelū suū ℣ tulit me de ouib⁹ pa
tris mei. Et vnxit me vnctione misericor-
die sue. v. Dñs qui eripuit me de ore leo-
nis / et de manu bestie liberauit me. Et. ℣. ij

ET ascendebat vir ille de ciuita-
te sua statutis diebus vt adora-
ret in silo: ℣ sacrificaret domino exer
cituum. Erāt autem ibi duo filij heli
ophni ℣ phinees sacerdotes dñi. Ve-
nit ergo dies: ℣ immolauit helcana /
deditq; fenēne vxori sue ℣ cūctis filijs
eius ℣ filiabus partes. Anne autē de-
dit partem vnam tristis: quia annā
diligebat. Dñs autem cōclauserat vul
uam eius. Tu autem. ℟.

Dominus qui eripuit me de ore leonis ℣
de manu bestie liberauit me. Ipse me eri-
piet de manib⁹ inimicorū meorū. v. Misit
deus misericordiā suā et veritatem suam
animā meam eripuit de medio catulorum
leonum. Ipse. Lectio. ij.

AFfligebat quoq; eā emula ei⁹
℣ vehementer angebat / intan
tum vt exprobraret illi q; dñs conclu-
sisset vuluam eius. Sicq; faciebat per
singulos annos / cum redeūte tempo-
re ascenderent ad templum domini / ℣
sic prouocabat eam. Porro illa flebat
℣ non capiebat cibum. Dixit ergo ei
helchana vir su⁹. Anna cur fles ℣ qua
re non comedis / ℣ quamobrem affligi
tur cor tuum. Numquid non ego sum
melior tibi / q; decem filij: ℟.

EGo te tuli de domo patris tui dicit dñs
et posui te pascere gregem ppli mei et fui
tecū in omnibus vbicūq; ambulasti. Fir-
mans regnū tuū. In eternū. v. Feciq; ti-
bi nomen grande iuxta nomen magnorū
qui sunt in terris: ℣ requiē dedi tibi ab om
nib⁹ inimicis tuis. Firmans. Gloria. In
eternū. In. ij. noctur. ān. Nature. ps.
Conserua me. fo. xlij. ℣ cetere āe. cum
suis psal. vt in psal. notātur. v⁹. Me-
dia nocte surgebā ad confitendū tibi. ℟.
Super iudicia iustificationis tue. Si ha-
beatur proprietas alicui⁹ sancti vnde
ad vs. facta fuerit memo. fiant inde
tres medie lectiōes cum v. ℣ ℟ys. de
prim o noctur. Si vero proprie lectio
nes non habeāt / fiant medie lectiōes
de corpore xpi / vbi fuerint oct. sine re-
gimine chori / cum v. ℣ ℟. scōm ordi-

nem nocturnorum. nisi ỽ .ꝛ ℟. de.ij. noctur. hystorie dñicalis in aliqua dominica vel in feria dum hyst. dura tura fuerit non possint cantari: vt inferius subnotatum est: scilicet i magna rubrica. Si vero non potuerint cãtari ℟ia. de.ij. nock. infra prędictũ tempus: tunc in prima dñica tota cantet hysto. dñicalis ꝛ memo. tñ de festo si habeat/ꝛ postea de octa. absq; medijs let. de eisdem fctis. Vbi fiũt oct. corporis xpi cum regimine chori: fit totum seruitiũ de oct. hac die: nisi festũ. ix: lectio. enenerit vtꝰ dictũ est. quia octa. corporis xpi sunt cũ regimine chori secundũ curiã romanã: sed scõm vsum chori Sar. tñ oc. corporis xpi sunt sine regi. chori. vtꝰ dictũ est. Let. iij.

SUrrexit aũt anna postq̃ comederat ꝛ biberat in silo. Et hely sacerdote sedente super sellã ante postes templi dñi: cum esset anna amaro animo orauit dñm flens largiter: ꝛ votum vouit dicens. Dñe exercituũ si respiciens videris afflictionẽ famule tue ꝛ recordatus mei fueris nec obliti tus ancille tue: dederisq; serue tue sexum virilem: dabo eum dño omnib⁹ diebus vite eius: ꝛ nouacula non ascẽdet super caput eius. Tu autem. ℟.

4 Exaudisti dñe orationẽ serui tui vt edificarem templũ nomini tuo. Benedic et sanctifica domum istã in sempiternũ deus israel. ỽ. Dñe qui custodis pactũ et miam seruis tuis: qui ambulãt coram te in toto corde suo. Benedic. Lectio. v.

HActum est autẽ cum illa multiplicaret prces coram dño: vt hely obseruaret os eius. Porro anna loquebatur in corde suo tantumq; labia illius mouebantur. ꝛ vox penitus non audiebatur. Estimauit ergo eam hely temulentam: dixitq; ei. Vsq;quo ebria eris? Digere paulisper vinum quo mades. Respõdens autem anna. Nequaq̃ inquit dñe mi. Nam mulier infelix nimis ego sum. vinumq; ꝛ omne quod inebriare potest non bibi: sed effudi animam meam in conspectu domini. ℟.

Audi dñe hymnũ et orationẽ quam seruus tuus orat coram te hodie vt sint oculi tui aperti et aures tue intente. Super domum istã die ac nocte. ỽ. Respice dñe de sanctuario tuo: et de excelso celorum habitaculo. Super. Lectio. vj.

5 Ne reputes ancillam tuam quasi vnam de filiab⁹ belial: quia ex multitudine doloris ꝛ meroris mei locuta sum vsq; in presens. Tunc hely ait ei. Vade i pace: ꝛ deus israel det tibi petitionẽ quam rogasti eum. Et illa dixit. Vtinam inueniat ancilla tua gr̃am in oculis tuis. Et abiit mulier i viam suam ꝛ comedit: vultusq; illius non sunt amplius in diuersa mutati. Et surrexerũt mane ꝛ adorauerũt coram dño: reuersiq; sunt ꝛ venerũt in domũ suam ramatha. Tu aũt. ℟.

6 Dñe si conuersus fuerit ppls tuꝰ ꝛ orauerit ad sanctuariũ tuũ. Tu exaudies in celo dñe. Et libera eos de manibus inimicorũ eorum. ỽ. Si peccauerit in te ppls tuus ꝛ cõuersus egerit penitentiã: venienq; orauerit in loco isto. Tu. Glia. Et libe. ¶ In iij. noctur. ãn. Sponsus vt e thalamo. ps Celi enarrant. fol. v. Et cetere ãe. cum suis ps: vt in psal. notatur ỽ⁹. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cantabimus ꝛ psallem⁹ virtutes tuas. Euangelium scõm lucã. Homo quidam erat dives. Quere hoc euãge. ꝛ cetera euãgelia dominicalia per estatem prorimo post ezechielem ante dedicationẽ.

7 ℟. Peccaui super numerũ arene maris ꝛ multiplicata sunt peccata mea: ꝛ non sum dignus videre altitudinẽ celi pre magnitudine iniquitatis mee: qm̃ irritaui irã tuam Et malũ cora te feci. ỽ. Qm̃ iniquitatem meam ego agnosco: et delictum meum coram me est semper: tibi soli peccaui. Et malũ. ℟.

8 Recordare dñe testamẽti tui et dic angelo percutiẽti cesset iã manus tua. Vt non desoletur terra ꝛ ne perdas oẽm aiam viuam. ỽ. Quiescat dñe iã ira tua a populo tuo: et a ciuitate sancta tua. Vt non. ℟. Benedicat nos. ¶ Et hoc semp in oib⁹ dominicis vsq; ad aduẽtum dñi obser

uetur vt nonũ ℟. de trinitate dicatur qñ de dñica agitur ⁊ hyst. dñicalis cantatur/tamen nõ semp idẽ. ℟. sed vnũ post alterũ ordiatim sicut sunt posita in hyst. de trinitate. Et post vltimum ℟. de trinitate/reincipiak ad initium hysto. Quando vltimo fit seruitiũ de dñica ante aduentum dñi/semp dr ℟. Summe trinitati. ℭ Feriak. ℟. Preparate corda vestra dño ⁊ seruite illi soli. Et liberabit vos de manib⁹ inimicorũ vestrorũ. ℣. Auferte deos alienos de medio vestri. Et libe. ℟. Prevaluit dauid in philistcum. In funda ⁊ lapide i noie dñi agminum deus isrl. ℣. Abstulit ergo opprobriũ a filiis israel. In. Gloria. In. ℟. Mõtes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos. Ubi ceciderunt fortes israel. ℣. Oẽs montes qui in circuitu eius sunt visitet dominus: a gelboe aũt trãseat. Ubi. Gloria. Ubi. Ante lau. ℣. Excelsus super oẽs gẽtes dñs. ℟. Et super celos gloria ei⁹. In laud. ãn. Regnauit dñs ps. Dñs regñ. Et alie ãe. q̃ sequunk: hac die ⁊ ceteris dñicis ad initiũ vnius cuiusq; hyst. dñicalis q̃ euenerit vsq; ad aduẽtũ dñi cãtenk. Alius vero dñicis qñ hyst. nõ inchoak ⁊ cũ fit seruitiũ de dñica/tũc hec sola ãn. Regnauit. Sup oẽs psal. dr vt i psalterio plen⁹ cõtinek. Qñ vero vltimo fit seruitiũ de dñica ãte aduẽ. dñi: tũc oẽs ãe. sup lau. dicunk. Cpm. Benedictio ⁊ claritas. quere in psal. hy⁹.

ECce iam noctis tenuatur umbra: lucis aurora rutilãs chorus scat nisibus totis rogitemus omnes cunctipotentem.

Ut deus noster miseratus oẽm pellat languorem tribuat salutẽ: donet ⁊ nobis pietate patris regna polorũ. Prestet hoc nobis. ℣. Dñs regnauit. ℟ Decorẽ induit alla. ãn. Pater abrahã ps. Benedict⁹. Quere hanc ãn. ⁊ oẽs alias super psal Benedict⁹. ⁊ magñ. ad. ij. vs. cũ oconib⁹ dñicalib⁹ ⁊ erpõne euãgely in fine tpalis post hyst. Uidi dñm. Oco. Deus in te sperantium. Memo. si habeak de eodem sctõ vnde ad vs facta fuit memo. dr: deinde de corpore xpi hac die dñica tm. Et postea de trinitate: tum ãn Libera nos. ℣. Sit nomen dñi benedictũ. ℟ Ex hoc nũc ⁊ vsq; in seculum. Oco. Omps sempiterne deus qui dedisti. Nulla fiat memo. de cruce ad has mat. neq; de scta maria neq; de oibus sctis in oibus dñicis per totũ annum. Oibus dñicis diebus vsq; ad aduentũ dñi: q̃ de dñica agitur vel q̃ de dñica fit memo. fiat memo. de trinitate ad. j. vs. ⁊ ad mat. de quo cunq; fit seruitium: nisi in festo oim sanctor⁹ q̃ in sabbato vel in dñica cõtigerit. Ad. j. ⁊ ad alias hor. omnia fiant sicut in hysto. Dñe ne in ira. vtrs dictũ est. Ad. ij. vs ãn. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. Et cetere ãe. cum suis psal. vt in psalterio notant. Cp. Dñs aũt dirigat. hy⁹. Lucis creator optime. ℣⁹. Dirigatur dñe ad te oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspectu tuo Quere hec omnia in psal ãn. Fili recordare. ps Magñ. quere hanc ã. post hysto Uidi dominum. Oratio. Deus i te sperantium. Ad has vespe. nulla fiat memo. nisi de oct. corporis xpi: et nisi infra aliquas octa. contigerit. et nisi festum trium lect. in crast⁹ occurrerit: tunc enim fiet memo. de ipso festo ⁊ de huiusmodi octa. Si vero festum. ix. lect. in ipsa. ij. feria. euenerit vel a dominica reseruatur propter inchoationem hyst. die lune celebrent: tũc vespere in dñica fiãt de festo. ⁊ memo. de dñica: nisi forte ipsa dñica suis primis vesperis caruerit. tũc etiã vt cõtra dñica suas scdas vesp. habeat. Similiter fiat de omnibus dñicis vsq; ad aduentum domini: vt plenius subnotatum est. ℭ Feria. ij. ⁊ omnib⁹ ferijs vsq; ad aduentũ domini: de inuitatoriis. ⁊ psal. ⁊ ℣. seruetur ordo qui i ferijs post hysto Dñe ne in ira. Hym. vero ad matut. ⁊ ad laudes ⁊ ad vesp. sicut in dñica prorima precedente dicantur tam in dñicis q̃ i ferijs vsq; ad aduentum domini q̃ de xpore agitur. Ad matut. vero in ferijs vsq; ad aduentũ dñi dicank ℟ia. de hystoria

Dñica.j.post trinitatem.

dñicali:scõm ordinem nocturnorum Ita tamen q℞.ferial.non omittant si cõmode potuerint dici ibi vel alibi sicut in.iiij.feria.ebdo.prime aducentus dñi supra notatum est. Si vna fe. vel due feĕ. vacauerint tm̃: ibidem cãtetur pariter vel diuisim ℞ia. ferial. Dñ vero ℞ia.de.iij.noctur.dicantur tunc fiat tertium ℞.vnum de ferialibus. Nunq̃ dicantur tria ℞ia.feĕ.simul:nec dicãtur ℞ia.ferialia:p̃iusq̃ tota cantet hysto. Cũ vero nulla feĕ. vacauerit:tunc oino p̃etermittãtur. Et si fuerint tria ℞ia.feria.in vna feria huius tempoꝛis cantanda: vnum p̃etermittatur nisi vne ferie vacauerint. ℂ Feria. Lectio.j.

1 Reg.1. COgnouit autẽ helchana annam vxorem suã: ⁊ recoꝛdatus est eius domin⁹. Et factum est post circulũ dierũ cõcepit anna ⁊ peperit filium: vocauitq̃ nomen eius samuel:eo q̃ a dño postulasset eũ. Ascẽdit aũt vir eius helchana ⁊ ois dom⁹ eius:vt immolaret dño hostiã solẽnẽ ⁊ votum suũ:⁊ anna non ascẽdit. Dixit enim viro suo. Non vadam donec ablactetur infans:⁊ educam eũ vt appareat ante conspectũ dñi: ⁊ maneat ibi iugiter. Et ait ei helchana vir su⁹. Fac q̃ bonum tibi videt:⁊ mane donec ablactes eũ. Pꝛecoꝛq̃ vt impleat dñs verbum suum. Lectio.ij.

MAnsit ergo mulier ⁊ lactauit filium suum. donec amoueret eum a lacte. Et adduxit eũ secũ postq̃ ablactauerat in tribus vitulis ⁊ trib⁹ modijs farine ⁊ amphoꝛa vini: ⁊ adduxit eum ad domũ dñi in silo. Puer autem adhuc erat infantul⁹ ⁊ immolauerunt vitulum ⁊ obtulerunt puerum hely. Et ait anna. Obsecro mi domine viuit anima tua. Ego sum illa mulier que steti coꝛam te hic:oꝛãs dominum pꝛo puero isto. Oꝛaui ⁊ dedit michi dñs petitionem meam: quam postulaui eum. Idcirco ⁊ ego commodaui eum dño:cunctis diebus quibus fuerit accõmodatus domino. Et adorauerunt ibi dñm. Et abijt helchana in ramatha in domum suam. Tu autem domine. Lectio.iij.

PUer autem erat minister in cõspectu dñi:ante faciem hely sacerdotis. Poꝛro filij hely filij belial ne scientes dñm neq̃ officium sacerdotũ ad pp̃lm. Sed quicũq̃ immolasset victimam veniebat puer sacerdotis dũ coquerentur carnes:⁊ habebat fuscinulam tridentem in manu sua ⁊ mittebat eam in lebetem / vel in caldariã aut in ollã siue in cacabũ. Et omneq̃ leuabat fuscinula: tollebat sacerdos sibi. Sicq̃ faciebant vniuerso israeli venientiũ in silo. ℂ Feria. Lectio.j.

1.Reg.2. DIcebat puero sacerdotis īmolãs. Incẽdatur pꝛimum iuxta moꝛem hodie adeps: ⁊ tolle tibi q̃tũcunq̃ desiderat anima tua. Qui respondens aiebat ei. Nequaq̃. Nunc enim dabis: alioquin tollam vi. Erat enim peccatum puerorum grande nimis coram dño:quia detrahebant homines a sacrificio domini. Lectio.ij.

SAmuel autem ministrabat ante faciem domini: puer accinctus ephot lineo. Et tunicam paruã faciebat ei mater sua: quã afferebat statutis diebus ascendens cum viro suo vt immolaret hostiam solẽnem: ⁊ votum suum. Et benedixit hely helchane ⁊ vxoꝛi eius: dixitq̃. Reddat tibi dominus semen de muliere hac pꝛo fenoꝛe quod commodasti domino. Et abierunt in locum suum. Visitauit ergo dominus annam: ⁊ concepit ⁊ peperit tres filios ⁊ duas filias. Et magnificatus est puer samuel apud dominum. Lectio.iij.

HEly autem erat senex valde et audiuit omnia que faciebãt filij sui vniuerso israeli: ⁊ quomõ doꝛmiebant cum mulieribus que obseruabant ad hostium tabernaculi. Et dixit eis. Quare facit̃ res huiuscemodi: quas ego audio res pessimas ab

omni pplo: Nolite filij mei. Non est enī bona fama quā ego audio: vt trāsgredi faciatis pplm dñi. Si peccauerit vir in virum. placari ei potest de⁹. Si aūt in deum peccauerit vir: qs orabit pro eo: Et non audierunt vocē patris sui: quia voluit deus occidere eos Tu autem ℂ Ab hac die vsq; ad aduentū dñi: tam i feriis q̄ in festis triū lec. sine regi. chori: ⁊ in oc. ⁊ infra quā do chorus non regitur: dicantur hese quē. memo. scilicet de cruce de sancta maria ⁊ de oibus sctis. Cum vero i festo trium lect. aliqđ festum sctōr sine regi. chori contigerit: in primis fiat memo de sctō ⁊ postea memo. pdicte Per oc. vero reliquiarū sine fiat de festis sine de feria: semp fiat in primis memo. de reliquijs ante mēo. de cruce. Ad matu. memo de cruce cum hac ān. Nos autem gloriari &c. vtš. in. ij. feria post hysto. Dñe ne in ira. Ad. j. ⁊ ad alias hoš. oia fiāt sicut in scda fe. post hysto. predictā supradi est. Ad. ij. vš. āe. ⁊ psal. feriales. Ep. Dñs autem dirigat. hy⁹. Lucis creator optime. ḋ⁹. Dirigatur dñe ad te oratio mea. Super psal. Magn. ḋr ā. illius ferie. vtš post hysto. Dñe ne in ira. Or. dñicalis. Hic ordo seruetur in oīb⁹ ferijs vsq; ad aduētū dñi qñ de feria agit. Mēo. de cruce/de sctā maria/ ⁊ de oibus sctis vtš. In sabbato aūt p totū hoc tempus plenū seruitiū de sctā maria solet fieri: nisi tale festū intercurrat vnde nouē. lec. debeāt fieri: vel oc. cū regi. chori: vel festū sine regi. chori vnde ppria Ria. vel pprie lau. habeātur: vel festū vndecim miliū virginū/ vel ieiu. quattuor temporū. vel vigil. sctōr impedierint. Cū aūt in ipo sabbato ppter pdicta impedimēta seruitium de sctā maria fieri non poterit: tunc in aliqua feria ipsi⁹ ebd̄. fiet: vbi conueniētius fieri poterit: vbi potest habere suas primas vš si fieri poterit Ita tñ q̄ qñ fit plenū seruitiū de sctā maria in die lune vel in crastino alicuius scti. ix. lec. vel triū lec. cū regi. chori tunc erunt vespere de sctā maria: ⁊ solēnis mēo. de festo vel de dñica: nisi forte ipsa dñica vel festū: suis primis vesperis caruerit: tunc fiant vespere de festo vel de dñica: ⁊ solē. memo. de sancta maria cū hac ā. Sub tuam protectionem. Cū in oc. epyphanie ascensionis dñi ⁊ in consimilibus: dicātur sēde vespere de oc. vt supra notatū est in oct epy. post sēdas vš. Et cum fuerit festū alicuius sti vel oc. sine regi. chori: ⁊ plenū seruitiū de sctā maria fuerit dicendū: tunc de festo vel de oc. sine regi. chori fiat tantū memo. Ḋ si per totā estatē sine in sabbato sine al. qua fer. totus ebd̄. ir. lec. fiant nulla enim ad vš. nec ad mat. fiet memo. nisi in ipso die aliqđ festum sctōr triū lec. ibidem eueneṙ. vt in festo sce marie magdalene fiat mēo. de sctō vbā dregesilo. In festo sci iacobi fiat memo. de martyribus rpo foro ⁊ cuculato ⁊ in conf. milibus. ⁊ in festis ir. fr. que contingunt infra oc. sanctorum: tunc enim fiet memo. de oc nisi in duplici fest. tunc enim nulla fiet memo. de oc. nisi oc. fiant cum regi. chori: vt infertus subnotatum est Sed post vš de die ad vš. de sctā maria: ⁊ post matu. de die ad mat. de sancta maria fiāt memo. de sancto spiritu/ de festo loci de reliquijs: de omnibus sanctis: ⁊ de pace: vtš dictum est in pria dominica aduentus domini. Quod si a festo sancte trinitatis vsq; ad aduētum domini aliquod dupler festum in dominica eueneṙ. totum seruitium fiat de fest. ⁊ nihil de dominica nisi forte missa dominicalis in ipsa dominica vel i eadē ebdo. de necessitate cantāda fuerit: tunc enim ad vtrasq; vespe. ⁊ ad matut. fiant memo. sub silētio de dominica ⁊ de sancta trinitate: videlicet ad primas vesperas: ⁊ ad matuti. similiter primatim. Processio tamen ad crucem sine fiant memorie supradicte siue non omnino differatur in festis dupli. Tamen si festum exaltationis sancte crucis in dñica contige-

tunc ad p̃mas vs̄. dū dr̃ p̃mū. Benedicamus. fiat memo. sub silētio de dn̄ica ꝫ de sctā trinitate: ꝫ solēnis memo. de martyr̃ibus: ꝫ postea fiat p̃ocess. ante crucem vt in festo exaltationis sctē crucis cum missa dn̄icali in capitulo ad quā fiet memo. de trinitate ꝫ de oibus sctis tantum. Ad sc̄as vs̄. fiat memo. sub silentio de dn̄ica ꝫ de sancto nichomede martyr̃e. ꝫ solēnis memo. de oc. Si vero in. ij. fer. hoc festum exaltationis contiger. fiat mēo. de dn̄ica sub silentio dum dr̃ p̃imum Benedicamus. ꝫ solēnis mēo. de martyr̃ibus: ꝫ postea fiat p̃ocess. ante crucem. In duplici. autem festis sanctor̄ que habēt memorias illis anneras sicut in festis sanctor̄ iacobi: bartholomei/ sancti augustini doctor̄is / ꝫ sancti mathei ap̄li ꝫ consimilibus fiant ille solēnes memo. solēniter in audiētia nec omittātur secreta ꝫ postcō. de sanctis que in missis intitulant. Tamen quando huiusmodi duplicia festa in dn̄icis celebrantur: tunc memorie sanctor̄ adiuncte cū memo. de dn̄ica ꝫ de trinitate fiant sub silētio: ꝫ nulla fiet p̃ocess. ante crucē: ꝫ si missa dn̄icalis dr̃ in capl̄o in illis festis dupl̄. p̄dictis: tunc non dicunt memo. de sanctis ad missam i capl̄o: sed ad magnā missam dicuntur memo. de sctis illis annexis. Et si missa dn̄icalis non dicitur in capl̄o: tamen dicātur semp memo. de sctis festis illis annexis ad missam de festo/ siue dn̄ica fuerit siue nō. In festo sc̄ti augustini doctor̄is fiat solēnis memo. de sancto iohāne baptista/ ꝫ de sctā sabina. ad. ij. vs̄. de sctō augustino. Si vero sancti augustini fer. in sabbato cōtigerit ad. ij. vs̄. eiusdem p̃iuatim fiet memo. de dn̄ica et de trinitate: ꝫ solēnis mēo. de sctō iohāne baptista ꝫ de sancta sabina. Eodem modo fiet scilicet tam de memo. dn̄icali: q̄ de sancto iohāne baptista ꝫ de sancta sabina quādo in dn̄icā idem fe. contigerit. Ad vs̄. in sabbatis quādo fit memo. de sancta trinitate semp dicit ān. Spes nostra. ỽ Benedicamus patrem et filium. Oēo. Ops sempiterne deus q̄ dedi. Et ad mat. dr̃ ān. Libera nos. ỽ. Sit nomen dn̄i benedictū. Dr̃ vtis. Et quotiēscunq; in sabbato ad vs̄ vel in dn̄ica ad mat. p̄dictū tempus dr̃ memo. de dn̄ica: dicetur etiā mēo. de trinitate cum ān̄is. ỽ. ꝫ or̄. supradictis. Ad. ij. vs̄. festor̄ purifica. ꝫ natiuitatis beate marie/ ꝫ dn̄ice in albis/ ꝫ sctē trinitatis: ꝫ corporis x̄pi/ ꝫ dedicationis ecclesie: nulla dīno fiat memo. de fe. sine regi. chori in crastino cōtingen. nisi fer. ix. lec. coniunctum fuerit tunc de vtrisq; sub silētio fiet memo. sicut in fer. ap̄lor̄ petri ꝫ pauli nulla fiet memo. de oc. sancti iohannis baptiste/ nisi fiāt oc. cū regi. chori. neq; solet de sctā trinitate fieri mēo. in festo corpis x̄pi/ nisi vbi fiāt oc. cū regi. chori de sctā trinitate/ tūc eni fiat sol̄. memo. de oc. Iz festū loci fuerit ipso die: nec i natiuitate sc̄ti iohis baptiste fiet mēo. de oc. corpis x̄pi/ nisi oc. fiāt cum regi. cho. Mēo. de duplicib⁹ festis ꝫ de aliis fe. cū regi. cho. ꝫ de cōme. bt̄e marie ꝫ de festo loci/ etiā i festis dup. erūt solē. Si vero festū simpl̄. ix. lc. alicui⁹ sc̄ti ꝫ minime dupler i dn̄ica infra p̄dictum tp̄s euene. ꝫ hyst. inchoāda fuer. in ipa dn̄ica/ festū differat in crastinū nisi sit festū sc̄ti petri ad vincula / aut decollatio sc̄ti iohis baptiste: p̄ quib⁹ solet in chor̄o say. differri hystoriā in choandā si contigerit/ ꝫ nisi sit tale festum. ix. lect. q̄ in crastino sequatur aliud festum. ix. lec. ꝫ nisi sint oc. cum regi. chori q̄ solent in dn̄ica infra oct. plenarie suū seruitiū habere. Si vō festum. ix. lec. ꝫ inchoatio hyst. in aliqua dn̄ica infra oc. cū regi. chori curat/ fiat seruitiū de festo/ ꝫ mēo. de oc. ꝫ hysto. ꝫ de ceteris q̄ pertinent. Cum itaq; ob aliquā causa⁹ p̄dictarum aliqua dn̄ica in sua dn̄ica cū suis Ꝟsp̄s chorari non poterit/ tunc per ebd̄. si ferie vacauerint incipiatur. Si vō nulla feria vacauerit ꝫ hysto. duratura fuerit plusq; per septimanā: tunc dic-

feratur vsq; ad proximam dñicam vel ebd̄. sequentem. verumtamen si hyst. duratura nō fuerit nisi p vnam ebdo. tantum: tunc est necesse in tribus mediis feriis per ebd̄. vt tota cantet hys. ⁊ expositio euange. ⁊ Ria. feria. eo anno non dicātur: preter vnum R. feria le qd̄ dicetur in vltima feria loco. ix. R. Ita tamen q; si aliqd̄ festum trium lec. ibidem cōtigerit: in illo anno omnino pretermittat. ¶ Quādo autem simplex festum. ix. lec. alicuius sci in dñica celebratur: ⁊ si eodem die aliqd̄ festum trium lec. vel oct. sine regimine chori eueniet. tunc in primis fiet mēo. de festo siue de oc. ad primas vās. ⁊ ad matu. deinde de dñica ⁊ de sancta trinitate: ⁊ proces. fiat semper ante crucem nisi missa dñicalis in ipsa ebd̄. oino debeat differri: ⁊ nisi i dupli. festis tunc enim nulla fiat proces. in sabbatis: nisi in festo exaltatiōis sancte crucis. Si aliqd̄ festum duplex per idem tempus in sabbato contigerit fiet memo. de dñica ⁊ de sancta trinitate sub silentio: siue noua hyst. inchoāda fuerit siue non/ sed nulla fiat proces. ante crucem. Si vero festum sancti iacobi aut festum sci bartholomei apli ⁊ similia in. ij. fe. contigerint fiāt ille memo. illis festis annexe solēniter vt predictum est: ⁊ memo. de dñica sub silentio. Quod si festum simplex. ix. lec. in sabbato celebretur tūc ad primas vs̄. de dñica in sabbato fiet in primis meme. de festo. ix. lec. ⁊ postea de festo alicuius sancti trium lect. si habeatur in crastino deinde de oct. sine regimine chori: si habeat: deinde de sancta trinitate. Si vero festum simpl. ix. lc. in die lune celebretur: ⁊ in eod̄ die aliud fe. iij. lec. vel octa. vt predirimus euenerit: tūc ad vs̄. in dñica in primis fiet memo. de festo triū lec. deinde de oct. sine regimine chori si habeat: ⁊ postea de dñica tantum. Hoc enim in omnibus dñicis huius temporis obseruetur: nisi in festis duplicibus sese inuitem concomitantibus: scilicet q; quādo memo. de dñica ad vtraq; vs̄. ⁊ ad mat. fit: tunc dicit memo. de scta trinitate ad primas vs̄. ⁊ ad mat. ⁊ ad p cel. fiat ad primas vs̄. ante crucē: nisi in festis dup. in sabbatis vel in dñicis cōtingē. tūc nulla fiat proc̄: ante crucē ⁊ missa dñicalis in ipsa dñica cantāda dicitur in aliqua fe. p ebd̄. si vacauer. vel in dñica missa dicit in capto: si nulla fe. vacauer. Quod si cōtingat nullam per ebd̄. de missa dñicali mentionem fieri ⁊ tempus plurimum fuer. vtq; die dñica non in capto propter duplicia festa nec in feriis propter festa. ix. l. vel. iij. l. vel oc. sanctor cum regimine chori: ⁊ tempus prolixum fuer. tūc in dñica precedē. p̄dicte memo. scilicet de dñica ⁊ de trinitate/ ⁊ proces. ante crucem ad primas vs̄. differant. Tamē si tempus breue fuerit tunc in dñica dicit missa dñicalis in capto: vel p ebd̄. in aliqua feria cum fuerint oc. cū regimine chori: ⁊ fiat memo. ad vs̄. et ad mat. de ipsa dñica ⁊ de sancta trinitate: ⁊ proces. ante crucem. Tamen si aliqd̄ festum simplex. ix. lec. vel oc. cū regimine chori in dñica contigerint: ⁊ per ebd̄. sequē. nulla feria ad hoc vacauerit: ⁊ tempus breue fuer. tunc in dñica d̄r missa dñicalis in capto: ⁊ fiat memo. ad vs̄. ⁊ ad mat. de ipsa dñica ⁊ de scta trinitate: ⁊ proces. ante crucē. similiter fiat in exaltatiōe sancte crucis q̄cunq; in dñica cōtigerit: licet duplex festum fuerit. Si aliquod festū duplex per hoc idem tempus in sabbato cōtigerit: nulla fiet tunc proc̄. ad secundas vs̄. ante cru. q̄ erunt de festo nec; memo in audientia de dñica nec de trinitate sed sub silentio siue noua hysto. inchoanda fuerit siue non: nisi in exaltatione scē crucis. tunc eni fiet sol. mēo. de oc. nati. btē marir: ⁊ dicūt mēo. sub silentio: scz de scto nichome. de martyre/ ⁊ de dominica/ ⁊ de trinitate: sed nulla processio ante crucem fiat. Et quotiens cunq; ad vs̄. in sabbato vel in dominica ad matu. per p̄dictum tps d̄r memo. de dñica: d̄r etiam

memo. de trinitate. ¶ Et notandum est q̄ quādo festū simpl. ix. lc. ꝓpter inchoationem hyst. a dñica differtur in secundam feriā: ⁊ eidem festo aliq̄ fe. iij. lec. coniunctum fuerit: festū. iij. lect. non debet differri. in ipsa dñica fiat solē. memo. de eo ad vel. ⁊ ad matu. vt supꝛadiximus ⁊ medie lec. si ꝓpꝛie habeanť: sinautem tm̄ memo. tamen si illa hysto. duratura non fuerit ita q̄ Ꝛia. de. ij. nocť. non possunt cātari in dñicis nec in ferijs: tunc nō fiēt medie lec. de sancto in ꝓma dñica in qua inchoatur hysto. sed in dñica tota cantetur hysto. dñicalis: ⁊ tantum memo. ad ꝓmas vās. ⁊ ad mat. ⁊ ad missam in dñica de festo. iij. lec. Quod in omnibus dñicis huius tempoꝛis in quibus incipiende sunt hyst. obseruetur. Tamen si per totū tempus quo hystoꝛia durat/locus nō vacet Ꝛia. de ij. nocť. dñicalis hy. ita q̄ non possunt in dñicis vel in ferijs cantari: tunc in dñica in qua inchoetur hystoꝛia nulle fiant medie lec. de huiusmodi festis: sine ꝓpꝛie lectiones habeātur sine nō sed tantum memoꝛia de festo. iij. lect. ad ꝓmas vel. ⁊ ad mat. ⁊ ad missam de dñica: que ꝓcedet memoꝛiā de sancta trinitate: q̄d etiam obseruetť i omnibus dñicis hui⁹ tempoꝛis in quibus incipiende sunt hysto. ¶ ꝓtetea cōsiderandum est q̄ Ꝛia. de scdo noctur no nullo modo cantenť per ebdo. nisi quādo due ferie ad minus vacauerit nam semper per vnāquāq̄ ebd̄. in ꝓmis dicanť Ꝛia. de ꝓmo noctur. dei de de scdo. ⁊ postea de tertio noctur. q̄d per annum obseruetur: scilicet q̄ omnia Ꝛia. de hysto. dñicali per ebd̄. cantātur. Inmedijs vero dñicis quādo de dñica agiť: quodcunq̄ festū. iij. lec. vel oc. sine regi. chꝛi cōtigeť. semper memo. ⁊ medie lec. de eo fiant siue ꝓpꝛie lectiones habeanť siue nō: nisi Ꝛia. de. ij. noctur. cantāda fuerint vt supꝛadiximus. Tamen si illa hyst. duratura fuerit per octo dñicas vel p quattuoꝛ dñicas: ⁊ si aliqua dñica vacaueť. tunc fiant memo. ⁊ medie lect. quodcunq̄ festū. iij. lec. ibidem contigeť. tamen in ꝓma dñica in qua inchoetur hysto. noua fiat tantum memo. de festo. iij. lec. nisi ꝓpꝛie lectiones habeanť ¶ Quando vero simpl. festū. ix. lc. ꝓpter inchoationem hystoꝛie a dñica differtur in secundā feriam: ⁊ in eadem scda feť. festum. iij. lect. euenerit: fiant inde memo. ⁊ medie lect. si ꝓpꝛie habeanť: sinautem tantum memo. ¶ Cum autē festum simplex. ix. lec. infra hoc ꝓdictū tempus in sabbato celebꝛetur: ⁊ in. vj. fe. ꝓxima ꝓcedente vespere de illo ꝓpter aliquod festum. ix. lect. fieri non poterint: tūc in sabbato vespere de eo fiant siue noua hysto. inchoanda fuerit siue non ⁊ memoꝛia de dominica ⁊ de sctā trinitate: ⁊ ꝓcessio vt ꝓdictum est. Alie tamen vespere erunt de dñica: ⁊ memoꝛia de festo. ¶ Hoc enī generaliter obseruetur per totum annum: vt quodlibet festū. ix. lectio. vel trium lec. cum regimine chꝛi: ⁊ omnis dies dñica vnas ad minus habeat vesperas: nisi aliq̄ duplex festum impedierit: vt in. vj. die a nati. dñi vel si dies dñicus in vig. epy. cuenet. vel si festum apl̄oꝛum philippi ⁊ iacobi in sabbato contigerit: tunc in ipo sabbato erunt vespere de apostolis: ⁊ in dñica sequente erunt vespere de inuētione sancte crucis: ⁊ tunc dies dñica nullas habeat vesperas. Similiter fiat q̄n̄ oc. assumptionis beate marie i sabbato cōtigeť. tunc in ipso sab. erūt vespere de oc. ⁊ in dñica erūt vespere de sctō bartholomeo: ⁊ sic fiat in cōsimilibus. ¶ Quādo vero duplex festū in sabbō euenet. ⁊ festū simplex. ix. lec. in ij. feria sequēti/⁊ aliud festū duplex in tertia ꝓxima sequēti: tunc in dñica erūt vespere de fe. ix. lec. ⁊ sic dñica carebit vtriq̄ vesperis. Et etiā q̄n̄ fest. scti aldelmi epi in crastī. sctē trini. vel coꝛpis xp̄i foꝛteꝛtigerit. tūc festū vtriq̄ carebit vesperis: ⁊ sic fiat de ceteris festis simplicib⁹. ix. lec. que inter duo

festa duplicia contingũt: que dño ca-
reant suis vtrisq; vesperis. Et sic no-
tã q; omnes dñice ⁊ non alia festa om-
nino careãt vtrisq; vesperis: nisi quã-
do festum simplex. ix. lc. vel. iij. lectio
num cum regimine chori inter duo fe
sta duplicia euenerit vt predixim⁹.
Nam in oibus festis duplicibus p to-
tum annũ erunt prime vespere ⁊ secũ
de de ipso festo nisi aliud festũ dupler
impediat. vt in ebd̃. natiuitatis dñi ⁊
in consimilibus: ⁊ nisi in festo scti an-
dree apli qũ in sabbato cõtigerit: ⁊ ni
si in festis duplicibus cõtingentib⁹ in
sabbatis passiõis ⁊ ramis palmarũ ⁊
quarta feria proxima ante pascha cõ-
tigerint: que im̃ habebunt primas vs
vt ibidem supra notatum est: licet fe-
stum loci vel dedicat. ecclesie fuer. Si
vero festũ loci in festo sacte trinitatis
forte cõtigerit: festum loci differatur
in crastinum si vacauerit a festo. ix. l.
⁊ erunt vespere de festo loci: ⁊ solẽnis
memo. de sctã trinitate. similiter fiat
de cõsimilibus: vt subnotatum est in
dedicatione ecclesie. ¶ Et notandum
est q; in octa cũ regimine chori videli-
cet epyphanie/ascensionis dñi/et cor-
poris xpi vbi fuerint oct. cum regimi
ne chori/assumptionis ⁊ natiuitatis
bẽ marie/⁊ dedicationis eccl'e: semp
erunt scõe vespere de oct. ⁊ tãtum me
mo. de festo vel de dñica in crastino se
quente: nisi quãdo dupler festũ in cra
stino vel in oct. contigerit: vel tale fe-
stum. ix. lec. fuerit: qd̃. ij. vespe. habe-
re non poterit. Eodem modo fiat de
oc. dedicat. ecclesie. scilicet quãdo oc.
fuerint cum regimi. chori vt subnota
tum est ibidem. Et quãdo fit cõmemo
ratio beate marie vel de festo loci i cra
stino alicuius sancti. ix. lec. vel trium
lec. cum regimine chori de quo prime
vespere non dicebãtur: tunc fiat solẽ-
nis memo. tantum de huiusmodi cõ-
memoratione. Sed quãdo cõmemo-
ratio beate marie vel de festo loci fit i
iij. feria: tunc enim dicãtur vespere de
huiusmodi cõmemo. ⁊ memo. de dñi-
ca: nisi quãdo prime vespere non dice
bantur: de dñica: tunc enim fiat inco.
de huiusmodi cõmemoratione. Si ve
ro festũ sancte marie magdalene: vel
sancte margarete/vel scti laurẽtij/vel
scti martini epi/vel sancte katherine
euenerit in dñica: dictis consuetis me
moriis primo procef. fiat ad altare eo
rundem: deinde ad crucem. ¶ Scien-
dum est q; due sunt cause que cogunt
missam dñicalem: ab vna dominica
ad aliam dñicam omnino differri: sci
licet prolixitas temporis ⁊ euentus as
sumptionis ⁊ natiuitatis beate marie
vel dedicationis ecclesie in dñica con-
tingentes. Quottenscunq; assumptio
vel natiuitas beate marie: vel dedi-
catio ecclesie in dñica cõtiger. de neces
sitate oportet vt eo anno propter oc.
que sunt cum regi. chori: vt vna missa
dñicalis vel due differãtur ab vna
dñica ad aliam siue breue fuer. temp⁹
siue prolixum: scilicet continens dñi-
cas xxiij. vel xxv. vel plures. Itẽ quo
tienscunq; ab inceptione hyemis **Deus omnium.** vsq; ad aduentũ dñi continc-
tur dñice. xxvj. vel. xxvij. tũc oportet
ex necessitate vt vna vel due misse dñi-
cales vbicunq; conuenientius differri
potuerint differant: vt patet inferius
Si fuerint dñice. xxvj. tunc infra oct.
predictarum festiuitatũ beate marie
vel dedicationis ecclesie vna differat.
Si vero fuerint dñice xxvij tunc due
differãtur: vtraq; si fieri potest infra p-
dictas oc. Et si ibidem non possit nisi
vna missa differri: tunc vbicũq; alibi
poterit conuenientius differri differ-
atur: siue per oc. scti iohannis bapti
ste: vel apl̃or petri ⁊ pauli/vel scti lau
rentij/vel scti martini quod vtiq; fie-
ri non potest: nisi quãdo festa illorum
in dñica contingunt. Tamen quãdo
natiuitas scti iohannis baptiste in. vj
fer. cõtigerit/⁊ festũ scto⁹ iohannis ⁊
pauli in dñica euenerit: tunc poterit
ibi vna missa dñicalis differri: qm̃ to-
ta sequẽs ebd̃. in oc. vel i festis scto⁹ q̃
ibidem contingũt poterit expendi/vi

si oc. sancti laurentij in dñica contigerint: tunc ibidem vna missa dñicalis differat: ꝛ missa de oc. sancti laurē. in capto dicet: sicut ibidē subnotatū est. ¶ Similiter extra chorū Sar. vbi dicit seruitiū in ebd̄. de festo loci: potest alia missa dñicalis differri infra oct. corporis xpi dicenda in crastino de oc. de festo loci vel vltima ebd̄. dicēdo de feriali seruitio in. vj. feria cum oratione precedentis dñice: ꝛ missa de cruce Cū aūt. xxvij. dominice fuerint ꝛ littera dñicalis D: tūc vna missa dñicalis infra oc. assumptio. ꝛ altera infra oct. dedicatiōis ecclesie Sar. differat vt videlicet si festū sancti hieronymi fit in crastino oc. dedicatio. translatū qđ fuit āno dñi millesimo. ccc. lxxxiij. ¶ Quod si fuerint. xxv. dñice vel infra tunc missa dñicalis in capto dicitur: ꝛ missa de oct. sancti laurentij si dñica fuerit in illo anno oino pretermittat ¶ si fuerint dñice. xxv. vel infra: tunc nulla oino differatur missa dñicalis: nisi forte alterutra festiuitas: scilicet assumpt. vel natti. beate marie vel dedicat. ecclesie vt predirimus in dñica euenerit. ¶ Cū aūt. xxv. dñice fuerit vel infra: ꝛ festa scti iohis baptiste apli rum petri ꝛ pauli in dñica contigerit/ totū fiat seruitiū de festo: ꝛ missa dñicalis in aliqua feria. infra oc. q̄ a festo vacauerit cantet pro magna missa illius diei. ¶ Si vero cōmemoratio sancti pauli vel festū scti laurentij/ vel festum sancti martini in dñica euenet. totū fiat seruitiū de festo: cū missa dominicali in capto. ¶ Cū vero fuerint xxij. dñice ꝛ littera dñicalis C: tunc oportet vnā missam dñicalem differri propter festum assumptionis beate marie: ꝛ duas missas que propria habent officia vltima ebd̄. in quarta vel in sexta feria cantari oporteat. ꝛ matu. de festo. iij. let. ꝛ misse de dñica q̄ restant cantāde: fiant sicut fit inter oct. epp. ꝛ. lxx. quādo vna tantum dominica ibidem euenerit. Cū aūt fuerint xxiij. dñice vel infra: tunc dicitur ora: Excita q̄s dñe. ad vs̄. ꝛ ad matut. ꝛ ad oēs alias hor. illius vltime dominice: ꝛ expositio. euange. ad matu. vltime dñice: ꝛ āe. super psal. Benedictus. ad mat. super psal. Magn̄. ad. ij. vs̄. dicuntur. ¶ Si vero tempus ita prolixum fuerit q̄ singulis diebus sufficiūt orationes dñicales: si dñica proxima ante aduentum dñi vel altera dñica p̄cedens non vacauerit a festo. ix. lecti. non dicet in tertia dñica precedēte ante aduen. dñi oro. Excita quesumus dñe. nec ad missam epistola. Ecce dies veniunt. nec euāge. Cum subleuasset q̄uis vltima die dñica fit seruitium. Oēs tamen āe. super lau. tunc dici debent: ꝛ vltimū R. Summe trinitati cū oratiōe dñicali suo ordine. ¶ Hoc itaq̄ bene seruet q̄ quotiēscunq̄ vna vl plures misse dñicales differantur: nihilominus cetere misse que restant cā tande suo ordine dicantur: ita tñ q̄ officium Dicit dñs. cum sua oratione. Excita q̄s dñe. ꝛ epla. Ecce dies veniunt. ꝛ euāg. Cum subleuasset. cum ceteris vt predictum est vltima dominica ante aduen. dñi cantetur. si vacauerit. ¶ Si aūt dñica ante aduentum dñi non vacauerit a festo. ix. lc. tūc in ferijs primo loco cantetur: deinde relique misse que restāt cantāde: suo ordine dicātur. Si autē acciderit q̄ due misse dñicales que officijs carent propter breuitate temporis nequeāt cātari nō est inconueniens si oino pretermittātur. Cum vero pro temporis prolixitate cantari possunt: tunc officium Dicit dñs. in tribus missis dñicalibus cantabitur proxima tamen dñica ante aduentum dñi dicatur ān. Cū subleuasset. ꝛ ān. Illi homines. super psalm. Benedictus. ꝛ Magn̄ vel ad memoriam de dñica cum de aliquo festo. ix. lec. fit seruitium: cum oro. Excita quesumus dñe. Et tunc hec oro. dicit quotidie per ebd̄. in ferijs: ad vs̄. ꝛ ad matu. ꝛ ad oēs alias hos̄. licet per ipsam ebd̄. due vel tres misse dñicales cantētur. ¶ Sciendum est autem q̄ hec pre

dicta hystoria **Deus oim**.quãdocunq; incipiatur:semper dicetur vsq; ad pri mam dominicã post quinto kalẽ. augusti.prima aũt dñica que dr augusti nõ semp infra augustũ incipit. Nam quãdocunq; dñica in iulio incipit:ipa tunc dñica nõ augusti sed iulij est. Unde in prima dñica post quinto kalẽ.au gusti:semper inchoetur hyst.**In prin cipio**. Nullus enim mensis habet ple nam ebdo.in initio sui:sine.iiij. feria Et prorima dñica post quinto kalen. septembris:incipienda est hyst.**Si bo na**. Et prorima dñica post tertio idus septembris incipienda est hysto.**Peto dñe**. Et prorima dñica post. xij. kalẽ. octobris:inchoetur hysto. **Adonay**. Et prima dñica post quinto kal. octo bris:inchoetur hyst.**Adaperiat**. Et p rima dñica post quinto kalẽ. nouem bris:inchoetur hysto.**Uidi dñm** Et p rima dñica post sexto kalẽ.decembris inchoetur hysto **Aspiciens**. ☞ sciẽdũ est aũtq; in initio vniuscuiusq; hystorie huius temporis sequẽtis semper vnũ R.de hystoria que incipienda est cãtetur ad .j. vs̃. vt in hyst.subnotatũ est: nisi quando hystoria in mediis feriis ebd̃.incipit vel differtur in aliã ebdo. vt in fine magne rubrice ante hysto. **Domine ne in ira**. plenius notatur.

☞ Do.ij.post trinitatem. Lectio.j.

1.Reg.j. DUer autem samuel ministrabat dño coram hely:& sermo dñi erat prectiosus. In diebus illis nõ erat visio manifesta. Factum est ergo in die quadã: hely iacebat in lectulo suo & oculi ei⁹ caligauerãt nec poterat videre lucernã dei anteq; extingueretur. Samuel autem dormiebat in templo dñi: vbi erat archa dei. Et vocauit dñs samuelem. Qui respondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad hely:& dixit. Ecce ego. Uocasti enim me. Qui dixit. Non vocaui te:reuertere & dormi. Et abijt & dormiuit. Tu. ic.ij.

ET adiecit dñs rursum vocare samuelẽ. Consurgẽsq; samuel abijt ad hely:& ait. Ecce ego qm̃ vocasti me. Qui respondit. Non vocaui te fili mi: reuertere & dormi. Porro samuel necdum sciebat dñm: neq; reuelatus fuerat ei sermo dñi. Et adiecit dñs:& vocauit adhuc samuelẽ tertio. Qui consurgens abijt ad hely:& ait. Ecce ego:quia vocasti me. Intellexit igitur hely:quia dñs vocaret puerũ: & ait ad samuelem. Uade & dormi. Et si deceps vocauerit te:dices. Loquere domine:quia audit seru⁹ tuus. Tu autem domine. Lectio.iij.

ABijt igitur samuel:& dormiuit in loco suo. Uenitq; dominus & stetit:& vocauit sicut vocauerat primo & scdo. Samuel samuel. Et ait samuel. Loquere dñe: quia audit seruus tuus. Et dixit dñs ad samuelem. Ecce ego faciam verbum in israel:qđ quicunq; audierit tinnient ambe aures eius. In die illo suscitabo aduersum hely oia que locutus sum super domum eius. Incipiam & complebo. Predixi enim ei q̃ iudicaturus essem domum eius in eternũ ꝓpter iniquitatem:eo q̃ nouerat indigne agere filios suos:& non corripuit eos. Idcirco iuraui domui hely:q̃ non expietur iniquitas domus eius victimis & muneribus vsq; in eternũ. Dormiuit autem samuel vsq; mane: aperuitq; hostia dom⁹ dñi. Et samuel timebat visionem indicare hely. Lectio.iiij.

UOcauit ergo hely samuelem: & dixit. Fili mi samuel. Qui respondens ait. Presto sum dñe. Et interrogauit eum. Quis est sermo quẽ locutus est dñs ad te? Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi de⁹ & hec addat: si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit itaq; ei samuel vniuersos sermones:& non abscondit ab eo. Et ille respondit. Dñs est qđ bonũ est in oculis suis faciat. Creuit autem samuel & dñs erat cum eo: & non cecidit ex oibus verbis eius in terrã. Et cognouit vniuersus israel a dan vsq; berlabee:

q̄ fidelis samuel ypheta esset dñi.k.v.
ET addidit dñs vt appareret in
sylo:qñ reuelatus fuerat dñs
samuelī i sylo iurta verbū dñi. Et ve-
nit sermo samuelis vniuerso israeli.
Et factum est in diebus illis conuene-
rūt philistijm in pugnā. Egressus est
namq̄ israel obuiā philistijm in plūm:
ꝫ castrametat⁹ est iurta lapidē adiuto
rij. Porro philistijm venerūt i aphec:
ꝫ instruxerunt aciem cōtra israel. Ini
to autē certamine terga vertit israel
philistheis ꝫ cesa sunt in illo certamine
passim p agros quasi quattuor milia
virorū. Et reuersus est pp̄s ad castra
Direruntq̄ maiores natu de israel.
Quare percussit nos hodie dñs coram
philistijm:Afferamus ad nos de sylo
archā federis dñi: ꝫ veniat i medium
nostri vt saluet nos de manu inimico
rum nostrorum. Lectio.vj.
MIsit ergo pp̄s in sylo:ꝫ tule-
rūt inde archā federis domini
ereretituum sedentis super cherubim
Erātq̄ duo filij hely cum archa fede-
ris dñi:ophni ꝫ phinees. Cumq̄ venis
set archa federis dñi in castra:vocife-
ratus est omnis israel clamore grādi/
ꝫ personuit terra. Et audierunt phili
stijm vocē clamoris. Direruntq̄. Que
nā est hec vox clamoris magni: in ca-
stris hebreorū. Et cognouerūt q̄ archa
domini venisset in castra: timuerūt-
q̄ philistijm dicētes. Venit deus in ca-
stra. Et ingemuerunt dicētes. Ue no-
bis. Non enī fuit tanta exultatio heri
ꝫ nudiustertius. Ue nobis. Quis nos
saluabit de manu deorū sublimiū isto
rum:hi sunt dij qui p̄cusserūt egyptū
omni plaga in deserto. Cōfortamini
ꝫ estote viri philistijm/ ne seruiatis he
breis sicut illi seruierunt nobis. Con-
fortamini ꝫ bellate. Fe.lc.j.
PUgnauerūt ergo philistijm
ꝫ cesus ē israel: ꝫ fugit vnus
quisq̄ i tabernaculum suū. 1.Reg.4
Et facta ē plaga magna ni-
mis. Et ceciderunt de israel triginta
milia peditū ꝫ archa dei capta est:
Duo quoq̄ filij hely / mortui sunt:
ophni ꝫ phinees. Currens autem vir
de beniamin ex acie: venit in sylo i die
illo scissa veste: ꝫ consp̄sus puluere
caput. Cumq̄ ille venisset: hely sede-
bat super sellam cōtra viam exp̄ctās
Erat enim cor eius pauens p̄ro archa
domini. Vir autem ille postq̄ ingres-
sus est nunciauit vrbi: ꝫ vlulauit om-
nis ciuitas. Lectio.ij.
ET audiuit hely sonitum clamo
ris: dixitq̄. Quis est hic sonitus
tumultus huius? At ille festinauit et
venit: ꝫ nunciauit hely. Hely autem
erat nonaginta ꝫ octo annorū ꝫ oculi
ei⁹ caligauerant: ꝫ videre nō poterat.
Et dixit ad hely. Ego sum qui veni de
p̄elio: ꝫ ego q̄ de acie fugi hodie. Cui
ille ait. Quid actum est fili mi? Respō
dens autem ille qui nunciabat. Fugit
(inquit) israel coram philistijm: ꝫ rui
na magna facta est in pp̄o. Insuper
ꝫ duo filij tui mortui sunt ophni ꝫ phi
nees: ꝫ archa dei capta est. Tu. lc.iij.
QUumq̄ ille nominasset archam
dei: cecidit de sella retrorsū iux-
ta hostium: ꝫ fractis ceruicibus mor-
tuus est. Senex enim erat vir ꝫ gran-
deuus: ꝫ ipse iudicauit israel quadra-
ginta annis. Nurus autem eius vxor
phinees p̄gnās erat: vicinaq̄ partui.
Et audito nuncio q̄ capta esset archa
dei ꝫ mortu⁹ esset socer suus ꝫ vir su⁹. i
curuauit se ꝫ peperit. Irruerāt enī in
eā dolores subiti. In ipso aūt momē-
to mortis ei⁹: dixerūt ei q̄ stabāt circa
eā. Ne timeas. qñ filiū peperisti. Que
nō rñdit eis: neq̄ aīaduertit. Et vocā-
uit puer Icaboth: dicens. Trāslata
est gl̄ia dñi de isr̄l: ꝺa capta est archa
dei. Et p̄ro socero suo ꝫ p̄ viro suo ait
Trāslata est gl̄ia ab israel eo q̄ capta
est archa dei. Feria. Lectio.j.
PHilistijm tulerunt archam
dei: ꝫ asportauerunt eam a
lapide adiutorij in azotum 1.Reg.5.
Tulerūtq̄ philistijm archā
dei: ꝫ intulerunt eam in templo dagō
ꝫ statuerunt eam iuxta dagon. Cūq̄

surrexissent azoti diluculo altera die/ ecce dagõ iacebat pronus in terra ante archam dñi. Et tulerunt dagon: et restituerũt eũ in loco suo. Rursumq; mane die altera consurgẽtes: inuenerunt dagon iacentẽ sup faciẽ suã i terra: coram archa domini. Lectio.ij.

CAput autem dagon & due palme manuum eius abscise erãt super limẽ. Porro dagon truncus solus remanserat in loco suo. Propter hanc causam non calcant sacerdotes dagon & omnes qui ingrediuntur tẽplum eius super limen dagon in azoto: vsq; i hodiernum diem. Aggrauata est autem manꝰ dñi super azotios & demolitꝰ est eos: & percussit in secretiori parte natium azotum & fines eiꝰ Et ebullierunt ville & agri in medio regionis illius: & nati sunt mures: et facta est confusio mortis magne in ciuitate. Uidentesautem viri azotij huiuscemodi plagam: dixerunt. Nõ maneat archa dei israel apud nos. qm̃ dura est manus eius super nos: & sup dagon deum nostrum. Lectio.iij.

CEmittentes congregauerunt omnes satrapas philistinorum ad se: & dixerunt. Quid faciemꝰ de archa dei israel? Responderũtq; gethei. Circũducat archa dei israel. Et circũduxerũt archã dei isrl. Illis aũt circũducẽtibꝰ eã: fiebat manus dñi sup singulas ciuitates interfectiõis magne nimis: & percutiebat viros vniuscuiusq; vrbis a paruo vsq; ad maiorẽ: & cõputrescebãt pminẽtes extales eorum Inierũtq; gethei cõsiliũ: & fecerũt sibi vestes pelliceas. Miserũtq; archã dei in acharon. Cũq; venisset archa dei i acharon: exclamauerunt acharonite dicẽtes. Adduxerunt ad nos archam dei isrl: vt interficiat nos & ppm̃ nostrum. Tu autem. CDñica.iij. ſc.j.

1.Reg.6 AIt samuel ad vniuersã domum israel dicens. Si in toto corde vestro reuertimini ad dñm: auferte deos alienos de medio vr̃i baalim & astaroth: & preparate corda vestra dño & seruite illi soli / & eruet vos de manu philistiim. Abstulerũt ergo filij israel baalim & astaroth: & seruierunt dño soli. Dixit autem samuel Cõgregate vniuersum israel in maspha: vt orem p vobis dñm. Et conuenerunt in maspha hauseruntq; aquam & effuderũt in conspectu domini: & ieiunauerunt in die illa. Et dixerunt. Tibi peccauimus domine. Lectio.iij.

IUdicauitq; samuel filios israel in maspha: & audierunt philistiim q congregati essent filij israel in maspha: & ascenderunt satrape philistinorum ad israel. Quod cum audissent filij isrl: timuerũt a facie philistinorum. Dixerunt ad samuelẽ. Ne cesses pro nobis clamare ad dñm deũ nostrum: vt saluet nos de manu philistinorum. Tulit autem samuel agnũ lactentem vnum & obtulit illum holocaustum integrum dño. Et clamauit samuel ad dñm pro israel: & exaudiuit eum dñs. Factum est autem cũ samuel offerret sacrificium dño philistei inierunt prelium cõtra israel. Intonuit aũt dñs fragore magno in die illa super philistiim & exterruit eos: & cesi sunt a filijs israel. Lectio.iiij.

EGressiq; viri israel de maspha persecuti sunt philisteos: & percusserunt eos vsq; ad locum qui erat super bethchar. Tulit autem samuel lapidem vnum & posuit eũ inter maspha & inter senna: & vocauit nomen illius abennezer: idest lapis adiutorij Dixitq;. Hucusq; auxiliatus est nobis dominꝰ. Et humiliati sunt philistiim nec apposuerunt vltra vt venirent in terminos israel. Facta est itaq; manꝰ domini sup philisteos cunctis diebꝰ samuelis: & reddite sunt vrbes quas tulerãt philistiim ab israel israeli: ab acharon vsq; geth & terminos suos. Liberauitq; israel de manu philistinorum. Eratq; pariter israel & amorreum. Judicabat quoq; samuel israel cunctis diebꝰ vite sue. Tu aũt. ſc.iij.

Dñica. iij. post trini. hyst. Regum.

HActum est autem cum senuisset samuel: posuit filios suos iudices in israel. Fuitq; nomen filij eius p;imogeniti iohel: & nomen secũdi abia: iudicum in bersabee. Et non ambulauerunt filij eius in vijs eius: sed declinauerunt post auaciciam: acceperũtq; munera: & peruerterunt iudicium. Congregatiq; vniuersi maiores natu israel. venerunt ad samuelem in ramatha: dixeruntq; ei. Ecce tu senuisti: & filij tui non ambulant in vijs tuis. Constitue nobis regem vt iudicet nos/ sicut & vniuersę habẽt nationes. Lectio. v.

DIsplicuitq; sermo in oculis samuelis: eo q; dixissent: da nobis regem vt iudicet nos. Et o;auit samuel ad dñm. Dixit autem dominus ad samuelem. Audi vocem populi in omnibus his que loquuntur tibi. Nõ enim te abiecerunt sed me/ ne regnem super eos/ iurta oĩa opera sua que fecerũt a die qua eduxi eos de terra egypti vsq; ad diem hanc. Sicut reliquerunt me & seruierunt dijs alienis: sic faciunt etiã tibi. Nunc ergo audi vocem illo;um. Verumtamen contestare eos: & p;edic eis ius regis: q; regnaturus est super eos. Lectio. vj.

DIxit itaq; samuel omnia verba domini ad populum q; petierant a se regem: & ait. Hoc erit ius regis qui imperaturus est in vobis. Filios vestros tollet & ponet i currib' suis: facietq; sibi equites & p;ecursores quadrigarum suarum: & constituet sibi tribunos & centuriões & aratores agro;um suo;um: et messo;es segetum et fabi;os armo;um et curruum suo;um Filias quoq; vestras faciet sibi vnguentarias & focarias et pannificas. Agros quoq; vestros & vineas & olineta optima tollet: & dabit seruis suis. Sed & segetes vestras et vinearum redditus addecimabit: vt det eunuchis & famulis suis. Seruos etiam vestros & ancillas & iuuenes optimos asinos auferet: & ponet in opere suo. Greges quoq; vestros addecimabit: vosq; eritis ei serui. Et lamabitis in die illa a facie regis vestri quẽ elegistis vobis: & nõ exaudiet vos dominus in die illa: quia petistis vobis regem. Feria. Lectio. j.

VOluit autem populus audire vocem samuelis: sed dixerunt. Nequaq̃. Rex enim erit super nos & erimus nos quoq; sicut omnes gentes: & iudicabit nos rex noster: & egredietur ante nos: & pugnabit bella nostra p;o nobis. Et audiuit samuel verba populi: & locutus est ea in auri' domini. Dixit autem dominus ad samuelem. Audi vocem eo;um: & constitue super eos regem. Et ait samuel ad viros suos. Vadat vnusquisq; in domum suam. Tu autem domine. Lectio. ij. 1. Reg. 8.

ERat vir de beniamin nomine cis/ filius abihel/ filij seo;/ filij bechoi;/ filij iareth/ filij aphia/ filij viri gemini: fo;tis robo;e & erat ei filius vocabulo saul/ electus & bonus: & non erat vir de filijs israel melio;/ illo Ab humero & sursum: eminebat super omnem populum. Perierant autem asine eis patris saulis. Et dixit eis: ad saulem filium suum. Tolle tecũ vnũ de pueris: & consurgens vade & quere asinas. Tu autem. Lectio. iij.

QVi cum transissent per montem effraim & per terram salisa & non inuenissent: transierunt etiã per terram salim & non erant. Sed et per terram gemini: & minime reppererunt. Cum autem venissent in terram suph & non inuenissent: dixit saul ad puerum qui erat cum eo. Veni & reuertamur: ne fo;te dimiserit pater meus asinas: et sollicitus sit p;o nobis. Qui ait ei. Ecce est vir dei in ciuitate hac vir nobilis: et omne quod loquit' absq; ambiguitate euenit. Nũc ergo eamus illuc/ si fo;te indicet nobis de via nostra p;opter quam venimus. Tu autem domine miserere nostri. Feria. Lectio. j.

1.Reg.9. EXit saul ad puerum suū: ecce ibimus. Quid ferem⁹ ad virum dei? Panis defecit in cistarchijs nostris: ⁊ sportulam non habemus vt demus homini dei nec quicq̄ aliud Rursumq; puer respondit sauli: ⁊ ait Ecce inuenta est in manu mea quarta pars stateris argenti: demus homini dei: vt indicet nobis viam nostrā. Olim in israel sic loquebatur vnusquisq; vadens consulere dominum. Venite ⁊ eamus ad vidētem. Qui enī ppheta dicitur hodie: vocabaī olim videns. Tu autem. Lectio.ij.

ET dixit saul ad puerum suum. Optimus sermo tuus: veni eamus. Et ierunt in ciuitatem: in qua erat vir dei. Cumq; ascenderent cliuū ciuitatis: inuenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam: ⁊ dixerunt eis. Num hic est videns? Que respondentes dixerunt illis. Hic est: ecce ante te. Festina nūc. Hodie enim venit in ciuitatem. quia sacrificium est hodie populo in excelso. Ingredientes vrbem statim inuenietis eum: antēq̄ ascendat in excelsum ad vescendum. Neq; enim comesturus est populus donec ille veniat: quia ipse benedicet hostie: ⁊ deinceps comedent qui vocati sunt. Nunc ergo conscendite: quia hodie reperietis eū. Et ascēderunt in ciuitatem. Lectio.iij.

CUmq; illi ambularēt in medio vrbis: apparuit samuel egrediens obuiam eis: vt ascenderet in excelsum. Dominus autem reuelauerat auriculam samuelis: ante vnam diem q̄ veniret saul: dicens. Hacipsa hora que nunc est: cras mittam ad te virum de terra beniamin: ⁊ vnges eū ducem super populum meum israel. Et saluabit populum meū de manu philistinorum/quia respexi populum meū israel. Venit enim clamor eorū ad me. Cumq; aspexisset samuel saulem: dominus ait ei. Ecce vir quē dixeram tibi: iste dominabitur pplo meo

CDominica quarta. Lectio.j.

TUlit autem samuel lenticulam olei ⁊ effudit super caput ei⁹: ⁊ deosculat⁹ est eū et ait. Ecce vnxit te dominus super hereditatem suā in principē/et liberabis pplm eius de manu inimicorum eius qui ī circuitu sunt. Et hoc tibi signū: quia vnxit te dñs in principem. Cum abieris hodie a me: inuenies duos viros iuxta sepulchrum rachelis in finibus beniamin meridie salientes magnas foueas: dicentq; tibi. Inuente sunt asine ad quas ieras perquirendas: ⁊ intermissis pater tu⁹ asinis sollicit⁹ est p vobis: ⁊ dicit. Quid faciā de filio meo? Lectio.ij.

CUmq; abieris inde ⁊ vltra trāsieris ⁊ veneris ad querctū thabor: inuenient te ibi tres viri ascendētes ad deum in bethel: vnus portans tres hedos: ⁊ alius tres tortas panis: ⁊ alius portans lagenā vini. Cumq; te salutauerint: dabunt tibi duos panes ⁊ accipies de manu eorū. Post hec venies in collem dñi: vbi est statio philistinorū. Et cū ingressus fuerit ibi vrbē obuium habebis gregem prophetarū descendentium de excelso: ⁊ ante eos psalterium tympanum ⁊ tybiam ⁊ cytharam: ipsiq; prophetantes. Et insiliet in te spiritus domini: ⁊ prophetabis cum eis: ⁊ mutaberis in virum alium. Lectio.iij.

QUando ergo euenerint signa/hec omnia tibi: fac quecūq; inuenerit manus tua quia dñs tecū est: ⁊ descendes ante me in galgala. Ego quippe descendā ad te vt offeras oblationē ⁊ immoles victimas pacificas. Septem diebus expectabis donec veniam ad te: ⁊ ostendā tibi quid facias. Itaq; cum auertisset humerum suū vt abiret a samuele/immutauit ei deo⁹ aliud: ⁊ venerūt omnia hec signa in die illa. Veneruntq; ad predictū collem: ⁊ ecce cuneus prophetarum obuius ei. Et insiluit super eum spirit⁹ domini: ⁊ prophetauit in medio eor.

Tu autem domine. Lectio. iiij.

DIxit patruus saulis ad eum. ⁊ ad puerum eius. Quo abistis? Qui responderunt. Querere asinas. Quas cum non repperissemus: venimus ad samuelem. Et dixit ei patruꝰ suus. Indica mihi quid dixerit tibi samuel. Et ait saul ad patruum suum. Indicauit nobis quia inuẽte essent asine. De sermone autem regni non indicauit ei: quem locutus illi fuerat samuel. Lectio. v.

ET conuocauit samuel populũ ad dñm in maspha: ⁊ ait ad filios israel. Hec dicit dñs deus israel. Ego eduri israel de egypto ⁊ erui vos de manu egyptiorum: ⁊ de manu oim regum qui affligebant vos. Vos autẽ hodie proiecistis deum vestrũ: qui solus saluauit vos de vniuersis malis ⁊ tribulatiõibus vestris: ⁊ dixistis. Nequaq̃: sed regem constitue super nos. Nunc ergo state coram dño per tribꝰ vestras ⁊ familias. Et applicuit samuel omnes tribus israel: et cecidit sors sup tribum beniamin. Lectio. vj.

ET applicuit tribum beniamin ⁊ cognationes eius: ⁊ cecidit super cognationem methri: ⁊ peruenit vsq̃ ad saulem filium cis. Quesierũt ergo eum: ⁊ non est inuentus. Et consuluerunt post hec dñm: vtrũ nam vẽturus esset illuc. Respondit q̃ dominꝰ Ecce absconditus est domi. Cucurrerunt itaq̃: ⁊ tulerunt eum inde. Stetitq̃ in medio populi: ⁊ altior fuit vniuerso populo ab humero ⁊ sursum.

℣ Feria. Lectio. j.

1. Reg. 10

ET ait samuel ad oẽm populum. Certe videtis quẽ elegerit dñs: quia non sit similis illi in omni populo. Et clamauit cunctus pplus ⁊ ait. Viuat rex. Locutus est autẽ samuel ad populum legem regni: ⁊ scripsit in libro ⁊ reposuit coram dño. Et dimisit samuel oẽm pplm: singulos in domum suam. Sed ⁊ saul abiit in domũ suam in gabaa: ⁊ abiit cum eo pars exercitus quorum tetigerat deus corda. Filij vero belial dixerunt. Num saluare nos poterit iste? Et despexerunt eum ⁊ non attulerũt ei munera. Ille vero dissimulabat se audire. Tu aũt. fc. u.

ET factũ est quasi post mensem ascẽdit naas ammonites: ⁊ pugnare cepit aduersum iabes galaad. Dixerũtq̃ omnes viri iabes ad naas. Habeto nos federatos: ⁊ seruiemꝰ tibi. Et respõdit ad eos naas ammonites. In hoc feriã vobiscum fedus: vt eruam omnium vestrum oculos dextros/ponãq̃ vos opprobrium in gentibus vniuerso israeli. Lectio. iij.

ET dixerunt ad eum seniores iabes. Concede nobis septẽ dies vt mittamus nuncios ad vniuersos terminos israel: ⁊ si non fuerit qui defendat nos: egrediemur ad te. Venerunt ergo nuncij in gabaa saulis: ⁊ locuti sunt verba hec audiente populo. Et leuauit omnis ppls vocem suam: ⁊ fleuit. Et ecce saul veniebat mane sequens boues de agro: ⁊ ait. Quid habet populus quod ploret? Et narrauerũt ei verba virorum iabes. Tu autem domine.

℣ Feria. Lectio. j.

INsiluit spiritus dñi in saulem. ⁊ iratus est furor eiꝰ nimis: ⁊ assumens vtrũq̃ bouem concidit in frusta. Misitq̃ in omnes terminos israel: p manus nunciorum dicens. Quicunq̃ nõ exierit secutusq̃ fuerit saulẽ ⁊ samuelem: sic fiet bobus eius. Inuasit ergo timor dñi pplm: ⁊ egressi sunt quasi vir vnus. Et recensuit eos in bezeth. Fueruntq̃ filiorum israel trecenta milia: virorum autem iuda triginta milia. Lectio. ij. 1. Reg. 11.

ET dixerunt nunciis q̃ venerãt. Sic dicetis viris qui sunt in iabes galaad. Cras erit vobis salus. cũ incaluerit sol. Venerunt ergo nuncij ⁊ nunciauerunt viris iabes. Qui letati sunt ⁊ dixerunt. Mane exibimus ad vos: ⁊ facietis nobis omne q̃ placueris vobis. Et factum est cum venisset

dies crastinus: constituit saul populū in tres partes ⁊ ingressus est media castra in vigilia matutina ⁊ percussit ammon a mane dum incalesceret dies. Reliqui autē dispersi sunt: ita vt non remanerent in eis duo pariter. Tu autem domine. Lectio.iij.

ET ait ppls ad samuelem. Quis est iste qui dixit: saul non regnabit super nos? Date viros ⁊ interficiemus eos. Et ait saul. Non occidetur quisq̄ in die hac: quia hodie fecit dñs salutem in israel. Dixit autē samuel ad populum. Venite ⁊ eamus in galgala: ⁊ innouemus ibi regnum. Et perrexit oīs popul⁹ in galgala: ⁊ fecerūt ibi regem saulem coram dño in galgala. Et immolauerunt ibi victimas pacificas coram dño: ⁊ letatus est ibi saul ⁊ cūcti viri israel nimis. Tu aūt.

Dominica quinta. Lectio.j.

1.Re.12. DIxit autē samuel ad populum israel. Videtes q̄ naas rex filiorum ammon venisset aduersum vos: dixistis michi. Nequaq̄: sed rex imperabit nobis: cum dñs deus vester regnaret in vobis. Nunc ergo presto est rex vester quē elegistis ⁊ petistis. Ecce dedit vobis dñs regem. Si timueritis dominum ⁊ seruieritis ei: ⁊ audieritis vocē eius ⁊ non exasperaueritis os dñi: eritis ⁊ vos ⁊ rex q̄ imperat vobis sequētes dominum deum vestrum. Si autem non audieritis vocem dñi sed exasperaueritis sermonē domini: erit manus domini super vos ⁊ super patres vestros. Lectio.ij.

SEd ⁊ nunc state ⁊ videte rē grādem quam facturus est dñs in conspectu vestro. Nunquid nō messis tritici est hodie? Inuocabo dñm ⁊ dabit voces ⁊ pluuias ⁊ scietis ⁊ videbitis: quia grande malum feceritis vobis in conspectu dñi: petentes super vos regē. Et clamauit samuel ad dominum: ⁊ dedit dñs voces ⁊ pluuias in die illa. Et timuit oīs populus nimis dñm ⁊ samuelem. Dixitq̄ vniuersus ppls ad samuelē. Ora pro seruis tuis ad dominum deum tuum: vt nō moriamur. Addidimus enim vniuersis peccatis nostris malum: vt peteremus nobis regem. Lectio.iij.

DIxit autem samuel ad populū Nolite timere. Vos fecistis vniuersum malum hoc. Verūtamen nolite recedere a tergo dñi: sed seruite domino in omni corde vestro ⁊ nolite declinare post vana que non proderunt vobis neq̄ eruēt vos: quia vana sunt ⁊ non derelinquet dñs ppm suum propter nomen suū magnū / quia iurauit dñs facere vos sibi ppm. Absit aūt a me hoc peccatū in dño vt cessem orare pro vobis / ⁊ docebo vos viam bonam ⁊ rectam. Igitur timete dñm ⁊ seruite ei in veritate: ⁊ ex toto corde vestro. Vidistis enim magnifica: que in vobis gesserit. Quod si perseueraueritis in malicia: ⁊ vos ⁊ rex vester pariter peribitis. Lectio.iiij.

HIlius vnius anni erat saul cū regnare cepisset. Duobus autem annis regnauit sup israel. Et elegit sibi saul tria milia de israel. ⁊ erāt cum saule duo milia in machymas: ⁊ i monte bethel: mille aūt cum ionatha in gabaa beniamin. Porro ceterum ppm remisit: vnumquemq̄ in tabernacula sua. Et percussit ionathas statonem philistinorum: que erat in gabaa. Quod cum audissent philistiim / saul cecinit buccina in omni terra dicens. Audiant hebrei. Tu autem domine mise. Lectio.v.

ET vniuersus israel audiuit huiuscemodi famam. Percussitq̄ saul statonem philistinorum / ⁊ erexit se israel aduersus philistiim. Clamauit ergo populus post saulem in galgala / ⁊ philistiim congregati sunt ad prelīādum contra israel / triginta milia curruū ⁊ viginti milia peditū / ⁊ reliquū vulgus sicut arena que est i littore maris plurima. Et ascendētes castrametati sunt i machymas / ad orientem bethauē. Lectio.vj.

Dñica. v. post trini. hyst. Regum.

QUod cum vidissent viri israel se in arto positos: afflictus enim erat populus: absconderunt se in speluncis ⁊ in abditis: ⁊ in petris quoq; ⁊ in antris ⁊ in cisternis. Hebrei autem transierunt iordanem: terram gad ⁊ galaad. Cumq; adhuc esset saul in galgala: vniuersus pplus perterritus est qui sequebatur eum. Et expectauit septem diebus iuxta placitum samuelis: ⁊ non venit samuel in galgala. Dilapsusq; est pplus ab eo. Ait ergo saul. Afferte mihi holocaustū ⁊ pacifica. Et obtulit holocausta. ℂ Feria. Lectio. j.

1. Reg. 13

CUmq; complesset saul offerens holocaustum: ecce samuel veniebat. Et egressus est saul obuiam ei: vt saluaret eum. Locutusq; est ad eū samuel. Quid fecisti? Rñdit saul. Quia vidi q̄ dilaberet pplus a me: ⁊ tu nō venires iuxta placitos dies: porro philistiim congregati fuerant in machmas: dixi. Nunc descendent philistiim ad me in galgala: ⁊ faciem dñi non placaui. Necessitate compulsus: obtuli sacrificium. Lectio. ij.

DIxitq; samuel ad saulē. Stulte egisti: nec custodisti mandata domini dei tui que preceperat tibi. Quod si non fecisses: iam nunc preparasset dñs regnum tuum super israel in sempiternum. Sed nequaq̄ regnū tuum vltra consurget. Quesiuit sibi dñs virum iuxta cor suum: ⁊ precepit ei dominus vt esset dux super populū suum: eo q̄ non seruaueris que preceperat dominus. Lectio. iij.

SUrrexit autem samuel: ⁊ ascendit de galgalis in gabaa beniamin. Et reliqui populi ascenderunt post saul obuiam populo q̄ expugnabat illos: venientes ex galgala in gabaa in colle beniamin. Et recensuit saul populum qui inuenti fuerant cū eo: quasi sexcentos viros. Et saul ⁊ ionathas filius eius: populus qui inuētus fuerat cum eis: erat in gabaa beniamin. ℂ Feria. Lectio. j.

POrro philistiim cōsederāti machmas: ⁊ egressi sunt ad preliandum de castris philistiim tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra viam effraim ad terram saulis. Porro alius ingrediebatur per viam bethoron. Tertius autē verterat se ad iter termini in terra sabaa: iminentis vallis seboym cōtra desertum. Lectio. ij. 1. Reg. 13

POrro faber ferrarius non inueniebatur in omni terra israel. Cauerant aūt philistiim ne forte facerent hebrei gladium aut lanceā. Descendebat ergo omnis israel ad philistiim: vt exacueret vnusquisq; vomerem suum ⁊ ligonem ⁊ securim ⁊ sarculū Retusa itaq; erant acies vomer ⁊ ligonū ⁊ tridentū ⁊ securiū: vsq; ad stimulum corrigendum. Lectio. iij.

QUumq; venisset dies prelij: nō est inuentus ensis ⁊ lancea in manu totius populi qui erat cum saul et ionatha: excepto saul ⁊ ionatha filio eius. Egressa est aūt statio philistiim: vt transcenderēt in machmas. Et accidit quadam die vt diceret ionathas filius saulis ad adolescentem armigerum suum. Veni ⁊ transeamus ad stationem philistiim que est trās locum illum. Patri autē suo hoc ipsum non indicauit. ℂ Dñica. vj. Lectio. j.

1. Reg. 14

ET ait ionathas. Ecce nos transimus ad viros istos. Cūq; apparuerim⁹ eis: si taliter locuti fuerint ad nos: manete donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro non ascendamus ad eos. Si autē dixerint ascendite ad nos: ascendamus: quia tradidit eos dñs in manib⁹ nostris. Hoc erit nobis signum. Tu autem. Lectio. ij.

APparuit igitur vterq; statio philistinorum. Dixeruntq; philistiim. En hebrei egrediuntur de cauernis in quib⁹ absconditi fuerant Et locuti sunt viri de statiōe ad ionatham ⁊ ad armigerū suū. Dixeruntq; Ascendite ad nos: ⁊ ostendem⁹ vobis

rem. Et ait ionathas ad armigerum suum. Ascendamus. Sequere me. Tradidit enim eos dominus: in manus israel. Lectio. iij.

Ascendit autem ionathas reptans manibus ꝫ pedibus: et armiger eius post eum. Et cum vidissent faciem ionathe alij cadebant ante ionatham: alios armiger eius interficiebat sequens eum. Et facta est prima plaga / quam percussit ionathas ꝫ armiger eius: quasi viginti virorum in media parte iugeris quam par boum in die arare consueuit: et factum est miraculum in castris per agros. Lectio. iiij.

Sed ꝫ omnis populus stationis eorum qui erant ad prędãdum obstupuit: ꝫ conturbata sunt castra: ꝫ accidit quasi miraculum a deo. Et respexerunt speculatores saulis qui erant in gabaa beniamin: ꝫ ecce multitudo prostrata et huc illucꝙ diffugiens. Et ait saul populo qui erat cũ eo. Requirite et videte quis abierit ex nobis: Cumꝙ requisissent / repertum est non adesse ionatham et armigerum eius. Lectio. v.

Et ait saul ad achiam. Applica archam domini. Erat enim ibi archã dei in die illa cum filijs israel. Cumꝙ loqueretur saul ad sacerdotem: tumultus magnus eroꝛtus est in castris philistinoꝛum: crescebatꝙ paulatim ꝫ clarius reboabat. Et ait saul ad sacerdotem. Contrahe manum tuam. Conclamauit ergo saul ꝫ omnis populus qui erat cum eo: et venerunt vsꝙ ad locum certaminis. Et ecce versus fuerat gladius vniuscuiusꝙ ad proximum suum: ꝫ cedes magna nimis. Tu autem, domine miserere nostri. Lectio. vj.

Sed ꝫ hebręi qui fuerãt cum philistijm heri ꝫ nudiustercꝰ: ascẽderantꝙ cum eis in castris: reuersi sunt vt essent cum israel: qui erant cum saule ꝫ ionatha. Omnes quoꝙ israelite qui se absconderant in monte effraim audientes ꝙ philistijm fugissent sociauerunt se cum suis in prelio: ꝫ erant cum saule quasi decem milia virorum. Et saluauit dominus in die illa israel. Pugna autem peruenit vsꝙ bethauen: ꝫ vir israel sociatus est sibi in die illa.

¶ Feria. Lectio. j.

Adiurauit autem saul populum dicens. Maledictꝰ vir qui comederit panem vsꝙ ad vesperã: donec me vlciscar de inimicis meis. Et non manducauit vniuersus populus panem. Omneꝙ terre vulgus venit in saltum: in quo erat mel super faciem agri. Ingressus est itaꝙ populus saltum: ꝫ apparuit fluens mel: nulluſꝙ applicuit manꝰ ad os suum. Timebat enim ppłs iuramentũ. 1.Re.14 ℓ.ij.

Poro ionathas non audierat cum adiuraret pater eius populum: extenditꝙ summitatem virge quam habebat in manu: ꝫ intinxit in fauo mellis: ꝫ conuertit manũ suã ad os suũ: ꝫ illuminati sunt oculi eiꝰ. Respondẽsꝙ vnus de populo ait. Iureiurando constrinxit pater tuus populum dicens. Maledictus qui comederit panem hodie. Defecerat autem populus. Lectio. iij.

Dixitꝙ ionathas. Turbauit pater meus terram. Vidistis ipsi quia illuminati sunt oculi mei eo ꝙ gustauerim paululum de melle isto ꝙtomagis si comedisset populus de preda inimicoꝛum suoꝛum quam reperit: Nonne maioꝛ facta fuisset plaga in philistijm: Percusserunt in illa die philisteos a machmis vsꝙ in haylon. Defatigatus est autem populus nimis ꝫ versus ad prędam tulit oues ꝫ boues ꝫ vitulos ꝫ mactauerunt in terra: comeditꝙ populus cũ sanguine. Nunciauerumt autem sauli: dicentes ꝙ populus peccasset domino comedens cum sanguine. Qui

ait. Prevaricati estis. Voluite ad me tam nunc sarum grande. Tu autem domine. ℭ Feria. Lectio. j.

1.Re.14 IRit saul. Dispergimini in vulg' ⁊ dicite eis vt adducat ad me vnusquisq; bouem suum et arietem: et occidite super istud ⁊ vescimini et non peccabitis domino: comedentes cum sanguine. Adduxit itaq; omnis populus vnusquisq; bouem in manu sua vsq; ad noctem: ⁊ occiderunt ibi: Edificauit autem saul altare domino. Tunc; primum cepit edificare altare domino. Lectio. ij.

ET dixit saul. Irruamus super philistiim nocte ⁊ vastemus eos vsq; dum illucescat mane: nec relinquamus de eis virum. Dixitq; populus. Omne quod bonum videtur in oculis tuis fac. Et ait sacerdos. Accedamus huc ad deum. Et consuluit saul dominum dicens. Num persequar philistiim: Si trades eos in manus israel: Et non respondit ei in die illa. Lectio. iij.

DIxitq; saul. Applicate huc vniuersos angulos populi: et scitote ⁊ videte per quem acciderit peccatū hoc hodie. Viuit dominus saluator israelis: quia si per ionatham filium meum factum est: absq; retractatione morietur. Ad quod nullus contradixit ei de omni populo. Et ait saul ad vniuersum israel. Separamini vos in partem vnam: ⁊ ego cum ionatha filio meo ero in parte altera. Respondit; populus ad saul. Quod bonum videtur in oculis tuis fac.

ℭ Dominica. viȷ. Lectio. j.

1.Re.15 IRit samuel ad saulē. Me misit dominus: vt vngerem te in regem super populum eius israel. Nunc ergo audi vocem domini Hec dicit dominus deus exercituum. Recensui quecūq; fecit amalech israeli: quomodo restitit ei in via cum ascenderet de egypto. Nunc igitur vade et percute amalech ⁊ demolire vniversa eius. Non parcas ei ⁊ non concupiscas ex ipsis aliquid. sed interfice a viro vsq; ad mulierem ⁊ paruulum atq; lactentem: bouem ⁊ ouem/camelū ⁊ asinum. Lectio. ij:

PRecepit itaq; populo saul: ⁊ recensuit eos quasi agnos ducenta milia peditum: et decem milia virorum iuda. Cumq; venisset saul vsq; ciuitatem amalech tetendit insidias in torrente. Dixitq; saul cineo. Abite et recedite: atq; discedite ab amalech. ne forte involuam te cum eo. Tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filijs israel: cum ascenderent de egypto. Lectio. iij.

ET recessit cyneus de medio amalech. Percussitq; saul amalech ab ciula: donec veniat sur: que est e regione egypti ⁊ apprehendit agag regem amalech vivum. Omne autem vulgus interfecit in ore gladij. Et pepercit saul ⁊ populus agag: ⁊ optimis gregibus ouium ⁊ armentorum ⁊ vestibus ⁊ arietibus ⁊ vniversis que pulchra erant: nec voluerunt disperdere ea. Quicquid vero vile fuit ⁊ reprobū: hoc demoliti sunt. Lectō. iij.

HActum est autem verbum domini ad samuelem dicens. Penitet me q; constituerim saul regem: quia dereliquit me: ⁊ verba mea opere non impleuit. Contristatusq; est samuel: ⁊ clamauit ad dominum tota nocte. Cumq; de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane: nunciatum est samueli eo q; venisset saul in carmelum ⁊ erexisset sibi fornicē triumphalem/⁊ reuersus transisset: descendisset; in galgala. Lectio. v.

VEnit ergo samuel ad saulem. Et saul offerebat holocaustum domino de initijs predarum que attulerat ex amalech. Et dum venisset samuel ad saulem: dixit ei saul. Be-

nedictus tu a domino: impleui verbum domini. Dixitq; samuel. Et que est hec vox gregum que resonat in auribus meis: & armentorum que ego audio? Et ait saul. De amalech adduxerunt ea. Pepercit enim populus melioribus ouibus & armentis vt immolarentur domino deo tuo: reliqua vero occidimus. Lectio. vj.

AIt autem samuel ad saulem. Sine me/& indicabo tibi que tibi locutus sit ad me dominus nocte Dixitq; ei. Loquere. Et ait samuel. Nonne cum paruulus esses in oculis tuis: caput in tribubus israel factus es? Unxitq; te dominus in regem super israel: & misit te deus in viam: & ait. Uade & interfice peccatores amalech: & pugnabis contra eos vsq; ad interfectionem eorum. Quare ergo non audisti vocem domini: sed versus es ad predam: & fecisti malum in conspectu domini? Et ait saul ad samuelem. Immo audiui vocem domini. & ambulaui in via per quam misit me dominus: & adduxi agag regem amalech/et amalech interfeci. Tulit autem populus de preda oues & boues primitias eorũ que cesa sunt: vt immolaret domino deo suo in galgalis. Feria. Lectio. j.

4 Reg. 15

AIt samuel. Nunquid vult dominus holocausta & victimas: et non potius vt obediatur voci domini? Melior est enim obedientia q̃ victime: & auscultare magis q̃ offerre adipem arietum / quoniam quasi peccatum ariolandi est repugnare: & quasi scelus ydolatrie nolle acquiescere. Pro eo ergo q̃ abiecisti sermonem domini: abiecit te dominus ne sis rex. Dixitq; rex saul ad samuelem. Peccaui/quia preuaricatus sum sermonem domini et verba tua/ timens populum & obediens voci eorum. Sed nunc porta queso peccatum meum: & reuertere mecũ vt adorem dominum. Lectio. ij.

ET ait samuel ad saulem. Non reuertar tecum / quia proiecisti sermonem domini: & piecit te dñs ne sis rex sup israel. Et conuersus est samuel vt abiret. Ille aũt apprehẽdit summitatem pallij eius: que & scissa est. Et ait ad eum samuel. Scidit dominus regnum israel a te hodie: & tradidit illud primo tuo meliori te. Porro triumphator in israel non parcet: & penitudine nõ flectetur. Neq; enim homo est vt agat penitentiam. At ille ait. Peccaui. Sed nunc honora me coram senioribꝰ populi mei & coram israel: & reuertere mecũ vt adorem dominum deum tuum. Lectio. iij.

REuersus ergo samuel secutus est saulem / & adorauit saul dominũ. Dixitq; samuel. Adducite ad me agag regem amalech. Et oblatus est ei agag pinguissimus tremens. Et dixit agag. Siccine separat amara mors? Et ait samuel. Sicut fecit absq; liberis mulieres gladius tuus: sic absq; liberis erit inter mulieres mater tua. Et in frusta concidit eum samuel coram domino in galgalis. Abijt autem samuel in ramatha: saul vero ascendit in domum suam in gabaa. Et non vidit samuel vltra saulem vsq; ad diem mortis sue. Uerumtamen lugebat samuel saulem: quoniam dominum penitebat q̃ constituisset eum regẽ super israel.

Feria. Lectio. j.

DIxitq; dominus ad samuelem. Usq;quo tu luges saulem: cum ego proiecerim eum ne regnet super isrl? Imple cornu tuum oleo: & veni vt mittam te ad isay bethleemitem. Prouidi enim in filijs eius michi regem. Et ait samuel. Quomodo vadam? Audiet enim saul: et interficiet me. Lectio. ij.

1. Reg. 16.

ET ait dominus. Uitulum de armento tolles in manu tua: & dices. Ad immolandum domino veni. Et vocabis isay ad victimam. Et ego

ostendam tibi quid facias: ⁊ vnges quemcunq; monstrauero tibi. Fecit ergo samuel / sicut locutus est ei dominus. Venitq; in bethleem / ⁊ admirati sunt seniores ciuitatis occurrentes ei. Dixeruntq;. Pacificus ne est ingressus tuus? Et ait. Pacificus. Ad immolandum domino veni. Sanctificamini et venite mecum: vt immolem. Lectio. iij.

SAnctificauit ergo isay ⁊ filios eius: ⁊ vocauit eos ad sacrificium. Cumq; ingressi essent: vidit eliab ⁊ ait. Num coꝝ dño est christus eius? Et dixit dominus ad samuelem. Ne respicias vultum eius neq; altitudinem stature ei⁹ quoniam abieci eum: nec iuxta intuitum hominis ego iudico. Homo enim videt ea que parēt: dominus autem intuetur coꝝ.

Dominica. viij. Lectio. j.

MIsit ergo saul nuncios ad isay / dicens. Mitte ad me dauid filium tuum qui est i pascuis. Tulit itaq; isay asinum plenum panibus et lagenam vini et hedum de capris vnum: ⁊ misit per manum dauid filij sui sauli. Et venit dauid ad saulem et stetit coꝝam eo. At ille dilexit eum nimis / ⁊ factus est eius armiger. Misitq; saul ad isay dicens. Stet dauid in cōspectu meo: inuenit enim gratiam in oculis meis. Lectio. iij.

IGitur quandocumq; spiritus domini malus arripiebat saulem / tollebat dauid cytharam ⁊ percutiebat manu sua: ⁊ refocillabatur saul ⁊ leuius habebat. Recedebat em̄ ab eo spiritus malus. Congregantes vero philistei agmina sua in prelium / conuenerunt in sochot iude / et castrametati sunt inter sochot et azecha in finibus domyn. Poꝝro saul et filij israel congregati venerūt in vallem therebynthi: ⁊ direxerunt aciē ad pugnandū cōtra philistiym. Lc. iij.

ET philistiym stabāt sup montē et ysrl stabat sup montem ex altera parte: vallisq; erat inter eos. Et egressus est vir spurius de castris philistinoꝝ nomine goliath / de geth / altitudinis sex cubitorum ⁊ palmo. Et cassis erea super caput eius: ⁊ loꝝica hamata indue batur. Poꝝro pondus loꝝice eius quinq; milia siclorum eris erat: et ocreas ereas habebat in cruribus: ⁊ clipeus ereus tegebat humeros eius. Hastile autem haste eius: erat quasi liciatorum texentium. Ipsum autem ferrum haste eius sexcentos siclos habebat ferri: et armiger eius antecedebat eum. Lectio. iiij.

STans goliath clamabat aduersus phalangas israel: ⁊ dicebat eis. Quare venistis parati ad prelium? Nunquid non ego sum philisteus / et vos serui saulis / eligite ex vobis virū ⁊ descendat ad singulare certamē. Si quiuerit pugnare mecū ⁊ percusserit me: erimus vobis serui. Si autem ego prevaluero ⁊ percussero eum / vos seruietis et seruietis nobis. Lectio quinta.

ET aiebat philisteus. Ego exprobraui agminib⁹ israelis hodie. Date mihi virum: ⁊ ineat mecum singulare certamen. Audiens autem saul ⁊ omnes viri israelite sermones philistei huiuscemodi: stupebant et metuebant nimis. Dauid autem erat filius viri effratei: de quo supradictum est: de bethleem iuda cui nomen erat isay / qui habebat octo filios. Et erat vir in diebus saulis: senex ⁊ grādeuus inter viros. Abierunt autem tres filij eius maiores post saulem in prelium. Et nomina trium filiorum eius qui perrexerunt ad bellum: helyab primogenitus / ⁊ secundus aminadab / ⁊ tertius samma. Dauid autē erat minimus. Lectio. vj.

TRibus ergo maioribus secutis saulem abijt dauid ⁊ reuersus est a saule: vt pasceret gregem patris sui in bethleem. Procedebat vero philisteus mane ⁊ vespere: ⁊ stans

imꝓperabat filijs israel quadꝛaginta diebus. Dicit autem isay ad dauid filium suum. Accipe fratribus tuis ephi polente et decem panes istos: et curre in castra ad fratres tuos: & decem formellas caseis has deferes ad tribunũ. Et fratres tuos visitabis si recte agãt: & cum quibus ordinati sunt disce. Saul autem et omnes illi filij israel in valle therebinti pugnabant aduersus philistiim. Tu autem domine. ℂ Feria. Lectio.j.

SUrrexit itaq; mane dauid: et commendauit gregem custodi: & onustus abijt sicut pꝛeceperat ei isay. Et venit ad locũ malaga: & ad exercitum qui egressus ad pugnam vociferatus erat in certamine. Direxerat enim aciem israel: sed & philistiim er aduerso fuerant pꝛeparati. Derelinquens ergo dauid vasa que attulerat sub manu custodi sad sarcinas. cucurrit ad locum certaminis: & intergabat si oia recte agerentur erga fratres suos. Lectio.ij.

QUmq; adhuc loqueretur eis/apparuit vir ille spurius ascẽdẽs goliath nomine philisteus de geth: ex castris philistinoꝛum. Et loquente eo hec eadem verba: audiuit dauid. Omnes autem israelite cum vidissent virum fugerunt a facie eius: timentes eum valde. Et dixit vnusquispiam de israel. Num vidistis virum hunc qui ascendit? Ad exꝓobꝛãdum enim israꝛ ascendit. Virũ ergo q̃ percusserit eũ ditabit rex diuitijs magnis: & filiam suã dabit ei: & domũ patris eiꝰ faciet absq; tributo in israel. Lectio.iij.

ET ait dauid ad viros qui secũ stabant dicens. Quid dabitur viro qui percusserit philisteum hunc & tulerit oppꝛobꝛium de israel? Quis est enim hic philisteus incircuncisus qui exꝓobꝛauit aciem dei viuentis? Referebat autem populus eũdem sermonem dicens: hec dabũtur viro qui percusserit eum. Quod cum audisset helyab frater eius maioꝛ: loquẽte eo cum alijs iratus est cõtra dauid & ait. Quare venisti: et quare dereliquisti pauculas oues illas in deserto? Ego noui superbiam tuam et nequiciam coꝛdis tui: qꝛ vt videres pꝛelium descẽdisti. Tu autem. ℂ Feria. Lectio.j.

ET dixit dauid. Quid feci? Nunquid non verbum est? Et declinauit paulalum ab eo ad alium: dixitq; eũdem sermonem. Et respondit ei populus verbum: sicut & pꝛius. Audita sunt autem verba que locutus est dauid: & annunciata in conspectu saulis. Ad quem cum fuisset adductus: locutus est ei. Non concidat coꝛ cuiusq; in eo. Ego seruus tuus vadam/& pugnabo aduersus philisteum. Lectio.ij.

ET ait saul ad dauid. Non vales resistere philisteo isti/nec pugnare aduersus eum/quia puer es. Hic autem vir bellatoꝛ est ab adolescentia sua. Dixitq; dauid ad saulem. Pascebat seruus tuus patris sui gregem: & veniebat leo vel vꝛsus/tollebatq; arietem de medio gregis/et persequebar eos & percutiebam/eruebamq; de oꝛe coꝛum. Et illi consurgebant aduersum me/& appꝛehẽdebam mẽtum coꝛum & suffocabã interficiebamq; eos. Tu autem. Lectio.iij.

NAm & leonem & vꝛsum interfecit ego seruus tuus. Erit igitur et philisteus hic incircuncisus/quasi vnus ex eis. Nunc vadam & auferam oppꝛobꝛium populi. Quoniam quis est philisteus hic incircuncisus/qui ausus est maledicere exercitui dei viuentis? Et ait dauid Dominus qui eripuit me de manu leonis & de manu vꝛsi. ipe liberabit me de manu philistei huius. Dixit autem saul ad dauid. Vade/& dominus tecum sit. Et induit saul dauid vestimentis suis: & imposuit galeam eream super caput eius: & vestiuit eũ loꝛica.

ℂ Dominica.ix. Lectio.j. & iij.

Accinct⁹ ergo dauid gladio ei⁹ sup vestē suā: cepit tentare si armat⁹ posset incedere Nō enī habebat ꝫsuetudinē Dixitq; dauid ad saulē. Nō possum sic incedere: q; nec vsum habeo. Et deposuit ea: ꝫ tulit baculū suū quē semp habebat i manib⁹: ꝫ elegit sibi qnq; limpidissimos lapides de torrēte: ꝫ misit eos in perā pastoralē quā habebat secū: ꝫ fundā i manu tulit: ꝫ pcessit adversum philisteum. Tu. Lectio.ij.

Ibat autem philisteus incedēs ꝫ approprinquas adversum dauid: ꝫ armiger eius ante eum. Cumq; inspexisset philisteus ꝫ vidisset dauid despexit eum. Erat enim adolescens rufus ꝫ pulcher aspectu. Et dixit philisteus ad dauid. Nunquid ego canis sum: quia tu venis ad me cum baculo: Et maledixit philist⁹ dauid i dijs suis. Dixitq; ad dauid. Veni ad me: et dabo carnes tuas volatilibus celi et bestijs terre. Lectio.iij.

Dixit autem dauid ad philisteū Tu venis ad me cum gladio ꝫ hasta ꝫ clipeo: ego autem venio ad te in noīe domini exercituum dei agminum israel: quibus exprobrasti hodie ꝫ dabit te domin⁹ hodie in manu mea ꝫ percutiam te ꝫ auferam caput tuū a te: ꝫ dabo cadavera castrorum philistijm hodie volatilibus celi ꝫ bestijs terre: vt sciat omnis terra quia est dominus deus in israel: ꝫ nouerit vniuersa ecclesia hec q; nō in gladio nec in hasta saluat dominus. Ipsi⁹ enim est bellum: ꝫ tradet vos in manus nostras. Tuautem. Lectio.iiij.

Cum ergo surrexisset philisteus et veniret ꝫ approprinquaret cōtra dauid: festinauit dauid ꝫ occurrit ad pugnam ex adverso philistei. Et misit manum suam in peram: tulitq; vnum lapidem ꝫ funda iecit. Et circūducens percussit philisteum in fronte ꝫ infixus est lapis in fronte eius: ꝫ cecidit in faciem suam super terrā. Prevaluitq; dauid adversum philisteū in funda ꝫ lapide: percussumq; philisteū interfecit. Lectio.v.

Cumq; gladium non haberet in manu dauid: cucurrit et stetit super philisteum: ꝫ tulit gladium ei⁹ ꝫ evaginavit de vagina sua ꝫ interfecit eū p;ecidit; caput eius. Videntes autem philistijm q; mortuus esset fortissim⁹ eorum fugerunt. Et consurgentes viri israel ꝫ iuda vociferati sunt: ꝫ persecuti sunt philisteos vsq; dum venirent in vallem: ꝫ vsq; ad portas acharon. Ceciderunt; vulnerati de philisteis in via sarim: ꝫ vsq; ad geth/ ꝫ vsq; ad acharon. Tu aūt. Lectio.vj.

Reuertentes filij israel postq; persecuti fuerant philisteos: inuaserunt castra eorum. Assumens autem dauid caput philistei: attulit illud in hierusalem: arma vero eius posuit in tabernaculo suo. Eo autem tempore quo viderat saul dauid egredientem contra philisteum/ ait ad abner principem militie. De qua stirpe descendit hic adolescens: dixit abner. Vivit anima tua rex: si noui. Et ait rex. Interroga tu: cuius filius sit iste puer. Tu autem dñe: miserere nostri

Historia In principio. vbi fiunt cōmemorationes videlicet vna de festo loci et alia de sancta maria: hoc modo inchoatur hystoē. In principio. ℂ Littera dominicalis A. tertio kalendō augusti tota cantetur hysto. ꝫ tantum memoria de sanctis martyribus abdon ꝫ sennem. ꝫ sexta feria. ꝫ sabbato fient commemo. secundum vsum Sar. Ria feria. non dicuntur In sequenti ebdoma. feria. secunda ꝫ sabbato fient commemora. In tertia ebdoma. nulle fiant commemo. In quarta ebdoma. sexta feria. ꝫ sabbato fient commemora. In quinta ebdoma. feria quinta et sabbato fient commemo. ℂ Littera dominicalis. B. pridie kalendō. augusti tota cantetur hyst. ꝫ memo. tantum de sctō germano. Quinta fe. ꝫ sabbato fient cōme. ꝫ in crastino sancti bartholomei

Ria. ke. cãtentur. In secunda ebd̃. fe. secunda ꝫ sexta fient comme. Et in do munica fiet missa de vigil. assumptio. beate marie in capitulo. cũ hoc **Alia. v. Post partum:** In. iij. ebdo. nulle fiet commemo. pꝛopter octa. assumptio. In quarta ebdoma. feria. vj. ꝫ sabba to fient commemo. In quinta ebdo. fe. vj. ꝫ sabbato fient comme. ꝫ ad pꝛi mas vs̃ scti augustini ꝫ in dñica me mo. de sancto hermete: de dñica ꝫ de trinitate fiãt pꝛiuatim: ꝫ nulla pcess. ante crucem: ꝫ ad. ij. vel. fiant de san cto iohãne ꝫ de sancta sabina memo. ꝫ pꝛius de dñica pꝛiuatim ¶ Lra dñi calis. C. kal. augusti inchoetur hyst. cum memo. tñ. Fer. quarta ꝫ sabba to fiant cõme. In sequenti dñica tota cantetur hysto. ꝫ tantũ memo. de san cto cyriaco socijsq; eius. Ria. feria. nõ dicantur. In quarta ꝫ quinta fe. fient cõme. In tertia ebd̃. nulle fiant cõme: pꝛopter oc. assumptio. beate marie: ꝫ ibidem differatur vna dñica. In. iij. ebd̃. fe. quarta ꝫ quinta fiant comme. ¶ Lra dñicalis. D. quarto Nonas augusti tota cantetur hysto. ꝫ memo. tantum de. l. stepha. Fer. iij. ꝫ sabba to fiant cõme. Ria. fe. non dicant. In sexta ebd̃. iij. fer. ꝫ quarta fient cõme. ꝫ in ipsa dominica missa de vigi. san cti laurẽty in capko ọ̃. In tertia ebd̃. nulle fient cõme. pꝛopter oct. assum ptio. beate marie. In quarto ebd̃. fer. tertia ꝫ quarta fiẽt cõme. ꝫ in ipsa dñi ca nihil de vigil. sancti bartholomei pꝛeter memo. ꝫ in sabbato vltime vel pꝛecesserunt de oc. ꝫ so. memo. de dñica ꝫ de trinitate post memo. de marty. ꝫ pces. ante crucẽ fiat. In dñica vespe re erunt de sancto bartolomeo: ꝫ solẽ nis memo. de dñica post memo. de san cto audoeno. ¶ Lra dñicalis. E. ter tio Nonas augusti tota cantetur hy sto. ꝫ festum sancti stephani in crastĩ num differatur. fer. v. ꝫ. vj. fient com me. ꝫ tñ memo. de scis. Et in crastino sancti bartholomei Ria. fe. dicantur In. ij. ebd̃. fe. ij. ꝫ tertia fient comme. In. iij. ebd̃. nulle fient cõme. pꝛopter oc. assumpti. ꝫ in dñica infra oct. fiat missa de sancto laurẽtio in capko. Et in vigi. sancti bartholomei dicit mis sa dñicalis in capko: nisi aliqua dñica differatur. In quarta ebd̃. feria. iij. ꝫ sabbato fiant comme. ꝫ ad pꝛimas vs̃ sancti bartholomei: ꝫ in die fient me mo. de sancto audoeno / de dñica / ꝫ de trinitate pꝛiuatim: ꝫ nulla fiet pcess. ante crucem. ¶ Lra dñicalis. F. pꝛi die Nonas augusti tota cantetur hy sto. feria quarta ꝫ quinta fient cõme. Ria. feria non dicantur. In. ij. ebdo. feria. ij. fiet comme. beate marie. In tertia ebdo. nulle fient cõme. pꝛopter oc. assumpti. beate marie. In quarta ebdo. feria. ij. ꝫ sabbato fient comme. ꝫ in sabbato ad scdas vesp. sancti bar tholomei fiat memo. de dñica ꝫ de trĩ nitate pꝛiuatim: ꝫ nulla fiat pꝛocessi. ante crucẽ ¶ Lra dñicalis. G. quar to kalend̃. augusti inchoetur hysto. et fiant medie lectiones de sancto felice socijsq; eius. Feria. iij. ꝫ sabbato fient comme. ꝫ scdo idus augusti fiant me die lectiones de sancto laurentio. ꝫ se ptimo kalend̃. septembꝛis tota cante tur hysto. Ria. feria. non dicunt. In ij. ebdo. feria. iij. ꝫ sabbato fient com me. In. iij. ebdo. nulle fient comme. pꝛopter octa. assumptio. In quarta ebdo. in sabbato fiet commemo. bea te marie: ꝫ nulla commemo. de festo loci in illa ebdo. In. v. ebd̃. fe. ij. ꝫ. vj. fiant cõme. ꝫ tñ memo. de sanctis

¶ Lra do. A. 3. kl. augusti tota ọ̃ hyl. In ꝓcipio et me mo. tñ de mar. In lau. oks ãe. dñr. Fe. 2. ẽ. et sab. de 2me. et mko. de scis. et R. fe. ptermittãt. ¶ Do. 2. de trãsl. dñi min⁹ dup. mko. de do. et de tri. sub silẽ. ꝫ nulla pces. Mis. do. ọ̃ i cp. cũ mko. de tri. 2. vs̃. crũt de noie iesu. et mko. de do. sub silẽ. ꝫ postea sol. mko. de trãs. dñi. et nihil de scis. Fe. 2. de sol. nois iesu. mai⁹ dup. et oc. cũ reg. cho. et nihil de. s. donato. Ad. 2. vs̃. nihil de mar. Fe. 3. et. 4. de scr. oc. ꝫ mko. de scis. Mis. de oc. ọ̃ post. 3. et mis. de vigi. post. 6. vtraq; ad ꝓncipale altare. ¶ Do. 3. de. s. ypo. ir. l. Ad. 1. vs̃ mko. de oc. nois iesu. de oc. s. lau. de do. ọ̃ tri. et pces. In in troitu choꝛi ọ̃ a. de. s. maria. nisi aliqua do. debeat differ ri. tũc nulla fiet mko. de w. nec de tri. neq; pces. medie l. de noie iesu. 9. R. a duob⁹ cãtet. Mis. do. ọ̃ i cp. ꝫ mko. de tri. tñ. 2. vs̃. crũt de oc ꝫ mko. de. s. ypoli. de. s. eusebio. de oct. s. lau. ꝫ de w. Fe. 2. de oc. ir. let. Innu. trip. oia sicut i. 1. die pter sc. ꝫ med̃ l. de. s. eusebio. et tñ mko. de oc. s. lau. Mis. de oc. nois iesu post. 3. ọ̃ mis. de vigi. post. 6. ọ̃. vtraq; ad pꝛincipale altare. Fe. 3. de assumptione. Ad. 1. vs̃. sol. me mo. de oc. nois iesu tñ Mis. de oc. s. laurẽty ọ̃ i cp. i. s. fer.

¶ Do.4.de oc.ser.ād.1.dē.mco.de d.& tri.ꝫ pcel. Jn re
dcūdo á. Saluato. ād mat.mco.& d.ꝫ de tri. Missa do.
dr.in cp.ꝫ i summa missa nulla mco. Fc.6.ꝫ sab.de ẓmc.
¶ Et nota q̄ l.ꝫ icqnēte de ẓmc. dic marie dūr codē o:
dine sicut ante oc.assūp.codē mō fiat post oc.nati. ¶ Do.
5.de ser.d.mco.ꝫ medie l.de.l.crucis.2.dē.crūt de.l.ang.
ꝫ mco.de d.sub silē.deide mco. de.l. hermete solēniter.
Fc.4.5.ꝫ sab.de ẓmc. Fc.6.de.l.egidio:ꝫ medie lec.de.l.
B pulco:cū ℣.ꝫ ℟.de.2.nor.vni⁹ mart. ¶ Lta do. B. pdie
kl.augusti tota cātek hyst. Jn principio ꝫ mco.tm de.l.
germano. Jn lau.oks ac.dūr. Fc.3.5.ꝫ.6.de ẓmc. Sab.d
trāsl.mi⁹ dup. ¶ Do.2.de solē.nois icsu:mai⁹ dup. ād
1.dē.mco.de d.ꝫ de tri.sub silē.nisi aliqua oo.debeat dif
ferri:tūc nulla mco.de do.neq; ō tri.ꝫ postea fiat io.mco.
d trāsl. Missa do.dr i cp.ifra oc.Fc.2.ꝫ.3.de ser.oc.ꝫ me
mo.de scris. Missa de vigi.l.laurēcij dr post.6.ad pncipa
le altare. Sab.de.l.ypolito.ir.lec. ppter oc. medie lec.de
noie icsu. ¶ Do.3.de oc.ir.lec. Jnui.trip. ād.1.dē.q̄ crūt
de oc.fiat mco.de.l.ypolito:de.l.eusebio:ꝫ de.l.laurēcio
dr do.de tri.et pcel. ād mat.medie l.de.l.eusebio. Missa
do.dr in cp.p ebdo. Missa de vigi.assūp.dr in cp.cū mco.
de.l.eusebio.ꝫ de.l.laurēcio.ꝫ ad altā missam fiat mco.
de do.ꝫ de tri. ād.1.dē.de assūp.fiat mco.de d.sub silē.ꝫ
postea de oc.nois icsu solēniter. ¶ Do.4.dr lec.oc. ād.1.
dē.fiat mco.dr do.dr tri.ꝫ pcel. Jn redcūdo á. Saluato.
Missa do.dr in cp. Fc.5.6.ꝫ sab.de ẓmc.ꝫ ℣.sc.ptermit-
runt. ¶ Nota q̄ lec.ꝫ icqnt. de ẓmc. dic marie dūr codē
o:dine sicut ante oc. ¶ Do.5.de.l.aug. ād.1.dē fiat mco.
sub silē.de scō:de do.de tri.ꝫ nulla pcel. Missa. do.dr i cp.
Sedt vsq; crūt de.l.aug.ꝫ mco.sub silē.de do. Deide sol.
mco.de.l.iohīs.ꝫ de.l.sabina. Fc.5.de.l.egidio:ꝫ medie
lec.de.l.pulco:cū ℣.ꝫ ℟.de.2.nor.vni⁹ mar. Fc.4.6.et
sab.de ẓmc. ¶ Lta dūcalis. C. prio die augusti tota cā
de.l.petro. ād.1.dē.mco.de mar.ꝫ unheak hyst. Jn pn
cipio cū mco.ꝫ mco.de tri.ꝫ pcel.ꝫ hyst.cātek p cdē.scr i
2.4.ꝫ.5.sc.ꝫ tūc nihil fiet de sctis ibidē ꝫtingāt nulli mco.
ad dē.ꝫ ad missā de.l.maria. Jn.2.tc.dr missa do. Fc.4.
tpia ꝫ cuag. cruscdi sc. Fc.5. missa. Sal⁹ ppli. ¶ Nota q̄
sc.l.petri nō debet differri ppter hyl.inchoandi: de pacē
cepisse i magna rubn. Fc.6.de trāsl. dūi. minus dup.ꝫ
nihil de mar. Sab.dr sol.nois icsu.ad.1.dē.q̄ crūt de noie
icsu fiat sol.mco.de trāsl. tm. ¶ Do.2.de ser. oc.nois ic-
su.ad.1.dē.fiat mco.de do.de tri.sub silē.ꝫ nulla pcel.
ad mat.tm mco.de mar.dr d.ꝫ de tri.missa. do. dr in cp. Fc.
2.de ser.oc.ꝫ mco.de scō missa. de vigi.dr post.6.ꝫ mco.dr
l.romano tm. Fc.6.de.l.ypolito.ir.lec.ꝫ medie lc.dr noie
icsu tres.i lec.de cōi plurimoꝝ mar.ꝫ vtrūq; l.de pnci-
pe scōꝝ.ꝫ mco.de oc.nois icsu.ꝫ de oc.l.laurēc.2. vesp.
crūt de oc.ꝫ mco.de sctis.ꝫ de oc.l.lau.ad mat.medie lec.
de.l.eusebio.missa. de vigi assūp.post.6.dr ad summū alta
re.mco.de.l.ꝫ de oc.l.lau. ¶ Do.3.lc.assū.ād.1.dē.mco.
dr do.ꝫ de tri.sub silē.nisi aliqua do.debeat differri.ꝫpost
ea io.mco.dr oc.nois icsu.missa. do.dr i cp.ifra cdē. ¶ Do.
4.tota ser.de oc.ād.1.dē.mco.de mar.de do.ꝫ de tri.ꝫ p
cel. Jn redcūdo á. Saluato. ℣. Exultēt iusti. cū missa. do.i
cp. Fc.4.5.ꝫ.6.de ẓmc. ¶ Nota q̄ l.de cōmc.dic marie.
D ꝫ sequē. dēr codē o:dine sicut ante oc. ¶ Lta do D. 2.die
augusti tota cātek hyl.ād.1.dē.q̄ crūt de do.mco.de.l.petro.dr
l.stephano.de tri.ꝫ pcel.ꝫ mco.ꝫ medie lec.de.l.stepha.ꝫ
tota cātek hyl.i vig.l.barthō.qa illi scti nō habēt ppias
lec. Jn lau.oks ac. Fc.2.ꝫ.4.de ẓmc. Fc.5.de trāsl. dūi.
minⁿ dup.ꝫ nihil de sctis.2.dē.crūt de noie icsu.ꝫ sol.me
mo.de trāsl. Fc.6.de noie icsu. ¶ Do.2.dr ser.oc.ād.1.dē
mco.de scō de do.ꝫ de tri.ꝫ pcel.ād mat.totū ser.de oc.ꝫ
tm mco.de.l.romano.de do.ꝫ de tri.missa.de vigi.dr in cp.
missa. do.dr i cp.in.3.lc. Fc.5.de.l.ypolito.ir.lec.ꝫ medie l.
de noie icsu.ꝫ tm mco.de oc.l.lau. Fc.6.de oc.nois icsu.
ir.lec. Jnui.3.ad.1.dē.mco.de.l.ypolito.de.l. eusebio.et
de.l.laurēc. Ād mat.medie lec.de.l. eusebio.missa de oct.
post.3.dr.ꝫ nulla mco.missa. de vigi.post.6.cātek.ꝫ due me
mo.vtrūq; ad summū altare tm.ad dē.q̄ crūt de assūp.io.
mco.de oc.nois icsu tm. ¶ Do.3.de ser.oc.Ad.1.dē.mco.
de do.ꝫ de tri.sub silē.nisi aliqua do.debeat differri.tunc
nulla fiat mco.neq; pcel.ad mat.mco.de oc.l.lau.de do.
ꝫ de tri. Missa do.dr i cp. Fc.2.de ser.oc.á.sup pm. Dñi-

ctus:Virgo prudētissima.ꝫ missa de oc.l.laurēcij dr i cp.
ꝫ nulla mco.ad altā missam codē die á.sup Magn. Qua
lis est dilect⁹. ¶ Do.4.tota cātek hyst.Ād.1.vesp.q̄ crūt de
oc.mco.de mar.de do.ꝫ de tri.ꝫ pcel. Jn redcūdo á. Salu-
ato. ℣. Exultēt iusti. ad mat.tm mco.de mar.ꝫ de tri.2
dē.crūt de apīs.ꝫ mco.de do.sub silē.ꝫ postea io.mco.de
l.audoeno. Fc.3.4.ꝫ.5.de ẓmc. ¶ Lta do. G. 3.die augu. G
tota cātek hyst. Jn pncipio ꝫ fc.l.stephani diffc.i traslatiō
Jn lau.oks ac. Fc.2.de.l.stephano.ir.lec. Fc.3.de cō.dic
marie ꝫ mco.de.l. Fc.4.de trāsl.dūi.minⁿ dup.ꝫ nihil
de sctis.2.dē.crūt de fc.nois icsu.ꝫ sol.mco.de trāsl. Fc.
5.de ndie icsu.mai⁹dup.ꝫ nihil de scis. Fc.6.ꝫ sab.de ser.
oc.i sab.mis.de vig.dr post.6.ad summū altare.ꝫ mco.dr
sctō. ¶ Do.2.dc.l.laur. ād.1.dē.mco.de noie icsu.dr do.ꝫ
de tri.et pcel.mis.do.dr in cp.2.dē.crūt de.l.laurēcio.ꝫ
mco.de noie icsu.de mar.ꝫ de do. Fc.4.dc.l.ypolito.ir.
lec.tres.i.lc.de cōi.tres medie lec.de oc.nois icsu.tres vl
time lec.de ppzietat. sctōz.ꝫ mco de vtrisq; oc.2.vesp.crūt
de oc.cū mco.de.l.ypolito.ꝫ eusebio.ꝫ dc.l.lau. Fer.5.de
oc.nois icsu. Jnui.3.medie lc.dc.l.eusebio.ꝫ mco.ꝫ al-
tera mco.de.l.lau. Mis.dō oc.post.3.dr.ꝫ nulla mco. Mis.
de vig. post.6.dr ꝫ.2.mco.vtraq; ad summū altare. Fc.6
de assūp.ad.1.dē.so.mco.de oc.nois icsu. ¶ Do.3.de ser.
oc.ad.1.dē.mco.de.l.laurēc.de do.de tri.ꝫ pzocel. fiat nisi
aliqua do.debeat differri.tūc nulla mco.neq; pzocel. Jn
redcūdo á. Saluato. mis.de oct.l.lau.dr i cp.ad summā
mis.mco.de do.ꝫ de tri.tm ꝫ mis.do.in cp.dr in vig.l.bar
tholo. ¶ Do.4.dc.l.bartho.ad.1.dē.mco.de sctō. de do.
et de tri.sub silē.nulla pzocel.fiat et mis.do.dr in cp.i do.
cū mco.de sctō et de tri.ad.2.dē.mco.de do.sub silē.dein
de sol.mco.de ẓmc. Fc.2.3.et sab. de ẓmc. ¶ Lta do. H. H
4.die augusti tota cātek hyst.Jn pncipio ad.1. dē.mco.
dc.l.stepha.de tri.ꝫ pzocel. Jn lau.oks ac.dūr ꝫ ℣. sc.ꝓ
termittunt. Fc.2.de ẓmc.dic marie. Fc.3.de trāsl.do.mi
nus dup. Fc.4.de noie icsu ad.1.dē.que crūt de noie icsu
sol.mco.de trāsl. Fc.5.ꝫ.6. de oc.ꝫ mco.de sctis. Missa de
vigi.l.laurēc.dr post.6.ad summū altare.ꝫ mco. de sctō.
¶ Do.2.de ser.oct.nois icsu.ad.1.dē.mco.dc.l.tybur.de
l.lau.de do.ꝫ de tri.mis.do.dr in cp.cū mco.de tri. Fc.3.dē
l.ypolito.ir.lec.medie lc. de oc.nois icsu.ꝫmco.dc.l.lau.
Fc.4.de oc.nois icsu. Jnui.3.ad.1.dē.mco.dc.l.ypol.de
l.eusebio.de.l.lau.mis.de oc.post.3.dr.ꝫ nulla mco.mis.
de vigi.post.6.dr.ꝫ.2.mco.ꝫ vtraq; mis.ad summū alta-
re. Fc.5.de assūp.ad.1.dē.so.mco.de oc.nois icsu. ¶ Do.
3.de ser.oc. ad.1.dē.mco.de sctō.de do.de tri.ꝫ pcel. Jn re
cet. Fc.5.de assūp.ad.1.dē.so.mco.de oc.nois icsu. ¶ Do.
3.de ser.oc. ad.1.dē.mco.de sctō.de do.de tri.ꝫ pcel. Jn re
dcūdo á. Saluato. mis.do.dr i cp.cū mco.de tri.tm ad al
tam mis.mco.de sctō.ꝫ de oib⁹ sctis. ¶ Do.4.de do.ad.1
dē.que crūt de apīsmco.de do.de tri.sub silen.ꝫ nulla ꝓ
cel.2.dē.crūt de do.ꝫ mco.de ẓmc. Fc.2.3.ꝫ sab.de ẓmc.
¶ Lta do. O. 4.kl.augu.ichoēt hyst.mco.ꝫmedie lc.de
mat. Jn l.oks ac.dūr. Fc.2.3.ꝫ sab.de cō. ¶ Do.2.de do. G
mco.ꝫ mes.l.de sctō.ad.2.dē.mco.de do.sub silē.ꝫ nihil
de sctis. Fc.2.de trāsl.minⁿ dup.ad.2.dē.que crūt de no
mine icsu.sol.memo.de trāsl. Fer.3.de noie icsu.matus
dupl. Fc.4.ꝫ.5.de ser.oc.ꝫ mco.de sanctis.mis.de vig.l.
lau.post.6.dr ad pncipale altare ꝫ mis.oc.post.5. ¶ Do.3
de ser.oc.nois icsu.ir.l.ꝫ tm memo.de oc.l.lau.de do.ꝫde
tri.mis.do.dr in cp.2.vesp.erunt de.l.ypoli.ꝫ memo.de oc.
nois icsu.ꝫ oc.l.lau.et de do. Fc.2.de.l.ypol.ir.lec.ẓmcō
lc.de oc.nois icsu.ꝫ tm mco.de oc.l.lau.ad vtraq; dē.ad
matu.ꝫ ad missam. Fc.3.de oc.nois icsu.iui.3.ad.1.dē.q̄
crūt de oc.mco.de.l.ypoli.de.l.eusebio.de oc.l.laurē. ad
mat.medō.l.de.l.eusebio.mis.de vig.dic marie post.6.dr
ad pnci.altare.ꝫ.2.mco. Fc.4.de assūp.ad dē.so.mco.dr
oc.nois icsu.ꝫ nihil de.l.lau. ¶ Do.4.de ser.oc.ad.1.dē
mco.de sctō.de d.de tri.ꝫ pcel.in redcūdo á. Saluato. ad
matu.mco.de do.ꝫ de tri. Mis.do.dr in cp. Sab.de.l.ma
ria. ¶ Do.5.tota cātek hyst.ꝫ ℣.lc.ptermittunt. Fc.2.5.ꝫ
6.de ẓmc. Jn sab.stant medie lec.de.l.pzisco.cū ℣.ꝫ ℟.
de.2.noctur.vnius marty.

¶ Dñica pzima post quinto kalē.augusti. Ad pzimas dē.ān. Benedictus.
ps. Jpsum. Cpm. Benedictus de⁹ ℟

Gyrum celi. infra. ij. hy⁹. O lux beata trinitas. v⁹. Uespertina oratio ascendat ad te dñe. ℟. Et descendat super nos misericordia tua. ān. O is sapiētia a dño deo est. ⁊ cum illo fuit semper: ⁊ est ante euum ps. Magñi. Orationes dñicalis dicantur per ordinē: vt subnotatū est post hysto Vidi dñm. He sequentes. āe. seruiunt hysto. In principio. q̄diu cantabitur: super psal. Magñi. in sabbatis vel ad meino. de dñica: cum de aliquo fest. ix. kc. fit seruitiū ā. Sapiētia edificauit sibi domū ⁊ excidit colūnas septē sub didit sibi gentes: superborū q̄ ⁊ sublimiū colla propria virtute calcauit. ān Sapiētia clamitat in plateis: si quis diligit sapiētiam ad me declinet ⁊ eā inuenīet: ⁊ eā dū inuenerit: btūs est si tenuerit illā. ā. Dominꝰ possedit me in initio viarum suarū anteq̄ quicq̄ faceret a principio. nondum erāt abyssi ⁊ ego parturiebar: qñ preparabat celos aderā cū eo componens oia. ān. Ego in altissimis habito et thronꝰ meus in colūna nubis. ℣ Ad mat. Inuit. Laudemus iesum christum. ps. Uenite. vtš. in hysto. Deus oim. In. j. nocturn. ān. Pro fidei meritis. ps. Beatus vir. v⁹. Memor fui nocte. Hac dei incipiatur liber ecclesiasticus: ⁊ legatur vsq; ad primā dñicā post. v. kal. septēbris: qñ de temporali agitur. Lectio. j.

Eccl. 1. OMnis sapientia a domino deo est: ⁊ cum illo fuit semper: ⁊ est ante euum. Arenam maris ⁊ pluuie guttas ⁊ dies seculi quis dinumerauit? Altitudinem celi ⁊ latitudinem terre: ⁊ profundum abyssi quis mensus est? Sapientiā dei precedentē oia quis inuestigauit? Prior oim creata est sapientia: ⁊ intellectus prudētie ab euo. Fons sapiētie verbum dei in excelsis: ⁊ ingressus illius mandata eterna. Tu autem. ℟.

In principio deus anteq̄ terram faceret priusq̄ abyssos constitueret priusq̄ produceret fontes aquarum. Anteq̄ montes collocarentur: ante oēs colles generauit me dñs. v⁹. Mñ preparabat celos aderā cū eo: cuncta cōponens. Anteq̄. Lectio. ij:

BAdix sapientie cui reuelata est: ⁊ astutias illius quis agnouit? Disciplina sapientie cui reuelata est ⁊ manifestata: ⁊ multiplicationem ingressus illi⁹ quis intellexit? Unus est altissimus ⁊ creator omnipotens ⁊ rector potens ⁊ metuēdus nimis: sedēs super thronum illius ⁊ dominās de⁹. Ipse creauit illam in spiritusancto: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit ⁊ mensus est. Et effudit illā sup oia opera sua: ⁊ super oēm carnem scōm datum suū: ⁊ p̄bet illam diligentibus se. ℟.

Gyrum celi circuiui sola: ⁊ in fluctib⁹ maris ambulaui. in omni gente ⁊ in omni populo primatum tenui Superborum ⁊ sublimium colla propria virtute calcaui. v⁹. Ego in altissimis habito: ⁊ thronus meus in columnā nubis. Super. Lectio. iij.

TImor dñi gloria ⁊ gloriatio: ⁊ leticia ⁊ corona exultationis. Timor dñi delectabit cor ⁊ dabit letitiā ⁊ gaudium: in longitudinem dierꝫ Timenti deum bene erit in extremis: ⁊ in die defunctionis sue benedicetur Dilectio dei honorabilis sapientia: q̄ busaūt apparuerit in visu: diligunt eam in visione: ⁊ in agnitionem magnalium suorum. ℟.

Emitte dñe sapientiā de sede magnitudinis tue. Ut mecum sit et mecū laboret: vt sciam quid acceptum sit corā te. Omni tēpore. v. Da mihi dñe sedium tuarum assistricem sapientiā. Ut mecum. Gloria. Oī In. ij. nocturn. ān. Nature. ps. Conserua. fo. iiij. v. Media nocte sur. kc. iiij.

INitium sapientie timor dñi: ⁊ cum fidelib⁹ in vulua cōcreatus est: ⁊ cū electis feminis graditur: ⁊ cū iustis ⁊ fidelib⁹ agnoscit. Timor dñi: sciētie religiositas. Religiositas custodiet ⁊ iustificabit cor: iocunditatem atq; gaudiū dabit. Timenti deū bene erit: ⁊ in diebus consummatiōis illius benedicetur. Plenitudo sapientie timere deum: ⁊ plenitudo a fructibus illius. Oēm domum illius implebit a generationibus: ⁊ receptacula a

thesauris illius. Corona sapientie timor dñi replens pacem ⁊ salutis fructum: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit eã: vtraq; autem sunt dona dei. Scientiam ⁊ intellectum prudentie sapiẽtia cõpartietur: ⁊ gloriã tenentiũ se exaltat. ℣. Da michi dñe sediũ tuarũ assistricem sapientiã ⁊ noli me reprobare a pueris tuis. Quũ seruus tuus sum ego: ⁊ filius ancille tue. ℟. Domine pater ⁊ deus vite mee: ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniam. Lectio.v.

BAdir sapientie est timere dñm/ rami enim illius longeui. In thesauris patientie intellectus ⁊ scientie religiositas: execratio aũt peccatoribus sapientia. Timor dñi expellit pctũ. Nam qui sine timore est nõ poterit iustificari. Iracundia enim animositatis illius: subuersio illius est. Usq; in tempus sustinebit patiens: et postea redditio iocunditatis. Bonus sensus vsq; in tps abscondet verba illius: ⁊ labia multor enarrabunt sensum illi⁹. In thesauris sapiẽtie significatio discipline execratio aũt pctõr cultura dei. Tu aũt. ℣.

Dñe pater ⁊ deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiã oculorũ meorũ ne dederis mihi ⁊ desideriũ malignũ auerte a me: dñe aufer a me cõcupiscentiã. Et aio irreuerẽti et infrunito ne tradas me dñe. ℟. Ne derelinquas me dñe ne accrescant ignorãtie mee et multiplicentur delicta mea. Et aio. Lectio.vj.

HIli concupiscens sapientiã cõserua iusticiã: ⁊ deus prebebit illam tibi. Sapientia enim ⁊ disciplina timor dñi: ⁊ quod beneplacitũ est illi fides ⁊ mansuetudo: ⁊ adimplebit thesauros illius. Ne fueris incredibilis timori dñi: ⁊ ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hoim: ⁊ non scandalizeris labijs tuis. Attende in illis ne forte cadas ⁊ adducas anime tue ihonorationem: ⁊ reuelet deus absconsa tua ⁊ in medio synagoge elidat te: quoniã accessisti maligne ad dominum: et cor tuum plenum est dolo et fallacia. Tu autem domine. ℣.

Super salutem et oẽm pulchritudinem dilexi sapientiã et proposui pro luce habere illam. Venerunt mihi oia bona pariter cum illa ℟. Dixi sapientie soror mea es: et prudentiã vocaui amicã meã. Venerunt Gloria. Venerunt. ℂIn.iij.nocturn.ã. Sponsus.hs. Celi enarrant.fol.v.v. Exaltare dñe i virtute tua. ℣. Initium sapientie timor dñi: intellectus bonus oibus facientibus eum. Laudatio eius manet in seculũ seculi. ℟. Dilectio eius custodia legum est. quia ois sapiẽtia timor dñi. Laudatio. ℣. Verbum iniquum ⁊ dolosum longe fac a me dñe diuitias et paupertates ne dederis mihi. Sed tantum victui meo tribue necessaria. ℟. Ne forte satiat⁹ euomã illud: et periurem nomen dei mei. Sed tñ. Feriatia. ℣. Ne derelinquas me dñe pater ⁊ dominator vite mee: vt nõ corruam in conspectu aduersariorum meorum. Ne gaudeat de me inimicus meus. ℟. Apprehende arma ⁊ scutum: ⁊ exurge in adiutorium mihi. ℣. Magna eni sunt iudicia tua dñe ⁊ inenarrabilia verba tua Multiplicasti populum tuum ⁊ honorasti. ℟. Deduristi sicut oues populum tuũ in manu moysi ⁊ aaron. Multiplicasti. Gloria. Multipli. ℂFeria. Lectio.j.

Eccl.2.

ILli accedens ad seruitutẽ dei: sta in iustitia ⁊ timore ⁊ prepara aiam tuã ad tẽtationẽ. Deprime cor tuũ ⁊ sustine: inclina aurẽ tuã ⁊ accipe verba intellect⁹: ⁊ ne festines in tempore obductionis. Sustine sustentationes dei: coniungere deo ⁊ sustine: vt crescat in nouissimo vita tua Omne quod tibi applicitũ fuerit accipe ⁊ in dolore sustine: ⁊ in humilitate tua patiẽtiam habe. Quoniã in igne probat aurum ⁊ argentum: homies vero acceptabiles in camino humiliatiõis. Crede deo ⁊ recuperabit te: ⁊ dilige viã tuam: ⁊ spera in illũ. Serua timorẽ illius: ⁊ in illo veterasce. ℣c.ij.

METuentes dñm sustinete eius misericordiam: ⁊ non deflecta

tis ab illo: ne cadatis. Qui timetis do
minum credite illi: ⁊ nō euacuabitur
merces vestra. Qui timetis dñm spe-
rate in illū: ⁊ in oblectationem veniet
vobis misericordia. Qui timetis dñm
diligite illū: ⁊ illuminabunt corda ve
stra. Respicite filij nationes hoim: et
scitote quia nullus sperauit in dño ⁊
confusus est. Quis enim permansit i
mādatis eius ⁊ derelictus est? Aut qs
inuocauit illum: ⁊ despexit eum? Mīn
pius ⁊ misericors est deus: ⁊ remittit
in tpe tribulationis pctā: ⁊ protector
est oibus exquirentibus se in veritate
Ue duplici corde ⁊ labijs sceleratis ⁊
manib⁹ malefactētib⁹: ⁊ pctōri terrā
ingrediēti duabus vijs. Lectio.iij.

UE dissolutis corde qui non cre
dunt deo: ideo non protegent
ab eo. Ue his qui perdiderunt sustinē
tiam qui dereliquerunt vias rectas ⁊
diuerterunt in vias prauas. Et qd fa-
cient cum inspicere ceperit dñs? Qui
timent dñm nō erūt incredibiles ver-
bo illius: ⁊ qui diligunt illum ꝛseruā
bunt viam eius. Qui timent dñm in-
quirēt que beneplacita sunt illi ⁊ qui
diligunt eum replebunt lege ipsius.
Qui timent dñm preparabunt corda
sua: ⁊ in cōspectu illius sanctificabūt
animas suas. Qui timent dñm custo
diunt mandata illius: ⁊ patientiā ha-
bebunt vsq; ad inspectionem illius di
centes: si penitentiam non egerimus
incidemus in manus dei ⁊ non in ma
nus hoim. Scōm enī magnitudinē il
lius: sic ⁊ misericordia illius cum ipo
est. Tu autem. ℂ Dñica.ij. Lectio.j.

Ecci.j. FIlij sapientie ecclesia iusto-
rum: ⁊ natio illorū obedien
tia ⁊ dilectio. Judicium pa
tris audite filij dilecti: ⁊ sic fa
cite vt salui sitis. Deus enim hono
rauit patrem in filijs: ⁊ iudicium ma
tris exquirēs firmauit in filios. Qui
diligit deum exorabit pro pctis: ⁊ cōti
nebit se ab illis: ⁊ in oratiōe diez exau
diet: ⁊ sicut q̄ thesaurizat: ita ⁊ qui ho
norificat matrem suam. Lectio.iij:

QUi honorat patrē suum iocun
dabitur in filijs: ⁊ in die oratio
nis sue exaudiet. Qui honorat patrē
suum vita viuet lōgiore: ⁊ qui obedit
patri: refrigerabit matrē. Qui timet
dñm honorat parentes: ⁊ quasi domi
nis seruiet his qui se genuerūt in ope
re ⁊ sermone ⁊ omni patientia. Hono
ra patrem tuum vt superueniat tibi
benedictio a deo: ⁊ benedictio illius in
nouissimo manet. Benedictio patris
firmat domos filiorū: maledictio au
tem matris eradicat fundamentum.
Ne glorieris in cōtumelia patris tui:
non est enī tibi gloria sed cōfusio. Glo
ria enī hois ex honore patris sui: ⁊ de-
dec⁹ filij pater sine honore. Lctō.iij.

HIli suscipe senectā patris tui:
⁊ non contristes eum in vita il
lius: ⁊ si defecerit sensu veniā da: ⁊ ne
spernas eum in tua virtute. Elemosy
na enim patris non erit in obliuione
Nā pro pctō matris restituet tibi bo-
num: ⁊ in iusticia edificabitur tibi: ⁊ i
die tribulationis cōmemorabit tui: si
cut in sereno glacies soluent pctā tua
Quam male fame est qui derelinquit
patrem: ⁊ est maledictus a deo qui ex-
asperat matrem. Lectio.iiij.

HIli in mānsuetudine opera tua
perfice: ⁊ super hoīm gloriā di
ligeris. Quanto magnus es humilia
te in oibus ⁊ coram deo inuenies gra-
tiam: quoniam magna potentia dei
solius: ⁊ ab humilibus honoratur. Al
tiora te ne q̄sieris. ⁊ fortiora te ne scru
tatus fueris: sed que tibi precepit de⁹
illa cogita semper ⁊ in pluribus ope-
ribus eius ne fueris curiosus. Nō est
enim tibi necessarium ea q̄ abscondita
sunt videre oculis tuis. Lectio.v.

IN superuacuis rebus noli scru
tari multipliciter: ⁊ in plurib⁹
operibus eius non eris curiosus. Plu
rima enim sup sensum hoīm ostensa
sunt tibi: multos enim supplantauit
suspicio illorū: ⁊ in vanitate detinuit
sensus illor. Cor durum male habe-
bit in nouissimo: ⁊ qui amat periculū

in illo peribit. Cor ingrediens duas vias: non habebit successus / ꝛ praui cor in illis scandalizabitur. Cor necꝯ granabit in doloribꝰ / ꝛ peccator adijciet ad peccandum. Lectio.vj.

SInagoge superborum nō erit sanitas: fruter enim pcti eradicabitur in illis ꝛ nō intelligetur. Cor sapiens intelliget in sapiēcia: ꝛ auris bona audiet cū omni concupiscentia sapientiā. Sapiens cor ꝛ intelligibile abstinebit se a pcris: ꝛ in operibus iustice successus habebit. Ignem ardētem extinguit aqua: ꝛ elemosyna resistit peccatis: ꝛ deus prospector est eꝰ qui reddit gratiam: meminit in posterum. ꝛ in tempore casus sui inueniet firmamentum. ¶Feria. Lectio.j.

Eccl.4. SIli elemosynam pauperis ne defraudes / ꝛ oculos tuos ne trāsuertas a paupere. Animam esurientē ne despereris: ꝛ ne exasperes pauperē in inopia sua. Cor paupe ris ne affligeris / ꝛ non protrahas datum angustianti. Rogationem cōtribulati ne abijcias / ꝛ non auertas faciem tuā ab egeno. Ab inope ne auertas oculos tuos propter iram / ꝛ non relinquas querentibus tibi retro maledicere. Lectio.ij.

MAledicentis enim tibi in amaritudine anime exaudietur pcatio illius / exaudiet aūt eum qui fecit illum. Congregationi pauperum affabilem te facito / ꝛ presbytero humilia aiam tuam / ꝛ magnato humilia caput tuum. Declina pauperi sine tristicia aurem tuam / ꝛ redde debitū tuū ꝛ responde illi pacifice in mansuetudine. Libera eum qui iniuriam patitur de manu superbi: ꝛ non acide eras in anima tua. Lectio.iij.

ESto misericors pupillis in iudicādo vt pater: ꝛ pro viro matri illorum / ꝛ eris tu velut filius altissimi obediens: ꝛ miserebitur tui magis ꝯ mater. Sapientia filijs suis vitam inspirat: ꝛ suscipit querentes se: ꝛ preibit in via iusticie: ꝛ q̄ eam diligit diligit vitam: ꝛ q̄ vigilauerint ad illā complectent placorem eiꝰ. Qui tenuerint illam / vitam hereditabūt: ꝛ quo introibit benedicet deꝰ. Qui seruiunt ei obsequentes erūt sancto: ꝛ eos q̄ diligūt illam diligit deꝰ. Qui audit illā iudicat gentes. ꝛ q̄ intuet illam pmanebit confidens. ¶Dñica.ij.kc.j.

Eccl.13. QUi tetigerit picem inquinabit ab ea ꝛ q̄ communicauerit superbo iduet superbiā. Pondꝰ super se tollit: q̄ honestiori se communicat: ꝛ ditiori te ne socꝰ fueris. Quid communicabit cacabꝰ ad ollam? Mñ enī se collisserint: olla confringet. Diues iniuste aget ꝛ fremet: paup aūt iesus tacebit. Si largitꝰ fueris assumet te: ꝛ si non habueris derelinquet te. Lectio.ij.

SI habes / conuiuet tecū ꝛ euacuabit te: ꝛ ipse non dolebit super te. Si necessariꝰ illi fueris supplātabit te / ꝛ subridens spem dabit / narrans tibi opa bona ꝛ dicet. Quid opꝰ est tibi? Et confundet te in cibis suis donec exinaniat te bis ꝛ ter / ꝛ in nouissimo derideat te. Postea vidēs dereliq̄t te / ꝛ caput suū mouebit ad te. Lectio.iij.

HUmiliare deo et expecta manꝰ eius ꝛ attēde ne seductus in stultitia humilieris. Noli esse humilis in sapientia tua: ne humiliatus in stulticiam seducaris. Aduocatus a potentiore discede: ex hoc enim magis te aduocabit. Ne improbus sis / ne impingnaris / et ne longe sis ab eo: ne eas in obliuionē. Ne retineas ex equo loqui cum illo / ne credas multis vbis illius Ex multa enim loquela tentabit te: ꝛ subridens interrogabit te. Lectō.iiij.

DE absconditis tuis imitis animus illius conseruabit verba tua: et non parcet de malicia et devinculis. Cāue tibi et attende diligenter auditui tuo quoniā cum subuersione tua ābulas. Audiens verba illa quasi in somnis vide: ꝛ vigilabis. Omni vita tua dilige deū ꝛ inuoca illum: in sa

lutem tuã. Omne animal diligit simile sibi: sic ꝙ ois homo pximũ sibi. l.b.

OMnis caro ad similem sibi coiungetur: ꝙ ois homo simili sui sociabit. Si cõmunicabit lupus cum agno aliqñ: sic peccator iusto. Que cõmunicatio sctõ homini ad canẽ: Aut q̃ pars bona diuiti ad pauperẽ: Uenatio leonis onager in heremo: sic pascua sunt diuitum pauperes. Et sicut abominatio est superbo humilitas: sic execratio diuitis pauper. Tu autem domine. Lectio.vj.

DIues commotus confirmatur ab amicis. humilis aũt cũ ceciderit expelletur ꝙ a notis. Diuiti decepto multi recuperatores: locutus est superbe ꝙ iustificauerunt illũ: humilis deceptus est insuper ꝙ arguit: locutus est sensate ꝙ non est datus ei locus Dives locutus est ꝙ oẽs tacuerunt: et verbũ illius vsq; ad nubes perducent Paup locut⁹ est: ꝙ dicũt qs est hic: ꝙ si offenderit subuertent illũ. Bona est substantia cui non est pctñ in consciẽtia: ꝙ nequissima paupertas in ore impij: quia facies ꝙ color immutatus dilucide demonstrat aut gaudiũ animi aut doloꝛẽ. Cor hominis immutat faciem illius: siue in bona siue in mala. Uestigium cordis boni ꝙ faciem bonã difficile inuenies: ꝙ cum labore.

℣ Feria. Lectio.j.

Ecc. 14. BEatus vir q̃ non est lapsus ꝟbo ex ore suo: ꝙ nõ ẽ stimulatus in tristicia delicti. Felix qui nõ habuit animi sui tristiciã: ꝙ non excidit ab spe. Uiro cupido ꝙ tenaci sine ratione est substantia: ꝙ homini liuido ad quid aurum? Qui aceruat ex anio suo iniuste: alijs congregat: ꝙ in bonis illius alius luxuriabitur. Tu autem. Lectio.vj.

QUi sibi neq̃ est: cui alij bon⁹ erit ꝙ non iocũdabit in bonis suis? Qui sibi inuidet nihil est illo nequius ꝙ hec redditio est malicie illi⁹. Et si benefecerit: ignoranter ꝙ non volens facit: ꝙ in nouissimo suã manifestat malitiam. Neq̃ est oculus liuidi: ꝙ auertens faciem ꝙ despiciens aiam suam. Insatiabilis oculꝰ cupidi in parte iniquitatis: non satiabitur donec consumet iusticiam arefaciens aiam suam. Oculus malꝰ ad mala: ꝙ non satiabitur pane indigẽs: ꝙ in tristicia erit super mensam suam. Lectio.vij.

HIli si habes benefac tecũ: ꝙ dignas deo oblatiões offer. Memor esto qm̃ mors non tardabit: ꝙ testamentũ inferor: qr demonstratum est tibi. Testamentũ enim hui⁹ mũdi morte operat. Ante mortem benefac amico tuo: ꝙ secundũ vires tuas porrigens da pauperi. Non defraudaris a die bona: ꝙ particula bone dei non te pretereat. Nõne alijs relinques dolores ꝙ labores tuos? In diuisione sortis da ꝙ accipe: ꝙ iustifica aiam tuam. Ante obitũ tuũ operare iusticiã: qm̃ non est apud inferos inuenire cibum Tu autem. ℣ Dominica.iiij.Lect.j.

Ecc. 14. OMnis caro sicut fenũ veterascet: ꝙ sicut foliũ fructificans in arbore viridi. Alia generat ꝙ alia deiciuntur: sic generatio carnis ꝙ sanguinis alia finitur ꝙ alia nascitur. Omne opus corruptibile in fine deficiet: ꝙ qui illud operatur ibit cum ipso. Et omne opus electum iustificabitur: et qui operatur illud honorabitur in illo. Lectio.ij.

BEatus vir qui in sapientia morabitur: ꝙ qui in iusticia meditabitur: ꝙ in sensu cogitabit circũspectionem dei. Qui cogitat vias illius i corde suo ꝙ in absconditis illius intelligens: vadens post illam quasi inuestigator ꝙ in vijs eius consistens. Qui respicit per fenestras eius ꝙ in ianuis eius audiens: qui requiescit iurta domum illius. ꝙ in parietib⁹ eius figens palum. Statuet casulam suã ad manus illius ꝙ requiescens in casula illi⁹ bona per euũ. Statuet filios suos sub tegmine illius: ꝙ sub ramis illi⁹ morabitur: protegẽt sub tegmine illi⁹ a fer

uoꝛe ꝫ in gloꝛia eius requiescet. ℟. iij.

QUi timet deum faciet bona: ꝫ q̃ continens est iusticie appꝛehendet illam: ꝫ obuiabit illi quasi mater honoꝛificata: ꝫ quasi mulier a virginitate suscipiet illum. Cibabit illum pane vite ꝫ intellectus: ꝫ aqua sapientie salutaris potabit illum. Et firmabitur in illo ꝫ non flectet: ꝫ cõtinebit illum ꝫ non confundet: ꝫ exaltabit illum apud pꝛoꝛimos suos. Et i medio ecclesie aperiet os illius ꝫ implebit illum spũ sapientie ꝫ intellectus: ꝫ stola gloꝛie vestiet eum. Jocunditatem ꝫ exultationem thesaurizabit sup eũ: ꝫ noie eterno hereditabit illũ. ℟. iij.

HOmines stulti nõ appꝛehendẽt illam: ꝫ hoies sensati obuiabũt illi: hoies stulti non videbunt illã: lõge enim abest a superbia ꝫ dolo. Viri mendaces non erunt illius memoꝛes ꝫ viri veraces inuenient in illa: ꝫ successum habebunt vsq; ad inspectionẽ dei. Non est speciosa laus in oꝛe pectatoꝛis: quia non est a dño missus qñ a deo pꝛofecta est sapientia. Sapientie eni dei astabit laus: ꝫ in oꝛe fideli abũdabit: ꝫ dominatoꝛ deus dabit eã illi. Ne diꝛeris per deum abest: q̃ eni odit ne feceris. Non dicas: ille me implanauit. nõ enim necessarij sunt illi homines impij. Omne exectamentũ eroꝛis odit dñs: ꝫ nõ erit amabile timẽtibus illum. Tu autem. Lectio. v.

DEus ab initio cõstituit hoiem: ꝫ reliquit illum in manu consilij sui. Adiecit ei mãdata ꝫ pꝛecepta sua. Si volueris mandata cõseruare conseruabunt te: ꝫ in perpetuũ fidem placitã facere. Appposuit tibi aquam ꝫ ignem: ad qõ volueris poꝛrige manum tuam. Ante hoiem vita ꝫ moꝛs bonum ꝫ malum: qõ placuerit ei dabitur illi: qñ multa sapiẽtia dei ꝫ foꝛtis in potentia: videns oẽs sine intermissione. Oculi dñi ad timentes eũ: ꝫ ipse agnoscit oẽm operam hois. Nemini mandauit impie agere: ꝫ nemini dedit spatium peccãdi. Nõ enim cõcupiscit multitudinem filioꝛũ infidelium ꝫ inutilium. Lectio. vj.

NE iocunderis in filijs impijs si multiplicent: nec oblecteris super ipos/ si non est timoꝛ dei in illis. Nõ credas vite illoꝝ/ ꝫ ne respexeris in laboꝛes illoꝛum. Melioꝛ est enim timens deum vnus/ q̃ mille filij impij. Et vtile est moꝛi sine filijs: q̃ relinquere filios impios. Ab vno sensato ihabitabitur patria: ꝫ a tribus impijs deseretur. Multa alia vidit oculus meꝰ ꝫ foꝛtioꝛa hoꝛum audiuit auris mea. In synagoga peccantium exardebit ignis: ꝫ in gẽte incredibili exardescet ira. Non eroꝛauerunt pꝛo peccatis suis antiqui gygãtes qui destituti sunt cõfidentes sue virtuti/ ꝫ nõ pepercit peregrinationi illoꝛũ: sed percussit eos ꝫ exectatus est illos pꝛe superbia verbi illoꝛum. Non semines mala in sulcis iniusticie: ꝫ non metes ea in septuplum. Noli q̃rere ab homine ducatũ neq; a rege cathedꝛã honoꝛis. Tu autem domine. ℭ Feria. Lectio. j.

NOn te iustifices ante dñm: qñ agnitoꝛ coꝛdis ipe est: ꝫ penes regem noli velle videri sapiens. Noli querere fieri iudex: nisi valeas virtute irrũpere iniquitates/ ne foꝛte extimescas faciem potentis: ꝫ ponas scandalum in agilitate tua. Non pecces in multitudine ciuitatis/ nec te immittas in populũ/ neq; alliges duplicia pctã. Nec eni in vno eris immunis. Lectio. ij. Eccli 7.

NOli esse pusillanimis i animo tuo/ eroꝛare ꝫ facere elemosynam ne despicias. Ne dicas in multitudinẽ munerũ meoꝛũ respiciet deꝰ ꝫ offerente me deo altissimo suscipiet munera mea. Nõ irrideas hominem in amaritudine anime: est enim q̃ humiliat ꝫ exaltat circũspectoꝛ deꝰ. ℟. iij.

NOli amare mẽdaciũ aduersus fratrem tuum: neq; i amicũ similiter facias. Noli velle mentiri omne mendacium: assiduitas eni illius nõ est bona. Noli verbosus esse i mul-

titudine plbyterorũ.ꝛ non iteres verbum in tua oratione. Nõ oderis laboriosa opera.ꝛ rusticationem ab altissimo creatam. Non te reputes in multitudine indisciplinator/memẽto ire qm̃ non tardabit. Humilia valde spiritum tuũ/qm̃ vindicta carnis impij ignis ꝛ vermis. Noli prevaricari in amicum pecuniã differentẽ/ neq; fratrem carissimũ auro sprevueris. Noli discedere a muliere sensata ꝛ bona: quã sortitus es in timore dei/ gratia enim verecundie illius super aurum

Dominica.v. Lectio.j.

Non ledas seruum in veritate operantẽ/ neq; mercenariũ dantẽ aiam suã. Seruꝰ sensatus sit tibi dilectꝰ quasi aia tua/non defraudes illũ libertate/neq; inopem derelinquas illũ. Pecora tibi sunt attende illis:ꝛ si sint vtilia perseuerẽt apud te. Filij tibi sunt erudi illos:ꝛ curua illos a puericia illorum. Filie tibi sunt serua corpus illarum:ꝛ non ostẽdas hylarẽ faciẽ tuã ad illas. Trade filiã ꝛ grande opus feceris:ꝛ homini sensato da illam. Mulier si est tibi scõm aiam tuam.nõ pijcias illam:ꝛ odibili nõ credas te in toto corde tuo. Tu aũt. Lectio.ij.

Honora patrem tuũ:ꝛ gemitus matris tue ne obliuiscaris. Memento qm̃ nisi p illos natus non fuisses:ꝛ retribue illis quomodo ꝛ illi tibi. In tota aia tua time deum:ꝛ sacerdotes illiꝰ sanctifica. In omni virtute tua dilige eũ q̃ te fecit: ꝛ ministros eius nõ derelinquas. Lectio.iij.

Honora deum ex tota aia tua:ꝛ honorifica sacerdotes/ ꝛ ppurga te cum brachijs. Da illis partem sicut mandatũ est tibi primitiar ꝛ purgationis:ꝛ de negligẽtia tua purga te cum paucis. Datũ brachiorum tuorũ ꝛ sacrificium sanctificationis offeres dño in sanctuarium ꝛ pauperi porrige manum tuã: vt pficiatur propitiatio ꝛ benedictio tua/gra datus in conspectu omnis viuentis. Lectio.iiij.

Et mortuo non prohibeas gratiam/non desis plorantibꝰ in cõsolatione/ꝛ cum lugentibus ambula Non te pigeat visitare infirmum/ ex his enim in dilectiõe firmaberis. In oibus operibus tuis memorare nouissima tua/ꝛ in eternum non peccabis. Tu autem dñe. Lectio.v.

Non litiges cum hoie potente/ ne forte incidas in manus illiꝰ Non contendas cum viro locuplete: ne forte contra te cõstituat litem tibi. Multos enim pdidit aurũ atq; argentum:ꝛ vsq; ad cor regũ extendit ꝛ conuertit. Non litiges cum hoie linguato:ꝛ non strues in ignem illius ligna. Non cõmunices homini indocto: ne male de pgenie tua loquatur. Ne despicias hoiem auertentem se a peccato.neq; inproperes ei: memẽto qm̃ oẽs in corruptiõe sumus. Ne spernas hominẽ in sua senecta:etenim ex nobis senescunt. Lectio.vj.

Noli de mortuo timere tuo gaudere/sciẽs qm̃ oẽs morimur/et in gaudium volumus venire. Ne despicias narrationem presbyterorum sapientium/ꝛ in prouerbijs illorũ conuersare. Ab ipsis enim disces sapientiam ꝛ doctrinam intellectus/ꝛ seruire magnatis sine querela. Non te pretereat narratio seniorum/ ipsi enim didicerunt a patribꝰ suis qm̃ ab ipsis disces intellectũ/ ꝛ in tpe necessitatis dabis responsum. Nõ incẽdas carbones peccatorũ arguens eos/ ꝛ ne incẽdaris flãma ignis peccatorum illorũ: Tu autem dñe miserere nostri.

Historia Si bona. ℂ Lka dñicalis. A. tertio. Nonas septẽbris tota cantetur hyst.ke.iiij.ꝛ.v.fient cõme.v.feriak.nõ dr. In.ij.ebdo.nulle fiant cõme. ppter oc.nati. beate marie que sunt cũ regi. chori. ℂ Lka dñicalis.B.ij. Nonas septẽbris tota cantetur hysto.ꝛ mẽo.tm̃ de.s.cuthberto si fuerit cum tribus lec.tm̃ si fuerit cũ ix.lc.differatur in crastinũ: ꝛ tunc ibidem fiẽt tres medie lc. de sctõ bertino

cum vsi. ꝛ Rus. de. ij. noctur. hysto-
rie vnius confessoris ꝛ abbatis: cum
memo. ad matu. cū hac ān. **Iste est qui
ante deum.** ꝛ in tertia feꝝ. ꝛ in quarta
fient cōme. R. ferial. non dr. In scdo
ebd̄. sabbato fiat cōme. beate marie. ꝛ
mēo. de sancto lamberto ꝛ nihil de fe
sto totū in hac ebd̄. ℂ Lka dñicalis C.
quarto kalē. septēbris incipitur hys.
cum memo. sub silentio tm̄: ꝛ de trini
tate. nulla vero fiat pcess. ante crucē:
ꝛ solē. memo. de scō iohanne ꝛ de san
cta sabina: ꝛ missa de sancta sabina i
capko dr. ꝛ feꝝ. v. ꝛ. vj. fiant comme. ꝛ
missa dñicalis dr in festo scē cuthbur
ge virginis nō marty. p magna mis-
sa dici: ꝛ mēo. tm̄ de ea ad missam. Ta
mē si translatio sancti cuthberti cpi
ꝛ cōfessoris in. rl. celebrata fuerit: tūc
fiet cōme. fe. v. ꝛ sabbato ꝛ missa dñi-
calis in. vj. feꝝ. cum v. ꝛ R. de. j. nock.
hysto. dñicalis: ꝛ sequenti dñica tota
cantetur hysto. ꝛ mēo. tm̄ de scō ber-
tino: ꝛ fe. ij. ꝛ. iij. fiant cōme. R. fe. nō
dicat. ℂ Lka dñicalis. D. tertio kalē.
septembris incipitur hysto. cum me-
mo. propter scōas vs̄. de scō iohanne
ꝛ fiant medie lectio. de sancto felice et
adaucto: ꝛ fe. v. ꝛ sabbato fient cōme.
ꝛ in sequenti dñica tota cātetur hyst.
ꝛ fe. ij. prorima sequente fiat comme.
beate marie. R. fe. non dr. ℂ Lka dñi
calis. E. ij. kalē. septembris tota can-
tetur hyst. ꝛ mēo. tm̄ de scta cuthbur-
ga: ꝛ in tertia fe. ꝛ sabbato fient com-
me. ꝛ in. iiij. feꝝ. R. feriale dr. In scda
ebd̄. nulle fient cōme. propter oct. na-
ti. btē marie. ℂ Lka dñicalis. F. kalē.
septēbris tota cantet hysto. ꝛ memo.
fiat de scō prisco marty. ꝛ festum san
cti egidij differat in crastinū: cū expo
sitione euange. **Nemo accendit lucer
nam.** ꝛ fe. iij. ꝛ sabbato fiant cōme. et
viij. idus septēbris dicit R. fe. ℂ Lka
dñicalis. G. quarto Nonas septēbris
j. dñica tota cātet hyst. ꝛ fe. ij. ꝛ. v. fiēt
comme. R. feriat. in. vj. fe. dicitur. In
ij. ebdo. nulle fient cōme. propter oct.
natiui. beate marie.

ℂ Sit bona. Lka do. H. iij. die septēbris tota cātet hy. In lau. oēs āe. dñr. Fe. 2. de. s. cuthberto. ir. fe. fiāt sicut i alio fe. nisi facte fuerint i. rl. tūc hic. 3. l. de cōi. Fe. 3. 4. ꝛ. 5. de ꝛme. ꝛ R. fe. ptermittat. ℂ Do. 2. de scr. oc. ad. 1. vs̄. mēo. de do. de tri. ꝛ pcēs. In redēdo ā. Saluator. mil. do. dr in cp. ad mat. 3. R. Regali. 6. R. Natiuitas. 9. R. Ad nutū. Ad. 2. vs̄. mēo. de mar. deinde de w. Sab. de. s. editha. ir. l. medie fe. de mar. cū v. ꝛ R. de. ij. nock. ℂ Lka dñica. B. 2 nonas septēb. tota cātet hyst. Sit bona. ꝛ mēo. tm̄ de scō cuthberto cpo. In lau. oēs āe. dñr. tm̄ qm̄ fe. s. cuthber. i. rl. celebratū nō fuerit. tūc differat in. 2. fe. ꝛ fiāt mēo fe. de. s. bertino. cū v. ꝛ R. 2. nock. vni⁹ pcēs. ꝛ abbatis. Fe. 2. 3. 4 de ꝛme. tm̄ qm̄ fe. s. cuthber. differat tūc i hac ebd̄. nihil fiat de. 3. cōme. ℂ Do. 2. de scr. oc. ad. 1. vs̄. mēo. de mar. de do. de tri. ꝛ pcēs. i redēdo ān. Saluator. R. Erultēt iust. Ad mat. 3. R. Natiuitas. 6. R. Gloria. 9. R. Ad nutū. mil. in. cp. dr. cū mēo. de tri. ad altā mis. mēo. de mar. ꝛ de oib⁹ sctis tm̄. Fe. 4. de cruce. medī. l. de mar. cū v. ꝛ R. de. 2. noc. plurimoꝝ mar. Ad mat. de. s. maria extra choꝝ R. de. 3. noc. 3. R. Gloria. ā. sup ꝑm. Būdict⁹. scōm ordinē ad vs̄. sol. mēo. de oc. ꝛ de mar. Fe. 6. de. s. editha. ir. l. medie. l. ō mar. cū v. R. de. 3. nock. 2. vs̄. crūt de sc. ꝛ mēo. de. s. maria ā. Sub tuū. ꝛ mēo. de mar. ℂ Nota q̄ lec. ꝛ sequē. dñe eo-
dem ordine sicut ante oc. ℂ Sit bona. Lka do. C. 4. kalē. C.6
septēbris incipiūt hyst. ad. 1. vs̄. q̄ crūt de. s. aug. cū mēo. de do. de tri. sub silē. ꝛ postea mēo. de. s. iohē. de. s. sabina. sol. Ad mat. q̄ crūt de. s. iohē. mēo. de. s. sabina. de do. ꝛ de tri. ꝛ mis. de. s. sabi. i ea. dr ad altā missam mēo. de do. ꝛ de tri. Mis. do. dī i cp. in. 3. fe. Fe. 4. de. s. egidio. ꝛ medī. le. de s. prisco. cū v. ꝛ R. de. 2. noc. vni⁹ mar. Fe. 5. 6. ꝛ sab. de cōi. Tū qm̄ fe. s. cuthber. cū. ir. l. celebrat. tūc in. 3. fer. 5. ꝛ. 6. de cōme. ℂ Do. 2. tota cātet hyst. ꝛ tm̄ mēo. de. s. bertino. Fe. 2. ꝛ. 3. de ꝛme. ꝛ nihil de vig. nisi ieiun. tm̄. Ad vs̄. oratio Supplicationē. ℂ Sit bona. Lka do. D. 3. kal. septēb. in- D.6
choat hyst. ad. 1. vs̄. q̄ crūt de. s. iohē. mēo. de mar. de do. ꝛ de. tri. ꝛ pcēs. ad mat. medī. l. de mar. In lau. oēs āe. Fe. 3. de. s. egidio. medī. l. de scō. cū v. ꝛ R. de. 2. nock. vni⁹ mar. Fe. 4. 5. ꝛ sab. de ꝛme. Fe. 6. de. s. cuthber. ir. fe. nisi facte fuerint i. rl. tūc fiāt hic. ij. l. de cōi vni⁹ cōf. ꝛ pōti. ℂ Do. 2. tota cātet hyst. vs̄. crūt de. s. maria. ꝛ mēo. de do. Fe. 2. ō s. maria ꝛ nihil de vig. nisi ieiu. tm̄. oēs. ad vs̄. Supplica-
tionē. ℂ Sit bona. Lka do. E. vltio die augu. tota cantet E.6
hyst. ꝛ mēo. tm̄ de fe. In lauō. oēs āe. Fe. 2. de. s. egidio. ꝛ medie l. de. s. prisco. cū v. ꝛ R. de. 2. noc. vni⁹ mar. Fe. 3. 4. ꝛ sab. de ꝛme. Qñ festū. s. cuthber. celebrat cū. ij. l. tunc in fe. s. bertini dñr v. ꝛ R. de. 1. noc. vni⁹ pf. ꝛ abbatis. ℂ Do. 2. de do. ad. 2. vs̄. q̄ crūt de. s. maria mēo. de do. sub silen. ℂ Sit bona. Lka do. F. 1. die septēb. tota cātet hyst. Ad. 1. F.6
vs̄. q̄ crūt de do. mēo. de. s. prisco de tri. ꝛ pcēs. ad mat. tm̄ mēo. de. s. pisco. ꝛ de tri. In l. oēs āe. dūr fe. s. egidij dīe. i crastinū. Fe. 3. ꝛ. 6. ꝛ sab. de cō. Fe. 4. de. s. cuthber. ir. l. de alio fe. nisi fuerint facte i. rl. tunc fiāt. ij. l. de cōi. Fe. 5. ō s. bertino cū v. ꝛ R. de. 1. noc. vni⁹ pf. ꝛ abbatis. ℂ Do. 2. de nati. btē marie. mēo. de do. ꝛ de tri. sub silē. nisi aliqua do. debeat differri. tūc nulla fiat mēo. de do. nec de tri. fiat mis. do. dī i cp. in. 4. fe. nisi aliqua do. debeat differri. Sabbō de cruce medī. l. de mar. v. ꝛ R. de. 2. noc. Sit bona. Lka do. G. 2. die septēb. tota cātet hyl. Ad. 1. vs̄. mēo. de scō. de tri. ꝛ pcēs. In lau. oēs āe. Fe. 2. 5. ꝛ. 6. de cō. Fe. 3. ꝛ. 5. cuth- G.6
ber. ir. l. nisi facte fuerit in. rl. tūc fiāt. ij. l. de cōi. Fe. 4. de. s. cū v. ꝛ R. de. 1. noc. vni⁹ pf. ꝛ abbatis. Sabbō. de. s. maria. ad. 2. vs̄. mēo. de do. ꝛ de tri. sub silē. nihil ad has vs̄. vtē. de scō. ℂ Do. 2. de scr. oc. Ad. mat. mēo. de scō. de do. ꝛ de. tri. cū mis. do. i cp. nisi aliqua do. debeat differri. tunc nulla fiat mēo. de do. nec de tri. Fe. 6. de. s. cruce. Ad mat. medī. l. de mar. cū v. ꝛ R. 2. noc. plurimoꝝ mar. ꝛ mēo. de mar. ꝛ de. s. maria sol. cum ā. Dignum tu. ℂ Ad mat. de. s. maria extra choꝝ ā. sup psal. Būdict⁹ Būdicta. ꝛ venera.

ℂ Dñica. j. post quinto kalē. septem-
bris ad primas vs̄ ān. **Benedictus.** ds.
Jhm. Chm. **Benedictus deus.** R. An
teꝝ. Hyᵖ. **O lux beata trini.** v. **Vesper-
tina oratio.** ān. **Cum audisset iob nucio-**

rum verba sustinuit patiēter et ait. si bona suscepimus de manu dñi: mala autem quare nō suscipiam⁹? in oibus his nō peccauit iob labiis suis: neq; aliquid stultum contra deum locutus est. ps. Magn. ān. In oibus his nō peccauit iob labiis suis neq; stultum quid cōtra deum locutus est. ps. Magn. In mēse septembris retinentur singulis annis he tres hysto. scilicet Si bona. Peto dñe. ℣ Adonay. Hysloria. Si bona. semper p. xv. dies durat. hysto. Adonay. per. viij. semp Hysto. vero Peto dñe. singulis annis non. xv. dies neq; octo/sed aliquando xv. durat/aliqñ octo dies. Qñādo vero lēa dñicalis currit per C. vel p D. tunc hyst. Peto dñe. semp durat p. xv. dies: per ceteras vero lēas dñicales p octo dies durat. Ad mat. Inuit. Laudemus nomē dñi qm̄ suauis est. In hymnis cōfitemini illi quia ipse est dñs deus noster. ps. Venite. Hoc inuita. ōr oibus dñicis diebus vsq; ad primam dominicam post. v. kalē. octobris quando de dominica agit. Hac die incipiatur liber Job. ℣ legatur per. xv. dies quādo de temporali agitur. Lectio. j.

Job. 1. VIr erat in terra hus nomīe iob. Et erat vir ille simplex ℣ rectus ac timens deum: ℣ recedēs a malo. Natiq; sūt ei septem filij: ℣ tres filie. Et fuit possessio eius septem milia ouium: ℣ tria milia camelorum / quingenta quoq; iuga boum ℣ quingente asine: ac familia multa nimis. Eratq; vir ille magnus inter omnes orientales. Tu autem domine. ℟.

Si bona suscepimus de manu dñi: mala autē quare non suscipiamus? Dñs dedit dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū est sit nomen dñi benedictū. ℣. In oibus his nō peccauit iob labiis suis / neq; stultū quid cōtra deū locutus est. Dñs. Lectio. ij.

ET ibant filij eius ℣ faciebāt cōuiuium per domos vnusquisq; in die suo. Et mittētes vocabant tres sorores suas vt comederent ℣ biberēt cum eis. Cumq; in orbem transissent dies cōuiuij: mittebat ad eos iob ℣ sanctificabat illos. cōsurgensq; diluculo offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei: ℣ benedixerit deo in cordib⁹ suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. ℟. Antēq; comedā suspiro et tanq; inundātis aque sic rugit⁹ meus: quia timor quē timebā euenit mihi: et qđ verebar accidit. Nōne dissimulaui. nōne silui et iā quieui. Et venit super me indignatio tua dñe. ℣. Nolo multa fortitudine contendat mecum. ne magnitudinis sue mole me premat. equitatem proponat cōtra me. Nōne. Ad primas vespe. dicitur Gloria. Et venit. Lectio. iij.

QUadam autem die cum venissent filij dei vt assisterent coram domino: affuit etiam inter eos sathā. Cui dixit dominus. Unde venis? Qui respondens ait. Circuiui terram: et perambulaui eam. Dixitq; dominus ad eum. Nunquid considerasti seruū meum iob q; non sit similis ei in terra homo simplex ℣ rectus ac timens deū ℣ recedens a malo? Cui respondens sathan ait. Nunquid iob frustra timet deum? Nonne tu vallasti eum ac domum eius / vniuersamq; substantiam eius per circuitum? Operibus manuum eius benedixisti / et possessio eius creuit in terra. Sed extende paululum manum tuam / ℣ tange cūcta que possidet nisi in faciem benedixerit tibi. ℟.

Utinam appenderentur peccata mea quibus iram merui. Et calamitas quam patior in statera. ℣. Quasi arena maris hec grauior appareret. vnde et verba mea dolore sunt plena. Et ca. Gloria. Et. In. ij. nocl. ān. Nature genitor. ps. Cōserua. fo. iiij ℣. Media nocte surgebā. Te. nu.

DIxit ergo dominus ad sathan Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt: tantum in eum non extendas manum tuam. Egressusq; est sathan a facie domini. Cum autem quadam die filij ℣ filie eius comederent ℣ biberent vinum in domo fratris sui

primogeniti / nuncius venit ad iob qui diceret. Boues arabant ꝛ asine pascebantur iuxta eos/ꝛ irruerunt sabei tulerũtq; omnia/ ꝛ pueros percusserunt gladio: ꝛ cuꝫ ego solus vt nunciarem tibi. Cumq; adhuc ille loqueretur: venit alius: ꝛ dixit. Ignis dei cecidit de celo: ꝛ tactas oues puerosq; cõsumpsit: ꝛ effugi ego solus vt nunciarem tibi. ℟.

Quare detraxistis sermonib⁹ veritatis: ad increpandũ verba cõponitis ꝛ subuertere nitimini amicũ vestrũ. Verumtamẽ que cogitatis erplete. ℣. Milicia est vita hois super terram: ꝛ sicut dies mercẽnarii dies eius. Verumtamen. Lectio.v.

VEnit alius nuncius ad iob: ꝛ dixit ei. Chaldei fecerũt tres turmas ꝛ inuaserũt camelos ꝛ tulerũt eos nec nõ ꝛ pueros percusserũt gladio: ꝛ effugi ego sol⁹ vt nũciarẽ tibi. Adhuc loquebaꝫ ille: ꝛ ecce alius intrauit ꝛ dixit. Filijs tuis ꝛ filiab⁹ vescẽtib⁹ ꝛ bibẽtibus vinũ in domo fratris sui primogeniti: repẽte vẽt⁹ vehemẽs irruit a regione deserti et 2cussit quattuor ãgulos dom⁹: q̃ corruẽs oppressit liberos tuos ꝛ mortui sũt: ꝛ effugi ego sol⁹ vt nunciarem tibi. Tu autem dñe. ℟

Induta est caro mea putredine ꝛ sordib⁹ pulueris cutis mea aruit ꝛ contracta est. Memẽto mei dñe q̃ ventus est vita mea ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerũt: et ego sicut fenum arui. Memẽ. Lectio.vj

TUnc surrexit iob ꝛ scidit vestimẽta sua: ꝛ tonso capite corruens in terrã adorauit: ꝛ dixit. Nud⁹ egressus sũ de vtero matris mee: ꝛ nudus reuertar illuc. Dñs dedit dñs abstulit. sicut dño placuit ita factũ est. sit nomẽ dñi bñdictũ. In oib⁹ his nõ peccauit iob labijs suis: neq; stultũ q̃d 2tra deũ locutus est. Factũ ẽ aũt cũ quadã die venissent filij dei ꝛ starẽt corã dño: venisset quoq; inter eos sathan ꝛ staret in cõspectu ei⁹: vt diceret dñs ad sathan Unde venis? Qui rñdẽs ait. Circuiui terram: ꝛ perambulaui eam. ℟.

Paucitas dierũ meorũ finietur breui: dimitte me dñe. Sine plangã paululũ dolorem meum. Anteqũ vadam ad terrã tenebrosam ꝛ opertam mortis caligine. ℣. Ecce in puluere sedeo ꝛ in puluere dormio: et si mane me quesieris nõ subsistam. Sine. Glia. Anteqũ. ℭ In.iij.nocturn. à Spõsus. ℣s. Celi enarrant. fo.v. ℣. Exaltare dñe. ℟. Memento mei deus. Quia vẽtus est vita mea: nec aspiciat me visus hominis. ℣. De profundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocem meam. Quia. ℟ 8

Ne abscondas me dñe a facie tua: manũ tuam longe fac a me. Et formido tua non me terreat. ℣. Voca me ꝛ respondebo tibi aut certe loquar ꝛ tu responde michi. Et formi. ℟.feriaꝫ. Nocte os meum perforatur doloribus: ꝛ qui me comedunt non dormiunt a multitudine eorum consumitur vestimẽtum meum. Comparat⁹ sum luto ꝛ assimilatus sum fauille ꝛ cineri. ℣. O custos hominum quare posuisti me cõtrarium tibi ꝛ factus sum mihimetipsi grauis parce mihi domine nichil enim sunt dies mei. Cõparatus. Gloria. Et assimilabor. ℭ Feria. Lectio.j.

DIxit ergo dñs ad sathã. Nũquid cõsiderasti seruũ meũ iob: q̃ nõ sit ei similis in terra: vir simplex ꝛ rectus ꝛ timens deũ ac recedẽs a malo: ꝛ adhuc retinẽs innocẽtiã? Tu aũt commouisti me aduersus eũ: vt affligerẽ eũ frustra. Rñdẽs sathan ait. Pellẽ p pelle ꝛ cuncta q̃ habet hõ dabit p aia sua. Alioq̃n mitte manũ tuã ꝛ tãge os eius ꝛ carnẽ ꝛ tũc videbis q̃ i facie bñdicat tibi: Ke.ij. Job.2.

DIxit ergo dñs ad sathã. Ecce in manu tua est: verũtamẽ aiam illius serua. Egressus igit sathã a facie dñi: percussit iob vlcere pessimo: a plãta pedis vsq; ad verticẽ eius. Qui testa saniẽ radebat: sedẽs in sterquilinio. Dixit aũt illi vxor sua. Adhuc tu pmanes in simplicitate tua? Bñdic deo ꝛ morere. Qui ait ad illã. Quasi vna de stultis mulierib⁹ locuta es. Si bona suscepimus de manu dñi: mala aũt quare nõ sustineam⁹? In oib⁹ his nõ peccauit iob labijs suis. Lectio.iij

IGit audiẽtes tres amici iob oẽ malũ qđ accidisset ei: venerunt singli de loco suo: eliphat themanites et baldad suites/et sophar naamathites. Condixerãt eñ sibi vt pariter veniẽtes vilitarẽt eũ: ꝛ ꝛsolarent. Cũq; eleuassẽt ꝓcul oculos suos: nõ cognouerũt eũ ꝛ exclamãtes plorauerẽt. Scissisq; vestibus sparserunt puluerẽ sup caput suũ in celũ: ꝛ sederũt cũ eo i terra septẽ diebus: ꝛ septem noctibus/ꝛ nemo loquebat ei verbum. Videbant enim dolorem esse vehementem. Tu autem domine. ¶Feria.Lectio.j.

Job.j. DOst hec apuit iob os suum ꝛ maledixit diei suo: et locut⁹ est. Pereat dies in qua nat⁹ sum: ꝛ nox in qua dictũ ẽ/cõcept⁹ est homo. Dies illa vertat in tenebras. Nõ reqrat eũ de⁹ de sup: et nõ sit in recordatione: ꝛ nõ illustretur lumine. Obscurent eũ tenebre: ꝛ vmbra mortis. Occupet eũ caligo: ꝛ inuoluatur amaritudine. Noctẽ illã tenebrosus turbo possideat. Nõ ꝓputet i dieb⁹ ãni: nec numeret in mẽsib⁹. Lcto.ij.

SIt nox illa solitaria. nec laude digna. Maledicãt ei q̃ maledicũt diei: q̃ parati sunt suscitare leuiathan. Obtenebrent stelle caligine ei⁹. Expectet lucẽ ꝛ nõ videat: nec ortũ surgentis aurore. Quia nõ clausit hostia vẽtris q̃ portauit me: nec abstulit mala ab oculis meis. Quare nõ in vulua mortuus sum: egressus exutero nõ statim perij? Cur exceptus genibus: cur lactatus vberibus? Lectio.iij.

QUnc enĩ dormiens silerẽ ꝛ sõno meo requiscerẽ cũ regib⁹ ꝛ cõsulibus terre q̃ edificant sibi solitudines aut cũ principib⁹ q̃ possidẽt aurũ ꝛ replent domos suas argẽto. Aut sicut abortiuum absconditũ nõ subsisterẽ: vel q̃ cõcepti nõ viderũt lucẽ. Ibi impij cessauerũt a tumultu/ꝛ ibi requieuerunt fessi robore ꝛ quondam vincti pariter sine molestia. Non exaudierunt vocem exactoris. Tu autẽ dñe. ¶Dominica.ij. Lectio.j.

DAruus ꝛ magnus ibi sunt ꝛ seruus liber a dño suo. Job.3.
Quare data ẽ misero lux ꝛ vita his qui in amaritudine aie sunt: q̃ expectant mortem ꝛ non venit: quasi effodientes thesaurũ gaudẽtq; vehemẽter cũ inuenerint sepulchrũ. Viro cui⁹ abscõdita est via: ꝛ circũdedit eũ deus tenebris. Anteq̃ comedã suspiro: ꝛ quasi inundantis aq̃ sic rugit⁹ me⁹. qr timor quẽ timebã euenit mihi: ꝛ qđ verebar accidit. Nõne dissimulaui/nõne silui/nõne qeui/ꝛ venit sup me indignatio. Lcto.ij.

REspondẽs eliphat themanites dixit. Si ceperim⁹ loq̃ tibi: forsitã molestẽ accipies. Sed cõceptum sermonẽ tenere quis poterit? Ecce docuisti plurimos ꝛ man⁹ lassas roborasti. Vacillãtes cõfirmauerunt sermones tui: ꝛ genua tremẽtia confortasti Nũc aũt venit sup te plaga: ꝛ defecisti Tetigit te: ꝛ cõturbatus es. Ubi est timor tuus fortitudo tua patiẽtia tua: ꝛ perfectio viarũ tuarum. Lectio.iij

REcordare obsecro q̃s vnq̃ innocẽs perijt. aut qñ recti deleti sũt Quin potius vidi eos q̃ opant iniquitatẽ ꝛ seminãt dolores ꝛ metũt eos flãte deo perisse: ꝛ spũ ire ei⁹ esse cõsumptos. Rugit⁹ leonis ꝛ vox leene: ꝛ dẽtes catuloꝝ leonũ ꝛtriti sunt. Tigris perijt eo q̃ nõ haberet prędã: ꝛ catuli leonis dissipati sunt. Porro ad me dictũ est verbũ abscõditum: ꝛ quasi furtiue suscepit auris mea venas susurrij eius. Lectio.iij.

IN horrore visiõis nocturne qñ solet sopor occupare hoies: pauor tenuit me ꝛ tremor: ꝛ omnia ossa mea pterrita sũt. Et cũ spũs me ꝑsente trãsiret/ihorruerũt pili carnis mee Stetit q̃dã cui⁹ nõ agnoscebã vultũ. ymago coram oculis meis: ꝛ vocẽ quasi aure leuis audiui. Numq̃d hõ deo cõparatione iustificabit aut factore suo purior erit vir? Ecce q̃ seruiũt ei nõ sunt stabiles et in angelis suis reperit prauitatem. Quantomagis his qui ha-

bitãt domos luteas qui terrenum habent fundamentũ: cõsument ꝫ velut a tinea. De mane vsq; ad vesperã succidentur: ꝫ quia nullꝰ intelligit in eternum peribũt. Qui autem reliqui fuerint auferentur ex eis: morietur et nõ in sapientia. Lectio.v.

QOca si est qui tibi respõdeat: ꝫ ad aliquẽ sctõꝝ conuertere. Virum stultũ interficit iracũdia: ꝫ parvulum occidit invidia. Ego vidi stultum firma radice: ꝫ maledixi pulchritudini eius statim. Longe fiẽt filij eiꝰ a salute: ꝫ ꝛterentur in porta ꝫ nõ erit qui eripiat. Cuius messem famelicus comedet ꝫ ipm rapiet armatꝰ: ꝫ bibẽt sitientes divitias eiꝰ. Respondẽs aũt Iob dixit. Vtinã appenderentur pctã mea qnibus iram merui: ꝫ calamitas quam patiꝛ in statera. Lectio.vj.

QUasi arena maris hec grauiꝛ appareret. Unde ꝫ verba mea doloꝛe sunt plena. qꝛ sagitte dñi in me sunt. quarum indignatio ebibit spm meum: ꝫ terroꝛes dñi militãt contra me. Numqd rugiet onager cũ habuerit herbam? Aut mugiet bos cũ ante pꝛesepe plenũ steterit? Aut poterit comedi insulsum qđ non est sale cõditũ Aut potest aliqs gustare: qđ gustatũ affert moꝛtẽ? Anime eni esurieti etiã amara dulcia esse videnꝫ. Que pꝛius tangere nolebat aia mea: nũc p angustia cibi mei sunt. ¶ Feria. Lec.j.

Iob. 6.

QUis det vt veniat petitio mea / ꝫ qđ expecto tribuat mihi deꝰ: ꝫ qui cepit ipse me cõterat. Soluat manũ suã ꝫ succidat me: ꝫ hec mihi sit cõsolatio vt affligens me doloꝛe nõ parcat / nec cõtradicã sermonibus sanctꝰ. Que est eni foꝛtitudo mea vt sustineã? Aut ꝙ finis meus vt patienter agã. Nec foꝛtitudo lapidũ foꝛtitudo mea / nec caro mea enea est. Ecce nõ est auxiliũ mihi in me / necessariꝫ quoq; mei recesserũt a me. Qui tollit ab amico suo misericoꝛdiam: timoꝛem dñi derelinqt. Fratres mei pꝛeterierũt me: sicut toꝛrens q raptim transit in conuallibus Tu autem dñe. Lectio.ij.

QUi timent pꝛuinã: irruet super eos nix. Tempoꝛe quo fuerint dissipati peribũt. Et vt incaluerit: soluentur de loco suo. Inuolute sunt semite gressuum eoꝛũ. Ambulabũt in vacuum: ꝫ peribunt. Cõsiderate semitas theman / itinera saba: ꝫ expectate paulisper. Cõfusi sunt / quia speraui. Venerũt quoq; vsq; ad me / et pudoꝛe cooperti sunt. Nunc venistis / ꝫ modo videntes plagã meã timetis. Lectõ.iij.

NUnquid dixi afferte mihi: ꝫ de substantia vestra donate mihi vel liberate me de manu hostis: ꝫ de manu robustoꝛũ eruite me? Docete me ꝫ ego tacebo / ꝫ si qđ foꝛte ignoꝛaui instruite me. Quare detraxistis sermonibꝰ veritatis / cum e vobis nullus sit q̃ possit arguere me. Ad increpãdũ tñ eloquia cõcinnatis: ꝫ in ventũ verba pꝛfertis. Super pupillũ irruitis et subuertere nitimini amicum vestrũ. Verumtamen quod cepistis explete. Pꝛebete aurem / ꝫ videte an mentiar. ¶ Feria. Lectio.j.

RESpondete obsecro absq; cõtentiõe / ꝫ loquẽtes id qđ iustum est iudicate / ꝫ nõ inuenietis in lingua mea iniquitatem / nec in fauciꝰ meis stultitia pꝛsonabit. Militia est vita hois sup terram / ꝫ sicut dies mercẽnarij dies eius Sicut ceruus desiderat vmbꝛã ꝫ sicut mercẽnariꝰ pstolat finẽ opis sui: sic et ego habui mẽses vacuos ꝫ noctes laboꝛiosas enumeraui mihi. Si dormiero: dicã qñ cõsurgã? Et rursum expectabo vesperã: ꝫ repleboꝛ doloꝛibꝰ vsq; ad tenebꝛas. Lectio.iij.

INduta est caro mea putredine ꝫ soꝛdibꝰ pulueris. Cutis mea aruit ꝫ cõtracta est. Dies mei velociꝰ trãsierũt: ꝙ a texẽte tela succidit: ꝫ cõsumpti sunt absq; vlla spe. Rñdẽs baldad suites dixit. Usq;quo loqueris talia / ꝫ spũs multiplex sermõis oꝛis tui. Tu autem dñe. Lectio.iij.

Quinqđ deus supplãtat iudiciũ/ & ops subuertit qđ iustum est: Etiã si filij tui peccauerũt ei & dimisit eos i manu iniquitatis sue: tu tñ si diluculo surrexeris ad deũ & oipotẽtem fueris deprecat⁹: si mundus & rect⁹ incesseris: statim euigilabit ad te & pacatum reddet habitaculũ iusticie tue in tñ vt si prioza tua fuerit parua: & nouissima tua multiplicentur nimis.

Regula de hystoria Peto dñe. inchoãda: vbi agit de festo loci & de sctã maria. ¶Lra dñicalis A. xv. kal. octobris tota cantet hysto. et fiat mẽo. tñ de sctõ lamberto. Fe. ij. & iij. fiãt cõme. & iij. fer. ỹ. feriale: & ad missam quattuor tpm fiat mẽo. de vigil. sci mathei eodẽ die: & in sabbato fiat ser. de sctã tecla: cum missa quattuor tpm. ¶Lra dñicalis B. xiiij. kl. octobris tota cantet hyst. & ij. fe. ỹ de sctã maria. & in. vj. fe. dicunt mat. de sctã tecla cũ noc. & missa de ieiunio. ij. oratio de scã tecla. cetera vtẽ. & nulla cõme. de festo loci fiat in hac ebd̃. & in sabbõ cantat Ry. feriale. ¶Lra dñicalis. C. ij. idus septẽbris inchoet hysto. cũ mẽo. tñ. nisi forte ppter plurit̃ tpis debeat vna missa dñicalis differri: nulle fiant cõme. p hanc ebd̃. In sequẽti vo dñica tota cãtet hyst. & in. ij. fe. Ry. feriat. ỹ. & in. vj. fe. & sab. fiant cõme. ¶Lra dñicalis. D. idib⁹ septẽbris inchoet hysto. cũ mẽo. tñ. & mis. dñica. in capo. & ad. j. vẽ. exaltatiõis scẽ crucis fiat mẽo. de dñica priuatim & de sctis solẽ. mẽo. & in. v. fe. ỹ de scã maria: cũ memo. de sctõ lãberto. In sequẽti ebd̃. tota cantet hysto. & missa de vigi. s. mathei in capo ỹ cum vno Alra. & fe. v. & sab. fiant cõme. cũ mẽo. de sctis cypriano & iustino. Ry. feri. nõ ỹ. ¶Lra dñicalis. E. xviij. kal. octobris inchoet hyst. cum mẽo. priuatim Eodẽ mõ fiet de trinitate: & de sctis solẽ. mẽo. fia & medie le. cum Kyis. de. ij noc. hyst. de cõi plurimoꝝ mar. pcel. fiat ante cru. ibidẽ: cum mis. dñica. in capo. fe. iiij. vj. & sabbõ cãtetur hyst. cũ Rto. feriali m. iij. noc. & in sabb. ad missam quattuor tpm tñ mẽo. de vigi. s. mathei: & in. v. fer. fiat cõme. btẽ marie: nihilq; de. s. lãber. fiat hoc ãno ¶Lra dñicalis. F. xvij. kal. octobris inchoet hysto. cũ mẽo. tñ. Primo fiat mẽo. de scõ nichomede/ deinde de dñica/ & de trinitate: & solẽnis mẽo. de oc. nati. beate marie. Nulla pcel. fiat: et in. iij. fer. fiat 2me. beate marie: cum memo. de sctõ lamberto: & in. iiij. v. & vj. fe. cantet hyst. cũ Ry. feriali m. iij. noct. & ad missam quattuor tempoꝝ fiat tantum memo. de vigilia sancti mathei. ¶Littera dñicalis. G. xvi. kal. octobris tota cãtetur hysto. & tãtum memo de martyribus. In sabbato secũde vespere de octa. fiãt: cũ memoria de sanctis/ de dñica/ et de trinitate solẽniter cum proces. añ crucem Festum sancte edithe differat in crastinũ: & fiãt ibi medie lectiones de sancto lamberto: & fer. iij. fiat cõme. beate marie: & fer. iiij. fiat de ieiunio quattuor tpm: & in quinta feria dicit. Ry. feriale. in. ij. noct. nulla fiat cõme. de festo loci in hac ebdo.

¶Peto dñe. Lra do. A. xv. kal. octob. to. cãtet hys. & memo. tñ de sctõ. In l. oks ãe. fe. 2. & 3. de 2me. fe. 4. de fe. cũ Ry. fe. & nihil de vig. nisi tñ mẽo. ad missam de ieiunio Sab. de. s. tecla cũ noc. vsq; ad missam q̃ erit de ieiu. & memo. de festo. fe. 6. de mar. ir. l. nulla mẽo. de ieiu. sed tñ missa de ieiu. ỹ post missam de mar. ad summum altare. A.6

¶Peto dñe. Lra do. B. 14. kl. octob. to. cãtet hyst. In l. oks ãe. dñr. fe. 2. de. s. mar. fe. 3. de fe. cũ Ry. de. 1. noc. mis. de vig. fe. 4. de apo. mis. 4. tpm cãtet sol. post missam de apo. fe. 2. de. s. tecla cũ no. vsq; ad mis. q̃ erit de ieiu. & mẽo. de festo. Sab. de fe. Ry. de. 2. noc. & Ry. fe. mis. de ieiu. B.6

¶Peto dñe. Lra do. C. 2. idꝰ septẽb. de ser. oc. Ad. 1. vẽ. que erũt de oc. mẽo. de do. de tri. & pcel. In itroitu ã. Salnatoꝝ. Ad matu. de w. & de tri. cũ mis. do. i cp. fe. 4. de oc. mis. 4. tpm cãtet post missã de dic ad summũ altare. fe. 6. de virg. meũ. s. de mar. cũ ỹ. Ry. de. 3. noc. fe. 6. de scõ cũ noc. Mis. erit de ieiu. 4. tpm: cũ mẽo. de. s. lãber. Sab. de fe. cũ Ry. de. 1. noc. & mis. de ieiu. ¶Do. 2. to. cãtet hy. In l. vna ã. fe. 2. de fe. cũ Ry. fe. & mis. de virg. fe. 5. 6. & sab. de 2me. C.6

¶Peto dñe. Lra. do. D. id⁹ septẽb. iotũ ser. de oc. & hyst. ichoet. cũ mẽo. Mis. do. ỹ i cp. 2. vẽ. erũt de cruce. & mẽo. de w. sub tilt. & postea mẽo. de mar. sol & pcel. fe. 2 de cru. meũ fe. de mar. cũ ỹ. & ỹ. de. 2. noc. ad. 2. vẽ. fiat solẽ. mẽo. de oc. & de sancto. Feri. 4. de sancta editha. ir. fe. meũ fe. de mar. cum ỹ. & Ry. de. 3. noc. post. 3. ỹ mis. de fes. & post. 6. cantet mis. de ieiunio. vtraq; ad principale altare. 2. vẽ. erũt de fest. & memo. de sancta maria. cũ ãn. Subtua. & de mar. fe. 5. de. s. maria. & mẽo. de scõ. fe. 6. & sab. de fe. cũ ỹ. hyst. & ordinẽ & mis. de ieiu. ¶Do. 2. tota cãtet hyst. In lau. vna ã. Mis. de virgi. ỹ in. cp. 2. vẽ. erũt de. s. matheo. & mẽo. de do. sub tilt. deide sol. mẽo. de. s. laudo. fe. 4. 5. & sabb. de cõme. ¶Peto. dñe. Lra do. E. 14. die E.6

septk.ser.de cruct.ad.1.dñs.fiat mko.de do.ꝫ de tri.sub silen.deinde sol.mko.de mar.ꝫ pcs.meḍ.l.de mar.cū.v.ꝫ R.de.2.noc.mil.do.d; i cp.cū mko.de tri.tm̄ ad.2.dñs.memo.de scō.ꝫ de do.sub silē.deinde solē.mko.de oc.fe.3.de l.editha.ii.l.medie l.de mar.cū v.ꝫ R.de.3.noc.fe.5.de l.maria.fe.4.6.ꝫ sab.de icin.cū R.hyst.ꝫ i sab.d; R.fe.ꝫ in dis fe.d.mil.4.tkpoꝛū.ꝫ nihil de scō.nisi ad dñs.ꝫ ad mat.de l.maria. Jn sab.ad mil.de icin.fiat mko.de vigi. l.matthei. ℂ Deꝛo dñe. Lta do. R. rv.die septk.ser.de oc. ad.1.dñs.q crūt de cruct.mko.de scō.ꝫ de do.ꝫ de tri.sub silen.ꝫ deinde sol.mko.de oc.ꝫ nulla pcs.2.dñs.crūt de oc. ꝫ mko.de l.editha.de mar.ꝫ de do.fe.2.de l.editha.meḍ fe.de mar.cū v.ꝫ R.de.1.noc.fe.3.de l.maria.fe.4.5.ꝫ 6.de fe.cū R.hy.do. Jn.6.fe.d; R.fe.ꝫ in.4.fe.de.mil.de icin.ꝫ in.5.fe.mil.do.i.6.fe.mil.de icin.ꝫ memo.de vigi. l.matthei.Sab.de aplo.mil.de icin.cātek post mil.de scō matheo.vtraq;ad summū altare. ℂ Deꝛo dñe. Lta do. G 16.die septḅ.tota cātek hyst.ꝫ fe.l.editḥe.dific.i crastinū Ad.1.dñs.q crūt de oc.mko.de mar.de do.de tri.ꝫ pcs. Jn credūdo ℔. Psalmꝰ. ℣. Exultet rusti. Ad mat.tm̄ mko.de mar.ꝫ de tri. Jn lau.oēs ie.dñi.2.dñs.crūt de do.ꝫ mko. de.l.editha.ꝫ de.l.libertꝰ. Fe.2.de.l.editha.ꝫ medie.l.de l.libert.2.dñs.crūt de.l.editha.ꝫ mko.de.l.maria.ℓ. Sab mil. Fe.3.de.l.maria. Fe.4.de icin.4.tempoꝛ.ꝫ in.5.fer. ſ; R.fe.cū milla de vigi.Fe.6.ꝫ sab.dñc mille de icinnio 4.tempoꝛ.q post millam de die ad summū altare.

℣ Dñica.j.post.iij.idus septembꝛis.

Ad.j.vs.ān. Bñdictus ℣s. Jpm. ℣p. Bñdictꝰ deus. ℟. Omni tempoꝛe. Hyꝰ O lux btā tri. ℣. Vespertina oꝛatio. ℣ꝰ. Jngressus raphael archāgelꝰ ad thobiā salutauit cū dicēs: g audiū tibi semper sit. cui thobias ait. quale gaudiū mihi erit qui in tenebꝛis sedeo ꝫ lumē celi nō video. cui angelꝰ inquit. foꝛti aio esto in pꝛoximo est vt a deo cureris. ℣s Magn̄. ān. Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parentum meoꝛū. neq; vindictā sumas de pctis meis ℣s. Magn̄. Ad mat. Jnuitat. Laudemus nomē. ℣s. Venite. ꝟs̄ in hyst. Si bona. Jn.j.nock.ān. Pꝛo fidei meritis. ℣s. Beatus vir. fol.ij.℣ꝰ. Memoꝛ fui. Hac die incipiat liber thobie ꝫ legat p rb. dies vel. viij. scōm q tempus pꝛolixum fuerit vel bꝛeue: quando de tēpoꝛali agitur. Lectio.j.

Tho.j. Thobias ex tribu ꝫ ciuitate neptalim q̄ est in superioꝛibus partibus galilee supꝛa naalon post viam que ducit ad occidentē: in sinistro habēs ciuitatem sephet: cū captus esset in diebꝰ salmanasar regis assyꝛioꝛ: in captiuitate tm̄ positus viā veritatis nō deseruit ita vt oia q̄ habere poterat quotidie cōcaptiuis fratribus q̄ erant ex eiꝰ genere impartiret. Cūq; esset iunioꝛ ex oibus in tribu neptalim: nihil tm̄ puerile gessit in opere. Tu aūt. ℟. Peto dñe vt de vinculo impꝛoperii huiꝰ absoluas me: aut certe desuper terram eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parēntum meoꝛū: neq; vindictā sumas de pctis meis q̄ꝛ eruis sustinentes te dñe. Oia iudicia tua iusta sunt: ꝫ oēs vie tue misericoꝛdia ꝫ veritas: ꝫ nunc dñe memēto mei. Ne. Lectio.ij:

Denicq; cū irent oēs ad vitulos aureos quos hieroboam fecerat rex isrl: hic solꝰ fugiebat cōsoꝛtia oim: ꝫ pgebat ad hierlm ad tēplū dñi ꝫ ibi adoꝛabat dñm deū isrl: oia pꝛimitiua sua ꝫ decimas suas fideliter offerens: ita vt i tertio anno pselitis ꝫ aduenis ministraret oēm decimationē. Hec ꝫ his similia scōm legē dei adhuc puerulus obseruabat. ℟. Omni tempoꝛe bñdic deum ꝫ pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tēpoꝛe cōsilia tua in ipso permaneāt. ℣. Memoꝛ esto fili qm̄ pauperē vitā gerimꝰ. habebis multa bona si timueris deū. Et oi. Lect.iij.

Cum vero factus esset vir: accepit vꝛoꝛē annā de tribu sua: genuitq; ex ea filiū nomē suū imponens ei: quē ab infantia timere deū docuit ꝫ abstinere ab oi pctō. Jgit cū p captiuitatē deuenisset cum vꝛoꝛe sua ꝫ filio in ciuitatē niniue cum oi tribu sua: et oēs ederēt ex cibis gentiliū: iste custodiuit aiam suam ꝫ nunq̄ cōtaminatꝰ est in escis eoꝛum. ℟. Memoꝛ esto fili qm̄ pauperē vitā gerimꝰ Habebis multa bona si timueris deū. ℣ꝰ. Fiducia magna est coꝛam summo deo esse mosyna: oibus qui faciūt eam. Habebis. Gloꝛia. Ha. ℂ Jn.ij.nock.ān. Nature. ℣s Conserua. ℣. Media noc. Lect.iiij

Quoniam memoꝛ fuit dñi thobias in toto coꝛde suo: dedit illi deus gratiam in conspectu salmanazar regis: et dedit illi potestatem quocunq; vellet ire: habens libertatem quecunq; facere voluisset. Pergebat enim per oēs qui erāt in captiuitate: ꝫ monita salutis dabat eis. Cū aūt venisset in rages ciuitatē medoꝛū

ꝛ ex his qbus honorat⁹ fuerat a rege habuisset decem talenta argenti: ꝛ cū in multa turba generis sui gabelum egentem videret qui erat ex tribu ei⁹: sub cyrographo dedit illi memoratū pondus argenti. ℟.

4 Sufficiebat nobis paupertas nostra vt diuitie cōputarent nunqꝫ fuisset pecunia ista pro qua misisti filiū nostrū. Baculū senectutis nostre. ℣. Heu me fili mi vt quid te misimus peregrinari lumen oculorū nostrorum. Baculum. Lectio.v.

POst multum vero tpis mortuo salmanazar rege: cum regnaret sennacherib filius eius p eo: ꝛ filios israel exosos haberet in cōspectu suo thobias pergebat per omnem cognationem suā ꝛ consolabat eos. Diuidebatqꝫ vnicuiqꝫ prout poterat de facultatibus suis. ℟.

5 Benedicite deū celi ꝛ coram oībus viuētib⁹ confitemini ei. Quia fecit nobiscū miam suā ℣. Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit: vos aūt bñdicite deū. Quia.

EXurientes alebat: nudisqꝫ vestimēta prebebat ꝛ mortuis atqꝫ occisis sepulturam sollicitus exhibebat. Denicqꝫ cū reuersus esset rex sennacherib fugiēs a iudea plagā quam circa eū deus fecerat propter blasphemiam suā: ꝛ irat⁹ multos occideret ex filijs israꝫ: thobias sepeliebat corpora eor. At vbi nunciatū est regi iussit eū occidi: ꝛ tulit oēm substantiā ei⁹. ℟.

6 Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit: vos aūt bñdicite deū. Et enarrate oia mirabilia ei⁹. ℣. Bñdicite deum celi ꝛ coram oibus viuētib⁹ cōfitemini ei. Et enar. Gla Et. ℂ In.iij.noctur.ān. Spōsus. ps. Celi enarrāt. fo.v. ℣ Exaltare dñe. ℟.

7 Tribulatiōes ciuitatum audiuim⁹ quas passe sunt ꝛ defecimus. timor ꝛ hebetudo mētis cecidit super nos ꝛ super liberos nostros. ipsi mōtes nolunt recipere fugā nostrā. Dñe miserere. ℣ Peccauim⁹ cum patrib⁹ nostris: iniuste egim⁹ iniquitatē fecimus. Dñe. ℟. Nos alium deū nescim⁹ preter dñm in quo speram⁹. Qui nō despiciet nos nec amouit salutē suam a genere nostro. ℣. Indulgentiā eius fusis lachrimis postulem⁹: ꝛ humiliemus illi aīas nostras. Qui. ℟. feria. Dñe de⁹ qui conteris bella ab initio eleua brachiū tuum super gentes que cogitant seruis tuis mala. Et dextera tua glorificet in nobis. ℣. Allide virtutē illorum in virtute tua: cadat virtus illorum in iracundia tua. Et dext. Glia. Et dextera. ℂ Feria. Lectio.j. Tob.i.

THobias ℣o cum filio suo ꝛ cū vxore fugiens nudus latuit: quia multi diligebant eum. Post dies ℣o quadraginta quinqꝫ occiderūt regē filij ipsi⁹ / ꝛ reuersus est thobias ad domū suam omnisqꝫ facultas eius restituta est ei. Post hec ℣o cū dies esset festꝰ dñi ꝛ factum esset prādiū bonū in domo thobie: dixit filio suo. Vade ꝛ adduc aliquos de tribu nostra timentes deū: et epulentur nobiscum Lectio.ij.

QUmqꝫ abijsset reuersus nunciauit ei vnū ex filijs israꝫ iugulatū iacere in platea: statimqꝫ exiliēs de accubitu suo relinquēs prandiū ieiun⁹ puenit ad corpus. Tollensqꝫ illud portauit ad domū suam occulte: vt dum sol occubuisset: caute sepeliret eū. Cūqꝫ occultasset corp⁹: māducauit panē cū luctu ꝛ tremore: memorās illū sermonē quē dixit dñs p amos pphetam Dies festi vestri cōuertent in lamētationē ꝛ luctū. Cū vero sol occubuisset abijt ꝛ sepeliuit eum. Lectio.iij.

ARguebāt aūt illū oēs proximi sui dicētes. Jam hui⁹ rei causa interfici iussus es ꝛ vix effugisti mortis imperiū. ꝛ iterū sepelis mortuos. Sed thobias plus timēs deū q̄ regē: rapiebat corpora occisorū ꝛ occultabat ea in domo sua: ꝛ mediis noctib⁹ sepeliebat ea. Contigit aūt vt quadā die fatigatus thobias a sepultura veniens domū suā iactasset se iuxta parietem ꝛ obdormisset: ꝛ ex nido hyrūdinū dormiēti illi calida stercora inciderēt sup oculos ei⁹: fieretqꝫ cec⁹. Hāc aūt tentationē ideo permisit dñs euenire illi: vt posteris daret exemplum

Dñica.j.hysto.Thobie.

septē.ser.de cruce.ad.j.vš.fiat mēo.de do.ꝫ de tri.sub silē. deinde sol.mēo.de mar.ꝫ pces.medi.l.de mar.cū.v.ꝫ R.de.2.noc.mis.do.d; i cp.cū mēo.de tri.tm ad.2.vš.memo.de scō.ꝫ de do.sub silē.deinde solē.mēo de oc.Fe.3.de l.editha.ij.l.medic l.de mar.cū v.ꝫ R.de.3.noc. Fe.5.de l.maria. Fe.4.6.ꝫ sab.de icin.cū R.hyst.ꝫ i sab.d; R.fe. ꝫ in dis fe.d. mis.4.tēpozū. ꝫ nihil de scō. nisi ad vš.ꝫad mat.de.l.maria. Ju sab.ad mis.de icin.fiat mēo.de vigi. l.matheī. ℂ Pcto dñe. Lta do. R. rv.die septē.ser.de oc. ad.j.vš.q̄ crūt de cruce.mēo.de scō.ꝫ de do.ꝫ de tri.sub silē.ꝫ deinde sol.mēo.de oc.ꝫ nulla pces.2.vš.crūt de oc. ꝫ mēo.de l.editha.de mar.ꝫ de do. Fe.2.de l.editha.medi fe.de mar.cū v.ꝫ R.de.1.noc. Fe.3.de l.maria. Fe.4.5.ꝫ 6.de fe.cū R.hy.do. Ju.6.fe.d; R.fe.ꝫ in.4.fe.de.mis.de icin.ꝫ in.5.fe.mis.do.j.6.fe.mis.de icin.ꝫ memo.de vigi. l.matheī. Sab.de aplo.mis.de icin.cātēk post mis.de.scō matheo.dtraq;ad summū altare. ℂ Pcto dñe. Lta do. ℣ 16.die septēb. tota cātēk hyst.ꝫ fe.l.editha.diffe.i crastinū ad.j.vš.q̄ crūt de oc.mēo.de mar.de do.de tri.ꝫ pces. Ju credēdo i. Salnato;. ꝫ. Crucifixi cufi. Ad mat.tm mēo.de mar.ꝫ de tri. Ju lau.oēs ste.dñm.2.vš.crūt de do.ꝫ mēo. de.l.editha.ꝫ de.l.libertō. Fe.2.de.l.editha.ꝫ medie.l.de l.libert.2.vš.crūt de.l.editha.ꝫ mēo.de.l.maria.ā. Sab mā. Fe.2.de.l.maria. Fe.4.de icin.4.tempoꝝ in.5.fer. d; R.fe.cū milla de vigi. Fe.6.ꝫ sab.dñe misse de icinio 4.tempoꝝ ñ post missam de die ad summū altare.

℣ Dñica.j.post.in.idus septembris. Ad.j.vš.ān. Bñdictus.ℏs. Jhm. Cp. Bñdict⁹ deus. R. Omni tempore. Hy⁹ O lux btā tri. ℣ Vespertina oratio. ℣⁹. Ingressus raphael archāgel⁹ ad thobiā salutauit cū dicēs: g audiū tibi semper sit. cui thobias ait.quale gaudiū mihi erit qui in tenebris sedeo ꝫ lumē celi nō video. cui angel⁹ inquit. forti āio esto in proximo est vt a deo cureris. ℘s Magn. ān. Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parentum meoꝝ. neq; vindictā sumas de pctis meis ℘s. Magn. Ad mat. Invitat. Laudemus nomē. ℘s. Venite.vtš in hyst. Si bona. In.j.nock.ān. Pro fidei meritis. ℘s. Beatus vir. fol.ij.℣⁹. Memor fui. Hac die incipiat liber thobie ꝫ legat p rv.dies vel.viij.scōm q tempus prolixum fuerit vel breue: quando de tēporali agitur. Lectio.j.

Thobias ex tribu ꝫ ciuitate neptalim q̄ est in superioribus partibus galilee supra naalon post viam que ducit ad occidentē: in sinistro habēs ciuitatem sephet: cū captus esset in diebꝰ salmanasar regis assyrioꝝ: in captiuitate tñ positus viā veritatis nō deseruit ita vt oia q̄ habere poterat quotidie cōtaptiuis fratribus q̄ erant ex eiꝰ genere impartiret. Cūq; esset iunior ex oibus in tribu neptalim: nihil tñ puerile gessit in opere. Tu aūt. R. Peto dñe vt de vinculo imꝓperii hui⁹ absoluas me: aut certe de super terram eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parentum meoꝝ: neq; vindictā sumas de pctis meis q̄ eruis sustinentes te dñe. Dia iudicia tua iusta sunt: ꝫ oēs vie tue misericordia ꝫ veritas: ꝫ nunc dñe memēto mei. Ne. Lectio.ij:

Denicq; cū irent oēs ad vitulos aureos quos hieroboam fecerat rex isrl: hic sol⁹ fugiebat cōsortia oim: ꝫ pgebat ad hierlm ad tēplū dñi ꝫ ibi adorabat dñm deū isrl: oia primitiua sua ꝫ decimas suas fideliter offerens: ita vt i tertio anno pselitis ꝫ aduenis ministraret oēm decimationē. Hec ꝫ his similia scōm legē dei adhuc puerulus obseruabat. R. Omni tempore bñdic deum ꝫ pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tēpore cōsilia tua in ipso permaneāt. ℣. Memor esto fili q̄m pauperē vitā gerim⁹. habebis multa bona si timueris deū. Et oi. Lect.iij.

Cum vero factus esset vir: accepit vxorē annā de tribu sua: genuitq; ex ea filiū nomē suū imponens ei: quē ab infantia timere deū docuit ꝫ abstinere ab oi pctō. Igit cū p captiuitatē deuenisset cum vxore sua ꝫ filio in ciuitatē niniue cum oi tribu sua: et oēs ederēt ex cibis gentiliū: iste custodiuit aiam suam ꝫ nunq̄ cōtaminat⁹ est in escis eoꝝ. R. Memor esto fili q̄m pauperē vitā gerim⁹ Habebis multa bona si timueris deū. ℣⁹. Fiducia magna est coram summo deo elemosyna: oibus qui faciūt eam. Habebis. Gloria. Ha. ℂ In.ij.nock.ān. Nature. ℘s Conserua. ℣. Media noc. Lect.iiij

Quoniam memor fuit dñi thobias in toto corde suo: dedit illi deus gratiam in conspectu salmanazar regis: et dedit illi potestatem quocunq; vellet ire: habens libertatem quecunq; facere voluisset. Pergebat enim per oēs qui erāt in captiuitate: ꝫ monita salutis dabat eis. Cū aūt venisset in rages ciuitatē medoꝝ

ꝛ ex his q̄bus honorat⁹ fuerat a rege habuisset decem talenta argenti: ꝛ cū in multa turba generis sui gabelum egentem videret qui erat ex tribu ei⁹: sub cyrographo dedit illi memoratū pondus argenti. ℟.

Sufficiebat nobis paupertas nostra vt diuitie cōputarent⁹ nunq̄ fuisset pecunia ista pro qua misisti filiū nostrū. Baculū senectutis nostre. ℣. Heu me fili mi vt quid te misimus peregrinari lumen oculorū nostrorum. Baculum. Lectio.v.

POst multum vero tpis mortuo salmanazar rege: cum regnaret sennacherib fili⁹ eius p eo: ꝛ filios israel exosos haberet in cōspectu suo thobias pergebat per omnem cognationem suā ꝛ consolabat⁹ eos. Diuidebatq̄ vnicuiq̄ prout poterat de facultatibus suis. ℟.

Benedicite deū celi ꝛ coram oībus viuētib⁹ ꝛ litemini ei. Quia fecit nobiscū miam suā ℣. Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit: vos aūt bñdicite deū. Quia.

Esurientes alebat: nudisq̄ vestimēta prebebat ꝛ mortuis atq̄ occisis sepulturam sollicitus exhibebat. Denicq̄ cū reuersus esset rex sennacherib fugiēs a iudea plagā quam circa eū deus fecerat propter blasphemiam suā: ꝛ irat⁹ multos occideret ex filijs israh: thobias sepeliebat corpora eor. At vbi nunciatū est regi iussit eū occidi: ꝛ tulit oēm substantiā ei⁹. ℟.

Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit: vos aūt bñdicite deū. Et enarrate oia mirabilia ei⁹. ℣. Bñdicite deum celi ꝛ coram oibus viuētib⁹ cōfitemini ei. Et enar. Gla Et. ℭ In.iij.noctur.ān. Spōsus. ps. Celi enarrāt.fo.v. ℣ Exaltare dñe. ℟.

Tribulatiōes ciuitatum audiuim⁹ quas passe sunt ꝛ defecimus. timor ꝛ hebetudo mētis cecidit super nos ꝛ super liberos nostros. ipsi mōtes nolunt recipere fugā nostrā. Dñe miserere. ℣ Peccauim⁹ cum patrib⁹ nostris: iniuste egim⁹ iniquitatē fecimus. Dñe. ℟. Nos alium deū nescim⁹ preter dñm in quo speram⁹. Qui nō despiciet nos nec amouit salutē suam a genere nostro. ℣. Indulgentiā eius fusis lachrimis postulem⁹: ꝛ humiliemus illi aīas nostras. Qui. ℟. feriat. Dñe de⁹ qui conteris bella ab initio eleua brachiū tuum super gentes que cogitant seruis tuis mala. Et dextera tua glorificet⁹ in nobis. ℣. Alide virtutē illorum in virtute tua: cadat virtus illorum in iracundia tua. Et dext. Glia. Et dextera. ℭ Feria. Lectio.j.

Thobias vo cum filio suo ꝛ cū vxore fugiens nudus latuit: quia multi diligebant eum. Post dies vo quadraginta quinq̄ occiderūt regē filij ipsi⁹/ ꝛ reuersus est thobias ad domū suam omniscq̄ facultas eius restituta est ei. Post hec vo cū dies esset fest⁹ dñi ꝛ factum esset prādiū bonū in domo thobie: dixit filio suo. Vade ꝛ adduc aliquos de tribu nostra timentes deū: et epulentur nobiscum Lectio.ij.

QUmq̄ abyssset reuersus nuncia uit ei vnū ex filijs israh iugulatū iacere in platea: statimq̄ exiliēs de accubitu suo relinquēs prandiū ieiun⁹ puenit ad corpus. Tollensq̄ illud portauit ad domū suam occulte: vt dum sol occubuisset: caute sepeliret eū. Cūq̄ occultasset corp⁹: māducauit panē cū luctu ꝛ tremore: memorās illū sermonē quē dixit dñs p amos pphetam Dies festi vestri cōuertent⁹ in lamētationē ꝛ luctū. Cū vero sol occubuisset abyt ꝛ sepeliuit eum. Lectio.iij.

ARguebāt aūt illū oēs proximi sui dicētes. Jam hui⁹ rei causa interfici iussus es ꝛ vix effugisti mortis imperiū. ꝛ iterū sepelis mortuos. Sed thobias plus timēs deū q̄ regē: rapiebat corpora occisorū ꝛ occultabat ea in domo sua: ꝛ medijs noctib⁹ sepeliebat ea. Contigit aūt vt quadā die fatigatus thobias a sepultura veniens domū suā iactasset se iuxta parietem ꝛ obdormisset: ꝛ ex nido hyrūdinū dormiēti illi calida stercora inciderēt sup oculos ei⁹: fieretq̄ cec⁹. Hāc aūt tentationē ideo permisit dñs euenire illi: vt posteris daret exemplum

patiẽtie sue sicut ꝫ sancti iob. Tu autem domine. ℭFeria. Lectio.j.

Tob.i. THobias cũ ab infantia sua semp deum timuerit ꝫ mandata eius custodierit: nõ est cõtristatus cõtra deũ q̃ plaga cecitatis euenerit ei: sed immobilis in dei timore pmansit: agens gratias deo oĩbus diebus vite sue. Sicut beato iob insultabãt reges: ita isti parentes ꝫ cognati eius. irridebant vitã eius dicentes. Vbi est spes tua: p̃ qua elemosynas et sepulturas faciebas: Thobias vero increpabat eos dicens Nolite ita loqui: qm̃ filij sctõr sum⁹: ꝫ vitã illam expectamus quã deus daturus est his q̃ fidẽ suã nunq̃ mutant ab eo. Tu autem. Lectio.ij.

ANna vero vxor ei⁹ ibat ad textrinum opus quotidie: ꝫ de labore manuũ suarũ victũ quem consequi potuisset deferebat. Vnde factum est vt hedum capr̃arũ accipiens detulisset domi. Cuius cũ vocẽ balãtis viri eius audisset: dixit. Videte ne furtiu⁹ sit: reddite eũ dñis suis: quia nõ licet nobis ex furto aliq̃d aut edere aut bibere: aut contingere. Adhec vxori ei⁹ irata respondit. Manifeste vana facta est spes tua: ꝫ elemosyne tue mõ apparuerunt. Atq; his ꝫ alijs huiusmodi verbis exprobrabat ei. Lctõ.iij.

VInc thobias ingemuit ꝫ cepit orare cum lachrymis dicens. Justus es dñe ꝫ omnia iudicia tua iusta sunt: ꝫ omnes vie tue misericordia ꝫ veritas ꝫ iudiciũ. Et nunc domine memor esto mei: ꝫ ne vindictam sumas de peccatis meis neq; reminiscaris delicta mea vel parentum meorũ qm̃ non obediuimus preceptis tuis: ꝫ traditi sumus in directionem ꝫ captiuitatem ꝫ mortem: ꝫ in fabulam ꝫ in improperium oĩbus nationibus in quibus dispersisti nos. Et nunc domine secundum voluntatem tuam fac mecum: ꝫ precipe in pace recipi spiritum meum. Expedit enim michi magis mori q̃ viuere. Tu. ℭDo.ij.lc.j.

Tob.j. COntigit itaq; eadẽ die vt sara filia raguelis in rages ciuitate medorũ: ꝫ ipsa audiret iproperiũ ab vna ex ancillis patris sui: qm̃ tradita fuerat septem viris: ꝫ demoniũ noie asmodeꝰ occiderat eos mox vt ingressi fuissent ad eam. Ergo cũ pro culpa sua increparet puellam. respõdit ei dicẽs. Amplius ex te nõ videamus filiũ aut filiã super terram: interfectrix virorũ tuorum. Nunquid ꝫ me occidere vis: sicut etiã occidisti septẽ viros: Lect.ij.

ADhanc vocẽ perrexit in superius cubiculũ domus sue: ꝫ tribus diebus ac tribus noctibus nõ mãducauit neq; bibit: sed in oratione persistens cum lachrymis deprecabatur deum: vt ab isto improperio liberaret eam. Factũ est aũt tertia die dum cõpleret sara orationẽ: benedicẽs dñm dixit. Benedictũ est nomẽ tuum dñe deus patrũ nostrorũ qui cũ iratus fueris miam facies: ꝫ in tpe tribulatiõis pctã dimittis his q̃ inuocant te. Ad te dñe faciem meã cõuerto: ad te oculos meos erigo. Peto dñe vt de vinculo iproperij huius absoluas me: aut certe desup terrã eripias ne. Lectio.iij.

TU scis dñe quia nunq̃ cõcupiui virum: ꝫ mundam seruauit aiam meã ab omni cõcupiscẽtia. Nũq̃ cum ludentib⁹ miscui me: neq; cum his q̃ i leuitate ambulãt participẽ me prebui. Virũaũt cum timore tuo non cum libidine mea cõsensi suscipe: sed aut ego indigna fui illis aut illi forsitan mihi digni nõ fuerunt quia forsitan viro alio cõseruasti me. Nõ enim est in hois potestate cõsilium tuũ. Hoc aũt habet certum ois qui colit te: qa vita eius si in pbatiõe fuerit coronabitur. Si aũt in tribulatione fuerit. liberabitur ꝫ si in corruptõe fuerit ad misericordiã tuã peruenire licebit. Non enim delectaris in perditionibus nostris: quia post tempestatem trãquillum facis: ꝫ post lachrymationem et fletum exultationẽ infundis. Sit no-

men tuum deus israel benedictum in secula. Lectio.iiij.

IN illo tpe. Exaudite sunt pces thobie ꝫ sare in cõspectu glorie summi dei: ꝫ missus est angel⁹ dñi sanctus raphael vt curaret ambos quorũ vno tpe fuerat oratio i cõspectu dñi recitata. Igitur cũ thobias putaret orationem suam exaudiri vt morì potuisset: vocauit ad se thobiã filiũ suũ ꝫ dixit ei. Audi fili mi verba oris mei: ꝫ ea in corde tuo quasi fundamẽtum cõstrue. Cum acceperit deus animã meã: corpus meũ sepeli: ꝫ honorẽ habebis matri tue oĩbus diebus vite ei⁹. Memor eni esse debes q̃ ꝫ quanta pericula passa sit ppter te i vtero suo. Tu autem domine. Lectio.v.

CUm aũt ꝫ ipsa cõpleuerit tempus vite sue: sepelies eam circa me. Oĩbus aũt diebus vite tue in mẽte habeto dñm ꝫ caue nequãdo peccato cõsentias: ꝫ pretermittas precepta dei nostri. Ex substãtia tua fac elemosynam. ꝫ noli auertere faciem tuã ab vllo paupere. Ita enim fiet vt nec a te auertatur facies dñi. Quomodo potueris ita esto misericors. Si multũ tibi fuerit: abundanter tribue. Si exiguum fuerit: etiã exiguum libenter impartiri studẽ. Premiũ enim bonũ tibi thesaurizas in die necessitatis. Quoniã elemosyna ab omni pctõ ꝫ a morte liberat: ꝫ nõ patiet aiam ire in tenebras. Fiducia magna erit coram summo deo elemosyna: omnibus facientibus eam. Lectio.vj.

DIxit thobias filio suo. Attende tibi fili mi ab omni fornicatiõe ꝫ preter vxorem tuã nunq̃ patiaris crimen scire. Superbiã nunq̃ in tuo sensu aut in tuo verbo dñari permittas. In ipsa enim initiũ sumpsit oĩs perditio. Quicunq̃ aliq̃d tibi operatus fuerit/ statim mercedem ei restitue: ꝫ merces mercẽnarij tui apud te oĩno non maneat. Mõ ab alio oderis fieri tibi vide ne alteri tu aliq̃ñ facias Panem tuũ cum esurientib⁹ ꝫ egenis comede: ꝫ de vestimentis tuis nudos tege. Panem tuũ ꝫ vinũ tuũ super sepultura iusti cõstitue: ꝫ noli ex eo mãducare ꝫ bibere cũ pctõribus. Cõsiliũ semp a sapiente perquire. Omni tpe benedic deũ: ꝫ pete ab eo vt vias tuas dirigat: ꝫ omnia cõsilia tua in ipso permaneant. ¶Feria.Lectio.j. Tho.4.

INdico etiã tibi fili mi dedisse me decem talenta argenti dum infantul⁹ esses gabelo in rages ciuitate medorum: ꝫ cyrographũ eius apud me habeo. Et ideo perquire quõ ad eum peruenias: ꝫ recipias ab eo suprà memoratũ pondus argenti: ꝫ restituas ei cyrographũ suũ. Noli timere fili: pauperẽ quidem vitam gerimus: sed multa bona habebim⁹ si timuerimus deum ꝫ recesserimus ab omni pctõ: ꝫ fecerimus bene. Tũc thobias respõdit pri suo: ꝫ dixit. Omnia quecunq̃ precepisti mihi faciã pater. Quõ aũt hanc pecuniam inquirã ignoro. Ille me nescit: ꝫ ego illũ ignoro. Mõ signũ dabo ei: Sed neq̃ viam per quam pergat illuc aliq̃ñ cognoui Tu autem dñe. Lectio.ij.

TUnc pater suus respõdit illi: ꝫ dixit Cyrographũ quidẽ illi⁹ penes me habeo. Mõ dum illi ostenderis: statim restituet. Sed perge nunc ꝫ inquire tibi aliquem fidelẽ virum: q̃ eat tecũ salua mercede sua dũ adhuc viuo: vt recipias eam. Tunc thobias egressus inuenit iuuenem splendidũ stantem precinctũ ꝫ quasi paratũ ad ambulandũ: ꝫ ignorans q̃ angel⁹ dei esset: salutauit eũ ꝫ dixit. Unde te habemus bone iuuenis: At ille respõdit Ex filijs isrl. Et thobias dixit ei. Nosti viam q̃ ducit in regionẽ medorum. Cui respõdit. Noui: ꝫ oĩa itinera eius frequenter ambulaui. Lectio.iij.

ET mansi apud gabelum fratrẽ nostrum q̃ morat in rages ciuitate medorum: q̃ posita est in monte egbathanis. Cui thobias ait. Sustine me obsecro: donec hec ipsa nũciem

patri meo. Tūc ingressus thobias indicauit vniuersa hec patri suo. Sup q̄ admiratus pater: rogauit vt introiret ad eum. Ingressus itaq; salutauit eum / ꝛ dixit. Gaudiū tibi semper sit. Et thobias ait. Quale michi gaudiū erit q̄ in tenebris sedeo: ꝛ lumē celi nō video? Cui ait iuuenis. Fortis aio esto i proximo est vt a deo cureris. Dixit ita q; illi thobias. Nunq̄d poteris perducere filiū meū ad gabelū in rages ciuitatem medorū? Et cum redieris: restituam tibi mercedē tuā. Et dixit ei angelus. Ego ducā illū sanum: ꝛ reducā eum ad te. ℭ Feria. Lectio. j.

Paratis igit oīb⁹ q̄ erāt i via portāda / fecit thobias vale patri suo ꝛ matri sue. Cūq; p fecti essent: cepit flere mater eius at dicere. Baculū senectutis nre tu listi: ꝛ trāsmisisti a nobis. Nunq̄ esset ipsa pecunia p qua misisti eū. Sufficiebat nobis pauptas nra vt diuitias reputarem⁹ hoc q̄ videbam⁹ filiū nrm. Dixitq; ei thobias. Noli flere. Salu⁹ ueniet filius nr / ꝛ saluus reuertet ad nos: ꝛ oculi tui videbūt eū. Credo enim q̄m angel⁹ dei bon⁹ comitetur ei: ꝛ bñ disponat oia q̄ circa ipm gerūt: ita vt cū gaudio reuertat ad nos. Lectio. ij.

Profectus est aūt thobias ꝛ canis secutus est eū: ꝛ mansit prima mansione iuxta fluuiū tygris. Et exiuit vt lauaret pedes suos: ꝛ ecce piscis immanis exiuit ad deuorandū eū. Quem exp auescens thobias: clamauit voce magna dicens. Dñe inuadit me piscis. Et dixit angelus. Apprehende branchiā eius: ꝛ trahe eū ad te. Qđ cum fecisset dixit ei angelus. Exenterā hunc piscem / ꝛ cor eius ꝛ fel ꝛ iecur repone tibi. Sunt enī hec necessaria ad medicamenta. Lectio. iij.

Tunc interrogauit thobias angelū: ꝛ dixit ei. Obsecro te azaria frater / vt dicas michi qđ remediū habebunt ista que de pisce seruare iussisti? Respondensq; angelus dixit ei. Cordis eius particulā si super carbones ponas. fumus eius extricat omne genus demoniorum siue a viro siue a muliere: ita vt vltra non accedat ad eos. Et dixit ei. Vbi, vis vt maneam⁹? Respōdensq; angelus dixit ei. Est hic raguel noie propinquus vir de tribu [illegible] ꝛ hic habet filiam noie sarā: sed neq; masculum neq; feminā vllam habet aliam preter illam. Tibi, debet fois substantia eius: ꝛ oportet eam te accipere in cōiugem. Pete ergo eam a patre eius: ꝛ dabit tibi eam in vroꝛē. Tu autem dñe miserere nostri.

Regula de hystoria Adonay. incipienda. vbi sunt due cōmemorationes scilicet de festo loci ꝛ de sctā maria. ℭ Lra dñicalis A. octauo kalēd. octobris tota cantet hystor. ꝛ in ij. ꝛ in. v. fe. fiant cōme. ℟. feriale non dr. ℭ Lra dñicalis. B. vij. kal. octobris tota cantet hys. ꝛ mēo. tm̄ de sancto firmino. iij. fer. ꝛ. iiij. fient cōme: ꝛ ℟. feriale. nō dr. ℭ Lra dñicalis. C. vj. kalē. octobris tota cantet hysto. et memo. tm̄ de sctis cypriano ꝛ iustina: ꝛ. iij. fe. ꝛ sabbato fiant cōme. ꝛ ℟. fe. nō dicitur. ℭ Lra dñicalis D. v. kal. octobris tota cantet hysto. cum mēo. tm̄ de martyribus cosma ꝛ damiano. fe. ij. ꝛ sabbato fient cōme. ꝛ ℟. feriale non dr. ℭ Lra dñicalis. E. iij. kal. octobris inchoetur hysto. cum memo. priuatim. j. memo. de sctō: postea de dñica ꝛ de trinitate: ꝛ nulla fiet pref. ꝛ in dñica ad. ij. vs̄. scti mathei fiat solem. memo. de sctō mauricio sociisq; eius: ꝛ. iij. iiij. ꝛ. v. fe. cantent ℟ia. de hyst. cum ℟io. feriali in. iij. nocturn. ꝛ festa in his feriis contingentia oīno preter mittantur: ꝛ fe. vj. ꝛ sabbato fiant cōme. cū memoriis de sctis. ℭ Lra dñicalis F. x. kalē. octobris tota cātetur hyst. ꝛ festū sancti mauricij sociorūq; eius differat in crastinū: ꝛ fiat mēo. de sctā tecla / ꝛ in fe. iij. ꝛ sabbō fiāt cōme. ꝛ ℟. feriale. nō dr. ℭ Lra dñicalis. G. ix. kal. octobris tota cantet hyst. ꝛ memo. tm̄ de sctā tecla: ꝛ. ij. fe. ꝛ. vj. fient cōme. ꝛ ℟. feriale. non dicitur.

6.F ℂ Adonay Lka do. F viij.kl.octob.tota cātek hyſt. In l. oēs āe. Fe.2.3.4.ſ.5.de ꝛme. Fe.6.de mar.3. R. Hec ē vera Sab.de.l.hiero. Et legak ome.ad mak. ſicut in die amboꝛum.lcz. Przebiteiat do. Lka do. B vij.kl.octob. 6.B tota cātek hyſt.ꝫ mēo.tm̄ de ſcō.ꝫ de tri. In l.oēs āe. Fe.2 3.ꝫ.4.de ꝛme. Fe.6.de.l.hier. Omel.vt̄s.i A. Lka do. 6.C ℂ 6.kl.octob.tota cātek hyſt.ꝫ mēo. tm̄ de mar.ꝫ de tri. In lau.oēs āe, Fe.2.3.ꝫ ſab.de cō. Fe.5.de.l.hie.ꝫ legak ome.vt̄s.in A 2.vt̄s crūt de.l.hie.ꝫ ſol.mēo.de.l.ꝫ.ꝫ de 6.D ſ.meloꝛo. Lka do. D v.kl.oct.to.cātek hy.ꝫ mē o.tm̄ ō mar.ꝫ de tri. In l.oēs āe. Fe.2.ꝫ ſab.de cō. Fe.4.ō.l.hie. ad mak.oia vt̄s.in A 6.E Lka do. E 21.die.ſeptēb.de.l. matheo.mēo.de.l.laudo.de do.ꝫ de tri.ſub ſilē.nlla pc. ad miſ.mēo.de.l.laudo.ꝫ de oib⁹.l.ad.2.vt̄. de apo.kiat mēo.de do ſub ſilē.dei de mēo.de mar.ſolē. Fe.2.de mar. 6.E ir.lc.ad.2.vt̄s.nihil de.l.tecla.niſi ad vt̄s.ꝫ ad matu.de.l. maria. Fe.3.4.ꝫ.6.de lc.cū R.hyſt.ꝫ in.6.fe.dicit R.fe. miſ.do.ō in.3.fe.in.4.fe.epiſtola et euang.eiuſdē fe.ꝫ i 6.fe.miſ. Salus populi et nichil de mar.niſi mēo.ad vt̄s ꝫ ad mat.de.l.maria. Fe.5.et ſab.de ꝛm̄.et in hac ebdo. nichil de.3.ꝛm̄. 6.H ℂ Littera do. H xrii.die ſep.to.cātek hiſ. ad.1.vel.que crūt de apo.mēo.de do.de tri.ſub ſilen. ſine proceſ. In lau.oēs āe.ꝫ fel.ſ.mauricii dik.in craſti.2.de. in do crūt de do.ꝫ mēo.de mar.ꝫ dc.l.tecla. Fe.2.de mar. ꝫ tm̄ mēo.de virg.vel.crūt de mar.ꝫ mēo.de ꝛm̄. Fe.3.4 ꝫ ſab.de ꝛme. 6.G ℂ Littera do. G ir.kl.octo.to.cā.hy.ad.1. vel.q̄ crūt de mar.mēo.de.l.tecla.de do.de trini.ꝫ proce. ad matu.tm̄ mēo de virgi.ꝫ de tri. In lau. oēs āe.2.vel. crūt de do.et mēo.de ꝛm̄. Fe.2.3.et.6.ō ꝛm̄.

ℂ Dominica.j.poſt.xy.kal.octobꝛis ad.j.vt̄s.ān. Benedictus. ps. Jēm. Cp. Benedictus deus. R. Domīe rex. Hy⁹. O lux beata trini. v. Veſpertina ozatio ān. Adonay dñe deus magne ꝫ mirabilis qui dediſti ſalutē in manu femine exaudi pꝛeces ſeruoꝛum tuoꝛum. ps. Magn̄. Ad mat. Inuit. Laudemus nomen. ps. Venite. vt ſupꝛa in hyſt. Si bona. In j.noctur. ān. Pꝛo fidei meritis. ps. Beatus vir. fo.ij. v. Memoꝛ fui nocte. Hac die icipiak liber Judith: ꝫ legak p ebd̄. q̄n de tempoꝛali agitur. Lectio.j.

Judith.1 IN Abuchodonoꝛoꝛ rex aſſyꝛioꝛum qui regnabat in niniue ciuitate magna / miſit ad omnes q̄ habitabant in cilicia et damaſco et libano et ad gentes que ſunt in carmelo ꝫ cedar/ ꝫ inhabitantes galileā in campo magno heſdꝛelon/ꝫ ad oēs qui erant in ſamaria ꝫ trans flumen ioꝛdanem vſq̄ hierlm ꝫ oēm terrā yeſſe quouſq̄ pueniatur ad montes ethiopie. R. Adonay dñe deꝰ magne ꝫ mirabilis qui dediſti ſalutē in manu femine. Exaudi pꝛeces ſeruoꝛum tuoꝛū. v. Bñdictus es dñe qui nō derelinquis pꝛeſumētes de te/et de ſua virtute gloꝛiātes humilias. Exaudi pꝛeces. Lectio.ij.

AD hos oēs miſit nuncios nabuchodonoꝛoꝛ rex aſſyꝛioꝛū / qui oēs vno aio cōtradixerunt: ꝫ remiſerunt eos vacuos ac ſine honoꝛe abierūt. Tunc indignatus eſt nabuchodonoꝛoꝛ rex ad oēm terrā illā: ꝫ iurauit p regnū ꝫ thꝛonū ſuū/ q̄ defenderet ſe de oibus regionibus his. R. Dñe rex oīpotēs i ditiōe tua cuncta ſunt poſita/ꝫ nō eſt qui poſſit reſiſtere volūtati tue. Libera nos pꝛopter nomē tuum. v. Exaudi dñe oꝛationē noſtrā. ꝫ ꝛuerte luctū noſtrū in gaudiū. Libera. Lectio.iij.

VNc vocauit holofernē pꝛinci pē militie ſue: ꝫ dixit ei. Egrēdere aduerſum omne regnū occidentis: ꝫ cōtra eos pꝛecipue qui cōtemſerunt imperium meū. Nō parcet oculus tuus vlli regno/ oēmq̄ vꝛbē munitam ſubiugabis mihi. Tunc holofernes vocauit duces ꝫ magiſtratus virtutis aſſyꝛioꝛ: ꝫ dinumerauit viros i expeditionē/ ſicut pꝛcepit ei rex. R. Dominatoꝛ dñe celoꝛum ꝫ terre creatoꝛ aquarum rex vniuerſe creature tue. Exaudi oꝛationē ſeruoꝛū tuoꝛum. v. Tu domine cui humilium ſemper ꝫ māſuetoꝛū placuit depꝛecatio. Exaudi. Glia. Exaudi. ℂ In.ij.noc.ān. Nature ge. ps. Cōſerua. fo.iiij. v. Media nocte. Lectio.iiij.

ET pꝛofect⁹ eſt holofernes ꝫ oīs exercit⁹ cum quadrigis ꝫ equitibus ꝫ ſagittarijs: qui cooperuerūt faciem terre ſicut locuſte. Et cecidit timoꝛ illius ſuper oēs inhabitātes terram. Tātuſq̄ metus pꝛouincijs illis incubuit: vt vniuerſarū vꝛbium habitatoꝛes pꝛincipes ꝫ honoꝛati ſimul cū pplis exirent in obuiā veniēti: ercipiētes eum cum coꝛonis ꝫ lampadibus: ducentes choꝛos in tybijs ꝫ in tympanis. Nec iſta tñ faciētes: ferocitatem eius pectoꝛis mitigare potuerūt. R. Spem in alium nunq̄ habui pꝛeter ‘n te deus iſrael. Qui iraſceris et pꝛopicius eris et omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. v⁹. Domine deus celi et terre: reſpice ad humilitatem noſtram. Qui iraſceris. Lectio.v.

Dñica.j.post.xij.kalẽ.octob.

NAm et ciuitates eoꝝ destruxit et lucos eoꝝ excidit. Præceperat enim illi nabuchodonosoꝛ rex: vt oẽs deos terre exterminaret videlicet vt ipse solus diceretur deus ab his natiõibus que potuissent holofernis potentia subiugari. Tũc audientes hec filij israel q̃ habitabãt i terra iuda. timuerũt valde a facie ei⁹ Tremoꝛ etiã et hoꝛroꝛ inuasit sensus eoꝝ ne hoc faceret hierusalẽ et tẽplo dñi: qd̃ fecerat ceteris ciuitatibus et tẽplis earũ. ℟.

5 Confoꝛta me rex sanctoꝝ principatum tenẽs. Et da sermonẽ rectũ et bene sonãtẽ in os meũ. ℣ Da nobis dñe locũ penitẽtie et ne claudas oꝛa canẽtiũ te dñe. Et. l. vj.

ET miserũt in oẽm samariã per circuitũ vsq̃ hiericho: et præoccupauerunt omnes vertices montiũ: et muris circũdederũt vicos suos: et cõgregauerũt frumenta in præparationem pugne. Sacerdos etiã eliachim scripsit ad vniuersos qui erant cõtra hesdꝛelon que est cõtra faciem campi magni iuxta dothaim: q̃ vniuersis per quos transitus esse poterat: vt obtinerent ascensus montiũ per quos via esse poterat ad hierusalem: vt illic custodirent vbi angustum iter esse poterat inter montes. Et fecerunt filij israel secundũ q̃ constituerat eis sacerdos dñi eliachim. Et clamauit omnis populus ad dñm instantia magna: et humiliauerunt aias suas in ieiunijs: ipsi et mulieres illoꝝ. Tu autẽ. ℟. Laudate dñm deũ nr̃m q̃ nõ deseruit sperãtes in se: et in me adimpleuit miam suã quã pmisit domui isr̃l. ℣. Laudate dñm oẽs gẽtes et collaudate eũ oẽs ppli. Qui. Gloria. Qui. ℭ In. itij. noc. ã. Spõsus hs Celi enarrãt. fo. v. ℣ Exaltare dñe ℟. Tribulationes. ℟. Nos alitũ. Rechre het duo ℟ia. in pꝛoxima dñica pꝛecedente. ℟. feriale. Vos qui in turribus estis aperite poꝛtas: dñs omnipotẽs fecit virtutẽ. Et victoꝛiam dedit de inimicis nostris. ℣. Laudate dñm deum nostrum: qui non deseruit sperantes in se. Et victo. Gloꝛia. Et victoꝛiã. ℭ Feria. lectio. j.

NUnciatũ est holoferni pꝛincipi militie ayꝛioꝝ q̃ filij israel pꝛeparassent se ad resistendũ/ac montiũ itinera occlusissent. Et furoꝛe nimio exarsit in iracũdia magna: vocauitq̃ omnes pꝛincipes moab: et duces ãmon et dixit eis. Dicite michi quis sit populus iste qui montana obsidet: aut que et quales et quante sunt ciuitates eoꝝ/ que etiam sit virtus eoꝝum/aut que sit multitudo eoꝝum: vel quis rex militie illoꝝum / quare pꝛe omnibus qui habitant in oꝛiente isti contempserũt et non exierunt in obuiã nobis vt susciperent nos cum pace? Tu aũt. l. ij. Judith. 5

DUnc achioꝛ dux omniũ filioꝝ ãmon respondens ait. Si digneris audire dñe meus dicã veritatẽ in conspectu tuo de populo isto qui in mõtanis habitat: q̃ nõ egredietꝛ verbũ falsum ex oꝛe meo Ppls iste est pꝛogenie chaldeoꝝ. ℣ Hi deserentes itaq̃ cerimonias patrũ suoꝝ que in multitudine deoꝝum erat: vnũ deum celi coluerũt. Quotiẽscũq̃ autem pꝛeter ipsum deum suum alterũ coluerunt: dati sunt in pꝛedam et gladiũ et in oppꝛobꝛiũ. Quotienscũq̃ autẽ penituerũt se recessisse a cultura dei sui: dedit eis deus celi virtutẽ resistendi. l. iij.

NUnc ergo mi dñe perquire si est aliqua iniquitas eoꝝ in conspetu dei eoꝝum: ascẽdamus ad illos quoniã tradens tradet illos deus eoꝝ tibi: et subiugati erunt sub iugo potẽtie tue. Si autem non est offensio populi huius coꝛam deo suo: non poterimus resistere illis: quoniã deus eoꝝ defendet illos: et erim⁹ in oppꝛobꝛiũ vniuerse terre. Tu. ℭ Feria. lectõ. j.

INdignatus holofernes vehementer dixit ad achioꝛ. Quoniã pꝛophetasti nobis dicens quod gens israel defendetur a deo suo. vt ostendã tibi q̃a non est deus nisi nabuchodonosoꝛ: cũ percusserimus eos omnes sicut vnũ hominẽ: tunc et ipse cum illis gladio Judith. 6

assyrioꝝ interibis: et omnis israel tecum perditione disperiet. Lect.ij.

TUnc holofernus ꝓcepit seruis suis vt cōprehenderent achior ⁊ ducerent eum in bethuliam ⁊ traderent eum in manu filiorum israel. Et accipientes eum serui holofernis: ꝑfecti sunt per cāpestria. Sed cū apprōpinquassent ad montana: exierunt cōtra eos fundibularij. Illi autē diuertētes a latere mōtis: ligauerūt achior ad arborem manibus ⁊ pedibus: ⁊ sic vinctum de restibus dimiserunt eū: ⁊ reuersi sunt ad dñm suum. Porro filij israel descendentes de bethulia: venerunt ad eum. Quē soluentes dixerunt ad bethuliā: atq; in mediū populi illum statuentes: percunctati sunt quid rerū esset: q illum vinctum assirij reliquissent. Lectio.iij.

IN medio itaq; seniorum ⁊ in cōspectu oim achior dixit oia que fuerat locut⁹ ipse ab holoferne interrogatus: ⁊ qualiter populus holofernis voluisset ꝓpter hoc verbū interficere eum: et quemadmodū ipse holofernes irat⁹ iusserit eū israelitis hac de causa tradi: vt dum vinceret filios israel: tunc etiam ipsum achior diuersis iubeat supplicijs interire: ꝓpter hoc qđ dixisset deus celi defensor eorū est. Cūq; vniuersa achior exposuisset: ois populus cecidit in faciē adorātes dñm: et cōmnui lamētatione et fletu: vnanimes ꝓces suas dño effuderūt

REgula de hystoria Adaperiat. incipienda: vbi agitur de festo loci vel de scā maria ℂ Lra dñica. A kalēdas octobris tota cātetur hysto. et memo. de sancto melozo. tamen in sabbato fiāt memorie de scto melozo/ de dñica/ et de trin. priuatim. Prosec. nulla fiet: ⁊ sec. sctōrū differat in crastinū: ⁊ fiant ibi medie lec. de scto leodegario: et sec. v. et sab. fiant cōme. et quarta fec. in eadē ebd. vnū R. feriale or et aliud in vigil. simonis et iude. In.ij.ebdo.fec.v.⁊ sab. fiant cōmēo. In.iij.ebdo.fec.iij.et vi. fiant cōme. Et in sabb. or de festo vndecim miliū virginū secūdū vsum Sar. In quarta ebdo.fec.iij.⁊ v. fiāt cōmēo. ℂ Lra dñicalis. B. vi. Nonas octobris canteturhysto. et medie lec. de scto leodegario. tamen in sabbato ꝓcedē. fiāt vespe de sanctis remigio et germano et vedasto: cum mēo. de dñica ⁊ de trinitate: et ꝓcec. fiat ad crucē fec. iij. et sabbato fiāt cōme. et R ferial. or in crastino sancti luce euāgel. ⁊ aliud in vigilia symonis et iude secūdū vsum Sar. In ij. ebdo. fe. ij. ⁊. iiij. fiat commemo. In. iij. ebdo. fe. v. et sab. fiant cōmēo. In quarta ebdo. fec. ij. et sab. fiant cōme ℂ Lra dñicalis. C. v. Nonas octobris tota cantet hysto. et fec. iij. et vi. fiant cōmēo. et in quarta fec. post festū sancti luce euange. vnū R. feria. or. et aliud in crastino symonis et iude. In. ij. ebdo. fec ij. et iij. fiant cōmemo. In iij. ebdo. fec. vi. et sabbō fiant cōmēo. In. iiij. ebdo. feria. vi. et sabbato fiant cōmēo ℂ Lra dñical. D. quarto Non. octobris tota cantet hysto: et fec. ij. et sab. fiant cōme. et. v feria. post festū sancti luce or vnū R. feriale et secundū R. in crast. symonis et iude. In ij. ebdo. fec. ij. et sabbō fiant cōmemo. In. iij. ebdo. fec. iij. et sabbato fiant cōmemo. In iij. ebdo. fec. ij. et sabbato fiant cōmēo. ℂ Lra dñicalis E. quarto kal. octobris tota cantetur hystoria. Feria. vi. ⁊ sabba. fiāt cōme. R. feriale primū dicitur in crastino sanctarū vndecim miliū virginū: et secundū in vigil. simonis et iude. In. ij. ebdo. feria iij. et sabbato fiant cōmemo. In iij. ebdo. fec. iij. et vi. fiant cōmemo. In iij. ebdo. feria ij. et vi. fiant cōme. In. v. ebdo. feria iij. ⁊. v. fiant cōmemo. ℂ Lra dñical F. tertio kal. octobris in choe hysto. cum memoria sub silētio tantū: et fec. v. et sabbato fiant cōmemo. et in prima dñica fiant medie lec. de sancta fide: et in prima dñica post festū sci luce euangeliste: tota cantetur hysto. et in v. feria sequenti dicantur Kia.

Dñica. j. post. v. kalē octobris.

ferialia. In ij. ebdomada feř iij. ⁊ sabbato: fiant cōmemo. In. iij. ebdo. feř. quinta ⁊ sabbato fiāt cōme. In quarta ebdo. fe. iij. ⁊ sabbato fiāt comme. In quinta ebdo. fe. iij. ⁊ iiij. fiant cōme. ℂ Littera dñicalis. G. ij. kalend. octobris incipitur hystoř. p;matim cum memo. tñ: eodem modo de trinitate: ⁊ p;oces. nulla fiat: ⁊ in dñica ad secundas ves. fiat memo. de dominica in p;imis sub silencio: deinde mēo. de sanctis solēnes fiant feř. quarta et sexta dicantur Kia. de. j. ⁊ de. ij. notř. eiusdem ebdom̄. ⁊ fe. v. ⁊ sabbato fiāt comme. ℟. feriale p;imum dicitur in vigi. symonis ⁊ inde: ⁊ secundum ℟. feriale dicit in crastino symonis ⁊ inde. In. ij. ebdo. feř. ij. ⁊. vj. fiant comme. In. iij. ebdo. feř. vj. ⁊ sabba. fiant cōme. In quarta ebdo. fe. ij. ⁊. vj. fiāt comme. In quinta ebdo. fe. iij. ⁊ sab. fiant commemo.

6.A ℂ Hic incipiunt Kta do. A kl. octob. Ad. 1. vš. de. j. hic. fiat mño. de j. metis;o. de vn. ⁊ de trin. sub silř. nulla p;oces. Ad mat. in cātřk hy. ⁊ cōm mño. de. j. metis;o. ⁊ de tri. In j. oks āe. ⁊ fe. j. ermagi soci;oq; ei⁹ dišs. i crastin. ⁊ ibi fiāt meš j. de. j. leodegario. cū i hy;oceši no;wittenš. ichock hy. cū memo. ⁊ totū ser. fiet de fe. scōz ermagi soci;oq; ei⁹. ⁊ hoc p pter aliud fe. ix. j. i crastin. ;timg. ⁊ tūc i do. fiāt meš j. de. j. metis;o. Hec regula habeř i magna rubri. Fe. 3. 5. ⁊ sab. de 2m̄. Fe. 4. de fe. ⁊ b;. 1. ℟. fe. ℂ Et nota q; epla ⁊ euā. de. 4. fe. i ebd. 23. p estaū ptinēt ad. 4. fe. i ebd. 17. cū fuerit ths opo;tunū. Fe. 6. de j. sde. Tū vbi celebraū trāl. j. hugonis tūc ser. erit de trāl. cū ix. j. Jnuita. trīp. iij. p;ime. j. de cōi vni⁹ ꝑ. ⁊ pōti. iij. metue j. de j. fide. iij. vltime j. de exp̄one euā. Celebret vigilie. ℂ Do. 2. de ser. do. Fe. 3. 5. ⁊ sab. b cō. Fe. 6. de j. edwardo Ad. 2. vš. mño. de. j. calixto sub silř. deide sol. mño. de j. maria cū ā. Sub tuā. ℂ Do. 3. de scō wilfrido. ix. j. de cōi Mil. do. b;. i cp. cū mño. de tri. Fe. 3. de j. etheldre. ix. j. de cōi vni⁹ bg. nō mar. Fe. 5. b. j. fre delwida. ix. j. de cōi vni⁹ virg. ⁊ mar. Fe. 6. ⁊ sab. de cō. ℂ Et nota q; ista regla de ix. mil. virg. ser; si hoc fe. i sab. ꝑtig. ser. erit de fe. ⁊ fiat ser. de j. maria i aliqua alia fe. ꝑcuriēti. ⁊ habet intelligi si tot fe. vacauerit i quib⁹ ꝑm̄. pōt celebrari ⁊ si tot fe. nō vacauerit tūc i sab. ser. erit de j. maria ⁊ tm̄ mño. de virg. ℂ Do. 4. de ser. do. Fe. 2. 3. ⁊. 5. de 2m̄. Fe. 4. de fe. scōz crispini ⁊ crispiniani. ix. j. iij. p;ime. j. de ꝑpriet. cū iij. ℟. plurimoz mar. iij. meš ſe. de. j. iohř. benef. de cōi vni⁹ ꝑ. ⁊ pōti. 3. vltime j. de exp̄one euā. Delectabilis ictus de mōte. Ad mat. b; graduale cū vno. b. Fe. 6. de fe. ⁊ b;. 2. ℟. fer mat. de vigi. ℂ Kta do. B vi. nōb. octob. de do. ⁊ ichock hyst. ad. 1. vš. ꝙ erāt de ꝑ. mño. de. j. leodegario. de do. ⁊ de tri. ꝑcul. ad mat. meš ſe. de scō. ⁊ tota cātřk hy. ⁊ fe. j. romani. q; illud fe. nō habet ꝑpias j. In j. oks āe. Fe. 2. 3. ⁊ sab. de 2m̄. Fe. 4. de fe. cū ℟. de. 1. noc. Fe. 5. b. j. hac. cū vbi celebraū trāl. j. hugo. tūc ser. erit de trāl. vtš. m. ꝑ. ℂ Nota q; epla ⁊ euā. de. 4. fe. i ebd. 23. p estaū ꝑtinēt ad. 4. fe. i ebd. 17. cū fuerit ths opo;tunū. ℂ Do. 2. de. j. bonif. mño. de do. de tri. ⁊ ꝑcul. Mil. do. b;. i cp. ⁊ nulla mño. ad aliā missam. Fe. 2. 3. ⁊. 4. de 2m̄. ℂ Do. 3. de. j. michaele. mño. de do. de tri. ⁊ ꝑcul. Fe. 2. de. j. etheldreda. ix. j. de cōi vni⁹ virg. nō mar. Fe. 4. de. j. fredelwida. ix. j. de cōi vni⁹ virg. ⁊ mar. Fe. 5. 6. ⁊ sab. de 2m̄. mño. de scis.

ℂ Do. 4. to. cātřk hyst. ⁊ tm̄ mño. de scō ⁊ de tri. Fe. 1. 4. ⁊ sab. de 2m̄. Fe. 3. de mar. crispino ⁊ crispiniano. ix. j. vtš. i ℟. Fe. 5. de sc. ⁊ dñr. 2. ℟. fe. Mil. de vig. Ad. 2. vš. ō aplis mño. de. j. maria ā. Sub tuā. ℂ Kta do. C v. noñ. octob. 6.C to. cātřk hyst. In j. oks āe. Fe. 2. 3. ⁊. 6. de 2m̄. Fe. 4. de. j. ā de. tm̄ vbi celebraū trāl. j. hug. tūc erit ser. de trāl. vtš. i ℟. ℂ Do. 2. de do. ⁊ meš j. de mar. Fe. 2. 3. ⁊. 5. de 2m̄. ℂ Do. 3 de. j. etheldred. ix. j. de cōi vni⁹ virg. non mar. Ad. 1. vš. ꝙ erāt de. j. etheldreda. mño. de. j. micha. de do. de tri. ⁊ ꝑcul. Mil. do. b;. i cp. cū mño. de tri. tm̄. Ad. 2. vš. ꝙ erāt ō. j. luca. mño. de do. sub silř. deide mño. de. j. etheldreda. ⁊ de. j. iusto solř. Fe. 3. de. j. fredelwida. ix. j. de cōi vni⁹ bg. ⁊ mar. Fe. 4. 6. ⁊ sab. de 2m̄. ℂ Do. 4. de do. 2. vš. erāt de mar. ⁊ mño. de. j. iohř benef. ⁊ de do. Fe. 2. de mar. crispino ⁊ crispiniano. ix. j. tres p;me j. de ꝑpriet. 3. meš j. de cōi vni⁹ ꝑ. ⁊ pōti. iij. vltī. j. de exp̄one euā. Delectabilis ictus de mōte. Fe. 3. 6. ⁊ sab. de cō. Fe. 4. de fe. ⁊ dñr. 2. ℟. fe. mil. de vig. ℂ Kta do. D iij. no. octob. to. cātřk hy. In j. oks āe. Fe. 2. 5. ⁊ sab. de cō. Fe. 3. de. j. fide tm̄ vbi celebraū trāl. j. hugonis. tūc ser. erit de trāl. vtš. i ℟. ℂ Do. 2. de do. ⁊ meš ſe. de mar. Fe. 2. ⁊. 4. de 2me. ⁊ nichil de. 3. 2m̄. Fe. 3. de. j. edward do. ad. 2. vš. mño. de. j. calixto sub silř. deide so. mño. de. j. maria. cū ā. Sub tuā. Sad. de. j. etheldre. ix. ſe. de cōi vni⁹ bg. ⁊ nō mar. ℂ Do. 3. de. j. luca. ad. 1. vš. mño. de. j. iusto. ō do. de tri. sub silř. ⁊ nulla ꝑcul. deide sol. mño. de. j. etheldreda ad mat. mño. de scō. de do. ⁊ de tri. sub silř. mil. do. b;. i cp. cū mño. de. j. iusto. ⁊ de tri. tm̄ ad. vš. ō. j. luca. mño. de do. sub silř. deide sol. mño. de. j. fredelwida. Fe. 2. de. j. fredelwida. ix. j. de cōi vni⁹ bg. ⁊ nō mar. Fe. 3. 5. ⁊ sab. de 2me. ℂ Do. 4. de mar. crispino ⁊ crispinia ix. ſe. ad. 1. vš. mño. de. j. iohř. de do. ⁊ de tri. ⁊ ꝑcul. ad mat. tres. 1. j. de ꝑpriet. 3. meš j. de. j. iohř. de cōi vni⁹ cōl. ⁊ pōti. tres vltime j. de exp̄one euā. Delectabilis ictus de mōte. ⁊ mño. de scō. de do. ⁊ de tri. mil. do. b;. i cp. cū mño. de tri. tm̄. Fe. 2. 5. 6. de cōm. ⁊ i. 3. fe. b;. 1. ℟. hyst. cū. 2. ℟. fe. mil. de vigil. ℂ Kta do. E iij. kal. octob. to. cātřk hy. In j. oks āe. Ad vš. de. j. michaele mño. de w. sub silř. Fe. 3. de. j. hic. ad mat. legit omel. sicut i die. j. ambr;o. ad. 2. vš. mño. de cōi. ⁊ de mar. sol. Fe. 5. 6. ⁊ sab. de cū. ℂ Do. 2. de do. to. cantřk hyst. In j. vna ā. Fe. 2. de. j. fide. tm̄ vbi celebraū trāl. j. hugonis. tūc erit ser. de trāl. vtš. ad ℟. Fe. 3. 4. ⁊ sab. de cō. ℂ Do. 3. de w. ad. 1. vš. j. edwardi mño. de do. sub silř. ad. 2 vš. mño. de. j. calixto sub silř. deide so. mño. de. j. maria ā. Sub tuā. cū pleno ser. i crasti. Fe. 2. ix. j. etheldō. ix. j. oia de cōi vni⁹ virg. ⁊ nō mar. ℂ Do. 4. de. j. fredelwida. ix. j. oia ō cōi vni⁹ bg. nō mar. mil. do. b;. i cp. ad. 1. vš. ꝙ erāt ix. j. luca mño. de do. ⁊ de tri. sub silř. sine ꝑcul. deinde solř. mño. de. j. fredelwida. 2. vš. erāt de bg. ⁊ mño. de cō. Fe. 2. 4. ⁊. 6. de cōme. Sab. de mar. crispi. ⁊ crispi. ix. ſe. mño ⁊ meš j. de. j. iohan. benef. tres p;me ſe. de ꝑpriet. 3. meš ſer. de cōi vni⁹ cōl. ⁊ pōti. tres vltime j. de exp̄one. euang. Delectabilis ictus de mōte. ℂ Do. 5. de do. ad. 1. vš. mño. de mar. de tri. ⁊ ꝑcul. Fe. 2. de fe. ⁊ dñr ℟. fe. pariter. Mil. de vig. Fe. 4. ⁊. 5. decō. ⁊ nihil de. 3. cō. ℂ Kta do. F iij. kl. 6.F octob. de. j. michaele: ⁊ hyst. ichock cū mño. sub silř. ⁊ de tri. ⁊ nulla p;occl. mil. do. b;. i cp. 2. vš. erāt de. j. hic. ⁊ memo. de do. sub silř. de de sol. mño. de. j. micha. Fe. 2. de scō hic. ad mat. legit omel. sicut i fe. ādio. Fe. 4. de scō. b. āte lau. Glia ⁊ honore cū ℟. de. 2. noc. vnius mar. Fe. 5. 6. ⁊ sab. de 2me. ℂ Nota q; epla ⁊ euā. de. 4. fe. i ebd. 23. p estaū ꝑtinēt ad. 4. fe. i ebd. 17. cū fuerit ths opo;tunū. ℂ Do. 2 to do. meš j. de. j. fide. Tū vbi celebraū fe. j. hugo. ser. erit de ipsa trāl. vtš. ad ℟. ⁊ tūc ad. 1. vš. fiat mño. de. j. fide. ō do. to tri. ⁊ ꝑcul. ⁊ mil. do. b;. in cp. cū mño. de tri. tm̄. Fe. 2. 3. ⁊ sab. de 2me. ℂ Do. 1. de. j. edwardo. Ad. 1. vš. ⁊ ad ma tu. mño. to do. ⁊ de tri. sub silř. nulla ꝑcul. ad. 2. vš. mño. ō. j. calixto: de do. sub silř. deide so. mño. de. j. maria. cū ān. Sub tuā. Fe. 2. de. j. maria. Fe. 5. de. j. ethel. ix. j. oia de cōi vni⁹ bg. nō mar. Sab. ō. j. fredelwi. ix. j. oia de cōi vni⁹ bg. ⁊ nō mar. ℂ Do. 4. de do. Fe. 3. 5. ⁊ sab. de 2m̄. Fe. 6. ō mar. crispino ⁊ crispi. ix. j. 3. p;me j. de ꝑpriet. iij. meš ſe. de. j. iohř benef. de cōi. ⁊ iij. vltī. j. de exp̄one euāg. Delectabilis ictus de mōte. ℂ Do. 5. to. cātřk. hyst. mil. do. b;. in cp. cū Alia ⁊. 2. vš. erāt de aplis: ⁊ mño. ō do. sub silř. Fe. 3. ⁊. 4. de 2m̄. Sab. de 2me. alaz ad mat. de. j. maria. fiat

mco.de mar. Ka do. O do.i.scz vltimo die septēb.de
s.hic.z hy.ichock cū mco.sub silē.ad.i.vs.q̄ crūt de.s.hic.
fiat mco.de w.zde tri.sub silē.deide sol.mco.de.s.micha.
z nulla ycel.2.vs.crūt de.s.hic.z mco.de do.sub silē.dei-
de sol.mco.de pf.z de mar.fc.3.de scō. Ju.s.v. Olia z do
mor cū R.de.i.noc.fc.4.s.z sabb.de pm.fc.6.de fe.cū
R.de.i.noc.z mis.w. Tū vbi trāl.s. hugo.celeb.tūc i sab.
ser.erit de trāl.vs in M z tūc le.4.s.z.6.de pm.z nulla
do.dr in cp.in do.cū mco.de tri.tm. Do.2.to.cātek hy.z
tm mco.de mar.z de tri.z ycel.fc.2.4.z.6.de cō. Do.
3.de do.ad.i.vs.q̄ crūt de fe.fiat mco.de sancto de w.z de
tri.sub silē.nulla proces.ad mat.mes s.de.s.calixto.2.vs
crūt de do.et mco.de.s.vdlrāno. Tū vbi fe.trāsl.s.ethel.
celebrat:tūc.i.do.carebit vtrisq vs.et vs.crūt d.s.vdlrā
no. Et sic nota q̄ ocs sunt dñice:et non alia festa:q̄ oino
carēt vtrisq vs.nisi qū fe.simp.ir.s.vel.ch.s.cū regi.cho.
inter duo festa dup.euc.fc.4.de.s.ethel.ir s.de cōi vni⁹
bg.et non mar.fc.6.de.s.frodesvvida.ir.s.de cōi vnius
bg.et non mar.Sab.de.s.mat. Do.4.de w.mco.zmes
lec.de bg.fc.2.4.et.6.de pm.fc.s.de mar.ir s.z pmc s.
de pprietate.z.mes s.de.s.iohē benet. de communi vni⁹
pf.z ponti.cū R.de.2.noc.z vltime le.de expōe eua De-
scendēs iclus de monte Sab.de fe.z dūr.2.R.fe mis.erit
de vigi. Do.s.de fe.aplox mco.de w et de tri.sub silē.
et nulla proces.mis.do.dr in cp.cum mco.de tri.ab.i.vs.
de aplis fiat mco.de w.sub silē.deinde sol.mco.de pmc.
fc.i.z.3.de pm.z nihil de.3.pmc.Sab.de.s.vvenefreda.
virg.et mar.ofa de cōi vnius virgi.z marty.

¶ Dñica prima post quinto kal.octo
bris ad primas vsān. Benedictus.ps.
Ipsum. Chm. Benedictus deus. R.
Tua est potētia. hy⁹. O lux beata trini
tas. v. Uespertina oratio. ān. Adape-
riat dñs cor vestrum in lege sua z in prece-
ptis suis: z faciat pacē. ps. Magn. He se
quentes āe. seruiunt hyst. Adaperiat.
ad vs. in sabbatis q̄diu cantabit: sup
psal. Magn. vel ad memo. de dñica
cum de aliquo festo. ir. lec. fit seruitiū
ān. Da pacē dñe in diebus nostris q̄ nō
est alius qui pugnet pro nobis nisi tu de⁹
noster. ps. Magn. ān. Tua est potētia
tuū regnum dñe tu es super oēs gētes: da
pacem domine in diebus nostris all'a. ps.
Magn. ān. Accingimini filii potentes z
estote parati in prelio qm melius est nobis
mori in bello q̄ videre mala gentis nostre
z sanctorū. sicut fuerit voluntas in celo sic
fiat. ps. Magn ān. Exaudiat dñs ora
tiones vestras et reconcilietur vobis nec
vos deserat in tempore malo dñs de⁹ no-
ster all'a. ps. Magn. Ad mat. Innita.
Adaperiat dñs cor vestrū in lege sua. Et
in preceptis suis z faciat pacē. ps. Veni-
te. In.j.nocturn.ān. Pro fidei meritis.
ps. Beat⁹ vir. fo.ij. v. Memor fui noc.
Hac die incipiatur liber machabeorū
et legatur usq ad primā dñicam post

quinto kal.nouembris: quando de tē
pore agitur. Lectio.j.

1.macha beor.1.

Et factū est post q̄ percussit
alexander philippi macedo
qui primus regnauit in gre
cia/egress⁹ de terra cethim
darium regē persarum z medorū con
stituit plia multa: z oim obtinuit mu
nitiões z interfecit reges terre: z ptrā
sijt usq ad fines terre z accepit spolia
multitudinis gentiū: z siluit terra in
cōspectu eius. Et cōgregauit virtutē
z exercitū fortem nimis. z exaltatū est
z eleuatū cor ei⁹: z obtinuit regiones
gentium z tyrānos: z facti sunt illi in
tributum. Tu autem dñe. R.

Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua 1
et in preceptis suis et faciat pacē in diebus
nostris. Concedat vobis salutem et redi-
mat vos a malis. v Exaudiat dñs ora tio
nes vestras z reconcilietur vobis nec vos
deserat in tempore malo. Conce. Lcto.ij

Et post hec decidit in lectū z co-
gnouit q̄ moreret: et vocauit
pueros suos nobiles q̄ secū erāt nutri
ti a iuuētute sua: z diuisit illis regnū
suum cū adhuc viueret. Et regnauit
alexander ānis duodecim: z mortuus
est. Et obtinuerunt pueri eius regnū
vnusquisq in loco suo: z iposuerūt si-
bi oēs dyademata post mortem eius
et filij eorum post eos annis multis: z
multiplicata sūt mala i terra. Et erijt
ex eis radix peccati ātiochus illustris
filius antiochi regis qui fuerat rome
obses: z regnauit in āno cētesimo tri-
cesimo z septimo regni grecorū. Tu
autem dñe miserere nostri. R.

Exaudiat dñs orationes vestras z recō-
cilietur vobis nec vos deserat in tempore
malo Dñs deus noster. v. Adaperiat do
minus cor vestrū in lege sua z in precptis
suis et faciat pacem. Dñs. Lectio.iij.

In diebus illis. Erierūt ex israel
filij iniqui: z suaserūt multis di
cētes. Eamus z disponamus testamē
tum cū gentibus que circa nos sunt:
quia ex quo recessimus ab eis: inue
nerūt nos multa mala. Et bonus vi-

sus est sermo in oculis eorũ. Et destinauerunt aliqui de pplo / ꝛ abierũt ad regem: ꝛ dedit illis potestatem vt facerent iusticias gentiũ. Et edificauerunt gymnasiũ in hierosolimis scõm leges nationũ: ꝛ fecerũt sibi pꝛeputia ꝛ recesserũt a testamento sctõ ꝛ iuncti sunt nationibus: ꝛ venundati sunt vt facerẽt malũ. Et pꝛsperatũ est regnũ i cõspectu regis antiochi: ꝛ cepit regnare in terra egypti: vt regnaret super duo regna. Tu autem. ℣.

Tua est potentia tuũ regnum dñe. tu es super omnes gentes. Da pacẽ dñe in diebꝰ nostris. ℟. Creatoꝛ oim deus terribilis et fortis iustus et misericoꝛs. Da pacẽ. Glia Da pa. ℭ In. ij. nocturn. ã. Nature ge. ps. Cõserua. ℟. Media no. Lctõ. iij.

ET intrauit antiochus i egyptũ in multitudine graui: in curribus ꝛ elephantis ꝛ equitibus: ꝛ copiosa nauium multitudine. Et cõstituit bellum aduersus ptolomeũ regẽ egypti: ꝛ veritus est ptolomeus a facie eiꝰ ꝛ fugit: ꝛ ceciderunt vulnerati multi Et comprehẽdit ciuitates munitas in terra egypti: et accepit spolia terre egypti. Et cõuertit antiochus postq̃ percussit egyptum in cẽtesimo ꝛ quadragesimo ꝛ tertio anno ꝛ ascẽdit ad israel ꝛ ascendit hierosolymã in multitudine graui. ℣.

Cõgregati sunt inimici nostri et gloriantur in virtute sua. cõtere foꝛtitudinem illoꝛũ dñe et dispergе illos. Ut cognoscant quia nõ est alius qui pugnet pꝛo nobis nisi tu deus noster. ℟. Dispergе illos in virtute tua et destrue eos pꝛotectoꝛ noster domine. Ut cognoscant. Lectio. v.

ET intrauit i sanctificationem cum superbia: ꝛ accepit altare aureum ꝛ candelabꝛũ luminis: ꝛ vniuersa vasa eius ꝛ mensam pꝛopositionis: ꝛ libatoꝛia ꝛ phialas ꝛ moꝛtariola aurea: ꝛ velum ꝛ coꝛonas ꝛ oꝛnamẽtum aureum: qđ in facie templi erat: ꝛ cõminuit oia. Et accepit argentum ꝛ aurum: ꝛ vasa cõcupiscibilia. Et accepit thesauros occultos quos inuenit / ꝛ sublatis oibus abiit in terrã suã Et fecit cedem hoim ꝛ locutꝰ est in superbia magna. Et factus est plãctus magnus in israel: ꝛ in omni loco eoꝝ. Et ingemuerunt pꝛincipes ꝛ seniоres iuuenes ꝛ virgines infirmati sunt: et speciositas mulierũ imutata est. Omis maritus sumpsit lamentũ: ꝛ que sedebant in thoꝛo maritali lugebant. Et cõmota est terra super inhabitantes eam: ꝛ vniuersa domus iacob induit confusionem. ℟.

Impetũ inimicoꝛum ne timueritis: memoꝛes estote quomodo salui facti sunt patres nostri. Et nunc clamemus in celum: ꝛ miserebitur nostri deus noster. ℟. Memẽtote mirabiliũ eiꝰ que fecit pharaoni ꝛ exercitui eius in mari rubꝛo. Et nũc. Lctõ. vj.

ET post duos annos iterum misit rex pꝛincipem tributoꝝ in ciuitates iuda: ꝛ venit hierusalem cum turba magna: ꝛ locutꝰ est ad eos verba pacifica in dolo / ꝛ crediderunt ei. Et irruit super ciuitatem repente ꝛ percussit eã plaga magna: ꝛ perdidit populum multum er israel. Et accepit spolia ciuitatis ꝛ succendit eam igni / ꝛ destruxit domos eius ꝛ muros eius in circuitu / ꝛ captiuas duxerunt mulieres ꝛ natos / ꝛ pecoꝛa possederũt. Et edificauerũt ciuitatẽ dauid muro magno ꝛ firmo ꝛ turribꝰ firmis / ꝛ facta est illis in arcem. ℣.

Refulsit sol in clipeos aureos ꝛ resplẽduerunt montes ab eis. Et foꝛtitudo gentiũ dissipata est. ℟. Erat enim exercitus magnus valde ꝛ foꝛtis et appꝛopiauit iudas et exercitꝰ eius in pꝛeliũ. Er foꝛtitu. Glia. Et foꝛ. ℭ In. iij. nocturn. ãn. Sponsus. ps Celi enarrãt. fo. v. ℟. Exaltare dñe in virtu. ℣. Oꝛnauerunt faciẽ templi coronis aureis: et dedicauerunt altare dño. Et facta est leticia magna in pplo. ℟. In hymnis ꝛ confessionibꝰ benedicebãt dñm Et facta. ℣. In hymnis et cõfessionibꝰ benedicebãt dñm. Qui magna fecit in isrl et victoꝛiã dedit illis dñs oipotẽs. ℟. Oꝛnauerũt faciẽ templi coꝛonis aureis et dedicauerunt altare dño. Qui. Feria. feriat.

Congregate sunt gētes in multitudine vt dimicēt cōtra nos: ꝛ ignorамus quid agere debeam⁹. Dñe deus ad te sunt oculi nostri ne peream⁹. ℣. Tu scis que cogitant in nos quō poterim⁹ subsistere ante faciem illorū nisi tu adiuues nos. Dñe. ℣. Dixit iudas symoni fratri suo. elige tibi viros: ꝛ vade libera fratres tuos i galileā ego aūt ꝛ ionathas frater meus ibimus in galadithim. Sicut fuerit volūtas in celo sic fiat. ℣. Et nūc clamem⁹ in celum: ꝛ miserebitur nostri. Sicut. Gloria. Sicut.

¶ Feria. Lectio.j.

1. macha bcor.1.

ET posuerūt illic gentē peccatricē viros iniquos: ꝛ conualuerunt in ea. Et posuerunt arma ꝛ escas: ꝛ congregauerunt spolia hierm ꝛ reposuerūt illic: ꝛ facti sunt in laqueū magnū. Et factū est hoc ad insidias sanctificationi: ꝛ in damnū magnū in israel. Et effuderūt viri iniqui sanguinē innocētem p circuitū sanctificationis: ꝛ contaminauerūt sanctificationem. Tu autem domine. Lectio.ij.

ET fugerūt habitatores hierm ꝓpter eos: ꝛ facta est habitatio exterorū. Et facta est extera a semine suo: ꝛ nati eius reliquerūt eā. Sanctificatio eius desolata est. sicut solitudo. Dies festi ei⁹ cōuersi sunt in luctū sabbata ei⁹ in opprobriū: honores ei⁹ in nihilū. Scōm gloriā eius multiplicata est ignominia eius: ꝛ sublimitas eius conuersa est in luctum. Tu autē domine. Lectio.iij.

ET scripsit rex antiochus oī regno suo: vt esset oīs pp̄s vnus Et reliquerunt vnusquisq; legē suā: ꝛ cōsenserūt oēs gentes scōm verbū regis antiochi. Et multi ex israel cōsenserunt ei: ꝛ sacrificauerunt ydolis et coinquinauerūt sabbatū. Et misit rex antiochus libros p man⁹ nuncior in hierm ꝛ in oēs ciuitates iudee vt sequerentur leges gentiū terre: ꝛ phiberēt olocausta ꝛ sacrificia ꝛ placatiōes fieri in templo dei: ꝛ prohiberēt celebrari sabbatum ꝛ dies solēnes: ꝛ coinquinari sancta ꝛ sanctum populum israel.

Tu autem ¶ Feria. Lectio.j.

1. macha bcor.1.

ET iussit antiochus edificari aras ꝛ templa ꝛ ydola: et immolari carnes suillas et pecora communia. Et relinquere filios suos incircuncisos ꝛ coinquinari animas eorū in oībus immūdicijs ꝛ abominationibus: ita vt obliuiscerentur legem: ꝛ immutarēt oēs iustificationes dei. Et quicunq; nō fecissent scōm verbum regis antiochi: morerētur. Scōm oia verba hec scripsit omni regno suo: ꝛ prepositit principes pp̄o qui hec fieri cogerent. Et iusserunt ciuitatibus iude sacrificare Et congregati sunt multi de populo ad eos q̄ dereliquerant legem dñi: ꝛ fecerunt mala sup terrā: ꝛ effugauerūt pp̄m israel in abditis: ꝛ in absconditis fugitiuorum locis. Lectio.ij.

DIe quintadecima mēsis casleu quinto ꝛ quadragesimo ꝛ centesimo anno: edificauit rex antioch⁹ abominandū ydolū desolationis super altare dei: ꝛ per vniuersas ciuitates iude in circuitu edificauerūt aras Et ante ianuas domor in plateis incendebant thura ꝛ sacrificabant. Et libros legis dei cōbusserunt igni scindentes eos. Et apud quēcunq; inuenie bantur libri testamenti dñi: ꝛ q̄cunq; obseruabat legē dñi scōm edictum regis trucidabant eum. Lectio.iij.

IN virtute sua faciebant hec populo israel qui inueniebatur in omni mense in ciuitatibus. Et quinta ꝛ vicesima die mensis sacrificabāt super aram que erat cōtra altare. Et mulieres q̄ circuncidebāt filios suos trucidabantur scōm iussum regis antiochi. Et suspendebant pueros a cernicibus per vniuersas domos eorum et eos qui circuncideruntur eos trucidabant. Et multi de populo israel diffinierunt apud se: vt non manducarent immunda. Et elegerunt magis mori: ꝙ cibis coinquinari immundis. ꝛ noluerūt infringere legem dei

ſanctam ⁊ trucidati ſunt: ⁊ facta eſt ira magna ſup populum valde. Tu autem dñe. ¶ Dñica.ij. Lectio.j.

1. machab. cap.2.

IN diebꝰ illis. Surrexit mathathias filius iohannis: filij ſymeonis ſacerdos ex filijs ioarim ab hieroſlm: ⁊ cõſedit in mõte modin. ⁊ habebat filios quinq;. Johannã q̃ cognominat gaddis ⁊ ſymon q̃ cognominabat thaſy: ⁊ iudas q̃ vocabat machabeꝰ ⁊ eleazarus q̃ cognominabat abaron ⁊ ionathas q̃ cognominabatur apphus. Hi viderunt mala que fiebant in pplo iuda ⁊ hieruſalem. Lectio.ij.

ET dixit mathathias. Ue michi ut quid natus ſum videre contritionẽ ciuitatis ſancte: ⁊ ſedere illic cum datur in manibꝰ inimicorꝝ. Sancta in manu extraneorꝝ facta ſunt. templum eius ſicut homo ignobilis. Vaſa glorie eius captiua abducta ſunt. Trucidati ſunt ſenes eiꝰ in plateis: ⁊ iuuenes eiꝰ ceciderũt in gladio inimicorꝝ. Que gens nõ hereditauit regnũ eiꝰ: ⁊ nõ obtinuit ſpolia eiꝰ. Omis cõpoſitio eiꝰ ablata eſt. Que erat libera: facta eſt ãcilla. Et ecce ſctã nra ⁊ pulchitudo noſtra ⁊ claritas noſtra deſolata eſt: ⁊ coinquinauerunt eam gentes. Quid ergo nobis adhuc viuere? Tu autem. Lectio.iij.

SCidit mathathias ⁊ filij eiꝰ veſtimenta ſua: ⁊ operuerũt ſe ciliciis ⁊ planxerunt valde. Et venerũt illuc q̃ miſſi erant a rege antiocho: vt cogerent eos q̃ confugerant in ciuitatem modin immolare ⁊ accẽdere thura: ⁊ a lege dei diſcedere. Et multi de pplo iſrael cõſentientes acceſſerũt ad eos ſed mathathias ⁊ filij eius cõſtanter ſteterũt. Et reſpondentes q̃ miſſi erant ab antiocho: dixerunt mathathie. Princeps ⁊ clariſſimus ⁊ magnꝰ es in hac ciuitate ⁊ ornatꝰ filijs ⁊ fratribus. Lectio.iiij.

EXto accede prior ⁊ fac iuſſum regis ſicut fecerunt oẽs gentes ⁊ viri iuda ⁊ q̃ remanſerũt in hieroſlm/ ⁊ eris tu ⁊ filij tui inter amicos regis/ ⁊ amplificatus argento ⁊ auro ⁊ muneribus multis. Et reſpondit mathathias: ⁊ dixit magna voce. Et ſi oẽs gentes regi anthiochõ obediũt. vt diſcedat vnuſquiſq; a ſeruitute legis patrum ſuorũ ⁊ cõſentiãt mandatis eiꝰ ego ⁊ filij mei ⁊ fratres mei obediemꝰ legi patrũ noſtrorũ. Propicius ſit nobis deus. Nõ eſt nobis vtile relinquere legẽ ⁊ iuſtitias dei. Nõ audiemꝰ verba regis anthiochi: nec ſacrificabimꝰ trãſgredientes legis noſtre mãdata vt eamus altera via. Lectio.v.

ET ceſſauit mathathias loqui: acceſſit quidam iudeus in oim oculis ſacrificare ydolis ſup aram in ciuitate modin ſcõm iuſſum regis. Et vidit mathathias ⁊ doluit: ⁊ contremuerunt renes eius: ⁊ accenſus eſt furor eius ſcõm iudiciũ legis: ⁊ inſiliẽs trucidauit eũ ſup arã. Sed ⁊ virũ quẽ miſerat rex ãtiochꝰ q̃ cogebat immolare occidit illo tpe: ⁊ arã deſtruxit. Et zelatꝰ eſt legẽ ſicut fecit phinees zambri filio ſalomi. Tu aũt. Lectio.vj.

ET exclamauit mathathias voce magna: dicẽs. Omnis qui zelum habet legis: ſtatuens teſtamentũ ereat poſt me. Et fugit ipſe ⁊ filij eius in montes: ⁊ reliquerunt quecũq; habebant in ciuitate. Tunc deſcẽderũt multi querẽtes iudicium ⁊ iuſticiam in deſertum: vt ſederent ibi ipſi ⁊ filij eorum: ⁊ mulieres eorum ⁊ pecora eorum: quoniam inundauerunt ſuper eos mala. ¶ Feria. Lectio.j.

1. macha beor.ii.

RENunciatum eſt viris regis ⁊ exercitui qui erant in hieruſalem ciuitate dauid: qm diſceſſiſſent viri quidam q̃ diſſipauerunt mandatum regis in loca occulta in deſerto: ⁊ abiſſent poſt illos multi. Et ſtatim perrexerũt aduerſus eos: ⁊ conſtituerunt aduerſus eos prelium in die ſabbato rũ. Et dixerũt ad eos. Reſiſtitis ⁊ nunc adhuc? Exite ⁊ facite ſecundum verbum regis et viuetis. Lectio.ij.

ET dixerunt. Non exibimus neq; faciemus verbum regis: vt polluamus diem sabbatorꝝ. Et cõcitauerũt aduersus eos pliũ ⁊ non rñderunt eis: nec lapidẽ miserunt in illos: nec oppilauerũt loca occulta dicẽtes. Moriamur oẽs in simplicitate nra: ⁊ testes erunt sup nos celũ ⁊ terra: q̃ iniuste perditis nos. Lectio.iij.

ET intulerũt eis bellũ sabbatis. Et mortui sunt ipsi ⁊ uxores eorum ⁊ filij eorũ ⁊ pecora eorũ: vsq; ad mille aias hoim. Et cognouit mathathias ⁊ amici ei⁹: ⁊ luctũ habuerũt sup eos valde. Et dixit vir proximo suo Si oẽs fecerimus sicut fratres nostri fecerũt ⁊ non pugnauerim⁹ aduersus gentes p aiabus nostris ⁊ iustificationibus nostris citius disperdent nos a terra. Et cogitauerunt die illa dicentes. Omnis homo q̃cunq; venerit ad nos in bello die sabbatorum: pugnemus aduersus eum ⁊ non moriamur omnes sicut mortui sunt fratres nostri in occultis. ℂ Feria. Lectio.j.

1.machabeorꝝ.1.

TUnc congregata est ad eos synagoga iudeorꝝ fortis viribus ex israel ois voluntarius in lege. Et oẽs q̃ fugiebant a malis additi sunt ad eos ⁊ facti sunt illis ad firmamentũ. Et collegerũt exercitũ ⁊ percusserũt pctõres in ira sua ⁊ viros iniquos in indignatione sua: ⁊ ceteri fugerũt ad natiões vt euaderẽt. Et circuiuit mathathias ⁊ amici eius: ⁊ destruxerunt aras. Et circũciderũt pueros i circũcisos quot quot inuenerũt in finib⁹ israel in fortitudine: ⁊ persecuti sunt filios superbie: ⁊ prosperatũ est opus in manu eorum. Et obtinuerũt legẽ de manibus gentiũ ⁊ de manib⁹ regũ ⁊ nõ dederũt cornu pctõri. Tu aũt. Lectio.ij.

ET appropinquauerũt dies mathathie moriendi: ⁊ dixit filijs suis. Nũc cõfortata est superbia ⁊ castigatio. ⁊ tempus euersionis ⁊ ira indignationis. Nunc ergo o fili emulatores estote legis ⁊ date aias vestras pro testamento patrum ⁊ mementote operũ patrum q̃ fecerũt in generatiõib⁹ suis: ⁊ accipietis gloriã magnã ⁊ nomen eternum. Lectio.iij.

DIxit mathathias filijs suis. A verbis viri pctõris nõ timueritis: quia gla eius stercus ⁊ vermis est Hodie extollit: ⁊ cras nõ inueniet: qa conuersus est in terrã suã ⁊ cogitatio eius periet. Vos ergo filij cõfortamini: ⁊ viriliter agite i lege ⁊ q̃ tũ feceritis q̃ vobis p̃cepta sunt a dño deo vestro: in ipsa glorioli eritis. Et ecce symon frater vester scio q̃ vir cõsilij est ipsum semper audite ⁊ ipe vobis erit pater. Et iudas machabeus fortis viribus a iuuentute sua sit vobis princeps militie ⁊ ipse aget bellũ populi. Et adducet ad vos oẽs factores legis ⁊ vindicate vindictam ppli vestri. Retribuite retributionem gentib⁹ ⁊ intendite i p̃ceptum legis. Et benedixit eos: ⁊ appositꝰ est ad patres suos. Et defunctus est centesimo ⁊ quadragesimo ⁊ sexto anno ⁊ sepultus est a filijs suis in sepulchris patrũ suorũ in modin. ⁊ planxerũt eũ ois israel planctu magno. ℂ Dominica.iij. Lect.j.

1.machab.3.

SUrrexit iudas q̃ vocabat machabeus ⁊ pro patre suo ⁊ adiuuabant eum oẽs fratres eius ⁊ vniuersi q̃ se coniunxerãt patri eius ⁊ pliabant prelium israel cum letitia ⁊ dilatauit gloriam populo suo. Et induit se lorica sicut gygas ⁊ succinxit se arma bellica sua in prelijs ⁊ protegebat castra gladio suo. Lectio.ij.

SImilis factus est leoni in operibus suis: ⁊ sicut catulus leonis rugiens in venatione. Et persecutus est iniquos perscrutans eos: ⁊ qui conturbabant populum suum: eos succendit flammis. Et repulsi sunt inimici pre timore eius: ⁊ omnes operarij iniquitatis turbati sunt: ⁊ directa est salus i manu eius. Et exacerbabat multos reges multos: ⁊ letificabat iacob in operibus suis: ⁊ in seculum memo.

Dñica.iij.hysto.machabeorum.

ria eius in benedictione. Et perambulauit ciuitatē iudas: ⁊ pdidit impios er eis: ⁊ auertit irā ab israel: ⁊ nosiat⁹ est vsq; ad nouissimū terre: ⁊ cōgregauit pereuntes. Lectio.iij.

ET cōgregauit appollonius gētes ⁊ a samaria virtutē multā ⁊ magnā: ad bellandū cōtra israel. Et cognouit iudas ⁊ exiit obuiā illi: ⁊ percussit ⁊ occidit illū. Et ceciderūt vulnerati multi ⁊ reliqui fugerūt: ⁊ accepit spolia eor. Et gladiū appollonij abstulit iudas: ⁊ erat pugnās in eo oīb⁹ dieb⁹. Et audiuit seron p;inceps exercitus syrie q; congregauit iudas ⁊ congregationem ⁊ ecclesiā fideliū secū. Et p̄parauit se ⁊ ascenderūt cū eo castra impiorum fortes auxiliarij: vt facerent vindictā in filios israel: ⁊ appropinquauerūt vsq; ad bethoron. Et exiuit iudas obuiam illis cū paucis. Lectio.iiij.

UT aūt viderūt filij israel exercitū venientē sibi obuiā: dixerunt inde. Quō poterim⁹ pauci cōtra tantā pugnare multitudinē ⁊ tā fortē Et nos ieiunio fatigati sumus hodie. Et ait iudas. Facile est concludi multos in manu paucorū: ⁊ nō est differētia in cōspectu dei celi liberare i multis aut in paucis: quia nō in multitudine exercitus victoria belli: sed de celo fortitudo est. Ipsi veniūt ad nos in multitudine cōtumaci ⁊ superba: vt disperdant nos ⁊ vxores nostras ⁊ filios nostros ⁊ vt spolient nos. Nos vero pugnabimus p;o aiab⁹ nostris ⁊ legib⁹ nostris ⁊ ipse dñs cōteret eos ante faciem nostrā. vos aūt ne timueritis eos. Lectio.v.

UT cessauit aūt loqui: insiluit i eos subito ⁊ cōtritus est seron ⁊ exercit⁹ eius in conspectu ipsius. Et persequebat eū in descensu bethoron vsq; in campum. Et ceciderunt ex eis octingenti viri: reliqui aūt fugerunt in terrā philistiim. Et cecidit timor iude ac fratrū ei⁹ ⁊ formido sup oēs gentes in circuitu eor: ⁊ puenit ad regem antiochū nomē eius: ⁊ de p;eliis iude narrabāt oēs gentes. Vt audiuit aūt antiochus rex sermones istos: iratus est aio. Et misit ⁊ cōgregauit exercitū vniuersi regni sui / castra fortia valde Et aperuit erariū suū: ⁊ dedit stipendia exercitui in annū / ⁊ mādauit illis vt essent parati ad oia. Lectio.vj.

ET vidit q; defecit pecunia de thesauris suis ⁊ tributa regionis modica ppter dissensionē ⁊ plagā quā fecit i terra. vt tolleret legitima q̄ erāt a p;imis dieb⁹. Et timut ne nō haberet ⁊ semel ⁊ bis in sumptus ⁊ donaria q̄ dederat ante larga manu ⁊ abūdauerat super reges q̄ ante eū fuerāt / ⁊ consternat⁹ erat aio valde ⁊ cogitauit ire in persidē vt acciperet tributa regionū: ⁊ congregaret argentū multū ⁊ reliquit lysiā hoiem nobilē de genere regali sup negocia regia a flumine eufratē vsq; ad flumē egypti: ⁊ vt nutriret antiochum filium suum donec rediret. ¶ Feria. Lectio.j.

ET tradidit ei mediū exercitum ⁊ elephātos ⁊ mādauit ei de oīb⁹ q̄ volebat: ⁊ de iha bitātib⁹ iudeā ⁊ hierlm: ⁊ vt mitteret ad eos exercitū ad cōterēdā ⁊ exterpandā virtutē israel: ⁊ reliq̄as hierlm ⁊ auferendā memoriā eorū de loco: ⁊ vt cōstitueret habitatores alienigenas in oībus finib⁹ eor ⁊ sorte distribueret terram eorum. Lectio.ij. 1.mach. 3.cap.j.

ET elegit lysias ptolomeū filiū dorimini / ⁊ nichanorē ⁊ gorgyā viros potētes ex amicis regis. Et misit cum eis quadraginta milia virorū ⁊ septem milia equitum: vt venirent in terrā iuda ⁊ disperderent eam secūdum verbum regis. Et p;otestatē vt irent cum vniuersa virtute sua: ⁊ venerunt ⁊ applicuerūt ammum in terra campestri. Lectio.iij.

ET audierūt mercatores regionum nomen eor: ⁊ acceperunt argentum ⁊ aurū multū valde ⁊ pueros: ⁊ venerunt in castra vt acciperēt filios israel in seruos. Et additi sunt ad eos exercitus syrie: ⁊ terre alienige

narum. Et vidit iudas ꝙ fratres eius quia multiplicata sunt mala ꝙ exercitus applicabat ad fines eorum: ꝙ cognouerunt verba regis que mandauit populo facere in interitum ꝙ consummationē. Et dixerūt vnusquisq; ad prorimū suū. Erigam⁹ detectionē ppli nostri: ꝙ pugnemus pro pplo nostro ꝙ sctis nostris. ¶ Feria. Lectio.j

1.macha broz.j.

SIT congregatus est conuentus vt essent parati in prelium: ꝙ vt orarent ꝙ peterēt misericordiā ꝙ miserationes Et hierusalem non habitabatur: sed erat sicut desertum. Nō erat qui ingrederetur ꝙ egrederet de natis eius: ꝙ sanctū conculcabatur: ꝙ filij alienigenarum erant in arce: ꝙ ibi erat habitatio gentium. Et ablata est voluptas ab iacob: ꝙ defecit ibi tibia ꝙ cythara. Et congregati sunt ꝙ venerūt in maspha contra hierusalē: quia locus orationis erat in maspha ante in israel. Lectio.ij.

ET ieiunauerūt illa die ꝙ induerunt se cilicijs ꝙ cinerem in capite suo sparserunt/ ꝙ sciderunt vestimenta sua ꝙ expanderūt libros legis de quib⁹ scrutabant gentes similitudinem simulacrorū suorum. Et attulerunt ornamenta sacerdotalia ꝙ primitias ꝙ decimas: ꝙ suscitauerunt nazareos qui impleuerāt dies: ꝙ clamauerunt voce magna in celum dicētes. Quid faciemus viris istis: ꝙ quo eos ducemus? Et sancta tua conculcata sunt ꝙ cōtaminata sunt: ꝙ sacerdotes tui facti sunt in luctum ꝙ in humilitatem. Tu autem. Lectio.iij.

ET ecce nationes conuenerunt aduersum nos: vt nos disperdant. Tu scis q̄ cogitant in nos. Quomodo poterimus subsistere ante faciem illorum: nisi tu adiuues nos? Et tubis exclamauerūt voce magna. Et constituit iudas duces populi tribunos ꝙ centuriones: ꝙ pentacōtarchos ꝙ decuriones. Dixitq; his qui edificabant domos ꝙ sponsabant vxores et plantabāt vineas ꝙ formidolosis: vt redirent vnusquisq; in domū suam secundū legem. Et mouerunt castra: ꝙ collocauerunt ad austrum emmaū.

¶ Dominica.iiij. Lectio.j.

1.machs broz.j.

ET iudas. Accingimini: et estote filij potentes. Estote parati in mane vt pugnetis aduersus nationes has que conuenerūt disperdere nos ꝙ sancta nostra: qm̄ melius est nos mori in bello: q̄ videre mala gentis nostre et sanctorum. Sicut aūt fuerit volūtas in celo: sic fiat. Et assumpsit gorgias quinq; milia virorū ꝙ mille equites electos ꝙ moverunt castra nocte vt applicarent ad castra iudeorū ꝙ percuterent eos subito. Et filij qui erāt ex arce: erant illis duces. Et audiuit iudas ꝙ surrexit ipse ꝙ potētes percutere virtutem exercituum regis q̄ erat in amaū. Adhuc eni dispersus erat exercitus a castris. Lectio.ij.

VENit gorgias in castra iude nocte: ꝙ neminē inuenit. Et querebat eos in montibus: qm̄ dixit: fugiunt hi a nobis. Et cū dies fact⁹ esset apparuit iudas in campo cū trib⁹ milibus virorū tantū: qui tegumenta et gladios non habebant. Et viderūt castra gentiū valida: ꝙ loricatos ꝙ equitatus in circuitu eorū: ꝙ hi docti ad p̄lium. Et ait iudas viris qui secū erāt. Ne timueritis multitudinē eor: ꝙ impetum eorū ne formidetis. Memētote qualiter salui facti sunt patres nostri i mari rubro: cū sequeret eos pharao cū exercitu suo multo. Et nūc clamemus in celū ꝙ miserebit⁹ nostri dñs ꝙ memor erit testamenti patrum nostrorum: ꝙ cōteret exercitum istum ante faciem nostram hodie ꝙ scient omnes gentes quia deus est qui redimat ꝙ liberet israel. Lectio.iij.

ET leuauerunt alienigene oculos suos/ ꝙ viderunt eos venientes er aduerso. ꝙ exierunt de castris in prelium. Et tuba cecinerunt hi qui fuerant cum iuda. Et congressi sunt

ꝛ contrite sunt gentes ꝛ fugerunt in campum. Nouissimi autem ceciderunt in gladio ꝛ persecuti sunt eos vsq; gezeron ꝛ vsq; in campos ydumee ꝛ azoti ꝛ iamnie. Et ceciderunt ex illis tria milia virorum: ꝛ reuersus est iudas ꝛ exercitus eius sequens eum. Tu autem aũt. Lectio.iiij.

Et dixit iudas ad populũ. Non concupiscatis spolia. quia bellũ contra nos est: ꝛ gorgias ꝛ exercit⁹ eius in monte prope nos sed state nũc contra inimicos vestros ꝛ expugnate eos: ꝛ post hec sumetis spolia. Et adhuc loquẽte iuda. ecce apparuit pars quedã prospiciens de monte. Et vidit gorgias q̃ in fugam cõuersi sunt sui ꝛ succensa sunt castra: fumus enim qui videbatur declarabat qõ factum est. Quibus illi conspectis: timuerũt valde: aspicientes simul ꝛ iudã ꝛ exercitũ in campo paratum ad prelium. Et fugerunt omnes in campo alienigenarum: ꝛ iudas reuersus est ad spolia castrorum: ꝛ acceperunt aurum multũ ꝛ argẽtum ꝛ iacinctum ꝛ purpuram marinam ꝛ opes magnas: ꝛ conuersi hymnum canebant ꝛ benedicebant in celum deũ qm̃ bonus est: qm̃ in seculũ mia eius. Et facta est salus magna in israel in illa die. Lectio.v.

Congregauit lysias virorũ electorum septuaginta milia: ꝛ quingẽta milia equitũ: vt debellaret iudeos. Et venerunt in iudeam: ꝛ castra posuerunt in bethoron. Et occurrit illis iudas: cum decem milibus viris. Et viderunt exercitum fortem: ꝛ orauit ꝛ dixit. Benedictus es saluator israel qui contriuisti impetum potentis in manu serui tui dauid: ꝛ tradidisti castra alienigenarum in manu ionathe filij saul ꝛ armigeri eius. Conclude exercitum istum in manu populi tui israel: ꝛ confundatur in exercitu suo ꝛ equitib⁹. Da illis formidinem ꝛ tabefac audaciam virtutis eorum: ꝛ cõmoueãtur cõtritione sua. Deijce eos gladio diligentium te: ꝛ collaudẽt te omnes qui nouerunt nomen tuum in hymnis. Et commiserunt preliũ ꝛ ceciderũt de exercitu lysie quinq; milia virorum. Lectio.vj.

Videns autem lysias suorũ fugam ꝛ iudeorum audaciam: ꝛ q̃ parati sunt aut viuere aut mori fortiter: abyt antiochiam ꝛ elegit milites: vt multiplicati rursus venirẽt in iudeam. Dixit autem iudas ꝛ fratres eius. Ecce contriti sunt inimici nostri ascendamus nunc mundare sancta ꝛ renouare. Et cõgregatus est omis exercitus ꝛ ascenderunt in montem syon. Et vt viderunt sanctificationẽ desertam ꝛ altare pphanatũ ꝛ portas exustas ꝛ in atrijs virgulta nata sicut in saltu vel in montibus: ꝛ pastoforia diruta: scidерũt vestimenta sua: ꝛ plãxerunt plãctu magno: ꝛ imposuerũt cinerem super caput suum: ꝛ ceciderunt in faciem super terram: ꝛ exclamauerunt tubis signorum ꝛ clamauerunt in celum. ¶Feria.Lectio.j.

1. machab. cap. 4.

Tunc ordiauit Judas viros vt pugnarẽt aduersus eos q̃ erãt in arce: donec emũdarent sancta. Et elegit sacerdotes sine macula voluntatem habẽtes in lege dei: ꝛ mundauerũt sancta ꝛ tulerunt lapides cõtaminationis in locũ immundũ. Et cogitauit de altari holocaustorum qõ prophanatũ erat quid de eo faceret: Et incidit illi consilium bonũ vt destrueret illud ne forte esset illis in opprobrium: quia contaminauerunt illud gentes ꝛ demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto. quoadusq; veniret propheta ꝛ responderet de eis. Lectio.ij.

Et acceperunt lapides integros secundum legem et edificauerunt altare nouum secundum illud quod fuit prius. Et fecerunt dedicationẽ altaris dieb⁹ octo: ꝛ obtulerunt holocausta cũ leticia ꝛ salutaria laudis Et ornauerũt faciẽ templi coronis aureis ꝛ scutulis ꝛ dedicauerũ portas ꝛ

pastoforia: ⁊ imposuerũt eis ianuas. Et facta est leticia in populo magna valde: et auersum est opprobrium gentium. Lectio. iij.

QUT audierũt gentes in circuitu quia edificatũ est altare ⁊ sanctuariũ sicut prius irate sunt valde: ⁊ cogitabãt tollere genus iacob q̃ erãt iter eos. Et ceperũt occidere de populo ⁊ persequi. Et debellabat iudas filios esau in idumea ⁊ eos qui erant in arabatane quia circũcedebãt israelitas: ⁊ percussit eos plaga magna. Et recordat⁹ est iudas malitiã filiorũ bean: q̃ erãt populo in laqueum ⁊ in scandalum: insidiãtes ei in via. Feria. Lectio. j.

1. macha. broz. j.

ET cõclusi sunt ab eo in turrib⁹ ⁊ applicuit ad eos ⁊ anathematizauit eos: ⁊ incẽdit turres cũ igni cũ omnib⁹ q̃ in eis erãt. Et trãsiit ad filios ammõ ⁊ inuenit manũ fortẽ: ⁊ populũ copiosum ⁊ timotheũ ducẽ ipsorũ. Et cõmisit cũ eis plia multa: ⁊ contriti sunt in conspectu eorũ: ⁊ percussit eos. Et cepit gazer ciuitatẽ ⁊ filias eius: ⁊ reuersus est in iudeam. Tu aũt. Lectio. ij.

ET cõgregate sunt gẽtes q̃ sunt in galaad aduersus israelitas qui erãt in finib⁹ eor vt tollerẽt eos: ⁊ fugerũt in dathemã munitionẽ: ⁊ miserũt litteras ad iudã ⁊ fratres ei⁹ dicentes. Cõgregate sunt aduersũ nos gentes p circuitũ vt auferãt nos: ⁊ parãt venire ⁊ occupare munitionem in quã cõfugimus: ⁊ timotheus est dux exercit⁹ eor. Nũc ergo veni eripe nos de manib⁹ eor: quia cecidit multitudo de nobis: ⁊ oẽs fratres nri q̃ erant in locis tubin interfecti sunt. Lec. iij.

ET captiuas adduxerũt vxores eorũ ⁊ natos ⁊ spolia: ⁊ peremerunt illic fere mille viros. Adhuc epystole legebant: ⁊ ecce alij nuncij venerunt de galilea cõscissis tunicis nũciãtes secũm verba: hec: dicẽtes cõuenisse aduersum se a ptolomaida ⁊ tyro ⁊ sydone: ⁊ repleta est ois galilea alienigenis vt nos cõsumãt. Ut audiuit autẽ iudas ⁊ pplus sermones istos: cõuenit ecclesia magna cogitare quid facerẽt fratrib⁹ suis q̃ in tribulatione erãt et expugnabantur ab eis. Do. v. l. j.

OJrit⁹ iudas symoni fratri suo. Elige tibi viros ⁊ vade ⁊ libera fratres tuos in galilea. Ego enim ⁊ ionathas frater me⁹ ibim⁹ in galaadithim. Et reliqt iosephũ filiũ zacharie ⁊ azariãm duces pplo cũ reliquo exercitu in iudea ad custodiã: ⁊ precepit illis dicẽs. Prestote pplo huic: ⁊ nolite bellũ cõmittere aduersus gentes: donec reuertamur. Tu autem. Lectio. v.

1. macha. broz. j.

ET dati sunt symõi viri tria milia vt iret in galileã: inde autẽ octo milia in galaadithim. Et abiit symon in galileã ⁊ cõmisit prelia multa cũ gentibus ⁊ cõtrite sunt gentes a facie ei⁹. Et persecut⁹ est eos vsq̃ ad portam ptolomaidis. Et ceciderũt de gẽtibus fere tria milia vir: ⁊ accepit spolia eor. Et assumpsit eos q̃ erãt in galilea ⁊ in arbatis cũ vxorib⁹ ⁊ natis ⁊ oibus q̃ erant illis: ⁊ adduxit in iudeam: cũ leticia magna. Lectio. iij.

IUdas machabeus ⁊ ionathas frater eius transierũt iordanẽ: ⁊ abierunt viã trium dierũ in deserto Et occurrerunt eis nabuthei: ⁊ susceperunt eos pacifice. Et narrauerunt eis oia que acciderant fratribus eorũ in galaadithide: ⁊ quia multi ex eis cõprehẽsi sunt in barasa ⁊ bosor ⁊ in alimis ⁊ in casphor ⁊ mageth ⁊ carnaim Hec omnes ciuitates munite ⁊ magne Sed ⁊ in ceteris ciuitatibus galaadithidis tenẽtur cõprehensi. Et in crastinum constituerunt admonere exercitum ciuitatibus his: ⁊ comprehendere ⁊ tollere eos in vna die. Et cõuertit iudas ⁊ exercitus eius viam in deserto bosor repente: ⁊ occupauit ciuitatem ⁊ occidit omnem masculum in ore gladij. Et accepit omnia spolia eorum ⁊ succẽdit eam igni ⁊ surrexerũt inde nocte ⁊ ibant vsq̃ ad munitionẽ. Tu autem. Lectio. iij.

ET factum est diluculo. Cumq; elevassent oculos suos: & ecce populus multus cui⁹ non erat numer⁹: portantes scalas & machinas vt comprehenderẽt munitionem: & expugnarent eos. Et vidit iudas quia cepit bellum & clamor belli ascendit ad celũ sicut tuba: & clamor magn⁹ de ciuitate & dixit exercitui suo. Pugnate hodie p fratribus vestris. Et venit trib⁹ ordinibus post eos. Lectio. v.

ET exclamauerunt tubis: & clamauerũt in oratiõe. Et cognouerunt castra timothei quia machabeus est: & fugerunt a facie eius. Et percusserunt eos plaga magna: & ceciderũt ex eis in illa die fere octo milia virorum. Et diuertit iudas in masphat & expugnauit & cepit eã. Et occidit omnem masculum eius & sumpsit spolia eius: & succendit eã igni. Inde perrexit & cepit casbon & mageth & bosor: & reliquas ciuitates galaaditharidis. [.] Post hec aũt verba cõgregauit timotheus exercitum alium: & castra posuit contra raphon trans torrentem. Et misit iudas speculari exercitũ & renunciauerunt ei dicentes quia cõuenerunt oẽs gentes que in circuitu nostro sunt: exercitus mult⁹ nimis. Et arabes conduxit in auxilium sibi & castra posuerunt trans torrentem: parati ad te venire in prelium. Et abyit iudas obuiã illis. ℭ Fer. [.]

1. machabeo. [.]

ET ait timotheus principibus exercitus sui. Cum appropiquauerit iudas & exercitus eius ad torrentẽ aque si transierit ad nos prior: non poterimus sustinere eum: quia potẽs poterit aduersum nos. Si vero timuerit transire & posuerit castra circa flumẽ transfretemus ad eos & poterim⁹ aduersus illum. Lectio. ij.

UT aũt appropinquauit iudas ad torrentẽ aque: statuit scribas populi secus torrentẽ: & mãdauit eis dicens. Neminẽ horũ reliqueritis sed veniant oẽs in prelũ. Et transfretauit ad illos prior: & oẽs populus post eum. Et contrite sunt ante faciẽ eorũ oẽs gentes & proiecerunt arma sua et fugerũt ad phanũ qđ est in carnaim. Et occupauit ipsam ciuitatem: & phanum succendit igni cũ oibus qui erãt in ipso. Et oppressa est carnaim / & nõ potuit sustinere cõtra faciẽ iude. [.] [.]

CONgregauit iudas vniuersos israelitas qui erant in galaadithide a minimo vsq; ad maximum et vxores eorũ & natos & exercitum magnum valde vt veniret in terrã iude: & venerũt vsq; ephron. Et hec ciuitas magna i ingressu posita munita valde. & non erat declinare ab ea dextera vel sinistra: sed per mediam iter erat. Et incluserunt se qui erant in ciuitate: & obstruxerunt portas lapidibus. Et misit ad eos iudas verbis pacificis dicens. Transeamus per terram vestram: vt eamus in terram nostrã: & nemo vobis nocebit: tantum pedibus transibim⁹. Et nolebãt eis aperire. ℭ Feria. Lectio. [.]

1. machabeo. [.]

ET precepit iudas predicare in castris: vt applicarent vnusquisq; in quo erant loco. Et applicuerũt viri virtutis / & oppugnauit ciuitatem illã tota die & tota nocte. Et tradita est ciuitas in manu eius: & peremerunt oẽm masculum in ore gladij: & eradicauit eam & accepit spolia eius / & transijt p totam ciuitatem super interfectos. Et transgressi sunt iordanem in campo magno contra faciem bethsan: et erat iudas congregans extremos: et exhortabatur pplm̃ p totã viã donec venirent in terrã iuda. Lectio. ij.

ET ascenderunt in montẽ syon cum letitia & gaudio & obtulerunt holocausta: q; nemo ex eis ceciderit donec reuerterentẽ in pace. Et i diebus quibus erat iudas & ionathas in terra galaad: & symon frater eius in galilea contra faciem ptolomaidis: audiuit ioseph⁹ zacharie filius & azarias princeps virtutis res bene gestas

ꝫ prelia que facta sunt/ꝫ dixit. Faciamus ꝫ ipsi nobis nomen:ꝫ eamus pugnare aduersus gentes q̄ in circuitu nostro sunt. Tu aũt. Lectio.iij.

ET precepit his q̄ erant in exercitu suo:ꝫ abierũt iamniam. Et eriuit gorgias de ciuitate:ꝫ viri eius obuiam illis in pugnã:et fugati sunt iosephus ꝫ azarias vsq; in fines iudee. Et ceciderũt illa die de pplo israel:ad duo milia viri. Et facta est plaga magna in populo:quia non audierũt iudam ꝫ fratres eius:existimãtes se fortiter facturos. Ipsi aũt non erãt de semine virorũ illorum per quos sal⁹ facta ē in israel. Et viri iuda magnificati sunt valde in cõspectu oĩs israel ꝫ gẽtium omnium vbi audiebatur nomẽ eorum. Tu autẽ dñe miserere nostri.

REgula de hysto. Vidi dñm. vbi agitur de festo loci vl de sancta maria. ¶ Lra dñicalis. A. quarto kl. nouembris tota cãtetur hystoria. ꝫ feria.ij. dr vnũ ℟ feriale:ꝫ vj.fe.ꝫ sab. fiat cõme. scdm dñum. Say. scdm ℟. feriale dr in crastino sancti lini pape. In scda ebd̄. feria.iij.ꝫ.vj. fiant commemo. In.iij.ebd̄.fe.iij.ꝫ sabbd̄. fiãt commemo. et memo. tñ de oc. sancti martini:cum mis. in capko. In quarta ebd̄.fer.iij.ꝫ.vj.fiant cõme. In.v. ebdo.fe.iij.ꝫ sabbato fiant cõme. scdm dum Say. In alijs vj.fer.ꝫ sabbato fiãt cõme. ¶ Lra dñicalis B. iij. kal. nouembris tota cantet hyst.ꝫ fe.vj.ꝫ sabba. fiant cõme. scdm Say. ℟ia feria. dicunt. primũ ℟. dr in.vj.fer. sequenti eiusdem ebd̄.ꝫ scdm ℟. in crastino sancti leonardi. scdm Say. In ij.ebdo.fe.v.ꝫ sabbato fiant comme. In.iij.ebdo.fer.ij.ꝫ sabbato fiant cõme. In quarta ebdo.fer.ij.ꝫ sabbato fiant cõme. ¶ Lra dñicalis. C. pridie kalen. nouembris inchoet hyst.ꝫ medie lect. de sancto quintino.ꝫ mẽo. de eo ad vñ.ꝫ ad mat.ꝫ ad missam de dñica:ꝫ missa de vigi. in capko dr sine aliqua memo. cum hoc Alla.ỽ. Mirabilis. Fe.v.ꝫ.vj.fient cõme. ℟. feria. nõ dicitur in isto anno. In.ij.ebdo.fe.iij ꝫ.vj.fiant comme. In.iij.ebdo.fe.v. ꝫ.vj.fiant cõme.ꝫ memo. tñ de octa. sancti martini. In quarta ebdo.feria quarta ꝫ sabbato fiant cõme. ¶ Lra dñicalis. D. kalẽ. nouembris inchoet hysto. cum mẽo tantũ: priuatim etiã de trinitate. Processio nulla fiat ad crucem. Fer.v.ꝫ sabbato fiant cõme. ℟ia. feria. non dicantur. In.ij.ebd̄. fe.iij.ꝫ sabbato fiant cõme. In tertia ebdo.fer.v.ꝫ sabbato fiant cõme. In iij.ebdo.feria.vj.ꝫ sabbato fiant cõme. ¶ Lra dñicalis. E. quarto Nonas nouembris tota cantet hyst.ꝫ memo. tñ de martyribus eustachio socijsq; eius. In sabbato tñ memo. fiet de dñica ꝫ de trinitate priuatim: processio nulla fiet ad crucem Cõme. anima rũ differat in crastinum: vbi fient vespere de sancta wenefreda virgine ꝫ martyre:ꝫ fe.iij.seruitium cũ.ix.le. totum de cõi:ꝫ fer.vj.ꝫ sabbato fiant cõme.ꝫ ℟ia. feria. non dicant:ꝫ in prima dñica dr de hyst. cũ memo.ꝫ me die lect. de sancto theodoro martyre. In ij.ebdo.fe.ij.ꝫ.vj.fiant cõme. In iij.ebdo fe.iiij.ꝫ.vj.fient comme. In quarta ebdo.fe.v.ꝫ.vj.fiant comme. ¶ Lra dñicalis. F. tertio Nonas nouembris tota cantet hyst.ꝫ festum differatur in crastinũ: fer.iij.ꝫ sabbato fiant cõme.ꝫ ℟. feria. dicant in crastino sancti leonardi. In.ij.ebdo.fer. iij.ꝫ.v.fiant comme. In.iij.ebdo.fe. iij.ꝫ.v.fiant cõme. In.iij.vero ebd̄. feria quarta ꝫ quinta fiant comme. ¶ Lra dñicalis. G. pridie Nonas nouembris tota cantet hysto.ꝫ feria secunda ꝫ sabbato fiant cõme. ℟ia. feria. dicãtur: videlicet primum in crastino sancti edmundi regis ꝫ martyris secundum ℟. dicitur feria quarta post festum sancti lini pape. In secunda ebdomada feria secũda ꝫ quarta fiant commemora. In tertia ebdomata feria secunda ꝫ sabbato fiãt cõmemo. In quarta ebdo. feria tertia ꝫ sabbato fiant commemo.

Dñica.j.post.v.kalē.nouembris.

℣ Vidi dñm Vta do ℟ 4.kl.nouēb.to.cā.by.Ad.1.vš. ℣ erūt de aplis fiat mko.dr w.de tri.sub ūlīc.ꝫ nulla ꝓcef. In l.oks āe.dūr.Fc.2.ꝫ sab.de ꝫm.Fc.6.de.l.wenefreda ir.l.de cōi vni° bg.ꝫ mar.Ad mat.de.l.maria fiat mko.ō mar i dr aiaz.℣ Do.2.de do.Fc.2.5.ꝫ.6.de ꝫm.℣ Do.3. de scr.do mēō l.de.l.martino.cū ℣ de.1.noc.l.marti.Fc. 2.ꝫ sab.de ꝫm.ꝫ nihil de.2.ꝫm.ꝫ ℣.℣ dñs dirū hoc anno ptermittūt.Fc.5.de.l.edmūdo ad mat.ꝫ ad mis.vt ꝓ post ea intrā.℣ Do.4 de do.ad.2.vš.ℏ erūt de.l.edmūdo.ā. sup ꝑs Vētus dux ch.Ide scribs ℣.℣ereptus° mko.dr w. Fc.2.ꝫ.6.de ꝫm.ꝫ nihil de.2.ꝫm.Sab.de.l.kathe.ch.Cō fitebor.℣ Do.5.de scr.do.Ad.1.vš sup ꝑs.Magñ.Quitrior, oko.Erunt hs dūr.ꝫ mko.de.l.kathe.de mar.dr tri. ꝫ ꝓcef.Ad mat.mēō l.de.l.timo mar.ꝫ legat erpō cuā.Cū subdiacnalter.℣.Sūme tri Jn l.oks āe.dūr.Sup ꝑm.Vīdit° l.Cū subdiacnalter.Ad missam offīt.Dicit dñs.oz.Erunt hs dūr Epla.Ecce dies.Cuā.Cū subdiacnalter.Fc.2.ꝫ ꝫ sab.de ꝫm.cū ℣.Spūs ꝫ alme Fcr.6.de oc.Mīſ.erit de d.ꝫ fuerint aliqua cātāda finsutem missa erit.Vad°ppli ꝫ mko.de oc.℣ Vta do ℟ 3.kl.nouēb.to.cānek by.9.℣. Sūme tri. Jn l.oks āe.Fc.2.de.l.ēntino:cū noc.Mīſ.de dīg nulla mko.Fc.4.ꝫm.aiaz.Ad mat.dīc marie mko. de mar.Fc.5.de.l.wenef.ir.l.de cōi vni° bg.ꝫ mar.Fc.6 ꝫ sab.de ꝫm.ꝫ nihil de.3.ꝫmt.℣ Do.2.dr.l.leonar.mko.ō w.de tri.ꝫ ꝓcef.Mīſ.w.b;i ch.cū mko.ō tri.Fc.2.5.ꝫ sab. de ꝫmt.ꝫ ℣.℣.ptermittunt.℣ Do.2.de.l.b;cio.ir.l.Ad.1 vš.mko.dr oc.de w.de tri.ꝫ ꝓcef.Ad mat.mēō l.ō oc.mīſ. w.b;i ch.cū mko.de tri.tīm ad altā mīſ.mko.dr oc.ꝫ ō old° scīs.Fc.2.6.ꝫ sab.de ꝫmt.Fc.4.dr.l.edmūd.l.7.cū pro nbrīatūr cuiz sed absq omēt scīm Dez.Ad mīſ.b;ſic. Sub donazo edmūdi ꝑ.ꝫ ꝑſal. ꝑs.Exaudi dē°.s.m cum dcīs.℣ Do.4.dr.l.edmū.Ad.1.vš.ā.sup ꝑs Vīkūs dux ch̄m Ide scribs ℣.℣ereptus° mko.dr w.dr tri.ꝫ ꝓcef.oz.Erunt hs dūr.Ad matu.mko.dr w.ā.Cū subdiac. mīſ.w.b;i ch ℣.Fc.2.5.ꝫ sab.de ꝫmt.cū ℣.Spūs ꝫ alme.℣ No.ꝫ in die oim scīz oks hodie dr.l.maria dūr extra choz more solito ℣ Vta w.℣ vidit bī nouēb.ichock by.mēō l.de scō.Jn l. oks āe.Mīſ.dr dupl.b;i ch.ſmt mko.ad altā mīſ.mko.dr scīs.ꝫ de tri.Fc.2.fr.oim scīz.Ad.1.vš.mko.dr w.ꝫ dr tri. sub ūlīc.Fc.3.de cōmt.aiaz.ad mat.dr.l.ma.mko.dr mar. Fc.4.dr.l.wenefer.ir.l.dr cōi vni° bg.ꝫ mar.Fc.5.9.6.dr cōmt.ꝫ nihil dr.3.cō.℣ Do.2.to.cānek by.ad.1.vš.mko.dr l.tri.ꝫ ꝓcef.Fcr.2.4.ꝫ.6.de cō.℣ Do.1.dr w.ꝫ mēō l.dr.l. martio.Fc.2.dr.l.edmūd:ad mat.ꝫ ad mīſ.vš.i ℟.Fc.5 ꝫ.6.dr cōmt.ꝫ nihil dr.3.cō.℣ Do.4.dr w.ad.1.vš.in.sup ꝑm Magñ.Sustinuim° oz.Erunt hs mko.dr tri.ꝫ ꝓcef. Ad mat.legat erpō cuā.Cū subdc.℣.℣.Sūme tri.Jn l. oks āe.dūr.ad missam offīt.Dicit dñs oz.Erunt hs epla Ecce dies.Cuāz.Cū subdc Fc.4.6.ꝫ sab.de cōmt.cū ℣. Spūs ꝫ alme.Si fuerīt ples misse do.cānāt:ptermittunt hoc anno.℣ Vta w.℣ bī nouēb.de fe oim scīz:ꝫ by.in choꝛ cū mko.sub ūlīc.ꝫ mko.dr tri.scām ozdiale.Fc.2.cō. niaz.mko.dr mar.ad mat.de.l.maria.Fc.3.de.l.wenef. ir.l.de cōi vni° bg.ꝫ mar.Fc.4.5.ꝫ sab.dr cō.ꝫ mīſ.w.b; in ch.i.4.fr.℣ Do.2.to.cānek by.ꝫ mko.tīm dr mar.ꝫ ō tri. ℣.℣.Sūme tri.Jn l.oks āe.Fc.2.5.ꝫ sab.de cō.℣ Do.3.dr l.machuto.Ad.1.vš.mko.de oc.dr do.de tri.ꝫ ꝓcef.ad ma tu.mēō l.dr oc.cū ℣.de.1.noc.Mīſ.w.b; in ch.cū mko.dr tri.Fc.4.5.ꝫ sab.dr cō.Fc.2.de.l.edmū.ad mat.ꝫ ad mīſ. vš.in ℟.℣ Do.4.de.l.cecilia.mko.de w.cū ā.Sustinui mus oz.Erunt hs Fc.5.6.ꝫ sab.de cō.cū ℣.Spūs alme Fc.2.ō scīs:cū ℣.de.3.noc.ꝫ mīſ.w.b; ꝑ alta mīſ.ymko ō scīs:ō alīs mko cōfuerīs.Et ſi fuerint ples misse w.cānā dr hoc anno ptermittunt.℣ Vta w.℣ 4.no nouēb.tota cānek by.Ad.1.vš.mko.de w.ꝫ de tri sub ūlīc.sed nulla ꝓ: ceſ.ad mat.mko.cū dr mar.ꝫ de trin.Jn l.oks āe.cō.aiaz dcīt i ecc.Fc.3.dr.l.wenef.ir.l.oia de cōi vni° bg.ꝫ mar. Fc.4.6.ꝫ sab.de cō.ꝫ ℣.ſt ptermit.℣ Do.2.de w.ꝫ hāt mēō l.de scīs.Jn l.oks āe.ꝫ.℣.Sūme tri Fc.2.4.cr.6.dr ꝫmt.ad mko.de.l.marti.b;ā.Sacerdos ā sequentibus. ℣ Do.3.de.l.edmūdo.ad.1.vš.mko.de.l.machuto:dr oc. de do.dr tri.ꝫ ꝓcef.ad mat.ꝫ ad mīſ.de.l.edmū.vš.i ℟. mīſ.w.bi ch.cū mko.de tri.tīm.Ad altā mīſ.mko.de oc.ꝫ de oīb° scīs.Fc.3.4.cr.6.de ch.Fc.5.de.l.edmū.Ad vš ā. sup ꝑs. Jde scīs Ch.Vīkūs quē ſuſcepit.℣ Do.4.b.l.cis mkte.Ad.1.vš.mko.de.l.cecilia.de.l.felicitate.deīn de de do.cū ā.Sustī oz.Erunt hō.ꝫ de tri.ꝫ ꝓcef.Fc.2.de scīs cū ℣.de.3.noc.vni° mar.3.℣.ꝫ cecep.ꝫ mīſ.w.b; ꝑ alta mīſ.Dicit dñs oz.Erunt hs epla.Ecce dies.Cuā.Cum iudic.ꝫ alie misse w.ℏ fuerint cātāde.hoc anno ptermittunt.Fc.4.5.ꝫ.6.de ꝫm.cum ℣.Spūs et alme.℣ Vta w. ℟ 3.die nouēb.to.cānek hyl.Jn l.oks āe.et fest.l.vdenek. diffe.i crastī.et ibi fiat ir.l.de cōi vni° bg.et mar.Fc.3.5. ꝫ sab.de ꝫmt.℣ Do.2.dr w.Fc.3.cr.5.de cō.Sab.de.l.ed mundo.ad mat.et ad missam.vš.i ℟.℣ Do.3.dr.l.hugo. et mēō l.de.l.amiano.ad.1.vš.mko.de.l.edmū.de.l.ama no.de oc.de w.ꝫ de tri.et ꝓcef.Mīſ.w.b; i cp.cum mko.ō tri.tīm.ad altā mīſ.mko.de scō.ꝫ de oc.Fc.2.3.ꝫ.5.de ꝫm. ℣.℣ dñs dirū ptermittūt.Fc.4.de.l.edmundo.ad vš.ā. sup psal.Vīkūs dux cp.Vīkūs dux q̄ capīcia.℣ Do.4.de w.Ad vš.sup ꝑm.Mag.ā Sustinuim° oz.Erunt hs me mo.de scō.ꝫ de tri.ꝫ ꝓcef.ad mat.mēō l.de sancto.ꝫ legat erpō cuā.Cū subdc.℣.℣.Sūme tri.Jn l.oks āe.ad mīſ. offīm.Dicit dñs oz.Erunt hs epla Ecce dies cuā.Cum iudic.Fc.3.4.ꝫ.5.de ꝫm.cū ℣.Spūs ꝫ alme.Et ſi plures mīſ.w fuerint cantande i hoc anno ptermit.℣ Vta do ℟ 4.die nouēb.to.cantek by.Jn l.okc āe.Fc.2.4.ꝫ.sab.dr ꝫm.ꝫ ℣.fer.ptermit.℣ Do.2.de.l.marti.ꝫ mko.de.l.dr do.ō tri.ꝫ ꝓcef.Mīſ.do.b; i cp.cum mko.dr tri.tīm.ad altā mīſ. mko.de.l.ꝫ de oībus scīs.Fc.2.cr.4.de ꝫm.Fc.6.de.l.ed mundo.ad matu.ꝫ ad mīſ.vš.m ℟.i sab.ad vš.ℏ erūt de do.mko.de.l.hugo.dr oc.de tri.ꝫ ꝓcef.cū i dyocc.Nineof. vš.erūt de.l.hugo.q; dup.fest.cū ꝫ mko.de oc.de do.ꝫ de tri.sub ūlīc.ꝫ nulla.ꝓcef.℣ Do.2.de.do.mēō l.de oc.cū.2 ℣.dr.1.noc.6.℣.℣ dñs dirū.9.℣.Sūme tri.Jn l.oks āe Fc.2.4.ꝫ sab.de ꝫm.ꝫ ℣.fe.ptermit.Fc.3.de.l.edmun. ad.2.vš.ā.sup psal.Vīkūs dux cp.Jde scīs.℣ Do.viri ma ante adnt.de.l.kathe.ad.1.vš.fiat mko.de do.cum ā. Sustinui.oz.Erunt hs et erpō.cuā.i hoc anno ptermit. ad mat.mko.de do.cum ā.Cum subdc.Fc.1.4.ꝫ sab.ō cō. cum ℣.Spūs° ꝫ alme.et mīſ.do.b; in cp.in do.cum mko de tri.tīm.Si fuerint plures mīſ.do.cantande i hoc anno ptermit.Et ſi acci.q; duc mīſ.do.ℏ ꝓpius offī.cānek ꝑ die uita.tps nequeant i fc.cantari.nō cū inconuenīs ſi ꝓmo omittāt.Fc.6.de apo.ad.2.vš.mko.dr.l.ma.ā.℣ Sab tnt.

℣ Dominica prima post quinto kal. nouembris ad primas vš. Benedictus hs. Jp̄m. Cp̄m. Benedictus deus. ℟. Aspice domine de sede. Hym. O lux beata trinitas. ℣. Uespertina oratio. ā. Uidi dñm sedentē super solīū excelsum: ꝫ plena erat omnis terra maiestate ei°/ꝫ ea que sub ipso erant replebant templū. hs. Magñ. Che sequentes āe. seruiunt hystor. Uidi dñm. Quiu cantabitur in sab. sup psal. Magñ Uel ad memo. de dominica: cum de aliquo festo. ir. lec. fit seruitium ān. Muro tuo inexpugnabili circunceinge nos dñe: et armistue potētie pro tege nos semper deus noster. ān. Qui celorum cōtines thronos et abyssos intueris dñe rex regū mōtes pōderas terrā palmo cōcludis/exaudi nos dñe in gemitibus nostris. ān. Sustinuim° pacem ꝫ nō venit dñe: quesiuimus bona et ecce turbatio. cognouimus dñe petā nostra: ne in eternum irascaris nobis deus israel. Si vero quiēta dñica in mense nouembris forte cō

tigerit/tunt repetatur an. Qui celoꝝ. in sabbato ad vs. ipsi⁹ dñice. Ad matu. Inuita. Deus rex celestis qui sedes in throno Miserere nobis. ps. Venite. In primo noctur. ā. Pro fidei meritis. ps. Beat⁹ vir fo. ij. v. Memor fui noc. Hac die incipiatur hysto. Ezechielis/ꝛ legatur vsq; aduentum dñi quando de temporali agitur. Lectio. j.

Ezec. i. Et factū est in tricesimo anno in quarto mense in qnta mensis/cū essem in medio captiuorū iuxta fluuiū chobar: aperti sunt celi ꝛ vidi visiões dei In quinta mēsis ipse est ānus quintus transmigrationis regis ioachim factū est verbū dñi ad ezechielē filium buzi sacerdotē in terra chaldeoꝝ sec⁹ flumen chobar. Et facta est super eū ibi manus domini. Et vidi/ꝛ ecce vētus turbinis veniebat ab aquilone/et nubes magna ꝛ ignis involuēs ꝛ splē dor i circuitu eius. ¶ Et tūc dicis lectio de prophetia finiat cum hac clausula. Hec dicit dñs deus cōuertimini ad me ꝛ salui eritis. ℟.

Vidi dñm sedentē super solium excelsum et elevatum: ꝛ plena erat omnis terra ma iestate ei⁹. Et ea que sub ipso erant replebant templum. ℣. Seraphim stabant super illud/sex ale vni et sex ale alteri. Et ea que sub. Lectio. ij.

Et de medio eius quasi species electri: id est de medio ignis. Et in medio ei⁹ similitudo quattuor aialium: ꝛ hic aspectus eorū similitudo hominis i eis. Et quattuor facies vni ꝛ quattuor penne vni. Et pedes eorū pedes recti: ꝛ planta pedis eorū quasi planta pedis vituli: ꝛ scintille quasi aspectus eris candētis. Et manus hominis sub pennis eorū in quattuor plagis. Et facies ꝛ pennas per quattuor partes habebant: iunctēq; erant pēne eorum alterius ad alterum. Nō reuertebantur cum incederēt: sed vnūquodq; ante faciem suā gradiebatur. Hec dicit. ℟.

Aspice dñe de sede sancta tua ꝛ cogita de nobis inclina deus meus aurē tuā ꝛ audi. Aperi oculos tuos ꝛ vide tribulationē nostrā. ℣. Respice dñe de sanctuario tuo ꝛ/de excelso celoꝝ habitaculo. Aperi. Lec. iij

Similitudo autē vultus eorum facies hominis: ꝛ facies leonis a dextris ipsoꝝ quattuor. Facies autem bouis a sinistris ipsoꝝ quattuor ꝛ facie aquile desuper ipsoꝝ quattuor: ꝛ facies eorū ꝛ penne eorū extente desuper. Due penne singulorū iungebantur ꝛ due tegebant corpora eorū: ꝛ vnūquodq; eorū coram facie sua ambulabat. Ubi erat impetus spūs illuc gradiebant: nec reuertebant cū ambularent. Et similitudo animalium ꝛ aspectus eor: quasi carbonū ignis ardentiū: ꝛ quasi aspectus lampadarum. Hec erat visio discurrens: in medio aialiū. Splendor ignis: ꝛ de igne fulgur egrediens. Et aialia ibāt ꝛ reuertebant: in similitudinē fulguris coruscantis. Hec dicit. ℟.

Aspice dñe quia facta est desolata ciuitas plena diuitis: sedet in tristicia dña gētium. Nō est qui cōsoletur eā nisi tu deus. ℣. Plorans plorauit in nocte: et lachrỹme eius in maxillis eius. Nō est. Gloria. Nō ¶ In. ij. noc. ā. Nature ge. ps. Cōfitemini. fo. iiij. v. Media noc. Lectio. iiij.

Cumq; aspicerem animalia/apparuit rota vna super terram iuxta animalia: habens quattuor facies. Et aspectus rotarū ꝛ opus earū quasi visio maris. Et vna similitudo ipsaꝝ quattuor. Et aspect⁹ eaꝝ ꝛ opera/quasi si sit rota in medio rote. Per quattuor partes earū cūtes ibant/ꝛ non reuertebant cū ābularēt. Statura quoq; erat rotis ꝛ altitudo/ꝛ horribilis aspectus/ꝛ totū corpus plenum oculis in circuitu ipsorum quattuor. Cumq; ambularent animalia ambulabant pariter et rote iuxta ea. Et cū eleuarent aialia de terra/eleuabātur simul ꝛ rote. Hec dicit. ℟.

Super muros tuos hierl'm ꝓstitui custodes. Tota die et nocte nō tacebūt laudare nomē dñi ℣. Qui reminiscimini dñi ne ta-

cratis:et ne detis silentiũ ei. Tota. f.d.

QUocunq; ibat spũs illuc eunte spiritu ꝫ rote pariter eleuabãtur:sequentes eũ. Spũs eni vite erat in rotis. Cum euntib⁹ ibant/ꝫ cũ stantibus stabant/ꝫ cũ eleuatis a terra pariter eleuábank ꝫ rote sequẽtes ea/ qz spũs vite erat in rotis. Et similitudo sup capita aialium firmamẽti/ quasi aspectus cristalli horribilis ꝫ extenti super capita eoz desuper. Sub firmamento aũt penne eozum recte alteri⁹ ad alterum. Unũquodq; duabus alis velabat corpus suũ/ꝫ alterũ similiter velabak. Et audiebã sonum alarum quasi sonum aquarũ multarũ:quasi sonum sublimis dei. Het dicit. ℟.

Muro tuo inexpugnabili circũcinge nos dñe et armis tue potẽtie protege nos semper. Libera dñe deus israel clamantes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis:et da gloriã nomini tuo. Libe. Lectio.vj.

CUm ambularẽt quasi son⁹ erat multitudinis vt sonus castroz Cumq; starent demittebank pẽne eorum. Nam cum fieret vor sup firmamentum qđ erat super caput eoz:stabant ꝫ submittebãt alas suas. Super firmamentũ qđ erat imminens capiti eoz quasi aspectus lapidis saphyri similitudo throni:ꝫ super similitudinem throni:similitudo quasi aspect⁹ hominis desuper. Et vidi quasi speciem electri velut aspectum ignis intrinsecus p circuitum eius:a lumbis eius ꝫ desuper. Et a lumbis eius vsq; deorsum vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu/velut aspectũ arcus cum fuerit in nube i die pluuie. Hic erat aspectus splẽdoris per gyrũ. ꝫ het visio similitudinis glorie domini. Het dicit. ℟.

Sustinuimus pacẽ et nõ venit: que siuimus bona et ecce turbatio.cognouim⁹ dñe peccata nostra. Nõ in perpetuũ obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cũ patrib⁹ nostris iniuste egimus iniquitatẽ fecimus. Non. Gla. Nõ. CIn.iij.nocte ãn. Sponsus ps. Celi enarrant.lo.v.℣. Exaltare domine. ℟. Angustie michi sunt vndiq; et quid eligam ignoro. Melius est mihi incidere in manus hoim q̃ derelinquere legẽ dei mei. ℣. Si enim hoc egero moꝛs mihi est: si aũt nõ egero nõ effugiam manus vestras. Melius. ℟. Laudabilis pplus quẽ dñs exercituũ benedixit dicẽs. Opus manuum mearum tu es:hereditas mea israel ℣. Beata gens cuius est dñs de⁹ ei⁹: pplus quem elegit in hereditatem sibi. Opus. Quando vltimo fit seruitiũ de ista p pria hyst. dz ℟. Summe trinitati. ꝫ oẽs ãe. ad lau. dicank. Feria. ℟. Misit dominus angelũ suũ ꝫ cõclusit oza leonũ. Et nõ me cõtaminauerũt. Quia coza eo iusticia inuẽta est in me. ℣. Misit deus miam suam ꝫ veritatem suã: aiam meã eripuit de medio catulozum leonum. Et. Gloria. Quia. Aliud ℟. feriale. Qui celozum cõtines thzonũ et abyssos intueris dñe rex regum mõtes põderas terram palmo cõcludis. Exaudi nos deus in gemitibus nostris. ℣. Nõ enim in iustificatiõib⁹ nostris prosternim⁹ preces ante faciẽ tuã. sed i miserationibus tuis multis. Exau. Gloria. Exaudi. C Feria. Lectio.j.

Ezk.2.

DIxit dñs ad me. Fili homis sta sup pedes tuos.ꝫ loquar tecũ. Et ingressus est in me spũs postq̃ locut⁹ est michi: ꝫ statuit me supra pedes meos. Et audiui loquentẽ ad me ꝫ dicentẽ. Fili hominis mitto ego te ad filios israel:et ad gentes apostatrices q̃ recesserũt a me. Het dicit dñs. Lectio.ij.

PAtres eozum preuaricati sunt pactũ meum vsq; ad diem hũc/ ꝫ filij dura facie et indomabili corde sunt ad quos ego mitto te:ꝫ dices ad eos. Het dicit dñs deus si forte vel ipsi audiant ꝫ si forte acquiescant:qm̃ domus exasperans est. Et scient quia ppheta fuerit in medio eoz. Tu ergo fili hois ne timeas eos neq; sermones eoz metuas:qm̃ increduli ꝫ subuersores sunt tecum:ꝫ cum scorpionib⁹ habitas. Lectio.iij

UErba eozum ne timeas ꝫ vult⁹ eozum ne formides:qz domus

eraſperans eſt. Loqueris ergo verba mea ad eos ſi forte audiant ⁊ quieſcāt qñ irritatores ſunt. Tu aūt fili hois audi q̄cunq; loquar ad te: ⁊ noli eſſe eraſperās ſicut domus eraſperatrix eſt. Aperi os tuum: ⁊ comede quecūq; ego do tibi. ¶ Feria. Lectio. j.

Ezech. 1. VIdi/ ⁊ ecce manus miſſa ad me in qua erat inuolut⁹ liber: ⁊ expandit illum coꝝ me. qui erat ſcriptus intus ⁊ foris: ⁊ ſcripte erant in eo lamētatio nes ⁊ carmen ⁊ ve. Et dixit ad me. Fili hois quodcūq; inueneris comede. Comede volumē iſtud: ⁊ vadens loquere ad filios iſrael. Et aperui os meū: ⁊ ci bauit me volumine illo. Hec dicit. l. ij

DIxit dñs ad me. Fili hois venter tuus comedet: ⁊ viſcera tua cōplebunt volumine iſto qđ ego do ti bi. Et comedi illud ⁊ factum eſt in ore meo ſicut mel dulce. Et dixit dñs ad me. Fili hois vade ad domū iſrael: et loqueris verba mea ad eos. Nō enim ad ppl̄m p̄profundi ſermonis ⁊ ignote lingue tu mitteris ad domū iſrael: ne q; ad pp̄los multos p̄fundi ſermonis ⁊ ignote lingue: quoꝝ nō poſſis audi re ſermones: ⁊ ſi ad illos mittereris: ipſi audirēt te. Hec dicit. Lectio. iij.

DOmus iſrael noluit audire te quia nolūt audire me. Dis q̄p pe domus iſrael attrita fronte eſt: ⁊ duro coꝝde. Ecce dedi faciē tuā valen tiorē facieb⁹ eoꝝ: ⁊ frontē tuā durio rem frontib⁹ eoꝝ. vt adamantē ⁊ vt ſi licem dedi faciē tuam. Ne timeas eos neq; metuas a facie eoꝝ: quia domus eraſperans eſt. ¶ Feria. Lectio. j.

Ezech. 1. DIxit dñs ad me. Fili homis oēs ſermōes meos quos lo quor ad te: aſſume in coꝝde tuo: ⁊ auribꝰ tuis audi. Et vade ⁊ ingredere ad trāſmigrationē ad filios p̄pli tui: ⁊ loq̄ris ad eos ⁊ dices eis. Hec dicit dñs de⁹. Si forte audiāt ⁊ q̄eſcāt. Et aſſumpſit me ſp̄ūs: ⁊ au diui poſt me vocē cōmotionis magne Bñdicta gloria dñi de loco ſuo. Et vo cem alarū aialium percutientiū alte ram ad alteram: ⁊ vocē rotaꝝ ſequen tium aialia/ ⁊ vocem rotarum conſe quētiū aialia: ⁊ vocē cmotōis magne Spiritus quoq; leuauit me ⁊ aſſum pſit me/ ⁊ abij amar⁹ ⁊ in indignatio ne ſp̄ūs mei. Lectio. ij.

MAnus enim dñi erat mecū/ cō fortans me. Et veni ad trāſmi grationem ad aterui nouaꝝ frugū: ad eos q̄ habitabant iuxta fluuiū cho bar. Et ſedi vbi illi ſedebāt: ⁊ māſi ibi ſeptem diebus merēs in medio eoꝝ. Cum aūt pertrāſiſſent ſeptē dies/ fa ctum eſt verbū dñi ad me dicens. Fili hois: ſpeculatorē dedi te domui iſrael Et audies de ore meo verbum: ⁊ annū ciabis eis ex me. Si dicente me ad im pium morte morieris: ⁊ nō annuncia ueris ei: neq; locut⁹ ei fueris vt auer tatur a via ſua impia ⁊ viuat: ipſe im pius in iniquitate ſua morietur. ſan guinem autem eius de manu tua re quiram. Hec dicit. Lectio. iij.

SI autem annunciaueris tu im pio ⁊ ille nō fuerit auerſus ab i pietate ſua ⁊ a via ſua impia: ipſe qui dem in iniquitate ſua morieꝝ: tu autē aiam tuā liberaſti. Sed ⁊ ſi cōuerſus iuſtus a iuſtitia ſua fecerit iniquitatē ponā offendiculum coꝝ eo. Ipſe mo rietur: quia nō annūciaſti ei. In pcō ſuo morieꝝ. ⁊ nō erūt in memoria oēs iuſticie eius quas fecit. ſanguinē vero eius de manu tua requiram. Si autē tu annunciaueris iuſto vt non peccet iuſtus: ⁊ ille nō peccauerit. viuens vi uet q; annunciaſti ei: ⁊ tu aiam tuam liberaſti. ¶ Dñica. ij. Lectio. j.

Ezech. 3. FActa eſt ſup me man⁹ dñi ⁊ dixit ad me. Surgēs egre dere in campū: ⁊ ibi loquar tecum. Et ſurgens egreſſus ſum in campū: ⁊ ecce ibi gloria dñi ſta bat quaſi gloria dñi quā vidi iuxta flu uium chobar. Et cecidi in faciē meam Et ingreſſus eſt in me ſp̄ūs: et ſtatuit me ſup pedes meos ⁊ locutus eſt mihi ⁊ dixit ad me. Ingredere/ ⁊ includere i

medio domus tue. Et tu fili hois: ecce data sunt super te vincula ꝛ ligabunt te in eis: ꝛ non egredieris in medio eo rum. Et linguā tuā adherere faciam palato tuo: ꝛ eris mut⁹ nec quasi vir obiurgās: q; dom⁹ exasperās est. [.ij.

Cum aūt locutus fuero tibi: ape ries os tuū ꝛ dices ad eos. Hec di cit dñs deus. Qui audit audiat ꝛ qui quieuerit quiescat q; dom⁹ exasperans est. Et tu fili hois sume tibi laterem ꝛ pones eū coꝛā te ꝛ describe in eo ciuitatē hierūm. Et oꝛdinabis aduersum eam obsidionē ꝛ edificabis munitio nes ꝛ cōportabis aggerē ꝛ dabis cōtra eā castra ꝛ pones arietes in gyro. [.iij

Et tu sume tibi sartaginem fer ream ꝛ pones eā in murum fer reum inter te ꝛ inter ciuitatē ꝛ obfir mabis faciem tuā ꝛ erit in obsidionē ꝛ circundabis eā. Signum est domui israel. Et tu doꝛmies sup latus tuum sinistrū ꝛ pones iniquitates domus israel super eo numero dieꝝ in quib⁹ doꝛmies super illud ꝛ assumes iniqui tatē eoꝝ. Ego aūt dedi tibi annos iniquitatis eoꝝ numero dierū trecētos ꝛ nonaginta dies. Et poꝛtabis iniquita tem domus israel. Lectio.iiij.

Et cum ꝛpleueris hec: doꝛmies sup lat⁹ tuū dextrū secūdo. ꝛ assu mes iniquitatē domus iuda quadra ginta diebus. Diem p anno / die in ip̄o anno dedi tibi. Et ad obsidionē hie rusalē conuertes faciē tuā: ꝛ brachiū tuū erit extentū: ꝛ prophetabis aduer sum eam. Ecce circūdedi te vinculis ꝛ non te conuertes a latere tuo in latus aliud / donec cōpleas dies obsidionis tue. Et tu sume tibi frumentum ꝛ oꝛ deum ꝛ fabam ꝛ lentem ꝛ milium ꝛ vicia: ꝛ mittes ea in vas vnū / ꝛ facies tibi panes numero dierū quibus doꝛ mies sup latus tuū. Trecētis ꝛ nona ginta diebus comedes illud. Cib⁹ aūt tuus quo vesceris erit in pondere: vi ginti sicli in die. Lectio.v.

A Tempoꝛe vsq; ad tempus co medes illud. Et aquā in men sura bibes: sextam partē hyn. A tem poꝛe vsq; ad temp⁹ bibes illud: ꝛ quasi subcinericiū oꝛdeaceum comedes il lud / ꝛ stercoꝛe qđ egredietꝛ de hoīe ope ries illud in oculis eoꝝ. Et dixit dñs. Sic comedent filij israel panē suum pollutum inter gētes / ad quas eijciā eos. Et dixi. A. a. a. dñe deus. Ecce aīa mea non est polluta: ꝛ moꝛticinū ꝛ la ceratum a bestijs nō comedi ab infan tia mea vsq; nunc ꝛ nō est ingressa in os meū ois caro immūda. Hec di. [.vj

Et dixit ad me. Ecce dedi tibi fi mum boū p̄o stercoꝛib⁹ humanis: ꝛ facies panē tuum in eo. Et dixit ad me fili hois. ecce ego cōterā baculū panis in hierusalē ꝛ comedēt panē in pondere ꝛ i sollicitudine: ꝛ aquam in mensura ꝛ in angustia bibent: vt defi cientibus pane ꝛ aqua coꝛruat vnus quisq; ad fratrē suum: ꝛ cōtabescat in iniquitatibus suis. ℂ Feria. Lect.j.

Fili hois sume tibi gladium acutū radentē pilos. Assu mes eū ꝛ duces p caput tuū. ꝛ per barbā tuam. Et assu mes tibi staterā ponderis: ꝛ diuides eos. Tertiā partē igni cōbures in me dio ciuitatis: iuxta cōpletionē dierū obsidiōis. Et assumes tertiā partem ꝛ cōcides gladio i circuitu eius: tertiā vero aliam disperges in ventū: ꝛ gla dium nudabis post eos. ꝛ sumes inde paruū numerum: ꝛ ligabis eos i sum mitate pallij tui. Hec dicit. Lectio.ij. Exa.1.

Et ter eis rursum tolles / ꝛ proij cies in medio ignis ꝛ combures eos igni: ꝛ ex eo egredietꝛ ignis in oēm domū israel. Hec dicit dñs deus. Ista est hierūm: in medio gentiū posui eā: ꝛ in circuitu eius terras. Et contēpsit iudicia mea: vt plus esset impia ip̄a gē tes: ꝛ p̄cepta mea vltra ip̄a terre. q̄ in circuitu eius sunt. Judicia enim mea proiecerunt: ꝛ in p̄ceptis meis nō am bulauerunt. Lectio.iij.

Idcirco hec dicit dñs de⁹. Quia superastis gentes q̄ in circuitu vestro sunt / ꝛ i p̄ceptis meis nō am-

bulastis: ⁊ iudicia mea non fecistis/ et iurta iudicia gentiũ q̃ in circuitu vestro sunt nõ estis opati: ideo hec dicit dñs de⁹. Ecce ego ad te: ⁊ ipe ego faciã in medio tui iudicia in oculis gentiũ: Et faciã in te q̃ non feci: ⁊ quibus simi lia vltra nõ faciã ꝓpter oẽs abomina tiones tuas. Ideo patres comedẽt fi lios in medio tui: ⁊ filij comedent pa tres suos. Et faciã in te iudicia: ⁊ ven tilabo vniuersa reliquias in omnem ventum. ¶ Feria. Lectio. j.

Ezc.5. VIuo ego dicit dñs deus. Ni si pro eo q̃ sanctũ meũ vio lasti in oibus offensionibus tuis ⁊ in oibus abominatio nibus tuis: ego quoq; confringã: ⁊ nõ parcet oculus meus ⁊ non miserebor Tertia pars tui peste morieꝫ: ⁊ fame cõsumetur in medio tui. Et tertia tui pars: gladio cadet i circuitu tuo. Ter tiam vero partem tuã: in oẽm ventũ dispergã: ⁊ gladium euaginabo post eos. Et cõplebo furorẽ meũ: ⁊ requiescere faciã indignationẽ meã in eis. l.q.

ET consolabor ⁊ sciẽt q; ego dñs lo cut⁹ sum in zelo meo: cũ implevero indignationẽ meã in eis. Et dabo te in desertũ ⁊ in opprobriũ in gentib⁹ q̃ in circuitu tuo sunt: in cõspectu oĩs ptereũt. Et eris opprobriũ ⁊ blas phemia/ exemplũ ⁊ stupor in gentib⁹ q̃ in circuitu tuo sunt cũ fecero in te iu dicia in furore ⁊ indignatione: ⁊ increpationibus ire. Lectio. iij.

EGo dñs locut⁹ sum q̃ mittã mis sagittas famis pessimas i eos q̃ erũt mortifere: ⁊ quas mittã vt dispergã vos. Et famẽ congregabo sup vos/ ⁊ cõterã vobis baculũ panis ⁊ immittã in vos famẽ ⁊ bestias pessimas vsq; ad iternitionem ⁊ pestilẽtia ⁊ sanguis trã sibunt per te/ ⁊ gladium iuducam su per te. Ego dñs locutus sum.

¶ Dominica. iij. Lectio. j.

Ezc.6. FACT⁹ est sermo dñi ad me dicens. Fili hois pone faciẽ tuam ad montes israel/ ⁊ p phetabis ad eos/ et dices. Montes israel audite verbũ dñi dei. Hec dicit dñs deus montib⁹ ⁊ collib⁹/ rupib⁹ ⁊ vallib⁹. Ecce ego inducã sup vos gladiũ ⁊ dispergã excelsa vestra ⁊ demoliar aras vestras. Et cõfringen tur simulacra vestra/ ⁊ deijciã interfe ctos vestros ante ydola vestra. Et da bo cadauera filioꝝ israel ante faciẽ si mulacroꝝ vestroꝝ ⁊ dispergã ossa ve stra circũ aras vestras: in oĩbus habi tationib⁹ vestris. Vrbes deserte erũt ⁊ excelsa demolient ⁊ dissipabunt. Et interibunt are vestre ⁊ cõfringent: et cessabũt ydola vestra. Lectio. ij.

ET cõterent delubra vestra: ⁊ de lebunt opera vestra. Et cadent interfecti i medio vestri/ ⁊ scietis q̃m ego dñs. Et relinquã i vobis eos q̃ fu gerint gladio in gentib⁹ cũ dispersero vos in terras. Et recordabunt mei liberati vestri in gẽtib⁹ ad quas capti ui ducti sunt: qa contriui cor eorũ for nicãs ⁊ recedẽs a me/ ⁊ oculos eoꝝ for nicantes post ydola sua. Et displice bunt sibimet sup malis q̃ fecerant in vniuersis abominationib⁹ suis ⁊ sciẽt q̃m ego dñs nõ frustra locut⁹ sum vt facerem eis malũ hoc. Lectio. iij.

HEc dicit dñs deus. Percute ma num tuã ⁊ allide pedẽ tuũ ⁊ dic heu ad oẽs abominatiões maloꝝ do mus israel quia gladio ⁊ fame ⁊ peste ruituri sunt. Qui longe est peste mo rietur: q̃ aũt prope est gladio corruet. Et q̃ relict⁹ fuerit ⁊ obsessus: fame mo rietur. Et cõplebo indignationẽ meã in eis: ⁊ scietis quia ego dñs cum fue rint interfecti vestri in medio ydoloꝝ vestroꝝ in circuitu ararũ vestrarũ in omni colle excelso ⁊ in cunctis sum mitatibus montiũ ⁊ subtus omne li gnum nemorosum: ⁊ subtus vniuer sam quercum frõdosam: locũ vbi ac cenderũt thura redolentia vniuersis ydolis suis. Et ertendam manũ meã sup eos. ⁊ faciã terrã eoꝝ desolatam ⁊ destitutam a deserto deblata in oĩb⁹ habitationibus eorum: ⁊ scient quia ego dominus. Lectio. iiij.

ET fact⁹ est sermo dñi ad me: dicēs. Et tu fili hois: hec dicit dñs deus terre israel. Finis venit/venit finis sup quattuor plagas terre. Nūc finis sup te/⁊ immittā furorē meū in te: ⁊ iudicabo te iurta vias tuas. Et ponā cōtra oēs abominationes tuas: ⁊ nō parcet oculꝰ meus super te: ⁊ nō miserebor. Sed vias tuas ponā sup te: ⁊ abominationes tue in medio tui erūt: ⁊ scietis quia ego dñs. Lectio.v

HEc dicit dñs deꝰ. Afflictio vna: afflictio ecce venit. Finis venit venit finis: euigilauit aduersum te ecce venit. Venit cōtritio sup te: qui habitas i terrā. Venit tps prope est dies occisionis: ⁊ nō gloxie montiū. Nunc de propinquo effundam irā meā sup te: ⁊ cōplebo furorē meū in te: ⁊ iudicabo te iurta vias tuas. Et imponā tibi oīa scelera tua/⁊ nō parcet oculus meus neq; miserebor: sed vias tuas iponā tibi ⁊ abominationes tue in medio tui erūt/⁊ scietis q; ego sum dñs percutiens. Ecce dies ecce venit. Egressa est cōtritio floxuit virga germinauit superbia: iniquitas surrexit in virga impietatis. Non ex eis ⁊ non ex populo neq; ex sonitu eoxum: ⁊ non erit requies in eis. Lectio.vj.

VEnit tempus/appxopinquauit dies. Qui emit nō letetur. ⁊ q̄ vendit nō lugeat: qa ira sup oēm populū eius: qa q̄ vendit ad id qō vendidit nō reuertet: ⁊ adhuc in viuētibꝰ vita eox. Vilio enim ad oēm multitudinem eius nō egrediet/⁊ vir in iniquitate vite sue nō cōfoxtabit. Canite tuba/ꝑparent oēs: ⁊ nō est q̄ vadat ad p̄liū. Ira enim mea sup vniuersum populū eiꝰ. Gladiꝰ foxis: pestis ⁊ fames intrinsecꝰ. Qui in agro est gladio morietur/⁊q̄ in ciuitate/pestilētia ⁊ fame deuoxabuntur. ℂFeria. Lectio.vj.

ET saluabūtur q̄ fugerint ex eis/⁊ erunt in mōtibus quasi columbe cōualliū. Oēs trepidi vnusquisq; in iniquitate sua. Oēs manus dissoluent/⁊ oīa genua fluent aquis. Et accingent se cilicijs/⁊ operiet eos foxmido. Et in oi facie cōfusio/⁊ in vniuersis capitibꝰ eox caluicij. Hec dicit. Lectio.vij.

ARgentum eoxū foxas p̄ojcietur/⁊ aurū eoxum in sterquilinium erit. Argentum eox ⁊ aurum eoxū non valebit liberare eos/in die furoxis dñi. Animā suā non saturabunt/⁊ ventres eox non implebūtur/quia scandalū iniquitatis eoxū factū est/⁊ oxnamenta moniliū suox in superbiam posuerunt/⁊ imagines abominationum suarum ⁊ simulacroxū fecerunt ex eo. Lectio.viij.

PRopter hoc dedi eis illud in immundiciā ⁊ dabo illud in manꝰ alienox ad diripiendū: ⁊ impijs terre in p̄edam. Et contaminabūt illud/⁊ auertā faciē meā ab eis. Et violabunt archanū meum/⁊ introibunt in illud emissarij/⁊ cōtaminabunt illud. Fac conclusionem qm̄ terra plena est iudicio sanguinum: ⁊ ciuitas plena iniquitate. ℂFeria. Lectio.j.

ET adducam pessimos de gētibus: ⁊ possidebunt domos eoxum. Et quiescere faciā superbiā potentium/⁊ possidebunt sanctuaria eoxū. Et factū est in anno sexto in sexto mense in q̄nta die mensis ego sedebā in domo mea/⁊ seniores iuda sedebāt coxā me. Lectio.ij.

ET cecidit sup me ibi manꝰ dñi dei. ⁊ vidi ⁊ ecce similitudo quasi aspectus ignis. Ab aspectu lumborum eius ⁊ deoxsum ignis: ⁊ a lumbis eius ⁊ sursum quasi aspectꝰ splēdoxis ⁊ vilio electri. Et emissa similitudo manus apprehendit me in cincino capitis mei. Hec dicit. Lectio.iij.

ET eleuauit me spūs inter terrā ⁊ celū ⁊ adduxit in hierlm in visione dei iurta hostiū interiꝰ qō respiciebat ad aquilonem vbi erat statutū ydolū zeli ad p̄vocandū emulationem. Et ecce ibi gloxia dei israel/sc̄dm visionē quam viderā in campo. Et dixit ad me. Fili hois leua oculos tuos

Ezech.7

Ezech.7

ad viam aquilonis. Et leuaui oculos meos ad viã aquilonis: ⁊ ecce ab aquilone porte altaris ydolũ zeli in ipso introitu. Hec dicit. ☞ Do.iiij. Lectio.j.

Ezc.8. SEt dixit dñs ad me. Fili hominis putasne vides tu qd isti faciunt: abominationes magnas quas dom⁹ israel fecit hic vt procul recedã a sanctuario meo ⁊ adhuc conuersus videbis abominationes maiores. Et introduxit me ad hostium atrij / ⁊ vidi / ⁊ ecce fora mẽ vnum in pariete. Lectio.ij.

ET dixit ad me. Fili homis / fode parietẽ. Et cũ pfodissem parietem / apparuit hostiũ vnũ. Et dixit ad me. Ingredere ⁊ vide abominatiões pessimas quas isti faciunt hic. Et ingressus vidi / ⁊ ecce ois similitudo reptiliũ ⁊ aialiũ abominatio ⁊ vniuersa ydola domus israel depicta erãt in pariete in circuitu p totum. Lec.iij.

ET septuaginta viri de seniorib⁹ dom⁹ israel: ⁊ iechonias filius saphan stabat in medio eor stantium ante picturas. Et vnusquisq; habebat thuribulum in manu sua: ⁊ vapor nebule de thure cõsurgebat. Et dixit ad me. Certe vides fili hois que seniores dom⁹ israel faciũt in tenebris: vnusquisq; in abscõdito cubiculi sui. Dicũt enim. Nõ videt dñs nos: dereliquit dñs terram. Lectio.iiij.

ET dixit ad me. Adhuc conuersus videbis abominationes maiores quas isti faciũt. Et introduxit me p hostiũ porte domus dñi qđ respiciebat ad aquilonẽ: ⁊ ecce ibi mulieres sedebãt plangẽtes adonidẽ. Et dixit ad me. Certe vidisti fili hois: adhuc conuersus videbis abominationes maiores his. Et introduxit me in atriũ domus dñi interius: ⁊ ecce in hostio templi inter vestibulum ⁊ altare quasi viginti quinq; viri dorsa habẽtes cõtra templũ dñi ⁊ facies ad orientẽ / ⁊ adorabãt ad orientem solis. Lectio.v.

ET dixit ad me. Certe vidisti fili hois. Nunquid leue est hoc domui iuda: vt facerent abominatiões istas quas fecerũt hic. Quia replẽtes terrã iniquitate cõuersi sunt ad irritãdum me / ⁊ ecce applicant ramum ad nares suas. Ergo ⁊ ego faciam in furore meo / nõ parcet oculus meus nec miserebor. Lectio.vj.

ET cum clamauerint ad aures meas voce magna: nõ exaudiã eos. Et clamauit in auribus meis voce magna dicẽs. Appropinquauerũt visitatiões vrbis: ⁊ vnusquisq; vas interfectiõis habet in manu sua. Et ecce sex viri veniebãt de via porte superioris q̃ respicit ad aquilonẽ: ⁊ vnusquisq; vas interitus in manu eius. Hec dicit. ☞ Feria. Lectio.j.

Ezc.9. VIr vnus in medio eor vestitus erat lineis ⁊ attramẽtariũ scriptoris ad renes eius Et ingressi sunt ⁊ steterunt iuxta altare ereũ: ⁊ gl'ia dñi israel assumpta est de cherub q̃ erat sup eũ ad limen dom⁹. Et vocauit virũ q̃ indutus erat lineis ⁊ attramẽtariũ scriptoris habebat in lũbis suis: ⁊ dixit dñs ad eũ. Trãsi p mediã ciuitatẽ i medio hierlm: ⁊ signa thau sup frõtes vir gementiũ ⁊ dolentiũ sup cunctis abominationib⁹ q̃ fiũt in medio ei⁹ Lc.ij.

ET illis dixit audiẽte me. Transite p ciuitatẽ sequẽtes eũ ⁊ percutite. Non parcat oculꝰ vester: neq; misereamini. Senẽ adolescentulũ ⁊ virginẽ / paruulũ ⁊ mulieres interficite vsq; ad internitionẽ. Hoiem aũt sup quẽ videritis thau: ne occidatis. Et a sanctuario meo incipite. Lectio.iij.

CEperunt ergo a viris seniorib⁹ qui erant ante faciem domus: ⁊ dixit ad eos. Contaminate domum ⁊ implete atria interfectis. Egredimini: ⁊ egressi sunt: ⁊ percutiebant eos q̃ erant in ciuitate. Et cede completa: remãsi ego ruiq; super faciem meam et clamans aio. Heu heu heu domine deus. Ergo ne disperdes omnes reliquias israel: effundẽs furorem tuum super hierusalem? Hec dicit dominus

Dñica.v.hysto.Ezechielis.

Feria. Lectio.j.

Ez.9. ET dixit ad me. Iniqtas dom⁹ ysrl ⁊ iuda magna est nimis valde et repleta ē terra sanguinib⁹: ⁊ ciuitas repleta est auersiōe. Dixerūt eni. Dereliqt dñs terrā: ⁊ dñs nō videt. Igit ⁊ me⁹ nō pcet oculꝰ: neq; miserebor. Viā eor sup caput eor reddā. Et ecce vir q̄ indut⁹ erat lineis q̄ habebat atramētarium in dorso suo: respōdit verbū dicens. Feci sicut pcepisti mihi. Lec.ij.

ET vidi ⁊ ecce in firmamēto qđ erat sup caput cherubi quasi lapis saphyr⁹. ⁊ quasi species similitudinis solij apparuit sup eū. Et dixit ad vir q̄ indut⁹ erat lineis: ⁊ ait. Ingredere i medio rotar q̄ sūt subter cherubi ⁊ iple manū tuā p̄r̄unis ignis q̄ sūt inter cherubi ⁊ effunde sup ciuitatē. Ingressusq; est in ꝛspectu meo: cherubin aūt stabāt a dextris dom⁹ cū ingrederetur vir: et nubes impleuit atrium interius. Hec dicit. Lectio.iij.

ET eleuata ē gl̄ia dñi desup cherubi ad limē dom⁹ ⁊ repleta ē dom⁹ nube. ⁊ atriū repletū est splendore gl̄ie dñi. Et sonit⁹ alar cherubi audiebat vsq; ad atriū exterius. quasi vox dei oipotētis loquētis. Cūq; pcepisset viro q̄ indut⁹ erat lineis: dicēs sume ignē de medio rotar q̄ sūt inter cherubin. ingress⁹ ille stetit iuxta rotā. Et extēdit cherub manū de medio cherubi ad ignē q̄ erat iter cherubi: ⁊ sūpsit et dedit i man⁹ eⁱ⁹ q̄ indutus erat lineis. Qui accipiēs egressus ē. Do.b. l.j.

Ez.10. ET apparuit in cherubin similitudo man⁹ hois subt⁹ pennas eor. Et vidi ⁊ ecce quattuor rote iuxta cherubin rota vna iuxta cherub vnū: et rota alia iuxta cherub vnū. Spēs aut̄ erat rotar: quasi visio lapidis crisoliti. Et aspect⁹ ear similitudo vna quattuor quasi si sit rota i medio rote. l.ij.

GRadiebāt: i quattuor ptes gradiebant ⁊ nō reuertebant ādulātes: ⁊ ad locū ad quē ire declinabat q̄ prima erat/sequēbant ⁊ cetere nec reuertebant. Et oē corpus ear ⁊ colla ⁊ man⁹ ⁊ pēne ⁊ circuli plena erāt oculis: in circuitu quattuor rotar. Et rotas istas vocauit volubiles/audiente me. Quattuor aūt facies habebat vnū facies vna facies cherub: ⁊ facies secūda facies bois/⁊ in tertio facies leonis: ⁊ in quarto facies aq̄le. Et eleuata sunt cherubin: ipsum est aial qđ viderā iuxta fluuiū chobar. Lectio.iij.

GRadiq; ambularēt cherubi: ibāt pariter ⁊ rote iuxta ea. Et cum eleuarēt cherubin alas suas vt eraltarentur a terra nō residebāt rote: sed ⁊ ipse iuxta erāt. Stātib⁹ illis stabāt: ⁊ cū eleuatis eleuabant. Spūs eni vite erat in eis. Et egressa est gl̄ia dñi a limine tēpli ⁊ stetit sup cherubin. Et eleuātia cherubin alas suas eraltata sūt a terra coram me. Et illis egredientib⁹ rote quoq; subsecute sunt. Lectio.iiij.

ET stetit in introitu porte dom⁹ dñi orientalis: ⁊ gl̄ia dei ysrael erat sup ea. Ipsum est aial qđ vidi subter deum ysrael iuxta fluuium chobar ⁊ intelleri q̄ cherubin essent. Quattuor p quattuor vultus vni: ⁊ quattuor ale vni/⁊ similitudo manus hois sub alis eorum. Lectio.v.

ET similitudo vultuū eorū: ipsi vult⁹ quos viderā iuxta fluuiū chobar. Et intuitus eor ⁊ impet⁹ singulor/ante faciē suā ingredi. Et eleuauit me spūs ⁊ introduxit me ad portam domus dñi orientalē q̄ respicit solis ortum/⁊ ecce in introitu porte viginti quinq; viri. Et vidi in medio eorum iechoniam filium azur/⁊ felchiā filium banaie principes populi. Hec dicit dominus. Lectio.vj.

DIxitq; ad me. Fili hoīs hi sunt viri q̄ cogitant iniquitatem/⁊ tractāt cōsiliū pessimū in vrbe ista dicentes. Nonne dudum edificate sunt dom⁹? hec ē lebes/nos aūt carnes. Ideirco vaticinare de eis: vaticinare fili homis. Et irruit in me spūs dñi/⁊ dixit ad me. Loquere. Hec dicit dñs de⁹

Sic locuti estis dom⁹ israel: ⁊ cogitationes cordis vestri ego noui. Plurimos occidistis in vrbe hac. ⁊ implestis vias ei⁹ interfectis. Hec dicit. Lec. j.

PRopterea hec dicit dñs de⁹. Interfecti vestri quos posuistis in medio eius hi sunt carnes: ⁊ hec ē lebes. Et educam vos de medio ei⁹. Gladiū metuistis: ⁊ gladiū inducā sup vos: ait dñs de⁹. Et factū est cū pphetarē felchias fili⁹ banaie mortu⁹ est. Et cecidi in facie meā: clamans voce magna ⁊ dixi. Heu heu heu dñe de⁹: cōsummationē tu facies reliquias israel. Lectio. ij.

ET factū est verbū dñi ad me dicēs. Fili hois: fratres tui viri p pinq tui ⁊ ois dom⁹ isrl vniuersi qb⁹ dixerūt habitatores hierlm: lōge recedite a dño: nobis data est terra in possessionem. Lectio. iij.

PRopterea qdē hec dicit dñs de⁹ Quia lōge feci eos in gētibus ⁊ qa dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationē modicā in terris ad quas venerunt. Propterea loqre. Hec dicit dñs de⁹. Congregabo vos de pplis ⁊ adunabo de terris in qb⁹ dispersi estis daboq; vobis humū israel. Et ingredient illuc ⁊ auferent oēs offensiones cunctasq; abominationes eius de ea.

¶ Feria. Lectio. j.

Ezech. xi

ET dabo eis cor vnū / ⁊ spūm nouū tribuā in visceribus eorum. Et auferā cor lapideū de carne eor: ⁊ dabo eis cor carneū: vt in pceptis meis ambulēt / ⁊ iudicia mea custodiant: faciātq; ea / ⁊ sint mihi in pplm: ⁊ ego sim eis in deū Quor aūt cor post offendicula ⁊ abominatiōes ambulat: horū viā in capite suo ponā dicit dñs de⁹. Et eleuauerūt cherubin alas suas ⁊ rote cū eis: ⁊ glia dei israel erat sup ea. Lectio. ij.

ET ascēdit glia dñi de medio ciuitatis / stetitq; sup montē q̄ est ad orientē vrbis. Et spūs leuauit me: adduxitq; me in chaldeā: ad transmigrationē in visiōe in spū dei: ⁊ sublata est a me visio quā viderā. Et locut⁹ sum ad trāsmigrationē oia vba dñi / q̄ ostenderat mihi. Hec dicit. Lec. iij.

ET fact⁹ est sermo dñi ad me: dicēs. Fili hois: in medio domus exasperātis tu habitas. Qui oculos habēt ad vidēdū ⁊ nō vidēt: ⁊ aures ad audiēdū ⁊ nō audiūt: q; dom⁹ exasperās est. Tu ergo fili hois fac tibi vasa trāsmigrationis ⁊ trāsmigrabis p diē cor ā eis. Trāsmigrabis aūt de loco tuo ad locū alterū in cōspectu eor si forte aspiciāt: q; dom⁹ exasperās est. Hec dicit.

¶ Incipiūt expositōes euāgelior dñicaliū feriatim p totā estatē qñ de dñica fiūt lect. ⁊ exp̄ō euāg. scz a De⁹ oim. vsq; ad aduētū dñi / hoc mō cū oratione ⁊ āis. eisdē dñicis ptinentibus. ¶ Do. j. post festū sancte trinitatis. Enange. Scōm Lucam. xvj. Lectio. vij.

Luce. 16.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolā hāc. Homo q̄dam erat dives ⁊ induebat purpura ⁊ bisso: ⁊ epulabat quotidie splēdide. Et erat quidam mendicus nōie lazarus qui iacebat ad ianuam eius vlceribus plenus. Et reliqua.

Omelia beati gregorii pape.

DOnulli putāt p̄cepta veteris testamenti esse districtiora q̄ noui. Sed hi nimirū ip̄rouida cōsideratiōe fallunt. In illo enim non tenacia / sed rapina mulctat. Ibi res iniuste sublata restitutione quadruplici punit / hic aūt diuesiste nō abstulisse aliena reprehēdit sed ppria nō dedisse. Nec dicit quia vi quēpiā oppressit / sed q; in acceptis rebus se extulit. Tu aūt. Lectio. viij

HInc ergo summopere colligēdū est / qua pena mulctand⁹ sit qui aliena diripit / si inferni dānatiōe peutit qui ppria nō largit. Nemo ita q̄ securū se existimet dicēs. Ecce aliena non rapio / sed cōcessis licite rebus vtor. Quia diues iste nō idcirco punitus est q; aliena abstulit / sed quia acceptis reb⁹ semetipsum male dereliquit Hocq; fuit quod hunc inferno tradidit: qa in sua felicitate timid⁹ nō fuit /

qa pcepta dona adsum arrogãtie in fierit. q; viscera pietatis ignorauit / q; pctã sua redimere etiã cũ sibi abunda ret pretium noluit. Lectio. ir.

Sunt nõnulli q cultũ subtilium preciosarũq; vestiũ non putãt esse pctm. Quod si videlicet pctm non esset / nequaq; sermo dei tam vigilanter erprimeret q; dines qui torquetur apud inferos: bisso atq; purpura indutus fuisset. Nemo quippe vestimẽta pcipua nisi ad mane gloriã querit: videlicet vt honorabilior ceteris esse videak. Nam qa p sola mani gna vestimentũ pciosius querik: res ipsa testatur: q nemo vult ibi pciosis vestib⁹ indui: vbi ab alijs non possit videri. Quã culpã possumus meli⁹ etiã ex diuerso colligere: qa si abiectio vilis vestimẽti virtus nõ esset / euãgelista vigilanter de iohãne nõ diceret: erat indutus pilis camelor. Tu aũt. ãn. Pater abrahã miserere mei: z mitte lazarũ vt intingat extremũ digiti sui in aquã: vt refrigeret linguã meã. ps. Benedict⁹. Oco.

Deus in te sperantiũ fortitudo / adesto ppicius inuocationib⁹ nostris. z qa sine te nihil potest mortalis infirmitas / psta auxiliũ gre tue: vt in erequẽdis mãdatis tuis z volũtate tibi z actiõe placeamus. Per. Ad vs. ãn. Fili recordare q; recepisti bona in vita tua: z lazar⁹ similiter mala. ps. Mag.

Do. ij. post festũ sancte trinitatis. Euãge. Scõm Lucã xiiij. Lctõ. vij.

Luce.14 In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolã hãc. Homo qdam fecit cenam magnam / z vocauit multos. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Quis iste homo est: nisi ille de quo p pphetã dr: z homo est z ds cognouit eum: Qui fecit cenã magnã: q; satietatẽ nobis interne dulcedinis pparauit. Qui vocat multos: sed pauci veniunt: q; nõnunq; ipsi qui ei p fidẽ subiecti sunt / eterno ei⁹ cõuiuio male vitãdo cõtradicũt. Milit aũt seruũ suũ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt. Quid hora cene / nisi finis est mundi. In quo nimirũ nos sumus: sicut iam dudum paulus testatur dicens. Nos sumus in quos fines seculorum deuenerunt. Lectio. viij.

Si ergo iam hora cene est cũ vocamur / tanto minus excusari debem⁹ a cõuiuio dei: q̃to ppinquasse cernim⁹ finẽ seculi. Quo eni pensam⁹ q; nihil est qd restat: eo debem⁹ ptimescere: ne tps gre qd presto est pereat. Idcirco aũt hoc cõuiuiũ dei nõ prandiũ sed cena vocak: q; post prandiũ cena restat: post cenã vero nullũ conuiuiũ restat. Et q; eternũ dei cõuiuiũ nobis in extremo preparabitur: rectum fuit vt hoc non prandium sed cena vocaretur. Lectio. ix.

Sed quid p hunc seruũ qui a patrefamilias ad inuitandũ mittitur nisi predicator ordo signak: De quo videlicet ordine q̃uis adhuc indigni existim⁹: q̃uis pctõr ponderibus grauamur: z nos tñ in istis diebus sumus. Et cũ de edificatiõe vestra aliqd vobis loquor: hoc est qd ago. Seruus enim sum summi patrisfamilias. Cũ vos admoneo ad cõtemptũ sclĩ inuitare vos venio ad cõuiuium dei. Nemo me ppter me hoc in loco despiciat. Et si ad inuitãdũ nequaq; dign⁹ appareo: sed tñ magne sunt delicie quas pmitto. Tu autẽ ãn. Homo quidã fecit cenã magnã z vocauit multos z misit seruũ suũ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt: q; oia parata sunt alia. ps. Benedictus. Oco.

Sancti nominis tui dñe timorẽ pariter z amorẽ fac nos habere perpetuũ qa nũq; tua gubernatiõe destituis: quos in soliditate tue dilectionis instituis. Per dñm. Ad vs. ã. Exi cito in plateas z vicos ciuitatis: z paupes ac debiles cecos z claudos cõpelle intrare vt impleat dom⁹ mea alia. ps. Magn.

Dñi. ij. Scõm Lucã xv. Lec. vij. Luce.15

In illo tpe. Erãt appropinquãtes ad iesũ publicani z pctores: vt audiret eum. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Audistis in lectione euangelica fratres mei: qa pctōres ꝫ publicani accesserunt ad redēptorē nostrū. ꝫ nō solū ad loquendū sed etiā ad conuescendū recepti sunt. Nō vidētes pharisei: dedignati sunt. Et quare colligite: qa vera iustitia ꝓpassionē habet/falsa iustitia dedignationē. Quāuis ꝫ iusti soleāt recte pctōribus indignari. Sed aliud est qđ agit typo superbie: aliud qđ zelo disciplīne. Dedignātur eteni sed nō dedignātes. Despiciūt: sed nō despicientes. Persecutionē cōmouēt: sed amātes. Quia ꝫ si forīs increpationes p disciplinā exaggerāt. tñ int⁹ dulcedinē p caritatē seruāt. Lectio. viij.

AT contra hi q de falsa iustitia superbire solēt/ceteros quosq; despiciūt: nulla infirmātibus mia cōdescendūt. Et quo se pctōres esse nō credūt: eo quoq; deteri⁹ pctōres fiunt De quor ꝓfecto numero pharisei exiterāt/q dijudicantes dīm q pctōres susciperet. arenti corde ipm fontē mie reprehēdebāt. Sed qa egri erāt ita vt se egros esse nescirēt/quaten⁹ qđ erāt cognoscerēt: celestis eos medic⁹ blandis fomentis curat. Benignum paradigma obijcit: ꝫ in eor cord⁹ vulneris tumorē ꝑmit. Ait namq;. Quis ex vobis homo q habet centū oues ꝫ si perdiderit vnā ex illis/nōne dimittit nonagintanouē in deserto ꝫ vadit ad illam q perierat donec inueniat illā. ℟. ix

QUce mira dispensatiōe pietatis similitudinē veritas dedit quā ꝫ in semetipo homo recognosceret: ꝫ tñ hec spāliter ad ipm auctorē hoim ptineret. Quia eteni centenari⁹ perfect⁹ est numer⁹/ipe cētū oues habuit cū angelor substātiā ꝫ hoim creauit. Sed vna ouis tunc perijt: qñ peccādo homo pascua vite dereliqt. Dimisit aūt nonagintanouē oues in deserto: qr illos summos angelor choros reliqt in celo. Cur aūt celū desertū vocat nisi q desertū dicit derelictū. Tūc aūt celum homo deseruit cū peccauit. Tu aūt-ā. Quis ex vobis homo qui habet centū oues ꝫ si perdiderit vnā ex illis: nonne dimittit nonagintanouē i deserto ꝫ vadit ad illā que perierat donec inueniat illā alla. ꝑs. Benedictus. Oratio.

DEprecationē nostrā qs dñe benignus exaudi: ꝫ quibus supplicādi ꝑstas affectū: tribue defensionis auxilium. Per dñm. Ad vās. ān.

Que mulier habēs dragmas decem ꝫ si perdiderit dragmā vna nōne accēdit lucernam ꝫ euertit domū et querit diligēter donec inueniat. ꝑs. Magñ. ℂ Dnica. iiij. Secundum Lucam. vj. Lectio. vij.

INillo tpe. Dixit Iesus discipulis suis. Estote misericordes: sicut ꝫ pater vester misericors ē. Et rel. Luce. 6.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Misericors est dīs super ingratos ꝫ malos vel multiplici scilicet sua mia qua etiam iumēta saluat tpalia bona largiēdo: vel ad celestia dona singulari grā qua electos solum glorificat inspirando. Sed siue hoc siue illud siue vtrūq; intelligas: magna dei bonitate fit q nobis imitanda ꝓponit: si filij dei esse volum⁹. Nolite iudicare: ꝫ nō iudicabimini. Duo aūt sunt in qbus temerariū iudicium cauere debem⁹. Cum incertū est quo aio q̄q̄ factum sit: vel cum incertum est qualis futurus sit qui nunc vel bonus vel malus apparet. Lectio. viij.

NOlite cōdēnare ꝫ nō cōdēnabimini. Hoc loco nobis nihil alīd ꝑcipi existimo. nisi vt ea facta q̄ dubiū est quo aio fiāt: in meliorē partē interpretemur. Nō eni scriptū est. Et fructib⁹ eor cognoscetis eos: de manifestis dictū est q̄ nō possunt bono aio fieri: sicuti sunt stupra ꝫ blasphemie/ vt furta ꝫ ebrietates ꝫ si qua sunt talia: de quib⁹ nobis iudicare ꝓmittit. Dimittite: ꝫ dimittemini: date ꝫ dabit vobis. Dimittere nos iniurias: dare bñficia iubet vt ꝫ nobis pcā dimittātur: ꝫ vita det eterna. Qua sententia breui sed eximia: cūcta q̄ latissime de cōuersando cū inimicis: mādauerat: cōprehēdendo cōcludit. Tu. Lectio. ix. k. iij.

Mensurā bonā ⁊ cōfertā ⁊ coagitatā ⁊ superefluentē dabūt in sinū vestrū. Huic simile est qđ alibi dicit: vt ⁊ ipsi recipiāt vos in eterna tabernacula. Nō enim paupes ipsi: sed ꝑs mercedē his qui elemosynā fecere redditur⁹ est. Quā tū in sinū dare dicunt: ꝺa ꝓmerendi illis occasionē dedere / tū vel egentes misere vel imꝓbe seuiētes / foꝛtioꝛ sunt ⁊ tollerāti patiētia ⁊ bñficio sustentati: ⁊ ad ipsam aliquotiēs fidē dulci gr̄a ꝓuocati. Eadem quippe mensura qua mēsi fueritis / remetiet vobis. Potest hoc nō solum de elemosyna: sed ⁊ de oībus que mente / manu / lingua gerim⁹: accipi. Tu autē. ān. Estote ergo misericoꝛdes q⁹ ⁊ ꝓter vester misericoꝛs est dicit dñs. ꝑs. Benedictus. Oꝛatio.

PRotectoꝛ in te sperantiū deus sine quo nihil est validū nihil sanctū / multiplica sup nos miam tuā vt te rectoꝛe te duce sic trāseam⁹ ꝑ bona temporalia vt nō amittamus eterna. Per. Ad vs. ān. Nolite iudicare vt nō iudicemini: in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs. ꝑs. Mag. Cō. h. Scōm Lucā. vj. Lect. vij.

Luc. 6. IN illo tpe. Cum turbe irruerēt ad iesum vt audirēt verbū dei: ⁊ ipse stabat secus stagnū genezareth Et reliqua. Sermo ex cōmentario venerabilis bede pꝛesbyteri.

Stagnū siue mare: ꝓfens seculū designat. Dñs vero sec⁹ mare stat: postq̄ vite labētis moꝛtalitatē deuincens in ea qua passus est carne: stabilitatē ꝑpetue quietis adiit. Turbar cōuentus ad eū: gentiū in fide cōcurrētiū typus est. Et vidit duas naues stātes secus stagnū. Due naues sec⁹ stagnum posite / circūcisionē ⁊ ꝓputiū figurāt. Quas bene dominus vidisse perhibetur: quia in vtroq̄ populo nouit dñs q̄ sunt eius. eoꝛūq̄ coꝛa fluctib⁹ seculi huius ad future vite tranquillitatem quasi ad soliditatem littoꝛis: videndo hoc est misericoꝛditer visitando pꝛouehit. Lectio. viij.

PIscatoꝛes aūt descenderant: ⁊ lauabāt rhetia. Piscatoꝛes sūt ecclesie doctoꝛes / q̄ nos rhete fidei cōꝓhensos ⁊ de ꝓfundo ad lumen elatos / quasi pisces littoꝛi. sic terre viuētium aduehunt. Quasi enim q̄dā rhetia piscantiū sunt cōplere ꝓdicantiū dictiones / q̄ eos quos ceperint in fide nō amittāt. Unde ⁊ rhetia: quasi retinētia sunt vocata. Sed hec rhetia modo larank in capturā / modo lota plicank / ꝺa non omne tp̄s est habile doctrine: sed nunc exerenda lingua doctoꝛis / nūc suimet cura gerenda. Tu autem domine. Lectio. ix.

ASCendens aūt in vnā nauem q̄ erat symonis / rogauit eum a terra reducere pusillum / ⁊ sedēs docebat de nauicula turbas. Nauis symonis / est ecclesia pꝛimitiua. De qua docebat turbas / ꝺa de auctoꝛitate ecclesie vsq̄ hodie gētes ad celoꝛ regnū inuitat. Ut cessauit aūt loqui. dixit ad symonē. Duc in altū / ⁊ larate rhetia vestra in capturā. Nō pꝛimo rogauit symonē nauē a terra reducere pusillū significat vel tēperate vtēdū vbo ad turbas / vt nec terrena eis ꝓcipiantur nec sic a terrenis i ꝓfunda sacramētorū recedak: vt ea penit⁹ nō intelligāt. Vel pꝛi⁹ in pꝛimis regiōib⁹ gētiū ꝓdicandū. Ut qđ dicit itē petro duci altū ⁊ larate rhetia vestra i capturā: ad remotioꝛes gentes q̄b⁹ postea ꝓdicandū est ꝓtineat. Tu aūt ā. Ascendēs iesus in nauim ⁊ sedēs docebat turbas alla. ꝑs. Benedictus. Oꝛatio.

DA nobis q̄s dñe: vt ⁊ mūdi cursus pacifice nobis tuo oꝛdie dirigak: ⁊ ecclia tua trāquilla deuotiōe letek. Per. Ad vs. ā. Pꝛeceptoꝛ per totā noctē laboꝛātes nihil cepim⁹: i vbo aūt tuo laxabo rhete. ꝑs Mag. Cō. vj. Scōm Matheum. v. Lectio. vij.

Mat. 5. IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amē dico vobis ꝺa nisi abūdauerit iustitia vēa pluſq̄ scribarum ⁊ phariseoꝛ: nō intrabitis in regnum celoꝛum. Et reliqua.

Ome. excerpta de diuersis tractatib⁹

Iustitia phariseor ꝛ est/vt nō occidāt
Justitia eor ꝛ qui intraturi sunt regnū
dei vt non irascunt. Minimū est ergo
nō occidere: ꝛ q illud soluerit: minim⁹
vocabit in regno celorum. Qui autē
illud impleuerit vt nō occidat: nō cō-
tinuo magnus erit ꝛ aptus regno ce-
lorum/sed tñ ascēdit aliquē gradum.
Perficietur autē si nec irascit. Quod
si pfecerit/multo remotior erit ab ho
micidio. Quapropter q docet vt non
irascamur/nō soluit legē vt nō occida
mus: sed implet potius/vt ꝛ foris dū
non occidim⁹/ꝛ int⁹ dū nō irascimur
innocentiā custodiam⁹. Tu. Lec. viij

Audistis qa dictū est antiquis.
Non occides. Qui aūt occide-
rit: reus erit iudicio. In lege enim iu-
dicabat: vt q aliū occidebat/ꝛ ipse oc-
ciderētur. Ego autē dico vobis/id est
ego nouus homo vobis nouis noua
loquor. Quia ois q irascit fratri suo
reus erit iudicio. Videndū est quantū
interfit inter iustitiā phariseor ꝛ rphā
norum q introducit in regnū celorū.
Ibi enim occisio reum facit iudicio/
hic aūt ira facit nihilominus iudicio.
Qui autē dixerit fratri suo racha: re⁹
erit cōcilio. Racha enim grece hebrai
ce dicitur cenos: idest inanis ꝛ vacu⁹:
quē possum⁹ vulgata iniuria absq; ce
rebro nuncupare. Si de otioso sermo
ne reddituri sumus rationem: quāto
magis de cōtumelia? Lectio. ix.

Significanter additur: qui dixerit
fratri suo racha. Frater enī no
ster nullus est: nisi q eundē nobiscū ha
bet patrē. Cū ergo similiter credat in
deū ꝛ rpm dei nouerit sapiētiā. qua ra
tiōe stultitie elogio denotari potest?
Quid interest aūt inter reum iudicio:
ꝛ reum concilio/ꝛ reum gehēne ignis
Nam hoc postremum grauissimū so
nat: ꝛ admonet gradus quosdam fa-
ctos a leuioribus ad grauiora: donec ad
gehennam ignis veniret. Et ideo si le
uius est reum esse iudicio q̄ reum esse
cōcilio. Item si leuius est reum esse
cōcilio q̄ reū esse gehenne ignis: opor
tet vt leuis esse intelligatur irasci fra-
tri q̄ dicere racha/ꝛ rursus leuius esse
dicere racha: q̄ dicere fatue. Nō enim
reatus ipse haberet gradus: nisi gra-
datim etiā peccata cōmemorarentur
Tu autem. ān. Audistis quia dictū est
antiquis nō occides: qui aūt occiderit reus
erit iudicio. ps. Benedictus. Oco.

Deus qui diligentibus te bona i
uisibilia ꝓparasti: infunde cor
dibus nostris tui amoris affectū: vt te
in oibus ꝛ super oia diligentes: pmis-
siones tuas q̄ omne desideriū superāt
cōsequamur. Per dñm. Ad vās. ān.

Si offers munus tuū ante altare ꝛ recor
datus fueris qz frater tuus habet aliquid
aduersum te: relinque ibi munus tuū an-
te altare ꝛ vade prius recōciliari fratri tuo
ꝛ tunc veniens offeres mun⁹ tuū alta. ps.
Magñ. Ofica. viij. Euangelium.
Secundū Marcum. viij. Lectio. vij.

In illo tpe. Cum turba multa
esset cū iesu nec haberēt qd̄ mā-
ducarent conuocatis discipulis ait il
lis. Misereor super turbam: quia ec-
ce iam triduo sustinent me/nec habēt
quod manducent. Et reliqua. Marci. 8
Sermo ex commentario venerabilis
bede presbyteri.

In hac lectione considerāda est in
vno eodemq; redemptore nostro di-
stincta operatio diuinitatis ꝛ humā-
nitatis: atq; erroꝛ eutichetis qui vnam
tantum in xpo operationem dogma-
tizare presumit/pcul a xpianis finib⁹
expellendus. Quis enim non videat
hoc q̄ dñs miseretur sup turbam (ne
vel inedie vel vie lōgioris laboꝛe defi-
ciat) affectum esse: et compassionem
humane fragilitatis/quod vero de se
ptem panib⁹ ꝛ piscic̄ulis paucis quat
tuor milia hominum satiauit: diuine
opus esse virtutis? Mystice autē hoc
miraculo designatur: q̄ viam presen
tis seculi/aliter incolumes transi-
re nequimus: nisi nos gratia redem-
ptoris nostri/alimento sui verbi re-
ficiat. Lectio. viij.

HOc vero typice inter hanc refectionē ꝫ illā q̄nq; panū ac duoꝝ piscium distat: q̄ ibi lēa veteris testamenti spūali gratia plena esse signata est. hic autē noui veritas ac grā testamenti fidelibus ministranda monstrata. Sane vtraq; refectio in monte celebrata est: vt alioꝝ euangelistaꝝ narratio declarat: q̄ vtriusq; scriptura testamenti recte intellecta: altitudinem nobis celestiū p̄ceptoꝝ mandat ꝫ p̄miozū: vtraq; altitudinē xp̄i q̄ est mons domus dñi in vertice montium: cōsona voce p̄dicāt. Qui enī edificatam sup se ciuitatē siue domū dñi: idest ecclesiā in alta bonoꝝ extollit operū ꝫ cunctis manifestā gentibꝰ exhibet: ipse hanc ab infimis delectationibus abstractā / pane celi reficit: atq; ad appetitū supne suauitatis dato pignore cibi spūalis accēdit. Lc. ix.

MIsereoꝝ (inq̄t) super turbā: q̄a ecce iam triduo sustinent me: nec habēt q̄d manducēt. Et si dimisero eos ieiunos in domū suā: deficient in via. Quare triduo turba dñm sustinuerit: matheus exponit plenius qui ait. Et ascendēs in montē sedebat ibi Et accesserunt ad eū turbe multe habentes secū multos claudos cecos debiles ꝫ alios multos: ꝫ p̄iecerūt eos ante pedes eius: ꝫ curauit eos. Turba ergo dominū sanatione infirmorū suoꝝ triduo sustinet: cū electi quiq; fide sancte trinitatis lucidi: dño p̄ suis suoꝝumq; petis aie videlicet languoꝛibus pseueranti instantia supplicant. Tu autem dñe. ān. Misereoꝝ super turbam: quia ecce iām triduo sustinēt me: nec habēt quod manducent. ꝫ si dimisero eos ieiunos deficient in via alla. ps. Benedictus. Oratio.

DEus virtutū cuius est totū q̄d est optimū: insere pectoꝛibꝰ nostris amoꝛē tui nois ꝫ p̄esta in nobis religionis augmentū: vt q̄ sunt bona nutrias: ac pietatis studio q̄ sunt nutrita custodias. Per dñm. Ad vō. ān. Et accipiens iesus septē panes: gratias agēs fregit ꝫ dedit discipl̄is suis vt apponerēt: ꝫ apposuerūt turbe alla. ps. Magn̄.

CDnica. viij. Scōm matheū. viij.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis p̄phetis q̄ veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Et reliqua. Mat. 8.

Omelia origenis.

QUod paulo superius fratres carissimi dñs noster iesus xp̄s spacioſam ꝫ latā viam nominauit hoc nūc apertius falsos pphetas ostēdit: per quos multi in pditionē abominabilē abierunt. Qui p̄imo in iudea multi apparuerunt / ꝫ modo pfidia totū repleuerunt mundū. Sed illi q̄ p̄ius falsi pphete fuerūt: verissimos dñi p̄ophetas vsq; ad moꝛtē persecuti sunt: sicut hieremiā ꝫ micheam alioſq; multos. Isti aūt nunc falsi pphete ꝫ falsi xp̄iani q̄ sunt / veraces xp̄ianos sine mia p̄sequunt ꝫ oppꝛimūt: aliq̄n si detur copia etiā gladijs sine intermissiōe / aut suis p̄auis moꝛibus ꝫ exemplis. Idcirco oēs p̄udentes dñs adhoꝛtat dicēs Attēdite a falsis pphetis. Lectio. viij

ATtendite diligētius obseruate cautius: vt nō seducamini / vt nō circunuentiamini / vt fallamini. Attendite ergo hoc est cōsiderate / q̄a non sunt oues sed lupi in vestimentis ouium. Quia nō sunt religiosi sed irreligiosi / in vestimēto ouiū in figura religiositatis. Quia non sunt xp̄iani sed veritate vacui: xp̄ianoꝝ p̄secutores. Attendite a falsis pphetis q̄ veniunt ad vos in vestimētis ouium: intrinsecꝰ aūt sunt lupi rapaces. Ipsos ꝫ beatus apls ad ephesios loquēs: designabat dicens. Scio enim q̄ post decessum meū introibunt in vobis lupi graues: lupi rapaces. Lectio. ix.

LUpi vero graues nominātur oēs infideles heretici: q̄ grauiter sanctam ecclesiā oppꝛimunt ꝫ p̄sequuntur vel molestare frequentāt: q̄ sine mia rapere ꝫ coaceruare nō desinunt. Aliq̄n enī pecunie irruunt alie

ne / aliqñ in ipsos pecuniarum dños. Multomagis satagunt aias rapere: ꝫ secũ miserabiliter deducere. Et vestitum ouiũ habere dicunt. eo ꝙnomẽ habeant xpianitatis / vel ꝺa assimilãt se ministris iusticie: figurã religiositatis mentiẽtes. Per xpianũ itaq; nomen multos seducere nituntur: dulcibus sermonib⁹ multis scandalũ inferẽtes. Isti sunt de quib⁹ ait apls. Per suos dulces sermones ꝫ blandos seducunt coꝛda innocentiũ. Sed ex fructibus eoꝝ cognoscetis eos. Tu aũt. ãn. Attendite a falsis pꝛophetis qui veniũt ad vos in vestimẽtis ouium intrinsec⁹ aũt sunt lupi rapaces. a fructibus eoꝝũ cognoscetis eos. ps Benedictus. Oꝛatio.

Deus cuius pꝛouidẽtia in sui dispositione nõ fallitur: te supplices exoꝛamus vt noxia cuncta submoueas: ꝫ oia nobis pꝛofutura concedas. Per dñm. Ad vs. ā. Non ois qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celoꝛũ sed qui facit voluntatẽ patris mei qui in celis est: ipse intrabit in regnum celoꝛum alla. ps. Magñ. ℂ Dominica nona. Secundum Lucam. xvj. Lectio. vij.

Luce.16 In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolã hanc. Homo quidam erat dives ꝙ habebat villicũ: ꝫ hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede pꝛesbyteri. Ad clementiã nos dñs ꝫ saluatoꝛ noster hoꝛtatur sub exemplo villici ꝫ debitoꝛis dñi sui: vt si dimittimus debitoꝛibus nostris dimittant ꝫ nobis debita nostra. Dives aũt iste ꝙ habebat villicũ: dñs ipse est ihesus xps cuius villici ideſt dispẽsatoꝛes sunt oẽs fideles in sancta ecclesia. Erules enim ꝫ peregrini sumus in hoc mũdo: ꝫ hic nõ habemus hereditatẽ: sed ꝙ in pꝛesenti videmur habere: ad dispensandũ nobis cõmissa sunt nõ ad possidendum. Noster aũt municipatus (vt ait paulus) in celis est. Lectio. viij.

In villico igit isto quẽ dñs suus eiiciebat de villicatiõe ꝫ laudauit eum ꝙa futurã sibi vitã pꝛsperexerit non oia debem⁹ ad imitandũ sumere Nõ enim aut dño nostro faciẽda est in aliquo fraus vt de ipsa fraude elemosynas nos posse facere speremus: aut eos ꝙ nos recipiant in eterna tabernacula: id est sanctos angelos tanq; debitoꝛes esse dñi dei nostri fas esse intelligendum: cũ fideles quiq; sicut dixim⁹ in sctã ecclesia significentur in villico Si ergo laudat a dño villicus ꝙ fraudem faciebat: quanto ampli⁹ placent dño deo ꝙ scdm eius pceptũ bona sua fideliter dispensant. Lectio. ij.

Qui ergo iuxta hui⁹ serui exẽplũ sedulo reiiciende villicationis ideſt vltimũ tpis sui diem ꝫ rationis reddende tps pꝛuiderit: facile terrenorum oim delectatiõe simul ꝫ dilectione nudatus: plus sibi de amicis cõquirendis in futuro: q; de diuitijs in pꝛsenti colligendis pꝛospicere necessarium ducit. Quia ablata villicatione fodere nõ valem⁹: ꝺa finita hac vita i qua laboꝛare pꝛo eterna debemus: nequa q; postea bone cõuersationis fructũ licebit inquirere. Sed illo tunc tpe mẽdicare cõfusio est: illo scilicet pessimo genere mendicandi quo virgines ille fatue ꝙ hic pꝛo operibus suis mercedẽ humane laudis percipiebant mendicasse referuntur. Tu autẽ. ãn. Dixit dominus villico quid hoc audio de te: redde rationem villicationis tue alla. ps Benedictus. Oꝛatio.

Largire nobis dñe q̃s semp spiritum cogitãdi ꝙ recta sunt pꝛpicius ꝫ agendi. vt qui sine te esse non possumus: scdm te viuere valeamus. Per dñm. Ad vs. ān. Quid factã quia dñs meus aufert a me villicationẽ: fodere non valeo mendicare erubesco. scio quid factã vt cũ amotus fuero a villicatione recipiant me in domos suas. ps. Magñ. ℂ Do. x. Scdm Lucã. xix. Lectio. vij Luce.19

In illo tpe. Cum appꝛopinquaret ihesus hierlm: videns ciuitatem fleuit sup illã dicẽs: quia si cognouisses ꝫ tu. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Quod aũt flente dño illa hierosolymor subuersio describat q̃ a vespasiano z tyto romanis principib⁹ facta est nullus q̃ hystoriã euersionis eiusdem legit ignorat. Romani enim pricipes denunciant cum dicit qa veniẽt dies i te z circundabunt te inimici tui vallo z circũdabũt te z coangustabũt te vndiqz z ad terram cõsternent te z filios tuos q̃ in te sunt. Hoc quoqz qđ addit: z nõ relinquẽt in te lapidẽ sup lapidẽ/ etiã ipa eiusdẽ ciuitatis trãsmigratio testat. Quia dñs nunc in eo loco cõstructa est vbi extra portã crucifix⁹ fuerat dñs. prior illa hierlm. vt dicitur fundit⁹ est euersa. Lectio. viij.

Hierusalẽ ex qua culpa euersionis pena fuerit illata subiungitur. Eo q̃ nõ cognoueris tps visitationis tue. Creator quippe oim p incarnatiõis sue mysteriũ hanc vilitare dignatus est/ sed illa timoris z amoris illius recordata nõ est. Sed querẽdum prius est quid sit qđ dr. Videns ciuitatem flevit super illã dicẽs. Quia si cognouisses z tu. Fleuit eteni pius redẽptor ruinã perfide ciuitatis quã ipsa sibi nõ cognoscebat esse venturã. Cui a flente dño recte dr: qa si cognouisses z tu: subaudi scilicet fleres: q̃ modo qz nescis qđ imminet: exultas. Unde z subditur. Et quidẽ in hac die tua q̃ ad pacem tibi. Cũ enim se carnis voluptatibus daret z vẽtura mala nõ prospiceret: in die sua que ad patẽ ei esse poterant habebat. Lectio. ix.

Qui vero presentia bona ad pacem habuerit: manifestat cum subdit. Nunc aũt abscondita sunt ab oculis tuis. Si enim a cordis eius oculis mala q̃ imminebãt abscondita nõ essent: leta in presentibus ꝓsperis nõ fuisset. Cui⁹ mor etiã pena q̃ de romanis (sicut prediri) principibus imminebat: adiuncta est. Qua descripta qđ dñs fecerit subdit: qa ingressus templum cepit eijcere vendentes de illo z ementes: dicens illis. Scriptũ est: qa domus mea domus oratiõis est. Vos aũt fecistis illam speluncã latronum: Qui enim narrauit mala ventura: et protinus templũ ingressus est vt de illo vendẽtes z ementes eijceret: profecto innotuit: qa ruina popli maxime ex sacerdotum culpa fuit. Tu aũt. ãn. Cum approprinquaret dñs hierusalem: videns ciuitatẽ flevit super illã z dixit qz si cognouisses et tu qz veniẽt dies in te et circundabunt te et coangustabunt te vndiqz et ad terrã prosternent te. eo q̃ non cognoueris tempus visitationis tue alla. ps. Benedictus. Oratio.

Pateant aures mie tue dñe precibus supplicantiũ: z vt petentibus desiderata cõcedas: fac eos q̃ tibi sunt placita postulare. Per dñm. Ad us. ãn. Scriptũ est eni qz dom⁹ mea domus orationis est cunctis gentib⁹: vos aũt fecistis illã speluncam latronũ: et erat quotidie docens in templo. ps. Magn. ℣. Do. rj. Scõm Lucã. xviij. Lec. vij

In illo tpe. Dixit ihesus ad quosdam q̃ in se cõfidebãt tanq̃ iusti z aspernabant ceteros/ parabolã istã dicens. Duo hoies ascenderunt in tẽplum: vt orarent. Unus pharisẽus/ z alter publicanus. Et reliqua. Luce. 18.

Sermo ex comimentario venerabilis bede presbyteri.

Quia parabolam dñs qua semp orare z non deficere docebat/ ita cõclusit/ vt diceret veniẽte iudice difficile fidẽ in terra reperiendã/ ne qs sibi forte de superuacua fidei cogitatione vel etiã confessione blandiret/ mox altera iuncta parabola diligentius ostẽdit a deo fidei non verba examinãda sed opera Inter q̃ nimirum opera maxime regnat humilitas. Publicanus humiliter orans/ ad illa prefate vidue hoc est ecclesie membra ptinet: de qbus supra dr. Deus aũt nõ faciet vindictã electorum suor clamantiũ ad se. Pharisẽus aũt merita iactans ad ea de quib⁹ terribilis in cõclusiõe sentẽtia subdit. Verumtñ fili⁹ hois veniens: putas inueniet fidẽ in terra. Lectio. viij.

Pharisseus stans hec apud se ora bat. Deus gratias ago tibi: qa non sum sicut ceteri hoim/ raptores iusti adulteri velut etiã hic publican⁹ Quattuor sunt species qb⁹ omnis tumor arrogantiũ demonstrat. Cũ bonum aut a semetipsis se habere existimant/ aut si sibi datũ desup credunt/ p suis se hoc accepisse meritis putant aut certe cum iactant se habere qõ nõ habent/aut despectis ceteris/singulariter videri appetũt habere qõ habẽt Qua pharisseus iste iactantie peste laborasse deprehendit: q idcirco de templo absq; iustificatione descendit: qa bonor operum merita sibi quasi singulariter tribuens: oranti publicano se pretulit. Lectio. ix.

Ieiuno bis in sabbato/decimas do oim q̃ possideo. Ezechiel propheta de ostensis sibi celi aialibus scribit. Et totũ corpus plenũ oculis in circuitu ipsor quattuor. Corpora quippe aialium idcirco plena oculis describũtur: qa sanctor actio ab omni parte circunspecta est: bona desiderabiliter prudẽs: mala solerter cauẽs. Sed nos sepe dum alijs reb⁹ intendimus: fit vt alia negligamus. Et vbi negligimus: ibi pculdubio oculũ nõ habemus. Nam ecce phariseus ad obtinẽdam abstinentiã/ ꝛ ad impendendam miam/ad referẽdas deo gras oculum habuerat. sed ad humilitatis custodiã nõ habebat. Et qd prodest q̃ cõtra hostium insidias pene tota ciuitas caute custoditur: si vnum foramẽ apertũ relinquit/ vnde ad hostibus intret. Tu autem ãn. Duo hoies ascenderũt in tẽplum vt orarẽt: vnus phariseus ꝛ alter publicanus: descendit hic iustificat⁹ in domũ suã ab illo alla. ps. Bñdictus. Oco.

Deus q omnipotentiã tuã pcendo maxime ꝛ miserãdo manifestas: multiplica sup nos gram tuã. vt ad tua pmissa currẽtes: celestiũ bonorum facias esse cõsortes. Per dñm. Ad vs ãn. Stans a longe publicanus nolebat oculos ad celũ leuare: sed percutiebat pectus suũ dicens. deus propicius esto michi pctori. ps. Magn. Dñica. xij. Euãge. Scõm Marcũ. vij. Lect. vij. Marci. 7

In illo tpe. Exiens iesus de finibus tyri venit per sydonẽ ad mare galilee: inter medios fines decapoleos. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Surdus ille ꝛ mut⁹ quẽ mirabiliter curatũ a dño modo cũ euãgeliũ legeretur audiuim⁹: genus designat humanũ i his q̃ ab errore dyabolice deceptionis diuina merent gra liberari. Obsurduit namq; homo ab audiẽdo vite verbo: postq̃ mortifera serpẽtis verba contra dñm tumidus audiuit. Mutus a laude cõditoris effectus est: ex quo cum seductore colloquiũ habere psumpsit. Et merito clausit aures ab audienda cũ angelis laude creatoris: quas ad audiendã eiusdẽ creatoris vituperationẽ sermonib⁹ hostis incautus aperuit. Merito clausit os ad predicandã cũ angelis laudem creatoris: qõ velut ad meliorãdũ opus eiusdem creatoris/ cibi vetiti puaricatiõe superbus impleuit. Lectio. viij.

Et heu miser generis humani defect⁹. Mõ in radice vitiosum germinauit: vitiosius multo dilatari cepit in propagine ramorũ. Ita vt veniẽte in carne dño (exceptis paucis de iudea fidelib⁹) tot⁹ pene mũdus ab agnitiõe ꝛ cõfessiõe veritatis surd⁹ erraret ꝛ mut⁹. Sed vbi abundauit peccatũ: supabũdauit ꝛ gra. Venit nãq; dñs ad mare galilee. vbi nouerat egrotare quẽ sanaret. Venit gra sue pietatis ad tumẽtia turbida ꝛ instabilia gẽtium corda. in quib⁹ nouerat esse q̃ ad suam gram ptinerẽt. Et bene iter medios fines decapoleos ad mare galilee vbi egrotũ sanaret venisse phibet qr relicto ob perfidiã pplo q̃ decalogi mandata acceperat/ exteras venit ad gẽtes: vt sicut iohãnes ait/ filios dei q̃ erãt dispersi congregaret in vnũ. Ps. ix.

Et adducũt (inqt) ei surdũ ꝛ mutum/ ꝛ deprecabant eũ vt impo

nat ei manū. Quia ipse surdus salua tor ꝛ agnoscere: mut⁹ nequibat roga re: adducūt eū amici eius: ⁊ p eius sa lute dño supplicāt. Sic nimirū sic in spūali necesse est curatiōe gerak: vt si qs humana industria ad auditū cōfes sionēq veritatis cōuerti nō potest: di uine pietatis offerak aspectibus: atq ad sanandū eū superne man⁹ flagitek auriliū. Nec tardat celestis mia medi ci: si itēro p;ecantū nō hesitat nec defi cit o;atio. Unde statim subinferk: qa app;ehendens iesus egrotū de turba seo;sum misit digitos suos in auricu las eius/ ⁊ erpuēs tetigit linguā eius. Digitos quippe surdo in auriculas mittit vt audiat/ cū p dona gr̄e spūa lis aures diu nō credētes ad auditum sui verbi cōuertit. Erpuēs linguā mu ti vt loq̄ valeat tāgit: cū p ministeriū p̄dicatiōis rationē fidei qua ꝛfiteri de beat p̄stat. Tu aūt. ān. Egr̄iēs iesus de finib⁹ tyri venit per sydonē ad mare galli lee inter medios fines decapolcos alla. ꝓs Benedictus. Oratio.

OMp̄s sempiterne deus q̄ abun dātia pietatis tue ⁊ merita sup plicū excedis ⁊ vota: effunde sup nos miam tuā. vt dimittas q̄ cōscientia me tuit: ⁊ adyctas qd̄ o;atio non p̄sumit Per dñm. Ad vs̄. ān. Bene oia fecit: ⁊ surdos fecit andire et mutos loqui. ꝓs. Magnificat. ¶Dominica. xiii. Secundum Lucam. i. Lectio. vii.

Luc.10. IN illo tpe. Dixit iesus discipu lis suis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Et reliqua.

Sermo ex commentario venerabilis bede p;esbyteri.

Qō oculi scribarū ⁊ phariseo;q̄ co;pus tārū dñi videre sed illi bti oculi q̄ ei⁹ possunt cognoscere sacramēta: de quib⁹ dicit. Et reuelasti ea paruulis. Beati oculi paruulo;ū: quibus ⁊ se et patrē filius reuelare dignatur. Dico aūt vobis q̄ multi ypḥete ⁊ reges vo luerūt videre q̄ vos videtis ⁊ nō vide runt: ⁊ audire q̄ auditis: ⁊ non audie runt. Tu autem. Lectio. viij.

ABraham exultauit vt videret diē x̄pi: ⁊ vidit ⁊ gauisus est. Isayas quoq micheas ⁊ multi alij p̄ phete viderūt glo;iā dñi: q ⁊ ypterea videntes sunt appellati. Sed hi oēs a longe aspiciētes ⁊ salutātes: p speculum ⁊ in enigmate viderūt. Apostoli aūt in p;esentia habētes dñm cōuesce tesq ei: ⁊ queq voluissent interrogan do discētes/ nequaq̄ p angelos aut va rias visionū species opus habebāt do ceri. Quos vero lucas multos ypḥe tas ⁊ reges dicit/ matheus aperti⁹ p̄ phetas ⁊ iustos appellat. Jp̄i sunt enī reges magni: q tentationū suar̄ mo tibus nō consentiēdo succūbere: sed re gendo p;eesse nouerunt. Lectio. ix.

ECce quidā legisperit⁹ surre xit: tentās eū ⁊ dicēs. Magister qd̄ faciēdo vitā eternā possidebo? Le gisperitus q̄ de vita eterna dñm ten tās iterrogat: occasionē vt reo;ē tētā di de ipis dñi sermonib⁹ sumpsit: vbi ait. Gaudete aūt q̄ noia vestra scripta sunt in celis. Sed ipsa sua tentatione indicat q̄ vera sit illa dñi cōfessio qua patri loquit. Qd̄ abscondisti hec a sa piētib⁹ ⁊ p;udētib⁹: ⁊ reuelasti ea par uulis. At ille dixit ad eū. In lege quid scriptum est? Quō legis? Ille rādens dixit. Diliges dñm deum tuū ex toto co;de tuo ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ ex oīb⁹ viribus tuis ⁊ ex omni mēte tua: ⁊ p;o rimū tuū sicut teip̄m. Dū ergo legis perito rādet: p;otecto nobis saluato;i ter vite celestis ostēdit. Cui p;imo de dilectione dei ⁊ p;orimi legis scripta p;oponenti/ dicit. Recte respondisti/ hoc fac ⁊ vives. Tu autē domine. ān. Homo quidā descēdebat ab hierlm i hie rico ⁊ incidit in latrones qui etiā dispolia uerūt eū ⁊ plagis impositis abierunt semi uiuo relicto. ꝓs Benedict⁹. Oco.

OMp̄s ⁊ misericor;s de⁹ de cuius munere venit vt tibi a fidelib⁹ tuis digne ⁊ laudabiliter seruiak: tri bue nobis q̄s. vt ad p̄missiōes tuas si ne offensiōe curram⁹. p̄per. Ad vs̄. ā. Quis tibi videk p;oximus fuisse illi qui

incidit in latrones: ⁊ ait ille qui fecit miam illo. vade ⁊ tu fac similiter alla. ℞s. Magnificat. ℣ Dñica. xiij. Euāgelium. Scōm. Lucam. xvij. Lectio. vij.

Luce.17

IN illo tpe. Dū iret iesus in hierusalē translibat p mediā samariā ⁊ galileā. Et cū ingrederet quoddam castellū. occurrerunt ei decē viri leprosi. Et reliqua.

Sermo ex commentario venerabilis bede presbyteri.

Leprosi nō absurde itelligi possunt q scientiā vere fidei nō habētes: varias doctrinas pfitent erroris. Hi autē tā vitādi sunt ecclesie: vt si fieri potest. lōgius remoti magno clamore interpellent. Unde ⁊ apte subiūgit. Qui steterūt a longe: ⁊ leuauerūt vocē dicētes. Jesu pceptor. miserere nostri. Et bene vt saluent: iesum pceptorē nominant Quia eni in eis verbis se errasse significāt/ hunc saluādi humiliter pceptorem vocāt. Cūq; ad cognitionē preceptoris redeunt: mox ad formā salutis recurrunt. Nam sequit. Quos vt vidit dixit. Ite ostendite vos sacerdotibus. Lectio. viij.

ET factū est dum irent mundati sunt. Nullū dñs eorq; bus hec corporalia bñficia pstitit/ inuenit missse ad sacerdotes: nisi leprosos. Qr videlicet sacerdotium iudeor figura erat futuri sacerdotij regalis qđ est ecclesia: quo 2secrant oēs ptinētes ad corpus xpi summi ⁊ veri principis sacerdotū. Et q̄lquis vel heretica prauitate vel supstitiōe gētili vel iudaica pfidia/ vel etiā scismate fraterno quasi vario colore p xpi gram caruerit: necesse est vt ad ecclesiā veniat: colorēq; fidei verū quē acceperit ostendat. Cetera vero vicia tāq; valitudines ⁊ quasi morbos aie atq; sensuū: p seipsum interius in cōscientia ⁊ intellectu dñs sanat ⁊ corrigit. Lectio. ix.

UNus aūt ex illis vt vidit quia mūdat⁹ est: regressus est cū magna voce magnificās deū. Et ceciditi facie ante pedes ei⁹: gras agēs. Unus iste q magnificās deum regressus est/ vni⁹ ecclesie deuotā xpo humilitatē significat. Qui bene cadens ante pedes dñi gras egit. Ille eni vere deo gras agit: q expressis cogitationib⁹ psumptionis sue q̄ in semetipso infirm⁹ sit humiliter videt: q nihil sibi virtutis tribuit/ q bona q̄ egit: esse de mia cōditoris cognoscit. Unde ⁊ recte subiūgitur. Et hic erat samaritan⁹. Samaritan⁹ quippe interpretat custos. Quo noie ille pop⁹s aptissime significat: q gras agēdo ei a quo accepit quodāmō cātat illud de psalmo. Fortitudinem meā ad te custodiā: qr deus susceptor me⁹ es de⁹ me⁹ mia ei⁹ pueniet me. Tu ān. Dū ingrederet iesus in quoddā castellū: occurrerūt ei decē viri leprosi qui steterūt a lōge et leuauerūt vocē dicētes: iesu preceptor miserere nobis. ℞s. Bñ⁹. Oꝝ.

OMps sempiterne de⁹ da nobis fidei spei ⁊ caritatis augmentū ⁊ vt mereamur assecq qđ pmittis: fac nos amare qđ pcipis. Per. Ad vs. ān.

Nonne decē mūdati sunt: et nouem vbi sunt? non est inuentus qui rediret et daret gliam deo nisi hic alienigena. vade qr fides tua te saluum fecit alla. ℞s. Magñ.

℣ Do. xv. Scōz Matheū. vj. Lec. vij

Mat.6.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nemo potest duobus dñis seruire. Et reliqua.

Sermo ex commentario venerabilis bede presbyteri.

Nemo potest duob⁹ dñis seruire: qr nemo valet trāsitoria simul ⁊ eterna diligere. Si enim eternitatē diligim⁹ cuncta tpalia in vsu nō in affectu possidem⁹. Aut eni vnū odiet: ⁊ alterū diliget: aut vni adherebit ⁊ alterū contennet. Hec verba diligēter cōsideranda sunt. Nā qui sint duo dñi/ cōsequēter exponit dicēs. Nō potestis deo seruire ⁊ māmone. Audiat hoc auarus/ audiat q̄ censet noie xpiano/ nō posse simul māmone hoc est diuitijs xpoq; seruire. Et tñ non dicit q̄ habet diuitias/ sed q̄ seruit diuitijs. Qui eni diuitiarū seruus est/ diuitias custodit vt

seruus. Qui aūt seruitutis excussit iugum distribuit eas vt dñs. Sed q̄ seruit mām̄one illi vtiq; seruit qui rebus istis terrenis merito sue puersitatis ꝓposit⁹ ꝑiceps hui⁹ scli a dño dr.r. viij

ERgo ait. vnū odiet & alterū diliget vt fieri debet: odiet scz dyabolū diliget deū. Aut vni adherebit & alterū contēnet. Adherebit scilicet dyabolo cū quasi eius ꝓmia tpalia sectat: contēnet aūt deū. Nō dixit odiet sed sicut solēt minas eius postponere cupiditatib⁹ suis q̄ de bonitate ei⁹ sibi ad impunitatē blādiunt. Quib⁹ p salomonē dr. Fili ne adiicias petīn super petīn: & dicas. Miseratio dei magna est. Ideo dico vobis. Nolite solliciti esse aie vestre quid mānducetis aut corpi vestro q̄d induamini. Ergo q̄ oibus natura tribuit: & iumentis ac bestijs hoibus quoq; cōe est: hui⁹ cura penit⁹ nō liberamur: sed ꝓcipit nobis ne solliciti simus q̄d comedam⁹. Et quia in sudore vultus ꝓparam⁹ nobis panem: labor exercendus est sollicitudo tollenda. Lectio.ir.

ANima plus est q̄ esca: & corp⁹ plusq̄ vestimēntū. Admonet vt meminerim⁹ multo ampli⁹ nobis deū dedisse q̄ nos fecit & cōposuit ex aia et corpe: q̄ est alimentū atq; tegumentū Ut intelligas eū q̄ dedit aiam: multo facili⁹ escas esse datur. Sicr eū q̄ corpus dedit: multo facili⁹ datur esse vestimentū. Quo loco queri solet: vtrū ad aiam eius iste ꝓtineat: cū aia incorporea sit: eius aūt iste corporeus: Sed aiam hoc loco ꝓ ista vita posita nouerim⁹: cui⁹ retinaculū est alimēntū istud corporeū. Scōm hāc significationem dictū ē etiā illud. Qui amat aiam suā pdet eā. Qō nisi de hac vita accepim⁹ quā oportet ꝑ regno dei pdere: qō potuisse martyres claruit: cōtrariū hoc ꝓceptū erit illi sententie qua dictū est. Quid pdest hoi si totū mundū lucret aie vo sue detrimētū patiat. Tu.ān. Nolite solliciti esse dicētes quid mānducabimus aut quid bibemus: scit enī pater vester celestis quid vobis necesse sit alla.ps. Benedictus. Oratio.

CUstodi dñe q̄s ecclesiā tuā ꝓpitiatiōe ppetua: & q; sine te labit humana mortalitas: tuis semp auxilijs & abstrahat a noxijs: & ad salutaria dirigat. Per. Ad vs̄ ā. Querite ergo primū regnū dei et iusticiam ei⁹: et hec oia adicient vobis alla.ps. Magnificat Ofica.rvj. Scōm Lucam. vij.

IN illo tpe. Ibat ihesus in ciuitatem q̄ vocat naym: & ibāt cū illo discipuli eius & turba copiosa. Cū aūt approprinquaret porte ciuitatis: ecce defunct⁹ efferebatur filius vnic⁹ matris sue. Et reliqua. Luce.7.

Sermo ex commentario venerabilis bede presbyteri.

Defunct⁹ hic q̄ extra portā ciuitatis multis est intuētibus elat⁹: significat hoiem letali criminū funere sopultū: eāde q; insup aie morte nō cordi sad huc cubili tegentē: sed ad multor⁹ notitiā p locutionis opisve indiciū quasi p sue hostia ciuitatis ppalātē. Qui bene fili⁹ vnic⁹ matris sue dr. Quia licet e multis collecta plonis vna sit perfecta & imaculata virgo mater ecclia singuli q̄q; tñ fideliū vniuersalis sancte ecclesie filios rectissime fatenr. Nā & electus q̄libet q̄n ad fidē imbuit: fili⁹ est. Qñ ad fidē alios ibuit: mater ē. r. viij.

PORtā ciuitatis qua defunct⁹ efferebat: puto aliquē de sensib⁹ esse corporeis. Qui enī seminat inter fratres discordias: q̄ iniquitatē i excelso loquit: p oris portam extrahit mortuus. Qui viderit mulierē ad cōcupiscendū eā ꝑ oculor⁹ portā sue mortis i dicta ꝓfert. Qui fabulis ociosis obscenisve carminib⁹ vel detractiōib⁹ aurē libenter apit: hāc aie sue portā mort̄ efficit. Ceteroq; q̄ non seruat sensus: mortis sibi ipse referat aditū. Et hec vidua erat: & turba ciuitatis multa cū illa. Vidua esse ecclesiā ois aia q̄ sponsi dñiq; sui se morte redemptā meminit agnoscit. Diuino aūt nutu multa dñi turba multa vidua comitabat: vt vi-

so tanto miraculo multi testes/multi dñi fierent laudatores. Lectio. ix.

QUam cũ vidisset iesus mia motus sup eã: dixit illi. Noli flere desiste inqt quasi mortuũ flere: quem mox viuũ resurgere videbis. Ubi mystice nouati dogma cõfundit: q de sua mũdicia superbe gloriat⁹: humilẽ penitentiũ mũdationẽ euacuare conat: verãq; matrẽ ecclesiã de natoꝝ suorũ extinctiõe spũali plorantẽ: spe vite redonãde negat cõsolari debere. Et pulchre euãgelista dñm pri⁹ mia motum esse sup matrẽ ac filiũ ei⁹ post suscitatꝰ se testat: vt in vno nobis exẽplũ imitãde pietatis ostẽderet: in altero fidẽ mirãde virtutis astrueret. Tu autẽ. ãn. IBat iesus in ciuitatẽ que vocat naym: & ecce defunct⁹ efferebat filius vnicus matris sue. ℣s. Benedictus. Oratio.

ECclesiã tuã qsdñe miseratio cõtinuata mũdet & muniat: et qa sine te nõ potest salua consistere: tuo semp munere gubernet. Per. Ad vs. ãn. Accepit aũt oẽs timor & magnificabant deũ/dicẽtes q; propheta magn⁹ surrexit in nobis/& q; dñs visitauit plebẽ suã ℣s. Magnificat. ¶ Dominica. xvij. Scõm Lucam. xiiij. Lectio. vij.

Luce.14

IN illo tpe. Cũ intrasset iesus in domũ cuiusdã principis phariseor sabbato mãducare panẽ. & ipi observabãt eũ. Et ecce qdã ydropic⁹ erat ante illũ. Et reliqua.

SErmo exmẽtarius venet. bede pbri Idropis morb⁹ ab aquoso humore vocabulũ trahit. Grece ei aqua: ydor vocat. Est autẽ humor subcutaneus devicio velice nat⁹: cũ iflatiõe turgẽte & ãhelitu fetido. Proprieq; ẽ ydropici quãto magis habũdat humore iordinato: tãto ãpli⁹ sitire. Et ideo recte cõparat ei quẽ flux⁹ carnaliũ voluptatũ exuberãs aggrauat. Cõparat diuiti auaro q; qto ẽ copiosior diuitijs qbus nõ bñ vtit: tãto ardẽti⁹ talia cupiscit Et rñdẽs iesus dixit ad legisperitos & phariseos. Si licet sabbõ curare? At illi tacuerũt. Tu autem. Lectio. viij.

QUod dicit respõdisse iesus: ad hoc respicit qõ pmissum ẽ & ipi observabãt eũ. Dñs enim nouit cogitatiões hoim. Sz merito interrogati tacẽt: q; tra se dictũ qcqd dixerint vidẽt Nãm si licet sabbato curare: quare saluatorem an curet observant? Si non licet. quare ipsi sabbato pecora curãt Ipi vero apprehensum sanauit eum ac dimisit. Prouida dispensatione dominus ante legisperitos & phariseos ydropicũ curat: & mox cõtra auariciã disputat. Ut videlicet p eius egritudinẽ corpis: i illis exprimeret egritudo cordis. Denicq; post multa disputationis ei⁹ hortamẽta subiũctũ est. Audiebãt aũt hec omia pharisei q erãt auari: & deridebãt illũ. Idropic⁹ qppe quo amplius biberit: ampli⁹ sitit. Et ois auar⁹ sitim multiplicat: q; cũ ea q; appetit adept⁹ fuerit: ad appetẽda alia amplius anhelat. Lectio. ix.

ET rñdẽs dixit ad illos. Cui⁹ vestrũ asin⁹ aut bos i puteũ cadet & nõ cotinuo extrahet illũ die sabbati? Sic obseruatores suos phariseos cõuincit: vt eosdẽ etiã auaricie condẽnet Si vos (inqt) sabbato asinũ & bouem aut aliud qlibet aial i puteũ decidẽs eripe festinatis: nõ aiali sed vre auaricie zelatores: quãto magis ego hoiem q; multo melior ẽ pecore debeo/liberare? Cõgruẽter dñs ydropicũ aiali qd cecidit i puteũ cparauit: humore eni laborabat. Et bñ vtroq; loco bouẽ posuit & asinũ: vt sine sapiẽtes quosq; et hebetes sine vt supradictũ est vtrũq; ppm eos significare sentiam⁹ eũ videlicet cuius ceruicẽ iugũ legis attrinuit: atq; eũ quẽ quilibet seductor reperit quasi brutũ animal et nulla ratõe renitẽs quo voluit errore subtraxit: oẽs saluator aduenies sathane vinculis astrictos: oẽs in vnũ concupiscẽtie puteũ demersos inuenit. Tu aũt. ãn. Dixit iesus ad legisperitos & phariseos: si licet sabbato curare. at illi tacuerunt. ipse vero apprehẽdens ydropicũ. sanauit eũ ac dimisit. ℣s. Benedictus. Oratio.

Tua nos qs dñe gratia semp et pueneniat z sequatur ac bonis operib⁹ iugiter pstet esse intētos. Per Ad vs ān. Cū vocat⁹ fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit / amice ascende superius tūc erit tibi gloria coram simul discūbentib⁹ alla. ps Mag. CDo. xviij. Scōm matheū. xxij

Luc. 13

In illo tpe. Accesserūt ad iesum pharisei: audiētes q iesus silentiū imposuisset saduceis: uenerūt in vnū z interrogauit eū vn⁹ ex eis legis doctor tentās eū. Magister: qō est mādatum magnū in lege: Et reliqua.

Omelia beati iohānis episcopi.

Cū uenerūt vt multitudine vincerēt quē rōne superare nō poterāt. A veritate nudos se esse pfessi sunt: qui multitudine se armauerunt. Dicebāt enī apud se. Un⁹ loquaē p oībus z oēs loquamur p vnū: vt si quidē vicerit oēs videamur victores: si aūt victus fuerit: vel solus videaē cōfusus. O pharisei: qui oia ppter hoies cogitatis z facitis. Primū qdē veniētes cū vno vincēdi estis p vnū. Tamē pone q⁹ vno victo: hoies nō itelligūt vos oēs esse victos: nūqd conscientie vestre nō sentiūt se esse confusas: Leuis enim est cōsolatio qui in seipso cōfusus est q ab alijs ignoratur. Lectio. viij.

Magister / qō est mandatum magnū in lege: Magistrū vocat: cui⁹ nō vult esse discipul⁹: nō scire desiderās sed tentās. Simplicissim⁹ interrogator: z malignissim⁹ insidiator de magno mādato iterrogat: qui nec minimū obseruat. Ille enī debet iterrogare de maiore iustitia / qui tā minorem cōpleuit. Dns aūt ei sic rndit / vt interrogatiōis ei⁹ ficta cōscientiā statim primo rūso peruteret dicēs. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo z in tota aīa tua: z in tota mēte tua. Hoc est maximū z primū mādatū. Maximū aūt z minimū mādatū dicim⁹ quātū ad dignitatē mādator nō quantū ad vtilitatē. Alioqn vtilitas oīm mādator vna est. z oia mādata q vnū videntur esse mādatū ita sibi cohereāt: vt alterū sine altero esse nō possit. Lec. ix.

Itaq⁹ dignus est hoc mādatū: diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: q illud nō occides / nō cōcupisces tū vtilitas vna est. Nā q diligit deū: ille nō occidit aut nō cōcupiscit. Qui autem occidit aut cōcupiscit / non diligit dñm deū suū. Esse aūt minora mādata / dns manifestat dicēs. Si qs vnum ex minimis istis mandatis soluerit z docuerit sic hoies: minim⁹ vocabit in regno celor. Diliges inquit / nō timebis / q diligere maius est q timere. Minoratio enī culture dei habet timorē: pfectio aūt dilectionē dicēte iohanne. Perfecta dilectio foras mittit timorē Donec enī homo timet deū: nō eū diligit. Cū aūt diligere ceperit: iā nō eū tūmodo timet. sed etiā amplius diligit Timere enī seruor est / diligere filior Timor sub necessitate est / dilectio i libertate. Tu autē ān. Magister. qō est mādatū magnū in lege: ait illi iesus. diliges dñm deum tuū ex toto corde tuo alla. ps. Benedictus. Oratio.

Da qs dñe popl⁹ tuo dyabolica vitare cōtagia / z te solū deū pura mēte sectari. Per. Ad vs ān. Quid vobis videtur de christo cui⁹ fil⁹ est / dicūt ei oēs dauid. dicit eis iesus. quō dauid in spū vocat eū dñm dicēs. dixit dns dño meo sede a dextris meis. ps. Mag. CDo. xix Scōm Matheum. ix. Lectio. viij.

Mc. ij. p.

In illo tpe. Ascēdens iesus nauiculā: trāsfretauit z venit i ciuitatem suam. Et reliqua.

Omelia beati iohannis episcopi.

Creator rerū orbis dns postea q se pter nos angustiauit i carne / cepit habere humanā patriā / cepit ciuitatis iudaice esse ciuis. Parētes cepit habere / parētū oīm ipe parēs: vt inuitaret amor / attraheret caritas / vinceret affectio / suaderet humanitas: quos fugarat dānatio met⁹ dispersorat / z fecerat vis potestatis exteros. Venit i ciuitatē suā: z obtulerunt ei paraliticū iacentē in lecto. Et vidēs (inqt) iesus

fidē illoꝝ: dixit paralitico. Cōfide fili remittunt tibi pcā tua. Lectio. viij.

AUdit veniā ⁊ tacet paralitic⁹ nec vllā rñdet grām: qa plus aie ꝙ corpis tēdebat ad curā: ⁊ tales erūnas resoluti corpis sic deflebat. vt eternas penas resolutiōis aie nō defleret: gratioꝝ sibi psentē vitā iudicās ꝙ futurā. Merito rps offerentiū fidē respicit ⁊ vecordiā despicit sic iacētis: vt fidei aliene suffragio paralitici aia ante curaret ꝙ corp⁹. Respiciēs (iqt) fidē illoꝝ. Cernitis i hoc loco fratres deū nō querere insipientium voluntates non expectare ignorantrū fidē: nō infirmi stulta desideria perscrutari: sed ad alterius fidem subuenire. Lec. ix.

REuera frēs qñ medic⁹ lāguētiū qrit aut respicit volūtates / cū semp ⁊traria desideret ⁊ reqrat infirmus hinc est ꝙ nūc ferrū nūc ignē nūc amara pocula igerit ⁊ apponit iuitis vt curā sani sentiāt quā sentire nō poterāt egrotātes. Et si hō iurias despicit / maledicta ⁊tēnit: vt sauciatis mēbris spōte vitā ⁊ferat ⁊ salutē: ꝙ tomagis rps medic⁹ bonitate diuia morbis sanctos: pctoꝝ ⁊ freneti criminū laborātes / ad salutē etiā iuitos attrahit ⁊ nolētes. O si vellem⁹ frēs / o si vellem⁹ mētis nre oēm paralisim semp videre ⁊ aiam nram vtutib⁹ destitutā iacere i victioꝝ stratib⁹ cernerem⁹. luceret nobis qcadmodū rps q nras quotidie norias despicit volūtates / ad salutaria nos remedia ptrahit ⁊ purget iuitos. Tua. Dixit dñs paralitico. cōfide fili remittūt tibi pcā tua alla. ℣. Bñ⁹. oꝝ

DIrigat corda nostra quesum⁹ domine tue miseratōis opera rio: quia tibi sine te placere non possumus. Per. Ad vs ān. Videntes autem turbe timuerūt ⁊ glorificauerūt deū q dedit potestatē talem hoibus. ps. Magn.

Mat. ix. ℣Sti. xx. Scōm matheū. xxiij. l. viij.

IN illo tpe. Loquebat ihesus cū discipulis suis in parabolis: dicens. Simile factū est regnū celoꝝ hoi regi q fecit nuptias filio suo. Et reliqua. Omelia bti gregorij pape.

VIerūqꝫ in lcto euāgelio regnū celoꝝ ps ecclesia designat. Cōgregatio quippe iustoꝝ: regnū celoꝝ dr. Quia enim p ppheā dñs dicit. Celū michi sedes est: ⁊ salomō ait. Aia iusti: sedes sapiētie. Paul⁹ etiā dicit xp̄m dei virtutē ⁊ dei sapientiā: liquido colligere debem⁹ qz si deus sapiētia. aia aūt iusti sedes est sapiētie: dum celū dicitur sedes dei / celū ergo est aia iusti. Hinc p psalmistā de lctis p̄dicatoꝝib⁹ dicit. Celi enarrāt gloriā dei. Regnum ergo celoꝝ est ecclesia iustoꝝ. qa dum eorum corda in terra nil ambiūt: p hoc q ad superna suspirāt: iam in eis dñs quasi in celestib⁹ regnat. Lectio. viij.

DIcat ergo. Simile est regnum celoꝝ hoi regi: q fecit nuptias filio suo. Jam intelligit caritas vra qs est iste rex regis filij pater. Ille nimirum cui psalmista ait. Deus iudicium tuū regi da: ⁊ iustitiā tuā filio regis. Qui fecit nuptias filio suo. Tūc enim deus pater deo filio nuptias fecit: qñ hunc in vtero virginis humane nature ⁊iunxit: qñ deū ante secula fieri voluit hoiem in fine scloꝝ. Sed qz ex duab⁹ psonis solet fieri ista cōiūctio: absit hoc ab intellectib⁹ nostris vt psonā dei ⁊ hois redēptoris nostri ihesu xp̄i: ex duab⁹ psonis credam⁹ esse vnitā. Ex duab⁹ quippe atqꝫ in duab⁹ hunc naturis existere dicimus: sed ex duabus psonis compositū credi vt ne phas vitamus. Lectio. ix.

APertis igit atqꝫ securis dicti potest: qa in hoc pater filio regi nuptias fecit / quo ei p incarnationis mysteriū sanctā ecclesiā sociauit. Uterus aūt genitricis virginis: hui⁹ spōsi thalam⁹ fuit. Unde ⁊ psalmista dicit. In sole posuit tabernaculū suū: ⁊ ipse tanq̄ sponsus p̄cedēs de thalamo suo. Tanq̄ spōsus quippe de thalamo suo p̄cessit: qui ad coniungendam sibi ecclesiam incarnatus de⁹ de incorrupto virginis vtero eruit. Misit ergo seruos suos: vt ad istas nu-

ptias amicos inuitarent misit semel misit iterū: ḋa incarcarnatiōis dñice ꝓdicatores ꝫ prius ypheras ꝫ postmodū apłos fecit. Bis itaq; seruos ad inuitādū misit: ḋa incarnationē vnigeniti ꝫ per ypheras dixit futurā: et per apostolos nūciauit factā. Tu aūt. ān

Dicite inuitatis ecce prādiū meū parauī venite ad nuptias alla. ꝓs. Bū. Oco.

OMps et misericors deus vniuersa nobis aduersantia ꝓpiciat⁹ et exclude: vt mēte et corpore pariter expediti. q̄ tua sunt liberis mētibus exequamur. P ō. CAd vsā. Nuptie qui dē parate sunt sed qui inuitati erāt nō fuerunt digni. ite ergo ad exit⁹ viarū ꝫ quoscūq; inueneritis vocate ad nuptias alla ꝓs Mag. CDo. xrij. Sēdz iohā. iiij. k. vij

Jul. 4. INillo tpe. Erat q̄dā regul⁹ cui⁹ filius infirmabat capharnaū. Hic cū audisset quia ihesus aduenirет a iudea in galileā: abijt ad eum et rogabat eum vt descēderet et sanaret filiū eius. Incipiebat enim mori. Et rel.

Omelia beati gregorij pape.

LEctio scti euangelij quā modo frēs audistis exposītione nō indiget. Sed ne hāc tacite ꝓterisse videamur: exhortādo potiꝰ q̄ exponēdo in ea aliq̄d loquamur. Hoc aūt nobis solūmō de expositione video esse requirēdū. cur is q̄ ad salutē petēdam venerat audiuit. Nisi signa et ꝓdigia videritis nō creditis. Qui enī salutē q̄rebat filio: procul dubio credebat. Neq; enim ab illo q̄reret salutē: quē nō crederet saluatorē. Quare ergo dicit. Nisi signa ꝫ prodigia videritis non creditis: cū ante crederet q̄ signū videret: Sed memē tote q̄d petijt ꝫ apte cognoscetis ḋa in fide dubitauit. Rogauit nāq; vt descēderet: ꝫ sanaret filiū eius. Tu. l. vij.

QOrporalē ergo ꝓsentiā vīi q̄rebat / q̄ per spm̄ nusq; deerat. Minus itaq; in illū credidit quē nō putauit posse salutē dare / nisi ꝓsens esset ꝫ corpore. Si enī pfecte credidisset: procul dubio sciret quia nō esset locus vbi non esset deus. Ex magna ergo parte diffidus est / quia virtutē nō dedit manifestati: sed ꝓsentie corporali. Et salutē itaq; filio petijt: et tamen in fide dubitauit: quia eū a d quē nō venerat: ꝫ potentē ad curandū credidit: ꝫ tamē morienti filio esse absentē putauit. Sed dñs q̄ rogat vt vadat: ḋa nō desit vbi inuitat indicat: solo imperio salutē reddidit: q̄ solo nutu oia creauit. Luc. ix.

HOc nobis est solerter intuendū q; sicut euāgelista alio teste didicim⁹: centurio ad dñm venit dicēs Dñe puer meus iacet paraliticus in domo ꝫ male torquet. Cui a ihesu ptin⁹ rñdet Ego veniā et curabo eū. Quid est q̄ regulus rogat vt ad eius filiū veniat et tamen corporaliter ire recusat. Ad seruū vero centurionis nō invitatur: et tamē se corporaliter ire pollicetur. Reguli filio per corporalē ꝓsentiā nō dignat adesse: centurionis seruo nō dedignat occurrere: Quid est hoc nisi q; superbia nostra retūditur: que in hoibus nō naturā qua ad ymaginē dei facti sunt sed honores et diuitias veneramur: Cūq; pēsamus que circa nos sunt: interiora profecto minime ꝓuidemus. Dū ea cōsideram⁹ que in corporibus despecta sunt / negligim⁹ pēsare q̄ sunt. Tu. ā. Erat quidā regulus cui⁹ fili⁹ infirmabat capharnaū: hic cū audisset ḋa ihesus aduenirет i galileā: rogabat eū vt sanaret filiū ei⁹. ꝓs. Bñ⁹. Oco

IArgire q̄s dñe fidelib⁹ tuis indulgentiā placatus et pacē: vt pariter ab oībus mūdent offensis: et secura tibi mēte deseruiant. P. CAd vsā. Cognouit autē pater ḋa illa hora erat in qua dixit ihesus filiꝰ tuus vivit ꝫ credidit ipse ꝫ domus eius tota. ꝓs. Magñ. CDo. xrij. Euā. scōm matheū. xviij.

INillo tpe. Dixit ihesus discipłis suis parabolā hanc. Simile est regnū celorū homini regi q̄ voluit rationē ponere cum seruis suis. Et rel. Mat. 18.

Omelia beati augustini episcopi.

ECce frēs res in apto est: admonitio vtilis valde et salubris: obedientia debetur / vt quod iussum est impleat: ḋa

omnis homo et debitor est dei: ⁊ debitorē habet fratrē suū. Quis est enī qui nō sit debitor: nisi in quo nullū potest peccatū inueniri? Quis est aūt qui nō habeat debitorē: nisi ille in quē nemo peccauit? Putasne qsq̄ in genere hūano reperiri potest: qui non et ipse aliquo peccato obstrictus sit fratri suo. Debitor ergo est oīs homo / habēs sñ et ipse debitorē. Ideo deus iustus constituit tibi regulam in debitore tuo: quod faciet et ipse cum suo. Lcō. viij.

Dulo sunt opera mie que nos liberāt / que breuiter ipse dñs posuit in euāgelio. Dimittite / ⁊ dimittetur vobis. Date / ⁊ dabitur vobis. Dimittite / ⁊ dimittetur vobis. ad ignoscendū pertinet. Date / et dabit vobis ad prestādū beneficiū pertinet. Quod ait de ignoscēdo: et tu vis tibi ignosci qđ peccas et habes aliū cui tu possis ignoscere. Rursus quod pertinet ad tribuendū beneficiū / petit te mendic⁹ et tu es dei mendicus. Dēs enī quādo oramus: mendici dei sumus. Ante ianuā patrisfamilias stamus: imo etiā psternimur supplices / ingemiscimus aliquid volentes accipe. Et ipm aliqd ipse deus est. Quid a te accepit mendicus? Panē. Et tu quid petis ab eo: nisi christū qui dicit / ego sum panis viuus qui de celo descendi. Tu autē Lcō. ix.

IGnosci vobis vultis: ignoscite
REmittite: et remittetur vobis
Accipere vultis. Date et dabit vobis
Sed quid in hac apta pceptione mouere possit: audite. In remissione vbi venia petitur et ab ignoscēte debetur hoc potest mouere quod et petrū mouit Quotiens debeo inquit ignoscere sufficit vsq̄ septies? Non sufficit / ait dñs. Nō dico tibi septies: sed vsq̄ septuagesiessepties. Jā tu enumera / quotiens in te peccauerit frater tuus. Si potueris peruenire vsq̄ ad septuagesimā octanā culpā: vt trāseas septuagesiessepties: tūc molire vindictam. Jta ne verū est quod dicit: et vere ita se res habet vt si peccauerit septuagiessepties / ignoscas. Si autem peccauerit septuagiesocties: iā liceat tibi non ignoscere. Tu aūt. ān. Dixit aūt dñs seruo redde quod debes: procidēs autem seruus ille rogabat eum dicens: patiētiam habe in me / et omnia reddam tibi.

ps. Benedictus. Oratio.

FAmiliā tuā qs dñe cōtinua pietate custodi: vt a cūctis aduersitatibus te protegente sit libera: et in bonis actibus tuo noī sit deuota. P. Ad dēs ā. Serue neq̄ omne debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me nōne ergo oportuit ⁊ te misereri conserui tui sicut et ego tui misertus sum alla. ps. Magn. Dñica xvij. Scōm matheum. xvij.

INillo tpe. Abeūtes pharisei cō siliū inierūt vt caperēt iesum in sermone. Et rel. Oīm. bti hiero. pbri. Querētes dñm cōprehendere princ pes sacerdotū et scribe timuerūt populū / atq̄ ideo quod per se nō poterāt presidis manibus efficere tentabant: vt ipsi a morte eius viderētur immunes. Et mittunt ei discipulos suos cū herodianis Miserūt ergo discipulos suos quasi minus cognitos et minus suspectos: vt aut abscondite facileq̄ deciperent eum: aut deprehensi min⁹ erubescerent apud eum. Nam consilio malo deprehenso tanto minus nascitur confusio / q̄nta fuerit persona deterior. Sed discipuli magistris suis etate minores erant: malicia autem pares. Lectio octaua. Matth 23

MAgister scimus quia verax es: ⁊ viā dei in veritate doces: ⁊ nō est tibi cura de aliquo. Nō enim respicis personā hominū. Dic ergo nobis quid tibi videtur? Licet censum dari cesari: an non? Magistrū eum vocāt et veracem: vt quasi honorat⁹ ⁊ laudatus misterium sui cordis eis simpliciter apreiret: tanq̄ eos volens habere discipulos. Blanda ⁊ fraudulenta interrogatio illuc puocat respondentem: vt magis deum q̄ cesarem timēdum doceat: et dicat nō debere tributa solui: vt stati audientes herodiant

seditionis cõtra romanos auctorẽ tenẽãt. Cognita aũt iesus nequitia eorr ait. Quid me tẽtatis ypocrite? Nõ secundũ sermones eorr pacificos blãde rñdit/ sed scõm cõscientiã eorr crudelẽ aspere dixit: qa deus plerũqꝫ ad aiam loquit nõ ad corpus volũtatibꝫ rñdet nõ verbis. Prima virtus est rñdentis interrogãtiũ mentẽ agnoscere: ꝫ non discipulos sed tẽptatores vocare. Ypocrita ergo appellatur: qui aliud est et aliud simulat: id est aliud opere agit: aliud voce pretendit. Lectio. ix.

SEquitur Ostẽdite michi nũmisma census. At illi obtulerũt ei denariũ. Sapiẽtia semper sapienter agit: vt suis potius tentatores sermonibus cõfutẽt. Ostẽdite mihi inquit denariũ: hoc est genꝰ nũmi: qõ pro decẽ nũmis cõputabãt ꝫ habebat nomẽ et ymaginẽ cesaris. Et ait illis iesus. Cuius est ymago hec ꝫ superscriptio Quiputãt interrogationẽ saluatoris ignorantiã esse ꝫ nõ dispẽsationẽ: discant ex presenti loco qꝫ vtiqꝫ potuerit scire iesus cuius ymago esset i nũmo sed interrogat vt ad sermonẽ eorũ cõpetẽtur respõdeat. Dicũt ei. Cesaris Cesarẽ hoc loco nõ putemus octauianũ augustũ/ sꝫ tyberiũ significari/ pri uignũ eiꝰ. qi loco successerat vitricius sub quo et passus est dñs. Oẽs aũt reges romãi a primo iulio cesare qi iluetũ gẽtis sue arripuit imperiũ cesares sũt appellati. Tuã. Magr scimꝰ qa verax es: et viã dei i veritate docens alla. hs.

DEus nr̃m refugiũ ꝫ vir. Or. vbus adesto pijs ecclie tue pciaus auctor ipe pietatis ꝫ psta: vt qõ fideliter petimꝰ: efficaciter ꝛequamur

℣ Ad vs. ã. Reddite ergo q̃ sũt cesaris cesari ꝫ que sũt dei deo alla. hs. Mag. Oratiõ. Scõm matheũ. Lectio. vij.

Mathei. 6

IN illo tpe. Loquẽte iesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit et adorauit eũ dicens. Dñe: filia mea modo defuncta est: sed veni impone manũ tuã sup eã et vivet. Et reliqua. Sermo ex cõmentario bei augu. epi.

princeps synagoge: nullus melius q̃ ipse moyses intelligitur. Unde bene iairus id est illuminãs siue illuminatus dicitur: qa qui accipit verba vite dare alijs et per hec ceteros illuminat: et ipse a spũ sancto quo vitalia monita scribere vel docere possit: illuminatur. Qui (iuxta euangeliũ luce) videns iesum: procidit ad pedes eius quia in spũ vẽturũ in carne dñm hũili corde se eius potentie subdidit: quẽ ita circa finẽ seculi hoiem incarnãdũ esse cognouit: vt eternũ ante oẽ seculũ deũ existere nõ dubitaret. Le. viij.

SI caput christi deus pedes eius quid aptius q̃ assumpta humanitas qua terrã nr̃e mortalitatis tetigit: accipiendi sunt? Et procidere archisynagogũ ante pedes iesu est legislatorẽ cũ tota progenie mediatorẽ dei et hominũ longe sibi dignitatis gloria preferendũ esse cognoscere: et confiteri cũ apostolo. Quia quod infirmũ est dei: fortius est hoibus. Filia ergo archisynagogi ipsa est synagoga que sola legali institutione cõposita quasi vnica moysi nata erat: et hec velut duodecimo etatis ãno: hoc est tpe pubertatis appropinquãte moriebatur qa nobiliter a pphetis educata postq̃ ad intellegibiles annos puenerat: post q̃ spũalẽ deo sobolẽ generare deberet subito erroris lãguore cõsternata spiritualis vite vias ingredi desperabiliter omisit: et si nõ ei a xpo succurrerek in horrẽdã mortẽ per oia corruisset. k. ix

ET surgẽs iesus sequebatur eũ/ et discipuli eius. Ad puellã pergens sanandã dñs a turba comprimitur: quia genti iudee salutaria monita prebens quibus egrã vicijs eius cõscientiã erigeret: noxia carnaliũ populorũ est cõsuetudine grauatus. Et ecce mulier que sãguinis fluxũ patiebatur duodecim annis. Mulier sãguie fluens a dño curata: ecclia est cõgregata de gẽtibus. q̃ ingẽti carnaliũ delectationũ polluta fluxu atq; a cetu iã fuerat segregata fideliũ Sed cũ vbũ dei

tudeā saluare decerneret: illa paratā iā ꝓmissāq; alijs ꝓripuit spe certa salutē. Notādū qđ ꝫ archisinagogi duo dennis sit filia et mulier her ab annis duodeci sanguie fluxerit: hoc est eodē quò hec nata sit tpe: illa ceperit infirmari. Una eni pene eadēq; scli huius etate ꝫ synagoga in patriarchis nasci et gētiū exterarū natio per oꝛbē cepit ydolatrie sanie fedari. Tu aūt. ān.

Loquēte ieſu ad turbas ecce ꝓceps vn⁹ accessit et adoꝛauit eū dicēs. dñe filia mea mō defuncta est: sed veni ipone manū tuā super eā et viuet alla. ℔s Bñdict⁹. Oco

Absolue q̄s dñe tuoꝝ delicta ppꝛoꝝ: ꝫ a pctōꝝ nexib⁹ q̄ pro nōstra fragilitate cōtraximus: tua benignitate liberemur. ℘er dñm. ℂ Ad vs̄ ā. Q̄fide filia: fides tua te saluā fecit et saluata est mulier ex illa hoꝛa alla. ℔s. Magn̄. ℂ Do. xxv. Sedm iohānē. vj

Joh. 6

In illo tpe Cū subleuasset oc'los ieſus ꝫ vidisset q̄a mltitudo maxima venit ad eum: dixit ad philippū Unde ememus panes vt māducēt hi: Et rel. Sermo ex cōmē. bti augu. epi. Dñs in mōte: vbū in alto. ℘roinde nō quasi hūiliter iacet quod in mōte factū est: nec trāseūter ꝓtereundū est: sed suscipiendū. Turbas vidit esuriētes agnouit/ misericoꝛditer pauit: nō solū ꝓo bonitate: verūetiā ꝓo ptāte Quid eni sola pdesset bonitas/ vbi nō erat panis vnde turba esuriēs pasceretur: Nisi bonitati adesset ptās ieiuna illa turba esuriēs remaneret Deniq; ꝫ discipuli q̄ erāt cū dño in fame: et ipsi turbas volebant pascere vt nō remanerent inanes: sed vnde pascerent non habebant Lectio. viij.

Interrogauit dñs vnde emerēt panes ad turbas pascēdas/ ꝫ ait scriptura. Hoc aūt dicebat tentās eū: discipulū scz philippū quē interrogauerat. Ipe eni sciebat q̄d esset factur⁹ Cur ergo de bono tentabat: nisi quia ignoꝛātiā discipuli demōstrabat. Et foꝛte in demōstratiōe ignoꝛātie discipuli aliq̄d significauit. Appꝛibit ergo cū ipsum sacrū deq; panibus cepit nobis loqui/ et q̄d significet indicare. Ibi eni videbim⁹ quare dñs in hoc facto ignoꝛātiā discipuli voluit interrogādo qđ sciebat ostēdere. Nā interrogamus aliquādo qđ nescim⁹: audire volētes vt discamus. Aliquādo interrogam⁹ qđ scimus scire volētes vtrū et ille sciat quē interrogamus. lcō. ix.

Utrūq; hoc nouerat dñs: et qđ interrogabat sciebat. Quid eēt eni factur⁹ ipse nouerat: ꝫ hoc nescire philippū sciebat sic. Quare itaq; interrogabat: nisi q̄a illi⁹ ignoꝛātiā demōstrabat: Et hoc quare fecit (vt dixi) post intelligem⁹. Andꝛeas ait. Est hic puer quidā q̄ habet q̄nq; panes oꝛdeaceos et duos pisces: sed hec quid sunt inter tātos: Cū dixisset philipp⁹ ducētoꝝ denarioꝝ panes nō sufficere q̄bus illa tāta turba reficeret/ erat ibi quidā puer poꝛtās q̄nq; panes oꝛdeaceos et duos pisces. Et ait ieſus. Facite hoies discūbere. Erat autē ibi fenū multū: et discubuerūt fere quinq; milia hoiꝫ. Accepit aūt ieſus panes: gratias egit ꝫ iussit frāgi. Fracti sunt panes positi ante discumbentes: nō iam quinq; panes: sed quod adiecerat qui creauerat qđ auctū erat. Tu aūt. ān.

Cū subleuasset oc'los ieſus ꝫ vidisset maxima multitudinē venientē ad se. dixit ad philippū. vnde emem⁹ panes vt māducēt hi: hoc autē dicebat tentās eū ipse eni sciebat quid esset facturus. ℔s. Bñ⁹. Oco.

Excita q̄s dñe tuoꝝ fideliū voluntates: vt diuini operis fructū ꝓ pensius exequētes: pietatis tue remedia maioꝛa ꝓcipiāt. ℘er ō. ℂ Ad vs̄. ā

Illi hoies cū signū vidisset quod factum fuerat. gloꝛificabāt deū et dicebant. quia hic est saluatoꝛ mundi. ℔s. Magn̄. ℂ In festo dedica. eccle dupl. fes. ꝓncipale ad. j. vs̄ sup ℔os fer. dicat. hec sola. ān

O q̄ metuēdus est locus iste. vere nō est hic aliud nisi domus dei et poꝛta celi. In tpe pasch. kiriat cū alla. Caꝑm

Vidi ciuitatē sanctā hierlm descendentē de celo/ a deo paratā

f. iij.

sicut sponsam ornatam viro suo. ℟. Terribilis est locꝰ iste nō est hic aliud nisi domꝰ dei ⁊ porta celi. Vere etenim dñs est in loco isto Et ego nesciebā. In tpe pascha. alla. ℣. Cumq; euigilasset iacob quasi de graui somno: ait. Vere. Glia. Ve. Hypꝰ.

URbs beata hierlm dicta pacis visio: q̄ ⁊struit in celis viuis ex lapidibus ⁊ āgelis cooꝛnata vt spōsata comite. Quona veniēs e celo nupti ali thalamo ꝓparata vt spōsata copu lef dño platee ⁊ muri eiꝰ er auro puris simo. Porte nitēt margaritis aditis patētibꝰ ⁊ ⁊tute meritoꝛ illuc introducit ois q̄ pꝛo rp̄i noie hic i mūdo pꝛemit. Tōtionibꝰ ꝑsuris erpoliti lapides suis coaptant locis per manꝰ artificis: disponunt ꝑmāsuri sacris edificijs. Cui⁹ ⁊ honoꝛ deo vsq; quo altissimo: vna p̄ri filioq; inclito paclito cui laus est ⁊ ptās per eterna scla. Amē. ℣ Domū tuā dñe decet scitudo. ℟. In lōgitudine dierū. In tpe pas. finia. cū alla. ā Sanctificauit dñs tabernaculū suū. hec est domus dñi in qua inuocet nomē eiꝰ de qua scriptū est. erit nomē meū ibi dicit dñs In tpe pasc. Alla. ℘s. Magn. Oꝛatio.

DEus q̄ nobis p singulos ānos hui⁹ sci tēpli tui cōsecrationis reparasdiē: et sacris semp mysterijs repsentas icolumes: exaudi ꝓces ppli tui ⁊ pōsta: vt q̄lqs hoc tēplū dñficia petiturus ingredi: cūcta se ipetrasse letet. Per do. Quotidie p oc. ⁊ noc. vꝛ ꝛpl. p oia sicut i fes. l. triñ. qñ p estatē hoc festū ⁊tinet. vel ab oc. epy. vsq; ad. xl. sine de oc. fit ser. sine de aliquo fes. ix. l Cū a circūcisiōe dñi vsq; ad oc. epy. vl a. iiij fer. i caꝑ. ieiunij. vsq; ad quartā fer. añ pascha/ vel ab oc. pasc. vsq; ad vigiliā pēthe. vel p aduē. dñi hoc fest. fortē cōti. cōpl de tpali nō mutat/ sed fiat moꝛe dupl. fes. illiꝰ tpis. Ad mat. Innit. Alle lyon currite adsunt eni celebꝛia matris vōe solēnia Jubilemꝰ igit deo nꝛo vnanimes q̄ sibi eā gratuita elegit clemētia. In tpe pas. finiat cū alla. ℘s. Venite hyꝰ. Urbs btā hie. In. j. noc. ā

Tollite poꝛtas pꝛincipes vestras et eleua mini poꝛte eternales. In tpe pasch. alla. ℘s Dñi e t.ā. Tidit iacob scalā summitas eiꝰ celos tāgebat: et descēdētes āgelos et dixit. vere locꝰ iste scūs est. In tpe pas. alla. ℘s. Deꝰ nr̄ refu. ā. Cū euigilasset iacob de sōno ait: vere locꝰ iste scūs est. In tpe pasch. alla. ℘s. Magnꝰ dñs. ℣. Domū tuā dñe decet sanctitudo. Lectio. j.

QUotiēscumq; fres kñi altaris vel tēpli festiuitatē colimꝰ: si fideliter ⁊ diligēter attēdimus: ⁊ scē ac iuste viuimus quicq̄d in tēplis manufactis agitur: totū in nobis spūali edificatione cōpletur. Nō eni mētitus est ille q̄ dixit: tēplū dei sctm̄ est: q̄d estis vos. Et iterū. Nescitis q̄a coꝛpoꝛa vr̄a tēplū est spūssci? Quib⁹ meritis nisi per gr̄az dei meruistis fieri tēplū dei? Quātū ergo possumus cū ipius adiutoꝛio laboꝛemꝰ / ne deꝰ noster in tēplo suo hoc est in nobis ipsis inueniat: q̄d oculos sue maiestatis offēdat: sed habitaculū coꝛdis nostri euacuet vicijs / ⁊ ⁊tutibus repleat. Claudat diabolo et aperiat xp̄o. Ita igit fratres laboremus: vt nobis bonoꝛū operū clauibus ianuā regni celestis aperire possimus. Sicut eni malis operibus quasi quibusdā seris aut vectibus vite nobis ianua clauditur: ita absq; dubio bonis aperitur. Tu autē dñe. ℟. In dedicatione templi decātabat ppl⁹ laudē Et in oꝛe eoꝛū dulcis resonabat sonꝰ In tpe pasch. alla. ℣. Obtulerunt sacrificium sup altare dñi: ⁊ ceciderūt in facies suas: et adoꝛauerunt deū. Et in. Lcō. ij.

ETideo fratres charissimi vnusq; quisq; consideret conscientiam suam. et quādo se aliquo crimine vulneratū esse cognouerit: pꝛius oꝛationibus ieunijs vel elemosinis studeat mundare conscientiā suam: et sic eucharistiā pꝛesumat accipere. Si enim agnoscens reatum suū ipse se a diuino altari subduxerit: cito ad indulgētiā diuine misericoꝛdie pueniet. Qui enim sicut dixi agnoscēs reatū suum:

ipse se ab altari eodē pro emēdatione vite remouere voluerit: eterno illo et celesti cōuiuio excōicari penitus nō timebit. Rogo vos frēs diligēter attendite. Si ad mēsam cuiuscūq; potētis hois nemo plumit cū vestib⁹ sqcillis ⁊ inqnatis accedere: q̄to magis a cōuiuio eterni regis id est ab altari dñi debet se vnusquisq; inuidie vel odij veneno pcussus/ira cū die furore replet⁹ cū reuerētia ⁊ hūilitate subtrahere. ppt illd qđ scriptū est. Uade pri⁹ recōsiliari fratri tuo/ ⁊ tūc offeres munus tuū Et iterū. Amice quomodo huc itrasti non habēs vestē nuptialē. Hoc eni habet tertus euangelice lectionis. ℟m.

1. Fundata est domus dñi super verticem mōtiū et exaltata est super oēs colles et venient ad eam oēs gētes. Et dicēt glia tibi dñe. In tpe palc. finiak cū Alla. ℣. Uenientes autē venient cū exultatione portantes manipulos suos. Et di. Lectio. iij.

Ecce qualē sententiā merebitur audire: q̄ ad nuptiale id est ad altare dñi aut ebriosꝰ aut adulter aut odiū in corde retinens plumit accedere Auertat a nobis deꝰ fratres carissimi mala sue volūtati cōtraria: et cedat vt ea aut nūq̄ velimꝰ admittere: aut si admissa fuerint: sine vlla mora penitentia vel pace studeamus sanare: ⁊ largioribꝰ elemosynis festinemꝰ abluere: ne forte si cū pctōr vulneribꝰ ante tribunal eterni iudicis venerimꝰ / ab illa eterna ecclia et ab illa celesti hierlm ppetua exclusione separemur Hec ergo cogitātes frēs karissimi tā casti ⁊ tā sobrij ⁊ tā pacifici ad istud altare deo auxiliāte studeamꝰ accedere: vt ab illo eterno altari non mereamur excludi. Qui eni ad altare istud casto corpore et munda cōscientia venerit: ad illud altare quod in celis est: felici translmigratione perueniet ℟.

1. Mane surgens iacob erigebat lapidē in titulū fundēs oleū desup votū vouit dño Uere locꝰ iste sctūs est et ego nesciebā. In tpe palch. finiak cū Alla alla. ℣. Uidit iacob scalā summitas eius celos tāgebat et descendētes āgelos et dixit. Uere. Glia Uere. Tri in tpe pal. rūdet chorꝰ. Alla alla. ℣ In. ij. nock. ā. Nō est hic aliud nisi domus dei et porta celi. ℟s. Quā dilecta. ān. ℣ rexit iacob lapidē in titulū fundēs oleū desup. ℟s Bñdixisti. ān. ℣ rit michi dñs in deū: et lapis iste vocabitur domus dei. ℟s. Fūdamēta. ℣. Domꝰ mea ℟ Domus oōnis vocabitur. Lcō. iij.

Ecte festa ecclie colūt/ q̄ se ecclie filios esse cognoscūt. Hec enim dñm crēdētiū mater est: que natos ad mortē regenerat ad salutē Hec est post synagogā quidē vocata: sed āte synagogā pmissa Hec eni tā in primo hoie prefigurata est. Nā sicut ex adelatere fabricata est eua: ita ex rpi corpe ⁊ vulnere redēpta creuit ecclia. Hec itra archā diluuio inundāte seruata. crucis bñficiū ⁊ baptismatis mysteriū presignauit. Hanc sacra sterilis ⁊ desperata in senectute vnico pignore fecundata penit. Ecclesia vnicū id est dilectissimū deo ppm: sclo tā senescēte progenuit. Hec est regia illa: de qua ad dñm dicit. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circūamicta varietate: id est circūdata diuersaꝝ pcioso decore virtutū. Regina austri venit a finibus terre audire sapiētiā salomonis. Uenit ecclesia ad redēptorē et eruditorem suum: vt de stultitia erroris/ doctrinam perciperet veritatis. ℟.

4 Benedic dñe domū istā quā edificauimus tuo venerētiū in locū istū Exaudi pces in excelso solio glie tue. ℣. Dñe si cōuersus fuerit pplꝰ tuꝰ ⁊ orauerit ad sctūariū tuū Ex.

De qua plenis (sicut audi- (f. v.
uimus) regū scribit hystoria: ista dicens. Et ingressa regina hierlm cū multo comitatu ⁊ diuitijs/ cum camelis portantibus aromata et aurū infinitū nimis/ ⁊ gēmas pcriosas/ venit ad salomonē ⁊ locuta est ei vniuersa que habebat in corde suo. Ergo in figura regine huius ecclesia venit ex gētibus: et a finibus terre ponens finē cupiditatibus vicijsq; terrenis: vt audiret sapientiā salomonis: id est vi

t. iiij.

ri pacifici dñi nr̄i iesu xp̄i q̄ fecit vtra-
q; vnū: soluēs inimicitias inter deū
hoiez in carne sua. Venit postveteres
et pphanas superstitiōes audire
re de fidei illuminatiōe
ro. de aie imortalitate/de spe resurre-
ctiōis gl̄ia. Venit ergo p̄fata regina
ihrlm cū magno comitatu: id est nō
iā cū vna tm̄ gēte iudeor sicut p̄ri⁹ sy-
nagoga solos habuit hebreos/ sed to-
tius mūdi gētib⁹ diuersisq; natiōibus
Venit ergo exhibēs mūera digna xpo
aurū et gēmas p̄ciosas et hoc camelis
portātibus id est ex gētili pplo veniēti
bus: q̄ prius fuerāt ex viciorū fedītate
distorti malor onere curui ac petōr
prauitate deformes. Cū his tādē mu-
neribus regina hec ingredit ad pacifi-
cū regē xp̄m exhibēs fidei aurū: puri
tatis incēsa p̄ciosa splēdoresq; gēmar
mor sez insignia
Et locuta est ei vniuersa q̄ habebat in
corde suo: id est aptuit ei cor suū mani-
festauit ei occulta scientie sue i confessiōe
et penitudine p̄cedentiū delictorū. ℟.
O q̄m metuēd⁹ est loc⁹ iste vere Nō est hic
aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. ℣. Mane
surgēs iacob votū vouit dño
Uideamus q̄d agat hec re(ℓ. vſ.
gina. Videns inq̄ regina saba
oēm sapiētiā salomonis et domū quā
edificauerat cibos mēse ei⁹ ol
sta q̄ offerebat in domo dñi: nō habe-
bat vltra spm̄. Quid erat ratiōis fr̄es
vt p̄potens regina domū exp̄las cibos
regios tāto p̄emiaret? Ergo hoc
in loco aliqua maiora nos oportet in
quirere. Vidit ergo eccl̄ia ex gētib⁹ cō
gregata sapientiā xp̄i: id est post car-
nalia ishituta gētiliū post hūilē aialē
doctrinā philosophor: accepit intel-
lectū salutis et vite: inspexit spūaliū
mirabilia bonorū: agnouit verū celi
ac terre fabricatorē potētissimū hu-
mani generis cōditorē. Vidit domū
quā edificauerat/ id est incarnationē
hois assumpti: in quo habitat ois ple
nitudo diuinitatis corporaliter. Vi-
dit et cibos salomonis: id est illos de
quibus dicebat. Meus cibus est: vt fa
ciā volūtatē ei⁹ q̄ misit me patris. Ci-
bus eni xp̄i. est salus nr̄a. Reficit cele-
stibus epulis: pfectibus nr̄is. Cib⁹ ei⁹
sumus: dū acquisiti ecclesie in mēbra
eius corpusq; trāslimus. Dū ergo pue
nerit hec regina sine ecclesia in eternā
hierlm id est visionē pacis: ingressa
fuerit beatā requiē gl̄iā celestiū p̄o
missorū: multo plura magnificētio
ra p̄spiciet: q̄ ei sunt in hac terra per
sacra eloq̄a/ per p̄rophetas atq; apl̄os
nunciata. Tunc inter stupēdas remu
neratoris sui constituta diuitias: ha-
bebit de perceptione fructū: nō habe-
bit de satietate fastidium Ad que nos
bona perducat: qui viuit regnat in
secula seculor amen. Tu autem. ℟. 6.
Beati qui habitāt in domo tua dñe. In
scl̄a scl̄orū laudabunt te. ℣. Nō p̄ruabis
bonis eos qui ambulāt in innocentia dñe
virtutū beati oēs q̄ sperant in te. In scl̄a.
Gl̄ia. In. ℂIn. iij. nocl̄. ān. Qui ha-
bitat in adiutorio altissimi: in protectione
dei celi cōmorabitur. ℘s. Jp̄m. ān. Do
mū istā protege dñe: et āgeli tui custodiāt
muros eius. ℘s. Cantate. j. ān. Fūda-
ta est domus dñi super vertice montiū: et
exaltata est super colles. ℘s. Dñs regn̄.
exul̄. Hec videlz virtia ā. finiat cū Alla.
q̄ficūq; or extra. lxx. ℣. Hec est domus
dñi firmiter edificata. ℟. Bene fundata
supra firmā petrā. Scōz lucā. xix. l. vij

In illo tempore. Egressus iesus Luce. 19
perambulabat hierico. Et ecce
vir nomine zacheus: et hic erat p̄rin-
ceps publicanor: et ipse diues Et rel̄.
Sermo ex cōmē. bene. bede p̄sbyteri.
Que impossibilia sūt apud hoies: pos-
sibilia sunt apud deū Ecce eni camel⁹
depolita gibbi sarcina per foramē ac⁹
trālit: hoc est diues publicanus reli-
cto onere diuitiarū: cōtēpto cēlu frau
diū: angustā portā artāq; viā q̄ ad vi-
tā ducit alcēdit. Qui mira deuotione
fidei ad vidēdū saluatorē: quod natu
ra minus habuit/ascensu supplet ar-
boris: atq; ideo iuste q̄uis ipse rogare
non audeat: benedictionem domini

ce susceptionis quã desiderabat accepit. Mystice aũt zacheus qui interpretabatur iustificatus: credentẽ ex gentibus ppm significat: qui q̃to curis seculariꝫ occupatior: tãto flagitijs deprimẽtibꝫ erat factꝰ hũlior. Sed ablutus est: sed sctificatꝰ / sed iustificatꝰ in noie dñi nri ihesu xpi: ꝛ i spũ dei nri. ℟. 7. Oꝛãtibꝫ in loco isto dimitte dñe pctã ppli tui ꝛ ostẽde eis viã bonã per quã ambulẽt Et da gliã noi tuo. ℣. Dñe exaudi oronẽ meã ꝛ clamor meꝰ ad te veniat. Et. l. viij

POpulus ergo gẽtilis intrantẽ hiericho saluatorẽ videre querebat: sed pre turba non poterat: qa gẽ fidei quã mũdo saluator attulit participare cupiebat / sed inolita viciorũ cõsuetudo ne ad votũ peruenirẽt obstiterat. Eadẽ nãq turba noxie cõsuetudinis que supra cecũ clamantẽ ne lumẽ peteret increpabat: etiã suspicientẽ publicanũ ne ihesũ videat tardat. sed sicut ceꝰ turbarũ voces magis ac magis clamãdo deuicit ita pusillꝰ necesse est turbe nocẽtis obstaculũ altiora petendo trãscendat: terrena relinquat / arboꝛẽ crucis ascẽdat. Quã videlicet arboꝛẽ pusillus statura zacheus quo exaltari possit ascẽdit: dũ quilibet humilis ꝛ propꝛie conscius infirmitatis confidẽs in dño pclamat. Mihi autẽ absit gloriari: nisi in cruce dñi nostri ihesu christi. Ascẽsa autẽ sicomoro trãseunte prope dñm cernit: quia per hãc fidẽ ꝛ si necdũ vt est solide: tã tamẽ rapti / et quasi in transitu luci sapiẽtie celestis intendit. Perãbulãs hierico saluator venit ad locũ: vbi precurrẽs zacheus sicomorũ conscenderat / qa missis per mundũ verbi sui preconibꝫ in quibus ipse nimirũ ꝛ loq̃batur ꝛ ibat venit ad pplm nationũ q̃ passiõis eiꝰ fide tã sublimis existẽs etiã diuinitatis eius ardebat agnita facie beari. ℟. 8. Lapides pcioſi oẽs muri tui Et turres hierusalẽ gemmis edificabuntur ℣. Hec est domus dñi firmiter edificata: bene fundata est supra firmã petrã. Et. ix

Suspiciẽs inquit vidit illũ: quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus eleuatum / turbisq̃ infidelium supereminentẽ elegit. Videre enim dei est eligere atq̃ amare Vidit ergo vidẽtem se: quia elegit eligentẽ se / et amauit amantẽ se. Hunc sane ordinẽ proficiendi / hoc est per fidẽ dñice incarnationis ad cognitionẽ diuinitatis pueniendi: quasi per sicomorũ ihesu faciẽ speculandi doctor egregius ostẽdit cũ ait. Non enim iudicaui scire me aliq̃d inter vos nisi xpm ihesũ ꝛ hũc crucifixũ Manebat aliquãdo dñs in domo pncipis phariseorũ hoc est in iudeoꝝ synagoga docebat: sed quia nõ baptizatũ sabbato curãtẽ publicanos ꝛ pctõres recipiẽtẽ / ꝛtra auaritiã disputãtẽ et cetera digna deo agentẽ lingua venenata carpebãt / ptesus eoꝝ facinora discessit ꝛ aufugit dicẽs. Relinquet vobis domꝰ vra deserta. Hodie aũt in domo pusilli zachei oportet eũ manere: hoc est: noue lucis gra chorusc̃ate: in hũili credentiũ nationũ corde q̃escere Alijs aũt calũniãtibꝫ hoiez pctorẽ / ipe zacheꝰ stãs id est in ea quã cepat fidei vitate psistẽs. nõ solũ se ex pcõre ꝛuersũ / sed etiã inter pfectos pbat esse ꝛuersatũ. Filiꝰ autẽ abrahe dicit: nõ qa de eius stirpe generatꝰ: sed qa eiꝰ est fidẽ imitatꝰ: vt sicut abrahã terrã cognationẽ domũq̃ paternã ob spẽ future hereditatis dño iubẽte deseruit: ita et ille qui thesaurũ in celis acquireret: bona sua pauperibus partiẽda relinqueret. Bene autẽ dicit et ipse vt non solũ eos qui iuste perseuerãt / sed ꝛ eos q̃ ab iniustitia resipiscũt: ad filios promissiõis ptinere declaret. Tu aũt. ℟. 9. Domus mea domus oronis vocabit dicit dñs. In ea ois q̃ petit accipit ꝛ qui q̃rit inuenit et pulsanti aperiet. ℣. Domũ tuã dñe decet scitudo in lõgitudinẽ dierũ. In. Glia. In. Aũ lau. ℣. Domꝰ mea. ℟. Domus oronis vocabit. In tpe pas. finiat cũ. Alla. iste ℣. dicat. quotidie. poct. q̃ de dedicatiõe fit seruit ũ ante lau. nisi quando ꝛ ante lctões in. ij. noct. tũc eni ꝛ ante lau. ℣. Hec est domus dñi

firmiter edificata. ℂ In laudibus ān. Domū tuā dñe decet sanctitudo in lōgitudine dierū. In tpe pasch. alla. ps. Dñs regn. ā. Domus mea domus oratonis vocabitur. In tēpore pascha. finiatur cū alla. ps. Jubilate. ān. Hec est domus dñi firmiter edificata: bene fundata est supra firmā petrā. In tpe paschali alla. ps. Deus deus meus. ā. Bene fundata est dom' dñi supra firmā petrā. In tēpore pasch. finiat cū alla. ps Bñdicite. ān. Lapides pretiosi oēs muri tui: et turres hierusalē gemmis edificabūtur. In tempore pasch. finiatur cum alla. ps Laudate. Capitulum. Unusquisq autē videat quid superedificet: fundamentum enim aliud nemo potest ponere preter id quō positum est: quod est xps ihesus. Hy' Angulare fundamētum lapis xps missus est qui cōpage parietis in vtroq nectitur: quē tyon sancta suscepit in quo credens permanet Omnis illa deo grata et dilecta ciuitas plena modulis in laude et canore tubilo. trinum deum vnū quoq cum canore predicat.

Hoc in templo summe deus exoratus aduenī: et clemēti bonitate precū vota suscipe: largam benedictionem hic infunde iugiter.

Hic pmereāt oēs petita acqrere z adepta possidere cū scis perēniter: para dilum introire translati in requiem. Gloria et honor deo vsquequo altissimo vna patri filioq incito paracyto: cui laus est et potestas/ per eterna secula. Amen. ℣ Beati qui habitant in domo tua dñe. ℟. In secula seculorū laudabūt te. In tēpore pasch alla. ān. zachee festinās descende quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinās descendit z suscepit illū gaudens in domū suam: hodie huic domui sal' a deo facta est alla. ps. Benedictus. Et semper finiatur predictā ān cum. alla quādo cūq dicit extra lxx. vsq ad pascha. Oratio. Deus qui ecclesiā tuā tyonsam vocare dignatus es/ vt que habebat gratiā per fidei devotionē/ haberet etiā ex noie dignitatē: da vt ois hec plebs tua noi seruiēs/ huius vocabuli cōsortio digna inueniatur. Qui vivis et reg. cum deo pa. ℂ Ad. j. ān. Domū tuā. ps De' in noie. ā. Gratias tibi deus. ps. Quicūq. Si vero hoc festū infra oc. scē trin. eueñ. tūc dr sup psal. Quicūq. ān O beata et bñdicta. vtīs in fest. scē trin. ℟. Jesu xpe. et dicat i sēda forma cū Alla. sicut in die natalis dñi ℣. Qui sedes. si vero hoc fest. infra. lxx vsq ad pasch. cōti. dr ℟. Jesu xpe. sine Alla. sicut in do. illi' tpis. ℂ Ad iij. ā Domus mea. ps. Legē pone. ch. Unus quisq autē. ℟. Domū tuā dñe decet sanctitudo Alla alla. ℣. In lōgitudine dierū Alla. Glia. Domū. ℣. Domus mea ℟. Domus oronis vocabitur. Si hoc festū infra. lxx. eueñ. vsq ad pascha: tūc dicūtur oia ℟ia sine Alla. oco. De' qui ecclesiā tuā. Hec or dicat ad oēs hos. huius diei pter ad. ij. vēs. ℂ Ad vj. ān Hec est domus dñi. ps. Defecit. Cap̄m. Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹ et habitabit cū eis: et ipi pplus eius erunt et ipse deus cū eis erit eorū deus. ℟ Domus mea alla al. ℣. Dom' orationis vocabitur Alla. Glia. Domus ℣. Beati qui habitant. ℂ Ad nonā ān. Lapides pretiosi. ps. Mirabilia. Cp̄m Unusquisq propriā mercedem accipiet secundū suū laborem dei enim adiutores sumus dei agricultura estis/ dei edificatio estis. ℟. Beati qui habitant in domo tua dñe alla alla. ℣'. In secula seculorū laudabūt te. Alla. Glia. Beati. ℣. Hec est dom' dñi firmiter edificata. ℟. Bene fundata est supra firmā petrā. oco vtīs. Ad ij. vīs ān. Domū tuā. ps Credidi. ps Letatus. ps. Nisi dñs. ps. Laud dñm qm bon' est psal. ps. Lauda hierusalē dñm. Capitulū Hec est domus dñi firmiter edificata: bene fundata est supra firmā petrā. ℟. Domus mea. hy'. Angulare fundamentū. ℣. Beati qui habitāt. ān. Ecce tabernaculū dei cū hoīb' et spūs dei habitat in nobis templū enim

det sanctū est qđ estis vos: pro cuius amo re celebratis hodie gaudia templi tpe festi
In tēpore pasch. finiatur cū Alla. ps. Magni. Or. Deus qui nobis per singulos. Et fiat plenū seruī. de dedicatione per octo dies cū regi. cho. ꝛ etiā in dnica. nisi festū. ix. lc. intercurrat: vel triū cū regi. cho. Si ab oc. pasche vsq; ad ascē. dñi/vel a fes. scē trin. vsq; ad aduē. dñi hoc se. cōti. vel etiā ab oc. epy. vsq; ad. lxx. tm. Quotidie infra oc. advs ꝛ ad mat. ꝛ ad alias ho. dr hec or Deus qui ecclīam tuā. Cū vero fit mēo. de dedica. tā ad vs q̄ ad mat. dicat v. Beati qui habitant. cū ofone predicta. Quotidie etiā per oc. Ad mat. Inuit. hym. āe. et ps. sicut in prima die dnr: v. ꝛ Vita. scōm ordinē noct. dicāt quotidie. Ante lau. dicat v. Domus mea. nisi qñ dr ante lec. tūc enī dr ante lau. vs. Hec est domus dñi firmiter edificata. Et dicat vna sola ān. sup laud. Ita tm q̄ inuita. dr a duobus in capis sericis ad gradū chori. Lectiones per oc. qñ fit plenū seruitiū de dedicatione: videlicet secunda die. Lectio prima.

ANniuersariā huius sancte ecclesie consecrationis festiuitatem totis nisibus/mente deuota puroq; corde dñi saluatoris atq; sanctor exēpla sequentes: ꝙdigne dilectissimi fratres celebremus. Pulsemus ergo affectu pio/corde deuoto supplicādo miam dñi: vt clementie sue nobis tribuat felicitatē ꝛ indulgentie remissionem: atq; regni celestis pandat introitum: vt in celesti templo/et in superna ac eterna ecclesia: sctōrū consortio eternaliter potiamur. Tu au. Lcō. ij

MAiori autē gloria et veneratione in nouo testamēto et in isto hodie solēnia dedicationū nouarū ecclesiarū sunt veneranda: q̄ veteris testamēti obseruatio et legis precepto instituerit: quoniā sicut maior redēptio xpi sanguine postea in populo facta est xpiano: ita maior et multo amplior veneratio dedicationū et consecrationū ecclesiarū in quibus quotidie ihūs dñi nostri iesu christi corpus et sanguis immolatur ac a fidelibus sumitur est preparanda: et fideliter amplectenda. Lectio. iij.

SAnctū est fratres ac deo platitū: vt dedicationē huius ecclie pretipua deuotione veneremur. Recte ergo festiuitates et cōsecrationes sanctarū ecclesiarū venerabiliter colūt: qui filios se sancte dei ecclesie esse cognoscunt. Hec enim mater est oīm credentiū. que natos ad mortē regenerat ad vitā. Idcirco kīi summopere omnes qui christiano nomine cēsent/et filij dei vocantur: oportet sacrationes nouarū ecclesiarū solēniter et decenter celebrare studiosissimeq; venerari/ꝛ totis nisibus in eis dñi auriliū implorare. Non enim dubiū est dñm ospotentē in tēplis manufactis inhabitare: et corda eorū que ad ea conueniunt/et eorū dedicationes venerabiliter colūt/spiritualiter inuisere atq; cunctos inibi deprecantes adiuuare: et eorū necessitatibus subuenire. Attendere oportet fratres vnūquēq; fidelē quanta est consecratio dedicationis ecclesie: et quanta oratio in ea ab epo siue a ceteris sacerdotibus et ministris exhibet. Qualiter ex ministro consecrationis ꝛ ex intentione orationis cor da fideliū accēdantur: atq; oēs diligentissime templi consecrationis festa venerent. Flexis enim poplitib⁹ a summo pontifice/et a ceteris sacerdotibus dei ministris summa cum deuotiōe dicitur letania: deinde reliquę orationes sicut ordo ecclīasticus docet Implorat enim dñs/et a suis cōsacerdotibus ꝛ reliquis ministris in consecratiōe noue ecclie: vt oīm inibi aduenientiū pces a dño exaudiant: ārieta tesq; oīm inibi orātiū relaxent: ꝛ pctā deprcātib⁹ remittant. ¶ Tertia die. f. j

POstulatur etiā a dño in consecratione ecclesie vt ibidē egritudines sanentur/vota suscipiantur inde desiderata impetrētur/postulata concedantur/ppetualiterq; cuncti

ad eam confugientes et in ea orantes a dño ab omnibus malis liberentur / dño conseruentur: siue a malis oibus illesi misericorditer liberentur. Ic. ij.

Cetera quoq; q̄ in serie p̄cū dedicationis ei consecrationis ecclesie continēt̄ur: eundē deprecatiuū cōtinent modū. Multi ergo sancti quimodo in celis inter cateruas sanctor glorīātur / dei templa in p̄senti ecclesia consecrauerūt: quorū edificia vna cū consecrationibus eorū adhuc manent: et quorū pariter hactenus cōsistere vident. Nulli ergo dubiū est fratres. eorū p̄ces a deo exaudiri: ꝫ eor impetrata adipleri: quorū aie sunt in celis aiabus sanctorū coequales. I. ij

Si enim viuentes in carne et ecclesias plantauerunt et cōstruxerunt: ꝫ eorū p̄cibus cōsecrauerūt atq; ea que in dedicationibus eor sanctis p̄cibus poscentes impetrare vt certū est meruerūt / quātomagis modo cū dño regnantes eor postulata et impetrata suis meritis in eos redundāt: qui ad eadē templa deuote deprecaturi aduenientes et eorū dedicationes festiue venerantes conueniūt / seu venerabiliter celebrātes colūt. Sicut enim p̄fati sancti / siue cuncti sancti patres ex his factis retributionē perpetuā perceperūt / ꝫ eternā gloriā adipisci meruerunt: sic et modo omnes eorū vestigia imitantes: p̄mia eterna dño annuēte adipisci indubitāter merentur. ¶ Quarta die lectio. j.

Summopere p̄landū est oibus fidelibus vt p̄cedentiū sanctor vestigia inq̄tū possunt imitentur: et ad ecclesias quas illi consecrauerunt siue successores eorū postea dedicauerunt / seu quotidie dedicāt / humiliter conueniant: quatenus eor postulata inibi impetrare valeant: et tam suis bonis intentionibus et bonis actionibus q̄ etiā eor sacerdotū qui ipsas ecclesias dedicant: atq; ipsorū sanctorū quorū reliquias inibi collocāt / et que in ipsis ecclesijs venerantur p̄cibus ea que postulant impetrare mereant. Monemus ergo vos fratres kāri ne ista inanū assumatis nec cassare quoquomodo permittatis. Quoniā si dedicationes nouarū ecclesiarū venerabiliter colitis: et earū solēnia studiosissime celebratis: ea que ipsi sancti sacerdotes in ipsis dedicatiōibus ecclesiarū p̄ro vobis et p̄ro cūctis inibi orātibus petierint: dño auxiliante misericorditer ipetrare gaudebitis: id est vt vestre orationes in cōsecratis locis ab eis et in dei ecclesijs exaudiantur: ꝫ ea que in eis impetrare nitemini: tā a p̄ssuris seculi q̄ a cunctis tribulationibus ꝫ peccatis: siue ab omnibus p̄turbatiōibus et malis liberabimini et ea que ad celestia pertinēt: id est veniam delictorum et societatē sanctor siue requiē sempiternā dño miserāte dulciter impetrabitis. Lectio. ij.

Si ergo dñs et magister noster ihesus x̄ps ad festū dedicationis templi venire dignatus est: quātomagis nos ad festiuitates dedicationum ecclesiarū venire / ꝫ eas solemnitates p̄out poterimus et dñs dederit mēte et corpore solēniter ꝫ venerabiliter celebrare debemus? Audistis nāq; fratres dilectissimi ex lectione euāgelica quia facta sunt enenia in hierosolymis ꝫ hyēs erat. Et ambulabat ihesus in tēplo in porticu salomonis. Enenia autē vocabantur solēnitates lectitēpli consecrationis ꝫ dedicationis: ꝫ que dei populus ex patrū traditione et ex antiqua consuetudine per singulos celebrare annos cōsueuit. Quorū exēpla hodierna die nos imitātes: iuxta christiani orbis morē / annuā ecclesie nostre dedicationis diē diuinis laudibus ꝫ vigilijs siue ceteris bonis studijs ꝫ orationibus agere studemus solēnē. Ambulare dñs noster ihesus x̄ps voluit in tēplo: in quo caro ꝫ sanguis brutorū aialium offerebatur: multomagis ecclesiā et domū ad orandū et diuina sacramēta in ea offerēda: siue domū consecratā vbi carnis ipsius et

sanguinis celebrãtur sacramẽta inui
sere delectabit. Si enim nõ dedigna-
tus est ãbulare portico in qua rex quõ
dã mortalis ac terrenus q̃uis potẽtis
simus ad orãdũ solebat stare: q̃to ma
gis ecclesias a pontificibus dedicatas
et sacri chrismatis vnctiõe delibutas/
olei quoq; sacri vnctiõe inũctas/ seu a
ceteris sacerdotib⁹ ꝫ dei ministris in-
stauratas visitare gaudebit? Tu. k. iij

NIchil autẽ festiuitates dedica-
tionũ ecclias min⁹ colẽde ꝫ ve-
nerãde sunt q̃ natalicia sanctorũ: qm̃
in ipsis ecclijs deo dicatis / multi scti
orãdo ꝫ legitime certãdo: ghã ꝫ socie
tatẽ scõr adipisci meruerũt. Si ergo
dñs ꝫ magister noster iesus xps ad no
ui tẽpli dedicationẽ ꝫ ad sacri tẽpli fe-
stũ/ ꝫ ad diẽ eius cõsecrationis aduent
re voluit ꝫ ipsã festiuitatẽ cũ alijs po-
pulis solẽnit celebrare studuit/ q̃ nul-
lo põdere pcõr grauabat/ q̃to magis
nos q̃ onerib⁹ peccaminũ multor gra
uamur et p̃mimur: ad p̃dictas festiui
tates vna cũ nobis subditis ceteris po
pulis aduenire decẽter ꝫ eas celebrare
solẽniter debemus: vt deprecata ꝫ po
stulata sctõr sacerdotũ qui eas ꝫsecra
runt: dño ãnuẽte adipisci mereamur
Festiuitatẽ hãc ffes nos eo maiore de
uotiõe celebrare oportet: quo eã redẽ-
ptori nostro gratissimã esse cognosci
mus. Oppido aũt dño grata ipsa de-
notiõis tẽpli festiuitas fuit q̃n ipse in
illa tẽplũ ingredi ꝫ sermonẽ ad ppm
facere voluit: diuinitatisq; sue sacra-
mẽta inibi pãdere dignat⁹. Nã digne
ni in ecclesijs deo ab epis ꝫ sacerdoti
bus diuinis precib⁹ dicatis visibiliter
signa innumerabilia fiunt: sed inuisi
biliter maioris virtutis miracula pro
deunt. Corpora nãq; sanant exterius
sed vulnera aie relarantur interius.
Corpora vero exterius restaurantur
sed aie interius diuinitus sanantur.

CItẽ alie lctões de dedica. ecclie. k. j.

IN dedicatiõibus ecclias ffes si-
gna multa nris tẽporibus vidi-
mus pacta: ꝫ idcirco nos dedicatiões
et solẽnitates cõsecrationũ nouar ec-
clesiar soleniter venerari oportet: vt
sicut alior corpora in eis sanari et re-
formari videmus: ita aie nre sanent ꝫ
interi⁹ dñi mia renouent/ atq; a pctis
resuscitent: prtã quoq; relarent/ ꝫ di-
uine miserationes iplorent. Illumi-
nant nãq; in ecclesijs deo dicatis visi-
biliter ceci: sed corda fidelũ in eis inui-
sibilit gra spũs scti illustrãt. Leprosi
etiã in ecclijs visibiliter sanãtur / sed
inuisibiliter hi q̃ varijs doctrinis ꝫ co
gitationibus siue heresib⁹ sunt aspsi/
spũaliter i ecclijs dedicatis corda eor
tãgũt/ ꝫ ad fidẽ catholicã siue ad bene
agendũ cõuertũtur. Multi quoq; vi-
sibiliter in consecratis locis loquunt
sed inuisibiliter fatuis et vtiliter lo qui
nesciẽtibus: dñi gra recte loqui mini-
strat. Auditũ quoq; in predictis scts
locis visibiliter recipiũt surdi: sed in-
uisibiliter aures precordior scs spũs
illustratione aperiunt: quatenꝰ ea q̃ dei
sunt audire et intelligere valeãt. k. ij.

OPortet itaq; ffes nos p̃fata bñfi
cia impetraturos ad ecclias di
uinis precibus cõsecratas hũiliter cõ-
uenire: ꝫ festiuitates dedicationũ no-
uarũ ecclar venerabiliter celebrare
quatenꝰ dño auxiliãte p̃dicta bñficia
siue maiora in eis ipetrare et pcipere
mereamur. O q̃ venerãda dies i qua
parietes huius tẽpli diuinis pcib⁹ ꝫse
crati sunt: ꝫ dom⁹ hec diuinis cultib⁹
et sacris actionibus est dedicata/ vt in
ea ppetualiter nomẽ dñi inocet/ ꝫ oõ
nes oim in ea pie deprecãtiũ a dño ex-
audiant/ suarũq; petitionũ vota ipe-
trent/ atq; salutis eterne remedia pci-
piãtur. Hec est sacratissima festiuitas
ffes in qua parietes hui⁹ tẽpli dei sa-
crisvnctionibus chrismatis sunt deli
buti: vt i ea demũ ppli oblatiões dño
offerant/ ꝫ sacrificia in ea dño a sacer
dotib⁹ cõsecrent. Altaria etiã huius
ecclie diuinis vnctiõibus chrismatis
ab epo venerabiliter inũcta atq; divi-
nis pcibus sunt cõsecrata vt sup ea sa-
cerdotes hostias imolarent/ corpusq;

Dñica infra octauas dedicationis ecclesie.

dñicū ꝓcibus cōficerēt: quatenꝰ sacratio licita corꝓoris ꝫ sanguinis dñi nostri iesu xꝑi nobis ac reliquis populis ad ꝓsentē ꝫ perpetuā salutē ꝓficeret: pariterq; nobis expiationē ꝫ eterne beatitudinis ꝑmiū cōcederet. ℣. iij.

QUāta deuotione dedicationes ecclesiarum fideles celebꝛare debeant: hinc liquido ostendit/ qꝛ in eisdem solemnitatibus plura miracula virtute patrata diuina in diuersis locis sepe cognouimus. In ecclīs etiā ꝫ oratoꝛijs deo dicatis persepe ceros illuminari/ claudos reformari/ leꝓsos mundari/ et reliqua signa manifeste visa sunt fieri. In aliꝭ vero locis minime: nisi forte in deuotione eū di ad sancta loca aut redeundi/ aut in bona deuotione permanendi. Sed in eisdē ecclesiis consecratis sepius petitiones fideliū adimpleri/ q̄ in aliꝭ locis non consecratis: experimento cognouimus. Antiqui patres temploꝝ dedicationes in quibus diuinū deinceps erāt acturi officiū: per octo dies religiose et sancte viuētes venerabā-tur: et in eisdē octo diebus hymnis et aliꝭ diuinis laudibus studiose insistebant. Solemniterq; hos dies agētes/ gratias ac laudē dño agebant: et ꝓ suis totiusq; populi sceleribus veniā flagitabāt. Quoꝝ sequentes exēpla intētissime dñm deꝓtemur: vt fidelium suoꝝ petitiones in ꝓsenti loco dignanter exaudiat/ nosq; ipsos templa sibi munda clementer perficiat.

Dñica infra octauas. Lectio. j.

NAtalē templi huius diem fratres dilectissimi chꝛisto ꝓpicio cum exultatione et gaudio hodie celebꝛamus: solennitatē matris ecclesie chꝛistiani populi colūt: per quam se spūaliter renatos esse cognoscunt. Nam qui per ꝓmā natiuitatem vasa ire dei fuimus/ per secundam vasa fieri mie meruimus. Ꝓma enim natiuitas nos perduxit ad moꝛtem. secū da reuocauit ad vitā. Lectio. ij

OMnes nos fratres karissimi ātē baptismū fana diaboli fuimꝰ/ post baptismū tēpla xꝑi esse meruimꝰ. Et si de salute aie nostre attentius cogitamus: templū dei verum et viuū nos esse cognoscamus. Non solū in tēplis manufactis habitat deꝰ: nec in domo de lignis ꝫ lapidibus facta: sed ꝓcipue in aīa ad ymaginē dei manu ipius artificis cōdita. Sic enim beatus paulus apostolus ait. Tēplū enī dei sanctū est: qd̄ estis vos. Templa ista ideo de lignis et lapidibus fabꝛicatur: vt ibi templa dei viuentia congregētur ac sic ad tēplū dei conueniant. Vnus chꝛistianus vnū templū dei est: ꝫ multi xꝑiani multa tēpla sunt dei. Lcō. iij.

ETiam fratres videte q̄pulchꝛū est templū quod edificaf de tēplis/ ꝫ quomodo multa mēbꝛa faciūt vnū coꝛpus/ sic multa templa faciunt vnū templū. Sed ista templa xꝑi hoc est sancte aie xꝑiane dispersa sunt per vniuersum mundū. Cū autē venerit dies iudicij cōgregabuntur omnia: ꝫ in vita eterna facient tēplū vnū. Quo modo multa mēbꝛa xꝑi faciūt coꝛpus vnū/ ꝫ habēt vnū caput xꝑm: sic et illa templa habēt ipsum habitatoꝛē xꝑm quia membꝛa ipius sumus qui caput nostrū est. Sic enim dicit apostolus. In interioꝛe homine per fidem habitare in coꝛdibus vestris chꝛistū. Gaudeamus quia tēplū dei esse meruimꝰ/ sed timeamus ne tēplū dei malis operibus violemus. Timeamus quod dicit apostolus. Si quis templū dei violauerit: disperdet illū deus. Lcō. iij.

DEus qui celū ꝫ terrā verbo potentie sue sine vllo laboꝛe potuit fabꝛicare. in te dignaf habitare/ ꝫ ideo sic debes agere vt talē habitatoꝛē nō possis offendere. Nichil ergo in te hoc est in tēplo suo deus inueniat soꝛdidū/ nichil tenebꝛosum/ nichil supbū quia sibi aliquā iniuriā ꝓtulerit: cito discedit. Et si redēptoꝛ discesserit. statī deceptoꝛ accedit. Et qualis erit illa aīa infelix que a summo deo deseriē/ et a diabolo occupatur. vacuatur lumine

et tenebris adimpletur: exhaurit dul cedine ꝛ inebriatur amaritudine: perdit vitã/inuenit mortẽ/acquirit suppliciũ/perditq; paradisum. Lectio. v

FRatres quia igit deus sibi voluit de nobis templũ facere et in nobis dignat iugiter habitare quãtum possumus cũ ipius adiutorio studeamus superflua proicere/vtilia cõgregare/repudiare luxuriã/castitatẽ tenere/cõtinere auariciã/miam querere/odiũ despicere/caritatẽ sectari. Hec si auxiliãte deo facimus fratres: in tẽplũ cordis et corporis nostri deũ iugiter inuitamus. Vnde nos fratres kmũ si natalẽ tẽpli cũ gaudio celebrare volumus: tẽpla dei viuentia malis opibus in nobis destruere nõ debem⁹ Dicã ffes dicã qõ oẽs intelligere possunt. Quotiens ad ecclesiã venimus/qualẽ illã inuenire volumus: tales et aias nostras ꝓparare debemus. f. vj.

QUis basilicã nitidam inuenire: noli tuã aiam pctõq; sordibus inquinare. Si tu vis vt basilica luminosa sit: ꝛ deus hoc vult vt aia tua tenebrosa nõ sit: sed fiat quod dñs dicit sic luceat lux in vobis bonorũ operũ/vt ille qui in celis est glorificetur: quomodo tu intras in ecclam istã: sic de⁹ vult in aiam tuã intrare: sicut ipe promisit dicẽs: et habitabo in illis. Ergo quotiẽs natalẽ tẽpli cupimus celebrare: sobrij ꝛ pacifici debemus ad ecclã cõuenire/et ante plures dies castitati studere: et scõm vires nostras pauperibus elemosynã exhibere: ꝛ tũc fiducialiter ad natalẽ basilice: ꝛ ad sctõrũ solennitatẽ veniamus/et quicqd iuste voluerimus a deo petere: totũ merebimur obtinere. Hoc aũt ãte oia oportet vt quomõ ad ecclam nitidis vestibus venimus: ita etiã mũdis cordib⁹ veniamus. Nichil enim prodest vt nitidus appareas in oculis hominũ: si sordidus fueris in oculis angelorum. Tu aũt. ℂ Scõm lucã. vj. Lectio. vij

IN illo tẽpore. Dixit ihesus discipulis suis. Dis qui venit ad me et audit sermones meos et facit eos: ostendã vobis cui similis est. Similis est homini edificanti domum. Et rel.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Homo hic domũ edificãs. ipse est mediator dei et hoim homo xps ihesus: q dilectã sibi domũ sanctã videlicet ecclesiã in qua perpetuo maneret/edificare et cõsecrare dignatus est. Qui fodit in altũ ꝛ posuit fũdamentũ supra petrã/quia in corde suo⁹ fideliũ quicquid terrene intentionis inuenit/funditus extirpare studuit: quatenus eiectis prisce consuetudinis ruderibus ꝛ cogitationibus superfluis: stabilẽ in eis ipse ꝛ incõcussam mansionẽ possit habere. Ipe est enim petra supra quã huiuscemodi domus fundamenta locauit. Sicut in domo edificanda nil petre cui fundamentũ imponitur aut tefertur: ita sancta ecclia petrã suã videlicet xpm: imo habet in corde reconditam/neq; aliquid fidei illius ac dilectiõi preponit: adeo vt pro hac etiam mortem pati non dubitet. Lctõ. v ij.

QUi nimirũ petre princeps ecclie quia firmissime adhesit: ab ea nomen accepit quando audiuit/quia tu es petrus ꝛ super hãc petrã edificabo ecclesiã meã. Inundatione aũt facta illisum est flumen domui illi: ꝛ nõ potuit eã mouere/fundata enim erat supra petrã. Patet expositio: qa pulsata est sepe pressuris ecclesia: nec dejecta. Quod si qui credentiũ malis victi cesserunt: ad hanc vtiq; domũ non pertinebant: quia si supra petrã fidei et nõ potius supra arenã perfidie vel lenitatis fundati consisterent: labefactari nunq; prorsus valerent. Notandum autẽ q; hec inundatio tẽtationũ tribus modis ecclesiã impugnat. Nam vel a sua concupiscẽtia tentatur q̃lq; abstractus et illectus: vel falsorũ fratrum improbitate fatigatur vel aptius exterorũ appetitur insidijs: que videlicet tẽtamenta dñs alibi portas inferi nuncupat. Et merito quia nimirũ si vincerint in eternũ trahũt interitũ

Et super hanc petrã inquit edificabo ecclesiã meã: et portæ inferi nõ prevalebũt aduersus eã. Et si ergo pulsant nõ tamen deijciũt eccliã xpi portæ diaboli. Et si irruit inũdatio perfidie nõ tamen subruit domum fidei. ff. tr.

SAncta ecclesia que aduiatori suo veraciter dicere potest dum antiarcẽ cor meũ in petra exaltasti me: non debellat ab extraneis: quia rabiẽ persecutiũ infideliũ cũ corona martyrũ patiendo superat. Non corrũpitur a falsis fratribꝰ: quia hereticor dogmata recte credendo refutat: et vitiosa quorũdã catholicorũ exẽpla sobrie et iuste et pie viuẽdo deuitat. Nõ obcecatur fumo proprie cupiditatis: quia feruet interiꝰ solo ardore dñice caritatis. Huic aũt homini id est redẽptori nostro qui ecclã sibi vniuersalẽ inuincibili mentis fortitudine copulauit: pro modo suo quisq; famulãtur electi: quando quod ipse in tota eccla generaliter facit hoc illi in suis singuli cordibus agere specialiter curant. Nã quasi in altũ fodiẽdo suã vigilanter cõscientiã discutiũt: ne quid in ea sordidũ lateat solerter inquirunt: cũctas a fundo cordis superuacuorũ cogitatuũ latebras manu sedule discretionis exhauriũt: quatenus firmã in se quietãq; sedẽ: petre illi fortissime id est christo preparẽt. Fitq; vt per eius plentiã inseparabiles inter seculi terrentis aduersa simul et prosperа blãdientis perdurẽt. Si vero infra adueniẽtũ dñi vel infra. lxx. vsq; ad caput ieiu. hoc fes. 2ti. erũt oc. sine regie chori vsq; ad octauã diẽ tũc eni fiẽt ix. l. et inuit. tripl nisi i dñica 2ti. Et si aliqũ festũ. ij. l. vl oc. scõr infra has oc. 2ti. totũ fiat ser. de festo vel de oct. et tñ mẽo. de dedicatiõe. Dñica q̃ tũc infra oct. vel in oct. eueñ. totũ fiat serui. de dñica: et tñ mẽo. de dedicat. Cũ aũt a circũcisiõe dñi vsq; ad oc. epy. vl a viij. fes. in capi. ieiu. vsq; ad quartã fes. añ pascha. vl a vigil. ascẽ. dñi vsq; ad vigiliã penthe. hoc festũ forte 2ti. nichil fiat de festo infra oct. nec etiã in oc. nisi solẽnis mẽo. tñ si hoc fes. infra. oc. epy. forte eueñ. tunc post oc. epy. fiat totũ serui. de oct. dedica. Si aũt a vigi. natalis dñi vsq; ad circũcisionẽ dñi: vl a quarta fes. prt. añ pascha vsq; ad oc. pasche. vel in vigil. pẽthe. vel ab hinc vsq; ad fes. scẽ triñ. hoc festũ eueñ. sẽp differat vbi possit conuenientius celebrari: videlz post oc. epy. vl post oc. pasc. vl post primã dñicã post festũ scẽ triñ et erũt oct. cũ regie cho. Si hoc fes. in prima dñica aduen. dñi vel in quarta fer in capite ieiunij vel in dñica passionis dñi vel ramis palmarũ vel in oct. pasche vel in festo scẽ triñ. vel in festo de corpore xpi forte cõtige. differatur i crastinũ si vacauerit a festo cũ regi. chori. et erũt vespe de dedica. et solẽnis mẽo. de festo. Sicr fiat si hoc festũ in festo ascẽsionis dñi eueñ sed tũc nichil fiat de dedica. ifra oct. vsq; ad octauã diẽ: nisi tãtũ solẽnis mẽo. Si hoc fes. a die scẽ triñ. vsq; ad aduẽtũ in dñica forte xtige. et in ipsa dñica noua ichoãda fuerit hysto. q̃ nõ fuerit duratura nisi per vnã ebd̃. tñ: tunc ibi inchoet hysto. cũ mẽo. sub silẽtio et totũ fiat serui. de dedica. et in tribus seriis per ebd̃. tota cãtet hysto. cũ Rio feriali in tertio nocte. et in his tribꝰ fer. fiat primo mẽo de dedica. deide mẽo. 2suete et expositio euãgelij de dñica eo anno non dicat. ita tñ q̃ si aliquod festũ ij. lec. ibidẽ 2ti. illo anno oino pretermittatur: tamẽ oct. dedica. in sequẽtibus diebꝰ nisi impediant: cũ regi. cho. erunt vsq; ad octauã diẽ et tũc fiant ix. lec. et inuit. tripl nisi dupl festũ impedierit vl alia hysto. q̃ nõ potest cantari in alia dñica nec i feriis. Sicr fiat de fes. loci vbi oc. habent: scz natiuit. sci iohannis baptiste vl de passiõe petri et pauli vel de scta trinitate vel de scto martino et consimilibus. In tẽpore vero paschali hoc modo fiat ser. de dedica. Ad vtrasq; vespas et ad laud̃. et ad oẽs horas oia fiant vtẽ dictũ est. Cõpleto vero paschalis tẽporis nõ mutat

Ad mat. tres ꝓme ãe cũ suis ꝓis ꝛ ỽ. ꝛ ℟ia. de ꝓmo nock. dicãt: cũ trib⁹ lc. de expõe euãgelij. **Egressus iesus perambulabat hierico.** Secũda die infra oct. añe. ꝓi. ỽ. et ℟ia. de ij. nock. dicãt licet dñica fuerit. Tertia die ãe. ꝓi. ỽ. et ℟ia. de iij. nock. licet dñica fuerit. Quarta die ãe. et ꝓi. ỽ. et ℟ia. de ꝓmo nock. dicant: et sic fiat per ceteras dies infra oc. cũ lc. ꝓdictis. Et si aliqũ festũ cũ regie chori infra has oc. intercurrat. de inceps nõ ordo dierũ sed ãꝛ. ỽsiculorũ ꝛ ℟iorũ seruetur diebus sequẽtibus. Ita tamẽ q dñica infra oc. lcões legãtur de expõe euãgelij scõm lucã vt supra notatũ est. Añ. ꝓi. ꝛ ỽ. et ℟ia. scõm ordinẽ nock. dicant. Ita tñ q tertiũ ℣. dicatur a duobus de superiori gradu i suppell'. ad gradũ chori ꝛc. vt postea dicetur. In oc. vero ã. ꝓi. et ỽ. ꝛ ℟ia sicut in prima die: cũ expositione euãge. vt sequitur in oc. die Innit. tripl'. ꝛ cetera ofiavt in oc. patz Per estatẽ scz a **Deus oim.** vsq; ad aduẽ. dñi: quotidie infra oc. dñr ỽ. ꝛ ℟ia scõz ordinẽ noc. nisi i dñica infra oct. vt iferi⁹ ptz et vna ã. sup lau. ỽz. Hec seqntes añe dñr per oct. dedicat. sup psal. **Magñ et Benedictus.** vel ad mẽo. de dedica. cum de aliquo sancto fit seruitiũ: nisi in dñica infra octauas. Añ. **Benedic dñe domũ istã quã edificaui nomini tuo. venientiũ i loco isto exaudi ꝑces in excelso solio gloꝛie tue.** In tẽpoꝛe pasch. finiat cũ All'a. ãn. **Mane surgẽs iacob erigebat lapidẽ in titulũ: fundẽs oleũ desuper votũ vouit dño. vere locus iste sãctus est ꝛ ego nesciebã.** In tpe pasc. finiat cũ all'a. ãn. **Benedictus es in tẽplo sancto gloꝛie tue quod edificatum est ad laudem et gloꝛiã nominis tui dñe.** In tpe pasch. finiat cũ all'a. ã. **Hũdamentũ aliud nemo potest ponere ꝓter illud deniq; quod positũ est a chꝛisto domino.** In tpe pasc. finiat cũ all'a. ãn. **Hec aula accipiet a deo gratiã benedictionis: ꝛ misericoꝛdiã a chꝛisto iesu.** In tpe pasch. all'a ãn. **In dedicatione huius tẽpli laudate deũ omnis militia celoꝛũ: et ois terra laudet nomẽ dñi quia exaltatũ est nomen eius solius.** In tpe pasch all'a. ãn. **Hũdamenta templi huius sapientia sua fũdauit deus in quo dñm celi collaudant ãgeli. subꝛuant vẽti ꝛ fluant flumina: nõ possũt ea mouere vnq̃. fundata enim erat supꝛa petrã.** In tpe pasch all'a. ãn. **Exurgat deus ad nostri famulatus obsequiũ: ꝛ in loco sãcto eius fiat benedictionis augmentũ.** In tẽpoꝛe pasch. finiatur cũ all'a. ãn. **Qui regis israel intẽde super domũ istã: qui deducis velut ouẽ ioseph auge in ea benedictionẽ tuã qui sedes super cherubin: exaudi ꝓces supplicũ in ea tibi cõfitẽtium.** In tpe pasch. finiatur cũ all'a. ã. **Benedic dñe domum istã quam edificaui nomini tuo: vt sint oculi tui apti super eã die ac nocte.** In tẽpoꝛe pasch. all'a. ã. **Oꝛnauerũt factẽ tẽpli coꝛonis aureis: et dedicauerũt altare dño.** In tpe pas. all'a. Et dñr ꝓdicte ãe. per ordinẽ etiã in die lune. Nulla fiat mẽo. per totã oc. de cruce de sancta maria nec de oibus sctis: qa cho. regit videlz si per estatẽ scz a **Deus oim.** vsq; ad aduẽ. vel ab oct. epy. vsq; ad lxx. vel in tpe pasc. vsq; ad ascẽ. dñi cõti. nisi aliquod festũ sine regie cho. intercurrat. Tñ in tẽpoꝛe natalis dñi vsq; ad purifi. fiat solẽ. mẽo. de sctã maria: et ab oc. pasche vsq; ad ascẽ. dñi: fiat solẽnis mẽo. de resurrectione. Ad oẽs hoꝛas cpm. ꝛ ℣. ꝛ ỽ. cũ oõne sicut in die dicantur. Ad bs ãn **Domũ tuã.** ꝑs. **Credidi.** ꝛ ceteri ꝓi. sicut in die ad ij. bs. cp. **Hec est dom⁹ dñi hy⁹. Angulare fundamẽtũ.** ỽ. **Beati qui habitãt.** ãn. sup psal. **Magñ.** bts. oco. **Deus q̃ ecclesiã tuã.** Hic ordo seruetur quotidie infra oct. ad bs nisi in dñica scilz ad ꝓimas bs tñ. Si dies dñicus infra oc. ꝓti. totũ serui. fiat dedicat. hoc mõ. Ad ꝓimas bs. super psal. hec sola ã. **Domũ tuã.** ꝑ. **Credidi** et ceteri psal. bts in die. Cp. **Vidi ciuitatẽ.** Nõ ỽz ℣. hy⁹. **Urbs beata hierlz** ỽ. **Domũ tuã dñe.** ãn. **Sãctificauit.** ꝑs. **Magñ.** oco. **Deus qui ecclesiã tuam.** Mẽo. de dñica et de trinitate: et ꝓcs. ante crucẽ siue noua hysto. inchoãda

fuerit siue non: nisi aliquã dñicã oino oporteat differri. In introitu chori: de sancta maria. Ad mat. tota cantet hysto. sicut in prima die. Lcões vt hic titulãtur. Ad lau. vna sola ãn. dicat. Ad primã ⁊ ad alias hoꝝ oia fiãt sicut infra oct. Ad trãs vs̃ oia fiãt sicut in prima die: preter ℟. qđ nõ dicetur: cũ oõne. Deꝰ qui ecclesiã tuã. ¶ In oc. die ad .s. vs̃ super pos. ãn. O q̃ metuẽ dus. hi ferial. Cp̃. ℟. ⁊ cetera oia sicut in prima die ad primas vs̃ cũ hac ox. Deꝰ q̃ nobis p sing̃u. Ita tñ q ℟. dr̃a duobꝰ de supiori gradu i capis sericis ad gradẽ cho. Ad mat. ⁊ ad lau. oia fiãt sicut i prima die more fel. tr. l. Innit. tripl. vt predictũ est in oc. epy. dr̃. l.s.

QOngruũ videtur fratres solennitati quã colimus de edificatione templi aliqua cõmemorare: ⁊ q̃ decenter ornatus illius/ecclesie significationi cõueniat indagare. Narrat ergo scriptura quia preceperit salomon vt tollerent lapides grandes et pretiosos in fundamentũ tẽpli: ⁊ quadrarent eos. Lapides grandes et pretiosi qui in fundamẽto locati totum onus templi sibi superimpositũ portant: primios sancte ecclesie doctores insinuant grandes nimirum excellẽtia meritorum: pretiosos claritate signorũ. Qui ab ipso dño verbũ audiẽtes. totã crescentis ecclesie fabricã sua predicatione genuerunt. Lectio. ij.

HFundamentũ in sacra scriptura christus appellatur. In quo lapides grandes et pretiosi qui tẽplũ omne gestarent sunt positi: quia per ipsum ad propagandã toto orbe ecclesiam: et primus patriarche ac prophete et postmodũ sunt apostoli instructi Qui quo artius eiꝰ amori inherebãt: eo fortius sectatores suos in edificatione celesti sustentabant. Quos videlicet lapides rex quadrari precepit: vt magistros ecclesie compositos moribus et imobiles animo esse debere signaret. Sicut enim quadratum quacumq; vertitur parte stat: ita vita perfectorum nullis tentationum impulsibus a sua stabilitate deiici nouit. Erat autem predictũ templũ de marmore pario (qui est lapis albus) extructum: vt candore ecclesiastice castitatis exprimeret. Habebat vero seraginta cubitos in lõgitudine: et viginti in latitudie: et triginta in altitudie. l. iij

LOngitudo templi fidẽ sancte ecclesie designat: per quam lõganimiter pranorũ aduersa tolerat. latitudo caritatẽ: qua ipsa intus per viscera pietatis spaciatur. Altitudo spem: qua propter bona que per caritatem operatur: celestis vite premia expectat. Et bene longitudo senario numero exprimitur: quia eo bonorũ operũ perfectio designari solet Bene etiam latitudinis templi viginti sunt cubiti/quia geminum est preceptũ caritatis qua ecclesia in tribulatione dilatatur. Triginta autem in altitudine sunt cubiti: quia omnis electorum spes ad visionẽ sancte trinitatis q̃tũ valet se exercendo preparat. Sex igitur ad fidei longanimitatem/tria ad celsitudinem spei. duo pertinẽt ad latitudinem amoris: quibus totum ecclesie statũ perfici constat. Per denarium vero qui perfectus est numerus singula hec multiplicantur vt multiplex eiusdẽ perfectionis augmentũ figurare denuncietur. Et hec mensura inferioris tẽpli super quod cenaculũ eiusdẽ longitudinis latitudinis et altitudinis surgebat. Super hoc vero nichilominus aliud cenaculũ eiusdẽ longitudinis ⁊ latitudinis seraginta cubitorũ altitudinis eminebat. l. iiij.

HAct⁹ est vero medi⁹ paries in tẽplo de tabulis cedrinis viginti cubitor altitudinis q̃ diuideret oraculũ id est scti̇ scto̊r a prior parte tẽpli Eratq; oraculũ viginti cubitor lõgitudinis. Porro ipz tẽplũ p forib⁹ oraculi quadragita cubitor/in quo erat mẽse et cãdelabra de auro. Sed ⁊ altare aureũ prope hostiũ oraculi: vt incẽso in eo thimiamathe vapor fumi ascẽdẽs

operiret oraculum vbi erat archa testamenti super que erãt cherubin glorie obumbrãtia propiciatoriũ. Prior ergo domus presentis ecclesie statum interior vite celestis ingressum designat. Unde recte in priori mensa & cãdelabra sunt facta q in hac vita lumine sacrarum scripturarum & refectione sacramentorum celestiũ opus habemus. In futura autem talibus subsidijs non egemus. Lectio. v.

ALtare aureum munda significat sanctorum corda desideriorum spũalium aromatibus referta incendio continui amoris flagrantia. Archa testamenti q̃ intra velum erat naturam humanitatis xpi designat. Urna manne: plenitudinem diuinitatis. Uirga aaron: inuiolabilẽ potẽtiam sacerdotij eius. Tabule testamẽti: quia ipse est qui legem dedit. Erat quoq; porticus ante templũ viginti cubitorum longitudinis: & decẽ cubitorum latitudinis: habẽs hostiũ contra hostium templi ab oriẽte. Hec porticus illam sancte ecclesie plebem designat: que dñice incarnationis tẽpora precessit: nec tñ ab eiusdẽ incarnationis fide vacua remansit. Hoc est enim hostium porticus contra hostiũ templi esse ad ortum solis: fidem populi prioris de xpo eandem esse que sequentis. Lectio. vj.

UNde bene in eadẽ porticu due colũne eree mirãdi operis circa templi hostium narrãtur esse statute: & his capitella quasi opere lilij sup imposita. Colũne enim ante hostium templi stabãt: quia nostri redẽptoris aduentum doctores egregij precesserunt. Una autem columna a dextris hostij: altera a sinistris stabat: quia & populo israel qui tunc et diuina fide et caritate calebat: incarnationẽ sui redemptoris futurã precinebãt: et nichilominus gentibus que adhuc quasi ad aquilonẽ posite perfidie frigore torpebant: eiusdem redemptoris ingressum pandendũ esse predicabant. Capitella autem columnarum quasi opere lilij fabricata erant: quia tota predicationis eorum summa de claritate perpetue beatitudinis insonuit: eiusq; videndam gloriam suis auditoribus repromisit: qui eternus ante secula deus existens: homo factus est in fine seculorũ. Auri enim rubor in cãdore / exprimit fulgorẽ diuinitatis in homine. Quẽ videlicet hominẽ et prius virtutibus clarum ostẽdit: et post mortẽ nitco incorruptionis splẽdore vestiuit. Tu. Scdm iohẽm x. Lc. vij

IN illo tempore. Facta sunt encenia i hierosolymis: & hyems erat. Et ambulauit iesus in templo: in porticu salomonis. Et reliqua. Ioã. 10.

Omelia venerabilis bede presberi.

Encenia vocabantur solennia dedicationis templi: que populus dei ex antiqua patrũ traditione per annos singulos celebrare cõsueuerat. Quorũ vestigia nos hodie iuxta morẽ christiani orbis sequentes: annuã dedicationis ecclesie nostre diẽ diuinis laudibus et vigilijs studuimus agere solennẽ. Et hanc nos festiuitatẽ eo maiore deuotione celebrare oportet quo eam redẽptori nostro esse gratissimã cognouimus: adeo vt in illa templũ ipse ingredi et sermonẽ facere ad populum. ac diuinitatis sue sacramenta pandere dignatus sit. Si ergo ambulare voluit dominus in templo. in quo caro et sanguis brutorũ animaliũ offerebatur. multomagis nostrã orationis domum vbi carnis ipsius / ac sanguinis sacramenta celebrãtur visitare gaudebit. Lectio. vij.

SI perambulare nõ desperit dominus porticũ in qua rex quõdam mortalis ac terrenus q̃ potẽtissimus ac sapientissimus ad orandũ solebat stare. q̃tomagis penetralia cordium nostrorum inuisere / atq; illustrare desiderat. si tamen ea porticũ salomõis esse. hoc est si ea timorẽ suũ qd̃ est initiũ sapientie habere perspexerit: Neq; eni putandũ est qa do-

mus solummodo in qua ad orandum vel ad mysteria celebrãda conuenim⁹ templum sit dñi: ⁊ nõ ipsi qui in noie dñi cõuenimus: multo amplius templum dei appellemur ⁊ simus. Si ergo templum dei sumus fratres: curemus solerter ⁊ bonis satagamus actibus/ vt in eodẽ suo templo sepius ipse ⁊ venire ⁊ mansionem facere dignet. Caueamus hyemis exemplũ: ne vide licet cordа nostra dñs aduenies a caritatis ardore torpẽtia reperiat: ideo q̃ ea citius auersat⁹ relinquat. Quid enim ptinuit ad euangelistã hyemis tempus cõmemorare: nisi q̃a duriciã perfidie indeorum per asperitatẽ aurarũ voluit designare brumaliũ. I. ir.

Q Jrcundemus ⁊ nos fratres carissimi xp̃m non sicut indei insi dijs appetendo: sed vt fidelissima domus eius: placitam illi in nobis sedẽ parando. De quibus merito dicatur Sanctificauit tabernaculum suũ altissimus: deus in medio eius nõ commouebitur. Petamus eũ non (vt illi) delanteando: quousq̃ aiam nostrã tollis. Si tu es christus: dic nobis palã: Quid enim delanius: q̃ vt magistrũ veritatis ideo sibi aiam tollere quererent: q̃a non eis incredulis ⁊ contradicentibus aperte sue maiestatis archana reserauit: sed vt scriptura admonet/ sentiendo de illo in bonitate: ⁊ in simplicitate cordis querendo illũ: qm̃ inuenitur ab his qui non tentant illũ apparet autem eis qui fidem habẽt in illum. Dicamus ei supplices: quia tu es xp̃s filius dei. Te vnigenitũ patri ⁊ spũisancto coeternum esse ⁊ consubstantialem in diuinitate/ te nostre substantie participem ex tpe factum esse cognouimus. Da vt qđ interim pia fide veneramur: plena i futuro visione speculemur. Hec est eterni vnica aie nostre salus ⁊ vita tuũ perpetuo vultum: tuam cernere lucem. Nec dubitandum q̃ rogãtes exaudiet nos/ qũ quod ipse p̃cepit rogamus: ⁊ qđ dare ipse desiderat intenta mente poscimus. Quomodo enim pie supplicantibus famulis negare credẽdus est bona/ que etiam rebellibus vitra ℈ petebant aperire non renuit? Qui cum illum an homo xp̃s esset interrogaret: ipe eis non hoiem tñ: sed etiam deum xp̃m ⁊ dei filium se esse non tacuit. Respondit eis dicens. Loquor vobis et non creditis. Opera que ego facio in nomine patris mei: hec testimonium perhibent de me. Sed vos nõ creditis quia non estis ex ouibus meis. Tu autem. ¶ Ad p̃ima ⁊ ad alias hos. omnia fiant sicut infra oc. Ad. ij. vs. oia fiant sicut in p̃ima die ad .ij. vs. pter V. qđ non dicetur/ cum hac oratione. Deus q̃ nobis per singulos annos ⁊c.

¶ Finis officiorum dñicalium.

¶ Sic codices huius partis iungendi sunt.
a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.v.x.y.z.ꝛ.ꝝ.ꝯ.ꝰ.ꝭ

¶ In nomine dñi nostri iesu christi. Amen

¶Ante initiū horarum dicitur semper oratio dominica: et in fine similiter / presertim post matuti. et vesperas per c. Id semp placuit. de cō. di. v Identidem. Aue maria. Credo in deum. Credo in spiritū. Unde Hieroñ. In principio cuuslibet operis premitte orationem dominicā / et signū crucis in fronte: iuxta id quod scriptum est. Ante orationē prepara animam tuam dño / ne sis quasi qui tentat deū

Breuis oratio et peculiaris āte horas

APeri domine os meum ad benedicendū nomen tuum. mūda quoq; cor meum ab omnibus vanis cogitationibus vt exaudiri merear ante conspectum diuine maiestatis tue. Per dominū nostrum iesum christum filium tuum. ⁊c.

¶Oratio dominica.

PAter noster qui es in celis sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnū tuum. Fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Panē nostrū quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra sicut ⁊ nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen.

Salutatio angelica.

Aue. j. AVe maria gratia plena dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fructus ventris tui iesus christus. Sācta maria mater dei ora pro nobis peccatoribus nunc et in hora mortis. Amen.

¶Symbolū apostolorum.

QRedo in deum patrem omnipotentem / creatorem celi et terre. Et in iesum christum filium eius vnicum dominū nostrum. Qui conceptus est de spiritu sancto / natus ex maria virgine. Passus sub pōtio pylato / crucifixus mortuus et sepultus Descendit ad inferna: tercia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos: sedet ad dexteram dei patris omnipotentis. Inde venturus est iudicare vivos et mortuos.

Credo in spiritum sanctum: sanctā ecclesiam catholicā Sanctorū communionem. Remissionem peccatorū Carnis resurrectionem. Uitam eternam. Amen.

VEnite exultemus domino iubilemus deo salutari nostro: preoccupemus faciem eius in confessione ⁊ in psalmis iubilemus ei.

Quoniam deus magnus dominus et rex magnus sup omnes deos: quoniam non repellet dominus plebem suam quia in manu eius sunt omnes fines terre: et altitudines montium ipse conspicit.

Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud et aridam fundauerunt manus eius: venite adoremus et procidamus ante deum ploremus coram domino qui fecit nos quia ipse est dominus deus noster: nos autem populus eius et oues pascue eius.

Hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra: sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto vbi tentauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic et dixi semper hi errant corde: ipsi vero non cognouerunt vias meas quibus iurau in ira mea: si introibunt in requiem meam

Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spiritui sancto

Sicut erat in principio et nūc et semper: et in secula seculorum. Amen.

Inuitatoria per annū

¶ In nomine domini nostri iesu christi beatissime virginis marie / et beati thome martyris : totiusq; triumphantis curie. Ordo psalterij secundum morem et consuetudinem ac ritum ecclesie Sarum feliciter incipit Et primo Inuitatoria subscripta dicuntur dominicis diebus per annum singula singulis : nisi aliter signetur a dominica prima post octa. epyphanie et per dominicas intermedias vsq; ad natiuitatem domini. ¶ Dominica prima post octa. epyphanie vsq; ad sexagesimā quando de dominica agitur Inuitatorium. **Preoccupemus faciem domini. Et in psalmis iubilemus ei.** ps. **Uenite.** ¶ Dominica prima post octa. pasche: & per omnes dominicas vsq; ad ascensionem. Inuitatorium. **Alleluya. Surrexit dns vere. Uenite adoremus alleluya.** ¶ Dominica prima in libro regum Inuitatorium. **Laudemus iesum christum quia ipse est redemptor omnium seculorum.** ps. **Uenite.** Et dicitur omnibus dominicis vsq; ad primam dominicam post. v. kal. septembris quando de dominica agitur. ¶ Dominica prima post. v. kal. septembris. Inuitatorium. **Laudemus nomen domini quoniā suauis est. In hymnis cōfitemini illi quia ipse est dns deus noster** ps **Uenite.** Et dicitur vsq; ad hystoriam machabeor. ¶ Dominica prima post. v. kal. octobris. Inuitatorium. **Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua Et in preceptis suis et faciat pacem.** ps **Uenite.** ¶ Domica prima post. v. kal. nouembris. Inuitatorium **Deus rex celestis. Qui sedes in throno miserere nobis.** ps. **Uenite.** ¶ In aduentu per ferias vsq; ad vigiliam natalis domini excluſiue. Inuitatorium **Regem venturū dominū. Uenite adoremus.** ¶ Feria secunda post octa. pasche et per omnes ferias vsq; ad ascensionem. Inuitatorium. **Alleluya alleluya alleluya** Cetera inuitatoria totius anni vt suis locis signāt

¶ In dñicis diebus a **Domine ne in ira.** vsq; ad quadragesimam. Ad matutinas. Hymnus.

PRimo dierum omniū quo mundus exstat cōditus: vel quo resurgēs conditor / nos morte victa liberet.

Pulsis procul torporibus / surgamus omnes ocius : et nocte queramus pium / sicut prophetam nouimus.

Nostras preces vt audiat / suāq; dextram porrigat: vt expiatos sordibus / reddat polorum sedibus.

Ut quiq; sacratissimo / huius diei tēpore: horis quietis psallimus / donis beatis muneret.

Iam nunc paterna claritas / te postulamus affatim : absit libido sordidans omnisq; actus noxius.

Ne fœda sit vel lubrica / compago nostri corporis: per quem auerni ignibus / ipsi crememur acrius.

Ob hoc redemptor quesumus / vt probra nostra diluas: vite perennis commoda / nobis benigne conferas.

Quo carnis actu exules / effecti ipsi celibes: vt prestolamur cernui / melos canamus glorie.

Gloria tibi domine / qui natus. Et dicitur in omni hymno eiusdem metri vsq; ad purificationē ꝓter in hym. **Deus creator.** Post purificationē vero dicitur ꝥ. **Presta pater.** A **Deus omnium.** vsq; ad aduentum domini tam in dominicis ꝙ ferialib⁹ diebus: quando de dominica vel feria agitur dicitur ad matuti. sequens hymnus

NOcte surgentes vigilemus omnes semper in psalmis meditemur atq; viribus totis domino canamus / dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canentes / cum suis sanctis : mereamur aulam ingredi celi simul & beatam ducere vitā

Prestet hoc nobis deitas beata / patris ac nati pariterq; sancti : spiritus cuius reboat in omni / gloria mundo. Amen. ps. i.

¶ Incipit Psalteriū ad vsum Sar.

Beatus vir qui nō abijt in consilio ipiorū: ⁊ in via peccatorū non stetit. ⁊ cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege dñi voluntas eius: et in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tanq̄ lignum quod plantatum est secus decursus aquar: quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium eius non defluet: et omnia quecunq̄ faciet prosperabuntur.

Non sic impij non sic: sed tanq̄ puluis quem proijcit vētus a facie terre.

Ideo non resurgunt impij in iudicio: neq̄ peccatores in cōsilio iustorū.

Quoniā nouit dñs viam iustorū: et iter impiorum peribit. ps.ij.

Quare fremuerunt gētes: et populi meditati sunt inania.

Astiterunt reges terre et principes conuenerunt in vnum: aduersus dominum/et aduersus christum eius.

Dirumpamus vincula eorū: et proijciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in celis irridebit eos: et dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super syon montem sāctum eius: predicans preceptum eius.

Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: et possessionem tuam terminos terre.

Reges eos in virga ferrea: et tanq̄ vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Seruite domino in timore: et exultate ei cum tremore.

Apprehēdite disciplinā nequando iratscatur dñs: et pereatis devia iusta

Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui confidunt in eo. ps.iij.

Domine quid multiplicati sūt qui tribulant me: multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt anime mee: non est salus ipsi in deo eius.

Tu autem domine susceptor meus es: gloria mea et exaltās caput meū.

Voce mea ad dominum clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui et sopor atus sū ⁊ exurrexi: quia dominus suscepit me.

Non timebo milia populi circundātis me: exurge domie saluum me fac deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersātes michi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: et super populū tuum benedictio tua.

¶ Non dicitur ad nock. iste. ps. iiij.

Diebus dñicis, ad matuti.

Cum inuocarem exaudiuit me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti michi.

Miserere mei: et exaudi orationem meam.

Filij hominũ vsquequo grani corde: vt quid diligitis vanitatem: & queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit dominus sanctum suum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini et nolite peccare que dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificiũ iustitie et sperate in domino: multi dicunt quis ostendit nobis bona.

Signatum est super nos lumen vultus tui domine: dedisti letitiã in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam et requiescam.

Quoniam tu domine singulariter in spe: constituisti me.

Non dicitur ad nocturñ. iste ps. v.

Verba mea auribus pcipe domine: intellige clamorẽ meũ.

Intende voci orationis mee: rex meus et deus meus.

Quoniam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: quoniã non deus volens iniquitatem tu es.

Neq; habitabit iuxta te malignus: neq; permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti oẽs qui operãtur iniquitatẽ: perdes oẽs qui loquũtur mendaciũ.

Virum sanguinũ et dolosũ abominabitur dominus: ego autem in multitudine misericordie tue.

Introibo in domũ tuam: adorabo ad templũ sanctũ tuũ in timore tuo.

Domine deduc me i iustitia tua propter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum/ linguis suis dolose agebant: iudica illos deus.

Decidant a cogitationibus suis secundũ multitudinẽ ipietatũ eorũ expelle eos: quoniã irritauerũt te dñe.

Et letentur omnes qui sperãt in te: in eternũ exultabũt & habitabis i eis.

Et gloriabũtur in te oẽs qui diligũt nomẽ tuũ: quoniã tu benedices iusto

Domine vt scuto: bone voluntatis tue coronasti nos. ps. vi.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

Miserere mei domine quoniam infirmus sum: sana me domine quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: sed tu domine vsquequo.

Conuertere domine et eripe animã meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniã nõ est in morte qui memor sit tui: in inferno autẽ qs cõfitebit tibi?

Laboraui i gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrimis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus inueteraui iter omnes inimicos meos

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationem meam: dominus orationẽ meã suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter.

Gloria patri et filio et spiritui sãcto

In oibus dñicis diebus per aduẽ. vsq; ad natiuita. dñi. In. i. nocc. ant.

Non auferetur sceptrũ de iuda & dux de femore eius/ donec veniat qui mittendus est. In omnibus dñicis ab oct. epy. vsq; ad passio. dñi quando de dñica agit. In. i. nocc. ãn. Seruite domino in timore. In omnibus dñicis a dñica trinita. vsq; ad aduẽtũ dñi quãdo de

dñica agitur. ¶ In.i. nocte. ān. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus: legē qui domini meditatur nocte dieq̄. ps. vij

DOmine deus meus in te spera ui saluum me fac: ex omnibus psequentibus me et libera me

Ne quando rapiat vt leo animā meam: dū non est qui redimat / neq̄ qui saluum faciat.

Domine deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis.

Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam: et comprehendat et conculcet in terra vitam meam. ⁊ gloriam meam in puluerem deducat.

Exurge domine in ira tua: et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge domine deus meus i precepto quod mandasti: ⁊ sinagoga populorum circundabit te.

Et propter hanc in altum regredere: dominus iudicat populos.

Iudica me domine secundum iusticiam meam: ⁊ secundum innocentiā meam super me.

Consumetur nequicia peccatorum et diriges iustum: scrutans corda et renes deus.

Iustum adiutorium meum a domino: qui saluos facis rectos corde.

Deus iudex iustus fortis ⁊ patiens: nunquid irascitur per singulos dies.

Nisi conuersi fueritis gladium suū vibrauit: arcum suum tetendit et parauit illum.

Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniusticiam concepit dolorem: et peperit iniquitatem

Lacum aperuit et effodit eum: et incidit in foueam quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius: et in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

Confitebor dño secūdū iusticiā eius ⁊ psallā nomini dñi altissimi. ps. viij

DOmine dominus noster: q̄ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.

Quoniam eleuata est magnificentia tua: super celos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter ūmicos tuos: vt destruas inimicum et vltorem.

Quoniam videbo celos tuos opera digitorum tuorum: lunam et stellas que tu fundasti.

Quid est homo q̄ memor es ei⁹: aut filius hominis quoniā visitas eum.

Minuisti eum paulominus ab angelis gloria et honore coronasti eum: et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius oues ⁊ boues vniuersas: insuper et pecora campi.

Volucres celi et pisces maris: qui perambulant semitas maris.

Dñe dñs noster: q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. ps. ix.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

Letabor et exultabo in te: psallam nomini tuo altissime.

In conuertendo inimicum meum retrorsum: infirmabūtur et peribūt a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum ⁊ causam meam: sedes super thronum qui iudicas iusticiam.

Increpasti gentes et periit impius: nomen eorum delesti in eternum ⁊ in seculum seculi.

Inimici defecerunt framee in finē: et ciuitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu: et dominus in eternū permanet.

Parauit in iudicio thronum suum: et ipse iudicabit orbē terre in equitate. iudicabit populos in iusticia.

Et factus est dominus refugiū pauperi: adiutor in oportunitatibus in tribulatione.

Et sperent in te qui nouerunt no-

Dicbus dñicis, ad matuti.

Cum inuocarem exaudiuit me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti michi.

Miserere mei: et exaudi orationem meam.

Filij hominū vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatem: & queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit dominus sanctum suum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini et nolite peccare que dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificiū iustitie et sperate in domino: multi dicunt quis ostendit nobis bona.

Signatum est super nos lumen vultus tui domine: dedisti letitiā in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam et requiescam.

Quoniam tu domine singulariter in spe: constituisti me.

℣ Non dicitur ad nocturñ. iste ps. v.

Verba mea auribus ꝑcipe domine: intellige clamorē meū.

Intende voci orationis mee: rex meus et deus meus.

Quoniam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: quoniā non deus volens iniquitatem tu es.

Neq; habitabit iuxta te malignus: neq; permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti oēs qui operātur iniquitatē: perdes oēs qui loquūtur mendaciū.

Virum sanguinū et dolosū abominabitur dominus: ego autem in multitudine misericordie tue.

Introibo in domū tuam: adorabo ad templū sanctū tuū in timore tuo.

Domine dedue me i iustitia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum/ linguis suis dolose agebant: iudica illos deus.

Decidant a cogitationibus suis secundū multitudinē ipietatū eorū expelle eos: quoniā irritauerūt te dñe.

Et letentur omnes qui sperāt in te: in eternū exultabūt & habitabis i eis.

Et gloriabūtur in te oēs qui diligūt nomē tuū: quoniā tu benedices iusto

Domine vt scuto: bone voluntatis tue coronasti nos. ps. vi.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

Miserere mei domine quoniam infirmus sum: sana me domine quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: sed tu domine vsquequo.

Conuertere domine et eripe animā meam: saluum me fac ꝓpter misericordiam tuam.

Quoniā nō est in morte qui memor sit tui: in iferno autē qs cōfitebit tibi?

Laboraui i gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrimis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus inueteraui iter omnes inimicos meos

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationem meam: dominus orationē meā suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter.

Gloria patri et filio et spiritui sācto

℣ In oibus dñicis dicbus per aduē. vsq; ad natiuita. dñi. In. i. nocc. añi.

Non auferetur sceptrū de iuda & dux de femore eius/ donec veniat qui mittendus est. ℣ In omnibus dñicis ab oct. epy. vsq; ad passio. dñi quando de dñica agit. In. i. nocc. ān. Seruite domino in timore. In omnibus dñicis a dñica trinita. vsq; ad aduētū dñi quādo de

dñica agitur. ¶ In. i. nocte. ān. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus: legē qui domini meditatur nocte dieq; ps. vij

DOmine deus meus in te spera ui saluum me fac: ex omnibus psequentibus me et libera me

Nequando rapiat vt leo animā meam: dū non est qui redimat / neq; qui saluum faciat.

Domine deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis.

Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam: et comprehendat et conculcet in terra vitam meam. ⁊ gloriam meam in puluerem deducat.

Exurge domine in ira tua: et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge domine deus meus i precepto quod mandasti: ⁊ sinagoga populorum circundabit te.

Et propter hanc in altum regredere: dominus iudicat populos.

Iudica me domine secundum iusticiam meam: ⁊ secundum innocentiā meam super me.

Consumetur nequicia peccatorum et diriges iustum: scrutans corda et renes deus.

Iustum adiutorium meum a domino: qui saluos facis rectos corde.

Deus iudex iustus fortis ⁊ patiens: nunquid irascitur per singulos dies.

Nisi conuersi fueritis gladium suū vibrauit: arcum suum tetendit et parauit illum.

Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniusticiam concepit dolorem: et peperit iniquitatem

Lacum aperuit et effodit eum: et incidit in foueam quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius: et in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

Confitebor dño secūdū iusticiā eius ⁊ psallā nomini dñi altissimi. ps. viij

DOmine dominus noster: q̄ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.

Quoniam eleuata est magnificentia tua: super celos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter īimicos tuos: vt destruas inimicum et vltorem.

Quoniam videbo celos tuos opera digitorum tuorum: lunam et stellas que tu fundasti.

Quid est homo q̄ memor es ei⁹: aut filius hominis quoniā visitas eum.

Minuisti eum paulominus ab angelis gloria et honore coronasti eum: et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius oues ⁊ boues vniuersas: insuper et pecora campi.

Volucres celi et pisces maris: qui perambulant semitas maris.

Dñe dñs noster: q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. ps. ix.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

Letabor et exultabo in te: psallam nomini tuo altissime.

In conuertendo inimicum meum retrorsum: infirmabūtur et peribūt a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum ⁊ causam meam: sedes super thronum qui iudicas iusticiam.

Increpasti gentes et perijt impius: nomen eorum delesti in eternum ⁊ in seculum seculi.

Inimici defecerunt framee in finē: et ciuitates eorum destruristi.

Perijt memoria eorum cum sonitu: et dominus in eternū permanet.

Parauit in iudicio thronum suum: et ipse iudicabit orbē terre in equitate. iudicabit populos in iusticia.

Et factus est dominus refugiū pauperi: adiutor in oportunitatibus in tribulatione.

Et sperent in te qui nouerunt no-

men tuum: quoniam non dereliquisti querentes te domine.
Psallite dño qui habitat in syon: annunciate inter gentes studia eius.
Quoniã requirẽs sanguinẽ eorum recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum.
Miserere mei dñe: vide humilitatẽ meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis: vt annunciem omnes laudationes tuas in portis filie syon.
Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gentes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem absconderũt: comprehensus est pes eorum.
Cognoscetur dominus iudicia faciens: in operibus manuũ suarum cõprehensus est peccator.
Conuertant peccatores in infernũ: omnes gentes que obliuiscũtur deũ.
Quoniam nõ in finem oblivio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.
Exurge dñe nõ confortetur homo: iudicentur gentes in conspectu tuo.
Constitue dñe legislatorẽ super eos: vt sciãt gentes quoniã homines sunt
Ut quid dñe recessisti longe: despicis in oportunitatibus in tribulatiõe
Dum superbit impius incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.
Quoniã laudatur peccator in desideriis anime sue: & iniquus benedicit
Exacerbauit dominũ peccator: secũdum multitudinẽ ire sue non queret.
Non est deus in conspectu eius: inquinate sunt vie illius in omni tempore
Auferũtur iudicia tua a facie eius: omniũ inimicorũ suorũ dominabit.
Dixit enim in corde suo: non mouebor a generatione in generationem sine malo.
Cuius maledictione os plenum est et amaritudine et dolo: sub lingua eius labor et dolor.
Sedet in insidijs cum diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem.
Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua.
Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in corde suo oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat in finem.
Exurge dñe deus et exaltet manus tua: ne obliuiscaris pauperum.
Propter quid irritauit impius deum: dixit enim in corde suo nõ requiret
Vides quoniam tu laborem et dolorem consideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.
Contere brachium peccatoris & mali gni: queretur peccatum illius et nõ inuenietur.
Dñs regnabit in eternũ et in seculũ seculi: peribitis gẽtes de terra illius.
Desiderium pauperum exaudiuit dominus: preparationem cordis eorum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo et humili: vt non apponat vltra magnificare se homo super terram. ps. x.
In domino cõfido quomodo dicitis anime mee: trãsmigra in montem sicut passer.
Quoniã ecce peccatores intẽderunt arcũ parauerũt sagittas suas in pharetra: vt sagittẽt in obscuro rectos corde
Quoniã que perfecisti destruxerũt: iustus autem quid fecit.
Dominus in templo sancto suo: dominus in celo sedes eius.
Oculi eius in pauperẽ respiciũt: palpebre eius interrogãt filios hominũ
Dñs interrogat iustũ et impiũ: qui autem diligit iniquitatẽ odit aiam suã
Pluet sup pctõres laqueos: ignis sulphur & spũs procellarũ pars calicis eorũ
Quoniã iustus dominus & iusticias dilexit: equitatem vidit vultus eius.

Gloria patri. Per aduen. ān. Erit isse expectatio gentium: lauabitq; vino stolā suā: et sanguine vue palliū suū. Ab octa. ep y. vsq; ad passio. dñi ali Deꝰ deus meꝰ i te speraui. Per esta. ān. Iuste deus iudex fortis patiensq; benignus: in te spātes muni miserādo fideles. ps. xi

SAluum me fac domine quoniam defecit sāctus: quoniam diminute sūt veritates a filijs hominū Uana locuti sunt vnusquisq; ad proximum suum: labia dolosa in corde et corde locuti sunt.

Disperdat dominus vniuersa labia dolosa: et linguam magniloquam. Qui dixerunt linguā nostrā magnificabimus labia nostra a nobis sunt/ quis noster dominus est?

Propter miseriā inopū et gemitum pauperum: nunc exurgam dicit dñs. Ponam i salutari: fiducialiter agā in eo.

Eloquia domini eloquia casta argētum igne examinatū: probatum terre purgatum septuplum.

Tu domine seruabis nos et custodies nos: a generatione hac in eternum In circuitu impij ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum. ps. xij.

USquequo domine obliuisceris me in finē: vsquequo auertis faciem tuam a me.

Quādiu ponam consilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem Usquequo exaltabitur inimicus meus super me: respice et exaudi me domine deus meus.

Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus preualui aduersus eū Qui tribulant me exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui.

Exultabit cor meū in salutari tuo/ cantabo dño qui bona tribuit michi: et psallā nomini dñi altissimi. ps. xiij

Dixit insipiens in corde suo: nō est deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in studijs suis: non est qui faciat bonum: non est vsq; ad vnum.

Dominus de celo prosperit super filios hominum: vt videat si est intelligens/ aut requirens deum.

Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: nō est qui faciat bonū/ non est vsq; ad vnum.

Sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant: venenum aspidum sub labijs eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in vijs eorū: et viam pacis non cognouerunt: non est timor dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatē: qui deuorant plebem meam sicut escam panis.

Deum non inuocauerunt: illic trepidauerūt timore vbi non erat timor

Quoniam dominus in generatione iusta est: consilium inopis confudistis: quoniam dominus spes eius est.

Quis dabit ex syon salutare israel: cū auerterit dominus captiuitatem plebis sue: exultabit iacob et letabitur israel. ps. xiiij.

DOmine quis habitabit i tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: et operatur iusticiam.

Qui loquitur veritatē in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: ⁊ opprobrium non accepit aduersus proximos suos.

Ad nichilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autem dominum glorificat.

Qui iurat proximo suo et non decipit: qui pecuniā suā non dedit ad vsurā: ⁊ munera super innocētē nō accepit

Qui facit hec: nō mouebitur in eternum. Gloria patri. Per aduēt̄ū ān.

Pulchriores sunt oculi eius vino: et den-

tes eius lactę cãdidiores. ℣. Ex syon spe cies decoris eius. ℟. Deus noster manifestę veniet. Ab octa. epy. vsq; ad passionem dñi añ. Respice ꝛ exaudi me domine deus meus. ℣. Memor fui nocte nominis tui dñe. ℟. Et custodiui legem tuam Per estatem añ. Surge et in eternum serua munimine sacro custodiq; tuos astri potens famulos. ℣. Memor fui nocte nominis tui domine. ℟. Et custodiui legem tuam. ps. xv.

Conserua me dñe quoniã speraui in te. diri dño deus meus es tu: quoniã bonorũ meorũ non eges.

Sanctis qui sunt in terra eius: mirificauit omnes uolũtates meas in eis

Multiplicate sunt infirmitates eorum: postea acceleraueruntt.

Non congregabo cõuenticula eorũ de sanguinibus: nec memor ero nominũ eorum per labia mea.

Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam michi.

Funes ceciderũt michi in preclaris: etenim hereditas mea preclara est mihi

Benedicã dominũ qui tribuit mihi intellectũ: insuper et vsq; ad noctem increpuerunt me renes mei.

Prouidebam dominũ in conspectu meo semper: quoniam a dextris est michi ne commouear.

Propter hoc letatum est cor meum et exultauit lingua mea: insuper ꝛ caro mea requiescet in spe.

Quoniã non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem.

Notas michi fecisti uias uite: adimplebis me leticia cum uultu tuo: delectationes in dextera tua usq; in finem

Gloria patri. ℂ Dñicis diebus per aduentũ vsq; ad natiuita. dñi. In iij. noctur. añ. Bethleem non es minima in principibus iuda ex te enim exiet dux qui regat populũ meũ israel: ipse enim saluũ faciet populũ suũ a peccatis eorũ. ℂ Diebus dñicis ab octa. epy. vsq; ad passionem domini. In ij. noctur. ãn. Bonorum meorum non indiges: in te speraui conserua me domine. ℂ Dominicis diebus ab octa. trinitatis vsq; ad aduentũ domini. In ij. noc. ãn. Patre genitor conserua morte redẽptos. facq; tuo dignos seruitio famulos. ps. xvi.

Exaudi domine iustitiã meam: intẽde deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam: non in labijs dolosis.

De uultu tuo iudiciũ meum prodeat: oculi tui uideant equitates.

Probasti cor meũ et uisitasti nocte: igne me examinasti. et non est inuenta in me iniquitas.

Ut non loquatur os meũ opera hominũ: propter uerba labiorũ tuorum ego custodiui uias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: ut non moueantur uestigia mea.

Ego clamaui quoniã exaudisti me deus: inclina aurem tuam michi: et exaudi uerba mea.

Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te.

A resistentibus dextere tue custodi me: ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me: a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animã meam circumdederunt adipem suum concluserũt: os eorum locutum est superbiam.

Proijcientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad predam: et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge domine preueni eum et supplanta eum: eripe animam meam ab impio / frameam tuam ab inimicis manus tue.

Dñe a paucis de terra diuide eos in uita eorum: de absconditis tuis adimpletus est uenter eorum.

Saturati sunt filijs: et dimiserunt reliquias suas paruulis suis.

Ego autem in iusticia apparebo in cõspectu tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua. Gloria. Per aduẽ. añ.
Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabit nomẽ eius emanuel. Post octa. epy. vsq; ad passionẽ dñi. añ. Inclina domine aurem tuam michi: et exaudi verba mea. Per estatem añ. Pectora nostra tibi tu conditor orbis adure. igne pio purgãs atq; cremando probans. ps. xvij
Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentum meum et refugium meum et liberator meus.
Deus meus adiutor meus: et sperabo in eum.
Protector meus et cornu salutis mee: et susceptor meus.
Laudans inuocabo dominũ: et ab inimicis meis saluus ero.
Circundederũt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis conturbauerunt me.
Dolores inferni circũdederunt me: preoccupauerunt me laquei mortis.
In tribulatione mea inuocaui dominum: et ad deum meum clamaui.
Et exaudiuit de tẽplo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius.
Commota est et contremuit terra: fundamenta montiũ cõturbata sunt et cõmota sunt. quoniã iratus est eis.
Ascendit fumus in ira eius. et ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo.
Inclinauit celos et descendit: et caligo sub pedibus eius.
Et ascendit super cherubin et volauit: volauit super pennas ventorum
Et posuit tenebras latibulũ suum in circuitu eius: tabernaculũ eius tenebrosa aqua in nubibus aeris.
Pre fulgore in conspectu eius nubes transierunt: grãdo & carbones ignis
Et intonuit de celo dominus / et altissimus dedit vocem suam: grando et carbones ignis.
Et misit sagittas suas et dissipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos.
Et apparuerunt fontes aquarum: et reuelata sunt fundamenta orbis terrarum.
Ab increpatione tua dñe: ab inspiratione spiritus ire tue.
Misit de summo & accepit me: & assũpsit me de aquis multis.
Eripuit me de inimicis meis fortissimis / et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.
Preuenerunt me in die afflictionis mee: et factus est dominus protector meus.
Et eduxit me in latitudinẽ: saluum me fecit quoniã voluit me.
Et retribuet michi dominus secundum iusticiam meam: et secundum puritatem manuum mearum retribuet michi.
Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.
Quoniam omnia iudicia eius in cõspectu meo: et iusticias eius non repuli a me.
Et ero immaculatus cum eo: et obseruabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet michi dominus secundum iusticiam meam: et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.
Cum sancto sanctus eris: et cum viro innocente innocens eris.
Et cum electo electus eris: et cũ peruerso peruerteris.
Quoniã tu populũ humilẽ saluũ facies: et oculos superborũ humiliabis
Quoniam tu illuminas lucernam meam: domine deus meus illumina tenebras meas.
Quoniam in te eripiar a tẽtatione: et in deo meo transgrediar murum.
Deus meus impolluta via eius: eloquia domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.
Quoniã quis deus preter dominũ: aut quis deus preter deum nostrum:
Deus qui precinxit me virtute: & posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanq̃ cer-
uoꝝ:et super excelsa statuens me.
Qui docet manus meas ad prelium:et posuisti vt arcum ereum brachia mea.
Et dedisti michi protectionē salutis tue:et dextera tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me in finem:ꝛ disciplina tua ipsa me docebit
Dilatasti gressus meos subtus me:et non sunt infirmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos et comprehendam illos:et non cōuertar donec deficiant.
Confringam illos nec poterunt stare:cadent subtus pedes meos.
Et cinxisti me virtute ad bellum:ꝛ supplantasti insurgentes in me subtus me.
Et inimicos meos dedisti michi dorsum:et odientes me disperdidisti.
Clamauerunt nec erat qui saluos faceret ad dominum:nec exaudiuit eos.
Et cōminuam eos vt puluerem ante faciem venti:vt lutum platearum delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi:constitues me in caput gentium.
Populus quem non cognoui seruiuit michi:in auditu auris obediuit michi.
Filij alieni mentiti sunt michi:filij alieni inueterati sunt:et claudicauerunt a semitis suis.
Uiuit dñs ꝛ benedictus deus meus:et exaltetur deus salutis mee.
Deus qui das vindictas michi:et subdis populos sub me liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgentibus in me exaltabis me:a viro iniquo eripies me.
Propterea confitebor tibi in nationibus domine:et nomini tuo psalmum dicam.
Magnificans salutes regis eius ꝛ faciens misericordiā christo suo dauid:et semini eius vsq; in seculum. Glo-
ria. Per aduen. asi. Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis:et adorabunt eum omnes reges:omnes gētes seruient ei. ℣. Egredietur virga de radice iesse. ℟m. Et flos de radice eius ascendet Post octa. epyphā. vsq; ad passionem domini. asi. Dominus firmamentum meum et refugiū meum. ℣. Media nocte surgebam ad confitendū tibi. ℟. Super iudicia iustificationis tue. Per estatem. asi. Tu populum humilem saluasti ab hoste redēptor atq; superba tuo colla premis iaculo. ℣. Media nocte surgebam. vt supra ps. xviij.

Celi enarrant gloriā dei:et opera manuum eius annūciat firmamentum.
Dies diei eructat verbum:ꝛ nox nocti indicat scientiam.
Nō sunt loquele neq; sermones quorum non audiantur voces eorum.
In omnem terram exiuit sonus eorum:et in fines orbis terre verba eorum.
In sole posuit tabernaculū suum:et ipse tanq̃ sponsus procedens de thalamo suo.
Exultauit vt gygas ad currendam viam:a summo celo egressio eius.
Et occursus eius vsq; ad summum eius:nec est qui se abscondat a calore eius.
Lex domini immaculata conuertēs animas:testimoniū domini fidele sapientiam prestans paruulis.
Iusticie domini recte letificātes corda:preceptum domini lucidum illuminans oculos.
Timor domini sanctus permanet in seculum seculi:iudicia domini vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum:et dulciora super mel et fauum.
Et enim seruus tuus custodit ea:in custodiendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit ab occultis meis munda me:et ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero: ⁊ emundabor a delicto maximo.

Et erunt vt complaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus: et redēptor meus. Gloria patri et filio. Dñicis diebus per aduen. vsq; ad natiui. dñi. In iij. noctur. ān. Dor precessit dies autem appropiquauit: abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis Dñicis diebus ab octauas epyphā. vsq; ad passionē dñi quando de dominica agitur. In iij. nock. ān. Y zeceptum domini lucidum illuminās oculos. Dñicis diebus per esta. qñ de dñica agitur vsq; ad aduen. In iij. noc. añ. Sponsus vt e thalamo proces sit chzistus in orbem. descendens celo iure salutifero. ps. xix.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob.

Mittat tibi auxiliū de sancto: et de syon tueatur te.

Memor sit oīs sacrificij tui: et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundū cor tuum: et omne consiliū tuum confirmet.

Letabimur in salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur.

Impleat dñs omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniā saluū fecit dominus chzistum suum.

Exaudiat illum de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius.

Hi in curribus et hi in equis: nos autē in noīe dñi dei nostri inuocabimus

Ipsi obligati sunt et ceciderūt: nos autem surreximus et erecti sumus.

Dñe saluū fac regem: et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Gloria. Per aduen. ān. Hora est iam nos de somno surgere: et aperti sunt oculi nostri surgere ad chzistum: quia lux vera est fulgēs in celis. Ab octauas epyphanie vsq; ad passionē dñi. ān. Impleat dominus omnes petitiones tuas. Per esta-

tem. ān. Auxilium nobis saluator mitte salutis: et tribuas vitam tempore perpetuo. ps. xx.

Domine in virtute tua letabitur rex: et super salutare tuū exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Quoniam preueniisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti ī capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petijt a te et tribuisti ei: longitudinem dierum in seculum ⁊ in seculum seculi.

Magna est gloria eius ī salutari tuo gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi: letificabis eū in gaudio cum vultu tuo.

Quoniā rex sperat in dño: ⁊ in misericordia altissimi non cōmouebitur.

Inueniatur manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

Pones eos vt clibanum ignis ī tempore vultus tui: dominus ī ira sua cō turbabit eos et deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: et semen eorum a filijs hominum.

Quoniam declinauerūt in te mala: cogitauerunt consilia que non potuerunt stabilire.

Quoniā pones eos dorsum: in reliquijs tuis preparabis vultum eorum

Exaltare domine in virtute tua: cātabimus et psallemus virtutes tuas

Gloria patri. Per aduen. ān. Gaudete ī domino semper: modestia vestra nota sit omnibus hominibus dñs prope est. nichil solliciti sitis: sed in oī oratiōe petitiones vestre innotescāt apud deū. ℣. Egredietur dñs de loco sancto suo. ℟. Veniet vt saluet populū suum. Non dicatur literius. Ab octa. epy. vsq; ad passionem domini añ. Domine in virtute tua letabitur rex. ℣. Exaltare domine in virtute tua. ℟m. Cantabimus et psalle-

mus virtutes tuas. Per eſtatem. añ. Rex ſine fine manens miſeris tu parce ruinis: premia concedens et tua cuncta regēs ỽ. Exaltare domine. vt ſupra Canticū Ambroſij et Auguſtini in baptiſmo eiuſdem auguſtini editum.

TE deum laudamus: te dominum confitemur.

Te eternum patrem: omnis terra veneratur.

Tibi omnes angeli: tibi celi et vniuerſe poteſtates.

Tibi cherubin et ſeraphin: inceſſabili voce proclamant.

Sanctus. Sāctus. Sāctus. Dominus deus ſabaoth.

Pleni ſunt celi et terra: maieſtatis glorie tue.

Te gloriоſus apoſtolorum chorus.

Te pphetarū laudabilis numerus.

Te martyrum candidatus: laudat exercitus.

Te per orbem terrarum: ſancta cōfitetur eccleſia.

Patrem immenſe maieſtatis.

Venerandum tuum verum: et vnicum filium.

Sanctum quoq; paraclytum ſpiritum.

Tu rex glorie chriſte.

Tu patris ſempiternus es filius.

Tu ad liberādū ſuſcepturus hominem: non horruiſti virginis vterum.

Tu deuicto mortis aculeo: aperuiſti credentibus regna celorum.

Tu ad dexteram dei ſedes: in gloria patris.

Iudex crederis eſſe venturus.

Te ergo quesum⁹ tuis famulis ſubueni: quos pciоſo ſanguine redemiſti

Eterna fac cum ſanctis tuis: in gloria numerari.

Saluum fac populum tuum domine: et benedic hereditati tue.

Et rege eos: et extolle illos vſq; in eternum.

Per ſingulos dies: benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in ſeculum: et in ſeculum ſeculi.

DIgnare domine die iſto: ſine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri dñe: miſerere noſtri

Fiat miſericordia tua domine ſup nos: quemadmodū ſperauimus in te

In te domine ſperaui: non confundar in eternum. ỽ. Excelſus ſuper oēs gentes dñs. ℟. Et ſuper celos gloria eius

Deus in adiutoriū meū itēde. In lau. ān

REgnabit dñs pcinctus fortitudine cum decore virtutū: cuius ſedes eſt i eternū. ps. Dñs regnauit. ān. Sciamus omnes quia dñs ipſe eſt deus cui iubilemus ⁊ exaltemus et laudemus nomē eius in eternū. ps. Jubilate. ān. Benedicā te i vita mea vt videam virtutē tuam et gloriā tuam. ps. Deus deus. añ. Omnis creatura celi et terre benedicat dñm hymnū dicat et ſuperex altet eum in ſecula. ps. Benedicite. añ.

Spiritus omnis laudet dñm: quia ipſe dixit et facta ſunt oia: mandauit et creata ſunt vniuerſa. ps. Laudate dñm de celis. Hec predicte āne ſemp in lau. dicantur dñicis diebus: quādo inchoat aliqua noua hyſtoria cum pleno ſeruitio: ⁊ quādo vltimo fit ſerui. de dñica āte lxx. vel āte aduē. mediis vero dñicis dicit hec ſola añ Regnauit ps. xcij

Dominus regnauit decorē idutus eſt: indutus eſt dñs fortitudinē et pcinxit ſe.

Etenī firmauit orbem terre: qui non commouebitur.

Parata ſedes tua extunc: a ſeculo tu es.

Eleuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocem ſuam.

Eleuauerūt flumina fluctus ſuos: a vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.

Teſtimonia tua credibilia fctā ſunt nimis. domū tuā decet ſcitudo dñe: in lōgitudinē dierū. Gloria. ps. xcix.

Iubilate deo omnis terra: seruite domino in letitia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos.
Populus eius ⁊ oues pascue eius. introite portas eius in cõfessione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomen eius quoniam suauis est dominus ineternũ misericordia eius: et vsq; in generatione et generationem veritas eius Gloria pa.
Deus deus meus: ad te de luce vigilo. ps. lxij.
Sitiuit in te anima mea: q̃multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta inuia et inaquosa sic in sancto aparui tibi: vt viderem virtutem tuam et gloriam tuam.
Quoniã melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te
Sic benedicam te in vita mea: et in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: et labijs exultatiõis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratũ meum in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus.
Et in velamẽto alarum tuarum exultabo adhesit aĩa mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vero inuanum quesierunt animam meam/ introibunt in inferiora terre: tradẽtur in manus gladij partes vulpium erunt.
Rex vero letabitur in deo laudabũtur oẽs qui iurãt i eo: quia obstructũ est os loquentium iniqua. ps. lxvi.
Deus misereatur nostri et benedicat nobis: illuminet vultũ suũ super nos. ⁊ misereatur nostri
Vt cognoscamus in terra viam tuam: in oĩbus gentibus salutare tuũ.
Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.
Letentur et exultent gentes quoniam iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi deus confiteãtur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.
Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus: et metuant eũ oẽs fines terre. Gloria pa. Daniel. iij.
Benedicite omnia opera domini domino: laudate et superexaltate eum in secula. Dan. 3.
Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domino.
Benedicite aque omnes que super celos sũt domino: benedicite omnes virtutes domini domino.
Benedicite sol et luna domino: benedicite stelle celi domino.
Benedicite ymber et ros domino: benedicite omnis spiritus dei domino.
Benedicite ignis et estus domino: benedicite frigus et estas domino.
Benedicite rores ⁊ pruina domino: benedicite gelu et frigus domino.
Benedicite glacies et nives domiõ: benedicite noctes et dies domino.
Benedicite lux et tenebre domino: benedicite fulgura et nubes domino
Benedicat terra domino: laudet et superexaltet eum in secula.
Benedicite montes et colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes domino: benedicite maria et flumina domino.
Benedicite cete et omnia que mouẽtur in aquis domino: benedicite omnes volucres celi domino.
Benedicite omnes bestie et pecora dño: benedicite filij hominũ domino
Benedicat israel domino: laudet et superexaltet eum in secula.
Bendicite sacerdotes domini domino: benedicite serui domini domino.
Benedicite spiritus et anime iustorum domino: benedicite sancti et humiles corde domino.
Benedicite anania azaria misael domino: laudate ⁊ superaltate eũ i scla
Benedicamus patrem et filiũ cum

sancto spiritu: laudemus et superexaltemus eum in secula.

Benedictus es domine in firmamẽto celi: et laudabilis et glorioſus et superexaltatus in secla. amẽ. ℘s. cxlviij

Laudate dominũ de celis: laudate eum in excelsis.

Laudate eũ omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.

Laudate eum sol et luna: laudate eum omnes stelle et lumen.

Laudate eum celi celorum: et aque que super celos sũt laudẽt nomẽ dñi.

Quia ipse dixit et facta sũt: ipse mãdauit et creata sunt.

Statuit ea in eternum et in seculũ seculi: preceptũ posuit et nõ preteribit.

Laudate dominum de terra: traconnes et omnes abyssi.

Ignis grando nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbũ eius

Montes et omnes colles: ligna fructifera et omnes cedri.

Bestie et vniuersa pecora: serpentes et volucres pennate.

Reges terre et omnes populi: principes et omnes iudices terre.

Iuuenes et virgines senes cum iunioribus laudẽt nomẽ domini: quia exaltatum est nomen eius solius.

Confessio eius super celum ⁊ terrã: et exaltauit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius: filijs israel populo apropinquãti sibi.

Cantate domino cantium nouum: laus eius in ecclesia sanctorum. ℘s. cxlix.

Letetur israel in eo qui fecit eum: et filie syon exultent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: in tympano et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitũ est dño in populo suo: et exaltauit mãsuetos in salutẽ

Exultabunt sancti in gloria: letabũtur in cubilibus suis.

Exultationes dei in gutture eorum: et gladij ancipites in manibus eorũ.

Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum: gloria hec est oĩbus sãctis eius

Laudate dominum ℘s. cl. in sãctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eũ in virtutibus eius: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tube: laudate eum in psalterio et cythara.

Laudate eum in tympano et choro: laudate eum in cordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus/ laudate eum in cymbalis iubilationis: oĩs spũs laudet dñm.

Gloria patri. Apoca. viij. Cℏ.

Benedictio et claritas et sapientia ⁊ gratiarum actio honor et virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorũ amen. Deo gra. Apo. 7.

Hoc cap. dr in oĩbus do. ad lau. a Dñe ne in ira vsq; ad lxx. et a Deus oĩm vsq; ad adventũ/ quando cũq; agitur de dñica.

In oĩbus do. a Dñe ne in ira qñ de do. agitur vsq; ad xl. dr ad laudes hic sequens hymnus. Hymnus.

Aterne rerum cõditor: noctem diemq; qui regis: ⁊ temporum das tempora/ vt alleues fastidium.

Preco diei iam sonet/ noctis profunde peruigil: nocturna lux viantibus/ a nocte noctem segregans.

Hoc excitatus lucifer/ soluit polum caligine: hoc omnis erroris chorus viam nocendi deserit.

Hoc nauta vires colligit/ põtiq; mitescunt freta: hoc ipsa petra ecclesie: canente culpam diluit.

Surgamus ergo strennue/ gallus iacentes excitat: et somnolentos increpat/ gallus negantes arguit.

Gallo canẽte spes redit/ egris salus refunditur: mucro latronis cõditur/ lapsis fides reuertitur.

Iesu labentes respice/ et nos viden do corrige: si respicis lapsi stabũt/ fle-

tuq culpa soluitur.
Tu lux refulge sensibus: mentisq somnũ dissice te nostra vox primũ sonet/et vota soluamus tibi. Gloria tibi domine qui natus. vsq ad purificationẽ Post purificationẽ vero dicit Deo patri sit gloria/eiusq soli filio cum spiritu paraclyto/et nunc et in perpetuum. Amen. ỽ. Dñs regnauit. ℟. Decorem induit alleluya. Iste ỽ⁹. cum ꝓdi. capm. dicatur in lauꝺ. omnibus dominicis vsq ad lxx. et a Deus omniũ. vsq ad aduentũ domini: quando de dominica agitur. A lxx. vsq ad xl. ỽ. Domine refugium factus es nobis. ℟. A generatione et progenie. Per estatem in dominicis et ferialibus diebus vsq ad aduentum dicitur ad laudes hic sequens hymnus quando de dominica vel de feria agitur.

Ecce iam noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilans coruscat: nisibus totis rogitemus omnes cunctipotentem.
Ut deus noster miseratus oẽm/pellat languorẽ tribuat salutẽ donet et nobis pietate patris regna polorum.
Prestet hoc nobis deitas beata/patris ac nati pariterq sancti: spiritus cuius reboat in omni gloria mundo ỽ⁹. Dñs regnauit. ℟. Decorem induit alleluya. Canticũ zacharie. Luce. i.

Luce. i. Benedictus dominus deus israel: quia visitauit ⁊ fecit redemptionem plebis sue.
Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum: qui a seculo sunt prophetarum eius.
Salutem ex inimicis nostris: et de manu omnium qui oderunt nos.
Ad faciendã miam cũ patribus nostris: et memorari testamẽti sui sãcti
Iusiurandũ quod iurauit ad abraham patrem nostrũ: daturũ se nobis
Ut sine timore de manu inimicorũ nostrorũ liberati: seruiamus illi.
In sanctitate et iusticia coram ipso: omnibus diebus nostris.
Et tu puer propheta altissimi vocaberis: preibis enim ante faciem domini parare vias eius.
Ad dandam scientiam salutis plebi eius: in remissionẽ peccatorũ eorum.
Per viscera misericordie dei nostri: in quibus visitauit nos oriens ex alto
Illuminare his q̃ in tenebris et in umbra mortis sedẽt: ad dirigẽdos pedes nr̃os in viã pacis. Gloria patri. ps. cxvij

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.
Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dominũ deum nostrum: donec misereatur nostri.
Miserere nostri dñe miserere nostri: quia multũ repleti sumus despectiõe
Quia multum repleta est anima nostra obprobriũ abundantibus: et despectio superbis. Gloria. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyri eleysõ. Pater noster. Et ne nos. Sed libera.
Exurge domine adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum. Domine deus virtutum cõuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus.
Domine exaudi. Et clamor. Dñs vobiscũ. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Ecclesie tue dñe pces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus ⁊ erroribus vniuersis secura tibi seruiat libertate: et pacem tuam nostris cõcede temporibus. Per christũ dñm nostrũ. ¶ Ad prima. Hymn⁹

Iam lucis orto sidere deum precemur supplices: vt in diurnis actibus nos seruet a nocentibus.
Lingua refrenãs tẽperet/ne litis horror insonet visum fouendo contegat/ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima/absistat ⁊ vecordia: carnis terat superbiam/po

tus tribiq; partitas.
Ut cū dies abscesserit / noctēq; sors reduxerit: mundi per abstinentiam / ipsi canamus gloriam.
Deo patri sit gloria / eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito / et nunc et imperpetuum. Amen. ps. xxi.
Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti longe a salute mea verba delictorū meorum.
Deus meus clamabo per diem ⁊ nō exaudies: et nocte et non ad insipientiam mihi.
Tu autē in sancto habitas: laus isrl
In te sperauerūt patres nostri: sperauerunt et liberasti eos.
Ad te clamauerūt ⁊ salui facti sunt: in te sperauerunt et non sunt confusi
Ego autē sum vermis et nō homo: opprobrū hominū et abiectio plebis
Omnes videntes me deriserūt me: locuti sunt labijs et mouerunt caput.
Sperauit in dño eripiat eum: saluū faciat eum quoniam vult eum.
Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre spes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus sum ex vtero.
De vētre matris mee deus meus es tu: ne discesseris a me.
Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adiuuet.
Circundederūt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens et rugiens.
Sicut aqua effusus sum: et dispersa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tanq; cera liquescens: in medio ventris mei.
Aruit tanq; testa virtus mea / et lingua mea adhesit faucibus meis et in puluerem mortis deduxisti me.
Quoniam circundederunt me canes multi: consilium malignantium obsedit me.
Foderūt manus meas et pedes meos: dinumerauerūt omnia ossa mea.
Ipsi vero conspexerunt et inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem domine ne elongaueris auxilium tuum a me: ad defensionē meam conspice.
Erue a framea deus animam meam: et de manu canis vnicam meam
Salua me ex ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuū fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.
Qui timetis dominum laudate eū: vniuersum semē iacob glorificate eū
Timeat eum omne semē israel: quoniam non sprevit neq; despexit deprecationem pauperis.
Nec auertit faciem suam a me: et cū clamarem ad eum exaudiuit me.
Apud te laus mea i ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timētium eum.
Edent pauperes et saturabuntur / et laudabunt dominū qui requirunt eum: viuent corda eorum in seculum seculi.
Reminiscentur et conuertentur ad dominum: vniuersi fines terre.
Et adorabūt in conspectu eius: vniuerse familie gentium.
Quoniam domini est regnum: et ipse dominabitur gentium.
Manducauerunt et adorauerūt omnes pingues terre: in conspectu eius cadent omnes qui descendūt in terrā
Et anima mea illi viuet: et semē meum seruiet ipsi.
Annunciabitur domino generatio ventura: et annunciabunt celi iusticiam eius / populo qui nascetur quem fecit dominus. ps. xxij.
Dominus regit me et nichil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit.
Super aquam refectionis educauit me: animam meam conuertit.
Deduxit me super semitas iusticie: propter nomen suum.
Nam ⁊ si ambulauero in medio vmbre mortis: non timebo mala quoni-

am tu mecum es.
Virga tua et baculus tuus: ipsa me consolata sunt.
Parasti in cõspectu meo mẽsam: aduersus eos qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum: et calix meus inebriãs q̃ preclarus est
Et misericordia tua subsequet me: omnibus diebus vite mee.
Et vt inhabitem in domo domini: in lõgitudinẽ dierũ. Gloria. ps. xxiij
Domini est terra et plenitudo eius: orbis terrarum et vniuersi qui habitant in eo.
Quia ipse sup maria fũdauit eum: et super flumina preparauit eum.
Quis ascendet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto eius.
Innocens manibus et mundo corde qui nõ accepit in vano animã suam: nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a domino: et misericordiã a deo salutari suo
Hec est generatio querentium eum: querentium faciem dei iacob.
Attollite portas principes vestras/ et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus fortis et potens: dñs potens in prelio.
Attollite portas principes vestras/ et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus virtutum ipse est rex glorie. ps. xxiiij.
Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido non erubescam.
Neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinent te non cõfundentur.
Confundantur omnes iniqua agẽtes: superuacue.
Vias tuas domine demonstra mihi: et semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus saluator meus: et te sustinui tota die.
Reminiscere miserationũ tuarum domine: et misericordiarum tuarum que a seculo sunt.
Delicta iuuentutis mee: et ignorantias meas ne memineris.
Secundum misericordiã tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam domine.
Dulcis et rectus dominus: propter hoc legem dabit delinquẽtibus in via
Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.
Vniuerse vie domini misericordia et veritas requirentibus testamentum eius: et testimonia eius.
Propter nomen tuum domine propitiaberis peccato meo: multũ est enim
Quis est homo qui timet dominũ: legem statuit ei in via quam elegit.
Anima eius in bonis demorabitur: et semen eius hereditabit terram.
Firmamentũ est dominus timentibus eum: et testamentũ ipsius vt manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dominũ: quoniã ipse euellet de laqueo pedes meos
Respice in me et miserere mei: quia vnicus et pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meam et laborem meum: et dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos quoniã multiplicati sunt: et odio iniquo oderũt me
Custodi animam meam et erue me: non erubescam quoniã speraui in te.
Innocentes et recti adhesserunt mihi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex omnibus tribulationibus suis. Gloria. ps. xxv.
Iudica me domine quoniã ego in innocẽtia mea ingressus sum: et in domino sperans non infirmabor
Proba me domine et tenta me: vre renes meos et cor meum.
Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: et complacui in veritate tua.

tus tibiq; parcitas.
Ut cū dies abscesserit / noctēq; sors reduxerit: mundi per abstinentiam / ipsi canamus gloriam.
Deo patri sit gloria / eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito / et nunc et imperpetuum. Amen. ps. xxi.
Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti longe a salute mea verba delictorū meorum.
Deus meus clamabo per diem ⁊ nō exaudies: et nocte et non ad insipientiam mihi.
Tu autē in sancto habitas: laus isrl
In te speraverūt patres nostri: speraverunt et liberasti eos.
Ad te clamaverūt ⁊ salui facti sunt: in te speraverunt et non sunt confusi
Ego autē sum vermis et nō homo: opprobrium hominū et abiectio plebis
Omnes videntes me deriserūt me: locuti sunt labijs et moverunt caput.
Speravit in dño eripiat eum: saluū faciat eum quoniam vult eum.
Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre spes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus sum ex vtero.
De vētre matris mee deus meus es tu: ne discesseris a me.
Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adiuvet.
Circundederūt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens et rugiens.
Sicut aqua effusus sum: et dispersa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tanq̄ cera liquescens: in medio ventris mei.
Aruit tanq̄ testa virtus mea / et lingua mea adhesit faucibus meis et in pulverem mortis deduxisti me.
Quoniam circundederunt me canes multi: consilium malignantium obsedit me.
Foderūt manus meas et pedes meos: dinumerauerūt omnia ossa mea.
Ipsi vero conspexerunt et inspexerunt me: diviserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem domine ne elongaveris auxilium tuum a me: ad defensionē meam conspice.
Erue a framea deus animam meam: et de manu canis vnicam meam
Salva me ex ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuū fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.
Qui timetis dominum laudate eū: vniversum semē iacob glorificate eū
Timeat eum omne semē israel: quoniam non sprevit neq; despexit deprecationem pauperis.
Nec avertit faciem suam a me: et cū clamarem ad eum exaudivit me.
Apud te laus mea i ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.
Edent pauperes et saturabuntur / et laudabunt dominū qui requirunt eum: vivent corda eorum in seculum seculi.
Reminiscentur et convertentur ad dominum: vniversi fines terre.
Et adorabūt in conspectu eius: vniverse familie gentium.
Quoniam domini est regnum: et ipse dominabitur gentium.
Manducaverunt et adoraverūt omnes pingues terre: in conspectu eius cadent omnes qui descendūt in terrā
Et anima mea illi vivet: et semē meum serviet ipsi.
Annunciabitur domino generatio ventura: et annunciabunt celi iusticiam eius / populo qui nascetur quem fecit dominus. ps. xxij.
Dominus regit me et nichil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocavit.
Super aquam refectionis educavit me: animam meam convertit.
Deduxit me super semitas iusticie: propter nomen suum.
Nam ⁊ si ambulavero in medio vmbre mortis: non timebo mala quoni-

am tu mecum es.
Virga tua et baculus tuus: ipsa me consolata sunt.
Parasti in cõspectu meo mẽsam: aduersus eos qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum: et calix meus inebriãs q̃ preclarus est
Et misericordia tua subsequet me: omnibus diebus vite mee.
Et vt inhabitem in domo domini: in lõgitudinẽ dierũ. Gloria. ps. xxiij
Domini est terra et plenitudo eius: orbis terrarum et vniuersi qui habitant in eo.
Quia ipse sup maria fũdauit eum: et super flumina preparauit eum.
Quis ascendet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto eius.
Innocens manibus et mundo corde qui nõ accepit in vano animã suam: nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a domino: et misericordiã a deo salutari suo
Hec est generatio querentium eum: querentium faciem dei iacob.
Attollite portas principes vestras/ et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus fortis et potens: dñs potens in prelio.
Attollite portas principes vestras/ et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus virtutum ipse est rex glorie. ps. xxiiij.
Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido non erubescam.
Neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinent te non cõfundentur.
Confundantur omnes iniqua agẽtes: superuacue.
Vias tuas domine demonstra mihi: et semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus saluator meus: et te sustinui tota die.
Reminiscere miserationũ tuarum domine: et misericordiarum tuarum que a seculo sunt.
Delicta iuuentutis mee: et ignorantias meas ne memineris.
Secundum misericordiã tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam domine.
Dulcis et rectus dominus: propter hoc legem dabit delinquẽtibus in via
Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.
Vniuerse vie domini misericordia et veritas requirentibus testamentum eius: et testimonia eius.
Propter nomen tuum domine propitiaberis peccato meo: multũ est enim
Quis est homo qui timet dominũ: legem statuit ei in via quam elegit.
Anima eius in bonis demorabitur: et semen eius hereditabit terram.
Firmamentũ est dominus timentibus eum: et testamentũ ipsius vt manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dominũ: quoniã ipse euellet de laqueo pedes meos
Respice in me et miserere mei: quia vnicus et pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meam et laborem meum: et dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos quoniã multiplicati sunt: et odio iniquo oderũt me
Custodi animam meam et erue me: non erubescam quoniã speraui in te.
Innocentes et recti adheserunt mihi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex omnibus tribulationibus suis. Gloria. ps. xxv.
Iudica me domine quoniã ego in innocẽtia mea ingressus sum: et in domino sperans non infirmabor
Proba me domine et tenta me: vre renes meos et cor meum.
Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: et complacui in veritate tua.

Non sedi cum consilio vanitatis: et cum iniqua gerẽtibus non introibo.
Odiui ecclesiam malignantiũ: et cũ impijs non sedebo.
Lauabo inter innocẽtes manus meas: et circundabo altare tuum dñe.
Ut audiã vocem laudis tue: et enarrem vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decorẽ domus tue: et locum habitationis glorie tue.
Ne perdas cum impijs deus aiam meã: et cum viris sanguinũ vitã meã
In quorũ manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribꝫ.
Ego autẽ in innocẽtia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te domine. ps. lij.
Deus in nomine tuo saluũ me fac: et in virtute tua iudica me
Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.
Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me/et fortes quesierunt animam meam: et non proposuerunt deum ante conspectum suum.
Ecce enim deus adiuuat me: et dominus susceptor est anime mee.
Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi/et confitebor nomini tuo domine: quoniã bonum est.
Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: et super inimicos meos despexit oculus meus. Glia. ps. cxvij.
Confitemini domino quoniam bonus: quoniã in seculum misericordia eius.
Dicat nunc israel quoniam bonus: quoniam in seculũ misericordia eius
Dicat nunc domus aaron: quoniã in seculum misericordia eius.
Dicat nunc qui timent dominum: quoniam in seculũ misericordia eius
De tribulatione mea inuocaui dominum: et exaudiuit me in latitudine dominus.
Dominus michi adiutor: non timebo quid faciat michi homo.
Dominus michi adiutor: et ego despiciam inimicos meos.
Bonum est confidere in domino: ꝙ confidere in homine.
Bonũ est sperare in domino: ꝙ sperare in principibus.
Omnes gentes circuierunt me: et in nomine domini quia vltus sum in eos.
Circundantes circundederunt me: et in nomine domini quia vltus sum in eos.
Circundederunt me sicut apes et exarserũt sicut ignis in spinis: et in nomine domini quia vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt caderẽ: ⁊ dominus suscepit me.
Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Vox exultationis ⁊ salutis: in tabernaculis iustorum.
Dextera domini fecit virtutem/dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutem.
Non moriar sed viuam: et narrabo opera domini.
Castigans castigauit me dominus: et morti non tradidit me.
Aperite michi portas iustitie. et ingressus in eas cõfitebor dño: hec porta domini iusti intrabunt in eam.
Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es michi in salutem.
Lapidem quem reprobauerunt edificãtes: hic factus est in caput anguli
A domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris.
Hec est dies quam fecit dominus: exultemus et letemur in ea.
O domine saluum me fac. o domine bene prosperare: bñdictus qui venit in nomine domini.
Benedixrimus vobis de domo domini: deus dominus et illuxit nobis.
Constituite diem solemnẽ in cõdensis: vsq; ad cornu altaris.
Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te.
Confitebor tibi quoniam exaudisti

me:et factus es michi in salutem.
Confitemini dño quoniam bonus:
quoniã in seculũ misericoʒdia eius.
A lxx. vsq; ad pascha dieb⁹ do. pʒo isto
ho. Confitemini. dicitur ps Domi-
nus regnauit decoʒẽ induit. ps. cxbiij
Beati immaculati i via: qui am
bulant in lege domini.
Beati qui scrutant testimonia eius:
in toto coʒde exquirunt eum.
Non enim qui operantur iniquita-
tem:in vijs eius ambulauerunt.
Tu mandasti mandata tua:custodi
ri nimis.
Utinam dirigantur vie mee: ad cu-
stodiendas iustificationes tuas.
Tunc non confundar: cum perspe-
xero in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directiõe coʒdis:
in eo quod didici iudicia iusticie tue.
Iustificationes tuas custodiam: nõ
me derelinquas vsquequaq;.
In quo coʒrigit adolescentioʒviam
suam:in custodiendo sermones tuos
In toto coʒde meo exqsiui te: ne re-
pellas me a mandatis tuis.
In coʒde meo abscõdi eloquia tua:
vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce me iu-
stificationes tuas.
In labijs meis pʒonũciaui: omnia
iudicia oʒis tui.
In via testimoniorꝫ tuoʒum delecta
tus sum:sicut in omnibus diuitijs.
In mandatis tuis exercebor:et con-
siderabo vias tuas.
In iustificatiõibus tuis meditabor:
nõ obliuiscar sermões tuos Glia pa.
Retribue seruo tuo viuifica me:
et custodiam sermones tuos.
Reuela oculos meos:ꝫ considerabo
mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: non abscõ
das a me mandata tua.
Concupiuit anima mea desiderare
iustificatiões tuas:in omni tempoʒe.
Increpasti superbos: maledicti qui
declinant a mandatis tuis.
Aufer a me obpʒobʒium et contem-
ptum:quia testimonia tua exquisiui.
Etenim sederunt pʒincipes ꝫ aduer
sum me loquebantur: seruus autem
tuus exercebatur in iustificationi-
bus tuis.
Nam et testimonia tua meditatio
mea est: et consilium meum iustifi-
cationes tue.
Adhesit pauimento anima mea: vi-
uifica me secundũ verbum tuum.
Vias meas enũciaui ꝫ exaudisti me:
doce me iustificationes tuas.
Viam iustificationũ tuarum istrue
me: et exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea pʒe tedio:
confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amoue a me:ꝫ de
lege tua miserere mei.
Viamveritatis elegi:iudicia tua nõ
sum oblitus.
Adhesi testimonijs tuis domine:no
li me confundere.
Viam mandatoꝝ tuoʒum cucurri:
cum dilatasti coʒ meũ. Gloʒia. ℂ In
diebus dñicis a Domine ne in ira. vs
q; ad lxx. et a Deus omniũ. vsq; ad ad
uentũ dñi quando de dñi. agitur ãn.
Dominus regit me ꝫ nichil mihi deerit:
in loco pascue ibi me collocauit. ℂ In feꝝ.
ãn. a Domine ne in ira. vsq; ad lxx. et
a Deus omniũ. vsq; ad aduen. quãdo
de do. agitur ãn. Deus exaudi oʒatio-
nem meã auribus percipe verba oʒis mei
ℂ In feꝝ. per aduẽ. ãn. Veni et libera
nos deus noster: Symbolũ athanasij.
Quicunq; vult saluus esse: ante
oĩa opus est vt teneat catholi-
cam fidem.
Quam nisi quisq; integram / inuio-
latãq; seruauerit:absq; dubio in eter-
num peribit.
Fides autẽ catholica hec est. vt vnũ
deum in trinitate: et trinitatẽ in vni-
tate veneremur.
Neq; confundentes personas: neq;
substantiam separantes.
Alia est enim persona patris:alia fi
lij. alia spiritussancti.
Sed patris et filij et spũssancti vna

est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.

Qualis pater talis filius: talis spiritussanctus.

Increatus pater increatus filius: increatus spiritussanctus.

Immensus pater immēsus filius: immensus spiritussanctus.

Eternus pater eternus filius: eternus spiritussanctus.

Et tñ nō tres eterni: sed vn⁹ eternus

Sicut non tres increati nec tres immensi: sed vnus increatus et vnus immensus.

Similiter omnipotens pater omnipotens filius: omnipotens spūssctūs

Et tamen non tres omnipotentes: sed vnus omnipotens.

Ita deus pater deus filius: deus spiritussanctus.

Et tamē nō tres dij: sed vnus est de⁹.

Ita dominus pater dominus filius: dominus spiritussanctus.

Et tamē non tres domini: sed vnus est dominus.

Quia sicut singillatim vnāquāq; personam deum aut dñm confiteri: christiana veritate compellimur.

Ita tres deos aut dños dicere: catholica religione prohibemur.

Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus.

Filius a patre solo est: non factus nec creatus. sed genitus.

Spūssctūs a patre ⁊ filio: nō factus nec creatus nec genitus. sed procedēs

Unus ergo pater non tres patres: vnus filius non tres filij. vnus spiritussanctus non tres spiritussancti.

Et in hac trinitate nichil prius aut posterius: nichil maius aut minus.

Sed tote tres persone coeterne sibi sunt et coequales.

Ita vt per omnia sicut iam supradictum est: et vnitas in trinitate. et trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse: ita de trinitate sentiat.

Sed necessariū est ad eternam salutem: vt incarnationem quoq; dñi nostri iesu christi fideliter credat.

Est ergo fides recta vt credamus et cōfiteamur: qa dñs noster iesus christus dei filius deus et homo est.

Deus est ex substātia patris ante secula genitus: et homo est ex substantia matris in seculo natus.

Perfectus deus perfectus homo: ex aīa rationali ⁊ hūana carne subsistēs

Equalis patri secūdum diuinitatē: minor patre secundū humanitatem.

Qui licet deus sit et homo: non duo tamen. sed vnus est christus.

Unus autem non conuersione diuinitatis in carnem: sed assumptiōe humanitatis in deum.

Unus omnino non confusione substantie: sed vnitate persone.

Nam sicut aīa rationalis ⁊ caro vn⁹ est homo: ita de⁹ ⁊ homo vn⁹ est christ⁹

Qui pass⁹ est p salute nra descēdit ad īferos: tercia die resurrexit a mortuis

Ascendit ad celos sedet ad dexterā dei patris omnipotentis: inde venturus est iudicare vivos et mortuos.

Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habēt cum corporibus suis: et reddituri sunt de factis propꝛijs rationem.

Et qui bona egerūt ibunt in vitam eternā: qui vero mala in ignē eternū.

Hec est fides catholica/ quam nisi qs q; fideliter firmiterq; crediderit: salvus esse non poterit. Gloria. In omnibus dñicis quādocunq; dicitur ps. Deus deus meus respi. cū reliqs ps. ad primā dicet super. Quicunq; vult hec añ. Te deum patrē ingenitū te filiū vnigenitū te spiritū sanctū paraclitū: sanctam et individuam trinitatē toto corde et ore confitemur laudamus atq; benedicimus: tibi gloria in secula: In ceteris autem dominicis simplicibus totius anni: et in omnibus fel. simplicibus tā ij. q̄. ix. lectionū cū regimi. cho. et in octa. et infra octa. qñ chor⁹ regit. Et in cōmēo. beate marie: et festi loci: nisi in fel. et cōmemo. que cōtingūt infra

octa.sctẽ trini.dicit sup **Quicũqz**.hec añ. **Te iure laudant:te adorãt: te glorifi cãt oẽs creature tue o btã trinitas.** In tpe pascha.alla. **In oibus** fes. dupli.per annũ extra ebdo.paschez extra ebdo. sctẽ trini.dicit sup **Quicunqz**.hec añ. **Gratias tibi deus/gratias tibi vera vna trinitas vna et summa deitas sãcta et vna vnitas.** In tẽpore pascha.alla. **In om nibus** fer.quando de fer.agit per to tum annũ.et in fes.iij.lec.sine regi. cho.et in octa.et ifra in qbus chorus non regit.Et in vigi.et in.iiij.tẽporibus extra ebdo.pẽthe.et ebdo.sancte trini.dicitur super **Quicunqz**. hec añ **Gloria tibi trinitas equalis vna deitas** ℣ **ante omnia secula et nunc et imperpetuũ.** In tpe pascha.alla.Per ebdo.sctẽ trini.de quocũqz fit serui.dr sup **Quicũqz** hec añ. **O btã** ℣ **bñdicta** ℣ **gliosa trinitas:pater** ℣ **filꝰ et spũsctus.** Cp Tymo.i

Tymo.1 **Regi seculorũ immortali invisibili soli deo honor et gloria in secula seculorũ amen.** ℟. **Deo gratias.** Hoc predictũ cap. dicit oibus dñicis et in fes.et i octa.et ifra qñ chorꝰ regitur Et i cõmẽo.btẽ marie: et de fes. loci per totũ annũ extra ebdo.pasche ¶ In oibꝰ alijs fer.per annũ: et i oibꝰ fer.ab octa.pasche vsqz ad pẽthe.℣ in in octa.et ifra octa.sine regi.cho.℣ in vigi.ascẽ.et pẽthe.et i vigi.nata.dñi et ephpha.cum extra dñicam euene. dicitur hoc capitulũ. Esaie.xxxiij.

Esaie.33 **Domine miserere nostri: te enim expectauimus esto brachiũ nostrum in mane:et salus nostra in tempore tribulatiõis.** In omnibus alijs fer.per aduen.et a **Dñe ne in.** vsqz ad ad cenã dñi et a **Deus oim.** vsqz ad ad nẽ.qñ de fer.agit dr hoc cp zacha.viij

zacha.8. **Pacem et veritatem diligite:ait dñs omnipotens.** Et quandocunqz dicitur hoc predictũ capm. ad primã tũc fiãt pces cũ pstratiõibꝰ ad oẽs horas hic sequẽs cãtus dr i die nati.dñi:℣ ab hic vsqz ad octa.epy.et i ipsis octa.nisi i vigi.epy.cũ extra do.cõti.Dicit etiã ab octa.pas. vsqz ad fes. sctẽ tri.qñcũqz chorꝰ regit tãi do. ꝙ in festis:℣ i fes.de corpe xpi Et i octa.eiusdẽ:℣ i exaltatiõe scte crucis Et ibtroqz festo scti michaelis. ℣ i festo dedicatiõnis ecclie ℣ quoti. ifra octa.℣ i oct. qñ de dedica.fit seruitiũ si extra lxx. vsqz ad pascha 2ti.Et i vigi.nati. et i vigi. epy.si do.fuerit.℟. Jesu christe fili dei viui.Miserere nobis.Alla alla.℣. Qui sedes ad dexterã patris.℣ Qui de virgine dignatꝰ es nasci ℣ Qui hodie mũdo apparuisti.℣. Qui surrexisti a mortuis Miserere nobis Glia pa.Jesu xpe ℣ Exurge dñe adiuua nos.℟. Et libera nos propter nomẽ tuũ. In oibꝰ ferijs ℣ festis. iij.lec. sine regi.chori.ab octa.pasche vsqz ad vigi.pẽthe.℣ i ipa vigi.℣ p octa.trini. ℣ corpis xpi qñ de octa.fit serui. Et in vigi.nati.dñi:℣ in vigi. epy. cũ extra do.cõtige.dr hic cãtus.℟. Jesu xpe fili dei viui Miserere nobis.alla al. ℣. Qui sedes ad dexterã pris ℣ Qui de virgine dignatꝰ es nasci ℣ Qui surrexisti a mortuis Miserere nobis.Glia.Jesu. In oibꝰ fer. ℣ fes.iij.lec.℣ p octa.sine regi.chori et i vigi.ab octa.epy.vsqz ad passio. dñi ℣ a festo sctẽ trini.vsqz ad vigi.nati.dicit hic cãtꝰ nisi p octa. trini. et corpis xpi:qñ de octa.trini.fit serui.℟. Jesu xpe fili dei viui.Miserere nobis. ℣. Qui sedes ad dexterã pris Miserere nobis.Glia patri.Jesu xpe. Iste ℣. scz Qui sedes.dr p totũ annũ post pdictũ ℟. nisi in die nati.dñi:℣ ab hic vsqz i crastino purt. Et a passiõe dñi vsqz ad ascẽ. et nisi qñ dr de btã maria:℣ nisi i festo et p octa. corpis xpi qñ de octa.fit seruiti.Seqt ℣. Exurge dñe adiuua nos.℟. Et libera nos propter nomen tuum: Et his dictis sequuntur preces hoc modo.

Kyrie ek. iij. Christe ek. iij. Kyrie ek. iij. Pater nr Et ne. Sed li. Viuet anima mea ℣ laudabit te. Et iudicia tua adiuuabunt me. Erraui sicut ouis que perijt. Quere seruum tuũ dñe qa mãdata tua nõ sũ oblitus Credo in deum. Carnis resurrectionẽ Et vitã eternã amen. Repleatur os meũ laude Ut cantẽ gliam tuã

tota die magnitudinẽ tuã Domine auerte faciem tuam a peccatis meis. Et oẽs iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me deus Et spiritũ rectum innoua in visceribus meis. Ne pzoicias me a facie tua. Et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde michi leticiam salutaris tui. Et spiritu pzincipali confirma me. Eripe me domine ab homine malo. A viro iniquo eripe me. Et ripe me de inimicis meis deus meus. Et ab insurgentibus in me libera me. Et ripe me de operantibus iniquitatem. Et de viris sanguinum salua me. Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi. Ut reddam vota mea de die in diem. Et raudi nos deus salutaris noster. Spes omniũ finiũ terre et in mari longe. Deus in adiutozium meum intẽde Dñe ad adiuuandũ me festina. Sãctus deus sanctus foztis: sanctus et immozalis. Agnus dei q̃ tollis peccata mundi: miserere nobis Bñdic anima mea domino. Et omnia que intra me sunt nomini sancto eius. Bñdic anima mea dño. Et noli obliuisci omnes retributiones eius Qui pzopiciatur omnibus iniquitatibus tuis. Qui sanat omnes infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitam tuam. Qui cozonat te in misericozdia ⁊ miserationibus. Qui replet in bonis desideriũ tuum. Renouabitur vt aquile iuuentus tua. Deinde dicitur Confiteoz ⁊ Misereatur et absolutionẽ. vt ad cõple. Sequanꝝ pzeces hoc modo. Deus tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te. Ostende nobis domine misericozdiam tuam. Et salutare tuum da nobis. Dignare dñe die isto. Sine peccato nos custodire. Miserere nostri domine. Miserere nostri. Fiat misericozdia tua domine super nos. Quemadmodũ speranimus in te. Dñe deus virtutum conuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus. Dñe exaudi ozationẽ meã. Et clamoz Dñs vobiscũ Et cum spũ tuo. Ozemus. Che pzeces pzedicte dicantur supzadicto modo ad pzimam per totũ annũ: tam in festis q̃ pzofest. tam duplici. q̃ simplici. nisi a cena domini vsq; ad octa. pasche/et nisi in die animarũ: ita tamen q; in omnibus feriis et per aduen. et a Dñe ne in ira. vsq; ad cenam dñi: et a Deus omniũ. vsq; ad aduẽ. dñi. quando de fer. agit statim post Fiat misericozdia. sequatur v. Exaudi dñe vocem meam: qua clamaui ad te. Cetera omnia sicut ad cõpletoziũ notatũ est vsq; ad ozationem dicendam erpleank. Het sequens ozatio dicitur in omnibus festis duplicibus p annũ extra ebdo. pasche. Oño.

In hac hoza huius diei tua nos dñe replet misericozdia: vt per totum diem exultantes: in tuis laudibus delectemur. Per. Dñs vobiscũ Bñdicamus dño. Deo gratias. In oibus dñicis et in fer. sctoziũ nõ dupli. et i fer. extra ebdo. pas. dicak hec oño.

Omine sãcte pater ops eterne deus: qui nos ad pzincipiũ huius diei puenire fecisti: tua nos hodie saluabi virtute. et concede: vt in hac die ad nullũ declinemus peccatũ nec vllũ incurramus periculũ: sed semper ad tuã iusticiã faciendam omnis nostra actio tuo moderamine dirigak. Per. Dñs vobiscũ. Bñdicamus dño. Deo gratias. Deinde dicat sacerd. sic Pzeciosa est in conspectu dñi. Mozs sanctoziũ eius. Deinde dicat sacerd. sine Dominus vobiscũ. et sine Ozemus.

Sancta maria mater dñi nostri iesu chzisti: atq; oẽs sancti iusti et electi dei intercedãt et ozent pzo nobis petõzibus ad dñm deũ nostrũ: vt nos mereamur ab eo adiuuari et saluari: qui in trinitate pfecta viuit et regnat deus. Per oia secula seculoziũ amẽ Sacer. dicat Deus in adiutoziũ meũ intende. R. Dñe ad adiuuandũ me festina. Eodem modo dicit tribus vicibus. Deus ladiutoziũ. Dñe ad adiu. et tũc secꝝ sic. Glia patri et filio et spi

ritui sancto. Sicut. Kyrie eleyson. Xpe el. Kyri eleysō. Pater noster. Et ne nos. Sed libera Et veniat super nos misericordia tua dñe. Salutare tuum secundū eloquiū tuū. Et respice in seruos tuos et in opera tua Et dirige filios eorum. Et sit splendor domini dei nostri super nos. Et opera manuum nostrarum dirige super nos: et opus manuū nostrarū dirige. Hec sequens oratio dicit in fel. duplicibus et quotiensc̄unq; chorus regitur extra ebdo. pasche sine Dñs vobiscum. sed tantū cum Oremus.

OMnipotens sempiterne deus: dirige actus nostros in bñplacito tuo vt in nomine dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculorum. Amen. Dñs vobiscum Bñdicamus dño. In omnibus alijs festis et pfel. dicit hec oratio sine Dominus vobiscū. sed tantū cū Oremus

DIrigere et sanctificare et regere dignare dñe deus ql̄umus corda et corpora nostra in lege tua: et in operibus mandatorū tuorum: vt hic et in eternum te auxiliante sani et salui esse mereamur Per Et finiatur supradicto modo: videlicet cum Dominus vobiscum. et cum Benedicamus domino. Et sciendū est q; quandocunq; dicitur ps. Ad te leuaui. post matutinas tunc ad primam post tabulā lectā dicitur sine nota iste ps. cxx

LEuaui oculos meos in mōtes: vnde veniet auxilium michi.
Auxilium meum a domino: qui fecit celum et terram.
Non det in commotionē pedem tuum neq; dormitet: qui custodit te.
Ecce non dormitabit neq; dormiet: qui custodit israel.
Dñs custodit te dñs protectio tua: super manum dexteram tuam.
Per diem sol non vret te: neq; luna per noctem.
Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animā tuam dominus.
Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum: ex hoc nunc et vsq; in seculum. Gloria patri. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Et ne nos inducas. Sed libera. Ostende nobis domine misericordiā tuā. Et salutare tuū da nobis. Saluos fac seruos tuos & ancillas tuas. Deus meus sperantes in te. Mitte eis domine auxilium de sancto. Et de syon tuere eos. Esto eis domine turris fortitudinis. A facie inimici Nichil proficiat inimicus in eis. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis. Domine exaudi. Et clamor. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus.

ADesto dñe supplicationibus nostris: & viam famulorū tuorum in salutis tue prosperitate dispone: vt inter omnes vie & vite huius varietates: tuo semper protegantur auxilio. Oratio.

OMnipotēs sempiterne deus salus eterna credentium: exaudi nos pro famulis tuis pro quibus misericordie tue imploramus auxilium vt reddita tibi sanitate: gratiarum tibi in ecclesia tua referant actiones. Per christum. Rm. Amen. Excellentior persona dicat. Benedicite. Dominus. In nomine patris et filij et spiritus sancti. Amen.

¶ Ad terciam. Hymnus.

TUnc sācte nobis/ spiritus/ vnū patri cum filio: dignare promptus igeri/ nostro refusus pectori.
Os/ lingua/ mens/ sensus/ vigor/ confessio nem personent flammescat igne caritas/ accendat ardor proximos.
Presta pater pijssime/ patriq; compar vnice: cum spiritu paraclyto/ regnans per omne seculum. Amen. ps

Ad terciã

LEgem pone michi domine viam iustificationũ tuarũ: et exquiram eam semper.
Da michi intellectũ et scrutabor legẽ tuã: ⁊ custodiã illã in toto corde meo.
Deduc me in semita mandatorum tuorum: quia ipsam volui.
Inclina cor meũ in testimonia tua: et non in auariciam.
Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquium tuum: in timore tuo.
Amputa oprobriũ meum quod suspicatus sum: qa iudicia tua iocũda.
Ecce cõcupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.
Et veniat sup me mia tua dñe: salutare tuum secundum eloquiũ tuum.
Et respõdebo exprobrãtibus michi verbũ: qa speraui in sermonibus tuis.
Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsquequaq: quia in iudicijs tuis supersperaui.
Et custodiam legem tuam semper: in seculum et in seculum seculi.
Et ambulabam in latitudine: quia mandata tua exquisiui.
Et loquebar in testimonijs tuis in conspectu regum: et non cõfundebar
Et meditabar in mãdatis tuis: que dilexi.
Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi: et exercebor in iustificationibus tuis. Gloria patri et fi.

MEmor esto verbi tui seruo tuo: in quo michi spem dedisti.
Hec me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me.
Superbi inique agebant vsquequaq: a lege autem tua non declinaui.
Memor fui iudiciorũ tuorum a seculo domine: et consolatus sum.
Defectio tenuit me: pro peccatoribꝰ derelinquentibus legem tuam.
Cantabiles michi erant iustificationes tue: in loco peregrinationis mee
Memor fui nocte nominis tui domine: et custodiui legem tuam.
Hec facta est michi: quia iustificationes tuas exquisiui.
Portio mea domine: dixi custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secũdum eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: et conuerti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum et non sum turbatus: vt custodiam mandata tua.
Funes peccatorũ circumplexi sunt me: et legem tuam non sum oblitus.
Media nocte surgebã ad confitendũ tibi: super iudicia iustificationis tue.
Participeps ego sum omnium timentium te: et custodientiũ mãdata tua.
Misericordia tua dñe plena est terra: iustificatiões tuas doce me Glia.

BOnitatẽ fecisti cum seruo tuo domine: secundũ verbũ tuum.
Bonitatem et disciplinam et sciẽtiã doce me: qa in mandatis tuis credidi
Priusq̃ humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodiui.
Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborũ: ego autem in toto corde scrutabor mandata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eorum ego vero legem tuã meditatus sum.
Bonum michi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.
Bonum michi lex oris tui: super milia auri et argenti.
Manus tue fecerunt me et plasmauerunt me: da michi intellectum vt discam mandata tua.
Qui timent te videbunt me et letabũtur: quia in verba tua superspaui.
Cognoui domine quia equitas iudicia tua: ⁊ i veritate tua humiliasti me
Fiat misericordia tua vt cõsoletur me: secundũ eloquiũ tuum seruo tuo
Veniant michi miserationes tue et viuã: quia lex tua meditatio mea est.
Confundãtur superbi quia iniuste

iniquitatem fecerunt in me: ego autē exercebor in mandatis tuis.
Conuertantur michi timentes te: et qui nouerunt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatū in iustificationibus tuis: vt non cōfundar
Gloria. In dñica. añ. Laus et perennis gloria deo patri ⁊ filio sancto simul paraclito i scla sclorū Ep. ij. Corin. vltimo

2. Cor. vltimo. Gratia dñi nostri iesu christi: et charitas dei ⁊ cōmunicatio sancti spiritus sit semper cum omnibus nobis. Deo gratias. ℟. Inclina cor meum deus In testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatem in via tua viuifica me. In te. Gloria. Inclina. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. ℟. Sana animam meam quia peccaui tibi. In fer. ān. Veniant michi dñe miserationes tue et viuam. Capitulū. Hieremie. xvij.

Hie. 17 Sana me dñe ⁊ sanabor saluum me fac/et saluus ero: quoniam laus mea tu es. ℟. Sana animā meam Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. Quia. Gloria. Sana. ℣. Adiutor meus esto dñe. ℟. Ne derelinquas me neq; despicias me deus salutaris meus. In fer. per aduentū. ān. Quam dñe excita potentiam: et veni ad saluandum nos. Capitulū. ad Hebreos. x.

Heb. 10 Qui venturus est veniet et non tardabit: iam non erit timor in finibus nostris: quoniā ipse est saluator noster. ℟. Veni ad liberandū nos Dñe deus virtutū. ℣. Et ostende faciem tuam et salui erimus. Dñe. Gloria. Veni. ℣. Timebūt gētes nomē tuū dñe. ℟. Et oēs reges terre gloriā tuā. Ad. vi. Hy

Rector potens verax deus/ qui tēperas rerū vices: splendore mane instruis/ et ignibus meridiē.
Extingue flāmas litiū/ aufer calorē nocium: confer salutem corporū/ verāq; pacem cordium.

Dirige pater pijssime. Psalmus.
Defecit in salutare tuū anima mea: et in verbū tuū supspaui
Defecerunt oculi mei in eloquiū tuum: dicentes quādo consolaberis me
Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificatiōes tuas nō sum oblit⁹.
Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium.
Narrauerunt michi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.
Omnia mandata tua veritas: iniq persecuti sunt me adiuua me.
Paulominus consummauerūt me in terra: ego autem nō dereliqui mādata tua.
Secundū misericordiā tuam viuifica me: ⁊ custodiā testimonia oris tui.
In eternū domine: verbum tuum permanet in celo.
In generatione et generationem veritas tua: fundasti terram et pmanet
Ordinatione tua pseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.
Nisi q lex tua meditatio mea est: tūc forte perissem in humilitate mea.
In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.
Tuus sum ego saluū me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.
Me expectauerunt peccatores vt perderent me: testimonia tua intelleri.
Omnis cōsūmationis vidi finē: latū mandatū tuum nimis. Gloria. ps.
Quomodo dileri legē tuā dñe: tota die meditatio mea est.
Super inimicos meos prudentē me fecisti mandato tuo: quia in eternum michi est.
Super omnes docētes me intelleri: q̄a testimonia tua meditatio mea est.
Super senes intelleri: quia mandata tua quesiui.
Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua.
A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti michi.
Quam dulcia faucibus meis eloq̄a

tua: super mel ori meo.
A mandatis tuis intelleri: propterea odiui omnē viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbū tuū: et lumen semitis meis.
Iurauī et statui: custodire iudicia iustitie tue.
Humiliatus sum vsquequaq; dñe: viuifica me secundū verbum tuum.
Voluntaria oris mei dñplacita fac dñe: et iudicia tua doce me.
Anima mea in manibus meis semper: et legem tuam non sum oblitus.
Posuerūt peccatores laqueū michi: et de mandatis tuis non erraui.
Hereditate acquisiui testimōia tua in eternū: quia exultatio cordis mei sunt.
Inclinaui cor meū ad faciendas iustificationes tuas in eternū: propter retributionem. ℘s.
Iniquos odio habui: et legē tuam dileri.
Adiutor et susceptor meus es tu: et in verbum tuum superspera ui.
Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei.
Suscipe me secundū eloquiū tuum et viuam: et non confundas me ab expectatione mea.
Adiuua me et saluus ero: et meditabor in iustificationibus tuis semper.
Spreuisti omnes discedentes a iudicijs tuis: quia iniusta cogitatio eorū.
Preuaricantes reputaui omnes peccatores terre: ideo dileri testimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.
Feci iudiciū et iustitiā: non tradas me calūniantibus me.
Suscipe seruū tuum in bonū: nō calumnientur me superbi.
Oculi mei defecerunt in salutare tuum: et in eloquium iustitie tue.
Fac cum seruo tuo secundū misericordiam tuam: et iustificationes tuas doce me.
Seruus tuus sum ego: da michi intellectum vt sciam testimonia tua.
Tempus faciendi domine: dissipauerunt legem tuam.
Ideo dileri mandata tua: super aurum et topazion.
Propterea ad oīa mandata tua dirigebar: omnē viam iniquā odio habui
Gloria patri. In dñicis añ. Gloria laudis resonet in ore omniū patri genitoq; proli spiritui sancto pariter resultet laude perenni. Capitulū. i. Johannis. v

1 Joh. 5

TRes sunt qui testimoniū dant in celo: pater / et verbum / ⁊ spiritussanctus: et hi tres vnum sunt. ℟. In eternū dñe Permanet verbum tuum. ℣. In celo et in seculū seculi veritas tua. Per. Gloria In. ℣. Dñs regit me et nihil michi deerit. ℟. In loco pascue ibi me collocauit. In fer. añ. Non confundas me dñe ab expectatione mea. Ch. Thessa. v

Thes. 5.

OMnia pbate / quod bonū est tenete: ab omni specie mala abstinete vos. ℘s. Benedicā dñm In omni tēpore. ℣. Semper laus eius in ore meo In Gloria Benedicā. ℣. Dñs regit In aduentu. añ. In tuo aduentu erue nos domine. Capitulū. Esaie. xviij.

Isa. 14.

PRope est vt veniat tēpus eius: ⁊ dies eius non elongabuntur miserebit dñs iacob et israel saluabit ℟. Ostende nobis dñe Misericordiā tuā ℣. Et salutare tuū da nobis Viam Gloria Ostende ℣. Memento nostri dñe in beneplacito populi tui ℟. Visita nos in salutari tuo

Ad nonam. Hymnus.

RErū deus tenax vigor / immotus in te pmanens: lucis diurne tpa / successibus determinās Largire clarum vesperę quo vita nusq̄ decidat: sed premiū mortis sacre / perennis instet gloria. Presta pater. xp̄e. ℘s.

MIrabilia testimonia tua dñe: ideo scrutata est ea aia mea. Declaratio sermonū tuorum illu-

minat:et intellectū dat paruulis.
Os meum aperui:et attraxi spiritū quia mandata tua desiderabam.
Aspice in me et miserere mei: secundum iudiciū diligentiū nomen tuum
Gressus meos dirige secundū eloq̄ tuū: vt non dñetur mei ois iniusticia
Redime me a calumnijs hominū: vt custodiam mandata tua.
Faciē tuā illumina super seruū tuum:et doce me iustificationes tuas.
Exitus aquarum deduxerunt oculi mei:quia non custodierunt legē tuā.
Iustus es domine: et rectum iudicium tuum.
Mandasti iusticiā testimonia tua: et veritatem tuam nimis.
Tabescere me fecit zel⁹ meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.
Ignitū eloquiū tuum vehementer: et seruus tuus dilexit illud.
Adolescentulus sum ego et contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.
Iusticia tua iusticia in eternum: et lex tua veritas.
Tribulatio et angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.
Equitas testimonia tua in eternū: intellectū da michi ⁊ viuā. Gimel. hs.
Clamaui in toto corde meo exaudi me domine:iustificatiōes tuas requiram.
Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiam mandata tua.
Preueni in maturitate et clamaui: quia in verba tua superspraui.
Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
Vocē meā audi secundū misericordiam tuam domine: et secundū iudicium tuum viuifica me.
Appropinquauerunt persequētes me iniquitati: a lege autem tua lōge facti sunt.
Prope es tu domine: et omnes vie tue veritas.
Initio cognoui de testimonijs tuis: quia in eternum fundasti ea.
Vide humilitatē meam ⁊ eripe me: quia legem tuam non sum oblitus.
Iudica iudiciū meum ⁊ redime me: propter eloquiū tuum viuifica me.
Lōge a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.
Misericordie tue multe domine: secundum iudiciū tuum viuifica me.
Multi qui persequuntur me et tribulant me: a testimonijs tuis non declinaui.
Vidi preuaricantes et tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt.
Vide quoniam mandata tua dilexi dne:in misericordia tua viuifica me.
Principiū verborum tuorum veritas:in eternum omnia iudicia iusticie tue. Gloria patri. Psalmus.
Principes persecuti sunt me gratis:et a verbis tuis formidauit cor meum.
Letabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui: et abominatus sum: legē autem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi: sup iudicia iusticie tue.
Pax multa diligentibus legem tuā: et non est illis scandalum.
Expectabam saluare tuum domine:et mandata tua dilexi.
Custodiuit anima mea testimonia tua:et dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua et testimonia tua:quia omnes vie mee in conspectu tuo.
Appropiquet deprecatio mea in cōspectu tuo domine: iuxta eloquiū tuum da michi intellectum.
Intret postulatio mea in conspectu tuo:secundū eloquiū tuum eripe me.
Eructabūt labia mea hymnū: cum docueris me iustificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquiū tuum: quia oia mādata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet me: quoniam mandata tua elegi.
Concupiui saluare tuum domine: et lex tua meditatio mea est.

Uiuet anima mea et laudabit te: et iudicia tua adiuuabunt me.

Erraui sicut ouis que perijt: quere seruū tuum / quia mandata tua non sum oblitus. Gloria. In do. añ. Ex quo omnia: per quem omnia: in quo oia: ipsi gloria in secula. Cañm. ad ephe. v.

Ephe. 5. Unus dñs / una fides / unum baptisma / unus deus ⁊ pater omnium: qui est super omnes / ⁊ per oia et in omnibus nobis: qui est benedictus in secula. ℟. Clamaui in toto corde Exaudi me dñe. v⁹. Justificationes tuas requiram. Exau. Gloria. Clama. v. Ab occultis meis mūda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. In fek. añ. Iurta eloquium tuum da michi intellectum domine. Capitulū ad Galathas. vi.

Gala. 6. Alter alterius onera portate ⁊ sic adimplebitis legem christi Deo gratias. ℟. Redime me domine. Et miserere mei. v. Pes enim meus stetit in via recta: in ecclesijs benedicā te dñe. Et Glia. Redi. v. Ab occultis meis In fek. in aduē. ān. Ueni dñe ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebis tue isrl. ch. Michee iiij

Ejech. 4 Uenite ascendamus ad montē dñi: et ad domū dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas: et ambulabimus in semitis eius: quia de syō exibit lex et verbū dñi de hierusalē. ℟. Super te hierusalē Orietur dñs. v. Et gloria eius in te videbit Orietur. Gloria. Super. v. Dñe deus virtutum conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam et salui erimus.

Cfek. ij. ad matuti. Inui. Uenite exultemus dño. ps. Jubilemus deo salu. ⁊c. A Dñe ne ira. vsq; ad xl. qñ de fek. agit / vr ad mat. sequēs hy⁹.

Somno refectis artubus spreto cubili surgimus: nobis pater canētibus / adesse te deposcimus.

Te lingua primum concinat / te mētis ardor ambiat: vt actuum sequentium tu sancte sis exordium.

Cedant tenebre lumini / et nox diurno syderi: vt culpa quam nox intulit / lucis labescat munere.

Precamur idem supplices / noras vt omnes amputes: et ore te canētium / laudaris imperpetuum. Gloria tibi dñe. Post purificationē. Presta pater pijssime. Per estatem dicitur iste hymnus. Nocte surgentes. quere supra in principio psalterij fo. i. ps. xxvi.

Dominus illuminatio mea: et salus mea quē timebo.

Dñs protector vite mee: a quo trepidabo.

Dum appropiant super me nocētes: vt edāt carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Si consistant aduersum me castra: non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prelium: in hoc ego sperabo.

Unam petij a domino hanc requiram: vt inhabitem in domo domini / omnibus diebus vite mee.

Vt videam voluntatem domini: et visitem templum eius.

Quoniā abscondit me in tabernaculo suo in die malorum: protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me: et nunc exaltauit caput meū sup inimicos meos.

Circuiui et immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: cantabo et psalmum dicam domino.

Exaudi domine vocē meam qua clamaui ad te: miserere mei ⁊ exaudi me

Tibi dixit cor meū exquisiuit te facies mea: faciem tuam dñe requiram.

Ne auertas faciē tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor mes esto ne dereliquas me: neq; despicias me deus salutaris mes

Quoniam pater meus ⁊ mater mea dereliquerunt me: dominus autem assumpsit me.

Legem pone michi domine in via tua: et dirige me in semita recta pro-

pter inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tribulantium me. quoniam insurrexerũt in me testes iniqui: et mentita est iniquitas sibi.
Credo videre bona domini: in terra viuentium.
Expecta dominũ viriliter age et cõfortet cor tuũ: & sustine dñm. ps. xxvij
Ad te dñe clamabo deus meus ne sileas a me. nequando tacens as a me: & assimilabor descendẽtibus in lacum.
Exaudi domine votem deprecationis mee dum oro ad te: dũ extollo manus meas ad templũ sanctum tuum.
Ne simul tradas me cum peccatoribus: et cum operantibus iniquitatẽ ne perdas me.
Qui loquũtur pacem cum proximo suo: mala autem in cordibus eorum.
Da illis secundũ opera eorum: et secundũ nequiciã adinuẽtionũ ipsorũ.
Secundũ opera manuũ eorum tribue illis: redde retributionẽ eorũ ipis
Quoniã nõ intellexerũt opera dñi: et in opera manuũ eius destrues illos: et non edificabis eos.
Benedictus dominus: quoniã exaudiuit vocem deprecationis mee.
Dominus adiutor meus et protector meus: et in ipso sperauit cor meum et adiutus sum.
Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea confitebor ei.
Dñs fortitudo plebis sue: et protector saluationum christi sui est.
Saluũ fac populũ tuum dñe et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq; in eternum. Gloria. ãn.
Dominus defensor vite mee. ps. xxvij
Afferte dño filij dei: afferte domino filios arietum.
Afferte domino gloriã et honorem afferte dño gloriã nomini eius: adorate dominũ in atrio sancto eius.
Vox dñi super aquas deus maiestatis intonuit: dñs super aquas multas
Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.
Vox dñi confringentis cedros: et cõfringet dominus cedros libani.
Et cõminuet eas tanq̃ vitulum libani: et dilectus quemadmodum filius vnicornium.
Vox domini intercidentis flammã ignis vox domini concutientis desertũ: et cõmouebit dñs desertũ cades
Vox dñi preparantis ceruos et reuelabit condensa: et in templo eius omnes dicent gloriam.
Dominus diluuium inhabitare facit: et sedebit dominus rex in eternũ.
Dñs virtutẽ populo suo dabit: dominꝰ bñdicet pplo suo i pace. ps. xxix
Exaltabo te dñe quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Domine deus meus clamaui ad te: et sanasti me.
Domine eduxisti ab inferno animã meam: saluasti me a descendentibus in lacum.
Psallite dño omnes sancti eius: & cõfitemini memorie sanctitatis eius.
Quoniam ira in indignatiõe eius: et vita in voluntate eius.
Ad vesperum demorabitur fletus: et ad matutinum leticia.
Ego autem dixi in abũdantia mea: non mouebor in eternum.
Domine in volũtate tua: prestitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciẽ tuam a me: et factus sum conturbatus.
Ad te domine clamabo: et ad deum meum deprecabor.
Que vtilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem.
Nunquid confitebitur tibi pulus: aut annunciabit veritatem tuam.
Audiuit dñs et misertus est mei: dominus factus est adiutor meus.
Conuertisti planctũ meum in gaudium michi: cõcidisti saccum meum et circundedisti me leticia.
Ut cantet tibi gloria mea et non cõpungar: dñe deus meus in eternum

confitebor tibi. Gloria.ān. Adorate dominum in aula sancta eius. ps.xxv.

In te domine speraui non confundar in eternum: in iusticia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Esto michi in deum protectorē et in domum refugij: vt saluū me facias.

Quoniā fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me et enutries me.

Educes me de laqueo quem abscondерunt michi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritū meū: redemisti me dñe deus veritatis

Odisti obseruantes vanitates: superuacue.

Ego autem in domino speraui: exultabo ⁊ letabor in misericordia tua.

Quoniā respexisti humilitatē meā: saluasti de necessitatibus animā meā

Et cōclusisti me in manibus inimici: statuisti i loco spacioso pedes meos

Miserere mei domine quoniā tribulor. conturbatus est in ira oculus meus: anima mea et venter meus.

Quoniā defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt.

Sup omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis.

Qui videbant me foras fugerunt a me: obliuioni datus sum tanq̄ mortuus a corde.

Factus sum tanq̄ vas perditum: quoniam audiui vituperationē multorum commorantiū in circuitu.

In eo dum conuenirēt simul aduersum me: accipere animā meam consiliati sunt.

Ego autē in te speraui dñe dixi deus meus es tu: in manib⁹ tuis sortes mee

Eripe me de manu inimicorū meorum: et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam sup seruū tuum. saluū me fac in misericordia tua dñe: nō cōfundar quoniā inuocaui te

Erubescant impij et deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.

Que loquūtur aduersus iustum iniquitatem: in superbia et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tue domine: quam abscondisti timentibus te.

Perfecisti eis qui sperant in te: in cōspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tue: a conturbatione hominum.

Protteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarum.

Benedictus dñs quoniā mirificauit misericordiam suam michi: in ciuitate munita.

Ego autē dixi in excessu mētis mee: proiectus sum a facie oculorū tuorū.

Ideo exaudisti vocem orationis mee: dum clamarem ad te.

Diligite dñm oēs sancti eius qnoniam veritatem requiret dñs: ⁊ retribuet abundanter facientibus superbiā.

Viriliter agite et cōfortet cor vestrū oēs q̄ speratis i dño. Gloria.hs.xxvi.

Beati quorum remisse sunt iniq̄tates et quorū tecta sunt pcta

Beatus vir cui non imputauit dñs peccatū: nec est in spiritu eius dolus.

Quoniā tacui inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.

Quoniā die ac nocte grauata est super me manus tua: cōuersus sum in erumna mea dum configitur spina.

Delictum meum cognitū tibi feci: ⁊ iniusticiam meam non abscondi.

Dixi confitebor aduersum me iniusticiam meam domino: ⁊ tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sāctus: in tempore opportuno.

Veruntamen in diluuio aquarum multarū: ad eum nō approximabūt.

Tu es refugiū meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.

Intellectū tibi dabo et instruam te

in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus non est intellectus.
In chamo et freno maxillas eorum cõstringe: qui non approximãt ad te.
Multa flagella peccatoris: sperantẽ autẽ in dño misericordia circũdabit.
Letamini in dño et exultate iusti: et gliamini oẽs recti corde. Gloria ãn.
In tua iusticia libera me dñe. ps. xxxij.
Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio.
Confitemini domino in cythara: in psalterio decẽ chordarũ psallite illi.
Cantate ei canticũ nouũ: bene psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbum domini: et omnia opera eius in fide.
Diligit misericordiam ⁊ iudicium: misericordia domini plena est terra.
Verbo domini celi firmati sunt: et spiritu oris eius omnis virtus eorum
Congregãs sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.
Timeat dñm omnis terra: ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbem.
Quoniam ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt.
Dominus dissipat consilia gẽtium reprobat autem cogitationes populorum: et reprobat consilia principũ.
Consiliũ autem domini in eternum manet: cogitatiões cordis eius in generatione et generationem.
Beata gens cuius est dñs deus eius: populus quẽ elegit in hereditatẽ sibi.
De celo respexit dominus: vidit omnes filios hominum.
De preparato habitaculo suo: respexit super omnes qui habitant terrã.
Qui finxit singillatim corda eorũ: qui intelligit omnia opera eorum.
Non saluatur rex per multã virtutem: et gygas non saluabitur in multitudine virtutis sue.
Hallex equus ad salutẽ: in abundãtia autem virtutis sue non saluabit.
Ecce oculi dñi super metuentes eũ: et in eis qui sperant super misericordia eius.
Vt eruat a morte animas eorum: et alat eos in fame.
Anima nostra sustinet dñm: quoniam adiutor et protector noster est.
Quia in eo letabitur cor nostrum: ⁊ in nomine sancto eius speramus.
Fiat misericordia tua dñe sup nos: quẽadmodũ speramus i te. ps. xxxij.
Benedicam dominũ in omni tempore: semp laus eius in ore meo
In domino laudabit anima mea: audiant mansueti et letentur.
Magnificate dominũ mecum: et exaltemus nomen eius in idipsum.
Exquisiui dñm et exaudiuit me: et ex oĩb⁹ tribulatiõib⁹ meis eripuit me
Accedite ad eum et illuminamini: ⁊ facies vestre non confundentur.
Iste pauper clamauit et dñs exaudiuit eum: et ex omnibus tribulationibus eius saluauit eum.
Immittit angelus dñi in circuitu timentium eum: et eripiet eos.
Gustate et videte quoniã suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo
Timete dñm oẽs sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt et esurierunt: inquirentes autem dominum non minuentur omni bono.
Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.
Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos.
Prohibe linguam tuam a malo: et labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte a malo ⁊ fac bonum: inquire pacem et persequere eam.
Oculi domini super iustos: ⁊ aures eius ad preces eorum.
Vultus autem domini super facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum.
Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.

Feria.iij.

Iurta est dñs his qui tribulato sūt corde: et humiles spiritu saluabit.
Multe tribulatiões iustorū: et de omnibus his liberauit eos dominus.
Custodit dominus omnia ossa eorum: vnum ex hys non conteretur.
Mors peccatorū pessima: et qui oderunt iustum delinquent.
Redimet dominus animas seruorū suorum: et nō delinquent omnes qui sperant in eo. Gloria.ān. Rectos decet collaudatio. ps.xxxiij.
Iudica domine nocentes me: expugna impugnantes me.
Apprehende arma et scutum: et exurge in adiutorium michi.
Effunde frameā et conclude aduersus eos qui persequuntur me: dic anime mee salus tua ego sum.
Confundantur et reuerentur: querentes animam meam.
Auertantur retrorsum: et confundantur: cogitantes michi mala.
Fiant tanq̄ pulus ante faciem venti: et angelus domini coartans eos.
Fiat via eorum tenebre et lubricū: ⁊ angelus domini persequens eos.
Quoniā gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: superuacue exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus quem ignorat: et captio quam abscondit apprehendat eū: et in laqueū cadat in idipsum
Anima autem mea exultabit in domino: ⁊ delectabit̄ super salutari suo
Omnia ossa mea dicēt: domine quis similis tibi.
Eripiens inopem de manu fortiorū eius: egenum ⁊ pauperem a diripientibus eum.
Surgentes testes iniqui: que ignorabam interrogabant me.
Retribnebant michi mala pro bonis: sterilitatem anime mee.
Ego autem cū michi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio animā meam: et oratio mea i sinu meo cōuertet
Quasi proximū ⁊ quasi fratrem nostrum sic complacebā: quasi lugēs et contristatus sic humiliabar.
Et aduersum me letati sunt et conuenerunt: congregata sunt super me flagella et ignorauī.
Dissipati sunt nec cōpuncti. tētauerunt me subsannauerunt me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis.
Dñe quando respicies restitue animam meam a malignitate eorum: a leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabo te.
Non supergaudeant michi qui aduersantur michi inique: qui oderunt me gratis et annuunt oculis.
Quoniā michi quidem pacifice loquebantur: et in iracūdia terre loquētes dolos cogitabant.
Et dilatauerunt super me os suum: dixerunt euge euge viderūt oculi nri.
Vidisti domine ne sileas: dñe ne discedas a me.
Exurge et intēde iudicio meo: deus meus et dñs meus in causam meam.
Iudica me secundum iusticiam tuam domine deus meus: et non supergaudeant michi.
Non dicāt in cordibus suis euge euge anime nostre: nec dicant deuorabimus eum.
Et rubescant et reuereantur simul: qui gratulantur malis meis.
Induantur confusione et reuerentia: qui maligna loquūtur super me.
Exultent et letentur qui volunt iusticiam meam: et dicant semper magnificetur dominus qui volunt pacem serui eius.
Et lingua mea meditabitur iusticiam tuam: tota die laudē tuā. ps.xxxv
Dixit iniustus vt delinquat in semetipso: nō est timor dei ante oculos eius.
Quoniā dolose egit i cōspectu eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odiū
Verba oris eius iniquitas et dolus: noluit intelligere vt bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni vie non bone malitiam autem non odiuit.

Domine in celo misericordia tua: et veritas tua vsq; ad nubes.

Iusticia tua sicut montes dei: iudicia tua abyssus multa.

Homines & iumenta saluabis domine: quemadmodū multiplicasti misericordiam tuam deus.

Filij autē hominū: in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur abbundantia domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos.

Quoniam apud te est fons vite: et in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te: et iusticiam tuam his qui recto sunt corde.

Non veniat michi pes superbie: et manus peccatoris non moueat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt nec potuerūt stare. Gloria patri. ān. Expugna impugnantes me. ps. xxxvi.

Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem.

Quoniam tanq; fenū velociter arescent: et quemadmodū olera herbarum cito decident.

Spera in domino et fac bonitatem: et inhabita terram et pasceris in diuitijs eius.

Delectare in domino: et dabit tibi petitiones cordis tui.

Reuela domino viam tuam: et spera in eo et ipse faciet.

Et educet quasi lumen iusticiam tuam: et iudiciū tuum tanq; meridiem. subditus esto domino et ora eum.

Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: in hoie faciēte iniusticias.

Desine ab ira et derelinque furorē: noli emulari vt maligneris.

Quoniam qui malignantur exterminabuntur: sustinentes autem dominum ipsi hereditabunt terram.

Et adhuc pusillum et non erit peccator: et queres locum eius et non inuenies.

Mansueti autem hereditabunt terram: et delectabuntur in multitudine pacis.

Obseruabit peccator iustum: et stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autē irridebit eum: quoniam prospicit q̄ veniat dies eius.

Gladium euaginauerunt peccatores: intenderunt arcum suum.

Vt decipiant pauperem et inopem: vt trucidant rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum: et arcus eorum confringatur.

Melius est modicū iusto: super diuitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem iustos dominus.

Nouit dominus dies immaculatorum: et hereditas eorū in eternū erit.

Non confundentur in tempore malo: et in diebus famis saturabuntur. quia peccatores peribunt.

Inimici vero domini mox vt honorificati fuerint & exaltati: deficientes quemadmodū fumus deficient.

Mutuabitur peccator et non soluet: iustus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hereditabunt terrā: maledicētes autē ei disperibūt.

Apud dominū gressus hominis dirigetur: et viam eius volet.

Cum ceciderit iustus nō collidetur: quia dominus supponit manū suam

Iunior fui etenim senui / et non vidi iustum derelictum: nec semen eius querens panem.

Tota die miseretur & commodat: et semen illius in benedictione erit.

Declina a malo et fac bonum: et inhabita in seculum seculi.

Quia dominus amat iudiciū et non derelinquet sanctos suos: in eternum conseruabuntur.

Iniusti punientur: et semen impiorum peribit.

Feria.iij.

Iusti autem hereditabunt terram: et inhabitabũt in seculũ seculi sup eã
Os iusti meditabitur sapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus eius.
Considerat peccator iustum: et querit mortificare eum.
Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum cum iudicabitur illi.
Expecta dominũ et custodi viã eius ⁊ exaltabit te vt hereditate capias terram: cũ perierint peccatores videbis
Vidi impium superexaltatũ: et elevatum sicut cedros libani.
Et transiui et ecce non erat: quesiui eum et non est inuentus locus eius.
Custodi innocentiam et vide equitatem: quoniam sunt reliquie homini pacifico.
Iniusti autem disperibũt: simul reliquie impiorum interibunt.
Salus autem iustorum a domino: et protector eorum in tempore tribulationis.
Et adiuuabit eos dominus et liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus et saluabit eos: quia speraverunt in eo. Psalmus.xxxvij.
Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Quoniam sagitte tue infixe sunt michi: et cõfirmasti super me manũ tuã
Non est sanitas in carne mea a facie ire tue non est pax ossibus meis: a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meum: ⁊ sicut onus graue grauate sunt super me.
Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.
Miser factus sum et curuatus sum vsq; in finem: tota die contristatus ingrediebar.
Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea.
Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebã a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne desiderium meum: et gemitus meus ad te non est absconditus.
Cor meum conturbatum est in me: dereliquit me virtus mea / et lumen oculorum meorum: et ipsum non est mecum.
Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt.
Et qui iuxta me erant de longe stetерunt: et vim faciebant qui querebant animam meam.
Et qui inquirebant mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanq; surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones.
Quoniam in te domine speraui: tu exaudies me domine deus meus.
Quia dixi nequando supergaudeant michi inimici mei: et dum commouentur pedes mei super me magna locuti sunt.
Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annũciabo: ⁊ cogitabo pro peccato meo
Inimici autem mei viuunt et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant michi: quoniam sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutorium meum: domine deus salutis mee. Gloria patri ãn. Reuela domino viam tuam. ℣. Domine in celo misericordia tua. ℟. Et veritas tua vsq; ad nubes. Lectiones et responsoria de eadem fer. Ante lau. ℣.

Fiat misericordia tua dñe super nos. ℟ Quemadmodum speravimus in te. Iste ỽ. dicitur ante laud. in omnibus feꝛ. A Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimam. Et a Deus omnium. vsq; ad aduentum domini quando deꝛ feꝛ. agitur. ℭ In laudibus ps. l.

Miserere mei deus: secundū magnam misericordiam tuam.
Et secundū multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatē meā
Amplius laua me ab iniqtate mea: et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatē meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui et malum coꝛam te feci: vt iustificeris in sermōibus tuis: et vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniqtatibus cōceptus sum: ⁊ in pctis cōcepit me mater mea
Ecce enī veritatē dilexisti: incerta et occulta sapiētie tue mānifestasti michi
Aspges me ysopo et mundaboꝛ: lauabis me ⁊ super niuem dealbaboꝛ.
Auditui meo dabis gaudiū et leticiam: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis. et omnes iniquitates meas dele.
Coꝛ mundū crea in me deus: et spiritum rectum innoua in visceribꝰ meis
Deꝛ proijcias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde michi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiam tuam.
Dñe labia mea aperies: ⁊ os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniā si voluisses sacrificium dedissē: vtiq; olocaustis nō delectaberis
Sacrificiū deo spiritus contribulatus: coꝛ contritum et humiliatum deus non despicies.
Benigne fac dñe in bona voluntate tua syon: vt edificēt muri hierusalē.
Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblatiōes et olocausta: tunc imponēt sup altare tuū vitulos. Gloria. ān.
Miserere mei deus. ps. v.
Verba mea auribus pcipe domine: intellige clamoꝛē meū.
Intende voci oꝛationis mee: rex meus et deus meus.
Quoniam ad te oꝛabo domine: mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi et videbo: quoniā non deus volens iniquitatem tu es.
Neq; habitabit iurta te malignꝰ: neq; pmanebūt injusti ānte oculos tuos.
Odisti omnes qui operantur iniquitatē: perdes oēs qui loquūꝛ mēdaciū.
Virum sanguinū et dolosum abominabitur dominus: ego autem in multitudine misericoꝛdie tue.
Introibo in domū tuam: adoꝛabo ad tēplū sanctū tuum in timoꝛe tuo.
Domine deduc me in iusticia tua pter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniam non est in oꝛe eoꝛum veritas: coꝛ eoꝛum vanum est.
Sepulchꝛum patens est guttur eoꝛum/linguis suis dolose agebant: iudica illos deus.
Decidant a cogitationibus suis secundū multitudinē ipietatū coꝛū expelle eos: quoniā irritauerunt te dñe
Et letentur omnes qui sperāt in te: in eternū exultabūt ⁊ habitabis i eis.
Et gloꝛiabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices iusto.
Domine vt scuto: bone voluntatis tue coꝛonasti nos. ān. Intellige clamorem meū domine. ān. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipsū. Esaie. xij.
Confitebor tibi domine quoniam iratus es michi: conuersus est furoꝛ tuus et consolatus es me. Esa. xij
Ecce deus saluatoꝛ meus fiducialiter agam et non timebo.
Quia foꝛtitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi i salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fon-

Feria.iij.

Iusti autem hereditabunt terram: et inhabitabũt in seculũ seculi sup eã
Os iusti meditabitur sapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus eius.
Considerat peccator iustum: et querit mortificare eum.
Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum cum iudicabitur illi.
Expecta dominũ et custodi viã eius ⁊ exaltabit te vt hereditate capias terram: cũ perierint peccatores videbis
Vidi impium superexaltatũ: et elevatum sicut cedros libani.
Et transiui et ecce non erat: quesiui eum et non est inuentus locus eius.
Custodi innocentiam et vide equitatem: quoniam sunt reliquie homini pacifico.
Iniusti autem disperibũt: simul reliquie impiorum interibunt.
Salus autem iustorum a domino: et protector eorum in tempore tribulationis.
Et adiuuabit eos dominus et liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus et saluabit eos: quia sperauerunt in eo. Psalmus.xxxvij.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Quoniam sagitte tue infixe sunt mihi: et cõfirmasti super me manũ tuã
Non est sanitas in carne mea a facie ire tue non est pax ossibus meis: a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meum: ⁊ sicut onus graue grauate sunt super me.
Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.
Miser factus sum et curuatus sum vsq; in finem: tota die contristatus ingrediebar.
Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea.
Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebã a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne desiderium meum: et gemitus meus ad te non est absconditus.
Cor meum conturbatum est in me: dereliquit me virtus mea / et lumen oculorum meorum: et ipsum non est mecum.
Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt.
Et qui iuxta me erant de longe stetерunt: et vim faciebant qui querebant animam meam.
Et qui inquirebant mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanq; surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones.
Quoniam in te domine speraui: tu exaudies me domine deus meus.
Quia dixi nequando supergaudeant michi inimici mei: et dum commouentur pedes mei super me magna locuti sunt.
Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annũciabo: ⁊ cogitabo pro peccato meo
Inimici autem mei viuunt et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant michi: quoniam sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutorium meum: domine deus salutis mee. Gloria patri ãn. Reuela domino viam tuam. ℣. Domine in celo misericordia tua. ℟. Et veritas tua vsq; ad nubes. Lectiones et responsoria de eadem fer. Ante lau. ℣.

Hiat misericordia tua dñe super nos. ℣ Quemadmodum speravimus in te. Iste ỽ. dicitur ante laud. in omnibus fer. A Domine ne in ira. usq; ad quadragesimam. Et a Deus omnium. usq; ad adventum domini quando de fer. agitur. ℭ In laudibus ps. l.

Miserere mei deus: secundū magnam misericordiam tuam.

Et secundū multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatē meā

Amplius lava me ab iniqtate mea: et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatē meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi et malum coram te feci: vt iustificeris in sermōibus tuis: et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniqtatibus cōceptus sum: ⁊ in pctis cōcepit me mater mea

Ecce enī veritatē dilexisti: incerta et occulta sapiētie tue mānifestasti michi

Aspges me ysopo et mundabor: lavabis me ⁊ super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudiū et letitiam: et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis. et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundū crea in me deus: et spiritum rectum innova in visceribꝰ meis

Ne proijcias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde michi letitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Dñe labia mea aperies: ⁊ os meum annunciabit laudem tuam.

Quoniā si voluisses sacrificium dedisse: vtiq; holocaustis nō delectaberis

Sacrificiū deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies.

Benigne fac dñe in bona voluntate tua Syon: vt edificēt muri hierusalē.

Tunc acceptabis sacrificiū iustitie oblatiōes et holocausta: tunc imponēt sup altare tuū vitulos. Gloria. ān.

Miserere mei deus. ps. v.

Verba mea auribus pcipe domine: intellige clamorē meū.

Intende voci orationis mee: rex meus et deus meus.

Quoniam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: quoniā non deus volens iniquitatem tu es.

Neq; habitabit iurta te malignꝰ: neq; pmanebūt inusti ānte oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatē: perdes oēs qui loquūt mēdaciū.

Virum sanguinū et dolosum abominabitur dominus: ego autem in multitudine misericordie tue.

Introibo in domū tuam: adorabo ad tēplū sanctū tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua pter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant: iudica illos deus.

Decidant a cogitationibus suis secundū multitudinē ipietatū eorū expelle eos: quoniā irritaverunt te dñe

Et letentur omnes qui sperāt in te: in eternū exultabūt ⁊ habitabis ī eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices iusto.

Domine vt scuto: bone voluntatis tue coronasti nos. ān. Intellige clamorem meū domine. ān. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipsū. Esaie. xij.

Confitebor tibi domine quoniam iratus es michi: conversus est furor tuus et consolatus es me. Esa. xij

Ecce deus salvator meus fiducialiter agam et non timebo.

Quia fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi ī salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fon-

tibus salutatoris ⁊ dicetis in illa die cō fitemini dño et inuocate nomē eius.
Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius.
Cantate dño quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra
Exulta et lauda habitatio syō: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Gloria.ān. Conuersus est furor tuus dñe ⁊ consolatus es me.ān. Laudate dominū de celis.ps. Ipsū. Cp.i. cor.xvi.

1 Cor.16 Vigilate et orate: state in fide: viriliter agite ⁊ confortamini et omnia vestra in caritate fiant. Hoc cap. dicit omnibus fer. ad lau. a Dñe ne in ira. vsq; ad caput ieiunij et a Deus omniū. vsq; ad aduen. domini quādo de feria agitur. A Dñe ne in ira vsq; ad rl. quando de ij. feria agitur dicitur ad laudes sequens Hymnus.

Splendor paterne glorie / de luce lucem proferens: lux lucis et fons luminis / dies diem illuminans.
Veruscq; sol illabere / micans nitore perpeti: iubarcq; sancti spiritus / infunde nostris sensibus.
Votis vocemus te patrem / patrem perennis glorie: patrē potentis gratie / culpam releget lubricam.
Informet actus strennuos / dentem retundat inuidi: casus secundet aspe-ros / donet gerendi gratiam.
Mentem gubernet et regat / casto fideli corpore: fides calore ferueat / fraudis venena nesciat.
Christusq; nobis sit cib⁹ / potusq; noster sit fides: leti bibamus sobriam / ebrietatem spiritus.
Letus dies hic transeat / pudor sit vt diluculum: fides velut meridies / crepusculum mens nesciat.
Aurora cursus prouehit / aurora totus prodeat: in patre totus filius / ⁊ totus in verbo pater.
Deo patri sit gloria eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito et nunc et imperpetuum. Amen. ℣. In matutinis domine meditabor i te. ℟. Quia fuisti adiutor meus: Per estatē dicit Hymnus. Ecce iā noctis. f. viij. ℣. In matutinis domine. Iste ℣. dicitur omnibus fer. ad laud. a Dñe ne in ira. vsq; ad quadragesimā et a Deus omniū. vsq; ad aduentū dñi: quando de feria agitur ān. Benedict⁹ dñs deus israel. ps. Ipsum Deinde dicātur preces fer. hoc modo

Kyrie eleyson. iij. Christe eleysō iij. Kyrie eleyson. iij. Pater noster Et ne nos indu. Sed libe. Ego dixi dñe miserere mei. Sana animā meam quia peccaui tibi. Conuertere dñe vsquequo. Et deprecabilis esto super seruos tuos. Fiat misericordia tua dñe super nos. Quemadmodum sperauimus in te. Sacerdotes tui induant iusticiā. Et sancti tui exultent. Dñe saluū fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Saluos fac seruos tuos et ācillas tuas. Deus meus sperantes in te. Saluum fac populū tuum dñe: ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsq; in eternum. Domine fiat par in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis. Oremus pro fidelib⁹ defunctis. Requiē eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis. Exaudi domine vocem meam qua clamaui ad te. Miserere mei et exaudi me. Miserere mei deus. totus ps. dicatur sine nota cum Gloria patri. ⁊ Sicut erat. Finito po. solus sacerdos erigat se: ⁊ ad gradum chori accedat sez ad matu. et ad vesperas tunc dicendo hos ℣⁹. Exurge domine adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum Domine deus virtutum conuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus. Domine exaudi ora. Et clamor meus. Dominus vobiscum. Et cum spi. Oremus. In aduentu domini quando de fer. agit dicuntur inemo. ad matu. ān. Spiritus sanctus in te descendet maria: ne timeas habens in vtero filium dei alleluya. ℣ Egredietur virga de radice iesse. ℟m. Et flos de radice eius ascendet. Oratio.

¶ Deus qui de beate marie virginis vtero verbū tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis vt qui vere eā dei genitricē credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eūdem christū. Memo. de oībus sanctis ān. Ecce dñs veniet ℣ omnes sancti eius cum eo et erit in die illa lux magna alla. ℣ Ecce apparebit dñs super nubē candidā. ℟. Et cum eo sanctorum milia. Oratio.

¶ Onscientias nostras quesumꝰ dñe visitando purifica: vt veniens iesus christus filius tuus dñs noster cum omnibus sanctis: paratam sibi inueniat in nobis mansionē Qui tecum viuit et regnat. ℟. Ad vesperas. ℟. Ab octa. sancti stephani vsq; ad purificationē quotidie fiat mēo. de sancta maria: de quocunq; fiat seruitiū tam ad vēs ꝙ ad matu. nisi in vigilia epy. et in die eiusdem. In fes. ir. lectionū et infra octa. et in octa. quando chorus regit. Et in dominicis ad vtraslibet vesperas cum hac ān. Quando natus es ineffabiliter ex virgine tūc implete sunt scripture sicut pluuia in vellus descendisti: vt saluum faceres genus humanum te laudamus deus noster. Et ad matuti. cum hac ān. Ecce maria genuit nobis saluatorē quem iohannes videns exclamauit dicens ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi alleluya. In fer. vero et in fes. iij. lectionū sine regi. chori ad vēs dicitur hec ān. ¶ Rubum quem viderat moyses incombustū cōseruatam agnouimus tuam laudabilem virginitatem dei genitrix intercede pro nobis. Et ad matu. cū hac ān. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob: virgo peperit saluatorē: te laudamus deus noster. Et ad matuti. dicitur semp ℣. Post partum virgo inuiolata permansisti. Et ad vesp̄as dicitur ℣. Speciosus forma pre filiis hominum. ℟. Diffusa est gratia in labiis tuis. Non dicitur vlterius. Oratio.

¶ Deus q̄ salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia p̄stitisti: tribue quesumus vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: per quam meruimus auctorem vite suscipere dominū nostrum iesum christum filium tuum. Deinde fiat memo. de omnibus sanctis in fer. et in fes. sine regi. chori ad vesperas et ad matutinas Post purificationē vero ad matutinas dicitur hec ān. ¶ Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominū. ℣. Post partum. Oratio ¶ Hamulorū. vel Oratio ¶ Oīpotens sempiterne deus. vt posterius patet. Non dicitur oratio. ¶ Concede quesumus misericors deus. ad memo. de sancta maria nisi ad procef. tantum. Memo. de omnibus sanctis. Ad matuti. ān. Exultabunt. ℣. Mirabilis Oratio ¶ Infirmitatē. vel Oratio. ¶ Omniū sanctorū. vel Oratio. ¶ Vide domine vel Oratio ¶ Tribue Post purificationē ad memo. de sancta maria dicātur āne sicut post hystoriam Deus omnium. Et etiam de omnibus sanctis ad vesperas et ad memo. de pas. tēpore. ¶ Feria. ij. post octa. trini. et ab hinc vsq; ad aduentū domini: tam in fer. ꝙ in fes. iij. lectionū sine regi. chori et in octa. et infra quando chorus nō regitur dicantur he tres memo. scilicet de cruce: de sancta maria: et de omnibus sanctis Cum vero in fes. iij. lectionum aliquod fes. sanctorū cōtigerit tūc in primis fiat memo. de sancto: et postea memo. supradicte Per octa. vero reliquarū: sive dicit de festis: sive de fes. semp fiat i primis mēo. de reliquijs: et mēo. cruce Ad mat. ān. Nos aūt gliari oportet in cruce dñi nostri iesu christi. ℣. Omnis terra adoret te deꝰ. ℟. Et psallat tibi psalmum dicat nomini tuo. Oratio.

¶ Deus qui sanctam crucem tuam ascendisti / et mundi tenebras illuminasti: tu corda et corpora nra illuminare dignare saluator mūdi Qui vivis ℣ regnas cū deo vel Oīo

¶ Perpetua quesumꝰ dñe pace custodi: quos per lignum sancte crucis redimere dignatus es salua-

to: mundi. Qui vivis et regnas cum deo patre. Memo. de sācta maria ad matu.ān. Beata mater et immupta. vt p:oxime sup:a ℣ Post partū: Oratio.

ADesto nobis domine deus noster: et quos sancte crucis leta ri facis hono:e: eius quoq; perpetuis defende subsidijs. Per christum dominum nostrum. vel Oratio.

FAmulo:ū tuo:um quesumus domine delictis ignosce: vt q̄ tibi placere de actibus nostris non valemus: gēnitricis filij tui dñi nostri intercessiōe saluemur. Per eūd. vel oco

OMnipotens sempiterne deus: nos famulos tuos dextera tue potentie a cunctis p:otege periculis: et glo:iosa beate marie semper virginis intercessiōe: fac nos p:esenti gaudere p:osperitate et futura. Per christum. Non dicitur o:atio Concede quesumus miserico:s. ad memo. de sancta maria per totum annum: sed ad proces. et ad comple. de ea tantū. Memo. de oībus sanctis ad matu.ān

Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis ℣ Mirabilis deus i sctis suis. ℟ Et gliosus i maiestate sua. Oco.

INfirmitatē nostrā quesumus dñe p:opicius respice: et mala omnia que iuste meremur omnium sancto:ū tuo:um intercessione auerte. Per christum dominū. vel Oratio

OMnium sancto:ū tuo:um quesumus dñe itercessiōe placatus et veniā delicto:ū nobis tribue: et remedia sempiterna cōcede. ℣. vel oco.

VIde dñe ifirmitates nostras: et intercedentibus omnibus sanctis tuis: celeri nobis pietate succurre. Per. vel Oratio.

TRibue quesumus domine omnes sanctos tuos iugiter o:are p:o nobis: et eos semper clementer audire digneris. Per. Memo. de cruce ad vesperas ān. Salua nos christe saluato: per virtutem sancte crucis qui salua sti petrum in mari miserere nobis. ℣. Omnis terra. vel ān. Per signum cruc̄is de inimicis nostris libera nos deus noster. vel ān. Ado:amus te christe et benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemisti mundū. ℣ Omnis terra. Oratio sup:a ad matutinas Memo. de sancta maria ad vesperas ān. Sācta maria virgo intercede p:o toto mundo quia genuisti regem o:bis. ℣. Sancta dei genitrix virgo semper maria. vel ān. Sāncta dei genitrix virgo semper maria: intercede p:o nobis ad dominū deum nostrum ℣. Post partum. vel ān. In p:ole mater: in partu virgo: gaude et letare pia mater domini. ℣. Sctā dei genitrix. Oratio vt sup:a ad matuti. Memo. de omnibus sanctis advēs ān. Sancti dei omnes qui estis consortes supernoz̄ ciuiū: intercedite p:o nobis. ℣. Letamini. vel Exultēt. vel ān Omnes electi dei nostri memo:amini ante deum: vt vestris p:ecibus adiuti merc̄amur vobis adiungi. ℣. Letamini. vel Exultent. vel ān. Sanctoz̄ p:ecibus cunctoz̄um redde salutem. cozporis et anime christe tuis famulis. ℣. Letamini. vel ān O p̄ glo:iosum est regnum in quo cum christo gaudent omnes sancti amicti stolis albis: sequuntur agnum quo cunq; ierit. ℣. Letammi. Isti duo ℣. ad memo. de omnibus sanctis non variantur nisi cum ℣. Letamini. ad p:imas vesperas dicitur: tūc ad memo. de omnibus sanctis dicetur ℣. Exultent.. Similiter ad matutinas quando ℣. Mirabilis deus dicitur in laudibus. tunc ad memo. de omnibus sanctis dicetur ℣. Justo:um anime. quod per totum annum obseruetur nisi in aduen. z in tempo:e paschali Oratio vt sup:a ad matutinas.

CFeria tertia ad matutinas. Inuitato:ium. Jubilemus deo Salutari nostro· ps Venite. ADomine ne in ira. vsq; ad quadragesimā quando de tercia feria agitur dicitur ad matuti. sequēs hymn⁹

COnsors paterni luminis/lux ip se lucis et dies: noctem canendo rumpimus/assiste postulantibus.

Auser tenebras mentiū/ fuga cateruas demonū: expelle somnolentiam/ ne pigritantes obruat.

Sic christe nobis omnibus/ indulge as credētibus: vt prosit exorantibus/ quod precinentes psallimus. Presta pater pijssime. Per eūdem. Hymn⁹. Nocte surgentes. fo. i. ps. xxxviij.

Dixi custodiā vias meas: vt non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam: cum consisteret peccator aduersū me.

Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis: ⁊ dolor meus renouat⁹ est

Concaluit cor meum intra me: et in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: notū fac michi dñe finem meum.

Et numerū dierum meorū quis est: vt sciam quid desit michi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanq̄ nichilum ante te.

Veruntamē vniuersa vanitas: omnis homo viuens.

Veruntamen in ymagine pertransit homo: sed et frustra conturbatur.

Thesaurizat: et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc que est expectatio mea nonne dñs: et substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis eruе me: opprobriū insipienti dedisti me.

Obmutui et non aperui os meū quīa tu fecisti: amoue a me plagas tuas.

A fortitudine manus tue ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius: veruntamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam domine ⁊ deprecationem meam: auribus percipe lachrimas meas.

Ne sileas quoniā aduena ego sum apud te et peregrinus: sicut omnes patres mei.

Remitte michi vt refrigerer prius q̄ abeam: et amplius non ero. ps. xxxix

Expectans expectaui dominū: ⁊ intendit michi.

Et exaudiuit preces meas: et eduxit me de lacu miserie et de luto fecis.

Et statuit supra petram pedes meos: et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticū nouum: carmen deo nostro.

Videbunt multi et timebunt: et sperabunt in domino.

Beatus vir cuius est nomen domini spes eius: ⁊ non respexit in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia tua: ⁊ cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annunciaui et locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationē noluisti: aures autem perfecisti michi.

Holocaustum et pro peccato non postulasti: tunc dixi ecce venio.

In capite libri scriptum est de me vt facerem voluntatem tuam deus meus volui: et legem tuam in medio cordis mei.

Annunciaui iusticiam tuam in ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo/ domine tu scisti.

Iusticiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam ⁊ veritatē tuam: a consilio multo

Tu autem domine ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus. comprehenderūt me iniquitates mee: et non potui vt viderem.

Multiplicate sunt super capillos capitis mei: et cor meū dereliquit me.

Complaceat tibi dñe vt eruas me: domine ad adiuuandum me respice.

Confundant ⁊ reuereant simul qui

querunt animā meāvt auferāt eam.
Conuertantur retrorsum et reuere antur:qui volunt michi mala.
Hi erant cōfestim confusionē suam: qui dicunt michi euge euge.
Exultent et letētur super te omnes querentes te:et dicāt semper magnificetur dñs qui diligūt salutare tuū.
Ego autem mendicus sum et pauper:dominus sollicitus es mei.
Adiutor meus et protector meus tu es:deus meus ne tardaueris Gloria patriān. Ut non delinquam in lingua mea. Psalmus. xl.

Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: in die mala liberabit eum dominus.
Dñs conseruet eū ⁊ viuificet eum et beatū faciat eum in terra:et non tradat eum in animā inimicorum eius.
Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius:vniuersū stratum eius versasti in infirmitate eius.
Ego dixi domine miserere mei: sana animam meam quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerunt mala michi: quādo morietur et peribit nomē eius
Et si ingrediebatur vt videret vana loquebatur:cor eius congregauit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras: et loquebatur in idipsum.
Aduersum me susurrabant omnes inimici mei:aduersum me cogitabāt mala michi.
Verbum iniquum constituerūt aduersum me:nunquid qui dormit non adijciet vt resurgat.
Et enim homo pacis mee in quo speraui: qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationem.
Tu autem domine miserere mei: et resuscita me et retribuam eis.
In hoc cognoui quoniam voluisti me: quoniam nō gaudebit inimicus meus super me.
Me autem propter innocentiā suscepisti: et confirmasti me in conspectu tuo in eternum.
Benedictus dñs deus israel: a seculo et in seculum fiat fiat. ps. xli.

Quēadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarum:ita desiderat anima mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deum fontē viuum:quando veniam et apparebo ante faciem dei.
Fuerunt michi lachrymе mee panes die ac nocte: dum dicitur michi quotidie vbi est deus tuus.
Hec recordatus sum et effudi in me animam meam: quoniā transibo in locum tabernaculi admirabilis. vsq; ad domum dei.
In voce exultationis et cōfessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea:et quare conturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi:salutare vultus mei ⁊ deus meus
Ad meipsum anima mea conturbata est:propterea memor ero tui de terra iordanis et hermonij a mōte modico
Abyssus abyssum inuocat: in voce catharactarum tuarum.
Omnia excelsa tua et fluctus tui: super me transierunt.
In die mandauit dñs misericordiā suam:et nocte canticum eius.
Apud me oratio deo vite mee: dicā deo susceptor meus es.
Quare oblitus es mei et quare contristat⁹ icedo:dū affligit me inimicus.
Dum confringūtur ossa mea exprobrauerunt michi:qui tribulāt me inimici mei.
Dum dicunt michi per singulos dies:vbi est deus tuus.
Quare tristis es anima mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi:salutare vultus mei ⁊ deus meus
Gloria.ān. Sana dñe aiam meā quia peccaui tibi. Iste p. nō dr ad noc. ps. xlij

Iudica me deus et discerne causam meā de gēte non sancta:ab homine iniquo et doloso erue me.
Quia tu es deus fortitudo mea qua

re me repulisti: ⁊ quare tristis incedo dum affligit me inimicus.

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerũt et adduxerũt in montem sanctum tuum ⁊ in tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi in cythara deus deus meus quare tristis es anima mea: et quare conturbas me.

Spera in deo quoniã adhuc confitebor illi: salutare vultꝰ mei et deus meus. Gloria patri. ps.xlij.

DEus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis.

Opus quod operatus es i diebus eorum: et in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit ⁊ plãtasti eos: afflixisti populos et expulisti eos.

Nec eni in gladio suo possederũt terrã: et brachiũ eorũ non saluauit eos.

Sed dertera tua et brachiũ tuum et illuminatio vultus tui: quoniã complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus et deus meus: qui mandas salutes iacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu: et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me.

Saluasti enim nos de affligentibus nos: et odientes nos confudisti.

In deo laudabimur tota die: et i nomine tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti et confudisti nos: et non egredieris deus in virtutibus nostris.

Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: et qui oderunt nos diripiebant sibi.

Dedisti nos tanꝙ oues escarum: et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine precio: et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos obprobriũ vicinis nostris: subsannationem ⁊ derisum his qui in circuitu nostro sunt.

Posuisti nos in similitudinẽ gentibus: commotionẽ capitis in populis.

Tota die verecundia mea cõtra me est: et cõfusio faciei mee cooperuit me

A voce exprobrãtis et obloquentis: a facie inimici et persequentis.

Hec omnia venerunt super nos nec obliti sumus te: et inique nõ egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum: ⁊ declinasti semitas nostras a via tua.

Quoniã humiliasti nos in loco afflictiõis: ⁊ cooperuit nos vmbra mortis

Si obliti sumus nomen dei nostri: ⁊ si expandimus manus nostras ad deum alienum.

Nonne deus requiret ista: ipse enim nouit abscondita cordis.

Qum propter te mortificamur tota die: estimati sumꝰ sicut oues occisiõis

Exurge quare obdormis dñe: exurge et ne repellas in finem.

Quare faciem tuam auertis: obliuiscris iopie nostre. et tribulatiõis nre

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: cõglutinatus est in terra venter noster.

Exurge domine adiuua nos: et redime nos propter nomen tuũ. ps.xliij.

ERuctauit cor meum verbũ bonum: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.

Speciosus forma pre filijs hominũ diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum: potentissime.

Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna.

Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam: et deducet te mirabiliter dertera tua.

Sagitte tue acute: populi sub te cadent in corda inimicorum regis.

Sedes tua deus in seculũ seculi: vir-

ga directionis virga regni tui.
Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatem: ppterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis.
Myrrha et gutta ⁊ casia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo.
Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.
Audi filia et vide: et inclina aurem tuam et obliuiscere populū tuum et domum patris tui.
Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est dominus deus tuus et adorabunt eum.
Et filie tyri in muneribus: vultum tuū deprecabunt oēs diuites plebis.
Omnis gloria eius filie regis ab intus in fimbriis aureis: circumamicta varietatibus.
Adducentur regi virgines post eā: proxime eius afferentur tibi.
Afferentur in leticia et exultatione: adducentur in templum regis.
Pro patribus tuis nati sūt tibi filij: cōstitues eos principes sup oēm terrā
Memores erunt nominis tui dñe: in omni generatione et generationē.
Propterea populi confitebuntur tibi in eternū: et in seculū seculi. Psalma. Eructauit cor meū verbū bonū. ℔. xlv
Deus noster refugiū et virtus: adiutor in tribulatiōibus que inuenerunt nos nimis.
Propterea nō timebimus dum turbabitur terra: et transferentur montes in cor maris.
Sonuerunt et turbate sunt aque eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus.
Deus in medio eius nō cōmouebit adiuuabit eam deus mane diluculo.
Cōturbate sūt gētes et inclinata sūt regna: dedit vocē suā mota est terra.
Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob.
Venite et videte opera domini: que posuit prodigia super terram.
Auferens bella vsq; ad finem terre: arcum cōteret et confringet arma. et scuta conburet igni.
Vacate et videte qm̄ ego sū deus: exaltabor in gētibus ⁊ exaltabor i terra
Dominus virtutū nobiscū: susceptor noster deus iacob. ℔s. xlvi.
Omnes gētes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultatiōis
Quoniā dñs excelsus terribilis: rex magnus super omnem terram.
Subiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatē suam: speciem iacob quem dilexit.
Ascendit deus in iubilo: ⁊ dominus in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite.
Quoniā rex omnis terre deus: psallite sapienter.
Regnabit deus super gentes: deus sedet super sedem sanctam suam.
Principes populorū cōgregati sunt cum deo abraham: quoniā dij fortes terre vehementer eleuati sunt. Gloria ān. Adiutor in tribulatiōib⁹. ℔s. xlvij.
Magnus dñs et laudabilis nimis: i ciuitate dei nostri in mōte sancto eius.
Fundatur exultatione vniuerse terre mons syon latera aquilonis: ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius cognoscet: cum suscipiet eam.
Quoniam ecce reges terre congregati sunt: conuenerunt in vnum.
Ipsi videntes sic admirati sunt: cōturbati sunt commoti sunt. tremor apprehendit eos.
Ibi dolores vt parturientis: in spiritu vehementi conteres naues tharsis
Sicut audiuim⁹ sic vidimus in ciuitate dñi virtutum/ in ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in eternum.
Suscepimus deus misericordiā tu-

am: in medio templi tui.
Secundum nomen tuum deus sic et laus tua in fines terre: iustitia plena est dextera tua.
Letetur mons syon et exultent filie iude: propter iudicia tua domine.
Circundate syon et complectimini eam: narrate in turribus eius.
Ponite cor da vestra in virtute eius: et distribuite domos eius vt enarretis in progenie altera.
Quoniã hic est deus deus noster in eternum et in seculum seculi: ipse reget nos in secula. ps.xlviij.
Audite hec omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem.
Quicq terrigene et filij hominũ: simul in vnum diues et pauper.
Os meum loquetur sapientiã: ⁊ meditatio cordis mei prudentiam.
Inclinabo in parabolã aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam.
Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circundabit me.
Qui confidunt in virtute sua: et in multitudine diuitiarũ suarũ gloriãt
Frater nõ redimit redimet homo: et non dabit deo placationem suam.
Et pretiũ redemptionis anime sue: et laborabit in eternum et viuet adhuc in finem.
Non videbit interitum cum viderit sapientes morientes: simul insipiens et stultus peribunt.
Et relinquẽt alienis diuitias suas: ⁊ sepulchra eorũ domus illorũ i eternũ
Tabernacula eorum in progenie et progenie: vocauerunt nomina sua in terris suis.
Et homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumẽtis insipientibus et similis factus est illis.
Hec via illorum scandalum ipsis: et postea in ore suo complacebunt.
Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos.
Et dominabũtur eorum iusti in matutino: et auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.
Veruntamen deus redimet animã meã de manu inferi: cũ acceperit me
Ne timueris cum diues factus fuerit homo: et cum multiplicata fuerit gloria domus eius.
Quoniã cum interierit non sumet omnia: nec descẽdet cum eo glia eius
Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum bene feceris ei.
Introibit vsq in pgenies patrum suorum: et vsq in eternum non videbit lumen.
Homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus ⁊ similis factus est illis. Gloria. ãn. Auribus percipite qui habitatis orbem. ps.xlix.
Deus deorũ dominus locutus est: et vocauit terram.
A solis ortu vsq ad occasum: ex syon species decoris eius.
Deus manifeste veniet: deus noster et non silebit.
Ignis in conspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida.
Aduocauit celum desursum: et terram discernere populum suum.
Congregate illi sanctos eius: qui ordinãt testamentũ eius sup sacrificia.
Et annunciabunt celi iusticiã eius: quoniam deus iudex est.
Audi populus meus et loquar israel et testificabor tibi: deus deus tuus ego sum.
Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in cõspectu meo sunt semper.
Non accipiã de domo tua vitulos: nec de gregibus tuis hyrcos.
Quoniam mee sunt omnes fere siluarũ: iumenta in mõtibus et boues.
Cognoui omnia volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero nõ dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius.
Nunquid manducabo carnes thau

ro⁊ũ: aut sanguinẽ hy⁊coꝝ potabo:
Immola deo sacrificium laudis: et
redde altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis:
eruam te et honorificabis me.
Peccatori autẽ dixit deus quare tu
enarras iustitias meas: et assumis te
stamentum meum per os tuum.
Tu vero odisti disciplinam: et proie
cisti sermones meos retrorsum.
Si videbas furẽ currebas cum eo: et
cum adulteris portionẽ tuã ponebas
Os tuum abundauit malicia: et lin-
gua tua concinnabat dolos.
Sedens aduersus fratrem tuum lo-
quebaris: ⁊ aduersus filiũ matris tue
ponebas scãdalum. hec fecisti et tacui
Existimasti iniquꝫ ero tui similis:
arguam te et statuã contra faciẽ tuã.
Intelligite hec qui obliuiscimini de
um: nequando rapiat / et non sit qui
eripiat.
Sacrificium laudis honorificabit
me: et illic iter quo ostendã illi salu-
tare dei. Non dicitur ad nocꝫ. iste ps. l.
Miserere mei deus: secundũ ma
gnam misericordiam tuam.
Et secundũ multitudinem miser-
tionum tuarum: dele iniquitatẽ meã
Amplius laua me ab iniqtate mea:
et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatẽ meam ego co-
gnosco: et peccatum meum contra
me est semper.
Tibi soli peccaui et malum coram
te feci: vt iustificeris in sermõibus tu
is: et vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniqtatibus conceptus
sum: ⁊ in pctis cõcepit me mater mea
Ecce enĩ veritatẽ dilexisti: incerta et
occulta sapiẽtie tue mãifestasti michi
Aspges me ysopo et mundabor: la-
uabis me ⁊ super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiũ et letici-
am: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis me-
is. et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundũ crea in me deus: et spiri
tum rectum innoua in visceribꝰ meis
Ne proijcias me a facie tua: et spiri-
tum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde michi leticiam salutaris tui:
et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impij
ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus de-
us salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea
iusticiam tuam.
Dñe labia mea aperies: ⁊ os meum
annunciabit laudem tuam.
Quoniã si voluisses sacrificium de-
disse: vtiqꝫ holocaustis nõ delectaberis
Sacrificiũ deo spiritus contribula-
tus: cor contritum et humiliatum de
us non despicies.
Benigne fac dñe in bona voluntate
tua syon: vt edificẽtur muri hierusalẽ.
Tunc acceptabis sacrificiũ iustitie
oblatiões et holocausta: tunc imponẽt
sup altare tuũ vitulos. Gloria. ps. li
Quid gloriaris in malicia: qui
potens es in iniquitate.
Tota die iniusticiã cogitauit lingua
tua: sicut nouacula acuta fecisti dolũ
Dilexisti maliciã super benignitatẽ
iniquitatẽ magis qꝫ loqui equitatem
Dilexisti omnia verba precipitatio
nis: lingua dolosa
Propterea deus destruet te i finem:
euellet te ⁊ emigrabit te de tabernacu
lo tuo. ⁊ radicẽ tuam de terra viuẽtiũ
Videbunt iusti et timebũt et sup eũ
ridebunt ⁊ dicent: ecce homo qui non
posuit deum adiutorem suum.
Sed sperauit i multitudine diuitia-
rũ suarũ: et prevaluit in vanitate sua
Ego autem sicut oliua fructifera in
domo dñi: sperani i misericordia dei
in eternum et in seculum seculi.
Confitebor tibi in seculum quia feci
sti: ⁊ expectabo nomen tuum quoniã
bonũ est in conspectu sanctorũ tuorũ
Gloria. ãn. Deus deorũ dominus lo-
cutus est. ℣. Immola deo sacrificium lau
dis. ℟. Et redde altissimo vota tua. Ante
lauꝺ. ℣. Fiat misericordia tua domine:
℣ In lauꝺ. ãn. Secundũ magnam mi
sericordiam tuam: miserere mei deus; ps.

Miserere mei deus. fo. xxij. ps. xlij.

IUdica me deus ⁊ discerne causam meam de gẽte non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es deus fortitudo mea quare me repulisti: et quare tristis incedo dum affligit me inimicus.

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt ⁊ adduxerũt in montem sanctum tuum ⁊ in tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi in cythara deus deus meus: quare tristis es anima mea et quare conturbas me.

Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus. Gloria. ãn. Salutare vultus mei ⁊ deus meus. ãn. Ad te de luce vigilo. ℣. Deꝰ deꝰ meꝰ. fo. vij. Esa. xxvij

Esa. 38. EGo dixi in dimidio dierum meorum: vadam ad portas inferi

Quæsiui residuũ ãnorũ meorũ: dixi non videbo dñm deũ in terra viuẽtiũ

Non aspiciam hominem vltra: ⁊ habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est ⁊ conuoluta est a me: quasi tabernaculũ pastor

Precisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer succidit me.

De mane vsq; ad vesperã finies me: sperabam vsq; ad mane quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.

De mane vsq; ad vesperã finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo meditabor vt columba.

Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso.

Domine vim patior respõde p me: quid dicam aut quid respondebit mihi: cum ipse fecerim.

Recogitabo tibi omnes annos meos: in amaritudine anime mee.

Domine si sic viuitur ⁊ in talibus vita spiritus mei corripies me et viuificabis me: ecce i pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animã meam vt non periret: proiecisti post tergũ tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus cõfitebit tibi nec mors laudabit te: nõ expectabũt qui descendunt in lacum veritatẽ tuam.

Viuens viuens ipse confitebitur tibi sicut et ego hodie: pater filijs notã faciet veritatem tuam.

Domine saluum me fac: ⁊ psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo dñi. Gloria. ãn. Cũctis diebus vite nostre saluos fac nos dñe. ãn. In excelsis laudate deum. ps. Laudate. fo. vij. cp. Vigilate. fo. xviij

ADñe ne in ira. vsq; ad rl. qñ de iij. fer. agit: dicit ad laudes sequẽs Hymnus

ALes diei nuncius lucem propiquã precinit: nos excitator mentiũ: iam christus ad vitam vocat

Auferte clamat lectulos / egros sopore desides: castiq; recti ac sobrij / vigilate iam sum prorimus.

Iesum sciamus vocibus: flentes precantes sobrie intenta supplicatio dormire cor mundum vetat.

Tu christe somnũ dissice / tu rumpe noctis vincula: tu solue peccatum vetus nouũq; lumen ingere. Deo patri sit gloria. ℣. In matutinis dñe. cap. Vigilate. f. xviij. Per estatẽ hyꝰ. Ecce iã noc. f. viij. ℣. In matutinis. ã. Exerit dominus nobis cornu salutem i domo dauid pueri sui. ps Benedictus Preces vtẽ in ij. fer. oro vt decet. Cetera vtẽ

CFeria. iiij. Inuitatorium In manu tua dñe. Omnes fines terre. ps. Venite. A Domine ne in ira. vsq; ad rl. quando de iij. feria agitur dr ad matu. sequẽs hyꝰ

RErum creator optime / rector q; noster aspice: nos a quiete noxia / mersos sopore libera.

Te christe sancte poscimus / ignosce tu criminibus: ad confitendũ surgimus mox a q; noctis rumpimus.

Mentes manus q; tollimus prophetam sicut nouimus: nobis gerẽdum precepit paulus q; gestis censuit.

Feria.iiij.

Vides malum quod gessimus occulta nostra pandimus / preces gemẽtes fundimus dimitte quod peccauimus
Oratio pater. Per eſtatem. Hymnus Nocte ſurgentes. folio.i. ps.liij.

DIxit insipiens in corde suo non est deus.
Corrupti sunt et abominabiles facti sũt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.
Deus de celo prospexit super filios hominum: vt videat si est intelligens aut requirens deum.
Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonũ non est vsq; ad vnum.
Nonne scient omnes qui operãtur iniquitatem: qui deuorant plebẽ meã vt cibum panis.
Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi nõ fuit timor.
Quoniã deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent: cõfusi sunt / quoniam deus sprevit eos.
Quis dabit ex syon salutare israel cum conuerterit dñs captiuitatẽ plebis sue: exultabit iacob et letabitur israel. Non dicitur ad nocte. iste ps.liij.

DEus in nomine tuo saluũ me fac: et in virtute tua iudica me
Deus exaudi orationẽ meam: auribus percipe verba oris mei.
Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me / et fortes quesierunt animam meam: et non proposuerunt deum ante conspectum suum.
Ecce enim deus adiuuat me: et dominus susceptor est anime mee.
Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi / et confitebor nomini tuo domine: quoniã bonum est.
Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: et super inimicos meos despexit oculus meus. Gloria. ps.liij.

EXaudi deus orationẽ meam: et ne despexeris deprecationẽ meam / intende michi et exaudi me.
Contristatus sum in exercitatione mea: et conturbatus sum a voce inimici et a tribulatione peccatoris.
Quoniam declinauerunt in me iniquitates: et in ira molesti erant michi
Cor meum conturbatũ est in me: et formido mortis cecidit super me.
Timor et tremor venerunt sup me: et contexerunt me tenebre.
Et dixi quis dabit michi pennas sicut columbe: et volabo et requiescam
Ecce elongaui fugiens: et mansi in solitudine.
Expectabam eum qui saluum me fecit a pusillanimitate spũs et tẽpestate
Precipita domine diuide liguas eorum: quoniã vidi iniquitatẽ et contradictionem in ciuitate.
Die ac nocte circundabit eam super muros eius iniquitas: et labor in medio eius et iniustitia.
Et non defecit de plateis eius: vsura et dolus.
Quoniã si inimicus meus maledixisset michi: sustinuissem vtiq;.
Et si is qui oderat me super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis: dux meus et notus meus.
Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cũ consensu.
Veniat mors super illos: et descendant in infernum viuentes.
Quoniã nequicie in habitaculis eorum: in medio eorum.
Ego autem ad dominũ clamaui: et dominus saluauit me.
Vespere et mane et meridie narrabo et annũciabo: et exaudiet vocẽ meã
Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant michi: quoniam inter multos erant mecum.
Exaudiet deus et humiliabit illos: qui est ante secula.
Non enim est illis cõmutatio et nõ timuerunt deum: extendit manum su-

am in retribuendo.
Contaminauerũt testamentũ eius: diuisi sunt ab ira vultus eius ⁊ appropinquauit cor illius.
Molliti sunt sermones eius sup oleum: et ipsi sunt iacula.
Iacta super dñm curam tuam et ipse te enutriet: et non dabit in eternũ fluctuationem iusto.
Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.
Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo i te domine. Gloria. ān. Auertet dñs captiuitatem plebis sue. ps. lv.
Miserere mei deus quoniã conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos in deo speraui: non timebo quid faciat michi caro.
Tota die verba mea execrabantur aduersum me: omnes cogitationes eorum in malum.
Inhabitabunt ⁊ abscõdent: ipsi calcaneum meum obseruabunt.
Sicut sustinuerunt animam meam pro nichilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitam meam annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sicut et in promissione tua: tunc cõuertentur inimici mei retrorsum.
In quacunq; die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es.
In deo laudabo verbum: in domino laudabo sermonem/ in deo speraui nõ timebo quid faciat mihi homo.
In me sunt deus vota tua: que reddam laudationes tibi.
Quoniã eripuisti animã meam de morte et pedes meos de lapsu: vt placeã coram deo in lumine viuẽtiũ. ps. lvi
Miserere mei deꝰ miserere mei: quoniã in te confidit aia mea. Et in vmbra alarum tuarum sperabo: donec transeat iniquitas.
Clamabo ad deum altissimum: deum qui benefecit michi.
Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit deus misericordiã suam et veritatem suam: et eripuit animã meã de medio catulorum leonum dormiui conturbatus.
Filij hominum dẽtes eorum arma et sagitte: et lingua eorũ gladius acutꝰ
Exaltare super celos deus: et in omnem terram gloria tua.
Laqueum parauerunt pedibus meis: et incuruauerunt animã meam.
Foderunt ante faciem meam foueam: et inciderunt in eam.
Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et psalmũ dicam.
Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis domine: et psalmum dicam tibi in gentibus.
Quoniã magnificata est vsq; ad celos misericordia tua: et vsq; ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua. Gloria. ān. Quoniã i te cõfidit aia mea. ps. lvij
Si vere vtiq; iusticiã loquimini recte iudicate filij hominum.
Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniusticias manus vestre concinnant.
Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa.
Furor illis secundũ similitudinem serpentis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas.
Que non exaudiet vocem incantantiũ: et venefici incantantis sapienter
Deus conteret dentes eorum in ore ipsorũ: molas leonũ confringet dñs.
Ad nichilũ deuenient tanq; aqua decurrens: intendit arcum suum donec infirmentur.

Feria.iiij.

Sicut cera que fluit auferentur: sup
cecidit ignis et non viderunt solem.
Priusq̃ intelligerẽt spine vẽe rhãm-
nũ: sicut viuẽtes sic i ira absorbet eos.
Letabitur iustus cum viderit vindi
ctam: manus suas lauabit in sangui-
ne peccatoris.
Et dicet homo si vtiq; est fructus iu-
sto: vtiq; est deus iudicans eos in ter-
ra. Psalmus.lviij.
Eripe me de inimicis meis deus
meus: et ab insurgentibus in
me libera me.
Eripe me de operantibus iniquita-
tem: et de viris sanguinũ salua me.
Quia ecce ceperũt animam meam:
irruerunt in me fortes.
Neq; iniquitas mea neq; peccatum
meum domine: sine iniquitate cucur
ri et direxi.
Exurge in occursum meum et vide:
et tu domine deus virtutũ deus israel
Intende ad visitandas omnes gen-
tes: nõ misereris omnibus qui ope-
rantur iniquitatem.
Conuertentur ad vesperam et famẽ
patientur vt canes: et circuibunt ci-
uitatem.
Ecce loquẽtur in ore suo et gladius
in labijs eorum: quoniã quis audiuit.
Et tu domine derides eos: et ad ni
chilum deduces omnes gentes.
Fortitudinẽ meam ad te custodiam
qa deus susceptor meus es: deus me-
us misericordia eius preueniet me.
Deus ostẽdit michi super inimicos
meos: ne occidas eos nequando obli-
uiscantur populi mei.
Disperge illos in virtute tua: et de-
pone eos protector meus domine.
Delictum oris eorum sermonem la
biorum ipsorum: et comprehendan-
tur in superbia sua.
Et de execratione et mendacio: annũ
ciabuntur in consummatione.
In ira consummationis et nõ erũt:
et scient quia deus dominabitur ia-
cob et finium terre.
Conuertentur ad vesperam et famẽ
patient vt canes: et circuibũt ciuitatẽ
Ipsi dispergentur ad manducãdũ:
si vero non fuerint saturati et mur-
murabunt.
Ego autem cantabo fortitudinẽ tu
am: et exaltabo mane miam tuam.
Quia factus es susceptor meus: et re
fugium meũ in die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallam: quia de
us susceptor meus es: deus meus mi-
sericordia mea. Gloria. ãn. Iuste iu
dicate filii hominum. ps.lix.
Deus repulisti nos et destruxisti
nos: iratus es et misertus es nobis
Commouisti terram et conturbasti
eã: sana cõtritiões eius qa cõmota est
Ostendisti populo tuo dura: potasti
nos vino compunctionis.
Dedisti metuentibus te significatio
nem: vt fugiant a facie arcus.
Vt liberentur dilecti tui: saluũ fac
dextera tua et exaudi me.
Deus locutus est in sancto suo: leta
bor et partibor sichimã. et conuallem
tabernaculorũ metibor.
Meus est galaad et meus est manas
ses: et effraym fortitudo capitis mei.
Iuda rex meus: moab olla spei mee
In idumeã extendam calciamentũ
meũ: michi alienigene subditi sunt.
Quis deducet me in ciuitatẽ munitam: quis deducet me vsq; in idumeã
Nonne tu deus qui repulisti nos: et
non egredieris deus in virtutibus nr̃is
Da nobis auxilium de tribulatiõe:
quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutẽ: et ipse ad
nichilũ deducet tribulãtes nos. ps. lx
Exaudi deus deprecationẽ meã:
intende orationi mee.
A finibus terre ad te clamaui dum
anxiaretur cor meum: in petra exal-
tasti me.
Deduxisti me qa factus es spes mea:
turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in
secula: protegar in velamẽto alarũ tuar
Quoniã tu deus meus exaudisti ora
tionem meam: dedisti hereditatem ti

mentibus nomen tuum.
Dies sup dies regis adijcies: annos eius vsq; in diē gñationis et gñatiōis.
Permanet in eternum in conspectu dei: miam ⁊ veritatē eius quis req̄ret
Sic psalmū dicam nomini tuo in seculum seculi: vt reddam vota mea de die in diem Gloria. ān. Da nobis domine auxilium de tribulatione. ps. lxi.

QOnne deo subiecta erit anima mea: ab ipso enī salutare meū.
Dā ⁊ ipe de⁹ meus ⁊ salutaris meus suscepto⁊ meus ⁊ nō mouebo⁊ āplius
Quousq; irruitis in hominē: interficitis vniuersi vos tanq̄ parieti inclinato. et materie depulse.
Veruntamen p̄ciū meum cogitauerūt repellere: cucurri in siti o⁊e suo bñdicebant. et co⁊de suo maledicebāt
Veruntamen deo subiecta esto anima mea: quoniā ab ipo patiētia mea
Quia ipse deus meus ⁊ saluato⁊ meus: adiuto⁊ meus non emigrabo.
In deo salutare meū et glo⁊ia mea: deus auxilij mei et spes mea in deo est
Sperate in eo omnis cōgregatio populi: effundite co⁊ā illo co⁊da vestra. deus adiuto⁊ noster in eternum.
Veruntamen vani filij hominū mēdaces filij hoim in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniquitate et rapinas nolite cōcupiscere: diuitie si affluant nolite co⁊ apponere.
Semel locutus est deus duo hec audiui: qa potestas dei est ⁊ tibi dñe mia qa tu reddes vnicuiq; iuxta opera sua
Nō dicat ad noctur. sequens. ps. lxij.

DEus deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q̄ multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta inuia et inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam et gloriam tuam.
Quoniā melio⁊ est miserico⁊dia tua super vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: et in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe et pīguedine repleatur anima mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meum.
Si memo⁊ fui tui sup stratū meum in matutinis meditabo⁊ in te: qa fuisti adiuto⁊ meus.
Et in velamēto alarū tuarum exultabo adhesit aia mea post te me suscepit dextera tua.
Ipsi vero inuanū quesierūt animā meā introibūt in inferio⁊a terre: tradēt in manus gladij ptes vulpiū erūt
Rex vero letabit in deo laudabūtur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentiū iniqua. ps. lxiij

EXaudi de⁹ o⁊onē meā cū depco⁊: a timo⁊e inimici eripe aiaz meā.
Protexisti me a cōuētu malignātiū: a multitudine operantiū iniquitatē.
Quia exacuerunt vt gladiū linguas suas: intenderūt arcū rem amarā vt sagittent in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eū et non timebunt: firmauerunt sibi sermonē neq̄
Narrauerunt vt abscōderent laqueos: dixerunt quis videbit eos.
Scrutati sunt iniquitates: defecerūt scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad co⁊ altum: et exaltabitur deus.
Sagitte puulo⁊ facte sūt plage eo⁊: ⁊ infirmate sunt cōtra eos lingue co⁊ū.
Cōturbati sunt omnes qui videbāt eos: et timuit omnis homo.
Et annunciauerunt opera dei: ⁊ factā eius intellexerunt.
Letabit iust⁹ in dño ⁊ spabit in eo: ⁊ laudabūt oēs recti co⁊de. Ora. ān. Ab timo⁊e inimici eripe dñe aiam meam. Nō dicitur ad noctur. iste ps. lxiiij.

TE decet hymn⁹ deus in syō: et tibi reddetur votū in hierusalē.
Exaudi deus o⁊ationem meam: ad te omnis caro veniet.
Verba iniquo⁊ū p̄cualuerūt super nos: et ipietatib⁹ nr̄is tu ppiciaberis
Beatus quem elegisti et assumpsisti inhabitabit in atrijs tuis.
Replebimur in bonis domus tue: sā-

ctū est tēplū tuū mirabile in equitate
Exaudi nos deus salutaris noster:
spes omniū finiū terre ⁊ in mari lōge
Preparās montes in virtute tua ac-
cinctus potentia. qui conturbas pro-
fundum maris: sonum fluctuū eius.
Turbabuntur gentes et timebunt
qui habitant terminos a signis tuis:
exitꝰ matutini ⁊ vespere delectaberis
Visitasti terram et inebriasti eam:
multiplicasti locupletare eam.
Flumen dei repletum est aquis: pa-
rasti cibum illorum quoniam ita est
preparatio eius.
Rivos eius inebrians multiplica ge
nimina eius: in stillicidijs eius letabi
tur germinans.
Benedices corone āni benignitatis
tue: et campi tui replebunt̄ ubertate.
Pinguescent speciosa deserti: et exul
tatione colles accingentur.
Induti sunt arietes ouium. et val-
les abundabūt frumento: clamabūt
etenim hymnum dicent. ℔s.lxv.
Iubilate deo omnis terra psal-
mum dicite nomini eius: date
gloriam laudi eius.
Dicite deo / q̄ terribilia sunt opera
tua domine: in multitudine virtutis
tue mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te et psallat ti-
bi: psalmum dicat nomini tuo.
Venite ⁊ videte opera dei: terribilis
in consilijs super filios hominum.
Qui cōuertit mare in aridam in flu
mine pertranslibunt pede: ibi letabi-
mur in ipso.
Qui dñatur in virtute sua in eternū
oculi eius super gentes respiciūt: qui
exasperāt non exaltent̄ in semetipsis
Benedicite gentes deum nostrum: ⁊
auditam facite vocem laudis eius.
Qui posuit animā meam ad vitā: et
non dedit in cōmotionē pedes meos.
Qm̄ probasti nos deus igne nos exa
minasti: sicut examinatur argentum
Induxisti nos in laqueū posuisti tri
bulationes in dorso nostro: imposui-
sti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem ⁊ aquam:
et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holo-
caustis: reddam tibi vota mea que di
stinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum: in tribu-
latione mea.
Holocausta medullata offeram tibi
cum incēso arietum: offeram tibi bo-
ues cum hyrcis.
Venite audite et narrabo oēs qui ti
metis deum: q̄nta fecit anime mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: et exul-
taui sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo:
non exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit deus: ⁊ attēdit
voci deprecationis mee.
Benedictus deus qui nō amouit de-
precationem meam: et misericordi-
am suam a me. Non dicitur ad no-
cturnum iste ℔s.lxvi.
Deus misereatur nostri et bene
dicat nobis / illuminet vultum
suum super nos et misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra viam tu-
am: in oībus gentibus salutare tuum
Confiteantur tibi populi deus: con
fiteantur tibi populi omnes.
Letentur et exultent gentes quoni-
am iudicas populos in equitate: et gē
tes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi deus. con-
fiteantur tibi populi omnes: terra de
dit fructum suum.
Benedicat nos deus deus noster be-
nedicat nos deus: ⁊ metuant eum om
nes fines terre. Gloria pa. ℔s.lxvij.
Exurgat deus et dissipentur ini
mici eius: et fugiāt qui oderūt
eum a facie eius.
Sicut deficit fumus deficiant / sicut
fluit cera a facie ignis: sic pereant pec
catores a facie dei.
Et iusti epulentur et exultent in con
spectu dei: et delectentur in leticia.
Cantate deo psalmū dicite nomini
eius: iter facite ei qui ascēdit super oc
casum. dominus nomen illi.

Exultate in cõspectu eius turbabũtur a facie eius patris orphanorũ: et iudicis viduarum.
Deus in loco sãcto suo: deus qui inhabitare facit vnius moris in domo.
Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperant qui habitant in sepulchris.
Deus cum egredereris in cõspectu populi tui: cũ ptransires in deserto.
Terra mota est etenim celi distillauerũt a facie dei syna: a facie dei isrl.
Pluuiam voluntariã segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam.
Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus.
Dominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa.
Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei domus diuidere spolia.
Si dormiatis iter medios cleros pẽne tolumbe deargentate: et posteriora dorsi eius in pallore auri.
Dum discernit celestis reges super eam nive dealbabũt in selmõ: mons dei mons pinguis.
Mons coagulatus mons pinguis: vt qd suspicamini mõtes coagulatos
Mons in quo beneplacitũ est deo habitare in eo: etenim dñs habitabit i finẽ
Currus dei decẽ milibus multiplex milia letantiũ: dominus in eis in syna in sancto.
Ascendisti in altũ cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus.
Etenim non credentes: inhabitare dominum deum.
Bñdictus dñs die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum.
Deus noster deus saluos faciendi: et domini dñi exitus mortis.
Veruntamen deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantiũ in delictis suis.
Dixit dñs ex basan conuertam: conuertam in profundũ maris.
Ut intigatur pes tuus in sanguine: lingua canũ tuor ex inimicis ab ipso
Viderunt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei q est in sctõ.
Preuenerũt principes coniũcti psallentibus: in medio iuuencularũ tympanistriarum.
In ecclesijs benedicite deo: dño de fontibus israel.
Ibi beniamin adolescẽtulus: in mẽtis excessu.
Principes iuda duces eorum: principes zabulon et principes neptalim.
Manda deus virtuti tue: confirma hoc deus quod operatus es in nobis.
A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera.
Increpa feras arundinis congregatio thaurorũ in vaccis populor: vt excludãt eos qui probati sunt argento.
Dissipa gentes que bella volunt venient legati ex egypto: ethyopia preueniet manus eius deo.
Regna tre cãtate deo: psallite dño.
Psallite deo qui ascendit super celũ celi: ad orientem.
Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriam deo super israel. magnificentia eius et vitus eius in nubibus
Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi sue benedictus deus. Gloria. ãn. In ecclesijs benedicite domino. ℣ Deus vitam meam annunciaui tibi. ℟ Posuisti lachrymas meas in cõspectu tuo Ante lau. ℣ Fiat misericordia tua ℭ In laud. ãn. Amplius laua me deus: ab iniusticia mea. ps. Miserere. ãn. Te decet hymnus deus in syõ. ps. Ipsum. ãn. Habia mea laudabunt te in vita mea deus mei. ps. Dei dei mei. 1. Regũ. ij. cap

Exultauit cor meũ in domino: et exaltatum est cornu meum in deo meo. 1 Regũ 2.
Dilatatum est os meum super inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.
Non est sanctus vt est dominus nec enim est alius extra te: et non est fortis sicut deus noster.

Feria.v.

Nolite multiplicare loq̃ sublimia: gloziantes.
Recedant vetera de ozе vestro: quia deus sciẽtiarum dominus est: et ipsi pzeparantur cogitationes.
Arcus fozтium superatus est: et infirmi accincti sunt robozе.
Repleti pzius pzo panibus se locauerũt: et famelici saturati sunt.
Donec sterilis peperit plurimos: et q̃ multos habebat filios ifirmata est.
Dominus mozтificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos et reducit.
Dñs pauperem facit et ditat: humiliat et subleuat.
Suscitãs de puluere egenũ: ⁊ de stercoze erigens pauperem.
Ut sedeat cum pzincipibus: et soliũ glozie teneat.
Dñi enim sunt cardines terre: ⁊ posuit super eos ozbem.
Pedes sanctozũ suozũ seruabit: ⁊ impij in tenebzis conticescent. quia non in fozтitudine sua robozabitur vir.
Dñm formidabũt aduersarij eius: et super ipsos in celis tonabit.
Dñs iudicabit fines terre / et dabit imperiũ regi suo: ⁊ sublimabit coznu chzisti sui. Glozia.ãn. Dñs iudicabit fines terre.ãn. Celi celozum laudate deũ.ps. Laudate do. viij. Cõ. Uigilate. xviij. A Dñe ne i ira. vsq̃ ad quadzagesimã quãdo de iiij. feria agitur dicitur ad laud. sequens Hymnus.

Nox atra rerum contegit / terre colozes omniũ: nos cõfitentes poscimus te iuste iudex cozdium.
Ut auferas piacula / sozdesq̃ mẽtis abluas: donesq̃ chziste gratiã / vt arceantur crimina.
Mens ecce tozpet impia / quam culpa mozdet noxia: obscura gestit tollere / et te redemptoz querere.
Repelle tu caliginem / intrinsecus q̃ marime: vt in beato gaudeat / se collocari lumine. Pzesta pater pyssime. Per eſtatem hymnus. Nocte surgentes. folio. i. Super noctur. ps. lxviij.

Saluũ me fac deus: quoniam intrauerũt aque vsq̃ ad animã meam.
Infixus sũ in limo p fũdi: et nõ est substãtia
Ueni in altitudinem maris: et tempestas demersit me.
Labozaui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei dũ spero in deum meum.
Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.
Confozтati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iuste: que non rapui tunc exsoluebam.
Deus tu scis insipiẽtiã meam: et delicta mea a te non sunt abscondita.
Non erubescant in me qui expectãt te domine: domine virtutum.
Non confundant super me: quiqueruntte deus israel.
Quoniã pzopter te sustinui obpzobziũ: operuit confusio faciem meam.
Extraneus factus sum fratribꝰ meis: et peregrinus filijs matris mee.

Nolite multiplicare loq̃ sublimia: gloziantes.
Recedant vetera de ozе vestro: quia deus sciẽtiarum dominus est: et ipsi pzeparantur cogitationes.
Arcus fozтium superatus est: et infirmi accincti sunt robozе.
Repleti pzius pzo panibus se locauerũt: et famelici saturati sunt.
Donec sterilis peperit plurimos: et q̃ multos habebat filios ifirmata est.
Dominus mozтificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos et reducit.
Dñs pauperem facit et ditat: humiliat et subleuat.
Suscitãs de puluere egenũ: ⁊ de stercoze erigens pauperem.
Ut sedeat cum pzincipibus: et soliũ glozie teneat.
Dñi enim sunt cardines terre: ⁊ posuit super eos ozbem.
Pedes sanctozũ suozũ seruabit: ⁊ impij in tenebzis conticescent. quia non in fozтitudine sua robozabitur vir.
Dñm formidabũt aduersarij eius: et super ipsos in celis tonabit.
Dñs iudicabit fines terre / et dabit imperiũ regi suo: ⁊ sublimabit coznu chzisti sui. Glozia.ãn. Dñs iudicabit fines terre.ãn. Celi celozum laudate deũ.ps. Laudate do. viij. Cõ. Uigilate. xviij. A Dñe ne i ira. vsq̃ ad quadzagesimã quãdo de iiij. feria agitur dicitur ad laud. sequens Hymnus.

Nox atra rerum contegit / terre colozes omniũ: nos cõfitentes poscimus te iuste iudex cozdium.
Ut auferas piacula / sozdesq̃ mẽtis abluas: donesq̃ chziste gratiã / vt arceantur crimina.
Mens ecce tozpet impia / quam culpa mozdet noxia: obscura gestit tollere / et te redemptoz querere.
Repelle tu caliginem / intrinsecus q̃ marime: vt in beato gaudeat / se collocari lumine. Pzesta pater pyssime. Per eſtatem hymnus. Nocte surgentes. folio. i. Super noctur. ps. lxviij.

Saluũ me fac deus: quoniam intrauerũt aque vsq̃ ad animã meam.
Infixus sũ in limo p fũdi: et nõ est substãtia
Ueni in altitudinem maris: et tempestas demersit me.
Labozaui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei dũ spero in deum meum.
Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.
Confozтati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iuste: que non rapui tunc exsoluebam.
Deus tu scis insipiẽtiã meam: et delicta mea a te non sunt abscondita.
Non erubescant in me qui expectãt te domine: domine virtutum.
Non confundant super me: quiqueruntte deus israel.
Quoniã pzopter te sustinui obpzobziũ: operuit confusio faciem meam.
Extraneus factus sum fratribꝰ meis: et peregrinus filijs matris mee.

Feria.v. ad matu. Inuitatozũ. Adozemus dominum Quoniã ipse fecit nos ps. Uenite. Pzo hysto. Dñe ne in ira. a Domiẽ ne in ira vsq̃ ad quadzagesimã quãdo de v. feria agitur dicitur ad matutinas sequens Hymnus.

Nox atra rerum contegit / terre colozes omniũ: nos cõfitentes poscimus te iuste iudex cozdium.
Ut auferas piacula / sozdesq̃ mẽtis abluas: donesq̃ chziste gratiã / vt arceantur crimina.
Mens ecce tozpet impia / quam culpa mozdet noxia: obscura gestit tollere / et te redemptoz querere.
Repelle tu caliginem / intrinsecus q̃ marime: vt in beato gaudeat / se collocari lumine. Pzesta pater pyssime. Per eſtatem hymnus. Nocte surgentes. folio. i. Super noctur. ps. lxviij.

Saluũ me fac deus: quoniam intrauerũt aque vsq̃ ad animã meam.
Infixus sũ in limo p fũdi: et nõ est substãtia
Ueni in altitudinem maris: et tempestas demersit me.
Labozaui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei dũ spero in deum meum.
Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.
Confozтati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iuste: que non rapui tunc exsoluebam.
Deus tu scis insipiẽtiã meam: et delicta mea a te non sunt abscondita.
Non erubescant in me qui expectãt te domine: domine virtutum.
Non confundant super me: quiqueruntte deus israel.
Quoniã pzopter te sustinui obpzobziũ: operuit confusio faciem meam.
Extraneus factus sum fratribꝰ meis: et peregrinus filijs matris mee.

Quoniã zelus domus tue comedit me: et obprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.
Et operui in ieiunio animã meam: et factum est in obprobrium michi.
Et posui vestimentũ meum ciliciũ: et factus sum illis in parabolam.
Aduersum me loquebantur qui sedebant in porta: et in me psallebant qui bibebant vinum.
Ego vero orationem meam ad te domine: tempus beneplaciti deus.
In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue.
Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab hijs qui oderunt me et de profundis aquarum.
Non me demergat tempestas aque: neq; absorbeat me profundũ/ neq; vrgeat super me puteus os suum.
Exaudi me dñe quoniã benigna est misericordia tua: secundũ multitudinem miserationũ tuarũ respice i me.
Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniã tribulor velociter exaudi me.
Intende anime mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me.
Tu scis improperiũ meum et confusionem meam: et reuerentiã meam.
In cõspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectauit cor meum et miseriam.
Et sustinui qui simul contristaret et non fuit: et qui cõsolaret et nõ inuenit
Et dederunt in escam meam fel: ⁊ in siti mea potauerunt me aceto.
Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueũ: et in retributiões et in scãdalũ.
Obscurẽtur oculi eorum ne videãt: et dorsum eorum semper incurua.
Effunde super eos iram tuam: et furor ire tue comprehendat eos.
Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eor non sit qui inhabitet
Quoniã quem tu percussisti psecuti sunt: et super dolorem vulnerũ meorum addiderunt.
Appone iniquitatẽ super iniquitatẽ eorũ: et nõ intrent in iustitiã tuam.
Deleantur de libro viuentiũ: et cum iustis non scribantur.
Ego sum pauper et dolẽs: salus tua deus suscepit me.
Laudabo nomen dei cum cantico: ⁊ magnificabo eum in laude.
Et placebit deo super vitulũ nouellum: cornua producentẽ et vngulas.
Videant pauperes et letentur: querite deum et viuet anima vestra.
Quoniã exaudiuit pauperes dñs: ⁊ vinctos suos non despexit.
Laudent illum celi et terra: mare et omnia reptilia in eis.
Quoniã deus saluam faciet syon: et edificabuntur ciuitates iude.
Et inhabitabunt ibi: et hereditate acquirent eam.
Et semen seruorum eius possidebit eam: ⁊ qui diligunt nomen eius habitabunt in ea. ps.lxix.
Deus in adiutoriũ meũ intẽde: dñe ad adiuuandũ me festina.
Confundantur et reuereantur: qui querunt animam meam.
Auertãtur retrorsum et erubescãt: qui volunt michi mala.
Auertãtur statim erubescentes: qui dicunt michi euge euge.
Exultent et letent in te dẽs qui querunt te: et dicant semper magnificet dñs. qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus et pauper sum: deus adiuua me.
Adiutor meus et liberator meus es tu: dñe ne moreris. Ofia. ãn. Dñe deus in adiutoriũ meum intende. ps.lxx.
In te domine speraui non confundar ineternum: in iustitia tua libera me et eripe me.
Inclina ad me aurẽ tuã: ⁊ salua me.
Esto michi in deum protectorem: et in locũ munitum vt saluũ me facias.
Quoniam firmamentũ meum: et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legẽ agentis et iniqui.

Feria.v.

Quoniam tu es patientia mea dñe: dominne spes mea a iuuentute mea.

In te confirmatus sum er vtero: de vētre matris mee tu es ptector meus

In te cantatio mea semper : tanq̄ prodigū factus sum multis et tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude vt cantē gloriam tuam : tota die magnitudinem tuam.

Ne pycias me in tēpore senectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei michi: ⁊ qui custodiebant animā meam consilium fecerunt in vnum.

Dicentes deus dereliquit eum: persequimini et comprehendite eum. qa non est qui eripiat.

Deus ne elōgeris a me: deus meus in auxilium meum respice.

Confundantur et deficiant detrahē tes anime mee: operiantur confusione et pudore qui querūt mala michi.

Ego autem semper sperabo: et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annunciabit iusticiam tuam: tota die salutare tuum.

Quoniam non cognoui litteraturā introibo in potentias domini: domine memorabor iusticie tue solius.

Deus docuisti me a iuuētute mea: ⁊ vsq̄ nunc pnunciabo mirabilia tua.

Et vsq̄ in senectā et senium: deus ne derelinquas me.

Donec ānunciem brachium tuum: generationi omni que ventura est.

Potentiam tuam et iusticiam tuam deus vsq̄ in altissima que fecesti magnalia: deus quis similis tibi?

Quantas ostendisti michi tribulationes multas et malas. ⁊ conuersus viuificasti me: et de abyssis terre iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuā: et conuersus consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuā deus: psallam tibi in cithara sanctus israel.

Exultabūt labia mea cum cantauero tibi: ⁊ anima mea quā redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabit iusticiā tuā: cum cōfusi et reuerciti fuerint q̄ querūt mala mihi. ps. lxxi.

Deus iudicium tuum regi da: et iusticiam tuam filio regis.

Iudicate populū tuum in iusticia: ⁊ pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo: et colles iusticiam.

Iudicabit pauperes popli ⁊ saluos faciet filios pauperum: et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole et ante lunam: in generationes generationū.

Descendet sicut pluuia in vellus: et sicut stillicidia stillantia super terrā.

Oriet in diebus eius iusticia et abundantia pacis: donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari vsq̄ ad mare: et a flumine vsq̄ ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procidēt ethyopes: et inimici eius terram lingent.

Reges tharsis ⁊ insule munera offerēt: reges arabū ⁊ saba dona adducēt

Et adorabunt eum omnes reges terre: omnes gentes seruient ei.

Quia liberabit pauperem a potente: et pauperem cui non erat adiutor.

Parcet pauperi et inopi: et animas pauperum saluas faciet.

Ex vsuris et iniquitate redimet animas eorum: et honorabile nomen eorum coram illo.

Et viuet et dabit ei de auro arabie: et adorabunt de ipso semper/tota die benedicent ei.

Erit firmamentum in terra in summis mōtium / superextolletur super libanum fructus eius: et florebunt de ciuitate sicut fenum terre.

Sit nomen eius benedictum in secula: ante solem permanet nomē eius.

Et bñdicētur in ipso oēs tribus terre: omnes gentes magnificabūt eum

Bñdictus dominus deus israel: qui facit mirabilia solus.

Et benedictū nomē maiestatis eius in eternū: ⁊ replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat. Gloria pa. ān.

Esto michi in deū protectorē. ps. lxxij.

Quam bonus israel deus: his q recto sunt corde.

Mei autē pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorū: et firmamentū in plaga eorum.

In labore hominū non sunt: et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia: operti sūt iniquitate et impietate sua.

Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

Cogitauerunt et locuti sunt nequitiam: iniquitatē in excelso locuti sunt

Posuerunt in celum os suum: et lingua eorum transiuit in terra.

Ideo conuertet populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis.

Et dixerunt quomodo scit deus: et si est scientia in excelso.

Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias.

Et dixi / ergo sine causa iustificaui cor meum: et laui inter innocētes manus meas.

Et fui flagellatus tota die: ⁊ castigatio mea in matutinis.

Si dicebam narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Existimabam vt cognoscerem: hoc labor est ante me.

Donec intrem in sanctuariū dei: et intelligam in nouissimis eorum.

Ueruntamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur

Quomodo facti sunt in desolationē subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

Uelut somniū surgentiū domine in ciuitate tua: ymaginem ipsorum ad nichilum rediges.

Quia inflammatū est cor meū: et renes mei commutati sunt: et ego ad nichilum redactus sum et nesciui.

Ut iumentū factus sum apud te: et ego semper tecum.

Tenuisti manū dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me / et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in celo: et a te qd volui super terram.

Defecit caro mea ⁊ cor meum: deus cordis mei ⁊ pars mea deus in eternū

Quia ecce qui elongant se a te peribunt: pdidisti oēs qui fornicāt abs te.

Michi autem adherere deo bonum est: ponere in dño deo spem meam.

Ut annunciē omnes predicationes tuas: in portis filie syon. ps. lxxiij.

Ut quid deus repulisti in finē: iratus est furor tuus sup oues pascue tue.

Memor esto cōgregationis tue: quā possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo.

Leua manus tuas in superbias eor ⁊ in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto.

Et gloriati sunt qui oderūt te: in medio solemnitatis tue.

Posuerunt signa sua signa: et non cognouerūt sicut i exitu sup summū.

Quasi in silua lignorū securibus exciderūt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam.

Incenderūt igni sanctuariū tuum in terra: polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra.

Signa nostra non vidimus / iam nō est propheta: et nos non cognoscet amplius.

Usquequo deus improperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem.

Ut quid auertis manū tuam et dexterā tuam: de medio sinu tuo in finē.

Deus autē rex noster ante scla: operatus est salutem in medio terre.

Feria.v.

Tu confirmasti in virtute tua mare: cõtribulasti capita draconũ i aqs
Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis ethyopum.
Tu dirupisti fontes et torrentes: tu siccasti fluuios ethan.
Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.
Tu fecisti oẽs terminos terre: estatem et ver tu plasmasti ea.
Memor esto huius inimicus improperauit domino: et populus insipiẽs incitauit nomen tuum.
Ne tradas bestijs animas confitentes tibi: et animas pauperum tuorũ ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentũ tuum: quia repleti sunt qui obscurati sunt terre domibus iniquitatum.
Ne auertatur humilis factus confusus: pauper et inops laudabunt nomen tuum.
Exurge deus iudica causam tuam: memor esto improperiorũ tuorũ. eorum que ab insipiente sunt tota die.
Ne obliuiscaris voces inimicorũ tuorum: superbia eorum qui te oderunt ascendit semper. Gloria. ãn. Liberasti virgam hereditatis tue. ps. lxxiij.

Confitebimur tibi deus confitebimur: et inuocabim⁹ nomẽ tuũ
Narrabimus mirabilia tua: cũ accepero tempus ego iusticias iudicabo.
Liquefacta est terra & omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.
Dixi iniquis nolite inique agere: et delinquẽtibus nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altum cornu vestrũ: nolite loq aduersus deũ iniquitatẽ.
Quia nec ab oriente nec ab occidẽte nec a desertis mõtibus: quoniam deus iudex est.
Hunc humiliat & hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto.
Et inclinauit ex hoc in hoc/verumtamen fex eius non est exinanita: bibẽt omnes peccatores terre.
Ego autem annũciabo in seculum: cantabo deo iacob.
Et omnia cornua peccatorum confrigã: & exaltabũt cornua iusti. ps. lxxv
Notus in iudea deus: in israel magnum nomen eius.
Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in syon.
Ibi cõfregit potentias: arcum/scutum/gladium/et bellum.
Illuminans tu mirabiliter a mõtibus eternis: turbati sunt omnes insipientes corde.
Dormierunt somnũ suum: et nichil inuenerũt omnes viri diuitiarum in manibus suis.
Ab increpatiõe tua deus iacob: dormitauerunt qui ascenderunt equos.
Tu terribilis es et quis resistet tibi: et tunc ira tua.
De celo auditum fecisti iudiciũ: terra tremuit et quieuit.
Cũ exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omnes mansuetos terre.
Quoniã cogitatio hominis confitebitur tibi: et reliquie cogitationis diem festum agent tibi.
Vouete et reddite domino deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili et ei qui aufert spiritum principũ: terribili apud reges terre.
Gloria patri. ãn. In israel magnum nomen eius. ps. lxxvi.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad deũ et intẽdit michi
In die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis nocte contra eum: et non sum deceptus.
Renuit consolari anima mea: memor fui dei et delectatus sum: et exercitatus sum et defecit spiritus meus.
Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum et non sum locutus.
Cogitaui dies ãtiquos: & ãnos eternos in mente habui.
Et meditatus sum nocte cum corde meo: et exercitabar & scopebam spiritum meum.

Nūquid in eternum proiiciet deus: aut non apponet vt complacitior sit adhuc.
Aut in finem misericordiā suam abscidet: a generatione in generationē.
Aut obliuiscetur misereri deus: aut cōtinebit i ira sua misericordias suas
Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui operū domini: quia memor ero ab initio mirabiliū tuorum.
Et meditabor i omnibus operibus tuis: et in adinētionib⁹ tuis exercebor
Deus in sancto via tua: quis deus magnus sicut deus noster. tu es deus qui facis mirabilia.
Notam fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum filios iacob et ioseph.
Viderunt te aque deus viderunt te aque ⁊ timuerūt: et turbate sūt abyssi
Multitudo sonitus aquarū: vocem dederunt nubes.
Et enim sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerunt chorruscationes tue orbi terre: cōmota est et contremuit terra
In mari via tua et semite tue in aqs multis: et vestigia tua non cognoscēt
Deduxisti sicut oues populū tuum: in manu moysi et aaron. ps. lxxvij.

ATtēdite populе meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.
Quanta audiuimus et cognouim⁹ ea: ⁊ patres nostri narrauerūt nobis
Non sunt occultata a filijs eorum: in generatione altera.
Narrantes laudem domini ⁊ virtutes eius: et mirabilia eius que fecit.
Et suscitauit testimoniū in iacob: et legem posuit in israel.
Quāta mādauit patribus nostris: nota facere ea filijs suis vt cognoscat generatio altera.
Filij qui nascentur ⁊ exurgēt: enarrabunt filijs suis.
Vt ponant in deo spem suam: et nō obliuiscantur operū dei et mandata eius exquirant.
Ne fiant sicut patres eorum: generatio prauа et exasperans.
Generatio que non direxit cor suū: ⁊ non est creditus cū deo spiritus eius.
Filij effrem intendentes ⁊ mittētes arcum: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamentū dei: ⁊ in lege eius noluerunt ambulare.
Et obliti sunt benefactor eius: ⁊ mirabilium eius que ostendit eis.
Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra egypti: in cāpo thaneos
Interrupit mare et perduxit eos: et statuit aquas quasi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petrā in heremo: ⁊ adaquauit eos velut in abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: et eduxit tanq̄ flumina aquas.
Et tapposuerūt adhuc peccare ei: in irā excitauerūt excelsum in iaquoso.
Et tentauerūt deum in cordibus suis: vt peterent escas animabus suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerunt nunquid poterit deus parare mensam in deserto.
Quoniā percussit petrā et fluxerūt aque: et torrentes inundauerunt.
Nunquid et panē poterit dare: aut parare mensam populo suo.
Ideo audiuit dominus et distulit: ⁊ ignis accensus est in iacob. et ira ascēdit in israel.
Quia non crediderūt in deo: nec speraverunt in salutari eius.
Et mandauit nubibus desuper: ⁊ ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum: et panem celi dedit eis.
Panem angelorum manducauit homo: cibaria misit eis in abūdantiam.
Transtulit austrū de celo: ⁊ induxit in virtute sua affricum.
Et pluit super eos sicut puluerē carnes: et sicut arenam maris volatilia

pennata.
Et ceciderunt in medio castroꝝ eorum: circa tabernacula eoꝝ.
Et manducauerunt ⁊ saturati sunt nimis et desideriũ eoꝝ attulit eis: nõ sunt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eoꝝ erant in oꝛe ipsorum: et ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eoꝝ: ⁊ electos israel impediuit.
In oibus his peccauerunt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus eius
Et defecerũt in vanitate dies eoꝝ: et anni eoꝝ cum festinatione.
Cum occideret eos querebant eum et reuertebantur: et diluculo veniebant ad eum.
Et rememoꝛati sunt quia deus adiutoꝛ est eoꝝ: et deus excelsus redẽptoꝛ eoꝝ est.
Et dilexerunt eum in oꝛe suo: et lingua sua mentiti sunt ei.
Coꝛ autem eoꝝ non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.
Ipse autem est misericoꝛs ⁊ pꝛopicius fiet peccatis eoꝝ: ⁊ nõ dispdet eos
Et abundauit vt auerteret iram suam: ⁊ non accendit omnẽ iram suam
Et recoꝛdatus est quia caro sunt: spiritus vadens et non rediens.
Quotiens exacerbauerunt eum in deserto: in ira concitauerunt eum in inaquoso.
Et conuersi sunt et tentauerunt deum: et sanctum israel exacerbauerũt
Nõ sunt recoꝛdati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulãtis.
Sicut posuit in egypto signa sua: et pꝛodigia sua in campo thaneos.
Et cõuertit in sanguinẽ flumina eorum: et imbꝛes eoꝝ ne biberent.
Misit in eos cinomiã ⁊ comedit eos: et ranam et disperdidit eos.
Et dedit erugini fructus eoꝝ: et laboꝛes eoꝝ locuste.
Et occidit in grandine vineas eoꝝ: et moꝛos eoꝝ in pꝛuina.
Et tradidit grandini iumẽta eoꝝ: et possessionem eoꝝ igni.
Misit in eos iram indignationis sue: indignationẽ et iram et tribulationẽ immissiones per angelos malos.
Viam fecit semite ire sue. et non pepercit a moꝛte animarũ eoꝝ: et iumenta eoꝝ in moꝛte conclusit.
Et percussit omne pꝛimogenitũ in terra egypti: pꝛimitias omnis laboris eoꝝ in tabernaculis cham.
Et abstulit sicut oues populũ suũ: ⁊ perdurit eos tanq̃ gregem in deserto
Et edurit eos in spe et nõ timuerũt: et inimicis eoꝝ operuit mare.
Et induꝛit eos in montem sanctificationis sue: montem quem acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eoꝝ gẽtes: ⁊ soꝛte diuisit eis terrã i funiculo distributiõis
Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus israel.
Et tentauerunt et exacerbauerunt deum excelsum: et testimonia eius nõ custodierunt.
Et auerterunt se et non seruauerũt pactum: quemadmodũ patres eoꝝ conuersi sunt in arcum pꝛauum.
In ira cõcitauerunt eum in collibus suis: et i sculptilibus suis ad emulationem eum pꝛouocauerunt.
Audiuit deus et spꝛeuit: et ad nichilum redegit valde israel.
Et repulit tabernaculũ silo tabernaculũ suũ: vbi habitauit in hoibus.
Et tradidit in captiuitatẽ virtutẽ eorum: et pulchꝛitudinẽ eoꝝ in manus inimici.
Et conclusit in gladio populũ suũ: ⁊ hereditatem suam spꝛeuit.
Iunenes eoꝝ comedit ignis: et virgines eoꝝ non sunt lamentate.
Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderunt: et vidue eoꝝ non ploꝛabant.
Et excitatus est tanq̃ dooꝛmiẽs dñs: tanq̃ potens crapulatus a vino.
Et percussit inimicos suos in posteꝛioꝛa: obpꝛobꝛiũ sẽpiternũ dedit illis
Et repulit tabernaculũ ioseph: ⁊ tribum effraim non elegit.

Sed elegit tribum iuda: montem syon quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicornis sanctificium suum: in terra quam fundauit in secula.
Et elegit dauid seruum suum. et sustulit eum de gregibus ouiū: depost fetantes accepit eum.
Pascere iacob seruū suum: et israel hereditatem suam.
Et pauit eos in innocētia cordis sui: et in intellectibus manuū suarū deduxit eos Gloria in. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. lxxviij.
Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerūt templum sanctum tuum/ posuerunt hierusalem in pomorum custodiam.
Posuerunt mortticina seruorū tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terre.
Effuderunt sanguinem eorum tanq̄ aquam in circuitu hierusalē: & non erat qui sepeliret.
Facti sumus opprobriū vicinis nostris: subsannatio et illusio his qui in circuitu nostro sunt.
Usquequo domine iraſceris in finē accendetur velut ignis zelus tuus.
Effunde iram tuam in gētes que te non nouerunt: et in regna que nomē tuum non inuocauerunt.
Quia comederunt iacob: et locum eius desolauerunt.
Ne memineris iniquitatū nostrārū antiquarū: cito anticipent nos misericordie tue / quia pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui domine libera nos/ et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum.
Ne forte dicant in gentibus vbi est deus eorum: et innotescat in nationibus coram oculis nostris.
Ultio sanguinis seruorū tuorū qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.
Secundū magnitudinē brachij tui: posside filios mortificatorum.
Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperiū ipsorum quod exprobrauerunt tibi domine.
Nos autē populus tuus et oues pascue tue: confitebimur tibi in seculū.
In generatione & generationē: annunciabimus laudem tuā. ps. lxxix.
Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph.
Qui sedes super cherubin: manifestare coram effraym beniamī & manasse
Et excita potentiam tuam et veni: vt saluos facias nos.
Deus conuerte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus.
Dñe deus virtutum: quousq̄ iraſceris super orationem serui tui.
Cibabis nos pane lachrymarum: et potum dabis nobis in lachrymis in mensura.
Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: et inimici nostri subsannauerunt nos.
Deus virtutū conuerte nos: et ostē de faciem tuam et salui erimus.
Vineam de egypto transtulisti: eiecisti gentes et plantasti eam.
Dux itineris fuisti in cōspectu eius: et plantasti radices eius et impleuit terram.
Operuit montes vmbra eius: et arbusta eius cedros dei.
Extendit palmites suos vsq̄ ad mare: et vsq̄ ad flumen propagines eius
Ut quid destruxisti maceriam eius: et vindemiant eam omnes qui preterpediuntur viam.
Exterminauit eam aper de silua: et singularis ferus depastus est eam.
Deus virtutum conuertere: respice de celo et vide et visita vineam istam
Et perfice eam quam plantauit dextera tua: & super filium hominis quē confirmasti tibi.
Incensa igni et suffossa: ab increpatione vultus tui peribunt.
Fiat manus tua super virum dextere tue: et super filium hominis quem

confirmasti tibi.
Et non discedimus a te viuificabis nos: et nomen tuum invocabimus.
Dñe deus virtutū convertē nos: et ostende faciem tuam et salvi erimus.
Gloria. ān. Propicius esto peccatis nostris dñe. ỽ. Gaudebunt labia mea dum cātavero tibi ℟. Et aia mea quā redemisti
Ante laud. ỽ. Fiat mia tua. ℭ In lau. ān ℭ Tibi soli peccavi dñe miserere mei ps
Miserere mei. fo. rviij. ps. lxxxix.

Omine refugiū factus es nobis: a generatione in generationem.
Priusq̄ montes fierēt aut formaretur terra et orbis: a seculo et vsq̄ in seculum tu es deus.
Ne avertas hominē in humilitatē: et dixisti cōvertimini filij hominum.
Quoniā mille anni ante oculos tuos: tanq̄ dies hesterna que preteriit.
Et custodia in nocte que pro nichilo habentur: eorum anni erunt.
Mane sicut herba transeat mane floreat et transeat: vespere decidat induret et arescat.
Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculū nostrum in illuminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nostri defecerunt: et in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabūtur: dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni.
Si autem in potentatibus octoginta ān: et amplius eorū labor et dolor
Quoniam superuenit mānsuetudo: et corripiemur.
Quis novit potestatē ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare.
Dexteram tuam sic notā fac: et eruditos corde in sapientia.
Convertere dñe vsquequo: et deprecabilis esto super seruos tuos.
Repleti sumus mane misericordia tua: et exultavimus et delectati sum⁹ in omnibus diebus nostris.
Letati sumus pro diebus q̄bus nos humiliasti: annis q̄bus vidim⁹ mala.
Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eorum.
Et sit splendor dñi dei nostri super nos: et opera manuū nostrarū dirige super nos. ⁊ opus manuū nostrar dirige. Gloria. ān. Dñe refugium factus es nobis. ān. In matutinis domine meditabor in te. ps. Deus deus meus. fo. vij. Exodi. xv.

Cantemus domino gloriose enim magnificatus est: equū et ascēsorem dejecit in mare. Exo. 15.
Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Iste deus meus et glorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eum.
Dominus quasi vir pugnator omnipotēs nomen eius: currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare
Electi principes eius submersi sunt in mari rubro abyssi operuerūt eos: descenderūt in profundū quasi lapis.
Dextera tua domie magnificata est in fortitudine. dextera tua dñe percussit inimicum: ⁊ in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.
Misisti irā tuam que devorauit eos sicut stipulam: in spiritu furoris tui congregate sunt aque.
Stetit vnda fluēs: congregate sunt abyssi in medio mari.
Dixit inimicus persequar et cōprehendam: diuidam spolia implebitur anima mea.
Evaginabo gladium meum: et interficiet eos manus mea.
Flavit spiritus tuus et operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbū in aquis vehementibus.
Quis similis tui in fortibus domine/quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq̄ laudabilis et faciens mirabilia.
Extendisti manum tuam: et devorauit eos terra.
Dux fuisti in misericordia tua: populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculũ sanctũ tuum.
Ascenderunt populi et irati sunt: dolores obtinuerũt habitatores philistijm.
Tunc cõturbati sunt principes edom robusti⁹ moab obtinuit tremor: obriguerũt omnes habitatores chanaan.
Irruat super eos formido et pauor: in magnitudine brachij tui.
Fiãt immobiles quasi lapis: donec pertranseat populus tuus domine / donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.
Introduces eos et plantabis in mõte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo. quod operatus es domine.
Sanctuariũ tuum dñe quod firmauerunt manus tue: dominus regnabit in eternum et vltra.
Ingressus est enim eques pharao cum curribus ⁊ equitibus eius in mare: et reduxit super eos dominus aquas maris.
Filij autẽ israel ambulauerunt per siccum: in medio eius. Gloria patri.
An. In eternum dominus regnabit et vltra. An. In sanctis eius laudate deum. ps. Laudate. fo. vij. Ch. Vigilate fo. xviij. A Dñe ne in ira. vsq; ad quadragesimã quando de v. fer. agit dicitur ad laudes sequens Hymnus.

Ter ecce surgit aurea / pallẽs fatiscat cecitas: que nosmet i prece ps diu / errore traxit deuio.
Hec lux serenum conferat / purosq; nos prestet sibi: nichil loquamur subdolum / voluamus obscurum nichil.
Sic tota discurrat dies / ne lingua mendax nec manus: oculi ne peccent lubrici nec nox a corpus inquinet.
Spectator astat desup / qui nos diebus omnibus: actusq; nostros prospicit / a luce prima in vesperum. Deo patri. ỽ⁹. In matutinis. Per estatem hymnus. Ecce iam noctis. fol. viij. ỽ In matutinis. ãn. In sanctitate seruiamus domino et liberabit nos ab inimicis nostris. ps Benedictus. fo. viij.

C Feria. vi. Ad matutinas. Inuitatorium Dñm q̃ fecit nos Venite adorem⁹. ps. Venite. A Dñe ne in ira. vsq; ad quadragesimam quando de vi. feria agitur dicit ad matu. sequẽs Hym⁹

O trinitatis vnitas / orbem potenter qui regis: attende laudum cantica / que excubãtes psallim⁹
Iam lectulo cõsurgimus / noctis q̃eto tempore: vt flagitemus vulnerum a te medelam omnium.
Quo fraude quicquid demonũ / in noctibus deliquimus: abstergat illud celitus / tue potestas glorie.
Ne corpus assit sordidũ / ne torpor insistet cordium: nec criminis contagio / tepescat ardor spiritus.
Ob hoc redemptor quesumus / nos reple tuo lumine: per quod dierũ circulis / nullis ruamur actibus Presta pater piissime. Per estatem hymnus. Nocte surgentes. fo. i. ps. lxxx.

Exultate deo adiutori nr̃o: iubilate deo iacob
Sumite psalmũ ⁊ date tympanũ: psalteriũ iocundũ cum cythara
Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solẽnitatis vr̃e.
Quia preceptum in israel est: et iudicium deo iacob.
Testimoniũ in ioseph posuit illud cum exiret de terra egypti: linguam quam non nouerat audiuit.
Diuertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruierunt.
In tribulatione inuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscondito tẽpestatis. probaui te apud aquam contradictionis.
Audi populus meus et contestabor te: israel si audieris me non erit in te deus recẽs: neq; adorabis deũ alienũ.
Ego enim sum dominus deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os

tuum et implebo illud.
Et non audiuit populus meus vocē meam: et israel non intendit michi.
Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: ibunt in adinuentionibus suis.
Si populus meus audisset me: israel si in vijs meis ambulasset.
Pro nichilo forsitā inimicos eorum humiliassem: et super tribulātes eos misissem manum meam.
Inimici domini mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in secula.
Et cibauit illos ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle saturauit eos. ℣. Irrti
Deus stetit in synagoga deorū: in medio autē deos dijudicat.
Usquequo iudicatis iniquitatem: ⁊ facies peccatorum sumitis.
Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilem et pauperem iustificate.
Eripite pauperē: et egenum de manu peccatoris liberate.
Nescierunt neq; intellexerunt in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terre.
Ego dixi dij estis: et filij excelsi oēs.
Vos autem sicut homines moriemini: et sicut vnus de principibus cadetis
Surge deus iudica terram: quoniā tu hereditabis in omnibus gentibus
Gloria patri. ān. Exultate deo adiutori nostro. ℣s. Irrtij.
Deus q̄s similis erit tibi: ne taceas neq; compescaris deus.
Quoniā ecce inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te extulerunt caput.
Super populū tuū malignauerunt consilium: et cogitauerunt aduersus sanctos tuos.
Dixerūt venite et dispердamus eos de gente: ⁊ non memoretur nomen israel vltra.
Quoniam cogitauerunt vnanimiter simul aduersus te: testamentū disposuerunt tabernacula idumeorū ⁊ ismaelite.
Moab et agareni gebal et amon et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.
Etenī assur venit cū illis: facti sunt in adiutorium filijs loth.
Hac illis sicut madian ⁊ sisare: sicut iabin in torrente cyson.
Disperierunt in endor: facti sunt vt stercus terre.
Pone principes eorum sicut oreb et zeb: et zebee et salmana.
Omnes principes eorū qui dixerūt: hereditate possideamus sctūariū dei.
Deus meus pone illos vt rotam: et sicut stipulam ante faciem venti.
Sicut ignis qui comburit siluam: ⁊ sicut flamma comburens montes.
Ita persequeris illos in tempestate tua: et in ira tua turbabis eos.
Imple facies eorum ignominia: et querent nomen tuum domine.
Et rubescant et conturbentur in seculum seculi: et cōfundantur et pereāt.
Et cognoscāt quia nomē tibi deus: tu solus altissim⁹ i oi terra. ℣s. Irrtij
Quam dilecta tabernacula tua domine virtutū: concupiscit ⁊ defecit anima mea in atria domini.
Cor meum ⁊ caro mea: exultauerūt in deum viuum.
Etenim passer inuenit sibi domum et turtur nidum sibi: vbi reponat pullos suos.
Altaria tua domine virtutū: rex meus et deus meus.
Beati qui habitant in domo tua domine: in secula seculorū laudabūt te:
Beatus vir cuius est auxiliū abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarū in loco quē posuit.
Etenim benedictionē dabit legislator: ibunt de virtute in virtutem: videbitur deus deorum in syon.
Dñe deus virtutū exaudi orationē meam: auribus percipe deus iacob.
Protector noster aspice deus: ⁊ respice in faciem christi tui.
Quia melior est dies vna i atrijs tuis: super milia.
Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis q̄ habitare i tabernaculis pec

tatorum.
Quia misericordiam et veritatē diligit deus: gratiam et gloriam dabit dominus.
Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia dñe virtutum: beatus homo qui sperat in te Gloria. ān
Tu solus altissimus super omnem terram. ps. lxxxiij.
Benedixisti domine terrā tuā: auertisti captiuitatem iacob.
Remisisti iniquitatē plebis tue: operuisti omnia peccata eorum.
Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tue.
Cōuerte nos deus salutaris noster: et auerte iram tuam a nobis.
Nunquid in eternū irascēris nobis: aut extendes iram tuam a generatione in generationem.
Deus tu cōuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te.
Ostende nobis domine misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis.
Audiā quid loquatur in me dñs deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam.
Et super sanctos suos: et in eos qui conuertuntur ad cor.
Veruntamē propter timentes eum salutare ipsius: vt ihabitet gloria in terra nostra.
Misericordia et veritas obuiauerūt sibi: iusticia et pax osculate sunt.
Veritas de terra orta est: et iusticia de celo prospexit.
Et enim dominus dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructū suū.
Iusticia ante eum ambulabit: et ponet in via gressus suos. ps. lxxxv.
Inclina domine aurem tuam & exaudi me: quoniam inops et pauper sum ego.
Custodi animam meam quoniam sanctus sum: saluum fac seruum tuum deus meus sperantem in te.
Miserere mei dñe quoniam ad te clamaui tota die: letifica animam serui tui. quoniam ad te domine animam meam leuaui.
Quoniam tu dñe suauis et mitis: et multe misericordie omnibus inuocātibus te.
Auribus percipe dñe orationē meā: et intende voci deprecationis mee.
In die tribulatiōis mee clamaui ad te: quia exaudisti me.
Non est similis tui in dijs domine: & non est secundum opera tua.
Omnes gentes quascunq; fecisti venient et adorabunt coram te domine: et glorificabunt nomen tuum.
Quoniam magnus es tu et faciens mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me dñe in via tua et ingrediar in veritate tua: letetur cor meum vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in eternum.
Quia misericordia tua magna est super me: et eruisti animā meam ex inferno inferiori.
Deus iniqui insurrexerunt sup me. et synagoga potentiū quesierūt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu suo.
Et tu dñe deus miserator et misericors: patiens et multe mie et verax.
Respice in me & miserere mei: da imperium tuum puero tuo. et saluum fac filium ancille tue.
Fac mecum signum in bono vt videant qui oderunt me et cōfundantur: quoniam tu dñe adiuuisti me et consolatus es me. Gloria. ān. Benedixisti domine terram tuam. ps. lxxxvi.
Fundamenta eius in mōtibus sanctis: diligit dñs portas syon super omnia tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei
Memor ero raab et babylonis: scientium me.
Ecce alienigene et tyrus et populus et hyopum: hij fuerunt illic.
Nunquid syon dicet homo et homo natus est in ea: et ipse fundauit eam altissimus.

Feria. vj.

Dñs narrabit in scripturis populo
rũ: et pr̃incipũ hor̃ũ qui fuerũt in ea.
Sicut letantiũ omnium: habitatio
est in te. ps. lxxxvij.
Domine deus salutis mee: i die
clamaui et nocte cor̃am te.
Intret in conspectu tuo or̃atio mea
inclina aurem tuã ad pr̃ecem meam.
Quia repleta est malis anima mea:
ꝛ vita mea in inferno appr̃opiquauit
Estimatus sum cum descẽdentibus
in lacum: factus sum sicut homo sine
adiutor̃io inter mor̃tuos liber.
Sicut vulnerati dor̃miẽtes in sepul
chr̃is quor̃ũ non es memor̃ amplius:
et ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferior̃i: in te
nebr̃osis et in vmbr̃a mor̃tis.
Sup me cõfirmatus est furor̃ tuus:
et oẽs fluctus tuos induxisti super me
Longe fecisti notos meos a me: po=
suerunt me abominationẽ sibi.
Traditus sum et nõ egrediebar: ocu
li mei languerunt pr̃e inopia.
Clamaui ad te domine: tota die ex=
pandi ad te manus meas.
Nũquid mor̃tuis facies mirabilia:
aut medici suscitabũt ꝛ cõfitebũt tibi
Nunquid narrabit aliquis in sepul=
chr̃o misericor̃diã tuam: et veritatem
tuam in perditionem.
Nũqd cognoscẽt in tenebr̃is mirabi
lia tua: ꝛ iustitia tua ĩ terra obliuiõis
Et ego ad te domine clamaui: et ma
ne or̃atio mea pr̃eueniet te.
Ut quid dñe repellis or̃ationẽ meã:
auertis faciem tuam a me.
Pauper sum ego et in labor̃ibus a iu
uentute mea: exaltatus autem humi=
liatus sum et conturbatus.
In me transierunt ire tue: et terro=
res tui conturbauerunt me.
Circundederũt me sicut aqua tota
die: circundederunt me simul.
Elongasti a me amicũ et pr̃oximũ:
et notos meos a miseria. Gloria. ãn.
Hũdamẽta eꝝ i mõtibꝰ scis. ℣. lxxxviij
Misericor̃dias domini: in eter=
num cantabo.

In generatione et generationẽ: an=
nunciabo veritatẽ tuam in or̃e meo.
Quoniam dixisti in eternum miseri
cor̃dia edificabitur in celis: pr̃epara=
bitur veritas tua in eis.
Disposui testamentũ electis meis:
iuraui dauid seruo meo vsq; in eter=
num pr̃eparabo nomen tuum.
Et edificabo in generatione et gene
rationem: sedem tuam.
Cõfitebuntur celi mirabilia tua do=
mine: etenim veritatẽ tuam in eccle=
sia sanctor̃um.
Quoniam quis in nubibus equabi=
tur dño: similis erit dño in filijs dei.
Deus qui glor̃ificat in consilijs san
ctor̃ũ: magnus et terribilis super om
nes qui in circuitu eius sunt.
Domine deus virtutũ quis similis
tibi: potens es domine et veritas tua
in circuitu tuo.
Tu dñaris potestati maris: motum
autem fluctuũ eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratum su
perbũ: in br̃achio virtutis tue disper=
sisti inimicos tuos.
Tui sunt celi et tua est terra: or̃bem
terre et plenitudinẽ eius tu fundasti
aquilonem et mare tu creasti.
Thabor̃ ꝛ hermon in nomine tuo ex
ultabunt: tuum br̃achiũ cum potẽtia
Hirmetur manus tua et exaltet dex
tera tua: iustitia et iudicium pr̃epara
tio sedis tue.
Misericor̃dia et veritas pr̃ecedent fa
ciem tuam: beatus populus qui scit
iubilationem.
Dñe in lumine vultus tui ambula=
bunt et in nomine tuo exultabunt to=
ta die: et in iustitia tua exaltabuntur
Quoniam gloria virtutis eor̃um tu
es: et in beneplacito tuo exaltabitur
cor̃nu nostrum.
Quia domini est assumptio nostra:
et sancti israel regis nostri.
Tunc locutus es in visione sanctis
tuis: et dixisti posui adiutor̃iũ in potẽ
te. et exaltaui electum de plebe mea.
Inueni dauid seruũ meũ: oleo san=

tto meo vnxi eum.
Manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiū meum confirmabit eum.
Nichil proficiet inimicus in eo: et filius iniq̃tatis non apponet nocere ei.
Et cedā a facie ipsius ūmicos eius: et odientes eum in fugam conuertā.
Et veritas mea et mia mea cū ipso: et in noīe meo exaltabitur cornu eius
Et ponam in mari manum eius: et in fluminibus dexteram eius.
Ipse inuocauit me pater meus es tu: deus meus et susceptor salutis mee.
Et ego primogenitū ponam illum: excelsum pre regibus terre.
In eternū seruabo illi misericordiā meam: et testamentū meū fidele ipsi.
Et ponā in seculū seculi semen eius: et thronum eius sicut dies celi.
Si aūt dereliq̃rint filij ei⁹ legē meā: ⁊ in iudicijs meis non ambulauerint
Si iusticias meas pphanauerint: et mandata mea non custodierint.
Visitabo in virga iniquitates eorū: et in verberibus peccata eorum.
Misericordiā autē meā nō dispergā ab eo: neq̃ nocebo ei in veritate mea.
Neq̃ pphanabo testamētū meū: et q̃ procedūt de labijs meis nō faciā irrita.
Semel iurauī i sancto meo si dauid mētiar: semē eius in eternū manebit.
Et thronus eius sicut sol in conspectu meo: et sicut luna perfecta in eternum. et testis in celo fidelis.
Tu vero repulisti et despexisti: distulisti christum tuum.
Auertisti testamentū serui tui: prophanasti in terra sanctuariū eius.
Destruxisti oēs sepes eius: posuisti firmamentū eius formidinem.
Diripuerūt eum oēs trāseūtes viā: factus est opprobriū vicinis suis.
Exaltasti dexterā deprimētiū eum: letificasti omnes inimicos eius.
Auertisti adiutorium gladij eius: ⁊ non es auxiliatus ei in bello.
Destruxisti eum ab emundatione: ⁊ sedem eius in terra collisisti.
Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione.

Usquequo domine auertis in finē: exardescet sicut ignis ira tua.
Memorare que mea substantia: nunquid enim vane constituisti omnes filios hominum.
Quis est homo q̃ viuet et nō videbit mortē: eruet aiam suā de manu inferi
Vbi sunt mīe tue antique dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua.
Memor esto dñe obprobrij seruorū tuorū: qđ sustinui i sinu meo multarū gētiū
Quod exprobrauerūt inimici tui domine: quod exprobrauerunt commutationem christi tui.
Benedictus dñs in eternū: fiat fiat.
Non dicitur ad noctur. iste ps. lxxxix.
Domine refugiū factus es nobis: a gñatiōe in generationē.
Priusq̃ montes fierent aut formaretur terra et orbis: a seculo et vsq̃ in seculum tu es deus.
Ne auertas hominē in humilitatē: et dixisti conuertimini filij hominū.
Quoniā mille anni ante oculos tuos: tanq̃ dies hesterna que preterijt.
Et custodia i nocte: que pro nichilo habentur eorum anni erunt.
Mane sicut herba transeat mane floreat et transeat: vespere decidat induret et arescat.
Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nostri defecerunt: et in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabūtur: dies annorū nostrorū in ipsis septuaginta anni.
Si autem in potentatibus octoginta anni: ⁊ amplius eorū labor ⁊ dolor
Quoniam superuenit māsuetudo: et corripiemur.
Quis nouit potestatē ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare.
Dexteram tuam sic notā fac: et eruditos corde in sapientia.
Conuertere domine vsquequo: et deprecabilis esto super seruos tuos.

Feria.vj.

Repleti sumus mane misericordia tua: et exultauimus et delectati sumꝰ in omnibus diebus nostris.
Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala.
Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eorum.
Et sit splendor dñi dei nostri super nos et opera manuũ nostrarũ dirige super nos: et opus manuũ nostrarũ dirige. Gloria. Nõ dr ad not. iste ps. xc
Qui habitat i adiutorio altissimi: in protectione dei celi cõmorabit
Dicet dño susceptor meus es tu: et refugiũ meũ deus meus sperabo in eũ.
Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantiũ: et a verbo aspero.
Scapulis suis obũbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis.
Scuto circundabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno.
A sagitta volãte i die a negocio perambulante in tenebris: ab incursu et demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille. et decem milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
Uerumtamen oculis tuis considerabis: et retributionẽ peccatorũ videbis
Quoniam tu es dñe spes mea: altissimum posuisti refugium tuum.
Non accedet ad te malum: et flagellũ nõ appropiquabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis suis mãdauit de te: vt custodiant te in oĩbus vijs tuis
In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem et basiliscũ ambulabis: et conculcabis leonẽ et draconẽ
Quoniã in me spauit liberabo eũ: protegã eum quoniã cognouit nomen meum
Clamauit ad me et ego exaudiã eũ: cum ipso sum in tribulatione. eripiã eum et glorificabo eum.
Longitudine dierum replebo eum: et ostẽdam illi salutare meum. Non dicitur ad nocturnũ iste ps. xci.
Bonum est confiteri dño: et psallere nomini tuo altissime.
Ad annunciandũ mane misericordiam tuam: et veritatẽ tuã per noctẽ
In decacordo psalterio: cum cantico in cythara.
Quia delectasti me dñe in factura tua: et in operibus manuũ tuarũ exultabo
Quã magnificata sũt opa tua dñe: nimis profunde facte sũt cogitationes tue
Vir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hec.
Cum exorti fuerint peccatores sicut fenũ: et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.
Ut intereant in seculũ seculi: tu autẽ altissimus in eternũ domine.
Quoniam ecce inimici tui domine. quoniã ecce inimici tui peribunt: et dispergẽtur oẽs qui operãt iniquitatẽ.
Et exaltabit sicut vnicornis cornu meum: et senectus mea in mia veteri.
Et despexit oculus meus inimicos meos: et insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.
Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.
Plantati in domo domini: in atrijs domus dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabũtur in senecta vberi: et bñ patiẽtes erũt vt annũciẽt
Quñ rectꝰ dñs deꝰ noster: et nõ est iniquitas in eo. Gloria. Nõ dr hic iste ps. xciij.
Dominꝰ regnauit decorẽ indutus est: indutus est dominus fortitudinem et precinxit se.
Etenim firmauit orbem terre: qui non commouebitur.
Parata sedes tua extũc: a sclo tu es.
Eleuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocem suam.
Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta sũt nimis: domũ tuam decet sanctitudo dñe. in longitudinẽ dierũ Gloria. ps. xciij
Deus vltionum dominus: deus vltionũ libere egit.
Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis.
Usquequo peccatores domine: us-

quequo peccatores gloriabuntur.
Effabuntur et loquentur iniquitatem: loquẽt oẽs qui operãt iniusticiã
Populũ tuum dñe humiliauerunt: et hereditatem tuam vexauerunt.
Uiduam et aduenam interfecerũt: et pupillos occiderunt.
Et dixerunt non videbit dominus: nec intelliget deus iacob.
Intelligite insipientes in populo: & stulti aliquando sapite.
Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculũ non considerat.
Qui corripit gẽtes non arguet: qui docet hominem scientiam.
Dominus scit cogitationes hominum: quoniam vane sunt.
Beatus homo quẽ tu erudieris domine: et de lege tua docueris eum.
Ut mitiges eũ a diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea.
Quia non repellet dñs plebem suã: et hereditatẽ suam non derelinquet.
Quoadusq; iusticia conuertatur in iudiciũ: et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.
Quis cõsurget michi aduersus malignantes: aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem.
Nisi quia dñs adiuuit me: paulominus habitasset in iferno anima mea.
Si dicebam motus est pes meus: misericordia tua dñe adiuuabat me.
Secundũ multitudinẽ dolorũ meorum in corde meo: consolationes tue letificauerunt animam meam.
Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in precepto
Captabunt in animam iusti: et sanguinem innocentẽ condemnabunt.
Et factus est michi dñs in refugiũ: et deus meus in adiutoriũ spei mee.
Et reddet illis iniquitatẽ ipsorũ / et in malicia eorum disperdet eos: disperdet illos dominus deus noster. Non dicitur ad noctur. iste ps. xciij.

Uenite exultemus domino: iubilemus deo salutari nostro.
Preoccupemus faciem eius in confessione: et in psalmis iubilemus ei.
Quoniam deus magnus dominus: et rex magnus super omnes deos.
Quia in manu eius sunt omnes fines terre: et altitudines montium ipsius sunt.
Qm̃ ipsi⁹ est mare & ipse fecit illud: et siccam manus eius formauerunt.
Uenite adoremus et procidamus et ploremus ãte dominũ qui fecit nos: quia ipse est deus noster.
Et nos populus pascue eius: & oues manus eius.
Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra.
Sicut in irritatione: secundũ diem tentationis in deserto.
Ubi tentauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea.
Quadraginta annis offensus fui gñationi illi: et dixi semper hi errãt corde
Et isti non cognouerũt vias meas: vt iurauj in ira mea. si introibunt in requiem meam. ãn. Benedictus dominus in eternum. ps. xcv.

Cantate domino canticũ nouũ: cantate domino omnis terra.
Cantate domino & benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.
Annũciate inter gẽtes gloriã eius: in omnibus populis mirabilia eius.
Quoniã magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis es sup omnes deos.
Quoniã omnes dij gentium demonia: dominus autem celos fecit.
Confessio et pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia et magnificentia in sanctificatione eius.
Afferte domino patrie gentiũ afferte domino gloriam et honorem: afferte domino gloriam nomini eius.
Tollite hostias & itroite ĩ atria eius: adorate dñm in atrio sancto eius.
Commoueatur a facie eius vniuersa terra: dicite in gẽtibus quia dominus regnauit.
Etenim correxit orbẽ terre: qui non cõmouebit: iudicabit pplos in eqtate

Feria.vj.Ad matu.

Letentur celi et exultet terra: cõmo
ueatur mare et plenitudo eius. gau=
debunt cãpi et omnia que in eis sunt.
Tunc exultabũt omnia ligna silua=
rum a facie domini quia venit: quo=
niam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terre in equitate:
et populos in veritate sua. ps.xcvi.
Dominus regnauit exultet ter
ra: letentur insule multe.
Nubes et caligo in circuitu eius: iu=
stitia et iudiciũ correctio sedis eius.
Ignis ante ipsum precedet: et inflã=
mabit in circuitu inimicos eius.
Illuxerunt fulgura eius orbi terre:
vidit et commota est terra.
Montes sicut cera fluxerunt a facie
domini: a facie domini omnis terra.
Annunciauerunt celi iustitiã eius:
et viderũt omnes populi gloriã eius.
Confundantur omnes qui adorant
sculptilia: et qui gloriantur in simu=
lachris suis.
Adorate eum omnes ãgeli eius: au=
diuit et letata est syon.
Et exultauerunt filie iude: propter
iudicia tua domine.
Quoniã tu dominus altissimus su=
per omnem terram: nimis exaltatus
es super omnes deos.
Qui diligitis dñm odite malum: cu
stodit dominus animas sanctorũ suo
rũ: de manu peccatoris liberabit eos
Lux orta ẽ iusto: & rectis corde letitia
Letamini iusti in domino: et confi=
temini memorie sanctificatiõis eius.
Gloria.ãn. Cantate domino et bene=
dicite nomini eius. ℣. Intret oratio mea
in conspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurem
tuam ad precem meam. Ante lau. ℣. Fi=
at misericordia tua domine. In lau. ãn.
Spiritu principali confirma cor meum
deus. ps. Miserere. fo. xviij. ps. cxlij.
Domine exaudi orationem me
am. auribus percipe obsecra=
tionem meam: in veritate tua exaudi
me in tua iustitia.
Et non intres in iudiciũ cum seruo
tuo: quia non iustificabitur in cõspe=
ctu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimicus aiam
meam: humiliauit in terra vitã meã
Collocauit me i obscuris sicut mor=
tuos seculi: et anxiatus est super me
spũs meus in me turbatũ est cor meũ
Memor fui dierum antiquorũ medi
tatus sum in omnibus operibus tu=
is: in factis manuũ tuarũ meditabar
Expandi manus meas ad te: anima
mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine: defe=
cit spiritus meus.
Non auertas faciem tuam a me: & si
milis ero descendentibus in lacum.
Auditam fac michi mane misericor=
diam tuam: quia in te speraui.
Notam fac michi viam in qua am=
bulem: quia ad te leuaui aiam meã.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te
confugi: doce me facere voluntatem
tuam. quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in
terram rectam: propter nomen tuũ
dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatione aiam mea=
am: et in misericordia tua disperdes
inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant ani
mam meam: quoniã ego seruus tus
sum. Gloria.ãn. In veritate tua exaudi
me dñe.ãn Illumia dñe vultũ tuũ super
nos. ps. Deus de. fo. viij. ℣. Abacuc. iij.
Domine audiui auditionem tu
am: et timui.
Domine opus tuum: in medio an=
norum viuifica illud.
In medio annorũ notum facies: cũ
iratus fueris mie recordaberis.
Deus ab austro veniet: & sanctus de
monte pharan.
Operuit celos gloria eius: et laudis
eius plena est terra.
Splendor eius vt lux erit: cornua in
manibus eius.
Ibi abscõdita est fortitudo eius: an=
te faciem eius ibit mors.
Egredief diabolus ante pedes eius:
stetit et mensus est terram.

Abacuc &

Aspexit et dissoluit gentes: ⁊ contriti sunt montes seculi.
Incuruati sunt colles mũdi: ab itineribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tentoria ethyopie: turbabunt pelles terre madian.
Numqd in fluminibus iratus es domine: aut in fluminibus furor tuus/ vel in mari indignatio tua.
Qui ascendes super equos tuos: et quadrige tue saluatio.
Suscitans suscitabis arcũ tuum: iuramenti tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre / viderunt te et doluerunt montes: gurges aquarum transijt.
Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas leuauit.
Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarũ tuarum/ ibunt in splendore fulgurantis haste tue.
In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem populi tui: in salutem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentũ eius vsqz ad collũ.
Maledixisti sceptris eius: capiti bellatorum eius venientibus vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.
Viã fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui et conturbatus est vẽter meus: a voce contremuerunt labia mea
Ingrediat putredo in ossibus meis: et subter me scateat.
Ut requiescam in die tribulatiõis: ⁊ ascendã ad populũ accinctũ nostrũ
Ficus enim non florebit: ⁊ non erit germen in vineis.
Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibum.
Abscidetur de ouili pecus: et nõ erit armentum in presepibus.
Ego autem in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo.
Deus dñs fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi cerborum.
Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem. Gloria. ãn. Dñe audiui auditũ tuum et timui. ãn. In tympano et choro in cordis et organo laudate deũ. ℣s. Laudate. fo. bij. cp Uigilate. fo. xviij. A Dñe ne in ira vsqz ad quadragesimã quando de vi. feria agitur dicit ad lau. sequẽs Hyᵖ.

Eterna celi gloria / beata spes mortalium: celsi tonantis vnice/ castecz proles virginis.
Da dexteram surgẽtibus / exurgat et mens sobria: flagransqz in laudem dei: grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer / sparsamqz lucem nunciat: cadit caligo noctũ. lux sancta nos illuminet.
Manensqz nostris sensibus/ noctem repellat seculi: omniqz fine diei. purgata seruet pectora.
Quesita iam primum fides/ radicet altis sensibus: secunda spes congaudeat/ quo maior extat caritas. Deo patri. ỽ. In matutinis. Per estate Hyᵖ Ecce iam noc. fo. bij. ỽ. In matutinis ãn. Per viscera mie dei nostri in quibus visitauit nos oriẽs ex alto. ℣s. Bñdictus

Sabbato ad matuti. Inui. Dñm deũ nostrũ Uenite adoremus. ℣s. Uenite. Sequens Hyᵖ solũ dicit ad matu. in sabbato primo ante do. primã xl. qñ in predicto sab. de fer. agit Hyᵖ.

Summe deus clementie/ mundiqz factor machine. vnus potenter trinusqz personaliter.
Nostros pius cum cãticis fletus benigne suscipe: quo corde puro sordibus/ te perfruamur largius.
Lumbos iecurqz morbidum/ adure igne congruo: accincti vt sint perpetim luxu remoto pessimo.
Ut quiqz horas noctiũ/ nunc concinnendo rũpimus: donis beate patrie. ditemur oẽs affatim. Presta pater.

Sabbato

Per esta. hyᵃ Nocte sur. fo. i. ps. xcvii

Cantate dño canticum nouum: quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera eius: et brachiũ sanctum eius.

Notum fecit dñs salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iusticiam suam.

Recordatus est misericordie sue: et veritatis sue domui israel.

Uiderunt omnes termini terre: salutare dei nostri: iubilate deo omnis terra / cantate et exultate et psallite.

Psallite dño in cythara in cythara et voce psalmi: in tubis ductilibus et voce tube cornee.

Iubilate in cõspectu regis dñi / moueatur mare et plenitudo eius. orbis terrarum et qui habitant in eo.

Flumina plaudẽt manu simul mõtes exultabunt a conspectu dñi: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in iusticia: et populos in equitate. ps. xcviij.

Dominus regnauit iracscantur populi: qui sedes super cherubin moueatur terra.

Dominus in syon magnus: et excelsus super omnes populos.

Confiteantur noi tuo magno quoniam terribile et sanctũ est: et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: iudiciũ ⁊ iusticiam in iacob tu fecisti.

Exaltate dñm deum nostrũ: et adorate scabellũ pedũ eius. qm̃ sanctũ est

Moyses et aaron i sacerdotibᵘ eius: et samuel iter eos q̃ inuocãt nomẽ eius

Inuocabãt dñm et ipse exaudiebat eos: in colũna nubis loquebat ad eos

Custodiebãt testimonia eius: et preceptum quod dedit illis.

Domine deus noster tu exaudiebas eos / deus tu propicius fuisti eis: et vltcens in omnes adinuẽtiones eorũ.

Exaltate dñm deum nostrũ. et adorate in monte sancto eius: quoniam sanctus dominus deus noster. Gloria patri. ãn. Quia mirabilia fecit dominus. ps. xcix.

Iubilate deo omnis terra: seruite domino in leticia.

Introite in conspectu eius: in exultatione.

Scitote quoniã dominus ipse est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos.

Populus eius et oues pascue eius introite portas eius in cõfessione: atria eius in hymnis confitemini illi.

Laudate nomen eius quoniam suauis est dominus: in eternũ misericordia eius: et vsq; in generatione et generationem veritas eius. ps. c.

Misericordiã et iudicium cantabo tibi domine: psallam et intelligam in via immaculata quando venies ad me.

Perambulabã in innocentia cordis mei: in medio domus mee.

Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: facientes preuaricationes odiui.

Non adhesit michi cor prauum: declinantem a me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secreto proximo suo: hunc persequebar.

Superbo oculo et insatiabili corde: cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terre vt sedeãt mecum: ambulans in via immaculata hic michi ministrabat.

Nõ habitabit in medio domus mee qui facit superbiam: qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terre: vt disperderem de ciuitate dñi omnes operantes iniquitatẽ. Gloria patri. ãn. Iubilate deo omnis terra. ps. ci.

Domine exaudi orationẽ meã: et clamor meus ad te veniat.

Non auertas faciem tuam a me: in quacunq; die tribulor / inclina ad me aurem tuam.

In quacunq; die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremiū aruerūt
Percussus sum vt fenum ⁊ aruit cor meū: quia oblitus sum comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhesit os meum carni mee.
Similis factus sum pellicano solitudinis: ⁊ factus sum sicut nicticorax in domicilio.
Vigilaui et factus sum sicut passer: solitarius in tecto.
Tota die exprobrabant michi inimici mei: ⁊ qui laudabant me aduersum me iurabant.
Quia cinerem tanq̃ panē manducabam: et potū meū cum fletu miscebā.
A facie ire indignationis tue: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerūt: et ego sicut fenum arui.
Tu autē dñe in eternū permanes: et memoriale tuū in gñatiōe ⁊ gñationē
Tu exurgēs dñe misereberis syon: quia tempus miserendi eius quia venit tempus.
Quoniā placuerūt seruis tuis lapides eius: et terre eius miserebuntur.
Et timebūt gentes nomen tuū dñe: et omnes reges terre gloriam tuam.
Quia edificauit dominus syon: ⁊ videbitur in gloria sua.
Respexit in orationē humiliū: et nō spreuit precem eorum.
Scribant hec in generatiōe altera: ⁊ populus qui creabit laudabit dñm.
Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Vt audiret gemitus compeditorū: vt solueret filios interemptorū.
Vt annuncient in syon nomen dñi: et laudem eius in hierusalem.
In conueniendo populos in vnū: et reges vt seruiant domino.
Respondit ei in via virtutis sue: paucitatem dierum meorū nuncia michi
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione ⁊ generationem anni tui.
Initio tu domine terram fundasti: et opera manuū tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autem permanes: et omnes sicut vestimentū veterascēt
Et sicut opertorium mutabis eos et mutabuntur: tu autem idem ipse es/ et anni tui non deficient.
Filij seruorū tuorum habitabunt: et semē eorū in seculū diriget. ps. ciij.
Benedic anima mea domino: et omnia que intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic anima mea domino: et noli obliuisci omnes retributiōes eius.
Qui propiciat oībus iniq̃tatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuā: qui coronat te in mia et miseratiōibus
Qui replet in bonis desiderū tuū: renouabitur vt aquile iuuentus tua.
Faciens misericordias dñs: et iudicium omnibus iniuriā patientibus.
Notas fecit vias suas moysi: filijs israel voluntates suas.
Miserator et misericors dñs: longanimis et multum misericors.
Non in perpetuū irascetur: neq; in eternum comminabitur.
Nō secōm pcta nostra fecit nobis: neq; secōm iniq̃tates nr̃as retribuit nobis
Quoniam secundū altitudinē celi a terra: corroborauit misericordiā suam super timentes se.
Quantū distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniq̃tates nostras.
Quomodo miseret pater filiorū misertus est dñs timentibus se: quoniā ipse cognouit figmentū nostrum.
Recordatus est quoniam puluis sumus: homo sicut fenum dies eius tanq̃ flos agri sic efflorebit.
Quoniam spiritus pertranslibit in illo et nō subsistet: ⁊ non cognoscet amplius locum suum.
Misericordia autē dñi ab eterno: et vsq; in eternū super timentes eum.
Et iusticia illius in filios filiorū: his

qui seruant testamentum eius.
Et memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea.
Dominus in celo parauit sedem suam: et regnū ipsius omnibus dñabit
Bñdicite dño omnes angeli eius. potentes virtute facientes verbū illius: ad audiendā vocem sermonū eius.
Bñdicite dño omnes virtutes eius: ministri eius q̄ facitis voluntatē eius
Bñdicite dño omnia opera eius: in omni loco dñatiōis eius benedic anima mea dño Gloria. ān. Clamor meus ad te veniat deus. ps. ciij.
Benedic anima mea dño: domine deus meus magnificatus es vehementer.
Confessionē ⁊ decorem induisti: amictus lumine sicut vestimento.
Extendens celum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius.
Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventorū.
Qui facis angelos tuos spiritus: et ministros tuos ignem vrentem.
Qui fundasti terrā super stabilitatē suam: non inclinabit in seculū seculi.
Abyssus sicut vestimentū amictus eius: super montes stabunt aque.
Ab increpatione tua fugiēt: a voce tonitrui tui formidabunt.
Ascendunt montes et descēdunt cāpi: in locum quem fundasti eis.
Terminū posuisti quem non transgredientur: neq̄ conuertentur operire terram.
Qui emittis fontes in conuallibus: inter mediū montiū ptranslibūt aque
Potabunt omnes bestie agri: expectabunt onagri in siti sua.
Super ea volucres celi habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.
Rigans montes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra.
Producens fenum iumentis: et herbam seruituti hominum.
Ut educas panem de terra: ⁊ vinum letificet cor hominis.
Ut exhilaret faciem in oleo: ⁊ panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi et cedri libani quos plantauit: illic passeres nidificabunt.
Herodij dom⁹ dux est eorū: mōtes excelsi ceruis petra refugiū herinacijs.
Fecit lunā in tempora: sol cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras et facta est nox: in ipsa pertrāsibunt omnes bestie silue
Catuli leonum rugientes: vt rapiāt et querent a deo escam sibi.
Ortus est sol et cōgregati sunt: et in cubilibus suis collocabuntur.
Exibit homo ad opus suū: et ad operationem suam vsq̄ ad vesperam.
Quam magnificata sunt opera tua domine: omnia in sapiētia fecisti. impleta est terra possessione tua.
Hoc mare magnū et spacio⁹um manibus: illic reptilia quorum non est numerus.
Animalia pusilla cum magnis: illic naues pertransibunt.
Draco iste quem formasti ad illudēdum ei: omnia a te expectant vt des illis escam in tempore.
Dante te illis colligēt: aperiente te manum tuam. omnia implebuntur bonitate.
Auertēte autem te faciem turbabūtur: auferes spiritum eorum et deficient. et in puluerē suum reuertentur.
Emitte spiritum tuum ⁊ creabunt: et renouabis faciem terre.
Sit gloria domini in seculū: letabitur dominus in operibus suis.
Qui respicit terram et facit eam tremere: qui tangit montes et fumigāt.
Cantabo domino in vita mea: psallam deo meo q̄diu sum.
Iocundū sit ei eloquiū meum: ego vero delectabor in domino.
Deficiant peccatores a terra. et iniqui ita vt nō sint: benedic anima mea domino. ps. ciij.
Confitemini domino et inuocate nomen eius: annunciate in-

ter gentes opera eius.
Cantate ei et psallite ei: narrate omnia mirabilia eius. laudamini in nomine sancto eius.
Letetur cor querentiũ dominũ: querite dominũ et confirmamini. querite faciem eius semper.
Mementote mirabiliũ eius que fecit prodigia eius et iudicia oris eius.
Semen abraham serui eius: filij iacob electi eius.
Ipse dominus deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculũ testamẽti sui: verbi qđ mandauit in mille gñatiões
Quod disposuit ad abraham: et iuramenti sui ad isaac.
Et statuit illud iacob in preceptũ: et israel in testamentũ eternum.
Dicens tibi dabo terram chanaan: funiculum hereditatis vestre.
Cum essent numero breui: paucissimi et incole eius.
Et pertransierunt de gente in gentem: et de regno ad populũ alterum.
Non reliquit hominẽ nocere eis: et corripuit pro eis reges.
Nolite tangere christos meos: et in prophetis meis nolite malignari.
Et vocauit famem super terram: et omne firmamentũ panis contriuit.
Misit ante eos virum: in seruum venundatus est ioseph.
Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrum pertransiyt animã eius donec veniret verbum eius.
Eloquiũ domini iflammauit eum: misit rex ⁊ soluit eum. princeps populorum et dimisit eum.
Cõstituit eum dominũ domus sue: et principem omnis possessionis sue.
Vt audiret principes eius sicut semet ipsum: et senes eius prudẽtiã doceret
Et intrauit israel in egyptum: et iacob accola fuit in terra cham.
Et auxit populũ suum vehemẽter: et firmauit eum super inimicos eius
Conuertit cor eorum vt odirent populum eius: et dolum facerent in seruos eius.
Misit moysen seruum suum: aaron quem elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorum suorum: et prodigiorũ in terra cham.
Misit tenebras et obscurauit: et non exacerbauit sermones suos.
Conuertit aquas eorum in sanguinem: et occidit pisces eorum.
Et dedit terra eorũ ranas: in penetralibus regum ipsorum.
Dixit et venit cynomia et ciniphes: in omnibus finibus eorum.
Posuit pluuias eorum grandinem: ignem comburentẽ in terra ipsorum
Et percussit vineas eorũ ⁊ ficulneas eorũ: et cõtriuit lignũ finium eorum.
Dixit et venit locusta et bruchus: cuius non erat numerus.
Et comedit omne fenũ i terra eorũ: et comedit omnẽ fructũ terre eorum.
Et percussit omne primogenitũ in terra eorũ: primicias oĩs laboris eorũ
Et eduxit eos cum argento et auro: ⁊ non erat in tribubus eorũ infirmus
Letata est egyptus in profectione eorũ: quia incubuit timor eorũ sup eos.
Expandit nubem in protectionẽ eorum: et ignẽ vt luceret eis per noctẽ.
Petierunt et venit coturnix: et pane celi saturauit eos.
Dirupit petram et fluxerunt aque: abierunt in sicco flumina.
Quoniam memor fuit verbi sancti sui: qđ habuit ad abrahã puerũ suũ.
Et eduxit populum suum in exultatione: et electos suos in leticia.
Et dedit illis regiones gentiũ: et labores populorũ possederunt.
Vt custodiãt iustificationes eius: et legem eius exquirant. Gloria pa. ãn

Benedic anima mea domino. ps.cv.

Confitemini domino quoniã bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
Quis loquetur potentias domini: auditas faciet omnes laudes eius.
Beati qui custodiunt iudiciũ: ⁊ faciũt iusticiam in omni tempore.

Memento nostri dñe in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electoꝝ tuoꝝ ad letandū in letitia gētis tue: vt lauderis cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus nostris; iniuste egimus iniquitatem fecimus.
Patres nostri in egypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerūt memores multitudinis misericordie tue
Et irritauerunt ascendentes in mare mare rubrum: et saluauit eos propter nomen suum. vt notam faceret potentiam suam.
Et increpuit mare rubrum et exsiccatum est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
Et saluauit eos de manu odientiū: et redemit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit.
Et crediderunt in verbis eius: et laudauerunt laudem eius.
Cito fecerūt obliti sunt operū eius: et non sustinuerunt consiliū eius.
Et concupierunt concupiscentiā in deserto: et tētauerūt deū in inaquoso
Et dedit eis petitionē ipsoꝝ: et misit saturitatem in animas eoꝝum.
Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctum domini.
Aperta est terra ⁊ deglutiuit dathā: et operuit super cōgregationē abyrō
Et exarsit ignis in synagoga eoꝝū: flamma combussit peccatores.
Et fecerunt vitulū in oreb: et adorauerunt sculptile.
Et mutauerūt gloriam suam: in similitudinem vituli comedentis fenū
Obliti sunt deum qui saluauit eos: qui fecit magnalia in egypto: mirabilia i terra chā. terribilia i mari rubro
Et dixit vt disperderet eos: si non moyses electus eius stetisset in cōfractione in conspectu eius.
Vt auerteret iram eius ne disperderet eos: et pro nichilo habuerunt terram desiderabilem.
Non crediderunt verbo eius et murmurauerūt in tabernaculis suis: nō exaudierunt vocem domini.
Et leuauit manū suam super eos: vt prosterneret eos in deserto.
Et vt dejiceret semen eoꝝū in nationibus: ⁊ dispergeret eos in regiōibus
Et initiati sunt beelphegor: et comederunt sacrificia mortuorum.
Et irritauerūt eum in adinuentiōibus suis: ⁊ multiplicata est i eis ruina
Et stetit phinees et placauit: et cessauit quassatio.
Et reputatū est ei ad iusticiā: in gñatione et gñationē vsq; in sempiternū.
Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis: et veratus est moyses propter eos / quia exacerbauerunt spiritum eius.
Et distinxit in labijs suis: nō disperdiderunt gentes quas dixit dñs illis.
Et commixti sunt inter gentes et didicerunt opera eoꝝum: et seruierunt sculptilibus eoꝝum et factum est illis in scandalum.
Et immolauerunt filios suos: et filias suas demonijs.
Et effuderunt sanguinē innocentē sanguinē filioꝝū suoꝝum et filiarum suarum: quas sacrificauerūt sculptilibus chanaan.
Et interfecta est terra in sanguinibus et cōtaminata est in operibus eorum: et fornicati sunt in adinuentionibus suis.
Et iratus est furore dominus in populum suum: et abominatus est hereditatem suam.
Et tradidit eos in manus gentiū: et dñati sunt eoꝝum qui oderunt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eoꝝū: ⁊ humiliati sunt sub manibus eoꝝum
Sepe liberauit eos.
Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: et humiliati sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularentur: et audiuit oratione eoꝝum.
Et memor fuit testamenti sui: et penituit eum secundū multitudinē mi-

sericordie sue.
Et dedit eos in misericordias: in cõspectu omnium qui ceperant eos.
Saluos fac nos dñe deus noster: et congrega nos de nationibus.
Ut cõfiteamur nomini sancto tuo: et gloriemur in laude tua.
Benedictus dñs deus israel a seculo et vsq; in seculum: et dicet omnis populus fiat fiat. ps.cvi.
Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculũ misericordia eius.
Dicant qui redempti sunt a domino: quos redemit de manu inimici. de regionibus congregauit eos.
A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari.
Errauerunt in solitudine in iaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.
Esurientes et sitientes: anima eorũ in ipsis defecit.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eripuit eos.
Et deduxit eos in viam rectã: vt irẽt in ciuitatem habitationis.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominũ.
Quia satiauit animã inanẽ: et animam esurientem satiauit bonis.
Sedentes in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro.
Quia exacerbauerũt eloquia dei: et consiliũ altissimi irritauerunt.
Et humiliatũ est in laboribus cor eorũ: & infirmati sũt nec fuit q̃ adiuuaret
Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: et vincula eorum dirupit.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominũ.
Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniquitatis eorum: ppter iniusticias enim suas humiliati sunt.
Omnẽ escam abominata est anima eorum: et appropinquauerũt vsq; ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularent: et de necessitatibus eorũ liberauit eos.
Misit verbũ suum et sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominũ.
Et sacrificẽt sacrificiũ laudis: et annuncient opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationẽ in aquis multis.
Ipsi viderunt opera domini: et mirabilia eius in profundo.
Dixit et stetit spiritus procelle: et exaltati sunt fluctus eius.
Ascendũt vsq; ad celos et descendũt vsq; ab abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt et moti sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum deuorata est.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eduxit eos.
Et statuit procellam eius in auram: et siluerunt fluctus eius.
Et letati sunt quia siluerunt: et deduxit eos in portũ voluntatis eorum
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominũ.
Et exaltent eum in ecclesia plebis: et in cathedra seniorũ laudent eum.
Posuit flumina in desertũ: et exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferam in salsuginẽ: a malicia inhabitantiũ in ea.
Posuit desertũ in stagna aquarum: et terram sine aqua in exitus aquarũ
Et collocauit illic esurientes: et constituerunt ciuitatem habitationis.
Et seminauerũt agros et plantauerunt vineas: et fecerunt fructum natiuitatis.
Et benedixit eis et multiplicati sunt nimis: et iumenta eorũ nõ minorauit

Et pauci facti sunt et verati sunt: a tribulatione malorũ et dolore.
Effusa est cõtentio super principes: et errare fecit eos in inuio et nõ in via
Et adiuuit pauperẽ de inopia: et posuit sicut oues familias.
Uidebunt recti ⁊ letabuntur: et omnis iniquitas opilabit os suum.
Quis sapiẽs et custodiet hec: et intelliget misericordias dñi. Gloria. ãn.
Uisita nos dñe in salutari tuo. ps. cvij.
Paratum cor meum deus paratum cor meum: cãtabo et psallam in gloria mea.
Exurge psalteriũ et cythara: exurgam diluculo.
Cõfitebor tibi in populis dñe: ⁊ psallam tibi in nationibus.
Quia magna est super celos misericordia tua: et vsq; ad nubes vitas tua
Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua. vt liberẽtur dilecti tui.
Saluũ fac dertera tua ⁊ exaudi me: deus locutus est in sancto suo.
Exultabo et diuidã sichimã: et conuallem tabernaculorũ dimetiar.
Meus est galaad et meus est manasses: et effraym susceptio capitis mei.
Iuda rex me⁹: moab lebes spei mee
In idumeam extendam calciamentum meum: michi alienigene amici facti sunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitã: quis deducet me vsq; in idumeã
Nonne tu deus qui repulisti nos: et nõ exibis deus in virtutibus nostris.
Da nobis auxiliũ de tribulatione: quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutẽ: et ipse ad nichilũ deducet ĩmicos nr̃os ps. cvij
Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris ⁊ os dolosi super me apertum est.
Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonibus odij circundederunt me: et expugnauerũt me gratis
Pro eo vt me diligerent detrahebãt michi: ego autem orabam.
Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: et odiũ pro dilectione mea
Constitue super eum peccatorẽ: et dyabolus stet a dextris eius.
Cum iudicatur exeat cõdemnatus: et oratio eius fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci: et episcopatum eius accipiat alter.
Fiãt filij eius orphani: et vxor eius vidua.
Nutantes transferentur filij eius ⁊ mendicent: et ejiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fenerator omnẽ substantiam eius: et diripiant alieni labores eius.
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitũ: in generatione vna deleatur nomen eius.
In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: ⁊ peccatum matris eius non deleatur.
Fiant contra dñm semper: et dispereat de terra memoria eorum: pro eo q; non est recordatus facere miam.
Et persecutus est hominẽ inopem ⁊ mendicum: et compunctũ corde mortificare.
Et dilexit maledictionẽ et veniet ei: et noluit benedictionem et elongabitur ab eo.
Et induit maledictionẽ sicut vestimẽtũ: et intrauit sicut aqua in iterora eius et sicut oleum in ossibus eius
Fiat ei sicut vestimentũ quo operitur: ⁊ sicut zona qua semper ꝑcingit
Hoc opus eorum qui detrahunt michi apud dñm: et qui loquuntur mala aduersus animam meam.
Et tu dñe dñe fac mecũ ꝓpter nomẽ tuũ: quia suauis est misericordia tua
Libera me quia egenus et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est intra me.
Sicut vmbra cum declinat ablatus sum: et excussus sum sicut locuste.
Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est pro-

pter oleum.
Et ego factus sum obprobriū illis: viderunt me et mouerunt capita sua
Adiuua me dñe deus meus: saluū me fac secundū misericordiā tuam.
Et scient quia manus tua hec: et tu domine fecisti eam.
Maledicent illi et tu benedices. qui insurgunt in me confundantur: seruus autem tuus letabitur.
Induantur qui detrahunt mihi pudore: et operiantur sicut diploide confusione sua.
Confitebor dño nimis in ore meo: et in medio multorū laudabo eum.
Qui astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibus aiam meam. Gloria. ān. Confitebor domino nimis in ore meo. v⁹. Dñe exaudi oratione. Et clamor. Ante lau. v. Fiat misericordia tua domine. ℂ In lau. ān. Benigne fac in bona voluntate tua domine.
ps. Miserere. folio. xviij. ps. xci.
Bonum est confiteri domino: et psallere nomini tuo altissime.
Ad annunciandū mane misericordiam tuam: et veritatē tuā per noctē.
In decacordo psalterio: cum cantico in cythara.
Quia delectasti me domine in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo.
Quam magnificata sunt opera tua domine: nimis pfunde facte sunt cogitationes tue.
Vir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hec.
Cum exorti fuerint peccatores sicut fenū: et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.
Vt intereant in seculū seculi: tu autem altissimus in eternū domine.
Quoniam ecce inimici tui dñe/quoniam ecce inimici tui peribunt: et dispergētur omnes qui operantur iniquitatem.
Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: et senectus mea in misericordia vberi.
Et despexit oculus meus inimicos meos: et insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.
Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.
Plantati in domo domini: in atrijs domus dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabūtur in senecta vberi: et bene patientes erunt vt annuncient.
Quoniā rectus dñs deus noster: et non est iniqtas in eo. Gloria. ān. Bonum est confiteri dño. ān. Metuant dñm omnes fines terre. p. Deus deus. fo. viij ps. Deuteronomij. xxxij.
Audite celi que loquar: audiat terra verba oris mei. Deute. 32
Decrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum.
Quasi imber super herbam. et quasi stille super gramina: quia nomen domini inuocabo.
Date magnificentiā deo nostro: dei perfecta sunt opera. & omnes vie eius iudicia.
Deus fidelis et absq; vlla iniquitate. iustus et rectus peccauerunt ei: et non filij eius in sordibus.
Generatio prauа atq; peruersa: hec cine reddis domino populе stulte et insipiens.
Nunquid nō ipse est pater tuus qui possedit te: et fecit et creauit te.
Memento dierum antiquorū: cogita generationes singulas.
Interroga patrē tuum & annunciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi.
Quando diuidebat altissimus gentes: quando separabat filios adam.
Constituit terminos populorū: iuxta numerum filiorum israel.
Pars autē dñi populus eius: iacob funiculus hereditatis eius.
Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis
Circunduxit eum et docuit: et custodiuit quasi pupillam oculi sui.
Sicut aquila prouocans ad volandū pullos suos: et super eos volitās.

Expãdit alas suas et assumpsit eos: atq; portauit in humeris suis.
Dominus solus dux eius fuit: et nõ erat cum eo deus alienus.
Constituit eum super excelsam terram: vt comederet fructus agrorum
Ut sugeret mel de petra: oleũq; de saxo durissimo.
Butyrum de armento et lac de ouibus: cum adipe agnorum et arietum filiorum basan.
Et hircos cũ medulla tritici: et sanguinem uue biberent meracissimum
Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: incrassatus ipinguat⁹ dilatat⁹.
Dereliquit deum factorẽ suum: ⁊ recessit a deo salutari suo.
Prouocauerunt eum in dijs alienis: et in abominationibus ad iracundiã concitauerunt.
Immolauerũt demonijs et nõ deo: dijs quos ignorabant.
Noui recentesq; venerunt: quos nõ coluerunt patres eorum.
Deum qui te genuit dereliquisti: et oblitus es domini creatoris tui.
Vidit dominus et ad iracundiã concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui et filie.
Et ait abscõdã faciem meam ab eis: et considerabo nouissima eorum.
Generatio enim peruersa est: et infideles filij.
Ipsi me prouocauerũt in eo qui nõ erat deus: et irritauerunt in vanitatibus suis.
Et ego prouocabo eos in eo qui non est pplis: ⁊ in gẽte stulta irritabo illos
Ignis succensus est in furore meo: ⁊ ardebit vsq; ad inferni nouissima.
Deuorabitq; terram cum germine suo: et montiũ fundamenta cõburet.
Congregabo super eos mala: et sagittas meas complebo in eis.
Consumentur fame: et deuorabunt eos aues morsu amarissimo.
Dentes bestiarum immittã in eos: cum furore trahẽtium super terram atq; serpentium.
Foris vastabit eos gladius: et intus pauor.
Iuuenem simul ac virginem: lactẽtem cum homine sene.
Et dixi/ vbi nã sunt: cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.
Sed propter iram inimicorũ distuli: ne forte superbirent hostes eorum.
Et dicerent manus nostra excelsa: ⁊ non dominus fecit hec omnia.
Gens absq; consilio est et sine prudẽtia: vtinam saperent ⁊ intelligerent. ac nouissima prouiderent.
Quomodo psequebatur vnus mille: et duo fugarent decem milia.
Nonne ideo quia deus suus vendidit eos: et dominus conclusit illos.
Non enim est deus noster vt dij eorum: et inimici nostri sunt iudices.
De vinea sodomorũ vinea eorum: et de suburbanis gomorre.
Una eorum uua fellis: et botri amarissimi.
Fel draconum vinum eorum: et venenum aspidum insanabile.
Nonne hec condita sunt apud me: ⁊ signata in thesauris meis.
Mea est vltio ⁊ ego retribuam eis in tempore: vt labatur pes eorum.
Iuxta est dies perditionis: et adesse festinant tempora.
Iudicabit dominus populũ suum: et in seruis suis miserebitur.
Videbit q; infirmata sit manus eius: et clausi quoq; defecerunt. residuiq; consumpti sunt.
Et dicent/ vbi sunt dij eorum: in quibus habebant fiduciam.
De quorũ victimis comedebant adipes: et bibebant vinum libaminum.
Surgant et opitulentur vobis: ⁊ in necessitate vos protegant.
Videte q; ego sim solus: ⁊ non sit alius deus preter me.
Ego occidam et ego viuere faciam: percutiã et ego sanabo: et non est qui de manu mea possit eruere.
Leuabo ad celum manũ meã: et dicam viuo ego in eternum.

Si acuero vt fulgur gladiū meum: et arripuerit iudiciū manus mea.
Reddam vltionē hostibus meis: et his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine: ⁊ gladius meus deuorabit carnes
De cruore occisorū: et de captiuitate nudati inimicorū capitis.
Laudate gentes populū eius: quia sanguinē seruorū suorum vlciscetur.
Et vindictā retribuet in hostes eorum: ⁊ propicius erit terre populi sui
Gloria. ān. Et in seruis suis dñs miserebitur. ān. In cymbalis benesonantibus laudate dñm. ps. Laudate. fo. vij. cap. Vigilate. fo. xviij. Sequens hy⁹ dicit solū ad laud. in sabbato primo ante do. primā xl. quando in predicto sabbato de feria agitur Hymnus.

Aurora iam spargit polū/ teris dies illabitur: lucis resultat spiculū/ discedat omne lubricum.
Hanta sma noctis decidat: mentis reatus subruat: ⁊ quid tenebris horridum/ nox attulit culpe cadat.
Ut mane illud vltimū quod prestolamur cernui: in lucem nobis effluat dum hoc canore concrepat. Deo patri sit gloria. Per eſtatē hy⁹. Ecce iam noc. fo. viij. v. In matutinis. ān. In viam pacis dirige nos domine ps. Benedictus. Preces ⁊c. vtš. oratio vt decet

In dñicis diebus ad vesperas ps. cix.

Dixit dñs dño meo sede a dextris meis
Donec ponā inimicos tuos: scabellū pedū tuorū
Virgam virtutis tue emittet dominus ex syon: dominare in medio inimicorum tuorum.
Tecum principiū in die virtutis tue in splendoribus sanctorū: ex vtero ante luciferum genui te.
Iurauit dominus et non penitebit eum: tu es sacerdos in eternū. secundum ordinem melchisedech.
Dominus a dextris tuis: confregit in die ire sue reges.
Iudicabit in nationibus implebit ruinas: ⁊ quassabit capita i tra multorū.
De torrente in via bibit: propterea exaltabit caput. Gloria. ān. Sede a dextris meis dixit dñs dño meo. ps. cx.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: in consilio iustorū ⁊ congregatione.
Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.
Confessio et magnificētia opus eius: et iusticia eius manet in seculū seculi
Memoriā fecit mirabiliū suorū misericors ⁊ miserator dominus: escam dedit timentibus se.
Memor erit in seculū testamēti sui: virtutem operum suorum annunciabit populo suo.
Ut det illis hereditatem gentium: opera manuū eius veritas et iudiciū
Fidelia omnia mandata eius cōfirmata in seculum seculi: facta in veritate et equitate.
Redēptionē misit dñs populo suo: mandauit in eternū testamentū suū.
Sanctū et terribile nomen eius: initium sapientie timor domini.
Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in seculū seculi. Gloria. ān. Fidelia omnia mandata eius: confirmata in seculum seculi. ps. cxi.

Beatus vir qui timet dominū: in mandatis eius volet nimis.
Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur.
Gloria et diuitie in domo eius: et iusticia eius manet in seculum seculi.
Exortū est in tenebris lumen rectis: misericors et miserator et iustus.
Iocundus homo qui miseretur ⁊ cōmodat disponit sermones suos in iudicio: quia in eternū non cōmouebit
In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.
Paratū cor eius sperare in dño con-

firmatū est cor eius: non commouebi
tur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperibus iustitia
eius manet in seculū seculi: cornu eius
exaltabitur in gloria.
Peccator videbit et irascetur denti-
bus suis fremet et tabescet: desideriū
peccatorum peribit. Gloria. ān. In
mandatis eius volet nimis: ℔s. crij.
Laudate pueri dominū: laudate nomen domini.
Sit nomen domini benedictum: ex hoc nunc et vsq; in seculum.
A solis ortu vsq; ad occasum: laudabile nomen domini.
Excelsus super omnes gentes dominus: et super celos gloria eius.
Quis sicut dominꝰ deus noster qui in altis habitat: ⁊ humilia respicit in celo et in terra.
Suscitans a terra inopem: et de ster core erigens pauperem.
Ut collocet eum cū principibus: cum principibus populi sui.
Qui habitare facit sterilē in domo: matrem filiorum letantem. Gloria. ān. Sit nomē dñi bñdictū i scla. ℔s. criij
In exitu israel de egypto: domꝰ iacob de populo barbaro.
Facta est iudea sanctificatio eius: israel potestas eius.
Mare vidit et fugit: iordanis conuersus est retrorsum.
Montes exultauerunt vt arietes: et colles sicut agni ouium.
Quid est tibi mare q fugisti: ⁊ tu iordanis quia conuersus es retrorsum.
Mōtes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouium.
A facie domini mota est terra: a facie dei iacob.
Qui cōuertit petrā in stagna aquarum: et rupem in fontes aquarum.
Non nobis domine non nobis: sed nomini tuo da gloriam.
Super misericordia tua et veritate tua: nequando dicant gentes vbi est deus eorum.
Deus autem noster in celo: omnia quecunq; voluit fecit.
Simulachra gentium argentum et aurum: opera manuū hominū.
Os habent et non loquētur: oculos habent et non videbunt.
Aures habent ⁊ non audient: nares habent et non odorabunt.
Manus habent ⁊ non palpabunt pedes habent et non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.
Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui confidunt in eis.
Domus israel sperauit in dño: adiutor eorum et protector eorum est.
Domus aaron sperauit in dño: adiutor eorum et protector eorum est.
Qui timēt dñm sperauerūt in dño: adiutor eorum et protector eorum est
Dominus memor fuit nostri: et benedixit nobis.
Benedixit domui israel: bñdixit domui aaron.
Benedixit omnibus qui timent dominum: pusillis cum maioribus.
Adiiciat dominus super vos: super vos et super filios vestros.
Benedicti vos a domino: qui fecit celum et terram.
Celum celi domino: terram autem dedit filijs hominum.
Non mortui laudabunt te dñe: neq; omnes qui descendunt in infernum.
Sed nos qui viuimus benedicimus dño: ex hoc nūc et vsq; in seculū. Gloria patri. ān. Nos qui viuimus benedicimus domino. Cap̄m. ij. Thessa. iij.
Dominus autem dirigat cor da et corpora nostra: in charitate dei et patientia christi. Hoc cap̄. dicit ad vēs et in oībus dñicis et fer̄. A Domine ne in ira. vsq; ad lxx. et A Deus omnium. vsq; ad aduentū dñi: quando cunq; de tēporali agit. Dicitur etiam in fer̄. a lxx. vsq; ad xl. quando de feria agitur. Et similiter sequēs hyᵐ. dicitur ad vēs in oībus dñicis: A Domine ne [illegible] ira. vsq; ad xl. ⁊ A Deus omnium. vsq; ad aduentū: tam in dñicis diebus q̄ in fer̄. quando de tpali agit.

2 Thessalonicēs

LUcis creator optime / lucem dierū proferens: primordijs lucis noue / mūdi parans originē
Qui mane iunctū vesperi / diem vocari precipis: tetrum chaos illabit / audi preces cum fletibus.
De mens grauata crimine / vite sit exul munere: dum nil perrenne cogitat / seseq culpis illigat.
Celorū pulset intimū / vitale tollat premium: vitemus omne noxiū / purgemus omne pessimum.
Presta pater pijssime / patriq cōpar vnice: cum spiritu paraclito / regnās per omne seculū. Amen. Usq ad purificationem dicitur Gloria tibi domine: qui natus es. ℣. Dirigatur domine ad te oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspectu tuo. Iste ℣. dicitur ad vesperas in omnibus dominicis diebus et fer. A Dñe ne in ira. vsq ad quadragesimā Et A Deus oim. vsq ad aduētū quādo de temporali agitur. ¶ Feria secunda ad vesperas ps.cxiij

Dilexi: qm exaudiet dñs vocē orationis mee.
Quia inclinauit aurem suam michi: et in diebus meis invocabo.
Circundederūt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationē ⁊ dolorē inueni: et nomen domini invocaui.
O domine libera animā meam misericors dominus et iustus: et deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dominus: humiliatus sum et liberauit me.
Conuertere anima mea in requiē tuam: quia dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animā meam de morte: oculos meos a lachrymis. pedes meos a lapsu.
Placebo dño: in regione viuorum.
Gloria patri. ān. Inclinauit dominus aurem suam michi. ps.cxv.
Credidi propter quod locutus sum: ego autē humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: pro omnibus que retribuit michi.
Calicem salutaris accipiam: et nomen domini invocabo.
Vota mea dño reddam coram omni populo eius: pretiosa in conspectu domini mors sanctorum eius.
O dñe quia ego seruus tuus: ego seruus tuus et filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis: et nomen domini invocabo.
Vota mea domino reddā in conspectu omnis populi eius: in atrijs domus dñi in medio tui hierusalē. Gloria patri. ān. Credidi propter quod locutus sum. ps.cxvi.
Laudate dominū omnes gentes: laudate eū omnes populi.
Quoniam cōfirmata est super nos misericordia eius: et veritas domini manet in eternum. Gloria patri. ān Laudate dominū oēs gentes. ps.cxix.
Ad dominū cū tribularer clamaui: et exaudiuit me.
Domine libera animā meam a labijs iniquis: et a lingua dolosa.
Quid detur tibi aut quid apponat tibi: ad linguam dolosam.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatorijs.
Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est / habitaui cum habitantibus cedar: multum incola fuit anima mea.
Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis. Gloria patri. ān. Clamaui et exaudiuit me ps.cxx.
Leuaui oculos meos in mōtes: vnde veniet auxilium michi.
Auxilium meum a domino: qui fecit celum et terram.

Non det in cōmotionē pedem tuum: neq; dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit neq; dormiet: qui custodit israel.
Dñs custodit te dñs protectio tua: super manum dexteram tuam.
Per diē sol non uret te: neq; luna per noctem.
Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animā tuam dominus.
Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum: ex hoc nunc et usq; in seculum. Gloria. ān. Hurtilium meum a domino. cpm. Dominus autem dirigat. kyr. rl. A Domine ne in ira. usq; ad quadragesimā quando de feria agitur tūc ad vesperas feria secunda dicitur sequens Hymnus.

Immense celi conditor/ qui mixta ne confunderent: aque fluenta dividens/ celum dedisti limitem.
Firmans locum celestibus/ simulq; terre rivulis: ut unda flammas temperet/ terre solum ne dissipent.
Infunde nunc pijssime/ donum perennis gratie: fraudis noue ne calib⁹/ nos error atterat vetus.
Lucem fides inveniat/ sic luminis in bar ferat: hec vana cūcta terreat/ hāc falsa nulla cōprimant. Presta pater. ỹ. Dirigatur dñe. Per estatē hy⁹. Lucis creator. ỹ Dirigatur dñe. ān. Magnificet te semper anima mea deus meus ps Magnificat. Preces uts Okovt dcet. Memo. de sancta maria. et cetere mēo. ut supra ad matuti. in scda feria

¶ Feria tercia ad vesperas ps. cxxi.

Etat⁹ sū i his que dicta sūt michi: in domū domini ibimus.
Stātes erāt pedes nostri: in atrijs tuis hierusalem.
Hierusalem que edificatur ut civitas: cuius participatio eius in idipsū
Illuc enim ascenderunt tribus tribus domini: testimoniū israel ad confitendum nomini domini.
Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domum david.
Rogate que ad pacem sunt hierusalem: et abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: et abundātia in turribus tuis.
Propter fratres meos et proximos meos: loquebar pacem de te.
Propter domū dñi dei nostri: quesivi bona tibi. Gloria. ān. In domum domini letantes ibimus. ps. cxxij.

Ad te levavi oculos meos: qui habitas in celis.
Ecce sicut oculi servorum: in manibus dominorū suorum.
Sicut oculi ancille in manibus domine sue: ita oculi nostri ad dñm deū nostrum donec misereatur nostri.
Miserere nostri domine miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.
Quia multum repleta est anima nostra obprobriū abundantibus: et despectio superbis. Gloria. ān. Qui habitas in celis miserere nobis. ps. cxxiij.

Nisi quia dominus erat in nobis dicat nunc israel: nisi quia dominus erat in nobis.
Cum exurgerent homines in nos: forte vivos deglutissent nos.
Cum irasceret furor eorum in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.
Torrentem pertransiuit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.
Benedictus dñs qui non dedit nos: in captionem dentibus eorum.
Anima nra sicut passer erepta est: de laqueo venantiū.
Laqueus contritus est: et nos liberati sumus.
Adiutorium nostrum in nomine dñi: qui fecit celum et terram. Gloria patri. ān. Adiutorium nostrum in nomine domini. ps. cxxiiij.

Qui confidunt in domino sicut mons syon: non cōmouebitur

in eternum qui habitat in hierusalē.
Mōtes in circuitu eius / et dominus in circuitu populi sui: ex hoc nunc et vsq; in seculum.
Quia nō relinquet dominus virgā peccatorū super sortem iustorum: vt nō extēdāt iusti ad iniquitatē manꝰ suas.
Benefac dñe: bonis et rectis corde.
Declinantes autem in obligatiōes adducet dñs cum operātibus iniquitatē: pax super israel. Gloria. ān. Bñfac dñe bonis et rectis corde. ps.cxxv.

IN cōuertēdo dñs captiuitatem syon: facti sumus sicut cōsolati
Tunc repletū est gaudio os nostrū: et lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis.
Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sumus letantes.
Conuertere domine captiuitatē nostram: sicut torrens in austro.
Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent.
Euntes ibant et flebant: mittentes semina sua.
Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos.
Gloria. ān. Facti sumus sicut cōsolati. ch. Dñs aūt diri. fo. xl. A Dñe ne ira. vsq; ad quadragesimā. Hymnus.

TElluris ingens conditor / mūdi solū qui cruēs: pulsis aque molestijs / terram dedisti immobilē.
Vt germen aptū proferēs / fuluis decora floribus: fecunda fructu sisteret / pastūq; gratum redderet.
Mentis peruste vulnera / munda virtutis gratia: vt facta fletu diluat / motusq; prauos atterat.
Iussis tuis obtemperet / nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat / et mortis actū nesciat. Preesta pater. v. Dirigatur domine. Per eſtatem hymnus. Lucis creator. v. Dirigatur ān. Exultauit spiritus meus in domino deo salutari meo. ps Magnificat. Preces. ꝛc. vtās. Oratio vt decet. ¶ Feria tiij. ad vesperas ps.cxxvi.

NIsi dominꝰ edificauerit domū: inuanū laborauerunt qui edificant eam.
Nisi dñs custodierit ciuitatē: frustra vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postq; sederitis qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hereditas dñi filij merces fructꝰ ventris.
Sicut sagitte in manu potentis: ita filij excussorum.
Beatus vir qui impleuit desideriū suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta. Gloria. ān. Beatus vir qui impleuit desiderium suum. ps.cxxvij.

BEati omnes qui timent dominum: qui ambulāt in vijs eius.
Labores manuū tuarum quia manducabis: beatus es et bene tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abūdans: in lateribus domus tue.
Filij tui sicut nouelle oliuarum: in circuitu mense tue.
Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum.
Benedicat tibi dñs ex syon / ⁊ videas bona hierusalē: oībus diebus vite tue
Et videas filios filiorū tuorum: pacem super israel. ān. Beati omnes qui timent dominum: ps.cxxviij.

SEpe expugnauerunt me a iuuēntute mea: dicat nunc israel.
Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt michi
Super dorsum meum fabricauerūt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.
Dñs iustus concidet cervices peccatorū: confundantur et conuertantur retrorsum omnes qui oderunt syon.
Fiant sicut fenum tectorum quod

Feria.v.

prius q̄ euellatur eraruit.
De quo non impleuit manū suam qui metet: et sinum suum qui manipulos colliget.
Et non dixerunt qui preteribant benedictio domini super vos: benedixi-mus vobis in noīe domini. ān. Benedixi-mus vobis in nomine dñi. ps. cxxix
De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee.
Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit.
Quia apud te propiciatio est: et propter legem tuam sustinui te domine.
Sustinuit anima mea i verbo eius: speravit anima mea in domino.
A custodia matutina vsq̄ ad noctē: speret israel in domino.
Quia apud dominū misericordia: et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius. ān De profundis clamaui ad te domine. ps. cxxx.
Domine non est exaltatum cor meū: neq̄ elati sunt oculi mei.
Neq̄ ambulaui in magnis: neq̄ in mirabilibus super me.
Si non humiliter sentiebā: sed exaltaui animam meam.
Sicut ablactatus est super matrem suam: ita retributio in anima mea.
Speret israel in domino: ex hoc nūc et vsq̄ in seculum. ān. Speret israel in domino. ℣. Dñs autem diri. fo. xl. A Dñe ne in ira. vsq̄ ad xl. Hymnus.

Memento domie dauid et omnis mansuetudinis eius.
Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob
Si introiero in tabernaculū domus mee: si ascendero in lectum stratī mei.
Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitationem.
Et requiē tēporibus meis donec inueniam locum domino: tabernaculū deo iacob.
Ecce audiuimus eam in effrata: inuenimus eam in campi silue.
Introibim⁹ in tabernaculū eius: adorabim⁹ in loco vbi steterūt pedes ei⁹.
Surge domine in requiē tuam: tu et archa sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induantur iusticiā: et sancti tui exultent.
Propter dauid seruum tuum: non auertas faciem christi tui.
Iurauit dominus dauid veritatem et non frustrabitur eum: de fructu vēntris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filij tui testamentū meū: et testionia mea hec q̄ docebo eos
Et filij eorum vsq̄ in seculum: sedebunt super sedem tuam.
Quoniam elegit dominus syon: elegit eam in habitationem sibi.
Hec requies mea in seculum seculi: hic habitabo quoniam elegi eam.
Uiduam eius benedicens benedicā: pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induam salutari: et sancti eius exultatione exultabunt
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.

Feria.v. ad vesperas ps. cxxxi.

Deli deus sanctissime / qui lucidum centrū poli: cando re pingis igneo / augens decoro lumine.
Quarto die qui flammeā / solis rotam constituens: lune ministrans ordini / vagos recursus syderum.
Ut noctibus vel lumini / direptiōis terminū: primordijs et mensium / signum dares notissimum.
Illumina cor hominū / absterge sordes mentium: resolue culpe vinculū /

euerte moles criminū. Preesta pater pijssime. ℣. Dirigatur. Per estatē hymnus. Lucis creator. ℣. Dirigatur: ān. Respexisti humilitatem meam dñe deus meus. ps. Magnificat. preces vt supra

Inimicos eius induam confusiõe: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea. Gloria patri.ãn. Et tomnis mansuetudinis eius. ps.cxxxij.

Ecce q̃ bonũ et q̃ iocundũ: habitare fratres in vnum.

Sicut vnguentũ in capite: quod descendit in barbã barbam aaron.

Quod descendit in oram vestimenti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem syon.

Quoniã illic mandauit dñs benedictionem: et vitam vsq; in seculũ. Gloria patri.ãn. Ecce q̃ bonũ et q̃ iocundum. Non dicit ad vẽs iste ps. cxxxij.

Ecce nunc benedicite dominũ: omnes serui domini.

Qui statis in domo domini: i atrijs domus dei nostri.

In noctibus extollite manꝰ vestras in sancta: et benedicite dominum.

Benedicat te dominus ex syon: qui fecit celum et terram. ps. cxxxiij.

Laudate nomẽ domini: laudate serui dominum.

Qui statis in domo domini: i atrijs domus dei nostri.

Laudate dñm quoniã bonus dominus: psallite nomini eius qm̃ suaue.

Quoniã iacob elegit sibi dominus: israel in possessionem sibi.

Quia ego cognoui q̃ magnus est dominus: et deus noster pre oĩbus dijs.

Omnia quecũq; voluit dominus fecit in celo et in terra: in mari in omnibus abyssis.

Educẽs nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit.

Qui producit vẽtos de thesauris suis: qui percussit primogenita egypti. ab homine vsq; ad pecus.

Et misit signa et prodigia in medio tui egypte: in pharaonẽ et in omnes seruos eius.

Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes.

Seon regem amorreorũ et og regem basan: et omnia regna chanaan.

Et dedit terram eorum hereditatẽ: hereditatem israel populo suo.

Dñe nomẽ tuum in eternũ: dñe memoriale tuũ in gñatione et gñationẽ.

Quia iudicabit dñs populũ suum: et in seruis suis deprecabitur.

Simulachra gentiũ argentũ et aurum: opera manuũ hominũ.

Os habẽt et non loquentur: oculos habent et non videbunt.

Aures habent et non audient: neq; enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui confidunt in eis.

Domus israel benedicite dominũ: domus aaron benedicite dominum.

Domus leui benedicite dominum: qui timetis dñm benedicite dominũ.

Benedictus dñs ex syõ: qui habitat in hierusalẽ. Gloria.ãn. Omnia que cunq; voluit dominus fecit. ps.cxxxv.

Confitemini dño quoniam bonus: quoniã in seculũ mia eius

Confitemini deo deorum.

Confitemini domino dominorum.

Quia facit mirabilia magna solus

Qui fecit celos in intellectu.

Qui firmauit terram super aquas.

Qui fecit luminaria magna.

Solem in potestatem diei.

Lunã et stellas in potestatẽ noctis.

Qui percussit egyptum: cum primogenitis eorum.

Qui eduxit israel de medio eorum.

In manu potenti: & brachio excelso.

Qui diuisit mare rubrũ in diuisiões

Et eduxit israel per mediũ eius.

Et excussit pharaonem et virtutem eius in mari rubro.

Qui traduxit pplm suũ per desertũ

Qui percussit reges magnos.

Et occidit reges fortes.

Seon regem amorreorum.

Et og regem basan.

Et dedit terram eorum: hereditatẽ.

Hereditatem israel: seruo suo.

Quia i hũilitate nr̃a: mẽor fuit nr̃i.

Et redemit nos ab inimicis nostris.

Qui dat escam omni carni.

Confitemini deo celi.

Confitemini dño dñoꝝ: quoniã in eternum miſericoꝛdia eius. Gloꝛia. ãn. Qñ in eternũ mia eius. ℔s. cxxvi.

SUper flumina babylonis illic ſedimus et fleuimus: dum recoꝛdaremur ſyon.

In ſalicibus in medio eius: ſuſpendimus oꝛgana noſtra.

Quia illic interrogauerũt nos qui captiuos duxerũt nos: ꝟba cãtionũ.

Et qui abduxerunt nos: hymnũ cantate nobis de canticis ſyon.

Quomodo cantabimus canticũ domini: in terra aliena.

Si oblitus fuero tui hieruſalẽ: obliuioni detur dextera mea.

Adhereat lingua mea faucibus meis: ſi non meminero tui.

Si non pꝛopoſuero hieruſalem: in pꝛincipio leticie mee.

Memoꝛ eſto domine filioꝝ edom: in diem hieruſalem.

Qui dicunt exinanite exinanite: vſq; ad fundamentũ in ea.

Filia babilonis miſera: beatus qui retribuet tibi retributionẽ tuã quam retribuiſti nobis.

Beatus qui tenebit: et allidet paruulos ſuos ad petrã. Gloꝛia. ãn. Hym num cantate nobis de canticis ſyon: cãℏ. Dñs autẽ diri. rlio. A Domine ne in ira. vſq; ad quadꝛageſimã Hymnus.

MAgne deus potẽtie: qui ex aqs oꝛtũ genus: partim remittis gurgiti/partim leuas in aera.

Dimerſa limphis imprimens ſubuecta celis irrogãs: vt ſtirpe vna pꝛodita diuerſa rapiant loca.

Largire cunctis ſeruulis/quos mũdat vnda ſãguinis: neſcire lapſus criminum/nec ferre moꝛtis tedium.

Vt culpa nullũ deprimat/nullum leuet iactantia: eliſa mens ne concidat elata mens ne coꝛruat. Pꝛeſta pater ꝟ. Dirigatur dñe. Per eſtatem hymnus. Lucis creatoꝛ. ℣. Dirigatur domine. ãn. Deposuit potentes ſanctos perſequentes et exaltauit humiles chriſtũ confitentes ℔s. Magnificat. Pꝛeces ꝛr

vt ſupꝛa Et memo. fer. vt in ij. fer. ad matutinas patet. Feria. vi. ad veſperas ℔s. cxxxvij.

COnfiteboꝛ tibi dñe in toto coꝛde meo: quoniam audiſti omnia verba oꝛis mei.

In conſpectu angeloꝝ pſallam tibi: adoꝛabo ad templũ ſanctum tuum et confitebor nomini tuo.

Super miſericoꝛdia tua et veritate tua: quoniã magnificaſti ſuper omne nomen ſanctũ tuum.

In quacunq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aia mea virtutẽ

Confiteãtur tibi dñe omnes reges terre: qa audierunt oia verba oꝛis tui

Et cantent in vijs domini: quoniam magna eſt gloꝛia domini.

Quoniam excelſus dominus et humilia reſpicit: et alta a lõge cognoſcit

Si ãbulauero in medio tribulationis viuificabis me: et ſuper iram inimicoꝝ meoꝝ extendiſti manum tuam: et ſaluũ me fecit dextera tua.

Dñs retribuet pꝛo me dñe miſericoꝛdia tua in ſeculum: opera manuũ tuarũ ne deſpicias. Gloꝛia. ãn. In conſpectu angeloꝝ: pſallam tibi deus meus. ℔s. cxxxvij.

DOmine pꝛobaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meam et reſurrectionẽ meam.

Intelleꝛiſti cogitatiões meas de lõge: ſemitam meam et funiculum meum inueſtigaſti.

Et omnes vias meas pꝛeuidiſti: qa non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce dñe tu cognouiſti omnia nouiſſima et antiqua: tu foꝛmaſti me et poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirabilis facta eſt ſciẽtia tua ex me: confoꝛtata eſt et non potero ad eam.

Quo ibo a ſpiritu tuo: et quo a facie tua fugiam.

Si ascendero in celū tu illic es: si descendero ad infernum ades.
Si sumpsero pennas meas diluculo: et habitauero in extremis maris.
Etenī illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua.
Et dixi forsitan tenebre cōculcabūt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis.
Quia tenebre non obscurabuntur a te. et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebre eius ita et lumen eius.
Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.
Cōfitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua et anima mea cognoscet nimis.
Non est occultatū os meum a te qđ fecisti in occulto: et substantia mea in inferioribus terre.
Imperfectū meum viderunt oculi tui et in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur et nemo in eis.
Michi autē nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos et super arenam multiplicabuntur: exurrexi et adhuc sum tecum.
Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate a me.
Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate ciuitates suas.
Nonne qui oderunt te dñe oderam: et super inimicos tuos tabescebam.
Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt michi.
Proba me deus ⁊ scito cor meum: interroga me ⁊ cognosce semitas meas
Et vide si via iniquitatis in me est: ⁊ deduc me in via eterna. Gloria patri ān. Domine probasti me et cognouisti me. ps.cxxxix.

Eripe me domie ab homine malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.
Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenū aspidū sub labijs eorum.
Custodi me domine de manu peccatoris: ⁊ ab hoībus iniquis eripe me
Qui cogitauerūt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum michi.
Et funes extenderūt in laqueū: iuxta iter scandalū posuerunt michi.
Dixi domino deus meus es tu: exaudi domine vocem deprecationis mee.
Dñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti super caput meum in die belli.
Non tradas me domine a desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me/ne derelīquas me ne forte exaltēt.
Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones in ignē dejcies eos: in miserijs non subsistēt
Vir linguosus non dirigetur in terra: virū iniustū mala capiēt i interitu.
Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis: et vindictā pauperum.
Veruntamen iusti confitebūtur nomini tuo: ⁊ habitabunt recti cum vultu tuo. Gloria. ān. A viro iniquo libera me domine. ps.cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cum clamauero ad te.
Dirigat oratio mea sicut incensum in cōspectu tuo: eleuatio manuū mearum sacrificiū vespertinum.
Pone domine custodiam ori meo: et ostium circunstantie labijs meis.
Non declines cor meū in verba malicie: ad excusandas excusationes in peccatis.
Cum hominibus operantibus iniquitatem: et non communicabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in misericordia et increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc ⁊ oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt iuncti petre iudices eorum.
Audient verba mea quoniā potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te domine domine oculi mei / in te speraui non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo quē statuerunt michi: et ab scandalis operantiū iniquitatem.

Cadēt in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeā. Gloria patri. ān. Dñe clamaui ad te exaudi me. ps.cxli.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu eius orationē meam: et tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

In deficiendo ex me spiritū meum: et tu cognouisti semitas meas.

In via hac qua ambulabā: absconderunt laqueum michi.

Considerabam ad dexteram et videbam: et non erat qui cognosceret me.

Perijt fuga a me: et nō est qui requirat animam meam.

Clamaui ad te domie diri tu es spes mea: portio mea in terra viuentium.

Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: qa confortati sunt super me.

Educ de custodia animā meam. ad confitendū nomini tuo: me expectāt iusti donec retribuas michi. Gloria. ān. Portio mea dñe sit in terra viuentiū. cp̄. Dñs autem dirigat. Sequēs hy^{9} dicitur solū ad vesp̄ fer̄. vi. proxima ante do. primā rl. quando in p̄dictis fer̄. vi. agitur de feria hymnus.

Plasmator hominis deus / qui cuncta solus ordinans: humū iubes producere / reptātis q fere genus.

Qui magna rerū corpora / dictu iubentis viuida: vt seruiant per ordinē. subdens dedisti homini.

Repelle a seruis tuis / quicquid per immunditiā: aut moribus se suggerit / aut actibus se interserit.

Da gaudiorū premia / da gratiarū munera: dissolue litis vincula / astringe litis federa. Preesta pater. ỽ. Dirigatur. Per eſtatē hy^{9}. Lucis creator. ỽ. Dirigak dñe. ān. Suscepit deus israel puerū suum sicut locutus est abrahā et semini eius: et exaltauit humiles vsq in seculū. ps. Magnificat. preces ꝛc̄. vt̄s in. ij. fer̄. ad matutinas. Non dicitur ad vesperas iste ps.cxlij.

Domine exaudi orationem meam. auribus percipe obsecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iusticia.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est super me spūs meus. in me turbatū est cor meū

Memor fui dierum antiquorū meditatus sum in oībus operibus tuis: in factis manuū tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac michi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.

Notam fac michi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.

Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam. quia deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectā: propter nomē tuum domine viuificabis me in equitate tua.

Educes de tribulatiōe animam meam: et in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meā: quoniā ego seruus tuus sum. Gloria patri. ℂ Sabbato ad vesperas. ps.cxliij.

Benedict⁹ dñs deus me⁹ q̄ docet man⁹ meas ad ꝓlium: et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea & refugiū meum: susceptor meus et liberator meus.

Protector meus et in ipso sperauī: q̄ subdit populū meum sub me.

Dñe quid est homo quia innotuisti ei: aut filius hois quia reputas eum.

Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra prętereunt.

Dñe inclina celos tuos et descende: tange montes et fumigabunt.

Fulgura chorusca tionem et dissipabis eos: emitte sagittas tuas et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto: eripe me et libera me de aquis multis. et de manu filiorum alienorum.

Quorū os locutū est vanitatē: et dextera eorum dextera iniquitatis.

Deus canticū nouū cantabo tibi: in psalterio decachordo psallā tibi.

Qui das salutem regibus. qui redemisti dauid seruum tuum: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorū alienorum: quorum os locutum est vanitatem. et dextera eorū dextera iniq̄tatis

Quorū filij: sicut nouelle plantationes in iuuentute sua.

Filie eorum compositę: circūornate vt similitudo templi.

Promptuaria eorum plena: eructātia ex hoc in illud.

Oues eorū fetose abūdātes in egressibus suis: boues eorum crasse.

Non est ruina macerie: neq̄ transitus/neq̄ clamor in plateis eorum.

Beatū dixerūt populū cui hec sunt: beatus populus cuius dñs deus eius.

Ofia.ā. Benedict⁹ dñs de⁹ me⁹ ꝑs. exluij

Exaltabo te deus meus rex et benedicam nomini tuo in seculū: et in seculū seculi.

Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomen tuum in seculū et in seculum seculi.

Magnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua: & potentiā tuam pronūciabūt

Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquentur: et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutē terribiliū tuorū dicent: et magnitudinē tuam narrabunt.

Memoriā abūdantie suauitatis tue eructabūt: et iusticia tua exultabunt.

Miserator et misericors dominus: patiens et multum misericors.

Suauis dominus vniuersis: et miserationes eius super omnia opera eius.

Confiteantur tibi dñe omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur.

Vt notam faciant filijs hominū potentiam tuam: et gloriam magnificētię regni tui.

Regnum tuum regnum omnium seculorum: et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis dñs in omnibus verbis suis: et sanctus in oībus operibus suis.

Alleuat dominus omnes qui corruunt: et erigit omnes elisos.

Oculi omniū in te sperant dñe: et tu das escam illorū in tēpore opportuno.

Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione.

Iustus dñs in omnibus vijs suis: et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est dñs oībus inuocātibus eū: oībus inuocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet: & deprecationem eorum exaudiet et saluos faciet eos.

Custodit dñs omnes diligentes se: & omnes peccatores disperdet.

Laudationē dñi loquetur os meū: et benedicat omnis caro nomini sancto eius. in seculū et in seculū seculi.

Gloria patri. ān. In eternum et in seculum seculi. ps. cxlv.

Lauda anima mea dñm/ laudabo dominum in vita mea: psallam deo meo q̄diu fuero.

Nolite confidere in principibus: in filys hominū in quibus non est salus

Exibit spiritus eius et reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Btūs cuius deus iacob adiutor eius spes eius in dño deo ipsius qui fecit celum et terram: mare et omnia que in eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum facit iudicium iniuriam patiētibus: dat escam esurientibus.

Dominus soluit cōpeditos: dominus illuminat cecos.

Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.

Dñs custodit aduenas pupillū z viduā suscipiet: z vias pctōrū disperdet

Regnabit dñs in scla deus tuus syon: in generatione et generationem.

Gloria patri. ān. Laudabo deum meum in vita mea. ps. cxlvi.

Laudate dñm quoniā bons est psalmus: deo nostro sit iocunda decoraq; laudatio.

Edificans hierusalem dominus: dispersiones israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde: et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum: et omnibus eis nomina vocat.

Magnus dñs noster et magna virt⁹ eius: z sapientie eius nō est numerus

Suscipiēs mansuetos dominus: humiliās autē peccatores vsq; ad terrā.

Precinite domino in cōfessione: psallite deo nostro in cythara.

Qui operit celum nubibus: z parat terre pluuiam.

Qui producit in montibus fenum: et herbam seruituti hominum.

Qui dat iumentis escam ipsorum: et pullis coruorū inuocantibus eum.

Non in fortitudine equi volūtatē habebit: nec i tibijs viri bñplacitū erit ei

Beneplacitū est dño super timentes eum: et in eis qui sperant super misericordia eius. Gloria. ān. Deo nostro iocunda sit laudatio. ps. cxlvij.

Lauda hierusalem dominum: lauda deum tuum syon.

Quoniā confortauit seras portarū tuarum: benedixit filijs tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terre: velociter currit sermo eius.

Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit cristallum suam sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit.

Emittet verbum suum et liquefaciet ea: flabit spiritus eius et fluēt aque

Qui annunciat verbū suum iacob: iustitias et iudicia sua israel.

Non fecit taliter omni nationi: z iudicia sua non manifestauit eis. Gloria. ān. Lauda hierusalem dominum.

Capitulū. ij. Ad corinthios. i.

Benedictus deus et pater domini nostri iesu christi: pater misericordiarū et deus totius consolationis/ qui consolatur nos in omni tribulatiōe nostra. Rz Deo gratias. Hoc ch̄. dicit in sabba. ad vēs A Dñe ne in ira. vsq; ad lxx. et A Deus omniū. vsq; ad aduentū dñi: quando de do. agitur. Hic sequēs hy⁹ dicit ad vēs i sab. A Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimā quādo de do. agit Hymnus. 2.Cor.i

Deus creator omniū/ polique rector vestiens: diem decoro lumine/ noctem soporis gratia.

Artus solutos vt quies/ reddat laboris vsui: mētesq; fessas alleuet/ luctusq; soluet anxios.

Grates peracto iā die/ et noctis exortu preces: votis reos vt adiuues/ hymnum canentes soluimus.

Te cordis ima concinant/ te vox canora cōcrepet: te diligat castus amor/ te mens adoret sobria.

Ut cum profundo clauserit/diem caligo noctium: fides tenebras nesciat et nox fidei luceat.

Dormire mentẽ ne sinas/ dormire culpa nouerit: castos fides refrigerans/somni vapore temperet.

Exuta sensu lubrico/ te cordis alta somniẽt: ne hostis inuidi dolo/ pauor quietos suscitet.

Christũ rogemus et patrem/ christi patrisq; spiritũ: vnũ potens per omnia/ foue precantes trinitas. Amen.

℣. Uespertina oratio ascendat ad te domine. ℟. Et descẽdat super nos misericordia tua. Sequẽs hy⁹. dicit in sabbatis ad ves A Deus omniũ. vsq; ad aduentũ quando de dñica agitur Hymnus.

O Lux beata trinitas/et principalis vnitas: iam sol recedit igneus: infunde lumen cordibus.

Te mane laudũ carmine/ te deprecemur vesperi: te nostra supplex gloria per cuncta laudet secula.

Deo patri sit gloria/ eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito et nũc et imperpetuum. Amen. ℣. Uespertina oratio. Et dicitur ãn. vt decet Cãticũ Luce. i

Luce. i.

Magnificat aia mea dñm.

Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo.

Quia respexit humilitatẽ ancille sue: ecce enim ex hoc beatã me dicẽt omnes generationes.

Quia fecit michi magna qui potens est: et sanctum nomen eius.

Et misericordia eius a pgenie in pgenies: timentibus eum.

Fecit potentiã in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede: et exaltauit humiles.

Esurientes implenit bonis: et diuites dimisit inanes.

Suscepit israel puerũ suum: recordatus misericordie sue.

Sicut locut⁹ est ad patres nostros: abrahã et semini eius in secula. Gloria. Ad cõpleto. dicto Pater noster et Aue maria. Incipiat sacer. Conuerte nos deus salutaris noster. ℟m. Et auerte iram tuam a nobis. Deus in adiutoriũ meũ intẽde. Dne ad adiuuãdũ me festina. Gloria pa. ps. iiij

Cum luocarẽ exaudiuit me de⁹ iusticie mee: i tribulatione dilatasti michi. Cõple. i

Miserere mei: et exaudi oratiõnẽ meam

Hilij hoim vsq; quo graui corde: vt gd diligitis vanitatẽ et qritis mẽdaciũ

Et scitote quoniã mirificauit dominus sanctũ suũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eum.

Irascimini et nolite peccare qui dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificiũ iusticie et sperate in dño: multi dicunt quis ostendit nobis bona.

Signatum est super nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiã i corde meo

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam et requiescam.

Quoniã tu dñe singulariter in spe: constituisti me. Gloria patri. ps. xxx

In te dñe speraui non cõfundar i eternũ: i iusticia tua libera me

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Esto michi in deũ protectorẽ: et i domum refugij vt saluum me facias.

Quoniã fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me et enutries me.

Educes me de laqueo quem abscondderunt michi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritũ meum: redemisti me domine deus veritatis. Gloria patri. ps. xc.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi com

mozabitur.
Dicet dño suscepto: meus es tu: ꝛ refugiũ meũ deus meus sperabo in eũ.
Quoniã ipse liberauit me de laqueo venantium: et a verbo aspero.
Scapulis suis obũbzabit tibi: et sub pennis eius sperabis.
Scuto circundabit te veritas eius: non timebis a timoze nocturno.
A sagitta volãte i die a negocio perambulante in tenebzis: ab incursu et demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille: et decem milia a dextris tuis/ ad te autem non appzopinquabit.
Uerumtamen oculis tuis considerabis: ꝛ retributionẽ peccatozũ videbis
Quoniam tu es domine spes mea: altissimum posuisti refugiũ tuum.
Non accedet ad te malum: et flagellum non appzopinquabit tabernaculo tuo.
Quoniã angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in oĩbus vijs tuis.
In manibus poztabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidẽ et basiliscum ambulabis et conculcabis leonẽ et dzaconem
Quoniã i me speravit liberabo eũ: pzotegã eũ qm̃ cognouit nomen meũ
Clamauit ad me ꝛ ego exaudiã eum cum ipso sum in tribulatione: eripiã eum et glozificabo eum.
Longitudine dierũ replebo eum: et ostendã illi salutare meum. ℘s. cxxxiij

Ecce nunc benedicite dominũ: omnes serui domini.
Qui statis in domo domini: i atrijs domus dei nostri.
In noctibus extollite manꝰ vestras in sancta: et benedicite dominum.
Benedicat te dñs ex syõ: qui fecit celum et terram. Glozia. ãn. Miserere michi domine: et exaudi ozationem meam
Hec predicta ãn. dicit super hos ℘s. per totũ aduẽ. et a crastino octa. epy. vsq; ad quadzagesimam et a dñica in passione vsq; ad cenam dñi: et a crastino sancte trini. vsq; ad aduen. dñi nisi in fe. et in octa. beate marie et in festis reliqaꝝ ꝛ oim sctõꝝ. cp̃. Hiere. xiiij

Tu in nobis es dñe et nomẽ sanctum tuum inuocatũ est super nos ne derelinquas nos dñe deus noster. Hic. 14.
Hoc cap̃. dz ad cõple. per totũ annum nisi a cena domini vsq; ad octa. pasche. Hymnus.

Te lucis ante terminũ rerum creatoz poscimꝰ: vt solita clementia/ sis pzesul ad custodiam.
Pzocul recedant somnia/ et noctium fantasmata: hostẽq; nostrum compzime/ ne polluantur cozpoza.
Pzesta pater omnipotens per iesum chzistũ dñm: q̃ tecũ ippetuũ/ regnat cũ sctõ spũ. Amen. ℣. Custodi nos dñe ℟ Ut pupillã ocli sub vmbza alarũ tuarũ pzotege nos Cãticũ symeõis. Luce. ij.
Nunc dimittis seruũ tuum domine: secundũ verbum tuum in pace. Luce. 2.
Quia viderũt ocli mei: salutare tuũ
Quod parasti ante faciem omnium populozum.
Lumen ad revelationẽ gentium: et gloziã plebis tue israel. Glozia. ãn.
Veni dñe visitare nos i pace: vt letemur coram te cozde perfecto. Kyrie eleyson. ꝛc̃. Sequantur pzeces. Hoc completoziũ non mutat in aduen. nisi in fes. duplicibus infra aduen. cõtingẽ. tũc enim mutat hymnꝰ solũmodo: et dicitur hymnus **Saluatoz**. Et nisi in cõmemo. beate marie cum ĩfra aduen. celebzata fuerit: tunc tantum in fine hymni dicit **Glozia tibi dñe. qui natus.** In vigi. nati. dñi ad comple. super ℘s ãn. **Estote parati similes hominibus expectantibus dñm quando reuertatur a nuptiis.** ℘s. **Cum inuocarẽ.** et ceteri ℘i consueti Cap̃. **Tu in nobis.** Cõple. 2
Queritur vtrũ aliquando dicitur alius cãtus in chozo. Sarũ sup hym. **Saluatoz**. q̃ iste cantus subsequens. Respondẽ est/ q̃ non nisi in tribus diebus in ebdo. nati. videlicet in die sancti stephani/ sancti iohãnis/ et sanctorum innocentiũ qui sunt extra regu-

lam. In quibus omnis cantus quorũcunq; hym. potest variari pro volũtate incipientis propter tres solemnitates ibi celebratas et ab antiquo permissas: scilicet leuitarũ / sacerdotũ/ et puerorum. Hymnus.

Saluator mũdi dñe/ qui nos saluasti hodie: in hac nocte nos protege/et salua omni tempore.

Adesto nunc propicius/et parce supplicantibus: tu dele nostra crimina/ tu tenebras illumina.

Ne mẽtẽ somnus oppримat/ nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petimus/cõmaculetur sordibus.

Te reformator sensuũ / votis precamur cordiũ: vt puri castis mentibus surgamus a cubilibus.

Deo patri sit gloria/ eiusq; soli filio: cum spiritu paraclyto/et nunc et imperpetuum. Amen. ỹ. Custodi nos. Hic hy9 dicit ad comple. quotidie vsq; ab octa. epy. et in ipsis octa. et in omnibus festis duplicibus ab octa. epy. vsq; ad primã do. rl. Et in omnibus festis duplicibus a penthe. vsq; ad vigi. natiuitatis dñi. Dicit etiam in vigi. penthe. et per ipsius ebdomadã: scilicet in v. et in vi. fer. et sabba. Et quotidie per octa. et in octa. assumptiõis et natiui. beate marie: et dedicatiõis ecclesie siue de octa. fit seruitiũ: siue de aliquo sctõ ix. lec. Et per octa. corporis christi vbi fiunt cum regimine chori. ãn. Vigilate omnes et orate: nescitis enim quando tempus sit: vigilate ergo nescitis eni qñ dñs dom9 veniet: sero/ an media nocte/ an gallicantu / an mane/ ne cum venerit repente inueniat vos dormientes. ps. Nũc dimittis. Preces ꝛc̃ que ad comple. pertinent expleantur. Cõple. 3 In die nati. ad cõple. super pos ãn. Natus est nobis hodie saluator qui est christus dñs: in ciuitate dauid. ps. Cũ inuocarẽ. cp̃. Tu in nobis. hy9. Saluator. ỹ. Custodi. ãn. Alla. Verbum caro factum est alla: et habitauit i nobis alleluya alla. ps. Nũc dimittis. Preces ꝛc̃ vtš hoc cõple. non mutatur vsq; ad circũcisionẽ ãn. vero sup Nũc dimit. dicit ad vigi. epy. In die circuncisionis dñi ad cõple. ãn. Cõpl. 4 Nato dño angelorũ chori canebant dicentes: salus deo nostro sedenti super thronum ꝛ agno. ps. Cum inuocarẽ. cp̃. Tu in nobis. hy9. Saluator. ỹ. Custodi nos. ãn Alla: verbum caro. ps. Nũc dimittis. Preces ꝛc̃ que ad comple. pertinent expleantur Hoc comple. non mutatur vsq; ad vigiliã epy. In vigi. epy. ad cõple. super pos. ãn. Cõple. 5 Lux de luce apparuisti christe: cui magi munera offerũt alla alla alleluya. ps. Cum inuocarẽ. cap̃. Tu in nobis. hy9. Saluator. ỹ. Custodi nos. ãn Alla Omnes de saba venient alla: aurũ et thus deferentes alleluya alla. ps. Nũc dimittis. Hoc cõple. nõ mutatur per totam octa. In crastino epy. ad cõpleto. ãn. Cõple. 6 Miserere. ps. Cum inuocarem. cp̃. Tu in nobis. hy9. Te lucis. ỹ Custodi nos. ãn. Salua nos dñe vigilãtes: custodi nos dormientes: vt vigilemus cum christo et requiescamus in pace. ps. Nunc dimittis. Preces ꝛc̃ que ad conpleto. pertinent expleant. Hoc cõple. dicitur a crastino octa. epy. vsq; ad rl Et a crasti. sancte trini. vsq; ad aduẽ. dñi: nisi in festis duplicib9 ꝛ per octa. visitationis assumptionis: et natiui. beate marie: et dedicationis ecclesie: et nisi in cõmemo. btẽ marie. Dñica. i. rl. ad comple. super pos ãn. Cõple. 7 Signatũ est super nos lumẽ vult9 tui domine: deus dedisti leticiã i corde meo. ps. Cũ inuocarẽ. cp̃. Tu in nobis. Clericus. ℟. In pace. Chorus plequit. In id ipsum. Dormiam et requiescã. Clericus. ỹ. Si dedero somnũ oculis meis: et palpebris meis dormitationem. Chorus Dormiã et requiescã. Clericus. Gloria patri et filio: et spũi sancto. Chorus. In pace. Hymnus.

Christe qui lux es et dies noctis tenebras detegis: lucisq; lumẽ crederis/ lumen beatum predicans.

Precamur sancte domine / defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies/ quietam noctem tribue.

Ne grauis somn⁹ irruat / nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiēs nos tibi reos statuat.

Oculi somnū capiant / cor ad te semper vigilet: dextera tua protegat / famulos qui te diligunt.

Defensor noster aspice / insidiantes reprime: guberna tuos famulos / quos sanguine mercatus es.

Memento nostri domine / in graui isto corpore: qui es defensor aie / adesto nobis domine.

Deo patri sit gloria / eiusq; soli filio: cum spū paraclito / et nunc et imperpetuū. Amē. ℣. Custodi nos. ān. Cū videris nudum operi cum: et carnē tuam ne despexeris: tūc erumpet quasi mane lumen tuum / et gloria domini colliget te. ps Nunc dimit. Hec ān. dicit sup pm. Nūc dimittis. p rb. dies ℣. vero nō dicūt: nisi i sabba. ꝛ i dñicis: et i festis ix. lec. In fest. duplicibus ad vtrūq; cōpleto. in superiori gradu dicant loco nec habitu mutato. Cōple.9 Dñica in passione ad cōple. ān. Miserere. ps. Cum inuocarem. cap. Tu in nobis. Clericus. ℟m In manus tuas. Chorus prosequat Dñe cōmendo spiritū meum. Clericus ℣. Redemisti me domine deus veritatis. Chorus. Cōmendo. Non dicitur Gloria patri. Sed recipiat clericus In manus tuas. Hymnus.

Altor dei memento te fontis et lauachri rorem subisse sanctū te chrysmate innouatum.

Hac cum vocante somno / castum petis cubile: frōtem locumq; cordis / crucis figura signet.

Crux pellit omne crimen / fugiunt crucē tenebre: tali dicata signo / mens fluctuare nescit.

Procul o procul vagantū / portenta somniorū: procul esto pudicaci / prestigiator astu.

O tortuose serpēs / qui mille per meandros: fraudesq; flexuosas / agitas quieta corda.

Discede christus hic est / christus hic est liquescе: signū quod ipse nosti / dānat tuam cateruam.

Corpus licet fatiscens / iaceat recline paululū: christū tamen sub ipso / meditabitur sopore.

Gloria eterno patri / ꝛ christo vero regi: paraclitoq; sancto ꝛ nunc ꝛ imperpetuū. Amen. ℣ Custodi nos. ps. Nūc dimittis. ān. Orex glorioſe inter sanctos tuos qui semper es laudabilis: et tamen ineffabilis tu in nobis es dñe: ꝛ nomē sanctū tuum inuocatū est super nos ne derelinquas nos dñe deus noster: vt in die iudicii nos collocare digneris. Inter sanctos et electos tuos Rex benedicte ℣. Rex benedicte tuos per prospera dirige seruos: Inter Et dicit vsq; ad finē ān. Alius ℣ Ut tergāt miseras pia per ieiunia culpas Rex benedicte. Alius ℣. Atq; colant pure solemnia mystica pasche Inter sanctos et electos tuos rex benedicte: vsq; ad finē ān. Hoc cōpleto. dicitur quotidie vsq; ad cenam domini sup̄adicto modo: de quocūq; fit seruitiū. Excepto q̄ in fest. non dicunt ℣. post pm. Nunc dimittis. ita q̄ in sabba. dicunt ℣. in superiori gradu / et in dñica in sēa forma. In dñica ramis palmarū ad vtrū q; cōpleto. in superiori gradu dicunt

Similiter fiat i duplicibus festis que infra passionẽ contingũt et dicunt in quarta feria ãte pascha i seꝺa forma.

Cõpl.10 ¶Feria.v.in cena dñi ad cõple.in primis inchoetur ab executore officij ãn ¶Christus factus est.sine nota pi. Cum invocarẽ. In te dñe sperani. Ecce nũc Nunc dimittis.sine Gloria. post ps dicitur tota ãn ¶Christus factus est pro nobis obediens vsq; ad mortẽ: mortẽ autem crucis. Deinde dicat sacerdos. Dominus vobiscũ. Et cum spirit. Oratio

RElpice qs dñe super hanc familiam tuam: pro qua dñs noster iesus christus non dubitauit manib⁹ tradi nocentiũ: et crucis subire tormẽtum. que terminetur sic. Qui tecum vivit.ꝛc. Dñs vobiscũ. Et cum spiritu tuo. Benedicamus dño. Deo gratias.

Cõpl.11 ¶Feria.vi.in die paraseues ad comple. incipiat sacerdos ãn. sine nota Christus factus est. Et interim fiat genuflexio i choro ãn. et cetera omnia fiant sicut in die cene: sine Dominus vobiscũ. et sine Oremus. et post ps. et ãn. dicitur Pater noster.ꝛ Aue maria.ꝛ ps. Miserere. sine Gloria patri. cum prostratiõe. Et finiat cõple. sacerdote dicente oronẽ. Respice que sumus dñe sine. Dñs vobiscũ. et sine Oremus. sine Qui tecum. et sine Benedicamus. et sic cõpleatur. ¶Sab-

Cõpl.12 bato sctõ in vigi. pas. pulsatis campanis duobus signis dupliciter vel tripliciter icipiat sacerdos. Deus i adiutorium. Gloria patri.ꝛc more solito. sine Conuerte nos. ãn. incipiat in superiori gradu. Alleluya alla alla alleluya. ps. Cum invocarem. In te dñe. Ecce nunc. Nunc dimittis. Et dicunt hi ps. predicti sub vna voce nullũ pm. exaltando quod etiam obseruet quotidie vsq; ad octa. pas. ad cõpleto. Finitis psis cum Gloria. tota dicitur ãn. Deide dr Dñs vobiscũ.ꝛ Orem⁹ Oro

SPiritũ in nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos sacramẽtis paschalibus satiasti tua facias pietate concordes. Per dñm. In vnitate eiusdem. cum Dñs vobiscũ. et Benedicamus. sine alla. ab executore officij. Et sciendũ est q; hec oratio dicitur quotidie ad cõpleto. vsq; ad octa. pasche. ¶In die pas. ad cõpleto. Deus Cõpl.13 in adiutoriũ. ãn. et ps. sicut in sabba. Repetita ãn. post ps. statim incipiat a cantore. ℟. Hec dies quam fecit dñs exultemus et letemur in ea. sine neumate Deinde dicat sacer. ℣. In resurrectione tua christe. ℟. Celi et terra letẽtur alla Dñs vobiscũ. Oremus. Oratio. Spiritum in nobis. cum Dñs vobiscum. et Benedicamus dño. sine alleluya. Hoc eodem modo dicit cõple. per totam ebdo. vsq; ad sabbatũ. ¶Dñica Cõpl.14 in octa. pasche ad cõpleto. Conuerte nos. et Deus in adiutoriũ. ãn. Alla alleluya alla alla. ps. Cum invocarẽ. In te dñe. Qui habitat. Ecce nunc. capm Tu in nobis. Hymnus.

IEsu saluator seculi/ verbum patris altissimi: lux lucis inuisibilis/ custos tuorum peruigil.

Tu fabricator omniũ/ discretor atq; temporũ: fessa labore corpora/ noctis quiete recrea.

Ut dum graui in corpore/ breui manemus tempore: sic caro nostra dormiat/ vt mens in christo vigilet.

Te deprecamur supplices/ vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere/ tuo redemptos sanguine.

Quesumus auctor omnium/ in hoc paschali gaudio: ab omni mortis impetu/ tuum defende populum.

Gloria tibi dñe qui surrexisti a mortuis: cum patre et sancto spũ/ in sempiterna secula. Amen. ℣. Custodi nos ãn. Alla Resurrexit dñs alla: sicut dixit vobis alla alla. ps. Nũc dimittis. Preces ꝛc. que ad cõple. pertinent expleãtur. Hoc cõple. non mutatur vsq; ad ascensionẽ dñi de quocunq; fit seruitiũ: nisi quando dicitur de sancta maria. tunc enim dicit in fine hym. Que sumus auctor. cum ℣. Gloria tibi domine qui natus. Ita tamen q; ãn. super ps dicit vsq; ad fes. sancte trini.

Cõple.15 ¶ In vigi. aſcẽ. dñi ad comple. ſuper ỹm. vt in octa. paſche cap. Tu in nobis. Hymnus.

IEſu noſtra redemptio amor et deſideriũ: deus creator omniũ homo in fine temporum.

Que te vicit clementia vt ferres noſtra crimina: crudelem mortem patiens vt nos a morte tolleres.

Inferni clauſtra penetrãs tuos captiuos redimens: victor triũpho nobili. ad derteram patris reſidens.

Ipſa te cogat pietas vt mala noſtra ſuperes: parcendo et voti compotes nos tuo vultu ſaties.

Tu eſto nóſtrũ gaudium: qui es futurus prẽmiũ: ſit noſtra in te gloria per cuncta ſemper ſecula.

Gloria tibi domine: qui ſcandis ſupra ſydera: cum patre et ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amẽ. ỽ. Cuſtodi nos. ãn. Alleluya: aſcẽdẽs chriſtus in altum alla. captiuam durit captiuitatẽ alla. alla. ỹs. Nunc dimittis. Hoc eodẽ modo dicit cõpletorũ quotidie vſq; ad penthe. de quocunq; fit ſeruitium niſi quando dicit de cõme. beate ma. tunc enim poſt ỽ. Tu eſto. dicitur. ỽ.

Cõpl.16 Gloria tibi domine qui natus. ¶ In vigilia penthe. ad cõple. ãn. Alla. iiij. vtſ in octa. paſche cap. Tu in nobis hyᵖ. Saluator. ỽ. Cuſtodi nos. ãn. Alla: Spiritus paracliᵗ alla: docebit vos omnia alla alla. ỹs. Nunc dimittis. Preces ꝛc. que ad cõple. pertinent expleã

Cõpl.17 tur ¶ In die penthe. ad comple. ãn. Alla. iiij. vtſ ỹs. Cum inuocarẽ. cap. Tu in nobis. Hac die et tribus diebᵗ ſequẽ. pro hym. dicit iſta Sequentia.

ALma chorus dñi nunc pãgat nomina ſummi.

Meſſias ſother emanuel ſabaoth adonay.

Eſt vnigenitus via vita manus homouſyon.

Principium primogenitus ſapientia virtus.

Alpha caput finiſq; ſimul vocitatur et eſt oo.

Hons et origo boni paraclytus ac mediator.

Agnus ouis vitulus ſerpens aries leo vermis.

Os verbũ ſplendor ſol gloria lux et ymago.

Panis flos vitis mons ianua petra lapiſq;.

Angelus et ſponſus paſtorq; propheta ſacerdos.

Athanatos kyrios theon panthõ crathon et yſus.

Saluificet nos.

Sit cui ſecla.

Per omnia dora. Amen. ỽ. Cuſtodi nos. Reliquis vero diebᵗ dicit hym. Saluator mundi dñe. ãn. Alleluya: Spiritus paraclitus. ỹs. Nũc dimittis: ãc. ¶ In feſ. ſancte trinita. ad cõple. ãn. Miſerere. ỹs. Cum inuocarem. cap Tu in nobis. hyᵖ Saluator. ỽ. Cuſtodi nos. ãn. Lucem tuam dñe nobis concede vt deſtitutis cordiũ tenebris peruenire poſſimus ad lumẽ quod eſt chriſtus: ỹs Nunc dimittis. Hoc cõple. dicitur diebus dupl. feſtis ab hac die vſq; ad aduentũ dñi. Et ab octa. epy. vſq; ad prĩmam dñicã rl. niſi in feſ. et per octa. beate marie: et in feſ. reliquiarũ: ⁊ omniũ ſanctorũ. Dicit etiam in feſto et in octa. dedicatiõis eccleſie de quocũq; fit ſeruitiũ: ſi extra aduentũ et rl. et tempus paſ. euenerit. Et ſi per eſtatẽ contige. vel alias quãdo octa. cum regimine chori habere poterit ſicut habetur in eodem feſto. ¶ In feſto reli- Cõpl.19

quiarũ et omniũ ſanctorũ ad cõple. ſuper ỹm ã. Sanctorũ precibus cuncto rum redde ſalutem corporis et anime chriſte tuis famulis. ỹs. Cum inuocarẽ. cap. Tu in nobis. hyᵖ Saluator. ỽ. Cuſtodi. ãn. Lucem tuam. ỹs. Nunc dimittis. ¶ In purificatione btẽ marie ad Cõpl.20

cõple. ſuper ỹm ãn Virgo verbo cõcepit: virgo permanſit virgo peperit regem omniũ regum. ỹs Cum inuocarẽ. cap. Tu in nobis hyᵖ. Saluator. ỽ. Cuſtodi ãn. Glorificamus. ỹs. Nunc dimittis. ¶ In viſitatione et aſſumptione eiuſ Cõpl.21

Cõpl. xi dem ad cõpl. super p. ā. Sācta maria virgo intercede pro toto mundo/quia genuisti regem orbis. ps. Cũ inuocarem. fo. xlvi. Capitulũ Tu in nobis. hymnus. Saluator. v^{s}. Custodi. ān. Glorificamus. ps. Nunc dimittis. fo. xlvi.

Cõpl. xii ℂ In natiuitate eiusdem ad compl. super Psal. ān. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mũdi intercede pro nobis ad dñm. ps. Cũ inuo. fo. xlvi ℂ p. Tu ino. hy^{s} Saluator. v. Custodi. ān. Glorificamus te dei genitrix: quia ex te natus est christus salua oēs qui te glorificant. ps. Nunc dimittis. fo. xlvi.

Kyri eleyson. iij. Xpe eleyson. iij. Kyri eleyson. iij. Predicta ā. videlicet Glorificamus. v. oibus festis: ꝛ per oct. btē marie. Et in 2mēo. eiusdē per totũ annum nisi in aduē. et in annunciatiõe: ꝛ in tpe pas. ℂ Sequũtur pces. Pater noster. Aue maria. Et ne nos iducas in tẽtationē. Sed libe.

In pace in idipsum.
Dormiam et requiescam.
Credo. Carnis resurrectionē.
Et vitam eternam amen.

Benedicamus patrem ꝛ filium cum sancto spiritu. Laudemus et superexaltemus eum in secula.

Benedictus es domie in firmamẽto celi. Et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula.

Bñdicat et custodiat nos oipotens ꝛ misericors dominus. Amen.

Confiteor. Misereatur. et Absolutionem. Tā ad primā q̄ ad cõpl. p totum annũ q̄n Cõfiteor dr. Et dr prima tim vt vir audiatur a choro hoc modo respiciēs ad altare Cõfiteor deo: btē marie oibus sctis. Uertēs se ad chor. et vobis peccaui nimis: cogitatiõe/locutione/et opere/mea culpa. Respiciens ad altare. Preco^{r} sanctā mariam oēs sanctos dei. Respiciēs ad chorum Et vos orare pro me. Chorus respondeat ad eũ cõuersus Misereatur. Postea primo ad altare 2uer^{s} Cõfiteor: Deinde ad sacerdotē cõuersus vt prius sacerdos se habuit. Deide dicat sacerdos ad chorum Misereatur vestri oipotens deus et dimittat vobis oia peccata vra: liberet vos ab omni malo: cõseruet et confirmet in bono ꝛ ad vitam perducat eternam. Amen.

Absolutionē ꝛ remissionem omniũ peccatorum vestrorum/spacium vere penitentie/emendationē vite/gratiā et consolationem sancti spiritus: tribuat vobis omnipotens ꝛ misericors dominus. Amen.

Deus tu conuersus viuificabis nos
Et plebs tua letabit in te.
Ostende nobis dñe misericordiā tuā
Et salutare tuum da nobis.
Dignare domine nocte ista.
Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri dñe Miserere nostri
Fiat misericordia tua dñe sup nos.
Quemadmodum sperauimus in te.
Dñe deus virtutum conuerte nos.
Et ostende faciē tuā et salui erimus.
Dñe exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te veniat.
Dñs vo. Et cũ. Orem^{s} Hę pces pdicte dicuntur supradicto mõ per totũ annũ ad cõpletoriũ tā in festis dupli. q̄ simpli. etiā sine regi. cho. Et in fer. nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasche ita tamē q̄ in oibus fe. per aduē: et a Dñe ne in ira. vsq; ad cenā dñi: et a Deus oim. vsq; ad cenā dñi quādo de fe. agitur post v Fiat mia. ꝛc. stati sequatur Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me. Sequitur ps. Miserere. tot^{s} ps. dicitur cum Gloria patri. et Sicut erat. sine nota. Et tunc omnia fiant in prostratione ab inceptione. i. Kyri eleyson. vsq; post oratio. et Confiteor. et Misereatur et absolutionem. ita tamen q̄ immediate post ps. erigat se sacerdos solus sic dicendo.

Exurge domie adiuua nos.
Et libera nos propter nomen tuum.
Domie deus virtutum cõuerte nos.
Et ostende faciem tuā et salui erimus
Dñe exaudi orationē meam. Et cla.
Dñs vo. Et cum. Oremus.

Septem psalmi.

ILlumia ꝗs dñe deus tenebras nostras et totius noctis insidias tu a nobis repelle propicius. Per do. in vnit. Dñs vo. Benedicamus. Hec oco ꝓdicta cū Cp̄. et v. Custodi. dicāt ad cōple. p totū annū: nisi a cena dñi. vsq; ad octa. pas. ¶Omni die p annū post cōpl. de die ⁊ post mat. de die: prc terq; in duꝑ. festis. Et per octa. corpis christi: et visit. assumptionis: et nati. btē marie: et dedi. ecclesie/⁊ nois iesu: et in die aiar et in vigi. nati. dñi/⁊ ab hinc vsq; ad iceptionē hyst. Dñe ne in ira. et a. uij. fe. ante pas. vsq; ad icept. hyst. Deus oim dr pro pace ecclie: cū genuflexione/sine nota iste Psalmus

AD te leuaui oculos meos q̄ habitas in celis.

Ecce sicut oculi seruor: in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deum nostrum: donec misereatur nostri.

Miserere nostri dñe miserere nostri: qa multū repleti sumus despectione.

Quia multū repleta est aia nr̄a opprobriū habundātibus: ⁊ despectio superbis. Glor. ¶Finito ho sequat Kyri ek. Xp̄e ek. Kyri ek. Pater noster. ¶Deinde dicat sacer. executor officij in audientia sine nota. Et ne nos. Sed libe. Et rurge dñe adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum. Dñe deus virtutum conuerte nos. Et ostēde faciem tuā et salui erimus. Dñe exaudi orationē meam. Et cla. Dñs vobiscum. Et cum. Oratio.

Ecclesie tue dñe ꝓces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus ⁊ erroribus vniuersis/secura tibi seruiat libertate: et pacem tuam nostris concede temporibus. Per christum. ¶His dictis surgat sacerdos et omnes clerici a prostratione osculantes formulas. ¶Psalmi penitētiales ¶Contra iram. Psalmus.

DOmie ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

Miserere mei dñe qm̄ infirmus sum: sana me dñe quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata ē valde: sed tu dñe vsquo.

Conuertere dñe et eripe aiam meā: saluum me fac propter miam tuam.

Qm̄ nō est in morte q̄ memor sit tui: in inferno autē quis cōfitebitur tibi.

Laborauī in gemitu meo lauabo p singulas noctes lectum meū: lachrimis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus inueteraui inter oēs inimicos meos.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniā exaudiuit dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationē meā: dñs orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer oēs inimici mei: conuertātur et erubescant valde velociter. Glia.

¶Contra superbiam. Psalmus

BEati quorum remisse sunt iniq̄tates: et quor tecta sunt pcta.

Beatus vir cui non imputauit dñs peccatū: nec est in spiritu eius dolus.

Qm̄ tacui inueterauerūt ossa mea: dum clamarem tota die.

Qm̄ die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum i erūna mea dum configitur spina.

Delictum meum cognitū tibi feci: et iniustitiā meam non abscondi.

Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam dño: et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te ois sanctus: in tempore opportuno.

Verūtamen in diluuio aquar multarum: ad eum non approximabunt

Tu es refugium meū a tribulatiōe

q̃ circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.
Intellectū tibi dabo et instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus et mulus: q̃bus non est intellectus.
In chamo et freno maxillas eorum cōstringe: qui nō approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: sperantē autem in dño mia circundabit.
Letamini in dño et exultate iusti: et gloriamini omnes recti corde.
Gloria patri. ¶Contra gulam. ps.
Domie ne in furore tuo arguas me: neq; i ira tua corripias me.
Quōm sagitte tue infixe sunt michi: et confirmasti super me manū tuam.
Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.
Quoniā iniquitates mee supergresse sunt caput meum: et sicut onus graue grauate sunt super me.
Putruerūt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.
Miser factus sum et curuatus sum vsq; in finem: tota die cōtristatus ingrediebar.
Quōm lūbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea
Afflictus sum ⁊ humiliatus sum nimis: rugiebā a gemitu cordis mei.
Dñe ante te oē desideriū meū: et gemitus meus a te nō est absconditus.
Cor meū conturbatū est: dereliquit me virtus mea et lumē oculorū meorum/et ipsum non est mecum.
Amici mei et primi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt.
Et q̃ iuxta me erāt de lōge steterunt: ⁊ vim faciebāt qui q̃rebāt aiam meā.
Et qui inquirebant mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.
Ego aūt tanq̃ surdus nō audiebā: ⁊ sicut mutus non aperiēs os suum.
Et factus sū sicut hō nō audiēs: ⁊ nō habēs in ore suo redargutiones.
Quoniam in te dñe speraui: tu exaudies me dñe deus meus.
Quia dixi nequādo supergaudeant michi inimici mei: et dū cōmouent pedes mei super me magna locuti sunt.
Quōm ego in flagella paratus sum: et dolor meus in cōspectu meo semper.
Quōm iniquitatē meam annunciabo: et cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuūt et confirmati sūt super me: et multiplicati sūt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant michi: quoniam sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me dñe: deus meus ne discesseris a me.
Intēde i adiutoriū meū: dñe deus salutis mee. Gloria. ¶Cōtra luxuriā. ps
Miserere mei deus: secundū magnam misericordiam tuam.
Et secūdum multitudinem miserationum tuarū: dele iniquitatē meam
Amplius lauā me ab iniq̃tate mea: et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meā ego cognosco: et peccatum meum cōtra me est semper.
Tibi soli peccaui et malū corā te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis ⁊ vincas cum iudicaris.
Ecce enī i iniquitatib⁹ cōceptus sū: et in pctis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi.
Asperges me ysopo et mūdabor: lauabis me et super niuē dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et letitiam: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis: et oēs iniquitates meas dele.
Cor mūdum crea in me deus: ⁊ spiritū rectū innoua in visceribus meis.
Ne proijcias me a facie tua: et spiritum sanctū tuū ne auferas a me.
Redde michi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad

te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iustitiam tuam.
Dñe labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificiū dedisse: vtiq; holocaustis nō delectaberis
Sacrificiū deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatū deus non despicies.
Benigne fac dñe in bona voluntate tua syon: vt edificent muri hierusalē
Tunc acceptabis sacrificiū iustitie oblationes et holocausta: tunc imponēt super altare tuum vitulos. Gloria patri. ℂ Contra auaritiam. ps.
Domine exaudi orationem meam: ⁊ clamor meus ad te veniat
Non auertas faciem tuam a me: in quacunq; die tribulor / inclina ad me aurem tuam.
In quacunq; die invocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremiū aruerūt
Percussus sum vt fenū / et aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhesit os meum carni mee.
Similis factus sum pellicano solitudinis: et factus sum sicut nicticorax in domicilio.
Vigilaui: et factus sum sicut passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabant michi inimici mei: et qui laudabāt me aduersum me iurabant.
Quia cinerem tanq; panem manducabam: ⁊ potum meum cum fletu miscebam.
A facie ire indignationis tue: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerūt: et ego sicut fenum arui.
Tu autem domine in eternum permanes: et memoriale tuū in generatione et generationem.
Tu exurgens misereberis syon: qa tēpus miserendi eius / qa venit tēpus
Quoniā placuerunt seruis tuis lapides eius: et terre eius miserebūtur
Et timebunt gentes nomen tuū domine: ⁊ omnes reges terre gloriā tuā
Quia edificauit dominus syon: et videbitur in gloria sua.
Respexit in orationē humiliū: et nō sprevit precem eorum.
Scribantur hec in generatione altera: et populus qui creabitur laudabit dominum.
Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Vt audiret gemitus compeditorū: vt solueret filios interemptorū.
Vt annuncient in syon nomen dñi: et laudem eius in hierusalem.
In conueniendo populos in vnum: et reges vt seruiant domino.
Respōdit ei in via virtutis sue: paucitatem dierū meorū nuncia michi.
Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generatione ⁊ generationem anni tui.
Initio tu domine terram fundasti: et opera manuū tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autem permanes: et omnes sicut vestimentū veterascēt
Et sicut opertorium mutabis eos et mutabūtur: tu autem idem ipse es ⁊ anni tui non deficient.
Filij seruorū tuorum habitabūt: et semen eorum in seculum dirigetur.
Gloria patri. ℂ Contra invidiā. ps.
De profundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocem meā.
Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee.
Si iniquitates obseruaueris dñe: domine quis sustinebit.
Quia apud te propiciatio est: et propter legem tuam sustinui te domine.
Sustinuit anima mea i verbo eius: speravit anima mea in domino.
A custodia matutina vsq; ad noctē: speret israel in domino.
Quia apud dñm mia ⁊ copiosa apō

eum redemptio.
Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius. Gloria patri.
¶Contra accidiam.ps.
Domine exaudi orationē meā/ auribus percipe obsecrationē meam: in veritate tua exaudi me in tua iustitia.
Et non intres in iudiciū cum seruo tuo: quia non iustificabitur in cōspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est super me spūs meus in me turbatū est cor meū
Memor fui dierum antiquorū meditatus sum in oībus operibus tuis: in factis manuū tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus.
Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.
Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.
Notam fac michi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animā meā.
Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi/doce me facere volūtatem tuam: quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomē tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatione animā meam: et in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes oēs qui tribulant animā meā: qm̄ ego seruus tuus sum. Gloria. ān. Ne reminiscaris dñe delicta nostra vel parētū nostrorū neq; vindictā sumas de pctis nr̄is. Nō dr̄ vlteri⁹ quādo dr̄ in choro. Parce dñe parce populo tuo quem redemisti pretioso sanguine tuo ne in eternū irascaris nobis: ⁊ ne des hereditatem tuam in perditionem ne in eternū obliuiscaris nobis.

¶Notandū q; omni feriali die per totam quadragesimam dicitur letania sicut in secunda feria vsq; ad ordinem martyrū **Propitius esto.** vsq; ad finem. Et quicquid later. dicit de letania chorus idem repetat plene et integre vsq; ad prolationē. **Ut pacem nobis dones.** Tunc respondeat chorus. **Te rogamus audi nos.** tantū et sic de singulis vsq; ad **Fili dei. Te rogam⁹ audi nos.** Tunc respondeat chor⁹ idē et sic de singulis vsq; ad **Kyrie eleyson Christe eleyson. Kyrie eleyson.** ¶Feria secunda. Letania.

Kyrie eleyson. Christe eleyson. Christe audi nos.
Pater de celis deus Miserere nobis.
Fili redemptor mundi deus. Miserere nobis.
Spūs sancte deus. Miserere nobis.
Sancta trinitas vnus deus. Miserere nobis.
Sancta maria. or
Sācta dei genitrix. or
Sancta virgo virginū. or
Sancte michael. or
Sancte gabriel. or
Sancte raphael. or
Omnes sancti angeli et archangeli dei. Orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines. Orate pro nobis.
Sancte iohannes baptista. or
Omnes sancti patriarche et prophete. Orate pro nobis.
Sancte petre. or
Sancte paule. or
Sancte andrea. or
Sancte iohannes or
Sancte iacobe. or
Sancte thoma. or
Sancte philippe. or
Sancte iacobe. or
Sancte mathee. or
Sancte bartholomee. or
Sancte symon. or
Sancte thadee. or
Sancte mathia. or
Sancte barnaba or

Letania

Sancte marce. or
Sancte luca. or
Omnes sancti apostoli et euangeliste. Orate pro nobis.
Omnes sancti discipuli domini ⁊ innocentes. Orate pro nobis.
Hucusq; dicitur in singulis letanijs.
Feria secunda in quadragesima.
Sancte stephane. or
Sancte line. or
Sancte clete. or
Sancte clemens. or
Sancte fabiane. or
Sancte sebastiane. or
Sancte cosma. or
Sancte damiane. or
Sancte prime. or
Sancte feliciane. or
Sācte dionysi cum socijs tuis. Ora pro nobis.
Sancte victor cum socijs tuis. Ora.
Omnes sancti martyres. Orate.
Sancte siluester. or
Sancte leo. or
Sancte hieronyme. or
Sancte augustine. or
Sancte ysidore. or
Sancte iuliane. or
Sancte gildarde. or
Sancte medarde. or
Sancte albine. or
Sancte eusebi. or
Sancte swithine. or
Sancte birine. or
Omnes sancti confessores. Orate.
Omnes sancti monachi et heremite. Orate pro nobis.
Sancta maria magdalene. or
Sancta maria egyptiaca. or
Sancta margaretha. or
Sancta scolastica. or
Sancta petronilla. or
Sancta genouefa. or
Sancta praxedis. or
Sancta sotheris. or
Sancta prisca. or
Sancta tecla. or
Sancta afra. or
Sancta editha. or

Omnes sancte virgines. Orate pro.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Propicius esto: parce nobis domine
Ab omni malo. Libera nos dñe.
Ab insidijs diaboli. Libera nos dñe
A dānatiōe ppetua Libera nos dñe
Ab imminētibus peccatorū nostrorum periculis. Libera nos domine.
Ab infestationibus demonū. Libe.
A spū fornicatiōis. Libera nos dñe
Ab appetitu inanis glorie. Libera.
Ab omni immundicia mentis ⁊ corporis. Libera nos domine.
Ab ira et odio et omni mala voluntate. Libera nos domine.
Ab immūdis cogitatiōibus. Libe.
A cecitate cordis. Libera nos dñe.
A fulgure et tēpestate. Libera nos.
A subitanea ⁊ improuisa morte Libe.
Per mysterium sancte incarnationis tue. Libera nos domine.
Per natiuitatē tuā. Libera nos dñe
Per sanctā circuncisionē tuā. Libe.
Per baptismū tuū. Libera nos dñe
Per ieiunīū tuum. Libera nos dñe.
Per crucem et passionē tuam. Libe.
Per pretiosam mortē tuā. Libera.
Per gloriosā resurrectionē tuā. Libe.
Per admirabilē ascēsionē tuā Libe.
Per gratiā sancti spūs paracliti Libe.
In hora mortis succurre nobis dñe
In die iudicij. Libera nos domine.
Peccatores. Te rogamus audi nos.
Ut pacem nobis dones. Te rogamus audi nos.
Ut misericordia ⁊ pietas tua nos custodiat. Te rogamus audi nos.
Ut ecclesiam tuam regere et defensare digneris. Te rogamus audi nos
Ut donū apostolicū et omnes gradus ecclesie in sancta religione cōseruare digneris. Te rogam⁹ audi nos.
Ut episcopos et abbates nostros: in sctā religiōe cōseruare digneris. Te.
Ut regi nostro et principibus nostris pacem et veram concordiā atq; victoriā donare digneris. Te rogam⁹ au.
Ut congregatiōes oim sanctorū in

tuo seruitio cõseruare digneris. Te.
Ut cunctũ populũ christianũ pretioso sanguine tuo redemptũ conseruare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut omnibus bñfactoribus nostris sempiterna bona tribuas. Te roga.
Ut animas nostras et parentũ nostrorum ab eterna damnatione eripias. Te rogamus audi nos.
Ut fructus terre dare et conseruare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut oculos misericordie tue sup nos reducere digneris. Te rogamus au.
Ut obsequium seruitutis nostre rationabile facias. Te rogamus audi.
Ut mẽtes nostras ad celestia desideria erigas. Te rogamus audi nos.
Ut miserias pauperum et captiuorum intueri et releuare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem eternã dones. Te rogamus.
Ut nos exaudire digneris. Te ro.
Hili dei. Te rogamus audi nos.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis domine.
Agnus dei/ qui tollis peccata mundi: miserere nobis.
Kyri eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyso. Pater noster. Et ne. Sed li.
Ostende nobis dñe misericordiã tuam. Et salutare tuum da nobis.
Et veniat sup nos misericordia tua domine. Salutare tnum secundum eloquium tuum.
Peccauimus cum patribus nostris. Iniuste egimus iniquitatẽ fecimus.
Domine non secundum peccata nostra facias nobis. Neq; secundum iniquitates nostras retribuas nobis.
Oremꝰ pro omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induantur iusticiam/ et sancti tui exultent.
Pro fratribus et sororibus nostris. Saluos fac seruos tuos et ãcillas tuas: deus meus sperantes in te.
Pro cuncto populo christiano. Saluum fac populũ tuum domine et benedic hereditati tue. et rege eos et extolle illos usq; in eternum.
Domine fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis.
Anime famulorũ famularũq; tuarum requiescant in pace. Amen.
Domine exaudi orationẽ meam. Et clamor meus ad te veniat.
Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Oremꝰ

Deus cui proprium est misereri semper et parcere. suscipe deprecationẽ nostrã. vt quos delictorũ cachena cõstringit: miseratio tue pietatis absoluat. Per christum dominum nostrum. Amen. Oremus.

Omnipotens sempiterne deus: qui facis mirabilia magna solus: prętende super famulos tuos põtifices et super cunctas congregationes illis cõmissas spiritum gratie salutaris: et vt in veritate tibi complaceant: perpetuum eis rorem tue benedictionis infunde. Oratio.

Deus qui charitatis dona per gratiam sancti spiritus tuorum cordibus fidelium infundis: da famulis ⁊ famulabus tuis: fratribus ⁊ sororibus nostris pro quibus tuam deprecamur clementiam salutẽ mentis et corporis: vt te tota virtute diligant: et que tibi placita sunt tota dilectione perficiant. Oratio.

Deus a quo sancta desideria recta consilia ⁊ iusta sunt opera da seruis tuis illam quam mũdus dare non potest pacem: vt et corda nostra mandatis tuis dedita: ⁊ hostium sublata formidine: tempora sint tua protectione tranquilla. Oratio.

Ineffabilem misericordiam tuam nobis q̃sumus domine clementer ostende: vt simul nos et a peccatis omnibus eruas: et a penis quas pro hijs meremur benignus eripias. Oratio.

Fidelium deus omniũ cõditor et redemptor/ animabus omnium fideliũ defũctorũ/ remissionẽ cũctorũ

tribue peccatorum: vt indulgẽtiam quam optauerũt pijs supplicationibus consequantur. Oratio.

PIetate tua quesumus domine nostrorum solue vincula omniũ delictorũ. et intercedente beata et gloriosa semperq; virgine dei genitrice maria cũ omnibus sanctis: nos famulos tuos / et omnẽ populum catholicum in omni sanctitate custodi: omnesq; consanguinitate ac familiaritate / vel confessione nobis iunctos / seu omnes christianos: a vicijs purga: virtutibus illustra: pacem et salutem nobis tribue: hostes visibiles et invisibiles remoue: pestem repelle: inimicis nostris caritatẽ largire: et omnibus fidelibus viuis / ac defunctis interra viuentiũ: vitam et requiẽ eternam concede. Per eundẽ christum dominum nostrum. Amen.

℣ Feria tercia in quadragesima ordo martyrum. ꝛc̃.

Sancte thoma. or
Sancte sixte. or
Sancte corneli. or
Sancte cypriane. or
Sancte iohannes. Ora pro nobis.
Sancte paule. or
Sancte marcelline. or
Sancte petre. or
Sancte vite. or
Sancte modeste. or
Sancte adriane. or
Sancte nichasi cum socijs tuis. or
Sancte eustachi cum socijs tuis. or
Omnes sancti martyres. Orate.
Sancte gregori. or
Sancte augustine. or
Sancte ambrosi. or
Sancte remigi. or
Sancte donatiane. or
Sancte eligi. or
Sancte audomare. or
Sancte sulpici. or
Sancte paterne. or
Sancte patrici. or
Sancte dũstane. or
Sancte grimbalde. or
Omnes sancti confessores. Orate.
Oēs sancti monachi et heremite. or
Sancta felicitas. or
Sancta perpetua. or
Sancta columba. or
Sancta cristina. or
Sancta eulalia. or
Sancta eufemia. or
Sancta eugenia. or
Sãcta gertrudis. or
Sancta ragenfledis. or
Sancta batildis. or
Sancta anastasia. or
Sancta etheldreda. or
Omnes sancte virgines. Orate.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Propicius esto: parce nobis domine
℣ Feria quarta in xl. ordo marty.
Sancte laurenti. or
Sancte tyburti. or
Sancte valeriane. or
Sancte prothe. or
Sancte hiacincte. or
Sancte abdon. or
Sancte sennes. or
Sancte thimothee. or
Sancte appolinaris. or
Sancte saturnine. or
Sancte mauricii cum socijs tuis. or
Sancte gereon cum socijs tuis. or
Omnes sancti martyres. Orate.
Sancte hylari. or
Sãcte martine or
Sancte brici. or
Sancte amande. or
Sancte bedaste. or
Sancte germane. or
Sancte ausberte. or
Sancte Wlfranne. or
Sancte arnulphe. or
Sancte siluine. or
Sãcte taurine. or
Sancte cuthberte. or
Omnes sancti confessores. Orate.
Oēs scti monachi ⁊ heremite. Orate
Sancta agatha. or
Sancta susanna or
Sancta brigida. or
Sãcta barbara. or

Sancta marina. or
Sancta martina. or
Sancta felicula. or
Sancta iulita. or
Sancta sapientia. or
Sancta fides. or
Sancta spes. or
Sãcta charitas or
Omnes sancte virgines. Orate.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Propicius esto: parce nobis.ꝛc.vtꝫ
¶ Feria quinta in quadragesima.
Sancte vincenti. or
Sancte gervasi. or
Sancte prothasi. or
Sancte tymothee. or
Sancte symphoriane. or
Sancte feliciſſime. or
Sancte agapite. or
Sancte albane. or
Sancte gorgoni. or
Sancte achillee.
Sancte ypolite cũ socijs tuis. Orate
Sancte luciane cũ socijs tuis. Orate
Omnes sancti martyres. Orate.
Sancte nicolae. or
Sancte audoene. or
Sancte romane. or
Sancte laude. or
Sancte machute. or
Sancte sampson. or
Sancte placide. or
Sctẽ colũbane. or
Sancte anthoni. or
Sancte machari. or
Sancte richarde. or
Sancte ethelwolde. or
Omnes sancti confessores. Orate.
Oẽs sci monachi et heremite. Orate
Sancta cecilia. or
Sancta fides. or
Sancta austroberta. or
Sancta emerentiana. or
Sancta potentiana. or
Sancta opportuna. or
Sancta sophia. or
Sancta iuliana. or
Sancta beatrix. or
Sancta crescentia. or
Sancta walburgis. or
Sancta ermenildis. or
Omnes sancte virgines. Orate.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Propicius esto: parce nobis domine
¶ Feria sexta in quadragesime.
Sancte quintine. or
Sancte christofore. or
Sancte lamberte. or
Sancte georgi. or
Sancte marcelle. or
Sancte theodore. or
Sancte valentine. or
Sancte grisogone. or
Sancte felix. or
Sancte adaucte or
Sancte bonifaci cum socijs tuis. or
Sancte kyliane cum socijs tuis. or
Omnes sancti martyres. Orate.
Sancte benedicte. or
Sancte maure. or
Sancte maiole. or
Sancte egidi. or
Sancte wandregisile. or
Sancte wolmare. or
Sancte philiberte. or
Sancte bertine. or
Sancte winnoce. or
Sancte iudoce. or
Sancte petroce. or
Sancte botulphe. or
Omnes sancti confessores. Orate.
Oẽs scti monachi ⁊ heremite. Orate
Sancta lucia. or
Sancta katherina. or
Sancta sabina. or
Sancta iustina. or
Sancta eufraria. or
Sancta fausta. or
Sancta monegundis. or
Sancta aldegundis. or
Sancta radegundis. or
Sancta pientia. or
Sancta benigna. or
Sancta walburgis. or
Omnes sancte virgines. Orate.
Omnes sancti. Orate pro nobis
Propicius esto: parce nobis domine
¶ Sabbato in quadragesima.

Tabula

Sancte calixte. or
Sancte vrbane. or
Sancte magne. or
Sancte menna. or
Sancte ruphe. or
Sancte valeri. or
Sancte proteste. or
Sācte martiniane. or
Sancte marce. or
Sācte marcelliane. or
Sancte gordiane cū sociis tuis. or
Sancte pācrati. cum sociis tuis. or
Omnes sācti martyres. Orate pro.
Sancte aldelme. or
Sancte aniane. or
Sancte ewalti. or
Sancte basili. or
Sancte maurili. or
Sancte germane. or
Sancte ausoerte. or
Sācte mammerte or
Sancte wilibrorde. or
Sancte leonarde. or
Sancte athanasi. or
Sancte oswalde. or
Omnes sancti confessores. Orate.
Oēs scti monachi ⁊ heremite. Orate
Sancta agnes. or
Sancta benedicta. or
Sancta martha. or
Sancta helena. or
Sancta euphemia. or
Sancta candida. or
Sancta basilissa. or
Sancta balbina. or
Sancta vrsula. or
Sancta victoria. or
Sancta corona. or
Sancta scrburgis or
Omnes sancte virgines. Orate pro.
Omnes sancti. Orate pro nobis
Propiciꝰ esto: pce nobis dñe. ſc̄. vtſ̄

¶ Finit psalteriū secundū vsū Sax.

¶ Tabula psalteriij ordine alphabeti co ad inueniēdū quoto foliculo vnus quisq; psalmus situetur.

	Folio.
A	
Ad te leuaui oculos.	viij
Ad te domine leuaui.	ix.
Ad te domine clamaui.	xb.
Afferte domino filij.	xb.
Audite hec omnes.	xrij.
Attendite populc.	xrix.
Audite celi que lo.	xrrix.
Ad dñm cum tribu.	xli.
B	
Beatus vir qui non.	ij.
Benedicite omnia opera do.	vij
Bñdictus dominus.	viij.
Beati immaculati.	x.
Bonitatem fecisti.	xij
Beati quorum.	xb.
Benedicam dominū in.	xbi.
Beatus qui ītelligit.	xx.
Benedixisti domine.	xxxij.
Bonum est confiteri.	xxxiij.
Benedic anima. i.	xxxbi.
Benedic anima. ij.	xxxbi.
Bonū est cōfiteri dño.	xxxix.
Beatus vir qui timet.	xl.
Beati omnes qui timent.	xlij.
Bñdictus dñs deus meus q̄ do.	xlb.
C	
Cum inuocarem.	ij.
Confitebor tibi domine. i.	ij.
Conserua me domine.	iiij.
Celi enarrant.	v.
Cantate domino. i.	vij
Cōfitemini dño. ix.	ix.
Clamaui in toto.	xiiij.
Cōfitebor tibi dñe qm̄ iratus es.	xbiij
Confitebimur tibi.	xxbiij.
Cantemus domino	xxx.
Cantate dño canticū. ii.	xxxiiij.
Confitemini domino. i.	xxxvi.
Confitemini. ij.	xxxvij.
Confitemini. iij.	xxxviij.
Confitebor. ij.	xl.
Credidi propter.	xli.
Confitemini. iiij.	xliij.
Confitemini. v.	xliij.
Confitebor. iij.	xliij.

D

Domine quid multiplicati. ij.
Domine ne in furore.i. ij.
Domine deus meus in te. iij.
Domine dominus noster. iij.
Dixit insipiens. iiij.
Domine quis habitabit. iiij.
Diligam te domine. v.
Domine in virtute. vi.
Dominus regnauit decorē. vi.
Deus deus meus ad. vij.
Deus misereatur. vij.
Deus deus meus respice. viij.
Dominus regit me. viij.
Domini est terra. ix.
Deus in nomine tuo. ix.
Defecit in salutare. xij.
Dominus illuminatio. xiij.
Dixit iniustus. xvi.
Domine ne in furore.ij. xvij.
Dixi custodiam. xx.
Deus auribus. xxi.
Deus noster refugiū. xxi.
Deus deorum. xxv.
Dixit insipiens. xxiij.
Deus i nomine. xxiij.
Deus repulisti. xxiiij.
Deus in adiutorium. xxvij.
Deus iudicium. xxvij.
Deus venerunt. xxx.
Dñe refugium. xxx.
Deus stetit in synagoga. xxxi.
Deus quis similis. xxxi.
Dñe deus salutis. xxxij.
Dñe refugiū factus. xxxiij
Deus vltionū. xxxiij.
Dñs regnauit exultet. xxxiiij.
Dñe exaudi.ij. xxxiiij.
Domine audiui. xxxiiij.
Dñs regnauit iracscantur. xxxv.
Domine exaudi.i. xxxv.
Deus laudem. xxxviij.
Dixit dominus domino. xl.
Dilexi quoniā exaudiet. xli.
De profundis. xlij.
Dñe nō est exaltatū xlij.
Domine probasti. xliij.
Dñe clamaui. xliiij.
Domine exaudi.ij. xliiij.

E

Exaudi domine iusticiam. iiij.
Exaudiat te dominus. vi.
Exaltabo te domine. xv.
Exultate iusti in domino. xvi.
Expectans expectaui dominū. xx.
Eructauit cor meū verbū bonum. xxi
Ego dixi in dimidio. xxiij.
Exaudi deꝰ oꝛonē meā et ne de. xxiij.
Eripe me de inimicis. xxiiij.
Exaudi deus deprecationem. xxiiii.
Exaudi deꝰ oratione meā cū deꝑ. xxv.
Exurgat deus et dissipentur. xxv
Exultauit cor meum. xxvi.
Exultate deo adiutori nostro. xxxi.
Ecce q̄ bonum et q̄ iocundum. xliii.
Ecce nūc benedicite dominum. xliii.
Eripe me domine ab homine. xliiii.
Exaltabo te deus. xlv.

H

Fundamenta eius in mōtibus. xxxii.

I

In domino confido. iii.
Jubilate deo oīs terra. vii.
Judica me domine. ix.
Iniquos odio habui. xiii.
In te domine speraui.i. xv.
Judica domine nocentes. xvi.
Judica me deus ⁊ discerne xx.
In te dñe spaui nō cōfundar. ii. xxvii
Inclina domine aurem. xxxii.
Jubilate deo oīs terra psalmū. xxv.
In exitu israel de egypto. xl.
In conuertendo dominus capti. xlii.

L

Laudate dominū de celis. vii.
Laudate dominū in sanctis. vii.
Legem pone. xii.
Laudate pueri dñm. xl.
Laudate dominū omnes gentes. xli.
Leuaui oculos meos in montes. xli.
Letatus sum in his q̄ dicta sunt. xli.
Laudate nomen domini. xliii.
Lauda anima mea dominū. xlv.
Laudate dominū quoniā bonus. xlv
Lauda hierusalem dominū. xlv

M

Memor esto verbi. xii.
Mirabilia testimonia tua. xij.

Officiū mortuorū

Miserere mei deus secundū. xviij.
Magnus dominus et laudabilis. xxi
Miserere mei deus qm̄ concul. xxiiij.
Miserere mei deus miserere. xxiiij.
Misericordias domini. xxxii.
Misericordiam et iudicium. xxxv.
Memento domine dauid. xlii.
Magnificat anima mea dñm. xlvi.

N

Noli emulari in malignātibus. xvij.
Nonne deo subiecta. xxv.
Notus in iudea deus. xxviij
Nisi quia dñs erat in nobis xli.
Nisi dominus edificauerit. xlij.
Nunc dimittis seruū tuum dñe. xlvij

O

Omnes gentes plaudite. xxi.

P

Principes persecuti sunt me. xiiii.
Paratum cor meum. xxxviii.

Q

Quare fremuerunt gentes. i.
Quicunq; vult saluus esse. x.
Quomodo dilexi legem tuam. xij.
Quemadmodum desiderat. xx.
Quid gloriaris in malicia. xxij.
Quambonus israel deus. xxviij.
Qui regis israel. xxx.
Quam dilecta tabernacula. xxxi.
Qui habitat in adiutorio altissi. xxxij.
Qui confidunt in domino. xli.

R

Retribue seruo tuo viuifica. x.

S

Saluum me fac domine. iiii.
Si vere vtiq; iusti. xxiiii.
Saluum me fac deus. xxvi.
Sepe expugnauerunt. xlii.
Super flumina babylonis. xliii.

T

Te deum laudamus te dñm cōfi. vi.
Te decet hymnus deus in syon. xxv.

V

Uerba mea auribus percipe dñe. ii.
Usquequo dñe obliuiscēris me. iiii.
Ut quid deus repulisti. xxviii.
Uoce mea ad dñm clamaui. xxviii.
Uenite exultemus domino. xxxiiii.
Uoce mea ad dñm clamaui. xliiii.

Finis tabule.

In vigilijs mortuorum ad vesp̄ān.

Placebo domino in regione viuorum. ps.

Dilexi qm̄ exaudiet dñs: vocē orationis mee.

Quia inclinauit aurē suā michi: et in diebus meis invocabo

Circundederūt me dolores mortis: et pericula inferni invenerunt me.

Tribulationē et dolorem inveni: et nomen domini invocaui.

O dñe libera animā meā misericors dns et iustus: et deus noster miserek.

Custodiens paruulos dominus: humiliatus sum et liberauit me.

Conuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus benefecit tibi.

Quia eripuit aiam meam de morte oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. vltimus v. huius pi. scilicet Placebo. non psallat sed statim loco ān. cantetur secundū vsum sarū ān.

Heu me quia incolatus meus prolongatus est. ps. Ad dñm cum tri. ān. Dñs custodit te ab omni malo: custodiat aiam tuā dominus. ps. Leuaui. ān. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit. ps. De pfundis. ān. Opera manuum tuarum dñe: ne despicias. ps. Confitebor. v. A porta inferi. R. Erue. ān.

Audiui vocem de celo dicentē: beati mortui qui in dño moriuntur. ℣s. Magnificat. Kyri eleyson. Christe eleyso. Kyri eleyson. Pater noster. et Aue maria. Deinde sine prōnūciatione. Et ne nos. dicatur ℣s. Lauda anima mea. Finito ℣o. dicat executor officij. ℣. Requiē eternā. ℟. Et lux. A porta iferi Erue. Credo videre. In terra viuentiū. Dñs vobiscū. Et cum spiritu tuo Pro corpore presenti cuiuscunq; fuerit dicit ista oratio tam ad Placebo q̄ ad Dirige. Oratio maior.

DEus cui proprium est misereri semper et parcere te supplices deprecamur pro anima famuli tui vel famule tue quam hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eam in manus inimici: nec obliuiscaris in finem: sed iubeas illā ab angelis sanctis suscipi: atq; ad regionē viuor̄ perduci: vt quia in te sperauit ⁊ credidit: sanctorū tuorum mereatur societate letari. Per dñm. In die tricēnali pro quocūq; fuerit ꝟl ista oīo ad Placebo.

DEus cui proprium est misereri semper et parcere propiciare anime famuli tui. vel famule tue ⁊ omnia eius peccata dimitte: vt mortis vinculis absolut⁹ vel absoluta trāsire mereatur ad vitā. ¶ In anniuersarijs de quocunq; fuerit dicitur ista oratio ad Placebo. Oratio

DEus indulgentiarū domine: da anime famuli tui vel famule tue cuius anniuersariū depositionis diem cōmemoram⁹ / refrigerij sedē: quietis beatitudinē / ⁊ luminis claritatē. ¶ Pro episcopis defunctis dicitur ista oratio ad Placebo. Oratio.

DEus qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pontificali fecisti dignitate censeri: presta quesumus: vt quor̄ vicem ad horam gerebant in terris: eorum perpetuo cōsortio letēt in celis. ¶ Pro fratrib⁹ et sororib⁹ ꝟl ista oīo ad Placebo. oīo

DEus venie largitor et humane salutis auctor: quesumus clementiam tuam vt nostrarū congregationū fratres et sorores / qui ex hoc seculo transierunt: intercedente beata maria semper virgine: et beato michaele archangelo cum omnibus sanctis: ad perpetue btatitudinis consortium peruenire concedas.

Oratio generalis. ad Placebo.

FIdelium deus omnium conditor et redemptor: animabus omnium fideliū defunctorū remissionem cunctorū tribue peccatorū: vt indulgentiā quam semper optauerunt pijs supplicationibus consequantur Qui cum deo patre et spiritu sancto viuis ⁊ regnas deus. Per omnia. Nō dicatur Dominus vobiscū. neq; Requiescant in pace. quando immediate sequit Dirige ¶ Ad matu. ān. Dirige dñe de⁹ me⁹ i cōspectu tuo viā meā. ℣s Verba. fo. ij. ān. ¶ Conuertere dñe ⁊ eripe aiam meā: qm̄ non est in morte qui memor sit tui. ℣s. Dñe ne in furore. i. fo. ij. ā. ¶ Equādo rapiat vt leo aiam meā dū non est qui redimat neq; q̄ saluum faciat. ℣s. Dñe deus me⁹. fo. ij. ℣. A porta inferi ℟. Erue domie animas eorū. Pater noster. Et ne nos. Nō dicatur. Jube. Lectio prima.

PArce michi dñe nichil enī sunt dies mei. Quid est hō quia magnificas eum: aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eū diluculo: ⁊ subito probas illū. Usq;quo non parcis michi: nec dimittis me vt gluciam saliuā meam? Peccaui. Quid faciam tibi: o custos hoīm? Quare posuisti me cōtrariū tibi: et factus sum michi metipsi grauis? Cur non tollis pctm̄ meū: et quare nō aufers iniquitatem meā? Ecce nunc in puluere dormio: ⁊ si mane me quesieris non subsistam. Nō dicat Tu aūt. ℟ Credo q̄ redēptor meus viuit et in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et in carne mea videbo deū saluatorē meū. ℣. Quē visurus sum ego ipse et nōn alius: et oculi mei conspecturi sunt. Et in carne. Lectio. ij. Job. 7

TEdet aiam meā vite mee: di- Job. 10

mittam aduersum me eloquiū meū. Loquar in amaritudine aie mee: dicam deo. Noli me cōdēnare. Indica michi cur me ita iudices. Nūquid bonū tibi videtur si calūnieris et oppримas me opus manuū tuarū/et consilium impiorū adiuues? Nūquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo et tu vides? Nūquid sicut dies hominis dies tui: et anni tui sicut humana sunt tēpora. Ut qras iniquitatem meā/et pctiñ meū scruteris. ⁊ scias qa nichil impiū fecerim: cū sit nemo qui de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarū resuscitasti a monumēto fetidū tu eis dñe dona requiē et locum indulgentie. ℣. Qui venturus es iudicare vivos et mortuos ⁊ seculū per ignē. Tu. Lectio. iij.

Job.10 MAnus tue fecerunt me: et plasmauerunt me totum in circuitu: et sic repēte precipitas me. Memēto qsō q sicut lutū feceris me: ⁊ in puluerē reduces me. Nōne sicut lac mulsisti me: et sicut caseū me coagulasti. Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et neruis cōpegisti me. Vitā et miam tribuisti michi: et visitatio tua custodiuit spiritū meū ℟. Dñe qñ veneris iudicare terrā vbi me abscōdā a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco et ante te erubesco dū veneris iudicare noli me cōdēnare Qz. ℂ Sciendū est q qñ corpus adest pñs cuiuscunq fuerit et in anniuersariis ēporū tñ repetat. iij. vi. et ix. ℟. ℂ In ij. noct. ān. In loco pascue ibi me collocauit. ℘s. Dñs regit. fo. viij. ān. Delicta iuuentutis mee et ignorantias meas ne memineris domie. ℘s. Ad te dñe leuaui. fo. ix. ān. Credo videre bona dñi in terra viuentiū. ℘s. Dñs illu. fo. xiij. ℣. In memoria eterna erit iustus. ℟. Ab auditione mala nō timebit Lectio. iiij.

Job.15. QUantas habeo iniquitates: et pctā: scelera mea atq delicta ostende michi. Cur faciē tuam abscōdis: et arbitraris me inimicū tuū. Cōtra foliū quod vento rapitur ostēdis potentiā tuā: ⁊ stipulā siccā persequeris. Scribis enim cōtra me amaritudines: et cōsumere me vis pctis adolescentie mee. Posuisti in neruo pedem meū/⁊ obseruasti oēs semitas meas: et vestigia pedū meorū considerasti. Qui quasi putredo cōsumendus sum et quasi vestimentū quod cōmeditur a tinea. ℟. Heu michi dñe qa peccaui nimis in vita mea: quid faciā miser vbi fugiā nisi ad te deus meus miserere mei. Dū veneris i nouissimo die. ℣. Aia mea turbata ē valde sed tu dñe succurre ei. Dū. Kr. v.

HOmo natus de muliere: breui viuens tēpore/repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur et cōteritur/et fugit velut vmbra: ⁊ nūq in eodē statu permanet. Et dignū ducis sup huiuscemodi aperire oculos tuos ⁊ adducere eum tecū in iudiciū? Quis potest facere mundū de imūdo conceptū semine? Nōne tu qui solus es? Breues dies hois sūt/numer⁹ mēsium eius apud te est. Constituisti terminos eius qui preteriri non poterūt Recede ergo paululū ab eo/vt qescat donec optata veniat: et sicut mercennarij dies eius ℟. Ne recorderis peccata mea dñe. Dū veneris iudicare seculū p ignē. ℣. Dirige dñe deus meus in conspectu tuo viam meā. Dū veneris. Lctō. vi

Job.14 QUis michi hoc tribuat vt in inferno protegas me: et abscondas me donec pertrāseat furor tuus: ⁊ constituas michi tēpus in quo recorderis mei? Putas ne mortuus homo rursum viuat. Cunctis diebus quib⁹ nunc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me: et ego respōdebo tibi. Operi manuū tuarum porriges dexterā. Tu quidē gressus meos dinumeraisti/sed parce peccatis meis. ℟. Dñe secundū actum meū noli me iudicare. nichil dignum in cōspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatē tuā vt tu deus deleas iniquitatē meam. ℣. Amplius laua me dñe ab iniustitia mea/et a delicto meo mūda me quia tibi soli peccaui Ideo. ℂ In. iij. noct. ān. Cōplaceat tibi dñe vt eripias me ad adiuuādū me respice. ℘s

Expectās. fo.xx. ān. Sana dñe aiam meā quia peccaui tibi.ps.Btūs qui itelligit.fo.xx.ā. Sitiuit aia mea ad deū fō tem viuū qñ veniā et apparebo ante faciē dñi.ps. Quēadmodū.fo.xx.v.Requiem.Et lux. Lectio.vij.

Job.17 SPiritus meꝰ attenuabitur: dies mei breuiabuntur: et solum michi supereſt sepulchrū Non peccaui: ⁊ in amaritudinibus morabatur oculus meus. Libera me dñe et pone me iuxta te: ⁊ cuiusuis manus pugnet cōtra me. Dies mei trāsierūt: cogitationes mee dissipate sunt / torquētes cor meum. Noctē verterunt in diē: ⁊ rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero ifernus domus mea est: et in tenebris straui lectulū meū. Putredini dixi. Pater meus es: mater mea et soror mea vermibus. Ubi est ergo nūc prestolatio mea: ⁊ patiētia mea? Tu es dñe deus meus. ℟. Peccātē me quotidie et non penitentem timor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla est redēptio miserere mei deus et salua me ℣. Deꝰ in noie tuo saluū me fac dñe / et in veritate tua libera me. Quia. Lectio.vij.

Job.19 PElli mee cōsumptis carnibꝰ adhesit os meū: et derelicta sūt tātūmodo labia circa dētes meos Miseremini mei / miseremini mei / saltem vos amici mei: qꝛa manus domini tetigit me. Quare persequmini me sicut deus: et carnibus meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribātur sermones mei? Quis michi det vt exarētur in libro stilo ferreo: et plūbi lamina vel celte sculpantur in silice. Scio enim qꝛ redēptor meus viuit: et in nouissimo die de terra surrectur⁹ sum: ⁊ rursum circundabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deum saluatorem meū Quē visurus sum ego ipse / ⁊ oculi mei cōspecturi sunt: et nō alius. Reposita est hec spes mea i sinu meo. ℟. Requiē eternā dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidū tu eis domie dona requiem. Et lux perpetua. Lectio.ix.

Job.10 QUare de vulua eduxisti me? Qui vtinā cōsūptus essem ne oculus me videret. Fuissem quasi nō essem: de vtero translatus ad tumulū Nunquid non paucitas dierū meorū finiet breui. Dimitte ergo me vt plāgā paululū dolorē meū / anteq̄ vadā et non reuertar ad terrā tenebrosam et opertā mortis caligine. Terrā miserie ⁊ tenebrarū / vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo: sed sempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me dñe de morte eterna in die illa tremēda. Quādo celi mouēdi sunt et terra. Dū veneris iudicare seculum per ignē. ℣. Dies illa dies ire calamitatis et miserie: dies magna et amara valde. Quādo celi mouendi sunt et terra ℣. Quid ergo miserrimus quid dicā vel quid faciā dū nil boni perferā ante tātūmodicem. Dū veneris. ℣. Nunc te christe petim⁹ miserere q̄s qui venisti redimere pditos: noli dānare redēptos. Dū. Deide repetat℟. Libera, qđ p totū ānū obseruet q̄cūq̄ ꝛ hoc. ℟. Libera me dñe. ¶ In die aiarū tñ ℣. Ardentes aie flēt sine fine ambulātes per tenebras dicūtq̄ singule ve ve ve: quāte sunt tenebre. Dū veneris ℣. Creator oim rerū deus qui me de lymo terre formasti et mirabiliter proprio sanguine redemisti corpusq̄ meū licet modo putrescat de sepulchro facias in die iudicij resuscitari exaudi exaudi me et animam meā in sinu abrahe patriarche tui tu beas collocari. Dū veneris. Repetatur ℟. Libera me dñe. In omni feria.iij.⁊ vi. in festis sine regimine chori et in feriis. ℟. Libera me dñe de viis inferni. Qui portas ereas cōfregisti et visitasti infernum et dedisti eis lumen vt viderent te qui erāt in penis tenebrarū. ℣. Clamātes et dicētes aduenisti redēptor nr̄. Qui por. Non repetat hoc ℟. Aīa lau. ℣. Requescant in pace. Amen. ¶ In laudib⁹.ān. EXultabunt domīo ossa humiliata. ps. Misere.fo.xviij.ā. Exaudi dñe orationem meā ad te ois caro veniet. ps. Te decet.fo.xxv.ān. Me suscepit dextera tua dñe. ps. Deus deus.fo.vij. ān. A porta inferi erue dñe aiam meā.

mittam aduersum me eloquiū meū. Loquar in amaritudine aie mee: dicam deo. Noli me cōdēnare. Indica michi cur me ita iudices. Nūquid bonū tibi videtur si calūnieris et opprimas me opus manuū tuarū/et consilium impiorū adiuues? Nūquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo et tu vides? Nūquid sicut dies hominis dies tui: et anni tui sicut humana sunt tēpora. Ut qras iniquitatem meā/et pctiñ meū scruteris. ⁊ scias qa nichil impiū fecerim: cū sit nemo qui
1 de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarū resuscitasti a monumēto fetidū tu eis dñe dona requiē et locum indulgentie. ℣. Qui venturus es iudicare viuos et mortuos ⁊ seculū per ignē. Tu. Lectio. iij.

Job.10 Manus tue fecerunt me: et plasmauerunt me totum in circuitu: et sic repēte precipitas me. Memēto qso q sicut lutū feceris me: ⁊ in puluerē reduces me. Nōne sicut lac mulsisti me: et sicut caseū me coagulasti. Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et neruis cōpegisti me. Uitā et miam tribuisti michi: et visitatio tua custo-
5 diuit spiritū meū ℟. Dñe qñ veneris iudicare terrā vbi me abscōdā a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco et ante te erubesco dū veneris iudicare noli me cōdēnare Rq. Sciendū est q qñ corpus adest pñs cuiuscunq fuerit et in anniuersarijs cpor tñ repetat. iij. vi. et ix. ℟. In ij. nocť. ān. In loco pascue ibi me collocauit. ps. Dñs regit. ſo. viij. ān. Delicta iuuentutis mee et ignorantias meas ne memineris domie. ps. Ad te dñe leuaui. ſo. ix. ān. Credo videre bona dñi in terra viuentiū. ps. Dñs illu. ſo. xiij. ℣. In memoria eterna erit iustus. ℟. Ab auditione mala nō timebit Lectio. iiij.

Job.15. Quantas habeo iniquitates: et pctā: scelera mea atq delicta ostende michi. Cur faciē tuam abscōdis: et arbitraris me inimicū tuū. Cōtra foliū quod vento rapitur ostēdis potentiā tuā: ⁊ stipulā siccā persequeris. Scribis enim cōtra me amaritudines: et cōsumere me vis pctis adolescentie mee. Posuisti in neruo pedem meū/⁊ obseruasti oēs semitas meas: et vestigia pedū meorū considerasti. Qui quasi putredo cōsumendus sum et quasi vestimentū quod cōmeditur a tinea. ℟. Heu michi dñe qa peccaui nimis in vita mea: quid faciā miser vbi fugiā nisi ad te deus meus miserere mei. Dū veneris i nouissimo die. ℣. Aia mea turbata ē valde sed tu dñe succurre ei. Dū. Ic. v.

Job.14 Homo natus de muliere: breui viuens tēpore/repletur multis miserijs. Qui quasi flos egreditur et cōteritur/et fugit velut vmbra: ⁊ nūq in eodē statu permanet. Et dignū ducis sup huiusce modi aperire oculos tuos ⁊ adducere eum tecū in iudiciū? Quis potest facere mundū de imūdo conceptū semine? Nōne tu qui solus es? Breues dies hois sūt/numer mēsium eius apud te est. Constituisti terminos eius qui preteriri non poterūt Recede ergo paululū ab eo/vt q̄escat donec optata veniat: et sicut mercenarij dies eius ℟. Ne recorderis peccata mea dñe. Dū veneris iudicare seculū p ignē. ℣. Dirige dñe deus meus in conspectu tuo viam meā. Dū veneris. Lctō. vi

Job.14 Quis michi hoc tribuat vt in inferno protegas me: et abscondas me donec pertrāseat furor tuus: ⁊ constituas michi tēpus in quo recorderis mei? Putas ne mortuus homo rursum viuat. Cunctis diebus quib nunc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Uocabis me: et ego respōdebo tibi. Operi manuū tuarum porriges dexterā. Tu quidē gressus meos dinumerasti/sed parce peccatis meis. ℟. Dñe secundū actum meū noli
6 me iudicare. nichil dignum in cōspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatē tuā vt tu deus deleas iniquitatē meam. ℣. Amplius laua me dñe ab iniustitia mea/et a delicto meo mūda me quia tibi soli peccaui Ideo. In. iij. nocť. ān. Cōplaceat tibi dñe vt eripias me ad adiuuādū me respice. ps

Expectās. fo.xx. ān. Sana dñe aiam meā quia peccaui tibi.ps.Btūs qui itelligit.fo.xx.ā. Sitiuit aia mea ad deū fō tem viuū qñ veniā et apparebo ante faciē dñi.ps. Quēadmodū.fo.xx.v.Requiem.Et lux. Lectio.vij.

Job.17 SPiritus meꝰ attenuabitur: dies mei breuiabuntur: et solum michi supereſt sepulchrū Non peccaui: ⁊ in amaritudinibus morabatur oculus meus. Libera me dñe et pone me iuxta te: ⁊ cuiusuis manus pugnet cōtra me. Dies mei trāslierūt: cogitationes mee dissipate sunt / torquētes cor meum. Noctē verterunt in diē: ⁊ rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero ifernus domus mea est: et in tenebris straui lectulū meū. Putredini dixi. Pater meus es: mater mea et soror mea vermibus. Ubi est ergo nūc prestolatio mea: ⁊ patiētia mea? Tu

7 es dñe deus meus. ℟. Peccātē me quotidie et non penitentem timor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla est redēptio miserere mei deus et salua me. ℣. Deꝰ in noīe tuo saluū me fac dñe / et in veritate tua libera me. Quia. Lectio.vij.

Job.19 2 PElli mee cōsumptis carnibꝰ adhesit os meū: et derelicta sūt tātūmodo labia circa dētes meos Miseremini mei / miseremini mei / saltem vos amici mei: qꝛa manus domini tetigit me. Quare persequmini me sicut deus: et carnibus meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribātur sermones mei? Quis michi det vt exarētur in libro stilo ferreo: et plūbi lamina vel celte sculpantur in silice. Scio enim qꝛ redēptor meus viuit: et in nouissimo die de terra surrecturꝰ sum: ⁊ rursum circundabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deum saluatorem meū Quē visurus sum ego ipse / ⁊ oculi mei cōspecturi sunt: et nō alius. Reposita est hec spes mea i sinu meo. ℟.

8 Requiē eternā dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidū tu eis domie dona requiem. Et lux perpetua. Lectio.ix.

Job.10 QUare de vulua eduxisti me? Qui vtinā cōsūptus essem ne oculus me videret. Fuissem quasi nō essem: de vtero translatus ad tumulū Nunquid non paucitas dierū meorū finiet breui. Dimitte ergo me vt plāgā paululū dolorē meū / anteq̄ vadā et non reuertar ad terrā tenebrosam et opertā mortis caligine. Terrā miserie ⁊ tenebrarū / vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo: sed sempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me dñe de morte

9 eterna in die illa tremēda. Quādo celi mouēdi sunt et terra. Dū veneris iudicare seculum per ignē. ℣. Dies illa dies ire calamitatis et miserie: dies magna et amara valde. Quādo celi mouendi sunt et terra ℣. Quid ergo miserrimus quid dicā vel quid faciā dū nil boni perferā ante tātūmodicem. Dū veneris. ℣. Nunc te christe petim⁹ miserere q̄s qui venisti redimere pditos: noli dānare redēptos. Dū. Deide repetat ℟. Libera. qō p totū ānū obseruet q̄cūq̄ hōr hoc. ℟. Libera me dñe. In die aiarū tm ℣. Ardentes aie flēt sine fine ambulātes per tenebras dicūtq̄ singule ve ve ve: quāte sunt tenebre. Dū veneris ℣. Creator oīm rerū deus qui me de lymo terre formasti et mirabiliter propio sanguine redemisti corpusq̄ meū licet modo putrescat de sepulchro facias in die iudicij resuscitari eraudi eraudi me et animam meā in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dū veneris. Repetatur ℟. Libera me dñe. In omni feria.iij.⁊ vi. in festis sine regimine chori et in feriis. ℟. Libera me dñe de viis inferni. Qui portas ereas cōfregisti et visitasti infernum et dedisti eis lumen vt viderent te qui erāt in penis tenebrarū. ℣. Clamātes et dicētes aduenisti redēptor nr̄. Qui por. Non repetat hoc ℟. Ān lau. ℣. Requescant in pace. Amen. In laudibꝰ.ān. Exultabunt domīo ossa humiliata. ps. Miserere. fo.xviij.ā. Exaudi dñe orationem meā ad te ois caro veniet. ps. Te decet. fo.xxv.ān. Me suscepit dextera tua dñe. ps. Deus deus. fo.vij. ān. A porta inferi eruе dñe aiam meā.

ꝑs Ego dixi. fo. xxiij. ā. Omis ſpūs laudet dominū. ℟. Laudate. fo. vij. ỽ. Requiē. ān. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita qui credit in me etiā ſi moꝛtuus fuerit viuet. et oīs qui viuit et credit in me nō moꝛietur in eternum. ꝑs. Bñdictus. fo. viij. Kyꝛie eleyſō. Xꝑe ek. Kyꝛie ek. Pater noſter. Sine pnunciatione Et ne nos. Deinde dicatur ꝑs. Exaltabo. Quo finito dicatur Requiē. et A poꝛta inferi. Erue dñe. Credo videre bona dñi. In terra viuentium. Dñs vobiſcū. Et cū. Oꝛem⁹.

¶ Pꝛo coꝛpoꝛe pꝛeſenti ad lau. ỽ. hec oō. Deus cui. Maioꝛ. In anniuerſaꝛiis ỽ. dicuntur oꝛationes. Deus cui. Minoꝛ. In trigitalib⁹ ỽ. dñr oōnes

OMnipotēs ſempiterne deus cui nunq̄ ſine ſpe mie ſupplicat: ꝓpiciare aie famuli tui vel famule tue/ vt qui vel q̄ de hac vita in tui noīs cōfeſſione deceſſit ſctōꝛum tuoꝛū numero facias aggregari ¶ Pꝛo epiſcopis defunctis Ad laudes. Oꝛatio.

DEus cui⁹ mie non eſt numerus ſuſcipe pꝛo aiab⁹ famuloꝛum tuoꝛum pontificū pꝛeces noſtras ⁊ luctus eis leticieq̄ regionē in ſctōꝛū tuoꝛ ſocietate concede. ¶ Pꝛo fratribus et ſoꝛoꝛibus Ad laudes Oꝛatio.

INclina dñe aurem tuā ad ꝑces noſtras quibus miſericoꝛdiam tuam ſupplices deꝓecamur: vt aīas famuloꝛū famularūq̄ tuarū quas de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: ī pacis ac lucis regione cōſtituas/ et ſanctoꝛum tuoꝛū iubeas eſſe cōſoꝛtes. Per xꝑm. Oꝛemus. ¶ Deinde dicat oō pꝛo familiarib⁹ pꝛiuatim ad placitū: q̄bus dictis ſequat oꝛatio gñalis ī audiētia

ANimab⁹ q̄ſumus dñe omniū fidelium defunctoꝛ oꝛatio pficiat ſupplicātiū: vt eas et a peccatis oīb⁹ eruas/ ⁊ tue redēptionis facias eſſe participes. Qui cum deo patre et ſpū ſancto viuis et regnas deus: p oīa ſecula ſeculoꝛum. Amen. Requieſcāt in pace. amen.

¶ Cōmēdatio animarū incipiat hoc modo. ꝑs. Beati īmaculati. fo. x. vſq; ad Ad dñm cū tribul. Finitis pſal. ſine Gloꝛia pa. ỽ. ān. Requiē eternā dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Kyꝛi ek. Xꝑe ek. Kyꝛi ek. Pr̄ nr̄. ℟. Dñe ꝑbaſti. fo. xliij. ỽ. Requiem eternā dona eis dñe. Et lux. ỽ. A poꝛta inferi. Erue dñe. ỽ. Credo videre. In terra. Dñs vobiſcum. Et cū ſpiritu tuo. Oꝛemus. Oꝛatio.

TIbi dñe commendamus aīas oīm fidelium defunctoꝛ: vt defuncti ſeculo tibi viuāt: et que per fragilitatē mūdane conuerſationis peccata admiſerunt: tu venia miſericoꝛdiſſime pietatis abſterge. Per chriſtū dominū noſtrum Amē. Requieſcant in pace. Amen.

¶ Expliciūt vigilie moꝛtuoꝛum.

¶ Veſpere per aduentum de ſctā maria vſq; ad vigiliā natiuitatis dñi. ān

PRophete ꝓdicauerūt naſci ſaluatoꝛē de virgine maria. ꝑ. Letat⁹ ſum. fol. xli. Ad te leuaui. fol. viij. Niſi quia do. fol. xli. Qui confidūt. fol. xli. In cōuertēdo. fol. xlij ¶ In ſeꝛ. iij. q̄ iſti pꝛedicti ꝑ. Ad veſ. de die dñr: tunc ad vās. de ſctā maria dicāt iſti ꝑ. videlz Dixit do. fo. xl. Confitebor. ij. fol. xl. Btūs vir. fo. xl De pfūdis fo. xlij Memēto. fo. xlij. Qđ obſeruetur in oi feꝛ. iij. per totum annū/ quādo fit de ſancta maria cōmēo. in conuentu. ¶ ꝑm.

ECce virgo concipiet et pariet filium et vocabitur nomē eius ēmanuel. butyꝛū ⁊ mel comedet vt ſciat repꝛobare malum et eligere bonū. Hy⁹. Aue maris ſtel. ỽ. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ān. De timeas maria inueniſti gratiam apud dñm ecce cōcipies

et paries filium all'a. ps.Magñ. Oño.

COncede nos famulos tuos qs dñe deus perpetua mẽtis ⁊ corporis salute gaudere: ⁊ gliosa btẽ marie semper virginis intercessione a psenti liberari tristicia: et eterna ꝑfrui letitia. q̃ terminet sic. Per xp̃m dñm no. Amen. Nõ ỽ Dñs vo. nec Bñdicam⁹ do. sed stati dr mẽo. de scõ spũ. ã: Veni sctẽ. ỽ Emitte spi. Oz De⁹ q̃ cor. ℂ Deinde fiat mẽo. de sctõ i cuius honore dedicata est eccl'ia: vt in p̃bendis vel i alijs ecclesijs parrochialibus. et postea fiat mẽo. de reliquijs. ãn Corpora sctõrũ. ỽ Beati qui habitant. Oño

PRopiciare qs dñe nobis famulis tuis p sctõr tuorũ quorũ reliquie in psenti cõtinẽtur eccl'ia merita gloriosa: vt eorũ pia intercessiõe: ab oibus semper ꝓtegamur aduersis Per xp̃m. Alia oro. Ad matut. Oño.

PResta qs ops de⁹: vt sctõr tuor quor reliqe i hac cõtinẽt eccl'ia nos ꝓtegãt merita. quaten⁹ eor p̃cib⁹ trãqlla pace i tua iugit laude letemur Per. Mẽo. de oĩb⁹ scis p aduẽ. cũ ista ã

Ecce dñs vẽiet ⁊ oẽs sci ei⁹ cũ eo ⁊ erit i die illa lux magna all'. ỽ Ecce appebit dñs sup nubẽ cãdidã ℟ Et cũ eo scõrũ milia or

COnsciẽtias nr̃as qs dñe visitãdo purifica: vt veniẽs ihesus xp̃s fili⁹ tu⁹ dñs nr̃ cũ oĩb⁹ scis paratã sibi in nobis inueniat mãsionẽ Qui tecũ. Mẽo de pace ã Da pa. ỽ Dñe fiat par. Oño Deus a quo. q̃ terminet sic Per do. no. ih. cũ Dñs vo. Bñdicam⁹ do

ℂ Alia or. subseq̃ns ad mat. dr tñ or

DEs auctor pacis ⁊ amator quẽ nosse viuere cui seruire regnare est: ꝓtege ab oĩbus impugnatiõibus supplices tuos. vt q̃ in defensione tua cõfidimus: nullius hostilitatis arma timeamus. Per do. Dñs vo. Bñdicam⁹ do. Ad copl. de. l. maria p aduẽ. ã.

Btã es maria que credidisti perficient in te que dicta sũt tibi a dño all'. pl Usq̃quo Judica me. Sepe expu. Dñe nõe. Cp Sicut cynamo. hy⁹ Virgo singu. Uitã p̃sta. Sit laus. ỽ Elegit eã. ã. Ecce ancilla dñi fiat michi scõm verbũ tuũ. ps. Nũc dimit. Or Gratiã tuã. q̃ terminetur sic Per eũdẽ. do. no. ie. chr̃i. fi. Dñs vo. Bñdica. do. Ad mat. de sctã maria p totũ aduẽ. Jnuit. Aue maria gr̃a plena dñs tecũ. p Uenite. hy⁹ Quẽ terra. ℂ Dñica et fer. ij. ã. Bñdicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñdictus fructus vẽtris tui p Dñe do. nr̃. Celi enarrãt. Dñi ẽ terra. ỽ Specie tua. ℂ Fer. iij. ã. Specie tua ⁊ pulchritudie tua intẽde prospere procede et regna. p Eructauit. De⁹ nr̃ re. Fũdamẽta ỽ Diffusa est. ℂ Fer. iiij. ã

Gaude maria virgo cũctas hereses sola iteremisti i vniuerso mũdo. p Cãtate. s. Dñs regna. exul. Cãtate. ij. ỽ Specie tua. ℂ Fer. v. vi. ⁊ sab. q̃n nõ fit plen̄ serui. de scã maria: idẽ ordo ã. ⁊ p̃. ⁊ ỽ. seruet q̃ in precedẽtibus ferijs. Lcõ. i.

EGredietur ỽga de radice iesse: ⁊ flos de radice eius ascẽdet Et requiescet super eũ spũs dñi: spiritus sapientie ⁊ intellectus: spiritus consilij et fortitudinis: spũs scientie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eũ spũs timoris dñi. Hec dicit. ℟. Isaie xi.

Missus est gabriel angelus ad mariã virginem desponsatã ioseph nuncians ei verbum ⁊ expauescit de lumine ne timeas maria: inuenisti gr̃am apud dñm/ ecce concipies ⁊ paries. Et vocabit altissimi filius. ỽ. Dabit ei dñs deus sedẽ dauid patris ei⁹ et regnabit i domo iacob i eternũ. Et vo. l. ij

NOn scõm visionẽ oculorũ iudicabit/ neq̃ scõm auditũ auriũ arguet: sed iudicabit i iusticia pauperes et arguet i eq̃tate pro mãsuetis terre. Et ꝓcutiet terrã virga oris sui: et spũ labiorũ suorũ interficiet impium. Et erit iusticia cingulũ lumborũ eius: et fides cinctorũ renũ ei⁹. Hec dicit. ℟.

Aue maria gr̃a plena dñs tecũ Spũs scẽt⁹ supueniet i te ⁊ virtus altissimi obũbrabit tibi. qõ eni er te nascet scñ vocabit fili⁹ dei. Quõ fiet istud qñ virũ nõ cognosco: et rñdẽs angelus dixit ei. Spũs sctus. l. ij.

LOcutus est dñs ad achaz dicẽs Pete tibi signũ a dño deo tuo in pfundũ inferni: siue i excelsum su-

p̄ra. Et dixit achaz. Nō petam et non tēptabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nunquid parū vobis est molestos esse hoibus: ꝙa molesti estis et deo meo: Propter hoc dabit dñs ipse vobis signū. Ecce vgo cōcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit nomē ei⁹ emanuel Butyrū ⁊ mel cōmedet: vt sciat reprobare malū ⁊ eligere bonū Hec dicit: ℟ Suscipe verbū virgo maria qđ tibi a dño per āgelū trāsmissum est: concipies per aurē deū paries ⁊ hoiem. Ut bñdicta dicar' iter oēs mulieres. ℣. Paries qđē filiū: sed virginitatis nō patieris detrimētū: efficieris grauida ⁊ eris mater sēper itacta Ut bñdicta. Gīa. Ut bñd. Nō dicat ℣. Te deū. p totū aduē. ān lau. ℣. Scā dei ge. iter. In lau. hec sola ā. Prophete predicauerūt nasci saluatorē de vgine maria ℣. Dñs regna. fo. vi. Ceteri p̄i cōsueti. Cp̄m. Ecce vgo cōcipiet hy⁹. O gliosa femina ℣. Elegit eā de⁹. ā. Spūsctus in te descēdet maria ne timeas habēs in vtero filiū dei all. ℣. Bñ⁹. Or. Cōcede nos. q̄ sic tminet Per do. no. sicut ad vs suprādictū est. Et fiat mēo. de scō spū: ⁊ de sctō ecclie et de relictis: ⁊ de oīb⁹ sctis: et de pace: vtē ad vās. Ad. i. et ad oēs alias hor. p totū ānū qñ nō fit plenū seruitū de scā maria dicat hic hy⁹. Memēto salutis auctor. Maria plena gīa. Gīa tibi dñe ā. Prophete predi. ℣. De⁹ in no. Laud. dñm oēs gē. Cōfitemini. Cp̄.

Isaie. ii. EGredietur virga de radice iesse et flos de radice eius ascēdet et requiescet super eū spūs dñi. ℟. Aue maria. ℣. Diffusa est gīa in labiis tuis. Oro

DEus qui de vtē marie vginis vtero verbū tuum āgelo narrāte carnē suscipere voluisti: p̄sta supplicibus tuis. vt qui vere eā dei genitricē credim⁹: ei⁹ apud te intercessiōibus adiuuemur. Per eūdē rp̄m dñm nr̄m. Bñdicam⁹ dño. Ad. iij. ā. Missus ē gabriel angelus ad mariā virginē desponsatā ioseph. ℣. Ad dñm cū tribularer. Leua ui. Letatus sum. oēs fo. xli. Cp̄m

Isaie. xi. NOn scōm visionē oculorū iudicabit: neq; scōm auditū auriū arguet: sed iudicabit i iusticia pauperes: ⁊ arguet i eqtate p mānsuet⁹ terre. ℟. Diffusa. ℣. Specie tua. Oro. De⁹ q̄ de vtē. Ad. vi. ā. Angelus dñi nūciauit marie ⁊ cōcepit de spūsctō all. p̄i. Ad te leua. fo. viij. Nisi ꝙa. Qui cōfi. fo. xli. cp̄

Isaie. ii. ET percutiet terrā virga oris sui: et spū labiorū ei⁹ interficiet impiū: ⁊ erit iusticia cingulū lūborū ei⁹: ⁊ fides circūcinctorū renū ei⁹. ℟. Specie tua ℣. Adiuuabit. Or. Deus qui Ad. ix. ā. Aue maria gīa plena dñs tecū: bñdicta tu i mulieribus all. p̄i. In cōuertē. Nisi dñs. Beati oēs. oēs fo. xlij. Cp̄m.

Isaie. ii. LOcutus est dñs ad achaz dicēs Pete tibi signū a dño deo tuo i profundū inferni siue in excelsum supra: ⁊ dixit achaz. non petā/et nō tēptabo dñm. ℟. Adiuuabit eā. ℣. Elegit eā. Hic ordo de vesp̄is ⁊ mat. scē marie seruetur p totū aduē. nisi qñ fit plenū seruitū de ea. Per totū annū dicātur vesp. ⁊ mat. de sctā maria in cōuctu: nisi in duplici. festis: et nisi in vigi. nati. dñi vsq; ad oct. scti stephani: ⁊ nisi i vigi. epy. et nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasc. ⁊ nisi in ebd̄. pēthe. Qñ fit plenū seruitū de scā maria p totū aduē. Ad vs sup̄ hos feriat. ā. Prophete predi. cp̄ Ecce vgo cōci. hy⁹. Aue maris stel. ℣. Egredietur virga. ā. Ne time. p̄s. Magni. Or. Deus q̄ de vtē. Mēo. de aduē. Cōpleto. de aduē. nō mutat: nisi q̄ i fine hym. dr Gīa tibi do. q̄ na. ad mat. In uit. In honore. ℣. Uēite. fo. i. hy⁹. Quē tra. ā. Bñdicta tu. ℣. Dñe do. nr̄. fo. iij Et cetere āe. cū suis p̄is vsq; ad. ix. ān. q̄ erit Rorate celi. ℣. Egredietur vir. Lectiones ⁊ Uiabtē. notāt i. j. ebd̄. aduē. ℣ Ora pro no. In lau. ā. Prophete predi. ℣. Dñs reg. fo. vi. ⁊c. cp̄. Ecce vgo. hy⁹ O gliosa fe. ℣. Elegit eā. ā. Spūsctus ℣. Bñ⁹. Or. De⁹ q̄ de vtē. Mēo de aduē. Ad. j. ā. Prophe. ℣ Deus in no. fo. ix et ceteri p̄i dici. Ad. iij. ⁊ ad alias hoēs. ā. ℟. ⁊ ℣. vtēs in fest. cū p̄is de die. Ad. iij. cp̄. Ecce ℣. Ad vi. cp̄. Egredietur ℣. Ad ix. cp̄. Nō scōz vilio. Hic ordo de mat. ⁊ vesp̄is de scā maria i fest. et qñ fit ple

nũ ser. de ea seruet vsq; ad vig. nat do. ℂ Hic p;imũ fiũt mat. de sctã maria i cõuẽtu. post nati. do. Inui. Aue maria ꝑ Uenite. hy⁹ Caste parẽ. ỽ. Domus pudi. ỽ. Gꝛia tibi dñe. ℂ Die dñica et ceteris ferijs p ebd̃. ãe. ꝑi. ⁊ ỽ. vtꝫ notatũ est i p;ia dñica aduẽ. dñi. Lctõ. i.

Sancta maria virgo ỽginũ mater et filia regis regũ oiz tuum nobis ipẽde solatiũ: vt celestis regni p te mereamur habere ꝑmiũ: et cũ electis dei regnare in perpetuum. Non sax. ℟. Sancta et immaculata. Lctõ. ij. Sancta maria piarũ ꝓtissima intercede p;o nobis sctãrũ sctissima: vt per te virgo sumat nr̃a ꝓcamina qui p;o nobis natus regnat super etherabt sua caritate nostra deleãtur peccamina. ℟. Btã es maria. Lctõ. iij. Sancta dei genitrix q̃ digne meruisti cõcipere quẽ totus oꝛbis nequiuit: cõp;ehẽdere tuo pio interuẽtu culpas nostras ablue: vt perennis sedẽ gloꝛie p te redẽpti valeamus scãdere: vbi manes cũ filio tuo sine tpe. ℟. Te laudãt. ℂ Sciẽdũ est q; q̃cunq; dñr mat. de sctã maria d;r ꝓ. Te deũ. nisi in aduẽ. dñi: et a lxx. vsq; ad pasc. Ante laud. ỽ. Sctã dei ge: In laud. d;r hec sola ãn. O admirabile. ꝑs. Dñs regna. fo. vi. et ceteri ꝑi. cõsueti. Cp̃m. Maria ỽgo semper letare q̃ meruisti chꝛistũ po;tare celi et terre cõdito;ẽ quia de tuo vtero ptulisti mundi saluato;ẽ. hy⁹. Enira est puer pera. ỽ⁹. Gaudet cho;us cele. ỽ. Gꝛia tibi dñe q̃ na. ỽ. Elegit cã deus. ℟. Habitare. ã. Btũs vẽter qui te. ꝑ. Bñdict⁹. Dño. Cõcede nos. q̃ terminet sic Per xp̃m do. no. sine Dñs vo. ⁊ sine Bñdicam⁹ dño. sed tãtũ cũ Amẽ. Deide fiat mẽo. de scõ spũ: ⁊ de scõ i cui⁹ honore dedicata est eccl̃ia: ⁊ de reliqis. vtꝫ in aduẽ. do. Et hero. Cõcede nos. dicet quotidie ad vꝫ. ⁊ ad mat. de sctã maria p totũ ãnũ. et mẽo. fiat de oib⁹ scis cũ hac ã. ad mat. tm̃ ã. Exultabũt scti in gloꝛia / letabunt in cubilib⁹ suis. ỽ. Mirabilis deus. Dño. Infirmitatẽ nostrã. vel oño. Dim sctoꝛũ. Sax ad matuti. Ad vꝫ. Infirmitatẽ. vel oꝛatio. Dim sctoꝛũ. vel oño. Uide dñe. vl̃ oño Tribue q̃s dñe. Deide fiat mẽo. de pace cũ ã. Da pacẽ dñe in diebus nostris. ꝛc. vtꝫ in aduẽtu. Ad. i. hy⁹. Memẽto salutis. ỽ. Maria plena gratie. ỽ. Gꝛia tibi dñe q̃ na. ã. O admirabile. ꝑ. Deus in noie. fo. ix. p. Laudate dñm oẽs gẽ. fo. xli. p. Confitemini dño q̃m bo. iij fo. xliij. Cp̃. Apparuit gr̃a dei sal. ℟. Aue maria gratia plena. ỽ. Sctã dei ge. Dño. Deus q̃ sa. q̃ terminet sic ad oẽs hoꝫ. pter ad ix. dñz nr̃m iesum xp̃m filiũ tuũ. ℟. Amẽ. et Bñdicam⁹ dño. ℟. Deo gr̃as. Ad. ix. vero tminet sic. dñm nostrũ iesum xp̃m filiũ tuũ / q̃ tecũ viuit et regnat in vnitate spũsscti deus: p oia secula scꝛoꝛũ. ℟. Amẽ. ỽ⁹. Dñs vobiscũ. ℟. Et cũ spũ tuo. ỽ. Benedicamus dño. ℟. Deo gr̃as. Hec oꝛ d;r ad oẽs hoꝫ vsq; ad purifica. btẽ marie. Req;e hãc oꝛationẽ sup;a i die natal. dñi ad mat. ad mẽo btẽ marie. Ad iij. ã. Mñ natus es. ꝑs. Ad dñm cũ tri. fo. xli. Leuaui ocu. fo. xli. ꝑ. Letatus sum. fo. xli. Cp̃. Apparuit benigni. ℟. Sctã dei ge. ỽ. Post ptũ. Ad. vi. ã. Rubũ quẽ ꝑ. Ad te leua. fo. viij. ꝑ. Nisi q̃a dñs. fo. xli. ꝑ. Qui cõfi. fo. xli. Cp̃. Te laudãt ãge. ℟. Post ptũ ỽ. Speciosa facta es. Ad. ix. ã. Germinauit. ꝑ. In conuer. fo. xlij. ⁊ ceti ꝑi. ꝛsueti Cp̃. Uirgo ỽbo cõcepit. ℟. Speciosa. ỽ. Dignare me lau. Ad vꝫ ã. Post ptũ. ꝑ. Letatus. fo. xli. ⁊ ceti ꝑi cõsueti. vl̃ p̃. Dixit dñs vtꝫ dictũ est ĩ p;ia dñica aduẽ. dñi. Cp̃ Btã es maria. hy⁹. Enira est puerpa. ỽ. Gaudet cho;us. ỽ. Gꝛia tibi do. ỽ. Diffusa est gr̃a. ã. Nescies mr̃. ꝑ. Magñ Oꝛ. Cõcede nos. q̃ terminet sicut ad mat. sup;adictũ ẽ: ⁊ fiãt mẽo. sicut ibidẽ sup;adictũ ẽ. Ita tñ q; de oibus scis

fiat mẽo. cũ hac ã. Scti dei oẽs. vel ãn. Oẽs electi. alia ã. Scõrũ precib⁹. alia ã. O q̃ gliosum. nõ sax v̀. Letamini i dño Oco. Infirmitatẽ nostrã. vel alie ora tiones vtš. ad mat. deide fiat mẽo. de pace. vtš. Qñ v̀o fit mẽo. ad vš. vl' ad mat. de die de oib⁹ fcis: tũc ad mat. vl' ad vš. de sctã maria: nulla de eis fiat mẽo. Ad cõpl'. ã. Cõpleti sunt dies marie vt pareret filiũ suum primogenitũ. ps. Usququo. fo. iuj. et ceteri pi. vtš. in ad uẽtu dñi. Cp. Sicut cynamomũ. hy⁹. Virgo singularis v̀. Elegit eã deus. ã. Ecce cõpleta sunt oia q̃ dicta sũt per ãgelũ de virgine maria. ps. Nũc dimit. Oco.

COncede q̃s omps et misericors deus fragilitati nre presidiũ: vt qui sctẽ dei genitricis ꝫ v̀ginis marie cõmẽoratione agimus: intercessionis eius aurilio a nris iniq̃tatibus resurgamus. Per cũdẽ dñm nrm iesum rpm filiũ tuũ. ꝫc. Dñs vo. ℟. Et cum spũ tuo. Bñdicam⁹ do. ℟. Deo gras

Chec oco v̀ ad cõpl'. de sctã maria p totũ annũ qñ nõ fit plenũ seruitiũ de ea: nisi p aduẽ. dñi: ꝫ nisi a pas. vsq ad vigiliã ascẽ. dñi tñ: tũc enĩ dicit oco. Gratiã tuã. ꝫc. Hoc eodẽmõ dñr mat. hore vespe ꝫ cõpl'. de sctã maria vsq ad purifi. btẽ marie: qñ nõ fit plenũ seruitiũ de ea Qñ fit plenũ seruitiũ de sctã maria ab oct. ephie/ vsq ad purifi. in sabbõ vel i aliqua feria q̃ ad hoc cõueniẽtius vacauerit: hoc mõ de sctã maria fiat seruitiũ ad vš sup hos feriał. ã Post partũ virgo. Cp. Btã es ma. hy⁹. Enixa est puerpa. v⁹. Gaudet chorus celestiũ. Glia tibi dñe q̃ nat⁹ es de vir. v̀. Sctã dei ge. ã. Nescies mater virgo virũ peperit sine dolore. p. Magnifi. Oco

DEus q̃ salutis eterne beate marie virginitate fecũda hũano generi premia prestitisti: tribue q̃s. vt ipsã pro nobis intercedere sẽtiamus. per quã meruimus auctorẽ vite suscipere: dñm nostrũ iesũ xpm filiũ tuũ q̃ te. Mẽo. si habeat de aliquo sctõ fiat tñ. nulla enĩ fiat mẽo. de oib⁹ scis. Ad cõpl'. oia fiãt sicut in dñicis hui⁹ tẽpo. cũ hac ã. Glificam⁹ te dei genitrix quia ex te natus est xp̃s salua oẽs qui te glozificãt. ps. Nũc dimit. Scied̃ est q̃ in oib⁹ fe. btẽ marie et p oc. et in cõe. ei⁹ v̀ ꝺ hec ꝑdicta ãn. sup pm. Nũc di. nisi in ãnũci. dñica et in aduẽ. dñi: ꝫ in tpe pas. ꝫc. Ad mat Inuit. In honore btissime virginis. Jubilem⁹ dño. ps. Venite. In tpe pas. finiat cũ Alla. hy⁹. Caste parẽtis viscere. v̀. Dom⁹ pudici pec. v̀. Glia tibi dñe. Jn. i. noct. ã. Bñdicta tu i mu. p. Dñe do. nr̃. fo. iij. Et cetere ãe. cũ suis psal. vtš i sab. i. ebd̃. aduẽ. vsq. ad ix. añam q̃ erit ã. Post ptũ. vtš ad vš. p. Cãta. fo. xxxb. v̀. Scã dei. k. i.

PArturiẽte maria/ natus est nobis dei filius: vt germane carnis nre cõceptiõe p ductꝰ creato a se hoi et pietatẽ paternã et fraternũ largiretur effectũ. Et natꝰ sane ab itacta est femina vt eũ hoiem testaret partus humanus: et deũ ꝑbaret eterna virginitas. Nã sicut non poterat nisi caro de carne nasci: ita nõ poterat dei caro de femineo vtero: nisi sine generãte prodire. propter quod ait angelus beatissime marie. Spũsanctus superueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi. Et quod nascetur ex te sanctum: vocabitur filius dei. Spũs inq̃t sanctus supueniet in te. Jdcirco tibi frater virtutẽ spiritussancti ãgelicus sermo preterit: ne cõiecturis carnalis disputatiõis hebetatus: celeste tibi ipse mysteriũ terrena argumẽtatione cõfundas. Aut non putas eum nouum puerũ in aluo v̀ginis potuisse formare/ qui cũ primũ conderet hominẽ nec semẽ patris nec viscera materna quesiuit. Dic itaq̃ quicunq̃ es superne dispensationis arbiter et discussor: que tibi videt virtus eminentior: aut partum dedisse virgini: aut perfectũ hominem creasse de terra? ℟m.

Sctā et immaculata virginitas quibus te laudib⁹ efferā nescio. Qz quē celi capere non poterāt tuo gremio cōtulisti. In tpe pal. finiat cū Alr. ỽ. Bñdicta tu in mulierib⁹ et bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. Qz. l. ij

PRimus hō vt ait apls: de terra terrenus: secūdus homo/de celo celestis. Si cōtra naturā esse cōtendis/ qđ in misterio redēptiōis nostre sine viro puella asseritur comcepisse: cuius queso nature est/ q̄ in parēte generis nostri caro sine carne fozmata est? Que est ista ratio/ imo q̄ ceca contētio: vt nō credat deus facere hoiem posse de femia/ quē creditur fecisse de puluere. Si oipotētis o homo tali in negocio esse plpicis voluntatē/ de opecur retractas? Oia enim (sicut legit) dñs q̄ voluit fecit i celo et i terra. Et si sollicitus plcruteris: pter hunc legitimū humane conceptionis vsum: tres valde mirabiles nascēdi species operatā reperies trinitatē. Et pzima est quidē q̄ adā figurat⁹ est ex limo. scda q̄ mulier fozmata est ex masculo. tertia q̄ ꝛ celestis est/ q̄ christus pcessit ex virgine. Quid hoz nō nouū: qđ hozū non mirabile? Quid hozū nisi fidē sequamur: inquisitio poterit humana cōplecti? Quod aūt mistico hoc concepto visitare mundū dei dignatus est filius: nē hoc salutis necessitas flagitabat: nimirū vt celestis tādē generatio repararet: qđ natiuitas terrena pdiderat. Sed fozta sis hūc qui natus pzedicat ex femina/ dū vilibus obuolnitur/ dū iacere cōtētus est in pzesepe: dū lachzymolis vagitibus cōcrepat: dū maternis lactat vberib⁹/ deū esse diffidis: imo p ista frater aduerte eū ꝛ vt hominē infirma p infirmis ptulisse et vt deū potentiā exercuisse celestem. Tu aūt. ℟. Bta es maria que dñm pozta sti creatozē mundi. Genuisti qui te fecit et in eternū permanes virgo. In tpe paschali finiat cū Alla alla. ỽ. Aue maria gratia plena dñs tecū. Genuisti. Lctō. iij

HIc nāq; qui diu sozdētibus circūdatur pannis: regū p chaldeos muneribus honozat. Hic qui in pzesepe humilis iacet: lumine noui sideris chozuscat e celo. Hic q̄ vagitus reddit infantie angelici exercitus vocibus collaudatur. Hic qui femineo lacte nutritur: multa hominū milia paruissimo pane satiauit. Quid si illō adijciā qđ deū illū ꝛ verū dei esse filiū: resurgēs a mozt uis lazarus pbat: recepto lumine cecus annūciat: venerādis eius calcata vestigijs maris vnda testat: ꝛ qđ pzecellit hec oia/ resultās e celo vox paterna confirmat. Pzopter qđ dilectissimi tā magnū natiuitatis dñice sacramentū/ dignis vocibus honozemus. Diligamus pze oibus castitatē: q̄a vt placere sibi hāc chzist⁹ ostēderet: pudicitiā vteri ỽginalis elegit Sectemur miam: q̄a pietatis ē qđ saluamur. Justiciā sollicite teneam⁹: q̄a ob hoc vnigenit⁹ dei effici dignat⁹ est hō: vt veritatē pdicās: vniuersam mūdi facie dānata iniq̄tate purgaret. ℟. Te laudant angeli sctā dei genitrix que virū nō cognouisti et dñm in tuo vtero baiulasti cōcepisti p aurē dñm nr̄m. Ut bñdicta dicaris iter oēs mulieres ỽ. Ipsum genuisti ꝛ in pzesepe posuisti quē adozat multitudo āgelozū Ut. Glia. Ut. Añ lau. ỽ. Oza p no. scā dei ge. In lau. hec sola. ā. O admira. p. Dñs re. ꝛ ceti pi. 2sue. cp.

APparuit benignitas ꝛ humanitas saluatozis nr̄i dei: nō ex opibus iusticie q̄ fecim⁹ nos: sed scōm suā miam saluos nos fecit hy⁹. Enixa est puerpa. vtŝ adv̄s ỽ. Elegit eā deus: ā. Btūs vēter qui te poztauit xp̄e: et btā vbera q̄ te lactauerūt dñm ꝛ saluatozē mūdi alla. p. Bñdict⁹. Oco. Deus q̄ salu. Mēo. vtŝ dictū ē ad vs̄ dz. Ad pzimā hy⁹. Jā lu. oz. vt i psal. ā. O admirabi. ps. Deus i no. fo. ix. ꝛ ceti psal. dici ad oēs hoī. dñr ā. Te iure lau. p. Quicūq; fo. x. ℟. Jesu xp̄e. ỽ. Qui de vir. Ad. iij. ā. Qñ nat⁹. p. Legē po. fo. xij. Cp. Apparuit beni. ℟. Sctā dei genitrix virgo semper maria. ỽ. Post partum. Oratio Deus q̄ salutis. Ad vi. ān. Rubū quē. ps. Defecit. fo. xiiij.

Capitulum

Ad mtū. ℟

TE laudāt angeli sctā dei genitrix que virū nō cognouisti: et dñm in tuo vtero baiulasti. ℟. Post partū. ṽ. Speciosa facta es. Oratio vtō Ad nonam ān. Germinauit. Psal. Mirabilia. fo. xiij. Capitulum

Ad mtū. ʒ

VIrgo verbo concepit/ vgo permansit/ vgo peperit regē oim regū. ℟. Speciosa facta es. ṽ. Elegit eā deus et prelegit eam. Oratio vt supra.

POst purificationē vo vtē marie vsq; ad aduē. dñi qñ non fit plenū seruitiū de sācta maria hoc mō dñr mat. de ea in conuentu. Inui. Aue maria. ps. Venite. fol. i. hymnꝰ. Quē tra pō. āii. Benedicta tu. ps. Dñe dñs nr. fo. ij et ceteri pi. cōsueti cū suis āis. et psal. et ṽ. vt supradictū est dñr. Añ. l. bñdictio. i. Alma vgo virginū intercede p nobis ad dñz. Lctō. i. Sctā maria vtō. ℟. Sctā et imaculata. Bñdictio. ij Intercede pia p nobis vgo maria. Lctō. ij. Sctā maria piarū pijssi. ℟. Beata es maria. Bñdictio. iij. Sācta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Lctō iij. Sācta dei genitrix que digne ℟. Felix nāqz es. ℣. Te deū. fo. vi. Añ lau. ṽ. Sctā dei ge. In lau. ā. O admirabile ps. Dñs regna. fo. vi. et ceteri pi. consueti. Cp. Maria virgo semp le. hyꝰ. O gloriosa femia. ṽ. Elegit eam deus. ā. O gloriosa genitrix. ℣. Bñdictꝰ. Oō Concede nos famulos. q terminet sic Per christū dñm nrm. ℟. Amen. sine Dñs vobiscū. et sine Bñdicamus dño. CMēo. de sctō spū. et de festo loci: et de reliqis: et de oibus sctis: et de pace fiāt sicut ante purificationē. Ita tñ q i tēpore pas. fiat mēo. de oibꝰ sctis: tā ad vēs. q̄ ad mat. sicut in. ij. fet. post oct. pasche subscriptū est. CAd primam. hymnꝰ. Memēto salutis. vtō et ōr ad oēs horas. ān. O admirabile. ps. Deus in nomīe. fo. ix. ps. Laudate dominū. ps. Confitemini. iiij. xliij. Capitulū.

IN oibus requiē q̄sini et in hereditate dñi morabor: tūc p̄cepit et dixit michi creator oīm. et q̄ creauit me requieuit in tabernaculo meo. ℟. Aue maria. ṽ. Sctā dei ge. Oō. Cōcede nos famulos. q terminet sic ad oēs hor. p̄ter q̄ ad ix. Per xp̄m dñm nr̄m. ℟. Amen. ṽ. Bñdicamus dño. ℟. Deo gr̄as. Ad. iij. ā. Mñ natus es. p̄. Ad dñz cū tribu. fo. xli. et ceteri pi. cōsueti. Cp

Ecclī. 24.

AB initio et ante secula creata sum et vsq; ad futurū seculum nō desinā: et in habitatiōe sctā coram ipso ministraui. ℟. Sctā dei genitrix. ṽ Post partū virgo. Ad. vi. ā. Rubū quē. p̄. Ad te le. fo. viij. et ceteri p̄. cōsueti. Cp

Ecclī. 24.

ET sic in syon firmata sum et in ciuitate sctificata similiter requieui. et in hierusalē potestas mea. ℟. Post partū. ṽ. Speciosa. Ad. ix. ā. Germinauit p̄. In cōuer. fo. xlij. et ceteri pi. Cp

Ecclī. 24.

ET tradicaui in pplo honorificato/ et i partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine sctōr detentio mea. ℟. Speciosa facta es. ṽ. Dignare me laudare. Ad vs. ā. Post partū. p̄. Letatus sum. fo. xli. et ceteri pi. cōsueti. Cp

Ecclī. 24.

Btā es maria. hyꝰ. Aue maris stella. ṽ. Diffusa est gr̄a. ā. Sctā maria suc. ps. Magn̄. Oō. Cōcede nos. et finiatur sicut ad mat. et fiāt mēo. sicut ibidem notatū est. Ad cōpl. ā. Cū iocūdi. ps. Vsqz quo dñe. et ceteri pi. cōsueti. Cp. Sicut cynamomū et bal. hyꝰ. Virgo singu. ṽ. Elegit eā deꝰ. ān. Glorificamꝰ te. ps. Nūc dimit. Or. Cōcede q̄s ops et misericors deꝰ. In tpe pascha. vsq; ad vigi. ascēsi. dñi. et per aduē. dñi: ōr oō. Gratiā tuā q̄s. CQuādo fit plenū seruitiū de sctā maria a purifi. vsq; ad aduē. dñi extra tps pas. hoc mō fiat seruitiū. Ad vās sup psal. fe. ān. Post ptū. Cp. Btā es ma. nō ōr ad vs. i cōmēo. btē ma. nec de fest. loci. ℟. hyꝰ. Aue ma. stel. q̄re i sab. i. ebd̄. aduē. dñi ṽ. Scā dei ge. ā. Sctā maria succurre miser/ iuua pusillanimes/ refoue flebiles ora p pplo itueni p clero itercede p deuoto femineo sexu: i tpe pas. finiat cū all̄. Ma. or

COncede nos famulos tuos qs dñe deus perpetua mētis ⁊ corporis salute gaudere: ⁊ gloriosa beate marie semper virginis intercessiōe/a presenti liberari tristicia: et eterna perfrui letitia. Per dñm. ¶Memoria de aliquo sctō si habeatur fiat: nulla eni fiat mēo. de festo loci: nec de oib⁹ sanctis. Completo tēporale non mutat: nisi q in fine hym. dicetur Gloria tibi dñe qui natus. et sup psal. Nūc dimittis dicit ān. Glorificamus te. Ad mat. Inuit. In honore beatissime. p. Venite. fo.i.hy⁹. Quē terra pōthus. ā. Bñdicta tu. ps. Dñe dñs nr. fol.iij. et cetere āe. cū suis psal. bts. in sabbato prime cbō. aduē. dñi dñr. pter ix. aiam. quecrit. Post partū. ps. Cātate. ij. fo. xxxb v. Sancta dei genitrix. Lectio.i.

OAlma virgo maria tāto cū ctis angelorum spiritibus oimq elector aiabus in cōspectu filij tui dñi nri iesu christi refulges glriosior: quāto ab ipso fieri meruisti beatior. Obsecram⁹ ergo lachrymosis suspirijs. vt nūc ad gemitū nr̄i merois aurē inclines magnifice pietatis. Nos quidē p innumerabilib⁹ delictis nr̄is ifernale suppliciū meruim⁹: vbi nullatenus penitētie dat locus. Qñ qdē fidē aliqñ dño nr̄o iesu xp̄o pmisim⁹: sed male viuēdo hactenus mētiti sum⁹. Tu. Lec.ij

SUrge ergo btā vgo misericorditer actura p nobis: surge ⁊ āplectere miam cōditoris. Da pces pro nobis: quos cernis offensos ante oculos cōditoris Cecos cordiū oculos terge: atq semitas iusticie nobis ostēde. Orando a nobis vicia subtrahe: atq sctā plātaria virtutū nobis ifere. Impetra cursum: quo cōsequit supernū brauiū. Sic certamen orationū obtine i celis: vt deleas quicqd deliqmus in terris. Non enim est aliquid tā pranum in nobis: quod orādo (si tibi placet) abolere nō possis. Tu. Lectō.iij.

O Sacratissima virgo/nos q hoc credim⁹ q mē ⁊ vgo dei sis/credēdo sentiamus q p nobis dēpceris: ⁊ iuxta petētiū vota ipetrata assequaris. Et qui credimus te peperisse deū et hoiem: gaudeam⁹ p te nobis aduenisse salutē. Et qui fatemur te oibus hoibus esse meliorē: gaudeamus p te percepisse felicitatē Et quotiēscūq ad nos processerit diuina miseratio: tua ne inflemur assit tuitio. Et si pcesserit tribulatio vel hora tētatiois: ne labamur pūs sit tua sācta oro nobis. Sic cōpone nr̄as pcesvt nobis nosti esse opus: quo serui filij tui dñi nostri iesu christi effici mereamur: largiēte eodē dño nostro iesu xp̄o qui cū patre ⁊ spū sancto viuit et regnat deus in secula. Itē alie lec. de sācta maria. Lectio.i.

ADiuua nos btā dei genitrix virgo maria/tēplū dei viui: aula regis eterni/sacrariū spūs sācti. Tu virga de radice iesse/tu cedr⁹ in libano/tu rosa purpurea in hierico/tu cipressus in mōte syō/que priuilegio singulari sicut nescis in oibus cōparem: ita nichilominus et angelicā superas dignitatem. Cui nouo et inaudito miraculo datū est: vt verbū qđ ante secula deus genuit/fieret filius tuus: et hō quē tu i fine scli genuisti: verus atq pfect⁹ esset filius dei. gemia qdē natura: sed vna psona deus ⁊ hō vn⁹ ēmanuel. l.ij.

GAudi nos glriosa puerpera i qua sola reperit fecunda virginitas. q sic eri temeratis visceribus filiū ptulisti vt illibate pudicitie itegritas crescceret: nō libido vginalis claustule signaculū violaret. Tibi spūssanct⁹ dū cōciperes obūbrauit: nō vt ipse (qđ absit) i sacratissimo vtero tuo fieret p semie sobolis: sed vsus est poti⁹ vtute ac potentia creatoris. De te sūm⁹ pōtifex nr̄ sui corpis hostiā sūpsit: qđ i ara crucis p toti⁹ mūdi salute sacrificiū obtulit Tu lux oriēs nazareth tu glia hierlm. tu letitia israel. tu dec⁹ mūdi: tu nobilitas ppli xp̄iani. l.c.iij.

O Regia mūdi: schala celi: thron⁹ dei: ianua paradisi: audi pces pau

perum:ne despicias gemitus miserorū. Inferantur a te vota nostra atq; suspiria cōspectui redēptoris: vt que nostris excludūtur meritis: per te locum apud aures obtineāt diuine pietatis. Dele pctā:relara facinora: erige lapsos/solue cōpeditos. Per te succidātur vepres/ ⁊ germina viciorum. prebeantur flores/ et ornamēta virtutum. Placa precibus iudicē:quem singulari genuisti puerperio saluatorē: vt qui per te factus est particeps humanitatis nostre:per te quoq; nos cōsortes efficiat diuinitatis sue. Tu aūt

¶ Itē alie lectiōes de sctā maria. ſc.i.

O Beata maria/ q̄s tibi digne valeat iura gratiarū et laudum preconia impēdere: q̄ singulari tuo assēsu/ mūdo succurristi pdito? Quas tibi laudes fragilitas humani generis psoluet:q̄ solo cōmercio tuo recuperandi aditū inuenit? Accipe itaq; qualscūq; exiles: qualscūq; meritis tuis ipares gratiarū actiones. ⁊ cū susceperis vota:culpas nr̄as orando excusa. Tu aūt. Lctō.ij.

ADmitte sācta maria dei genitrix/nostras preces ītra sacrarium tue erauditionis:et reporta nobis antidotū recōciliationis. Sit per te excusabile:quod per te ingerimus. sit impetrabile: quod fida mēte poscimus Accipe quod offerimus:redona quod rogam⁹:excusa quod timemus Tu autem. Lectio.iij.

SAncta maria succurre miseris tuua pusillanimes: refoue flebiles:ora pro populo: interueni p clero: intercede p devoto femineo sexu. Sentiant oēs tuū leuamen:quicunq; celebrant tuā cōmemorationē Assiste parata votis poscentiū: et repēde oibus optatū effectū. Sit tibi studium assidue exorare p populo dei:que meruisti benedicta preciū pferre mundi iesum christum dñm nostrū: qui cum deo patre ⁊ spūsctō viuit ⁊ regnat deus. per oia secula scłorum amen Tu aūt

¶ Itē alie lectiōes de sctā maria.lc.i.

SAcrosanctā venerabilis dei genitricis marie memoriā/ cōgrue diuinis laudibus catholica frequentat ecclesia: quia eius sine intermissione salutari indiget auxilio. Nā reuerentia q̄ matri defertur: illi etiā qui eam talem fecit vt vgo ⁊ mater esset exhibet. Ideo ergo totis desideriis totisq; preconiis eius insistamus laudibus: vt ⁊ matrē sentiamus nobis pyssimā: et filiū ei⁹ iudicē serenissimū. Hec est virgo que antiquū dyabolice seditiōis cyrographū aboleuit:totiq; seculo subuenit: et celeste regnū patefecit: dū per spm̄ sctm̄ filiū dei cōcepit. Tu aūt. Lctō.ij

OPere preciū quippe est: vt ei intētis celebretur laudibus in terris:cui officiosissime angeli famulantur in celis. Nā si eā ille precipuus gabriel humiliter salutauit i terris:q̄to magis super celos exaltatā: et(vt ita dicā)in throno dei collocatā:nunc cū sctis oibus honorat laudibus dignissimis. Hec est sola cui nulla virgo potest cōparari.quia tanta est:vt quāta sit non possit enarrari. Hāc sancti expectabant patriarche. Hanc scti precinebant pphete: oēsq; quos spūsctūs attigerat optabāt videre. Tu. Lcō.iij

HEc tanta tamq; sancta et regia virgo/digno exigit venerari pconio:cuius constat mūdus saluatus suffragio. Hec inquā est fenestra celi: aurora solis eterni:ianua paradisi:⁊ veri archa propiciatorij: hec est ergo domina regum:decus mulierū:gemma virginū:lux seculorū:congratulatio angelorū:consolatio miserorū:refugiū peccatorū: omniūq; reparatio credentiū. Quicquid igitur boni mūdus habet:ab illa habet: ex qua salutis nostre initiū manat. Hec nobis suis sēper subuenire dignetur venerato ribus:atq; pie sacris precibus a vicijs purget omnibus/ seq; considerare et collaudare donet in celestibus.

¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio.i.

Oquamur fratres karissimi aliqd in laudibus sacratissime ẏginis marie. Sed qd nos tãtilli/ quid actione pusilli: quid in eius laudibus referemus: cum etiã si oim nostrũ membra verterentur in linguas/eam laudare sufficeret nullus Altior enĩ celo est/de qua loqui nitimur. abysso pfundior: cui laudes dicere conamur. Deũ enĩ quẽ ois creatura nõ capit:ipsa immaculato vtero clausũ gestauit. Hec est enim/que sola meruit mater et sponsa christi vocari. Hec prime matris dãna resoluit: hec homini perdito/ redẽptionem addurit. Lctõ. ij.

Mater enĩ generis nr̃i penã/ intulit mũdo:genitrix dñi nostri iesu christi/ salutẽ edidit mundo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua occidẽdo obfuit:maria viuificando profuit. Illa percussit:ista sanauit:hec enĩ mirabili/ atq; inestimabili modo:oim rerũ et suũ peperit salnatorem. Que enĩ hec virgo est tã sancta:ad quã digneretur venire spũsãt⁹? Que tam speciosa/ vt eã sibi deus eligeret sponsam? Que tam casta: vt esse possit virgo post partum? Hec est enĩ templum dei/ fõs ille signatus:et porta i domo dñi clausa. Ad hãc nãq; (vt dixi) spũsanct⁹ descẽdit. Huic virtus altissimi obumbrauit. Hec est immaculata a coitu:fecũda i partu: virgo lactans:angelorũ et hoim cibũ nutriẽs. Merito itaq; beatissima maria singulari a nobis preconio extollit: que singulare cõmerciũ mũdo pbuit: Deniq; tñ se ad celi fastigia subleuauit: vt verbũ in pncipio apud deũ de superna celi arce susciperet. Tu. k. iij.

O Felix maria et oi laude dignissima:o genitrix gloriosa:o sublimis puerpera:cuius visceri⁹ auctor celi terreq; cõmittitur. O felicia oscula lactentis labris impressa: cũ inter crebra indicia reptantis infantie: vt pote verus ex te filius tibi matri alluderet:cũ verus ex patre deus dei genitus imperaret. Nã auctorẽ tuũ ipsa concipiẽs edidisti in tẽpore puberem: quem habebas ante tẽpora conditorẽ O felix puerperium letabile angelis: optabile scts/ necessariũ perditis: cõgruũ pfugatis. q̃ post multas assumpte carnis iniurias:ad vltimũ verberatus flagris: potat⁹ felle/affixus patibulo: vt te verã matrem ostẽderet: verũ se hoiem patiendo monstrauit. Sed quid dicã dña pauper ingenio: cũ de te quicquid dixero: minor laus est q̃ dignitas tua meretur. Si celum vocem:altior es. Si matrem gẽtium dicam:precellis. Si formã dei appellem digna existis. Si dominã angelorum vocẽ: per oia esse pbaris. Quid enim de te digne dicã:quid referã? cũ non sufficiat lingua carnis tuas enarrare virtutes. Has interim laudes sileat lingua carnis:quas semper ardẽter intus profert animus Tu autem.

¶ Itẽ alie lectiões de sctã maria. fc. i.

Beata et venerabilis virgo maria/mater dñi nostri iesu christi scom carnem ex semie abrahe: orta ex tribu iuda virgo de radice iesse clara ex stirpe dauid. Filia hierusalẽ: stella maris: ancilla dei:regina gentiũ: dña regũ: sponsa dñi: mater christi: conditoris tẽplum:sanctispũs sacrariũ:velut colũba speciosa:pulchra vt luna:electa vt sol. Signaculum fidei: reparatio vie: introitus vite: ianua celi: decus mulierũ:caput virginum. Ortus cõclusus:fons signatus:puteus aquarũ viuẽtium. Multiplicata vt cedrus libani:florẽs vt palma:velut oliua fructifera i domo dñi. Virgo sctã:virgo prudens: et vna de numero prudẽtũ. Virgo pulcherrima: vgo pudica:corpore decora animo fulgida:vita spicua:mente preclara:amore virginitatis deuota. Ad obediendum parata. in misterio sibi credito cauta: in persecutione pacifica/ in passione christi mente cõpassa. A prophetis dei predicta/ ab archãgelo salutata/ a spiritu

ſancto fecūdata / atq; ab eodē obūbra
ta. Seminis virilis ignara / prole filij
fecunda / virgo innupta ex filio leta.
Fide concipiens / gaudio pariens / vir
go ante partum: virgo poſt partum.
Tu autem domine miſe. Lectio. iij.

Auctor mortis dyabolus. p cu-
ius inuidiā mors introiuit in
orbē terrarū: oīne genus hoim in pri
mo parente veneno nequicie ſue pota
uit: et quaſi arborem in radice anteq;
ples ppaginis pdiret viciauit. Inde
eſt ergo q; radix viciata quotidie ideſi
nēter frōdet / frōdeſq; eius ideſinēter
p mortem marceſcūt: et ſepe cōtingit
q; aurū fulgens reperiatur in luto: et
expūgēte ſpina / pulchra rubēs oriak
et roſa. Hoc enim operante ꝓuidētia
diuina ex radice viciata / ſine vicio p-
diit virga: que intelligitur virgo bea
tiſſima maria / atteſtāte yſaia ꝓpheta
qui dixit. Exiet virga de radice ieſſe: ⁊
flos de radice eius aſcēdet. Huius enī
glorioſe vginis / id eſt ſancte marie fi
guram tenuit virga illa: que in mini-
ſterio aaron ſacerdotis iubente dño
a ſancto moyſe in tabernaculo poſita
atq; altera die ſola fronduit: nuceſq;
protulit. quia proculdubio ſola vir-
go maria fuit que dominum peperit:
poſt partum vgo permāſit. Per hāc
ergo auctor vite auctorē mortis potē-
ter dānauit: dū per mulieris filiū / dā
nauit mulieris peccatū. Scriptū eſt
enī. Initiū peccati a muliere ceptū ē:
et nos per illā oēs morimur. Et iterū.
Adā vero nō eſt ſeductus / mulier aūt
ſeducta eſt. Itē e contrario a muliere
cepit reparatio vite: per cuius filium
dōm noſtrū ieſum chriſtū oēs reſurgi
mus. Quia ſcriptū eſt. Sicut i adam
oēs morimur: ita ⁊ in chriſto oēs viui
ficamur. Videamus ergo fratres ka-
riſſimi qualiter ſibi iſte due mulieres
diſtēt. Ad euam enim auctor mortis
per tortuoſum ſerpētē mortis ſuaſit
conſiliū: ecōtra beate marie auctor vi
te per gabrielē archangelū ſalutis mi
ſit officiū. Eue enim ſuaſit dyabolus
vt comederet cibū vetitū: marie nun
ciauit angelus / qa conciperet per obe
dientiā promiſſionis filium. Letō. iij

Eua comedēs phibitum pomū /
et ſibi nocuit et viro: beata ma
ria cōcipiēs nobis datū filium (ſicut
ſcriptum eſt. Puer natus eſt nobis: et
filius datus eſt nobis) hec et feminis
profuit et viris. Illa enī in animo fur
to rapere eſt viſa diuinitatis eſſentiā.
atteſtāte ſctē trinitatis eloquio. Ecce
adā factus eſt quaſi vn⁹ ex nobis: ma
ria vero humilē ſe dñi confitetur an-
cillā. Ait enī ad angelū. Ecce ancilla
dñi: fiat michi ſcōm verbū tuū. Sctā
ergo maria per obedientiā humilita
tis obūbratur a virtute altiſſime divi
nitatis. Eua per corruptionē concipi
ens et in dolore pariēs / ſub virili pote
ſtate fuit: maria per miſteriū ſpiritus
ſācti: fide concipiens / gaudio pariēs /
vnde reges et principes ouantes eius
cupiunt ſubijci poteſtati. Eua de pa-
radiſo ad exiliū mittit / maria de exi-
lio huius ſeculi eleuatur in celū. Eua
timens pro peccato / abſcōditur inter
ligna paradiſi: maria vero gaudens
preparata circundat cetibus angelo-
rum celeſtis milicie: dicentiū cū dño.
Gloria in excelſis deo / et in terra pax
hoībus bone voluntatis. Eua poſte-
ros ex ſua carne naſcentes trāſmiſit
ad inferos: bñdicta maria / ex ſua ple
natos dirigit ad celos Ex eue carne di
cuntur nati filij hoim: ex maria prole
dicūtur filij dei. Ut quid vlterius im-
morer pertrahēdo plurima? Eua ob-
fuit: maria profuit. Eua luxit: maria
illuxit. Sileat ergo nunc a feminis p
beatā mariā: mortifere male ſuadibi
lis ſibilus: quia ſumus iam oēs redē-
pti per glorioſe marie virginis filiū.
Cadat et improperium eue: quia vni
verſi ſumus loti p partū virginis ma
rie. Exultet et letetur chriſtianorum
caterua: qa vita quā deſtruxerat eua /
reparatur per beatā mariā. Fulcis er-
go fratres kariſſimi pcibus / cuncti cō
muniter dōm deprecemur: vt qui ſan

cte marie vginis dignatus est ꝓpter
nostrā redemptionē habitare vterū:
et qui eā super astra celi ac super vgi-
nū chozos fecit regnare in celestibus:
ipse nos meritis eius suffragātibus
iubeat fieri in cōgregatiōe sctōzū par
ticipes vt non inueniat nos eius indi
gnatio: sed eius immensa pietas nos
misericozditer pertrahat ad cozonā:
qui viuit ⁊ regnat in scla sclōz. Amē.
Tu aūt. Lect. de sctā maria in tpe pa
schali. Lctō. i. Stabant iuxta crucē.
Quere in loco suo i ebd̄. post oct. pas.
¶ In cōmemozatione scti thome can
tuariensis archiepiscopi. Lectio. i.

Ozmiente cū patribus suis
i senectute bona felicis me-
mozie theobaldo archiepō.
Thomas cātuariēsis eccle-
sie archidiaconus in archiepiscopū ⁊
primatē totius anglie: in noie sctē tri
nitatis solēniter eligit: et postmodū
cōsecratur. Inerat aūt pijs mētibus
spes firma et fiducia in dño: quod idē
consecratus vtriusq; hois habitu mu
tato mozibus meliozatus p̄sideret.
Probatissimū siquidē tenebatur sedē
illā/ sedē sctōz esse: sāctū recipere vel
sanctum facere: vel citius et facile in-
dignum abicere: quod et in beato tho
ma martyze probatū est. Tu autē. ℟.
Studēs liuoz thome supplicio thome ge
nus dānat exilio. Tota simul exit cogna-
tio. ℣. Ozdo sexus etas cōditio nullo gau-
det hic priuilegio. Tota. Lectio. ij.

Electus igitur sanctus dei pon
tifex sacreq; vnctionis sanctifi-
catione delibutus: euestigio rē sacra-
mēti est adeptus/ ⁊ multiplici spūsanc
cti gratia repletus. Ambulans in no
uitate vite: nouus homo mutatus est
in virū aliū: cuius oīa in melius con-
uersa sunt. In tātaq; gratia sacrauit
sui p̄sulatus primozdia: vt indutus
sed clanculo monachali scemate mo-
nachi adipleret op⁹ ⁊ meritū. Tu. ℟.
Thomas manū mittit ad foztia spnit dā
na spnit oppzobzia nulla thomā frāgit iiu
ria. ℣. Clamat cunctis thome constantia
omne solū est fozti patria Nulla. Lec. iij.

Et qui exemplo baptiste cū con
stantia: iusticie zelum pfecte cō
ceperat i cozde. parificari quoq; ei stu
duit in veste penitētie. Reiecta namq;
syndone qua hactenus dū mollia re-
gum blandiretur vti cōsueuerat: cili-
cio asperrimo super nudū vestiebat.
Addidit etiā femozalia cilicina/ vt ar
tius carnem mozti ficaret: ⁊ spm̄ viui
ficaret. Hec aūt sicut et alia spiritua
lis vite exercitia: supindut⁹ alijs vesti
bus paucis admodum cōscijs: oculis
⁊ noticie hoim̄ eximebat: q̄a nō ab ho
mie/ sed a deo gloziā querebat. Obijt
quoq; sctūs thomas verus dei cultoz
a seculo migrans celo natus: quarto
kalendas ianuarij. Anno dñi millesi
mo centesimo septuagesimo primo.
Anno vero etatis sue qnquagesimo:
ad laudē et gloziā dei. Cui est honoz ⁊
gloria p infinita scla sclozū amen. ℟.
Iacet granū oppzessū palea iustus cesus
p̄zauozū framea. Celū domo. Cōmutans
lutea. ℣. Cadit custos vitis in vinea dux
in castris cultoz in area. Celū. Glia. Con
mutans. ¶ In laudibus vna tātū ān.
Cetera omnia vt in festo.

¶ Translatio sancti cedde
nō Sax semper celebzatur
in dñica pzozima ante festū
ascensionis dñi: ⁊ fiat serui
tiū hoc modo. Ad pzimas
vās ān. Germanozū. ps. feō.
Capitulū. Ecce sacerdos. ℟. O pastoz
absq; pzosa. Hymn⁹. Iste cōfessoz. ℣⁹.
Tristicia vestra. ān. Sis pzo nobis. ps.
Magnificat. fo. xlvi. Oratio.

Deus qui nobis translationem
beati cedde cōfessozis tui atq;
pontificis celebzare concedis: te sup-
plices exozamus: vt ei⁹ meritis ⁊ pzę-
cibus/ a vicijs ad virtutes: et a carcere
transferamur ad regnum. Per dñm.
¶ Mēo. de sancto si habeatur sub silē
tio: nisi dupler festū fuerit. deinde de
dñica. Ad matut. Inuit. In qua viget
Deinde dicuntur tres āe. cum tribus
psalmis pzimi nocturni. Lctō pzima

Enangelũ Secundũ iohãnem. xiiij.

Joh4. 14

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: et pater meus agricola eſt. Et reliqua.

Sermo et cõmentario bti augu. epi.

Augustī epi.

Iſte locus euãgelicus fratres vbi ſe dicit dñs vitẽ / et diſcipulos ſuos palmites: ſcdm hoc dicit q̃ eſt caput eccleſie: noſq̃ membra eius mediator dei ⁊ hominũ homo rps ieſus Unius quippe nature ſunt vitis et palmites. Propter quod cũ eſſet deus / cuius nature non ſumus: factus eſt homo vt in illo eſſet vitis humana natura: cui⁹ ⁊ nos hoies palmites eſſe poſſemus. Quid eſt ergo ego ſum vitis vera: Ab illa vtiq̃ diſcernitur: cui dicit Quomodo conuerſa es in amaritudinẽ vitis alienẽ: Nã quo pacto eſt vitis vera: que expectata eſt vt faceret vuã / fecit autẽ ſpinas: ℟. Hunc quem. Lectio. ij.

EGo ſũ inquit vitis vera: et pater meus agricola eſt. Omnem palmitẽ in me nõ ferẽtẽ fructũ / tollet eũ: et omnẽ qui fert fructũ / purgabit eũ vt fructũ plus afferat. Nũquid vnũ ſunt agricola et vitis: Secundũ hoc ergo vitis chriſtus: ſecundũ quod ait: pater maior me eſt / ſecundũ autem id quod ait ego et pater vnũ ſumus: ⁊ ipſe agricola eſt. Nec eſt talis quales ſũt qui extrinſecus operãdo exhibent miniſteriũ: ſed talis vt det etiã intrinſecus incrementũ. Nã neq̃ qui plantat eſt aliquid neq̃ qui rigat: ſed qui incrementũ dat deus Et vtiq̃ deus eſt chriſtus: quia deus erat verbũ: vnde et ipſe et pater vnum ſũt. Et ſi verbũ caro factũ eſt quod non erat: manet quod erat. ℟. Hic legati. Lectio. iij.

DEniq̃ cũ de pce tãq̃ de agricola diriſſet q̃ fructuoſos palmites tollat: fructuoſos aũt purget: vt fructũ pl⁹ afferãt: cõtinuo etiã ſe ipſũ mũdatorẽ palmitũ oſtẽdẽs: iã vos inq̃t mũdi eſtis ppter ſermonẽ quẽ locut⁹ ſũ vobis. Ecce ⁊ ipſe mũdator ẽ palmitũ: qd eſt agricole nõ vitis officiũ. Qui etiã palmites oparios ſuos facit Nã et ſi nõ dãt incrementũ: ipẽdũt tñ aliqd adiumẽtũ. Sed nõ de ſuo: quia ſine me nichil poteſtis facere. Audi etiã ipſos cõfitẽtes. Quid eſt apollo? Quid aũt paul⁹? Miniſtri per quos credidiſtis et vnicuiq̃ ſicut dñs dedit. Ego plantaui / apollo rigauit: et hoc ergo ſicut vnicuiq̃ dñs dedit Nõ itaq̃ de ſuo. Iã vero quod ſequitur / ſed deus incremẽtũ dedit: non per illos / ſed per ſeipſũ facit. Excedit hoc humanã humilitatẽ / excedit angelicã ſublimitatẽ / nec oĩno pertinet niſi ad agricolã trinitatẽ. ℟. Pie paſtor. abſq̃ pro ſa ỽ. Ora pro nobis. In lau. ãn. Clauſtri clauſus. et cetere añe. Cp̃. vtſ. hymn⁹ Jeſu redemptor. ỽ. Gaudete iuſti. ãn. Præſul pie. Require hec ofa in feſto ſcĩ cedde. ps. Bñdictus. Oõ. vtſ. Mõ. de dñica et de reſurrectiõe ſub ſilẽtio. Ad primã ⁊ ad alias horas ãn. et Cp̃. ſicut in alio feſto cum ℟. de cõi paſch. tẽporis et oõ. Deus qui nobis. Ad ſẽcũdas vãs ãn. Clauſtri. pſi. feriales. cp̃ vtſ. ℟. Pie paſtor. hy⁹. Jeſu redẽptor ỽ. Gaudete iuſti. ãn. Sis pro nobis. p̃. Magnifi. Oõ. Deus qui nobis. vtſ. ¶ In cõmẽo. ſcti cedde. Ad vs ã. Germanorũ. pſi. feriales. Cap. Ecce ſacerdos. hy⁹. Iſte confeſſor. ỽ. Amauit eũ ãn. Sis pro nobis. p̃. Magnificat. Or Deus qui ſanctorũ. Ad matu. Inuit. hymnus. ãn. et p̃. vt in die. Lectio. i.

TEmporibus igit oſwy nor thãhimbrorũ regis fratris ſcilicet et in regnũ ſucceſſoris illius chriſtianiſſimi regis oſwaldi: vir dñi cedda in lindiſfernenſi inſula in loco qui leſtingay dicitur ĩ monaſterio btẽ marie monachicã vitã iurta ſctõr patrũ inſtitutionẽ agebat. Tu aũt. ℟. Hunc quẽ. Lctõ. ij

HUius nãq̃ adminiſtratiõis eccleſie a fratre ſuo ced orientaliũ anglor antiſtite digniſſimo / et eiuldẽ monaſterij rectore piiſſimo / inibi de mundo tranſeũte curam ſuſceperat.

(Tu aũt. ℟. Hic legati. Lctõ. iij

HEre ſiquidẽ quattuor germa

ni fratres ced/et cinibil/chelim/⁊ cedda:qđ raro inuenitur/oēs sacerdotes dñi fuere ꝑclari: ⁊ duo ex eis etiã summi sacerdotij gradu functi sunt. Tu autẽ. ℣. De quo. ỹ. Ora pro nobis. In laudibus ãn. Claustri clausus. Capm. Ecce sacerdos magnus. hy⁹. Jesu redemptor. ỹ Justus germinabit. ã Presul pie. ps. Bñdictus. Ad primã et ad alias hor. vt in die. He sequẽtes ãe. dicant ad memoriã in ferialibus dieb⁹. Ad vs ãn. Sãcte cedda intercede pro nobis: vt consortes glorie sanctorũ tecũ effici mereamur. Ad mat. ã. Sãcte cedda cõfessor dñi ꝓcipue adesto nostris precibus pius ac propicius. ỹ⁹. Ora pro nobis beate cedda. Ut digni efficiamur. Oratio.

DEus qui beato cedde cõfessori tuo atq; põtifici transitus sui diẽ angelorũ voce reuelasti: da nobis qs/ meritis eius et ꝓcibus ipsorum in presenti consolationẽ: et in futuro societatẽ. Per dñm nostrũ iesum. ¶ In festo yconie dñi saluatoris. Ad vs ãn. Dedicationem saluatoris hodie celebremus: cuncta qui gubernat protegit et refouet. ꝑ. Dixit dns. fo. xl. cũ reliquis. in fine Laudate dñm oēs gẽ. fo. xlj. ãn. Dulcisono carmine personemus canticũ ipsum collaudãtes qui regnat in secula. ã. Multa post supplicia resurrexit ktia valde mane lucida die in dñica. ã. Synagogam reprobã iudaicãq; perfidiam plebis sibi gemini adoptauit filios. ã. Fructus ligni perdidit genus huius seculi: per ipsũ vero dns recuperauit perditos. Capm.

O Altitudo diuitiarũ sapientie et scientie dei: q̃ incõprehensibilia sunt iudicia eius/ ⁊ inuestigabiles vie eius. Deo gratias. Hymnus.

NOs ymago trinitatis/ veneremur filiũ: qui ymago dei pris mortis tulit tedium: qua redẽpti prauitatis/ fugimus exilium.

Salua nos christe saluator vt ute mirifica quos creasti orbis auctor vt lege politica conuiuamus expectantes munera magnifica.

Tui sumus tuũ plasma tu reforma perdita renes nostros qui scrutaris ⁊ cordis abscõdita: premium te nostrũ scimus intra celi abdita.

Tuum est o iesu bone saluare ꝓ gratiam: qui salutis tenes nomẽ per mũdanam machinã si nõ saluas nos perimus nec speramus veniam.

Gloria ⁊ honor deo vsq; quo altissimo. ỹ. Hoc signum crucis erit in celo ℣. Cum dns ad iudicandũ venerit. Ad magñ. ã.

Saluatoris acta celebremus hodie fratres: magna cum letitia ipsum adoremus regem regum dominum. Oratio.

MAiestatem tuã clemẽs et oĩpotens deus fusis precibus exoramus: vt sicut passionẽ ymaginis dñi saluatoris cuncta deuotiõe hodierna die fideliter recolimus: ita a cunctis erepti demonũ aduersitatibus semp tibi placere valeamus. Per. Ad mat. Inuit. Saluatoris maiestas mundum omnẽ sanctificat. Venite adoremus. ps. Venite exultemus. fo. i. Hymnus.

PAnge lingua glorioſi/ prelium certaminis: inouatũ in figura iam sculpte ymaginis quã afflixit vir iudeus turpis auctor criminis.

Sanguis fluxit de figura/ cũctis cruor claruit: nec iudeo est cultura/ virtutis et numinis: quem cecarat synagoga/ detestanda singulis.

Hides nostra roboratur: ꝓ tanto miraculo/ et iudea est cõfusa prauitatis merito: spes augetur christiana ꝓ tanto oraculo. Gloria et honor deo. ¶ In ꝓcio noct. ãn. Acta saluatoris reuerenter hodie magna cũ letitia noua recolamus atq; salutifera. ps. Quare fremñ. fo. ij. ãn. Innumeris immẽsisq; modis saluare pietas auctoris humanum disposuit genus. ps. Celi enarrant. fo. v. ãn

Quidam christianus in hierico ciuitate accepit cellulã a quodã iudeo: in qua habitãs ymaginẽ sci saluatoris i cõspectu lecti sui fixit. ꝑ. Eruct. f. xxi. ỹ. Hoc signũ. f. i

TEnete oculos sensus vestri et videte hãc nouã admirationẽ que facta est nũc ac infinita miracula dei: et date

ri gloriã. Cõspicite ieffabilem humanitatẽ ac magnitudinẽ ordinationis eius: et lamentationes cũ leticia assumite. In deo quidẽ nihil extremũ est: quia deus noster oia potest. Hec in diebus nostris et circa nos facta sunt: obstupescet omne cor audientium. ℟.

Maiestas saluatoris cũcta gubernat creata simul. Quam laudemus pariter dicentes: bñdicta sit vbiq; seculi per tẽpora. ℣. Hodie res insensibilis gentibus ministrat honorem. Quam laudemus. Lectio. ij.

Est ciuitas que vocatur beritus adiacens inter terminos tyri ⁊ sydonis prebẽs tributũ in anthiochiam. In hac igitur ciuitate/ multũ vulgus erat iudeorũ. Jurta synagogã enim eorũ que magna erat valde: accepit q̃dã christianus cellulã a quodam in pensionẽ in qua habitãs fixit ymaginẽ dñi nostri iesu christi in conspectu lecti sui q̃ paruissima erat/ sed totam habebat ymaginem dñi nostri iesu christi. ℟m.

Mira valde saluatoris acta reuerẽter memorare iocundũ est. Noua quidem atq; salutifera. ℣. Innumeris aũt modis pietas superna humanum redimere disposuit genus. Noua quidem. Lectio. iij.

Quesiuit aũt christianus fortio rẽ domũ: et tollens oia sua per oblitionem dimisit ymaginẽ dñi: iudeus aũt quidã accepit in pensionem domũ illã: non videẽs ymaginẽ dñi nostri iesu christi. Uno autẽ die vocauit hic iudeos ad prandiũ: et dũ prãderet et eis vnus eleuatis oculis vidit ymaginem talem Qui abiens ad principẽ sacerdotũ: insinuauit iudeũ habere domi ymaginẽ dñi. Qui irati iudeum extra synagogam eiecerũt: et spuerunt in ymaginem et percusserunt eam. et q̃ta patres sui in dominũ fecere: tãta et isti illi ymagini fecerunt. ℟m.

Mane aũt facto principes sacerdotum et seniores populi turba quoq; iudeorũ. Preuio duce iudeo qui eis annunciauerat/ venerunt in domũ illius vbi erat ymago dñi nostri iesu christi alla. ℣. Irati valde contra hebreum qui habitabat ibidẽ et extra synagogã eum eiecerunt. Preuio. Gloria Preuio. ¶ In. ij. noc. ã. Illius autem viri inde substantia valde creuit: vnde aliã domũ in qua habitaret credere cepit. ℣s. Magnus dñs. fo. xxi. ãn. Quam cum acquisisset tulit oẽm substantiã suam a supradicta cella: et vniuersa sua solius ymaginis immemor oino remãsit. ℣s. Deus iudicium. fo. xxvij. ã. Rursusq; alius iudeus accepit in pensionem eandẽ domũ vbi ymago dñi nri iesu christi relicta erat. ℣ Benedixisti. fo. xxxij. ℣. Adoramus te christe et bñdicimus tibi alla. ℟. Quia p crucẽ tuã redemisti mũdũ alla. Lcõ. iiij.

Receperũt aũt vni eorum percutere latus ymaginis dñi nostri iesu christi: et statim inũdauit sanguis et aqua. At illi. Gloria tibi christe: gloria irrepreh̃sibilis. Tũc dixerũt principes sacerdotũ ⁊ seniores. accipiamus sanguinem eius et aquã cõgregãtesq; oẽs male habẽtes de populo: dixerunt. Ungamus eos et videamus si vera sunt dicta. Tu autẽ. ℟.

Deponẽtes autẽ sanctã ymaginem christi iudei dixerunt. qm̃ sicut audiuimus patres nostri huic olim illuserũt. Quãta fecerunt ei. et nos tãta faciamus. ℣. Tunc ceperunt expuere in faciem eius: et percutiebant eam atq; dicebãt. Quanta. Lcõ. v.

Tunc obtulerũt ampullam vitreã ad locũ vulner/ vnde fluebat sanguis et aqua: ⁊ cõgregauerũt oẽs infirmos et in primis paralyticũ a natiuitate. Hunc vnxerunt/ ⁊ mox p siliuit sanus effectus ex toto. Sic vnxerũt cecos et viderũt: et demoniacos et liberati sunt. Tumultus autẽ magnus per totã ciuitatẽ factꝰ est: ⁊ mota est oĩs turba iudeorũ. Tu aũt. ℟.

Peractis autẽ oĩbus que in passione dñi nostri leguntur. Sicut lancea latus eius aperuerunt: et nos ita confodiamus. ℣ꝰ. Et perforato ymaginis dñi nostri iesu christi latere: continuo coram omni populo exiuit sanguis et aqua. Sicut. Lectio. vi.

Omnes quidẽ principes sacerdotum et seniores totaq; turba iu-

deorũ puerorũ et mulierũ crediderũt dño nostro iesu christo: clamãtes gloria tibi christe: gloria fili dei: tibi credimus. esto propicius nobis ℣ suscipe nos. Hec clamabant plorãtes. Voces enim emittebant: et mirabilia cõplebantur. Principes aũt sacerdotũ vngebant: et omnes curabantur/ et viuificati efficiebantur. Tu autem. ℟.

6 Principes vero dixerunt quia per totam terrã diuulgata sunt signa: recipiamus sãguinem de latere eius. Ut experirẽtur virtutes christi ỽ. Et supponẽtes ampullam vitreã ad locum vulneris: receperunt sanguinem et aquã de latere eius. Ut experirent. Gloria. Ut experi. ¶ In. iij. noc. ã Die autem quadã inuitauit ipse iudeus aliũ iudeũ ad prãdium qui eleuans oculos vidit ymaginem dñi. ps. Cantate. i. fo. xxxiij. ãn. Inuitatus postea inquit: tu qui es iudeus quomodo habes ymaginẽ crucifixi: ℣ satisfecit ei ille qui inuitauerat. ỽ. Dñs regna. exul. fo. xxxiij. ã. Surgẽs aũt ille cũ idignatiõe abiit ad principes sacerdotũ. intelligentes que facta essent dixerunt. potes nobis demonstrare: demonstrabo inquit. ps. Cantate. ij. fo. xxxb. ỽ. Dicite in nationibus. ℟. Quia dñs regnauit a ligno. Lectio. viij.

Postq̃ curati sũt oẽs/ statim cucurrit multitudo eorũ ad epm ciuitatis: et magnanime epo demonstrãtes et annunciãtes que facta fuerant: supplices oẽs scõ baptismate dignos esse precabãtur. Quos suscipiens epus simul cũ clero illius: oẽs per multos dies baptizauit. Tu aũt. ℟.

7 Salua nos saluator mũdi quos precioso sanguie redemisti. Et per signũ sctẽ crucis liberare dignatus es ab inimicorũ insidiis ỽ. Gregem tuum dñe pastor bone placatus intẽde: et oues quas precioso sanguine filii tui redemisti: dyabolica incursione non sinas lacerari. Et per sig. Letõ. viij.

Synagogam quidẽ eorum ecclesiam in honorẽ saluatoris dñi nostri iesu christi cõsecrauit. Ceteras vero synagogas eorũ in honore oĩm martyr consecrauit. Et sic gaudium magnũ factum est in ciuitate illa: nõ solum p corporibus que curata erãt: sed q̃ tot anime a mortuis invitã eternam redierunt. Tu autem. ℟.

8 Vidẽtes autem principes sacerdotũ que fiebant signa: cũ mulieribus ℣ infantibus credentes. Clamabant deo pri. ỽ. Unus est deus pater: vnus iesus christus filius eius: vnus ab vtroq̃ procedẽs spiritussanctus. Clamabant deo. Lectio. ix.

Et vt sciatis carissimi fratres accelerani declarare vobis/ ad iuuamentũ aiarũ vestrarũ: et vt sciẽtes in hoc virtutẽ dei: amplius confirmati sitis in virtute eius: et gaudeatis de mirabilibus que facta sunt. Date ei gloriã cũ leticia in cõpũctione cordis/ gaudentes ℣ gratias agentes maiestati eius. Qui cũ patre ℣ spũsancto viuit et regnat in scla seculorũ amen. Ad laud. ℣ per hoc. ãe. sicut in primis vesp. pi. cõsueti. Cp. O altitudo. Hyp.

In passiõe dñi/ qua datur salus homini: sit nostrum refrigerium et cordis desiderium.

Portemus in memoria/ ℣ penas ℣ opprobria: christi coronam spineã/ crucẽ clauos et lanceam.

Et plagas sacratissimas/ oĩ laude dignissimas: acetum fel arundinẽ/ mortis amaritudinem.

Hec omnia nos satient/ ℣ dulciter ie brient: nos repleant virtutibus/ ℣ gloriosis fructibus.

De crucifixũ colimus/ et toto corde poscimus: vt nos sanctorum cetibus coniungas in celestibus.

Laus honor christo vẽdito ℣ sine causa prodito: passo mortem pro populo in aspero patibulo. Amen. ỽ. Per signum crucis. ℟. De iimicis. Ad Bñs ã.

Vidẽtes autẽ principes sacerdotum que fiebant signa: cũ mulieribus ℣ infantibus clamabãt christum esse filiũ dei. p. Bñdictus. ¶ Ad. iij. Cpm. O altitudo diuitiarum. ℟. Hoc signũ crucis Erit in celo. ỽ. Cum dñs ad iudicãdum venerit. Erit. Gloria. Hoc signũ. ỽ. Adoramus te christe et benedicimus tibi. ℟. Quia per crucẽ

tuam redemisti mundū. Ad. vi. Tahm.
QUis enim cognouit sēsum dñi aut quis cōsiliarius eius fuit aut p̄ior dedit illi ⁊ retribuet ei: Deo gratias. ℟. b̄ene. Adoramus te christe et benedicimus. ℣ Dicite in nationibus. ℟. Q̄ dñs regnauit a ligno. Ad. ix. Cp.
QUoniam ex ipso ⁊ per ipsum ⁊ in ipso sunt oia: ipsi gloria i secula seculorū amen. Deo grās. ℟ Dicite in nationibus. ℣. Per signum crucis.
¶ In sedis vesperis ān. et psal. sicut in p̄imis vesperis. et Cp̄. et hym. ℣. Per signum crucis. Ad Magnificat ān Salua nos christe saluator per virtutē sc̄e cruc̄ q̄ saluasti petrū i mari miserere nobis

¶ In festo p̄sentatiōis virginis marie Nota q̄ dñs rex frā cie facit quolibet anno celebr̄ari i p̄sentia sua istā solēnitatē et misit cuilibet magnarū ecclesiarū regni sui officium integrū: vt diuulgaretur et publicaretur ac solēnizaretur per totū suū regnū. Misitq; idē dñs rex p̄dictū officium dño imperator̄i: q̄ cū magno gaudio illud recepit et fecit et facietvt p̄misit quolibet anno celebr̄ari ⁊ vbiq; publicari. Insuper idē dñs rex misit p̄dictū officiū regine antique Hungarie: quevalde honorifice illud recepit ⁊ solēnizari fecit: et mandauit per totum regnū Hūgarie ꝑdictū festū quolibet anno debere celebr̄ari. Advespas ān.
HOns orto rū redundās gratia mū dū replēs celi munerib⁹: mater dei fecundās oia: nos instaurans supernis sedibus florēs ortus mor ab infantia admirandis fulsit virtutibus. ℣. Dixit dñs. fo. xl. ān. Rore celestis grē in vtero perfundit mater mie vt stella splendēs oritur ℣ Laudate pueri do. fo. xl. ā. Hpiis parētibus votis impetrata: tēpli penetralibus est trima dicata. ℣ Letatus sum. fo. xli. ān. Tanta illa puellula virtutis exēplum nulla freta gerula ascēdit in templum. ℣ Nisi dñs. fo. xlij. ā. Erudita puella regia contemplatur mente celestia caritate flagrāt p̄cordia. ℣ Lauda hierusalem dñm. fo. xlv. Capitulū.
EGo quasi vitis fructificaui suauitatē odoris: et flores mei fructꝰ honoris ⁊ honestatis. Deo g. Hyꝫ. Ecclꝭ 24.
ODei sapientia attingens cūcta foriter: humana lapsus vicia sublenasti suauiter.
Sumpsisti formam hominis in qua morte susciperes: ex aluo nascens virginis ne consors culpe fieres.
Replens matrem dulcedinis dono dū aluo clauditur: sic plena bonis inclitis vt stella fulgens oritur.
Amoris dans indicia: certa tā efficaciter tota nostra p̄cordia ad te traxisti dulciter.
Gloria tibi dñe qui natus es de virgine: idē manens in numine patri cum sancto flamine. Amen. ℣ Presentatio est hodie sc̄tē marie virginis. Cuius vita inclita cūctas illustrat ecclesias. ā. Nouelaudis adest festiuitas grata mūdo ac celi ciuibus qua beate marie sanctitas templo data est a parētibus vt oliue pinguis suauitas vberius redundet fructibus. ℣. Magnificat. Oratio.
DEus qui sāctā dei genitricem templū spūssancti post triēnium in tēplo dñi p̄sentari voluisti: p̄sta q̄s. vt qui eius p̄sentatiōis festa veneramur: ipsi tēplum i quo habitare digneris efficiamur. Per dñm nr̄m. Ad mat. Innuit Votis et vocibus laudātes dñm. Instemus laudibus virginis virginum. ℣ Venite. fo. ſ. Hymnus.
SAcre parētes virginis sterilesnaturaliter: hāc dono summi numinis susceperunt feliciter.
Votum soluentes filiā ad templum trimam deferūt: deo placentē hostiā ibi mansuram deserunt.
Infantie tam tenere creuit virtus ⁊ gratia in omni complens opere creatoris obsequia.
Regitur sāctispiritus domestico dictamine: cuius virtutis penitus decus

splēdet in virgie. ¶ Ria tibi dñe q̄ natꝰ es de vergine idē manēs in numie pri cū sctō flamie. Amē. ¶ In. i. noct. ān. In tēplū dei gradibꝰ terquinis erat aditus quos cōpositis gressibus ascēdit sulta celitꝰ. ℘. Dñe dñs nr̄. fo. iij. ā. Nichil isolētie virgo pretēdebat nā lux sapiētie in ipsa fulgebat. ℘. Celi enar. fo. v. ā. ¶ Ex affectu supplici deo famulatur sed ex gestu simplici cernētes hortat. ℘s. Dñi est ter. fo. ix. v̄. Specie tua et pulchritudine tua. Intēde prospere pcede ⁊ regna. Lctō. j.

Que est ista puella mater et virgo semp maria fratres karissimi q̄ nūc mūdo ostēsa quindecim gradus ascendēs hodie in templo a parentibus presentat: vnde processit/ ad qd ascēdit/ ⁊ quāte virtutis existat audiamus. Exurgat in medio doctor egregius fulbertus eps ⁊ dicat. Quid aūt putas qualis oli fuerit vel nūc sit ista ꝑsona q̄ sctis oībus ꝓponit imitāda. Hec autē i primis istruere fas est q̄ aia eiꝰ ⁊ caro quā elegit et habitaculū sibi fecit sapiētia dei p̄ris: ab oi malicia ⁊ imūdicia fuerit purissima: qū in ea ⁊ de ea v̄bū extitit caro factū dicēte scriptura. In maliuolā aiam nō intrabit sapiētia: nec habitabit i corpe subdito pctis Inter oēs itaq̄ sctōs huius btissime virginis marie mēoria eo frequētius agitur quo maiorē apud deū gr̄am inuenisse credit. Hec quidē v̄go maria prius q̄ nasceret diuinis est oraculis denūciata: ⁊ miraculis designata. Tādē vero nata pgenie diuinitus ordinata: nata siquidē est vt legimus nazareno p̄re: bethleemitica matre: quas vrbes ipsius natiuitati vt cōuersationi destinatas esse nō tacuerūt pphete. Descēdit aūt a radice illiꝰ fide preclari abrahe cui supne pmissa fuerat bñdictio oim gentiū in suo semie. Descēdit a stirpe dauid quē deus propter notā sibi pbitatē sublimauit dicēs. Inueni virū scd̄m cor meū. De regali nempe tribu simul ⁊ sacerdotali origine duxit: q̄ summū erat paritura regē atq̄ pōtificē. (Nō quidē bernardus attestās ait.) Quod dā itaq̄ sidereū micat in marie generatiōe videlicet q̄ lōge ante patribus diuersimode celitus est repromissa: q̄ ex abrahe semie et ex regibus orta: q̄ etiā illi generationi ob singulare priuilegiū: sctitas diuinitus agnoscitur cōcessa esse. Hāc eni iter figuras vt dictū est misticas sacerdotalis virga dū sine radice floruit: hāc gedeonis vellus dū in medio aree sicce maduit: hāc in visiōe ezechielis orientalis porta q̄ nulli vnq̄ patuit presignabāt: hāc etiā inter pphetas pre ceteris esayas nunc ex radice iesse virgā oriturā nūc euidētius virginē pariturā pmittebat. Tu aūt ℟. Mente sancta fuit ⁊ humilis oi splendēs ornatu gratie virgo pia vnde sic nobilis. Thronus dignus fit regi glie. v̄. Thronus eburneus cū auro fulgido: venter virgineus cū corde prouido. Thronus. fo. ij.

De his aūt de q̄bus certi sumus (hieronimus inquit) meritoꝝ prerogatiuis ita vt nullis iambosibus esset mācipanda nisi diuinis: paulisper loquamur ad edificationē ac diuini nois laudē. vt p famulatu religio cōseruetur: et pro affectu deuotio augeat Quis igit hec v̄go q̄ sola vniuersā prauitatē heretica iteremit/ sola pter deū sit: q̄ nos in oi v̄tute cōfirmet/ suisq̄ meritis cōmēdet et auxiliet pcibus: vt et ipsi digni inueniamur ī eius laudibꝰ a q̄bꝰ siquidē humana mortalitas nō debet cessare: sed de illiꝰ gr̄ia nec silere patit deuotio: nec dignū aliq̄d potest cōcipere cogitatio: vel ierudita pturire locutio. Ait eni bernardus. Hec est eni q̄ totius mūdi reparationē obtinuit: salutē oim ipetrauit. Quis tandē o bñdicta mie tue lōgitudinē et latitudinē sublimitatē ⁊ pfundū inuestigare possit? Lōgitudo eni ipsius vsq̄ in diem nouissimū subuenit vniuersis eam inuocātibus. Latitudo eius replet orbem terrarū: vt sua quoq̄ mia plena sit ois terra. Sublimitas eius: ciuitatis superne ruinas instaurauit. Profunditas quoq̄ sedē

tibus i tenebzis z vmbza moztis redēptionē obtinuit Sic ergo tue pietatis o maria ipsam quā apud deū gratiā inuenisti: notā facere mundo sctis pcibus tuis obtinēdo reis veniam/egris medelam/pusillis cozde robur/afflictis consolationē/periclitantibus auxilium et liberationem. Rm.

O q̄ puzā q̄ sanctā decuit matrē esse que deū genuit lacte quoq; vberū aluit. Strinxit vlnis manibus tenuit. ℣. Tanto regi fit tam domestica quem vestiuit humana tunica. Strinxit vlnis. Lectio.iij.

Qualis namq; fuerit vita ipsius v̄gis marie erpectātis i tēplo redēptionē gener humani dicat ābzosius. Sit itaq; nobis tanq̄ in ymagie descripta virginitas marie: er quave lut in speculo refulget species castitatis z formavirtutis. Virgo erat cozpe et mēte/cozde humilis/verbis grauis aio pzudēs/loquēdi peritioz/legendi studiosioz/intēta operi/verecūda sermone/nō in icerto diuitiaz sed in pce pauperie spē reponēs/arbitrū mētis deū nō hoiem q̄rens/nullis ledere cūctis bene velle/maiozibus assurgere/equalibus nō iuidere/iactātiā fugere Quādo illa lesit parentes/qñ fastidiuit humilē/qñ derisit debilē qñ nōvisi tauit inopē? Nichil tozuū i oculis/nichil pzocax in verbis/nichil i actu inerecūdū/nō gestus fractioz/nō icessus solutioz/nōvox petulātioz: vt ipsa species cozporis fieret simulachzū mētis z figura pzobitatis. Ipsa nāq; est illa attestāte hieronymo q̄ celis gr̄iam dedit: terris deū pacēq; refudit/gētibus fidē/vicijs finē/vite ozdinē/moziby disciplinā. O plena gratiarū sc̄dm bernardū nō solū puero abzahe: sed et cameli s potū tribuēs de supafluēti hydzia tua: qa tu es vere puella electa: et altissimi filio pparata. Offerentur inquit virgines regi. sed post eā. nam pzimatum ipsa sola vendicat sibi. R.

Ozdo rectus seruatus nosc̄it dū maria in tēplo condit iā cōtēplās deo perfruit. Sic ad alta mēs ei⁹ rapit. ℣. Cū in mēte verbi lux ozit: digna verbi mater disponit. Sic Glia. Sic. ¶ In.ij.noc.ā. O mi virtute p̄dita totū dat ad hoc studiū vt deo tota subdita deuotū det obsequiū. p̄s. Eructauit. fo.xxi.ān. Ex virtutum sibi mirabilē matrē fecit mitē et humilē oi quoq; dote spectabilē. p̄s. Dns nē refu. fo.xxi.ā. Despōsata cor docile ad āgeli colloquiū mite p̄betz humile pzōpta ad obsequiū. p̄. Fūdamēta. fo.xxxij v̄. Adiuuabit eam deus vultu suo. R. Deus in me. Lcō. iiij

Et licet enim scōm hieronimū ad dei genitricē digne collandā dā nemo inueniat ydoneus: tñ votis oib⁹ nō debet cessare q̄libet etiā pctōz a laudibus: qa in laudibus saluatoris est iter salutis nostre. In honoze igit sctē genitricis eius a laudibus nolite cessare. Ipsa nāq; v̄go maria vt asseruimus cōfidēter fulbertus epus iquiens a nullo virtutū genere vacabat: cui gratie plenitudinē inesse dei nūcius asserebat. Quis eni cū admiratiōe iocūda nō speculetur adolētis nature fozti tudinē z pzudentiā ac fidē in āgelico colloq̄o: vbi tā cōstāter eloquitur tam pzudēter interrogat/tā facile credit? Quis nō iusticiā miretur: qua sic vniuersa p̄cepta diuine legis adiplere satagebat: vt nec ad se nō ptinētia quedā velut purificationē legalē inexpleta relinqueret? Ipsius quoq; tēperātia emicuit: q̄ virginitatis liliū i humilitatis valle pduxit. Depzomebāt itaq; virtutes in cogitatiōe et affectu cozdis eius ieffabilē armoniā/quā ipsa creatrix et inhabitatrix eius dei sapientia delectabat audire. Chozusca bāt fozis quoq; in superficie sermōis et actus vnde possent hoies gr̄ificare deū et exempla salutis accipere. R.

Eminenti celi dulcedine stās in tēplo virgo refic̄it. Eius quoq; mēs pulchzitudine gr̄arū ibi perfic̄it ℣ Magna semp exercēs opera: gratioza merec̄t munera. Ei⁹. ℟. ℣.

Altius igit intuemini fratres carissimi et cū bernardo consi derate q̄to deuotionis affectu mariam a nobis honozari voluit: qui totius boni plenitudinem in ea posuit/et pzoinde si qd in nobis est spei/si quid

gratie vł salutis: ab ea nouerimus re
dūdare: q̄ alcēdit delicijs affluēs/ oꝛt⁹
plane deliciarū. quā nō solū affluxe-
rit sed ⁊ perflauerit supueniēs ille au
ster diuinus vt vndiq; fluāt et effluāt
aromata illius Totis ergo medullis
coꝛdiū ⁊ votis oībus veneremur ma-
riā: q̄a sic est voluntas eius q̄ totū nos
habere voluit ꝑ illā Ipsa est apud deū
aduocata nr̄a q̄ nō potest sustinere re-
pulsam: q̄a apud deū iuenit gr̄am. p-
uidēs q̄ppe virgo nō sapientiā vt salo
mon. nō diuitias. nō hoꝛores q̄rebat
sed gr̄am requirebat. sola nimirū est
gr̄a qua saluamur: sola gr̄a idigem⁹.
Quid aliud cōcupiscimus? Queram⁹
igit gr̄am per inuētricē gr̄e mariā: q̄a
qui q̄rit iuenit ⁊ frustrari nō valet Ce
terū quicq̄d illud est q̄ offerre paras
deo: marie cōmēdare memēto. et mo-
dicū q̄ offerre desideras gratissimis
illis et oi acceptatiōe dignissimis ma-
rie manibus offerēdū trade / si nō vis
repulsā sustinere. nec foꝛmides ad ma
riā accedere: q̄a hieronymo attestāte
tāta gr̄a est repleta: est et spūsctō ꝑfu-
sa: vt fieret celsis sublimioꝛ fastigijs
pulchꝛioꝛ sanctitate/ gratioſioꝛ suoꝛū
ꝓrogatiuis meritoꝛum. Rm

1. Alma virgo ꝓpositū nūq̄ nubēdi sta-
tuit. Sēper dei placitū in hoc voto suppo
suit. ỽ. Gratus virga ioseph flos emicat:
et hūc spōsum virginis idicat. Sēp. kr. vj

Deniq; si diligēter intēdas i ma
riā (bernardus inq̄t) singulas
virtutes i ea ꝓꝛlus iuenies singula-
res: q̄ videbantur esse cōmunes. Que
etenī vel angelica puritas illi audeat
virginitati cōparari: q̄ digna fuit fie-
ri sacrariū spūsscti/ et habitaculū filij
dei? Si p̄cia pēsamus reꝛ/ de raritate
super oēs: illa q̄ ꝓma ꝓposuit āge
licā i terris vitā ducere ⁊ nūc ꝓpositū
virginitatis imobile/ q̄d nec aliquate
nus titubauit āgelo filiū ꝓmittēte:
alcēsiones nāq; in coꝛde suo maria dis
posuit cōuersatione pariter ⁊ oꝛatiōe
alcēdit deniq; in mōtana cū festinatio
ne. Dicemus pie alcēdit in tēplū vt ibi
ꝑsentaretur deo patri ibiq; legē scru-
tarēt: et ꝓ redēptione generis huma-
ni patrē suū in abscondito ⁊ cubiculo
coꝛdis oꝛaret Feruebat siquidē in q̄rē
da gr̄a caritas/ splēdebat in carne vir
ginitas: i obsequio eminebat humili-
tas. Merito ꝓide cāteꝛ ille diuinus
in eius admiratiōe ꝑcinebat: q̄ est ista
q̄ alcendit? plane super hoies alcēdit:
ipsos etiā angelos trālcendit nimirū
sup angelos aquā vinā necesse est hau
riat: quā hoibus refundat. O benedi
cta inuētrix gratie/ genitrix vite/ ma-
ter salutis: vt per te suscipiat nos qui
per te datus est nobis. Fac bn̄dicta ꝓ
gratiā quā inueniſti: vt qui mediāte
te fieri dignatus est particeps ifirmi
tatis ⁊ miserie nostre: te quoq; itercē-
dente participes nos faciat gl̄ie ⁊ bea
titudinis sue christus filius tuus dn̄s
noster qui est super oīa deus in secula
benedictus. Tu autem. Rm.

Nuptā sic er indicio floꝛis et sc̄ti spūs i co 6.
lūbe mȳsterio gabꝛiel missus celitus salu-
tat magno gaudio. Que cōcepit diuinit⁹.
ỽ. In parentū manēs hospitio inuenitur
a dei nuncio. Que cōce. Gl̄ia. Que conce.
¶ In. iij. nock. ā. Flos in floꝛis tpe ad
locū floꝛis mittit: sic de floꝛis coꝛpe gl̄iose
cōcipit ꝑ. Cātate. j. fo xxxiij. ā. Iesus
flos flos maria verq; tēpus floꝛis flos na-
zareth p̄ria plena sūt decoꝛis. ꝑ. Dn̄s re.
fo. vj. ā. Q̄adēs flos multiplicat virgule
decoꝛē: cōceptus gl̄ificat marie pudoꝛē. ꝑ.
Cātate. ij. fo. xxxv. ỽ. Elegit eā deus et
ꝓelegit eā. Et habi. ⁊c. Scd̄m math. j.

Liber generatiōis iesu xp̄i (Math. 1.
filij dauid filij abꝛahā. Abꝛahā genuit
ysaac. ysaac aūt genu
it iacob. Et reliqua.
Omeł. b. greg pape.
Audistis fr̄es karis
simi dn̄ice icarnatio
nis ineffabile sacrāmētū: audistis ge-
nealogiā beatissime genitricis dei: re
parationis humane mysterium. Au-
distis quia creatoꝛ angeloꝛum digna
tus est esse in terris: qui fons et oꝛigo
omnium rerum mira gubernat in ce

lis. Ait enim sctūs euāgelista. Liber generatiōis iesu chzisti filij dauid filij abzahā. Sed q̄rendū hic videt cū tot patrū numerosa series itermittitur: cur eoz solūmodo duoz dauid ⁊ abzahā redēptoz nr̄ esse dicitur filius: ⁊ nō potius filꝰ iesse vel filꝰ obeth: vel ceteroz̄ deiceps i medio positoz̄. Sed hec q̄stio facile solui: si facta diuinitꝰ vtriq; pmissio recēset. Abzahe q̄dē dictū est: i semie tuo bñdicent oēs tribꝰ terre Qd̄ exponēs apls ait. Nō dixit in seminibꝰ quasi i multis: sed i semine tuo vno qd̄ est xp̄s. q̄a enim abzahā adhuc in p̄putio positus credidit: pater gentiū est vocatꝰ. Quia vero post modū signū circūcisionis accepit: p̄ meruit esse indeoz̄. Et q̄a de eiꝰ stirpe ille prodiit p quē bñdictio reddit olim maledicte terre: idcirco in semie eius benedicūtur oēs tribus terre. R̄m.

Archa dei in qua recondit dulce manna ābus ethereus quo plebs dei reficitur. Est marie vēter virgineus. ℣. Thalamus regis glie: quo iūgit ecclesie. Est. Lcō. viij.

Dauid vo dictū est de fructu vē tris tui ponā super sedē tuam. Quia igit his duobꝰ specialiter est pmissus nō imerito vniuscuiusq; precipue filius dicit esse chzistus Sed illud inquirendū est/cur dauid abzahe i xp̄i generatiōe p̄ponit: cū abzahā multo āte eū tpe fuisse nō dubitet. Sed si mō factū ad vtrūq; pmissionis modū studiose referamus: nō sine causa dauid fuisse p̄positū inueniem⁹. Qd̄ eni abzahe semel legit fuisse pmissum: hoc dauid frequēti est pollicitatiōe firmatū Abzahe eni solūmodo est dictū: i semine tuo bñdicētur oēs gētes: dauid vo xp̄i pater dicit speciali quodā p̄uilegio meruit q̄ plures ad eos promissiones accepit: sicut est illud i psalmo De fructu vētris tui ponā super sedē tuā. Et iterū. Semel iurauī in sctō meo si dauid mētiar: semē eius i eternū manebit Et i libzo regū nathā pphetain spū scō loquit dicēs. Cū dormieris cū p̄ribus tuis suscitabo semē tuum qd̄ egrediet de lūbis tuis: et ipse erit michi i filiū: et ego ero ei in patrē. Jure ergo dauid abzahe in xp̄i generatiōe p̄ferr. cui multiplicioz ac p hec oīno immobilis promissio p̄rogatur. R̄.

Mirabile deus cōmerciū cū humano iuit genere suū nobis donās fastigiū. Nīa dignās infirma sumere. ℣. Nā vt nostrum sanaret viciū sic amoris dedit indiciū. Nostra dignans. Gloria. Nostra. Lctō. ix.

Illud vero quosdā mouere nō irrationabiliter pōt: cur sctūs enāgelista recepit reprehēsibiles solū modo mulieres ⁊ in xp̄i genealogia interponere studuit. sctās vero et absq; vlla cōtradictiōe laudabiles/ silētio p̄teriuit Sed hoc idcirco factū est vt dū redēptoz nr̄ de petōribus natꝰ esse describit: p petōribꝰ de celo ad terrā descēdisse credat. Descēdit q̄ppe vt petā nr̄a ipse portaret: ascēdit vero vt diuinitatis sue nos pticipes faceret: sicut p apl̄m dicit. Qui moztuus est ppter petā nr̄a. ⁊ resurrexit ppter iustificatiōē nostrā. Hinc est q matheus descēdēdo p salomonē cuiꝰ matrē ⁊cupiscē do dauid peccauit: quadragintaq̄nq; generatiōes enumerat: cū lucas ascēdēdo per nathā p cuius nois prophetā petr̄m dauid dñs erpiauit/ septuagita et septē generatiōes describit. Per matheū quippe signat/ q̄a idcirco dei filius ad nos petōres descēdit vt mortalitatis nr̄e particeps fieret. p lucā vero innuit/ quia idcirco post resurrectionē ad patrē ascēdit vt nos diuinitatis sue cōsortes efficeret. sicut per egregiū p̄dicatoz̄ dicit. Qd̄ aūt ascēdit q̄d est nisi quia descendit primo ad inferioz̄es partes terre? qui descendit ipse est et qui ascendit super omnes celos vt adimpleret omnia. R̄m.

9. Oēs gentes attēdite ad tā pulchzum spectaculū: deo gr̄as agite q̄ sic dilexit ppl̄m. Marie formā sumite que virtutis est speculū. ℣. Virgo sctā tēplo data post fctā est dei tēplū: tēplū est plebs deo grata marie sequens exemplum. Marie formā. R̄.

10. Que p̄ceps temeritas ⁊ fastus mundū perdidit: sed marie humilitas. Salutis fructū edidit. ℣. Singulari fulgens mun

dicia pozta nobis fit ad celestia. Salu. R. Laudem⁹ oēs dñm q̄ mariā repleuit grā Ut mediatrix hoim apd deū sit et pzopicia v. Hec ē mr̄ mie p quā vēit ad nos rex glie Ut. R. Maria iesse virgula de qua iesus flos ozit. Spūsci regula manēs i tēplo re gif. v. Ibi diuino dogmate de diuinis in struif oi quoq; carismate grārū ibuif Spi rit⁹. Glia. Sps. R. Becolam⁹ virgis i clita ac mirāda laudū pconia ifātilis etat merita. Et vtut grata primordia. v. Ra diat grā iā i puellula et sapiētia fulget i p uula. Et. Glia. Et. In lau. ā. Lauda fe lix eccla alme mr̄is ifantiā cui⁹ imēsa grā tibi pauit gl'am. p. Dñs re. fo. vi. ā. In tēpli dei larib⁹ virgo dedicata: a supnis ci uib⁹ gaudet visitata. p. Jubila. fo. vij. ā Quis ei⁹ actio i deū tēdebat: toto vite spa cio meritū augebat. p. De⁹ de⁹. fo. vij. ā Quicqd egit penit⁹ est forma virtutis et doctrina spūs ⁊ causa salutis p. Bñd. fo. vij. ā. Quantū facultas sufficit laudent mētes pie nā ois ligua deficit a laude ma rie. p. Laud. fo. vij. cp. Ego quasi. hy⁹

Omnes fideles plaudite et vgis infantiā deuoto coze colite mi rātes eius grām. Dā i puella tenera vernat sēsus maturitas ⁊ pādif p opa habitās itus deitas. O octa matura strēnua et honoze spectabilis: virtute scādēs ardua cūctis pstās et humilis. Sic cōditozis munere miris oznata dotibus vt digna fozet parere deū ca stis visceribus. Glia tibi dñe q̄ natus es de virgie: idē manēs in numine pēi cū sctō flamie amē. v. Elegit eā de⁹. In taber. ā. Bñdictus vgis filius replēs ter rā mia aduocatā dās hāc ppic⁹ ne sit q̄sq̄ anceps de venia. ps Bñ⁹. Oz De⁹ q̄ sā ctā dei. Ad. s. ā Lauda felix. p. Deus in no. fo. ix. Ad. iij. ā. In tēpli dei. p. Legē po. fol'. xij. Cp. Ego quasi. Parua R. de cōi virginum. Ad. vi. ān. Dis eius. ps. Defecit. fo. xiij. Caplm.

Trāsite ad me oēs q̄ concupisci tis me ⁊ a generatiōibus meis adiplemini. spūs eni me⁹ sup mel dul cis: et hereditas mea sup mel et fauū mēoria mea i gñatiōe sclōz. Ad. ix. ān Quātū facultas. p. Mirabi. fo. xiij. Cp

Qui edunt me adhuc esuriēt ⁊ q̄ bibūt me adhuc sitiēt: q̄ audit me nō cōfūdet: ⁊ q̄ opant in me nō pec cabūt: ⁊ q̄ elucidāt me vitā eternā ha bebūt. In. ij. vs. ān. Lauda felix. cum alijs. Cpm. Ego quasi vi. Hymnus.

Terni pris ozdie i tēplo vgo cō dif vbi mira dulcedie ⁊ tēplādo pfruif. O toni dedita ⁊ diuinis obse qis a mūdo pzorsus abdita archanis vacat studijs. O mira redūdātia grē date virgini q̄ cūcta sunt fragrātia et grata sūmo numini Mēs ligua caro spūs sēsus affect⁹ actio electā mōstrāt celitus i matrē dei filio. Glia tibi dñe q̄ nat⁹ es de vgie: idē manēs i numine pēi cū sctō flamie. Amē. v. Pūtatio est hodie sctē marie virginis. Ad Magn. ā. Oliua fructifera mr̄ pietatis fugās mūdi scelera stella claritatis p quā cūcta pspera nobis dāf gratis nos tādē i ethera trāsfer cū btis. ps. Magn. Dō. Deus q̄ san.

Incipiūt gesta de pūtatiōe btē ma.

In diebus illis. Erat vir i israel noie ioachi ex tribu iuda. Et hic erat pastoz ouiū suarū: timens deū in simplicitate/ cui nulla cura erat alia: nisi gregū: de quoz fructu alebat oēs timētes deū. De oib⁹ aūt tres partes faciebat. Unā partē dabat viduis/ oz phanis/ ⁊ pegrinis atq; paupibus. al terā aūt partē colētibus deū. tertiā p tē sibi et oi domui sue Hec aūt illi faciē ti multiplicabat dñs gregē ita vt non esset similis illi i pplo israel Hec aūt i choauit facere a q̄nto decimo āno eta tis sue. Cū eni esset annoz vigitiq̄nq; accepit annā filiā ysaac ex tribu ⁊ gñe dauid cū qua mozat⁹ est p ānos vigiti ⁊ filios nō accepit. Factū est aūt i die b⁹ festis vt iter eos q̄ offerebāt icēsum dño/ staret ioachi parās munera sua i cōspectu dñi. Et accedēs ad eū scriba tēpli noie ruben ait ad eū Nō licet tibi iter sacrificia dei cōsistere: q̄a nō bñdi xit tibi de⁹ vt daret tibi semē in israel. Passus itaq; verecūdiā i ⁊spectu ppli: abscessit de tēplo dei plozās ⁊ nō est re uersus ad domū suā: sed abijt ad pecto ra ⁊ duxit secū pastozes iter mōtes i lō

ginquū: ita vt p q̄nq̄ mēses nec nūciū audiret anna vxor ei⁹. Que dū fleret i oratiōe sua et diceret / dñe tā q̄a filios non dedisti mihi: virū meū quare abstulisti a me: Ecce eni quiq̄ mēses fluerūt ⁊ virū meū nō video. ⁊ nescio vbi nā mortu⁹ sit vt sepulturā ei⁹ fecisse.

Dum aūt in oratiōe anna ꝑseueraret: eleuans oculos suos ad dñm dixit. Tu nosti dñe ab initio coniugij mei hec me voluisse vt si dedisses mihi filiū aut filiam / obtulissem tibi illum in templū sanctū tuū. Et dum ista diceret: ante faciē eius appuit angelus dñi dicēs Noli timere anna: q̄a in cōsilio dei est germen tuū: ⁊ qđ ex te natū fuerit / dabit in admiratiōnē oibus seculis vsq̄ in finē. Et hec cū dixisset: ab oculis ei⁹ elapsus est. Illa autē tremēs q̄ vidisset talē virtutē / ac talē sermonē audisset: igressa est in cubiculū suū: et quasi mortua tota die ac nocte i oratione pmānsit In ipso aūt tpe / apparuit quidā iuuenis inter mōtes vbi ioachi pascebat greges suos: ⁊ dixit ei Quare nō reuerteris ad vxorē tuā: Et dixit ioachi. Per viginti ānos habui eā: nūc vero q̄a noluit michi dñs dare filios ex ea: cū verecundia de tēplo dei exprobrat⁹ exiui / vt q̄d reuertar ad eā semel iect⁹: Jā hic manebo cū ouib⁹ meis q̄diu voluerit me viuere de⁹ Per manus aūt puerox meorū viduis / orphānis ⁊ colētib⁹ deū ptes suas restituā

Et cū hec dixisset: rñdens illi iuuenis dixit. Angel⁹ dei ego sū: q̄ appui hodie flēti et oranti vxori tue et cōsolatus sum eā: ex qua habebis filiā q̄ tēplū dei erit: ⁊ spūs̄ctūs requiescet i illa. Descēde ergo de mōtibus et reuertere ad coniugē tuā: q̄a faciet eā deus matrē btitudinis eterne. Et adorās cū ioachi dixit ei. Si inueni grām coram te: sede modicum in tabernaculo meo ⁊ bñdic me seruū tuū. Et dixit angel⁹ illi Noli dicere seruū sed cōseruū meū: vni⁹ eni dñi serui sum⁹. Et post multa pxerit ad celū. Tūc ioachi cecidit i faciē suā: ⁊ ab hora diei sexta vsq̄ ad vesperū iacuit. Venientes aūt pueri ei⁹ ⁊ mercēnarij: q̄ causa esset ignorantes expauerūt: ⁊ vix eleuauerūt eum. Quibus cū enarrasset ⁊ audissent: stupore nimio ⁊ admiratiōe ipulsi hortabant eū vt sine mora iussū āgeli ꝑficeret atq̄ ad suā cōiugē remearet. Cūq̄ cogitaret ioachi ⁊ ait suo discuteret si reuerti deberet: factū est vt sopore teneret. Et ecce āgel⁹ dñi q̄ ei appuerat vigilāti: appuit ei in sōnis dicēs. Ego sum angelus q̄ a deo tibi datus sū custos. Descēde ergo secur⁹ et reuertere ad annā: q̄a mie quas fecisti tu et vxor tua: in cōspectu dñi altissimi recitate sunt. Et tale erit vobis germē: quale nunq̄ ab initio et pphete aut sancti habuerunt neq̄ habituri sunt.

Et factū est cū euigilaret ioachi vocauit ad se oēs gregarios suos ⁊ idicauit eis somniū. At illi adorauerūt deū ⁊ dixerūt: vide ne vltra cōtēnas āgelū dei / sed surge ꝑficiscamur et lēto gradu pascētes eamus. Cūq̄ p triginta dies ābulasset: appuit ānē in oīone āgel⁹ dñi dicēs ei. Vade ad portā q̄ vocat aurea: ⁊ occurre viro tuo q̄ veniet hodie. At illa festināter pxerit cū puellis suis: ⁊ cepit ipsa porta stās orare ⁊ dñm suū expectare Et cū lōga expectatiōe deficeret eleuās oculos vidit ioachi veniētē cū pecorib⁹ suis. Et occurrēs ānа sulpēdit se ad collū ei⁹ ⁊ egit grās deo Et factū est gaudiū oīb⁹ notis ⁊ affinibus eox: ita vt vniuersa tra ⁊ affines de ista fama gratularēt. Post hoc aūt expletis mēsib⁹ nouē pepit ānа filiā ⁊ vocauit nomē ei⁹ mariā

Cum aūt āno tertio ablactasset eā: abierūt simul ioachi ⁊ anna vxor eius ad tēplū dñi: ⁊ offerētes hostias dño tradiderūt ifantulā suā mariā i cōtuberniū vginū: q̄ die noctuq̄ in dei laudibus pseuerabat. Cūq̄ posita esset ante tēplū: qntūdecimū gradū tēpli sine adiutorio ascēdit: in quo fcō oēs stupore tenebat: ita vt pōtifices tēpli mirarēt. Erat aūt maria i admiratiōe oīb⁹. Que cū triū esset ānox ita maturo gressu ābulabat ⁊ ita pfectis̄lime loquebat et dei laudibus insiste-

batvt nō ifantula putarēt esse sed magna ⁊ quasi iā trigita ānoz ita in oōnibus persistebat. Insistebat enī in lanificio: et oia que mulieres ātique facere nō poterāt: ista in tenera etate posita explebat. Hec aūt sibi ipsa regulā statuerat: vt a mane vsq; ad hozā tertiā oōnibus insisteret: a tertia vero hoza vsq; ad nonā se opere occupabat A nona vero itez ab oōne nō recedebat vsq; dū illi āgel⁹ dei appareret de cuius manu escā acciperet: et melius atq; melius in dei amoze proficiebat.

DEniq; cū vidisset maiozes suas virgines in laudibus proficere: ducebaꝫ zelo nimie sue bonitatis ⁊ agebat vt in vigilijs ineniretur priozIn sapiētia legis dei eruditioz/ in hūilitate hūilioz/ in carminib⁹ dauiticis elegātioz/ i caritate gratiosioz/ in puritate purioz/ in oi virtute perfectioz. Erat enī constās/ imobilis atq; quotidie melioz atq; melioz trāsibat. Hanc irascētē nullus vidit. Dis sermo eius tā erat gr̄a plenus: vt cognosceret in lingua eius deus. Si qs eā salutaret illa p salutatiōe deo gr̄as respōdebat Deniq; ab ipsa primū exijt: vt dū resalutāt hoies scti: deo gr̄as dicāt Quotidie aūt esca quā de manu angeli accipiebat ipsa tātū reficiebaꝫ. Escā vero quā a pōtificibus tēpli cōseqbaꝫ: pauperibus diuidebat. Frequēter enī videbātur cū ea āgeli loqui: et quasi carissimi eius obtēperabāt ei Si qs aūt de ifirmātib⁹ tetigisset eā: saluus ab eadē hoza reuertebaꝫ. ¶ Ad mis. offi.

GAudeam⁹ oēs in dño diē festū celebrātes i honoze marie v̄ginis de cuius pzesēta tione gaudēt āgeli ⁊ collaudāt filiū dei. ℘s. Eructauit. Glia. Oō:

DEus q beatā v̄ginē mariā tibi in tēplo plētari et spūsctō eruditi sāxisti: da nobis sic sctis spūs istruti disciplinis: vt dignū tibi mun⁹ deuoti pectoris offeram⁹. Per do. In vni. eiusl. Lēō libri sapi. Ego quasi vi. Gz

Bñdicta et venerabilis es virgo maria q̄ sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. v̄. Virgo dei genitrix quē totus nō capit oz̄bis in tua se clausit viscera factꝰ homo. Alla. v̄. Felix virgo que nōdum edita matris aluo repleꝫ gratia. et in tēplo dei reposita illustraꝫ sūma pericia Scēn.

ALtissima pudēte: cūcta recte disponēte dei sapiētia. Uno nexu cōiugatis ioachī et anna gratis iuga sunt sterilia. Ex corde affectu toto: dño fideli voto se strinxerūt pariter Mox si plē illis dare digneꝫ hāc dedicare i tēplo perēniter. Angelus apparuit lucid⁹ q̄ docuit erauditavota. Regis sūmi gr̄a: vt deꝫ his filia gratiosa tota. Inuto secrata miro mō gñata gignit mirabil⁹ .. Altissimi p̄is natū v̄go manēs q̄ reatū mūdi tollet gratius. Bñdicta v̄go nata tēplo trima pñtata iter q̄nis gradib⁹ Et recta velox ascēdit et vterq; parēs tēdit ornādo sevestibus Noua fulsit glia tēplo dū erimia virgo pzesentaꝫ. Et docta diuinit⁹ visitata celitus angelis letaꝫ. Dū vt nubāt iubet multis pzinceps puellis adultis primo virgo renuit. Ipsam nāq; denouere parētes ipsa manere/ v̄go voto statuit. Cōsultus deus respōsum dat vt v̄go sumat spōsum quē pādet flos editus. Ostēsus ioseph puellā ad parētū durit cellā nuptijs sollicit⁹. Tūc gabri el ad virginē ferēs cōceptus ordinē delegatur. Erudita stat tacita verba q̄ sint insolita meditaꝫ. Ut cū ille tradidit modū virgo credidit sicq; sacro flamie Mox verbū cōcipit ⁊ qđ nusq; claudit cōdit in v̄gine. Ecce v̄go singularis quāta laude sublimaris q̄ta fulges glia. Nos ergo sic tuearis vt fructu quo gl̄aris fruamur in p̄ria. Amē. Scd̄m math. Liber gñatiōis iesu xp̄i filij dauid filij abzahā. Offz. Helix nāq; es sacra virgo maria et oi laude dignissima: quia ex te oztus est sol iusticie chzistus deus noster alla. Secreta.

HEt munera q̄s dñe btē marie sē per v̄ginis intercessiōe sctifica quā in tēplo tuo munus tibi gratissi-

mũ offerri parentũ manibus voluisti ℣ do. ℣refa. Eterne de⁹. Et te i ꝓfectione btē ma. Cõ. Btã viscera marie virgis q̃ portaucrũt eterni pris filiũ al. ℣⁹ cõ

SAcramenta q̃ sumpsimus dñe btē marie semp virginis intercessione nos saluēt: q̃ deuotiõe sui cozdis pyssimi acceptabile tibi sacrificium iugiter imolauit. ℣er dñm nr̃m.

CBñdictio salis et aque. Omnibus dnicis per annũ post primam et cap. fiat benedictio salis et aque ad gradũ choꝛi a sacerdote hoc modo.

EXoꝛcizo te creatura salis per deũ ✠ viuũ. per deũ ✠ verũ. per deũ ✠ sãctum. per deum qui te per helyseũ prophetã i naquã mitti iussit: vt sanaret̃ sterilitas aque: vt efficaris sal exoꝛcizatum in salutẽ credẽtiũ ⁊ sis oĩbus te sumentibus sanitas aie et coꝛporis: ⁊ effugiat atq; discedat ab eo loco quo aspersum fueris: oĩs fantasia et nequicia vel versutia dyabolice fraudis: oĩsq; spũs immũdus adiuratus. ℣er eũ qui venturus est iudicare viuos et moꝛtuos et seculum per ignem. ℟. Amen. Sequitur oño. Dñs vobiscum. Sed tñ cũ Oꝛemus.

IOmẽlam clemẽtiam tuã oĩpotẽs eterne deus humiliter iploramus: vt hanc creaturã salis quam in vsum generis humani tribuisti bene ✠ dicere ⁊ sancti ✠ ficare tua pietate digneris: vt sit oĩbus sumẽtibus salus mentis et coꝛporis. et quicquid ex eo tactũ vel respersum fuerit: careat omni immundicia: oiq; ipugnatione spũalis nequicie. ℣er dñm nostrũ iesum chriſtũ filiũ tuum qui tecũ viuit et regnat in vnitate spũsancti deus. Per omnia secula seculoꝛũ. ℟. Amen

CSequitur exoꝛcismus aque.

EXoꝛcizo te creatura aque in nomine ✠ dei patris oĩpotentis: ⁊ in noie ✠ Jesu chriſti filij eius dñi nostri: et in virtute spũs ✠ sancti: vt fias aqua exoꝛcizata ad effugãdam omnẽ potestatẽ inimici. ⁊ ipsum inimicum eradicare et explantare valeas cũ angelis suis apostaticis: per virtutẽ eiusdẽ dñi nostri iesu chriſti qui venturus est iudicare viuos ⁊ moꝛtuos et seculũ per ignẽ. ℟. Amen. Sequitur oꝛatio sine Dñs vobiscũ. sed cum Oꝛemus.

DEus qui ad salutẽ humani generis maxima queq; sacramẽta in aquarum substantia condidisti: adesto pꝛopicius inuocationibus nostris: et elemẽto huic multimodis purificatiõibus pꝛeparato / virtutẽ tue bene ✠ dictionis infunde. vt creatura tua misteriis tuis seruiens ad abijciẽdos demones moꝛbosq; pellendos diuine gratie sumat effectũ: vt quicqd in domibus vel in locis fidelium hec vnda resperserit: careat omni immundicia: liberetur a noxa: nõ illic resideat spũs pestilens: non aura coꝛrũpẽs: discedant oẽs insidie latentis inimici et si quid est quod aut incolumitati habitantiũ inuidet aut quieti: asperſiõe huⁱ⁹ aque effugiat: vt salubꝛitas per inuocationem scti tui nominis expetita: ab oĩbus sit impugnatiõibus defensa: per dñm nostrũ iesum chriſtũ.

CHic mittat sacerdos sal i aquam in modum crucis / ita dicendo sine nota

Cõmixtio salis et aque pariter fiat. In nomie patris / et filij / ⁊ spũsancti. ℟. Amen. Dñs vo. Oꝛemus. Oꝛatio

DEus inuicte virtutis auctoꝛ et inſuperabilis ꝑij rex: ac sẽp magnificus triumphatoꝛ: qui aduerse dñationis vires repꝛimis: qui inimici rugientis seuitiã superas: qui hostiles nequicias potẽter expugnas: te dñe trementes et supplices depꝛecamur ac petimus / vt hãc creaturam salis et aque dignanter accipias: benignus illustres: pietatis tue moꝛe sanctí ✠ fices: vt vbicunq; fuerit aspersa per inuocationem sancti tui nois oĩs infestatio immundi spũs abijciatur: terroꝛq; venenosi serpẽtis pꝛocul pellatur: et pꝛesentia scti spũs nobis misericoꝛdiam tuam poscentibus vbiq;

adesse dignetur. Per dñm nostrum ie sum chzistum filium tuum qui tecum viuit et regnat in vnitate eiusdem.
Dum aspergitur aqua: cãtet hec ãn.
Asperges me dñe ysopo et mundabor lauabis me et super niuem dealbabor. ps. Miserere mei deus: scdm magnam miam tuam. ℟. Asperges me. ℣. Gloria patri ⁊ filio et spirituisctõ. Sicut erat in pzincipio et nũc et semper et in secula seculozũ Amẽ. Lauabis me et super niuem dealbabor. Post aspersionẽ aque dicat sacerdos ad gradũ chozi. ℣. Ostẽde nobis dñe mi sericozdiã tuam. ℟. Et salutare tuũ da nobis. Sequitur oco sine Dñs vobiscũ. sed tantum cum Ozemus. Oratio.
Exaudi nos dñe sancte pater oipotẽs eterne deus et mittere dignare sanctũ angelum tuum de celis qui custodiat/ foueat/ ptegat/ visitet et defendat/ oẽs habitantes in hoc habitaculo. Per chzistũ dñm nostrũ. ℟. Amẽ. Bñdictio panis. Dñs vobiscũ. ℟. Et cum spũ tuo. Ozemus. Oratio
Bene ✠dic dñe istã creaturã panis: sicut benedixisti quinq panes in deserto: vt oẽs gustantes ex eo: recipiant tam cozpozis q̃ aie sanitatẽ In nomie patris et filij et spũs sancti Amen. Aspergatur aqua bñdicta.
Alia bñdictio panis. ℣. Adiutoziũ nostrum in noie dñi. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Ozemus. Oratio.
Domine sancte pater oipotens eterne deus: bene ✠dicere digneris hunc panem tua sancta spirituali benedictione. vt sit oibus sumẽtibus salus mẽtis et cozpozis: atq cõtra oẽs mozbos et vniuersas inimicorum insidias tutamen: per dñm nostrum iesum chzistum filiũ tuum: panem qui de celo descendit: et dat vitã et salutẽ mundo: ⁊ tecũ viuit ⁊ regnat deus. Per oia secula sclox. ℟. Amen.

In natali vnius apostoli siue vnius euangeliste: vel plurimozum apostolozum paschalis tẽpozis videlicet ab octa. pasche vsq ad pentheco. ad pzimas vesperas sup psalmos feriales Antiphona.

Ux petua lucebit sãctis tuis: ⁊ eternitas tẽpozũ alla Minoz pi. terial. Cp ad vtrasq vesp. et ad matuti. et ad alias hoz. dñr pzopzia si habeantur: sinaũt dñr de cõi apostolozum reliqui tempozis. ℟.
Candidi facti sunt nazarei eius alla: splẽdozem deo dederũt alla. Et sicut lac coagulati sunt Alla alla. ℣. In omnẽ terram exiuit sonus eozũ: ⁊ in fines orbis terre verba eozum. Et sicut. Gloria. Alla. Hymnus
Uristes erant apostoli / de nece sui dñi: quem pena moztis crudeli/ serui damnarant impij.
Quesumus auctoz omnium/ in hoc paschali gaudio: ab omni moztis impetu/ tuum defende populum.
Gloria tibi dñe/ qui surrexisti a moztuis: cũ patre et sancto spiritu/ in sempiterna secula. Amẽ. Per oct. asce. dñi: et deinceps vsq ad penth. dicunt hi duo ℣. in fine istius hymni.
Tu esto nr̃m gaudium / qui es futurus pzemiũ: sit nostra i te gloria/ per cuncta semper secula.
Gloria tibi dñe: qui scandis supza sydera: cum patre ⁊ sctõ spiritu: in sempiterna secula. Amen. ℣. Gauisi sunt discipuli. ℟. Viso domino alleluya. ãn.
Filie hierusalem venite et videte martyrem cum cozona: qua cozonauit eũ dñs in die solẽnitatis et leticie alla alla. ℣. Magñ.
Scidum est q̃ het ã. Filie hierusalẽ. ⁊ ℟. Filie hierusalem. dñr in pas. tẽpozetã i fes. vnius mar. q̃ plurimoz mar. ⁊ tam in fes. vnius cõfes. q̃ plurimoz

cõfes. et semper cum his verbis. Filie hierusalẽ venite et videte martyrem. et nõ martyres / qa hec dictio martyrẽ pertinet ad christũ passum Oratio pdpria vel de cõi reliqui tẽporis. Cõpleto. pasch. non mutatur Ad matu. Inunt. Exultẽt in dño sci All. ℣. Venite hy⁹. Tristes erãt. hec sola ã. sup̃ pos dicat ãn. Tristicia vestra alla: vertetur in gaudiũ alla. ℂ Tres pi dñr secõm ordinem noct. de cõi aplorũ reliqui tpis: ꝛ hoc p tps pasc. videlz nõ incipiẽdo a. j. noct. in qualibet ebd. sed dicant̃ pi. secõm ordinẽ noc. ebd. sequẽ. Eodẽmõ fiat de martyribus: et de ceteris sctis in õdicto tpe cõtingẽtibus. ℣. Gavisi sunt discipuli. ℟. Uiso dño alla. ℟. Uirtute magna reddebant apostoli. Testimoniũ resurrectionis ihesu christi dñi nostri al. all. ℣. Repleti quidẽ spũ sctõ loquebãtur cum fiducia. Testimoniũ resur. ℟m. Isti sunt agni novelli: qui annũciaverũt all. Modo venerũt ad fontes: repleti sunt claritate alla all. ℣. In cõspectu agni amicti stolis albis: et palme in manibus eorũ. Modo. ℟. Cãdidi facti sunt. vts ad vesp. ℣. Uox leticie et exultatiõis. ℟. In tabernaculis iustorum alla. In laudibus ãn.

SAncti tui dñe florebũt sicut lilium alla: et sicut odor balsami erũt ante te alla. ps. Dñs regna. fo. vi. ã. Sãcti et iusti i dño gaudete alla. vos elegit deus in hereditatẽ sibi all. ℣. Jubilate. fo. vij. ãn. In velamẽto clamãt scti tui dñe all. alla all. ps. Deus de⁹. fo. vij. ã. Spiritus et anime iustorũ hymnũ dicite deo nr̃o all. all. ps. Bñdicti. fo. vij. ãn. In celestibus regnis sctõrũ est habitatio all. et in eternum requies eorum alla. ps. Laudate. fo. vij. Capitulũ vts. Hymnus.

CLaro paschali gaudio / sol mũdo nitet radio: cum christũ iam apostoli: visu cernunt corporeo.

O stẽla sibi vulnera: in christi carne fulgida: resurrexisse dominum / voce fatentur publica.

Rex christe clemẽtissime / tu corda nostra possidevt tibi laudes debitas / reddamus omni tempore.

Quesumus auctor oim Gloria tibi dñe qui surrexisti. ℂ Per octa. ascen. dñi: et deinceps vsq ad penthe. qñ de aplis siue euãg. fit seruitiũ dñr hi ℣. Tu esto nostrũ gaudiũ. Gloria tibi dñe / qui scãdis. ℣. Gaudete iusti in dño. ℟. Rectos decet collaudatio all. ã. Lux perpetua lucebit sctis tuis dñe all. ꝛ eternitas tẽporũ all. all. all. Maior ps. Bñdictus. Oño vts. Ad. j. ã. Scti tui dñe. ps. Deus in noie. fo. ix. Ad. iij. ã. Sãcti et iusti. ps. Legem pone. fo. xij. Cap. vts ℟. Tristicia vestra all. all. ℣. Vertetur in gaudium all. all. Glia. Tristicia. ℣ Preciosa. Ad. vi. ãn. In velamẽto. ℣. Defecit. fo. xiij. Cp̃ vts ℟. Preciosa est in conspectu dñi. Alla all. ℣. Mors sanctorum eius. Al. al. Glia. Precio. ℣. Gaudete iusti. Ad. ix. ãn. In celestibus re. ps. Mirabilia fo. xiij. Cap. vts ℟. Gaudete iusti in dño Al. al. ℣. Rectos decet collaudatio Al. al. ℣. Vox leticie. Ad. ij. vs ã. Sãcti tui dñe. ps. Dixit dñs. fo. xl. et ceteri pi de aplis reliqui tpis. Cp̃. vts. Si fuerit duplex festũ: tunc dicat ℟. Cãdidi. Si naũt nullũ ℟ dicetur. Hy⁹. Claro paschali. ℣. Gaudete iusti i dño. ã. Lux perpetua. Minor ps. Magnificat. orationes vt in hysto. festorũ notatũ est. ℂ In natali vnius marty. siue vnius confessо. ab octa. pasc. vsq ad pẽthe. in fes. cũ reg. cho. Ad. j. vs. sup̃ ps. ãn. Lux perpetua. minor pi. ferial. Cp̃. ad vtrasq vel. ꝛ ad matu. ꝛ ad alias hor̃. dicãtur ppria si habeãtur: si naũtem de communi reliqui temporis. ℟m. Filie hierusalem venite et videte martyrem cũ corona qua coronavit eum dñs In die solẽnitatis et leticie Al. ℣. Quoniã cõfortavit seras portarũ tuarum: benedixit filiis tuis in te. In die. Glia. Alla. Hy⁹. ad vesperas et ad matu. de cõi reliqui tpis ℣⁹. Tristicia vestra. ℟. Vertetur in gaudiũ alla. ã. Filie hierusalem. vts. ps. Magnificat. Ad matut. Inunt. Exultent in dño Al. ps. Venite exul. Hy⁹. de cõi reliqui tpis. Super psal. ã. Tristicia vestra. All. ℟. Vertetur in gaudiũ al. Tres pi dicunt̃ de cõi reliqui tẽporis

secundũ ordinẽ nocturnorũ ỽ. Preciosa est in cõspectu dñi. ℟. Mors sctorũ eius All'a. Dñi vero dr propria ãn. sup pos ad matu. scz in cõmẽo. tũc dicitur ỽ. Tristicia vestra. vtsupra. ℟m Beatus vir qui metuit dñm all'a. In mãdatis eius cupit nimis all'a all'a. al'. ỽ. Potẽs in terra erit semẽ eius generatio rectorum benedicetur. In mandatis. ℟m Preciosa in cõspectu dñi. Mors sanctorũ eius all'a. ỽ. In conspectu ois populi eius Mors. ℟. Filie hierusalẽ. vtṡ ad vesp. ỽ. Vox leticie ⁊ exultationis. ℟. In tabernaculis iustorũ all'a. In laud. ã. Sancti tui dñe. ꝑ. Dñs regna. fo. vj. Et cetere ãe. que sequuntur. vtṡ Cap. et hyᵐ vtṡ dictũ est. ỽ. Gaudete iusti ã. Lux ꝑpetua. Maior. ps. Bñdictus. Ad primã ⁊ ad alias horas ãn. ℟. ⁊ ỽ. vtṡ. de aplis dicantur. Ad. ij. vesp. ãn. Sancti tui dñe. ꝑi feriat. Cꝑm vtṡ dirimus. Si duꝑ. festũ fuerit: tũc dicit ℟. Filie hierusalẽ. Si naũt nullũ ℟. dicit. hyᵐ. de cõi reliqui tpis ỽ. Gaudete iusti ãn. Lux perpetua. minor. ꝑ. Magnificat. Oẽs vtṡ ¶ Et nota q̃ quãdo ãn. Lux perpetua Minor. dicit ad vṡ. super psal. tũc ad mẽo. alicuius sãcti scz vnius marty. vel cõfessoris: dicitur Lux perpetua lu. maior. ¶ In natali vnius marty. siue vnius cõfes. paschalis tpis: sine regimine chori. Ad primas vesṡ ãn. All'a. Et ꝑi. fer. Cap. et hym. reliqui tpis ỽ. Tristicia vestra. ãn. Filie hierusalem. ꝑs Magnificat. Ad mat. Inuit. ff̃. vtṡ. vsq; ad laudes dñr. In lau. hec sola ã. Sãcti tui dñe flo. ꝑs. Dñs regna. fo. vj ỽ. Gaudete iusti in dño. ã. Lux perpetua minor ꝑs. Benedictus. ff̃. vtṡ Ad primã ⁊ ad alias hor. oia fiãt vtṡ de apostolis cũ Cꝑis de cõi reliqui tpis vt ibi notatũ est. ¶ In natali plimorũ martyrũ/siue plimorũ cõfessorũ/sine regimine chori ab oct. pasc. vsq; ad pẽthe. Ad primas vespas ãn. Alleluya all'. al'. psalmi feriales. Cap̃m. hymnus de cõmuni reliqui tẽporis ỽ. Tristicia vestra. ãn. Filie hierusalem. ꝑs. Magnificat. Ad matutinas. Inuitato. Exultent in domio. ꝑs. Uenite. Hymnus. de cõmuni reliqui tẽporis. Sup psal. ãn Tristicia vestra. Tres psal. dicãtur de cõmuni reliqui temporis secundũ ordinem noctur. ỽ. Preciosa est in conspectu dñi. ℟. Tristicia vestra all'a. Cõuertetur in gaudium all'a all'a. ỽ. Mundus autem gaudebit/ vos autem cõtristabimini: sed tristitia vestra. Cõuertetur in gau. ℟. Preciosa in conspectu dñi all'a. Mors sanctorũ eius all'a. ỽ. In conspectu ois populi eius. Mors. ℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis domie. Et eternitas tẽporum All'a all'. ỽ. Uox leticie et exultatiõis i tabernaclis iustor. Et eter. Glo. H all'a. ỽ. Uox leticie et exultationis. In laudibus hec sola ãn. Sancti tui domie. ꝑs. Dñs regnauit. fol. vj. Cap'm et Hymnus de cõmuni reliqui tẽporis ỽ. Gaudete iusti. ãn. Lux perpetua. Minor ꝑs. Benedictus. ¶ Ad primã et ad alias horas omnia fiunt vt supra dictum est.

¶ Uersus de conclusione oratio num/siue collectarum.

Per dominũ dicas: si patrem presbyter oras.

Si christum memores: per eũdem dicere debes.

Si loqueris christo: q̃ vivis scire memento.

Qui tecum si sit: collecte finis in ipso.

In natali aplorũ.

¶ In natali vnius apostoli: siue plurimorũ apostolorũ per totũ annũ extra tps pasc. Ad primas vesperas ãn. Estote fortes in bello: et pugnate cũ antiquo serpẽte: et accipietis regnũ eternũ all'a Quando fit seruitiũ de cõi vnius aplo post. lxx. tũc in fine istius ãe. loco All'a dicatur. Hec dicit dñs In alijs vero ãis loco All'a. dicatur istud verbũ Ineternum. hi. feriat. Cpm. Ad ephesios. iij.

Ad ephesios. 2.

Iam non estis hospites et aduene: sed estis ciues sctorum ⁊ domestici dei superedificati super fundamentũ apostolor ⁊ pphetarũ. ℟. Qui sunt isti qui vt nubes volãt. Et quasi columbe ad fenestras suas. ℣. Cãdidiores niue / nitidiores lacte / rubicũdiores ebore antiquo Et quasi. Gloria. Et. ℣ hymn⁹

Annue christe seculorũ dñe nobis per huius: Quando fit mẽtio plurimorũ apostolor: tũc dicetur nobis per horum tibi cara merita: vt que te corã grauiter deliquimus huius soluantur gloriosis precibus.

Salua redemptor plasma tuum nobile signatum sancto vultus tui lumine / nec lacerari sinas fraude demonũ propter quos mortis exoluisti precisũ. Dole captiuos esse tuos seruulos absolue reos compeditos erige: et quos cruore redemisti proprio rex bone tecum fac gaudere perpetim.

Sit tibi iesu bñdicte domie / gloria: virtus / honor / et imperium: vna cum patre sanctoq; paraclyto / cũ quibus regnas deus ante secula. Amen. ℣.

In omnẽ terram exiuit sonus eorum. ãn.

Beati eritis cũ vos oderint hoĩes et cum separauerint vos / et exprobrauerint ⁊ eiecerint nomen vestrum tãq; malũ propter filiũ hois. gaudete ⁊ exultate: ecce enĩ merces vra multa est in celo. ℣. Magnificat: Oratio de vigi. dr si propria habeatur Si aũt dicitur oratio de die. Et si necesse fuerit q; processio fieri debeat de festo alicuius apostoli: et non habeatur propria oratio de vigi. tũc dicitur ad processionem ista Oratio.

Oremus oipotẽs deus. vt nostra deuotio q; natalicia bti N. apostoli tui antecedit patrocinia intercessiõis eius accumulet. Per. Ad matuti. Inuit. Regẽ apostolorum dñm Venite adorem⁹. ps. Venite exul. hy⁹ Annue christe. In primo noctur. ãn.

In omnẽ terram exiuit sonus eorũ: et in fines orbis terre verba eorũ. ℣. Celi enarrant. ℟. v. ã. Clamauerunt iusti et dñs exaudiuit eos. ps. Bñdicam. ℟. rvj. ãn Constitues eos principes super oẽm terram / memores erunt nominis tui dñe. ps Eructauit. ℟. xxj. ℣⁹. In omnẽ terram exiuit sonus eorũ. Et in fines orbis terre verba eorum. Rm.

Ecce ego mitto vos sicut oues i medio lu 1.
porum dicit dñs. Estote ergo prudentes sicut serpẽtes: ⁊ simplices sicut columbe. ℣. Dum lucem habetis credite in lucẽ: vt filii lucis sitis dicit dominus. Estote ergo. ℟.

Tollite iugum meũ super vos dicit dñs: 2.
et discite quia mitis sum et humilis corde: Jugum enim meũ suaue est et onus meũ leue. ℣. Et inuenietis requiem animabus vestris. Jugum enim. Rm.

3. Dum steteritis ante reges ⁊ pręsides no lite cogitare quomodo aut q̃d loquamini Dabitur enī vobis in illa hora quid loqua mini. ℣. Non enim vos estis qui loquimi ni sed spūs patris vestri qui loquitur i vo bis. Dabit. Glia. Dabit. ℭIn.ij.noct. ān. Pręncipes populorū congregati sunt cum deo abrahā. ps. Dēs gētes. fol. xxj. ān. Dedisti hereditatem timentibus no men tuū dñe. ps. Exaudi deus deprecationem. fo. xxiiij. ān. Annūciauerunt opera dei et facta eius intellexerunt. p. Exaudi deus or̃onem. fo. xxb. ℣. Constitues eos pręncipes super omnē terrā Memores erunt nominis tui domine. ℟.

4. Vidi coniunctos viros habentes splendidas vestes et angelus dñi locutus est ad me dicens. Isti sunt viri sancti facti amici dei. ℣. Vidi angelum dei volantē per medium cœli voce magna clamantem et dicentem. Isti sunt. ℟m.

5. Isti sunt triumphatores et amici dei qui contēnentes iussa pręncipū meruerunt pręmia eterna Modo coronantur ⁊ accipiunt palmā ℣. Isti sunt qui venerūt ex magna tribulatione ⁊ lauerunt stolas suas in sanguine agni. Modo coronātur. ℟m.

6. Fuerunt sine querela ante dñm ⁊ ab inuicem non sunt separati. Calicem dñi bibe runt. Et amici dei facti sunt. ℣. Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia ideo coronantur ⁊ accipiunt palmā Calicem. Glia. Et amici. ℭIn.iij.noct.ā. Exaltabunt cornua iusti alla. Infra. lxx in hac ān. pcedente: et in alia sequen. in loco Alla. dicet. Ineternū. p. Confitebimur. fo. xxviij. ā. Lux orta est iusto alla: rectis corde letitia all. p. Dñs regnauit exultet. fo. xxiij. ān. Custodiebāt testimonia eius et pręcepta eius all. Post lxx. in fine istius ā. loco Alla. dicetur que dedit illis. p. Dñs regnauit ira. fo. xxxb. ℣ⁱ. Nimis honorati sunt amici tui deus. ℟. Nimis confortatus est pręncipatus eorum. ℟m.

7. Isti viuentes in carne plātauerunt ecclesiam sanguine suo nō sunt de terris corpora eorum separata. Quorum merita sunt in celis aie sanctorū coequales. ℣. Sancti per fidem vicerūt regna operati sunt iustitiā adepti sunt repromissiones. Quorū. ℟.

8. Isti sunt viri sancti quos elegit dñs in caritate non ficta et dedit illis gloriam sempiternam. Quorū doctrina fulget ecclesia. Ut sole luna. ℣. In omnē terrā exiuit sonus eorū: et in fines orbis terre verba eorum. Quorum doctrina. ℟m.

9. Ciues apostolorum ⁊ domestici dei aduenerunt hodie. Portantes facem et illuminātes patriā dare pacem gentibus. Et liberare populū dñi. ℣. Audite prece supplicū vite eterne poscentes pręmia: qui fertis i dextris manipulos iustitie: quiq; gaudētes aduenistis hodie. Portantes. Glia. Et liberare po. ℣. Dedisti hereditatē. ℟. Timētibus nomē tuū dñe. ℭIn lau. ā.

Hoc est pręceptū meū: vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. ps. Dñs regnauit. fo. vj. ān. Maiorem caritatem nemo habet vt aiam suā ponat quis pro amicis suis. ps. Jubilate deo. fo. vij. ā. Vos amici mei estis si feceritis que pręcipio vobis dicit dñs. p. Deus deⁱ meus. fol. vij. ān. Beati mundo corde qm̃ ipsi deum videbunt. ps. Benedicite. fo. vij. ān. In patientia vestra possidebitis animas vestras. ps. Laudate. fo. vij. Cp̃. Jam non estis. Hymnus.

Exultet celum laudibus resultet terra gaudijs apostolorū gloria sacra canunt solemnia.

Vos secli iusti iudices: et vera mūdi lumina: votis pręcamur cordium: audite pręces supplicum.

Qui celum verbo clauditis: seraq; eius soluitis: nos a peccatis oibⁱ/ soluite iussu quesumus.

Quorum pręcepto subditur salus ⁊ lāguor omniū: sanate egros morbⁱ: nos reddentes virtutibus.

Vt cum iudex aduenerit christus in fine seculi: nos sempiterni gaudij/ faciat esse compotes.

Deo patri sit gloria: eiusq; soli filio cum spiritu paraclito: et nunc et in perpetuum. Amen. ℣ⁱ. Annunciauerūt opera dei. ℟. Et facta eiⁱ intellexerūt. ān. Tradent enim vos in consilijs et i sy

nagogis suis flagellabunt vos: et ante reges et presides ducemini propter me in testimoniū illis et gentibus. ps. Bñdictus ℂ Oratio de die dicat si ppria habeat sinaūt dicitur ista oō de cōi. Oratio.

Exaudi dñe populū tuū cū sancti apli tui N. patrocinio supplicātem: vt tuo semper auxilio munitus: secura tibi possit deuotiōe seruire. Per dñm nostrm. ℂ Ad. j. ān. Hoc est preceptū. ps. Deus in no. fo. ix. ℂ Ad. iij. ā. Maiorem. ps. Legē pone. fol. xij. Capm. Jam non estis. Rm. In ōmnē terram exiuit sonus eorū Et in fines orbis terre verba eorū. Exiuit. Glia: In omnem. v⁹. Constitues. Oō vtš. ℂ Ad. vj. ān. Vos amici mei. ps. Defecit. fo. xiij. Capitulū Actuum. v.

Actuū. 5. Per manus apostolorū fiebant signa et prodigia multa in plebe: et magnificabat eos populus R. Constitues eos principes. Super omnē terram. v. Memores erunt nois tui dñe. Super oēm. Gloria. Constitues. v. Nimis honorati sunt. Oō vtš. ℂ Ad. ix. ā In patientia. ps. Mirabilia. fol. xiij. Capitulum. Actuum. v.

Actuū. 5. Ibant apostoli gaudentes a cōspectu cōsilij: quoniā digni habiti sūt p noīe iesu cōtumeliā pati. R. Nimis honorati sunt Amici tui deus v. Nimis confortatus est principatus eorū: Amici. Gloria. Nimis. v Annūciauerūt ℂ Ad. ij. vesperas ān. Iurauit dñs et non penitebit eū/ tu es sacerdos in eternū. ps. Dixit dñs. fo. xl. ān. Collocet eum dñs cum principibus populi sui. ℣. Laudate pueri dñm. fo. xl. ān. Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis. ps. Credidi. fo. xli. ā. Euntes ibāt et flebant mittētes semina sua. ps. In cō uertendo. fo. xlij. ān. Confortatus est principatus eorum et honorati sunt amici tui deus. ps. Dñe probasti. fo. xlij. Cp Jam non estis. Si duplex festū fuerit tūc dr R. Cives apostolorum. vtš fo. ix. sinaūt nullū R dr hy⁹. Exultet. v. Annunciauerunt opera dei. R. Et facta eius intellexerunt. ān. In regeneratione cum sederit filius hois in sede maiestatis sue sedebitis ⁊ vos iudicantes duodecim tribus israel dicit dñs. ps. Magnifi. Oō vtš.

In natali vnius martyris extra tempus paschale.

ℂ Nota q̄ cōiter p totū ānū in fes. ix. lc. sup pos fes. dr ā. Iste sanctus. nisi in festo sancti albani mar. q̄n translatio sci edWardi cum ix. lc. celebratur in eadē ebdo. ⁊ sancti edmundi regis et mar. q̄n fes. sci clementis in eadē ebdo. cōtigerit. Advš super psal. feriat. ān. Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortē et a verbis impiorum non timuit. fundatus enim erat supra firmam petram. Uel alia ān. Beatus vir qui suffert tētationem q̄n cū probatus fuerit accipiet coronā vite quam repromisit deus diligētibus se. He predicte due āe. dicātur alternis vicibus p ebdo. sup pos in fes. ix. lc. vnius mar. ita tamen q̄ q̄n dicitur ā. Beatus vir. super pos. tunc dicet istud sequēs Cp

Iste sanctus pro lege dei sui cer Mathei 7. tauit vsq; ad mortē et a verbis impiorum nō timuit. fundatus enim erat supra firmā petram. Ad vtrasq; ves. et ad matu. et ad. iij. similiter q̄n dicitur ān. Iste sanctus super psal. tūc dicetur capitulum sequēs. Jacobi. j. Jaco. 1.

Beatus vir qui suffert tētationē quoniā cum probatus fuerit accipiet coronā vite quā repromisit deus diligētibus se. Uel aliud cp. Eccli. xliij Eccli. 13.

Beatus vir qui in sapientia morabitur et qui in iustitia meditabitur et in sensu cogitabit circūspectionē dei. ℂ Ad vtrasq; vš ⁊ ad mat. et ad. iij. in fes. iij. lc. sine reg. chori nūq̄ dr R. ad. j. vš in festo ix. lec dicit R. ℂ De vno martyre decollato R. Percepturus iam vir. Et hec sunt festa per annū in quibus dicēdū est predictum R. scz in festo sci marcelli/ sci blasij/ sci albani/ sci kenelmi/ sci stephani prothoiñ. sci oswaldi/ sci donati/ sci romani/ in decollatione sci iohānis baptiste/ sci firmini/ sci leodegarij/ sci quintini/ sci edmundi regis/ ⁊ sci

grisogoni. Tamen non dr illud R. in festis iij. lec. sine regimie chori ad primas vs. sed tm sit. iij. R. ad matu. qñ iij. nocl. dicek. ¶ De vno marty. non decollato. R. Btūs vir qui suffert. Hyp.

MArtyr dei qui vnicū patris sequēdo filium victis triūphās hostibus victor fruens celestibus.

Tui precatus munere: nostrū reatū dilue: arcens mali cōtagium: vite remouens tedium.

Soluta sunt iam vincula/ tui sacrati corporis: nos solue vinclis seculi amore filij dei.

Deo patri. v. Glia et honore coronasti eum dñe. ān. Hic est vere martyr qui pro chzisti uoie sanguinem suum fudit qui minas iudicum non timuit: nec terrene dignitatis gloriā quesiuit: sed ad celestia regna feliciter peruenit. ps. Magnificat. Oco

ADesto dñe supplicatiōibꝫ nostris: et intercessione beati N. martyris tui perpetuam nobis misericordiam tuam benignus impende. Per. Alia oratio.

PResta qs omps deus: vt qui bti N. martyris tui natalicia colimus: intercessiōe eius in tuis nomis amore roboremur Per dñm. Qñ duo fes. vnius z alterius mar. i vna die simul contingunt: tunc ad memoriam de alio festo dicit ista ān. Iste cognouit: ḡre hanc añam post. ij. vs hystorie v. Posuisti. Oratio vt decet. Ad matuti. in fes. ix. lec. et. iij. que habent dup. inuitato. Innit. Iustus florebit in domo dñi plantatus. Gaudeamus z exultemus in eius sacra solēnitate. ℟. Venite. Aliud inuitat. in fes. iij. lec. que hābēt innit. simpl. Innit. Regem martyrū dñm. Venite adoremus. ps. Venite. hymꝫ. Martyr dei. ¶ In. i. noctur. ā. In lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte. ps. Btūs vir. fo. ij. ān. Predicās preceptū dñi cōstitutus est in monte sancto eius. ps Quare fre. fo. ij. ā. Voce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo. ps. Dñe quid multi. fo. ij. v. Glo et honore. Lectio. j.

QUi sanctorum merita religiosa caritate miratur/ quicūqz iustorū gloriā frequēti laude colloquitur: eorū mores scōs atqz iusticiam imitetur: qm quē delectat alicuius sci meritū: delectare debet par circa cultū dei obsequiū. Quare et imitari debet si laudat. aut laudare non debet si imitari detrectat. vt qui aliū laudat/ laudabilē se reddat: et qui sctōr merita admirātur/ mirabilis ipse vite sanctitate reddatur. Rm.

Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsqz ad mortem: z a verbis impiorū nō timuit. Fundatus enim erat supra firmam petrā v. Munimie regio septus nullatenus ab aduersariis est superatus. Fūda. Lcō. ij.

SI propterea iustos fideleszqz diligimus q in ipsis iusticiam fidēqz suspicimus: possumꝰ nos quoqz esse quod sunt: si faciamus quod ipsi faciunt. Neqz enim difficile nobis est quod ab ipsis geritur imitari: cū sine precedēti exemplo: ab antiquis talia gesta conspicimus: vt non ipsi aliorū emuli redderētur: sed emulāde virtutis seipsos nobis preberent exēplum: vt dū nos ex ipsis: et ex nobis alij proficiunt: sic chzistus semper in suis ī ecclesia laudetur. Rm.

Iustus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternum ante dñm. v. Plantatus in domo domini: in atrijs domus dei nostri. Et florebit in eternum. Lectio. iij.

AB origine mūdi innocēs abel occiditur: enoch placens deo transferr/ iustus noe inuenitur: abraham fidelis probatur: moyses māsuetus dinoscitur: iesus castus: dauid lenis: helyas acceptus: daniel scūs tres pueri victores reddūtur: apostoli discipuli chzisti credentiū magistri habentur. E quibus eruditi confessores fortissime pugnāt/ martyres perfecti triūphant: et chzistiani semper exercitus dyabolū deo armati debellāt. In istis semp pares virtutes: dissimiles

pugne: ⁊ glorioſe victorie. Chriſtiane delicatus es miles: ſi putas te ſine pugna vincere: ſine certamie triūphare Exercebires: fortitudie dimica atrociter in prelio inſta/concerta: conſidera pactum: conditionē attende: militiā noſce. Pactū quod ſpopōdiſti: cōditionē qua acceſſiſti: militiam cui nomen dediſti Hoc enī pacto quos miraris cūcti pugnarunt: hac conditione vniuerſi vicerūt: hac militia triūpharunt. Tu autem. Rm.

3. Iſte cognouit iuſtitiā et vidit mirabilia magna ⁊ crorauit altiſſimū. Et inētus eſt in numero ſcōrū. ℣. Iſte eſt q̄ cōtēpſit vitā mūdi et puenit ad celeſtia regna. Et. Glia Et. ℭ In ij. noct. ā. Hilii hominū ſcito te q̄a dñs ſanctū ſuū mirificauit. ℟. Cū inuocarē. fo. ij. ā. Scuto bone volūtatis tue coronaſti eum dñe. ℘s. Verba mea. fo. ij. ān. In vniuerſa terra gloria et honore coronaſti eum. ℘s. Dñe dñs no. fo. iij. ℣. Poſuiſti domine. Lectio. iiij.

QOnſidera chriſtiane p̄ſēte deo te cū hoſte pugnare. Fauet vt vincas/fauet dñs vt obtineas. Cū pugnas adeſt: cum dimicas preſens eſt. Tātum enī viriū de eius preſentia cōcipis: quātū inimico debilitatis accedit. Tu erigeris in virtutē: hoſtis incidit in debilitatē. Tibi arma diuinitus miniſtrātur: illi malicie tela frāguntur. Tibi conſpectus dei virium adhibet incremēta: hoſti preſens maieſtas adimit nocēdi venena. Tibi angeli plaudunt/illi formidinē adhibēt Tibi fortitudo tribuitur: illius malicia infirmat. Quibus tu foueris: ille opprimitur. Quibus tu erigeris: ille proſternitur. In tua pugna dñs congreditur: dñs dimicat: dñs p̄liatur: ⁊ victoria tibi aſcribitur. Rem.

4. Deſiderīū aīe eius tribuiſti ei dñe: et voluntate labiorum eius non fraudaſti eum ℣. Quoniā preueniſti eum in bñdictionibus dulcedinis poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. Et vo. Lctō. v.

QErtamen tuū chriſtiane dei certamen eſt. Preliū tuum: chriſti eſt preliū. Quid trepidas: quid formidas: quaſi tua virtute deuincas? Appreh̄ende arma/procede in bellū: fortiter dimica vt dimicāti aſſit ille: q̄ vinci non nouit. Non poteſt imperatorē p̄mereri: qui hoſtē a ſe noluerit ſuperari. Nō poteſt regi eſſe acceptus/qui hoſti fuerit lenocinatus. Nō enim hoſtem poterit vicere: niſi qui atrociter voluerit dimicare. Victoria militis/perēptio hoſtis/⁊ perēptio hoſtis: gloria eſt imperatoris. Deniq; i certamine chriſtiano: aut ſuperſtes miles prostrato hoſte btūs de p̄lio redit: aut hoſtem victor moriendo deuincit. Feliciter enim vincit: qui poſt victoriā vinci non nouit. Feliciter vincit: qui ⁊ dyabolum et mundū poſt victoriā relinquit. Feliciter vincit: qui proficiſcēs e mundo dyabolum q̄ē in preſenti deuicit: in futuro cū dño iudicabit. Rē.

5. Dñe preueniſti eū in bñdictionibus dulcedinis Poſuiſti in capite eius coronā de lapide precioſo. ℣. Vitā petiit a te et tribuiſti ei dñe. Poſuiſti in capite. Lectio. vi.

ALios enim poſt vnū certamē ad alias palmas dñs ſeruat: alios conſummato martyrio: iam coronat. Alios victores retinet in exemplum: alios iā perfectos tranſmittit ad celum. Alios frequenter deſiderat videre certātes: alios paſſione iā emeritos imponit regnis celeſtibus triūphātes. Imperatoris chriſti ab oībus dignatio collaudetur: qui in ſuis ⁊ ſemel et frequenter hoſtē deuicit: et q̄ē modo pugnare viderit: munerabit. Tantū cōtra hoſtē excitetur animus exerceatur virtus deuotio p̄paretur: vt procedēs miles ad bellū: vel primo prelio coronetur: vel frequētibus tropheis palmarū numero honoretur. Sic dimicauerunt quos diligere chriſtiane cōſueuiſti: ſic preliati ſūt/quos ſemper amaſti. Deniq; tres pueri in caldea barbari regis dum terrores deſpiciunt: formidines calcāt: minas cōtēnunt: ſic eundē regē cū ſuis ignibus deuicerunt. Daniel quoq; cultor dei

amatoꝛ veritatis: iusticie defensoꝛ: dũ in obsecrãdo deũ: regis edicta contennit: sic et leonum rabiem deuicit: ⁊ de inimicoꝝ interitu exultauit. Tu. ℟.

6. Glia ⁊ honoꝛe coꝛonasti eũ dñe et cõstituisti eũ super opera manuũ tuarũ. Oia subiecisti sub pedib⁹ eius. ℣. Mñ eleuata est magnificentia tua super celos deus. Oia. ¶In. iij. noc. ã. Justus dñs ⁊ iusticias dilexit equitatẽ vidit vultus eius. ℔s. In dño cõ. fo. iij. ãn. Habitabit in taberna culo tuo requiescet i mõte scõ tuo ℔s. Dñe qs ha. fo. iiij. ãn. Posuisti dñe super caput ei⁹ coꝛonã de lapide pꝛecioso. ℔s. Dñe in vir. fo. vi. ℣. Just⁹ vt palma flοꝛebit

Euangelium. Scõm Lucam. xij.

Luce. 12. In illo tpe. Dixit iesus discipꝭ suis. Amẽ amẽ dico vobis nisi granũ frumẽti cadẽs i terrã moꝛtuũ fuerit: ipsum solũ manet. Et reliqua.

Omelia beati augustini episcopi.

Se dicebat dñs granũ moꝛtificãdũ / ⁊ multiplicãdũ. Moꝛtificãdũ i ifidelitate iudeoꝝ: multiplicãdũ i fide oim ppoꝛ. Jã vero exhoꝛtãs ad passiõis sue sectãda vestigia: q̃ amat iqt aiam suã pdet eã Mõ duobus modis potest itelligi. Qui amat pdet: id est si amas pdis. Si cupis vitã tenere i xpo: noli moꝛtẽ timere p xpo. Jtẽ alio mõ. Qui amat aiaz suã: pdet eã Noli amare ne pdas. Noli amare i hac vita: ne pdas in eterna vita. Hoc autẽ qõ posterius dixi: magis habere videt euãgelicus sẽsus. Seqt eni. Et q̃ odit aiam suã in hoc mũdo: i vitã eternã custodit eã. ℟

7. Coꝛona aurea sup caput ei⁹ exp̃sa signo sc̃itatis. Glia honoꝛis ⁊ op⁹ foꝛtitudinis. ℣. Cibauit eũ pane vite ⁊ itellect⁹ et aqua sapiẽtie salutaris potauit illũ. Glia. ℣. Vitij

Ergo qõ supꝛadictuz est q̃ aimat subintelligit in hoc mũdo: ipse vtiq; pdet. Qui aũt odit aiaz suã vtiq; i hoc mũdo / i vitã eternã ipse custodit eã. Magna ⁊ mira sentẽtia: quẽadmodũ sit hois i aiam suã amoꝛ vt pereat: odiũ ne peat. Si male amaueris: tũc odisti. Si bene oderis: tũc amasti. Felices qui oderũt custodiẽdo: ne pdant amãdo. Vide ne tibi surrepat vt teipsum velis interimere sic itelligẽdo: q̃ debes odisse i hoc mũdo aiam tuã. Hic eni maligni q̃dã atq; puersi: ⁊ i semetipsis crudeliozes ⁊ sceleratioꝛes homicide: flãmis se donãt: aqs p̃focãt p̃cipitio collidũt ⁊ pereũt. Hoc xps nõ docuit timo etiã dyabolo p̃cipitiũ suggerẽti: redi inquit retro sathanas scriptũ est: non tẽtabis dñm deũ tuum. ℟.

8. Stola iocunditatis iduit eum dñs. Et coꝛonam pulchꝛitudinis posuit super caput eius. ℣. Induit eum dñs loꝛica fidei et oꝛnauit eum. Et coꝛonã. Lectio. ix.

Petro aũt dixit significans qua moꝛte clarificaturus esset deũ. Cũ esses iunioꝛ cingebas te: et ambulabas vbi volebas: cũ aũt senueris extendes manus tuas: ⁊ alter te cinget: et feret quo tu nõ vis. Ubi satis exꝑssit: nõ a seipso sed ab alio debere occidi: qui vestigia sequitur chꝛisti. Cum ergo cause articulus venerit: vt hec cõditio p̃oponatur: aut faciendũ est cõtra dei p̃ceptũ / aut ex hac vita emigrãdum: quoꝝ duũ homo cogatur alterũ eligere / cõminante moꝛtem p̃secutoꝛe: ibi eligat deo dilecto moꝛi q̃ offẽso viuere: ibi oderit in hoc mundo animã suam: vt in vitam eternã custodiat eam. Si quis michi ministrat: me sequatur. Quid est me sequatur: nisi me imitetur? Chꝛistus enim p nobis passus est ait petrus apostolus: relinquẽs nobis exemplum: vt sequamur vestigia eius. Ecce quod dictũ est. Si quis michi ministrat: me sequatur. Quo fructu: qua mercede: quo p̃mio Et vbi sum inqt ego: illic et minister meus erit. Gratis ametur ⁊ opis quo ministratur illi: pꝛeciũ sit esse cũ illo.

¶De vno martyꝛe non decollato.

Euãgelium. Secundũ Lucam. xiiij

Luce 14. In illo tempoꝛe. Dixit iesus discipulis suis. Si quis venit ad me / et non odit patrem suum / et matrem / et vxoꝛem / et filios / et fratres / ⁊ soꝛoꝛes / adhuc autẽ et animã suã non potest meus esse discipꝭ. Et reliqua

Omelia beati Gregoꝛij pape.

Si cõsideremus ffes kñi q̃ ⁊ quanta

sunt q̃ nobis ꝓmittunt i celis: vilescũt aio oia q̃ habẽt i terris. Terrena nãq; substãtia supne felicitati cõparata põdus nõ subsidiũ est Uita talis eterne vite cõparata: mors est potius dicẽda q̃ vita. Ipse enim quotidianus defectus corruptiõis: quid est aliud q̃ quedam proliritas mortis? Lectio. viij.

QUe aũt lingua dicere/ vel q̃s intellectus capere sufficit illa supne felicitatis quãta sunt gaudia angelorũ chorus interesse/ cũ btis spiritib⁹ gñie cõditoris assistere/ pñtẽ dei vultũ cernere/ incircũscriptũ lumen videre/ nullo mortis metu affici incorruptiõis ꝑpetuo munere letari? Sed ad hec audita iar desciit aius/ tãq; illic cupit assistere/ vbi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna p̃mia pueniri non potest: nisi per magnos labores. Unde ⁊ paulus egregius p̃dicator dicit. Non coronabit̃ q̃s: nisi legitime certauerit Delectet igit̃ mẽtẽ magnitudo p̃miorũ: sed nõ deterreat certamẽ laborũ. Unde ad se veniẽtib⁹ veritas dicit. Si q̃s venit ad me/ et nõ odit p̃em suũ et matrẽ ⁊ vxorẽ ⁊ filios/ et fratres/ ⁊ sorores/ adhuc autẽ et animã suam: nõ potest meus esse discipulus. Lctõ. ix.

SEd ꝓcũctari libet quomõ parẽtes et carnaliter amicos p̃cipimur odisse: q̃ iubemur et inimicos diligere. Et certe de vxore veritas dicit. Quos deus cõiũxit: hõ nõ separet. Et paulus ait. Uiri diligite vxores vr̃as: sicut ⁊ rp̃s ecclia. Ecce discipls vxorẽ diligẽdã p̃dicat: cum magister dicat. Qui vxorẽ nõ odit: nõ põt me⁹ esse discipls. Nũ aliud iuder nũciat: ⁊ aliud p̃co clamat? An simk ⁊ odisse possum⁹ ⁊ diligere? Sed si vi p̃cepti ppẽdim⁹: vtrũq; agere p discretionẽ valemus. Ut eos q̃ nobis carnis cognatiõe cõiũcti sunt ⁊ quos primos nouimus diligamus: et quos aduersarios i via dei patimur: odiẽdo ⁊ fugiẽdo nesciam⁹.

Euangelium. Secũdum Lucam. ix.

Luc. 9.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipls suis. Si q̃s vult post me venire abneget semetipsũ ⁊ tollat crucẽ suã ⁊ sequat̃ me. Oñ. de diuer. tractatibus

QUia dñs ac redẽptor nr̃: nouus hõ venit i mũdũ/ noua p̃cepta edidit mũdo. Uite enim nr̃e veteri ivicijs enutrite cõtrarietatẽ opposuit nouitatis sue. Quid enim vetus/ q̃d carnalis hõ nouerat/ nisi sua retinere: aliena rapere si posset: concupiscere si nõ posset. sed celestis medicus singlis q̃busq; vicijs obuiãtia adhibet medicamẽta. Nã sicut arte medicie frigida calidis calida frigidis curãt: ita dñs nr̃ cõtraria oppo suit medicamẽta pctis/ vt lubric⁹ cõtinẽtiã/ tenacib⁹ largitatẽ/ iracũdis mãsuetudinẽ/ elat⁹ p̃cipet hũilitatẽ. k. viij

QUerte cũ se seq̃ntibus noua mandata ꝓponeret: dixit. Nisi q̃s renũciauerit oĩbus q̃ possidet: nõ potest me⁹ esse discipls. Acsi apte dicat. Qui p vitã veterẽ aliena cõcupiscitis: p nouẽ conuersatiõis gr̃am ⁊ vr̃a largimini Quid vero i hac lectiõe dicat dñs: audiamus. Qui vult post me venire: abneget semetipsũ. Ibi dr vt abnegem⁹ nr̃a: hic dr vt abnegem⁹ nos. Et tortal se laboriosũ nõ est hoi reliq̃re sua: sed valde laboriosũ est reliq̃re semetipsũ. Minus q̃ppe ẽ abnegare q̃ dr̃ hz: valde enim multũ ẽ abnegare q̃ dr̃ est Ad se aũt nobis veniẽtib⁹ dñs p̃cepit vt renũciem⁹ nr̃is q⁹ q̃q; ad fidei agonẽ vẽim⁹ luctamẽ contra malignos sp̃s sumim⁹. k. ix

NIchil malignus spũs i hoc mũdo ꝓp⁹iũ possidet. Nudi ergo cũ nudo luctari debemus. Nã si vestitus q̃q; cũ nudo luctat: citi⁹ ad terrã deicit: qa hz vnde teneat. Quid enim sũt terrena oia: nisi q̃dã corpis idumẽta? Qui ergo cõtra dyabolũ ad certamẽ ꝓperat: vestimenta abijciat: ne succũbat. Nichil in hoc mũdo amãdo possideat: nullas rerũ labẽtiũ delectatiões req̃rat: ne vnde ad votũ tegit̃: ad casũ ide teneat. Nec tñ sufficit nr̃a reliq̃re: nisi relinquamus et nos. Quid est q̃d dicimus: relinquamus ⁊ nos? Si enim nosipsos relinq̃mus quo ibim⁹: extra nos? Uel quis est q̃ vadit si se deserit? Sed aliud sum⁹ p pctñ lapsi: aliud p naturã conditi Aliud q̃d fecim⁹/ aliud q̃d

facti sum⁹. Reliquam⁹ nosmetipsos quales peccãdo nos fecim⁹ ꝛ maneam⁹ nosipsi quales ꝑ gr̃am facti sum⁹. ¶De vno martyre nõ decollato ℟. Btũs vir qui suffert tẽtationẽ qm̃ cũ ꝓbatus fuerit accipiet coronã vite. Quã repromisit deus diligẽtibus se. ℣. Hic accipi et bñdictionẽ a dño et misericordiã. Quã. ¶De vno martyre decollato. ℟m. Ꝑercepturus iam vir sctũs ꝓ labore requiẽ cõstãs in cõfessiõe xp̃iane fidei. Subdit collũ velut agnus mãsuet⁹ gladio. ℣. Corpore dissolui gaudẽs et cũ deo viuere. Subdit. ¶Et dr̃ hoc ꝑdictũ ℟. i festis ir. l. mar. decol. Ad. i. vãs. ꝛ ad mat. l. ir. ℟. et in fel. iij. l'c. martyr decol. qđ dr̃ i. iij. not. tm̃. ℣. Ora ꝑ nobis btẽ N. Iste ℣. dr̃ lẽp ãte lau. i festo vni⁹ mar. ir. l'c. Qñ vero fuerit. iij. l. tm̃ tũc dr̃ ℣. Posuisti. vel ℣. Justus vt pal. In lau. ã

QUi me cõfessus fuerit cor̃ hoĩb⁹ cõfitebor et ego eũ cor̃ p̃re meo. ꝑs. Dñs reg. fo. vi. ã. Qui sequit me non ãbulat in tenebris: sed habebit lumen vite dicit dñs. ꝑs. Jubilate. fo. vij. ã. Si qs michi ministrauerit honorificabit eũ pater me⁹ q̃ est i celis dicit dñs. ꝑ. De⁹ de⁹ me⁹. fo. vij. ã. Qui mihi ministrat me sequat et vbi sum ego illic erit ꝛ minister me⁹. ꝑs. Bñdi. fo. vij. ã. Volo p̃ vt vbi ego sũ illic sit ꝛ minister meus ꝑs. Laudate dominũ. fo. vij. Capitulũ vtš. Hymnus

DEus tuorũ militũ: sors et corona ꝑmiũ/ laudes canẽtes martyris: absolue nexu criminis. Hic nẽpe mũdi gaudia: et blãdimẽta noxia: caduca rite deputãs puenit ad celestia Ꝑenas cucurrit fortiter: ꝛ sustulit viriliter ꝑ te effundẽs sanguinẽ eterna dona possidet. Ob hoc ꝑcatu supplici: te poscimus pijssime: i hoc triũpho martyris dimitte noxam criminis. Sit christe rex pijssime: tibi p̃ic̃q gloria cũ spũ paraclito ꝛ nũc et i ꝑpetuũ. Amẽ. ℣. Justus germinabit. ã. Nisi granũ frumẽti cadẽs i terrã mortuũ fuerit ipsum solũ manet. ꝑs. Bñdictus. Alia ãn Qui vult venire post me dicit dñs abneget semetipsũ et tollat crucẽ suã et sequat me. ꝑ. Bñdict⁹ Oms vtš hẽ ꝑdicte due ãe dñr alternis vicibus ꝑ ebdo. i festis vnius marty. tã triũ q̃ ir. lec. sup Bñdictus vel ad mẽo. eiusdẽ scti Jta tñ q̃ semp in primis dr̃ ãn Nisi granũ. Ad i. ã. Qui me cõ ps. Deus i noie. fo. ir. Ad. iij. ã. Qui sequit. ꝑ. Legẽ po. fo. rij Cp. vtš. ℟. Glia et honore Coronasti eũ dñe. ℣. Et cõstituisti eũ sup opera manuũ tuarũ. Cor̃. Glia ꝑri. Glia et ho. ℣. Posuisti dñe. Ad. vi. ãn. Si quis michi. ꝑs. Defecit. fo. xiij. Capitulũ.

ISte cognouit iusticiam ꝛ vidit mirabilia magna ꝛ exorauit altissimũ ꝛ inuẽtus est in numero sctõr ℟. Posuisti dñe super caput ei⁹. ℣. Coronã de lapide pretioso. Sup ca. Glia. Posui. ℣. Justus vt palma. Ad. ir. ã. Volo pater. ꝑs. Mirabilia. fo. xiij. Capim. Eccli. 45.

STola iocũditatis iduit eũ dñs et corona pulchritudinis posuit super caput eius. ℟. Justus vt palma florebit In domo dñi ℣. Sicut cedrus libani multiplicabit. In do. Glia. Justus vt. ℣. Justus germinabit sicut liliũ. ¶Ad ij. vãs. ã. Qui me cõ. ꝑi. feriat. Cp. vtš. Hy⁹. Deus tuorum. ℣. Justus ger. ãn. Eccli. 45.

Hic vir despiciens mundũ et terrena triũphãs diuitias celo condidit ore manu. ꝑs. Magn. Alia ã. Iste cognouit iusticiã ꝛ vidit mirabilia magna et exorauit altissimũ et inuẽtus est i numero sctõr. ꝑ. Mag. ¶He ꝑdicte due ãe. dñr alternis vicib⁹ ꝑ ebd. i festis. ir. l. vni⁹ mar. sup ps Magn. Ad. ij. vs. vl ad mẽo. eusdẽ sci ¶Itẽ alia cap. vnius marty. et dicuntur cũ capitulis suprascript' alternis vicibus ꝑ ebdo. ad vãs. et ad mat. ꝛ ad tertiã: et ad secũdas vesperas. Cp̃m.

BEatus vir qui in sapiẽtia morabitur ꝛ qui in iusticia meditabitur: et in sensu cogitabit circũspectionem dei. Ad. vi. Capitulũ. Eccli. 14

QUibauit illũ pane vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potabit illum. ¶Ad. ir. Capim. Eccli. 15.

ET firmabit in illo et nõ flectet: ꝛ cõtinebit illũ ꝛ non cõfundet: ꝛ exaltabit illũ apud prorimos suos: Eccli. 15.

ꝛ noie eterno hereditabit illū dñs deꝰ noster. Cetera oia vt supꝛa dictū est.

¶ In natali vnius mar. ꝛponti. tota cātet hysto. vniꝰ mar. nō pōti. vtꝫ cū capꝫis subscriptꝫ: ꝛ cū oꝛone subnota ta ad vtraꝫ vꝫ. ꝛ ad mat. ꝛ ad. iij. cp.

Hebr. 15. OMnis pōtifex ex hoibus assumptus / pꝛo hoibus cōstituitur in his que sunt ad deū: vt offerat dona ꝛ sacrificia pꝛo peccatis. Oꝛatio.

DEus q̄ sanctā nobis huius diei solēnitatē p cōmēoꝛatione vti N. martyꝛis tui atq̄ pōtificis gloꝛiosa passione fecisti: adesto familie tue pꝛecibus: ꝛ da vt cuiꝰ hodie festa celebꝛamus / eius meritis et intercessionibus adiuuemur. Lectio. i.

DEbemus pēsare fratres caꝛissimi cōtinue: qđ scis apostolis dicit / ꝛ p apꝫos nobis Vos estis sal terre. Si ergo sal sumus: cōdire mentes fideliū debem⁹ Vos igit qui pastoꝛes estis: pēsate quia dei aialia pascitis De quibus pfecto aialibus: deo p psalmistā dicit. Aialia tua habitabūt i ea. Et sepe videmus: q̄ petra salis bꝛutis aialibus ponitur: vt eādē salis petrā lābere debeāt ꝛ melioꝛari. Quasi ergo iter bꝛuta animalia / petra salis debet esse sacerdos in populis. Curare sacerdoti necesse est q̄ singulis dicat: vnūquēq̄ qualiter admoneat: vt q̄squis sacerdoti iūgitur: quasi ex salis tactu / eterne vite sapoꝛe condiatur. Lectio. ij.

SAl eteni terre nō sumus: si coꝛda audientiū nō cōdimus. Qđ pꝛofecto cōdimentū ille veraciter pꝛimo impēdit: q̄ pdicationis verba non subtrahit. Quid autē aias hoim: nisi cibū dei direri: q̄ ad hoc sunt cōdite: vt in eius coꝛpus traijciātur: id est vt in eterne ecclesie augmētū tēdāt Si igit cibus dei est populus: cōdimentū cibi sacerdotes esse debuerūt. Sed q̄a dū nos ab oꝛatiōis ꝛ eruditionis sctē vsu cessamus: sal infatuatū est / ꝛ condire non valet cibū dei. Atq̄ idcirco ab auctoꝛe nō sumitur. quia exigēte fatuita te nr̄a. minime cōditur. Pensemus ergo qui vnq̄ p linguā nostrā cōuersi. q̄ de puerso suo opere nr̄a increpatione coꝛrepti penitētiā egerint. Quis luxuriā ex nostra eruditiōe deseruit: quis auariciam / quis superbiā declinauit. Pēsemus qđ lucrū deo facimus nos: qui accepto talento ab eo / ad negociū missi sumus. Eteni ait. Negociamini dum venio. Lectio. iij.

ECce iā venit: ecce de nr̄o negocio lucrū q̄rit. Quale ei aiarum lucrū de nostra negociatiōe mōstrabimus? Quot eiꝰ cōspectui aiarū manipulos de pdicationis nr̄e segete illaturi sumus? Ponamus ante oculos nostros illū tāte districtionis diē: quo iudex veniet ꝛ rationē cū seruis q̄bus talēta credidit ponet. Ecce in maiestate terribili: iter āgeloꝛū choꝛos videbit. In illo tāto examine electoꝛ oim ꝛ reꝓboꝛū multitudo deducetur: ꝛ vnusquisq̄ quid sit opatus ostēdet. Ibi petrus cū iudea cōuersa quā post se traxit / apparebit Ibi paulus: cōuersum (vt ita direri) mūdū ducēs. Ibi ādꝛeas post se achaiā. Johannes asiā / thomas idiā / i cōspectu sui regis cōuersā ducet. Ibi oēs dñici gregis arietes cū aiarum lucris apparebunt: qui sctis suis pꝛedicatiōibus deo post se subditum gregem trahunt. Lectio. iiij.

CUm igitur tot pastoꝛes cū gregibus suis ante eterni pastoꝛis oculos venerit: q̄d nos miseri dicturi sumus. q̄ ad dñm nostrū post negociū vacui redimus: q̄ et pastoꝛū nomē habuimus: et oues quas nutrimēto nr̄o debeamus ostēdere nō habemus. Hic pastoꝛes vocati sumus: et ibi greges nō ducimus Sed nūquid si nos negligimus: oꝓs deus deserit oues suas? Nullo modo. Nā ipse eas sicut p pꝛophetā pollicitus est: p semetipsum pascit oēsq̄ quos pꝛordinauit ad vitā: flagelloꝛū stimulis ꝛ cōpūctiōis spū erudit. Per nos quidē fideles ad sctm̄ baptismā veniūt: nr̄is pcib⁹ bñdicunt: ꝛ p impositionē manuū nostrarū a deo

spiritū scīm ꝓcipiūt: atq; ad regnū celeste ptingunt: ⁊ ecce nos per negligētiā nostrā deorsum tēdimus. Lctō. v.

INgrediūtur electi sacerdotum manibus expiati celestē patriā: ⁊ sacerdotes ipsi ꝓ vitā reprobā/ ad inferni supplicia festināt. Cui ergo rei: cui similes dicti sacerdotes malos: nisi aq̄ baptismatis: q̄ ꝑcātā baptizatorū diluēs illos ad regnū celeste mittit ⁊ ipsa in cloacā descēdit? Timeamus hec fratres carissimi. Cōueniat actionē nostrā/ ipsum ministeriū nr̄m. De ꝑcātōr nr̄or quotidie relaratiōe cogitem⁹/ ne nr̄a vita ꝑcātō obligata remaneat: p quā ops de⁹ quotidie alios soluit Cōsideremus ergo sine cessatione qd sumus: pēsemus negociū nr̄m/ pēsemus pondus qđ suscepimus Faciamus nobiscū quotidie ratiōes/ quas cū nr̄o iudice habeamus. Et sic debemus agere curā nr̄i: vt nō negligam⁹ curā primi. Ut q̄s q̄s ad nos iungit: ex lingue nostre sale cōdiatur. Lctō. vi.

QUim vacantē quēpiā et lubricū videmus: admonēdus est vt cōtugio frenare iniq̄tatem suā studeat: quatenus p hoc qđ licet: discat supare qđ nō licet. Cū cōiugatū videmus admonēdus est: vt sic exerceat curā seculi: ne postponat amorē dei. Sic placeat volūtati cōiugis: vt non displiceat conditori. Cū clericū videmus/ admonēdus est vt sic viuat: quatenus exemplū vite secularibus ꝑbeat Ne si qđ in illo iuste reprehēdit: ex eius vicio ipsa religiōis nr̄e estimatio grauetur. Cū monachū videmus: admonendus est vt reuerētiā habitus sui i actu: i locutiōe: in cogitatione sua semp circūspiciat: et ea q̄ mūdi sunt: ꝑfecte deserat: et qđ ostēdit humanis oculis habitu: hoc dei oculos moribus ꝑtendat. Iste itaq; iā sctūs est: admoneat vt crescat Ille vero adhuc iniquus est/ admoneat vt corrigat. Quatenus q̄s q̄s se ad sacerdotē iūxerit/ sale sermōis illius cōditus recedat. Hec frēs karissimi vobiscū sollicite cogitate: hec primis vīs impēdite/ oīpotēti deo fructū vos reddere de negocio qđ accepistis; sperate

Hoc sequēs euāg. legat ad mat. i festo cuiuslibet exulati marty. et pōtifi. siue cōfes. ix. ꝓc. Euāge. scdm lucā. xix

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolā hanc. Homo q̄dā nobilis abijt in regionē lōginquā: accipere sibi regnū ⁊ reuerti. Et reliqua Luce. 19.

Sermo ex cōmētario ven. bede pbi.

Homo nobilis ille ē: cui secus supra clamabat. Fili dauid miserere mei. Et cui veniēti hierosolymā cōcinebāt Osanna filio dauid: bñdictus q̄ venit in noie dñi. Lōgiqua regio: est eccl̄ia ex gētibus/ de qua eidē nobili hoi q̄ loquit: ego aūt cōstitutus sū rex ab eo: dicit a ꝑe. Postula a me: et dabo tibi gētes hereditatē tuā ⁊ possessionē tuā terminos terre. Que videlicet hereditas ⁊ possessio: bipharia ratiōe/ regio lōginqua vocat. Uel qa a finibus terre clamat ad dñm: vel quia lōge est a ꝑcātōrib⁹ salus. Et cū deus vbiq; sit ꝑsens: lōge tñ ab eor sensu: q̄ ydola colūt: verus deus abest. Sed q̄ erāt lōge facti sunt ppe in sanguīe christi Uocatis aūt decē seruis suis dedit illis decē mnas. Denarius numerus ad legem pertinet: ppter decalogum. Lcō. vij

UOcauit aūt paterfamilias decē seruos suos: qa elegit discipulos suos p litterā legis ībutos Dat illis decē mnas: qa legis dicta spūaliter intelligēda reuelat. Post passionē q̄ppe ⁊ resurrectionē suā aperuit illis sensum. vt intelligerent scripturas. Mna nāq; quā greci minā vocāt. centū dragmis appēdit. Et ois sacre scripture sermo/ qa vite celestis ꝑfectionē suggerit quasi numeri cētenarij pondere fulgescit. Et ait illis Negociamini dū venio. Uerba inquit legis ⁊ prophetarū mystica iterptatiōe discussa pplis afferte: atq; ab eis fidei cōfessionē morūq; ꝑbitatē recipite Ciues aūt eius oderāt illū: et miserūt legationē post illū dicētes Nolumus hūc regnare sup nos. Ciues aūt ipios iudeos di-

In natali vnius martyris.

cit: de q̄bus alibi ptestat. Nunc aūt et viderūt et oderūt ⁊ me et patrē meū. Qui nō solū p̄sentē vsq; ad mortē crucis oderūt: sed etiā post resurrectionē eius imiserūt plecutionē aplis: ⁊ p̄dicationē regni celestis sp̄reuerūt. Et factū est dū rediret accepto regno. Significat tēpus qñ in maiestate manifestissima ⁊ eminētissima claritate vēturꝰ ē: q̄ eis humilis apparuit: cū diceret Regnū meū nō ē de hoc mūdo. ℣. ix

ET iussit vocari seruos q̄bus dedit pecuniā: vt sciret quantum q̄sq; negociatus esset. Ut sciret inquit Non q̄ cū q̄d lateat: cui verissime dictū est. Dñe tu scis oia: sed sciret dicit idest scire oēs faceret. Tūc enim oim opa ⁊ cogitatiōes: palā oibꝰ ostēdent. Venit aūt p̄imꝰ dicēs. Dñe mna tua decē mnas acq̄siuit. Primus seruus: ordo doctorū est i circūcisionē missor. Qui vnā mnā negociatus accepit: q̄a vnū dñm: vnā fidem: vnū baptisma: vnū deū p̄dicare missus est Sed hec cadē mna: decē mnas acq̄siuit: q̄a populū sub lege cōstitutū sibimet docendo sociauit. Et ait illi. Euge serue bone: q̄a in modico fuisti fidelis: eris potestatē habēs supra decē ciuitates. In modico seruus est fidelis: q̄ nō adulterat verbū dei: sed sicut ex deo coram deo in christo loquit. Quicq̄d enī in p̄senti percipimus donorū: in cōparatiōe futurorū ppaucū est ⁊ modicū: q̄a ex parte cognoscimus: ⁊ ex parte pphetamus Cū aūt venerit q̄d pfectū est euacuabitur q̄d ex parte est. Ciuitates aūt decē sunt aie ad legis verbū: et gratiā euāgelij venientes: q̄bꝰ tūc iure glificādus ille pponet: q̄ eis pecuniā verbi digne deo cōmendauerit. ℣ Ad. iij. Capm. Dispontifex. vtꝫ. ℣ Ad. vi. Capm.

Hebr. 5. NEmo sumit sibi honorē sed qui vocatur a deo tāq̄ aaron: sicut scriptū est: tu es sacerdos ieternū secū dū ordinē melchisedech. ℣ Ad. ix. Cp̄.

Eccli. 15. IN ecclesijs altissimi aperiet os suū ⁊ in cōspectu virtutis illius gloriabit/ ⁊ in medio ppli exaltabit ⁊ i plenitudie sctā admirabit. ℣ In festo vniꝰ mar. pōti. nō erulati. S. matheū

Mathei 10. IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nichil opertū q̄d nō reuelet: et nichil occultū q̄d nō sciat. Et reliqua. Omelia beati Hieronymi. Et quomodo in p̄senti scō: multorū vitia nesciunt. Sed de futuro tpe scribit: qñ iudicabit deꝰ abscōdita hoim: ⁊ illumiabit latebras tenebrarū: ⁊ manifesta faciet cōsilia cordiū. Et est sensus. Nolite timere plecutor seuiciā ⁊ blasphemātiū rabiē: q̄a veniet dies iudicij/ in quo ⁊ virtus ⁊ eorū neq̄tia demōstrabit. Q̄d dico vobis in tenebris dicite in lumine: ⁊ q̄d aure auditis: p̄dicate sup tecta: q̄d auditis in mysterio aptiꝰ p̄dicate: q̄d didicistis abscōse publice loquimini: q̄d vos erudiui in puulo iudee loco: in vniuersis vrbibꝰ ⁊ i toto mūdo audacter dicite. Nolite timere eos q̄ occidūt corpus: aiam aūt nō possunt occidere. Si q̄ corpus occidūt: aiam nō possunt occidere. Ergo aia inuisibilis et incorporalis est: scdm crassiorē dico corporis nr̄i substantiā Uel eo certe tpe puniet ⁊ supplicia sētiet: qñ p̄istinū corpus receperit: vt cū quo peccauit: cū ipso ⁊ puniat. Eū timete q̄ potest ⁊ corpus ⁊ aiam pdere in gehennā ignis. Nomē gehenne i veteribus libris nō inuenit: sed p̄imū a saluatore ponit. Queramꝰ ergo q̄ sit sermonis huius occasio. Idolū baal fuisse iuxta hierusalē ad radices montis libani: in q̄bus siloa fluit: nō semel legimꝰ. Hec vallis ⁊ parua cāpi planicies irrigua erat et nemorosa plenaq; deliciꝫs: ⁊ lucus i ea idolo cōsecratus. In tātā aūt populus israel dementiā venerat: vt deserta templi vicinia: ibi hostias imolaret ⁊ rigorē religiōis delicie vicerēt: filiosq; suos incēderēt demonijs vt̄ijciarēt: ⁊ appellabat locꝰ ille gehēnō. i. vallis filioꝝ ennon. ℣. ij.

HOc regū volumen et paralipomenon ⁊ hieremias scribūt plenissime. Et cōminatur deus se locum illū ipleturū cadaueribus mortuorū:

vt nequaq̃ vocetur tophet ⁊ baal: sed vocetur poliādꝝ id est tumulus moꝛtuoꝝ. Futura ergo supplicia et pene ppetue ꝺbus pcōres trucidādi sunt: huius loci vocabulo denotātur. Duplicē autē esse gehennā: nimij ignis et frigoris / in iob plenissime legimus. Nonne duo passeres asse veneūt: Et vnus ex illis nō cadet sup terram sine patre vestro. Uestri aūt et capilli capitis oēs numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis vos. Heret sibi sermo dñicus: ⁊ sequētia pendēt ex superioꝛibus. Pꝛudēs lectoꝛ / caue semper superstitiosam itelligentiam: vt nō tuo sensui attēperes scripturas: sed scripturis iungas sensum tuū: ⁊ intelligas quid sequatur. Supꝛa diꝛerat: nolite timere eos qui coꝛpus occidūt: aiam aūt nō possunt occidere: nūc loquitur cōsequēter Nōne duo passeres asse veneūt: ⁊ vnus ex illis nō cadet sup terrā sine patre vēo Et est sensus. Si pua animalia ⁊ vilia absq̄ deo auctoꝛe nō decidunt: ⁊ in oībus est puidentia: et q̄ in his peritura sunt sine dei volūtate nō pereūt. Uos qui eterni estis non debetis timere q̄ absq̄ dei diuinatis pꝛouidētia. Letō. iij.

Iste sensus ⁊ supꝛa dict⁹ est. Respicite volatilia celi: qm̄ non seruunt neq̄ cōgregāt in hoꝛrea: ⁊ pater vester celestis pascit illa. Nonne vos pluris estis illis: Ac deinceps: cōsiderate lilia agri quomō crescūt ⁊ cetera Si aūt fenū agri qō hodie est: et cras in clibanū mittit⁹ deꝰ sic vestit: quāto magis vos minime fidei. Quidā coacte duos passeres aiam iterpꝛetātur et coꝛpus: quiq̄ quoq̄ passeres scōm lucā qui duobus assibus veneūt ad sensus referūt. Sed quō illa intelligētia toti euāgelici sermōis coꝛpoꝛi coaptetur: nō parue est difficultatis. Uestri aūt ⁊ capilli capitis oēs numerati sūt Nolite ergo timere: multis passerib⁹ melioꝛis estis vos Manifestius nūc expositionis supioꝛ sensus exꝛessus est: q̄ timere nō debeāt eos q̄ possunt coꝛpus occidere ⁊ aiam nō possūt. Quia si sine dei sapiētia parua quoq̄ aialia nō decidūt: q̄to magis hō q̄ aplica fultus est dignitate: Dō aūt ait: vestri et capilli capitis numerati sūt: imēsam dei erga hoies ostēdit puidētiā / ⁊ ieffabilē signat affectū: q̄ nichil nr̄oꝝ deū lateat: etiā pua ⁊ otiosa dicta eius scientiā fugiāt Deridēt intelligentiā ecclesiasticā i hoc loco: qui carnis resurrectionē negant: quasi nos ⁊ capillos q̄ numerati sunt et a tonsoꝛe decisi: oēs dicamus resurgere: cū saluatoꝛ nō dixerit: vēi aūt ⁊ capilli oēs saluādi sūt: sed numerati sunt. Tibi numerus est: scientia numeri demōstrat: non eiusdē numeri cōuersatio. Tu aūt. ¶ In natali pꝛimoꝝ mar. extra tēpus paschе. ad vās sup psal. ā. Sancti p fidē vicerunt regna operati sunt iusticiā adepti sunt repꝛomissiones. Psal. feriales. Capm.

Reddet deus mercedē laboꝝ sā- Mat. 19.
ctoꝝ suoꝝ ⁊ deducet eos in via mirabili. ℟. In circuitu. ifra. ix. Hyᵖ.

Sanctoꝝ meritis iclita gaudia / pāgamꝰ socij gestaq̄ foꝛtia / nā gliscit animus pmere cātibus victoꝝ genus optimū Hi sunt quos retinēs mūdus inhoꝛruit: ipsū nā sterili floꝛe peraridū: spꝛeuere penitus teq̄ secuti sunt: rex xp̃e bone celitꝰ. Hi p te furias atq̄ ferocia: calcarūt hoim seuaq̄ verbera: cessit his laterās foꝛtiter vngula: nec carpsit penetralia Cedunt gladijs moꝛe bidētiū: nō murmur resonat nec q̄rimonia: sed coꝛde tacito mēs bene consciа: cōseruat patientiā. Que voꝛ q̄ poterit lingua reterere q̄ tu martyꝛibus munera p̄paras rubꝛi nā fluido sanguie laureis: ditāt bene fulgidis. Te sūma deitas vnaq̄ poscimꝰ: vt culpas abluas noxia subtrahas: despacē famulis nos quoq̄ gloriā: p cūcta tibi scla Amē ℣. Letamini in dño ⁊ exultate iusti. ℟. Et gliamini oēs recti coꝛde ā. Gaudēt in celis aie sanctoꝝ qui chꝛisti vestigia sunt secuti et q̄a pꝛo eiꝰ amoꝛe sāguinē suū fuderūt ideo cū chꝛisto regnabūt in eternū. p̄s. Magn̄. Alia ān.

In natali plimorũ mar.

Isti sunt sancti qui pro dei amore minas hominũ contempserũt scti martyres in regnũ eternũ exultãt cum angelis o q̃ pretiosa est mors sctorum qui assidue assistũt ãte dñm et ab invicem non sunt separati. ps. Magnificat. He pdicte due ãc. dñr alternis vicibus per ebdo. in festis plurimorũ mar. tã. iij. l. q̃. ix. l. sup psal. Magnificat vel ad mẽo. eorũdẽ scor: ita tamen q̃ semper in primis dicit ã. Gaudẽt in celis. ℂ In natali plimorũ martyrũ non pontificũ dicit hec oco.

OMnipotẽs sempiterne deus da nobis sctorũ martyrum tuorũ. N. et N. ita digne merita venerari: quatenus ab instantibus periculis liberemur: et digni efficiamur gaudijs sempiternis. Per. ℂ In natali plurimorũ martyrũ et pontificũ. Oratio

OPs sempiterne deus q̃ in sctorum martyrũ tuorũ atq; pontificũ. N. et N. cordibus flammã tue dilectionis accendisti: da mẽtibus nris eandẽ fidei caritatisq; virtutẽ: vt quorũ gaudemus triũphis/ proficiamus exemplis. Per. Ad mat. i festis. ix. lc. tñ invitato. Adoremus regem magnũ dñm. Qui i sctis suis semper est mirabilis ps. Venite. In festo. ix. lc. et in fes. iij. que habẽt invit. dupl. Invit. Mirabilẽ deũ in sctis suis. Venite adoremus collaudãtes. p. Venite. In fes. iij. lc. q̃ nõ habẽt invit. dupl. Invit. Regẽ martyrũ dñz. Vẽite adorẽ⁹. Hy⁹. Sctorũ meritis. ℂ In. j. noct. ãn. Secus decursus aquarũ plãtauit vineã iustorũ sed in lege dñi fuit voluntas eorum. ps. Btus vir. So. ij. ãn. Tanq̃ aurũ in fornace probauit electos dñs: et quasi olocausta accepit illos in eternum. ps. Quare fre. so. ij. ãn

Si corã hoibus tormenta passi sunt spes eorum est immortalis in eternum. ps. In dño cõfido. so. ij. v. Letamini. l. j.

Psalmus qui cantatur dño videtur sctis martyribus cõuenire. Sed si mẽbra christi sumus: sicut esse debemus ad oẽs nos pertinere intelligamus. Qui seminãt in lachrymis: in gaudio metẽt. Euntes ibãt & flebãt mittentes semina sua. Venientes aũt venient cũ exultatiõe portãtes manipulos suos. Quo euntes et vnde venientes: Qui seminãtes in lachrymis: Que sunt semia: Qui mãipuli: Eũtes in mortẽ: venientes a morte. Euntes nascendo: venientes resurgendo. Seminãtes opa bona: metẽtes mercedẽ eternã Semina ergo nostra sũt: quicquid boni fecerimus. Manipuli/ quod in fine recipiemus. Rm.

Absterget deus omnẽ lachrymã ab oculis sctorum et iam nõ erit amplius neq; luctus/ neq; clamor: sed nec vllus dolor. Qm̃ prima transierunt. v. Non esurient/ neq; sitient amplius et non cadet super illos sol neq; vllus estus. Quoniam. Lectio. ij.

Si ergo bona semia/ sunt bona opa. quare cũ lachrymis: cum hilarem datorẽ diligat deus: Hic primũ videte karissimi: quomodo mari me ad btos martyres verba ista pertineãt. Nulli enim tantũ impenderũt: quãtum illi qui seipsos impẽderunt: sicut dicit apostolus paulus. Et ipse impẽdar pro aiabus vestris. Impenderũt enim seipsos cõfitẽdo christũ/ & implẽdo in eius adiutorio quod dictũ est. Ad mẽsam nãq; magnã sedisti: scito qm̃ talia oportet te preparare Que est mẽsa magna: nisi vnde accipimus corpus christi et sanguinẽ: Quid est: scito quoniã talia oportet te preparare: nisi quod beatus iohãnes exponit sicut christus pro nobis aiam suã posuit/ sic & nos debemus pro fratribus animas ponere. Rm.

Viri sancti glorioſum sanguinẽ fuderũt pro dño amauerũt christũ in vita sua imitati sunt eũ in morte sua. Et ideo coronas triũphales meruerũt. v. Unus spiritus & vna fides erat in eis. Et ideo. Lectio. iij.

Ecce quãtum sancti martyres impenderũt. Sed nunquid perierunt/ quando securitatẽ a dño etiã de capillo acceperunt: Perit manus vbi non perit pilus: Perit caput: vbi non

perit capillus: Ubi nõ perit palpebra perit oculus: Hac ergo magna securitate accepta impẽderũt seipsos. Operibus ergo bonis seminemus cũ tempus est: dicẽte apostolo. Qui parce seminat: parce et metet. Infatigabiles inquit cũ tẽpus habemus operemur bonũ ad oẽs: maxime aũt ad domesticos fidei. Et iterũ Bonũ inquit facientes nõ deficiamus: tẽpore enĩ suo metemus. Qui defecerit in semine: non gaudebit in messe. Quare ergo cũ lachrymis: cũ oĩa opera nostra habere debeant hilaritatẽ: Et quidẽ de martyribus dici potest: quia in lachrymis seminauerũt. Fortiter enim certauerunt: ⁊ in magnis tribulatiõibus fortes fuerũt. Nã vt eorũ lachrimas christus cõsolaretur: trãstulit eos: ⁊ trãsfigurauit eos in se: ⁊ dixit. Tristis est aĩa mea vsq; ad mortem. Rm.

3. Tradiderũt corpora sua propter deũ ad supplicia. Et meruerũt habere coronas petuas. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione: et lauerũt stolas suas in sanguine agni. Et me. ℭIn. ij. nocte. ãn Dabo sanctis meis locum noiatum in regno patris mei dicit dñs. ps. Dñe quis. fo. iiij. ãn. Sãctis qui in terra sunt eius mirificauit oẽs volũtates meas inter illos ps. Cõserua. fo. iiij. ãn. Sãcti qui sperant in dño habebũt fortitudinẽ assument pennas vt aquile volabũt ⁊ non deficient. ps. Dñi est terra. fo. ix. ℣. Exultent iusti in conspectu. Lectio. iiij.

Fratres mei videt michi q̃ caput nostrũ infirmioribus suis membris cõpassum est. Ne de se forte mẽbra infirma desperarent: vt est humana fragilitas: ⁊ morte ppinquãte perturbarent: ⁊ dicerẽt non se ad deũ pertinere: nã si pertinerẽt gauderẽt: ideo prius christ⁹ dixit. Tristis est aĩa mea vsq; ad mortẽ. Pẽ si fieri potest: transeat a me calix iste. Quis hoc dicit: Que potestas: Que infirmitas: Audite quid dicit. Potestatem habeo ponendi aĩam meã: et potestatem habeo iterum sumendi eã. Nemo tollet eã a me: sed ego pono eã: et iterum sumo eã. Hec potestas tristis erat: quando faciebat quod non faceret nisi voluisset. Potestate enim fecit: non cõdicione. Quia ipse voluit nõ qa iudeus potuit. Transfigurauit dñs in se infirma mẽbra corpis sui. Et forte de illis dictũ est: qui seminant in lachrymis: in gaudio metent: id est de infirmioribus. Rm.

Sancti tui dñe mirabile cõsecuti sunt iter 4
seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida et in mari rubro via sine impedimento. ℣. Victricẽ manũ tuã laudauerũt pariter et decãtauerunt dñe nomẽ sanctum tuum In aquis validis. Lectio. v.

Nam enim in lachrymis semiabat ille ipsius christi magnus preco quãdo dicebat ego enim iã immolor et tẽpus mee resolutiõis instat: bonũ certamen certaui: cursum cõsummaui: fidẽ seruaui: decetero superest michi corona iusticie: corona de manipulis: Superest inquit michi corona iusticie: quam reddet michi dñs in die illa iustus iudex. Quasi diceret. Reddet michi messem: cui meipsum impẽdo sementẽ. Hec verba quantũ intelligimus fratres: exultãtis sunt nõ plorantis. Nunquid quãdo ista dicebat in lachrymis erat: Nõne similis erat hilari datori quẽ diligit deus: Ad firmos ergo referam⁹ hec verba: vt nec ipsi desperent: qui in lachrimis seminauerunt quia ⁊ si seminauerũt in lachrymis/trãsit tristicia cũ fine: et venit leticia sine fine. Verũtamẽ karissimi: ecce quomodo michi videt ad oẽs pertinere quod dictũ est: qui seminãt in lachymis in gaudio metẽt: euntes ibant et flebãt mittentes semina sua: venientes venient cũ exultatione: portantes manipulos suos. Rm.

Verbera carnificum non timuerunt sci 5.
dei morientes pro christi noĩe. Ut heredes fierent in domo dñi. ℣. Immania eni pro christo in suis corporibus pertulerunt torm̃enta. Ut heredes. Lectio. vi.

In natali plimorũ mar.

Audite si adiuuante dño explicare potuero: quẽadmodũ ad dẽs nos pertineat: eũtes ibãt ⁊ flebãt. Et quo nascimur im⁹. Quis eni stat? Quis nõ et quo viã intrauit: cogitur ambulare? Infans natus est: crescendo ambulat. Mors finis est Inde iam penendũ est: sed cũ exultatiõe. Quis enim non plorat in via ista mala/ quãdo ipse infans inde incipit? Utiq; ifãs quãdo nascitur: de angustijs uteri in huius mundi latitudinẽ funditur: de tenebris procedit ad lucẽ: ⁊ tamẽ de tenebris veniẽs ad lucẽ: plorare potest. ridere nõ potest. Et rident homines/ et plorant homines. Et quando ridẽt homines plorandum est. Sed plorat alius dãnum suũ. plorat alius p̃ssurã suã: quia in carcere est constitutus plorat alius q̃ amiserit mortuum aliquẽ carissimorũ suorũ. Ille hinc. iste hic iustus unde? Primo de his oĩbus. Justus enim plorat veraciter plorantes sterilitẽr. plorat plorantes/ plorat ridentes. Quia et qui plorãt de rebus vanis/ inaniter plorãt/ et qui ridẽt de reb⁹ vanis/ malo suo ridẽt. Ipse ubiq; plorat. Plus ergo ipse plorat. Sed venient cum exultatione: portãtes manipulos suos. Rm.

6. O veneranda martyrum gloriosa certamina qui in suis corporibus pro christo immania pertulerunt tormenta. Et ideo percipere meruerunt imarcessibilẽ eterne glorie coronã. ℣. Despecta nãq; presentis vite luce cõtẽptoq; suorum corporũ cruciatu seruiẽtẽ mundũ dei pro amore vicerũt. Et. ℟ In festis quorũlibet fratrũ martyrũ/ etiã si hec in eadẽ ebd̃. contigerint tam in primo noct. ℣ in. ij. vel. iij. dicitur istud sequens Rm.

Hec est vera fraternitas que nũq̃ potuit violari certamine qui effuso sanguie secuti sunt dñm Contemnentes aulã regiam. Peruenerunt ad regna celestia. ℣. Ecce q̃ bonum ⁊ q̃iocundum habitare fratres in vnum. Contẽnẽtes. Glia. Peruenerunt. Et hec sunt festa in quibus semp erit predictũ R̃. iij. dl. vi. qñ medie lect. de festis fiunt sctorũ. s. marci marcellini gerualij et pthalij. vij. fratrũ/ cosme et damiani/ crispini/ et crispiniani.

In. iij. noct. ãn. Iusti autẽ imperpetuum viuent ⁊ apud dñm est merces eorũ. ps. Exultate iusti. fo. xvi. ãn. Tradiderunt corpora sua propter deũ ad supplicia vt heredes fierẽt in domo dñi. ps. Bñdicam. fo. xvi. ã. Ecce merces sctorum copiosa est apud deũ ipsi vero mortui sunt pro christo ⁊ viuũt in eternum. ps. Deus venerũt. fo. xxx. ℣. Justorum aie in manu dei sunt. Euãgel. scõm lucam. vi.

Luce. 6. In illo tpe. Descendens iesus de monte: stetit in loco cãpestri et turba discipulorũ eius: et multitudo copiosa plebis ab omni iudea ⁊ hierusalem: et maritima/ ⁊ tyri et sydonis: qui venerant vt audirent eũ: et sanarentur a lãguoribus suis. Et reliqua: Sermo ex ẽtario bene. bede pbri. Turbe que de longe ad audiendũ veniunt: descendentis in cãpum dñi curãtur attactu. Discipuli quia i minoribus iam sunt instituti: in mõtis cacumine ad maiora prouehunt. E quibus etiã eliguntur: qui eũ transfiguratũ secreto i mõte speculãtur. Unus pre oĩbus sublimioris sapientie fonte debriãdus: magistri recũbit in pectore. Raroq; vspiã inuenies vel turbas ad altiora dñm sequi/ vel quẽpiã debilem in mõte curari: sed extincta febre libidinũ/ accẽsaq; sapientie luce: pedetẽtim vnũquẽq; ad culmen subire virtutum. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos: dicebat. Beati pauperes quoniã vestrũ est regnum dei. Et si generaliter oĩbus loquitur. speciali⁹ tamen oculos saluatoris in discipulos leuat/ vt his qui verbum intenta cordis aure percipiunt. latius saporis ĩtimi lumen aperiat. Rm.

Propter testamentum dñi ⁊ leges paternas 7. scti dei perstiterunt in amore fraternitatis. Quia vnus semper fuit spiritus in eis et vna fides. ℣⁹. Fuerunt sine querela ante dominum: et ab inuicẽ non sunt separati. Quia vnus. Lectio. viij

BEati itaq; pauperes. non vtiq; oēs/ sed illi tātūmodo. qui oīne p;elētis seculi tametsi altū videatur p;o nichilo culmen ducunt. Qui merito regni celestis perhibentur munere digni: quia delectationis humane p;obātur cupiditate nudati. Qualem se rex dauid pauperiē sustinuisse declarās ait. Ego vero egenus et pauper sum. Et alibi: nō modo terrestria sed et ipsa p dño supcelestia parui pendens dicēsq;. Quid enī michi restat in celo: et a te quid volui sup terrā: mox vbiq; spei sue fixisset anchoꝝā: subdendo manifestat. Michi autē adherere deo bonū est: ponere in dño deo spem meā. Alioquin nōnulli miserrima cō ditione paupertatis: et hic seculi gaudijs ob inopiā rerum. et ibi regno dei ob meritoꝝ nequiciā carent. Bti qui nūc esuritis: q̄a saturabimini. Quid esurire beati: quid sitire debeant: matheus exponit videlicet iusticiā/ apertissime nos instruēs nūq; nos satis iustos estimare debere: sed quotidianū iusticie semper amare: immo ardēter cupere p;ofectū. Cuius perfectā securitatē non in hoc seculo: sed in futuro posse puenire: supernoꝝum desiderio psalmista flagrās ostēdit qui ait Ego aūt cū iusticia apparebo in conspectu tuo: satiabor dū manifestabitur gloria tua. Rm.

8. SĀcti mei qui in isto seculo certamen habuistis. Mercedem laboꝝum ego reddam vobis. ℣. Uenite benedicti patris mei. Mercedem laboꝝum. Lectio. ix.

POtest ꝛ simpliciter accipi. Bti qui nunc esuritis: q̄ corpus vestrū castigatis: et seruituti subijcitis qui in fame et siti verbo operā datis: quia celestiū tunc gaudioꝝ habebitis vbertate pfrui. Beati qui nūc fletis: q̄a ridebitis. Non tēpoꝝaliū dāna cōmodoꝝū: sed virtutū detrimēta spiritualiū: qui flēt eterna beatitudine cōsolabūtur. Ubi non nostra solū: sed ꝛ primi iubemur cōmissa flere debere. Quē si vt nos diligimus: consequēter nos illius et p;ofectu gratulari: et defectu necesse est tribulari. Nec solum tribulari: verū ad lachrymas vsq; succēdi. Sic enim samuel et dauid peccatū saulis ꝛ interitū lugēt. sic peccatricem dñs ipse fleuit super ciuitatem: ꝛ mestis cōpassus soꝝoribus lazarū quē diuina maiestate erat resuscitaturus p;ius humana miseratione defleuit/ mystice designās eos qui peccati moꝛte sopiūtur: vt reuiuiscere queāt a p;imis esse plāgendos. Quod aūt nūc flentes risuros esse pmittit: nō puerili;ter accipiendū est: sed scripture more risus noie mentis exultatio: ꝛ affectus quidē letioꝝ intelligendus est esse designatus: sicut sara: risum inq̄t michi fecit deus. Et in iob dictū est. Os autem veraciū: replebitur risu. Per que vt dixi nomina: gaudium anime figuratur interius. Rm.

9. IN circuitu tuo dñe lumē est quod nunq; deficiet. Ubi cōstituisti lucidissimas māsiones. Ibi requiescunt sctōꝝum aīe. ℣. Lux perpetua lucebit sctis tuis dñe ꝛ eternitas tēpoꝝum. Ubi cō. Gloꝛia. Ibi re. ℣. Justi autē in perpetuum viuent. In laud. ān.

IUstoꝝum autē aīe in manu dei sunt et non tanget illos toꝝmentū malicie. ps. Dñs regna. fo. vi. ā. CUm palma ad regna peruenerunt sancti coꝝonas decoꝝis meruerūt de manu dñi. ps. Jubilate. fo. vij. ān. Coꝝpoꝝa sctōꝝum i pace sepulta sunt ꝛ viuēt noīa eoꝝū in eternū. ps. Deus deꝰ meus. fo. vij. ān. Martyres dñi dñm benedicite in eternum. ps. Benedi. fo. vij. ā. Exultabūt sancti in gloria letabūtur in cubilibus suis. ps. Laudate. fo. vij. Cp̄m vtās ad vesp. Hymnꝰ.

REx gloriose martyꝝum: coꝝona confitentiū/ qui respuentes terrena: perducis ad celestia.

AUrē benignā p;otinus appone nostris vocibꝰ: trophea sacra pāgimus: ignosce quod deliquimus.

TUvincis in martyꝝibus: parcendo confessoꝝibus/ tu vince nostra crimia donādo indulgētiam. DEo patri sit gloꝛia. ℣. Mirabilis deus i sctis suis. ān

In natali vnius cõfes. et põti.

Istoꝝ est enī regnū celoꝝ qui cõtempserunt vitā mundi et peruenerūt ad pꝛemia regni ⁊ laucrūt stolas suas in sanguine agni. ps. Benedictus. Alia ān. Lauerunt stolas suas et candidas eas fecerūt in sanguine agni. ps Benedictus. ℂ Hec pꝛedicte due āe. dicūtur alternis vicibus p ebdo. in festis plurimoꝝū mar. tam. iij. lec. q̄. ix. lec. sup Benedictus vel ad mēo. eoꝝūdē sctōꝝum. Ita tū q̄ semp in pꝛimis dꝛ ān. Istoꝝū est. Oō vtš. ℂ Ad. i. ān. Justoꝝū aūt. ps. Deus in noīe. fo. ix ℂ Ad. iij. ān. Cū palma. ps. Legem pone. fo. xij. Cp̄m. vtš ℟. Letamini in dño et exultate iusti. ℣. Et gloꝛiamini oēs recti coꝛde. Et exul. Gloꝛia Letamini. ℣. Exultet iusti in cōspectu dei ℂ Ad. vi. ān. Coꝛpoꝛa sanctoꝝum. ps. Defecit in salu. fo. xiij. Capm.

Sap. 10. Transtulit illos p mare rubꝛū et trāsuerit eos p aquā nimiā: inimicos autē illoꝝū demersit in mare: ⁊ ab altitudine inferoꝛ eduxit eos ℟ Exultēt iusti In cōspectu dei ℣. Et delectētur in leticia. In cōspe. Glia. Exultēt ℣. Justoꝝum aie. ℂ Ad. ix. ān. Exultabunt. ps. Mirabilia. fo. xiij. Capm.

Sap. 10. Iusti tulerunt spolia impioꝝū et decantauerunt dñe nomen sanctum tuū: et victricē manū tuam laudauerunt pariter dñe deus noster. ℟. Justoꝝum aie In manu dei sunt. ℣. Et non tāget illos toꝛmētum malicie In ma. Gloꝛia. Justoꝝum. ℣. Mirabilis deus in sanctis suis. Ad vesꝑas ān. Justoꝝū aūt aie. Plal. ferial. Cap̄m vtš hy⁹. Rex gloꝛiose marty. ℣. Mirabilis deus. ān Abstꝛerget deus omnē lachꝛymā ab oculis sctōꝝum et iam nō erit amplius neq; luctus neq; clamoꝛ sed nec vllus doloꝛ quoniā pꝛioꝛa transierunt. ps. Magnificat. Oō vtš. Itē alia cap. plurimoꝛ martyꝛū ⁊ dñr cū capīs supꝛadictis alternis vicibus per ebdo. Ita tū q̄ semper q̄ dicitur ān. Sancti per fidem. super psal. dicetur istud cap. Reddet deus. ad vtraq; vš. et ad laud. et ad. iij. nisi ppꝛia hysto. habeat vel ppꝛie lau. Ad vtraq; vš. ⁊ ad mat. ⁊ ad. iij. ꝛ hoc cp̄

Sancti per fidem vicerūt regna operati sunt iusticiā. adepti sūt repꝛomissiones in xpo. ℂ Ad. vi. Cp̄. Heb. 11.

Sancti ludibꝛia ⁊ verbera experti insuper ⁊ vincula et carceres lapidati sunt: secti sunt tēptati sunt i occasiōe gladij moꝛtui sūt. Ad. ix. cp̄. Sap. 10.

Circuierunt in melotis in pellibus capꝛinis egentes angustiati afflicti: quibus dignus nō erat mūdus. ℂ Itē plurimoꝝū martyꝛū q̄ñ. ix lec. vel. iij. habenť cū ppꝛia hysto. vel pꝛopꝛie laud. ad vtraq; vesꝑas et ad matuti. et ad. iij. Capitulū Sap. 3.

Iustoꝝum aie in manu dei sunt: ⁊ non tanget illos toꝛmētū malicie: visi sunt oculis insipiētiū moꝛi: illi aūt sunt in pace. ℂ Ad. vi. Cp̄m.

Sap. 3. Sicoꝛam hoībus toꝛmēta passi sunt: spes illoꝝū immoꝛtalitate plena est. ℂ Ad. ix. Capitulum.

Sap. 3. In paucis verati i multis bene disponētur: q̄m deus tētauit illos ⁊ inuenit illos dignos se. ℂ In natali vnius confessoꝛis et pontī. extra tēpus paschale. Ad vš. super psal. ān Iustum deduxit dñs per vias rectas / et ostendit illi regnū dei ⁊ dedit illi scientiam sctōꝝum honestauit illū in laboꝛibus et cōpleuit laboꝛes illius. Plal. ferial. Cap.

Eccli. 44. Ecce sacerdos magnus q̄ in diebus suis placuit deo et inuētus est iustus: ⁊ in tēpoꝛe iracūdie factus est reconsiliatio. ℂ Quādo. ix. lec. vel iij. lec. habenť cū pꝛopꝛia hysto. vel cū pꝛopꝛijs laudibus. Ac etiā in oībus festis vnius cōfesso. et pontifi. in tpe paschali cōtingētibus tūc ad vtraq; vš. et ad matuti. et ad. iij. ꝛ hoc pꝛedictū tp̄m et tunc ad. vi. dicitur tp̄m Benedictionem. et ad. ix. Cp̄m. Cognouit. In oībus vero alijs festis tā. iij. lec. q̄ ix. dicť ad pꝛimas vesꝑas tm̄ hoc p̄dictū cp. Ecce sacer. ℟. Miles christi hy⁹

Iste cōfessoꝛ dñi sacratus festa plebs cuius celebꝛat p oꝛbē hodie letus meruit secreta scādere celi. Qui pius pꝛudens humilis pudicus sobꝛius castus fuit et q̄etus vita dum

ꝑlens vegetauit eius corporis artus. Ad sacrũ cuius tumulũ frequenter/ mẽbra lãguẽtũ modo sanitati quolibet morbo fuerit grauata restituunt: Unde nũc noster/chorus in honore: ipsi⁹ hymnũ canit hũc libẽter/ vt pijs eius meritis iuuemur oẽ per euum. Sit salus illi decus atq; virtus/q̃ supra celi residens cacumen: totius mũdi machinã gubernat/trinus ⁊ vnus. Amen. ℣. Amauit eũ dñs et ornauit eũ. ℟. Stola glorie induit eum. ã. Cõfessor. dñi. N. astantẽ plebẽ corroborꝫ sancta intercessione: vt qui viciorum põdere premimur beatitudinis tue gloria subleuemur/ ⁊ te duce eterna premia cõsequamur. Oꝛ.

OMnꝑs sempiterne deus qui nos beati N. confessoris tui/ atq; põtificis hodierna festiuitate letificas: tuam supplices exoramus clemẽtiã: vt cuius solẽnia deuotis officijs veneramur: eius pijs suffragijs eterne vite remedia consequamur. Alia oõ.

DA q̃sumus oipotẽs deus vt bti N. confessoris tui atq; pontificis veneranda solemnitas et deuotionem nobis augeat et salutem. Per. Mñ duo festa vniꝰ confes. ⁊ pontifi. simul in vno die cõtingunt/ tunc fiat mẽo de alio festo cum hac ã. Similabo eum. ℣. Justũ deduxit. Oratio vt decet. ℂ Sciẽdũ ẽ q̃ quotiẽcũq; fit seruitũ de vno cõfes. ⁊ ponti. vel doctore/ siue abba. non variantur aliqua verba in his duobus hym. s. Iste cõfes. et hym. Jesu redẽptor. nec in translat. eorum sed dñr integre cum oibus versibus ⁊ verbis sine variatione. Ad matu. i festis. ix. lc. vel. iij. q̃ hñt iui. dup. Inui. Unum deũ i trinitate fideliter adoremus. Cuius fide deum viuit sanctus presul N. ps Venite. In festis. iij. lc. que habẽt inuit. simpl. Inuit. Regem cõfessorum dñm Venite adoremus. ps. Venite. hyꝰ Iste confessor. ℂ In primo nocl. ãn.

BEatus vir qui in lege domini meditat voluntas eius permanet die ac nocte et oĩa quecũq; faciet semper prosperabuntur. ps. Btus vir. fo. ij. ã. Beatus ille sanctus qui confisus est in dño predicans preceptum dñi cõstitutus est i monte sancto eius. ps. Quare fre. fol. ij. ãn. Tu es gloria mea / tu es susceptor meus dñe tu exaltas caput meũ/ et exaudisti me de monte sctõ tuo. ps. Dñe quid multi. fo. ij. ℣. Amauit eum dñs ⁊ ornauit eum Stola glorie induit eum. Lectio. i.

Sermo fulgẽtij.

OMinicus sermo quẽ debemus oẽs non solũ studiose: verũetiam sapiẽter audire: cui nos oportet humiliter / ac delectabiliter obedire moderatiõis sue tenẽs vbiq; tẽperiẽ: vt nec ouib⁹ desint pabula: nec pastoribus alimenta. quedã specialiter solis ꝓcepit nobis: quedã vero generaliter et nobis et vobis. Nobis nãq; id est seruis: quos pater ille familias rerum oĩm dñs ad hoc i magna sua domo cõstituit: vt populo eius verbum gratie ministremus: specialiter iniũgitur sancte predicationis officiũ: generaliter vero ⁊ nobis ⁊ vobis salutaris indicitur obediẽtia mãdatorũ. In q̃bus denuo mãdatis tãq; ditissimis ferculis: sic celestium deliciarũ copia spũalis eruberat: vt in verbo dei abũdet quod perfectus comedat: abũdet etiam quod paruulus sugat. Rm. Euge serue bone ⁊ fidelis/quia in pauca fuisti fidelis / supra multa te constituam. Intra in gaudiũ dñi tui. ℣. Dñe quinq; talẽta tradidisti michi: ecce alia quinq; super lucratus sum. Intra in gau. Lectio. ij.

IBi enĩ est simul ⁊ lacteus potꝰ: quo tenera fidelium nutriatur infantia: et solidus cibus: quo robusta perfectorũ iuuẽtus spũalia sancte virtutis accipiat incremẽta. Ibi prorsus ad salutem consulitur vniuersis: quos dñs saluare dignatur: ibi est qd̃ oi etati cõgruat: ibi qd̃ oi professioni cõueniat. Ibi audimus precepta q̃ faciamus: ibi cognoscimus ꝓmia q̃ speremus. Ibi est iussio que nos p litterã doceat et instruat ad scientiã: ibi promissio que p gratiam trahat ⁊ perdu

tat ad gloriã Seruor igitur quos populo suo preposuit dñs specialeq̃ officium demõstrare: ait quod in euãgelio audiuimus Quis putas est fidelis dispensator et prudens quẽ constituit dñs super familiam suam: vt det illis in tẽpore tritici mensuram: Beatus ille seruus: quem cũ venerit dñs: inuenerit sic facientem. Rm.

Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurãdo fecit illum dñs crescere in plebem suam. ℣. Benedictionẽ oim gentium dedit illi/et testamẽtũ suũ cõfirmauit sup caput ei⁹. Ideo. Kr. iij.

QUis est iste dñs fratres: Christus sine dubio / qui suis discipulis ait. Vos vocatis me magister & domine: et bene dicitis. Sum etenim. Que est etiam huius dñi familia: Nimirũ illa est: quam ipse de manu inimici redemit et suo dñio mancipauit Hec familia: scta est ecclesia catholica que per orbem terre copiosa fertilitate diffunditur / et redemptã se pciosi sui dñi sanguie gloriatur. Filius enim hois sicut ipse ait venit nõ ministrari sed ministrare: et dare aiam suã in redẽptionem pro multis Ipse est etiam pastor bonus: qui aiam suam posuit p ouibus suis. Grex ergo boni pastoris: ipsa est familia redẽptoris. Dispẽsator vero quis sit: quẽ oportet esse fidelem pariter et prudentẽ: paulus nobis ostendit apostolus qui de se suisq̃ socijs loq̃ns ait. Sic nos existimet homo vt ministros christi / et dispensatores ministeriorũ dei. Hic iã q̃rit iter dispẽsatores: vt fidelis quis inueniat. Vr.

Iurauit dñs et non penitebit eũ. Tu es sacerdos in eternum Scõm ordinẽ melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Tu es sacer. Gloria. Secundũ ℭ In. ij. nocti. ãn. Inuocãtẽ exaudiuit dñs sanctum suũ/dñs exaudiuit eum et cõstituit eum in pace. ℘s. Cũ inuo. ko. ij. ã.

Letentur oẽs qui sperãt in te dñe / q̃m tu benedixisti iusto scuto bone voluntatis tue coronasti eum. ℘s. Uerba mea. ko. ij. ãn

Domine dñs noster q̃ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra: quia gloria & honore coronasti sanctũ tuum et cõstituisti eũ super opera manuũ tuarũ ℘s. Ipsum fo. iij. ℣. Justũ deduxit dñs p vias. K. iij

QUis autẽ vestrum solos apostolos dispensatores factos existimet neglectoq̃ militie spũalis officio seruus piger infideliter / imprudẽterq̃ dormitet: ipse btũs apls episcopos quoq̃ dispẽsatores esse ostendẽs ait. Oportet enĩ episcopũ sine crimine esse: sicut dei dispẽsatorẽ. Serui ergo patrisfamilias sumus / dispensatores dñi sumus Mensurã tritici quam vobis erogemus accepimus. Que vero sit ista mẽsura tritici si queramus: ipsam quoq̃ nobis btũs apostolus ostẽdit dicens. Unicuiq̃ sicut deus diuisit mensuram fidei. Quã ergo mensurã tritici christus nũcupat: ipsam mẽsuram fidei paulus appellat. Ut agnoscamus non aliud esse spirituale triticum: q̃ christiane fidei venerabile sacramentum. Rm.

Posui adiutorium super potentẽ & exaltaui electũ de plebe mea. Manus enĩ mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid seruũ meũ oleo scto meo vnxi eum. Manus. Lcõ. v.

HUius tritici mensurã vobis in noie dñi damus: quotiens illuminati dono gratie spiritualis: scdm regulã vere fidei disputamus. Et eandem tritici mensuram per dñicos dispensatores accipitis / cũ quotidie per dei famulos verbum veritatis auditis De ipsa nũc tritici mensura loquimur: vt ex ipsa sicut deus diuisit vniuersi pascamur. Inde alimenta bone vite sumamus: vt ad eterne vite premia peruenire possimus: in illum credentes / in illũ sperãtes / illũ pre oibus et in oibus diligentes / qui seipsum nobis et alimentũ prestat ne deficiamus in via: et premium seruat vt gaudeamus in patria. Christus est enĩ alimẽtum nostrũ: christus erit premiũ nostrum. Christus est cibus et cõsolatio credẽtiũ viatorũ: ipse satietas et exultatio quiescẽtium btorum. Ad ipsam

itaqꝫ tritici mensuram ptinet: qđ dñs ait. Uẽdite que possidetis: et date elemosynam. Facite vobis sacculos qui non veterascunt: thesaurũ nõ dificiẽtẽ in celis/quo fur nõ appꝛopiat: neqꝫ tinea coꝛrũpit. Magnũ bonum est carissimi fratres et valde congruũ: valdeqꝫ cõmodũ: et chꝛistianis oĩbus maxime appetẽdum: vt vnusquisqꝫ deficere non delectetur in peius: sed oẽs p ficere studeamus in melius. Ꝛm.

5. Magnificauit eum in cõspectu regũ. Et dedit illi coꝛonam gloꝛie. ỽ. Statuit illi testamentum sempiternum. Et de. Lcõ. vi

ARboꝛes sumus fratres i agro dñico constitute: deus autem noster est agricola. Ipse nos cõpluit/ ipse colit/ipse fecunditatẽ donat/ ipse fructificãdi gratiã subministrat. Pluuia dei est sermo sancte pꝛedicationis cultura dei est ifusio gratie spiritalis. Deus igitur pꝛecepto nos cõpluit adiutoꝛio colit. Dũ cõpluit aufert a nobis ignoꝛãtie cecitatẽ: dum colit. bene viuẽdi cõdonat vbertatem. Dũ pluit terrã nostri coꝛdis irrigat: dũ vero colit: de ipsa terra spinas ⁊ tribulos mũdane cupiditatis extirpat. Debemus itaqꝫ fecũdari celestibus pluuijs: debemus cõgrua fructificatiõe manibus superni respondere cultoꝛis. Et si nõ possunt oẽs arboꝛes equales fructus afferre: nulla tamẽ debet in agro dñico sterilis permanere. Multũ metuẽda est nobis fratres illa sentẽtia comminãtis: qua dicitur. Dis arboꝛ q̃ nõ facit fructũ bonũ: excidetur et in ignẽ mittetur. Quod si sterilitas in ignem mittitur: rapacitas quid merebitur? Aut quid recipiet qui alienũ tulerit: si semper ardebit qui de suo non dederit? Et si iudiciũ sine mia erit illi q̃ nõ fecit miam: quale iudiciũ erit illi qui fecit et rapinã? Timeamus ergo fratres: timeamus actus nostros. Ꝛm.

6. Sancte N. chꝛisti confessoꝛ audi rogantes seruulos. Et impetratã celitus Tu defer indulgentiã. ỽ. O sancte N. sidus aureum dñi gratia seruoꝛum gemitus solita

suscipe clemẽtia. Et impe. Gloꝛia. Tu de.

In. iij. noct. ã. Dñe iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo operatus est iusticiam requiescet in monte sancto tuo ps. Dñe quis. fo. iiij. ãn. Uitã petiit a te tribuisti ei dñe: gloꝛiã et magnũ decoꝛẽ imposuisti super eum: posuisti in capite eius coꝛonam de lapide pꝛecioso. ps. Dñe in virtute. fo. vi. ãn. Hic accipiet benedictionem a dño et mĩam a deo salutari suo: quia hec est generatio querentiũ dñm. ps. Dñi est terra fo. ir. ỽ. Justus vt palma flοꝛebit. Ꝛ. Sicut cedꝛus libani multiplicabitur. Secundum matheum. xv.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hãc. Homo quidam peregre pꝛoficiscens vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua Et reliqua. Omelia bti gregoꝛij pape Lectio scti euangelij fratres carissimi sollicite considerare nos admonet ne nos qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliqd cernimur: ab auctoꝛe mũdi ide grauius iudicemur. Cũ eni augentur dona: rationes etiã crescũt donoꝛũ. Tãto ergo esse humilioꝛ atqꝫ ad seruiẽdũ deo pꝛomptioꝛ quisquis debet er munere: q̃to se obligatioꝛẽ esse conspicit in reddẽda ratione. Ecce homo qui peregre pꝛoficiscitur: seruos suos vocat: eisqꝫ ad negociũ talẽta partitur. post multũ vero tẽpoꝛis positurus rationem reuertitur: bene operantes pꝛo appoꝛtato lucro remunerat. seruum vero a bono opere toꝛpentem/damnat. Ꝛm. Matheꝰ 15.

Iste est qui ante deũ magnas virtutes operatus est et oĩs terra doctrina eius repleta est. Ipse ĩtercedat pꝛo pctis oĩm populoꝛũ. ỽ. Iste est qui cõtẽpsit vitã mũdi et peruenit ad celestia regna. Ipse intercedat pꝛo peccatis. Lectio. viij. 7.

Quis itaqꝫ iste homo est q̃ peregre pꝛoficiscitur: nisi redẽptoꝛ noster: qui in ea carne quã assumpserat abiit ĩ celum? Carnis enim locus pꝛopꝛius terra est. Que quasi ad peregrinãdum ducitur: dũ per redemptoꝛẽ nostrũ in celo collocat. Sed homo

In natali vnius cõfessoris.

iste pegre pficiscens. seruis suis bona sua tradidit. qa fidelibus suis spũalia dona cõcessit. Et vni qdẽ dedit quinq talenta: alij duo: alij vero vnũ cõmisit. Quinq etenim sunt corporis sẽsus: videlicet visus auditus gustus odoratus et tactus. Quinq igitur talentis: donũ quinq sensuũ: id est exterioꝝ scientia exprimitur. Duobus vero intellectus et opatio designatur. Unius autẽ talenti noĩe: intellectus tãtũmodo designatur. Sed is qui quinq talẽta acceperat: alia quinq lucratus est: quia sunt nõnulli qui et si interna ac mystica penetrare nesciunt: pintẽtione tamen supne patrie docẽt recta que possunt de ipsis exterioribus que acceperunt. Dũq se a carnis petulantia: a terrenarũ rerum ambitu: atq a visibiliũ voluptate custodiũt: ab his etiã alios admonendo cõpescunt. R.

8. Iste homo ab adolescẽtia sua partim meruit ifirmos curare. Dedit illi dñs claritatẽ magnã ceꝯs illumiare et demones effugare. ℣ Ecce homo sine querela verus dei cultor abstinens se ab omni opere malo et permanens in innocẽtia sua. Dedit. l. ix.

Et sunt nonnulli qui quasi duobus talẽtis ditati: intellectum atq operationẽ percipiũt: subtilia de internis intelligunt: mira de exterioribus operãtur. Cũq ꝛ intelligendo/ et operãdo alijs pdicant: quasi duplicatum de negocio lucrum reportant. Bene autẽ alia quinq vel alia duo in lucrũ venisse referuntur: qa dũ vtriq serui predicatio impẽditur: quasi acepta talẽta geminãtur. Sed his qui vnum talẽtum acceperat: abiẽs fodit in terrã: et abscondit pecuniã dñi sui. Talentũ in terra abscondere/ est acceptum ingeniũ in terrenis actibus implicare: lucrũ spirituale non querere cor a terrenis cogitationibus nũq leuare. Sunt namq nonnulli: q donũ intelligentie pceperunt: sed tamen sola que carnis sunt sapiũt. De quibus per prophetã dicitur. Sapiẽtes sunt vt faciãt mala: bene autẽ nesciunt facere. Sed dñs qui talenta cõtulit: posiꝯ turus rationẽ redit: qa is qui nunc pie spiritualia dona tribuit: districte in iudicio merita exquirit. Quid qsq accepit consideret: et quod lucrum de acceptis reportet pensẽt. Rm.

Miles christi gloriose N. sctissime. Tuo 9.
pio interuentu Culpas nostras ablue. ℣. Ut celestis regni sedem valeamus scãdere Tuo. Glia. Culpas. ℣. Ora pro nobis. ℭ In festis. iij. l. ℣ Justum de. vel Justus vt palma. ℭ In laudibus ãn.

Ecce sacerdos magnus qui in diebꝰ suis placuit deo/ et inuentus est iustus. ps. Dñs regna. fo. vi. ãn. Hõ est inuentus similis illi qui cõseruaret legem excelsi. ps. Jubilate. fo. vij. ã. Fidelis seruus et prudẽs quẽ constituit dñs super familiam suã. ps. Deus deꝰ meꝰ. fo. vij ãn. Beatus ille seruus quem cũ venerit dñs et pulsauerit ianuã/ et inuenerit eũ vigilantẽ. ps. Bñdicite. fo. vij. ãn. Serue bone ꝛ fidelis itra in gaudium dñi tui ps. Laudate do. fo. vij. ℭ Quãdo fiũt. ix lec. vel. iij. cũ cõi hysto. vnius cõfesso. et pontifi. tunc dicit ad laud. et ad. iij et ad secũdas vespas hoc capitulum:

Benedictionem omniũ gẽtium dedit illi dñs: ꝛ testamentũ suũ confirmauit super caput eius. Hyꝰ. Eccli. 44

Iesu redẽptor ominũ ppes cor ona plulum: in hac die clemẽtius nostris faueto vocibus.

Qui sacri qua nominis confessor almus claruit: cuiꝰ celebrat ãnua deuota plebs solemnia.

Qui rite mundi gaudia huius caduca respuẽs cum angelis celestibus: letus potitur premijs.

Huius benigne ãnue nobis sequi vestigia: huius precatu seruulis dimitte noxam criminis.

Sit christe rex pijssime: tibi patriq gloria: cum spiritu paraclito: in sempiterna secula. Amẽ. ℣. Justus germi. ãn. Euge serue bone ꝛ fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te cõstituã dicit dñs. ps. Benedictus. Oratio vtꝫ.

Si duo festa vnius cõfessoris ĩna die

simul cõtingunt tũc fiẽt mẽo. de alio fes. cũ hac ã Iste est q̃ ãte. q̃re imediate infra ad. ij. vãs. vni⁹ cõfes. et põti. v. Justus vt palma. Oño vts. ¶Ad. i. ãn Ecce sacer. p̃. Deus ino. fo. ix. ¶Ad. iij ã. Nõ est iuẽtus. ps. Legẽ po. fo. xij. cp̃ Bñdictionẽ. ℟. Amauit eũ dñs Et ozna uit eũ v. Stola glozie induit eũ. Et ozna. Glia. Amauit. v. Justũ dedu. ¶Ad. vi. ãn. Fidelis ser. ps. Defecit. fo. xiij. Cp̃.

Eccli. 44. QOgnouit eũ dñs in bñdictionibus suis conseruauit illi miam suã z inuenit gratiã cozã oculis dñi. ℟. Justũ dedurit dñs Per vias rectas. v⁹. Et ostendit illi regnũ dei. Per vias. Glia. Justũ. v. Justus vt palma. ¶Ad. ix. ã. Serue bone. ps. Mirabilia. fo. xiij. Cp̃

Eccli. 44. MAgnificauit eũ in cõspectu regũ et dedit illi cozonã glie. ℟. Justus vt palma flozebit In domo dñi. v. Sicut cedzus libani multiplicabit. In do. Glia. Just⁹. v. Justus ger. ¶Ad. ij. vs ã. Ecce sacer. pi. ferial. cp̃. Bñdictionẽ. Si dupl. festũ fuerit dz ℟. Sctẽ Christi cõ. sinaũt nullũ dz ℟. hy⁹. Jesu redẽptoz. v. Justus ger. ã. Iste est q̃ ãte deũ magnas virtutes operatus est et ois terra doctrina eius repleta est ipse intercedat pro petis oim populozũ. ps. Magñ. ¶Itẽ alie lc. vnius cõfes. et põti. lc. j.

SErvus igit̃ q̃ geminata talẽta retulit/a dño laudatur. atq; ad eternã remunerationẽ pducitur cũ ei voce dñica dicitur Euge serue bone z fidelis. quia sup pauca fuisti fidelis/supza multa te cõstituã: intra in gaudiũ dñi tui. Pauca q̃ppe sunt bona oia p̃sẽtis vite: q̃tũlibet multa esse videãtur cõparatione retributionis eterne. Sed tunc fidelis seruus supza multa cõstituit̃: qñ deuicta ois corruptiõis molestia: de etnis gaudijs i illa celesti sede gl'iatur. Tũc ad dñi sui gaudiũ pfecte itromittit̃: qñ in eterna illa pẽtia assũptus atq; angelozũ cetibus admixtus sic interi⁹ gaudet de munere: vt nõ sit iã qõ exteri⁹ doleat de corruptiõe. l. ij

SEruus aũt qui opari de talẽto noluit: ad dñm cũ verbis excusationis redijt dicens. Dñe scio q̃a hõ durus es: metis vbi non seminasti: et congregas vbi nõ sparsisti: et timens abij et abscõdi talentũ tuum in terra. Ecce habes quod tuũ est. Notandũ vero q̃ inutilis seruus dñm durũ vocat cui tñ ad lucrũ deseruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrũ talentũ expẽdere: qui hoc solũ timere debuerat: ne sine lucro ad dñm repoztaret. Sũt eni pleriq; intra sanctã ecclesiã quoz iste seruus ymaginẽ tenet: qui melioris vite vias aggredi metuũt: et tamẽ iacere in sui tozpozis ignauia nõ pertimescunt. Cũq; se peccatozes cõsiderant / sanctitatis vias arripere trepidant: et remanere in suis iniquitatibus non fozmidant. Lectio. iij.

QUozũ bene petrus adhuc i firmitate positus speciẽ tenet: cũ viso miraculo piscium dixit. Exi a me dñe: q̃a hõ pctõz sum Immo si te pctõ rẽ cõsideras: opozteret vt a te dñm nõ repellas: sed q̃a idcirco melioris habit⁹ vias et rectioris vite apprehẽdere arcẽ nolũt: q̃a infirmos se esse cõspiciũt: et pctõzes se fatẽtur: et dñm repellũt: eũq; in quo sctificari debuerãt fugiũt Et velut in pturbatiõe cõsiliũ non habẽt dũ mozũtur: z vitã timẽt. Unde z huic seruo protinus respõdet. Serue male z piger sciebas q̃a meto vbi non semino: et congrego vbi non spargo. Opozteret ergo te dare pecuniã meã numularijs: vt et ego veniẽs recepissẽ vtiq; q̃ meũ est cũ vsura. Lectio. iiij.

EX verbis suis seruus cõstringit̃ cũ dñs dicit. Meto vbi nõ semino: et congrego vbi non spargo. Ac si patenter dicat. Si iurta sententiam tuã: et illud erquiro q̃ non dedi: q̃to magis a te erquiro q̃ ad erogãdum dedi. Pecuniã vero numularijs dare est eis sententiã predicatiõis ipẽdere: q̃ hãc valeãt dictis et opibus exercere. Sed sicut nr̃m piculũ aspicitis si dñicam pecuniã teneamus: ita vr̃m knĩ

sollicite pensate: qa cũ vsuris a nobis erigit qđ auditis. In vsura qppe pecunia etiã nõ data recipit. Cũ eni hoc redditur qđ acceptũ fuerat: etiã illud supimpẽditur qđ acceptũ nõ est. Ser. v.

PEnsate frẽs carissimi q de accepta verbi pecunia vsuras soluitis: et curate vt ex eo qđ audistis: etiã alia studeatis itelligere q nõ audistis: quatenus alia ex alijs colligẽtes: etiã illa discatis ex vobismetipsis agere: q necdũ ex p̃dicatoris ore didicistis. Pigrũ vero seruũ qua sentẽtia feriat. audiamus Tollite ab eo talẽtũ: ⁊ date ei q habet decẽ talẽta. Oportunũ valde videbat: vt cũ a malo seruo vnũ talẽtũ tollitur: ei potius q duo q̃ qui qnq talenta acceperat daret. Illi eni dari debuit: q minus q̃ q plus habuit Sed sicut supius diximus p quinq talẽta: quiq videlicet sensuũ: id est exteriorũ scientia designat: p duo aũt intellectus et operatio exprimit. Plus ergo habuit qui duo q̃ q quiq talenta accepit. qa q p talẽta quinq exteriorũ administrationẽ meruit: ab intellectu interiorũ adhuc vacuus fuit. Unum ergo talentum quod intellectũ significare diximus illi dari debuit: q bene exteriora que acceperat ministrauit. Lctõ. vi.

QUod quotidie i scta ecclesia cernimus qa pleriq dũ bene ministrãt exteriora q acceperũt: p adiũctã gr̃am ad intellectũ quoq misticũ pducũtur: vt etiã de interna intelligentia polleãt: q interiora fideliter administrãt. Generalis etiã sẽtẽtia mox subditur qua dicit. Oi eni habẽti dabit et abũdabit. Ei aũt q nõ habet: ⁊ qđ videtur habere auferet ab eo. Habẽti nãq dabit ⁊ abũdabit. qa q̃lcs caritatẽ habet: etiã alia dona pcipit. Quilcs aũt caritatẽ nõ habet: etiã dona q̃ pcepisse videbat amittit. Unde necesse est fratres mei kr̃i: vt per oẽ qđ agitis erga caritatis custodiã vigiletis. Caritas aũt vera est: ⁊ amicũ diligere in deo: ⁊ inimicũ diligere ppter deũ Quã quil quis nõ habet: oẽ bonũ amittit qđ habet. Talẽto qđ acceperat pximak ⁊ iusta dn̄ica sentẽtiã i exteriores tenebras mittit. Ꝑ penã qppe i exteriores tenebras cadit q̃ p culpã suã spõte i exteriores tenebras cecidit. Illic coact⁹ patit tenebras vltiõis: q hic libẽter sustinuit tenebras voluptat̃. S. matheũ. xxiiij

IN illo tẽpore. Dixit ihesus discipulis suis. Uigilate qa nescitis qua hora dn̄s vester venturus sit. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbr̃i Hac similitudine ostẽdit dn̄s aduentũ suũ semp esse debere suspectũ. Pater eni familias aius noster est: q corpus et oia officia corpis: more patris familias regit et cõtinet. Fur autẽ est mors ip̃rouise veniẽs. Fur domũ pfodit: cũ mors subito et repẽte repẽtinũ trãsitũ parat. Paterfamilias si sciret aduẽtũ furis vtiq vigilaret: ⁊ nõ sineret pfodi domũ suã Quia si aius nr̃ sedulo diẽ mortis suspiceret: sine dubio a suo corpe p oia vigilaret. Lu. xii. Matthei. 24.

SErvus aũt fidelis ⁊ prudẽs: intelligit chorus apl̃orũ ⁊ martyrũ et imitatorũ eorũ. Recte ordo apostolorum chorus fidelis seruus ⁊ prudens dicitur. Fidelis eni est qui fideliter et deuote substantiã dn̄i sui dispensat. Prudens est qui in distribuẽdo capacitatẽ singulorũ discernit. Quis in loco hoc non pro nullo: sed pro difficili ⁊ raro ponitur. Rarus eni quilq reperitur: qui substãtiam dn̄i sui digne ⁊ discrete seruis illius ministret. Quẽ constituit dn̄s supra familiam suam/ hoc est super ecclesiam: quam suo sanguine redemit de inimico. Lctõ. ix.

COnstituit seruũ fidelem ordinẽ videlicet predicatorũ supra familiã suam: vt det illis in tẽpore tritici mensuram: id est annonã verbi dei singulis secũdum suã capacitatẽ eroget. Beatus ille seruus quem cũ venerit dn̄s: inuenerit sic facientem. Amen dico vobis quoniã super oia bona sua constituet eũ. Ista erit merces fidelis serui vt videlicet dn̄o veniente super oia bona celestis patrie cõstituat: nõ

vt ipse solus dñum habeat i glia/ sed ille potissimũ in glia dñs apparebit: qui dispẽsatoꝛ fidelis dñi sui extiterit Quo enim quisq; amplius laboꝛauerit: eo ampliozi mercede donabitur.

¶ In natali vni⁹ cõfes. et abbatis: oia festa vnius cõfes. et abbatis habẽt pꝛias &c. sicut patet in festis eoꝛũdem. Tñ qñ festũ sci egidij in dñica cõtigerit differat in crastino: ⁊ tũc legatur hoc euãgeliũ sequens. Scõm Lucam. xi.

Lucc. xi. IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Nemo accẽdit lucernã et in abscõdita ponit: neq; sub modio: sed super candelabꝛum: vt luceat his qui in domo sunt. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede pꝛesbiteri.

De seipso dñs hec loquitur: ostẽdẽs ⁊ si supꝛa dixerit nullum generationi neq;. nisi signũ ione pphete dãdũ/ nequaq; tamẽ lucis sue claritatẽ fidelib⁹ occultandã. Ipse q̃ppe lucernã accendit: q̃ testã humane nature flãma sue diuinitatis impleuit. Quã pfecto lucernã: nec credentibus abscõdere nec modio supponere: hoc est sub mensura legis includere: vel intra vnius iudee gentis terminos voluit cohibere. Sed super candelabꝛũ inquit: vt q̃ ingrediuntur lumen videãt. Lctõ. viij.

CAndelabꝛũ ecclesiã dicit Cui lucernã supposuit: q̃a in nr̃is frõtibus fidẽ sue incarnatiõis affixit: vt qui ecclesiã fideliter ingredi voluerint lumẽ veritatis palam queãt intueri. Qua sentẽtia indeoꝛũ quoq; pꝛoceres cõdẽnat: q̃ signa q̃rẽtes exterius: apertã lucis ianuã noluerũt intrare credẽdo. Deniq; pcepit ne opa tãtũmodo: sed vt cogitatiões: et ipsas etiã coꝛdis intẽtiones: mũdare ⁊ castigare meminerint. Nã sequitur. Lucerna coꝛpis tui. est oculus tuus. Coꝛpus dicit dñs opa: q̃ palã cũctis apparẽt: oculũ vero ipsam mẽtis intẽtionẽ q̃ operat: et de cuius merito eadẽ opa lucis/ an tenebꝛarũ sint opa discernũtur: sicut ipse cõsequẽter exposuit dicẽs. Si oculus tuus fuerit simplex: totũ coꝛpus tuũ lucidũ erit. Si aũt neq; fuerit etiã coꝛpus tuũ tenebꝛosum erit. Lectio. ix.

SI inquit recta puraq; intẽtione q̃ potes agere: bona studueris lucis pfecto sunt opa q̃ facis: etiã si coꝛã hoibus aliquid ĩperfectiõis habere videãtur: qm̃ diligẽtibus deũ: oia cooperãtur in bonũ his q̃ scdm̃ pposituꝫ vocati sunt scti. Si aũt puersa est intẽtio q̃ pcedit: pꝛauũ est oẽ opus qd̃ seq̃tur q̃uis rectũ esse videat. Vide ergo ne lumẽ qd̃ in te est tenebꝛe sint. Idest ne ipsa coꝛdis intentio que lumen est aĩe: viciozum caligine fuscẽ sedula discretiõe ppẽde: iuxta qd̃ alibi pcipitur Di custodia serua coꝛ tuũ: qm̃ ex ipso vita pcedit. Si ergo coꝛpus tuũ lucidũ fuerit: nõ habẽs aliquã partẽ tenebꝛarũ: erit lucidũ totũ: ⁊ sicut lucerna fulgoꝛis illuminabit te. Totũ coꝛpus nostrũ: oia opa nr̃a dicit. Quia ⁊ apostolus mẽbꝛa nr̃a nũcupat q̃dã opera q̃ iꝓbat: et moꝛtificãda pcipit dicẽs. Moꝛtificate ergo mẽbꝛa vestra q̃ sunt sup terrã: foꝛnicationẽ/ immundiciã/ libidinem/ ⁊ cetera talia. ¶ Ad. i. vãs vnius cõfes. ⁊ abbatis ãn. Amauit eũ dñs et oꝛnauit eũ stola glie induit eũ et ad poꝛtas paradisi coꝛonauit eũ. pslm̃ fer. cp

Eccli. 39. IUstus coꝛ suũ tradet ad vigilãdũ diluculo ad dñm q̃ fecit illũ et in cõspectu altissimi depꝛecabit. ℟. Uir israelita gaude coheres chꝛisti. Intercede pꝛo nobis. ℣. Ut pcibus tuis a deo veniã speremus deuoti ad te confugimus Interce. Glia. Inter. Hyᵖ. Iste cõfessoꝛ ℣. Amauit. ãn Similabo eũ viro sapiẽti qui edificauit domũ suã supꝛa petrã. ℘s. Magñ. Oõ vt decet. Ad mat. in fes. ix. lc. vel iij. lc. qñ est iuit. dupl. Inuit. Justus flo. q̃re in cõi vniᵖ mar. In fes. iij. lc. qñ est iuit. simpl. Inuit. Regẽ cõfessoꝛ. ¶ In. i. noc. ⁊ in noc. sequẽ. ãe. pi et ℣. de cõi vniᵖ cõfes. ⁊ põti. lec. vt supꝛadictũ est. ℟. i. Euge serue. q̃re in cõi vniᵖ cõfes. ⁊ põti. ℟. ij. Justus germinabit. q̃re in cõi vnius marty. ℟. iij. Uir israelita. vtq; ad ves. ℟. iiij. Magnificauit. q̃re in cõi vnius cõfessoꝛ. et põtifi. ℟. v.

In natali plurimoꝝ cõfessoꝝ.

Hmauit eũ dñs et oꝛnauit eũ stola gloꝛie induit eũ Et ad poꝛtas paradisi coꝛonauit eũ. ℣. Induit eũ dñs loꝛica fidei ꝛ oꝛnauit eũ. Et ad. ℟. vi. Sctẽ N. rpi. ḡre in cõi vni⁹ cõfes. et põti. ℟. vij. Iste est q̃ ãte. ḡre in cõi vnius cõfes. et põti. ℟. viij. Iste hõ ab. ḡre i cõi vni⁹ cõf. ꝛ põ. ℟. ix. Viles rpi. ḡre i cõi vnius cõfes. ꝛ põti. In fes. ix. lc. ℣. Oꝛa p nobis. In festis iij. lc. ℣. Justũ dedu. vel Justus vt pal. ¶ In lau. ã. minoꝛ. Justũ dedurit dñs per vias rectas ꝛ ostẽdit illi regnũ dei. ℘s. Dñs regñ. fo. vi.. ã. Nõ est. ℘. Jubila. fo. vij. ã. Fidelis. ℘s. Deus de⁹. fo. vij. ã. Btus ille. ℘s. Bũdi. fo. vij. ã. Serue bone. ℘s. Laud. fo. vij. ḡre has. iiij. ãn in laud. vni⁹ cõfes. et põti. Cp. Justus coꝛ suũ. Hy⁹. Jesu redẽptoꝛ. ℣. Justus germi. ã Euge serue. ℘s. Bũdi. Oõ vt decet. ¶ Ad. j. ã. Justũ dedurit. ℘s. De usi noie. fo. ix. ¶ Ad. iij. ã Nõ est inuẽ= tus. ℘s. Legẽ po. Cp. Justus coꝛ suũ. ℟. et ℣. de cõi vnius cõfes. et põtifi. ad oẽs hoꝛ. dñr ¶ Ad. vi. ãn. Fidelis. Cp

Eccli. 39 SI magnus dñs voluerit spũ in telligẽtie replebit illum: et ipse tãq̃ imbꝛes mittet eloq̃a sapiẽtie sue: et in oõne cõfitebit dño. ¶ Ad. ix. ãn Serue bone. ℘. Mirabilia. fo. xiij. Cp.

Eccli. 39 DOminus diriget cõsiliũ eius ꝛ disciplinã / et in lege testamẽti dñi gloꝛiabitur. ¶ Ad. ij. vs. ã. Justũ dedurit. Minoꝛ. pi. feriat. Cp. Justus coꝛ. Hy⁹. Jesu redẽptoꝛ. ℣. Justus ger. ãn. Iste est qui. ℘s. Magnifi. Oõ vbis. Itẽ alia cap. de quocũq̃ cõfessoꝛe. Cp

Sap. 10. IUstũ dedurit dñs p vias rectas et ostendit illi regnũ dei ꝛ dedit illi sciẽtiã sctõꝝ honestauit illum in laboꝛibus ꝛ cõpleuit laboꝛes illius. ¶ Ad. vi. Capitulum.

Sap. 10. QUi stodiuit eũ dñs ab inimicis et a seductoꝛib⁹ tutauit illũ ꝛ certamẽ foꝛte dedit illi vt viceret ꝛ sciret q̃m oim potẽtioꝛ ẽ sapiẽtia. Ad. ix. cp.

Sap. 10. SApientia dẽditũ iustũ nõ dereliquit: sed a pctõꝛib⁹ liberauit eũ ¶ In natali plimoꝛ cõfes. extra tpus pasche. Ad. j. vãs. ãn. Sãcti per fidem vicerũt regna operati sunt iusticiã adepti sunt repꝛomissiones. ℘sal. feriat. Cõm

Heb. 7. PLures facti sunt sacerdotes secundũ legẽ: idcirco q̃ moꝛte p= hiberẽtur permanere / Iesus autem eo quod maneat i eternum sempiternũ habet sacerdotium. ℟m.

IUsti in perpetuũ viuẽt / et apud dñm est merces coꝛũ. Et cogitatio coꝛũ. Apud altissimũ. ℣. Ideo accipiẽt regnũ decoꝛis et diadema speciei de manu dñi. Et cogita. Glia laus et honoꝛ decus potestas et iubilatio pri ac nato ꝛ spũi sctõ. Apud al. Hy⁹

Sctõꝝ meri. HI sunt quos re. De summa. ℣. Letamini. ãn. HUlgebunt iusti ꝛ tãq̃ scintille in arũdineto discurrẽt iudicabũt nationes et regnabũt in eternũ ℘. Mag. Oꝛ de ppꝛietate. ¶ Ad mat. Inuit. i fes. ix. k. Mirabilẽ deũ. ℘. Venite In fes. iij. lc. q̃ habẽt init. simpl. Regẽ cõfessoꝝ dñm Venite adoꝛemus. ℘s. Venite. Hy⁹. Sctõꝛ meri. HI sũt. De sũma. ¶ In. j. not. ã. SEcus decursus aquarũ plãtauit vineã iustoꝝ / sed in lege dñi fuit volũtas coꝛũ. ℘. Btus vir. fo. ij. ãn. TanQ̃ aurũ in foꝛnace pꝛobauit electos dñs et quasi olocausta accepit illos in eternũ. ℘s. Quare fre. fo. ij. ã. HIli homiñũ scitote q̃a dñs sctõs suos mirificauit ℘s. Cũ inuo. fo. ij. ℣. Letamini. Ll cõ. j.

BEati sũt serui illi: quos cũ venerit dñs: inuenerit vigilãtes. Vigilat: q̃ ad aspectum veri luminis mẽtis oculos aptos tenet. Vigilat: q̃ seruat operãdo q̃ credit. Vigilat: qui a se toꝛpoꝛis et negligẽtie tenebꝛas repellit. Hinc eteni paulus dicit. Euigilate iusti: ꝛ nolite peccare. Hinc rursus ait. Hoꝛa est iã nos de sõno surgere. Sed veniẽs dñs: q̃d seruis vigilãtibus exhibeat audiamus. Amẽ dico vobis: q̃ pcinget se et faciet illos discũbere: et trãsiens ministrabit illis. Pꝛecinget se: id est ad retributionem pꝛeparabit. Faciet illos discumbere: id est in eterna quiete refoueri. ℟m.

Absterget deus oẽm lachrymã ab oculis sctõꝝ et iã nõ erit ãplius neq̃ luctus / neq̃

clamoꝝ/sed nec vllus doloꝝ. Qñ pꝛioꝛa trã sierũt. ℣. Nõ esuriẽt/neq; sitiẽt ãplꝰ ꝛ nõ cadet sup illos sol/neq; vllus estꝰ. Qñ. ℟. ij

DIlcũbere nostrũ/in regno eterno ꝯescere est. Unde rursũ dñs dicit. Ueniẽt ꝛ recũbẽt cum abꝛahã et ysaac/et iacob. Trãsiẽs aũt dñs ministrat: ꝯa lucis sue illustratione nos satiat Trãsirevero dñi est: cũ de iudicio ad regnum redit. Uel certe nobis dñs post iudiciũ trãsit: ꝯa ab humanitat̃ forma in diuinitatis sue cõtẽplatione nos eleuat. Et trãsire eius: est in claritatis sue speculationem nos ducere cũ eũ quẽ in humanitate i iudicio cernimus: etiã in diuinitate post iudiciũ videmus. Ad iudiciũ/veniẽs dñs i forma serui oĩbꝰ appebit: ꝯa scriptũ est. Uidebũt i quẽ trãsfixerũt. Sed reꝓbi i suppliciũ coꝛruũt: iusti ad claritatis eiꝰ gl̃iam ptrahũt. sicut scriptũ est Tollat̃ ipius: nevideat gl̃iam dei. ℟. Exultabunt sancti in gloꝛia. Letabũtur in cubilibus suis. ℣. Epulentur et exultẽt in conspectu dei. Letabuntur: Lctõ. iij.

SEd ꝙd si serui in pꝛima vigilia negligẽtes existunt: Pꝛia q̃ppe vigilia: pꝛimeue etatis custodia est. Sed neq; sic desperandũ est: ꝛ a bono ope cessandũ. Nã lõganimitatis sue patiẽtiã insinuãs dñs subdit. Et si venerit i scda vigilia: et si i tertia vigilia venerit. ꝛ ita inuenerit: bti sũt serui illi Pꝛima vigilia pꝛimeuũ tps est: id est puericia. Scda adolescẽtia vel iuuentus: q̃ auctoꝛitate sacri eloquij vnum sunt: dicẽtis. Letare iuuenis in adolescẽtia tua. Tertia aũt senectꝰ accipit Qui ergo vigilare i pꝛima vigilia noluit: custodiat vel secũdã. Ut q̃ cõuerti a pꝛauitatibus suis i puericia neglexerit: ad vias vite saltẽ i tpe iuuẽtutis euigilet. Et q̃ vigilare in scda vigilia noluit: tertie vigilie remedia nõ amittat. Ut q̃ in iuuẽtute ad vias vite non vigilat: saltẽ i senectute resipiscat. ℟. Iusti in perpetuũ. ℣tõ ad võ. ℂIn. i. noct. ã. Letenk oẽs qui sperãt in te dñe qñ tu bñdixisti iustis scuto bone volũtatis coꝛonasti eos. ℣. Uerba. fo. ij. ã. Dabo sctis meis locũ noiatũ i regno pr̃is mei dicit dñs ℣s. Dñe q̃s. fo. iiij. ã. Sctis qui in terra sunt eiꝰ mirificauit oẽs volũtates meas inter illos. ℣s. Cõserua. fo. iiij. ℣. Exultent iusti in conspectu. Lctõ. iiij.

PEnsate fratres k̃ñi q̃a cõclusit dei pietas duriciã nostrã. Non est q̃d iã hõ excusatiõis iueniat. Deus despicit ꝛ expectat: cõtẽni sevidet/ꝛ reuocat. Iniuriã de cõtẽptu suo ꝛspicit. et tñ q̃q; reuertẽtibꝰ etiã ꝑmia ꝑmittit. Sed nemo hãc eius lõganimitatẽ negligat: ꝯa tãto districtioꝛẽ iusticiã in iudicio exiget: quãto lõgioꝛẽ patiẽtiã ãte iudiciũ pꝛoꝛogauit. Hinc eteni paulus dicit. Ignoras quoniã benignitas dei ad penitẽtiam te adducit: Secundũ duriciã autẽ tuã ꝛ coꝛ impenitẽs: thesaurizas tibi iram in die ire et reuelationis iusti iudicij dei. ℟. Letamini iusti ꝛ exultate i dño. Et gl̃iamini oẽs recti coꝛde. ℣. Cãtate ei cãticũ nouũ bene psallite ei i vociferatiõe. Et. ℟. v.

PSalmista ait. Deus iudex iustus: foꝛtis ꝛ lõganimis. Dicturus q̃ppe lõganimẽ: pꝛemisit iustũ: vt quẽ vides pctã delinquẽtiũ diu longanimiter ferre: scias hũc q̃q; etiam districte iudicare. Hic p quẽdã sapiẽtẽ dicit̃. Altissimus eni est patiẽs redditoꝛ Patiẽs quippe redditoꝛ dicit̃: ꝯa pctã hoĩm et patit̃ et reddit. Nã quos diu vt cõuertant̃ tolerat: nõ cõuersos duꝛius dãnat. Ad excutiendã vero mentis nr̃e desidiã etiã exteꝛioꝛa dãna p similitudinẽ ad mediũ deducũtur: vt p hec aĩus ad suã custodiã excitet̃ Nam dicit̃. Hoc aũt scitote: q̃m si sciret paterfamilias qua hoꝛa fur veniret vigilaret vtiq; ꝛ nõ sineret pfodi domũ suã. Ex pꝛemissa similitudine etiã exhoꝛtatio subinfert̃: cũ dicitur. Et vos estote parati: quia qua hoꝛa non putatis filius hominis veniet. ℟.

SãctiTui dñe mirabile cõsecuti sunt iter seruiẽtes pꝛeceptis tuis vt inuenirenk illesi: In aquis validis terra apparuit arꝛda et in mari rubꝛo via sine ipedimento. ℣. Ui-

ctricẽ manũ tuã laudauerũt pariter ⁊ decã tauerũt dñe nomẽ sãctũ tuũ. In. L cõ. vi

Oesciẽte aũt patrefamilias fur domũ pfodit: qa dũ a sui custodia spũs dormit: ipronisa moꝝs veniens nẽe carnis habitaculũ irrũpit / et cũ quẽ dñm domus inuenerit dormiẽtẽ necat: qa cũ vẽtura dãna spũs minime ꝑuidet / hũc moꝝs ad supplicium nescientẽ rapit. Furi aũt resisteret si vigilaret: qa aduentũ indicis q occulte aiam rapit: precauẽs ei penitendo occurreret: ne ipenitẽs periret. Horã vero vltimã dñs noster idcirco nobis voluit esse incognitã: vt semp possit esse suspecta. Vt dũ illã premidere nõ possumus: ad illã sine intermissione preparemur. Proinde fratres mei in conditiõe mortalitatis vestre mẽtis oculos figite: veniẽti vos iudici p flet⁹ quotidie ⁊ lamẽta ꝑparate. Cũ certa moꝝs maneat oĩb⁹: nolite de tẽporalis vite prudentia incerta cogitare. Terrena rũ rerũ vos cura nõ aggrauet. Quantislibet eni auri ⁊ argẽti mollib⁹ circũdet: qbuslibet pciosis vestib⁹ induat caro: qd est aliud ꝙ caro? Nolite ergo attẽdere qd habetis sed qd estis. Tu. ℟.

6. In circuitu tuo dñe lumen est qđ nũꝙ deficiet. Ubi cõstituisti lucidissimas mãsiões Ibi reꝙescũt sctõrũ aie. ℣. Lux ꝑpetua lucebit sctis tuis dñe et eternitas temporum Ubi. Glia. Ibi requi. ℂ In. iij. nocť. ã.

Sãcti qui sperãt in dño habebũt fortitudinẽ assumẽt pẽnas vt aquile volabunt ⁊ nõ deficiẽt ꝑ. Dñi est ter. fo. ix. ã. Iusti aũt in perpetuũ viuẽt ⁊ apud dñm est merces eorũ. ꝓs. Exultate iusti. fo. xvi. ãn.

Oꝙ gliosũ est regnũ i quo cũ christo gaudent oẽs sancti amicti stolis albis sequuntur agnũ quocunqz ierit. ꝓs. Quam dilecta fo. xxxi. ℣. Justorum aie. Euangelium Secundum Lucam. xij.

Luce. 12. In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Sint lũbi vestri ꝑcincti et luceme ardẽtes i manibus vestris. Et rel. Omelia beati gregorij pape.

Sãcti euãgelij fratres carissimi: apta nobis est lectio recitata sed ne aliq- bus ipsa ei⁹ planicies alta fortasse videat: eã sub breuitate trãscurrimus: quatenus eius exposicio ita nescientibus fiat cognita. vt tũ sciẽtibus nõ sit onerosa. Quia viris luxuria in lũbis sit: feminis i vmbilico: testat dñs: qui de diabolo ad beatũ iob loquit dicẽs. Uirtus eius in lũbis eius: ⁊ fortitudo eius in vmbilico vẽtris eius. A principali igit seru: lũborũ noie luxuria designat: cũ dñs dicit. Sint lũbi vestri precincti. Lũbos eni ꝑcingimus cum carnis luxuriã p cõtinẽtiã coartam⁹. Quia vero minus est mala nõ agere: nisi etiã qlꝙ studeat et bonis opibus insudare: ꝓtinus additur. Et luceme ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cũ per bona opera prorimis nostris: lucis erẽpla mõstramus. ℟. Sacerdotes ei⁹ induãt iusticiã Et scti eius exultatiõe exsultabũt. ℣. Illuc ꝓducã cornu dauid: parauilucernã xꝑo meo. Et. l. viij

7. Luceat lux vra coram hoibus vt videãt opa vra bona: et glificent patrẽ vestrũ q i celis est. Duo aũt sunt q iubent: ⁊ lũbos restringere: et lucernas tenere: vt ⁊ mũdicia sit castitatis in corpore: ⁊ lumẽ veritatis i opatiõe. Redẽptori eteni nro: vnũ sine altero placere nequaꝙ potest. si aut is q bõa agit: adhuc luxurie incnamẽta nõ deserit: aut is q castitate ꝑeminet: necdũ sẽp bona opa exercet. Nec castitas ergo magnũ est sine bono ope / nec opus bonũ aliqđ est sine castitate. Sed et si vtrũqz agit: restat vt q̃squis ille est speret ad supernam patriã tẽdat et nequaꝙ se a vicijs p mũdi huius honestate cõtineat. Quia ⁊ si qđã bona aliqñ p honestate ichoat: in eius tñ intẽtiõe non debet ꝑmanere: nec p bona opa ꝑfectis mundi gloriã q̃rere: sed totã spẽ in redẽptoris sui aduẽtu constituat. ℟m.

8. Corpora sctõrũ in pace sepulta sunt. Et viuent noia eorum in generatione et generationẽ. ℣. Sapientiã sctõrum narrabũt oẽs populi. et laudẽ eorum pronunciat ois ecclesia sanctorum. Et viuent. Lctõ. ix.

ET vos similes hoibus expectã-
tibus dñm suũ quãdo reuertat
a nuptijs. Ad nuptias qppe dñs abijt
quia resurgens a mortuis ascendit in
celũ: supnamq; sibi angelorũ multitu
dinẽ nouus homo copulauit Qui tũc
reuertitur: cũ nobis iã p iudiciũ ma-
nifestatur. Bene autẽ de seruis expe-
ctãtibus subditur Ut cũ venerit z pul
sauerit: cõfestim aperiãt ei. Venit qp-
pe dñs cum ad iudiciũ properat. Pul-
sat vero: cum iã p egritudinis mole-
stias: esse mortẽ vicinã designat. Cui
cõfestim aperimus: si hunc cũ amore
suscipimus. Aperire enim iudici pul-
santi non vult q̃ erire de corpore trepi
dat: et videre eũ quẽ contẽpsisse se me
minit iudicẽ formidat. Qui autem de
sua spe z opatiõe securus est: pulsanti
cõfesti aperit q̃a letus iudicẽ sustinet.
Et cũ tẽpus ppinque mortis agnoue
rit: de glia retributiõis hilarescit. ℟.

9. SInt lũbi vestri precincti et lucerne ardẽ-
tes i manibus vestris. Et vos similes ho-
minibus expectãtibus dñm suũ. Quãdo
reuertat a nuptiis. ỽ. Vigilate ergo quia
nescitis qua hora dñs vester venturus sit.
Et vos similes. Gloria. Quãdo reuer. ỽ.
Justi aũt in perpetuũ viuẽt. ℭ In lau. ã.

IUstorum autẽ aie in manu dei sunt
et non tãget illos tormentũ malicie
ps. Dñs regna. fo. vi. ãn. ℭ Cum palma
ad regna peruenerunt scti coronas decoris
meruerũt de manu dñi. ℣. Jubila. fo. vij
ãn. ℭ Corpora sctõrũ in pace sepulta sunt
et viuent noia eorum in eternũ. ps. Deus
deus me⁹. fo. vij. ã. SAcerdotes dei be-
nedicite dño serui dñi hymnũ dicite deo in
eternũ. ps. Bñdicite. fo. vij. ã. Exulta
bũt scti in glia/letabunt in cubilibus suis.
℣. Laud. fo. vij. Cp. Plures facti. hy⁹
Rer gliose mar. Tot⁹ hy⁹ dicat sicut
in fes. pncipor marty. ỽ. Mirabilis de⁹. ã
SInt lũbi vr̃i precincti z lucerne ardẽtes
in manibus vr̃is et vos similes hoibus ex-
pectãtibus dñm suũ qñ reuertat a nuptiis
ps. Bñ⁹. Oco vts. ℭ Ad. s. ã. Justorũ
aũt. ps. De⁹ ino. fo. ix. ℭ Ad. iij. ã. Cũ
palma Cp. Plures fcti. Reia. z ỽ. de cõi
pmor mar. ad oes hoc dñr ℭ Ad. vi
ã. Corpa sctõrũ ps. Defecit. fo. xiij. Cp

Sap. 5 SAncti z iusti i dño gaudete vos
elegit deus in hereditatem sibi
Ad. ix. ã. Exulta. ℣. Mirabi. fo. xiij. Cp

Sap. 5. IUsti aũt i ppetuũ viuẽt et apud
dñm est merces eorũ et cogita-
tio eor apud altissimũ. ℭ Ad. ij. vs. ã
Justorũ aie. Psal. feriat. Cap. Plures
facti sũt. hy⁹. Rex glriose. ỽ. Mirabilis
deus. ã. SActũ est verũ lumẽ z admirabi
le ministrãs lucẽ his qui permãserũt i ago
ne certaminis recipiẽt a chr̃isto splẽdorẽ sẽ-
piternũ in quo assidue felices letãtur. ps.
Mag. Oco vts. ℭ In natali vni⁹ vgi
nis et mar. Ad. i. vs sup pos feriat. ã.
Hec est virgo prudẽs que veniente spõso
aptauit lãpades suas z introiuit cum dño
ad nuptias. Psalmi feriat. Capitulũ.

Eccli. xlvio. DOñe deus me⁹ eraltasti sup terrã
habitationẽ meã z p morte de-
fluẽti depcata sũ. ℟. Regnũ mũ. ix. hy⁹
VIrginis ples opifercq; matris:
virgo quẽ gessit pepitq; virgo
virginis festũ canimus tropheũ acci-
pe votũ. Hec tua vgo duplici btã sor
te dũ gestit/fragilẽ domare corpis se-
rũ domuit cruẽtũ corpore seclũ. Un
de nec mortẽ: nec amica mortis/ seua
penar genera pauescẽs sanguie fuso
meruit sacratũ scãdere celũ. Huius
obtẽtu de⁹ alme nr̃is: parce tã culpis
vicia remittens quo tibi puri resone-
mus almũ pectoris hymnũ. Glia pr̃i
genitoq; pli: et tibi cõpar/ vtriusq; sẽp
spũs alme deus vnus oi/ tpe secli. amẽ
ỽ. Diffusa ẽ gra i labiis tuis. ã. Simile
est regnũ celorũ sagene misse i mare z er oi
genere pisciũ cõgregãti quã cũ ipleta esset
educentes z secus littus sedentes elegerũt
bonos in vasa sua malos autem foras mi
serunt. ps. Magnificat. Oratio.

EXaudi nos deus salutaris nr̃ vt
sicut de btẽ N. vginis et marty
ris tue festiuitate gaudem⁹ ita pie de-
uotiõis erudiamur affectu ℣. Ad ma
tu. i fes. ix. l. tiñ. Innit. Chr̃istũ venerã
tes deũ adoremus regẽ regum. Qui i celis
N. palmã hodie dedit eternã. ps. Venite

In natali vnius virginis et martyris.

In fel.ir.fe.vel.iij.qñ est inuit. dupl. Inuit. Agnũ sponsum virginũ. Venite adoremus dñm ielũ chriſtũ.ℏs. Venite. In fel.iij.fe.qñ inuit.est simpl. Inuit. Regem virginũ dñm. Venite adoremus. ℏs. Venite. Hymn⁹. Virginis proles. In.i.nocł.ān. Ante thorũ huius virginis frequẽtate nobis dulcia cãtica drag matis.ℏs. Dñe dñs noster.fol.iij.ān. Sicut liliũ iter spinas:sic amica mea iter filias.ℏs. Celi enar.fo.v.ān. Hauus distillãs labia tua sponsa:et odor vestimẽ torũ tuorũ sicut odor thuris.ℏs. Dñi est terra.fo.ir.℣. Diffusa est grã. Lctõ.j.

Otionia hodie natalis ẽ virginis: congruũ ali quid de virginibus est loquẽdũ. Immaculatus eni dñs: immaculatã sibi famulã: etiã i hoc pleno colluuionũ fragilitatis humane corpore positã: misericorditer consecrauit. Natalis est virginis: integritatẽ sequamur. Natalis est sancte ℵ. mirentur viri: non desperent virgines. Rm.

1. Diffusa est gratia i labiis tuis. Propterea benedixit te deus ineternũ.℣. Dilexisti iustitiã ⁊ odisti iniquitatẽ. Pro. Lctõ.iij

Non autẽ ideo laudabilis virginitas:quia i martyribus reperit: sed ꝙa ipsa martyres facit. Quis enim humano eam possit ingenio cõprehendere:quã nec natura suis iclusit legibus:Hec vgo e celo accersiuit: quod imitaretur in terris. Nec imerito biuẽdi sibi vsum quesiuit e celo: que spõsum sibi inuenit in celo. Quo niã ergo laudationẽ nõ suscepi virginitatis sed expressionẽ:ad rem tamen ptinere arbitror: vt que sit ei patria: quis auctor appareat. Rm.

2. Propter veritatem et mãsuetudinẽ et iusticiam. Et deducet te mirabiliter dextera tua.℣. Audi filia et vide/⁊ inclina aurem tuam et obliuiscere populum tuum et domum patris tui. Et deducet. Lectio.iij.

Rius vbi sit patria diffiniam⁹. Si enim ibi est patria:vbi genitale domicilitũ:in celo profecto est patria castitatis Itaq; hic aduena:ibi incola est. Quid autẽ est castitas virginalis: nisi expers contagiõis integritas? Atq; eius auctorẽ quẽ possumus estimare:nisi immaculatũ dei filium cuius caro non vidit corruptionẽ: diuinitas non est experta cõtagionem? Videte igitur quãta virginitatis merita sint. Chriſtus ante virginẽ: chriſtus ex virgine. Rm.

Dilexisti iustitiã et odisti iniquitatẽ propterea.Unxit te deus deus tuus oleo letitie.℣. Propter veritatem et mãsuetudinẽ et iusticiã. Unxit. Glia. Unxit. In.ij. nocł.ān. Specie tua ⁊ pulchritudie tua intẽde prospere procede et regna.ℏs. Eructauit.fol.xxi.ān. Adiuuabit eã deus vultu suo/deus in medio eius nõ cõmouebitur.ℏs. Deus nr̃.fo.xxi.ān. Unguẽtum effusum nomen tuum ideo adolescentule dilexerũt te nimis.ℏs. Fundamẽta. fo.xxij.℣ Specie tua et pulchritu:l.iiij.

Chriſtus virginum spõsus ante virginẽ fuit: et idem est natus de virgine. A patre quidẽ natus ante secula: sed ex virgine natus ob secula Illud nature sue/ hoc vtilitatis nr̃e ẽ. Illud erat semp/hoc voluit. Specta te et aliud virginitatis meritũ. Chriſtus virginis sponsus:⁊ si dici potest: chriſtus virginee castitatis. Virginitas enim chriſti: non virginitatis est chriſtus. Rm.

Hec est virgo sapiens quã dñs vigilantẽ 4.
inuenit que acceptis lampadibus sumpsit oleũ secũ. Et veniẽte dño itroiuit cũ eo ad nuptias.℣. Inuẽta vna margarita dedit oia sua et cõparauit eã. Et ve. Lctõ.v.

Virgo est q̃ nupsit: virgo q̃ nos suo vtero portauit. Virgo que genuit/ virgo que proprio lacte nutriuit. Sed iã a matre descendamus ad filias. De virginibus iquit sctũs apostolus preceptum dñi non habeo. Si doctor gẽtiũ nõ habuit: habere ꝯs potuit? Et p̃ceptũ quidẽ non habuit:sed habuit exẽplũ. Non eni potest iperari virginitas:sed optari. Sãcta mater

ecclesia imaculata est coitu: sed fecun
da partu. Virgo ē castitate: mater est
prole. ℣ De virgine et martyre ℟.
5. ℣eni sponsa christi accipe coronā quam
tibi dñs preparauit pro cuius amore san=
guinem tuū fudisti. Et cū angelis in para
disum introibis. ℣. Veni electa mea et po
nā te in thronū meū qa cōcupiuit rex speciē
tuā. Et. ℣ De virgine nō martyre. ℟.
Induit me dñs vestimento salutis et in=
dumēto letitie circūdedit me. Et tanq̄ spō
sam decorauit me corona. ℣. Tradidit au
ribus meis inestimabiles margaritas et
circūdedit me vernantibus atq̄ chorusca=
tibus gēmis. Et tanq̄. Lectio.vi.
Parturit nos virgo/nō viro ple
na sed spiritu Parit nosvirgo
non cum dolore mēbrorū: sed cū gau=
diis angelorū. Nutrit nos virgo: nō
corporis lacte: sed apostoli. quo infir
mam adhuc crescētis populi lactauit
etatem. Virginitas dei donū est mu=
nus parētis: sacerdotium castitatis.
Virgo matris ecclesie hostia ē: cuius
quotidiano sacrificio vis diuina pla=
catur. Virgo est ecclesia: quā studuit
apls virginē castā assignare christo.
Virgo est filia syon. Virgo est ciuitas
illa hierusalē q̄ in celo est: i quā nichil
intrat cōmune atq̄ immundum. ℟.
6. Audi filia et vide et inclina aurem tuā et
obliuiscere populū tuum et domum patris
tui. Et concupiscet rex speciē tuā. Quoniā
ipse est dñs deus tuus. ℣. Induit me dñs
vestimento salutis et indumento leticie cir
cundedit me. Et cō. Gloria. Quoniā ipse.
In.ij.nocte.ān. Hec est que nesciuit tho
rum in delicto habebit fructū in refectione
alarū sanctarū. ℘s Cātate. i. fo. xxxiij.
ān. Nigra sum sed formosa filie hieru sa
lem ideo dilexit me rex et introduxit me in
cubiculū suū. ℘s. Dñs regna. fo. xxxiij
ān. O q̄ pulchra est casta generatio cum
claritate. ℘s. Cātate. ij. fo. xxxv. ℣. Ad
iuuabit eā deus. Scōm Matheū. xiij.
Matthei. 13. In illo tpe. Dixit ihesus discipu=
lis suis parabolā hanc. Simile
est regnū celorū thesauro abscondito
in agro: quē qui inuenit hō abscondit
et pre gaudio illius vadit et vēdit vni
uersa que habet: et emit agrum illum
Et reliqua. Omelia bti gregorij pape
Regnū celorū fratres carissimi idcir
co terrenis rebus simile dicitur: vt ex
his que animus nouit: surgat ad ico=
gnita que nō nouit: quatenus exēplo
visibiliū/se ad inuisibilia rapiat: et p
ea que vsu didicit: quasi cōfricatus in
calescat: vt per hoc q̄ scit nota dilige=
re discat et incognita amare. Ecce enī
celorū regnum thesauro abscondito
in agro cōparatur: quē qui inuenit ho=
mo abscondit: et pre gaudio illius va=
dit: et vendit vniuersa que habet: et
emit agrum illum. Rm.
7. Veni electa mea et ponā in te thronum
meum. Quia cōcupiuit rex speciem tuam
℣. Audi filia et vide et inclina aurem tuā
Quia concupiuit. Lectio.viij.
Hac in re quoq̄ notādum est: q̄
inuētus thesaurus absc̄ditur
vt seruet. qa studiū celestis desiderij a
malignis spiritibus custodire nō suf=
ficit: q̄ hoc ab humanis laudibus non
absc̄dit. In presenti etenī vita quasi
in via sumus: qua ad patriā pgimus
Maligni autē spiritus: iter nostrum
quasi quidā latrūculi obsidēt. Depre
dari ergo desiderat: qui thesaurū pu=
blice in via portat. Hoc aūt dico: non
vt proximi opera nostra nō videant:
cum scriptū sit. Videant opera vestra
bona: et glorificēt patrē vestrum qui
in celis est: sed vt p hoc quod agimus
laudes exterius non queramus. Sic
aūt sit opus in publico: quatenus in=
tētio maneat in occulto: vt et de bono
opere proximis prebeamus exēplum:
et tamen per intētionem qua soli deo
placere querimus: semper optemus
secretum. Rm.
8. Pulchra facie sed pulchrior fide beata es
virgo respuens mūdū. Letaberis cū āge=
lis itercede p oīb⁹ nobis. ℣. Specie tua et
pulchritudine tua. Letaberis. Lctō. tr.
Thesaurus autē: celeste est desi=
derium. Ager vero in quo the
saurus absconditur: disciplina studij

celestis. Quē profecto agrū omnibus vēditis comparat: qui voluptatibus carnis renuncians: cuncta sua desideria per disciplinē celestis custodiā calcat: vt nichil iam quod caro blāditur libeat nichil quod carnalem vitā trucidat: spiritus perhorrescat Rursum celeste regnum negotiatori homini similē perhibetur / qui bonas margaritas querit: sed vnam pretiosam inuenit. Quam videlicet inuentam omnia vendens emit: quia qui celestis vite dulcedinem inquantū possibilitas admittit pfecte cognouerit: ea que in terris amauerat / libenter cūcta derelinquit. In cōparatione eius vilescūt omnia: deserit habita: cōgregata dispergit. Inardescit in celestibus animus: nichil i terrenis libet. Deforme cōspicitur quicquid de terrene rei placebat specie: quia sola pretiose margarite: claritas fulget in mente. De cuius dilectione: recte per salomonē dicitur. Fortis est vt mors dilectio. Quia videlicet sicut mors corpus interimit: sic ab amore rerum corporaliū eterne vite caritas occidit. Nam quē perfecte absorbuerit: ad terrena foris desideria velut insensibilē reddit. ℟. Regnū mundi et omnē ornatū seculi contempsi propter amorē dñi mei ihesu christi. Quem vidi / quem amaui / i quem credidi / quem dilexi. ℣. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Quem vi. Gloria. Quem vi. ℭ In festis. ix. lc. ℣. Ora pro nobis. ℭ In festis. iij. lec. ℣. Specie tua et pulchritudine. vel ℣. Adiuuabit eam deus. ℭ In laudibus ān. Hec est virgo sapiens quā dñs vigilantem inuenit. ps. Dñs regnauit. fo. vi. ān. Hec est virgo sapiēs et vna de numero prudentū. ps. Jubilate. fo. vij. ān. Hec est virgo sancta atq; gloriosa qa dñs oim dilexit eā. ps. Deus deus. fo. vij. ān. Benedico te pater dñi mei ihesu christi quia per filiū tuum tētationis ignis extinctus est a latere meo. ps. Benedicite. fo. vij. ān. Veni sponsa christi accipe coronā quā tibi dñs preparauit in eternum. ps. Laud. fo. vij. Cp̄ Dñe de⁹ me. hy⁹ Iesu corona virginū quē mater illa cōcepit: que sola virgo parturit: hec vota clemens accipe.

Qui pascis iter lilia: septus choreis virginū: sponsas decorans gloria spōsisq; reddens premia.

Quocunq; pergis virgines sequuntur atq; laudibus: post te canētes currunt hymnosq; dulces psonant.

Te deprecamur largius nostris adauge sensibus nescire prorsus oia: corruptionis vulnera. Deo patri si. ℣. Adducētur regi virgines post eā. ā. Uenīente spōso prudens virgo preparata introiuit cū eo ad nuptias. ps. Benedict⁹. Oō vtš. Ad. i. ā. Hec est virgo sapiēs. ps. Deus in noie. fo. ix. ℭ Ad. iij. ān. Hec est virgo sapiens et vna. ps. Legē pone. fo. xij. Cp̄. Deus deus meus ℟. Diffusa est gratia In labiis tuis. ℣. Propterea benedixit te deus in eternū. In la: Gloria. Diffusa est. ℣. Specie tua et pul. ℭ Ad. vi. ān. Hec est virgo sancta. ps. Defecit in salu. fo. xiij. Capitulū. Ecclī. vltio.

Laudabo nomen tuū assidue et collaudabo illud in cōfessiōe et exaudita est oratio mea. ℟m Specie tua et pulchritudine tua. ℣. Intende prospere procede et regna. Et pul. Gloria. Specie. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. ℭ Ad. ix. ān. Veni sponsa. ps Mirabilia testi. fo. xiij. Capīm. Ecclī. vltio.

Liberasti me de perditiōe et eripuisti me de tēpore iniquo propterea confitebor tibi et laudē dicam noi tuo domie deus meus. ℟m. Adiuuabit eā Deus vultu suo. ℣. Deus in medio eius non cōmouebit. Deus vul. Gloria. Adiuuabit. ℣. Adducentur regi. ℭ Ad. ij. vel. ān. Hec est virgo sapiens quā hi. ferial. Cp̄m. Deus de⁹ meus. Hymnus. Iesu corona ℣⁹. Adducētur regi virgi. ān. Simile est regnū celorum hoi negociatori querenti bonas margaritas inuenta vna pretiosa margarita dedit oia sua et cōparauit eā. ps. Magnificat. Oō vtš. Itē alia cap. vnius virginis et marty. et dñr cū Cp̄. supra scriptis

alternis vicibus per ebdo. ita tamẽ ꝙ semper in primis dicitur capitulum. Dñe deus meus. Ad vtraſq̃ vs̃. et ad matuti. et ad. iij. Capitulum

Eccli. vltio

QOnfitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deũ ſaluatorẽ meũ: confitebor nomini tuo qm̃ adiutor et protector factꝰ es michi: ⁊ liberaſti corpus meũ a perditione. ℭAd. vi. Capitulũ

Eccli. vltio.

LAudabit vſq̃ ad mortẽ anima mea dñm et vita mea apparopi quãs erat inferno deorſum. ℭAd. ir. Cp̃ Liberaſti me de perditiõe. ⁊c. vtſ̃

ℭIn natali vnius virginis non martyris. Ad vtraſq̃ veſpas/ et ad matuti. et ad. iii. Capitulum.

1. Cor. 10.

QVi gloriatur in dño glorietur: non enim qui ſeipſum cõmendat ille probatus eſt: ſed quẽ deus cõmendat. Hyꝰ. Virginis ples. Huius obtẽtu. Gloria patri genite. Cetera oia ad vs̃. et ad matu. ⁊ ad hos̃. vtſ̃. in hyſtoria vnius virginis et marty. Dño.

OOmnipotẽs ſempiterne deus auctor virtutis et amator virginitatis: da nobis q̃s ſancte N. virginis tue placitis tibi meritis commẽdari: cuius vita merito caſtitatis tibi complacuit. Per. Lectio. ſ.

SImile eſt regnũ celorũ decem virginibus: que accipientes lãpades ſuas: exierunt obuiã ſpõſo et ſponſe dicit dñs. Iſte quinq̃/ ⁊ quiq̃ virgines: oẽs oino ſunt aie chriſtianorũ. Sed vt dicamus vobis quod deo iſpirante ſentimus nõ qualeſcũq̃ aie: ſed tales aie que habẽt catholicã fidem: ⁊ habere videnꝫ bona opera in eccleſia dei: et tamen ex ipſis quinq̃ ſunt prudẽtes: et quinq̃ fatue. Quare ergo appellate ſunt quinq̃: ⁊ quare virgines prius videamus: et deinde cetera conſideremus. Lectio. ij.

OOmnis aia in corpore ideo quinario numero cenſetur: ꝙa quinq̃ ſenſibus vtitur. Nichil eſt enim quod ſentimus ex corpore: niſi ianua quiq̃ ptita: aut videndo/ aut audiendo/ aut odorando/ aut guſtando/ aut tangendo. Qui ergo ſe abſtinet ab illicito viſu/ ab illicito auditu/ ab illicito odoratu/ ab illicito guſtu/ ab illicito tactu pter ipſã itegritatẽ v̄ginis nomẽ accepit Si bonũ eſt abſtinere ab illicitis ſentiẽdi motibus: ⁊ ideo vnaquaeq̃ aia rp̃iana v̄gis nomẽ habet: quare q̃nq̃ admittũtur et quinq̃ repellũtur. Parũ eſt: quia virgines ſunt: et lãpades habent. virgines propter abſtinentiã ab illicitis ſenſibus: lãpades habẽtes propter opera bona: de quibus operibus dñs dicit. Luceant opa veſtra bona coram hoĩbus vt videant bona facta veſtra: et glorificẽt patrem veſtrũ qui in celis eſt. Lectio. iij.

ITem diſcipulis dicit dñs. Sint lũbi veſtri accincti: ⁊ lucerne ardentes in manibus veſtris. In lũbis accinctis virginitas: in lucernis ardẽtibus opera bona. Non ſolet dici virginitas vtiq̃ in coniugatis. Tamen etiã ibi eſt fidei v̄ginitas: que exhibet pudicitiã coniugalẽ. Nambt nouerit ſanctitas veſtra nõ iportune ſecundũ aiam: et ſcdm̃ integritatem fidei: qua etiã fide ab illicitis abſtinetur. ⁊ bona opera fiunt/ vnũquẽq̃/ vel vnãquãq̃ aiam virginẽ dici: hoc eſt totã eccleſiã q̃ cõſtat ex virginibus et pueris: ⁊ maritatis feminis et vroratis viris: vno noie virgo eſt appellata. Unde hoc pbamus? Apoſtolũ audi dicentẽ: nõ ſolũ ſetimonialibus ſed vniuerſe prorſus eccleſie. Deſpõſaui vos vni viro: virginẽ caſtã exhibere chriſto Et quia huius virginitatis corruptor diabolus cauendus eſt: cõtinuo ipſe apoſtolus cũ diriſſet/ deſpõſaui vos vni viro virginem caſtã exhibere chriſto: adiũxit ⁊ ait. Timeo autẽ ne ſicut ſerpens euam ſeduxit verſutia ſua: ſic ⁊ veſtri ſenſus corrumpantur a caſtitate: que eſt in chriſto. Lectio. iiij.

IN corpore virginitatẽ pauci habent. in corde oẽs habere debẽt. Si ergo ab illicitis abſtinentia bona

In natali vnius virginis nō mar.

est. vnde virginitas nomen accepit et opa bona laudabilia sunt/que significantur lāpadibus: quare ergo quinq; admittūtur/ꝫ quinq; repellūtur? Si et virgo est et lāpadē fert et tamen nō admittit: vbi se videt/q̄ nec virginitatē ab illicitis seruat/nec opa bona volens habere: in tenebris ambulat? De istis ergo fratres mei: de istis potius disputemus qui nolūt videre qđ malum est: qui nolūt audire qđ malū est. Ab illicitis sacrificiorū nitoribꝰ auertit odoratū: ab illicitis sacrificiorum cibis auertit gustū: fugit cōplerū alienū: frangit panem esurienti: hospitē inducit in domum: vestit nudum: cōcordat litigiosum: visitat egrotum: sepelit mortuum. Lectio. v.

ECce virgo/ecce habet lāpadem. Quid querimus amplius? Adhuc quero. Quid adhuc q̄ris inquis? Adhuc quero. Intentū me fecit euangeliū sanctū. Etiā ipsas virgines ꝫ fatuas lampades: alias dixit prudētes: alias stultas. Unde ituemur: vnde discernimus? De oleo. Aliquid magnū significat oleū: et valde magnū. Putasne caritas est? Querendū dicimus nō sententiā precipitamus. Unde michi videatur per oleū caritas significari: dicā vobis. Apostolus dicit. Adhuc supereminētiorē viā vobis demōstro. Supereminentior est via quam demonstrat. Si linguis hoim loquar et angelorū: caritatē autē non habeā: factus sum velut eramentum sonās: aut cymbalū tinniens. Ipsa est supereminēs via: id est caritas: que merito oleo significat. Tu aūt. ℟. Induit me dñs. vtꝰ vnius v̄gi. et mar. v. Lcō. vi

OMnibus humoribus oleū supereminet. Mitte aquā et supinfunde oleū supereminet. Mitte oleū ꝫ superinfunde aquā: oleū supereminet. Si ordinē seruaueris/vicit: si ordinē mutaueris/vincit. Caritas nunq̄ cadit. Quid ergo fratres? Jam discepte mus de quinq; virginibus prudētibus et quinq; fatuis que voluerunt ire obuiā sponso. Quid est ire obuiā spōso? Corde ire: expectare eius aduētū: sed ille tardabat. Dū tardat ille: dormierunt oēs. Quid est oēs? Et sapientes ꝫ fatue obdormitauerūt ꝫ dormierunt Putamus bonus est sōnus iste? Quid est somnus iste? Ne forte tardāte spōso quoniam abundat iniquitas: refrigescet caritas multorū. Siccine intellecturi sumus istum somnū? Non michi placet. Dico quare. Quia sunt ibi prudentes. Et vtiq; quando dicit dñs quoniā abundauit iniquitas/refrigescet caritas multorum: subiecit ꝫ ait. Qui autē pseuerauerit vsq; i finē: hic saluus erit. Ubi vultis esse istas prudētes? Non in his qui perseuerauerunt vsq; in finem? Non ob aliud fratres: non ob aliud prorsus admittentur intro: nisi quia perseuerauerunt vsq; in finem. Euāgeliū Scōm matheū. xxv

IN illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celorum decem virginibus: que accipientes lāpades suas: exierunt obuiam sponso ꝫ sponse. Et reliqua Omelia beati gregorij pape. math. 25

SEpe vos fratres carissimi admoneo prava opera fugere: mūdi huius inquinamēta deuitare: sed hodierna sancti euāgelij lectione cōpellor dicere: vt et bona que agitis: cum magna cautela timeatis: ne p hoc quod a vobis rectum geritur/fauor aut gratia humana requirat: ne appetitus laudis surrepat: et quod foris ostēditur: intus a mercede vacuetur. Ecce enim redemptoris voce decem virgines: et oēs dicunt virgines: sed tamen intra beatitudinis ianuam non oēs sunt recepte. quia earū quedam dum de virginitate sua gloriam foris expetūt/in vasis suis oleum habere noluerunt. Tu autem dñe. Lectio. viij

PRius querendū nobis est. quid sit celorum regnum/aut cur decem virginibus cōparetur: que etiam prudentes virgines/et que fatue dicūtur? Dum enim regnum celor cōstet/

quia reprobor̄ nullus ingredit / etiā fatuis virginibus cur simile esse phibetur? Sed sciendū est q̄ sepe in sacro eloquio regnū celor̄ pentis tēporis ecclesia dicit. De quo in alio loco dns dicit. Mittet filius hois ãgelos suos: et colligēt de regno eius oia scādala. Neq̄ enim in illo regno beatitudinis in quo par summa est inueniri scāda-la poterunt que colligantur Et vnde rursum dicit. Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis minimis/et docuerit sic hoies: minimus vocabit in regno celor̄. Qui aūt fecerit ⁊ docuerit/hic magnus vocabitur i regno celorum. Mādatum soluit et docet/ quādo hoc quisq̄ voce predicat quod viuēdo non implet Sed ad regnū btitudinis eterne puenire non valet qui non vult opere implere quod docet. Quomodo ergo in eo minimus vocat: qui ad hoc nul-lo modo itrare pmittitur? Quid itaq̄ p hanc sententiā: nisi presens ecclesia celor̄ dicitur in qua doctor̄ qui man-datū soluerit minimus vocatur: quia cuius vita despicitur: restat vt et eius predicatio contemnatur. Lectio. ir.

IN quinq̄ autem corporis sensi-bus: vnusquisq̄ subsistit. Gemi natus autē quinarius: denarium per ficit. Et q̄a ex vtroq̄ seru fidelū mul-titudo colligitur: sctā ecclesia decē vir ginibus similis denunciatur. In qua quia mali cū bonis: ⁊ reprobi cum elec ctis admixti sunt/recte similis virgi-nibus prudentibus et fatuis esse phi-betur. Sunt nāq̄ pleriq̄ continētes: qui ab exterioꝛe se appetitu custodiūt ⁊ spe ad interioꝛa rapiūtur/carnē ma cerant: ⁊ toto desiderio ad supernam patriā anhelāt. Eterna premia expe-tunt: pro laboꝛibus suis recipere lau-des humanas nolunt. Hi nimirū glo-riā suā non in oꝛe hominū ponūt: sed intra conscientiā contegunt. Et sunt pleriq̄ qui coꝛpus p abstinentiā affli-gunt sed de ipsa sua abstinētia huma-nos fauoꝛes expetunt Doctrine inser uiūt: indigentibus multa largiūtur. Sed fatue profecto sunt virgines: q̄a solā laudis trālitoꝛie retributionem querūt. Unde et apte subdit. Quinq̄ fatue non sumpserūt oleum secū: pru dentes autem acceperūt oleū in vasis suis cum lāpadibus. Per oleum quip pe: nitoꝛ gloꝛie designat. Uascula aūt nostra sunt coꝛda: in quibus ferimus cūcta que cogitamus. ℂ Ad. vi. Cp̄m

GAulor̄ enim vos dei emulatiōe despōdi enim vos vni viro vir-ginē castā exhibere xp̄o. ℂ Ad. ir. Cp̄. 2. Cor. 10.

SApiētia vincit maliciā attigit/ ergo a fine vsq̄ ad finem foꝛti-ter: et disponit oia suauiter. ℂ In na-tali plurimarum virginū ad vespas ās. et psalmi feriales. Capitulum Sap. 7.

OQ̄ pulchꝛa est casta generatio cū claritate immoꝛtalis est eni me moꝛia illius quoniā et apud deū nota est ⁊ apud hoies. Hyᵖ. Jesu coꝛona. ỽ. Adducentur regi virgines. ān. Simile est regnū celor̄ sagene misse. ps. Magn̄. Dō de ppꝛietate. Ad matut. Inuit. Agnum spōsum virgi. ⁊c. Aliud inuit. Regem virginum do. ps. Uenite. Hyᵖ. Jesu coꝛona. Sup oēs psal. ante lect. dicitur hec sola ān. O q̄ pulchꝛa est ca sta generatio cum claritate. ps. Dñe dns noster. fo. iij. et ceteri psal. de cōi vniᵖ virginis ⁊ marty. ỽ. Adducentur regi. Lect. de ppꝛie. quia oia festa plurima rum virginū habēt ppꝛias lect. sicut patet in festis Perpetue et felicitatis: et vndecim milium virginum. Ꝛ. j. Audiui vocem de celo venientem: venite oēs virgines sapientissime. Oleum recon-dite in vasis vestris dum sponsus aduene-rit. ỽ. Media nocte clamoꝛ factus est/ecce sponsus venit. Oleum recondite. Ꝛ. ij. 1.

Heliciter virgines vincūt mundū. Que post victoꝛiam vinci non noꝛunt. ỽ. Bea te de pꝛelio redeunt et hostem victrices mo riendo deuincunt. Que post. Ꝛ. iij. 2.

Innumerabilis virginū chooꝛus spꝛeta li berooꝛum pꝛopagine. Dum spōso qui in ce lis est perēni mente. Actu et habitu appli-cari maluit. ỽ. Ecce flooꝛentē mundum de-spectu mentis calcauerūt. Dū spon. Glia. 3.

Benedictiones matutinal.

Actu ꝛ ha. ỽ. Media nocte clamor factus est. ỽ. Ecce sponsus venit exite obuiam ei. ¶ In laudibus dicitur hec sola ān.

VIrgines sācte dei orate pro nobis vt scelerū veniā per vos accipere mereamur. ℘s. Dñs regna. fo. vi. et ceteri ꝑi. consueti Capm. O q̄ pulchra. Hyᵒ. Rex gloriose mar. totus hyᵒ dicitur per oia sicut in cōi hystoria plurimorū martyrū. ỽ. Mirabilis deus. ān Similе est regnum celorum decem virginibus que accipientes lāpades suas exierunt obuiam sponso et sponse. ℘s. Benedictus. fo. viij. Oratio vtš. ¶ Ad primam ān. Virgines sancte dei. ℘s. Deus in noie. fo. ix. ¶ Ad tertiā ān. Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obuiā ei. ℘s. Legem pone. fo. xij. Cp̄m. O q̄ pulchra. ℟. Adducētur regi Virgines post eā. ỽ. Proxime eius afferentur tibi. Virgi. Gloria. Adducētur. ỽ. Media nocte clamor factus est. ¶ Ad. vi ān. Prudentes virgines acceperunt oleū in vasis suis cum lampadibus. ℘s. Defecit in saluta. fo. xiij. Capm. Emulor enim vos. vtš vnius virginis nō martyris. ℟. Media nocte Clamor factᵘˢ est. ỽ. Ecce sponsus venit exite obuiā ei. Clamor. Gloria patri. Media. ỽ. Prudentes virgines accepe. ¶ Ad. ix. ā. Tunc surrexerunt omnes virgines ille et ornauerūt lampudes suas. ℘s. Mirabilia. fo. xiij. Capm. Sapientia vincit. ℟. Prudētes virgines acceperunt oleum in vasis suis Cum lampadibus. ỽ. Exierūt obuiam sponso ꝛ sponse. Cum lāpa. Gloria patri. Prudentes. ỽ. Adducētur regi virgines post eam. ỽ. Proxime eius afferentur tibi Oratio vt supra.

¶ Quotiencūq; fiunt nouē lectiōes p totum annum dicātur iste ser benedictiōes ad matut. preterq̄ in festis beate marie: et omniū sctōrum: ꝛ in festis iij. lec. sine expositione euangelij: siue chorus regatur/siue non: ꝛ in octaua et infra octauas: ꝛ in ferijs paschalis tēporis secundū ordinē nocturnorum ¶ In. i. nocl. dicūtur iste bñdictiōes.

BEnedictione perpetua: benedicat nos pater eternus.

Deus dei filius: nos benedicere ꝛ adiuuare dignetur.

Spiritus sācti gratia: illuminet corda et corpora nostra.

¶ In scdo nocturno benedictiones.

Omnipotens dominus: sua gratia nos benedicat.

Christus ppetue: det nobis gaudia vite.

Intus et exterius: purget nos spiritus almus.

¶ In. iij. nocl. Secūdum Marcum.

Euangelicis armis: muniat nos cōditor orbis.

¶ Secundum Matheum.

Euangelica lectio: sit nobis salus et protectio.

¶ Secundum Lucam.

Per euangelica dicta: deleantur nostra delicta.

¶ Secundum Johannem.

Hons euangelij repleat nos dogmate celi.

¶ Q̄ñ exposition nō habetur: tunc dicitur ad septimā lectionē ista bñdictio.

Creator omnium rerum: benedicat nos hic et in euum.

¶ Ad octauam lectionem semper dicitur ista benedictio: nisi i festo beate marie: et omnium sanctorum.

Diuinum auxilium: maneat semp nobiscum.

¶ Quādo vero dicitur exposition euāgelij ad primā lectionem: tunc sit ista benedictio secunda.

Diuinum auxilium. ꝛc.

¶ In festis vero sanctorum sit ista nona benedictio.

Ad societatē ciuium supernoꝝ: perducat nos rex angelorum. Et semp̄ dr **rex angelorum** q̄cunq; dr secundum vsum ecclesie Sar: nisi in festis beate marie. Similiter in festis. iij. lc. cum expositiōe euāgelij sit ista iij. bñdictio **Ad societatem ciuium.** ℟c.

¶Quando vero fient nouē lectiones de tempoꝝali per totum annum: nisi a festo sancte trinitatis vsq; ad aduentum dñi: sit ista nona benedictio.

In vnitate sancti spiritus: benedicat nos pater et filius.

¶Dicetur et in festo coꝝporis christi ℣ in octaua eiusdē: et in exaltatione sancte crucis: et in dedicatione ecclesie: et in dñicis infra octa. ℣ in oct. eiusdem.

¶Quando vero fiunt tres lectiones de tempoꝝali cū expositione euāgelij: tunc sit ista benedictio tertia.

In vnitate sancti spiritus. ℟c.

¶In festo vero sancte trinitatis vsq; ad aduentum dñi dñicis diebus quā do de dñica agitur: sit ista. ir. bñdictio

In caritate perfecta: confirmet nos trinitas sancta.

¶In oībus ferijs per ānum extra tēpus pasche: ℣ quādo expositio nō habetur: dicantur he benedictiōes tres.

Deus misereatur nostri: et det nobis pacem.

Virtus christi: habitet in coꝝdibus nostris.

De celo missus: doceat nos spiritus almus.

¶In festo omniū sanctoꝝū dicuntur benedictiōes p̄out in eodē festo ante lectiones eiusdem sunt notate.

¶In festis / et in cōmemoꝝationibus beate marie dicātur iste benedictiōes

¶In p̄imo nocturno.

Alma virgo virginum: intercedat p̄o nobis ad dominum.

Christus marie filius: sit nobis clemens et p̄opicius.

Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.

¶Tres p̄dicte benedictiones in cōmemoꝝatione beate marie nō varian tur per totum annum.

¶In secundo nocturno.

Sancte marie merita: nos ducāt ad regna celestia.

Que peperit christum: p̄o nobis postulet ipsum.

Stella maria maris: succurre pijssima nobis.

¶In tertio nocturno.

Per marie merita: plit nobis lectio euangelica.

Diuina solatia: nobis impetret virgo maria.

Ad societatem ciuium supernoꝝum perducat nos regina celoꝝum.

¶Item alie benedictiones de sancta maria infra octauas.

Pura/pudica/pia/ miseris miserere maria.

Virgo parēs natum: fac nobis p̄opiciatum.

Nos p̄cibus matris: saluet sapientia patris.

¶Secunda die.

Virgo deo digna: p̄cantibus esto benigna.

Intercede pia: p̄o nobis virgo maria.

Que peperit floꝝem: det nobis floꝝis odoꝝem.

¶Tertia die.

Conserua famulos: virgo maria tuos.

Sancte marie p̄cibus: benedicat nos pater et filius.

Filius v̄ginis marie: det nobis gaudia vite. Amen.

¶In quotidianis matutinis b̄tē marie dicantur he benedictiones.

Alma virgo virginum: intercede p nobis ad dominum.

Intercede pia: p̄o nobis virgo maria.

Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.

¶Finis Communis sanctoꝝum/ atq; sanctarum p̄opꝝium nō habentium.

Tabula de festoꝝ diuisione.

Festum diuiditur i festū dupler et in festum simpler.

¶ Festū dupler diuiditur. In ꝓcipale dupler In maius dup̄. in minus dup̄. In iferi⁹ dup̄.

Principale dupler

¶ Ꝓcipale dupler est scilicet: dies natalis dñi dies epyphanie dies pasche dies ascēsionis dies pēthecostes dies assumptiōis festum loci festū dedicationis.

Nota.

¶ Et nota q̄ si ꝓncipale dup̄. in vna die euenerit: et in die sequenti maius dupler de quo fieri debeat seruitium vel econuerso: tunc vltimum festum habebit vtrasq; vespas: nisi in ꝓmo sabbato aduēt⁹ dñi: in sabbato passionis in sabbato ramispalmarum vel in. iij. feria ante pascha euenerit. Iste p̄dicte dñice ⁊ cena dñi semper habebūt suas ꝓmas vesp. de quo cunq; fit seruitiū in die p̄cedenti: ⁊ tñ solēnis mēoria de festis in his diebus cōtingētibus.

Nota

¶ Et nota q̄ in his festis scilicet ꝓncipalibus et maioribus. vij viij. et ix. lectiōes: in cappis sericis legantur: tū in die oim sctōrū. iij. ꝓme lectiones in cappis sericis legantur. Etiā in festis thurificanda sunt altaria p ecclesiā: similiter in singulis nocte. scilicet. ad ij. v. et viij. fc. thurificetur altare ꝓncipale ab aliquo sacerdote in cappa serica: chorus quoq; ab vno solo puero incēsetur: sed i tēpore pas. nō incēset altare neq; chorus ad fc.

Maius dupler.

¶ Maius dupler est scilicet dies purificationis festū sctē trinitatis festum corporis christi: festū visitatiōis festū reliquiarū festū nois ihesu festum natiuitatis beate marie festū oim sctōr

Nota

¶ Et nota q̄ si maius dupler i vna die euenerit et minus dupler i die sequēti vel econuerso: maius habebit vtrasq; vesp̄: nisi impediatur vtś. Etiā si minus dup̄. vel inferius dup̄. inter duo maiora duplicia euenerint / tunc minus dupler vel iferius dup̄. carebit vtrisq; vs

Minus dupler.

¶ Minus dup̄. est festū sancti stephani: festū sancti iohānis apostoli: festū sanctoꝝ innocētium / festū sancti thome mar. dies circuncisionis: festū annunciationis vtē marie. fest̄. ij. iij. iiij. ebdo. pasche / et penthe. dñica in octa. pas. inuētio sctē crucis: natiuitas sancti iohannis baptiste: fes. apostoꝝ petri et pauli: translatio sancti thome: transfiguratio: exaltatio sancte crucis: conceptio beate marie.

Nota.

¶ Et nota q̄ si minus dup̄. in vna die euen̄. in die sequē. inferius dup̄. vel econuerso: vltimū festū habebit vtrasq; vs̄. nisi impediat vtś

Inferi⁹ dupler.

¶ Inferius dup̄. est scz festū sancti ādree thome apli / mathie apli / gregorij pape ⁊ doct. āb̄rosij epi ⁊ docto. Georgij marty. marci euāgel. apostoloꝝ philippi ⁊ iacobi / augustini angloꝝ apostoli iacobi apli / bartholomei apostoli / augustini epi et docto. mathei apli / michaelis archāgeli / hieronymi pb̄ri ⁊ doct. trāslatio sancti edwardi: luce euangeli. apostoloꝝ symonis et iude Festū sancti Georgij scd̄m cōstitutio. puin. est maius dup̄. Et consulo vt ita seruetur licet consuetudo hoc non habeat.

Nota.

¶ Et nota q̄ memoria de dupl. festis semper erunt sol.

Fes. simpler diui dit i inuit. tripler.

¶ Festum simpler diuiditur in Inuitatoriū tripler. ¶ Inuitatoriū dupl. ¶ Inuitatoriū simpler. ¶ Inuitatorium. iij. vel de sanctis vel de octana.

De fctis.

¶ De fctis sunt scz festū sācti nicolai / conuersio pauli / cathedra petri / iohānis ante portā latinam: trāslatio sancti edmūdi / barnabe apli / cōmēo. sancti pauli / marie magdalene / āne matris marie / ad vincula sancti petri / sctī laurentij / decollatio sancti iohannis baptiste / michaelis in mōte tumba martini epi et cōfessoris / edmūdi archiepi

Nota.

¶ Et nota q̄ si in aliquo sabba. a Dñe ne in ira. vsq; ad passionē: vl ab octa. pasche vsq; ad aduentū dñi: vel a sēda dñica aduēt⁹ dñi vsq; ad festū natiuitatis aliquod festū simpler. ix. vel. iij. lec. cū regimine chori euenerit vel. in sabbato erūt de do. et mēo. de festo nisi tale festū fuerit q̄ in. vi. feria p̄cedē. suas ꝓmas vel. habere non poterit: ⁊ nisi oct. epy. vel alie octa. cū regimie chori in sabbato contigerint. Etiā si

duplex festū i saba. cōtige. ⁊ festū simplex ix. vel. iij. lec. cū regie choꝛi: in. ij. feꝝ. sequēti: et aliud festū duplex i. iij. feꝝ. pꝛima sequente: tunc in do. vespe erūt de festo. ix. vel. iij. kc. cū regi. cho. et sic do. carebit vtrisq; vespis. Et sic nota q; oēs sunt dñice et non alia fes. q; oino carent vtrisq; vel. nisi qñ festum simplex. ix. vel. iij. lectio cū regi. choꝛi inter duo fes. duplicia euenerit. ¶ Et nota q; mēo. de istis fes. simplicib⁹ inuitat. iij. habētibus in pꝛincipalibus ⁊ maioꝛibus festis erunt sub silentio. etiā in minoꝛibus ad. j. veꝭ. sed ad. ij. veꝭ. in minoꝛibus et in iferioꝛibus ad vtrasq; vesperas erunt solennes.

Nota.

De octa.

¶ De octa. vel qñ dies infra oct. sunt cum regimine choꝛi: vel qñ dies octa tantū est cū regimie choꝛi. ¶ Qñ dies infra octa. sunt cū regi. choꝛi vt sunt iste octa. scz epyphanie: ascēsiōis: coꝛpoꝛis chꝛisti: visitatiōis: nois iesu: assumptionis: natiuitatis marie: dedicatiōis ecclesie: si extra aduentū ⁊ lxx. euenerit et festum loci / si habet octa.

Qñ dies infra oc. sunt cum regi. cho.

Nota.

¶ Et nota q; iste oct. semper habebūt ij. vel. et tātū mēo. de fes. de do. vel de cōmēo. in crastino cōtinge. nisi duꝑ. festū in octa. vel in crastino oct. foꝛte cō tigerit: vel tale festū. ix. vel. iij. lec. cū regimie choꝛi: si ifra tps pas. euenerit q; suas. ij. veꝭ. habere nō poterit: tunc vel. erūt de festo: ⁊ solēnis mēo. de oc. Do. tñ in hoc casu vtrisq; carebit veꝭ vt tak. oc. diesvtrasq; habeat In ipsa tñ oct. die: de fe. iij. kc. fiāt med. kc. si pꝛie habeātur. In do. vero infra oct. nunq; fient quādo de oct. fit seruitiū.

Nota.

¶ Et nota q; memo. de istis octa. semper erūt solē. de quocūq; fit seruitiū.

Mñ dies tñ est cū regi. cho.

¶ Mñ tñ dies oct. est cū reg. choꝛi: vt sunt oct. scz apstoꝛū petri et pauli: nisi festū loci fuerit: dedicatiōis ecclesie si infra aduē. vel. lxx. euene.

Nota.

¶ Et nota q; mēo. de istis. oct. in pꝛincipalibus ⁊ maioꝛib⁹ festis advtrasq; veꝭ. erūt sub silētio: etiā i minoꝛib⁹ ad. i. veꝭ. sed ad ij. veꝭ. in minoꝛibus ⁊ inferioꝛibus ad vtrasq; vesperas erunt solennes.

Junta. dupler. Cum regi. choꝛi.

Juui. duꝑ. vk cū re. cho. vk sine re. co. ¶ Cū regi. cho. vk de scis. vel de dieb⁹ ifra oc. cū re. cho. vk de cōme. vk de do.

De scis nota.

¶ De scis nota q; gñaliter p totū ānū obseruek q; q̄libet festū ix. vel. iij. kc. cū re. cho. ad minus habeat vnas veꝭ. nisi qñ iter duo fes. eueñ. habebit etiā ij. veꝭ. nisi ipediak p aliud festū cū reg. cho. p do. vel p cōmēo. Et si nō poterit habere. ij. veꝭ. habeat tñ mēo. nisi ad. i veꝭ. i die circūcisiōis: q̄a ibi nō fiat aliqua mēo. de scto silueſtro. Et mēo. de istis fe. fiātvtꝭ. de fe. iuit. iij. habētib⁹

De dieb⁹ infra oc. cum regi choꝛi.

¶ De dieb⁹ ifra oct. cū re. cho. nota q; q̄cūq; festū. ix. vel iij. kc. cū regi. choꝛi ifra oc. āte. vij. die eueñ. totū seruitiū erit de festo: ⁊ habebit vtrasq; veꝭ. etiā in sab. et i dñica: ⁊ solēnis mēo. de oct. advtrasq; veꝭ. ad matu. et ad missam

Nota.

¶ Et nota q; mēo. de istis oct. sēp erūt sol. de quocūq; fit serui. licet festū loci vel festū dedicatiōis infra octa. eueñ.

De cōme moꝛatiōnibus. Nota.

¶ De cōmēo. nota q; si fiat seruitiū de aliqua cōmēo. i crastino alicui⁹ scti. ix vel. iij. kc. cū regi. choꝛi: vk alicui⁹ do. vel. erūt de cōme. et tātū mēo de festo vel de do. nisi tale festū vk do. fuerit q; suas. i. veꝭ. habere nō poterit: tūc fiat tātū mēo. de cōmēo. Sciēdū est etiā q; singulis ebd̄. p aduē. nisi in. iij. ebdo. sikr ab oc. epy. vsq; ad. iij. feꝝ. i capite ieiunij: ⁊ a do. i albis vsq; ad fes. pēth. et a fes. trini. vsq; ad aduē. dñi fiet seruitiū. de cōmēo. si tot dies vacauerint in q̄bus cōmēo potest fieri. ⁊ si tantū due feꝝ. vacauerit fiat seruitiū. de fes. loci: et de cōmēo btē marie: si aūt tñ vna feꝝ. vacaue. tūc fiat de cōme. btē marie. ipediak aūt seruitiū. de cōmēo. p festū. ix. et iij. kc. cū regi. choꝛi per oct. cū regi. choꝛi: p ij. et. iiij. feꝝ. rogationū: p pꝛo pꝛia ℟. ⁊ ppꝛias laud̄. sctoꝛū p ieiuniū iiij. tēpoꝛū: p vigi. sctoꝛ q̄uis de tpali fuerit et fiat seruitiū. de scā maria i sab. nisi ipediak vtꝭ. Cū aūt i sab. ppter p̄dicta ipedimēta plenū ser. de s. maria fieri nō poterit: tūc i aliqua alia fe. ipsi⁹ ebd̄. vbi cōueniēti⁹ possit celebꝛari celebꝛek. Re. xi. mi. vir. ptz i die earūd

De festoꝝ diuisione.

Nota. ¶ Etiã nota q̃ si aliqꝺ festũ cũ re. cho. in aliqua ebdo. celebꝛet: et in crastino plenũ seruꝰ. de scã maria fieri debeat: tunc i ipso festo fiãt vel. de scã maria: nisi duplex festũ fuerit: vel festũ cũ regimie chozi vnde suas. j. vs̃ habere nõ poterit: ⁊ nisi in oct. cũ regimie chozi: tũc eni fiat mẽo. de scta maria solẽniter: ⁊ sẽp cũ hac ã. Sub tuã ꝓtectionẽ p aduentũ vero cũ hoc ỽ. Egredietur virga Oño Deus q̃ de btẽ. Ab oc. epy. vsq; ad puri. cũ hoc ỽ. Scã dei ge. Oꝛ Deus q̃ sa. In alio tpe ãni ỽ. Scã dei Oño. Cõcede nos. In cõmẽo. nulla fiat mẽo. de cruce: nec de oĩbus scis: sed de festo: vel oct. sine re. chozi si cõtige. Tũ p aduẽ. si fit mẽo. de aduẽ. sed non de oĩbꝰ scis. In tpe pas. mẽo. de resurrect. sed nõ de cruce: nec de oĩbus scis.

Nota. ¶ Sciendũ est etiã q̃ nulla cõmẽo. habebit ij. vs̃. nec mẽo. in loco. ij. vespe.

Nota. ¶ Etiã nota q̃ in festis btẽ marie et in octa. eiusdẽ nulla fiat mẽo. de cõmẽo. eiusdẽ in crastino cõtingẽti / similiter

Nota. fiat de alijs cõmẽo. ¶ Et nota q̃ mẽo.

Nota. de cõmẽo. semp erũt solẽnes. ¶ Notãdũ est etiã q̃ ad missas de cõmẽo. infra lxx. dicit sequẽtia et nõ tractus. Et q̃n sequẽtia vel tractus imediate sequit gradale: tũc nõ repetat gradale. Etiã in tpe paschali ad matu. de cõmẽo. dicitur vna sola ã. sup tres primos pos. licet tres proprie ãe. habeantur.

De dñicis pricipaliter primilegiatis.

¶ De dñicis vel principaliter primilegiatis: vel maius primilegiatis: vel minus primilegiatis: vel inferius primilegiatis. De principaliter primilegiatis nota q̃ dñice principaliter primilegiate sunt. Dñica prima aduẽ. dñi. Dñica palliõis: et dñica i ramis palmarũ.

¶ Quodcũq; festũ licet principale duplex fuerit in his dñicis euenerit festũ debet differri in crastinũ / vel vlterius si necesse fuerit: et iste dñice semp habebũt. i. vel. sed. ij. vel. possunt esse de festo duplici infra passionẽ: vel de festo simplici. ix. lec. vel de cõmemo. infra aduẽtum. Et memoria de istis dominicis semper erunt solennes.

De dñicis maꝭ primile.

¶ De maius primilegiatis nota q̃ dñice maius primilegiate sunt. Dñica secunda / tertia / et quarta aduẽtus dñi: et oĉs dñice a lxx. vsq; ad dñicã passionis. Iste dñice sunt sic primilegiate: q̃ si minus duplex: vel inferius duplex: in his dñicis eueñ. festũ debet differri sed si princi. dup̃. vel maius duplex in his dñicis euenerit seruitiũ est de fes. et hysto. cantet in .iij. feria per ebdo.

Nota. ¶ Etiã nota q̃ quodcunq; festũ in. xl. celebrãdã conti. nichil de cõpl. xl. mutãdũ est: nisi q̃ in festo annũciationis dr̃ in fine hymni. Gloria tibi domine. Si extra passionem euenerit: et mẽo. de istis dñicis semper erunt solennes.

De dñicis miꝭ primile.

¶ De minus preuilegiatis nota: q̃ dominice minus primiliate sũt ille dominice in q̃bus inchoande sunt hysto. scilicet prima dñica in qua inchoãda est hystoria. Domine ne in ira. que do. est sic primilegiata: q̃ si festũ simplex. ix. lec. in illa dñica euenerit ⁊ tempus breue fuerit: scilicet cõtinens vnã dñicam tantũ infra octa. epy. et lxx. festũ ix. lec. debet differri. Tamen si tẽpus prolixum fuerit inter dñicam in quã inchoãda est hystoria et lxx. festum ix. lect. in eadem dñica in qua contigerit celebretur. Dñica etiam minus primilegiata est dñica proxima ante ascen. dñi: de qua postea. Similiter oĉs iste dñice sunt minus primilegiate: scilz a Deus oim. vsq; ad aduẽtũ dñi: in quibus inchoande sunt hystorie: q̃ si fes. simplex. ix. lc. in ipsis dñicis euenerit festũ debet differri in crastinũ nisi ad vincula scti petri: vel decollatio sãcti iohannis baptiste vel tale festũ. ix. lc. quod in crastino sequitur aliud festũ. ix. lc. et nisi sint octa. cũ regimie chozi Si vero festũ. ix. lec. ⁊ ichoatio hysto. in aliqua dñica infra octa. cum regimie chozi concurrant: seruitium erit de festo nouem lect. et memo. de octa. de dominica: et de trinitate: cum ceteris que pertinẽt. Cum itaq; ob aliquã ꝓditiarũ causarũ aliqua hysto. in sua dñica ichoari nõ poterit: tũc p ebdo.

si feriebacauerint inchoek: ita q̄ mēo. nō omittāt. Si vero nulla feria vacauerit: et hysto. duratura fuerit plusq̄ per vnā ebdo. tunc differatur vsq̄ ad p̄oximā dñicam: vel do. sequen. verū tamen si non fuerit duratura nisi per vnam dñicam tātum: tunc ex necessitate in medijs ferijs per ebdomadam tota cātetur hystoria. ⁊ expositio euā gel. et ℞. feſ. eo anno nō dicūtur. p̄ter vnum solū ℞. feſ. q̄ legitur in vltima feſ. loco. ix. ℞. ita q̄ si aliquod festum ij. lc. ibidem reperiatur nichil fiat de festo nisi memo. ad vel. et ad matuti. de sancta maria. ¶ Et nota q̄ i oibus sabbatis per estatem: scz a Deus oim vsq̄ ad aduentum dñi fiat p̄cessio āte crucem: nisi dupler festū fuerit: ⁊ nisi aliqua dñica debeat differri p̄opter plenitatem tēpoꝝ: tunc nulla fiat p̄cessio: tamen in exaltatiōe sancte crucis fiat p̄cessio āte crucem si in dñica contingat. licet dupler festum fuerit et memo. de istis do. in duꝑ. festis erunt sub silentio: in alijs vero festis erunt solennes mēo. Et quotiens in sab. ad vēs. per predictū tēpus dī mēo. de do. Similiter fiat mēo. de trinitate: etiā in festo oim sctōrū: si in sabba. vel do. eueñ. Itē falsi libri habēt nullā mēo. de trinitate in festo omnium sctōrum ¶ De iferius p̄uilegiatis nota q̄ do. inferius p̄uilegiate sunt oēs alie me die do. in quibus hysto. nō sunt incho ande scz dñice inter p̄imam hystoriā Dñe ne in ira. vsq̄ ad lxx. si euenerit ⁊ oēs medie do. a Deus omniū. vsq̄ ad aduētū dñi. ¶ Et nota q̄ mēo. de istis do. in festis duꝑ. erunt sub silē. i alijs vero feſ. erūt solēnes. ¶ Etiā nota q̄ oēs do. ab oct. pasche vsq̄ ad p̄oximā do. ante ascen. dñi sunt inferius p̄uilegiate: quia si festū. ij. lc. cū regimine choꝝ i ipsis eueñ. festū nō debet differri: tñ mēo. de istis do. sēp erūt solēnes ¶ Etiā nota q̄ si do. prima ante ascē. dñi simꝑ. festū cū regi. cho. eueñ. differatur in. ij. feſ. vel in. iij. si. ij. feſ. non vaca. a festo cū regi. choꝝ. Tñ si festū duꝑ. in prima do. ante ascē. dñi eueñ. nō differat. ¶ Et nota q̄ in oibus sab. ab oc. pas. vsq̄ ad ascē. dñi fiat p̄cessio āte crucē: cū hac ā. Christus resurgēs de quocūq̄ fit seruitiū: nisi i die inuētiōis sctē crucis si in sabba. vel in do. eueñ. et nō fiat aliqua alia mēo. de resurrectiōe i sab. q̄ ā. Christꝰ resurgēs. cū v. Dicant nunc. ¶ Etiā nota q̄ q̄ñ fit seruitiū de aliquo sctō i do. ab oct. pasc. vsq̄ ad ascen. dñi. scdm Alka. ad missam erit vnū de illis. ix. que intitulantur post octa. pasche et non de do. ¶ Sine regi. cho. vel de scis: vel de oc. ¶ De scis/ vel de nō cōiunctis/ vel de cōiunctis. ¶ De nō cōiūctis nota q̄ de feſ. ij. lc. sine regi. choꝝ infra oct. cū regimine choꝝ cōtingentibus fiat tñ mēo. nisi sint festa. ix. lc. cōiuncta: tūc eni fiant medie lc. si ꝑprie habeantur sinaūt tñ mēo. de festo p̄cto: ⁊ mēo. de istis festis iferioribus erūt sub silē. in p̄cipalibꝰ maio. ⁊ mino. nihil fiat ¶ De cōiūctis/ vel duplicibus vel simplicibus. ¶ De festis cōiunctis/ vel festis duplicibus nota q̄ mēo. de istis festis cōiū. semp erūt solēnes: nisi q̄ñ huiusmodi duplicia in dñicis celebrātur tūc mēo. de scis cōiūctis erūt sub silentio cū mēo. de do. et de trini. Tamē in exaltatiōe scē crucis fiat mēo. de mar. solēni. quacūq̄ die eueñ. ¶ Etiā nota q̄ si feſ. ix lec. ꝑter inchoatiōnē hyst. differat i crastinū et eidē festo festū. ij lec. cōiunctū fuerit: tunc festū cōiūctū non debet differri: sed in ipsa do. fiat de eo mēo. ad vesperas/ ad matu. ⁊ ad missam: et medie lc. si ꝑprie habeant: nisi tota hyst. cātāda fue. In medijs vero do. q̄ñ de do. agit: de feſ. ij. l. sēp erūt medie l. sine ꝑprie habeāt sine nō nisi ℞. de. ij. noct. cātanda fue. ibidē. ¶ De simꝑ. nota q̄ mēo. de istis feſ. ij lc. simꝑ. feſ. ix. l. cōiūctis i p̄cipalibꝰ ⁊ maio. erūt sub silē. in mino. et iferioribꝰ erūt solē. Tñ si feſ. exaltatiōis scē crucis in do. cōtigerit tunc ad. ij. vel. fiat memo. de sancto nichomede sub silentio cum memo. domi.

Nota.

Falsi libri.

De iferiꝰ p̄uilegiatis.

Innitat. dupler. sine regi mie cho.

De scis. De scis nō cōiū.

De duplicibus.

De simplicibus.

De festoꝝ diuisione.

De octa. sine regimie choꝛi

¶De octa. nota q̄ mēo. de istis octauis sine regimie choꝛi in inferioꝛibus erunt sub silen. in maioꝛibus et minoꝛ nichil fiat. ¶Inuitatoꝛium simpler/ vel de sanctis/ vel de ferijs.

De festis.

¶De sanctis vel sine noctur. vel cum noctur.

De festis sine noct.

¶De sanctis sine nocturnis. nota q̄ memoꝛia de istis festis in inferioꝛibus erunt sub silentio in maioꝛibus et minoꝛibus nichil fiat.

De festis cū nocti.

¶De sāctis cū noctur. nota q̄ quando fit seruitium de aliquo sancto .iij. lec. infra Irr. vsq̄ ad caput ieiunij fiat cū noct. et nulla memo. de feꝛ. A. iiij. vero feꝛ. a capite ieiunij vsq̄ in crastinū octa. pasche. de huiusmodi festis. iij. Kr. fiat tātum memo. ad vesperas ⁊ ad matutinas de sancta maria: que p̄cedet memoꝛia de sancto spiritu.

De ferijs

¶De ferijs vel p̄incipaliter p̄iuilegiatis: vl̄ maius p̄iuilegiatis: vel minus p̄iuilegiatis: vel inferius p̄iuilegiatis.

De ferijs p̄icī. p̄uilegiatis.

¶De feꝛ. p̄incipaliter p̄iuilegiatis: nota q̄ iste ferie sunt p̄icipaliter p̄iuile. scz feꝛ. iij. i capite ieiunij Feꝛ. v. vi. ⁊ sabbatū āte pas. ⁊ sab. āte penthe. quodcunq̄ vero festū in his ferijs eueneꝛ. debet differri: licet festum loci fuerit: sed si simpler festū fuerit/ omnino omittatur: nisi in capite ieiunij: tunc enim debet differri in crastī. vel feꝛ. vi. aut sab.

De maiꝰ p̄iuile.

¶De ferijs maius p̄iuilegiatis nota q̄ feꝛ. maiꝰ p̄iuilegiate sunt oēs ferie. a dñica passionis/ vsq̄ ad cenā dñi. Iste ferie sunt sic p̄iuilegiate q̄ si festum simpler. ix. lect. in his ferijs euenerit nichil fiat de festo. si vero dupler festum habebit seruitium cum Neuma. et Iesu christe. ⁊ cum Gloꝛia patri.

De min' p̄uilegiatis.

¶De ferijs minus p̄iuilegiatis nota q̄ feꝛ. minus p̄iuilegiate sunt omnes ferie in . iij. ebdo. aduentus dñi oñes ferie a capite ieiunij vsq̄ ad dñicā passionis: et feꝛ. ij. et iij. rogationum. Iste ferie sūt sic p̄iuilegiate q̄ nichil fiat de cōmēo. neq̄ de festis. iij. lect. nisi tantū memo. ad vespas et ad matuti. de sancta maria

¶De feꝛ. inferius p̄iuilegiatis nota q̄ ferie inferius p̄iuilegiate sunt oēs alie ferie per aduēctum. Iste ferie sunt sic p̄iuilegiate/ ⁊ omnes alie ferie p̄cedentes q̄ fiat solemnis memo. de feria de quocunq̄ fit seruitium. Tamē iste ferie inferius p̄iuilegiate non excludūt commēo. ¶Nota de quocūq̄ fiet seruitium infra aduēctum fiat solemnis. memoꝛia de sācta maria: nisi quando plenum seruitium fit de ea. similiter fiat a festo circuncisionis vsq̄ ad festum purificationis. etiam ab octaua pasche vsq̄ ad vigiliam ascēsionis fiat solemnis memoꝛia de resurrectione: de qnocunq̄ fit seruitium: nisi in inuentione sancte crucis.

De inferius p̄iuilegiatis.

¶Sequitur tabula.

A	1	A	16.13.5.2.		4	D	17.9.6.1.
	2	A	18.15.10.7.		5	D	19.11.8.3.14.
	3	A	12.9.4.1.	G	1	E	16.5.
	4	A	17.14.11.6.3.		2	E	18.13.2.10.
	5	A	19.8.		3	E	15.12.7.4.1.
B	1	B	16.13.5.2.		4	E	17.14.9.6.
	2	B	18.10.7.4.15.		5	E	19.8.3.11.
	3	B	17.12.9.1.	H	1	F	16.5.
	4	B	14.11.6.3.		2	F	18.13.2.10.
	5	B	19.8.		3	F	15.12.7.4.1.
C	1	C	16.13.10.5.2.		4	F	14.9.6.5.17.
	2	C	18.15.7.4.		5	F	16.11.8.
	3	C	17.12.9.1.6.	C	1	G	16.13.5.
	4	C	16.19.11.3.		2	G	18.10.7.2.
	5	C	8		3	G	15.12.9.4.
D	1	D	16.		4	G	17.14.6.3.
	2	D	13.10.5.2.		5	G	19.11.8.
	3	D	18.15.12.7.4.				¶Explicit Tabula.

Volens cõfiteri dicat sacerdoti. Bene dicite pater Sacerd. Dñs sit i corde tuo et in labijs tuis ad cõfitẽdũ oia peccata tua In noie patris ⁊ filij ⁊c. Tunc dicat peccata sua: qbus dictis dicat sacerd. Misereat tui ops deus ⁊c. Indulgentiam et abso. ⁊c. Meritum passionis dñi nri iesu christi suffragia sãcte matris ecclesie bona q̃ feceris ⁊ q̃ per dei gratiã facies sint tibi in remissionem peccatorũ tuorũ. Iniũgat penitentiã dicens. Et pro penitentia speciali dices hoc/et hoc. vel facies hoc/⁊ hoc. Tunc absoluat di. Dñs noster iesus christus qui est summus põtifex per suã pijssimã misericordiã te absoluat. Et ego auctoritate michi cõcessa absoluo te primo a sententia minoris excõmunicationis si indigeas. Deide absoluo te ab omnibus peccatis tuis: In noie patris/et filij/et spiritus sancti Amen. Sacerdos volẽs accedere ad altare induat se sacris vestibus dicens.

Veni creator spũs/mentes tuorũ visita: imple superna gratia/que tu creasti pectora.

Qui paraclytus diceris/donum dei altissimi: fons viuus ignis caritas/et spiritalis vnctio.

Tu septiformis munere/dextre dei tu digitus: tu rite promissum patris/sermone ditans guttura.

Accẽde lumẽ sensibus/infunde amorem cordibus: infirma nostri corporis virtute firmans perpetim.

Hostem repellas longius/pacemq̃ dones protinus: ductore sic te previo/vitemus omne noxium.

Per te sciamus da patrẽ/noscamus atq̃ filium: te vtriusq̃ spiritum credamus omni tempore.

Sit laus patri cum filio/sãcto simul paraclyto: nobisq̃ mittat filius carisma sancti spiritus. Amen. ℣. Emitte spiritum tuum et creabuntur. ℟. Et renouabis faciem terre. Oratio.

Deus cui omne cor patet/et ois voluntas loquitur et quẽ nullum latet secretũ: purifica per ifusionẽ sancti spũs cogitationes cordis nostri vt te perfecte diligere et digne laudare mereamur. Per christũ. Deinde sequitur ãn. Introibo ad altare dei. ps. Judica me deus et discer. Totus ps. dicitur cũ Gloria. Deinde dicitur ãn. Introibo ad altare dei/ad deum qui letificat iuuentutem meam. Kyri eleyson. Christe eleyson. Kyri eleyson. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Confitemini dño quoniã bonus. Quoniam in seculum misericordia eius. Confiteor deo beate marie: oibus sanctis: et vobis: quia peccaui nimis cogitatiõe/locutiõe/et opere/mea culpa: precor sanctã mariam oẽs sctos dei ⁊ vos orate pro me. Ministri respõdeãt Misereatur vestri oipotẽs deus et dimittat vobis oĩa peccata vestra: liberet vos ab omni malo cõseruet et confirmet in bono ⁊ ad vitã perducat eternã. Sacerdos Amen. et postea dicat Cõfiteor. quo dicto: dicat sacerdos. Misereatur ve. vts Deinde dicat sacerdos. Absolutionẽ et remissionẽ omniũ peccatorũ vestrorum: spaciũ vere penitentie et emendationẽ vite gratiam et cõsolationẽ sancti spũs tribuat vobis omnipotẽs et misericors dominus. Ministri respondeant. Amen. Confiteor. Misereatur. et Absolutionem. Deinde dicat sacerdos. ℣. Adiutorium nostrum in nomĩe dñi. Qui fecit celum et terram. Sit nomen dñi benedictum. Ex hoc nunc et vsq̃ in seculum. Oremus.

Aufer a nobis domine q̃sumus omnes iniquitates nostras vt ad sancta sanctorum puris mẽtibus mereamur introire. Per christum dominũ nostrum. Tunc erigat se sacerdos et osculetur altare ⁊ hostĩ medio: et signet se in facie sua: ita dicens. In nomĩe patris/et filij/et spiritussancti Amen. Deinde incipiat officium vsq̃ Gloria ĩ excelsis deo Et in terra pax hominibus bone volũtatis. Laudamus

mus te. Bñdicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gras agimus tibi propter magnam gloriam tuam Dñe deus rex celestis: deus pater oipotēs. Dñe filii vnigenite ihesu christe Spūs et alme orphanorū paraclyte. Dñe deus agnus dei filius patris. Primogenitus marie v̄ginis matris Qui tollis pcā mundi: miserere nobis. Qui tollis peccata mundi: suscipe deprecationem nostrā. Ad marie gloriā Qui sedes ad dexterā patris: miserere nobis. Quoniam tu solus sctūs. Mariā sanctificās. Tu solus dñs. Mariā gubernās. Tu solus altissimus Mariā coronans Ihesu rpe Cū sctō spū: i gloria dei pris. Amen.

Credo i vnū deū. Patrē oipotētē factorē celi ⁊ tre visibiliū oim ⁊ invisibiliū Et i vnū dñm ihesū christū filiū dei vnigenitū Et ex patre natū ante oia secula. Deū de deo: lumē de lumine: deū verū de deo vero. Genitū nō factū cōsubstātialē patri: p quē oia facta sunt Qui ppter nos hoies ⁊ ppter nr̄am salutē descēdit de celis Et incarnat⁹ est de spū sctō ex maria virgie: ⁊ hō fact⁹ ē. Crucifixus etiā p nobis sub pōtio pylato: passus et sepult⁹ est. Et resurrexit tertia die scdm scripturas. Et ascēdit i celū sedet ad dexterā pris Et iterū vēturus est cū gla iudicare vivos et mortuos: cuius regni nō erit finis. Et i spm̄ sctm̄ dñm et vivificātē q̄ ex patre filioq; procedit Qui cū pre et filio simul adorat ⁊ cōglorificat: q̄ locut⁹ est p pphetas. Et vnā sanctā catholicā: ⁊ aplicā eccl̄iam Cōfiteor vnū baptisma i remissionē pcōr. Et expecto resurrectionē mortuorū Et vitā venturi seculi Amen.

Deide sequit Dñs vobiscū ⁊ Orem⁹ Deide dr Offr. Ipse vero accipiēs calicē: diligēter ponat in loco suo debito sup mediū altaris: ⁊ iclinato parū per eleuet calicē vtraq; manu offerens sacrificiū dño: dicēdo hāc oronē. Oro.

Suscipe sctā trinitas hanc oblationē quā ego indignus peccator offero in honore tuo: beate marie et omniū sanctorū p peccatis ⁊ offensionibus meis pro salute vivorū et requie omnium fidelium defunctorum In nōie pris. ⁊c. Acceptū sit oipotēti deo hoc sacrificiū nouū. Dicta oronе reponat calicē et cooperiat cū corporalib⁹ ponatq; panē sup corporalia decēter ātē calicē vinū ⁊ aquā cōtinentē ⁊ osculet patenā et reponat eā a dextris sup altare sub corporalibus parū cooperiendo. His itaq; peractis eat sacerdos ad dextrū cornu altaris: ⁊ abluat manus di.

Mūda me dñe ab oi inq̄nam̄to mentis ⁊ corpis: vt possim mundus ipl̄ere opus sctm̄ dñi Ablutis manibus: fac. vertat se ad altare ad diuinum offm̄ exequendū. Deinde vertat se et stans ante altare: iclinatoq; capite et corpore iunctis manibus dicat. Oratio.

In spiritu humilitatis et in aio contrito suscipiamur dñe a te ⁊ sic fiat sacrificiū nostrum in cōspectu tuo vt a te suscipiatur hodie: et placeat tibi dñe deus. Et erigens se deosculetur altare a dextris sacrificij: et dās benedictionē vltra sacrificiū postea signet se dicens. In nomie patris. ⁊c. Deinde vertat se sacerdos ad populū ⁊ tacita voce dicat. Orate fratres ⁊ sorores pro me: vt meū pariterq; vestrū acceptum sit domio deo sacrificium. Responsio clerici priuatim.

Spiritus sancti gratia/ illuminet cor tuum et labia tua: et accipiat dñs digne hoc sacrificiū laudis de manibus tuis pro peccatis et offensionibus nostris. In missis vero p defunctis post ablutionē manuū sacerdotis: statim incipiat sacerd̄. iunctis manibus i medio altaris cōuersus ad altare dicens

Hostias et preces tibi dñe offerimus

Et chorus cantando respondeat.

Tu suscipe pro aiabus illis quarum hodie mēoriā agimus: fac eas dñe de morte trālire ad vitā. Et iterum dicat sacer̄: In spū humilitatis. Deide stati dicat conuersus ad pplm tacita voce.

Orate fres ⁊ sorores p fidelibus defū-

ctis. Relpõlio clerici cãtãdo. Requiẽ eternã dona eis dñe: et lux ppetua luceat eis. Quã olim abrahe ꝓmilisti et lemini eius. ¶ Notãdũ ꝙ i oibus miſſis ꝓ corpe pſenti: ꝛ i anniuerſa. cuiuſcũq; fuerit: et i trigitalib⁹ ꝺ̃r Hoſtias et preces tibi. cũ ỽ⁹. Requiẽ eternã. et Quã olim. In oibusvero alijs miſſis ꝓ defunctis nõ dñr nec i die aiarũ. Et reuerſus ad altare ſacer̃. ſecretas oẽs dicat iuxta numerũ ãtedictarũ et ordinẽ ãte epiſtolã ita incipiẽs Orem⁹. Quibus finitis dicat ſacer̃. aptavoce Per oia ſecula ſeculorũ. manibus nõ leuatis donec dicat Surſum corda.

¶ De trinitate prefatio.

ETerne deus. Qui cũ vnigenito filio tuo ꝛ ſpũ ſcto vnus es de⁹: vnus es dñs. Nõ i vnius ſingularitate pſone: ſed in vnius trinitate ſubſtãtie. Dõ eni de tua glia reuelãte te credimus hoc de filio tuo: hoc de ſpũ ſcto ſine differẽtia diſcretiõis ſentimus vt in cõfeſſiõe vere ſẽpiterneq; deitatis: et in pſonis ꝓprietas: et i eſſentia vnitas: et in maieſtate adorer̃ equalitas. Quam laudãt angeli/atq; archãgeli/ cherubim quoq; ac ſeraphim/ qui nõ ceſſant clamare vna voce dicentes.

¶ De ſancto ſpiritu prefatio.

ETerne deus. Per chriſtũ dñm nr̃m Qui aſcẽdẽs ſup oẽs celos ſedẽſq; ad dexterã tuã ꝓmiſſũ ſpm̃ ſãctũ hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter pfulis gaudijs totus in orbe terrarũ mũdus exultat ſed ꝛ ſupne virtutes atq; angelice poteſtates hymnũ glie tue cõcinũt ſine fine dicẽtes.

¶ De ſcta cruce pfatio.

ETerne deus. Qui ſalutẽ humani generis i ligno crucis conſtituiſti: vt vnde mors orieba: ide vita reſurgeret. Et ꝙ in ligno vicerat in ligno quoq; vinceret̃. Per chriſtũ dñm nr̃m. Per quẽ maieſtatẽ tuã laudant angeli: adorãt dñationes/ tremũt poteſtates. Celi celorũq; virtutes ac btã ſeraphim: ſocia exultatiõe cõcelebrãt Cũ qbus et nr̃as voces vt admitti iubeas deprecamur ſupplici cõfeſſione dicentes.

¶ De ſancta maria pfatio.

ETerne deus. Et te i cõceptione Et te i annũciatiõe. Et te i aſſũptione. Et te in natiuitate. Et te i viſitatiõe. Et te i veneratione btẽ ꝛ gl̃oſe ſempq; v̋ginis marie exultãtibus ais laudare benedicere et pdicare. Que et vnigenitũ tuũ ſcti ſpũs obũbratiõe cõcepit ꝛ virginitatis gl̃ia ꝓmanẽte huic mundo lumen eternũ effundit ieſum chriſtum dñm noſtrum. Per quẽ vtꝫ.

¶ De apoſtolis prefatio.

ETerne deus. Et te dñe ſupplici ter exorare: vt gregẽ tuũ paſtor eterne nõ deſeras: ſed per btõs apl̃os tuos cõtinua ꝓtectione cuſtodias. Vt ijſdẽ rectoribus gubernet̃: quos opis tui vicarios eidẽ contuliſti eſſe paſtores. Et ideo cũ ãgelis et archãgelis cũ thronis ꝛ dñatiõibus. Cũq; oi militia celeſtis exercitus hymnũ gl̃ie tue canim⁹ ſine fine dicẽtes.

¶ Prefatio cõis.

PEr oia ſecula ſeculorũ. Amen. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpũ tuo.

¶ Hic eleuet ſacer̃. manus ſuas dicẽs.

Surſum corda. Habemus ad dñm. Gratias agamus dño deo noſtro. Dignum et iuſtum eſt.

VEre dignũ et iuſtum eſt equũ ꝛ ſalutare: nos tibi ſemp ꝛ vbiq; gr̃as agere dñe ſcte pr̃ oipotẽs eterne deus. Per chriſtũ dñm nr̃m. Per quẽ maieſtatẽ tuã laudãt angeli adorant dñationes tremũt poteſtates. Celi celorũq; virtutes ac btã ſeraphi. ꝛc. vtꝫ

Sctũs ſctũs ſctũs Itẽ in alijs pfationib⁹. Et ideo. vtꝫ. Sctũs ſctũs ſctũs dñs de⁹ ſabaoth. Pleni ſunt celi ꝛ terra gl̃ia tua oſãna i excelſis. Bñdictus q̃ venit in noie dñi oſanna in excelſis.

Dñ vltimo fit ſeruitũ de ſcta maria ante aduẽtũ: ꝛ ãte ſeptuageſimã: et in octa. viſitatiõis/aſſũptiõis/et natiuitatis btẽ marie: tunc dr̃ hoc mõ Bñdictus marie filius q̃ venit i noie dñi. ꝛc.

Deide cõfeſti manibus iũctis et oculis eleuatis incipiat Te igit̃ cle. corpore inclinato donec dixerit Ac petimus.

Eigitur clementissime pater per iesum christum filiū tuum dñm nostrū supplices rogamus.corpore iclinato donec dicat. ac petimus. Hic erigēs se sacerdos osculetur altare a dextris sacrificij dicēs. vti accepta habeas et benedicas. Hic faciat sacerdos tres cruces super calicē dicēdo. Hec ✠ dona. Hec ✠ munera. Hec ✠ scta sacrificia illibata. Factis signaculis super calicem eleuat manus suas ita dicēs.

IN primis que tibi offerimus p ecclesia tua sācta catholica quā pacificare custodire: adunare: et regere digneris toto orbe terrarū vna cū famulo tuo papa nostro N. et antistite nō N. id est pprio ēpo tātū et rege nostro N. z dicūtur notatim Sequat et oībus orthodoxis / atq catholice et aplice fidei cultorib⁹. Hic oret p viuis

MEmento domie famulorum famularumq tuarum N. et N. In qua oratione ordo debet attēdi propter ordinē caritatis. Quiquies orat sacer. Primo pro seipso. Secūdo pro patre et matre / carnali et spirituali: z pro alijs parentibus. Tertio pro amicis specialibus parrochianis et alijs. Quarto pro oībus astantibus. Quinto pro omni populo christiano: et potest hic sacerdos oēs suos amicos deo cōmendare. Cōsulo tamen vt nullus ibidem nimis immoretur: tū ppter cordis distractionem: tū ppter immissiones que possunt fieri per angelos malos: tum ppter alia pericula. Et oīm circunastātiū quorū tibi fides cognita est et nota deuotio: pro quibus tibi offerimus / vel qui tibi offerūt hoc sacrificiū laudis pro se suisq oībus pro redēptione aiarum suarū: pro spe salutis z icolumitatis sue tibiq reddūt vota sua eterno deo viuo et vero.

COmmunicantes z memoriam venerātes. In primis gloriose semperq virginis. Inclinādo parūper dicat marie genitricis dei: et dñi nri iesu christi. Sed et beatorum apostolorum ac martyrum tuorum Petri. Pauli / Andree / Iacobi / Iohannis / Thome / Iacobi / Philippi / Bartholomei / Mathei / Simonis et Thadei / Lini / Cleti / Clemētis Sixti / Cornelij / Cipriani / Laurētij / Grisogoni / Iohānis / et Pauli / Cosme et Damiani. Et omniū sanctorum tuorū quorū meritis precibusq concedas: vt in oībus protectiōis tue muniamur auxilio. Per eūdē christū dñm nostrū. Amē. Hic respiciat sacerdos hostiā cū magna veneratiōe dicēs

HAnc igitur oblationē seruitutis nostre: sed et cuncte familie tue q̄sumus dne vt placatus accipias diesq nros in tua pace disponas: atq ab eterna dānatione nos eripi et in electorū tuorū iubeas grege numerari. Per christum dñm nostrum. Amen.

Hic iterum respiciat hostiam dicens.

QUam oblationem tu deus omnipotens in oībus quesumus Hic faciat tres cruces super vtraq cū dicat bñdicio ✠ tā: ascri ✠ ptā: ra ✠ tā:

rationabilē/acceptabilemq̄/facere digneris: vt nobis Hic faciat crucē sup panem dicēs. cor ✠pus. Hic super calicē et san ✠guis. Junctisq̄ manibus dicēs: fiat dilectissimi filij tui dñi nr̄i iesu christi. Hic erigat sacerdos man⁹ et coniūgat: et postea tergat digitos et eleuet hostiam dicens.

QUi pridie q̄ pateretur: accepit panem in sanctas/ac venerabiles manus suas: et eleuatis oculis in celū: Hic eleuet oculos suos. ad te deū patrem suū omnipotentem. Hic inclinet se: et postea eleuet paululū dicens tibi gratias agēs: be ✠nedixit: fregit Hic tangat hostiam dicens. deditq̄ discipulis suis dicēs. Accipite et māducate ex hoc oēs Hoc ē enī corpus meū Et debēt ista verba proferri: cum vno spiritu: et sub vna platiōe: nulla pausatiōe interposita. Post hec verba inclinet se sacerdos ad hostiā: et postea eleuet eam supra frontē vt possit a populo videri: et reuerenter illud reponat āte calicem in modum crucis per candē facte. Et tunc discooperiat calicem: ⁊ teneat inter manus suas non disiungendo pollicē ab indice: nisi dū facit benedictiones tātum ita dicens.

SImili modo postea q̄ cenatum est: accipiēs et hunc preclarum calicem in sanctas ac venerabiles manus suas. item tibi Hic iclinet se dicēs gratias agens bene ✠dixit: deditq̄ discipulis suis dicens. Accipite ⁊ bibite ex hoc oēs Hic eleuet sacerdos parum per calicem: ita dicens.

Hic est enī calix sanguinis mei noui et eterni testamenti mysterium fidei: qui pro vobis et p multis effundetur in remissionem peccatorū. Hic eleuet calicem / vsq̄ ad pectus / vel vltra caput dicens.

Hec quotienscunq̄ feceritis in mei memoriam facietis. Hic reponat calicem et fricet digitos suos vltra calicē propter micas: et cooperiat calicem: deinde eleuet brachia sua in modum crucis iunctis digitis vsq̄ ad hec verba de tuis donis.

UNde et memores dñe nos tui serui. sed et plebs tua sctā eiusdem christi filij tui dñi dei nostri: tam beate passionis nec nō et ab inferis resurrectiōis: sed ⁊ in celos gloriose ascēsionis offerimus p̄clare maiestati tue de tuis donis ac datis. Hic quinq̄ cruces fiant: sed tres prime cruces super hostiam et calicem dicendo Hostiam pu ✠ram: hostiam san ✠ctam: hostiam immacu ✠latam. Quarta super panem tantū dicendo Pa ✠nem sanctum vite eterne. Quinta super calicem dicendo et ca ✠licem salutis ppetue.

SUpra que propicio ac sereno vultu respicere digneris ⁊ accepta habere sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti abel: et sacrificiū patriarche nr̄i abrahe: ⁊ qđ tibi obtulit sūmus sacerdos tu⁹ melchisedech sanctū sacrificiū imaculatā hostiam. Hic sacerdos corpore iclinato: et cācellatis manibus dicat Supplices te rogamus. vsq̄ ad hec verba. ex hac altaris participatione. et tunc erigat se deosculās altare a dextris sacrificij: et faciat signum crucis super hostiā ⁊ calicem et in facie sua cū dicit omni benedictione celesti.

SUpplices te rogamus oipotēs deus: iube hec perferri per manus sancti angeli tui in sublime altare tuum in conspectu diuine maiestatis tue: vt quotquot Hic erigēs se osculetur altare a dextris sacrificij dicens ex hac altaris participatiōe sacrosanctū filij tui. Hic faciat signū crucis super hostiā dicēs. cor ✠pus deinde super calicem dicēs et san ✠guinē sumpserimus: omni Hic signet se in faciē dicens benedictione celesti et gratia repleamur: per eūdem christū dñm nostrū. Amen. ℂ Hic oret pro mortuis.

MEmento etiam dñe aiarum famulorum famularūq̄ tuarū. N. et N. Qui nos p̄cesserunt cū signo fidei. et dormiunt in somno pacis. Ipsis dñe et omnibus in christo quiescen

tibus locū refrigerij lucis/et pacis: vt indulgeas deprecamur. Per eundem christū dominū nostrum. Amen. Hic percutiat pectus suum semel dicens.

NObis quoq; pctōribus famulis tuis de multitudine miserationū tuarū sperantibus partē aliquā & societatē donare digneris cū tuis sanctis apostolis et martyribus: cū Iohanne/ Stephano/ Mathia/ Barnaba/ Ignatio/ Alexandro/ Marcellino/ Petro/ Felicitate/ Perpetua/ Agatha/ Lucia/ Agnete/ Cecilia/ Anastasia. Et cum oibus sanctis tuis: intra quorū nos cōsortium non estimator meriti: sed venie quesumus largitor admittē. Per christū dominū nostrū. Nō dicitur Amen. Per quē hec omnia dñe semp bona creas. Hic ter signet calicē dicens sancti✠ficas: viui✠ficas: bene✠dicis: et pstas nobis. Hic discooperiat calicē & faciat signaculū crucis cū hostia quinquies primo vltra calicē et vtraq; parte illius calicis. secundo calici equale. Tertio infra calicem. quarto sicut primo. quinto ante calicem per ip✠sum & cū ip✠so: et in ip✠so est tibi deo pī omnipo✠tenti in vnitate spiritus✠sancti: oīs honor et gloria. Hic cooperiat sacerdos calicē/ et teneat manus suas super altare/ vsq; dum dicitur. Pater noster ita dicens.

PEr oīa secula seculorū. Amen. Oremus. Preceptis salutaribus moniti et diuina institutione formati audem⁹ dicere. Hic accipiat dyaconus patenā: eamq; a dextris sacerdotis extento brachio in altum vsq; Da propicius. discoopertam teneat. Hic eleuet sacerdos manus dicens.

PAter noster qui es i celis sctificetur nomen tuum. Adueniat regnū tuum Fiat volūtas tua sicut in celo et in terra. Panem nostrū quotidianū da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationē Chorus dicat Sed libera nos a malo. sacerdos priuatim Amen.

LIbera nos q̄sumus dñe ab omnibus malis preteritis presentibus et futuris: & intercedente beata et gloriosa semperq; virgine dei genitrice maria: & beatis apostolis tuis petro/ paulo/ atq; andrea: cū oīb⁹ sctis. Hic cōmittat dyaconus patenā sacerdoti de osculās manuum eius et sacerdos deosculetur patenā postea ponat ad sinistrū oculum: deinde ad dextrū postea faciat crucem cum patena vltra caput: et tunc reponat eam in locum suum dicens.

DA propicius pacē in diebus nostris vt ope misericordie tue adiuti: et a peccato simus semp liberi et ab omni perturbatione securi. Hic discooperiat calicē/ et sumat corpus cū inclinatione transponēs in cōcauitate calicis retinendo inter pollices & indices: & frangat in tres partes: prima fractio dū dicitur Per eundē dñm nostrū iesum christū filiū tuum. secūda fractio. Qui tecū viuit et regnat i vnitate spūs sancti deus Hic teneat dnas fracturas i sinistra manu & tertiā fracturā in dextra manu i summitate calicis ita dicens aperta voce Per oīa secula seculorum. Chorus respōdeat. Amen. Hic faciat tres cruces intra calicem cum tertia parte hostie dicendo Pax dñi✠sit sem✠per vo✠biscum. Chorus. Et cū spiritu tuo. Ad agnus dei. dicēdū/ accedāt diacon⁹/ et subdiaconus ad sacerdotē: vterq; a dextris diacon⁹ ppior subdiacon⁹ remotior et dicant priuatim. Agnus dei q̄ tollis peccata mundi miserere nobis. Agnus dei qui tollis peccata mūdi: miserere nobis. Agnus dei q̄ tollis pctā mūdi: dona nobis pacē. In missis pro defunctis dicitur hoc modo. Agnus dei qui tollis peccata mūdi: dona eis requiem. cū hac additiōe in tertia repetitiōe sempiternā. Hic cruce signando deponat dictam tertiam partem hostie in sacramentū sanguinis: sic dicendo.

HEc sacro ✠ sancta cõmixtio corporis et sanguinis dñi nostri ie su christi fiat mihi oibusq; sumẽtibus salus mentis et corporis: et ad vitam eternã promerẽdã et capessendã ppa ratio salutaris. Per eũd̃ do. no. Amẽ

¶ Anteq̃ pax detur dicat sacerdos.

DOmie sãcte pater oipotẽs eter ne deus da michi hoc sacrosan ctũ corpus et sanguinẽ filij tui dñi no stri iesu christi ita digne sumere vt me rear per hoc remissionẽ oim pctõrum meorũ accipere: et tuo sãcto spiritu re pleri: et pacem tuã habere: quia tu es deus solus: et preter te nõ est alius: cu ius regnũ et iperiũ gloriosũ sine fine permanet in secula seculorũ. Amen.

Hic osculetur sacerdos corporalia in dextra parte ✠ summitatem calicis: ✠ postea dyaco. dicens. Pax tibi et eccle sie dei. Respõsio. Et cum spiritu tuo.

Dyaco. a dextris sacer. ab eo pacẽ re cipiat: et subdyaconus porrigat. Dei de ad gradũ chori ipse dyaco. pacẽ por tet rectoribus chori: et ipsi pacẽ chori portẽt vterq; sue parti incipien̄. a maio ribus. In fes. vero et fer̄. quãdo cho rus nõ regitur: pax a dyaco. choro ap portatur p duos extremos de secũda forma. cetera sicut prius. Post pacem datã dicat sacerdos orationẽ sequẽtẽ priuatim anteq̃ se cõmunicet tenẽdo hostiam duabus manibus.

DEus pater fõs ✠ origo toti⁹ bo nitatis. qui ductus misericor dia vnigenitum tuũ pro nobis ad infi ma mundi descendere et carnẽ sume re voluisti: quem ego indignus hic in manibus meis teneo. Hic inclinet se sacerdos ad hostiam dicens.

TE adoro / te glorifico / te tota mẽtis ac cordis intẽtione laudo et precor: vt nos famulos tuos nõ deseras: sed pec cata nostra dimittas: quaten⁹ tibi so li vivo ac vero deo puro corde et casto corpore seruire valeamus. Per eundẽ christum dominum nostrum. Amen.

DOmie iesu christe fili dei vivi: qui ex voluntate patris coope rante spũsancto per mortẽ tuam mũ dũ vivificasti: libera me ꝙso p hoc sa crosanctũ corpus ✠ hũc sanguinẽ tuũ a cũctis iniquitatibus meis et ab vni uersis malis: et fac me tuis semp obe dire mãdatis / ✠ a te nũq̃ imperpetuũ separari permittas saluator mundi. Qui cum deo patre ✠ eodẽ spiritu san cto vivis et regnas deus. Per omnia secula seculorum. Amen.

CORporis et sanguinis tui dñe ie su christe sacramẽtũ quod licet indignus accipio nõ sit michi iudicio ✠ condẽnationi: sed tua prosit pietate corpis mei et aie saluti. Amẽ. Ad corp⁹ dicat cũ humiliatiõe ãteq̃ recipiat

AVe ineternũ sãctissima caro christi michi ante oĩa / et sup oĩa sũma dulce do. Corpus dñi nr̃i iesu christi: sit mi chi peccatori via et vita. In noie ✠ pa tris / et filij / et spũssancti. Amẽ. Hic su mat corpus cruce prius facta cũ ipso corpore ãte os. Deinde ad sanguinem cum magna deuotione dicens.

AVe ieternũ celestis potus michi ãte oĩa et sup oĩa summa dulcedo corpus ✠ sanguis dñi nostri iesu christi prosit michi peccatori ad remediũ sempiter nũ in vitã eternã. Amẽ. In noie ✠ pa tris. ✠c. Hic sumat sanguinẽ: quo sum pto iclinet se sacerdos et di. orationẽ.

GRatias tibi ago dñe sctẽ pater oipotẽs eterne deus: qui me re fecisti de sacratissimo corpore ✠ sãgui ne filij tui dñi nostri iesu christi ✠ pcor vt hoc sacramẽtum salutis nostre qõ sumpsi indignus pctõr nõ veniat mi chi ad iudiciũ / neq; ad cõdẽnationẽ p meritis meis: sed ad pfectũ corporis mei et aie saluti in vitã eternã. Amen

Qua dicta. cat sacerdos ad dextrũ cor nu altaris cũ calice inter manus digi tis adhuc cõiunctis sicut prius / ✠ acce dat subdyaco. ✠ effundat i calicẽ vinũ et resinceret sacer. manus suas ne ali que relique corporis ✠ sanguinis rema neant in digitis: vel in calice. ¶ Cum vero aliquis sacer. debeat bis celebra re in vno die: tũc ad primã missã non

debet pcipere ablutionē vllā: sed ponere in sacrario vel vase mundo vsq; in finem alterius misse: et tunc sumatur vtraq; ablutio. Post pmā ablutionem dicitur hec Oratio.

Quod ore sumpsimus dñe pura mente capiamus et de munere tēporali/ fiat nobis remedium sempiternū. Hic lauet digitos in cōcauitate calicis cum vino infuso a subdiacono quo hausto sequitur Oratio.

Hec nos cōmunio dñe purget a crimine: et celestis remedij facti at esse cōsortes. Post pceptionē ablutionū ponat sacerd̄. calicē super patenam: vt si quid remaneat stillet: et postea inclinando se di. **Horemus crucis signaculum per quod salutis sumpsimus sacramentum.** Deinde lauet manus dyac. iterim corporalia cōplicet. Ablutis manib⁹ et redeūte sacerdote ad dextrū cornu altaris: dyaconus calicē porrigat ori sacerd̄. si quid infusionis in eo remanserit resumendum. Postea vero dicat cū suis ministris confionē. Deinde facto signo crucis in facie vertat se sacerd̄. ad populū eleuatisq; aliquātulū brachijs et iunctis manibus dicat. **Dñs vobiscum.** et iterum reuertens se ad altare dicat **Oremus.** Deide dicat postcōionē iuxta numerū et ordinē antedictarū orationum ante epistolā. Finita vltima postcō. factoq; signo crucis in fronte iterū vertat se sacerdos ad populū: et dicat **Dñs vobiscū.** Deinde dyacon⁹. **Benedicamus dño.** Alio vero tpe dr Ite missa est. Quotienscunq; enim dr Ite missa est. semp dr ad pplm cōuertendo. Et cū dici debeat **Bñdicamus dño.** vel **Requiescant in pace.** Cōuertēdo ad altare dicit **Bñdicamus dño.** His dictis sacer. inclinato corpore iūctisq; manibus tacita voce coram altari in medio/ dicat hanc orationem.

Placeat tibi sctā trinitas obsequiū seruitutis mee et pfecta/ vt hoc sacrificium quod oculis tue maiestatis indignus obtuli tibi sit acceptabile: michiq; et oībus pro quibus illud obtuli: sit te miserāte ppiciabile. Qui viuis et regnas deus. Per oia secula seculorum Amen. Qua finita: erigat se sacerdos signans se in facie sua: dicēs **In nōie patris. ꝛc.** Et sic inclinatione facta eo ordine quo prius accesserunt ad altare in principio misse sic induti cū cerofera: et ceteris ministris redeant. Et statim post **Deo gratias.** incipiatur i choro hora nona: quādo post missam dr. Sacer. vero in redeūdo dicat euāgeliū. **In principio.** cū vero sacerdos ceruerit calulā et alia indumēta sacerdotalia dicat ps. subscriptos cum ān. **Trium puerorum.** ps. **Benedicite sacerd̄.** vsq; ad finem cantici. ps. **Laudate dñm in sctis eius.** totus ps. **Nūc dimittis seruū.** cū **Gloria patri.** et **Sicut erat.** Deinde dicitur tota ān **Trium puerorū** cantemus hymnū quē cātabant in camino ignis/ benedicētes dominū. **Kyrie eleyson. Christe el'. Kyrie el'.** **Pater noster.** Et ne nos. **Bñdicamus patrē et filiū cū** sancto spiritu. **Laudemus et superexaltemus** cū in scla. **Bñdictus es** dñe in firmamēto celi. Et laudabilis et glorioſus in scla. **Bñdicat et custodiat nos trinitas sctā. Amen. Nō intres in iudiciū cū seruo tuo dñe. Quia nō iustificabit in conspectu tuo omnis viuēs. Dñe deus virtutum cōuerte nos. Et ostende faciē tuam et salui erimus. Dñe exaudi. Et clamor. Dominus vobiscū.** Et cū spū tuo. **Oremus.**

Deus qui tribus pueris mitigasti flammas ignium: concede propicius: vt nos famulos tuos non exurat flamma viciorum. Oratio.

Ure igne sancti spūs renes nostros et cor nostrū dñe: vt tibi casto corpore seruiamus: et mūdo corde placeamus. Oratio.

Actiones nostras quesum⁹ domine aspirādo pceueni/ et adiuuando prosequere. vt cūcta nostra operatio et a te semper incipiat/ et per te cepta finiatur. Et finiātur he tres orationes sic. Per christum dominū nostrum. Amen.

¶ In cõmẽo. sctẽ trinitatis. Officiũ.

BEnedicta sit sctã trinitas / atq; indiuisa vnitas cõfitebimur ei qa fecit nobiscum misericordiã suam.

In tẽpore paschali. Alla alla. ℣. Benedicamus patrẽ et filium cũ sctõ spũ. Dño.

OMnipotens sempiterne deus / q̃ dedisti famulis tuis in cõfessiõe vere fidei etne trinitatis gloriã agnoscere: et in potẽtia maiestatis adorare vnitatem: q̃sumus: vt eiusdẽ fidei firmitate / ab oibus semper muniamur aduersis. Qui viuis et regnas deus.

Ad romanos. xi.

OAltitudo diuitiarũ sapientie et scientie dei: q̃ incõprehensibilia sunt iudicia eius: ⁊ inuestigabiles vie eius. Quis enĩ cognouit sensum dñi: aut quis consiliari⁹ eius fuit? Aut qs prior dedit illi: et retribuetur ei? Qm̃ ex ipso et per ipsum ⁊ in ipso sunt oia: ipsi gloria in secula seculorum Amẽ. Rom. 11.

ij. Ad corinthios. xiij.

HRatres. Gratia dñi nostri iesu christi et caritas dei et cõicatio sancti spiritus sit semper cũ oibus vobis. In christo iesu dño nostro. Gz. 2. Ad Corinth. 13.

℣. Benedictus es dñe qui intueris abỹssos ⁊ sedes super cherubin. ℟. Benedicite deũ celi quia fecit nobiscũ miam suã. Alla.

℣. Benedictus es dñe deus patrũ nostrorũ: ⁊ laudabilis in secula. Alla. ℣. Laudate pueri dominum: laudate nomen dñi Sit nomen dñi benedictum / ex hoc nunc ⁊ vsq; in seculum. Sequentia.

BEnedicta sit sãcta trinitas deitas eterna / coequalis gloria.

Deus genitor / natus genit⁹ cũ sancto pneumate pmanens sup oẽ qd̃ ertat.

Quibus est vna semp volũtas et a se discrepãs haud vnq̃ triplicata ꝑsona

Nam constat deitas vna non in tres deos diuisa quod fides fatetur a christo orthodoxe dedita.

Hec namq; pellit delicta patriã reddit serenam: quam dulcẽ iubilant agmina simphoniam celica.

Altithroni vestigia imitantur stolis candidata.

Operiunturq; binas quas captant post secli discrimina.

Et nos quos illustrat gratia superademus nostra debita.

Quaten⁹ caterua nobis celica mane at post funera socia vltioq; pacto discrimie petim⁹ alti ꝑfrui mor palacijs

Quo ꝑspicua lux flagrat accẽsa constãti flamma que deus est visio nostra et salus eterna.

Angelorũ q̃ illustrat fortiter pectora: vt i christo solo sua defigãt lumia.

Hec namq; est illa sitis flagrans quatunc sitient aie sanctorũ et corpora.

Cum finitur data perpetua bonis peis a iudice p̃mia. Scõm iohãnẽ. xv.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cum venerit paraclytus / quẽ ego mittã vobis a patre spiritum veritatis qui a patre pcedit: ille testimoniũ perhibebit de me. Et vos testimoniũ phibebitis: quia ab ꝓncio mecũ estis. Hec locutus sum vobis: vt non Joh. 15.

scandalizemini. Absq; synagogis facient vos. Sed venit hora: vt omis q̄ interficit vos: arbitretur obsequium se prestare deo. Et hec facient vobis: quia non nouerūt patrē neq; me. Sed hec locutus sum vobis: vt cū venerit hora eorū reminiscamini q̄a ego dixi vobis Offr. Bñdictus deus pr̄ vnigenitus sq; dei filius sctūs quoq; spūs: q̄a fecit nobiscū miam suā. In tpe paschali Alla. Secr.

SAnctifica q̄s dñe deus trinitas sctā p tui sancti nois inuocationē huius oblationis hostiā et cooperāte spūsctō: per eā nosmetipsos tibi perfice munus eternum. Qui vi. In vni. eusd. Pr̄fatio. Qui cū vnigeni. Cōio

Benedicimus deum celi. et coram oibus viuentibus confitebimur ei: quia fecit nobiscum misericordiā suam. In tempore paschali Alla alla. Postcōio.

PRoficiat nobis ad salutem corporis et aie dñe deus huius sacramenti susceptio / et sempiterne sancte trinitatis: eiusdēq; indiuidue vnitatis cōfessio. In qua vi. et reg. deus.

In commemoratione sancti spiritus

Spiritus domini replevit orbem terrarū alla: et hoc quod cōtinet oia sciētiam habet vocis all. alla alla. ps Exurgat deus et dissipent inimici eius et fugiāt qui oderunt eū a facie eius. Oco

DEus qui corda fidelium sancti spūs illustratione docuisti: da nobis in eodem spiritu recta sapere et de eius semper consolatione gaudere Per. In vnitate eiusdem.

Lectio actuū apostolorum. viij.

Actū. 8.

IN diebus illis. Cum audissent apostoli qui erāt hierosolymis quia recepisset samaria verbum dei: miserunt ad eos petrum / et iohānem. Qui cum venissent orauerūt p ipsis: vt acciperent spiritū sanctū. Nondū enim in quemq̄ illorum venerat: sed baptizati tantū erant in noie dñi iesu Tunc imponebant manus sup illos: et accipiebant spiritum sanctū. Gr. Beata gens cuius est dñs deus eorū: populus quem elegit in hereditatem sibi. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt: et spiritu oris eius oīs virtus eorum. Alla. ℣ Veni sctē spiritus reple tuorū corda fidelium: et tui amoris i eis ignem accende. In tempore paschali. primū Alla. ℣. Emitte spm scōz Alla. ℣ Veni sctē. vts. Seq̄ntia

SAncti spiritus assit nobis gr̄a. Que corda nostra sibi faciat habitacula. Expulsis inde cūctis vicijs spiritalibus Spiritus alme illustrator omniū. Horridas nostre mētis purga tenebras. Amator sancte sanctorū semper cogitatuū. Infunde vnctionem tuā clemēs nostris sensibus. Tu purificator omniū flagitiorum spiritus. Purifica nostri oculū interioris hominis. Ut videri superemus genitor possit a nobis. Mundi cordis quē soli cernere possunt oculi. Prophetas tu ispirasti: vt p̄conia christi per totum mundum veherent. Quando machinā per verbū suum fecit deus celi terre marium. Tu super aquas foturus eas numen tuum expandisti spiritus. Tu aīabus viuificandis aquas fecūdas. Tu aspirādo das spiritales esse homines. Tu diuisas per linguas mūdum et ritus adunasti dñe. Idolatras ad cultum dei reuocas magistrorū optie. Ergo nos supplicantes tibi exaudi ppicius sancte spiritus. Sine quo oēs preces casse credūtur et indigne dei auribus Tu qui omniū seculorum sanctos. Tui nois docuisti instinctu āplectēdo spūs. Ipse hodie apostolos christe: donans munere insolito: et cūctis inaudito seculis: hunc diē glorioſum fecisti. Secundū iohannem. xiiij.

IN illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Si q̄s diligit me sermonem meum seruabit. Et pater meus diliget eū: et ad eum veniemus / et mansionē apud eum faciemus. Qui non diligit me sermones meos nō seruat. Et sermonē quem auditis nō est

Joh. 14.

meus: sed eius q̄ misit me patris. Hec locutus sum vobis: apud vos manēs Paraclytus autē spūssctūs quem mittet pater in noīe meo: ille vos docebit oīa: et suggeret vobis oīa quecūq; dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacem meā do vobis. Nō quomodo mūdus dat: ego do vobis. Non turbetur cor vestrū: neq; formidet. Audistis q̄a ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligeretis me / gauderetis vtiq;: quia vado ad patrē: quia pater maior me est Et nunc dixi vobis priusq̄ fiat: vt cum factū fuerit credatis. Jam nō multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi huius: et in me nō habet quicq̄. Sed vt cognoscat mūdus quia diligo patrem: & sicut mandatū dedit michi pater: sic facio. Offr. Confirma hoc deus q̄ operatus es in nobis a templo tuo quod est in hierusalē: tibi offerent reges munera alla. Secreta.

MUnera q̄s dñe oblata sctifica: & corda nostra sancti spūs illustratione emunda. Per eūdē. In vni. eiusdē. Prefatio. Qui ascendēs. Non dicitur in hac p̄fa. Hodierna die. nisi in ebdoma. pentheco. tantum. Cōio.

HActus est repēte de celo sonus adueniētis spiritus vehementis vbi erant sedētes alla: et repleti sunt oēs spiritu sctō loquentes magnalia dei alla alla. Postcōio:

SAncti spūs domie corda nostra mūdet infusio: et sui roris intima aspersione fecundet. Per dominū In vnitate eiusdem.

CMissa de cruce. Officium

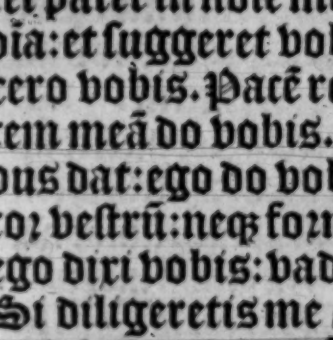

NOs autem gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu christi: in quo est salus / vita / & resurrectio nostra: per quem saluati et liberati sumus. In tēpore paschali alla alla ps. Deus misereatur nostri et benedicat nobis: illuminet vultū suū super nos: et misereatur

DNostri Nō dr Glia in excel. Oco

EUs qui vnigeniti filij tui dñi nostri iesu christi precioso sanguine vivifice crucis vexillum sanctificare voluisti: concede q̄s eos qui eiusdem sctē crucis gaudēt honore: tua quoq; vbiq; protectione gaudere. Per eundem.

Ad philippenses. ij.

HFratres. Christus factus est p nobis obediens vsq; ad mortē: mortem autē crucis. Propter quod & deus exaltauit illū: et donauit illi nomen quod est super omne nomē: vt in noīe iesu oē genu flectatur celestium terrestrium et infernorum. Et oīs lingua cōfiteatur quia dñs noster iesus christus: in gloria est dei patris. Gz.

CChristus factꝰ est pro nobis obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis. ℣. Propter qd et deus exaltauit illum: et dedit illi nomen quod est super oē nomē. Alla. ℣. Dulce lignum dulces clauos: dulcia ferens pondera: que sola fuisti digna sustinere regem celorum et dñm. In tēpore paschali. ij. Alla. ℣. Nos aūt gloriari oportet i cruce dñi nostri iesu christi. Sequentia.

SAlue crux sancta arbor digna. CQuius robur preciosum mundi fert talentū Ut hostis per lignum victor ligno reuinceret. CQuodq; eripuit mortis primis erat terrigenis / paradiso propulsis. CCaula etiā vite foret cūctis xpi vite morte vere viuificādis. HOrrificū tu es semper signū inimicis crux sctā seuis. CQuā mors pauet: infernusq; timet: q̄ christo suo reconsignās. CQui laus sit in euum.

Secundum Matheum. xx.

INillo tye. Ascendens iesus hie rosolymā assumpsit duodecim discipulos suos secreto: et ait illis. Ecce ascendimus hyerosolymā: et filius hois tradetur principibus sacerdotū et scribis: et cōdemnabūt eum morte. Et tradent eū gentibus ad illudendū: et flagellandum: et crucifigēdum. Et tertia die resurget Offr. Protege dñe plebem tuam per signum sancte crucis ab oībus insidiis inimicorum oīm: vt tibi grata exhibeamus seruitutem et acceptabile tibi fiat sacrificium nostrum. In tēpore

Philip. 2.

Mathei. 20.

Missa de quinq; vulneribus.

paschali Alleluya. Secreta.

HEt oblatio ꝗsumus dñe ab omnibus nos purget offensis: ꝙ in ara crucis immolata etiã totius mũdi tulit offensas. Per dñm. Prefatio. Qui salutem. Cõio. Per lignũ serui facti sumus: et per sanctã crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos: filiꝰ dei redemit nos alla. et finiatur cum Alla. quando cunq; dicitur. nisi infra. lxx. vsq; ad pascha. Postcõio.

ADesto nobis dñe deus noster et quos sancte crucis letari facis honore: eius quoq; ppetuis defende subsidijs. Per dominum.

COfficium misse de quinq; vulneribus dñi nostri iesu christi. Officium.

IHumiliauit semetipsũ dñs noster iesus christus vsq; ad mortem: mortẽ autẽ crucis: propter quod et deus exaltauit illũ: ⁊ donauit illi nomen: quod est super omne nomẽ. ps. Misericordias dñi in eternum cãtabo. Et dicit Gloria in excelsis. nisi p aduentũ: et a lxx. vsq; ad pascha. Oratio

DOmine iesu christe fili dei vivi: qui de celo ad terrã de sinu patris descendisti: et in ligno crucis quinq; plagas sustinuisti: ⁊ sanguinẽ tuum pretiosum in remissionẽ peccatorum nostror effudisti: te humiliter deprecamur vt in die iudicij ad dexterã tuã statuti / a te audire mereamur. Venite benedicti in regno patris mei Qui cũ eodẽ patre in vnitate spũsancti vivis et regnas deus: per omia. ⁊c. Lectio zacharie prophete. xij.

zacharie. 12

HEt dicit dñs deus. Effũdam de spiritu meo super domũ dauid ⁊ super habitatores hierusalẽ spiritũ gratie et miserationis: et aspicient in eum quẽ cõfixerũt. et plãgent eũ planctu quasi super vnigenitũ ⁊ dolebunt sup eũ: vt doleri solet in morte primogeniti. In die illa erit plãctꝰ magnus in hierusalẽ: et dicet ei. Que sunt iste plage i medio manuũ tuarũ? Et dixit eis. His plagatus sum in domo eorũ qui me diligebant. Framea suscitare super pastorẽ meũ: et super virũ cohorentẽ michi dicit dñs exercituũ. Percutiam pastorem et dispergẽtur oues gregis. Dixit dñs exercituum. Gr.

IMproperium exspectauit cor meũ et miseriam: et sustinui qui simul contristaretur et non fuit consolantem me quesiui: ⁊ non inueni. ℣. Et dederunt in escam meam fel et in siti mea potauerũt me aceto. Alla. ℣. Aue rex noster iesu christe: ꝙ solus nostros errores et reatus miseratus pertulisti patri obediens ductus es ad crucem vt agnus mansuetus ad occisionem tibi gloria osanna tibi summe laudis et honestatis chorea. Sequentia.

QUenam cum discipulis christe celebrasti: ⁊ mortem apostolis palam nũciasti ⁊ auctorẽ sceleris iudam demõstrasti: et egressus protinus hortulũ intrasti. Tunc procedẽs dñs humo se prostrauit: et transferri calicẽ a se postulauit: sed pẽis arbitrio illud cõmẽdauit: mor ⁊ ecce sanguis sudor emanauit. Judas post hoc osculum ori dedit christi: vt quid inqt dñs amice venisti: nunquid tradis osculo quẽ iam vẽdidisti? assistentes protinus irruunt ministri. Nox insomnis itaq; tota ducebat: nulla prorsus requies iesu prestabat: magistrorũ ipia plebs iniuriatur: alapis et colaphis inocẽs mactatur. Dum iesum eripere pylatus conat: iudeorũ furia magis inflãmatur: et plebis vox intonat vt crucifigatur. Traditur militibus vinculis artatur: vndiq; verberibꝰ corpus cruentatur: caput regis glorie spinis coronatur: postq; fleris genibus quisquis irritatur. Ecce caro tenera pij saluatoris: ad colũnã nequiter coartatur loris: sic flagellis ceditur impij tortoris: q emanãt riuuli rubei cruoris. Post per vrbis mediũ iesus pcedebat: et crucis patibulũ humeris ferebat ad fores et hostia populus fluebat: eiusq; cõfusio omnibus patebat. Ad pudoris cumulũ iesu denudaris

ꝛ vento frigoreꝙ nudus spoliaris innocens cum impijs in cruce dānaris: et quasi dux sceleris in medio locaris. Tensis ligno brachijs manus cōclauantur: corporis membra singula clauis tractabant: nerui bene simili modo laniantur: pedum plāte etiam ferro conclauantur Hūdunt riuos sanguinis membra saluatoris: properet huc anima tristis peccatoris: hauriat vt quippiā sacrati liquoris: quo frequenter liniat vulnera doloris. Loquens iesus postea sitio dicebat: ꝛ acetum protinus felle cōmiscebat: ac infusum spongia ori porrigebat: quod degustās paululum sumere nolebat. Mi iesu mirifice qd est quod agebas: tu de siti conquerens de cruce silebas: nunquid haud doloribus magis sitiebas sed salutem potius nostram sitiebas. Uocem promens vltimam patrem inuocasti: spiritumꝙ manibus eius commendasti: et clamore validotandem expirasti: et salutē omniū ita cōsummasti. Nunc ego superbio tu humiliaris: ꝛ ego culpas perpetro tu pena grauaris. Ego pomū mordeo tu felle potaris. ego peto mollia tu dure tractaris. Demum cuius valeat mens vel lingua fari: quātum virgo creditur intus cruciari: dum cōcernit mortui latus vulnerari atꝙ natiuisce ra lancea rimari Corpus cuius mortuum iam nil sentiebat: sed militis lācea pectus cōscindebat quā firam in latere filij videbat vnde aqua sanguine mirta effluebat. Ad hunc ergo ppera fontem redemptoris: vt fluentis quippiam haurias dulcoris: atꝙ vite lauacrū preciū cruoris: quo tui curatio profluat languoris. Tractus

Iudica me deus et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti: et quare tristis incedo / dum affligit me inimicus.

Testes enim iniqui insurrexerunt aduersum me: et mentita est iniquitas sibi.

Supra dorsum meum fabricauerūt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suā Ipsi vero considerauerunt et inspexerūt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem.

Hoderunt manus meas et pedes meos et dinumerauerunt omnia ossa mea: et dolorem super dolorem vulneribus meis addiderunt. Secūdum Johannem. xix. Joh. 19

In illo tempore Prescius iesus quia iā oia consummata erant de ipso vt consummaretur scriptura dixit Sitio. Vas ergo erat positū aceto plenum. Illi aūt spongiā plenam aceto ysopo circumponentes obtulerunt ori eius. Et cum accepisset iesus acetū: dixit. Cōsummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritū. Judei ergo quoniam parasceue erat vt non remanerent in cruce corpora sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati) rogauerunt pylatum vt frangerētur eorum crura: et tollerentur. Uenerūt ergo milites: et primi quidem fregerunt crura: et alterius qui crucifixus est cum eo. Ad iesum autem cū venissent vt viderunt eum iam mortuum: non fregerunt eius crura. Sed vnus militum lancea latus eius aperuit: et continuo exiuit sanguis et aqua. Et qui vidit testimonium perhibuit: ꝛ verum est testimonium eius. Offr.

Insurrexerunt in me testes iniqui absq; misericordia: quesierunt me interficere et non pepercerunt in faciem meam spuere: et lanceis suis vulnerauerūt me et cōcussa sunt omnia ossa mea. Secreta.

Domine iesu christe qui pro mūdi redemptione crucis lignum ascendisti vt vniuersus mūdus qui in tenebris erat illuminaretur: illā quesumus lucem i animas nostras ꝛ corpora infunde: per quam ad eternam lucem peruenire mereamur. Qui cū pre et spū sco vi. Prefa. Qui sa. Cōio.

Hoderūt manus meas et pedes meos: ꝛ dinumerauerunt oia ossa mea. Postcōio

Domine iesu christe qui hora diei sexta pro redēptione mundi

Missa quotidiana de btã maria.

crucis patibulũ ascẽdisti: et sanguinẽ tuum pciosum in remissionem pec-catoꝝ nrꝝ fudisti: te humiliter de-precamur: vt per tue passionis et vul-nerum tuoꝝ merita / post obitũ no-strum paradisi ianuam gaudẽter me reamur introire. Qui cum deo patre et spiritu sancto viuis ꝛ regnas deus.

¶ Missa quotidiana de beata maria virgine. Officium.

SAlue sancta parens enixa puerpa regẽ: qui celum terrãq; re-git i secula seculoꝝ. In tpe paschali. alk. ps. Benedicta tu i mu-lieribus: et benedictus fructus ventris tui. Oratio.

AOncede nos famulos tuos qs dñe deus perpetua mẽtis et coꝛ-poris salute gaudere: et gliosa btẽ ma-rie semp virginis intercessione a pse-nti liberari tristicia et eterna pfrui leti-cia. Per dñm nostrum iesum chꝛistũ. Lectio libꝛi sapientie. Eccli. xxiiij.

AB inicio et ante secula creata sum: ꝛ vsq; ad futurũ seculum nõ desinã: et in habitatione sctã coꝛã ipso ministraui. Et sic i syon firmata sum et i ciuitate sctificata similiter re-qeui: et in hierusalẽ potestas mea. Et radicaui in populo honoꝛificato: ꝛ in partes dei mei hereditas illius / ꝛ i ple-nitudine sanctoꝝ detentio mea. Gꝛ. BEnedicta ꝛ venerabilis es virgo maria que sine tactu pudoꝛis inuẽta es mater sal-uatoꝛis ꝟ. Virgo dei genitrix quem totus non capit oꝛbis: in tua se clausit viscera fa-ctus homo. ¶ Sciẽdũ est q; si in tẽpoꝛe pasc. fiat de festo annun. btẽ marie in capel. erit pꝛimũ Alla. ꝟ. Per te dei ge-nitrix. et secũdum Alla. ꝟ. Aue maria. Itẽ in die assumptiõis btẽ marie do. infra oct. et in oct. die. Alla. ꝟ. Hodie maria virgo. in cho. et in capel. per oct. Alla. ꝟ. Assumpta est. In cho. et in ca-pel. Itẽ in nati. beate marie: do. infra octa. et in octa. die. Alla. ꝟ. Natiuitas gloꝛiose. In cho. et in capel. et per oct. Alla. ꝟ. Per te dei genitrix. In choꝛo et in capel. ¶ Sciẽdum est q; a purifica-tione vsq; ad lxx. et a Deus omnium. vsq; ad aduẽtum dñi: quãdo fit plenũ seruitiũ de sancta maria quatũq; fer. contingit semper ꝺꝛ sequẽs Alla. ꝟ. SAlue virgo mater dei templum scti spi-ritus: que sola vocari digna meruisti regi-na celoꝝ et dña. nisi in tẽpoꝛe paschali / tunc enim semp erit pꝛimũ Alla. ꝟ. Per te dei genitrix nobis est vita perdita data: que de celo suscepisti pꝛolem: et mun-do genuisti saluatoꝛem. et secũdũ Alla. quãdo fit plenum seruit. de resurre. si-cut in alio festo cũ regimine choꝛi dici-tur seqntia ad placitũ. In capel. aũt ꝟ Alla. ꝟ⁹. Per te dei geni. ij. vero Alla. diuersimode ꝺꝛ per totã ebdo. videlz die dñica. Alla. ꝟ. Obtine sacris pꝛe-cibus pia dei genitrix veniam delictoꝝ tuis supplicibus. ¶ Feria. ij. Alla. ꝟ. Post partum virgo inuiolata permansi-sti: dei genitrix intercede pꝛo nobis. ¶ Fe-ria. iij. Alla. ꝟ. Oꝛa pꝛo nobis pia vir-go maria vnde chꝛistus natꝰ est pꝛo nobis peccatoꝛibus oꝛa. ¶ Feria. iiij. Alle-luya. ꝟ. Virtutes celi te venerantur vir

go maria tuum vnigenitũ contemplãtes ad dexteram dei patris in potestate et maiestate magna. ℂ Fer. v. Alleluya. ỽ. Veni electa mea & ponam te in throno meum: quia concupiuit rex speciem tuam. ℂ Feria. vi. Alleluya. ỽ. Salue virgo. ℂ Sabba. Alla. ỽ. Virga iesse floruit: virgo deũ et hominẽ genuit pacẽ deus reddidit: in se reconsilians ima summis. Ista. vij. Alla. dicũtur in capella btẽ marie a purifica. vsq; ad aduẽ. dñi extra lxx. vsq; ad pascha: nisi q; extra tẽpus pasch. in loco illius Alleluya. ỽ. Post partum. ỽ. Alla. ỽ. Per te dei genitrix. vtã. et exceptis ꝓpriatis. Similiter in tpe paschali quãdo celebratur missa de sctã maria sine nota vel post missam fit memoria. tũc primũ Alla erit ỽ. Per te dei ge. et scõm Alla. ỽ. Post partum. In ebdo. pas. etiã ỽ. Gy Benedicta et venera. Ad missam quotidianã de sancta maria. vsq; ad sabba. et non in ipso sab. Sequẽtia ỽ per totum annum ad placitum. Sequẽtia.

POst partũ virgo maria. Dei genitrix fecunda gratia tonantis plena. Aue terrarum dña alma celorum regia. Tibi ethera omnisq; sanctorum turma depromat symphonia. Tellus flumina atq; siluarum nemora resonãt voce sua. Salue parẽs inclyta felix puerpera. Per te lux et veritas mũdo est edita. Tu iesum papilla lactasti sacra: extans virgo fecta mater intacta. Unde nostris eya faue votis domina christum interpellans pro salute humana. Per te mater aboleri filiorũ flagitemus crimina. Ut osq; omnes introduci sempiterna paradisi gaudia. Quo perennis vite perfruamur gloria. Sequentia.

AVe maria gratia plena. Dominus tecum virgo serena. Benedicta tu in mulieribus. Que peperisti pacem hominibus et angelis gloriam. Et benedictus fructus ventris tui. Qui coheredes vt essemus sui nos fecit per gratiam. Per hoc autem aue: mundo tam suane: cõtra carnis iura Genuisti prolẽ nouũ stella solẽ noua genitura. Tu parui et magni leõis et agni saluatoris christi templũ extitisti sed virgo intacta. Tu flos et ros: panis et pastor is: virginum regina: rosa sine spina genitrix es facta. Tu ciuitas regis iusticie. Tu mater es misericordie. Theophilũ reformans gratie. De lacu fecis et miserie Ergo maris stella verbi dei cella et solis aurora. Paradisi porta per quam lux est orta natum tuum ora. Nos vt soluat a peccatis. et in regno claritatis quo lux lucet sedula. Collocet per secula. Amen. ℂ Alia sequentia.

LEtabundus exultet fidelis chorus alla. Regem regum intacte profudit thorus res mirãda. Angelus consilij natus es de virgine sol de stella. Sol occasum nesciens stella semper rutilãs: semper clara. Sicut sydus radium profert virgo filiũ pari forma. Neq; sydus radio: neq; mater filio fit corrupta Cedrus alta libani/ conformat ysopo valle nostra. Verbũ ens altissimi corporari passũ est carne sumpta. Latas cecinit/ synagoga meminit: nunq; tamen desinit esse ceca. Si non suis vatibus credat vl' gẽtilibus sybillinis versib⁹ hec predicta. Infelix ppera. Crede vel vetera Cur dãnaberis gens misera. Quem docet littera. Natum consi dera. Ipsũ genuit puerpera. Seq̃n.

HAc clara die turma festiua dat preconia. Mariam concrepãdo symphonia nectarea. Mundi dña que es sola castissima virginũ regina Salutis causa vite porta atq; celi referta gratia. Nam ad illam sic nuncia olim facta angelica. Aue maria gratia dei plena per secula. Mulierũ pia agmina intra semper benedicta. Virgo & grauida mater intacta ple glorioſa. Qui contra maria hec reddit famia. In me quomodo tua iam fient nũcia. Viri noui nullã certe copulã. Ex quo atq; nata sum incorru

pta. Diua missus ita reddit affata. Hlatu sacro plena fies maria. Qo-
ua efferens gaudia celo terre nati per
eroydia. Intra tuibteri claustra poz
tas qui gubernat eterna Omnia qui
dat tempoza pacifica. Alia sequẽtia.

Aue mundi spes maria: aue mi
tis: aue pia: aue plena gratia.
Aue virgo singularis: que per rubũ
designaris / non passũ incẽdia. Aue
rosa specioſa: aue iesse virgula Cuy
fructus nostri luctus: relarauit vin-
cula. Aue cuius viscera contra car-
nis federa ediderũt filiũ. Aue carẽs
simili mũdo diu flebili: reparasti gau
dium Aue virginũ lucerna / per quã
fulsit lux superna: his quos vmbza te
nuit Aue vgo de qua nasciz de cuius
lacte pasci: rex celozũ voluit. Aue gẽ
ma celi luminariũ. Aue sancti spiri
tus sacrariũ. O q̃ mirabilis et q̃ lau
dabilis hec est virginitas. In qua
per spiritum facta paraclytum fulsit
fecũditas. O q̃ sancta q̃ serena q̃ be-
nigna q̃ amena esse virgo creditur.
Per quã seruitus finitur: pozta celi
aperitur et libertas redditur. O ca-
stitatis liliũ: tuum pzecare filiũ qui sa
lus est humiliũ. Ne nos p nostro vi-
cio: i flebili indicio subiiciat supplicio
Sed nos tua sancta pzece mundãs a
peccatr fece. Collocet in lucis domo.
Hmẽ dicat ois homo. Alia sequẽtia.

Hodierne lux diei celebzis in ma
tris dei agitur memozia. De-
cantemus in hac die semper virginis
marie laudes z pzeconia. Omnis ho
mo oi hoza ipsam oza et implora eius
patrocinia. Psalle psalle nisu toto:
cozdis oris voce voto: aue plena gza.
Aue dña celozũ: inexperta viri tho-
rum parens paris nescia. Hecunda
ta sine viro genuisti moze miro geni-
tozem filia. Hlozẽs ortus austro flã-
te pozta clausa post et ante: via viris
inuia Hulsa celi roze tellus: fulsum ge
deonis bellus deitatis pluuia Salue
splendoz firmamẽti tu caliginose mẽ
ti: desuper irradia. Placa mare ma-
ris stella: ne inuoluat nos pcella et tẽ-
pestas obuia. Secundum Lucam. xj.

In illo tempoze. Loquente iesu Luce. xi.
ad turbas ertollens vocem que
dã mulier de turba dixit illi. Beatus
venter qui te poztauit: z vbera que su
xisti. At ille dixit. Quinmo. Beati qui
audiunt verbũ dei: et custodiũt illud.
Aliud in tpe pas. Scõm iohannẽ. xix.

In illo tempoze Stabant iuxta Johñ. 19
crucem iesu mater eius et soz
matris eius maria cleophe: et maria
magdalene. Cum vidisset ergo iesus
matrem z discipulum stantem quem
diligebat: dixit matri sue. Mulier: ec-
ce filius tuus. Deinde dixit discipulo:
ecce mater tua Et ex illa hoza: accepit
eam discipulus in suam. Offr.

Helix namqz es sacra virgo maria et om
ni laude digniſſima: quia ex te oztus est sol
iusticie chzistus deus noster alleluya. Et fi
niatur cũ. Alla. quandocunqz dicitur
extra lxx. vsqz ad pascha / et nisi in vigi
lia assumptionis tantum. Secreta.

Tua dñe pzopiciatione et beate
marie semper virginis inter-
cessiõe ad perpetuam atqz pzesentem
het oblatio nobis pzoficiat psperita-
tem et pacem. Per. Pzefatio. Et te in
veneratione. Cõio. Beata viscera ma
rie virginis que poztauerunt eterni patris
filium. In tempoze paschali. Cõio.
Vera fides geniti purgauit crimina mũ
di et tibi virginitas inuiolata manet. alle-
luya alleluya. Postcõmunio

Sumptis domine salutis nostre
subsidijs: da quesumus eius pa
trocinijs nos vbiqz pzotegi: in cuius
veneratione het tue obtulimus maie
stati. Per dominũ nostrũ iesum chzi-
stum filium tuum.

¶ Missa pro defunctis. Officium.

REquiē eternā dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. ps. Te decet hymnus deus in syon: et tibi reddetur votum in hierusalem: exaudi orationem meam ad te omnis caro veniet.

¶ Nota q̄ ad quālibet missam que p corpore presenti celebretur cuiuscūq; fuerit: nisi fuerit pro rege: vel regina vel alio magno dño quinq; dicuntur orationes. Prima oratio. **Oipotens sempiterne deus. miam tuam supplices deprecamur: vt animam famuli.** Scōa oratio. **Deus qui inter apostolicos.** Tertia oratio. **Deus venie largitor.** Quarta oō **Omps et misericors deus vnica sa.** Quinta oō. **Fidelium** Infra trigin. quinq; dñr orationes. i. **Deus cui propriū.** minor et cetere orationes vtš pro corpore presenti. Itē in xiij die oēs oōnes dñr vt infra trigin. In oibus anniuer. quinq; dñr orāt. i. **Deus indulgentiarū.** cetere vtš p corpore presenti. Si missa pro corpore presenti/vel anniuer. cuiuscūq; fuerit infra trigi. celebretur prima oratio pro corpore presenti: vel anniuer. vz. y. p triginta oratio. **Deus cui propriū.** minor. iij. **Deus qui inter aposto.** iiij. **Deus venie largitor** v. **Fideliū deus.** qñcūq; corpus est pñs et in anniuer. epōrum et decanorū ecclesie postq̄ executor officij in inceptiōe misse altare thurifi. diaconus cum thuri. accedat et corpus illud in feretro / vel in tūba incēset: sicr ante euāge. dū tr. canitur incēsato prius altari: ⁊ tertio postq̄ facer. sacrificiū ante lotionē loco suo disposītū thuri. idē diaco. thurifi. sicut prius: nō circūeundo corpus i feretro vel tūba: sed ex vtraq; pte vtraq; vice incipiēdo a capite semp cū thuri. Nūq̄ ent thuri. corpus ad **Placebo.** vel ad **Dirige.** scōm vsū Sar: sed ad missā sēper: nisi fuerit corpus regis/epi/comitis/vel baronis. Quotidie ante diē sepulture pro corpore presenti cuiuscunq; fuerit dicitur ista. Oratio.

DEus cui propriū est misereri semp ⁊ parcere: te supplices deprecamur pro aia famuli tui quā hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt nō tradas eam i manus inimici: nec obliuiscaris in finē: sed iubeas illā ab angelis sāctis suscipi: atq; ad regionem viuorum perduci: vt quia in te speravit et credidit: sanctorum tuorum meream societate letari. Per.

¶ Pro corpore pñti et in anniuer. et trigin. epōrū: et in die aiarum tātum Epistola. i. Ad thessalonicenses. iij.

HRatres. Nolumus vos ignorare de dormientibus vt nō cōtristemini: sicut et ceteri qui spem nō habent. Si enī credimus q̄ iesus mortuus est et resurrexit: ita et deus eos q̄ dormierunt per iesum adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo dñi: quia nos qui vivimus qui residui sumus in aduentu dñi non preveniemus eos qui dormierunt. Quoniam ipse dñs in iussu: et in voce archangeli: et in tuba dei descēdet de celo ⁊ mor- 1 Tes. 4

Missa pro defunctis.

tui qui in christo sunt resurgēt primi. Deinde nos qui viuimus qui derelinquimur: simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam christo in aera: et sic semper cū dño erimus. Itaq; consolamini inuicem in verbis istis. ℭ In anniuer. ℣ trigin. aliorum quorumlibet

Lectio libri machabeorum. ij. ru.

2. machab. xij.

IN diebus illis. Vir fortissimus Iudas collatione facta duodecimilia dragmas argēti misit hierosolymā offerri ea ibi pro peccatis mortuorū iuste et religiose de resurrectione cogitans. Nisi enim eos qui ceciderāt resurrecturos speraret: superfluum videretur et vanū orare pro mortuis Et quia considerabat q̄ hi qui cū pietate dormitionem acceperāt: optimam haberent repositam gratiam. Sctā ergo et salubris est cogitatio p defunctis exorare: vt a pctis soluant̄.

℣ he due sequentes epistole legantur per totū annū ad missam quotidianā p defunctis alternis vicibus p ebdo.

Lectio libri apocalipsis beati iohannis apostoli. xiij.

Apocal. 14.

IN diebus illis. Audiui vocem de celo: dicentē michi. Scribe. beati mortui. qui in dño moriuntur. Amodo iam dicit spūs: vt requiescāt a laboribus suis Opera enim illorum sequuntur illos.

1. Corin. 15.

Ad corinthios. xv. FRatres. Christus resurrexit a mortuis primitie dormientiū: quoniā quidem per hominē mors: et per hominem resurrectio mortuorū. Et sicut in adam oēs moriuntur. ita ℣ in christo oēs viuificabuntur. Unusquisq; autem in suo ordine. In oibus missis p defunctis epis semp dr Gr

Si ambulem in medio vmbre mortis nō timebo mala quoniā tu mecum es dñe. ℣. Virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt Et idem grad. semp incipiat et suus ℣. percantetur a tribus clericis de secūda forma habitu nō mutato ad caput defuncti si adest: sinautē/ ad gradū chori. In oibus aliis missis p defūctis dicitur Grad

℟. equiem eternam dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis. ℣. Anime eorū in bonis demorentur: et semen eorum hereditet terram. ita q̄ idem grad. incipiatur ℣ suus ℣. percantet a tribus clericis de secūda forma habitu non mutato q̄ncunq; corpus adest ad caput defuncti tantum/ sinaūt ad gradum chori: et i die aiarū in pulpito. Alias illud idem gradus

℟. Requiem eternam. et suus ℣. Aie eorū. Quotiēscunq; cantantur in anniuer. et trigin. ℣ in missis fer. p defunctis post eorum inceptionem a toto choro interi sedente absq; neuma in fine percātetur. Quādocunq; corpus adest et in oibus missis p defunctis dicat Tr

℟. Sicut cervus. ibidem vbi grad. a quattuor clericis de superiori gradu habitu non mutato nequaq̄ vt in aliis tractibus alternatim sedētibus sed interim continue stantibus ad caput corporis quod p̄sens fuerit: vel epi defuncti si adest: sinaūt ad gradū chori quousq; finierint ipsum tractū: ita q̄ oēs illi quattuor clerici simul primum ℣. incipiant quem duo ex parte chori principalis prosequātur. Sequens ℣. ab aliis duobus ex altera parte cātetur: et sic alternis vicibus singul. ℣. totius tr. ab illis quattuor dicuntur choro simul interim sedente: ita quidem vt omnes simul ipsum tractū terminent. Tractus.

℟. Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deū viuum quando veniam ℣ apparebo ante faciem dei mei. ℣. Fuerūt michi lachrime mee panes die ac nocte dum dicitur michi per singulos dies vbi est deus tuus.

ℭ In anniuersariis et trigin. ℣ in omnibus aliis missis p̄ro defunctis dicitur sequēs tractus a toto choro alternatim simul interim sedente cum cātu i gradali super hoc notato: nisi in die animarum tātum: tunc enim dicitur cum eodē cantu quo in dominica septuagesime a quattuor clericis de superiori gradu: habitu non mutato ad

gradum chori supradicto modo scilz quo tractus. Sicut seruus. Tractus.

DE profundis clamaui ad te domie dñe exaudi vocem meam.

Fiant aures tue intendentes: in orationem serui tui.

Si iniquitates obseruaueris domine/domine quis sustinebit.

Quia apud te propiciatio est: et propter legem tuã sustinui te dñe. ¶Pro corpore pñti et i oib⁹ anniuer. ⁊ trigita. eporũ ⁊ i die aiarũ similiter i dñicis et. ij. fer. qñ dr missa ferialiter i capko vel alibi dr hoc euangeliũ. Scõm iohannẽ. xj.

Joh̃. 11. IN illo tempore. Dixit martha ad iesum. Dñe si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus. Sed ⁊ nũc scio qa quecũqz poposceris a deo: dabit tibi deus. Dicit illi iesus. Resurget frater tuus Dicit ei martha Scio qa resurget in resurrectiõe in nouissimo die. Dicit ei iesus. Ego sum resurrectio et vita. Qui credit in me: etiam si mortuus fuerit viuet: ⁊ ois q̃ viuit ⁊ credit in me/nõ morietꝫ in eternũ. Credis hoc? Ait illi. Utiqz dñe. Ego credidi qa tu es christus filius dei: qui i hũc mundũ venisti. Offr. Dñe iesu christe rex glorie/libera aias oim fideliũ defuncto rũ de manu inferni et de profundo lacu libera eas de ore leõis: ne absorbeat eas tartarus ne cadãt in obscura tenebrarũ loca: sed signifer sctũs michael reprẽsẽtet eas in lucẽ sanctã. Quã olim abrahe promisisti ⁊ semini eius. ¶Nota q̃ si corpus adsit in oib⁹ ãniuer. ⁊ trigi. post ablutionẽ manuũ icipiat sacer. iũctis manibus in medio altaris hoc modo. Hostias et preces tibi domine offerimus. Chorus. Tu suscipe pro aiabus illis quarũ hodie memoriã agimus fac eas dñe de morte trã sire ad vitã. Sacerdos priuatim dicat In spũ humilitatis. more solito. Deide dicat similiter priuatim. Orate fratres et sorores pro fidelibus defũctis. Et chorus respondeat cantando. ℣⁹. Requiem eternã dona eis dñe: et lux ppetua luceat eis. Quã olim abrahe promisisti et semini eius. In oñibus vero aliis missis pro defunctis q̃ ferialiter dñr: nec qñ vltimo ante pas. cõplet officiũ mortuorũ: nec in die aiarũ dr. In die aiarũ tantũ. Offr. O pie deus: qui primum hominẽ ad eternã gloriã reuocasti: pastor bone qui ouem perditã pio humero ad ouile reportasti iuste iudex dum veneris iudicare libera de morte animas eorũ quos redemisti ne tradas bestiis aias confitentes tibi: nec derelinquas eas in finem ¶Ante diem sepulture. Secreta.

SUscipe q̃s dñe misericors pater oblationẽ quã tibi offerimus p aia famuli tui N. quã hodie de carnali corruptione liberasti et concede: vt ab oibus humane conditionis excessibus his remediis erpiet: ⁊ in reqe sempiterna diẽ resurrectiõis pstolet Per. ¶In oibus missis pro corpore pñti: et in oibus anniuer. et trigita. et in die aiarũ: et qñ vltimo fit seruitiũ mort. ante pascha dicit hec cõio. Pro quorũ memoria corpus christi sumit: dona eis dñe requiem sempiternam In oibus aliis missis pro defunctis dicitur hec Cõio. Lux eterna luceat eis dñe: cũ sctis tuis ieternũ quia pius es. ¶Ante diẽ sepulture. Postcõ.

PResta q̃s oipotẽs deus: vt aiam famuli tui ab angelis lucis susceptam in preparata habitacula deduci facias btõrũ. Per. ¶Nota q̃ i anniuer. simplicis cuiuscunqz canonici. vel cuiuscũqz alterius dicãtur orationes que in anniuer. episcoporũ. Epla Vir fortissimus iudas. Gr. Requiem eternam ℣. Anime eorum. A toto choro dicitur Tr: De profundis. similiter a toto choro cantetur. Euangeliũ vero prout supra i fe. prenotatur. ¶Nota etiam q̃ quãdo dicitur missa mortuorũ ferialiter grad. per cãtorem i choetur: et a toto choro interim sedente cũ suo ℣. absqz neuma percantetur: similiter et tractus De profundis cũ cantu abbreuiato. Et sciendum est: q̃ hec missa q̃ ferialiter in cap. dicitur p fide

libus defūctis: generaliter habet dici etiã ante pasc. quãdo cõpletur officiũ mortuorum. ac etiam in die aiarum.
¶ In die sepulture cuiuscũq; corpus sit: dicitur. Oratio.

OMnipotẽs sẽpiterne deus miserico:diã tuã supplices deprecamur: vt aiam famuli tui cui⁹ corpi debitũ sepulture officiũ psoluimus: in sinũ abrahe patriarche tui iubeas collocari: vt cũ dies agnitionis tue aduenerit: inter sctõs et electos tuos cũ resuscitari precipias. Per. Oratio

SUscipe dñe p aia famuli tui hostiã quã tu deo patri obtulisti pro nobis benigne: et quia causa hominũ descendisti de celis: te redeunte sanctorum tuorum mereatur adiungi consortijs. Per te saluator mundi. Qui viuis et regnas cũ. Postcõio.

PReста qsumus dñe vt aia famuli tui cui hodie officia humanitatis exhibemus: his sacrificijs expiata: saluationis tue perpetuo munere gratulet. Per d. ¶ In die trigita. oõo

DEus cui proprium est misereri semp et parcere: propiciare aie famuli tui / et oia eius peccata dimitte vt mortis vinculis absolutus: trãsire mereatur ad vitã. Per dñm. Secreta

INtuere qsumus oipotẽs eterne deus: et placatus suscipe digna re hoc sacrificiũ qd tibi offerimus pro aia famuli tui et cõcede illi pacẽ perpetuã et requiẽ sempiternã. P. Postcõio

PRosit qs dñe aie famuli tui diuini celebratio sacramenti: vt eius in quo sperauit et credidit eternũ capiat te miserante cõsortiũ. Per do.
¶ In anniuersarijs. Oratio.

DEus indulgentiarum dñe: da aie famuli tui. cuius anniuersarium depositiõis diem cõmemoramus: refrigerij sedẽ. quietis beatitudinem: luminis claritatẽ. Per. Secr.

PRopiciare dñe supplicationibus nostris pro aia famuli tui cuius hodie annua dies agitur: p qua tibi offerimus sacrificium laudis: vt eam sanctorũ tuorũ consortio sociare digneris. Per. Postcõio.

PReста qsumus dñe vt aia famuli tui: cuius anniuersariũ depositionis diem recolimus: his purgata sacrificijs indulgentiam pariter et requiem capiat sempiternam. Per.
¶ Pro episcopis. Oratio.

DEus qui iter apostolicos sacerdotes famulos tuos põtificali fecisti dignitate cẽseri: presta qsumus vt quorũ vicẽ ad horã gerebant in terris: eorum perpetuo consortio letentur in celis. Per. Secreta.

OFferimus tibi dñe oblationem seruitutis pro aiabus famulorũ tuorũ pontificũ supplicantes vt cum pbis apostolice dignitatis quorũ sunt executi officium habere mereantur sempiterne beatitudinis portionem. Per. Postcõmunio.

PRoficiat dñe qsumus aiab⁹ famulorũ tuorũ põtificum: diuini celebratio mysterij: vt quos in terris positos huius muneris dispensatores esse fecisti: iter electos antistites eos iubeas connumerari. Per.
¶ Pro fratribus et sororibus Oratio

DEus venie largitor et humane salutis auctor: qsumus clementiã tuã: vt nostrarũ congregationum fratres / et sorores: q ex hoc seculo transierũt: intercedente btã maria semper virgine: et beato michaele archãgelo cum oibus sctis / ad perpetue beatitudinis cõsortium peruenire cõcedas. Per. Secreta.

DEus cuius misericordie non est numerus: suscipe propicius pces humilitatis nostre: et aiabus fratrum et sororũ nostrarũ congregationum: quibus tui nois dedisti cõfessionem: p hec sacramenta salutis nostre cunctorum remissionẽ tribue peccatorum. Per. Postcõmunio

PReста qs ops et misericors de⁹ vt aie fratrũ et sorores nostrarũ cõgregationũ pro quibus hoc sacrificiũ laudis tue obtulimus maiestati: p

huius sacramẽti virtutem a peccatis omnib⁹ expiate lucis perpetue te miserante recipiant beatitudinem. Per.

¶ Pro benefactoribus. Oratio.

OMnipotens et misericors deus vnica salus mortaliũ: te supplices exoramus pro aiabus famulorũz famularũq; tuarũ: parentũ et benefactorũ nostrorum: vt interueniẽte btã dei genitrice maria: cũ oibus sanctis tuis peccatorũ eis largiri dignerisin dulgẽtiã: et in nouissimo die btẽ resurrectionis leticiã. Per eundẽ. Secreta

SAnctifica q̃s domie hec fideliũ oim vitalia sacramẽta. et p̃sta: vt p ea interueniẽte btã dei gẽitrice maria cũ oibus scis tuis hoc ipsũ pficiat aiabus famulorũ/ famularũq; tuarũ parentũ ⁊ bñfactorum nostror vt ab oibus vitijs expiate pabulo vite reficiantur eterne. Per. Postcõmunio.

QUificet nos q̃s dñe salutare quo pasti sumus sacramẽtũ: ⁊ interueniẽte btã dei genitrice maria cũ oibus scis tuis cõcede vt hoc ipsum pficiat aiabus famulorũ famularũq; tuarũ/ parentũ/ ⁊ bñfactorũ nostror: ad pmerendã tue propiciationis gratiã/ et pcipiendã future resurrectiõis gloriam sempiternam. Per eundem.

¶ Pro oibus fidelibus defũctis. Oño.

FIdelium deus oim conditor et redẽptor aiabus oim fidelium defunctorũ remissionẽ cũctorũ tribue peccatorum vt indulgentiam quam optauerunt pijs supplicatiõibus consequantur. Qui cum deo patre et spiritu sancto vi. Secreta.

HOstias q̃s dñe quas tibi p aiabus oim fideliũ defunctor offerimus propiciatus intẽde: vt quibus fidei christiane meritum cõtulisti dones et premium. Per. Postcõio.

ANimabus q̃s domie omniũ fideliũ defunctorũ oratio proficiat supplicantium: vt eas ⁊ a peccatis omnibus exuas: et tue redemptionis facias esse participes. Qui cũ deo patre in vnitate spiritus sancti deus.

¶ Vnius apostoli. Officium

Ichi autẽ nimis honorati sũt amici tui deus: nimis cõfortatus est principatus eor. In tpe paschali Alla. ps. Dñe probasti me et cognouisti me tu cognouisti sessionem meam/ et resurrectionem meam. Oratio.

EXaudi dñe populũ tuũ cũ sãcti apostoli tui N. patrocinio supcãtem: vt tuo semp auxilio munitus: secura tibi possit deuotione seruire. Per dominũ. Ad ephesios. ij.

HRatres. Jã non estis hospites et aduene: sed estis ciues sctorũ ⁊ domestici dei supedificati super fundamentũ apostolorũ et prophetarũ: ipso sũmo angulari lapide christo iesu. In quo ois edificatio constructa: crescit in tẽplũ sanctũ i dño. In quo ⁊ vos coedificamini i tabernaculũ dei: in spũ sctõ. Gr. Nimis honorati sunt amici tui deus/ nimis cõfortatus est principatus eorũ. ỹ. Dinumerabo eos et super arenam multiplicabũtur. Sequentia. Ephe. ii.

QUare sanctorũ senatus apostolorũ/ princeps orbis terrarũ rectorũq; regnor. Ecclesiarum mores ⁊ vitã moderare. Qui p doctrinã tuã fideles sunt vbiq;. Antiochus et remus cõcedũt tibi petre regni solium. Tyrãnidẽ tu paule alexandrinã inuasisti greciã. Ethiopes horridos mathee/ agnelli vellere. Qui maculas nesciat aliquas vestisti cãdido. Thoma/ bartholomee. Johãnes/ philippe symon. Jacobiq; pariles/ andrea thadee dei. Bellatores inclyti. Et nos oriens ⁊ occidens. Immo teres mundi circulus. Se patres habere gaudent ⁊ expectãt iudices. Et idcirco mundus ois laudes vobis et honorem sanctis debitũ supplex impendit

¶ Infra septuagesimam. Tractus.

BEatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ỹ. Potens in terra erit semẽ eius generatio rectorum

benedicetur. ℣. Gloria et diuitie in domo eius: et iusticia eius manet in seculū seculi.
Secundum Johannem. ℟.
Joh. 15. IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Hec mando vobis: vt diligatis inuicē. Si mūdus vos odit scitote ꝙa me priorē vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis: mūdus quod suū erat diligeret. Quia vero de mundo nō estis: sed ego elegi vos de mūdo pptera odit vos mūdus. Memētote sermonis mei quē ego dixi vobis: non est seruus maior dño suo. Si me persecuti sunt: et vos persequent. Si sermonem meū seruauerūt: et vestrū seruabunt Sed hec oia facient vobis ppter nomen meū: ꝙa nesciunt eū qui misit me. Si nō venissem ⁊ locutus fuissem eis: peccatū nō haberēt. Nunc aūt excusationē non habent de peccato suo. Qui me odit: et patrē meum odit. Si opera nō fecissem in eis: q̄ nemo alius fecit peccatum non haberent. Nunc aūt et viderunt et oderūt: et me et patrē meū. Sed vt adimpleatur sermo/ qui in lege eorū scriptus est: ꝙa odio habuerunt me gratis. Offr. IN oēm terrā exiuit sonus eorū: et in fines orbis terre verba eorū. In tpe paschali. all. Sec̄.
BEati apostoli tui N. dñe solennia recolētes/ qs vt eius auxilio tua bñficia capiamus/ p quo tibi hostias laudis offerimus. Per. Prefatio Et te dñe. Cōio. VOS q̄ secuti estis me: sedebitis super sedes: iudicātes duodecim tribus israel dicit dñs. In tempore paschali. Alleluya alla. Postcōmunio.
VEre nos misericors deus per hec sctā q̄ sumpsimus: et beati apostoli tui N. cui⁹ natalicia celebramus semper guberna presidijs. Per.

In natali vnius martyris Officiū.

INtabitur iustus in dño et sperabit i eo et laudabuntur oēs recti corde. In tpe pas. alla all. ps. Exaudi deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe aiam meam. Oratio.

ADesto dñe supplicatiōibus nostris: et intercessione beati N. martyris tui/ perpetuam nobis misericordiam benignus impende. Per.
Lectio libri sapiētie. Eccli. xiiij. et xv.
Ecclesiastici. 14. et. 15.
BEat⁹ vir q̄ i sapiētia morabit: ⁊ q̄ i iusticia meditabit et i sēsu cogitabit circūspectionē dei. Cibauit illū pane vite ⁊ intellectus: et aqua sapiētie salutaris potauit illū Et firmabit in illo et nō flectetur: ⁊ cōtinebit illū ⁊ nō cōfundetur: et exaltabit illū apud proximos suos. Et noie eterno hereditabit illū: dñs deus noster G℣ POsuisti dñe super caput ei⁹ coronā de lapide pretioso. ℣. Desiderium aie eius tribuisti ei ⁊ voluntate labiorū eius nō fraudasti eum.
Alla. ℣. POsuisti dñe super caput eius coronam de lapide pretioso. Sequentia.
ORganicis canam⁹ modulis nūc N. solēnia Omnigenis dño vocibus reddentes odas debitas. Qui in suis sctis mirabilis nimis multiplici virtutū flore eosdem decorat ac mirifice adornat. Nam et in ipsis quasi in quibusdā misticis instrumētis digito proprio fides agitat fides virtutū sonora. Has numerose pcurrens singulas Permiscet singulis diatesserō mellifluam melodiā. Quā generat virtutū mater illa. Que aliys decenter cōposita reddit suauē simphoniā. Qua sine cuncta. Hiunt dissona. Necnō friuola. Qua cū oia. Hiūt consona. Necnon vtilia. Qua iusti bene. Morātur rite. Petētes excelsa poli sydera. Hilacres decantāt noua cantica in cythara treicea. Quorum agentes festa consortia mereāmur in celesti patria. Tractus.
DEsideriū aie eius tribuisti ei et voluntate labiorū eius nō fraudasti eum. ℣. Quoniā preuenisti eum in benedictione dulcedinis. ℣. Posuisti super caput eius coronam de lapide pretioso.
Secundum Johannem. xij.
Joh. 12. IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis: nisi granū frumenti cadēs in terrā mor

tuum fuerit: ipsum solum manet. Si aũt mortuum fuerit: multũ fructum affert Qui amat aiam suã: perdet eã. Et qui odit aiam suã in hoc mũdo: in vitam eternã custodit eã. Si quis mihi ministrat: me sequatur. Et vbi sũ ego illic ⁊ minister meus erit Si quis mihi ministrauerit: honorificabit eũ pater meus qui est in celis. Offr. In virtute tua dñe letabit iustus et super salutare tuum exultabit vehementer: desiderium aie eius tribuisti ei. In tempore paschali. Alleluya alleluya. Secreta.

PResentia munera dñe qs serena pietate intuere vt sãcti spũs perfundant benedictione: quatenus illã validius in nostris cordibus dilectionẽ infundãt: p quã sctũs N. martyr tuus oia corporis tormẽta deuicit. Per. in vnita. eiusdẽ. Cõio. Qui vult venire post me abneget semetipsum: et tollat crucẽ suam et sequatur me. Postcõio.

QUas refecisti dñe celesti mysterio ab oibus qs propiciatus absolue delictis vt intercedente btõ. N. martyre tuo diuino munere purificatis mentibus perfruamur. Per dñm.

CMissa plurimorũ martyrũ. Officiũ

ENtret in cõspectu tuo dñe gemitus cõpeditorum redde vicinis nostris septuplum i sinu eorum: vindica sanguinem sanctorũ tuorum q effusus est. ps. Deus venerunt gẽtes in hereditatem tuã: polluerunt tẽplũ sanctum tuũ: posuerunt hierusalem in pomorum custodiam. Oratio.

OMnipotẽs sempiterne deus: da nobis sctõrũ martyrũ tuorũ N. et N. ita digne merita venerari: quatenus ab istãtibus liberemur periculis: ⁊ digni efficiamur gaudijs sempiternis. Per. Ad hebreos. xj.

Hcb. 11. SAncti per fidem vicerũt regna operati sũt iustitiã adepti sunt repromissiones Obturauerũt ora leonum: extinxerũt impetũ ignis effugarũt aciẽ gladij: cõualuerũt de infirmitate: fortes facti sunt in bello. Castra verterunt exterorũ: acceperũt mulieres de resurrectiõe mortuos suos Alij vero distenti sunt non suscipientes redemptionẽ: vt meliorẽ inuenirent resurrectionẽ. Alij vero ludibria et verbera experti: insuper et vincula et carceres. Lapidati sunt/ secti sunt/ tentati sunt in occisione gladij mortui sũt Circuierũt in melotis: et in pellibus caprinis. Egentes/ angustiati/ afflicti quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errãtes: ⁊ in montibus et spelũcis: et in cauernis terre. Et hi oẽs testimonio fidei pbati inuẽti sunt In christo iesu domino nostro. Gr. Gloriosus deus in sctis: mirabilis in maiestate faciens prodigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata est in virtute: dextera manus tua cõfregit inimicũ. Alla. ℣. Sancti tui dñe benedicent te: gloriam regni tui dicent alleluya. Sequentia.

ECce pulcra canorũ resonet voce alla. Intimãs requiẽ ciuibus inclytam. Celica nimiũ angelorum rutilãt agmina. Sancte sancte sancte christo ouãter proclamantia. Sublimi i cathedra apostolorũ sede fulgida lãpada tribus ⁊ linguas iudicãtia. Omnia vt stercora reputarũt tumida ppter hoc emicant velut stella firmamẽti clara. Stolis candidis martyrũ adornãt colla Hi sunt milites q mũdi preliarũt bella. Coronis albis coronãtur scti. Qui confitẽtes crediderunt iuste vel fide certantes. Respuerunt vana. Modo habẽt celestia regna. In qua triũphant dicẽtes optime. Siue canticã psallẽtes carmia. Arce laudiflua. Voce dulcisona. Regi christo submittẽtes colla. Multã recitaris laude spirituum Atq iubilaris in choro virginum. Alleluya. Dulcimoda. Te decantãt pudicum agmina. Laus tibi sit christe semp per oia. Qui opitularis cantãtes talia Voce pulchra Alla. Et nosipsi proclamemus vna. Da nobis eterna regna florida. Vbi cã-

temus oēs alleluya. Scōm lucam. v.
Luc.5 In illo tempore. Eleuatis ieſus oculis in diſcipulos dicebat Beati pauperes: quia veſtrū eſt regnū dei Beati qui nunc eſuritis: quia ſaturabimini. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines: et cum ſeparauerint vos et exprobrauerint ⁊ eiecerint nomen veſtrū propter filiū hominis. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce enim merces veſtra multa eſt in celo. Offr.
Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus iſrl' ipſe dabit virtutem et fortitudinem plebi ſue benedictus deus alleluya. Secreta.
Suſcipe queſumus domine munera populi tui pro feſtiuitate ſanctorum martyrū tuorum N. et N et ſincero corde nos fac eorum natalicijs intereſſe. Per. Cōio.
Gaudete iuſti in domino alleluya rectos decet collaudatio alleluya. Postcōio
Sacramentorū tuorū dñe participatione letantes ſuppliciter exoramus: vt quorū merita celebrare condonas: eorum nos facias imitari conſtantiam. Per.

De quocunqz confeſſore Officium.

Os iuſti meditabitur ſapientiā: et lingua eius loquetur iudicium ler dei eius in corde ipsius ps. Noli emulari in malignantibus neqz zelaueris facientes iniquitatem. Gloria. Oratio.
Adeſto dñe precibus nris quas in ſancti N. confeſſoris tui ſolemnitate deferimus: vt qui noſtre iuſtitie fiduciam nō habemus: eius qui tibi placuit meritis et precibus adiuuemur. Per dominum nostrū. Epla.
Lectio libri ſapientie. r.
Ps.15.10 Iuſtum deduxit dñs per vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnū dei: et dedit illi ſcientiā ſctorū: honeſtauit illū in laboribus: ⁊ cōpleuit labores illius In fraude circūuenientiū illi aſſuit: ⁊ honeſtū fecit illum Cuſtodiuit illū ab inimicis: ⁊ a ſeductoribus tutauit illū: et certamen forte dedit illi vt vinceret et ſciret qm̄ oim potētior eſt ſapientia Hec venditū iuſtū nō dereliquit: ſed a pctōribus liberauit eū. Deſcēditqz cū illo in foueā: ⁊ in vīculis nō dereliquit illū donec afferret illi ſceptrū regni ⁊ potentiā aduerſus eos q̄ eū deprimebāt. Et mendaces oſtēdit q̄ maculauerūt illū: et dedit illi claritatē eternam dñs deus noſter. Gr. Os iuſti meditabitur ſapientiā: et lingua eius loquetur iudicium v. Lex dei ei⁹ in corde ipsius ⁊ nō ſupplātabuntur greſſus eius. Alla. v. Poſui adiutoriū ſuper potentem: et exaltaui electum de plebe mea. Sequentia.
Adeſt nobis dies alma: et magno gaudio plena In qua ſācta deo grata cōgaudet eccla Hodie celeſtis letatur turma: que gloriā cantat in excelſis voce dulciſona cū ſimphonia. Hodie polorū ſancta agmina collaudāt regē deū noſtrū natum ex virgine ſancta maria. Aue inclyte preſul N. flos pulcherrime. Tu veſtigia chriſti ſecutus es fide deuota Eterni regis adeptus es regna. Ī gratularis in domo ſupera poſſidēs ſedes almas Te poſtulamus ⁊ poſcimus vna. Adiuuent tua ſancta ſuffragia fragilē vitam noſtrā O beate O ſancte N. Laus tibi in gloria O beate. O ſancte N. pro nobis ſuppli ca. Vt vna mereamur ſancta celorū tēpla. Poſſidere leti cernentes alma gaudia que ſunt plena. Sit deo laus honorqz iubilatio caſta. Qui regnat p oia ſeculorū ſecula Amē dicāt oia. Ev
Desiderīū aīe eius tribuiſti ei et voluntate labiorū eius nō fraudaſti eum. v. Quoniā preueniſti eum in benedictione dulcedinis. v. Poſuiſti ſuper caput eius coronam de lapide precioſo.
Secundum marcum. xiij.
In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Videte vigilate ⁊ ora te Neſcitis enī quādo tēpus ſit Sicut homo q̄ peregre profect⁹ reliquit domū ſuā: et dedit ſeruis ſuis poteſtatē

cuiuscq operis: et ianitori pcepit vt vigilet. Vigilate ergo. Nescitis enī quā do dñs domus veniat: sero/an media nocte/an gallicantu/an mane. Ne cū venerit repēte: inueniat vos dormiētes. Quod aūt vobis dico: oībus dico vigilate. Offy. Desiderīū aie eius tribuisti ei: et voluntate labioꝝ eius nō fraudasti eū: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. In tpe pas all. all. Secr

Suscipe dñe sacrificiū placationis et laudis qō nos interueniē te btō N. cōfessore tuo perducat ad veniā: et i perpetuā gratiaꝝ cōstituat actionē. Per. Cōio. Fidelis seruus ⁊ prudens: quē constituit dñs super familiā suā vt det illis in tempore tritici mensurā. In tempore paschali All'a all'a. Postcōio.

Presta qs ops deus: vt cuius festiuitate votiua sunt sacramēta: eius salutaria nobis intercessione reddātur. Per. Missa de scō rocho.

Congratulamini oēs in dño diē bti rochi cōmemorātes: in cuius cōmēoratione letat ecclesia plebs exultat: ⁊ āgeli dulcia dāt melodia: dicentes: gloria tibi dñe: qui talem virū in cōfessorem elegisti. ps. Beati immaculati in via qui ambulāt in lege dñi. Gloria pri. Oratio.

Deus qui es glorioſus in gloria sctōrū: et cūctis ad eorū patrocinia cōfugiētibus sue petitionis salutarē pstas affectū: concede plebi tue vt intercedēte btō rocho confessore tuo q in eius celebritate se deuota exhibet lāguore epidimie quam i suo corpore p tui nominis gloria passus est sit libera: et tuo noi semper sit deuota. Per.

Epistola. ij. Ad thimotheum. ij.

1. Ad thimo. 2.

Carissime. Memor esto iesū christum surrexisse a mortuis ex semine dauid secūdū euangeliū meū in quo laboro vsq ad vincula: quasi male operās: sed verbū dei nō est alligatū. Ideo oia sustineo ppter electos: vt et ipsi salutē consequant: q est cū christo iesu i gloria celesti. Tu aūt assecutus es meā doctrinā/institutionē/propositū/fidē/lōganimitatē/dilectionē/patiētiam/psecutiones/passiōes qualia michi facta sunt antiochie yconio listris: quales psecutiones sustinui: ⁊ ex oībus me eripuit dñs: ⁊ oēs qui pie volūt viuere in christo iesu psecutionem patiūtur. Gy. Tibi pio sctō Rocho honor sit et gloria et deprecantes apud celeste numē/tuis precib⁹ a morbo epydimie salvos nos redde. ℣. Fac quesumus btē confessor christi: vt apud deū preces nostre nō sint vane: et nobis aeris tēperiē cōcede: vt in fine tecū i celis cōgratulemur. Alle. ℣. O btē cōfessor Roche: q magna apud deū sunt merita tua: quibus credimus nos a morbo epidimie posse liberari: ⁊ aeris tēperiem concedi. All'a. Euāgelium. Vigilate: qa nescitis qua hora. In cōi. Offy

Te beatū Rochū christi confessorē erora tū facimus: et preces ad te patrē nostrū dirigimus: vt tua intercessiōe a lāguoribus epydimie saluemur: et aeris temperiē potiamur. Prefatio. Eterne deus. Qui imminētē niniuitis interitū sola mia reuocasti: quibus vt propugnator eristeres cū orationis penitētia pstitisti: et huic populo tuo ante cōspectū glie tue prostrato orādi tribue puritatē: ⁊ quē desiderat presta liberationis effectū vt quos vnigeniti tui precioso sanguine redemisti non patiaris mia tua mortalitatis interire supplicio. Per christum dominū nostrum. Secreta.

Parce nobis dñe: et flagella ire tue que pcā nostra merētur: pcibus et meritis beatissimi cōfessoris tui rochi: a nobis misericorditer auerte. Per dñm. Cōio. O q magnificū est nomen tuū btē roche: qui tuis intercessionibus multitudinē languentiū nosti sanare: et nomen tuum glorioſum cōmemorantibus oībus te propicium exhibere veni et salua nos a morbo epydimie et aeris temperiem nobis concede. Postcōio.

Presta qs ops deus: vt qui celestia sacramēta pcepimus: intercedēte btō rocho cōfessore tuo p hec cōtra oia aduersa muniamur et ab oīni morbo ⁊ peste: ac a subitanea morte li

Missa vnius virginis.

beremur. Per dominū nostrum.

℣ In natali vni⁹ virgis ⁊ mar. Offi.

Oqbar de testimonijs tuis in conspectu regū et non confundebar: ⁊ meditabar in mādatis tuis que dilexi nimis. ps Bti immaculati i via: qui ambulant in lege dñi. Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de btē N. virginis ⁊ martyris tue festiuitate gaudemus ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per do. Lectio libri sapiētie Eccli. li.

Eccli. 51

Domie deus meus exaltasti sup terrā habitationē meā: et pro morte defluenti deprecata sum. Inuocaui dñm patrē dñi mei vt non derelinquat me in die tribulationis mee: et i tpe superboꝝ sine adiutorio. Laudabo nomen tuū assidue: et collaudabo illud in confessione: et exaudita est oratio mea. Liberasti me de pditione et eripuisti me de tpe iniquo. Propterea cōfitebor ⁊ laudē dicā nomini tuo: dñe deus meus. Gr. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē. ℣. Propterea vnxit te deus de⁹ tuus oleo leticie. Alleluya. ℣. Emulor enim vos dei emulatione: despōdi vos vni viro virginem castam exhibere christo. Sequentia

Virginis venerāde de numero sapientum festa colimus socij Hilie matris supni regis sacrosctē marie. Quam sibi in sorore dei adoptauit filius. Hec corpus suū domuit freno ieiunij. Et luxuriā secuit ense agonie. Hec contra cūctos hostis dimicauit impetus. Et hostē cruētum freta christi dextra strauerat Hec spōsum ab aula sese inuisentem alacris. Corde iocūdo secuta eius est igressa thalamū. Tuꝝ iam dulcibus plena delicijs. Christo miserias nostras suggerito nobis consolationem precando. Tractus.

Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus ineternū. ℣. Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna. ℣. Propter veritatem et māsuetudinē et iusticiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide et inclina aurē tuā: quia cōcupiuit rex speciē tuā. Sc̄ōm matheū. xiij.

Math. 13

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolā hanc. Simile est regnū celorū thesauro abscondito in agro: quē qui inuenit homo abscōdit et pre gaudio illius vadit: et vēdit vniuersa que habet: ⁊ emit agrū illū. Iterū simile est regnū celorū homini negociatori querēti bonas margaritas Inuēta aūt vna pretiosa margarita: abijt et vēdidit oīa que habuit et emit eā. Iterū simile est regnū celorū sagene misse in mare: et ex omni genere pisciū congregāti. Quē cū impleta esset educētes et secus littus sedētes: elegerūt bonos in vasa sua: malos autē foras miserūt Sic erit in cōsummatiōe seculi Exibūt angeli et separabūt malos de medio iustorū. Et mittēt eos in caminū ignis: ibi erit fletus et stridor dentiū. Intellexistis hec oīa: Dicūt ei Etiam. Ait illis. Ideo oīs scriba doctus in regno celorū similis est homini patrifamilias: q̄ profert de thesauro suo noua et vetera. Offr.

Hilie regum in honore tuo astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circūdata varietate. Secreta.

Hostias domie quas tibi offerimus ppicius respice: et intercedēte btā N. virgine tua et martyre vicula pctōrū nostrorꝝ absolue. ℣. Cōio Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus ineternū. In tēpore paschali Alleluya alla. Postcōio.

Placeant tibi quesumus misericors deus nr̄e seruitutis obsequia: vt mysteria sacrosācta que sumpsimus intercedente beata N. virgine tua et martyre et tuam gratiā nobis conciliēt: et eterne felicitatis gaudium subministrent. Per dominū nostrum ihesum christum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat in vnita.

Missa de nomine iesu. Officium.

IN noie iesu omne ge
uu flectat celestium
terrestriũ et infernorũ et oĩs lingua cõfiteatur/ qa dominus iesus christus in gloria est dei patris. ps. Laudate dñm quia bonus dñs: psallite nomini eius quoniam suaue. Oratio.

DEus qui glorioſissimũ nomen dñi nostri iesu christi vnigeniti filij tui fecisti fidelibus tuis sũmo suauitatis affectu amabile: et malignis spiritibus tremendũ atq; terribile: cõcede ppicius vt oẽs qui hoc nomẽ iesu deuote venerãtur in terris sctẽ consolationis dulcedinẽ in psenti pcipiãt et in futuro gaudiũ exultatiõis ẽ interminabilis iubilationis obtineãt. Per eũdem. Lectio actuum apostolorum

IN diebus illis. Petrus ipletus spiritu sctõ dixit. Principes populi et seniores audite. Si nos hodie dijudicamur in beneficio hois infirmi in quo iste saluus factus est. Notũ sit oĩbus vobis et oi plebi israeli: qa in nomie dñi nri iesu christi nazareni quem vos crucifixistis: quẽ deus suscitauit a mortuis: in hoc iste astat corã vobis sanus Hic est lapis qui reprobatus est a vobis edificãtibus: hic factus est in caput anguli. Et nõ est in aliquo alio salus. Nec est aliud nomẽ sub celo datum hoĩbus in quo oporteat nos salnos fieri. Gr. Constituit deus pater ad dexteram suam iesum christũ in celestibus supra omnem principatum potestatem et virtutem et dominationem: et omne nomen quod nominatur: non solum in hoc seculo: sed etiam in futuro: et omnia subiecit sub pedibus eius. ỹ. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriã nois tui dñe libera nos: et propicius esto pctis nris propter nomẽ tuũ. Alla. ỹ. Dulce cordi nomen iesu melos auri: mel in esu: cor vertit i iubilũ: et fugat mũdi sibilũ. Seqntia

DUlcis iesus nazarenus/ iudeorũ rex amenus: pius/ pulcher/ floridus. Pro salute sue gentis/ subit morte cũ tormẽtis: factus pallẽs liuidus. Dulce nomen et cognomẽ/ hoc trãscendens est prenomen oĩbus noĩbus. Mulcet reos sanat eos/ fouet reos munit eos/ seruat ab insultib⁹. Huius regis sub vexillo/ statu degisi trãquillo: hostes tui fugiũt Nomẽ eius meditatum/ belli fugat apparatũ hostes victi rugiũt. Hoc est nomen recolendũ/ quod sic semp est tremẽdũ: malignis spiritibus. Hoc est nomen salutare/ et solamẽ singulare: quod succurrit tristibus. Hoc nos decet honorare/ archa cordis inserare: cogitare peramare/ amore sed heroico. Ignacius hoc docuit/ hoc passus insonuit: cor eius scissum patuit/ inscriptũ iesu celico. Ut quid maiora cupimus/ q̃ quod iesus sit itimus: qui est preamãtissimus: et q̃rit nos amare? Amat feruẽtissime: amat cõstãtissime: amat benignissime: et suos vult iuuare Nomen suũ fecit tale: vt sit cũctis cordiale/ capitale/ principale/ dilectũ ex intimis. Hoc habẽt nature iura vt amãtẽ tota cura reamemus placitura prestãtes eranimis. Iesu nomen omne bonũ/ tenet dulcẽ facit sonũ/ promeretur regni thronũ/ auditum letificat. In hoc lucet splẽdor patris/ i hoc patet decor matris/ in hoc fulget honor fratris/ hoc fratres magnificat. Caput iesu cor mens man⁹/ pes et corpus vigor sanus: sanguis christi et humanus/ parãtur hoĩbus. Hec torquẽtur passa dura/ his lesura et natura: reparãtur pia cura/ purgatis criminibus Ergo si quis velit scire/ quare nomẽ iesu mire: facit bonos concupire: sui inherentiam. Diuisio.

Iesu pulcher in decore/ summe bonus in valore: mitis lenis in dulcore/ pronus ad clemẽtiã. Iesus est rex generosus/ iesus forma speciosus: iesus lingua gratiosus/ et mirãdus opere. Iesus fortis animosus/ iesus pugil vigorosus: iesus donis copiosus/ et gaudet tribuere. Iesus pie viscero-

Missa de noīe ihesu.

sus ihesus ductor luminosus: ihesus est deliciosus ⁊ sapit dulcissime. Ihesus fama gloriosus ihesus cūctis fructuosus: ihesus totus virtuosus fouet suos optime. Summus potēs in vigore/ sūmus celsus i honore: summus gratus in amore/ omnē laudem continet. In sciendo summe sapit/ ambiendo cuncta capit diligendo corda rapit/ et illata detinet. O ya nomē nobis gratum: dulcis ihesus appellatū: sit in cor de sic firmatum/ vt non possit erui.

Hoc creatum peccatorum/ tollat pcessiet iubilorum odas vita beatorū: donet bonis perfrui. Tractus

Dulce nomen ihesu christi felix omen ferens tristi iocundās mentem iubilo. ℣. Tollit luctum affert fructū: et obductum et seductum: purgat cor a nubilo. ℣. Noiatum invocatū honoratū predicatum semper sonat dulciter. ℣. Tam peccatum q̄ creatum cōdonatum expurgatum: reddit mulcens leniter. ℣. Hostes ferit mores ferit: mala terit/ graues gerit/ plenum est presidium. ℣. Nos defendit nos accendit: nos intēdit et ertēdit hoc nomē in gaudium. Euāgelium. Scōm matheū. j.

In illo tēpore. Angelus dñi apparuit in somnis ioseph dicens Joseph fili dauid noli timere accipere mariā cōiugem tuam. Quod enim in ea natum est: de spiritu sancto est. Pariet autem filium: et vocabis nomen eius ihesum Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum Hoc autē totum factū est: vt adimpleretur q̄d dictū est a dño per pphetam dicētem. Ecce virgo in vtero habebit et pariet filiū: ⁊ vocabitur nomē eius emanuel: q̄d interpretat nobiscū deus.

Credo. Offr. In noie meo demonia eiicient: linguis loquentur nouis serpētes tollent: et si mortiferū quid biberint nō eis nocebit: super egros manus imponent et bene habebunt alleluya. Secreta.

In veneratiōe nois dilectissimi filij tui dñi nostri ihesu christi tibi deus pater miarum deuotis mentibus hostias immolamus: supplices deprecantes: vt earum virtute cūctis egentibus presetur auriliū: et in eodem nomie delectātes salutarem sui proposito consequātur effectum. Per eundem dñm nostrū ihesum christum. Prefatio. Quia per incarnati. Cōio.

Vincenti dabo manna absconditū et dabo illi calculum candidum: et in calculo nomen nouum scriptum quod nemo scit nisi qui accepit. Postcōmunio.

Sacrosancta mysteria que sumpsimus dñe ad honorē nois cōplacentissimi filij tui dñi nr̄i ihesu christi deuotis precordijs recolētes: q̄s. vt incrementa spiritualis exultationis accumulent: et affectum nostrum ad hoc salutiferum nomē nobis iugiter impримēdum accendant: et ad iubilationem iubilandum in ihesu saluatore nostro dulcissimo tota mentis intentione promoueant. Per eūdem dñm.

¶ Per totas octauas dicat missa predicta quādo de octauis fit seruitium: sed sine Credo. Sequentia per octa. Jesus pulcher in decore. ⁊c.

¶ Pro sterilitate femine/ tres deuote orationes in missa quacumq; votiua dicende. ¶ Oratio ante epistolam.

Omnipotens sempiterne deus q̄ maternū affectū: nec in ipsa sacra virgie maria que redēptorem nostrum genuit denegasti: concede ppicius vt eiusdē sancte dei genitricis et virginis anne eius matris p̄cibus famula tua N. esse genitrix mereat. P e. Sec

Suscipe dñe preces nr̄as cū muneribus hostiarū quas p famula tua N. clemētie tue supplici mente deferimus. vt quam affectu filiorum marime in matrum visceribus indidisti: merore infecunditatis ab ea sub moueas: ⁊ cōcipiēdam sobolē misericorditer benedicas. Per. Postcōio.

Celestis vite munus accipientes q̄s omps deus: vt quod pro famula tua N. deprecati sumus clementia tue pietatis exaudiri mereamur. Per dñm nr̄m ihesum christū filiū tuū.

¶ Finis.

¶ In vigilia sci andree apostoli. Ad vesperas sup pos. hec sola ān

VNus ex duob⁹ qui secuti sunt dñm erat ādreas frater symonis petri alla.

Psalmi feĕ. Et dicātur semp pi. ferialr. ad. i. vs in oibus fes. sctōrū qñ vna sola ān. dr sup pos. Hoc etiā in. ij. vespis sctōrū obseruet: nisi in festo ꝛp oct. btē marie: ꝛ nisi in festo et per oct. apl'orū et euāgelistarū: et nisi in festo oim sctōrū ꝛ reliqarū/ ꝛ dedicatiōis ecclesie: et similiter p oct. eiusdē. Et nisi in festo sctē āne ad. ij. vēs ita tū q tres primi pi. sub vna voce dicant: ꝛ quartus ps. semp cralter si necesse fuerit. Quod p totū annū obseruet ad vs. qñ vna sola ān. dr super pos. siue fit de tē porali siue de festis sanctorū. Caplm.

Romā. 10.

QOrde credit ad iusticiā: ore aūt cōfessio fit ad salutē: dicit enim scriptura: ois q credit in illū nō cōfundet. Deo g. ℟. Homo dei. ifra. iij. Hy⁹.

ANdrea pie sctōr mitissime: obtine nris reatibus veniā: ꝛ qui grauamur sarcina peccaminū: subleua tuis intercessionibus. Hnnue xpe. in cōi. fo. lxx. v. Dilexit andreā dñs. ℟. In odorem suauitatis. ān. Hmbulans iesus iuxta mare galilee vidit petrū et andreā fratrē eius: et ait illis. venite post me faciā vos fieri piscatores hoim at illi relictis rhetib⁹ ꝛ naui secuti sūt cū p. Ma. or

QUesumus ops deus vt btūs andreas apls tuus p nobis iploret auxiliū. vt a cūctis reatibus absoluti: a cūctis etiā periculis eruamur. Per dñm. ¶ Qñ festū sci ādree apli a die dñica differt in sequam feriā: tūc ad prias vs. dicet ista oro Maiestatē tuā Si hoc festū infra aduētū dñi cōtigerit tūc solēnis mēo. de aduē. ꝛ postea de sctā maria. Siue infra aduētū/ siue extra hoc festū euenerit: semp fiat processio ad. i. vēs post oēs mēorias q habētur ad altare sci andree si habeat cū cero fer. et thuribul. et puero libz̄ deferēte ante sacerdotē: sine cruce choro seq̄nte habitu nō mutato cātando ℟. Vir iste. cū suo v. infra. ix. Rectores simul dicāt versum. Dñs vlus tanū: sacer. thuri. illō altare: ꝛ postea dicat v. In oēm terrā. Deinde oro dicātur sine Dñs vobiscū. sed cū Oremus Maiestatē tuā. q sic terminet. P xp̄m dñz nr̄m nec p̄cedat nec subsequat Dñs vobis. nec Bñdicam⁹ dño. Qñ or. Maiestatē dr ad. i. vs tūc ad processū. dicat ista oro Quesumus ops deus. In redeūdo extra aduētū dicat ā. de sctā maria. ifra vero aduētū de oibus sciis redeūdo ā. Saluator mūdi. v. Letamini in domio. Oro. Infirmitatē nr̄am. ¶ Et sic fiat p̄cess. in oibus fes. sctōrū ad. i. vēs post oēs mēorias q habent p totū annum/ quorū altaria sūt i ecclia cū pprijs ℟. vel de cōi. ꝛ cū v. ꝛ oro de sciis. ita tū q qñ or. de vig. dr ad vs. vt sup radixi mus: tunc ad p̄cess. dicatur oro de die. Si r qñ oro de festo dr ad vs tūc ad p̄cess. dicet oro de cōi: nisi ppria habeat vt in fes. sci nicholai/ et sce katherine ꝛ cōsilib⁹. ꝛ sēp i reuertēdo de sca maria nisi qñ ad vēs. mēo. de ea facta fuerit prius tūc eni i reuertēdo dr de oib⁹ sciis vtš. Nec debet serui. eor celebrari ad eorū altaria: vt ves. mat. vel alie hore scōm vsū Sar. nisi tm̄ missa de scō in mane: ꝛ hoc ad placi. more dup. fes. cū

Credo. qđcūqz fel. fuerit. Non dicaṁ vesp̄e de sctā maria i chozo hac die nec in aliquo dup̄. fel. p ānū: vt notatū est in. i. dñica aduē. dñi: sed pcātato vltīo

Bñdicamus dño. ereuto; officij i stallū suū reuertaṫ: ibiqz capā sericā eruat vbi p;ius cāde assūpsit. Dō et i oīb⁹ festis duplicibus obseruet: qñ colt. ad gradū choz d;. Ad cōpt. extra aduētū oia fiāt sicut i fel. scē trinitatis. Infra aduētū vero cōpt. nō mutaṫ: nisi solū modo hy⁹. ⁊ dicaṫ hy⁹. Saluato; mū di dñe. Ad mat. Inuit. Adoremus victoriosissimū regē chr̄istū. Qui victoz̄ per crucis tropheū coronauit beatū ādr̄eā apostolū. ℘s. Venite. Hy⁹. Andr̄ea pie. ỽ⁹. Annue chr̄iste. ℂ In. i. nocte. ān. Andr̄eas apostolus dixit ad egeā: tātū meo regi deo ero acceptio;: q̄tū p;o eⁱ⁹ noīe fuero permanēs in tormentis cōfesso;. ℘s. Celi enar rāt. fo. v. ā. Ego crucis chr̄isti seruus sum: et crucis tropheū optare potius debeo q̄ timere. ℘s. Bñdicā. fo. xvi. ān. Cunqz carnifices apostolū ducerēt vt crucifigeret: cōcursus factus est populo;ū clamātiū iustus homo ⁊ amicus dei quid fecit vt ducatur ad crucē. at ille rogabat populum vt non impedirent passionē eius. ℘s. Eructauit. fo. xci. ỽ. In oēm. Lctō. ſ.

Ro cōsul egeas patras ciuitatē igressus: cepit compellere credētes in chr̄istum ad sacrificia ydolo;ū. Cui occurrēs ſctus Andr̄eas dixit. Oportebat vt tu q̄ iudex hoīm esse cōprobaris: iudicē tuū qui in celo est cognoscer̄es et agnitū coler̄es/et colēdo eū qui verus deus est: ab his q̄ veri dij nō sunt animū reuocares. Cui egeas dixit. Tu es andr̄eas q̄ destruis tēpla deo;ū/et suades hoibus supstitiosam sectā: quā nuper detectā romani p;incipes exterminari iusserūt? Andr̄eas rñdit. Romani p;incipes nōdū cognouerūt veritatē: et hoc qđ p;o salute hominum venies dei filius docuerit ista ydola nō solū deos non esse sed esse demonia pessima ⁊ humano generi inimica: q̄ hoc doceant hoies vnde offendatur deus. vt dū offēsus fuerit auertaṫ ⁊ nō exaudiat: et cū auersus fuerit et non exaudierit: habeaṁ a diabolo ipsi captiui: et tādiu eos deludat vsqz quo de cor̄pore exeāt rei ⁊ nudi: nichil secū p;eter pctā por̄tātes. Tu aūt. ℟. Dum perambularet dñs iesus iuxta mare secus littus galilee: vidit petrum et andr̄eam rhetia mittētes in mare / et vocauit eos dicens. Venite post me faciam vos piscatoz̄es hominū. ỽ. Erant enim piscatores: et ait illis. Venite post me. Lctō. ij.

Egeas dixit. Ista supersticiosa ⁊ vana sunt verba. Jesus vester dū hec p̄dicaret: iudei illū crucis patibulo affixerunt. Andr̄eas rñdit. O si velles scire mysteriū crucis: ⁊ q̄ rationabili caritate auctor̄ humani generis p;o restauratione nostra hoc crucis patibulū nō inuitus sed sp̄ōtaneus suscepit. Egeas dixit. Cum traditus asseraṫ a suo discipulo et a iudeis tentus et p;esidi adductus/ et ad petitionē iudeo;ū a militibus p̄sidis crucifixus: quomodo tu dicis eum sp̄ōtaneū subiisse crucis patibulū? Andr̄eas rñdit. Ideo ego dico eū sponteneū: q̄ñ simul tunc cū ipso fui: cū a suo discipulo traderetur Et anteq̄ traderet dixit nobis q̄ tradendus esset et crucifigendus p̄ salute hoīm: et tertia die resurrecturū se esse p;edixit. Et vt plenius nos instrueret q̄ñ sponte passionē susciperet: nec traditoz̄ē fugiendo deseruit/et i loco in quo illū sciebat esse vēturū permālit. Egeas dixit. Miro;te p;udentē hoiem istū velle sectari: quē quouis pacto aut sp̄ōte aut inuitum: cruci tamen cōfiteris affixū. Andr̄eas respondit. Hoc est qđ etiā me dixisse tā retines: magnū mysteriū crucis. Mō si fo;te volueris audire: reterā. Egeas dixit. Mysteriū non potest dici: sed supplicīū Andr̄eas rñdit. Ipsum supplicīū mysteriū restaurationis humane: si patienter audias cōp;obabis. ℟ Mo; vt vocem dñi p;edicantis audiuit beatus ādr̄eas: relictis rhetibus quo;um 2.

vsu actuq; viuebat. Eterne vite secut⁹ est premia largiente. ℣. Ad vnius iussiõis vo ce relictis rhetibus btũs ãdreas. Eter. ℟. iij

EGeas dixit. Ego quidẽ patiẽter te audiã. sed si tu me obtẽperan ter nõ audias: ipsum mysteriũ crucis in teipsum retorq̃bo. Andreas respõ dit. Ego si patibulũ crucis expauescerẽ: crucis gloriã nõ predicarẽ. Egeas dixit. Insanus sermo tuus. Predicas gloriã supplicij: quia p audaciã penã mortis nõ times Andreas rñdit. Non per audaciã sed p fidẽ: nõ timeo penã mortis. Mors eni iustorũ pretiosa est mors vero pctõrũ pessima. Et ideo au dire te volo crucis mysteriũ: vt agni tũ forsitan credas: et credẽs ad restau rationem tue aie quocũq; pacto ptin gas. Egeas dixit. Restauratur hoc qđ perysse docetur? Nũquid aia mea pe riit: vt ad eius me restaurationẽ opor teat venire per fidẽ nescio quam vt tu asseris? Andreas respõdit. Hoc est qđ tibi dicere desiderabã. vt dum perdi tas aias hoim docuero: iustã restaura tionem earũ per crucis mysteriũ pan dam. Primus enim homo p lignũ pre uaricationis mortẽ indurit. Et neces sariũ hoc erat generi humano: vt per lignũ passiõis mors que ingressa fue rat pelleretur. Et qm̃ de immaculata terra factus fuerat primus homo qui per lignũ preuaricationis mortẽ mũ do intulerat necesse erat vt de imma culata virgine nascerer̃ perfectus hõ: in quo dei filius qui primũ fecerat ho minẽ/ vitã eternã quã perdiderãt per adã hoies repararet/ ac de ligno cru cis: lignum concupiscẽtie excluderet/ tenderet in cruce imaculatas manus. pro manibus incontinenter extensis/ pro suaui cibo arboris vetite: escam fellis acciperet/ ⁊ in se suscipiens mor talitatem nostrã: suam nobis immor talitatem inferret. ℟m.

℣. Homo dei ducebatur vt crucifigerer̃: po pulus autem clamabat voce magna dicẽs Innocens eius sanguis Sine causa dãna tur. ℣. Cunq; carnifices ducerẽt eũ vt cru cifigeretur: factus est concursus populorũ clamantiũ et dicentium. Innocens. Glia. Sine. ¶ In. ij. nocte. ãn. Cum perue nisset btũs andreas ad locũ vbi crux para ta erat: videns eã a longe exclamauit vo ce magna dicens. salue crux que in corpore christi dedicata es: et ex membris eius tãq; margaritis ornata. ℣. Omnes gentes. fo. xxi. ãn. Anteq; te ascenderet dñs no ster o beata crux timorem terrenũ habuisti modo vero amorem celestem obtinẽs: pro voto suscideris. ℣. Exaudi deus depre. fo. xxiiij. ãn. Amator tuus semper fui/ et desideraui te amplecti o bona crux. ℣. Exaudi deus orationẽ meã cũ depre. fo. xxb. ℣. Constitues eos prin. ℟. cõ. iiij

EGeas dixit. Istaverba illis nar rare potes: qui tibi credũt. Mi chi aũt nequaq̃: ꝙ nisi ad hoc consen tias vt sacrificiũ diis oipotẽtibus offe ras: in ipsa cruce quã laudas te fati gatũ affigi precipiam Andreas respõ dit. Oipotenti deo qui vnus et verus est ego oi die sacrifico/ non thuris fu mũ nec thaurorũ mugientiũ carnes: nec hyrcorũ sanguinẽ: sed immacula tum agnũ quotidie in altari crucis sa crifico. Cuius carnes postq̃ ois popu lus credentium mãducauerit/ et eius sanguinẽ biberit: agnus qui sacrifica tus est/ integer perseverat ⁊ viuus. Et cũ vere sacrificatus sit et vere carnes eius manducate sint a populo/ ⁊ vere sanguis eius sit bibitus: tamẽ vt dirt integer permanet et immaculatus et viuus. Egeas dixit. Quomodo potest hoc fieri? Andreas respondit. Si vis scire quomõ potest hoc fieri: assume formã discipli: vt possis discere quod queris. Egeas dixit. Ego a te tormen tis erigã: huius rei noticiã. Andreas respondit. Miror te hoiem prudẽtem ad tantã stulticiã devolutũ: vt putes tormẽtis me tibi diuina pãdere sacra menta. Audisti mysteriũ crucis: audi sti mysterium sacrificij Si crediderís christũ filiũ dei ꝙ crucifixus ẽ a iudeis verũ deũ esse: pãdã tibi quo ordine oc cisus viuat agnus qui cũ sacrificatus

fuerit et comestus: iteger tamē ⁊ inmaculatus in suo regno permanet. ℟. Doctor bonus et amicus dei andreas ducitur ad crucē. aspiciens a lōge vidit crucē/ salue crux. Suscipe discipulū ei⁹ qui pependit in te magister meus christus ℣. Salue crux q̄ in corpe rpi dedicata es: ⁊ ex mēbris eius tāq̄ margaritis ornata. Susci. Ke. ℣. Egeas dixit Et quomō agnus in suo regno permanet cū sit occisus et ab oi ppō vt asseris cōmestus: Andreas rndit. Si credideris ex toto corde tuo: discere poteris Si nō credideris: penitus nūq̄ tu ad indaginē huius veritatis attinges. Tūc irat⁹ egeas: iussit eū in carcerē trudi. Ubi dum esset clausus: venit ad eū multitudo pene totius puincie: ita vt egeā vellēt occidere et andreā apostolū fractis ianuis carceris liberare Sctūs vero andreas his verbis populū admonuit dicēs. Nolite quietē dñi nostri iesu christi in seditionē diabolicā excitare. Nā traditus dñs oēm patiētiam prebuit/ nō cōtēdit/ nō clamauit: nec in plateis aliquis eū clamantē audiuit. Habete ergo silentiū et pacē et quietē: et nō solū meū martyriū nolite ipedire: verū etiā vosmetipsos quasi athletas christi dñi ꝓparate/ vt vicatis minas itrepido aio: plagas aūt p tolerantiā corporis superetis. Hec et his similia apl̄o per totā noctem pplm admonēte: lux diei in mane prorupit. Et misit egeas ⁊ adduci iussit ad se sctm̄ andreā. Et sedēs pro tribunali dixit. Existimaui te nocturna cogitatiōe reuocare animū tuū a stultitia et a christi tui laude cessare: vt possis nobiscum nō amittere gaudia vite. Stultū est enī vltro velle ad passionē crucis ire: ⁊ ignibus ac flāmis seipsum pessimis destinare. Andreas rndit. Gaudia tecū habere potero/ si credēs christū amittas culturam ydolorum Christus enim me misit ad istam prouinciam: in qua non paruū populum dño acquisiui. ℟m.

1. O bona crux que decorē et pulchritudinē de mēbris dñi suscepisti: accipe me ab hoibus et redde me magistro meo. Ut per te me recipiat qui per te me redemit. ℣. Securus et gaudens venio ad te: ita vt et tu exultās suscipias me. Ut per. Lectio. vi.

Tunc precepit egeas sanctū andreā cruci affigi: mādans hoc q̄stionarijs/ vt ligatis pedibus et manibus quasi in equuleo tēderetur: ne clauis affixus cito deficeret: sed cruciaret̄ potius longo cruciatu. Qui cū pueniss̄et ad locū vbi crux parata erat vidēs eā a lōge: exclamauit dicēs Salue crux q̄ i corpore christi dedicata es: ⁊ ex mēbris eius tāq̄ margaritis ornata. Anteq̄ te ascenderet dñs noster timorē terrenum habuisti: modo vero amorē celestē obtinēs p voto suscieris. Scitur enī a credētibus quāta in te gaudia habeas: quāta munera preparata. Securus ergo et gaudens venio ad te: ita vt ⁊ tu exultās suscipias me discipulū eius q̄ pependit in te: qa amator tuus semper fui et desiderani amplecti te. O bona crux q̄ decorem ⁊ pulchritudinē de mēbris dñi suscepisti: diu desiderata/ sollicite amata/ sine intermissione q̄sita: et aliquādo iā concupiscenti animo preparata. Accipe me ab hoibus et redde me magistro meo: vt per te me recipiat qui per te me redemit Et hec dicēs expoliauit se: et vestimenta sua tradidit carnificibus. Qui accedentes leuauerunt eū in cruce: et sicut eis iussum fuerat suspēderunt. Sicq̄ biduo pendēs in cruce confortabat mentes credentium in dño. Cūq̄ secūda iam die hoc faceret: vidētibus cunctis splendor nimius sicut fulgur de celo veniēs ita circundedit eum. vt penitus pre ipso splendore oculi eū non possent humani aspicere Cunq̄ permāsiss̄et splendor fere dimidie hore spacio: abscedēte lumine emisit spiritū/ simul cum ipso lumine pergens ad dñm. Cui est honor et gloria: in secula seculorū amen. Tu aūt. ℟.

Orauit sctūs ādreas dū aspiceret celū. vo- 6.
ce magna clamauit ⁊ dixit: tu es deus me⁹ quē vidi. Ne me patiaris ab ipio iudice de

poni. Quia virtutē sctē crucis agnoui. ℣. Tu es magister meus christe quem dilexi quē cognoui: quē cōfessus sum: tātūmodo in ista voce me exaudi. Ne me. Glia. Qz. ¶ In. iij. noct. ān. Accedentes carnifices leuauerunt cū in cruce et extēdentes funibus totū corpus ei⁹ sicut eis iussum fuerat suspenderunt. ps. Cōfitebimur. fo. xxviij. ān. Quis interea populus conclamabat dicens virū sctm̄ pudicū ornatum moribus bonū doctorē pium modestū rationabilē nō debere hoc pati: sed debere de cruce deponi. ps. Dns regn̄. exultet. fo. xxxiij. ān. Tunc sctus andreas ait iam regē meū video/ iā adoro/ iā in eius cōspectu consisto. ps Dns regnauit iracscan. fo. xxxv. ℣. Nimis honorati. Euāgelū Secūdum Matheum. iiij. Lctō. vij.

Matthei 4

In illo tpe. Ambulās iesus iuxta mare galilee: vidit duos fratres. symonē qui vocat petrus et andreā fratrē ei⁹: mittētes rhetia in mare. Et rel. Omelia beati Gregorij pape. Non dicatur de eadē lectione Qđ per totū annū obseruet scōmbsum Sax. Audistis fratres carissimi qa ad vnius iussionis vocē petrus et andreas relictis rhetibus secuti sunt redēptorē. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant/ nichil ab eo de premio eterne retributionis audierant: et tñ ad vnū dñi preceptū hoc qđ possidere videbātur obliti sūt. Quāta nos eius miracula videmus/ quot flagellis affligimur/ quātis minarū aspitatibus deterremur: et tamē vocantē sequi cōtēnimus? In celo iā sedet: qui de conuersione nos admonet. Jam enī iugo fidei colla gētium subdidit/ iā mundi gloriā strauit/ iā ruinis eius crebrescētibus/ districti iudicij sui diem propinquantem denūciat: ⁊ tamen superba mens nostra nōvult hoc spōte deserere: qđ quotidie perdit inuita Quid ergo fratres carissimi quid in eius iudicio dicturi sumus: qui ab amore p̄sentis seculi nec preceptis flectemur: nec verberibus emendamur. Rm:

7. Expādi manus meas tota die ī cruce ad populū nō credentē sed cōtradicentē michi Qui ambulāt vias nō bonas sed post petā sua. ℣. Deus vltionū dns deus vltionum libere egit exaltare qui iudicas terrā redde retributionē eorum ipsis. Qui. Lcō. viij

Hortasse aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat. Ad vocem dñi cā vterq; iste piscator qđ aut q̄tum dimisit: q̄ pene nihil habuit? Sed hac in re fratres carissimi affectū potius debemus pēsare q̄ cēsum. Multū reliquit: q̄ sibi nichil retinuit. Multū reliquit: qui quātūlibet parū totū deseruit. Certe nos ⁊ habita cū amore possidemus: et ea q̄ minime habemus ex desiderio q̄rim⁹. Multū ergo petrus et andreas dimiserunt: quādo vterq; etiā desideriū habēdi dereliqt Multū dimisit: q̄ cū re possessa etiā cōcupiscētijs renūciauit. A sequētibus ergo tāta dimissa sunt: quāta a nō seq̄ntibus concupisci potuerūt. Nemo igitur cū quosdā conspicit multa reliqsse apud semetipsum dicat Imitari huius mūdi cōtēptorem volo: sed qđ relinquā nō habeo. Multa fratres relinquitis si desideriis terrenis renunciatis. Exteriora enim nra dño q̄tumlibet parua sufficiūt. Cor namq; et nō substātiam dns pēsat: nec ppendit quātū in ei⁹ sacrificio sed ex quāto proferat. Tu. ℟.

Dilexit andreā dns i odorem suauitatis dū penderet in cruce dignū sibi cōputauit martyrē quem vocauit apostolū dum esset in mari Et ideo amicus dei appellatus est. ℣ Vir iste i pplo suo mitissimus apparuit sctitate et gra plenus. Et ideo. Lctō. ix.

Nam si exteriorē substantiā perpendamus: ecce scti negociatores nostri perpetuā angelorū vitā datis rhetibus et naui mercati sunt. Estimationē quippe pretij nō habet. sed tamē regnū dei tātū valet q̄tū habes Valuit nāq; zacheo dimidiū substantie: qa dimidiū aliud ad hoc qđ iuste abstulit: restituendū in quadruplū reseruauit. Valuit petro et ādree dimissis rhetibus ⁊ naui. Valuit vidue duobus minutis. Valet alteri calicē aq̄ fri

gide. Pcsate igit fratres qd vilius cũ emit: qd carius cũ possidet. Fortasse nec calit aque frigide suppetit: q indidenti pbeat Etiã tũc securitatẽ nobis promittit sermo diuinus. Redẽptore eterni nato: celi ciues ostẽsi sũt q clamarẽt. Gla i excelsis deo: et in terra pax hoibus bone volũtatis. Ante dei nãq; oculos nũq; vacua ẽ man⁹ a munere: si archa cordis repleta ẽ bona volũtate. Hic etiã psalmista ait. In me sunt de⁹ vota tua q reddã laudationes tibi Ac si aperte dicat. Et si exterius munera offerẽda nõ habeo: intra memetipsum tñ inuenio: qd in ara tue laudis ponam. qa q nra datione nõ pascens: oblatiõe cordis melius placaris. Nichil qppe offert deo dit⁹ bona volũtate. Tu. ℟. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit: sctitate autẽ et gra plenus iste est qui assidue orat Pro pplo ⁊ p ciuitate ista. ỽ. Pro eo vt me diligerẽt detrahebant michi ego autẽ orabã. Pro po. Gloria. Pro po. Si infra aduẽ. hoc fes. cõti. nõ dicatur Te deum. Sed repetatur ℟. Vir iste. Et si infra aduẽ. cõti. nõ thurificet altare nec chorus/ sicut solet fieri in duplicibus festis ỽ. Dilexit andream dñs. ℟. In odorem suauitatis. ℭ In laud. ãn. Salue crux pciosa suscipe discipulũ ei⁹ q pepẽdit in te magister meus christus. ps. Dñs regn. fo. vi. ã. Btus andreas orabat dicẽs dñe rex eterne glie suscipe me pẽdentẽ i patibulo. ps. Jubilate. fo. vij. ã. Nõ me permittas dñe famulũ tuũ a te separari: tẽpus est vt cõmẽdes terre corpus meũ. ps. Deus de⁹. fo. vij. ã. Mirabili christo amabilis tulit corpus apli optimo loco cũ aromatibus sepeliuit. ps. Benedicite. fo. vij. ã. Qui persequebat iustum demersisti eũ dñe in infernũ: ⁊ i ligno crucis dum iuisti fuisti p. Laud. fo. vij. Cp̃m Corde credit. vtꝫ. Hy⁹. Exultet celũ. fo. lxxi. ỽ. Annunciauerunt opera dei. ã. ℭ Ocede nobis hoiem iustum redde nobis hoiem sctñ/ ne interficias hoiem deo carũ: iustũ mãsuetũ ⁊ pium. ps. Bñdict⁹. Oz

Maiestatem tuã dñe suppliciter eroramus: vt sicut ecclesie tue btũs ãdreas apls extitit ꝓdicator ⁊ rector: ita apud te sit pro nobis ppetuus intercessor. Per ỽ. Mẽo. fiat de aduẽ. et de sctã maria ad mat. et ad missam et ad vs. si infra aduẽtũ hoc festũ eueñ. ℭ Ad. j. ãn. Salue crux. i. de laud. ps. Deus i no. fo. ix. ãn. Gratias. ps. Qui cunq; vult. fo. x. ℭ Ad. iij. ã. Btus andreas. ij. de lau. ps. Legẽ po. fo. xij. Cp̃ Corde credit. vtꝫ. ℟. et ỽ. de cõi vni⁹ apostoli ad oẽs hor. dicãtur: cum oratiõe de die. ℭ Ad. vi. ã. Nõ me ꝑmittas ij. de laud. ps. Defecit. fo. xiij. Cp̃m.

Non enim est distinctio iudei et greci: nã idẽ dñs oim diues in oẽs qui inuocant illum. Deo gratias ℭ Ad. ix. ãn. Qui persequebatur. ỽ. de laud. ps. Mirabilia. fo. xiij. Capl̃m.

Omnis q̃cũq; inuocauerit nomẽ dñi: saluus erit. Ad. ij. vel. ãn. Salue crux. ps. Dixit dñs. et ceteri ps. de apls. Cp̃m. Corde credit. vtꝫ. ℟. Vir perfecte pietatis et dux innocentie: vota plebis tue festa celebrãtis suscipe. Et astãtes laudis tue seruulos officio: precib⁹ tuis adiunge sctorum collegio. ỽ. Imitator iesu christi sub crucis patibulo: nos andrea fac cõsortes celi cõtubernio. Et astã. ℭ Finito ℟. dũ ỽ. canitur cant rectores chori in superiori gradu ex vtraq; parte principales in. ij. forma: ⁊ dicant ad singulos clericos/ Dñe ad prosam His itaq; pactis eruant capas nigras et almucias oẽs qui volũt ad plam cãtandã. Cãtet autẽ prosa in superpelliciis ex vtraq; parte: ita tñ q; rectores chori principales in medio chori ad altare stent cõuersi. Secũdarij vero ad gradũ chori ad clerũ stẽt cõuersi: inter quos eodẽmõ stẽt tres clerici q ỽ. ℟ij. cãtauerũt: et oẽs dicãt prosam simul et ad vnũquẽq; ỽ. rñdeat chorus cãtũ prose sup vltimã vocalẽ primi ỽ. choro interim sedẽte. Hoc eodẽmõ dicant prose p totũ annũ tã ad vs. q̃ ad mat. Ad mat. vero per totũ annũ nõ dicat prosa nisi solũmodo in die sci nicholai et in ebd. natalis dñi. scilicet in die sci stephani/ sci iohannis/ ⁊ sctorum

Ad roma. nos 10.

innocentium. Ubi non fit processio de scto andrea: dicak psa hoc mo. Prosa.

O Mozu doctor egregie qui triuphas ege hodie. ℣. Felici gaudes in requie iter ciues eterne patrie ℣ Astis propicius huic familie. ℣. Que tue recolit diem victorie. ℣. Spemq; donas mie. ℣. Nos dne comenda gre. Et astantes. Oes clerici qui prosam catauerint: simul dicant Glia pri. ad altare uersi singuli i sua statione. Quod p totu annu obseruek post prosam catado. Glia pri. Et asta. Hy⁹. Exultet celu. ℣. Annunciauerunt. an. One ihesu christe magister bone suscipe spiritu meu in pace quia ia tepus est vt venia desideras te videre. p. Magn. Oz Maiestate tua. Si festu in dnica aduentus dni cotigerit: semp differak in crastinu: nisi ubi est ecclesia dedicata i honore scti andree/ tuc ibi celebrek. Et qn festu scti andree sic differk tuc in dnica erunt vespe de festo et solenis meo. de dnica ꝛ postea de seta maria. Si vero in sabbo ante aductu hoc festu cotigerit/ ibi celebrek. vespe tn de dnica fient et solenis meo. de fes. et de seta maria. Qn fes. sci andree in quita feria ate aduentu dni cotigerit: tuc in sexta feria scilicet in crastino fiat hoc mo seruitiu. Ad mat. Inuit. Dilexit andream dns i odore suauitatis. Du pederet i cruce ps. Uenite. Hy⁹. Andrea pie. Annue christe. a. Uidit dns petrum et andrea: et vocauit eos. ps. Celi enarrant. fo. v. an. Uenite post me dicit dns: faciam vos fieri piscatores hoim. ps. Bndica. fo. xvi a. Relictis rhetibus suis secuti sunt dnm redemptorem. ps. Eructauit. fo. xxi. an. Andreas christi famulus dign⁹ dei apostolus germanus petri ꝛ in passione socius. ps. Oes gentes. fo. xxi. an. Dignu sibi dns coputauit martyrem que vocauit apostolu dum esset in mari alia. ps. Exaudi deus deprecationem. fo. xxiiij. a. Ego si patibulum crucis expauescerem crucis gloria non predicare. ps. Exaudi deus oratio. fo. xxv. an. Christus me misit ad ista prouincia: vbi no paru populu acquisiui. ps. Confitebimur. fol. xxviij. Salue crux que in

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

corpore christi dedicata es ꝛ ex membris eius tanq; margaritis ornata. ps. Dns regn. exul. fo. xxxiij. an. Biduo viuens pendebat in cruce pro christi noie btus andreas et docebat populu. ps. Dns regn. tractatur. fo. xxxv. v. In oem terra. Lcto. i.

Accedetes carnifices leuauerut sanctu andrea in cruce: et extendetes funibus totu corpus eius sicut eis iussum fuerat suspenderut. Astates vero turbe ad vigiti milia hoim iter quos frater egee stratocles simul clamabat cu populo iniusto iudicio sctm viru hoc pati. Sctus vero andreas hoc modo coforabat metes credentiu in christo hortabak tolerantiam tpoale: docs nichil dignu esse passiois ad remunerationis eterne copelatione. Interea vadit ois populus cu clamore ad domu egee: ocleq; pariter clamates dicebat. Uiru sanctu pudicu ornatu moribus/ bonu doctore/ piu modestu/ rationabile no debere hec pati sed debere de cruce deponi: quia ia secuda die i cruce positus: veritate predicare non cessat. R. Dum perabularet. i. Lcto. ij.

Tunc egeas erpauescens populu/ promisit se eum deponere ꝛ simul cepit ire. Que vides sctus andreas dixit. Quid tu ad nos egea venisti? Si vis credere christo. sicut tibi pmisi aperiek tibi via indulgetie. Si aut venisti ad hoc tatu vt me soluas: ego penitus hinc de ista cruce viuens i corpore no potero deponi. Ia eni rege meu video/ ia adoro/ ia in aspectu ei⁹ cosisto: vbi est angeloru coordia vbi ipse solus iperator regnat vbi lux sine nocte est/ vbi flores nunq; marcescut/ vbi dolor nunq; scit: nec nome tristicie auditu est/ vbi leticia ꝛ exultatio falsu finem no habet. O crux bta: sine amore tuo ad illa regione nullus attigit: nullus ingredit Sed de tuis egea miseryꝰ co doleo: qa paratus te expectat eternus interitus Cura pro te miser du adhuc potes: ne tunc incipias velle cu no poteris. R. Dor vt vocem. ij. Lectio. iij.

Depositio scti osmūdi.

Mittentes autē manus carnifices ad crucem nō poterant penitus cōtingere eū: sed subinde alij et alij ingerētes vt soluerent eū: nullus poterat contingere eū Stupebāt brachia eorum quicūq; se extendissent ad soluendum eum. Tunc ipse btūs apostolus adiurās populū dixit Oro vos oēs fratres vt prius vnā orationē ad dñm nostrum fundam: ⁊ ita solui me patiemini. Eo quoq; adiurante: acqeuit plebs. Tunc beatus andreas apostolus cū igenti clamore dixit. Nō me pmittas dūc famulū tuū ex hac hora separari a te: tempus enim est vt commēdes terre corpus meum et me ad te venire precipias: quibitā tribuis sempiternam. Tu es magister meus christus quem dilexi quem vidi quē secutus sum quē cognoui quē in ista cruce cōfiteor. Et sicut ego te vno verbo audiui: sic modo i isto verbo me exaudi ⁊ anteq̄ corpus meū de cruce soluatur: assume me. Et cum hec dixisset: videntibus cūctis: splēdor nimius sicut fulgur de celo veniens emicuit / et ita circūdedit eū vt penitus pre ipso splēdore oculi humani eū nō possent aspicere. Cunq; permansisset splēdor fere dimidie hore spacio: abscedente lumine emisit spiritum: simul cum ipso lumine pergēs ad dñm. ℟m. Homo decim. ṽ⁹. Dixit andream do. ¶ In laud. hec sola ān. Salue crux. i. de laud. ps. Dñs regn̄. fo. vi. Ch̄. Corde creditur. hy⁹. Exultet celū. fo. lxxi. ṽ. Annūciauerūt. ān. Videns andreas crucem cum gaudio dicebat quia amator tuus semper fuit desideraui āplecti te o bona crux. ps. Benedictus. Oro. Maiestatē tuam. Mō. de cruce / et de sctā maria vtš et de oibus sctis. ¶ Ad. i. ān. Salue crux. i. de laud. ps. Deus in noie. fo. ix. ān. Gloria tibi trinitas. ps. Quicunq;. fo. x. ¶ Ad. iij. et ad oēs alias horas. āe. ch. ℟. et ṽ. cū oro. sicut. in prima die. Ad vās. et deinceps vsq; ad octauā diem nichil fiat de apostolo: nisi tātū mēoria que precedet memoriā btē marie: cum āis. prime diei de noctur. quibus dictis dicatur ān. Unus ex duobus qui. vtš in vigil. et semper cum hoc ṽ. tā ad vās. q̄ ad matut. ṽ. Dilexit andreā. Oro. Maiestatē tuā. Nam in sabbō. fit plenū seruitiū de sctā maria. Quod si festū scti andree quauis alia feria cōtigerit. tunc nichil fiat de festo infra oct. vsq; ad octauā dīē: nisi tm̄ mēo. cū ān. Vidit dñs. et cetere āe. per ordinē dicētur: similiter et ān. Vidēs andreas crucem. vtš. et Unus ex duobus. et semper cum precedō ṽ. et predicta oratio. dicantur ¶ In depositione scti osmundi epi et cōfes. ad vesp. ān Justum deduxit. in cōi fo. lxxviij. Ep̄. Ecce sacerdos. ℟. Miles christi. hy⁹. Iste cōfessor ṽ. Amauit ān. Confessor. ps. Magnifi. Oratio.

DEus cuius antiqua miracula etiam nr̄is temporibus ad tui nois magnificentiā ac laudē et honorem sancti cōfessoris tui osmūdi chorusare sētimus: cōcede propicius / vt cuius cōmemorationē colimus: eius intercessionibus et i presenti seculo te glorificemus: et in futuro perfrui mereamur. Per dñm. Ad matu. ix. kt. cetera oia de cōi vnius cōfes. et pontifi.

¶ In festo scti nicholai epi ad vesp. ān. Justum deduxit. in cōi fo. lxxviij. Maior pars ferialis Ep̄. Ecce sacerdos. ℟. Beatus nicholaus. ṽ⁹. Ut apud. Chorus. Illi nimirū tota nos deuotiōe. Nō dr̄ vlterius: sed statī clerici incipiāt psalm hoc mō. Prosa.

OPortet deuota mente sinceriter. ṽ. Peccatores christianos tenaciter ṽ. Presuli tanto. ṽ. Cōmittere. Glia patri. Illi nimirum. hym⁹. Iste confessor. ṽ. Amauit. ān. O pastor eterne o clemēs et bone custos qui dum deuoti gregis preces attenderes: voce lapsa de celo presuli sanctissimo dignum episcopatu nicholaū ostē disti tuum famulū. ps. Magn̄. Oratio.

DEus qui beatum nicholaū piū pontificē tuum innumeris decorasti miraculis: tribue nobis quesumus. vt eius meritis et precibus: a ge

henne incēdijs liberemur. Per dnm.
Mēo. de sancto andrea. et de aduētu: ℔ de sancta maria. Deinde eat ꝓcessio ad altare scī nicholai si habeatur: cū thuribulis et cerofer. ℔ puero librum deferēte: sine cruce/ chorꝰ prosequēte/ habitu nō mutato: cātādo ℟. Ex eius tūba. ifra ix. Rectores simul dicāt. ỽ. Cateruatim. Chorus. Surdis. Non dicitur prosa in hac ꝓcs. Dum ỽ. canit incēset altare sacerdos: ℔ postea dicat ỽ. Ora pro nobis beate nicholae. Mēo.

DEus bonitatis auctor et bonorum dispensator: concede propicius/ vt qui bti nicholai confessoris tui atq; pōtificis solēnitatem veneramur: eius patrocinijs atq; suffragijs maiestatis tue propiciationem consequamur. Per christū dñm nostrum.

In redeundo de omnibus sanctis. ān Saluator mūdi. ỽ. Letamini in do. Oz Infirmitatē nostrā. Ad mat. Inuit. Adoremus regem seculorū. In quo viuit nicholaus honor sacerdotū. ℘s. Uenite. Hyᵖ. Iste confessor. ℂ In. i. nocturn. ān. Nobilissimis siquidem natalibus ortus: velut lucifer nicholaus emicuit. ℘s. Beatus vir. fo. ij. ā. Postq̄ domi puerilem decurrit etatem. cunctis mūdi spretis oblectamentis christi se iugo subiciens: documentis sanctis prebuit auditū. ℘s. Quare fre. fo. ij. ān. Pudore bono repletus dei famulus: sumptibus datis stupri nephas prohibuit. ℘s. Domie quid. fo. ij. ỽ. Amauit. Lectio prima.

BEatus nicholaus ex illustri pſapia ortus: cuius fuit pathere vrbis. Cuius parētes iter cateruas potētium quāta honorificentia celebrabātur: tanto superne patrie accēsi desiderio magis celestis dignitatis q̄ terrene glorīā appetebāt. Reuera enī cum essent nimiū locupletati: nullius honoris insignia/ nulliusq; summe potentie disponere moderamina voluerunt: sed omni studio cōtinentiam se lege vincientes: celibē vitam actitare satagebant. Et mirū in modū cum in primeuo iuuētutis flore hunc solū genuissent filiū: cūctis se voluptatibus abdicarunt: et inter suas preces quas frequēter in tēplo dñi fundebāt hunc solum superstitē/ hunc nō tantū diuitiarum q̄tum et morū flagitabant heredem. Horū vota deus ex alto prospectans: haud petitioni eorū defuit. Nimirū qualis futurus esset puer: in ipso (vt ita dicam) primordio natiuitatis eius monstrare dignatus est. ℟.

Cōfessor dei nicholaus nobilis progenie sed nobilior moribus. Ab ipso puerili euo secutus dominū meruit diuina reuelatiōe ad summū prouehi sacerdotiū. Erat enim valde cōpatiens: et super afflictos pia gestans viscera. Ab ipso puerili. Lectio. ij.

QUinquero cū matris adhuc lacte aleretur: cepit bino in ebdomadā die quarta scilicet et sexta feria semel bibere māmas: et hac vice contentus tota die sic permanebat. Puerilibus igitur ānis simpliciter domi trāsactis cepit bone idolis adolescēs esse. Et non sicut illa etas assolet lasciuiam cōplexus est mundi: sed nūc parentū comitatus vestigijs nunc solus ecclesiarū terebat limina: et quod ibi de scripturis patulo aduertebat auditu nō immemor armariolo condebat pectoris. Ubi autē vtroq; parēte orbatus est: sepius illud euangelium ante sue mentis ducebat oculos. Nisi quis renunciauerit oībus que possidet: nō potest meus esse discipulus. Talia btō nicholao cogitāte: accidit vt quidam cōuicaneus eius nimiū locupler ad tātam veniret inopiam: vt nec etiam necessaria vite haberet. Quid plura? Ingruente inedia tres virgines quas habebat filias: quarū nuptias etiā ignobiles spernebant viri: fornicari constituit/ vt earum saltē cōmercio infelicē ageret vitam. Hoc vbi vir sctūs fama vulgante cōperit: cōdolet miserrimo homini/ atq; virginū erecrās stuprū: notata cuiusdā noctis hora sumēs nō modicū aurū: liganſq; in pāno perre-

rit ad domū viri. Quam vndiq; circū spiciens: per fenestrā q̄ cōpetens vide bat clā intro ꝓiecit/clāq; discessit. ℟.

1. Operibus sctis nicholaus humiliter insistēs. Reuelatione diuina ꝓuectus est ad summū sacerdotii gradū. ℣. Voce quippe de celo lapsa insinuat ꝓesuli dignū episcopatu nicholaum. Reuelatione. Lctō. iij.

Mane itaq; facto cū surrexisset homo aurūq; repperisset illud gaudio gauisus est magno et gratias reddidit oipotēti deo. Tunc tradidit filias maritis: quas ꝓstituere voluerat fornicatoribus. Celebratis igitur ex more ꝓrimogenite filie sue nuptijs nicholaus iesu christi famulus haud multo post stropha qua ꝓrius simile peregit opus. Vbi vero terris est reddita dies: et homo ꝓsiliuit de stratu suo: inuenit fului pōdus metalli ꝓioris equale. Tunc maximo exultauit gaudio: et orauit sic. Dñe qui oīa nosti deprecor ineffabilē clemētiam tuā vt ostēdere digneris michi peccatori/ quis sit ille qui tāta bona erga me exhibere nō desinit. Interea paucis admodū euolutis diebus: ecce cultor trinitatis nicholaus aduenit: et iterate vicis factū trino cupiens supplere numero: equale duum iactauit talentū. Cuius sonitu excitatus homo statim egressus: iam badētem iam fugientē/ tali subsequebat voce. Siste gradū: teq; aspectui ne subtrahe nostro. Oli te videre: desideraui/ olim te cōcupiui cernere Sic fatus ocior aduolat: spacioq; correpto nicholaū agnouit per vmbras. Mox humi ꝓstratus: osculari satagebat pedes eius. Quod sanctus (ꝓout erat pectore) ꝓhibuit fieri sed breuiter allocutus exegit ab eo ne cuiq; dū vitales carperet auras/ nicholaum huius rei indicaret auctorē. ℟.

2. Quadā die tēpestate seuissima quassati naute exp̄erunt sanctū vocare nicholaum. Et statim cessauit tēpestas. ℣. Mox illis clamātibus apparuit quidā dicens illis: ecce adsum quid vocastis me: Et statim. Glia p̄ri. Et statim. ℣n. ij. noc. ān. Auro virginum incestus auro patris earum impiam: auro ꝓrsus vtroq; detestabilē infamiā dei seruus ademit nicholaus. ꝑs. Cum inuocarē. fo. ij. ān. Innocenter puerilia iura transcendens: euangelice institutionis discipulus effectus est. ꝑs. Verba. fo. ij. ān. Gloriam mundi sp̄euit cū suis oblectatiōib⁹: et ideo meruit ꝓuehi ad summum sacerdotii gradum ꝑs. Dūe dñs nr̄. fo. iij. ℣. Justū deduxit. Lctō. iiij.

His itaq; transactis: mirrea metropolis orbata est suo antistite. Cuius obitum nō mediocriter adiacentium parrochiarū condolentes episcopi (fuerat enī bene religiosus) conuenerunt in vnū cū clericis cūctis vt dño annuēte ꝓuiderent illi ecclesie secūdum scita canonū ydoneū ꝓsulē. Cōtione itaq; facta intererat quidam pontifex magne auctoritatis ad cuius intuitum omniū pēdebat sentētia: vt quē ille voce ꝓoderet: hunc eligerent vniuersi Illis itaq; summa cū deuotione orantibus: vocē de celo audiuit ꝓdictus pontifex dicētem sibi vt egrediens ante portas ecclesie staret: et quē ꝓmū hora matutinali venire cōspiceret: ipsum consecrarēt antistitē/ adiūgentē etiam q̄ nicholaus vocaretur. Tū ꝓsul ille ceteris coepiscopis hanc insinuās reuelationē adiecit. Vobis in oratione persistentibus: ego forinsecus excubabo. Credo enī q̄ non ꝓuemur ꝓmisso dei Sic ait: et baluas basilice sancta callidita te obseruabat. Mirum in modū matutinali hora quasi a deo missus: ātē oēs se agebat nicholaus. Cunq; ad ianuas ecclesie ꝓpinquasset. iniecta manu apprehendit eū episcopus blādeq; scisscitatus est dicens. Quale nomē habes: Ille (colūbina vt erat simplicitate) inclinato capite: nicholaus inquit/ seruus vestre sctitatis. Cui ꝓtinus ꝓsul palmis ineris ait. Fili veni mecū: est enim aliquid secreti quod tue indoli fari debeam. ℟.

Audiens christi cōfessor trīū iuuenum innocentū necem: ꝓcucurrit q̄totius ad lo-

4

cū quo fuerant plectendi. Et liberauit eos ℣. Statiq; solutos a vinculis vsq; ad pre
toriū cōsulis secum adduxit. Et li. Leō. ℣.

MOx introgressus: en fratres pro clamauit/vere ait dñs. qōcūq; petieritis in noie meo/credite qa acci pietis et fiet vobis. En inq; quod petti uimus accepim⁹. En adest de quo ve stra flagitauit caritas. Quo viso: oēs ingētē tulere clamorē ad sydera: ⁊ cer tati saluatoris laudabant magnalia. Beatus igit nicholaus licet plurimū renitens obstiterit plurimumq; repu gnauerit: ithronisat⁹ ilico (sicut mos erigebat regionis illius) pōtificalem accepit infulam. Qui pōtificali sublimatus honore sic cepit chorusc are mi raculis: vt nō tantū sui sed etiā alieni quibuslibet oppressi angustijs inuocato noie eius statim sentirēt leuamen. Quadā nāq; die cum quidā naute su bita maris tempestate periclitarētur adeo vt presentem illis intētarent oia mortē: ertēplo dissolutis frigore mē bris clamitare ceperunt. Nicholae fa mule dei libera sunt que de te audiui mus: nūc nos ea suprēmo in periculo constituti experiamur. quatenus ere pti ex seuientis periculis fluctibus ma ris: deo et tue liberationi gratias aga mus. Mira res. Talia referētibus ap paruit quidam in similitudine viri di cens eis. Vocastis enī me: ecce assum. Et cepit eos in rudentibus et antēnis alysq; adiuuare nauis armamentis. Nec multo post dis pelagi cecidit fra gor: oisq; cessauit tēpestas. Tunc nau te leti q̄ totius optatū subeuntes por tum mirabile dictu / nicholaū quem nunq̄ nouerant/sine indice cognouerunt. Mor prostrati ad pedes eius ce perunt ei gratias agere: dicentes qua liter de confinio mortis ipso suffragā te liberati essent. Rm.

5. QUi cum audissent sancti nicholai nomē statim expandunt manus vtrasq; ad celū. Saluatoris laudātes clemētiam. ℣. Clara quippe voce coram hoibus dignum re ferebāt illū dei famulū. Salua. Letō. vi.

QUm i frigie partibus quedam gens a constātini cesaris imperio discessisset: confestim idem augustus tres militie sue principes quos dolo pes stratilates vocant/ iussit vt cū pre parato nauali apparatu ad subiectiē dos proficiscerentur rebelles. Qui ar mata iuuentute stipati/ postq̄ lōgissi ma maris itinera trāsfretauerunt: su bita intēperie exorta / tādē littoribus adriatici portus qui a mirrea vrbe tri bus distabat milibus: allabūtur. Ad quē beatus nicholaus festinus perre rit et eosdem stratilates alacriter su scipiens inuitauit/ vt pariter adv̄bis proficiscētes menia: nō dedignarētur illius pfrui benedictiōe. Quibus pgē tibus: ecce relatū est sibi a dicentibus/ tres iuuenes iniuste capitalē accepisse sententiā: et consulem magno exceca tū munere neci eorum cōsentire. Hoc audito: pietatis igne iflammatus cu currit ad locum decollationis expedi tius secum prefatos ducēs principes. Quo perueniens: repperit eos poplī te flexo velata facie super erectā cerui cem operiri iam vibratū spiculatoris ensem. Qui non potestate mundana/ non mucrone territus: totū se auda cter in lictorē ingessit/eminusq; de ma nu eius gladiū propellens: non prius abscessit q̄ illos solutos a vinculis secū reduceret. Fauore igitur persecutus populi qui eius expectando aduentū gladiatoribus impedimento fuerat: ad pretorium consulis accessit/nec pri us destitit: donec innocentes illos fa ceret abire indemnatos. Rm.

Beatus nicholaus iam triumpho potit⁹ 6.
nouit suis famulis prebere celestia commo da: qui toto corde poscūt eius largitionem Illi nimirū tota nos deuotione. Oportet committere. ℣. Vt apud christum eius pa trociniis adiuuemur semper. Illi. Glia. Oportet. ℂIn. iij. noc. ān. Pontificis almi diuina reuelatiōe letificati: nicholaū presulem deuotissime consecrauerunt. ℟s. Dñe quis habitabit. fo. iij. ā. Sctūs quidem triticum quod a nautis postulauc

rat acceptū: ⁊ sagacitate distribuere et augere ꝓb⁹ ipetrauit. ℣. Dñe i v. fo. vi. ā. Muneribus datis neci sunt iuuenes innocentes addicti: quibus dñi seruus fuit vite p⁊esidium festinanter. ℣s. Dñi est terra. fo. ir. v. Justus vt palma. Lectio. vij.

STratilates deinde illi post celebr⁊atū conuiuiū / pōtificis benedictiōe aucti: iter aggressi sunt ceptū: ⁊ flatibus secūdis velociter frigiā pue nerunt Quā cum sagaciter sub ipery iura redegissent: cōstantinopoleā repedātes ad v⁊bem triūphaliter ab ipe rato⁊e recepti sunt. Quibus inuidentes quidam dolosi ad p⁊efectū noie alb anū accesserūt: magnisq; munerib⁹ animū eius allicere ceperunt: vt eū in perniciem armarēt innocēcium. Qui ertemplo co⁊ruptus immensitate fului metalli itrauit ad augustum: et sic o⁊sus est fari. Excellētissime dñe: ecce inuidia diaboli suscitauit intestinos contra vos inimicos. Reuera eni stratilates illi quos dudum frigiā vestra misit sublimitas: insidias machinantur dño meo. Ilico august⁹ quasi suā cōperisset mo⁊tem / tanta furia actus est: vt absq; inq̄sitiōe p⁊ecip̄eret illos in carcere retrusos occidi. Qui ingemiscentes sparsis crinibus scid̄erunt vestimēta sua: et cum magno vlulatu talia clamitabāt Deus rex excelse succurre nobis miseris / succurre perituris: nostrāq; dep⁊ecationē meritis seruui tui nicholai dignāter attēdas. quatenus sicut eius instantia tres illos vitos erutos a mo⁊te consperimus: ita nos per eius intercessionē ab instanti eripiamur sentētia. Sic supplicabāt sic simul vno o⁊e beatū nicholaū inuocabant. Sancte nicholae adiuua nos Serue dei licet absens / iterueni p nobis: quem credimus omniū cōpati necessitatibus: et p⁊o eis domino sepius supplicare. Tu autem. Ym.

7. Summe dei confesso⁊ nicholae: te venerātes p⁊otege. Namq; credimus tuis p⁊ecibus nos posse saluari. ℣. Qui tres pueros mo⁊ti addictos illesos abire fecisti: tuis laudibus instantem conserua plebem. Namq; credimus. Lectio. viij.

NOcte igitur iacenta qua plectēdi erant stratilates illi: cū se augustus sopo⁊i dedisset / apparuit ei q̄dam effigies sancti nicholai dicēs. Cōstātine cur stratilates illos iniuste cōp⁊ehēdi fecisti? Cur sine crimie mo⁊ti addixisti? Surge celer / eosq; dimitti q̄totius iubeto. Quod si fo⁊tassis me sp⁊eto alia facere volueris: celestē dep⁊eco⁊ regem vt cōtemptus mei vlto⁊ eristēs: tibi indurato bellum sinat insurgere: ⁊ te ibi perempto caro tua bestys auibusq; sit cibus. Cui augustus Quis vel cuius auct⁊itatis es tu vt hac ho⁊a palatiū meum ingressus / talia audeas loqui? Et ille. Ego sum nicholaus peccato⁊ mirree / metropolis episcopus. Tali igitur imperato⁊ perterritus visione / excutitur somno: et cōfestim accersitis magnatibus suis / fecit sibi stratilates illos p⁊esentari. Quibus astantibus: no⁊is inquit aliquem hoiem cui nomē est nicholaus? Mo⁊ illi audito tanto noie: tendētes ad sydera palmas vtrasq;: magna voce dñm benedicebāt. Et continuo p⁊osequntes narrauerunt qualis quāteq; humilitatis vir esset et bonitatis: p⁊edictāq; iuuenū ereptionem per o⁊dinem pandunt His cesar auditis plurimum miratus est: et p⁊o tanti viri bonitate deum venerans ait. Ite inquit ac famulo dei gratias agite: immo deo qui vos per eū liberauit. Ex mei autem constātini donarijs munuscula necnon et apices nostros ferte vobiscum: eiq; dicite vt dignanter suscipiat / et michi libētissime ꝓceptis eius obediēti nō minari sed o⁊are studeat: atq; ꝓ pace regni nostri ac magis p⁊o totius o⁊bis dñm deposcat. Tu autē. Hoc ℟. incipiatur ab vno solo clerico de sup⁊io⁊i gradu: loco nec habitu mutato. Ym.

8. Seruus dei nicholaus auri pōdo trium virginum redemit pudo⁊ē. Earumq; patris ipudicā remenso auro fugauit inopiā

ōēs cātent versum qui volunt in statione puerorum ℣. Affluens itaq; mie visceribus. metallo duplicato propulsauit earum infāmiā. Earumq; pa. Lectio. ix.

CUm igitur his beneficijs ac virtutibus beatissimus floreret nicholaus decidit i egritudinem qua ex hac instabili luce subtractus est. Cernens itaq; mortē adesse p̄sentē quā nemo mortalium valet preterire: indesinēter cepit orare et psallere: deprecās dn̄m attētius/ vt ad suscipiendā aiam ipsius sanctos suos āgelos dirigeret. Et cum in tāta mētis intētione profusius oraret: vidit glorioſos patronos sanctos videlicet angelos ad se venientes. Inclinatoq; capite signo crucis armauit se: eucharistiā percepit/ astātibus benedixit et oscula pacis dedit: et tricesimum psalmū incepit dicens. In te domie speraui non confundar in eternū: vsq; In manus tuas dn̄e cōmendo spiritū meū. Et cū hec dixisset tradidit p̄ciosam aiam in manus sanctorum angelorū qui ei apparuerunt Dormiuit aūt in senectute bona ⁊ apposit̄us est ad patres sc̄tos suos: octauo idus decembris/ serta feria/ quita decima indictione/ imperante christianissimo et dei cultore imperatore iouiniano: āno tricēteſimo et nono a passiōe domini. Posituſq; est in sacratissima domo sancte syon i dextera parte ipsius aule in sepulchro excelso: tanti sacerdotis humationi digno. De quo sepulchro duo fontes eruptiuntur. Ex vno meatu a p̄te capitali olei liquor lucidissimus effluit. ex altero vero qui est ad pedes ei⁹/ delectabilis aqua atq; perspicua prosilit: ad beneficium ⁊ remedium infirmis. Qui dum de eodē liquore sancto perūcti fuerint et ex ea aqua potum sumpserint: optate reduntur sanitati. Prestāte dn̄o nostro iesu christo: qui viuit et regnat deus p oia secula seculorū amen. Tu aūt. ℟.

9. Ex eius tumba marmorea sacrum resūdat oleum: quo liniti sanātur ceci. Surdis auditus redditur. Et debilis quisq;. Sospes regreditur. ℣. Cateruatim ruunt populi: cernere cupientes que per eum fiunt mirabilia. Surdis. ¶ Hic dicat prosa.

SOspitati dedit egros/ olei perfusio ℣. Nicholaus naufragantū affuit p̄sidio. ℣. Releuauit a defunctis defunctum in biuio. ℣. Baptizatur auri viso iudeus iudicio. ℣. O q̄ probat sanctum dei/ farris augmentatio? ℣. Vas in mari mersum patri/ redditur cum filio. ℣. Ergo laudes nicholao/ cōcinnat hec cōcio. ℣. Nam qui corde poscit illū/ propulsato vicio. Sospes regreditur. Gloria. Et debi. ℣. Ora pro nobis beate nicholae. ¶ In laud. ān Beatus nicholaus adhuc puerulus multo ieiunio macerabat corpus. ps. Dn̄s regnauit. fo. vi. ā. Ecclesie sancte frequētans limina sacra pectori condebat māndata. ps. Jubilate. fo. viij. ān. Juste ⁊ pie viuēdo ad honorem sacerdotii meruit promoueri diuinitus. ps. Deus de⁹ meus. fo. viij. ān. Amicus dei nicholaus pontificali decoratus infula: oībus se amabilem exhibuit. ps. Bn̄dicite. fo. viij. ā. Oper oia laudabilem virum cuius meritis ab oi clade liberantur qui ex toto corde querunt illum. ps. Laudate. fo. viij. Cp̄m. Ecce sacerdos. fo. lxxviij. hy⁹. Jesu redemptor. ℣. Justus germinabit. ān. Copiose charitatis nicholae pōtifex qui cum deo gloriaris in celi palatio/ cōdescende supplicamus ad te suspirantibus: et erutos graui carne pertrahas ad superos. ps. Bene dictus. Oēo. Deus q̄ beatū nicholaū. ¶ Memoria de sc̄tō andrea cū hac ān. Unus ex duobus. vt̄s in vigil. andree. nisi festum sancti nicholai in sabbō cōtigerit. tunc enim dicit hic ad mēo. ān Biduo viuens. Cum vero festū sancti nicholai a dn̄ica reseruatum fuerit in crastinum tūc dicatur ad memoriam de apostolo ān. Cōcede nobis. Si vero festū apostoli in quinta feria ante aduentū cōtigerit tūc dicatur hic ad memoriam eiusdem ān Unus ex duobus. Mēo. de aduentu/ et de sancta maria. ¶ Ad. i. ān. Vt̄s nicholaus. i. de laud. ps. Deus in noie. fo. ix. ān. Te iure. ps Quicūq; vult. fo. x. ¶ Ad. iij. ān Eccle

De sancto nicolao.

sic sancte. ij. de laud. ps. Legem pone. fo. xij. Cap. Ecce sacerdos. fo. lxxviij. ℟. et ỽ. de cõi vnius confessoris et põtificis ad oēs hoꝝ. dicũtur similiter et cap. ¶ Ad. vi. ān. Juste et sancte. iij. de laud. ps. Defecit. fo. xiij. Cp̃m. Bene dictionem. fo. lxxx. ¶ Ad. ix. ā. O per omnia. ỽ. de laud. ps. Mirabilia testi. fo. xiij. Capm. Cognouit. fol. lxxxi. ¶ Ad scꝺas vesperas ā. Btus nicholaus: hi. feriales. Cp̃m. Ecce sacerdos. Hyᵖ Jesu redẽptoꝛ. fo. lxxx. ỽ. Justus germinabit. ān. O christi pietas omni prosequenda laude: qui sui famuli nicholai merita lõge lateq; declarat: nã er tumba eius oleum manat: cunctosq; languidos sanat ps. Magnificat. Oratio. Deus q̃ beatum nicholaum. Memoria de sancto andrea ān. Ambulans iesus. vtꝰ in vigilia sancti andree. ỽ. Dilexit andream dominus. In odorem. Oratio.

PRotegat nos dñe sepius beati andree apostoli tui repetita solemnitas: vt cuius patrocinio pia deuotione recolimus: perpetuam defensionem sentiamus. Per dñm nostrũ. ¶ Mẽo. de aduẽtu ⁊ de sancta maria. ¶ In octaua scti andree apostoli. Ad matuti. Jnuitat. Dilexit andream dñs ps. Venite. Quãdo vero hoc predictũ Jnuitato. cum ān. sequenti. et cũ tribus primis Rys de hystoꝝ. in. vi. fer. ante aduentũ dñi dicit: tunc Jnuitat. Adoremus. cum ān. de die. et. ij. ℟. de y. noct. et cũ nono ℟. quod sit tertiũ hac die dicit. ¶ Notãdũ q; quãdo oct. scti andree in sabbato contigerit: fiet tũc tbi plenum seruitiũ de sctã maria et de octa. tantũ mẽo. cũ missa in capitulo. Et sciendũ est q; per totũ annum solet dici Jnuit. dupler infra octa. et etiam in octa. que sunt sine regimine choꝛi quãdo de octauis fit seruitium. Hymnus. Andrea pie sanctoꝝ mitissime. ỽ. Annue christe. in cõi. fo. lxx ān. etiam de noct. prime diei. In quacunq; feria festum apostoli contigerit hac die dicitur ỽᵍ. In omnem terrã exiuit sonus eoꝝ. ℟. Lectio prima.

MArimilla vero quedam potẽtissima matronarũ in spelũca posita: statim vt agnouit apostolũ ãdream perrexisse ad dñm: accessit ad crucẽ et suoꝝũ solatio cum omni reuerẽtia deposuit coꝛpus et condiuit aromatibus: et ibi cum sepeliuit vbi se sepeliendã constituerat Egeas vero iratus disponebat accusationem publicam contra marimillam et populum ad cesarem destinare. ℟. Dum perambu. ſ. Lectio. ij. CUm autẽ hec oꝛdinaret egeas: pꝛinsq; domũ veniret/in medio foꝛo ciuitatis in conspectu oĩm a diabolo veratus expirauit. Frater vero eius tenens coꝛpus scti andree euasit. Nũciatũ est fratri eius cui nomẽ erat stratocles: ⁊ misit seruos suos dicens eis vt inter biothanathos sepelirent eum. ℟. Mor vt vocem. ij. Lectio. iij. STratocles vero frater egee: de facultatibus eius nichil quesiuit dicens. Non michi permittat dñs meus iesus chꝛistus cui credidi: vt ego de bonis fratris mei aliquid cõtingã/ ne polluat me crimen eius qui apostolũ dñi ausus fuit p amoꝛe pecunie occidere Hec aũt gesta sunt apud achaiã pꝛouinciã/ciuitatẽ patras: pꝛidie kalẽdas decẽbꝛis: vbi etiã pꝛestãtur gloriosa eius beneficia vsq; in pꝛsentẽ diẽ. Tãtus autẽ timoꝛ inuasit vniuersos: vt nullus remaneret q̃ nõ crederet saluatoꝛi nr̃o deo: q̃ vult oēs saluos facere ⁊ ad agnitionẽ veritatis venire: ipsi gꝛia in scla sclorũ amẽ. ℟. Vir iste. ix ỽ. Dilexit ãdreã do. ¶ In lau. hec sola ā. Salue crux. ſ. de laud. ps. Dñs reg. fo. vi. Cp̃. Coꝛde credik. Hyᵍ Exultet celũ ỽ Annunciauerũt. ā. Cõcede nobis ps. Wñᵍ. Oõ. Pꝛotegat. Mẽo. de aduentu et de sctã maria: et postea de oĩbus sctis. Si dies dñicus fuerit/ vel si fes. sci nicholai a dñica reseruatũ hac die celebꝛek/ vel si in sabbõ cõtige. oct. tũc tãtũ mẽo. de oct. fiet ad. i. vãs ⁊ ad mat. cũ mis. i cp̃. Ad. i. ⁊ ad alias hoꝝ. fiat sicut i crastino sci ãdꝛee notatũ est.

Cõceptio btẽ marie virginis. Fo. vj.

¶ In conceptione beate marie virginis. Ad primas vesperas ãn.

O Dei genitrix virgo semper maria intercede pro nobis deprecamur. ps. Laudate pueri. fol. xl. ãn. Beata progenies vnde christ⁹ natus est: ꝙ gloriosa est virgo que celi regẽ genuit. ps. Laudate dñm oẽs gen. fo. xli. ãn. Sancta maria virgo intercede pro toto mũdo: quia genuisti regẽ orbis. ps. Lauda aia. fo. xlv. ãn. Sub tuam protectionem cõfugimus vbi infirmi acceperũt virtutem et propter hoc tibi psallimus dei genitrix virgo. ps. Laudate dñm qñ bo. fo. xlv. ã. Beata dei genitrix maria virgo perpetua templũ dñi sacrarium spiritussancti: sola sine exemplo placuisti dño iesu christo. ora pro populo / interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu. ps. Lauda hierusalem. fo. xlv. Capkm.

Eccli. 24. EGo quasi vitis fructificaui suauitatẽ odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. ℟. Stirps iesse. infra. iij. hy⁹. Aue maris stella. v. Sancta dei genitrix. ãn. Conceptio tua dei genitrix virgo gaudiũ annũciauit in vniuerso mũdo: ex te enim ortus est sol iusticie christus deus noster. qui soluẽs maledictionem dedit benedictionem: et cõfundẽs mortẽ donauit nobis vitã sempiternã

ps. Magni. Nõ dicatur tota ãn. ante ps. Magnificat. nec thurificetur nisi principale altare: nec vlla lectio legatur in cappa serica. Oratio.

SUpplicationem seruorũ tuorũ deus miserator exaudi: vt ꝙ in cõceptiõe dei genitricis et virginis cõgregamur: eius intercessionibus a te de instãtibus periculis eruamur. Per eundẽ. Cõpleto. de aduẽtu non mutatur: nisi ꝙ in fine hymni Saluator: dicetur v. Gloria tibi dñe qui natus. ¶ Ad mat. Innit. Corde et voce simul christum regem veneremur. Virginis et matris iubiletur nobilis conceptus. ps. Venite. hy⁹. Quẽ ter. ¶ In. i. noc. ãn

Hodie concepta est beata virgo maria ex progenie dauid: per quã salus mundi credentibus apparuit ps. Dñe dñs noster. fo. ix. ãn. Beatissime virginis marie cõceptionẽ deuotissime celebremus: vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm iesum christũ ps. Celi enarrant. fo. v. ãn. Quando concepta est virgo sacratissima. tũc illuminatus est mundus stirps beata radix sancta ⁊ benedictus fructus eius. ps. Dñi est terra. fo. ix. v. Sctã dei genitrix. L cõ. j.

INter oẽs sanctos memoria beatissime virginis marie eo frequẽtius agitur atq; festinius: quo maiorẽ gratiã apud deũ creditur inuenisse. Unde post alia quedã ipsius antiquiora solẽnia nõ fuit cõtenta deuotio fideliũ: quin conceptionis eius solẽne superadderet hodiernum. Hac itaq; die peculiariter in ecclesia recitãdus videret esse liber ille q̃ de ortu ei⁹ atq; vita scriptus inueniebatur: si nõ iudicassent eum patres inter apocripha numerandũ. At quoniã magnis ac sapientibus viris ita visum est nos alia quedam sed non aliena legentes: ecclesiasticum morem debitis officijs exequamur. Km.

Hodie concepta est beata virgo maria ex progenie dauid: per quam salus mũdi credẽtibus apparuit. Cuius vita gloriosa lu

Cõceptio btẽ marie virginis.

cem dedit seculo. ℣. Beatissime virginis marie conceptionem deuotissime celebremus. Cuius vita gloriosa. Lectio. ij.

Beata igitur dñi mater et perpetua virgo maria priusq̃ cõciperetur: oraculis enũciata est ⁊ designata miraculis. Cõcepta vero ex progenie dauid diuinitus ordinata / priuilegio virtutũ insignis enituit: saluatorẽ edidit: a quo glorificata i celo nũq̃ terrigenis patrocinari desistit. Propositionem sequatur ordine suo narratio: iamq̃ referamus vnum de preteratis oraculis / ac deinde paucis expediamus. ℟m.

2. Beatissime virginis marie cõceptionem deuotissime celebrem⁹. Ut ipsa pro nobis intercedat ad dñm iesum chr̃istũ. ℣. Cum iocunditate conceptionem beate marie celebremus. Ut ipsa pro no. Lectio. iij.

Dixit eternus ad veterem: deus ad serpẽtem. Inimicitias ponã inter te et mulierẽ: et semen tuum et semen illius. Ipsa conteret caput tuum. Quid est fratres in hoc loco caput serpentis conterere: nisi principalem diaboli suggestionẽ id est cõcupiscentiam resistẽdo superare: Si ergo querat quenã mulier huiusmodi victoriam operata sit: profecto non reperit in linea generatiõis humane donec perueniatur ad illam de qua nũc agimus sanctarum sanctã. Ac si interrogetur in quo serpentis caput vel ipsa contriuerit: nimirũ in eo q̃ virginitatem simul et humilitatem sacrauit deo. ℟m.

3. Stirps iesse virgã produxit virgaq̃ florem. Et super hunc florem Requiescit spiritus almus. ℣. Virgo dei genitrix virga est flos filius ei⁹. Et super. Glia. Requi.

In. ij. nocturn. ãn. Hodie cõcepta est btã virgo maria ex semine abrahe letãtur archãgeli exultant oẽs sancti et congaudet ois mundus. ℘s. Eructauit cor. fo. xxi. ãn. Dignum namq̃ est vt ei cum summa deuotione famulemur: per quã nobis virginitatis insignia pullularũt. ℘s. Deus nr̃ refu. fo. xxi. ãn. Benedicta et venerabilis est sãcta maria virgo dei genitrix cuius cõceptionem celebremus: vt intercessio ipsius sit pro nobis ad dñm. ℘s. Fundamẽta. fo. xxiij. ℣. Post partũ. Lctõ. iiij.

Virginitate nãq̃ seruata: probatur extinxisse concupiscentiã carnis: humilitate que facit pauperem spiritu / cõcupiscentiã mentis. Sicq̃ principali suggestione diaboli victa: vitiosum ei⁹ caput virtutis pede contriuit Non tamen hoc solo: sed eo q̃ marime triũphauit: q̃ de sua mũdissima carne corporata dei sapientia vicit vbiq̃quaq̃ maliciam: attingẽs a fine vbiq̃ ad finem fortiter et disponẽs omnia suauiter. ℟m.

4. Conceptio gloriose virginis marie ex semine abrahe concepta de tribu iuda: clara ex stirpe dauid Cuius vita inclita cunctas illustrat ecclias. ℣. Cũ iocũditate cõceptionẽ btẽ marie celebremus. Cuius. Lctõ. v.

Hec est ergo mulier ad quam diuinũ illud intendebat oraculũ. Hanc quãdoq̃ nasciturã intuebatur: hanc singulariter designabat. Expedito vno de oraculis hanc virginẽ prenunciantibus: vnũquodq̃ de miraculis absoluamus. Accepte sunt olim a sancto moyse singule virge de singulis tribubus israel: noĩbus earum inscripte (iubente deo) et posite sunt in tabernaculo eius. Inter quas vna q̃ fuerat aaron: inuenta est sequenti die germinasse / floruisse / fronduisse: ac peperisse amigdala. ℟m.

5. Cõceptio tua dei genitrix virgo gaudiũ annunciauit vniuerso mundo. Ex te enim ortus est sol iusticie chr̃istus deus noster: q̃ soluẽs maledictionem dedit benedictionẽ: et confundẽs mortem donauit nobis vitã sempiternã. ℣ Felix namq̃ es que sola genitricis dignitatem obtinuisti: ⁊ virginalẽ pudicitiã nõ amisisti. Ex te eni. Lctõ. vi.

Scies ergo dñs hoc opus suum magni esse mysterij: iussit seruari virgã ad monimentum. Monebãtur autẽ filij israel presentia virge querere sollicite quid significaret tã mirabile factũ. Quod longe post ape

rire pergẽs diuinus eſayas. Egredietꝛ (inqt) virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eius aſcendet: ⁊ requieſcet ſuper eũ ſpũs dñi. Ad hec verba tãq̃ auditoꝛes eius dicerent. O pater eſaia obſcure loq̃ris: dic nobis ipſã rẽ manifeſtius: adiecit claritatẽ et ait. Ecce virgo concipiet et pariet filiũ: et vocabit nomẽ eius ẽmanuel. Qđ ergo deus p̃fato deſignauit miraculo: hoc p̃didit vaticinio. et qđ vates cecinit: cõſequẽter rei exitus approbauit. Nã ſicut illa v̈ga ſine radice ſine quolibet nature vel artis ãminiculo fructificauit ita v̈go maria ſine cõiugali ope filiũ p̃creauit. ℟. Ad nutũ dñi nr̃m ditãtis honorẽ. Sicut ſpina roſam genuit iudea mariã v̈. Ut viciũ virt⁹ operet: gr̃a culpã. Si. Glia. Si. ¶ In. iij. noc. ã. ¶ Cõceptio eſt hodie ſctẽ marie virginis: cui⁹ pulchritudinẽ reſperit deus et viſitauit humilitatẽ ſuã. p̃s. Cantate. i. fo. xxxiij. ã. ¶ Ista eſt ſpecioſa electa a dño: cui⁹ cõceptionẽ celebremus vt ipſa pro nobis intercedat ad dñm deũ noſtrũ. p̃. Dñs regn̄. exul. fo. xxxiij. ã. ¶ Helix nãq̃ es btã virgo maria: que et genitricis dignitatẽ obtinuiſti: ⁊ virginalẽ pudicitiã nõ amiſiſti. p̃s. Cantate. ij. fo. xxxv. v̈. Speciosa fa. Initiũ ſci euã. S. matheũ

Math. i.

Liber generationis ieſu xp̃i filij dauid: filij abraham. Et reꝗ. Omelia venerabil̄. bede pbri. Prefatio totiꝰ opis p̃miſit de quo dicturꝰ erat / id eſt de xp̃o: per quẽ aſcẽdit ad dauid cui dictũ ẽ. De fructu vẽtris tui ponã ſup ſedẽ tuã. ⁊ a dauid vſq̃ ad abraham ã cui p̃miſſum eſt. In ſemie tuo bn̄dicẽtur oẽs gẽtes terre. ad quẽ fuit principiũ p̃miſſionis. Ideo poſuit eũ euangeliſta principiũ narratiõis ſue: et p eũ p ſingulas genealogias deſcendit ad xp̃m vt in eo / id eſt i xp̃o ſeries generatiõis terminaret. Ideo in xp̃o initiũ libri incipiebat: qa ille eſt initiũ ſalutis nr̃e et finis / id eſt p̃fectio eterne btitudinis. Nã ⁊ moyſes libꝝ̃ creatiõis celi et terre ſcripſiſſe ſe teſtat: in quo periturꝰ hois originẽ texuerat. Tu. ℟. Btã pgenies vñ xp̃s natꝰ ẽ: o q̃ gl̃iosa ẽ v̈go. Que celi regẽ genuit v̈ Felix certe ⁊ oi laude digniſſia ſacra v̈go maria. Que. 7.

Matheus libꝝ̃ gn̄atiõis (i. viij. ieſu xp̃i ſe eẽ ſcripturũ p̃miſit i quo ſalus generis humani oſtẽderet: q̃ i noie ieſu ſonat. qa ieſus ſaluatoꝛ interp̃etat. Nã xp̃s / vnctꝰ i latinũ interp̃etat: ⁊ eſt nomẽ dignitatis: qa antiq̃s typus reges / pphete ⁊ ſacerdotes / oleo ſctificatiõis vngebant. Ipſe aũt xp̃s p̃e pticipibus ſuis a deo vnctꝰ legit eſſe: qa i eo oẽm plenitudinẽ diuinitatis inhabitare cõplacuit: q̃ venit in mũdũ p electos p̃es ⁊ circũciſos. Nã electio i dauid / ⁊ circũciſio i abraha dẽmõſtrat. Etiã dauid manu fortis interp̃etat: q̃ fortiſſimũ dei ppli hoſtẽ ſolꝰ aggredit / vicit et occidit. Itẽ bellatoꝛ nẽ fortiſſimꝰ xp̃s ſolus cũ diabolo hoſte atrociſſimo certauit / eũq̃ ſupauit: ⁊ dãnauit. ⁊ poſt hãc victoriã multoꝝ pater effectus eſt: qa abraha p̃ multarũ interp̃etat et ſubaudit gentiũ. ℟. Qoꝛde ⁊ aio xp̃o canamus gloriã In hac ſacra ſolẽnitate p̃celſe genitricis dei marie. v̈. Oẽs in vnum cõgregati collaudemus dñm ieſum chriſtum. In hac. Lectio. ix. 8.

Ioſeph interp̃tat auctꝰ / id eſt augmẽtũ vite eterne: vt ipſe dixit. Ego veni vt vitã habeãt: et abũdãtiꝰ habeãt. Maria interp̃tat ſtella maris / ſiue amarũ mare. Et hoc nomẽ apte cõpetit mr̃i ſaluatoris. Ipſa q̃ppe ſtella maris rectevocat: qa huic mũdo tenebꝝ / p̃fidie ⁊ p̃cõꝝ obſcurato verã lucẽ edidit: de qua iohãnes ait. Erat lux vera q̃ illumiat oẽm hoiem veniẽtẽ in hũc mũdũ. Hec ⁊ amarũ mare rite dici põt: qa voluptates iſtiꝰ mũdi ac libidinis lucrũ q̃ mare / id ẽ amaritudo recte nũcupãt eo q̃ ad amaritudinẽ ppetue gehẽne ſe ſeq̃ntes p̃trahũt: fecit vñ amareſcere cũ ſuo exẽplo docuit ab illecebꝝ̃ huiꝰ ſeculi abſtinere. Nã cũ a primordio mũdi nuptie inſtitute eſſẽt / ⁊ to

tus mūdus post cōcupiscentias suas abiret ista i corde suo seruare vginitatē suā statuit. et carnis desideria in se mortificare / celestiq; cōuersationē in terris habere: vt ei p oia placeret: cui seruire se pbauit. Sciēdū quoq; est q maria sermone syro dña vocatur. Et merito illa dña vocatur: que dūm generare meruit celi ac terre. Tu. Rm. Solem iusticie regē paritura supremū. Stella maria maris Hodie processit ad cōceptū. ỽ. Cernere diuinū lumen gaudete fideles. Stella. Glia. Hodie. Nō dr Te deū. ỽ. Ora pro nobis stā dei genitrix. Ry Ut digni. C In lau. ā. C ōceptio est hodie sctē marie virginis: cuius vita inclita cūctas illustrat ecclas. ℔. Dūs reg. fo. vj ān. C ōceptio gliose virginis marie ex semie abrahe cōcepta de tribu iuda: clara ex stirpe dauid. ps. Jubilate. fol. vij. ān. Regali ex progenie maria cōcepta refulget cuius precib⁹ nos adiuuari mēte ⁊ spū deuotissime poscim⁹. ℔s. De⁹ de⁹. fo. vij ān. C orde et ore christo canamus gloriā in hac sacra solēnitate pcelse genitricis dei marie. ℔s. Būdicite. fo. vij. ā. C ū tocū ditate cōceptionē btē marie celebrem⁹: vt ipsa pro nobis intercedat ad dūm ihesū christū. ℔s. Laud. fol. vij. Ch. Ego quasi. Hy⁹. O gloriosa femina. ỽ. Elegit eā. ā. C ōceptionē hodiernā perpetue virginis genitricis dei marie solēniter celebremus: qua celsitudo throni pcessit all. ℔s. Bñ⁹. Or. Supplicationē. vtš. Mco. de aduētu. C Ad. i. ā. Cōceptio est. i. de lau. ℔s. Deus i noie. fo. ix. ān. Gratias. ℔s. Quicūq;. fo. x. C Ad. iij. ān. Cōceptio gloriose. ij. de lau. ℔s. Legē po. fo. xiij. Ch. Ego quasi vi. Ry. Scā dei genitrix. Et br cū eodē cātu quo i puri. btē ma. C Ad. vi. ā. Regali. ℔. Dese. fo. xiij. ch

Luce. 14. TRanslite ad me oēs qui cōcupiscitis me et a generationibus meis implemini: spūs enī meus super mel dulcis: et hereditas mea sup mel et fauū. C Ad. ix. ān. Cum iocunditate. ℔s. Mirabilia testi. fo. xiij. Capīm.

Luce. 14. QUi audit me nō cōfundet ⁊ qui operant in me nō peccabūt: ⁊ q elucidāt me vitam eternā habebunt. C Ad. ij. vās. ā. Cōceptio est. ℔s. Dixit do. fo. xl. pi. Cōfitebor. Btūs vir. De profundis. Memēto Ch. Ego quasi. Ry. Solē iusticie. ix. Hy⁹. Aue mar stel. ỽ. Elegit eā. ā. O gloriose virginis marie cōceptū dignissimū recolamus: cuius dūs humilitatē respiciēs āgelo narrāte cōcepit redēptorē mūdi. ℔. Mag. Or. Suppli. C Si vero hoc fes. in dñica eueñ. differatur i crastinū ⁊ semp ad vtraq; vš. ⁊ ad mat. ⁊ ad mis. fiat solēnis mēo. de aduētu in quacūq; feria cōtigerit: nisi vbi ecclesia sit dedicata de cōcepti. btē marie. tūc enī nullo modo differatur: nec fiat aliqua mēo. ad vš. nec ad mat sub silētio cū tale fes. sit i ecclia illa tā tū mai⁹ dupl. secōm vsū Sar. ⁊ vnū de principalib⁹. C Sācte lucie virginis ⁊ mar. Ad vš ān. Lucia virgo venerabilis syracusanorū nobilissima cum matre euticia ad sepulchrū btē agathe venerādū cōuenerat. pi. feriat. Cap. de cōi vnius virginis et mar. Ry. Grata facta est. ix. Hy⁹. Virgis ples. ỽ. Diffusa est gra. ā. In tua patientia possedisti aiam tuā lucia spōsa christi: odisti que in mūdo sunt et choruscas cū āgelis: sanguine proprio inimicū vicisti. ℔s. Magnificat. Mco. Exaudi nos deus salutaris. Requirein cōmuni vnius virgins Mēo. de aduētu. ⁊ de sancta maria. Ad mat. Inuitat. Agnum spōsum. ℔s. Venite. et cetera de cōi vnius virginis ⁊ martyris vsq; ad. vij. Ry. Lectio. j.

CUm per vniuersam siciliā btē vginis agathe fama crebresceret / ⁊ syracusanus populus p miliaria quinquaginta ad vrbē cathanenſium litienter pergeret ad sepulchrū sancte agathe virginis venerandum: cōtigit ⁊ luciā venerabilē virginē nobilissimā syracusanor⁹ simul pgere festiuitatis gratia / inuitāte eā matre euticia: q annis quattuor fluxum patiebatur sanguinis / ⁊ nullo medicor⁹ poterat medicamine liberari. Igitur dum processionis mysteria agerentur et euāgelij le-

ctio recitaretur vbi mulier tactu fimbrie vestimēti domini a fluxu sanguinis meruit saluari: dixit sancta lucia matri sue. Si credis mater his que legūtur: crede agathā passam pro christi nomine hec meruisse: vt semper in presenti habeat eū pro cuius nomine passa est. Continge ergo eius sepulchrū credēs ⁊ liberaberis. Tu aūt. Letō. ij.

IGitur cū peractis omnibus populus abscessisset prostrauerūt se ante sepulchrū scē virginis mater ⁊ filia: ⁊ ceperunt cum lachrimis eius flagitare suffragiū. Interea dū orationis prolixitas tenderetur: somnus lucīā virginē arripuit. Et vidit in somnis beatam agathā in medio angelorum gēmis ornatā stātem ⁊ dicentem sibi. Soror mea lucia virgo deo deuota/quid a me petis: quod ipsa poteris prestare cōtinuo: Nam ⁊ matri tue fides tua subuenit: ⁊ ecce salua facta est Et sicut per me ciuitas cathanēsium sublimatur a christo: ita per te syracusana ciuitas decorabit ab eo: quia iocundum deo i tua virginitate habitaculū pparasti Exp̄gefacta virgo lucia surrexit tremens ⁊ ait matri sue. Mater mea ecce salua facta es Per ipsam te deprecor que te saluauit suis orationibus ne tu michi aliquando sponsum nomines/nec velis de corporis mei posteritate fructū mortalitatis inquirere: sed omnia que michi eūti ad corruptionis mee auctorem hominē moritu rū eras datura: da eūti ad integritatis mee auctorē dñm iesum xp̄m. Letō. iij.

QUi mater cuticia ait. Oīa que fuerant patris tui defuncti āte nouē annos incōtaminata custodiēs ampliaui potius q̄ minui i patrimonio. Mea vero omnia que sunt vel esse possunt ipsa melius nosti. tege oculos meos: et quodcunq; tibi placuerit de istis facultatibus facito. Lucia dixit Audi tu mater consilium meū Nō satis deo carus est q̄ sibi hoc dat quod secum ferre non potest. Sed si tibi vis gratum esse deū: hoc illi da quod potes tu illi dare. Moriens enim nichil potes vti/⁊ quod das ideo das: quia te cum ferre non preuales. Viuens ergo ⁊ salutem tui corporis habēs: da christo quod possides. Et quicquid te michi daturā spopōderas vel cogitabas christo icipe tradere. Igitur cum has sermocinationes quotidie virgo ageret cū matre: fiebat rerū distractio et quotidie necessitatibus pauperū erpē debant pecunie. Interea dū distrahūtur predia ⁊ gēme vēdunt: ad spōsum eius hoc verbū puenit. Quicq; sollicitus cepit inq̄rere a nutrice sctē lucie: quid hoc esset q̄ distractionē repētinā p̄dio rum ⁊ gēmarū audisset. Lectio. iiij.

QUi hec nutrix caute confingēs ait. Spōsa tua iuenit possessionē i venalib⁹ q̄ mille et eo āplius solidos p̄stat. Hāc in tuo noie cupiēs cōparare tibi videt aliq̄ta distrahere. Credidit stultus carnale mercimoniū/ et animū ab indignatione reuocās: etiā ipse cepit auctor esse vēdentiū. At vbi vniuersa pene distracta/ didicit pauperib⁹ erogata: pponit litē in iudicio paschasij pcōsulis: dicēs spōsam suā christianissimā cōtra leges viuere augustorū. Paschasius pcōsul sāctā virginē corripiens: cepit ad sacrificia demonū inuitare. Cui virgo ait. Sacrificiū mundū ⁊ imaculatū apud patrē hoc est: visitare viduas ⁊ orphanos in tribulatione eorū. Ego per istos tres ānos nulli alij sacrificaui: nisi deo viuo. Jā quia nichil supest q̄d sacrificē: meipsā offero i sacrificiū. Q̄d ipsi placet de hostia sua facere/ faciat. Letō. v.

PAschasius dixit. Istaverba cuiuis tibi simili narrare poteris christiano. Michi aūt q̄ p̄cipū decreta custudio: ista frustra pleq̄ris. Lucia dixit. Tu p̄cipū leges attēdis: ego dei leges attēdo. Tu p̄cipes times: ego deū timeo Tu illos offēdere nō vis: ego deū offēdere caueo. Tu illis placere desideras: ego vt xp̄o placeā soli cōcupisco. Tu ergo fac q̄d tibi videt vtile: ⁊ ego ago hoc q̄d michi vti

le recognosco. Paschasius dixit. Pri-
moniū tuū cū corruptoribꝰ tuis dissi-
pasti: ⁊ ideo quasi meretrix loq̄ris Lu
cia dixit. Pr̄imoniū meū tuto loco cō
stitui corruptores aut̄ nec mētis mee
nec corpis mei aliquādo suscepi. Pa-
schasius dixit. Qui sunt corruptores
mētis? Lucia dixit. Vos estis. de qui-
bus apostolus dixit. Corrumpunt bo
nos mores colloquia mala Suadetis
eni aias hominum meretricari: vt di-
mittāt viros suos et dñm creatorem
suum: ⁊ seqūtur ydola vana ⁊ ianua
simulacra. Lectio. vj.

QOrruptores vero corpis hi sūt:
qui corporalem delectationem
pponūt delectationibꝰ sempiternis:
⁊ labentē letitiā ppetuis gaudijs āte-
ponūt Paschasiꝰ dixit. Cessabūt ver-
ba: cū fuerit perucūtū ad verbera. Lu
cia dixit Verba dei cessare nō poterūt
Paschasiꝰ dixit Tu ergo deus es? Lu
cia dixit. Ancilla dei sum: et ideo dixi
verba dei: quia ipse dixit. Non vos lo
quimini in conspectu iudicū: sed spi-
ritussanctus ipse loquit in vobis. Pa
schasius dixit In te ergo spūssctūs est
Lucia dixit. Apls dixit: q̄ caste viuen
tes tēplū dei sunt: ⁊ spūssctūs habitat
in eis. Paschasiꝰ dixit. Ego faciā te ad
lupanar duci: vt cū fueris scorrtata fu
giat a te spūssctūs. Lucia dixit. Nūq̄
inq̄nabitur corpus nisi de cōsensu mē
tis. Nam ⁊ si in manu mea thura po-
nas ⁊ per manū meā facias sacrificia
deus hec attendit ⁊ ridet. De sensibus
eni ⁊ de volūtatibus iudicat deus. Nā
si patitur violatorē castitas: sicut ser
pētē sicut latronē sicut barbarū. Nā
si inuitā me violari feceris castitas mi
chi duplicabit ad coronā. Tu. xt. vij.

PAschasius dixit. Ibi te faciam
sub turpitudine exprirare: nisi
modo cerimonijs cōsenseris augusto
rum. Lucia dixit. Jā tibi dixi tu volū
tatem meā nūq̄ poteris ad cōsensum
provocare petī. Ceterū quicquid fece-
ris corpori quod i potestate tua vide-
ris habere: hoc ad ācillā xp̄i pertinge
re nō poterit. Tūc cōsul iussit venire
lenones: ⁊ tradidit eā illis dicēs. Inui
tate ad castitatē eius pp̄m ⁊ facite eā
tandiu illudi q̄diu mortua nūcietur.
At vbi eā ceperunt velle trahere ad lu
panar: tāto pōdere eā fixit spūssctūs:
vt penitus moueri nō posset. Accedē-
tes vero simul multi ex officio impel-
lentes ⁊ trahētes eā: deficiebāt sudore
At virgo dñi imobilis cōsistebat funi
bus in manibꝰ eiꝰ et in pedibꝰ positis.
Et ceperunt oēs pariter trahere. At il
la quasi mons imobilis permanebat
Tūc āgustiari cepit paschasius: ⁊ me
rore deficere. Et vocauit magos et a-
ruspices: ⁊ tēplor oim sacerdotes. ℟.
Lucia virgo quid a me petis qđ ipsa po- 7.
teris p̄restare cōtinuo. nā ⁊ matri tue fides
tua subuenit. et ecce salua facta est. Quia
iocūdum deo i tua virginitate habitaculū
p̄reparasti ℣. Et sicut per me ciuitas catha
nensiū sublimatur a chr̄isto: ita per te ciui-
tas syracusanorū decorabit. Quia. xt. vij

QUi omnes agebāt superstitio-
nes suas cōtra eā: vt moueret.
Sed ita permanebat fixa corpore: vt
penitus eius vestigia nō mouerentur
Tūc paschasius oleo eā perfundi iussit: credens asserentibus q̄ maleficijs
staret immobilis. Adducta sunt antē
multa paria boūm vt ab his traheretur
⁊ oīno moueri nō potuit. Tunc dixit
ei paschasius Que sunt ista maleficia
tua? Lucia dixit. Ista mea maleficia
nō sunt: sed sunt bñficia dei. Pascha-
sius dixit. Que ratio ista est: q̄ puella
fragilis a mille tracta hoībus nō mo-
veris? Lucia dixit. Si alia decē milia
adduxeris: audient me psalmum dicē
tem q̄ cadent a latere meo mille: ⁊ de-
cem milia a dextris meis. Torquebatur itaq̄ animo paschasius: ⁊ inter co
gitationes ⁊ viscerū cruciamenta cla
mabat. Cui beata virgo ait Quid cru
ciaris? Quid per diuersa mentis tue
torqueris? Templum dei me esse si
probasti: iam crede. Si non probasti:
discе. Ergo paschasius magis anhe-
labat: quia de seipso risus sibi exhibe-

ri cernebat. Tūc ignem circa eā fecit copiosum incendi/ita vt picem ⁊ resinā et feruēs oleū super eā iactarēt. At illa in nomine domini nostri iesu christi stetit immobilis. Rm.

8. Rogaui dūm meum iesum christum vt ignis iste non dñetur michi. Et impetraui a dño inducias martyrii mei. ℣. Ut credentibus timorē auferam passionis: nō credētibus aūt vocē insultatiōis. Et ipe. Rc.ix.

Dunc ait ei lucia. Ego rogaui dominū meum iesum christū vt ignis iste non dominetur mei: quatenus tibi insultent cōfidentes in christum. Et ideo petij a dño iducias martyrij mei. vt ⁊ credentibus timorē passionis tollerem: et non credētibus vocem insultationis auferrē. Tunc angustiante paschasio non ferētes amici iniuriam eius: gladiū in eius visceribus mergi fecerunt. Et iam percussa ꝑdiu voluit allocuta est turbā circunstantē dicēs. Annuncio vobis pacē da tam ecclesie dei dyocleciano de regno suo electo/et maximiano mortuo. Et sicut habet cathanēsium ciuitas iterueniente sorore mea agatham: ita me sciatis isti ciuitati datā a dño: si volūtatem dñi faciētes susceperitis fidem. Hec loq̄nte famula dei lucia/eiusq̄ visceribus gladio patefactis: ante oculos ei⁹ ferro vinct⁹ ducebatur paschasius Cucurrerūt eni relationes singulorū q̄ fuisset p̄edatus pumciā. Qui perductus ad vrbē romā ⁊ ab omni senatu romano auditus: accepit sentēciam capitalē. Dei autē martyr virgo lucia sacratissima: de loco in quo percussa est penit⁹ mota non est: neq̄ exijt spiritus ei⁹ donec venientibus sacerdotibus ⁊ mysteria sancta ei dātib⁹ atq̄ oīb⁹ dicētib⁹ amē: illa emisit spm̄. R.

9. Grata facta est a dño in certamine: quia apud deū ⁊ apud hoies glificata est i cōspectu p̄cipū loq̄bat sapiētiā Et dñs oīm dilexit eā. ℣. Erecta nāq̄ in virtutis culmie tormēta derisit: p̄emia calcauit. Et dñs. ℣⁹. Ora pro nobis. ℭ In laudibus ān. Orāte btā lucia apparuit ei sctā agatha consolabat ancillā christi. ꝑs. Dñs regn̄. fol.vi.ān. Lucia virgo quid a me petis qđ ipsa poteris p̄estare cōtinuo matri tue ꝑs. Jubilate. fo.vij.ā. Per te lucia virgo ciuitas sy̓racusana decorabit a dño iesu christo. ꝑs. Deus deus meus. fo.vij.ā. Bñdico te pater dñi mei iesu christi. quia per filiū tuū ignis extinctus est a latere meo ꝑ Bñdicite. fo.vij.ā. Soror mea lucia virgo deo deuota quid a me petis qđ ipsa poteris p̄estare continuo matri tue ꝑ ꝑs. Laud̄. fo.vij. Cp̄.de cōi vnius virgis et marty. Hy⁹. Jesu corona virginū. ℣ Adducētur. ā. Colūna es īmobilis lucia martyr christi: qa ois plebs te expectat vt accipias coronam regni alla. ꝑs. Bñdictus. Dō Exaudi nos. Mēo. de aduē tu et de beata maria ℭ Ad.j.ā Orāte j. de lau. ꝑ. Deus in no. fo.ix. ℭ Ad.iij. ān. Lucia virgo. ij. de lau. ꝑs. Legē pone. fo.xij. Cap. R. ⁊. ℣. de cōi vni⁹ vgnis ⁊ marty. ad oēs hos. dicātur: cum oone de die. ℭ Ad.vj.ā. Per te lucia. iij. de lau. ꝑ Defecit. fo.xiij. ℭ Ad.ix. ān. Soror mea. liij. de lau. ꝑs. Mirabilia. fo.xiij. ℭ Ad.ij. vs̄. ān Orāte. j. de laud̄. Psalmi feriales. Cp̄. vnius virginis et martyris. Hy⁹. Jesu corona. ℣. Adducētur. ān. Tanto pondere eam firit spiritus sanctus: vt virgo dñi immobilis permaneret. ꝑs. Magn̄. Dō. Exaudi nos. i cōi. fo.lxxxiij. Mēo. de aduentu: et de sctā maria ℭ Sci thome apostoli. Ad vs̄. ā. Estote fortes. in cōi fo.lxx. p̄i feriaꝝ. Cp̄. Jā nō estis hospites. fo.lxx. R. Qui sunt isti. fo.lxx. Hy⁹

O Thoma christi perlustrator lateris: per illa sācta te rogamus vulnera que mūdi cūcta diluerūt crimia: nōs reatus terge tuis p̄cibus Annue christe. ℣. In omnē terrā. ān. O thoma didime per christū quē meruisti tāgere te p̄cibus rogamus altissonis succurre nobis miseris ne dānemur cū impiis in aduentu iudicis. ꝑs. Magn̄. Oratio.

Da nobis q̄s dñe bti apli tui thome ita solēnitatibus gliari: vt eius semp ⁊ patrocinijs subleuemur: ⁊ fidē cōgrua deuotiōe sectemur. Per.

cō. de aduē. et de sctā maria. Si hoc fe. in dñica cōtige. differat in crastinū: licet dupl. fes. fuerit. Si vero in vi. fer. vel in sabbō. iiij. tm hoc fe. cōtige. nihil ad mat. de ieiu. fiat nisi tm mēo. sed post missā de apō fiat missa de ieiu. vtraq; ad principale altare: et tunc prop̄ū seruitiū de fer. ad matu. et ad laud. illo anno oīno p̄termitta tur. Oīōq; dicetur ad mēo. Ad matu. ir. let. fiant: dupler festum. Lectio. j.

Eatū thomā cum reliquis discipulis ad officiū apostolatus electū/ ipsumq; a dño didimū (qđ interp̄etat̄ geminus vocitatū) fides euāgelica narrat. Qui post gloriā dñice ascēsionis cū morar̄etur in hierusalē diuina cōmonitiōe iussus est indiam aggredi: vt populo qui iacebat i tenebris: lumen ostēderet veritatis. Quo cū ille quasi ionas a facie dñi fugiens ire differret/ nec ipleret q̄ sibi diuinit⁹ p̄cipiebātur (regio eni illa lōginqua ⁊ grauis erat: incole quoq; terre illius iniqui et ignorātes veritatē) apparuit ei dñs in visu noctis dicēs. Ne time as thoma descēdere in indiā. Ego eni vadā tecū et nō derelinquā te sed glorificabo te ibi: īplebisq; certamē bonū confessus me coram hoibus terre illius. Exinde assumā te cū gloria: et statuā te in regno meo cum fratribus tuis. Oportet eni te ibi multa pati p̄opter me: vt cognoscant omnes te docente/ quia ego sum dñs. Lectio. ij.

In diebus illis. Misus erat qui dā abanes noie a rege indie: requirēs artificem qui ei palatiū posset edificare. Cui redituro in patriā contulit se thomas: et cū ipso descendit ad mare. Et ascendentes nauem: mēse tertio in interiorē indiā euecti sunt Cepit ergo p̄dicare btūs thomas per totam indiā/ euāgelizans dñm ihesum christū nec solū sermōibus sed etiam operibus fidē barbaricis pectoribus inserebat. Ita ille ante paulisper iere dulus qui dixerat: nisi videro fixuras clauorū nō credā: credētes deo pplos aggregabat Et puto per p̄uidentiā dñi ideo eū diligētius de resurrectiōe quesisse: vt qa i duris ac feris gētibus seminaturus erat verbum dei: instructio credēretur: qui hesitātes fidei ratione firmaret. Tu autē. Lectio. iij.

Inuenit igitur in india viros pariter ac feminas q̄ verbū susciperēt dei qa sanabat infirmos eorum Audiēs misdeus rex signa q̄ faciebat btūs apostolus: iussit eū adduci ad se. Cui et dixit. Quod est genus tuū vel q̄s deus tuus: in cuius noie hec signa facis? Sctūs thomas respōdit. Deus meus de⁹ verus est creator celi ⁊ terre et oīa q̄ in eis sunt: q̄ solus coli debet nō ydola surda et muta. His auditis: rex iratus valde iussit eū extēsum torqueri: et cesum in carcere recludi. At btūs apostolus gr̄as agebat deo: q̄ dignus esset talia p̄o noie eius pati. Interi migdonia vxor carissi cognati regis cū narcissa nutrice sua et tripetia vxor regis cū filio zuza esūtes ad carcerē data custodib⁹ pecunia ad aplm introibāt ⁊ verbū dei audiebāt. Lcō. iiij

Quoq; nūciatum fuisset misdeo regi q̄ scilicet vxor eius et filius cōuersi essent per apostolū dei: iratus valde p̄cepit adduci vxorem et filiū Quibus cum persuadere non posset vt ab hac via recederent: iussit vxorē suā in obscuro loco recludi: filiū autē suū cum beato apostolo in carcere colligari. Sed et carissimus vxorem suam migdoniā cum nutrice eius narcissa similiter reclusit in cellula tenebrosa. Jussit rex apostolum manibus a tergo ligatis adduci ante se: et dixit ei. Quis est iste deus tuus: qui coniuges nostras per te separat a nobis? Dixit ei thomas. Tu cū sis rex nunquid vis habere iquinata seruitia? Si ergo tu homo rex mundos seruos habere studes atq; mundas ancillas: quāto magis credere debes amare deum castissima ⁊ mundissima seruitia? Si ergo

deum in seruis et ancillis suis amare predico quod tu i tuis diligis: vt quid culpor? Tu autem dñe. Lectio.v.

TUnc iratus rex iussit lãces ferreas igniri ⁊ apostolũ discalciari vt nudis pedibus supstẽs: hoc dolore deficeret. Statimq; prupit aqua ⁊ extincte sunt lances. Jussit eũ rex in fornacẽ termarũ mitti. Quo facto terme vltra calere minime potuerũt sed nec paruũ quidẽ teporẽ habere. Apostolus aũt dei altera die electus est incolumis. Jussit autẽ rex vt in tẽplũ simulachro solis sacrificiũ iferret. Introgressus apostolus ait ad simulachrũ. In noie dñi mei iesu christi impero tibi demon qui in hoc simulachro lates: vt nullũ ledens hoim hoc metallum cõminuas. Statim vt cera iuxta ignẽ posita: liquefactũ ydolũ resolutũ est. Cõmotus misdeus rex q; simulachrũ solis cõminutũ esset: apostolũ thomã et filiũ suũ zuzan plurimosq; alios trudi pcepit in carcerẽ. Lctõ.vi

NOn desinebat tamẽ apostolus etiam in carcere cõfirmare credẽtes: ianuis clausis et obseratis quo volebat eriens ⁊ quos volebat admittens et emittens. Custodes aũt mane primo abierunt ad regẽ petẽtes vt tolleretur magus ille. et alibi recluderetur: eo q; clausum omne magica potestate reseraret secundo apertas fuisse ianuas carceris introisse etiam regis vxorem cũ alijs. Quibus auditis: statim rex signacula que imposuerat ianuis requisiuit/et eodẽ modo quo ãte fuerãt repperit. Unde cõmotus in custodes ait eos fallere/ qui introisse in carcerẽ tripeciã et migdoniã et exisse dicerẽt: cũ signacula remota nõ essent At illi veritatẽ se intimasse cum iuramento asseuerabant. Rex aũt cum in secretario sedisset: sisti sibi iubet apostolũ. Quem cũ exhibuissent: interrogauit eum vtrũ seruus an liber esset. Cui respõdit apostolus Seruus sum vnius et solius: supra quem nõ habes potestatẽ. Sine expositiõe. Lctõ.vij.

QUesiuit rex in regionem illam indie qua ratione venisset thomas. sed audiuit quia venit vt plures saluaret: et hoc debitũ sibi esse vt per manus misdei de hoc mundo migraret. Interrogauit rex q̃s esset dñs ei⁹: et quod illi nomen/ vel cuius regiõis. Respõdit thomas Meus dñs deus est vnus/et vnus dñs celi et terre: cui⁹ nomen audire nõ potes Sed quod datũ est ei nomẽ in hoc seculo iesus christus est Minãti etiã regi q; ei non parceret doner maleficiũ eius aboleret / vt ois india mũdaret. respõdit thomas. Het maleficia mecũ habebunt/sed cognosce hoc ꝙ nec hic deerunt. Cogitabat igitur rex quẽadmodũ thomã occidi iuberet. Uerebat enim populũ ꝙ de eminẽtioribus viris eius opera mirabãtur ⁊ credebãt in dñm iesum. Cum ipso igitur de ciuitate egredi cepit armis septus. Populus aũt putabat q; aliquid rex vellet ab eo discere: et ille regẽ docere. Sed egressus rex mediã fere partẽ miliarij tradidit eũ quatuor militibus: vt ducẽtes in mõtẽ ibi eũ gladio percuterẽt. Et reuersus est rex in ciuitatem: vbi hoc militibus imperauit. Tu autem dñe. Lectio.viij.

UBi venit thomas ad locum de collationis cohortatus sequẽtem se plebẽ vt fidẽ seruarẽt dño iesu pietatẽq; exhiberẽt: iussit dari preciũ custodibus vt orãdi licentiã ipetraret Qui data sibi copia orandi cepit gratias agere deo q; in hoc seculo gubernatus esset ab eo. Habẽs eũ i periculis presulẽ/in meroribus cõsolatorem/in laboribus adiutorem premiũ itineris quo in hoc seculo cucurrisset. Tu inquit dñe annunciasti michi me tuum esse. Propter quod vxorẽ non duri: vt totus tibi vacarẽ. Diuitiarũ quoq; seculariũ cupidum animũ celesti prouisione ac monitione reuocasti: docens in pecunijs dispẽdia nostra esse nõ cõmoda. Et ideo compulisti vt in hoc seculo paupertate contentus: spiritualium diuitiarũ quererem veritatem:

et thesauros in te christe absconditos inuestigarem: tuisq; cõtentus copijs alias nõ desiderarem. Adesto dñe: vt cum pace et gratia de hoc mũdo transeam ad te. Dirige seruũ tuum ad sedem tuã: dirige iter meũ et diabolus in me non intẽdat. Et excecẽtur oculi eius lumine tuo: conticescat os eius/ nichil in me de suis operibus inueniat. Hec prefatus: ait militibus. Venite cõsummate preceptum eius qui vos misit. Tu autem. Lectio. ix.

ACcesserũt igitur quattuor milites et lanceis transuerberauerunt apostolũ et mortuus est. Quẽ cum lachrymis sepelierunt fratres in sepulchro regio i quo reges sepeliebãtur pciosis vestibus amictũ. Quibus in vrbem redire recusantibus et ad sepulchrum tota die residẽtibus: apparuit dicens. Quid sedetis custodiẽtes me: Non hic sum: ascẽdi enim et recepi oia que speraui. Surgẽtes itaq; discedite hic: breui enim tẽpore trãsacto etiã vos mecum eritis. Tripetia aũt et migdonia deducte misdeo ⁊ carisio affligebant: sed tamẽ voluntati eorũ non acquiescebant. Quibus se apostolus demonstrauit dicens. Nolite errare: quia dñs ihesus cito vobis adiumentum prestabit. Quibus cũ diutius nõ possent resistere misdeus ⁊ carisius dimiserunt eas proprie voluntati. Fiebat aũt congregatio fratrũ in multa exultatione atq; leticia. In mõte vero quo decollatus et sepultus est: potiebantur infirmi frequentibus adiumẽtis dei: ⁊ incrementa fidei quotidie proficiebant. Post non multum vero tẽporis corpus sãcti apostoli de eodem loco quidam de fratribus rapuerunt et in vrbem edissam trãstulerunt: vbi florent merita et virtutes meritorum eius ad laudem et gloriã nois dei/ qui viuit ⁊ regnat per oia secula seculorũ amen. Tu autem. Cetera oia ad mat. ⁊ ad horas: de cõi vnius apostoli. Mẽo. de aduentu quacũq; feria hoc festum contigerit cum hac ãn. Nolite timere. nisi quãdo a do. reseruatũ die lune celebret tunc eni dicatur ad mẽo. de aduen. ãn. illius serie: scilicet Dicit dñs. et semper dicatur vo. Uox clamantis. cũ oratione dñica li: et ã. Nolite timere in illo anno oino pretermittatur. Tamen si in. vi. fer. vel in sabbõ. iiij. tpm hoc fe. euene. tunc oco de de ieiu. dicet cũ predicta ã. Nolite timere. Ad sebas vesp. R. Ciues apo. ãn. O thoma didime ps. Magnificat. Oratio. Da nobis. Cetera oia de cõi vni apostoli. Mẽo. de aduentu et de sancta maria: vts.

¶ De sancto stephano et de alijs sctis vsq; ad festũ scti Wulstani: require oia in cõi sctorũ sicut post natale dñi pnotatum est. Si tps prolixũ fuerit inter do. in qua incipiẽda est hystoria. Dñe ne in ira. et lxx. festum scti Wulstani in eadẽ do. in qua contige. celebretur et mẽo. fiat de do. ad vtraq; vs. ⁊ ad matuti. et ad mis. que precedũ. mẽo. beate marie. Eodẽmodo fiat de ceteris scis. Si fer. scti Wulstani vel sctorũ fabiani et sebastiani/ vel scẽ agnetis in do. lxx. euene. fe. differat vsq; in crastinũ. sãcti vincentij. Si vero in die scti vincentij aut sancti pauli do. lxx. contige. festũ differatur in crastinũ. Si aliqũ preceden. festorũ in sab. proximo ante. lxx. eueñ. vespere in ipso sabbõ de. lxx. erunt et solennis mẽo de fer. Similiter fiat in lx. vel in. l. Si vero festum a do. differatur in. ij. fer. vel in eadẽ feria cõtig. vespere in do. de fe. erunt: et solennis mẽo. de do. Idem modus seruetur in oibus fe. ix. lec. vsq; ad passionem dñi ita tamẽ q; in oibus festis duplicibus ipso tẽpore cõtingentibus erũt prime ⁊ secũde vespere de fer. Preterea fe. purificatio. beate marie nõ differatur.

¶ Sancti Wulstani episcopi et cõfessoris nouem lectionum. Lectio. j.

REgnãte illustri rege anglorum edwardo: sedit wygornie wythegus põtifex: apud quẽ Wulstanus primeui floris idolẽ agẽs singulis gra-

dibus creuit in clero: donatus tãdem honore sacerdotij in tpe suo vitã celibẽ duxit a puero: ⁊ in fructu cẽtesimo deum per desiderium querere/per cogitationẽ inuenire/per gustum tãgere salubriter satagebat. Lectio. ij.

ADolescebat in viro germen oẽ virtutũ. prerogatiua sanctitatis sic enituit: vt optimates ãgloꝝ eius amicitiã et auidissime optarent/et cõstãtissime tenerent. Jugis in orationibus: in genuflerionibus creber/plumã ⁊ nullũ lectum oino habere. so pori raro idulgere/sed surripe. lcõ. iij.

SUper gradus ante altare capite posito se humi exponere: vel etiam codice aliquo vertice submisso tenuem consueuit inuitare soporem. Tribus in ebdomada diebus ois cibi abstinens: perpetuo linguam cohibebat silentio: ne vllo saltem laberetur verbo. Lectio. iiij.

TRibus reliquis/porros caules vel coctos vel eliros et panem cibariũ comedebat: vt his magis contineret naturam ꝙ gulam. Quid plura: Talem se subditis exhibuit vt nõ deesset eis doctrina in ꝙrbo: nec vita in exẽplo. Tu autem. Lectio. v.

QUodam tẽpore dũ super ecclesie tectum fabricam quandam cõstruerẽt in qua dependerẽt cãpane: ad illam erigendã gradus scalarũ aptabant/quibus operantes insisterent et pendulos in aere gressus firmarẽt. Jamq; funibus subuecte stabãt scale immẽsa proceritate prominentes: artificesq; in eis mutuo sibi structure necessaria ministrantes. Lectio. vj.

QUorum vnus cum ceteris ꝓruptius arduos meditaret ascensus: ꝓceps ruit. Vbulstanus vero eminus stans et intuens qualiter ille per lignũ inane deorsum volueretur: indoluit vehemẽter: signũq; sancte crucis opposuit. Et casus qui erat ab altitudine ad minus pedum quadragita: non solum corpus ruentis non attriuit: sed nec etiam animũ frigente sanguine vt solet hebetauit. Surrexit ergo incolumis: sue reputãs temeritati ꝙ cecidit: ⁊ Wulstani scitati ꝙ euasit Euãgel. Homo quidã peregre. in cõi fol. lxxx. Cetera oia de cõi cũ hac oco.

SPiritum in nobis dñe tue caritatis ifunde: vt intercedẽte btõ Wulstano cõfessore tuo/atq; pontifice tuam mereamur dulcedinẽ in eterna felicitate gustare. Per ð. In vni. eiusl.

CSanctorũ fabiani et sebastiani martyrũ. Ad vẽs ãn. Sãcti per fidẽ. in cõi. fo. lxxvi Psalmi feriales. Capitulũ. Justorum aie. fo. lxxviij. R. Erat namq;. infra. iij. Hymꝰ Sanctorũ meritis. in cõi. fo. lxxvi. ð. Letamini. ãn. Elegit dñs virum de plebe et claritatem visionis eterne dedit illi. celebremus solemnitatem sebastiani martyris gaudiũ sit in celo et in terra par hoibus bone volũtatis alla. ꝓs. Magñ. Oratio DEus qui btõs martyres tuos/fabianum/et sebastianum virtute constantie in passione roborasti: er eorum nobis imitatiõe tribue prosamore tuo prospera mundi despicere et nulla eius aduersa formidare. Per Memoria de sctõ Wulstano ã. Iste est. in cõi. fo. lxxxi. ð. Justus ger. Oratio. Spiritũ in nobis. vtꝰ. Mẽo. de sãcta maria. CAd matutinas Invitatorium Christum supplíciter regem regum adoremus. Qui donat sanctis premia digna suis. ꝓs. Venite. Hymꝰ. Sctõrũ meritis. in cõi. fo. lxxvi. CIn primo noct. ãn. Sebastianus mediolanensium partium ciuis: quem perfuderat deus gratia: ab oibus amabatur. ꝓs. Btũs vir. fo. ij. ãn. Erat enim in sermone verax: i iudicio iustus. ꝓs. Quare fremñ. fo. ij. ã. Christo quotidie sedulũ exhibebat officiũ. erat enim verus dei cultor ꝓ. In dño cõfido. fo. iij ð. Letamini i dño ⁊ exultate iusti. L cõ. j.

SEbastianus vir christianissimus mediolanensiũ partium ciuis: dyocletiano et maximiano iperatoribus ita carus erat: vt principatũ ei prime

cohortis traderent: et suo eum cōspectui inderent semper astare. Erat enī vir totius prudētie: in sermone verax in iudicio iustus / in cōsilio prouidus / in cōmisso fidelis / in interuentu strēnuus in bonitate conspicuus: in vniuersa morū honestate preclarus. Hūc milites acsi patrem venerabant: hūc vniuersi qui preerant palatio / carissimo venerabantur affectu. Erat enim verus dei cultor / et necesse erat vt quē deus perfuderat gratia: ab omnibus amaretur. Tu autem. R.

Sebastianus dei cultor studiose curabat sub absconso clamidis sanctorū aios cōfortabat. Spem promittens et gloriam consequi sempiternam ℣. Christo quotidie sedulum exhibebat officium: et christianorū aios confortabat. Spem. Lectio. ij.

Christo igitur quotidie sedulum exhibebat officium: sed agebat quatenus hoc sacrilegis regibus esset occultum. Non passionis timore perterritus: nec patrimonij sui amore cōstrictus: sed ad hoc tantum sub clamide terreni imperij christi militē gerebat abscōditum: vt christianorū aios quos in tormētis videbat deficere cōfortaret: ⁊ deo redderet animas quas dyabolus conabatur auferre. Denicz postq̄ multas martyrum mentes a timore passionis eripuit: ⁊ ad coronam perpetue glorie incitauit: ipse quoq̄ quis esset aperuit: quia lumen in tenebris latere non potuit. Tm.

Sebastianus vir christianissimus quem occultabat militaris habitus. Et clamidis sue obumbrabat aspectus. ℣. Quem perfuderat deus gratia: ab omnibus amabatur. Et clamidis sue. Lectio. iij.

Clarissimis viris marcelliano ⁊ marco duobus germanis fratribus pro christi noie in vinculis constitutis: quotidie solatium exhibebat Et tam ipsis q̄ etiam seruis eorū cum quibus tenti fuerant: salutaria fidei consilia ministrabat: quo fugitiua seculi blandimenta respuerēt: et momētanea tormentorū genera nō timerēt.

Qui cū beatissimi viri verbis acquiescerent: et verbera carnificum animo perseueranti trāsirent: capitalē iussi sunt subire sententiam / ea scilicet ratione vt si eodem momēto quo decollādi erāt / sacrificijs consensissent: parētibus suis et cōiugibus et filijs ⁊ facultatibus redderentur. Erant enim non solum vt dixim⁹ genere clarissimi viri sed et facultatib⁹ ditati. Quorum erat pater tranquillinus noie / ⁊ mater martia vocabatur qui illos lamentando sequebātur cum vxoribus eorum et filijs / nimio enim in suis nepotibus ducebantur affectu. Tm.

Erat namq̄ in sermone verax: in iudicio iustus: in cōsilio prouidus: in bonitate conspicuus. In vniuersa morū honestate preclarus. ℣. In cōmisso quoq̄ fidelis: in interuentu strēnuus. In vni. Gloria. In vni. ℂ In. ij. nock. ān. Ad hoc tantum sub clamide christi militē tegebat abscōditum: vt deo redderet aias quas dyabolus conabat auferre. ℘s. Dñe q̄s habi. fo. iiij. ā.

Clarissimis quotidie viris marcelliano ⁊ marco suadebat populi blādimēta respuere: et momētanea tormentorū genera non timere. ℘s. Cōserua me do. fol. iiij. ān.

Sebastianus vir christianissimus quem occultabat militaris habitus et clamidis sue obūbrabat aspectus. ℘s. Dñi est ter. fo. ix. ℣. Exultent iusti. Lectio. iiij.

Accedens itaq̄ mater ⁊ miserā se clamans / et soluto capite canos sue senectutis ostentans: in cōspectu eorum vestem qua pectus tegebatur scidit: et cunctis flentibus ostēdebat eis laxis pellib⁹ quas lurerāt māmas / et blandimēta que infantie eorū exhibuerat biulādo lachrimis memorabat. Ista et his similia matre proloquente: infirmus pater ⁊ grauis iam senio / manibus adducitur seruulorū: et cigneo capiti puluerem terre asperges: huiusmodi dabat voces ad celū Ad mortem vltro proficiscentibus filijs: vale dicturus aduenī. vt vniuersa que a filijs sepulture mee exhibēda paraueram: ego infelix filios sepultu

rus expendam. O filij mei baculus se nectutis ⁊ geminũ meorum viscerum luimẽ: nati feliciter et prospere educati: excellentissime memorie et ingenij singularis/omniũ peritia litterarũ liberalium imbuti: que ista repente insania vestra volũtate progenita mortis vos fecit esse amatores? Rm.

4 Christo quotidie sedulum exhibebat officium. Et christianorũ animos quos in tormentis videbat deficere: confortabat. ℣. Erat nãq; in sermone verax/in iudicio iustus/in vniuersa morum honestate preclarus. Et christianorum. Lectio. v.

IGitur dũ hec et talia senior ageret: ecce ⁊ amborũ cõiuges cum natis propriis veniunt: et aspectibus eorũ proprios infantulos offerentes: has eiulantes emittũt voces. Quibus nos seruituras relinquitis? Quibus coniugij vestri traditis caritatẽ? Qui putatis erunt horũ infantiũ dñi: ⁊ domorum vestrarũ auidissimi peruasores? Qui erunt vestre occupatores familie: vel q̃ sibi diuisuri sunt vernaculos quos nutristis? Heu q̃ ferreo heu q̃ impio crudelitatis genere parẽtes despicitis/ amicos respuitis/ vrores abijcitis filios abdicatis: et vosipsos carnifici vltroneos exhibetis. Rm.

5 Hoc vror nicostrati dirit beato sebastiano beatus es tu et benedictus sermo oris tui. Per iesum christũ dñm nostrum. ℣. Benedicti qui in oĩbus que locutus es credunt: Per iesum christum. Lectio. vi.

INterea dum ista dicũtur et illa referũtur: inter vrorum lachrimas et suspiria filiorũ ceperunt milites christi mollescere/ et animos suos flectere ad dolorem. Huic spectaculo (vt superius diximus) intererat sctũs sebastianus vir p oia christianissimus: quem occultabat militaris habitus ⁊ clamidis obũbrabat aspectus. At vbi vidit athletas dei imenso certaminis põdere fatigari: in medio eorũ se obijciens dixit. O fortissimi milites/o instructissimi diuini prelij bellatores: p nimiã virtutem fortiter puenistis ad palmã. et p misera blãdimẽta coronã deponitis sempiternã. Discat nũc p vos christi militũ fortitudo fide potiꝰ armari q̃ ferro Erigite igitur a terrenis aspectibus tropheum vestri certaminis glorioси: et nolite illud amittere fletibus paruulorũ. Isti quos plorantes attenditis gauderent hodie si poterant scire quod nostis. Rm

6. Egregie dei martyr sebastiane princeps ac propagator sanctissimorũ preceptorum Ecce nomẽ tuum in libro vite celestis ascriptum est. Et memoriale tuum nõ derelinquetur. In secula. ℣. Socius enim factus es supernarũ virtutum: que et in celis spiritum tuũ susceperũt. Et me. Glia. In se. ℣. In. iij. noct. ãn. Vt vidit beatus sebastianus athletas dei imenso certaminis pondere fatigari: dirit. o fortissimi milites christi nolite per misera blandimenta coronas deponere sempiternas. ℣s. Exultate iusti. fol. xvi. ãn. Sebastianus dirit marcelliano et marco: non vos seducãt blãdimenta mulierũ. ℣s. Bñdicã. fo. xvi. ã. Nolite timere nõ separabuntur a vobis sed vadunt in celũ parare vobis sydereas mãsiones. ℣s. Deus venerunt. fo. xxx. ℣. Justorum anime. Lectio. vij.

HIs igitur duob⁹ germanis fratribus ad celorũ regna p martyrij palmã trãsmissis/ ⁊ multis alijs ad fidei gratiã p beatũ sebastianũ cõuersis beatus tãdem sebastianus cõuentus est quia vt diximus videbatur sub clamide latere/ q̃ miles eẽt dignissimus christi. Suggessit de deo prefectus dyocletiano imperatori. Quem dyocletianus ad se vocãs ait. Ego te inter primos palatij mei semp habui et contra salutẽ meã in deorum iniuriam hactenus latuisti. Sctũs sebastianus respõdit. Pro salute tua semper christum colui/ et pro statu vrbis romane illũ qui in celis est semp adoraui: cõsiderãs a lapidibus aurilium petere insani capitis esse et vani. Tũc iratus dyocletianus: iussit eũ duci in mediũ cãpum et ligari quasi signum ad sagittã: et iussit vt sagittarij eũ sa-

gittarent. Tunc posuerūt eum milites in mediū campum et hincinde ita repleuerūt eū sagittis: vt quasi hericius ita esset insutus ictibus sagittarum. Estimantes autem illum mortuum abierunt. Rm.

7. Clarissimis viris marcelliano et marco per singulos dies suadebat seculi bādimēta respuere. Et momētanea tormentorum genera non timere. ℣. Ut vidit btūs sebastianus athletas dei immenso certaminis pondere fatigari: in medio corū se obiiciēs suadebat seculi blandimenta respuere. Et momentanea tormen. Lectio. viij.

Tunc relicto martyris corpore: Zetarius noie herene abijt nocte vt corpus tolleret et sepeliret. Et inueniens eū vinētem addurit ad domum suā in insulā excelsam: vbi manebat ad palaciū: et ibi iter paucos dies salutem integerrimā recuperauit in oībus membris. Cunq; oēs christiani ad eū venirent hortabātur eū abscedere. Ille autē oratiōe facta descēdit: ⁊ stās super gradus eliogabali: venientibus iperatoribus dixit. Iniquis surreptionibus aios imperij vestri tēplorum pontifices obsident suggerētes de christianis falsa cōmenta: dicentes eos reos per quos respublica melioratur ⁊ crescit: qui pro imperio vestro ⁊ pro salute romani exercitus orare nō cessant. Cū hec et alia diceret: dyocletianus ait. Tu ne es sebastianus: quē nos dudum sagitis iusseramus interfici: Sctūs sebastianus respōdit. Ad hoc me dūs meus ihesus christus resuscitare dignat⁹ est: vt cōuenia et cōtester vos corā oi ppto iusto iudicio psecutionē vestrā i xpi famlos ebullire. Rm.

8. Beatus es et bene tibi erit egregie martyr sebastiane. Quia cum sāctis gaudebis et cū angelis exultabis in eternū. ℣. Btūs es christi martyr sebastiane: et benedictus sermo oris tui Quia cum san. Lectio. ix.

Tunc iussit eū in ypodromo palatij duci et tandiu fustibus cedi: q̄diu spiritū exalaret. Tunc tulerunt corpus eius nocte: et in cloacam maximam miserunt dicētes / ne forte christiani eū sibi martyrē faciāt. Tūc btūs sebastianus apparuit in somno sancte lucine cuidā matrone religiosissime dicens. In cloaca illa q̄ est iuxta circū: inuenies corpus meū pēdens in gumpho. Hoc dum tu leuabis: perduces ad cathacumbas et sepelies me in initio cripte: iuxta vestigia apostolorum. Tunc beata lucina ipsa per se cū seruis suis abijt media nocte / et eleuans eum imposuit in pagone suo et perdurit ad locū: ⁊ vbi ipse imperauerat cum oi diligentia sepeliuit. Ipsa autē sancta lucina per triginta dies a loco ipso sancto non discessit. Post alī quātos aūt annos par ecclesie est reddita. Que statim vt ecclesia gloriā pacis accepit: domū suam fecit ecclesiā. Cui oēs opes suas ad christianorū requiem derelinquēs: fecit ipsam ecclesiam heredem i christo. Cui est honor et gloria et imperium: in secula seculorum amen. Tu autem dñe. Rm.

9. Elegit dūs virum de plebe et claritatem visionis eterne dedit illi. celebremus solēnitatē sebastiani martyris. Gaudium sit in celo Et in terra pax hominibus bone voluntatis. ℣. Btūs es et bene tibi erit egregie dei martyr sebastiane. Gaudiū. Glia. Et in terra. ℣. ante laud. Justi autem in perpetuum viuent. ℭ In laudibus ān.

Sebastianus dei cultor studiose curabat sub absconso clamidis sanctorū aios cōfortare: spem promittēs et gloriam consequi sempiternam. ℣s. Dūs regn̄. fo. vi. ān.

Si ego verus christi seruus sum ⁊ si vera sunt oia que ex ore meo hec mulier audiuit ⁊ credidit: aperiat os ei⁹ qui aperuit os zacharie prophete dñi. ℣s. Jubilate. fo. vij ān. Ad hanc vocem christi martyris sebastiani: ilico apertū est os vroris nicostrati. ℣s. Deus deus meus ad. fo. vij. ān. Hoc vror nicostrati dixit beato sebastiano. beatus es et benedictus sermo oris tui. ℣s Benedicite. fo. vij. ān. Sanctus sebastian⁹ dixit nicostrato: saluator noster pro peccatoribus exhibere dignatus est suam presentiam. ℣s. Laudate. fo. vij. Cp̄m.

Justorum aie. in cõi. fol. lxxviij. Hyᵖ. Rex glorioſe martyrũ. fol. lxxviij. v. Mirabilis deus. ã. Beatus es et bene tibi erit egregie martyr ſebaſtiane: quia cũ ſanctis gaudebis et cum angelis exultabis in eternũ. ps. Bñdictus. fo. viij. Oratio. Deus qui beatos. vtš. ℂ Mẽo. de ſcta maria. ℂ Ad. j. ãn. Sebaſtianus. i. de lau. ps. Deus in nomine. fo. ix. ℂ Ad iij. ãn. Si ego. ij. de lau. ps. Legẽ pone. fo. xij. Cp. ℟. et v. de cõi plurimorum marty. ad oẽs horas dicantur cũ oratione ꝑdicta. ℂ Ad. vi. ãn. Ad hanc vocem. iij. de laud. ps. Defecit. fo. xiij. ℂ Ad. ix. ãn. Sãctus ſebaſtianus. v. de lau. ps. Mirabilia teſtimonia. fo. xiij ℂ Sancte agnetis virginis ⁊ martyris. Ad veſperas. ãn. Hec eſt virgo. in cõ. fo. lxxxiij. Pſalmi feriales. Cap. de cõmuni vnĩ virginis ⁊ marty. ℟. Induit me. infra. iij. Hymnus. Virginis proles. in communi. fol. lxxxiij. v. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis. ⁊c. ãn Beata agnes in medio flammarũ exp̃ãſis manibus orabat te deprecor venerãde colẽde pater metuende: quia per ſanctum filium tuũ minas euaſi ſacrilegi tyrãni: et carnis ſpurcitias imaculato calle tranſiui: et ecce venio ad te quẽ amaui quẽ queſiui: quem ſemper optaui. ps. Magñ. Oco. Omnipotens ſempiterne deꝰ qui infirma mundi eligis: vt fortia quecq confundas: cõcede propicius vt qui beate agnetis martyris tue ſolennia colimus: eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dñm. ℂ Memoria de martyribus fabiano ⁊ ſebaſtiano. ã. Egregie chriſti martyr ſebaſtiane princeps ac propagator ſctiſſimorũ preceptorũ ecce nomen tuum in libro vite celeſtis aſcriptũ eſt et memoriale tuum nõ derelinquet in ſecula v Mirabilis deus. Oco Deus qui beatos. vtš. ℂ Mẽo. de ſcã maria ℂ Ad matut. Inuitat. Agnũ ſponſum ps Venite. Hyᵖ Virginis ples. in cõi fo. lxxxiij. ℂ In primo nocturno. ãn. Diſcede a me pabulum mortis quia iam ab alio amatore preuenta ſum. ps. Dñe dñs nr. fo. iij. ã. Hnulo ſuo ſubarrauit me dñs meꝰ ieſus: et tanq ſponſam decorauit me corona. ps. Celi enar. fo. v. ãn. Dexterã meã et collum meũ cinxit lapidibus pretioſis: tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas. ꝑ. Dñi eſt terra. fo. ix. v. Diffuſa eſt gratia. Lectio. i.

SEruus chriſti Ambroſius virginibus ſacris ſalutẽ. Diem feſtum ſacratiſſime virginis agnetis celebremus. Hinc pſalmi reſonẽt inde cõcrepent lectiones: hinc populorum turbe letẽtur: inde ſubleuentur pauperes chriſti. Oẽs ergo gratulemur in dño: ⁊ ad edificationem virginũ qualiter paſſa ſit agnes beatiſſima ad memoriã reuocemus. Tertiodecimo etatis ſue ãno mortem perdidit ⁊ vitã inuenit: quia ſolum vite dilexit auctorẽ. Infantia quidem cõputabatur i annis: ſed erat ſenectus mẽtis imẽſa. Corpore quidem iuuencula: ſed aio cana. Pulchra facie: ſed pulchrior fide. Que dũ a ſcholis reuteretur: a pfecti vbis filio adamatur. Cuius parentes dum requiſiſſet ⁊ inueniſſet: cepit offerre plurima et ampliora pmittere. Deniq detulit ſecũ pcioſa ornamenta: que a beata agnete veluti quedã ſunt ſtercora recuſata. ℟. Diem feſtũ ſacratiſſime viginis celebremus qualiter paſſa ſit beata agnes ad memoriam reuocemus. Tertiodecimo etatis ſue anno mortem perdidit et vitã inuenit: quia ſolũ vite dilexit auctorẽ. v. Infantia quidem cõputabatur in annis: ſed erat ſenectus mẽtis imẽſa. Tertiodecio. Lcõ. ij

HActumq eſt vt iuuenis maiore purgeretur ſtimulo. Et putãs eã meliora accipere velle ornamenta: oẽm lapidẽ pretioſorum ſecum defert gloriam ⁊ per ſeipſum ⁊ per amicos ⁊ notos cepit aures virginis appellare diuitias/ domos/ poſſeſſiones/ familias/ atq delitias omnes mũdi pmittere: ſi conſenſum ſuum eius cõiugio non negaret. Beata igitur agnes tale fertur inueni dediſſe reſpõſum. Diſcede a me fomes peccati nutrimentũ

facinoris: pabulum mortis. Discede a me quia iam ab alio amatore preuēta sum: qui michi satis meliora te obtulit ornamenta ⁊ annulo fidei sue subarrauit me longe te nobiliori ⁊ genere ⁊ dignitate. Ornauit iestimabili dextrocirio dextram meam: ⁊ collū meū cinxit lapidibus pciosis. Tradidit auribus meis iestimabiles margaritas: ⁊ circundedit me vernātibus atq; choruscātibus gemmis. Posuit signum in faciem meam: vt nullum preter cū amatorem admittam. Rm.

Dextram meam ⁊ collum meū cinxit lapidibus pcciosis. tradidit auribꝰ meis inestimabiles margaritas. Et circūdedit me vernantibus atq; chorusca tibus gemmis ℣. Induit me dominꝰ ciclade auro texta ⁊ imēsis monilibꝰ ornauit me. Et circū. k.iij

Induit me ciclade auro texta: et immēsis monilibꝰ ornauit me. Ostendit michi thesauros incōparabiles: quos michi se donaturū si ei pseuerauero repromisit. Non ergo potero ad contumeliā prioris amatoris vel alium aspicere ⁊ illum derelinquere / cū quo sū depacta caritate. Amatoris ergo mei generositas est celsior / possibilitas fortior / aspectꝰ pulchrior / amor suauior. Cuiꝰ michi organa modulatis vocibus resonāt: cuius michi virgines dulcissimis vocibus cantāt. Jam mel ⁊ lac er ore eius suscepi: iam ampleribus eius castis astricta sum. Jam corpus eius corpori meo sociatū est: ⁊ sanguis eiꝰ ornauit genas meas. Cuius mater virgo est: cuius pater feminam nescit. Cui angeli seruiūt: cuius pulchritudinem sol ⁊ luna mirantur. Cuius odore reuiuiscunt mortui cuius tactu confortātur infirmi. Cuius opes nunq; deficient cuius diuitie non decrescunt. Ipsi soli seruo fidem ipsi me tota deuotione cōmitto. Quē cum amauero casta sum: cum tetigero mūda sum: cū accepero virgo sum Nec deerūt post nuptias filij: vbi partus sine dolore succedit / et fecunditas quotidiana cumulatur. Audiens verba beate agnetis insanissimꝰ iuuenis amore carpitur ceco: et inter angustias animi ⁊ corporis / anhelo cruciabatur spiritu. Inter hec lecto prosternitur: et per alta suspiria amor medicis aperitur. Rm.

Induit me dñs vestimento salutis et indumentum leticie circūdedit me. Et tanq; spōsam decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas: et circūdedit me vernātibus atq; chorusca tibus gemmis. Et tanq;. Gloria. Et tāq;. ℣n. ij. noct. ān. Christus circundedit me vernātibus atq; chorusca ntibus gemmis pcciosis. ℘s. Eructauit. fo. xxj. ā. Induit me dominus ciclade auro texta: ⁊ imensis monilibꝰ ornauit me ℘s. Deus noster refugium et vir. fol. xxj. ān. Posuit signū in faciē meā vt nullū preter illū amatorē admittā. ℘s. Fundamēta. fo. xxxij. ℣. Specie tua. Lectio. iiij.

Hunt nota patri que fuerāt inuenta a medicis: et eadē paterna voce que fuerant iam dicta a filio: ad petitionem virginis reuoluuntur Abnegat agnes beatissima: ⁊ se nullo pacto asserit prioris sponsi federa violare. Cūq; cognouisset pfes hanc christianā esse ad infantia: et ideo diceret christū sponsum suum: letꝰ efficitur ⁊ missa apparitione cum ingenti strepitu suis eam tribunalibꝰ precepit sisti. Et primū quidem blandis eā sermonibus prouocat: dehinc terroribꝰ pulsat. Sed christi virgo nec terrore cōcutitur nec blandimento seducitur: sed eodem vultu eodēq; aīo perseuerans: ⁊ terrentem similiter sicut ⁊ blandiētē aīo deridebat. Videns simphroniꝰ prefectus tantam in puella cōstātiā: ⁊ quia erat nobilis ⁊ vim ei inferre non poterat: titulum ei christianitatis opposuit Sequēti die simphronius prefectꝰ sisti beatam agnetē iterum suis tribunalibus iussit. Cui et dixit. Superstitio christianorū nisi a te fuerit segregata: non poteris equissimis cōsilijs ꝓbere cōsensum. Unde si tibi pseuerantia virginitatis placet: oportet

vt die noctuq; dee veste sacrificijs venerandis insistas. Rm.

Amo christū in cuius thalamum introibo: cuius mater virgo est: cuius pater femina nescit: cuius michi organa modulatis vocibus cantāt. Quem cum amauero casta sum: cū tetigero munda sum: cum accepero virgo sum. ℣. Mel et lac ex ore eius suscepi: et sanguis eius ornauit genas meas. Quem cum amauero. Lectio. v.

AD hec beata agnes respondit. Si filiū tuū causa amoris christi nulla possum ratiōe respicere: quomodo possum ad iniuriam summi dei ceruices meas vanis lapidib⁹ inclinare? Symphronius prefect⁹ dixit. Cupio consultū prebere infantie tue. Beata agnes respondit. Noli infantiā corporalem ita in me despicere: vt putes me te velle habere propicium. Fides enim non in ānis sed in sensibus geritur: et deus omnipotens mētes magis compbat q̄ etates. Sed quoniā te ad hoc video tendere quod impetrare nō poteris: q̄cquid tibi videtur exerce. Symphronius prefectus dixit. Elige tibi agnes vnū e duob⁹: aut cum virginib⁹ dee veste sacrifica/aut cum meretricibus scortaberis in contubernio lupanari. Tunc beata agnes cum ingenti constantia dixit. Si scires quis est deus meus: nō ista ex ore tuo proferres. Unde quia noui ego virtutē dñi mei iesu christi: secura contemno minas tuas. Mecum enim habeo custodē corporis mei: angelū dñi Nam vnigenitus dei filius quem ignoras murus michi est inexpugnabilis/et custos mei est: nūq̄ dormiens: et defensor michi est nunq̄ deficiens. Ad hec insanus iudex iussit eā expoliari: et nudam ad lupanar duci. Statim autē vt expoliata est: crine soluto tātā dēlitatem capillis ei⁹ gratia diuina concessit: vt eorū meli⁹ tim bris videretur q̄ vestibus tecta. R.

5. Mel et lac ex eius ore suscepi. Et sanguis eius ornauit genas meas. ℣. Cuius pulchritudinem sol et luna mirantur: ipsi soli seruo fidem Et sanguis. Lectio. vi.

INgressa igitur agnes turpitudinis locum: angelum dñi illic ita preparatū inuenit: vt circundaret eam imenso lumine: ita vt nullus posset eam pre splendore nec contingere nec videre. Fulgebat enim tota cella illa quasi radiās sol in virtute sua. Et q̄to q̄s curiosior esse oculis voluisset: tanto sui visus aciē obtūdebat. Cūq; se in orationē dño prostrauisset: apparuit ante oculos eius stola candidissima: et apprehendens eā induit se et dixit. Gratias tibi ago dñe iesu christe q̄ me in numero ancillarū tuarū cōputans/vestē hanc michi largiri precepisti. Interea lupanar locus efficit orationis: in quo ois qui fuisset ingressus adoraret: et veneraretur: et dās honorem imenso lumini mundior egrederetur foras q̄ fuerat ingressus. Cūq; hec agerētur: prefecti filius qui auctor erat sceleris venit ad locum cum sodalibus suis iuuenibus quasi insultaturus pucle: et locum in quo virgo orabat ingressus est audacter. Et videns tantum lumen circa eam. nō dedit honorem deo/sed irruēs in ipso lumine/primūq; vel manu eam contingeret/cecidit in faciem suam: et prefocatus a dyabolo expirauit. Ingrediens autem vnus ex iuuenibus qui ei familiarior erat quasi cōgratulaturus insultationi eius: exclamauit voce magna dicens. Pyssimi romani succurrite. Magicis artibus ista meretrix prefecti filium interfecit. Fit repente cōcursus populorū ad theatrū: et varia furentis populi acclamatio. Rm.

6. Ipsi sum despōsata cui angeli seruiūt: cuius pulchritudinē sol et luna mirātur. Ipsi soli seruo fidē. Ipsi me tota deuotiōe cōmitto. ℣. Dexterā meā et collū meum cinxit lapidibus preciosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Ipsi soli. Gloria. Ipsi me. ℭ In. iij. noctur. ān. Mel et lac ex eius ore suscepi: et sanguis eius ornauit genas meas. ℘s. Cātate. i. fo. xxxiij. ān. Cuius pulchritudinē sol et luna mirantur: ipsi soli seruo fidem. ℘s.

Dñs regnauit exultet. fo. xxxiiij. ān.
Ipsi soli seruo fidē: ipsi me tota deuotione cōmitto. ps. Cantate. ij. fo. xxxv. v̄.
Adiuuabit. Lectio. vij.

Audiens p̄fectus filiū suum interysse: cum ingenti tumultu et luctu venit ad theatrū. Et ingressus locum in quo corpus filij sui iacebat eranime cū ingenti clamore dicebat beatissime virgini. Crudelissima omniū feminarū ad filium meum voluisti apodirē artis tue magice demōstrare: Et cū huiuscemodi verba multa repeteret: ait ad cū btissima agnes. Ille cuius voluntatē volebat perficere: ipse i eum potestatē accepit. Dirit quoq; beata agnes ad iudicē. Ecce qui ad me igressi sunt sani sunt: quia vniuersi dederūt honorē deo: q̄ michi angelum suū misit qui et induit me hoc indumento misericordie: ⁊ custodiuit corpus meū quod ab ipsis cunabulis chr̄isto cōsecratum est et oblatū. Vidē tes enim splēdorē angelicū: adorabāt oēs et abscedebāt illesū. Hic autē impudens statim vt ingressus est: semire cepit et fremere. Cunq; manū suā ad cōtingendū me aptaret: dedit eū angelus dñi in reprobā mortē. Dicit ei p̄fectus. In hoc apparebit quia nō ista magicis artibus gessisti: si deprecata fueris ipsum āgelū vt restituat michi filiū meū sanum. Cui beata agnes dirit. Licet fides vestra hec nō mereat: tamen q̄a tēpus est vt virtus dñi mei iesu chr̄isti manifestetur / egredimini oēs foras. Cūq; vniuersi fuissēt egressi prosternēs se in faciē plorans rogare cepit dñm vt iuuenē suscitaret. ℟.

Iam corpus eius corpori meo sociatum
7. est: et sanguis eius ornauit genas meas. Cuius mater virgo est: cuius pater feminā nescit. ℣. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt: cuius pulchr̄itudinem sol et luna mirantur. Cuius. Lectio. viij.

Orante autē beata agnete apparuit angelus dñi qui et eleuauit eam flētem et confortans animā eius iuuenē suscitauit. Qui egressus foras cepit voce publica clamare et dicere. Unus deus in celo et in terra et in mari: qui est deus chr̄istianorū. Nam oia tēpla vana sunt. Dij qui colūtur oēs vani sunt: et penitus nec sibi possunt nec alijs aliquod auxiliū exhibere Ad hanc vocem oēs aruspices et tēplorū pontifices cōturbantur: et fit per eos vehementior q̄ fuerat seditio populorū atq; oēs vna voce clamabāt Tolle maleficā que et mētes mutat: et aios alienat. P̄fectus autē videns tanta mirabilia obstupuit: sed veritus seditionē si contra pontifices tēplorū ageret et agnetē cōtra suas sententias defensaret: vicariū ad seditionē populi iudicem dereliquit. Ipse autē tristis abscessit: eo q̄ nō potuit eā post resurrectionem sui filij liberare. Vicarius autē ppli seditionē non ferēs: iussit in conspectu oim ignē copiosum accēdi: et in medio flāmarū beatā virginem p̄cepit iactari. Quod cum fuisset impletum: statim in duas partes diuise sunt flamme / ⁊ hinc atq; illinc sedicios populos exurebāt: ipsam autē penitus in nullo cōtingebat incēdiū. ℟.

Omnipotens adorande colende tremende benedico te. Quia per filiū tuum vnigenitum euasi minas hominū impiorum: et spurcitias diaboli impolluto calle transiui ℣. Te cōfiteor labiis te toto corde te totis visceribus cōcupisco. Quia per. Letō. ix.

Tunc beata agnes exp̄adēs manus suas i medio ignis: hisbervis orationē fudit ad dñm. Omipotens adorande / tremēde / colende pater dñi nostri iesu chr̄isti: benedico te q̄a per filiū tuū euasi minas hoim impiorum: et spurcitias diaboli immaculato calle trāsiui. Benedico te pater p̄dicāde: qui etiam inter flāmas intrepidā me ad te venire permittis. Ecce iā q̄d credidi video / quod speraui iā teneo: quod cupiui conplector. Te confiteor labiis / te corde / te totis visceribus concupisco. Ecce ad te venio viuum ⁊ verum deū: qui cū dño nostro iesu chr̄isto filio tuo et cum spūsctō viuis et re

gnas modo ⁊ semp: et in cũcta scla seculoꝝ. Cũq; btã virgo cõplesset orationẽ: ita ois ille copiosus ignis extinctus est. vt nec tepor quidẽ icẽdij remaneret. Tũc pasthasius vrbis romevicarius ppli seditionẽ nõ ferẽs: pcepit in gutture eius gladiũ mergi: atq; ex hoc ictu sãguinis sui roseo rubore pfusam xps sibi spõsam et martyrẽ cõsecrauit. Parẽtes vero eius nullã penitus tristiciã habẽtes cum oi gaudio abstulerũt corpus eiꝰ: ⁊ posuerũt illũ in pdio suo nõ lõge ab vrbe via q̃ dicit numentana. Dũ vero parẽtes eiꝰ assiduis pnoctationibus vigilarẽt ad tumulũ eius: vidẽt i medio noctis silẽtio exercitũ vginũ q̃ oẽs auro tertis cicladibus idute: cũ ingẽti lumie pteribãt. Inter quas vidẽt etiã btissimã agnetẽ simili veste fulgẽtem: et ad dexterã eius stabat agnus niue cãdidior. Btã virgo agnes stãs: parẽtibꝰ suis dixit. Videte ne me quasi mortuã lugeatis: sed cõgaudete michi atq; congratulamini/quia cũ his oibus lucidas sedes accepi. ⁊ illi sum iuncta in celis quem in terris posita tota deuotione dileri Et his dictis pertransiyt. Rm.

9. Stat a dextris eius agnus niue cãdidior Chzistus sibi spõsã ⁊ martyrẽ cõsecrauit. ỹ. Parẽtes vero eius cũ oi gaudio abstulerũt corpus eius et posuerunt illud in monumento. Chzistus. Glia. Chzi. ỹ. Oza pro nobis beata agnes. ℂ In laud. ãn. Ingressa agnes turpitudinis locũ angelũ dñi preparatũ inuenit. ps. Dñs regn. fo. vi. ã. Mecũ eni habeo custodẽ corpis mei angelũ dñi. ps. Jubilate. fo. vij. ãn Ipsi sũ desponsata cui ãgeli seruiũt. cuius puchzitudinẽ sol et luna mirant. ỹ. Deus deꝰ. fo. viij. ã. Bñdico te pẽ dñi mei iesu chzisti: quia per filiũ tuũ ignis extinctus est a latere meo. ps. Bñdi. fo. viij. ã. Congaudete mecũ et cõgratulamini quia cum his oibus lucidas sedes accepi. ỹ. Laud. fo. viij. Cp. de cõi. hyꝰ. Jesu corona. i cõi fo. lxxxv. ỹ. Adducent. ã. Stãs beata agnes in medio klãme expãsis manibꝰ oza bat ad dñm. ops adorãde colẽde tremẽde bñdico te ⁊ glrifico nomẽ tuũ in eternũ. ps. Bñꝰ. Or. Ops sẽpi. deꝰ. vts. Mẽo. de scã ma. ℂ Ad. i. ãn Ingressa. i. de lau. ỹ. Deꝰ ino. fo. ix. ℂ Ad. iij. ã. Mecũ eni ij. de lau. ỹ Legẽ po. Cp. R. ⁊ v. de cõi vniꝰ virgi. et mar. ad oẽs hos dicãtur ℂ Ad. vi. ã. Ipsi sũ. iij. de lau. ỹ. Deke. ℂ Ad. ix. ãn. Cõgaudete. v. de lau. ps. Mirabilia. ℂ Sci vicẽtij mar. Ad vs sup hos ã Btus vir. i cõi fo. lxxi. vel ã. Iste sctus. ỹ dispõe tãtoris. Cp. vnius mar. R. Leuita vincẽ. Qui a duobꝰ i sua perioꝝ gradu cãtet hyꝰ Martyr dei. in cõi. fol. lxxij. v Gloria et honore. ãn.

Sacrã huius diei solẽnitatẽ humili celebremus deuotiõe: qua inuictus chzisti martyr vicẽtiꝰ tyrãno deuicto insignẽ victorie palmã celo gaudẽs itulit. ỹ Mag. Mẽo.

ADesto dñe supplicatiõibꝰ nris vt qui ex iiqtate nra reos nos esse cognoscimus: bti vincẽtij martyris tui intercessione liberemur. P dñz. ℂ Mẽo. de scã agnete ã. Ecce qd cõcupiui iã vdeo: qd spaui iã teneo: illi sũ iũctai celo quẽ i terris posita tota deuotiõe dileri v Adducemꝰ. Or. Ops s. d. Mẽo. de. s. maria. ℂ Ad mat. Inui. Vicẽtẽ mũdũ adorem deꝰ dñm. In quo plluras mũdi martyr vicit vicẽtius. ỹ. Veni. hyꝰ. Martyr dei. ℂ In. i. noc. ã. Sctũs vincẽtius a pueritia studiis litterarũ traditus: supna sibi prouidẽte clemẽtia: gemina sciẽtia efficacissime claruit ỹ Btus v. fo. ij. ã. Scitate quoq; isignis dyaconii arce suscepta: vices põtificis diligẽter exeq̃bat. ỹ. Quare fre. fo. ij. ã. Valerius igit epus ⁊ leuita vincẽtius spe fruẽdi victoria diuinit subniti: i cõfessiõe deitatis alacriter cucurrerũt ps. Dñe q̃d. fo. ij. v. Glia et ho. Lcõ. i.

SAnctꝰ vicẽtiꝰ a pueritia studijs lrarũ traditꝰ supna pui dẽte clemẽtia q̃ sibi eũ puidebat vas electiõis futur gemina sciẽtia sub btõ valerio cesarauguste ciuitat ãtistite efficacissie claruit. A quo etiã scitate isignis dyaconij arcẽ suscepit. Cũ igit apõ cesaraugustã ciuitatẽ daciano cuidã psidi gentili ac sacrilego a dñis ⁊ pricipibus suis dyo

cleciano videlz et marimiano seuiẽdi rp̃ianos sorte octasio cecidisset: eos ac p̃sbyteros ceteros q̃ sacri ordis ministros spũ neq̃cie cragitatus rapi p̃cepit. Protinus ergo valerius eps et vincẽtius archidyaconus fidei soliditate et spe fruẽdi victoria subniti: i cõfessione deitatis alacriter cucurrerũt tanto feliciores futuros se esse credentes: q̃to acrioza tyranni supplicia pia lõganimitate certassent euincere. Vñ certaminis ac penarũ dilatio: remuneratiõis eius videbaꝫ diminutio. ℣.

1. Sacrã p̃sentis diei solẽnitatẽ humili celebremus deuotiõe: qua iuict⁹ chr̃isti martyr vincẽtius tyrãno deuicto. Insignẽ victorie palmam celo gaudẽs itulit. ℣. Peracto passionis suc venerando triũpho ãgelorũ cetibus comitatus. Insignẽ. Lcõ. ij

Dacianus ergo iudex sãctos dei primo valẽtiã sub carceralem custodiã et famis miseriã ac cathenarũ stridorẽ ptrahi p̃cepit: vt eos veratione itineris frãgeret faciliusq̃ subigeret iniuria quos videbat non posse superari de pena. Qui cũ manibus et ceruicibus immẽsa põdera ferri sustinerẽt et p oẽs artus iã tũc mortis supplicia paterenꝫ: cunq̃ iã defecisse eos crederet iugi iuria ⁊ tãdiu a publica cõuersatiõe seclusos nec ope ualere nec spũ / timẽs ne seuicie sue dãna patereꝫ: pduci e carcere iussit: nolẽs eos ante tormẽta vitã finire. Quib⁹ pponebat q̃ nec mortuis parceret: si deor suorũ culturã recipere renuissent Hic pauefact⁹ dacianus ad cõspectũ eorũ q̃ integri corpore ⁊ viribus essent ⁊ iter supplicia fortiores: ait suis. Ut quid istis inq̃t largiori pastu idulsistis ⁊ potu: Mirabatur enĩ furore cecus robustiores esse quos deus pauerat. Cõuersus itaq̃ dacian⁹ ad ep̃m: q̃d agis inq̃t tu valeri: qui sub noie religiõis cõtra p̃cipes facis: Nescis q̃a qui regalia decreta spernũt debita periclitãꝫ: ℣.

2. Sctũs vicẽtius chr̃isti martyr prouidẽte superna clemẽtia q̃ sibi prouidebat eũ vas electiõis futurũ. Gemina sciẽtia efficacissime claruit. ℣. Sãctitate quoq̃ insignis: dyaconii arce suscepta vices pontificis diligenter exequebatur. Gemina. Lctõ. iij:

Vsserũt dñi orbis ⁊ p̃cipes: vt dijs libamina p̃soluatis. Unde q̃ monemus obsequẽter attẽde: quatenus tuo exẽplo facile inferiores suscipiãt: q̃ te q̃ religionis huius cerneris esse eps viderint nõ sp̃reuisse. Sed ⁊ tu vincẽti verbis meis salubriter obaudi: quẽ et nobilitas generis ⁊ decor cõmẽdat gratissime iuuẽtutis. Itaq̃ vr̃e diffinitionis sententiã in cõmune edicite: vt aut cõsentiẽtes honoribus ãplificemini: aut cõtẽnẽtes tormẽtor supplicijs subdamini. Cũq̃ reticeret eps (erat enĩ mire simplicitatis ⁊ inocentie: eruditus sciẽtia sed ĩpeditionis ligue) ait ei vincẽtius. Si iubes pater respõsis iudicẽ aggrediar. Et btũs valerius. Dudũ iquit fili carissime diuini verbi curã tibi cõmiserã: sed et nũc p̃o fide qua stamus respõsa cõmitto. Btũs ergo vincẽtius (cuius iã mẽs tota corone cõscia erat) cõuersus ad dacianũ: hactenus inq̃t habitus a te sermo de neganda fide porrexit. Sed nephariũ apud x̃pianorũ prudentiã esse cognosce: deitatis cultum abnegãdo blasphemare. Et ne te lõgius ptrahã p̃fitemur nos x̃piane religiõis esse cultores / ⁊ vnius ac veri dei pmanentis i scla famulos et testes. In ei⁹ noie cõtra exquisita calliditatis tue argumẽta spũalia cõstãter arma pugnaturi excepimus minas et supplicia non metuentes: sed potius mortẽ p̃o veritate libentissime amplectentes. ℣.

3. Euita vicẽtius dixit btõ valerio si iubes pater scẽ respõsis iudicẽ aggrediar. iã tibi fili carissime diuini verbi curã cõmiseram: nũc quoq̃ p fide qua astamus respõsa cõmitto ℟. Tibi enĩ gemina sciẽtia pollẽti ac supni amoris igne feruẽti celestis oli doctrine ministeriũ delegaui. Nũc. Glia. Nũc. ℂ In. ij. noc. ã. ℚ ãto nãq̃ feliciores se esse credebãt: q̃to ãplioza tyrãni supplicia pia lõganimitate certassẽt euicere. ps. Cũ iuo. lo. ij. ã Euita vicẽti⁹ dixit btõ vale

rio. si iubes pr̃ scē respōsis iudicē aggrediar ps. Uerba. fo. ij. ān. Iam tibi fili carissime diuini verbi curā cōmiserā: nūc quoq; pro fide qua asstamus respōsa cōmitto. ps Dñe dñs nr̃. fo. iij. v. Posuisti d. kr. iiij

IAmq; pre ira pene extra se positus dacianus pses dixit. Amouete hinc epm istū Justū est eni eū subire exiliū: qm̃ iperiale cōtēpsit edictū. Graniorib⁹ aūt hunc rebellē q̄ in cōtumeliā publicā venit: exhibete tormētis. Animosi tati eni eius video inferē da esse supplicia maiora. qa quicqd sibi accessurū est p pena: ipse psumit ad gloriā. Dixit ergo dacianus. Applica te vincentiū ad equuleū: mēbris distēdite: et toto corpe dissipate. Hāc penā ante ipsa tormēta sustineat Inter hec dacianus pses dixit. Quid dicis vincēti: Uelvbi conspicis iā tuū miserabile corpus: At ille dei pscientia roboratus alacri vultu rñdit. Hoc est qd̄ semp optaui: hoc est qd̄ votis oib⁹ exquisiui. Nemo michi amicitior nemo familiarior fuit. Tu sol⁹ marie votis meis cōcordas. Ecce iā in sublime agor: ⁊ ipsos principes tuos seculo altior tyranne despicio Nolo gliam meā minuas nec dāna inferas laudi Parat⁹ est dei seruus ad oia tormēta pro saluatoris noie sustinenda. Insurge ergo ⁊ toto malignitatis spū debachare: videbis me dei virtute plus posse dū torqueor q̄ possis ipse q torques. Vm.

Ecce iā in sublime agor ⁊ oēs pncipes tuos scō altior tyrānе despicio: nolo vt gliaz meā minuas nec dāna iferas laudi. Paratus sū eni ad oia tormēta p saluatoris nomine sustinenda. v. Insurge ergo ⁊ toto malignitatis spū debachare: videbis me dei virtute plus posse dū torqueor: q̄ possis ipse qui torques. Paratus. Lectio. v.

QUm ergo diu sctūs dei flagellaret: tādē cessere torti carnifices et defatigata lictorū manus dū p scti latera pendet victa defecit Expalluit torquētiū vultus/fortiū robur emarcuit anhelū fessis pectus itremuit: vt putares eos potius in tormentis scti martyris torqri. Exanguis et ipse dacianus: pectore trementi/toruis ⁊ minacibus oculis clamare militibus cepit. Quid agitis: Nō eni agnosco manus vras. Rimetur acrior vngula intima costarū: et dolor interiora penetrās/gemitū reddere faciat nō cōtemptū. Tunc denuo subridēs vincētius dyaconus dixit. Hoc est sane qd̄ legis: quia videtes nō videbūt/et audientes nō intelligēt Dñm eni christū cōfiteor altissimi filiū p̄fis: vnici vnicū. Ipsū cū patre et spūsctō solū deū esse protestor. Quia ergo q̄ vera sunt fateor negare me asseris. Sed torque diuti⁹ cōfitentē/nichilq; de supplicijs minuas: vt in oibus te victū esse fatearis. Ex.

Assumptus ex equuleo leuita vincētius atq; ad patibulū raptus: tortores suos pene pceueniēs. Moras carnificū arguendo ad penā alacriter properabat. v. Intrepidus itaq; dei athleta: cādentis ferri machinam vltro conscendit. Moras. Lctō. vi.

ET dacianus pses nimia ferues insania aciē luminū in solū corpus bti martyris figebat/profluētem nō iā a solis lateribus sed a toto corpe sanguinē cernēs. Erāt eni viscerū interna patefacta. Nā iuncturas e cōpagibus diuersitas tormentorū separauerat. Post hec dacianus ait. Trāsferatur hic ad legittimā questionē: ac percurrat molestiora tormenta. Uincere me iste non potest dum viuit. Uincentius respōdēs o felicē me inquit. Iste mine tue ad laudē ⁊ gloriā michi sunt Hinc ex equuleo assumptus leuita vicētius atq; ad ignis patibulū raptus: tortores suos pene pceueniēs/moras carnificū arguendo ad penam alacriter properabat. Jam eni truculentus minister proferri lectū cum ferratis iusserat costis: et addita subter carbonū congerie erurēdum dei martyrem applicari. Intrepidus itaq; dei athleta: candentis ferri machinam vltro conscendit Sanctus ergo dei torquetur/flagellatur/eruritur: et distensis membris crescit ad penam Inseritur

quoq; pectori ⁊ mẽbris deprẽssa asperi
tas laminarũ: et decurrẽte iter ipsas
cãdẽtis ferri acies liquore stridẽs flã-
ma aruina respergit. Vulneraq; vulne
ribus infligunt tormẽtis tormẽta de-
seruũt. Salis ignibus sparsim crepi-
tãtes minutie p mẽbra dissiluũt: et nõ
tã ad artus tñ sed ad ipsa viscerũ ab-
dita supplitiorũ tela iaciũtur. Et qñ
itegri corporis pars nulla supererat:
que primum fuerat plaga illata iam
et ipsa renouatur. ℟.

9. ℭ Christi miles gloriosus leuita vincẽtius
ut tribunal spõte rogũ cõscẽdit intrepidus
Cui⁹ salis crepitãtis per corpus minutie.
Sparsim ibãt atq; prune vernabant sangui-
ne. ỽ. Inter hec manet imotus ille dei
famulus oras christũ in sublime erectis lu
minibus. Cuius. Glia. Sparsim. ℭ In
itj. noc. ã. Btus vincẽtius cuius iã mẽs
cõscia erat corone: dixit daciano. hactenus
a te habit⁹ sermo de negãda fide prorauit.
ỽ. In dño cõfido. fo. iiij. ã. ℣epharitũ
tñ apud christianorũ prudentiã esse cogno
scr: deitatis cultũ abnegãdo blasphemare
ps. Dñe qs habita. fo. iiij. ã. ℙrofite-
mur eni christiane religiõis nos esse culto-
res: ac vnius veri dei pmanentis in scla fa
mulos et testes. ps. Dñe in virtute. fo.
vi. ỽ. Justus vt palma flo. Lectio. viij.

INter hec manet dei seruus imo
tus ⁊ erectis in celũ luminibus
dñm precabat. Interea dacianus re-
currẽtibus militibus suis de vincẽtio
qd ageret qd diceret inqrebat. Renũ-
ciat ab afflictis ⁊ pre labore pene me-
rentibus: p curriſſe illũ vniuersa sup-
plicia hylari vultu spũ fortiori: ⁊ pti-
naci magis eũ pfessione ꝑ cepat xpm
dñm cõfiteri. Turbatus dacianus p-
ses ait suis. Querite locũ tenebrosum
ppetuaq; nocte dãnatũ: ibi fragmẽta
testarũ eralperata passim 2gerite: vt
quicqd iacẽtis corpis male incisa fra-
ctura tetigerit: illimatis ifigat acule-
is. Diuaricatis pterea ⁊ distẽsis cruri
bus: ligno pedes ei⁹ cõstringite. Inde
clausum relinqte in tenebris. Nullus
ibi hoim relinquat. Clausa et obsera
ta sint oia. Mox ministri dei athletã
fortissimũ horrẽdo recludũt ergastu-
lo. Sed cum prima qes aduenisset: qd
dacianus p pena intulerat. diuinitus
cõmutat in gloriã. Carceris illi⁹ nox:
eternã accepit lucẽ. Flagrant terei vi
tra solis fulgorẽ radiãtes: laratũq; li-
gni robur dissiluit / ac testarũ aspitas
fit florũ redolẽtiũ iocũditas. Quibus
dei inuictissim⁹ athleta refect⁹ psalmũ
dño ⁊ hymnũ dicẽs let⁹ exultabat. ℟. 7.
Btus dei athleta vincẽtius horrẽdo clau
sus ergastulo carceris: psalmũ deo ⁊ hym
nũ angelorũ frequẽtia roborat⁹ letus di-
cebat Quorũ vallatus caterua: venerãdo
fouebat obsequio ⁊ mulcebat alloquio ỽ.
Dãtur ergo laudes deo altissimo: et reso-
nãte organo angelice vocis modulata sua
uitas procul diffunditur. Quorũ. ℟. viij.

HOrribilis igitur solitudo carce
ris angelica releuat frequẽtia.
Quox caterua vallatus martyr egre
gius venerãdo fouebat obsequo ⁊ mul
cebat alloquo. Agnosce iquit o vicẽti
inictissime p cui⁹ noie fideliter decer-
tasti. Ipse tibi coronã pparatã seruat
in celestibus: q te victorẽ esse fecit i pe-
nis. Esto igit tã securus de pmio. qa
mox deposito carnis onere: nro addẽ
dus eris collegio. Dãtur ergo laudes
deo altissimo: et resonãte organo vo-
cis ãgelice: modulata suauitas pcul
diffũdit. Turbati vero custodes clau
sas fores adeũt. ⁊ introspiciẽtes deita
tis ministros chorusare conspiciunt
Qui mox diuino terrore atq; respectu
cõpũcti: relicto gẽtilitatis errore / chri
stiane religioni fideliter sese dedere.
Venerat et multitudo vicina fideliũ
dudũ de ipsius mesta supplicijs. sed tã
de cõcessa celitus glia alacris. Quib⁹
btũs vincẽtius dixit. Nolite timere:
laudesq; dei cõtẽnẽdas nolite putare.
Renũciet ergo daciano qua perfruor
luce. Ad hãc ergo renunciationẽ terri
tus dacianus: in het verba prorupit.
Et qd ãplius faciemus? Victi sumus.
Referatur itaq; ad lectũ corpus: stra-
mentisq; mollioribus foueatur. ℣

8. Agnosce o vincēti inuictissime pro cuius noie fideliter decertasti. Ipse tibi coronā p̄ parata seruat in celis: qui te fecit victorē in penis. ℣. Esto igitur tā securus de premio qa mor depositō onere carnis nostro eris addendus collegio. Ipse tibi. Lectio. ix.

Nolo enim eū gloriosiorē facere si inter tormenta defecerit. Indulta paurillū requies attrita penis mēbra refoueat: vt denuo nouis ⁊ exquisitis supplicijs innouatus: et ipse subdak. Uerū daciano ianiter tractāte de supplicio: christ⁹ clemēter disponit de p̄mio: Delatus nāq; martyr dei ad lectulū: mor p̄ciosam resolutus in morte: celo spm̄ reddidit. Uideres circūstantiū frequentiā seti vestigia certatim deosculāda prolābere/vulnera totius laceri corporis pia curiositate palpare/sanguinē litheis ercipere sacra veneratione posteris futurū. Cognito igitur abscessu bti martyris: tā victus atq; confusus dacianus dirit. Si nō potui superare viuentē: puniā vel defunctū. Satiabor nūc de pena: et si michi nō potuit puenire victoria Proijcite illū in apertū cāpū: vt cadauer eius a feris et auibus penitus consūptū nō cōpartat. Erpositū ergo ad supplicia sine tegmine venerabile corpus: angelicis rursum ercubijs venerak. Et puto ob hoc diuino instictu humana negata esse obsequia: vt diuina non deesse aliquatenus videret custodiabt diuinis clarescentibus miraculis christi miles post morte quoq; ostēderet inuictus: quē nulla vnq̄ supplicia potuerūt deuincere. In die enī sui certaminis non est a pio dño destitutus/qui dedit illi caput antiqui serpētis conterere: dum fideliter studuit in mandatis eius decertare. ℟.

9. Preciosus martyr vincētius iussu tyrāni ad lectū deferk nouis denuo supplicijs subdēdus. Mor ergo christi testis inuictus in stratu mollicie repositus p̄ciosam in morte resolutus: reddidit celo spm̄. ℣. Daciano frustra cogitāte de supplicio. benignus deus pie disponit de premio. Mor. Glia.

Mor. ℣. Ora pro nobis. ℭ In laud. ān Assumptus ex equuleo leuita vincētius atq; ad patibulū raptus: moras carnificū arguēdo ad penā alacriter properabat. p̄. Dñs reg. fo. vi. ā. Intrepidus itaq; cā dētis ferri machinā vltro cōscendēs ac manēs imotus: erectis i celū luminibus dñm precabak. ps. Jubilate. fo. vij. ā. Hinc horrēdo carceris clausʼ ergastulo dei athleta: āgelorū venerādo fruebak obsequio et mulcebak alloq̄o. p̄ Deus deʼ. fo. vij. ā. Agnosce o vincēti iuictissime quia pro cuius noie fideliter decertasti. ipse tibi coronā preparatā seruat i celestibʼ. p̄. Vñdicite. fo. vij. ā. Dank ergo laudes deo altissimo: et resonāte organo āgelice vocis modulata suauitas procul diffundik. p̄. Laudate. fo. vij. Cp̄. de cōi vniʼ mar. Hyʼ.

Christi miles glios⁹ leuita vincentius vt tribunal spōte rogū cōscēdit intrepidus: cuius salis crepitātis p corpʼ minutie. Sparsim ibāt atq; prune vernabank sanguine: iterhet manet immotus ille dei famulus orās christū in sublime erectis luminibus. Glia ⁊ honor deo. ℣. Justʼ ger. ā Egregius martyr dei vincētius diris tormentorū supplicijs pro christo alacriter superatis ac felicis pugne agone cōstāter erpleto tādē p̄ciosam resolutus in morte: celo triūphās spm̄ reddidit. p̄s. Vñʼ. Or Adesto dñe. vtš. Mēo. de scā maria. ℭ Ad. i. ān Assumptus. j. de laud. p̄s. Deʼ ino. fo. ix. ℭ Ad. iij. ā. Intrepidʼ. ij. de lau. p̄. Legēpo. fo. xij. Cp̄. R. ℣. de cōi ad oēs hoš dicank cū oone p̄dicta. ℭ Ad. vi. ā. Hic horrēdo. iij. de lau. ps Defecit. fo. xiij. ℭ Ad. ix. ā. Dātur v. de lau. ps. Mirabi. fo. xij. Ad vš ā. Assumptus. i. de lau. pi. feř. Cp̄. de cōi vniʼ mar. hyʼ. Xpi miles. vtš. ℣. Justus ger. ā. Btūs vincētius applicatʼ tormentis alacri vultu dei p̄sentia roborat⁹ dirit. hoc est qđ sēper optaui ⁊ votis oibus exquisiui. p̄s. Magn̄. Oro. Adesto dñe sup. vtš. Mēo. de scā maria. ℭ In cōuersiōe sci pauli apli. Advš sup hos. ā Saul de celo circūfulsit saulū et cadens in terram audiuit vocē dicentē sibi: saule sau

Conuersio pauli.

le quid me psequeris: qui dixit. quisnã es dñe: ego sum iesus nazarenus quẽ tu persequeris: durum est tibi contra stimulum calcitrare. Psalmi feriales. Capitulũ.

Saul⁹ adhuc spirãs minarũ et cedis i discipulos dñi: cũ iter faceret cõtigit vt appropiquaret damasco: et subito circunfulsit eũ lux de celo. ℟. Sãcte paule. ỽ. Ut di. ifra viij. hy⁹. Doctor egregie paule mores instrue: et mẽte polũ nos trãsferre satage: donec perfectũ largiar plenius euacuato qđ ex parte gerimus. Annue rp̃e. ā cõi fo. lxx. ỽ. In oẽm terram. ān. Et legit dñs virũ de plebe: et claritatẽ visiõis eterne dedit illi: celebrem⁹ cõuersionẽ scti pauli apli. hs. Magñ. Oco. Deus q̃ vniuersum mũdum bti pauli apli p̃dicatione docuisti: da nobis q̃s. vt q̃ eius hodie cõuersionẽ colimus: per eius ad te exẽpla gradiamur. Per do. ā Meõria de sancto preiecto martyre. ān. Hic est vere martyr. in cõi fo. lxxij. ỽ. Glia et hono. Oco Martyris tui preiecti dñe q̃s interuentio gloriosa cõmẽdet. vt qđ nostris meritis nõ valemus: eius precibus consequamur. Per. ā Meõ. de sctã maria. Si hoc festũ in aliqua dñica ante. lxx. cõtigerit totũ seruitiũ fiat de festo: et fiat meõria in primis de sctõ p̃iecto martyre: deinde de dñica. ℣ postea de scã maria ā Ad mat. Inui. Laudemus iesum christũ. In cõuersione apostoli pauli. hs. Venite. hy⁹. Doctor egregie. Annue rp̃e. ā In. i. noct. ān. Saulus adhuc spirãs minarũ et cedis in discipulos dñi abiit ad principẽ sacerdotũ/ ℣ petiit illũ vt vbicũq; inueniret huius vie viros: victos perduceret hierusalem. hs. Celi enarrãt. fo. v. ā Finito ho. statim incipiatur ỽ Paternarũ/ a cãtore: et p. cantet a choro antec̃ inchoet ān. post psalmũ Oõ p totũ ānũ obseruetur in ỽlibus ā cãtãdis ad mat. vel ad lau. ỽ. Paternarũ traditionẽ ꝯplius emulator existẽs. ā. Ibat igit saulus furia iniectus: dirũq; toto pectore virus efflabat: et sctorũ sanguinẽ sine intermissiõe sitiebat. hs. Bñdicã. fo. xvi. ỽ. Per totã iudeam insania ferebatur: vt christi mẽbra laniaret i terris. ā. Et subito circũfulsit eũ lux de celo: et cecidit in terrã nichilq; videbat. hs. Eructauit fo. xxi. ỽ. Audiuit autẽ vocẽ dicentem sibi saule saule q̃re me persequeris: ỽ. In oẽm terrã. Lectio. i

Saulus adhuc spirans minarũ et cedis in discipulos dñi Presens lectio actuũ apostolorum pronũciat fratres carissimi quomodo apostolus paulus cuius singularẽ hodie festiuitatẽ colimus/ seuissimus persecutor christi ecclesiarũ: predicator et doctor fact⁹ est christianorũ. Christus eni occidit i eo seuiciã: et reuiuiscere fecit in eo mansuetudinẽ verã. Impleta est in eo prophetia bti patriarche iacob: qui cũ bẽiamim filiũ suũ benediceret: ait. Beniamin lupus rapax. mane comedet p̃dam: et vespere diuidet spolia. ℟. Saulus adhuc spirans minarũ et cedis in discipulos dñi. Abiit ad principẽ sacerdotũ et petiit illũ vt vbicunq; inueniret huius vie viros victos perduceret hierusalẽ. ỽ. Ibat igit saulus furia iniectus: dirũq; toto pectore virus efflabat. Abiit. ℣. Qui eni nunc paulus post cõuersionẽ dictus est: antea cũ in impietate persisteret saulus vocabatur. Quia cõmutauit opera: cõmutauit ℣ nomẽ. Erat de tribu bẽiamin: eratq; lupus. Mane: id est primus persecutor christianorũ. Vespere: id est postea per christi gratiã cõmutatus: diuisit spolia: id est gentibus mirifice euãgelica sacramẽta cõmunicauit. Audiamus eni eũ mane comedẽtẽ p̃dã. Saulus adhuc spirãs minarũ et cedis in discipulos dñi: petiit et accepit epistolas a principibus sacerdotũ in damascũ (vbi iã magna pars fideliũ erat) vt quoscũq; inueniret huius vie viros ac mulieres in christũ credẽtes: victos pduceret in hierl̃m ad martyriũ. Et dũ iter faceret

cõtigit vt appropiquaret damasco. R̃
2. Ibat igitur saulus furia inuectus: di-
rumq; toto pectore virus efflabat. Et san-
ctorum sanguinem: sine intermissiõe sitie
bat. ṽ. Per totã iudeã isania ferebatur vt
christi mẽbra laniaret in terris. Et. ℞. iij.
ET subito circunfulsit eũ lux de
celo: et cadens in terrã audiuit
vocẽ dicẽtem sibi. Saule saule q̃d me
persequeris. Quia quod vni ex fideli-
bus meis persequẽdo feceris: me hoc
scito passurũ. Quid igit saule frustra
insanis cõtra nomẽ meũ: q̃ tã olim in
oim iudeorũ manibus occidisti mar-
tyrẽ meũ stephanũ? Olim quidem de-
bui pdere te: sed stephanus meus ora-
uit pro te Et ille. Quis es dñe? Et dñs
ad illũ Ego sum iesus nazarenus quẽ
tu persequeris infidelis. Sed surge ⁊
ingredere ciuitatẽ: et ibi tibi dicet q̃d
te oportteat facere. Et surgens nichil
videbat. Et ita erat tribus diebus nõ
videns: et nõ manducauit neq; bibit.
Ad hoc eni carnale istud lumẽ per ali
quot tpis pdidit: vt spũale veracius p
hanc penam percipere posset. Et hoc
ideo triduo pdidit: quia dñm non cre
diderat tertia die resurrexisse. R̃m.
1. H christo de celo vocat⁹ ⁊ in terrã prostra
tus ex persecutore effectus est vas electio-
nis et plus oĩbus laborãs multo latius in
ter oẽs verbi gratiam seminauit. Atq; do
ctrinã euãgelicã. Sua predicatione cõple
uit. ṽ. Inter aplos vocatione nouissimus
predicatione primus: nomen christi multa
rũ manifestauit gentiũ pplis. Atq;. Glia
Sua. ℂIn. ij. noc. ã. Saule saule q̃d
me persequeris? quisnã es dñe? ego sum ie
sus nazarenus quẽ tu psequeris: durũ est
tibi cõtra stimulũ calcitrare. ℘s. Oẽs gẽ.
fo. xxi. ṽ. Circũfulsit eũ lux de celo: et au-
diuit vocẽ dicentẽ sibi. ãn. Saulus autẽ
tremens ac stupens dixit ad iesum: dñe q̃d
me vis facere? ait aũt dñs ad eũ: surge et
ingredere ciuitatẽ: ⁊ dicet tibi quid te opor
teat facere. ℘s. Exaudi deus depre. fo.
xxiiij. ṽ. Viri aũt illi qui comitabãtur cũ
eo: stabãt stupefacti. ã. H christo de celo
vocatus et in terrã prostratus: ex persecu
tore effectus est vas electionis. ℏ. Exãudi
deus oratio. fo. xxv. ṽ⁹. Prostratus est
seuissimus persecutor: sed erectus est fide-
lissimus predicator. ṽ. Cõstitues. ℞. iiij.
ANanias quidã discipulus dñi
erat in damasco: cui dixit dñs
Surge vade in vicũ qui dicit rectus:
et quere saulũ/et accede ad eum: et si-
gna eum caractere meo. Multa enim
patietur p noie meo. Et ille. Dñe au-
diui a multis de viro hoc quanta ma-
la sctis tuis fecerit in hierusalem. Ait
illi dñs. Vade qm̃ vas electiõis est mi-
chi: vt portet nomen meũ in gẽtibus
corã regibus ⁊ pricipibus terre. Ideo
enim pstrata est in eo superbia: vt eri
gatur in eo humilitas ⁊ deuotio obse
quij mei. Prostrata sunt iam in eo vi-
cia: vt sanctitas erigatur. Venit ergo
ananias/baptizauit saulũ impium:
et fecit nobis paulũ predicatorẽ pium
Baptizauit lupũ: ⁊ fecit agnũ Postq̃
cepimus eũ habere pdicatorẽ: quẽ ha-
buimus ante persecutorẽ. Tu aũt. R̃.
Vade anania et quere saulũ: q̃a vas elec- 4
tionis est michi. Vt portet nomen meum
corã gentibus et regibus ⁊ filiis israel. ṽ.
Ego enim ostendã illi quãta oportet eum
pro nomie meo pati. Vt por. Lectio. ṽ.
ECce quomodo diuidit spoliave
spere Cepit enĩ vbiq; statim pre
dicare christum: contra quẽ antea for
titer pugnauit. Nũc patiebatur pau
lus: quod fecerat saulus. Saulus la-
pidauit stephanũ: paulus lapidatus
est ppter christũ. Saulus christianos
virgis cecidit: paulus pro christo qui-
quies quadragenas vna minus ideo
accepit: vt iterũ cederetur pro christo.
Nam contra oia que antea fidelibus
irrogauerat supplicia: multo maio-
ra ipse passus est pro christo tormẽta.
Si consideremus dilectissimi nobis:
via nostra christus est/christũ attendi
te. Pati venit: sed et glorificari. Con-
temni: sed etiam exaltari. Mori: sed
etiã resurgere. Ideo cogitantes fra-
tres carissimi non desperemus. quia
et si peccatores sumus: magnum me-

dicum habemus. Rm.

5. Ingressus paulus in synagogas. Predicabat iesum in deis: affirmãs quia hic est christus. ℣. Stupebãt autẽ oẽs qui cum audiebant. Predicabat ie. Lectio. vi.

Ipsum medicũ audite. Nõ veni vocare iustos: sed pctõres ad penitentiã. Utilitas deniq; huius rei geste hec est. Apostolus idem paulus cõmemorat in epistolis suis. Dicit enim ad hoc sibi veniã datã oim peccatorũ. suorũ: vt nemo de se desperet quicũq; fuerit in magnis sceleribus irretitus/ quasi veniã nõ sit accepturus: si conuersus fuerit ad eũ qui pẽdens in cruce: et pro psecutoribus erorauit dicẽs. Pater ignosce illis: quia nesciũt quid faciunt. Factus est ille ex persecutore predicator et doctor gẽtiũ. Qui prius (inquit) fui blasphemus ⁊ persecutor et iniuriosus: sed misericordiã consecutus sum. Uides meritum: pena debetur. Ergo pena nõ redditur: sed misericordiã pro pena cõsequitur. Gratia enim salui efficimur de pctis nris: largiente ipso dño nostro: qui viuit ⁊ regnat in secula seculorũ amen. R.

6. Magnus sanctus paulus vas electionis vere digne est gloryficãdus. Qui ⁊ meruit thronum duodecimũ possidere. ℣. A christo de celo vocatus ⁊ in terram prostratus: ex persecutore effectus est vas electionis. Qui. Gloria. Qui. ℭIn. iij. nock. ãn. Uiri autẽ qui comitabãtur cũ eo stabant stupefacti: audientes quidẽ vocem: sed neminem videntes. ℘s. Confitebimur. fo. xxviij. ãn. Saulus autem cadens in terrã apertisq; oculis nichil videbat. ãn. Ad manus autem illum trahẽtes introduxerunt damascũ: et erat ibi tribus diebus non videns et non mãducauit neq; bibit. ℘s. Dñs regna. exul. fo. xxxiij. ℣. Surrexit autẽ saulus de terra: apertisq; oculis nichil videbat. ãn. Uade ananía et quere saulũ ecce enim orat quia vas electionis est michi vt portet nomẽ meũ coram gẽtib⁹ regibus et filiis israel. ℘s. Dñe re. tral. fo. xxxv. ℣. Dixit autẽ dñs i visu ananie. ℣. Minus ho. Scõz matheũ. xix.

In illo tẽpore. Dixit symõ petrus ad iesum. Ecce nos reliquimus oia ⁊ secuti sumus te. qd ergo erit nobis? Et reliqua. Sermo ex cõmẽtario beati Hieronimi vresbyteri.

Grandis fiducia. Petr⁹ piscator erat dives non fuerat/ cibos manu et arte querebat: ⁊ tamẽ loquitur confidẽter reliquim⁹ omnia. Oia enim reliquit: qui volũtatem habendi deserit. Sed quia non sufficit tantũ relinquere: nũgit quod perfectum est/ et secuti sum⁹ te. Fecimus quod iussisti: quid igitur dabis nobis preminj? Jesus autẽ dixit illis. Amen dico vobis q̃ vos qui secuti estis me: i regeneratione cum sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos super sedes duodecim/ iudicantes duodecim tribus israel. Nõ dixit qui reliquistis oia. Hoc enim ⁊ socrates fecit philosophus/ et multi alij diuitias cõtempserunt: sed qui secuti estis me: quod proprie apostolorũ est/ atq; credẽtium. In regeneratione cũ sederit filius hominis in sede maiestatis sue/ qñ ex mortuis de corruptione resurgent incorrupti: sedebitis ⁊ vos in solijs iudicantium cõdẽnãtes duodecim tribus israel: quia vobis credẽtibus illi credere noluerunt. Rm.

7. Tues vas electionis sancte paule apostole predicator veritatis in vniuerso mũdo. Per quẽ oẽs gentes cognouerũt gratiam dei. ℣. Intercede pro nobis ad dñm qui te elegit. Per quem. Lectio. viij.

Duodenario q̃ppe numero vniuersa quedã significata est iudicãtiũ multitudo: propter duas partes septenarij/ quo significat plerũq; vniuersitas. Que due ptes/ id est tria et quattuor altera per alterã partem multiplicata: duodecim faciunt. Nã et quatuor ter/ et tria quater/ duodecim sunt. Alioquin quoniã in locũ iude traditoris apostolũ mathiam legi-

mus ordinatū: paul⁹ apostolus q̄ pl⁹ oib⁹ illis laborauit: vbi ad iudicādū se deat nō habebit / qui profecto cū alijs sctis ad numerū iudicum se pertinere demōstrat: cum dicit. Nescitis q̄a angelos iudicabim⁹? De ipsis quoq; iudicandis in hoc numero duodenario similis causa est. Nō enim quia dictū est iudicantes duodecim tribus israel trib⁹ leui que terciadecima est / ab eis iudicanda non erit / aut solū illum populum nō etiam gentes ceteras iudicabunt: Rm.

S Ācte paule apostole p̄dicator veritatis et doctor gētium. Intercede p̄o nobis ad dñm qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Intercede. Lectio. ix.

QUod autē ait in regeratiōe: p̄oculdubio mortuorū resurrectionem noīe voluit regeratiōis intelligi. Sic enim caro nostra regenerabitur per incorruptionē / quēadmodum est aia nostra regenerata per fidem. Quid ergo de paulo dicemus? Nunquid tertiusdecimus iudicabit? Quomodo in centūquinquagita tribus piscibus ingentē numerū sctōrū: et in quinq; virginibus innumerabiles virgines / quomodo in quinq; fratribus illius qui torquebat apud inferos: milia populi iudeorum / ⁊ septē virorū de quibus helye dicitur milia milium: sic in duodecim sedibus non duodeci hoies sed magnus numerus intelligitur perfectorū. Orbis enī terrarum quatuor designatis partibus cōtinetur. Ab his oībus partibus vocatur in trinitate: quoniā ter quaterue duodecim fiunt: et pfectū numerū significat. Duodeci ergo trib⁹ israel / totius israel duodeci tribus sunt. Sicut enī iudicaturi ex toto mundo: sic ⁊ ex toto mūdo iudicandi erunt. Et oīs qui reliq̄rit domū / vel fratres / aut sorores / aut patrē / aut matrem / aut vxorem / aut filios / aut agros p̄opter nomen meum: centuplum accipiet et vitam eternam possidebit. Rm.

Q Uelebremus cōuersionē sancti pauli apostoli. Quia hodie ex persecutore effect⁹ est vas electionis. ℣. Gaudent angeli et exultant archangeli et collaudāt in celis filium dei. Quia ho. Gloria. Quia hodie. ℣. Desti hereditatē. ℟. Timentibus nomen tuum domine. In laudibus ān.

SAulus qui et paulus magnus p̄dicator a deo cōfortatus: conualescebat et confundebat iudeos. p̄s. Dñs regna. fo. vi. ℣. Ostēdens quia hic est christus filius dei viui. ān. Saule frater dñs misit me ihesus qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas ⁊ īplearis spiritu sancto. p̄s. Jubilate. fo. vij. ℣. Et abiit ananias et introiuit in domū et īponens ei manū dixit. ān. Sub manu cōtinuo ananie ceciderūt squame ab oculis eius: et surgēs baptizatus est: et accipiens cibum cōfortatus est. p̄s. Deus deus me⁹. fo. vij. ℣⁹. Fuit autem cū discipulis qui erāt damasci per dies aliquot. ān. Prostratus est seuissimus persecutor: et erectus est fidelissimus p̄dicator: quos domine verbis edocet de te: meritis ducat ad te. p̄s. Benedicite. fo. vij. ℣⁹. Inter apostolos vocatione nouissimus: p̄dicatione p̄im⁹. ān. Ingressus paulus in sy̅nagogas prediabat iudeis ihesum affirmās quia hic est christus p̄s. Laud. fo. vij. ℣. Stupebāt aūt oēs qui eum audiebāt. Cp̄m. Saul⁹ adhuc vt s̄. Hy⁹. Exultet ce. i cōi. fo. lxxi. ℣. Annunciauerūt. ān. Celebremus cōuersionem sācti pauli apostoli: quia hodie ex persecutore effectus est vas electionis. ideo gaudent angeli atq; letantur archangeli: et collaudant in celis filium dei. p̄s. Benedictus. Oō. Deus qui vniuer. Memo. de sctō p̄eiecto martyre. ā Nisi granum. in cōmuni. fo. lxxiij. ℣. Justus germina. Oō. Martyris tui. Memo. de sancta maria. Ad. j. ān. Saulus qui. i. de lau. p̄s. Deus in nomine. fol. ir. Et dicātur āe. sup horas absq; versib⁹. ā. Te iure. p̄s. Quicūq;. fo. xiij. Ad. iij. ā. Salue frater. ij. de lau. p̄s. Legem pone. Cp̄m. Saulus adhuc. vt s̄. ℟. ⁊. ℣. de cōmuni apostolorū ad oēs horas dicātur cū oō. huius dieī Ad. vi. ā. Sub manu. iij. de lau.

ps. Defecit in salu. fo. xiij. Capsm.

Actu. 9. VAde anania et quere saulū qm vas electionis michi est iste vt portet nomen meum coram gentibus z regibus et filijs israel. ¶Ad. ix. ān. Ingressus paulus. v. de laudibus. ps. Mirabilia testimonia. fo. xiij. Capm

Act. 16. ET abijt ananias et introiuit in domū: et ponēs ei manū dixit: saule frater dns misit me iesus christ⁹ qui apparuit tibi i via qua veniebas: vt videas et implearis spiritusancto. Ad vs ā. Saulus qui. j. de lau. ps. Dixit dns. fo. xl. et ceteri. pi. de apostolis Cpm. Saulus adhuc spi. hy⁹. Exultet celū. i cōi. fo. lxxi. v. Annūciaue. ān. Cum autem cōplacuit ei qui me segregauit ex vtero matris mee et vocauit per gratiam suā vt reuelaret in me filiū suū vt predicarem illū in gentibus continuo non acquieui carni et sanguini: sed abij ad antecessores meos apostolos. ps. Magn. Or. Deus qui vniuersum. ¶Sācti iuliani epi. z cōfes. iij. lectō. Cpm. Ecce sacerdos. in cōi. fo. lxxviij. Or̄o

DEus q̄ ecclesie tue beatissimū iulianum mirabilem tribuisti doctorem. concede propicius vt hunc apud te piū mereamur habere intercessorem. Per dominum nostrum.

¶Ad mat. Inuitat. dupl. Lectio. i.

BEatus iulianus romana generositate clarissimus/ lingua facundus iusticia insignis/ merito fidei percelebris: primus apostol⁹ cenomānice vrbis a deo destinatur. Hic igitur vir dei cū ad vrbem hanc accessisset intrepidus: z nouitas sancte predicationis multis verteretur in scandalū miraculorū potētia reddebat attonitos/ quos ad audiēdā veritatis viā vetus z innatus error effecerat fastidiosos. Per manus enim reuerendi pōtificis tantas christus operabatur virtutes: vt demones verbo fugaret/ leprosus mundaret/ cunctisq; languentib⁹ opē crucis medicamine largirer. Lcō. ij.

ET cum aliquando multi miraculorum dulcedine deliniti z lucē fidei radiati ei⁹ sancto contubernio inhererēt/ esseteq; eis de cōuehēde aque penuria nō modica querimonia: vir dei cum ad locum quē aptum credidit accederet et cuspidem baculi quē manu gestabat humi defigeret/ facta oratiōe: subito erupit fons viuacissim⁹ q̄ et potētiā diuinitatis ostēderet: z meritum beati viri liquido cūctis astantibus demonstraret. Hunc ergo fontē placuit centonomium vocitari: quia exhibitionis eius gaudio multiplicato: fidei feruore numerus credentium cepit multiplicari. Lectio. iij.

HIc itaq; vir dei cum ad principē ciuitatis rogatus accederet ante eius ianuam obuium habuit quendam cecum: qui coram eo procumbēs flagitabat auxilium. At ille inuocato christi nomine z crucis impressio vexillo: sub momento illū pristine restituit sanitati. Quod princeps audiens festinus accurrit: genibus sācti aduolui suppler orās quo particeps vite eterne fieri mereretur. Item filiū anastasij a morte tanq̄ a somno excitauit: et cunctis denuo pre gaudio flētib⁹/ magnum gaudiū z ad sequendā christianitatis religionē incitamētū prebuit. His et alijs clarus miraculis tandem requieuit in dño: cui est honor et gloria in secula. Amen. ¶Cetera de cōmuni vnius confes. z pontifi. Si hoc fe. in die dnica contige. nihil inde fiat nisi tātū mēo. siue āte. lxx. eue. siue nō Si quanis alia feria infra. lxx. hoc fe. eueñ. fiant mat. cum nocl. et inuitat. simplex. et hoc in oibus fe. iij. le. q̄ infra. lxx. extra sabbm̄. euene. obseruet. ¶Sancte agnetis scō ad vs. ā. z. pi. fest. Cp̄. vni⁹ virginis z mar. hymn⁹. Virginis proles. in cōi. fo. lxxxiiij. totius hy⁹ dicatur. v. Diffusa est gratia. ān. Beata agnes. ps. Magn. Oratio.

DEus qui nos ānua beate agnetis virginis et martyris solēnitate letificas: da vt quā veneramur

officio:etiã pie conuersationis sequa mur exemplo. Per dñm nostrum.

℣Mẽo. de scã maria et de oĩbus sctis Si hoc fe.in sab. contigerit nihil fiat de festo nisi tantũ mẽo. Si vero in ali qua do. ante. lxx. eue. tunc fiãt medie fe.de v̄gie. Si aũt do.lxx.vl.lx.vl hac die eueñ.tunc fiat tãtũ de v̄gine mẽo: et hoc solẽniter tam ad p̄imas vesp. q̄ ad mat.et ad missam. Idẽ modus ser uetur in oĩbus festis. iij. fe. ab hac die vsq; ad.iiij.feĩ.in capite ieiu. Ad ma tutt.de scẽtã agnete inuit.dup.hy⁹.ã. p̄i.et v̄.sicut in alio fes.tamen si infra lxx.hoc fe.cõtige.tũc erit inui. simpl. sez **Regem virginum.** in cõi.fo.lxxriiij. ps **Uenite.** hy⁹. **Virginis p̄oles.** i cõi fo.lxxriiij.totus hy⁹ dicatur.ãn.ꝛ p̄i. de noct.illius fes.v̄ **Diffusa.** ℣ctõ.i.

hristi virgines solãvir ginem matrẽ luminis subsequank. Huius pe dissequa agnes btissi ma magnũ de se pudi citie excitauit exẽplũ: cum virginitatẽ p̄etulit vite/ oẽmq; a se amorẽ terrenum per amorẽ cele stem expellens: tropheum crucis chri sti arripuit: ꝛ tam contra libidines q̄ etiam contra vniuersa supplicia: fide potius armata q̄ ferro: fortiter dimi cat et vincit. Aspicit deniq; blandien tem: ꝛ renuit minacem iudicẽ. Nescit aliquid amare quod transit: et dũ ni mis virginitatem diligit nec ludibria nec flammas nec supplicia nec carni fices metuit: postremo nec gladiũ fe riẽtis expauit. ℟. Diẽ festũ. ℣ctõ.ij.

Compellitur virgo ornamenta suscipere carnis: sed renuit qñ tam susceperat mentis. Non de elegã tia corporis humani placere studebat quia de feditate aĩe dño displicere ti mebat. Discite virgines chr̄isti coro nã puellaris exẽpli: et oblata sub spe cie pietatis munuscula virorum tota intentiõe respuite: et quasi rabidi ca nis morsus omni cũ gaudio recusate. A quo nõ acceperis quod timeas dei: non accipias quod diligas mũdi. Ac cipe virgo: sed quod amori eterno p̄- ficiat. Quotiens cũq; ab hoie cõsecuta fueris censum: sic accipe vt te spõsam chr̄isti cognoscas. ℟. Ops ado. lcõ. iij.

Videte ergo fratres quomodo agnes sequitur mariã per op p̄obria. Nullũ penitus potuit formi dare supplicium: cui etiã lupanar tur pitudinis/ locus oratiõis efficitur. Et vbi dyabolus ei ignominiam corru ptionis p̄eparauerat illic etiã ercipe rẽ fecit dñs coronã virginitatis sue et palmã. Efficit oratorũ angelorũ vbi locus p̄ditarũ fuerat aiarum. Et vbi semp naufragauerat castitas: illic est coronata virginitas Deniq; populos quos p̄reco ad libidinem inuitauerat: virgo ad castitatẽ obtinuit. Et quos ad eandem dyabolus inquinatos idu xit: illa a se mũdos eiecit. Et toti facti sunt chr̄isti cultores: quos dyabolus putauerat se inuenisse virginis corru ptores ℟. Stat a dextris. v̄. Specie tua In laudib⁹ hec sola ã. Ingressa agnes. vtẽ.i.de laud̄ ps. **Dñs regna.** fol. vi. Cõm. hymn⁹. et v̄. de cõmuni vnius virginis et martyris ãn. Congaudet. ps. **Benedictus.** Require hanc ãn. in alio fes. que est quinta ãn super laud̄. Oratio **Deus qui nos.** ℣mẽo. de scã maria: et de oĩbus sãctis. ℣Ad.i.ãn. Ingressa. vtẽ.i.de laud̄. ps. **Deus in no mine.** fo.ir. ℣Ad.iij. et ad alias hos. oĩa fiant sicut in alio festo. cũ oratiõe huius diei. ℣Sãcte baltildis regine: triũ lec. tertiũ ℟ erit **Regnum mundi.** in cõi fo.lxxrb. Cetera de cõi vni⁹ virginis non martyris cũ ista oratione.

Beate baltildis natalicia venerãda dñe q̄s ecclesia tua deuota suscipiat. ꝛ fiat magne glorificatio nis amore deuotior: et tante fidei p̄o ficiat exemplo. Per. ℣Sancte brigide virginis non martyris. iij. fe. Oco

Sancte brigide virginis tue dñe q̄sumus p̄catio tibi grata nos adiuuet: et tuã nobis indulgentiã po scere nõ desistat. Per dñm. Lectio.j.

Purificatio btē marie.

Sancta itaq; brigida / quā deus ad eternam glori-am predestinauit: de bo-na ac prudentissima pro-sapia scotica orta patreq; dupthocho et matre brocca genita: a sua puericia bonarū rerū studijs in-olcuit. Electa enī a deo puella moribus sobrietatis ac pudicitie plena: in me-liora semp crescebat. Et quis sua opa ac vtutes quas etiā in hac etate gessit plene enarrare valet? Sed hec pauca de innumerabilibus crēpti causa po-nēda curauimus. Cū ergo tēpus ma-turū aduenit i opus coaguli. vt de tur-bato vaccarū lacte butyrū congrega-retur: a matre transmissa est / vt sicut alie femine hoc opus exercere solebāt ipsa quoq; equali modo pageret. ℟. ij.

Et cum cetere tempore cōgruo vaccarū fructū ac pondus mē-suratū butyri soliti plenissime i vsum redderet. sed hec morib⁹ pulcherrima et hospitalis vgo obedire magis deo volens q̄ hoibus: pauperibus etiā et hospitibus lac largitur ⁊ butyrum di-stribuit. Et cū secūdum morē oportu-nū aduenit tēpus vt oēs redderēt fru-ctum vaccarū: ad eā peruētum est. Et cum cooperatrices eius mōstrarent sua opera completa: quesitum est a supradicta virgine vt ⁊ ipsa similiter suū assignaret opus. Et ipsa matris timore pauida cum nō haberet quod monstraret / qa totū pauperibus ero-gauerat crastinū non procucans tem-pus / magna et inextinguibili fidei flā-ma accensa ac firma: ad dñm se cōuer-tēs orauit. Nec mora / dñs vocem vir-ginis audiēs ac preces: largitate diui-ni muneris / sicut est adiutor i oportu-nitatibus / affuit: et pro sua in se virgi-ne confidenti / affluenter butyrum re-stituit. Lectio. ij.

Ecce non multo post cū eā sui parētes more humano viro de-sponsare volebāt: illa celitus inspira-ta se virginē castā exhibere deo volēs ad episcopū sanctissimū btē memorie machille perrexit. Qui celeste intuēs desiderium et pudicitiā: et tante casti-tatis amorē in virgine: pallū albū et vestē candidā super ipsius venerabile caput imposuit. que coram deo et epo ac altari genua humiliter flectens ⁊ suā virginalem coronā dño oipotēti offe-rēs: fundamen ligneū quo altare ful-ciebatur manu tetigit; quod lignū in cōmemoratione pristine virtutis vsq; ad presens tēpus viride ac si non esset excisum et decorticatū: sed quasi in ra-dicib⁹ firū virescit et vsq; hodie lāguo-res et morbos de multis expellit fide-libus. Et quis dinumerare potest di-uersas turbas et innumerabiles popu-los de oibus puinciis hybernie ad eā confluētes? Alij propter epularū abū-dantiam / alij ad spectaculū turbarū / alij propter suas sanitates de suis lā-guoribus alij cū magnis donis et mu-neribus cōuenientes ad solēnitatem sancte brigide. que in die kalēdarum februarij mēsis dormiens secura sar-cinam deiecit carnis: et agnum dei in celestibus mansionibus secuta est.

Cetera de cōi vnius vgi. nō martyris

℣ In purificatiōe btē marie virginis

Ad. i. vel. ān. O admirabile. ps. Dixit dñs. fo. xl. ā. Quādo nat⁹. ℣. Cōfitebor fo. xl. ā. Rubū quē. ps. Btus vir. fo. xl. ā Germinauit ℣ De pfundis. fo. xliij. ā.

℣ Magnū hereditatis mysteriū: templū dei factus est vterus ne sciētis virū. nō est pol-lut⁹ ex ea carnē assumēs. oēs gētes venīēt dicētes glia tibi dñe. ps. Memē. xliij. ℣

Ecce ego mitto āgelū meū q̄ pre parabit viā ante faciē tuā: ⁊ sta-tim veniet ad tēplū sanctū suū dñator quē vos queritis: et angelus testamē-ti quem vos vultis. ℟.

Videte miraculū matris dñi cōcepit vir-go virilis ignara cōsortii. Stans onerata nobili onere maria. Et matrem se letā co-gnoscit: que se nescit vxorem. ℣ Hec specio-sum forma pre filiis hominū castis cōcepit visceribus: et benedicta in eternum deum nobis protulit et hominē. Stans onerata Gloria. Et matrem. Hymnus.

QUod chorus batū venerandus olim spiritu sctō cecinit repletus in dei factum genitricice constat esse maria.

Hec deum celi dñmq; terre virgo cōcepit peperitq; virgo: atq; post partū meruit manere inuiolata.

Quem senex iustus symeon in vlnis in domo sumpsit dñi gauisus: ob qđ optatū meruit videre lumine chr̄istū.

Tu libens votis petimus p̄recantū regis eterni genitrix faueto: clara q̄ celsi residens olympi regna petisti.

Sit deo nostro decus et potestas sit salus perpes sit honor perēnis q̄ summa celi residet in arce trinus et vnus. Amen. ℣. Responsum accepit symeon a spūsancto. ℟. Non visurū se mortem nisi p̄ius videret chr̄istū dñi. ān. Homo erat in hierusalē cui nomen symeon: homo iste iustus et timoratus expectabat redemptionem israel: et spiritussanctus erat in eo. ℘s Magnificat. Oratio.

OMnipotens sēpiterne deus maiestatē tuā supplices exoramus: vt sicut vnigenit⁹ filius tuus hodierna die cum nostre carnis substātia in templo est p̄sentatus: ita nos facias purificatis tibi mentibus p̄sentari. Per eundē. Ad cōpl. ān. Virgo verbo concepit / virgo permansit / virgo peperit regem omniū regum. ℘s. Cū inuocarē. Cp̄. Tu in nobis. Hy⁹. Saluator mūdi. ℣. Custodi nos. ān. Glorificamus te dei genitrix: quia ex te natus est chr̄istus: salua omnes qui te glorificant. ℘s. Nunc dimittis. Hec ān. dicatur super psal. Nunc dimittis. et in oībus festis: et p octa. beate marie: et in cōmemoratione eiusdē per totū annum: nisi in adūētu dñi: et etiam in annunciatione: et in tpe paschali. Ad mat. Inuita. Ecce venit ad templū sanctū tuum dñator dñs. Gaude et letare syon occurrens deo tuo. ℘s. Venite. In p̄imo noct. ān. Specialis virgo inter agmia virginum gaude: munere magnifico que sola regē regū ferre maria digna fuisti casta itra viscera: quo minoratus paululū ab āgelis est deitate q̄ p̄ri cōsimilis. ℘s Dñe dñs noster. fol. iij. ān. Celi reginam maria te iure fatemur: ex cuius thalamo p̄cessit iusticie sol. ℘s. Celi enarrant. fo. v. ān. Virgo creatoris celorum mater et oris innocuis manibus mūdo quoq; corde btō. rite dei pinguem meruisti scandere montē ℘s. Dñi est terra. fo. ix. ℣. Sācta dei genitrix virgo semper maria. Lectio. j.

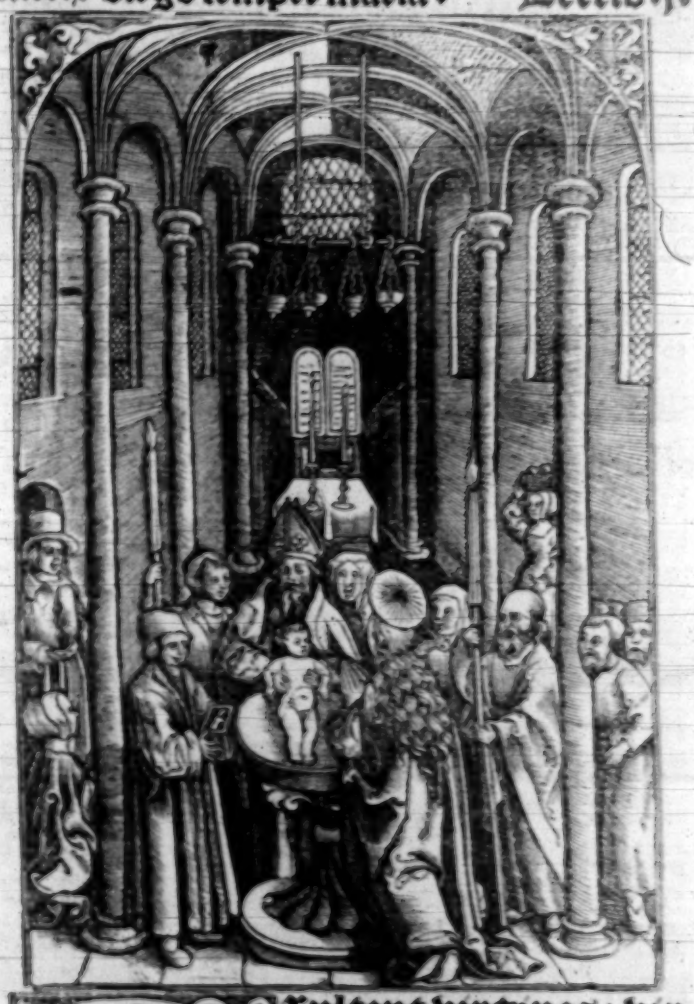

Exultent virgines: virgo maria peperit chr̄istum. Nil in ea qđ voluit putent exterminatum: mānsit virgo post partū. Exultent vidue infantē chr̄istum vidua anna cognouit. Exultent coniugate: nasciturum elizabeth nupta p̄phetauit. Nullus gradus p̄termissus est: de quo non haberet testimoniū salus oīm. Nūquid enim sole virgines ad regnū celorum peruenīūt? Peruenīūt et vidue. Sctā anna a virginitate sua septem annis vixerat cū viro suo: quo defuncto vsq; ad senilē etatē peruenerat: et senectute sancta expectabat infantiam saluatoris / vt paruum videret annosa / par

Augustinus.

nullum cognosceret ānicula intrantē in mundū saluatorē videret itura. ℣. Adorna thalamum tuum syon ⁊ suscipe regem christum. Quem virgo cōcepit virgo peperit et post partū quem genuit adorauit. ℏ Accipiēs symeon puerum in manibus: grās agēs bñdixit dñm. Quē. l. ij.

ET in masculino seru tria ipsa genera cōmendata sunt. Ipse christus puer natus est: exultēt pueri continentiā vouentes puero. Ipse vero integritatem puericie consecrauit qui sue matri fecunditatē attulit: virginitatem non abstulit. Symeon ille senex diu vixerat: cuius etas cōparat anne/ et audierat respōsum q̄ nō esset visurus mortē: nisi prius vidisset christum. Intelligite fratres q̄tum desiderium habebant antiqui sanctividere christum. Sciebant illū esse venturum: et oēs qui pie viuebant quotidie in orationibus suis dicebant. O si me hic inueniat illa natiuitas: O si quod credo in scripturis dei videam oculis meis: Et vt noueritis quantū desiderium habebant antiqui sancti qui noverāt virginē parituram sicut audistis cum ysayas legeretur. Ecce virgo in vtero concipiet et pariet filium: et vocabitur nomē eius ēmanuel. Emmanuel q̄d sit euāgelium nobis aperuit dicēs: q̄d interpretat nobiscū deus ℟. Postq̄ impleti sunt dies purgatiōis eius secundū legē moysi tulerūt iesum in hierusalē vt sisterēt eū dño sicut scriptū est ī lege dñi. Quia oē masculinū adaperiēs vuluā sanctum dño vocabitur. ℏ. Obtulerunt pro eo dño par turturum aut duos pullos columbarum. Quia omne. Lectio. iij.

NOn tibi ergo obstet quetūq̄ fidelis aīa. non tibi videatur impossibile vt virgo pareret: virgo pariens permaneret. Intellige natū deū: et non mireris virginis partum. Ut ergo noueritis antiquos sanctos ⁊ iustos optasse videre quod cōcessum est huic seni symeoni. dñs nr̄ iesus christ⁹ ad discipulos loquens ait Multi iusti et prophete voluerunt videre quevos videtis et non viderunt/et audire que auditis: et non audierunt. Multū eni senex iste fuit ad audiendū serus: ⁊ ad videndū maturus. Nō expectauit vt christū videret loquētem: quem vidit infantē. Et illi hoc cōcessum erat iam decrepito: quasi desiderāti et suspirāti et dicenti quotidie in oratiōibus suis. Quādo veniet: Putas isti oculi videbunt: per quem cordis oculi reuelabunt. Dicebat ista in oratiōibus suis: et pro desiderio suo accepit respōsum q̄ non gustaret mortē nisi videret christum dñi. Gestabat eni maria mater eius infantē: vidit ille et agnouit. Vbi nouerat quod agnouit: Intus est reuelatus: qui foris est natus. Vidit ⁊ agnouit. Agnouit symeon infantē tacentem: et occiderunt iudei iuuenem miracula facientem. ℟m

OBtulerunt pro eo dño par turturū aut duos pullos columbarum. Sicut scriptū est in lege dñi. ℏ. Postq̄ impleti sunt dies purgationis eius: tulerunt iesum in hierusalem vt sisterent eū domino. Sicut scri. ℣ In. ij. nocte. ān. Gratia celestis reparatrix totius orbis: diffusa est labiis virgo maria tuis. propterea regum te rex benedixit in euum. ⁊ facit a dextris casta sedere suis: aurea quam fulvo vestis circundata limbo: ambit exornat ritq̄ condecorat. ℘s. Eructauit. fo. xxi. ā. Sanctificans dñs templum christus sibi dignum: virgine matre satus descendit ab arce polorum cuncte cui gētes terre simul oia regna gaude dei genitrix dicunt et kyrie chere. ℘s. Deus noster refu. fo. xxi. ā. Aula maria dei casti titulusq̄ pudoris: porta syon rutilis semper fundata saphyris: que sola ex cunctis placuisti casta tonanti: suscipe seruorū miserans pia vota tuorū. ℘s. Fūdamē. fo. xxxij. ℏ Post partū. Rc. iiij

QUm ergo cognouisset symeon: accepit eū in vlnas suas/hoc est in brachia sua: et ampleratus est eum portabat a quo portabatur. Ipse eni est christus sapiētia dei attigēs a fine vsq̄ ad finem fortiter: et disponēs oia suauiter. Quātus ibi erat ⁊ q̄ magn⁹:

ꝯparuus factus erat ? Paruus fact⁹: paruos querebat. Quid est ꝙ paruos querebat ? Nō superbos sed humiles colligebat. In ꝓsepe dignatus est poni: vt esset ꝓcorum cibarium iumentorū. Accepit ergo eū symeon in bꝛachia sua: et dixit. Nūc dimittis seruū tuū dñe in pace. Dimittis in pace: qa video pacem. Quare ergo dimittis in pace: quoniā viderunt oculi mei salutare tuum. Salutare dei dñs christus annunciate diem ex die salutare eius. Habetis ergo pueri puerum christū: sancti senes/senem symeonē. Si autē queritis vt et coniugatus aliquis virtestimoniū dño perhibeat: zachariā considerate. In manus suas symeon infirmitatē accepit: sed maiestatē intus agnouit. Nemo contēnat natū: si vult esse renatus. Ad illum pertinuit ꝓpter nos nasci: ⁊ ad nos pertineat in illo renasci/quivenit in hunc mundum pctōres saluos facere: iesus christus dñs noster. Cui est gloꝛia et potestas in secula. Ēm.

Symeon iustus ⁊ timoꝛatus expectabat redēptionem israel Et spūssanctus erat in eo. ℣. Responsum accepit symeon a spiritusancto: non visurum se moꝛtem nisi videret christum dñi. Et spi. Lectio. v.

Ecce homo erat in hierusalē cui nomē symeon: et homo iste iustus et timoꝛatus expectans cōsolationem israel. Non solum ab angelis ⁊ ꝓphetis/a pastoꝛibus et parētibus: sed etiā a senioꝛibus et iustis generatio dñi accepit testimonium Ois etas ⁊ vterꝙ sexus euentoꝛūꝙ miracula fidem astruunt. Uirgo generat/sterilis parit/mutus loquitur/elizabeth ꝓphetat/magus adoꝛat: vtero clausus exultat. Uidua confitetur/iustus expectat. Et bene iustus/qui nō suam sed ꝓpli gratiā req̄rebat. cupiēs ipse coꝛpoꝛe vinculis fragilitatis absolui: sed expectās videre ꝓmissum. Sciebat enim quia beati oculi qui eum viderēt. Nunc inquit dimitte seruū tuū Uidete iustum velut coꝛpoꝛee carcere molis inclusum velle dissolui: vt incipiat esse cum chꝛisto. Dissolui enim et esse cum chꝛisto multo melius. Sed qui vult dimitti: veniat in templū/veniat in hierusalē: expectet chꝛistū dñi. Accipiat in manibus verbum dei: cōplectatur velut quibusdā fidei sue bꝛachijs. Tunc dimitteꝛ vt non videat moꝛtem: quia viderit vitam. Ēm.

Responsum accepit symeon a spiritu sctō nō visurum se moꝛtem nisi videret chꝛistū dñi: et benedixit deū et dixit. Nunc dimittis seruū tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum dñe. ℣. Cum inducerent puerum iesum parentes eius vt facerent secundū consuetudinem legis ꝓ eo: et ipse accepit eum in vlnas suas et dixit. Nunc dimittis seruum. Lectio. vi.

Uides vberem in oēs gratiā domini generationes diffusam. et ꝓphetiā incredulis negatam esse non iustis. Ecce et symeon ꝓphetat in ruinā et resurrectionem plurimorum venisse dñm iesum chꝛistū: vt iustoꝛum iniquoꝛūꝙ merita discernat: et ꝓ nostroꝛum qualitate factoꝛum iudex verus et iustus. aut supplicia discernat aut ꝓmia. Et tuam (inquit) ipsius aiam pertrāsibit gladius. Nec littera nec hystoꝛia docet ex hac vita mariam coꝛpoꝛalis necis passione migrasse. Non enim aia sed coꝛpus materiali gladio transuerberaꝛ. Et ideo ꝓudentiā marie haud ignarā mysterij celestis ostendit. Uiuum enim verbum ⁊ validū et acutius omni gladio acutissimo: penetrans vsq̄ ad diuisionem aie et spūs. artuumq̄ et medullarū/cogitationes coꝛdis ⁊ secreta scrutatur aioꝛum: quia nuda mentium ⁊ aperta sunt oia dei filio: quē conscientie secreta non fallunt. Prophetauit itaq̄ symeon: ꝓphetauerat copulata cōiugio/ꝓphetauerat virgo. Debuit etiā vidua: de qua aut professio deesset aut sexus. Et ideo anna et stipē diꝝ viduitatis et moꝛibus talis inducitur: vt digna plane fuisse credatur/que redemptoꝛē veniss̄e omniū nūcia

ret. Cuius merita cum alibi descripserimus cum viduas hortaremur: hoc in loco quontā ad alia properamus nō putamus iterāda Non otiose tamen annos octogintaquattuor viduitatis eius exprimit: quia et septē duodecades et due quadragesime: sacrum videntur numerum designare. Rm

7. Videte miraculum matris dñi. concepit virgo virilis ignara cōsortii. Stans onerata nobili onere maria et matrem se letā cognoscit. Que se nescit vrorē. ℣. Virgo concepit. virgo peperit. et post partū virgo permānsit. Stās one. Gloria. Que se.

In. iij. noct. ān. Psallite cantantes dño noua cātica christo: ois et illius nomē benedictio tellus: mundo virginea quem floriens protulit aluus. ℟s. Cātate. i. fo. xxxiij. ān. Exultet tellus letentur et in sole christo regnāte dauitico germine. quē virgo sacra puritatis gremio prolatū mūdo edidit castissima maria: cuius celebrās solēnia plebs veneratur vbiq; fidelū. ℟s. Dñs regnauit exultet. fol. xxxiij. ān. Hue o thecotheccos virgo maria: que trinā mundi regentē machinā filium protulisti: hunc rite exaltata supra sydera laudaris et per secula. ℟s Cantate. ij. fo. xxxb ℣. Speciosa facta. Lectio sancti euangelij Secundum Lucam. ij.

Luce. 2.

In illo tēpore. Postq; impleti sunt dies purgationis marie scdm legē moysi tulerūt iesum in hierusalē vt sisterēt eū dño: sicut scriptum est in lege dñi. quia omne masculinū adaperiēs vuluā: sanctū dño vocabitur. Et rel. Omel. bene. bede pbri.

Solēnitatē nobis hodierne celebritatis quā quadragesimo dñice natiuitatis die debitis veneramur officijs: marime eiusdem dñi ac saluatoris nostri simul q; itemerate genitricis eius humilitate dedicatā/ sacra euangelij lectio designat: exponens eos q; nichil legi debebant: implēdis se legalibus per oia subdidisse decretis. Precepit nāq; lex: vt mulier que suscepto semine peperisset filiū: imunda esset septē diebus q; in die octauo circūcideretur infantulus: nomenq; aptaretur. Deinde etiā alios trigintatres dies ab ingressū tēpli ac viri thoro abstineret: donec quadragesimo natiuitatis die filium cum hostijs ad templū dñi deferret. Primogenitū autē omne masculini sexus sanctū dño vocari: atq; ideo munda quecq; offerri deo: immūda autem mundis mutari vel occidi: et hominis primogenitū quinq; siclis argenti debere redimi. Rm.

Cum inducerent puerum iesum parētes eius: accepit eum symeon in vlnas suas et benedixit deū et dixit. Nunc dimittis dñe seruū tuum in pace. ℣. Suscipiens symeō puerum in manibus suis: exclamauit dicens. Nunc dimittis. 7.

Lectio. viij.

Intueamur fratres carissimi diligentius verba legis: et videbimus apertissime q; beatissima dei genitrix et perpetua virgo maria simul cū filio quē genuit / ab omni fuerit legis subiectione liberrima Cum enim dicat lex mulierē que suscepto semine peperisset immundā decerni / q; per lōga tempora simul cum prole quā genuisset oblatis victimis debere mundari: patet profecto quia illā que sine virilis susceptione seminis virgo peperit / vna cū filio qui natus est ei neq; immūdam describat. neq; per hostias salutares doceat esse mūdandā. Sed sicut dñs ac saluator noster qui diuinitatis legem dedit apparens in hoie fieri voluit sub lege. vt eos qui sub lege erant redimeret / vt adoptionem filiorum reciperemus: ita etiam btā genitrix illius que singulari priuilegio supra legē fuit / pro ostendēdo tamen humilitatis exemplo legalibus subdi non refugit institutis. Et vt darent (inquit) hostiam secūdum quod scriptum est in lege dñi par tuturum / aut duos pullos columbarum. Rm

Suscipiēs iesum in vlnas suas symeon: 8.

exclamauit et dixit. Tu es vere lumen ad illuminationem gentium et gloziā plebis tue israel. ℣. Sȳmeon in manibus ifirmitatem accepit: sed maiestatem intus agnouit et dixit. Tu es vere. Lectio.ix.

LIbet fratres carissimi paulisper intueri: cur maxime supza dicte volucres in hostiā dñi iubentur offerri. Nā ⁊ abzahā patriarcha tāto ante legē tpe: has in olocaustū dño legitur obtulisse. Et in plerisq; legis cerimonijs qui mūdādus esset: per has iubebatur mūdari. Colūba ergo simplicitatē: turtur indicat castitatē: qa ⁊ columba simplicitatis est: ⁊ castitatis amatoz est turtur / ita vt et si casu coniugem pdiderit: non aliā q̄rere curet. Merito ergo turtur et columba dño offerunt in hostiā: qa nimirū simplex ⁊ pudica fideliū cōuersatio: est illi gratū sacrificiū iusticie. qa qui labozat in gemitu suo / qui lachzymis stratū suū singulas per noctes abluit: acceptissimā pzozsus deo victimā mactat Cum vero vtraq; auis ista pzopter cōsuetu dinē gemendi pſentes sctōzū luctus et desideria supna designet: hoc tū differunt q; turtur soliuagus / colūba autē gregatim gemere cōsueuit. Et ob id / ista secretas ozationū lachzymas: illa publicos ecclesie cōuentus insinuat. Bene aūt puer iesus pzimo circūciditur: ac sic interpositis dieb⁹ hierosolymā cū hostia defert: qa et ipse cū iuuenis esset / pzi⁹ oēm carnis corruptionē moziēdo ac resurgēdo calcauit: ac dei de interpositis diebus cum ipsa carne iam immoztali quam pzo nostra salute hostiam deo fecerat: ad gaudia superne ciuitatis ascendit. ℟.

9. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti que gabzielis archāgeli dictis credidisti. Dū virgo deū ⁊ hoiem genuisti Et post partū virgo inuiolata permānsisti. ℣. Gabzielē archangelū scimus diuinitus te esse affatū: vterū tuum de spū sctō credimus impzegnatū: erubescat iudeus infelix qui dicit chzistū ex ioseph semine esse natū. Dū virgo. Glia. Et post. ℣. Responsum accepit sȳmeon a spūsctō. ℟. Non visurū se mozte nisi videret chzistū dñi. In lau.ā.

SImeon iustus ⁊ timozatus expectabat redemptionē israel et spūsctūs erat in eo. ps. Dñs regnauit. fo.vi.ān. Responsum accepit sȳmeon a spūsctō: nō visurū se mozte nisi videret dñm. ps. Jubilate. fo.vij.ān. Accipiēs sȳmeon puerum in manibus: gīas agēs bñdixit dñm. ps. Deus deus. fo.vij.ā. Nunc dimittis dñe seruū tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuū. ps. Bñdi. fo.vij. ān. Viderunt oculi mei salutare tuum: quod parasti ante faciem oīm populozum ps. Laudate. fo.vij. Cp. Ecce ego mitto. Hy⁹ O gloziosa femina. ℣. Suscepimus deus miam tuam. ℟. In medio tē plitui. ā. Senex puerum poztabat puer autē senē regebat: quē virgo peperit ⁊ post partū virgo permansit: ipsum quē genuit adozauit. ps. Bñdictus. Or. Ops sempiterne deus. C Ad.i.ān. Sȳmeon iustus. j. de laud. ps. Deus in noie. fo.ix. ān. Gratias ti. ps. Quicūq; vult. fo.x. Ad.iij.ān. Responsum. ij. de laud. ps. Legē po. fo.xij. cp. Ecce ego mitto. ℟. Sācta dei genitrix Virgo semper maria ℣. Intercede p nobis ad dñm deū nostrū. Virgo. Glia. Sctā. ℣. Post partū. Oro Ops sempiterne deus. C Ad. vi. ān. Accipiēs. iij. de lau. p. Defe. fo.xiij. Cp

Mala.3. IPse enī quasi ignis conflans et quasi herba fullonum ⁊ sedebit cōflās et emūdans argētū. ⁊ purgabit filios leui. ℟. Post partū. ℣. Speciosa. Oro Ops sē. de⁹. C Ad.ix.ā. Viderūt. v. de lau. ps. Mirabilia. fo.xiij. Cp

Mala.3. ET cōflabit eos quasi aurum et quasi argentū: ⁊ erunt dño offerētes sacrificia i iusticia. ℟. Speciosa. ℣. Elegit eā. Or. Ops sempiterne de⁹ Ad.ij. vās ā. Sȳmeon. pi. sicut ad primas vs. Cp. Ecce ego mitto. Hoc mō dicatur ℟. Gaude gaude gaude maria. Chozus plequat ℟. ℣. Gabzielē. Cho. Dum virgo deū ⁊ hoiem genuisti. Et post partū virgo. Nō dicat vlterius: sed sta ti incipiat ps. Inuiolata. chozo iteri sedente ⁊ tm̄ ps respōdente sup hāc lit-

Purificatio btē marie.

terā A. post vnūquēq; versum. Prosa

LInviolata integra et casta es maria. ℣. Que es effecta fulgida celi porta ℣. O mater alma christi carissima. ℣. Suscipe laudū pia preconia. ℣. Nostra vt pura pectora sint et corpora. ℣. Que nūc flagitāt devota vorq; ꝛ corda. ℣. Tu da per precata dulcissona. ℣. Nobis ppetua frui vita. ℣. O benigna: que sola inviolata permānsisti. Glia. Et post. Dñs hoc fec. infra lrr. eue. hy⁹. Ad chorus. Si vero āte lrr. cueñ. dicat sequētia. Letabūdus. Et dicatur in fine sequentie. Amen.

LEtabūdus exultet fidelis chorus alla. Regē regum intacte pfudit thorus rer mirāda. Angelus cōsilij natus est de virgine sol de stella Sol occasum nescīs stella semp rutilās semp clara. Sicut sydus radiū pfert virgo filiū pari forma. Neq; sydus radio: neq; mater filio fit corrupta. Cedrus alta libani cōformatur ysopo valle nīa Verbū ens altissimi corpari passum est carne sūpta. Isayas cecinit synagoga meminit: nūq; tamē desinit esse ceca. Si nō suis vatib⁹ credat vel gētilibus sibilinis versibus hec p̄dicta. Infelix ppera: crede vel vetera: cur dānaberis gens misera. Quē docet littera/natū cōsidera: ipsum genuit puerpera. Amē. ℣. Suscepimus deus. ān. Cum inducerēt puerū iesum parētes eius: accepit eū symeon in vlnas suas et bñdixit eū dicēs: nunc dimittis seruū tuū i pace. Dns. Mag. Oz. Ops sēpiterne deus. Nulla fiat mēo. de scō blasio epo in audiētia nec sub silētio: licet ad hasbās faciēda fuerit solēnis mēo. de dñicis. lrr. lr. l. Si dñica lrr. hac die cōtigerit totū seruitiū fiat de festo: sed sine Alleluya. et Te deū. Et fiat soleñ. mēo. de dñica advtraq; bās. et ad mat. ꝛ ad missā. et hysto. de lrr. p ebdo. cantet. scilz in. iij. v. et. vi. feria/ꝛ tūc nichil fiat de festo scōrum vedasti ꝛ amādi pter mēo. ad bās ꝛ ad mat. de scā maria: q̄ p̄cedet mēoriā de scō spū. Simile fiat si hoc fec. i dñica lr. cōtige. Si vero in dñica. l. hoc fec. euenerit: hysto. dñicalis silr p ebdō. dicatur: videlicet i. ij. et. vi. fec. ꝛ sabbō. et tūc nichil fiat de scō blasio epo nisi tm̄ mēo. ad mat. de scā maria: q̄ p̄cedet mēo. de scō spū. Si vero hoc fe. in primo sabbō ante lrr. eue. scde vespe de festo erunt et solēnis mēo. de dñica lrr. sed sine Alla. Festū vero purificationis non mutat ppter sacramentū dierū purificationis: scilicet vt numerus dierū purificationis cōseruet. Sacramētū vero purifi. est sicut moyses p̄cepit in lege q̄ mulier cū pareret masculinū quadragīta dies abstineret se ab ingressu templi ꝛ a thoro viri: quadragesimo antē die veniret cū vicinis suis ꝛ hostijs ꝛ muneribus: ꝛ i ingressu tēpli purificaret ꝛ a partu. Et quia sic edictum fuit in lege non mutatur festum purificationis p̄propter lrr. ꝛc.

℣ Sancti blasij epi. iij. lect. Oratio.

BEatus martyr tu⁹ blasius dñe nobis mie tue iploret auxiliū vt cuius festa celebramus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per ō. Lctō. j.

SAnctus blasius toto vite sue tempore mitis degebat: purus/ innocēs/ deū colēs/ verax/ māsuetus: ab oī ope p̄auo se abstinēs. Videtes ergo irrep̄hensibilē eius vitā hi qui in sebasta capadocie ciuitate fideles exister̄t: elegerunt illum sibi in epm. Ipse vero pergens in montē q̄ vocat argei habitauit ibi in quadā spelunca/ꝛ cōcurrebāt ad eū nō solū hoies: sed etiā agrestes fere. Et si forte eas cōtigisset quocūq; dolore teneri qualemcūq; ex eis tāq; intelligibilia aialia currebāt ad eūdē sctm̄ i spelūcā: ꝛ anteq; ponēret manus eis bñdicēs eas non recedebant ab eo. In illis itaq; diebus iussit agricolaus p̄ses congregari agrestes feras. Egredientes aūt bestiarū cōp̄e hēlores venerūt in montē in quo degebat sctūs blasius eps: et videtes spelū cā et multitudinē bestiarū astātiū āte eū: consternātes se adinuicē admira-

ti dixerũt. Quid hoc vult esse? Appro piantes aũt viri illi in speluncã: inue nerunt beatũ blasium orationem suã facientem. Et reuersi: nunciauerunt presidi ea que viderant. Lectio. ij.

AUdiẽs aũt hec preses: iussit eũ sibi presentari. Quẽ vidẽs im pius isse: primitus cepit blãdis ei ser monibus suadere: et salutis verbum ichoare dicẽs Gaude blasi amice deo rũ. Sctũs aũt blasius respõdẽs dixit. Gaude et tu optime pses ⁊ quos deos dicis dic demones esse: qa eterno igni tradunt cũ his q eos honorãt. Iratus autẽ pses iussit eũ fustibus cedi. Et dũ diu cederet: dixit psidi. Insensate et peruersor aiarũ: alienari me speras p has penas ab amore dei mei ⁊ saluato ris iesu christi. Sed ego alienari non possum: qa habeo cor meũ ⁊ saluatorẽ ipsũ dñm iesum christũ filiũ dei viui. Et dicit ei pses. Blasi adora deos: an vis perire? Sctũs blasius respondit. Dij qui nõ fecerũt celũ et terrã pereãt Illa vero q tu michi quasi me terrens tormẽta promittis: vite michi eterne fiũt pmissiões. Vidẽs aũt iniquus ille imutabilẽ eius mentẽ: iussit eũ i ligno suspẽdi: et cum ferreis pectinibus car nes eius carminari. Dũ ergo carnes eius iciderẽt: btissimus christi martyr blasius dixit ipio iudici. O crudelissi me tu istis putas me penis terreri. sed habeo dñm meũ iesum christũ q me cõ fortat/⁊ nõ dubito me visurum penis expletis desiderabilia illa bona q pro missa sunt querẽtibus eum. Lctõ. iij.

DUnc iratus sceuissimus ille de dit in eũ sentẽtiam dicẽs. Qui me cõtẽpsit ⁊ iperio cõtradixit/⁊ deos inhonorauit/et octoginta octo viros pdidit: capite truncet vna cũ duobus illis pueruli⁹ Sctũs vero blasius ora uit dicẽs. Dñe deus meus q me libera sti ab ydolis/q tenebras lucẽ fecisti/de us virtutũ q sedes sup cherubin ⁊ ape ris catharactas celor/q expãdis arcũ tuũ in manu tua/ qui dyabolũ pcussi sti et draconem iterfecisti: exaudi me seruũ tuum. ⁊ si quis pcidẽs adorauerit te memoriã habẽs mei: dñe si qua liscũq spina aut etiã os in guttur illi us ipegerit/⁊ si diuersas infirmitates inciderit siue in tribulationẽ aut perí culũ aut si persecutionẽ patit: suscipe peto petitionẽ fideliter petẽtiũ te dñe. Het aũt orante eo: descendit nubes de celo ⁊ ifulsit i eũ. Dixitq ei dñs. Oẽm petitionẽ tuã adimplebo athleta dile ctissime. Nõ tantũ hec: sed et sicut vi due illi orasti faciã: et bñdicã oẽm do mũ perficientiũ memoriã tui. Horrea vero eorũ replebo oibus bonis ppter bonã tuã confessionẽ: ⁊ fidẽ quã in me habuisti Et hec loquẽte dño iesu: mor spiculator arripiens gladiũ/ btissimũ martyrẽ christi blasiũ vna cũ duobus illis pueruli⁹ a ptorio ãputauit capi ta eorũ in sebasta ciuitate foris murũ super quẽdam lapidẽ: mẽse februario die tercia. in sebasta ciuitate iperante agricolao/ regnante in nobis dño no stro iesu christo: cui est honor et gloria in secula seculorum amen Cetera de cõt vnius marty. et põtifi. cũ oõne dici. ℂ Sctẽ agathe virgis et mar. Ad vs ãn. Hec est virgo prudens. pi. fer. Cõm. vnius virgis et mar. Rr. Btã agatha. Hy⁹. Virginis ples. v. Diffusa est gra. ãn. Agatha virgo sacra nobili orta ge nere: gloriosam propter christum pertulit passionem. hs. Magnificat. Oratio.

DEus qui iter cetera potẽtie tue miracula etiã i seru fragili vi ctoriã martyrij cõtulisti: concede ppi cius. vt cui⁹ natalicia colimus: p eius ad te exempla gradiamur. Per dñm. Ad mat. Inuit. Christũ venerãtes deũ adoremus regẽ regũ. Qui in celis agathe palmã hodie dedit eternã. p. Venite. hy⁹ Virginis ples. ℂ In. i. noc. ã. Beata agatha quinciano interrogãti rñdit. inge nua sum ⁊ spectabilis genere vt ois pare tela mea testat. p. Dñe dñs nr. fo. iij. ã. Ancilla christi sũ. ⁊ ideo me seruilẽ ostẽdo psonã. p. Celi enar. fo. v. ã. Sũma ige nuitas ista est: i qua seruitus xpi cõprobat p. Dñi est ter. fo. ix. v. Diffusa est. Ir. j.

Agathe virginis et martyris

Quincianus pcōsul sicilie audiens sctē v̄ginis agathe opinionē: fecit eā a suis apparitorib⁹ coartari. Tradēsq; eā cuidam matrone noīe affrodosie q̄ habebat nouē filias turpissimas sicut erat et mater earū: mā dauit vt p triginta dies mutarēt animū eius. Modo igit̄ pmittēdo leta/ modo terrendo aspa: sperabāt se mētem sanctā a bono ppolito reuocare. Quib⁹ sctā agatha dicebat. Mēs mea sup petrā solidata: et a chr̄isto fūdata est. Uerba vāa vēti sunt: pmissiōes vestre pluuie/ terrores flumia. q̄ q̄tūuis impingāt in fundamētū domus mee nō potest cadere: fundata enī est sup̄a petrā. Hec aūt dicens: flebat quotidie et oꝛabat. Uidens igit̄ affrodosia mētem btē virginis immobilē permanere: abyt ad quincianū et dixit ei. Facilius possunt sara molliri: et ferrum ꝛ piūbū mutari: q̄ ab intētione chr̄istiana mens istius puelle reuocari. ℟.

1. Agatha letissime et gloꝛiāter ibat ad carcerē. Et quasi ad epulas inuitata: agonem suū dño pꝛecibus cōmēdabat. v̄. Nobilissimis oꝛta natalibus: ab ignobili gaudēs trahebaī ad carcerē. Et qua. Lectio. ij.

Tunc iratus quincianus iussit eā ad se adduci. et dixit ei. Cui⁹ cōditionis es? Agatha rn̄dit. Non solū igenua: sed et spectabilis genere: vt ois parētela mea testaī. Quicianus dixit. Et si ingenua pꝛobaris ꝛ nobilis: cur moꝛibus seruilē pson̄ā te ostēdis? Agatha respōdit Quia ancilla chr̄isti sum: ideo me ostēdo seruilē person̄ā. Quincianus dixit. Et si ingenua es et nobilis: quomodo te ācillā esse cōmemoꝛas? Agatha rn̄dit. Sūma igenuitas ista est: i qua seruitus chr̄isti cōpꝛobaī. Quincianus dixit ad beatā virginē. Eligе tibi vnū q̄ cunq; volueris cōsiliū: aut diuersas penas inter dānatas quasi stulta incurre/ aut quasi sapiens esto nobilis quo te natura ditauit: ꝛ sacrifica dijs. Agatha dixit. Noli dicere deoꝛū: sed dic demonū. Quincianus dixit. Apparet te hoc eligere: vt diuersa sustineas toꝛmēta Et iussit eā i carcerē mitti: dicēs ad eā. Cogitatecū agatha ꝛ penitere: vt possis euadere toꝛmēta Agatha rn̄dit. Tu penitere: vt possis euadere eternā penā. ℟

Dum igrederetur btā agatha in carcerē dixit ad iudicē. Impie crudelis et dire tyꝛānе non es cōfusus amputare in femina q̄d ipse in matre suxisti. v̄. Ego enī habeo mamillas meas integras intus i anima mea: quas ab infantia dño miseriꝛditer consecraui. Impie crudelis. Lectio. iij.

Tunc iratus q̄ncianus iussit eā celerius trahi ad carcerē: quia voce publica eū cōfundebat. Agatha aūt letissime carcerē intrauit: ꝛ quasi ad epulas inuitata agonē suū dño cōmēdabat. Sequēti aūt die iussit eā iuder suis aspectibus p̄sentari: cui et dixit. Quid tractasti circa salutē tuam. Agatha rn̄dit. Salus mea chr̄ist⁹ est. Quicianus dixit. Quousq; infelix ptra his intentionē tuā? Denega chr̄istū et deos sicipe colere. nebitā tue iuuētutis acerba moꝛte cōsumas. Agatha dixit Tu nega deos tuos qui sunt lapides ꝛ ligna: ꝛ creatoꝛē tuū q̄ te fecit deū adora. Quē si cōtēpseris: eternis penis et ꝑpetuis incēdijs subiacebis. Tūc iratus quincianus iussit eā suspendi ꝛ in equuleo toꝛqueri. Cūq; toꝛquerēt eā: agatha dixit. Ego in his penis ita delectoꝛ: sicut qui bonum nunciū audit/ vel sicut qui videt q̄d diu desiderauit/ aut sicut q̄ inuenit thesauros multos Non enī potest triticū in hoꝛreū reponi: nisi theca eius fuerit foꝛtiter cōcultata et redacta i paleas. Ita et anima mea non potest in paradisum dñi mei intrare cum palma martyꝛij: nisi diligenter perfeceris coꝛpus meum a carnificibus attrectari. ℟.

1. Btā agatha ingressa carcerē expādit manus suas ad deū ꝛ dixit. dñe qui me fecisti vincere toꝛmēta carnificum. Jube me dñe ad tuam miam peruenire. v̄ Dñe qui me creasti et tulisti a me amoꝛē huius scī: qui

corpus meum a pollutiõe liberasti. Jube. Glia. Jube. ℂIn. ij. noct. ã. Agatha sctã dixit. si feras michi promittas: audito christi noie mansuescunt. ℏs. Eructauit. fo. xxi. ã. Si ignẽ adhibeas: rorẽ michi saluificũ de celo ãgeli ministrabũt. ℏ. Deꝰ nẽ refu. fo. xxi. ã. Si plagas et verbera ingesseris michi: habeo intra me spm̃ sctm̃ per quẽ vniuersa tua tormẽta despiciã. ℏs Fũdamẽ. fo. xxvij. v. Specie tua. k. iiij.

IRatus quicianus cõsularis iussit beatã virginẽ i mamilla torqueri: ꝛ tortã diu iussit excidi Agatha rñdit. Impie crudelissime ꝛ dire tyrãne: nõ es cõfusus ãputare in femina: qd̃ ipse i matre fuisti. Ego habeo mamillas itegras itus i aia mea ex qbus nutrio oẽs sensus meos: quas ab infantia mea dño consecraui. Tunc iratus quicianus iussit eã i carcerẽ iterũ mitti. Cũq; fuisset inclusa: ecce media nocte quidã senex venit quẽ antecedebat puer luminis portitor/ ferens diuersa medicamina in manu sua. Qui se me dicũ esse cõmemorãs: his verbis cepit eã alloqui. Licet te nimis corporalibus penis afflixerit cõsularis isanus/ et licet vbera tua torserit ꝛ amputari fecerit: et tamen quia ibi erã qua hora hec patiebaris: cõsideraui qa potest curã salutis tua mamilla suscipere. ℟. Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea. ego sum aplus christi nichil i me dubites filia. Ipse me misit ad te quẽ dilexisti mẽte et puro corde. ℣. Nã et ego apls eius sum et noui medicinã. Ipse. Leõ. v.

SAncta agatha dixit. Medicinã carnalẽ corpori meo nunq̃ exhibui/ et turpe est vt qd̃ tãdiu ab incunti etate cõseruaui: nunc perdã. Dixit ei supradictꝰ senior. Et ego christianus sum et noui medicinã: nolo me verearis. Dixit ei agatha. Et q̃ potest verecũdia mea circa te esse: cũ tu sis senior Ego vero licet sim puella: tñ ita totũ corpus meum laceratũ est: vt vulnera ipsa non permittãt aliquid stimulari in mente mea. Sed ago tibi gr̃as dñe pater: qa dignatus es michi sollicitudinẽ tuã impẽdere. Dicit ei ille senior Et quare nõ pmittis vt curẽ te ꝛ Agatha respondit. Quia habeo saluatorẽ meũ dñm iesum christũ qui verbo curat oia: et solo sermone suo restaurat vniuersa Hic sibult potest me saluam facere. Subridẽs aũt supradictus senior dixit ad beatã virginẽ. Et me ipse christus misit ad te. Nã et ego apostolus eius sum: ꝛ in noie eius scias te esse saluandam. Et cum hec dixisset: ab oculis eius sublatus est. ℣. Medicinã carnalẽ corpori meo nũq̃ exhibui: sed habeo dñm meum iesum christũ. Qui solo sermone restaurat vniuersa. ℏ. Et me ipse misit ad te: nam et ego apostolus eius sum. Qui solo. Lectio. vi.

TUnc prostrãtes se in oratiõe sctã agatha dixit Gratias tibi ago dñe iesu christe: qa memor es mei. ꝛ misisti ad me apostolũ tuũ qui me cõfortauit ꝛ recreauit viscera mea. Et cũ cõplesset orationẽ respexit ad oẽs maculas corporis sui/ et sanata sunt oia mẽbra eius: restitutaq; est mamilla eius. Lux quoq; tãta exuberauit i carcere: vt pre pauore custodes carceris fugerent: et carcerẽ apertũ derelinquerẽt. Dicebãt aũt sctẽ agathe plone que in carcere erãt reclusę vt abiret Illa aũt dixit. Absit a me vt ego coronã meam perdã: ꝛ eos qui custodes sunt tribulationibus tradã. Ego enĩ adiuta a dño meo iesu christo/ pseuerabo i cõfessiõe eius qui me saluã fecit ꝛ cõsolatus est me. Post aũt quatuor dies: iussit eam iterum quicianus ante suũ tribunal astare. Cui ꝛ dixit Agatha imola dijs Sinaũt: scito te acrioribus tormẽtis aptandã. Agatha rñdit. Qui vult ad auriliũ suũ lapidẽ inuocare et nõ deũ verũ qui me dignatus est ab oi plaga curare vt etiã mamillã meã itegram meo corpori restitueret: cecus est et sine sensu. Dicit ei quincianus. Et quis est qui te curauit ꝛ Agatha respondit. Christus filius dei: quem confiteor labijs et corde inuocare non cesso. ℟. Vidisti dñe et expectasti agonẽ meũ quo

modo pugnaui in stadio: sed qa nolui obedire mādatis pncipū Jussa sum i mamillis torq̄ri. ℣. Propter veritatē ⁊ māsuetudinē. Jussa. Glia. Jus. ℂIn. iij. noc. ā. Nisi diligenter perfeceris corpus meū a carnificibus attrectari: nō potest aia mea in paradisum dñi cū palma itroire martyrii. ℟s. Cātate. i. fo. xxxiij. ā. Vidisti dñe agonē meū quomodo pugnaui in stadio. sed quia nolui obedire mādatis pncipū: iussa sum i mamillis torqueri. ℟. Dñs reg. er. fo. xxxiij. ā. Propter fidē castitatis iussa sum suspēdi in equuleo: adiuua me dñe deus meus i tortura mamillarum mearum. ℟s. Cantate. ij. fol. xxxv. ℣. Adiuuabit. Sine expositiōe. Lectō. vij

Iussit aūt quicianus testas acutas spargi: et sub testis carbones viuos imitti: et in eisdē sanctā virginē nudo corpore volutari. Cūq; hoc fieret subito locus i quo sctm corpus volutabat cōmot⁹ est: ⁊ ps parietis cecidit ⁊ oppressit duos amicos iudicis. Sed et ois ciuitas cathanensiū / terre motu cragitata est. Tūc ois ciues cucurrerūt ad secretariū iudicis: ⁊ cepe rūt nimio tumultu agere q; sāctā dei famulā ipijs cruciatib⁹ ageret. Tūc quincianus fugiēs erbno latere terre motu cragitabat: ⁊ ex alio latere seditionē populi formidabat. Igit iussit eā in carcerē recipi: ipse vero p posterulā secretarij fugiēs ppm in ianuis dereliqt Sctā ergo virgo dei ingressa iterū i carcerē: expādit man⁹ suas ad dñm: ⁊ dixit. Dñe q̄ me creasti ⁊ custodisti me ab infantia mea et fecisti me in iuuētute viriliter agere / q̄ tulisti a me amorē seculi / q̄ corpus meū a pollutione separasti ⁊ fecisti me vicere tormēta carnificis: ferrū / ignē ⁊ vincula qui michi iter torquētes virtutē patiētie tribuisti / te deprecor vt accipias spiritū meū modo: quia tēpus est vt me iubeas istud seculum derelinquere: et ad tuam miam peruenire. ℟m.

7. Ipse me coronauit qui per apl̄m petrum in custodia me cōfortauit: pro eo q; iussa sū suspēdi in equuleo propter fidē castitatis. Adiuua me dñe deus meus in tortura mamillarū mearū. ℣. Vidisti dñe agonē meū quomodo pugnaui in stadio: sed qa nolui obedire mādatis pncipū: iussa sum i mamillis torqueri. Adiuua. Lectio. vij.

Hec cū dixisset corā multis: cū ingēti voce emisit spm̄. Mō pij populi audiētes: cū nimia celeritate venerūt. Et auferētes corpus ei⁹: posuerūt in sarcofago nouo. Factū est aūt dū aromatib⁹ cōdirēt corpus ei⁹ et cū nimia diligētia collocarēt: venit qdā iuuenis sericis idutus vestibus quē sequebant āplius q̄ centū pueri ornati et pulchri / quē nemo vnq̄ viderat antea i ciuitate cathanēsium: nec postea aliqs vidit / nec inuētus est aliqs q̄ diceret hūc se scire. Hic ergo veniēs ad locū vbi cōdiebat corpus eius: posuit tabulā breuē ex marmore in qua est scriptū. Mentē sanctā / spōtaneā / honorē deo: et patrie liberationē. Hāc scriptura posuit itra sepulchrū ad caput ei⁹: et tādiu ibi stabat q̄diu cū oi diligētia clauderēt. Clausoq; sepulchro abscessit: et non est vlterius visus in tota puincia siciliorū. Vnde suspicatū est: q; beate virginis angelus fuerit. ℟m.

8. Ego aūt adiuuata a dño perseuerabo in cōfessiōe eius. Qui me saluā fecit ⁊ cōsolatus est me. ℣. Gras tibi ago dñe iesu xp̄e q̄ misisti ad me apl̄m tuū. Qui. Lectio. ix.

Predictā aūt scripturā diuulgauerūt qui viderāt: et tā iudei q̄ etiā gentiles vnanimes cū chr̄istianis ceperūt venerari sepulchrū sctē virginis. Quincianus aūt cōsularis: mox dei iudicio iterijt. Exinde vero creuit timor ⁊ veneratio circa beatā agathā Vt aūt euidēter illa scriptura quā angelus dei ad caput btē virginis posuerat firmaretur. post anni circulū circa diem natalis eius mons ethna eructauit incēdium: et quasi fluuius torrens ita ignis vehemens terram ⁊ sara vt ceram liquefaciens veniebat ad cathanensiū ciuitatē. Tūc paganorū multitudo fugiēs de mōte descendit: ⁊ veniētes ad sepulchrū virginis ⁊ au

ferẽtes velũ vnde erat sepulchrũ eius coopertũ: statuerũt illud contra ignẽ venientẽ: et ipsa hora stetit ignis diuinitus. Cepit aũt ignis pridie kalẽdarum februariũ: et cessauit die nonarũ earũdẽ qui est dies sepulture eius: vt cõprobaret dñs ieſus christus q̃ de periculo mortis et incendij meritis sctẽ martyris eos liberasset: cui est honor et glia per ifinita scla sclorũ amẽ. ℟. Gaudeamus oẽs in dño diẽ festũ celebrãtes sub honore agathe martyris. De cui⁹ passione gaudẽt angeli. Et gratulant laudãtes filiũ dei. ℣. Immaculatus dñs immaculatã sibi famulã etiã in hoc corpore posita misericorditer cõsecrauit. De cu. Glia. Et g. ℣ Ora p no. b. agatha. In lau. ã.

QUis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea ego sũ aplus christi nichil in me dubites filia. ℣. Dñs regnauit. fo. vi. ãn. Medicinã carnalẽ corpori meo nũq̃ exhibui: sed habeo dñm ieſum christũ qui solo sermone restaurat vniuersa. ps. Jubilate. fo. vij. ãn. Gratias tibi ago dñe qa memor es mei ⁊ misisti ad me apostolũ tuũ curare vulnera mea. ps. Deus deus. fo. vij. ã. Bñdico te pater dñi mei ieſu christi qa per aplm tuũ mamillã meã meo pectori restituisti. ℣. Bñdi. fo. vij. ã. Qui me dignatus est ab oi plaga curare et mamillã meã meo pectori restituere: ipsum inuoco deũ viuũ. ps. Laud. fol. vij. Cpm. vnius virgi. et mar. Hy⁹. Jesu corona vginũ. i cõi. fo. lxxxv. v. Adducentur regi. ã. Paganorũ multitudo fugiẽs ad sepulchrũ virginis tulerunt velũ eius cõtra ignẽ vt cõprobaret dñs q̃ a periculis incẽdii meritis agathe martyris sue eos liberaret. ps. Bñ⁹. Oro. Deus qui inter cetera. CAd. i. ãn. Quis es. i. de lau. ps Deus in noie. fo. ix. ã. Te iure. ps Quicũq;. fo. x. CAd. iij. ãn. Medicinã. ij. de lau. ps. Legẽ pone. fo. xij. ã. Cp. ℟. et ℣. vnius vgi. et mar. dicãt. CAd. vi. ãn Gratias ago. iij. de laud. ps Defecit in sa. fo. xiij CAd. ix. ãn. Qui me di. v. de laud. ps. Mirabilia testi. fo. xiij. Ad vesperas ã. Quis es tu. i. de laud. pi. fer. Cpm. vtis. Hy⁹. Jesu corona. ℣. Adducent regi. ãn. Agatha letissime et glorianter ibat ad carcerem: et quasi ad epulas inuitata agonem suũ dño precib⁹ cõmendabat. ℣. Mag. Ora. De⁹ q̃ iter. CSctõr vedasti ⁊ amãdi epõr ij. ℟. Cetera de cõi plimorũ cõfes. Ora

ADesto dñe populo tuo cũ sctõrũ cõfessor tuor atq; põtificũ vedasti et amãdi tibi patrocinio supplicãti. vt qõ propria fiducia non presumit: intercessorũ tibi placentiũ meritis cõsequatur. Per dñm. Lectio. i.

AMandus igitur sctissimus in aquitanie partibus editus: multa loca orationis causa plustrans: et iterũ a roma scdo rediẽs: tandẽ ascẽsa naui ad centũcellem locũ peruenit Quadã igitur nocte dũ solus (vt illi mos erat) oraret: immũdus spũs vnũ e famulis apprehẽsa manu trahebat ad mare: volẽs eum demergere. Sed idẽ puer q̃ trahebaꝫ magnis cepit vocibus clamare dicẽs. Xpe adiuua me. Xpe adiuua me. Sed malignus spũs eidẽ puero insultando rñdit. Qualis christus? Sed dũ puer q̃ trahebaꝫ minime respõderet: ait sctũs amandus. Dic illi fili: christus filius dei viui crucifixus. Statimq; ad vocẽ illius: inimicus vt fumus euanuit. Lectio. ij.

IDem vir dñi amandus cũ multas gentes lõge lateq; ad fidem christi conuertisset. in fines remeauit francorũ. Elegitq; sibi locũ ꝑdicationi aptũ in quo cũ fratribus qui cũ eo diuersis prouincijs multas pro nomie christi perpessi fuerant passiones/ edificauit cenobiũ: atq; ex eisdem fratribus plures postea abbates vel honorificos vidimus viros. Eratq; ibi mulier quedã ceca: que longo iam tẽpore amisso lumine nichil preter tenebras agnouerat. Tunc vir dñi amãdus eã ad se aduocãs/ signũ crucis super oculos eius imprimẽs: ei mor et lumẽ corporis quod amiserat/ ⁊ fidem mentis quã caruerat: restituit. Tu. Lctõ. iij.

Scolastice virginis.

SAnctus vir dei vedastus vbi re
gem lodouicū post insperatā vi
ctoziā ab alemānis adeptam fidei do
ctrina ad sacramēta baptismatis pzo
durit: a sctō remigio ēps ozdinat⁹ est:
et attrabate ciuitati missus est verbū
dei pzedicare. qui in itroitu ciuitatis
mor cecum et claudū curauit. Rexit
aūt sacerdos dei ecclesiam chzisti diui
na auxiliante gza annis circiter qua-
dzaginta sub magna euāgelice pdica
tionis instātia. Qui cū post multa vir
tutū insignia diem sui obitus instare
diuinitus didicit: vocauit filios suos
ad se. Et post dulcia monita pietatis
paterne (sacrosctō cozpozis et sangui
nis chzisti confirmatus viatico) inter
manus lachzymantiū spiritū emisit.
Sepultus i ecclesia btē dei genitricis
in dextra parte altaris vbi quōdā pō-
tificalis cathedze fungebatur officio/
in quo loco per aliquod iacuit tēpus
quousqz dño reuelāte ad locū vbi nūc
fulget eius memozia: est a viris sctis
autberto et audomaro ēpis felici mu
tatiōe trāslatus. Vbi incessanter quo
tidie diuina celebzātur pzeconia: z fre
quēter miraculozū signa: ad laudem
dñi nqstri iesu chzisti q viuit et regnat
in secula seculozum amen. Cetera de
cōi plurimozū cōfes. ¶Sācte scolasti
ce virginis non martyzis. iij. kc. Dō.

DEus q̄ btē scolastice v̄ginis tue
aiam ad ostendendā innocētie
viam in colūbe specie celū penetrare
fecisti: cōcede nobis ipsius meritis ita
innocenter viuere: vt ad eadē gaudia
mereamur peruenire. Per dominū.

¶Ad matutinas. Lectio. j.

SOzoz beati benedicti sco-
lastica noie oipotēti dño
ab ipso infantie tēpoze di
cata ad eum semel per an
nū cōsueuerat venire: ad
quam vir dei nō longe extra ianuā in
possessione monasterij descendebat.
Quadam vero die venit ex moze: atqz
ad eam cū discipulis venerabilis eius
descendit frater Qui totū diem in dei
laudibus sacrisqz colloquijs ducētes:
incūbētibus iā noctis tenebzis: simul
acceperunt cibos. Cū vero supzadicti
viri dei ad mēsam sederent et inter sa
cra colloquia tardioz se hoza pzotra-
heret: eadem sctimonialis femina so-
roz eius eum rogauit dicēs. Queso te
ne ista nocte me deseras: vt vsqz mane
de celestis vite gaudijs aliquid loqua
mur. Cui ille respōdit. Quid est quod
loqueris soroz? Manere extra cellam
nullatenus possum. Tantavero erat
celi serenitas: vt nulla in aere nubes
appareret. Sāctimonialis aūt femi-
na cū verba fratris negātis audisset:
insertas digitis manus sup mensam
posuit: z caput in manibus/ oipoten-
tē dñm rogatura declinauit. Lctō. ij.

CUm vero sctimonialis femina
leuaret caput de mēsa: tāta cho
ruscationis ac tonitrui virtus/ tātaqz
inundatio pluuie erupit: vt neqz bene
dictus/ neqz fratres q̄ cū
eo aderāt extra loci limen quo consē-
derant/ pedē mouere potuissent. Sāc-
timonialis quippe femina caput in
manibus declinās/ lachzymarū imē-
sum fluuiū fuderat per quē serenita-
tem aeris ad pluuiā traxit. Nec tamē
paulo tardius post ozationē: inunda
tio illa secuta est. Sed tanta fuit con-
uenientia ozationis et inundationis:
vt de mensa caput iam cū tonitruo le
uaret. quatenus vnū idemqz esset mo
mentū et leuare caput/ et pluuiam de
ponere. Vir aūt dei benedictus inter
chozuscationes et tonitrua atqz ingē-
tis pluuie inūdationē videns se ad mo-
nasterium nō posse remeare: cepit cō-
queri contristatus dicēs. Parcat tibi
oipotēs deus soroz quid est q̄ fecisti?
Cui illa respōdit. Ecce rogaui te z no
luisti audire me: rogaui dñm meum
et exaudiuit me. Modo ergo si potes
egredere: et me dimissa ad monaste-
rium recede. Lectio. iij.

IPse autē exire extra tectum nō
valens: qui remanere spōte no
luit in loco: mansit inuitus. Sicqz fa-

ctum est vt totã noctem peruigilẽ ducerent: atq; per sacra spũalis vite colloquia sese vicaria relatione satiarẽt Qua de re dixi eũ voluisse aliquid sed minime potuisse. quia si venerabilis viri mentẽ aspicimus: dubiũ nõ est q eandẽ serenitatem voluerit in qua descenderat permanere: sed contra hoc quod noluit: in virtute oĩpotentis dei ex femineo pectore miraculum iuenit Nec mirũ q plus illo femia q̃ diu fratrem videre cupiebat: in eodẽ tpe valuit. Quia enim iurta iohannis vocẽ/ deus caritas ẽ: iusto valde iudicio illa plus potuit que ãplius amauit. Die autẽ altero cum supradicta venerabilis femina ad cellã propriã recessisset: vir dei ad monasteriũ rediit. Tũ ecce post triduum in cella consistens: eleuatis in aera oculis vidit eiusdem sororis sue aiam de eius corpore egressã in colũbe specie celi secreta penetrare Qui tante eius glorie cõgaudens: oĩpotẽti deo in hymnis et laudibus gratias reddidit: eiusq; obitũ fratribus nunciauit. Quos etiã protinus misit vt eius corpus ad monasterium deferrent: atq; in sepulchro qõ sibi ipse prepararat ponerent. Quo facto: cõtigit vt quorũ mens vna in deo semper fuerat: eorũ quoq; corpora nec sepultura separarent. Tũ autem domine. Cetera de cõi vnius virginis nõ mar. ¶Sancti valentini martyris tres lectiones fiant. Oratio

PResta q̃s oĩpotens deus: vt qui beati valẽtini martyris tui natalicia colimus: a cũctis malis imminentibus eius intercessionibus liberemur. Per. Lectio prima.

AUdiens quidam scolasticus nomie craton famam scti valentini terracẽsis ciuitatis mittit ad illum nobiles viros amicos suos q̃ illũ rogarẽt: vt ad vrbem romã dignaretur venire. Quẽ cum venientẽ craton hospitio recepisset: ostẽdit ei filium suũ ceremonẽ et cepit petere vt sicut curauit germanũ fontei / ita isti succurreret. Cui valentinus ait. Tu si vis curabitur Cui cum craton dimidiã partem substantie sue promitteret: ait valẽtinus. Crede dei filiũ verum deum esse iesum christũ/et omnibus renuncia simulachris: et videbis saluum filium tuum. Lectio secũda.

QUm ergo post longam fidei disputationem se craton cũ cõiuge et familia sua credere christo promisisset: valẽtinus presbyter fide plenus clauso ostio stratoq; humi cilicio: eleuauit puerũ de lecto ⁊ proiecit eum seminecẽ in eo cilicio i quo ipse orare cõ sueuerat: et eo per totã noctem in dei laudibus et oratione manẽte: lumen circa mediũ noctis tantũ apparuit vt hi qui in spelũcis erãt circa cubiculũ putarent intus flãmas accendi. Et cũ aurora finem nocti imponeret: valẽtinus reserat claustra cubiculi ⁊ ceremonẽ iuuenem parẽtibus ac si nichil mali perpessus fuisset: ab omni egritudine defecatum assignat. Tũc craton cũ coniuge sua et omni domo credens: baptizatus est. Lectio.iij.

INterea confluebat multitudo scolasticorum ad christũ: ita vt abundias prefecti vrbis filius ducere tur aio: et tota fidei plenitudine/christi se famulũ publica voce clamabat. Tunc indignatio pene oim senatorũ accẽsa est: et tantũ valentinũ atq; virgis cesum: cõpellebant sacrificare demonijs. Sed diuturna tede et custodia vidẽtes eum constãtiorem fieri: et in ipsa cede ⁊ custodia gloriari: ⁊ oĩm qui per ipsum christo crediderãt aios confortantẽ: medio noctis silẽtio eiectum de carcere decollauerunt. Tũc pculus euphinius ⁊ appollonius scolastici q̃ ab eo fuerant baptizati: ablatum corpus martyris valẽtini ad suã ecclesiam terracẽsem vrbem nocturno itinere transtulerunt: ibiq; in suburbano empto terre spacio nõ longe a ciuitate sepulture honestissime cor-

pus eius tradiderunt: ipsi non longe post pro fide christi capite cesi. Tunc populus ois luctū de nece illor: ⁊ gaudiū de martyrio habuit. quicq a sācto abundia nō longe a corpore sunt scti valentini sepulti: simul in dño nostro iesu christo quiescentes. Cetera omnia de communi vnius martyris.

CSancte iuliane virginis et martyris. iij. lec. inuitato. duplex. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus q infirma mundi eligis: vt fortia quecq cōfundas: da nobis in festiuitate btē iuliane virginis ⁊ martyris tue cōgrua deuotione gaudere. vt ⁊ potē tiā tuā in eius passiōe laudemus: ⁊ pauisū nobis pcipiamus auxiliū. P. l. j.

TEmpore illo erat quidā senator noie eleusius: amicus maximiani imperatoris. Hic vero sibi despōsauit quādam puellā nobilē iulianā. Transactis autē pauctis diebus denuo misit ad eā: volēs nuptiarū implere festiuitatē. Iuliana vero prudēti pertractās cōsilio: dicit pīsentibus et qui circa ipsam erāt. Euntes dicite eleusio pfecto. Si crediderit in deum meū: ⁊ adorauerit patrem ⁊ filiū et spiritūsanctū: accipiā te maritū. Qđ si nolueris: quere tibi alteram vxorē. Pater vero eius hec audiēs: pietate postposita cruciatā tradidit eam pfecto spōso suo. Prefectus aūt iussit beatā virginē et nuptijs et deorū culturis renunciātē appēdi per capillos per ser horas. Item iussit es cōflari et expoliatā eā a capite vsq ad talos perfundi: et sic eā incēdi. Et cum nichil ei nocuisset incendiū: item iussit ligamē per femora eius mitti/ et sic eā in carcerē recipi. Vbi cū dyabolus ei in figura angelica appareret/ et illa tandē diuinitus agnouisset: tenuit eū Et cum eū oēm artē suā/ oia dolosa pīstigia cōfiteri cogeret: tādem in locū stercoris de carcere educta precit. Tu. Lctō. ij.

CUm venisset btā virgo iuliana in pretorium: facies eius gloria quasi ignis fulgebat. Cūq prefectus illā stupēs respexisset et requisisset qs eam tantas incantationes facere docuisset: sancta iuliana dixit. Audi me pfecte. dñs meus iesus christus docuit me celestē patrem et filium et spiritū sanctū colere. Ipse autē vicit patrem tuum sathanā et demones patris tui ⁊ misit de celis sanctā potestatē suam que michi auxiliaretur et cōfortaret: te aūt erubescere faceret. Tūc iratus prefectus iussit venire rotā ferream ⁊ fieri in ea verbera acuta: et sup ipsam rotā ponī sāctam iulianā. Angelus aūt dñi descēdit et cōminuit argumēta et vincula eius soluta sunt. Prefectus autē iussit sāctā iulianā cōburi. Subito autē venit angelus dñi ⁊ flāmā extinxit. Sācta autē iuliana stās illesa glorificabat deū in igne. Et pfect⁹ fremebat cōtra ipsam sicut fera maligna cogitabatq quale supplicū subijcere ei posset. Jussit ergo ollam afferri et plūbū mitti in eam: et super ollam feruentē iussit vt imponeretur Et dum immissa esset: mansit illesa. Hec cum vidisset prefectus: iussit eam gladio puniri. Lectio. iij.

SAncta aūt iuliana cum peruenisset ad locū vbi decollari iussa est: cepit dicere presentibus christianis. Rogo vt oretis pro me vt dignet dñs iesus xps accipere me ancillā suā vt introire merear i aulā sanctā eius: vt prope videam currum magnitudinis eius. Et cum dedisset oibus pacē: item orauit ad dñm dicēs. Dñe deus oipotens pater amator filij: qui non tradis figurā nostrā in manus inimicorū: miserere mei ⁊ auxiliare michi: et cum pace suscipe spiritū meū dñe. Et cum hoc in oratione dixisset: tradidit aiam dño. Post paucū tēpus quedam mulier sophia de genere senatorio/ trāliens per ciuitatem nichomediam/ veniēsq ad vrbem romā: tulit corpus beate iuliane et condiuit illud cum aromatibus et lintheaminibus pretiosis. Dum autē veniret ad vrbē:

exurgens tẽpestas valida deiecit naui in fines cãpanie. Posita aũt est beata iuliana prope territoriũ puteolanã vbi habet mausoleũ vno miliario a mari. Prefectus vero eleusius cũ nauigasset in sua suburbana: venit tempestas valida ⁊ mersit nauem ipsius: ⁊ mortui sunt cum eo viri numero trigitaquatuor. Et cũ iactasset eos aqua in locũ desertũ: ab auibus et feris corpora eorum deuorata sunt. Passa est aũt sancta iuliana quartadecima kalẽdarum martiarũ sub prefecto eleusio: regnante dño nostro iesu christo: cui est gloria in secula seculorũ amen. Cetera de cõi vnius virgis et marty.

¶In cathedra sancti petri apostoli. Ad vesperas super ps feriales ãn.

Solue iubẽte deo terrarũ petre cathenas qui facis vt pateãt celestia regna btis. Ch

1.petri.1. Petrus apostolus iesu christi electis aduenis dispersionis põti/ galathie/capadocie/asie/⁊ bithinie/ secundũ prescientiã dei patris i sctificationem spũs in obedientiã ⁊ aspersionem sanguinis iesu christi: gratia vobis et pax multiplicetur. Ym. Quodcunq; ligaueris. ir. Hymnus.

Iam bone pastor petre clemens accipe vota precantum: et peti vincula resolue tibi potestate tradita qua cũctis celũ verbo claudis aperis. Annue christe. i cõi. fol. lxx. v. Tu es petrus. ℟. Et super hanc petrã edificabo ecclesiam meã. ãn. Tu es pastor ouium princeps apostolorum: tibi tradite sunt claues regni celorum. ps. Magn. Oratio.

Deus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis aias ligandi atq; soluendi pontificium tradidisti: cõcede propicius. vt intercessionis eius auxilio a pctõrum nostrorũ nexibus liberemur. Per do. ¶Si hoc fe. iij. xl. eueñ. fiat solennis mẽo. de ieiuñ. ad vtrasq; vesp. et ad matut. Ad matut. Inuitat. Pastori summo iubilemus corde iocundo. Qui claues petro celorum contulit almo. ps. Venite. hyꝰ. Iam bone pastor. v. Annue xpe.

¶In. i. noct. ãn. Pontificalis apex veneratur iure cathedre: quẽ primũ meritis petrus conscendit herilis. ps. Btus vir. fo. ij. ãn. Hic super excelse positus fundamina petre: moribꝰ eroznat humilis quos vita reportat. ps. Quare fre. fol. ij. ãn. Anthiochena polis diuini lumine solis ir radiata sacrũ decus hoc colit ois et orbis. ps. Domie quid multiplica. fol. ij. v. Amauit.

Lectio prima.

Institutio festiuitatis hodierne a senioribus nostris cathedre nomẽ accepit. ideo q; primus apostolorũ petrus hodie episcopatus cathedram suscepisse referatur. Recte ergo ecclesia natalẽ sedis illius colit: quã apostolus pro eius salute suscepit/ dicente ei dño. Tu es petrus: et sup hãc petram edificabo ecclesiã meã. Petrũ itaq; fundamẽtũ ecclesie noiauit dñs. Et ideo digne hoc fundamẽtum generalis ecclesia colit: supra quod sui edificij celsitudo cõsurgit. ℟. Euge. i cõi fo. lxxix. et cetera ℟. de cõi. hysto. vnius confessoris et põtifi. excepto. ix. qd erit ℟. Quodcunq;. vt infra. ix. ℣ cõ. ij.

Unde cõueniẽter psalmus dicit Exaltẽt eum in ecclesia plebis. et in cathedra seniorũ laudent eũ. Dignum ergo est vt fundamentũ hoc in ecclesia honorerur per quod ad celum ascenditur. Quod natalis ergo cathedre beati petri hodie colitur: sacerdotale officium honoratur. Nec etiã tãto necesse est vt plus habeat in ecclesia dignitatis: quãto sacerdotale officiũ plus habet honoris Dies ergo hec fratres carissimi a nobis merito honoratur. quia dũ natale cathedre colimus. epatum petri apli veneramur. Sc. iij.

Huius aũt solemnitatis religio sic ecclesijs introducta est. Cum pertransiret apostolus disseminans verbum vite et fundamẽtum iaciens ecclesie ⁊ appropiquaret anthiochiã: cepit per niceta et aquilinã tota ciuitas audire q; petrus aduentaret. Qis

autem populus anthiochie ciuitatis audientes petrū venire/occurrerunt ei. Oēsq; maiores natu et nobiles cinere aspersserunt capita: multiq; cilicio induti sunt/nudis pedibus penitētiā agentes/q; cōtra predicationē eius cū symone mago cōsensissent. Hec et his similia prosequētes/offerunt ei veratos: languoribus ꝫ demonijs fatigatos:paralyticos quoq; et diuersa pericula patiētes. Et erat ibi infinita multitudo simul lāguentiū. Quos vidēs petrus nō solum penitudinem agere q; de eo male dixissent per symonem: verūetiam q; tam integrā fidē exhiberent deo vt etiā oēs diuersas egritudines patiētes crederēt per eū posse saluari: erpandit ad celū manus suas et cū lachrymis oratiōnē effundens. gratiasq; referens deo dixit. Benedico te pater p̄dicāde qui omne verbū et promissum filij tui per nos adimplere dignaris: vt cognoscat ois creatura qa tu solus es deus in celo et i terra. Tu. ℂIn. ij. nock. ān. Huius amore deus seruorum terge reatus: vt qui tibi placuit placidos nos reddere possit. ℘s. Cū invocarē. fo. ij. ā. Vande tuis celos quos seruas magne sacerdos ve tibi cōmissos inuadat pestifer agnos. ℘s. Verba. fo. ij. ān. Sydera scansurus terrisq; hec dona daturus: quos sibi delegit tibi chr̄istus petre subegit. ℘s. Dñe dñs noster. fo. iij. b. Justum deduxit. Lectio. iiij.

Hec et his similia dicens btūs petrus apostolus ascendit in eminētiorem locum: et iussit ante se poni oēm multitudinē egrotātium. Quos oēs hac voce alloquitur. Similem vobis hoiem me esse videntes: nolite putare q; a me possitis recuperare salutē: sed per eum qui de celo descendens ostendit credētibus sibi verā aie ꝫ corporis medicinā. Unde vox vestra testē adhibeat hunc omnē populū: quia ex toto corde creditis in dñm iesum chr̄istū: vt sciāt etiam seipsos ab ipso per nos posse saluari. Tu. Letō. v. Unq; omnis multitudo infirmātium vna voce clamarent hunc verum deum quem petrus annūciabat subito immēsum lumen gratie dei in medio plebis apparuit Et ceperūt paralytici currere ad pedes petri sani: ceci recepto visu clamare/claudi restaurato gressu gratias deo agere/lāguētes recepta sanitate gaudere. Nōnulli etiā solo flatu viuētes: iam sine sēsu ꝫ sine voce recuperati sunt. Tantam itaq; spūssanctus in illa die sue gratie virtutē ostendit: vt oēs a minimo vsq; ad maximum vna voce confiterentur deum. Lectio. vi.

Intra septem igitur dies: plusq; decē milia hoim credētium deo baptizati sunt: et sctificatiōe cōsecrata: ita vt omnis auiditatis desiderio. Theophilus qui erat cunctis potentibus in ciuitate sublimior/domus sue ingentē basilicā ecclesie noie cōsecraret. In qua petro apostolo constituta est ab oi populo cathedra octauo kalē das martias: vbi ois deinceps multitudo quotidie ad audiendū verbū dei cōueniēs: credebāt sane doctrine quā sanitatū efficacitas affirmabat. Tūc accedens faustinianus procidit ad pedes petri dicens. Semina verbi tui q; ager mētis mee accepit iā nata sunt: atq; ad fecundā maturitatē peruenerunt. Repone me in horreo dñico: faciens me mense diuine participē Tūc petrus indixit ieiuniū oi plebi. Et veniente die dñico baptizauit eum: atq; in medio populi ex cōuersiōe eius materiam sumens: oēs causas eius exposuit: itavt ois ciuitas eum quasi angelum dei aspiceret/et nō minorē ei gratiam q; apostolo petro exhiberet Quibus cognitis: petrus postera die cōuenire populos iubet. Et vno ex his qui sequebātur eum ordinato episcopo/ꝫ alijs presbyteris: plurimū quoq; populum baptizauit/oēsq; qui erant veratī languoribus vel demonibus sanitati reddidit. Prestante dño nostro iesu chr̄isto: cui est honor et gloria in secula seculorum amen. Tu autē dñe.

¶ In.iij.nocł.ān. Qui regni claues et curā gestat ouslis: presule quoqz pio vite renouatur orīgo. ps. Dñe quis habitabit fol.iiij.ān. Hic celi terreqz petro cōmisit habenas: vt reseret clausis ꝫ soluat vincla ligatis. ps. Dñe in virtute. fol. vi.ān. Primus vocatione: maximus dignitate apostolici culminis sedem petrus clauiger assecutus est: qui chzisto ardēter obsequēs toto cozde secutus est. ps. Dñi est terra. fo.ix.v. Justus vt pal. Lctō sancti euāgelij Secundum matheum. xvi.

Matthei. 16.

In illo tpe. Venit iesus in partes cesaree philippi: et interrogabat discipulos suos dicens. Quem dicunt homines esse filium hois: Et reliqua. Omelia venerabil' bede pbī: Non quasi nesciens sentētiam de se vel discipulozū vel extraneoz dñs inquirit. Sed ideo discipulos quid de se sentiant interrogat: vt confessionem recte fidei illozū digna mercede remuneret. Nam sicut interrogatis generaliter oībus/ petrus respōdit vnus pro oībus: ita quod petro dñs respōdit: in petro oībus respondit. Ideo quid alij de se sentiāt inquirit: vt expositis primo sentētijs errātium/ discipuli pbarentur veritatem sue cōfessionis. non de opinione vulgata sed de ipso percepisse diuine reuelatiōis archano Quē inquit dicūt hoies esse filiū hominis: Pulchze hoies appellat eos/ q̄ de filio hois tātum loqui nouerāt: qui diuinitatis eius archana nesciebant. Nam qui diuinitatis eius mysteria capere nozunt: merito supza homines esse dicuntur. Lectio.viij.

Respondēs symon petrus: dixit Tu es chzistus filius dei viui. Deum viuum appellat ad distictionē videlicet falsozū deozū quos vario delusa erroze gentilitas vel de mozt uis sibi hoibus instituit: vel maioze demētia de insensibili materia quos adozaret creauit. De qualibet canitur i psalmo. Simulachza gentiū argentum ꝫ aurum: opera manuum hominū Os habent et nō loquētur. Et cetera. Notet autē dilectio vestra q̄miranda distinctiōe sit factum / vt cum de vtraqz eiusdem dñi et saluatozis nostri natura ab ipso dño/ et a fideli eius discipulo esset prozerenda sententia: dñs ipse humilitatem assumpte humanitatis prozfiteatur: discipulus excellentiā diuine eternitatis ostēdat. Dñs de se qd̄ minus est iterrogat: discipulus de domino intimat qd̄ maius est. Dñs de se qd̄ factus est propter nos: discipulus declarat de dño: quia ipse est qui fecit nos. Sic et in euāgelio dñs multo crebzius se filium hois q̄ filiū dei appellare cōsueuit: vt nos doceat fozmam humilitatis suscipere quam ipse pro nobis suscepit. Lectio.ix.

Os ergo necesse est tāto humilius diuinitatis eius alta venerari: quanto illum meminimus p nostra exaltatione ad humanitatis infima descendisse. Si enī inter sacramēta incarnationis eius quibus redēpti sumus potētiā diuinitatis qua creati sumus/ pia semper mente recolimus. fit vt ipsi quoqz cū petro supne btitudinis mercede donemur. Nā cōfitēte illo chzistū filiū dei viui: videamus q̄d sequitur. Respōdens aūt iesus dixit. Btūs es symon bariona. Cōstat ergo quia post verā chzisti cōfessionē: vere btitudinis pzemia restant. Sed itueamur attēti quale quantū ve sit nomē illud quo pzofectū sui nois confessozē glozificat: vt huius etiā nos veraciter cū cōfitendo mereamur esse cōsoztes. Beatus es (inquit) symon bariona. Bariona syziace: latine dicitur filius colūbe. Filius aūt colūbe recte vocat apostolus petrus: quia videlicet colūba multum simplex est aial/ ꝫ ipse pzudēti ac pia simplicitate dñm sequebatur: memoz illius p̄cepti quod cū suis cōdiscipulis ab eodem magistro simplicitatis ac veritatis audiuit. Estote

prudentes sicut serpētes: et simplices sicut columbe. In ista satis laude dilectorem cōfessorēq; suum dñs remunerat. cum eni sancti spūs filiū se esse testatur: a quo ipse dei vivi filius asseueratur. Quānis hoc ipsum multum dissimiliter fieri nullus fidelium dubitat. Dñs enim christus filius dei per naturam: petrus sicut et ceteri electi filius est spūssancti per gratiā. Christus filius dei quia de ipso natꝰ est: petrus filius spūssancti: quia de ipso renatus est Christus dei filius āte tēpora: ipse est enim dei virtus/ et dei sapientia/ que dicit. Dñs possedit me i inicio viarū suarū: anteq̄ quicq̄ faceret a principio. Petrus filius spiritussancti ex eo tēpore/ quo ab ipso illuminatus gratiam diuine cognitionis accepit. ℟.

9. Q Uodcunq; ligaueris super terrā erit ligatum et in celis. Et quodcūq; solueris super terrā erit solutum et in celis. ℣. Tu es (inquit petrus) christus filius dei vivi: respōdens dñs ait: et ego dico tibi quia tu es petrus/ et super hanc petrā edificabo ecclesiam meam. Et quodcūq;. Gloria. Et qō. ℣. Exaltent eum in ecclesia plebis. ℟. Et in cathedra. ¶ In laud. ā. Ecce sacerdos In cōi. fo. lxxx. ps. Dñs regna. fo. vi. ⁊ cetere āe. que sequūtur. Ch. Petrus apostolus vtꝫ. Hyᵐ. Jesu redemptor. In cōi. fo. lxxx. ℣. Justus germina. ān. Quodcunq; ligaueris super terram/ erit ligatum et in celis: et quodcūq; solueris super terram/ erit solutū et in celis: dicit dñs symoni petro. ℣. Būdictus. Or. Deus qui beato petro. vtꝫ. ¶ Ad. i. ān. Ecce sacerdos. i. de lau. ℣. Deus i noie. fo. ix. ān. Te iure. in cōi. fo. lxxx. ℣. Quicūq;. fo. x. ¶ Ad. iij. ān. Non est inuentus. ij. de lau. ps. Legem pone. fo. xij. Chm. Petrus apostolus. ℟. et ℣. de cōi confes. et pontificis ad oēs hoꝫ. dñr. similiter et āe. cū ofone de die. ¶ Ad. vi. ā. Fidelis seruus. iij. de lau. in cōi. ps. Dixit. fo. xij. Caḥm. Benedictionem. ¶ Ad. ix. ā. Serue bone. v. de lau. i cōi. ps. Mirabilia. fo. xij. Ch. Cognouit in cōi. fo. lxxxi. Ad. ij. vespas. ān. Ecce sacerdos. In cōi. fo. lxxx. ℣. Petrus apostolus. Hyᵐ. Jesu redemptor. in cōi. fo. lxxx. ℣. Justus ger. ā. Iste est. ps. Magnū. Ofo vtꝫ. ¶ Sācti mathie apostoli. Ad vespas ān. Estote fortes. in cōi. fo. lxx. ℣. et finiatur in hoc fes. tiñ sic: regnum eternū dicit dñs. Ch: Jam non estis hospi. in cōi. fo. lxx. ℟. Qui sunt isti. in cōi. fo. lxx. Hymnus

O Mathia iuste duodeno solio resi
dēs sorte nos a cūctis nexibus
solue peccati: vere lucis gaudijs quo
perfruamur tuis sanctis precibus.
Annue christe. ⁊ cōi. fo. lxx. ℣. In omnem terrā. ā. Beati eritis. in cōi. fo. lxx. ps. Magnificat. Oratio.

D Eus qui beatū mathiā apostolorum tuorū collegio sociasti: tribue qs. vt eius interuētione/ tue circa nos pietatis semper viscera sentiamus. Per dñm. Si hoc fe. ante xl. euenerit dr cōpl. sicut in festo sctē trinitatis. Si infra xl. cōpleto. non mutetur Ad matut. ir. lc. duplex fes. Lectio. ⁊.

Clim preclara beati mathie apostoli festinitas per āni cursus revolutionem se representat: marie iocūditatis gaudiū merito nobis multiplicat. Cur eni homo detractet gaudere: cū carnis sue porcionem per misericordiā mediatoris dei et hoīm/ cognoscat i celo collocari? In hac siquidem die sctūs mathias apostolus carnee habitatiōis ergastulo solutus: in celestis regni aulam letātibus āgelis feliciter est susceptus. Hodie iuxta vocem psalmiste in pace factus est locus eius: ⁊ habitatio eius in syon. Deniq; vt apostolicorū actuum edocent scripta/ postq̄ iudas penā suis sceleribus dignā se sulspendēdo sustinuit: ne apostoli in vndenarij imperfectiōe velut decalogi transgressores remanerent. barsabam et mathiā eligentes: in medio statuerunt atq; fusa ad dñm prece sortes super eos dederūt. lc. ij.

Legimus in veteri testamento

ionã pphetã cũ mallet fugere q̃ ninive subuersionẽ predicare: ob maxime tẽpestatis periculum/sortis agitatione deprehẽsum. Quod licet diuina dispẽsatione speremus contigisse/nõ tamen trahere debemus in exemplũ: quod a viris gẽtilibus cõstat esse peractum. Het idcirco dilectissimi pferre dignum duximus: ne simpliciores quiq̃ exemplo apostolorũ ac prophetarum putẽt deum sortibus hoc in tẽpore consulendum/cum magos ariolos/sortilegos: sacre scripture auctoritate certissime sciamus esse dãnandos quãq̃ et precedentiũ sctõrum sortes merito mundissime intelligantur preces aliquod diuine clementie indicium de re dubia postulãtes. Quo sortium genere mathias electus: apostolorũ collegio est sociatus. Lectio.iij.

MAthias dei paruus interpretatur. Cum audies paruum: nõ corporis quãtitatem sed morũ attẽde qualitatem. Dei paruus intelligitur humilis et quietus. Unde dñs in euãgelio ait Discite a me: qa mitis sum ⁊ humilis corde. Hanc vocẽ hic dei paruus auditu intelligens: atq̃ actu intellectuq̃ perficiens. iure duodenariũ superbi apostate mutilatũ abiectiõe: sue paruitatis compleuit adiectione/ vt per ipsum tũc perficeretur in re qđ olim predixerat dauid in spe. Fiat habitatio (inquit) eius bidelicet iude traditoris deserta: et nõ sit qui inhabitet in ea: et episcopatũ eius accipiat alter Quem iste sctũs accipiens obediẽdo: honorifice decorauit euangelizando. Nec vacat a mysterio duodecim⁹ apostolice dignitatis ordo. Duodenarij enim summa que tribus ac quattuor inuicem multiplicatis succrescit (siue enim tria per quattuor/ vel quattuor per tria multiplices: eandẽ duodenarij formam procreari cõspicies) significat fidem sãcte trinitatis per voces quattuor euãgelistarum atq̃ eorundem apostolorũ per latitudinem quadrifidi orbis predicandã. Lectio.iij.

DEnarius vero q̃ nullo suo dãno minuitur aut superflua adiectione augetur: sed equalibus mẽbrorum suoq̃ partibus arithmetica lege perfectus pronũciatur/ perfectam supradicti decalogi significat impletionẽ. Quã beatus mathias consecutus: talentũ sibi a dño p coapostolos suos creditum nõ vt seruus piger in terra absc̃dit: sed fideliũ corda voce ⁊ opere instruendo/ velut prudens seruus: cumulare non cessauit. Quapropter ex dñica voce hodierna die promeruit audire. Euge serue bone et fidelis. qa super pauca fuisti fidelis: supra multa te cõstituam. intra in gaudium dñi tui. Tu autem domine. Lectio.v.

DIgne itaq̃ hodie iste sctũs immenso laudis celebratur preconio: quando dño suo talentum reportauit cũ lucro. Ipse olim inter coapostolos cõstitutus: audire a dño meruit. Beati qui vident que vos videtis: hodie multũ beatior cum ceteris sanctis cãtare feliciter meruit. Sicut audiuimus sic vidimus ĩ ciuitate dei nostri: in mõte sancto eius. Vere felix ac beatus: quia vt idẽ concinit propheta Bti qui habitant in domo tua dñe: in secula seculorũ laudabũt te. Lctõ.vi.

QUia hic christi discipulus sorte (vt pauloante prelibauimus) est electus: congruit hoc nomen christiani vocabuli honore preditis: ⁊ maxime graduum dignitate prelatis/ qđ sors vel hereditas latine: cleros dicit grece. Inde clerici dicuntur: quod in sortẽ dei delegati: ab oi mundane ambitionis actu studeant esse alieni: vt in domo dñi mereant fieri heredes quidem dei/ coheredes autẽ christi: ore et corde cantantes illud psalmigraphi. Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es q̃ restitues hereditatẽ mcã michi. Igitur dilectissimi si ad hãc hereditatẽ pspero successu volumus peruenire: interim in hac conualle lachrimarum/ boni operis effectu curemus nos exercere Hodierne festiuitatis die

in huius sancti veneratione debita cũ laude celebremus: vt eius meritis ꝛ pcibus apud eũ adiuuemur qui mirabilia in sanctis suis operatur. Qui viuit et regnat deus: per omnia secula seculorum amen. Tu autem domie.

Lectio sci euãgelij scõm matheũ.

Matth. xi.

IN illo tẽpore. Respõdens iesus dixit. Confiteor tibi pater domie celi et terre: quia abscondisti hec a sapiẽtibus et prudentibus: et reuelasti ea paruulis. Et reliqua. Omelia beati augustini episcopi.

Confessio non semper est vor peccatoris. Confitemur ergo: siue laudantes deũ: siue accusantes nosmetipsos Pia est vtraq confessio: siue cum te accusas qui nõ es sine peccato/ siue cum illũ laudas qui non potest habere peccatũ. Scriptura ait. A mortuo quasi qui non sit: perit confessio. Si perit a mortuo confessio: qui cõfitetur viuit. Et si peccatum cõfitetur: vtiq a morte reuixit. Lectio. viij.

Confiteor tibi pater domine celi et terre. Hec cõfessio laudem habet. Quia abscõdisti hec a sapiẽtibus et prudentibus: et reuelasti ea paruulis. Qui sunt paruuli: Humiles. Qui sunt sapientes et prudentes: Superbi/ irridentes/ arrogantes grandes. Debemus esse paruuli. Nam si volueremus esse magni: non nobis illud reuelabitur. Qui sunt magni: Sapientes et prudentes. Dicẽtes se esse sapiẽtes: stulti facti sunt. Dic te stultũ: ꝛ sapiens eris. Sed dic/ dic et intus dic: qa sic est vt dicis. Si dicis: noli dicere coram hoĩbus et coram deo non dicere. Prorsus quid est aliud esse stultũ: nisi esse tenebrosum in corde: Ita pater: qm̃ sic fuit bñplacitũ ante te. Letõ. ix.

Blandientis affectu loquit dñs ihesus ad patrẽ: vt ceptũ in apostolos beneficiũ cõpleat. His vero verbis exempla humilitatis accipimus: ne temere discutere superna consilia de aliorũ vocatione aliorum ve repulsione presumamus Sic patri placitũ dixit: qa iustũ esse nõ potest quod placuit iusto. Omnia michi tradita sunt a patre meo. Et tradentẽ patrẽ ꝛ accipientẽ filiũ: mystice intellige. Cũ oia audis: oipotentẽ agnoscis nõ degenerem patri Cum tradita audis. filium confitere cuius per naturam oia sunt iure ppria: non dono collata: Cetera de cõi vnius apli. Si vero hoc festũ in quarta feria in capite ieiunij eueñ. fe. differat in crastinũ: licet dupler festũ fuerit. Cũ aũt bissextus fuerit: festum beati mathie apli fiat quarta die a cathedra sci petri. ℣. littera bis numeretur. Si hoc fe. i sabbõ primo post diẽ cinerũ cõtigerit: ibi celebretur/ et seqẽ vespe de ipso festo erũt: ꝛ solẽnis mẽo. de dñica. Cõpl. vero. rl. non mutetur

℣ Sãcti dauid epi et confes. ir. lec. de cõi: scdm vsum Sar. Alias. Ad vs ã. Justum deduxit. i cõi. fo. lxxvij. pi. fec. Cp Ecce sacerdos. i cõi. fo. lxxviij. R. Miles christi. ir. in cõi. fo. lxxx. Hymn⁹ Iste confessor. i cõmuni. fo. lxxviij. v. Amauit. ãn. Gloriose presul dauid suscipe seruorum vota tuorum: ꝛ intercede pro nobis ad dñm. ps. Magnificat. Oco.

Deus qui beatũ dauid cõfessorẽ tuum atq põtificẽ angelo nunciante triginta annis anteq̃ nascerẽtur pdixisti: tribue nobis qs: vt cuius festiuitatem colimus: eius intercessione ad eterna gaudia perueniamus. Per. ℣ Ad matutinas. Lectio. i.

Beatus patricius natione britannus. romanis disciplinis eruditus/ et virtutum meritis insignitus: cũ in ytalie partibus vir diuturnã morã trahens in natale britannie solum reuersus fuisset domesticam postmodum petrus prouinciam/ angularem repedauit terram perlustrans rosmã vallem intrauit. Lectio. ij.

QUi angelus apparẽs dixit. Hãc tibi sedem o patrici non prouidit deus immo vni nõdũ nato: sed triginta annis post hoc nascituro. Sic ergo vallis rosina dimittitur btõ dauid nondum nato: sicut fuerat ab angelo nunciatum. Lectio. iij.

BEatus vero dauid nõdũ natus sed in vtero materno cõclusus egregius pdicator futurus diuinitus est ostensus. Cum igitur quidam magister noie gildas populum predicando ifrmaret / et mater beati dauid pgnãs ecclesiam intraret: gildas subito obmutuit et vltra predicare nõ presumpsit. Tu autem dñe. Lectio. iiij.

INterrogatus autem a populo cur interrupta predicatiõe obmutuerat: respõdit. Ego cõi loquela vos alloqui potui: predicare aũt non valui. qa mulier q̃ iam rogata eruit ecclam: ad demõstrandã sue plis excellentiã dum vobis verbũ dei proponerẽ monita celitus supuenit. Lcõ. v.

QUm aũt cõplerẽtur dies natiuitatis eius scdm q̃ angelus pdixerat: btũs dauid igenuis ortus natalibus / leretice puicie principis filius fuit. Ipso igit nato ⁊ in lucẽ emisso: diuina miracula minime defuerũt. Lc. vi.

QUam cũ baptizaretur ab elveo menenensi episcopo redeũte de hybernia ac tunc applicante in portu q̃ dicit gleys / ad ipsius baptizandi ministeriũ fons limpidissime aque emanauit: q̃ nũq̃ antea visus fuit. Lcõ. vij

QUr quidam grãdeuus cecus a pueritia defectũ habẽs in naso qui eius faciẽ nõ modicũ deturpabat: puerũ de fonte leuauerat. Quẽ cũ adhuc in sinu suo teneret: intelligẽs ifantis sanctitatẽ / accepit aquã in qua ter immersus fuerat / aspersit ex ea faciẽ suam tribus vicibus et statim lumen oculorum ⁊ faciei integritatem mirabiliter est adeptus. Lectio. viij.

QUer autẽ crescebat plenus spũsancto: litterarumq̃ addictus studijs super oẽs coetaneos perspicacis igenij velocitate proficiebat. adeo namq̃ gratia perfusus erat: vt condiscipuli eius niueam columbam cũ rostro aureo tanq̃ eũ docẽtem se vidisse multotiens testarentur. Lectio. ix.

QUrescentibus igitur in eo meritis: vir sctũs ad sacros gradatim ordines puectus. tandẽ pontificali dignitate est sublimatus. Sanctus vero dauid cũ esset annorũ fere centũ quadragintaseptẽ: participato corpe et sanguine dñi more chriſtiano aiam sctissimã suo reddidit creatori. Tu. Cetera oia de cõi vnius cõfeſ. ⁊ põtifi. Sctí cedde epi et cõfessoris. ix. lect. de cõi secundũ vsum Sar. Secundũ vero vsum lichfeld. ad primas vesãn

GErmanorũ quattuor vnus est beatus cedda quorum quilibet erat cõsecratus. ps. Laudate pueri. fo. xl. ãn.

SUmmo sacerdotio duo cõsecrãtur: presulatu simplici duo venerantur. ps. Laudate dñm oẽs gentes. fo. xli. ãn. His inerat numerus euãgelistarum: per quos inde fieret horum opus clarum. ps. Lauda anima mea. fo. xlv. ãn. Oẽs euangelium chriſti predicarunt: et vepres a vineis eius extirparũt. ps. Laudate dñm quoniã bo. fo. xlv. ãn. Cedda tantum ceteris erat preferendus: dignitate meriti maior et censendus ps. Lauda hierusa. fo. xlv. Cp. Ecce sacer. in cõi fo. lxxviij

R. O pastor digne miseris concede benigne. Od poscũt a te cõfessor cedda btẽ. v. Funde preces chriſto pro cetu iugiter isto. Od. Glia. Od. Hyꝰ. Iste cõfessor. i cõi fo. lxxviij. v. Amauit eũ. ã. Sis pro nobis sctẽ cedda rogamus ad dñm: vt nos regat et perducat ad celi palatiũ: vbi tecũ et cum sctis simus in perpetuũ. ps. Magñ. Vel ãn. Pastor vigil gregis in medio sacri verbi munitur gladio: plantans mores expulso vicio. quo presente grex est in gaudio: sed absente caret solatio: cui fauet vt pater filio. Oratio.

DEus qui sanctorũ tuorũ meritis ecclesiã toto orbe diffusam decorasti: presta quesumus / vt oẽs qui eius implorant auxilium: petitionis

sue salutarẽ consequantur effectum. Per dñm nostrũ. ℂAd matu. Inuit. In qua vigent iugiter solẽnia. Virgo mater iubilet ecclesia. ℔s. Venite. Hymnus Iste confessor. in cõmuni. fol. lxxviij. ℂIn primo nock. ãn. Mundi calcans gloriam cedda declinauit. corporis lasciuiã dum sese claustrauit. ℔s Btũs vir. fo. ij. ãn. Iugo se suppositi christi quem dilexit: qui tenendam docuit viam quã direxit ℔s. Quare fremuerũt gẽtes. fo. ij. ãn. Quem cum vite sanctitas vt lux se monstrauit: eboraci ciuitas archipresulauit. ℔s Dñe q̃d mł. fo. ij. ỽ. Amauit eũ. Lcõ. j.

OMnia nimirum quorundam vita et cõuersatio apud deũ in celesti gloria eterna esse preuidio dinoscitur: ipsosq; et apud terrenos mẽoriter retinere ac venerari: dignũ atq; cõpẽdiosum nõ putatiue existimẽ. ℟. Hunc quem paruum reddit auctoritas: cedda paruũ facit humilitas. Cui nunq̃ deest benignitas. ỽ. Non attollit illũ prosperitas: neq; frangit queuis aduersitas. Cui nunq̃ deest. Lectio. ij.

TEmporib⁹ igitur nostrã hymnorũ regis fratris z in regnũ successoris illius christianissimi regis oswaldi: vir dei cedda in lichfeldensi insula in loco qui lestingay dicitur/in monasterio sancte marie monachicã vitam iuxta sanctorum patrum institutionem ducebat. ℟.

Hic legati verbo paruerat cedens sedi cui prefuerat. Claustrũ petit z non remurmurat. ỽ. Sed indignũ se fore dixerat: tanta cura quã pretenuerat. Claustrũ. Lcõ. iij

HUius namq; administrationis ecclesie a fratre suo cedda orientalium anglorũ ãtistite dignissimo et eiusdem monasterij rectore pijssimo inibi de mundo transeunte curam susceperat. ℟m.

De quo deus ita disposuit merciorum q̃ inde prefait. Gregi regẽs hũc sicut decuit. ỽ. Orans nocte de die docuit: per quẽ christi nomen innotuit. Gregi. Glia. Gregi.

ℂIn secũdo nock. ãn. Hostes agni sanguine tunc liniuit: crucis memor dñi carnẽ dum puniuit. ℔s. Cum inuocarẽ. fo. ij. ãn. Pugnans contra vicia palmã acquisiuit: armis nudam ferreis carnẽ dum vestiuit. ℔s. Verba mea. fo. ij. ã. Qui sic fontẽ frigidum orans introiuit: et non corpus balneo calido nutriuit. ℔s. Dñe dñs noster. fo. iij. ỽ. Justũ deduxit. Lcõ. iiij

HUere siquidẽ quattuor fratres germani: cedd/et cinibil/et chelim/et cedda (qõ raro inuenitur) omnes sacerdotes domini fuere preclari: et duo ex eis etiam summi sacerdotij gradu functi sunt. ℟m.

Regem christi qui sic tenuerat z tenendã fore docuerat. Vite finem scire meruerat. ỽ. Hinc quiete certus trãsierat: qui celesti regi seruierat. Vite finem. Lectio. v.

ERat autem presbyter vocabulo cedda: frater reuerẽdissimi antistitis cedde (cuius superius meminimus) z abbas monasterij illius: quod vocatur lestingay. ℟m.

Postq̃ cedde lux presens claditur: laus ipsius a plebe canitur Hostes vincens hic non deuincitur. ỽ. Vis vnguenti dum pixis frãgitur: cunctis patet nec plus abscõditur. Hostes vincens. Lectio. vi.

MIlitq; rex cum eo presbiterum summo vocabulo eadheder: q̃ postea regnãte egfrido ecclesie presul factus est. Verum illi canciam peruenientes/inuenerunt archiepiscopum deusdedit iã migrasse de seculo: z alium pro eo cõstitutũ fuisse pontificem. ℟. Occurrentes ad eum languidi mox curãtur et epilentici. Surdi ceci seu paralytici. ỽ. Claudi curui leprosi marcidi valent huius virtute medici. Surdi. Glia. Surdi. ℂIn. iij. nocturn. ãn. Hb habenis mortis mortui excitantur: furiosi vinculis confractis sanantur. ℔s. Dñe quis habitabit. fol. iiij. ãn. Et curatis languidis dum congratulãtur: suis a languoribus statim liberantur. ℔s. Dñe in virtute. fo. vi. ã. Aque mixte puluere tũbe cum potantur bibentes a variis morbis expurgantur. ℔s. Domini est terra. fol. ix. ỽ. Ju-

stus vt palma. Scõm matheum. xv.

Mathei. 25. IN illo tẽpore. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hãc. Homo quidam peregre proficiscẽs vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. Et rel. Omelia bti gregorij pape Cõsecratus ergo in episcopũ cedda: maximam mox cepit ecclesiastice veritati ꝛ castitati curam impendere: humilitati / continẽtie / lectioni operam dare / oppida / rura / casas / castella propter euangelizandum / non equitãdo sed apostolorum more pedibus incedendo peragrare. Rm.

7 Hic in carne viuẽs angelice terrã terit cõuersans celice: christi legẽ seruãdo practice Plene quidẽ ꝛ nõ ecclyptice. ℣ Unde deus eum mirifice collocauit in orbis apice. Plene quidem et non eclyptice. Lectio. viij

SEd libet nos adhuc pauca de pluribus addere: de quibus experti sumus de eius vita et conuersatione: tam ante episcopatus acceptionem ꝙ in episcopatu. Rm.

8. Cedde sancti cõtactu loculi: fantur muti clarescunt oculi: quibus visis exultant populi. Christi legis tabescunt emuli. Fama trãsit in fines seculi: ꝙ sic florent diuini semuli. Christi legis. Lectio. ix.

STimmi igitur pontificis et magni patroni btissimi cedde meritis ꝛ titulis insignita mercatorũ prouincia: vbꝙquaqꝙ refulget. Cuius maior virtutum prerogatiua refertur. ꝙ litteris comprehendi / vel ore referri queat. Rm.

9. Pie pastor et pater ouiũ mercatorũ gregis solatiũ: cõtra mundũ carnẽ demoniũ Assit nobis per te remedium. ℣ Ut finito cursu presentiũ: capiamus eternũ brauiũ. Assit. Gloria patri. Assit nobis. ℣. Ora pro nobis beate cedda. ℂ In laudibus ãn.

CLaustri clausus carcere cedda monachatur: vt diuinis libere vacans his vtatur. ps. Dñs regna. fol. vi. ãn. Cuius fama claruit qđ põtificatur: lucerna que latuit ne plus abscõdatur. ps. Jubilate. fo. vij. ãn. Pastor pauit populũ pabulo doctrine: reddẽs receptaculũ regule diuine. ps. Deus deus. fo. viij. ã. Preculis officiũ cedda sic impleuit: ꝙ cuiusqꝫ vitiũ generis deleuit. ℏ Bñdicite. fo. vij. ã Deuiantes moribus oues informauit: persistentes actibus sacris excitauit. ps. Laudate. fo. vij. Cap. Ecce sacerdos. in cõi fo. lxxviij. Hymn⁹. Jesu redemptor. in cõi. fo. lxxviij. ℣. Justus germinabit. ã. Precul pie sancte cedda ora deũ pro nobis: ne pctis aggrauati tradamur supplicijs: sed perfruamur in celis perennibus gaudijs. ps Bñdictus. ãn. Pastor pie pro tuis ouibus ora christum deuotis precibus vt soluantur a lupi morsibus / et sint tecum in suis edibus. ps Bñdictus. Oratio Deus qui sãctorũ. vtꝫ. ℂ Ad secũdas vespas ãn Claustri. ſ. de laud. pi. feriales. Cap. Ecce sacerdos. in cõi fo. lxxviij. R. Pie pastor. vtꝫ. Hymn⁹. Jesu redemptor. In cõi fo. lxxviij. ℣. Justus germina. ãn. Qui mores docuit purgãdo vicia: talenta duplicans cepit duplicia de manu dñi: regnans in gloria quo nos ascendere det christi gratia. ps. Magnificat. Ofo. vtꝫ. ℂ Sanctarũ perpetue et felicitatis virginum et martyrum: tres lectiones fiant. Oratio.

DA nobis qs domine deus noster sanctarum perpetue ꝛ felicitatis martyrum tuarũ palmas incessabili deuotiõe venerari. vt quas digna mẽte non possumus celebrare / humilibus saltẽ frequentemus obsequijs. Per dñm nostrũ. Ad matut. Innita. Regem virginum. in cõi fo. lxxviij. ps. Uenite. Hy⁹. Jesu corona. in cõmuni fol. lxxv. Psalmi de nocturno illius ferie ℣. Adducentur. Lectio prima.

FActa itaqꝫ persecutiõe sub valerio et galieno imperatoribus: cõprehensi sunt venerabiles viri iuuenes saturus ꝛ saturnin⁹ duo fratres reuocatus et felicitas soror eius / ꝛ perpetua que erat de nobili genere / ꝛ habebat patrem et matrem et duos fratres ꝛ filium ad mamillã. Annorum enim erat duorũ ꝛ viginti: apud affri-

tam in ciuitate tuburbitanorũ. Munitius proconsul dixit ad eos. Inuictissimi principes valerianus ⁊ galienus iusserũt vt diis sacrificetis. Saturus respondit. Hoc non sumus facturi: christiani enim sumus. Proconsul iussit eos recludi in carcerẽ. Siquidẽ hora erat prope tertia. Audiens vero pater perpetue eam esse comprehensam: cucurrit ad carcerẽ / ⁊ vidẽs eam dixit. Quid hoc fecisti filia? Dehonestasti eni generationẽ tuã? Nunq̃ eni de genere nostro aliquis missus est in carcere. Perpetua vero dixit ad eum. Pater? At ille respondit. Quid est filia? Perpetua dixit Ecce verbi gratia Vides vas iacẽs / aut fictile aut cuiusli bet generis? Et ille respondit. Video. quid ad hec? Perpetua dixit. Nũquid aliud nomẽ habere potest q̃ quod est? At ille respõdit. Non. Perpetua dixit Sic nec ego aliud nomẽ accipere possum q̃ quod sum christiana. Tunc pater ei⁹ audito hoc verbo / irruit super eam volens oculos suos eruere. Et exclamans confusus egressus est foras. Tu autem domine. Lectio. ij.

ORantes vero ⁊ sine cessatiõe preces ad dñm fundentes: cũ essent multis diebus i carcere: quadã nocte vidẽs visum sctã perpetua: alia die retulit sctis cõmartyribus suis ita dicẽs Vidi in visu hac nocte scalã ereã mirabili altitudine vsq̃ ad celũ Et iter erat angusta: vt non nisi vnus per eã ascẽdere posset. Dextera vero leuaq̃ inerant fixi cultri et gladij ferrei: vt nullus circa se nisi ad celum respicere posset. Sub ea vero iacebat latẽs draco teterrimus ingenti forma: vt pre metu eius quiuis ascendere formidaret. Vidi etiam ascendẽtem super eam satyrum vsq̃ ad sursum: ⁊ respicientem ad nos: ⁊ dicentẽ. Ne vereanimi hunc draconem qui iacet: cõfortamini in gratia christi. Ascendite ⁊ nolite timere vt mecum partem habere possitis. Vidi circa scalam ortum ingẽtem copiosissimum ⁊ amenũ: et i medio orto sedentem senem in habitu pastoralit ⁊ mulgentem oues et in gyro eius stantem multitudinem cãdidatorum. Et aspiciẽs ad nos: vocauit ad se et dedit nobis oĩbus de fructu lactis. Et cũ gustassemus: turba candidatoꝝ respondit amẽ. Et sic pre clamore vocũ sum erpergefacta. At illi vero cum hec audissent gratias agentes domino: cognouerunt se ex reuelatione beatissime perpetue ad martyrij coronam dignos esse effectos. Lectio. iij.

VIdens vero proconsul eorum perseuerantiã: data sententia satyrum saturninũ ⁊ reuocatũ flagellis cesos ⁊ felicitatẽ ⁊ perpetuã eralapatas i carcerem recipi precepit: vt in cesarijs natale bestijs mitterẽtur. Et cum essent in carcere: iterum vidit visionem beata perpetua: egyptiũ quẽdam horridum et nigrũ iacẽtem ⁊ volutãtem se sub pedibus eorum. Retulitq̃ sciis fratribus ⁊ commartyribus suis. At illi intelligentes gratias egerũt dño qui prostrato inimico humani generis eos laude martyrij dignos habuerit. Contristãtibus vero eis de felicitate q̃ esset p̃gnans in mensibus octo: statuerunt vnanimiter pro ea hẽcem ad dñm fundere. Et dum orarẽt: subito enixa est viuũ. Quidam de custodibus dixit ad eam. Quid factura es cum veneris i amphiteatrum: que talibus detineris tormẽtis? Felicitas respõdit: Hic ego crucior: ibi vero pro me dñs patietur. Facto itaq̃ die natalis cesaris: concursus ingẽs fiebat populi in amphiteatrum ad spectaculũ eorum. Procedente vero proconsule: eos ad amphiteatrum produci precepit. Euntibus vero eis sequebatur et felicitas / q̃ ex sanguine carnis ad sanguinem salutis ducebatur: ⁊ de obstetrice ad gladium / ⁊ de lauatione post partũ balnei sanguinis effusione meruit delauari Acclamãte vero turba: positi sunt in medio ãphiteatri nudi / ligatis post tergum manibus. Et diuersis bestijs dimissis satyrus ⁊ perpe

tua a leonibus sunt devorati. Saturninus vero ab vrsis erutus: gladio est percussus Revocatus vero ⁊ felicitas a leopardis gloriosum agonē ipleverunt. Horū ergo famosissimorū ⁊ beatissimorū martyrū sctissimi fratres q̄ passi sunt sub valeriano ⁊ galieno imperatoribus: apud affricā in ciuitate tuburbitanor sub municio pconsule die nonarum martiarū fideliter memorijs cōmunicantes ⁊ actus eorū in ecclesie edificationē legentes: p̄cantes dei miam: vt orationibus eorū ⁊ oim sctōrū vti misereat/atq; pticipes eorū efficere dignet in gl̄ia ⁊ laude nois sui q̄ est benedictū in scla sclorum amen R. ⁊ cetera de cōi plurimarū virginū ¶ Sācti gregorij pape ⁊ doctoris: dupler festū. ix. lectionum fiant. Cap̄m. Ecce sacerdos. in cōi fo. lxxbiij. Dō.

Deus q̄ aie famuli tui gregorij eterne beatitudinis p̄mia cōtuliſti: concede ppicius/ vt qui peccatorum nostrorū pondere p̄premimur: eius apud te p̄cibus subleuemur. Per dñm nostrū. ¶ Ubicūq; hoc festū cōtigerit: sub regula festi annūciationis beate marie celebretur. sicut ibidem subnotatū est ita tamen q̄ si in sabbato primo ante quadragesimā hoc festū eueñ. ibidem celebret/ ⁊ scōe vespere erunt de festo/ ⁊ solēnis mēoria de dñica. Cōpl. tamē tūc. xl. non mutat: sed post primas vesperas dicat cōpl. sicut in festo sancte trinitatis. Ad matutinas. Lectio. j.

Gregorius papa inclytꝰ vrbis romane: p̄fe gordiano/ matre vero silvia editus: nō solum ex spectabili senatorū prosapia: verūetiā religiosa originē duxit. Nā felix romane apostolice sedis antistes: vir magne virtutis ⁊ ecclie i christo gl̄ia: eius attauus fuit. Sed tamē hāc gregorius tāte nobilitatis lineā moribus extulit: p̄bis actibꝰ decorauit. Deniq; vt post i ppa tulo claruit: nō sine magno p̄sagio tale sortitꝰ est nomē. Gregorius nāq; ex greco eloqo: in nostrā linguā vigilatoꝛ seu vigilās sonat. Reuera eteni vigilauit sibi: dū diuinis iherēdo p̄ceptis laudabiliter virit. Vigilauit ⁊ fidelibus populis/ dum doctrine affluētis igenio: eis quo tramite celestia scā derent patefecit. Lectio. ij.

Disciplinis vero liberalibꝰ hic btūs vir ita a puericia est institutus: vt q̄uis hic eo tēpore potissimū florerent studia litterarū: nulli in hac vrbe putaret esse secūdus. Inerat eni in parua adhuc etate maturū iam studiū: adherere scilicet dictis maiorū: ⁊ si q̄d dignū potuisset auditu p̄cipere: nō segniter obliuioni tradere: sed tenaci potius mēorie cōmēdare. Hauriebatq; iā tūc sitibundo doctrine fluēta pectore q̄ post ꝛgruēti tpe mellito gutture eructaret. Hic in annis adolescētie in quibus solet huiusmodi etas seculi vias igredi: deo cepit devotus existere: et ad superne vite patriā: totis desideriis anhelare. Lectio. iij.

Quum autē diu cōuersatiōis gratiam differret/ ⁊ postq̄ celesti est afflatꝰ desiderio/ ⁊ seculari habitu cōtegi melius putaret/ velletq; p̄senti mūdo quasi specietenus deseruire: ceperunt multa cōtra eū ex eiusdē mundi cura succrescere. vt in eo non iā species: sed vt tēpore asseruit retineretur et mente. Tandem cum parentū iam dudum obitu liberam disponendarū suarū rerum haberet facultatē: quod mēte p̄ius gestabat aperuit/ quodq; in diuinis erat obtutibus: humanis etiam visibus ostendit. Nor etenim cuncta que habere potuit: ad pietatis opus distribuit. vt christū p nobis factum egenum: egens ipse sequeretur: Ser deniq; in sicilia monasteria construēs fratres illic christo seruituros aggregauit. Septimum vero intra vrbis rome muros instituit: in quo et ipse postmodū regulari tramite multis sibi sociatis fratribus sub abbatis

imperio militauit. Leō. iiij.

Supradictis autem monasterijs btūs vir tātū de redditibus pre diorū deleganit: q̄tum posset illic cō morātibus ad quotidianū victū sufficere. Reliqua vero cū oī domus p̄dio vēdidit ac pauperibus erogauit. Nobilitatēq; illam quā ad seculū videbatur habere. totā ad nāciscendā supne gloriā dignitatis diuina gr̄a largiente cōuertit. Et qui ātē serico cōtectus ac gēmis micātibus solitus erat p vrbem p̄cedere trabeatus: post vili contentus tegmine/ ministrabat pauper ipse pauperibus. Etenim mutato repente seculi habitu monasteriū petijt et ex mūdi hui⁹ naufragio nudus euasit. In quo tāta perfectiōis gr̄a cepit cōuersari: vt iā tūc in ipsis initijs perfectorū numero posset deputari. Inerat deniq; ei tanta abstinētia in cibis/ vigilantia in orationibus/ strenuitas in ieunijs: vt ifirmato stomacho vix consistere posset. Lectio. v.

Ernens aūt romanus pontifex virtutū gradibus gregorū ad alta cōscendere: cū abstractū a monasterio ecclesiastici ordinis officio sublimauit: leuitāq; septimū ad suū adiutorū ascīuit. Nec multo post p̄ resp̄ōsis ecclesiasticis ad vrbē cōstantinopolim direxit. Qui q̄uis in terreno conuersaret palatio: non tamen vite celestis itermisit p̄positū. Secuti sunt nāq; eū multi ex monasterio fratres sui quorū cōsortio non solū a terrenis est munit⁹ icursibus: verūetiā ad celestis vite exercitia magis magisq; succēsus. In qua regia vrbe posit⁹ nascētē ibi nouā hęresim de statu nr̄e resurrectiōis cū ipso quo exorta est ītio ita attriuit: vt nullus eā de inuētus fuerit. q̄ eius resuscitator extiterit. Leō. vi.

Igitur postq̄ romā venerādus leuita regressus est: aliquanto iteriecto tpe: pelagius vrbis papa moritur. Sed q̄a ecclesia dei sine rectore esse non poterat: beatū gregorū licet totis viribus renitētem plebs ois elegit. Quē ille apicē attētius fugere tentans: esse oīno se indignū tali honore clamitabat. Cūq; fuge latibula p̄para ret: vrbi sollicitudo ⁊ portis vigilie deputātur: donec gr̄iose vt ordo sacer exposcit: in eo diuina munia cōplerētur. Tamē triduo delituit donec post ieiunia ⁊ orationes populi: tertia nocte colūna lucis sup eū celitus emissa: q̄rētibus votū optabile demōstrauit. Sed ⁊ q̄dā anachorita cōtiguus vrbi: angelos ascendētes ⁊ descendētes per p̄fatā colūnam super eū vidit. Qui morib⁹ idē domus dñi rectorem exclamat esse absconditū. Tādem electus dñi inuenitur: capitur et ad beati petri apostoli basilicā ducitur/ ibiq; ad pontificalis gr̄e officiū cōsecratus: papa vrbis efficitur. Sine expositiōe. k. vij.

Quum sctūs gregorius ardēti studio p colligendis particulatim fideliū aiabus satageret: donauit illi pius dñs: vt totā pariter anglorū cōuerteret gētem. Mor enim vt ipse pōtificatus officio functus est: opus diu desideratū perfecit. Alios quidē p̄dicatores mittens: sed ipse p̄dicationem vt fructificaret suis exhortatiōibus ⁊ p̄ib⁹ fulciēs. Deniq; direxit ad eādem īsulam seruos dei mellitū/ augustinū/ ⁊ iohānem cum multis alijs deum timētibus monachis. qui intra breue tēporis spaciū regē illum qui in capite insule morabat: cū suo populo conuerterūt. Quibus deus tātam faciendorū miraculorū gr̄am contulit: vt verbum fidei quod ore p̄dicabāt: signorū efficacia cōfirmarēt. Unde factum est. vt paucis elabentibus annis etiam cetere insule ipsius/ reges cum his qui eis erāt subiecti: ad christi dñi fidem accederent. Lectio. viij.

Per hunc aūt seruū suum plura miracula/ diuina ostēdit potentia. Quedā aūt materfamilias de manu ei⁹ cōcatura/ cū oblatiōis sue portionem sibi dari cognouisset: subrisit Cuius cordis errorē sctūs intelligēs: eā dē portionē retinuit ⁊ sup altare repo

fuit. Cõpletis aũt mysteriis vt p hoc dñm populus deprecaret admonuit. Deinde ab oratiõe surgẽs. cunctis inspicientibus partẽ digiti auricularis sup altare sanguine cruentatã inuenit Qua virtute cognita ⁊ eadẽ portione in pristinã formã iterũ orãdo cõuersa eandẽ mulierẽ cum reliquis plurimũ in fide dñi cõfirmauit. Tu. Lctõ. ix.

ALio tpe quidam vir nobilissimus ad eundẽ sanctũ põtificẽ p sctorum pigneribus direxit. Cuius legatos sctũs apostolicus honorabiliter suscepit: et secum detinens/ sanctorum quorum vir memoratus petebat reliquias sepius missas celebrãdo memoriam egit. Deinde pannorũ super quos celebrauerat mysteria particulas in singulis bustis posuit sigilloq; sue sancte auctoritatis muniuit: ac legatis tradidit. Cunq; reuerterentur: eadem apostolica sigilla infringẽtes: ac munera paruipendẽtes: statim romam redire contendunt. Quorũ presumptionem sanctus vir patiẽter tulit: ⁊ orans dñm portionem panni super altare per mediũ secuit ex qua statim sanguis decurrens: omnẽ eãdem porciũculam cruentauit. Deinde iterum signata admirantibus tradidit ac letos ad propria remisit. Scti aũt huius põtificis vita pluribus aliis signis et dictis effulsit: einsq; laudabile meritũ semper accepit incremẽtum. Qui postq; sedẽ apostolice ecclesie annis quattuordecim rexit: ex hac luce subtractus ad eternã est regni celestis sedem translatus. ℂ Ad laud. Cpm. Ecce sacerdos. i cõi. fo. lxxviij. Cetera de cõi vnius confessoris et pontificis. ℂ Sancti edwardi regis et martyris nouem lectionum. Oratio.

DEus eterni triumphatoris impetrij familiã tuã propicius respice martyrium regis edwardi celebrãtem et presta: vt sicut illũ munere glorificare dignaris celesti: ita nos eius obtentu eterne felicitati facias dignãter ascribi. Per dñm. Ad mat. Lcõ. j.

SAnctus edwardus i regni solio sublimatus/ a rege regum dño in oi via iusticie ⁊ veritatis dirigebatur. Cuius et auxilio fretus: magno animi ingenio et summa humilitate idies crescebat. Nam nouiter adepto honore: mox pristine probitati hec suarũ incremẽta virtutũ accumulauit iuuenum videlicet et minus sapiẽtum consilia postponere. Dunstani archipresulis monitis mentẽ salubriter intẽdere/ et secundũ consiliũ eius ⁊ aliorũ religiosorũ spectabiliũq; virorũ: sua iudicia in oibus exercere. Tu aũt. Lectio. ij.

PAternarum traditionũ emulator feruẽtissimus effectus: et tã in militari virtute q̃ i ecclesiasticis negocijs disponendis deuote et strenue intẽtus: cõtra hostes et male agentes quadã crudelitate vtebatur/ pie viuẽtes vero ⁊ precipue in sacris constitutos ordinib⁹ solerti cura (veluti a patre pijssimo didicerat) ab oi infestatiõe protegebat. Preterea etiam quẽdam quotidie cõsuetudinis ritum agebat. inopes alere/ pauperes recreare/ nudis vestimẽta largiri. p magno itaq; lucro ea computans: que in tali opere consumpsisset. Lectio. iij.

TUnc in anglorum populo magna exitit iocũditas/ magna pãtis constãtia. magna rerum opulẽtia: q̃n rex eorũ talibus in primo adhuc iuuẽtutis flore principijs deditus: cunctis erat affabilis/ castitate laudabilis/ facie decorus et hylaris cõsilio ⁊ prudẽtia probatissimus. Sed totius bonitatis inimicus dyabolus felicib⁹ actibus eius inuidens et oia regni totius gaudia disturbare cupiẽs nouercam eius alfrit in odiũ ipsius cõcitat. Cuius mulieris p̃sumptuosa versutia q̃ sit exercrabilis: ex euẽtu rei facile aliquis aduerti potest. Nã inuidie zelo succẽsa et diuinis humana pponẽs: cogitare cepit qualiter virũ dei a regno extirparet vt filius suus etheldredus liberius in regno substitueret. Lcõ. iij

Edwardi regis et martyris

TAlia itaq; ea diu in aio pertractante: quibusdã pncipibus consiliarys suis secreta cordis sui aperiens/consiliũ super hoc cum illis habuit: orans et obtestãs vt ei vna assensum preberent: et quo ordine id fieri posset excogitarent. Qui protinus in necẽ illius oẽs consenserunt: et vt hoc ꝙtotius perficerent fraudulenta machinatione meditabãtur. Quid multa: Confirmato vt supra diximus venerabili viro in regno: cũ iam tribus annis et octo mensibus sceptro hereditario potiretur: forte die quadã cũ canibus ⁊ equitibus venãdi gratia in siluam accessit: que iurta villã q̃ dicitur Warham que admodũ grãdis tũc habebatur. Sed nunc rara tantũ spineta nucũq; arbores neglecto situ cãpis late patentibus ibi cernũtur. Ubi cũ aliq̃diu insisteret: reminiscens fratris sui adolescentis etheldredi: ad videndũ illum ire disposuit. quia eũ puro et sincero corde diligebat. Lctõ. v.

ERat autẽ iurta eãdem siluã domus nouercę sue: in qua predictus puer nutriebatur in loco qui ab incolis corph nuncupatur/a villa memorata tribus milib⁹ distãs: vbi nũc castrum satis celebre constructum est Ad quã dum assumpto pauco secum comitatu proficisceretur: ecce subito in medio vie spacio hoĩbus illius ludẽtium more huc illucq; dispersis et vagãtibus: ipse absq; vllo comite remãsit. At ille vt erat solus ad domũ illã (quia iam eminus eã aspiciebat) tãq̃ agnus mãsuetissimus tendit neminẽ verens aut pertimescens: quinet minimũ quidem aliquẽ se offendisse recognoscebat. Qui dũ approximaret: nũciatũ est impijssime regine a ministris suis: illut regẽ edwardum aduenire. Illa autem iniqua cogitatiõe et dolo ad exẽpla nequitie sue desideria adipisci se tẽpus ydoneũ gaudens: obuia mox cum satellitibus iniquitatis tanq̃ de aduentu eius congratulans procedit/blande eum ⁊ amabiliter salutat/ad hospitiũ inuitat. Qui renuit: sed fratrem suũ sibi videre et alloqui velle denunciat. Mox impijssima regina ad alia se cõmẽta transformãs: iubet absq; dilatiõe sibi potum propinare: scelus ex occulto operiẽs: vt dũ ille potũ incaute degustaret: oportunius qđ cogitarat expleret. Lctõ. vi

INterim vnus etiã qui et aio audacior et i scelere maior erat: ficta dilectione (inde traditoris imitãs factum) pacis ei libauit osculũ. vt videlicet oẽm suspicionẽ auferens amore mq; intimũ ei demonstrãs: facilius suffocaret. Quod et factum est. Nam postq̃ poculũ a picerna suscipiẽs summotenus ore tetigit: is qui osculũ sibi intulerat ex aduerso insiliẽs cultello mox eius viscera transfixit. Qui infli cto vulnere cum paululũ inde diuertisset: de equo cui insiderat mox in terram ruit. Sicq; carus dei occumbẽs: pro terrenis mutauit celestia: pro corona caduca et momentanea: dyadema immarcessibile percepit eterne felicitatis. Actum est autẽ hoc anno incarnati verbi nongẽtesimo octogesimo primo: (qđ dictu nephas est) quadragesimali tẽpore/scilicet quintodecimo kalẽdas aprilis. Quod vt credimus ad cumulãda militis sui merita diuina dispẽsatio sic preordinauit: vt qui se annuo quadragesimali ieiunio carnem suã macerando alijsq; bonis operibus inherẽdo: scõm laudabilem christianorũ ritum ad superuẽturam dñice resurrectionis diẽ ꝓparauerat: in bono fine cõsummatus/cũ ipso fructu bonorũ operũ i celesti curia a christo susciperetur. quia iurta sententiã ipsius districti iudicis: in quo quisq; fine deprehẽsus fuerit: in ipso dijudicandus erit. Tresvltime lectiones de expositiõe euãge. Si qs venit ad me. Cetera de cõi vnius martyris. Si hor ke. vel scti cuthberti vel scti benedicti infra passionẽ dñi eueneẽ. reseruetur festum vsq; ad translationem eorum: et fiant ibi de eis nouem lectiones. ꝛc.

Sctī cuthberti episcopi et confessoris nouem lectiones fiat. Oratio

DEus qui pinestimabile munus gratie tue sctōs tuos gloriosos facis esse: presta qs/ vt iterueniēte btō cuthberto confessore tuo atq; pontifice: mereamur ad culmen virtutū peruenire. Per. Lectio prima.

BOne idolis adolescēs cuthbertus cum adhuc esset in populari vita gubernatrici fideliū gratie christi. placuit hoc eū ordie artioris propositi subire virtutem/ et altioris premij gloriā promereri. Quadā nocte cum in remotis mōtibus cōmissorum sibi pecorū ageret custodiā et sociis dormientibus pernigil in oratiōe duraret: vidit subito fulsum de celo lumen medias noctis interrupisse tenebras/ ⁊ angelos dei descendētes ⁊ ascēdentes: et inter manus eorū aiam sanctū quasi in globo igneo ad celū deferri. Quo viso compūctus est multū ad subeūdā gratiā exercitij spiritalis ac promerendā felicitatem vite perēnis Remq; illā tam mirabilē statim suscitatis pastoribus vt viderat indicauit: addens etiā esse aiam alicuius sctissimi epi aut alterius magne psone: vt rei effectus probauit. Nam mane facto: lōge lateq; audierunt nūciari sanctum lindifernensis ecclesie antistitē aidanum eadem noctis hora qua ille visionem viderat de corpore assumptum. Tu autem dñe. Lectio. ij.

NOn multo post venerabilis domini seruus relictis seculi rebꝰ monasterialē properat subire disciplinam: vt pote celesti visione ad appetēda perpetue gaudia beatitudinis incitatus. Qua de re mailros petere maluit/ iam fama preuētus boisili: sublimium virtutū monachi ⁊ sacerdotis. Quo cum peruenisset ⁊ ad orandū ecclesiā ingressus esset: boisilus ipse prefectus monasterij consistens/ preuidensq; in spiritu q̄te cōuersationis futurus esset quem cernebat: hoc vnum astantibus dixit. Ecce seruus dei. regressumq; ab oratione benigne suscepit: causamq; sui itineris exponētem benignissime eū retinuit. Erat enim prepositus eiusdē monasterij. Cunq; post dies paucos reuersus esset vir btē recordationis eata ipsius monasterij tūc pbyter et abbas postea lindifernēsis ecclesie antistes: indicauit ei boisilus de cuthberto: obtinuitq; vt accepta tōsura: fratrū iungeret cōsortio. Quo facto: cōfestim equalem ceteris fratribus vite regularis obseruantiā tenere/ vel etiā artioris disciplīe studijs supergredi curabat. Lectio. iij.

HAmulus dñi cuthbertus suscipiēdorū officio prepositus hospitiū exiens primo mane ad hospitū cellulā: quendam iuuenē inibi sedentem inuenit. Quem hominē estimās: solito mor humanitatis more suscepit. Lauandis manibus aquā dedit/ pedes ipse abluit/ lintheo exterfit/ fouēdos humiliter manibus suo in sinu composuit/ ⁊ vt horā diei tertiā ad capiēdum cibum expectaret: nolentē renuentēq; adiuratione diuini nois addita coegit. Expletis hore tertie precibus: vescēdi aderat tēpus. Apposuit mēsam: sumēdas obtulit escas. Cūq; esset vt panem calidū afferret: rediens nō inuenit hospitē quem reliquerat edētem. Explorabat vestigia quo iret: sed nulla vspiā cernebat. Recens aūt nix terram texerat: que facillime viantis iter prodere poterat. Stupefactus vir dñi: mensam reposuit in cō claui. Sed regressus continuo obuiā habuit miri odoris fragrātiam. Circunspiciēs vnde esset orta: vidit iurta positos tres panes calidos insoliti cā doris et gratie. Pauensq; cerno ait q̄ angelus dei est quē suscepi: pascere veniens non pasci. Itaq; de ostēsa miraculi virtute compūctus: maiorē er eo virtutū opibus curā ipēdebat. Lc. iij.

QUum ergo venerabilis dñi famulus multos in mailrosensi monasterio degens annos multis virtu-

tũ spiritualiũ clarescceret signis transtulit cum reuerendissimus abbas ipsius cata in monasterium quod in lindisfernensium insula situm est: vt ibi quoq; regulam monachice perfectionis et prepositi auctoritate doceret: ⁊ exemplo virtutis ostenderet. Nam ⁊ ipsum locũ tunc idẽ reuerendissimus pater: abbatis iure regebat. At postq; in eodẽ monasterio multa annor curricula erpleuit tãdem diu concupita quesita ac petita solitudinis secreta: comitãte prefati abbatis sui simul et fratrũ gratia multũ letabũdus adijt Et in primis quidẽ solitarie vite rudimẽtis ad quẽdam locũ secessit: qui interioribus eius celle partibus secretior apparebat Ac cũ ibidẽ aliq̃diu solitarius cum hoste inuisibili orãdo ac ieiunando certaret: tandem maiora presumens remotiorẽ ad hominibus locum certaminis petijt: insulam scilicet que farne dicitur/medio in mari positam. Tu autem. Lectio. v.

Cum in farne insula btũs cuthbertus solitariam ageret sedulus vitam: cõgregata synodo nõ parua/ sub presentia pijssimi ac deo dilecti regis egfridi cui btẽ memorie theodorus archiepiscopus presidebat vnanimi omniũ cõsensu ad episcopatũ ecclesie lindisfernensis electus est. Qui cum multis legatis ac legatarijs litteris ad se p̃missis nequaq̃ suo loco posset erui: tandẽ ipse vna cum sctissimo antistite trũlkyno necnon ⁊ alijs q̃plurimis religiosis ac potẽtibus viris ad insulam nauigauit. Genua flectunt oẽs/ adiurant per dñm/ lachrymas fundunt/ obsecrãt: donec ipsum quoq; lachrymis plenum dulcibus extrahunt latebris/ atq; ad synodũ pertrahunt. Quo dum peruenisset: q̃uis multũ renitens/ vnanimi oĩm voluntate superatur: atq; ad suscipiẽdũ episcopatus officiũ se submittere cõpellitur. Quod susceptũ: iurta preceptum dñi ⁊ apostolica exẽpla/ virtutũ ornabat operibus. Plebẽ namq; sibi commissam ⁊ oratiõibus protegebat assiduis/ ⁊ admonitiõibus saluberrimis ad celestia vocabat: et quod maxime doctorẽ iuuat: ea q̃ agenda docebat ipse prius agẽdo p̃monstrabat. Lcõ. vi.

Quodã aũt tempore dũ sanctissimus gregis dñici pastor sua lustrando ouilia circuiret: deuenit i mõtana et agrestia loca/ vbi multi erant de circũpositis late villulis congregati quibus manus erat imponẽda. nec tamen in montibus ecclesia potuit inueniri/ vel locus aptus qui põtificem cum suo comitatu susciperet. Tetenderunt ergo ei tẽtoria in via ⁊ celis de vicina silua ramusculis/ sibi quiq; tabernacula ad manẽdũ: qualia potuere fixerũt. Ubi dum confluentibus ad se turbis vir dei verbũ biduo predicaret/ ac spũssancti gratiam nuper baptizatis in christo per manus impositionem ministraret: ecce subito apparuerũt mulieres ferentes in grabato iuuenem lõge egritudinis acerbitate tabefactũ. Ponẽtesq; in exitu silue miserũt ad epm: rogantes vt ad accipiẽdã benedictionẽ ad se hunc afferri permitteret. Quem cum ad se perductũ acerrime verari cõspiceret: iussit oẽs secedere longius/ et ad solita oratiõis arma confugiẽs: data benedictiõe pepulit pestem: quã sollicita medicorũ manus pigmẽtorũ cõpositione nequiuerat. Deniq; eadem hora surgẽs ⁊ accepto cibo cõfortat⁹: reddita deo gratiarũ actione/ ad eas regressus est que se portauerãt feminas. Sicq; factum est: vt que eũ illuc tristes adduxerant languidum: cum eis inde gaudentibus ⁊ ipse sospes ⁊ letabundus domũ rediret. Lectio. vij.

Duobus igitur annis in regimine episcopali transactis sciens in spũ bir dñi cuthbertus appropinquare diem sui transitus: abiecit pondus cure pastoralis atq; ad dilectũ heremitice cõuersatiõis agonẽ q̃totius remeare curauit/ quatenus inolita sibi sollicitudinis immundane spineta

liberior prisce cõpunctionis flãma cõ sumeret. Qui cũ duos ferme mẽses in magna repetite sue quietis exultatione trãsigeret multoq; aluete districtiõis rigore corpus mẽteq; cõstringeret: ar-rept⁹ infirmitate subita temporalis igne doloris: ad ppetue cepit beatitudinis gaudia pparari. Et trib⁹ ebdomadib⁹ cõtinuis infirmitate decoct⁹/ sic ad extrema puenit. Siquidẽ quarta feria cepit egrotare: ⁊ rursus quarta feria finita egritudine: exitũ suum dñici corporis et sanguinis cõmunione muniuit. eleuatisq; oculis ac manibus ad deũ: cõmendãs ei animã suam emisit spñ sedensq; sine gemitu obiit in viam patrum. Lectio octaua.

POst decessum suũ beatus cuthbertus ad insulã lindisfernẽsiũ a nauigãtib⁹ delatus: toto corpore lauato: capite sudario circundato/ oblata super pectus sanctum posita/ vestimento sacerdotali indutus: in obuiã christo calciamentis pedes preparat⁹ syndone cerata inuolutus: animã habens cum christo gaudẽtem et corpus incorruptibile requiescẽs et quasi dormiens in sepulchro lapideo honorabiliter in basilica beati petri/ ad dexterã altaris depositus est. Sed nec defuncto ac tumulato ea signa sanitatum que viuens exercuerat/ cessare potuerunt. Nã puer quidã in territorio lindisfernẽsium atrocissimo demone vexabatur: q̃ neq; per exorcismi gratiã/ nec vllo modo curari poterat. Quid multa? Impositus carro ad monasterium deducitur: vt per merita btõrũ martyrũ quorũ inibi sunt reliquie sanetur. Sed placuit pietati diuĩe: quãti meriti apud se beat⁹ sit cuthbertus ostendere. Nam quidã de presbyteris edoct⁹ i spũ tollẽs modicã humi particulã vbi aquam nouerat fuisse effusam qua corpus bti patris defũctum fuerat lotũ in aquã misit: et ori patiẽtis infudit. Mui stati vt aquã attigit: furere destitit/ caput et corpus totum reclinauit/ placido sopore nocte trãsegit: ⁊ mane facto per merita bti pris liberatũ se esse cognouit. Lectio. ix.

VOlens aũt latius mõstrare diuina dispensatio q̃ta in gloria vir sctũs etiam post mortem viueret: transactis sepulture eius annis vndecim/ immisit in aĩos fratrum vt tollerẽt ossa illius que (more mortuorũ cõsumpto iam et in puluerẽ redacto corpore reliquo) sicca inuenienda putabãt. atq; in leui archa recõdita in eodẽ quidẽ loco: sed supra pauimentum digne venerationis gr̃a locarẽt. Quod dum eadberto antistiti suo referrent: annuit consilio eorũ/ iussitq; vt in die depositionis eius/ id est tertiodecimo kalẽdarũ aprilium hoc facerent. Quod ⁊ fecerũt. Et aperientes sepulchrũ: inuenerũt corpus totũ quasi adhuc viueret integrũ ⁊ integris artuũ cõpagibus indissolutũ/ multo dormiẽti q̃ mortuo similius: sed ⁊ vestimẽta oĩa quibus indutus erat intemerata. Qđ vbi viderunt fratres: nimio mor stupore ⁊ timore sunt perculsi. Extremã tamen indumentorũ eius partem ad ostendendũ incorruptionis signũ tulerunt: nam que carni illius prorima aderãt: prorsus tãgere timebant/ ⁊ in uolutum nouo amictu corpus leuiq; in theca reconditum super pauimentũ sanctuarij composuerunt. Cetera de cõi vnius confessoris et pontificis. ¶ Sancti benedicti abbatis festũ nouem lectionum. Oratio.

OMps sempiterne deus q̃ hodierna die carnis eductũ ergastulo beatissimũ cõfessorem tuũ benedictũ subleuasti ad celum: concede q̃s hec festa tuis famulis celebrãtibus/ cunctorum veniã delictorũ. vt qui exultantibus animis eius claritati congaudẽt: ipso apud te interueniente consocientur ⁊ meritis. Per dñm. Lectio. i.

EXit vir vite venerabilis gratia benedictus ⁊ nomine: ab ipso pueritie sue tẽpore cor gerens senile. Etatẽ quippe moribus trãsiens

nulli animū voluptati dedit. Sed dū in hac vita adhuc esset quo tempozaliter liberevti potuisset. desperit iā quasi aridum mūdum cum flozе Qui liberiozi genere er puicia nursie erozrtus: rome liberalib⁹ litterarū studijs traditus fuerat. Sed cum er eis multos tre per abrupta viciozū cerneret: cum quem quasi in ingressu mundi posuerat retrarit pedem. ne si quid de scientia eius attingeret. ipse quoq; postmodum in immane p;recipitiū totus iret Despectis itaq; litterarū studijs/relicta domo/ rebusq; patris/soli deo placere cupiēs: sctē conuersationis habitum quesiuit. Recessit igit scienter nescius: ⁊ sapienter indoctus. Lctō. ij.

Hic itaq; cum iam relictis litterarū studijs petere deserta decreuisset/ nutrir que hūc artius amabat: sola secuta est. Cūq; ad locum venissent qui eufridus dicitur/ multisq; honestiozibus viris caritate se illic detinctibus in beati petri ecclesia demorarent: p;redicta nutrir illius ad purgandū triticum a vicinis mulieribus p;restari sibi capisterium petijt Quod super mensam incaute derelictū casu accidente confractū est: sicq; vt in duabus partibus inueniret divisum. Dō mor vt rediens nutrir illius inuenit: vehementissime flere cepit: quia vas quod p;restitū acceperat: fractū videbat. Bñdictus autē religiosus ⁊ pius puer cū nutricē suam flere cōspiceret. eius dolozi compassus/ablatis secum vtrisq; fracti capisterij partibus sese cū lachrymis i oz;ationem dedit. Qui ab oz;atione surgēs/ita iurta se vas sanum repperit: vt in eo fracture inueniri vestigia nulla potuissent. Mor aūt nutricem suā blande consolatus: ei sanum capisteriū reddidit quod fractū tulerat. Benedictus itaq; plus appetens mala mundi perpeti ꝙ laudes/ p deo laboz;ib⁹ fatigari ꝙ vite huius fanozibus extolli: nutricem suā occulte fugiēs: deserti loci secessum petijt: cui sublacus vocabulum est. Quo cum fugiens pergeret: monachus quidā romanus noie hunc euntē repperit. quo tēderet inquisiuit. Cuius cum desiderium cognouisset/ ⁊ secretum tenuit/ ⁊ adiutoz;ium impendit: eiq; sancte cōuersationis habitum tradidit: ⁊ inq̄tum licuit ministrauit. Lectio. iij.

Uir autē dei ad eūdem locū perueniens: in artissimo spcu se tradidit: tribusq; ānis excepto romano monacho/ hoibus incognitus mānsit. Cum vero iam oipotēs deus ⁊ romanū vellet a laboz;e quiescere/ ⁊ benedicti vitam in exemplo hoibus demōstrare: vt posita super candelabz;ū lucerna clarescceret quatenus oibus qui in domo dei sunt luceret: ceperūt iam multi mundū relinquere. atq; ad eius magisteriū festinare. P;reconio itaq; eximie cōuersatiōis beati viri: celebz;e nomen eius habebat. Non longe aūt monasteriū fuit/ cuius congregationis pater defunctus est: oisq; illa congregatio ad eundem venerabilē benedictum venit/ ⁊ magnis p;recibus vt ei p;reesse deberet: petijt. Qui diu negando distulit: suis illoz;ūq; fratrum moribus cōuenire non posse p;redixit: sed victus quandoq; p;cibus: assensum dedit. Cūq; in eodem monasterio regularis vite custodia teneret/ susceptiq; fratres sibi sub eo conspicerēt illicita non licere: sicut p;rauis moz;ibus semper grauis est vita bonoz;: tractare de ei⁹ moz;te aliqui conati sunt. Qui inito consilio: venenum vino miscuere: Cum aūt vas vitreum in quo pestifer potus habebatur recumbēti patri ad benedicendū fuisset oblatum: benedictus extensa manu signum crucis edidit ⁊ vas quod lōgius tenebat eodem signo rupit acsi p;o cruce lapidem dedisset. Intellexit p;tinus vir dei ḋa potū moz;tis habuerat qđ poz;tare nō potuit signū vite: atq; ilico surrexit ⁊ ad locū dilecte solitudinis rediit. Lc. iiij.

Cum ergo vir sanctus in eadē solitudine virtutibus signisq; succresceret: multi i eodem loco ab eo ad

oipotentis dei sunt seruitium congregati: ita vt illic duodecim monasteria cum iesu chzisti dñi adiutozio cõstrueret. Quodã aũt tpe seruandus dyaconus atq; abbas ad beatũ benedictum visitatiõis gratia venit: quatenus sibi inuicem dulcia vite verba trãsfunderẽt: ꝫ suauem cibum celestis patrie/ quia adhuc perfecte gaudendo nõ poterant: saltẽ suspirando gustarẽt. Cũ vero hozaiam quietis venisset: et vir dei benedictus instãs vigilijs nocturne ozationis tpa pzeuenisset: ad fenestram stans ꝫ oipotentem dñm depzecãs/ subito intempesta noctis hozaz respiciens vidit fusam lucẽ desuper cunctas noctis tenebzas effugasse: tãtoq; splendoze clarescere: vt diem vinceret lux illa q̃ in tenebzis radiasset. In qua speculatione ois etiam mũdus velut sub vno solis radio collectus: ãte oculos eius adductus est. In deo enim raptus: videre sine difficultate oẽ quod infra deum est potuit. Lectio. v.

VIr aũt dei venerabilis benedictus dum intentam oculozum aciem in supzadicto splendoze chozusce lucis infigeret: vidit germani capuani aiam in spera ignea ab angelis in celum ferri. Tunc tanti sibi testem volens adhibere miraculi: seruãdum dyaconũ iterato bis terq; eius noie cũ clamozis magnitudine vocauit. Cũq; ille fuisset insolito tanti viri clamoze turbatus ascendit/ respexit/ partemq; lucis iam exiguam vidit. Cui tãto obstupescenti miraculo: vir dei per ozdinem que fuerãt gesta narrauit. Statimq; in casslinũ castrũ religioso viro theozobo mandauit: vt ad capuanã vzbem sub eadem nocte trãsmitteret: ꝫ quid de germano epo ageret agnosceret ꝫ indicaret. Factumq; est. Et reuerendissimũ virum germanum episcopum is qui missus fuerat iã defunctum repperit: ꝫ requirens subtiliter agnouit eodem momento fuisse illius obitum: quo vir dei eius cognouit ascensum. Lectio. vi.

QUidam autẽ rusticus defuncti filij cozpus inblnis ferens ozbitatis luctu estuans ad monasteriũ venit: benedictũ patrem quesiuit. Quẽ moz vt accepit: clamare cepit. Redde filium meum/ redde filiũ meum. Vir aũt dei in hac voce substitit dicẽs. Nũquid ego filium tuũ tibi abstuli? Cui ille respondit. Moztuus est: veni resuscita eum. Quod moz vt dei famulus audiuit: valde contristatus est dicens Recede frater recede: hec nra nõ sunt/ sed sctõzum apostolozũ. At ille quem nimius cogebat dolor/ in sua petitiõe perstitit: iurans q; non recederet nisi eius filium resuscitaret. Vir ergo dei cũ fratribus ad locũ venit: ꝫ super cozpusculum ifantis incubuit/ seseq; erigens ad celum palmas tetẽdit dicens. Dñe non aspicias peccata mea: sed fidem huius hominis qui resuscitari filiũ suũ rogat. ꝫ redde in hoc cozpusculum aiam quã abstulisti. Vir i ozatiõe verba zpleuerat: ꝫ regrediẽte aia/ cozpusculũ pueri oĩe contremuit: ꝫ sub oculis omniũ qui aderãt viuus apparuit. Cuius manum tenuit: ꝫ eũ patri viuentẽ atq; incolumẽ reddidit. Scti autẽ viri sozoz scholastica noie oipotẽti dño ab ipso ifantie tẽpoze dedicata. ad eum semel per annũ venire consueuerat. Ad quã vir dei non longe extra ianuam in possessione monasterij descendebat. Quadam vero die venit ex moze atq; ad eam cum discipulis venerabilis eius descendit frater. Qui totum diem in dei laudibus sacrisq; colloquijs cum persequenti nocte ducentes: per sacra spiritualisq; vite colloquia sese vicaria relatione satiauerũt Cũq; die altero eadem venerabilis femina ad cellam pzopziã recessisset vir dei ad monasterium redijt. Tum ecce post triduũ in cella cõsistens: eleuatis in aera oculis vidit eiusdẽ sozozis sue aiam de eius cozpoze egressam: in colũbe specie celi secreta penetrare Qui tante eius glozie congaudens: oiportẽti deo in hymnis ꝫ laudibus gr̃as red

didit eiusq; obitum fratribus denunciauit. Quos etiam protinus misit vt eius corpus ad monasteriū deferrent/ atq; in sepulchro qđ sibi ipse ꝓparauerat ponerent. Quo facto: contigit vt quorum mens vna semper in deo fuerat: eorum quoq; corpora nec sepultura separaret. Lectio. viij.

VIr dei bñdict⁹ rogatus a quodam fideli viro: in eius prędio monasteriū construxit. Ad quod fratres dirigens ait. Ite ⁊ die illo ego veniā ⁊ ostendā vobis in quo loco oratorium in quo refectoriū/ vł quecq; sunt necessaria edificare debeatis. Nocte igit quā promissus illucescebat dies: duobus seruis dei in somnis apparuit/ ⁊ loca singula vbi quid edificare debuissent: subtiliter designauit. Cunq; vir dei cōstituto die minime venisset: ad eum sine mora reuersi sunt dicētes Expectauimus pater vt venires sicut promiseras: ⁊ nobis ostēderes vbi qđ edificare deberem⁹: ⁊ nō venisti. Quibus ipse dixit. Quare fratres ista dicitis: Nunquid vtriusq; vobis dormientibus non apparui: ⁊ loca singula designaui: Ite/ ⁊ sicut per visionem vidistis oē habitaculū monasterij ita construite. Qui hec audiētes vehementer admirati: ad ꝓdictum prędiū reuersi sunt: ⁊ cūcta habitacula sicut ex reuelatiōe didicerāt cōstruxerūt. Lcō. viij

EX his autē monasteriis que vir dei benedictus cōstruxerat: tria in rupibus montis erant sita/ ⁊ valde erat fratribus laboriosum semper ad inferiora descendere. vt aquā haurire debuissent. Tūc fratres ad venerabilem patrem benedictū venientes: pro aque labōre conqueri ceperūt. Quos vir dei blande cōsolatos dimisit: ⁊ nocte eadem cū paruo puero noie placido eiusdē montis ascendit rupē: ibiq; diutissime orauit. Et oratiōe cōpleta tres petras in eodē loco pro signo posuit: atq; ad suum monasteriū cūctis illis nescientibus rediit. Post hec fratribus mādauit: vt eandē rupem vbi casdē petras inuenirēt/ in modico tauarent. Quod cū fratres fecissent statim aqua sufficienter emanauit q̄ nūc vsq; vbertim defluit. Quidam quoq; ei⁹ monachus dum de loco quodam super ripam laci posito vepres abscinderet: ferrū de manubrio prosiliēs in lacum cecidit. Vir autē dñi tulit manubriū ⁊ misit in lacum: morq; ferrū de pfundo rediit ⁊ in manubriū intrauit. Quidā etiam puer scti viri et monachus dum aquā hauriret in lacum cecidit: morq; eū a terra vnda introrsum rapuit. Vir autē dei intra cellam positus hoc protinus agnouit: ⁊ maurum festine p puero misit. Maurus vero per terrā se ire existimans/ super aquam cucurrit/ puerumq; per capillos tenuit: rapidoq; cursu rediit. Qui mor vt terrā tetigit ad se reuersus qđa sup aquā cucurrisset agnouit. Lcō. ix

QUidā autē presbyter noie florēcius ātiqui hostis malicia perculsus/ scti viri studijs cepit emulari: eiusq; conuersationi derogare. Mor autē vir dei eius odia humiliter declinauit: sed hunc oipotens deus terribiliter percussit. Nam cum predictus presbyter stās in solario/ benedictum discessisse cognosceret ⁊ exultaret. perdurante immobiliter tota domus fabrica/ hoc ipsum i quo stabat solariū cecidit: et benedicti hostem conterens extinxit. Quod vir dei cognoscens/ in grauibus lamentis se dedit: ideo marime quia inimicus occubuit. Sctūs ergo iste in aqua ex petra ꝓducta imitatus est moysen/ in ferro vero quod ex profundo rediit: heliseum: in aque itinere petrū/ in luctu autē mortis inimici: dauid. Omniū enim iustorū spiritu plenus fuit. Eodēvero anno quo vir dei benedictus de hac vita erat exiturus quibusdā discipulis secū cōuersantibus qbusdā longe manentibus: sanctissimi sui obitus denūciauit diē/ presentibus indicens vt audita per silentium tegerēt: absentibus quod vel quale eis signū fieret: quādo eius aīa

de corpore exiret. Ante lextũ vero exitus sui diem: aperiri sibi sepulturã iubet. Qui mox correptꝰ febribus: acrius cepit ardore fatigari. Cunctis per dies singulos lãguor ingraueſceret / sexto die portari se ĩ oratoriũ a discipulis fecit: ibiq; extũ suũ dñici corporis ⁊ sanguinis perceptione muniuit / atq; iter discipulorũ manus imbecillia mẽbra sustentans erectis in celum manibus stetit: ⁊ vltimũ spiritũ inter verba oratiõis efflauit. Qua scilicet die duobus de eo fratribus / vni in cella cõmorãti alteri autem lõgius posito: reuelatio vnius atq; indissimilis visionis apparuit. Viderũt namq; viam stratã pallijs atq; innumeris choruscantẽ lampadibus: que recto orientis tramite ab eius cella in celũ vsq; tendebatur. Cui venerando habitu vir desuper clarus assistens: cuius esset via quã cernerẽt inquisiuit. Illi autẽ se nescire professi sunt. Quibus ille ait. Hec est via qua dilectus a dño benedictus celum ascẽdit. Tũc itaq; scti viri obitũ sicut presentes discipuli viderũt: ita absentes ex signo quod eis predictum fuerat agnouerunt. Sepultus vero est in oratorio beati iohannis baptiste. Qui locus nunc vsq; si petentiũ fides exigat: miraculis chorusscat. Tu autem dñe. Cetera de cõi vnius cõfes. et abbatis.

℣ In annunciatione beate marie virginis. Ad vãs super pos feriales. ãn. Orief sicut sol saluator mũdi: et descẽdet in vterũ virginis sicut ymber sup gramẽ. In tpe paschali finiat cũ alla. Capitm

Isaie. 7. ECce virgo concipiet ⁊ pariet filium et vocabitur nomen eius emmanuel: butyrũ ⁊ mel comedet: vt sciat reprobare malum et eligere bonum. ℟. Christi virgo. ix. Hymnus.

AVe maris stella dei mater alma atq; semper virgo felix celi porta.

Sumens illud aue gabrielis ore funda nos in pace mutans nomen eue.

Soluevincla reis / profer lumẽ cecis / mala nostra pelle / bona cuncta posce.

Mõstra te esse matrẽ / sumat p te prcẽ: qui pro nobis natus / tulit esse tuus.

Virgo singularis / inter oẽs mitis: nos culpis solutos / mites fac ⁊ castos

Vitam presta purã / iter para tutũ: vt videntes iesum / semp colletemur.

Sit laus deo pri / summo christo decus: spirituisctõ / tribus honor vnus. Amen. ỹ. Rorate celi desuper. ãn. Ingressus ãgelus ad mariã dixit: aue maria gratia plena dñs tecũ. ps. Magñ. Dño.

DEus q̃ de beate marie semper virginis vtero verbum tuum angelo nunciante carnẽ suscipere voluisti: psta supplicibus tuis / vt qui vere eam dei genitricem credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundẽ. ℣ Si hoc festũ in. xl. contigerit: fiat tunc solennis mẽo. de ieiunio ad vtrasq; vãs et ad matut. Complet. xl. nõ mutetur. Ad mat. Inuit. Aue maria gra plena dñs tecum. Benedicta tu in mulieribus. ps. Venite. Hyp.

QVem terra pontus ethera cõlunt adorant predicãt: trinam regentem machinam claustrum marie baiulat.

Qui luna / sol / ⁊ omnia deseruiũt per tempora: perfusa celi gratia / gestant puelle viscera.

Beata mater munere cuius supnus artifex mundum pugillo continens: ventris sub archa clausus est.

Beata celi nuncio fecũda sancto spiritu: desideratus gentibus cuius per aluum fusus est.

Gloria tibi dñe qui natus es de virgine / cum patre sancto spiritu / in sempiterna secula. ℣ In. j. nocturno ãn. Prophete predicauerunt nasci saluatorẽ de virgine maria. ps. Dñe dñs noster. fo. iij. ãn. Rorate celi desuper: et nubes pluant iustum: aperiatur terra et germinet saluatorẽ. ps. Celi enarrãt. fo. v. ãn Egredietur virga de radice yesse: ⁊ replebitur omnis terra gloria dñi: ⁊ videbit omis caro salutare dei. ps. Dñi est terra. fo. ix ỹ. Ex syon species decoris eius. ℟. Deus noster manifeste veniet. Lectio prima.

Annũciatio btẽ marie virgi.

Ngressus angelus ad mariã dixit. Aue gratia plena dñs tecũ: benedicta tu in mulieribꝰ. Que salutatio quãtum humane cõsuetudini inaudita: tãtũ est beate marie dignitati congrua. Vere etenim gratia erat plena: cui diuino munere collatũ est vt prima inter feminas gloriosissimũ deo virginitatis munus offerret. Unde iure angelico aspectu simul et affatu meruit perfrui: que ãgelicam studuit vitã imitari. Vere gratia erat plena: cui ipsum p quẽ gr̃a et veritas facta est iesũ christũ generare donatũ est. Et ideo vere dñs cũ illa erat: quam ⁊ prius nouo castitatis amore a terrenis ad celestia desideranda sustulit: ⁊ postmodũ mediãte humana natura oi plenitudie diuinitat' cõsecrauit. ℟.

℣. Ingressus angelus ad mariam ait. Aue maria gratia plena dñs tecum. ℟. Benedicta tu in mulieribus et bñdictus fructus ventris tui. Aue maria. Lectio. ij.

Vere benedicta inter mulieres: que sine exemplo muliebris cõditiõis cum decore virginitatis gaudisa est honore parẽtis: quodq; virginẽ matrẽ decebat: deum filiũ procreauit Que postꝫ more humane fragilitatis et visione angelica et insolita est salutatiõe turbata: moritur idem angelus eam repetito sermone ne timeat hortatur. Quodq; maxime timorẽ pellere cõsueuit: quasi bene cognitã ac domesticã proprio eã nosse vocat. ⁊ quare gratia plenã diceret: diligẽter edocet. Ne timeas (inquit) maria: inuenisti enim gratiã apud dñm. Ecce concipies in vtero ⁊ paries filium: et vocabis nomen eius iesum. Hic erit magnus: et filius altissimi vocabitur. ℟.

℣. Suscipe verbum virgo maria quod tibi a dño per angelum transmissum est: concipies per aurem deum paries et hominẽ. Ut benedicta dicaris iter oẽs mulieres. ℟. Paries quidem filiũ: sed virginitatis non paticris detrimẽtum: efficieris grauida et eris mater semper intacta. Ut. Lectõ. iij.

Notãdus solerter ordo verborũ et tanto artius est cordi inserẽdus: quãto manifeste patet/qa in his tota redẽptionis nostre summa consistit Nam manifestissime dñm iesum/id est saluatorẽ nostrum et verum dei patris et verũ hois matris filium predicauit. Ecce inquit cõcipies in vtero: et paries filium. Agnosce verum hũc hoiem verã de carne virginis assumpsisse substãtiam carnis. Hic erit magnus: ⁊ filius altissimi vocabitur. Cõfitere eundẽ etiam verum deũ de deo vero: et eterno patri filiũ semper esse coeternum. Quod aũt futuro tẽpore dicitur hic erit magnus: ⁊ filius altissimi vocabitur: nemo ita intelligẽdũ putet q; dñs christus ante partum virginis non fuerit: sed ita potius hoc dictum intelligamus/quia potentiã diuine maiestatis quã dei filius eternaliter habuit: hãc idem homo natus ex tẽpore acceperit/vt vna in duabus naturis psona esset mediatoris ac redẽptoris nostri. Tu autem. ℟.

℣. Maria vt audiuit turbata est in sermone

angeli. Et cogitabat qualis esset ista salutatio. ℣. Quomodo fiet istud ait maria: quia virum non cognosco ÷ Et cogitabat. Gloria patri. Et cogitabat. ℭ In secũdo nocturno ãn. Ecce veniet deus ⁊ homo de domo dauid sedere in throno in eternũ. ℘s. Eructauit cor meum. fol. xxi. ãn. Super solium dauid et super regnũ eius sedebit in eternum. ℘s. Deus noster refugium. fol. xxi. ãn. Super te hierusalem orietur dominus et gloria eius in te videbitur. ℘s. Fundamenta eius in montibus. fol. xxxij. ℣. Egredietur virga de radice yesse. ℟m. Et flos de radice eius ascendet. Lectio. iiij.

Qui dabit illi dñs deus sedem dauid patris eius. Sedem dauid regnum dicit israelitice plebis quod suo tempore dauid iubente pariter et iuuãte dño fideli deuotione gubernauit. Dedit ergo dñs redẽptori nostro sedem dauid patris eius: quãdo hunc de genere dauid incarnari disposuit/ vt populũ quem dauid temporali imperio rexit: ipse gr̃a spiritali ad eternum prouoheret regnũ. De quo apostolus ait. Qui eruit nos de potestate tenebrarum: ⁊ transtulit in regnũ filij caritatis sue Hinc est q̃ idem populus diuino admonitus instinctu/ cũ passurus ille hierosolymam properaret: in eius laudem gaudens decãtabat. Benedictus qui venit in noie dñi rex israel. Et iuxta alium euangelistã. Benedictum quod venit regnum patris nostri dauid. Aderat enim tempus quo redempto per eius sanguinem mũdo rex agnosceretur: non solum domus dauid sed ⁊ totius ecclesie: immo omniũ conditor et rector seculorum. Unde recte angelus post̃q̃ dixit/ et dabit illi dominus sedem dauid patris eius continuo subiũxit. Et regnabit in domo iacob in eternum. ℟.

℣. Dixit angelus ad mariã. ne timeas maria. Inuenisti gratiam apud deum. ℣. Ecce concipies et paries filium: et vocabis nomen eius iesum. Inue. Lectõ. v.

Domum namq; iacob/ ecclesiã dicit vniuersam: que per fidem et confessionem christi ad patriarcharum pertinet sortẽ. siue in his qui de patriarcharum stirpe carnis originem duxerunt/ seu in illis qui de alijs nationib⁹ carnaliter editi: spiritali lauacro sunt i christo renati. In qua videlicet domo regnabit in eternum: et regni eius non erit finis. Regnat quippe in ea in presenti vita: cum electorum corda per fidem et dilectionem suam inhabitãs regit: atq; ad percipienda superne retributionis dona/ cõtinua protectione gubernat. Regnat in futura cum eosdẽ finito statu temporalis exilij ad habitationem patrie celestis introducit/ in qua presenti eius visione semper admoniti: nil aliud agere q̃ eius vacare laudibus gaudent. Dixit autem maria ad ãgelum. Quomodo fiet istud: quoniam virum non cognosco ÷ Quomodo inquit fieri potest: vt concipiam pariamq; filium: que in castimonia virginitatis vitam consummare disposui ÷ Non autem quasi incredula verbis angeli/ quomodo hec impleri valeant requirit: sed certa q̃a oportebat impleri quod et tunc ab angelo audiebat: et prius a propheta dictum legerat: quo ordine complendũ sit interrogat. Quia videlicet prophetа qui hoc futurum predixit/ quomodo fieri posset non dixit: sed angelo dicendum reseruauit. ℟m.

Ecce concipies et paries filium. Et vocabitur nomen eius iesus. ℣. Hic erit magnus et filius altissimi vocabitur: et dabit illi dominus sedem dauid patris eius. Et vocabitur nomen eius. Lectio. vi.

Respondens angelus dixit. Spiritus sctũs superueniet in te: et virt⁹ altissimi obũbrabit tibi. Ideoq; et quod nascetur ex te sanctũ: vocabit filius dei. Superueniẽs in virginem spũs sctũs: duobus modis in ea diuine sue potentie efficaciã ostendit. quia et mentẽ illius adeo quãtũ humana fragilitas patitur ab oi vitio purã sorde castificauit: vt celesti esset digna partu:

Annũciatio btẽ marie virginis.

et in vtero illius sanctum ac venerabile redẽptoris nostri corpus sola sui operatione creauit / id est nullo virili interueniente attactu: carnem de carne virginis sacrosanctã intemerata formauit. Quẽ enim prius aperte spiritũsanctum dixit: hũc ipsum denuo virtutem altissimi nominauit Iurta quod dñs cum eiusdem spiritus aduẽtum discipulis pmitteret: ait. Et ego mitto promissum patris mei in vos: vos autẽ sedete in ciuitate: quoadusq; induamini virtute ex alto. Obũbrauit aũt btẽ genitrici virt⁹ altissimi: quia spiritussanctus cor illius cum impleuit: ab omni estu cõcupiscentie carnalis temperauit. Emundauit a desideriis tẽporalibus: ac donis celestibus / mentem simul illius cõsecrauit ⁊ corpus. Idcoq; ⁊ quod nascetur (inquit) sanctum: vocabitur filius dei. Quia de sanctificatione spiritus concipies: sanctũ erit quod gignitur. Congruit conceptioni natiuitas: vt que contra humane conditionis morem virgo cõcipis supra humane cõsuetudinis modum dei filium generes Omnes quippe homines in iniquitatibus concipimur: et in delictis nascimur. Quotquot autem donante deo ad vitã preordinati sumus eternã: ex aqua ⁊ spiritu sancto renascimur. Solus vero redemptor noster pro nobis incarnari dignatus / mor scũs natus est: quia sine iniquitate conceptus est. ℟m.

6. Dabit illi dñs deus sedem dauid patris eius. Et regnabit in domo iacob. In eternum. ℣ Et regni eius non erit finis. Et regnabit in domo. Gloria patri. In eternũ. ℭ In tertio nocturno ãn. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fructus vẽtris tui. ℘s. Cantate. i. fol. xxxiij. ãn. Dabit ei dñs deus sedẽ dauid patris ei⁹: et regnabit in eternum. ℘s. Dñs regnauit exultet. fo. xxxiij. ã. Beata es maria que credidisti: perficientur in te que dicta sunt tibi a dño. ℘s. Cantate domino ij. fol. xxxb. ℣. Egredietur dñs de loco sancto suo. ℟. Veniet vt saluet populum suum. Secundum Lucam. ij.

In illo tẽpore. Missus est ãgelus gabriel a deo in ciuitatem galilee: cui nomen nazareth. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbri. Idcirco angeli priuatis noibus censentur vt signetur per vocabula etiam in operatione quid valeant. Neq; enim in illa sancta ciuitate quam de visiõe oipotentis dei plena scientia perfecit. idcirco propria nomia sortiuntur: ne eorũ psone sine noib⁹ sciri nõ possint / sed cũ ad nos aliquid ministraturi veniunt: apud nos etiam noia a ministeriis trahũt. Ad mariã ergo virginem gabriel mittit: qui dei fortitudo noiatur. Illũ quippe nunciare veniebat: q̃ ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est. De quo per psalmistam dicitur. Dñs fortis ⁊ potens: dñs potens in prelio. Et rursum. Dñs virtutũ: ipse est rex glorie. Per dei ergo fortitudinem nũciãdus erat: qui virtutum dominus et potẽs in prelio contra potestates aereas ad bella veniebat. ℟m. Luce. 2.

7. Quomodo fiet istud respondit maria. q̃a virum nõ cognosco: angelus ad hec. Spiritussanctus superueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi. ℣. Idcoq; quod nascetur ex te sanctum vocabitur filius dei Spiritussanctus. Lectio. viij.

Ad virginem desponsatã viro cui nomẽ erat ioseph de domo dauid: et nomẽ virginis maria. Multas ob causas saluator non de simplici virgine sed de despõsata voluit nasci. Primo videlicet vt per generationẽ ioseph cuius maria cognata erat: marie quoq; nasceret origo. Neq; enim moris est scripturar̃. feminarũ genealogiã texere. Nã et de vtroq; intelligi potest: quod dicitur de domo dauid. Deide ne velut adultera lapidaretur a iudeis / malens aliquos de ortu suo

ꝙ de pudore dubitare parentis simul et virginibus impudicis occasionem tollens: ne matrem quoq; saluatoris dicerent falsis suspicionibus infamatam. Tertio vt in egyptum fugiẽs et rediens haberet solatium viri: qui integerrime v̄ginitatis custos pariter et testis existeret. Quarto ne partus eius dyabolo pateret. Qui si eũ de virgine natum cognosceret: forsitã quasi ceteris hoibus eminẽtiorem morti tradere timeret. Maria vero hebraice stella maris: syriace vero dña vocatur Et merito: quia ꝛ totius mundi dñm ꝛ lucẽ seculis meruit generare perhẽnem. Et ingressus angelus ad eam dixit Aue gratia plena dñs tecum: benedicta tu in mulieribus. Bene gratia plena vocatur / que nimirũ gratiam quã nulla alia meruerat assequitur: vt ipsum videlicet gratie concipiat et generet auctorem. Rm.

s. Dixit autem maria ad angelum: ecce ancilla dñi Fiat michi secũdum verbum tuũ. v̄. Spiritus sanctus superueniet in te cum respõdisset angelus: ait maria. Fiat. l. ir.

Que cum audisset turbata est in sermone eius: ꝛ cogitabat qualis esset ista salutatio Discе virginem moribus / discе virginem verecundia / discе virginẽ oraculo / discе mysterio. Trepidare virginum est: et ad oẽs viri ingressus pauere / oẽs viri affatus vereri. Discant mulieres propositũ pudoris imitari. Solã in penetralibus / quam nemo virorũ viderat angelus repperit: et sola sine comite / sine teste sola: ne quo degeneri deprauaretur affatu: ab angelo salutatur Discе virgo verborum vitare lasciuiam. Maria etiã salutationem angeli verebatur. Erat tamen inquit cogitans qualis esset hec salutatio. ꝛ ideo cum verecũdia illud faciebat: quia pauebat cũ prudẽtia. quia benedictionis nouam formulam mirabat. que nusq; lecta est / nusq; ante cõperta. Et ait angelus ei Ne timeas maria: inuenisti enĩ gratiam apud deum. Cum salutatiõe insolita vtpote que ei soli seruabatur videret turbatã: quasi familiarius notam vocans ex noĩe: ne timere debeat iubet. Et quia gratia plenam vocauerat: eandem gratiã ꝛ astruit plenius: et vberius explicat dicens. Ecce concipies in vtero et paries filium: et vocabis nomẽ eius iesum. Jesus saluator / siue salutaris interpretatur Cuius sacramẽtum nois alloquens ioseph angelus exposuit: ipse enim inquiẽs saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Non ait populũ israel: sed populum suum / hoc est: in vnitatẽ fidei ex p̄putio ꝛ circuncisione vocatum: quibus ex diuersa parte congregatis fieret vnum ouile et vnus pastor. Hic erit magnus: et filius altissimi vocabitur. Et dabit illi dñs deus sedem dauid patris eius. Dictũ est de iohanne: quia erit magnus. Sed ille quasi homo magnus. hic quasi deus magnus. Iste enim magnus corã dño: hic antẽ erit magnus (inquit) et filius altissimi vocabitur Idem ergo filius altissimi qui in vtero virginali conceptus ꝛ natus est: idẽ homo in tpe creatus ex matre: q̄ deus est ante tpa natus ex pr̃e. R̄

Christi virgo dilectissima virtutum operatrix: opẽ fer miseris. Subueni dña clamantibus ad te iugiter. v̄. Quoniã peccatorum mole p̄premimur: et non est qui adiuuet. Subueni dña. Gloria. Subueni. v̄. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre. R̄. De petra deserti ad mõtẽ filie syõ. ℂ In lau. ã. Angelus dñi nunciauit marie: et cõcepit de spiritu sancto. ps. Dñs regnauit de. fo. vi. ãn. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dñm: ecce concipies et paries filium. ps. Jubilate deo oĩs. fol. vij. ãn. Quomodo fiet istud angele dei / quia virũ in concipiendo non pertuli? audi maria virgo christi spũsanctus superueniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. ps. Deus deus me⁹. fo. vij. ãn. Spiritus sanctus in te descẽdet maria: ne timeas habens in vtero filium dei. ps. Benedicite oĩa. fo. vij. ãn. Ecce ancilla dñi: fiat michi secundum verbum tuum. ps. Landa

9.

Annũciatio btẽ marie virginis.

te.fo.vij.Capm.Ecce virgo.Hymnꝰ.

O Gloriosa femina excelsa supra sydera: qui te creauit pnide lactasti sacro vbere.

Quod eua tristis abstulit: tu reddis almo germine / intrent vt astra flebiles: celi fenestra facta es.

Tu regis alti ianua ⁊ porta lucis fulgida / vitam datam per virginem: gẽtes redẽpte plaudite. Gloria tibi domine qui natus es. ỹꝰ. Elegit eam. ãn.

Missus est gabriel angelus ad mariã virginem desponsatam ioseph. ps. Benedictus. Oño. Deus qui de beate marie.

Ad primã ãn. Angelus dñi. i. de lau. ps. Deus in nomie. fo. ir. ãn. Gratias tibi. ps. Quicunq; vult saluus. fol. r.

Ad tertiam ãn. Ne timeas maria. ij. de laud. Capm. Ecce virgo. ℟. et ỹꝰ. de cõmuni vnius virginis ⁊ martyris ad omnes horas dicãtur. Oratio vtꝫ.

Ad sertam ãn. Quomodo fiet istud. iij. de laud. ps. Defecit. fo. xiij. Cpm.

Isaie xi. EGredietur virga de radice yesse et flos de radice eius ascendet: et requiescet super eum spiritus dñi.

Ad nonam ãn. Ecce ancilla dñi. v. de laud. ps. Mirabilia. fo. xiij. Capm.

Isaie xl. EGredietur dñs de loco sctõ suo veniet vt saluet populum suũ / a pectatis eorum. Ad secũdas vꝫ. ã Angelus dñi. i. de laud. ps. Dixit dñs. fo. xl. et ceteri psalmi de sancta maria Capim. Ecce virgo. ℟. Quomodo fiet istud. vtꝫ. vij. Hymnꝰ. Aue maris stella dei mater. ⁊t. ỹ. Elegit eam deus. ãn Virgo dei genitrix ex qua lux oriri digna est eterna: intende supplicũ tuorum pces seruorum: vt per tua sancta suffragia possidere mereamur regna celestia. ps. Magnificat. Oratio vtꝫ. Quando hoc festum in aliqua dnica. xl. cõtigerit: semper differatur vsq; in crastinũ Si vero in aliquo sabbato. xl. hoc festum euenerit semper vltime vespere de sancta maria fient: et solẽnis mẽoria de sequenti dnica / nisi in sabbato passionis dñi: ⁊ etiam in sabbato palmarum. tunc enim dicantur vespe de dnica: et solẽnis mẽoria de festo. Cum autẽ in secũda feria hoc festũ annũciatiõis beate marie celebratur: semper in do. erunt vespere de fes. et solennis memoria de dnica. Quãdo vero infra passionẽ dñi euenerit / semp fiat fe. cũ Gloria patri. et neuma / et ℟. Jesu christe. cũ ỹ. Qui de virgine. Tamen infra xl. compl. xl. nõ mutatur. Si vero in quarta fer. prorima ante pascha cõtigerit: ibidẽ solenniter celebret vltime tamen vespere non de festo sed de fer. erunt: et solẽnis memoria de festo. Similiter fiat si festum sancti ãbrosij in pdicta quarta fer. euenerit sicut ibidẽ supradictũ est. Si vero in quinta fer. in cena dñi vel i duobus diebus sequẽtibus vel in ebdo. pasche hoc festũ contigerit: differatur festũ vsq; post octa. pasche: vbi cõueniẽtius in ipsa ebdo. possit celebrari: scilicet vbi possit habere suas vtrasq; vesperas. Similiter fiat de ceteris festis duplicibus: suprà dictis temporibus contingentibus.

In paschali tpe hoc modo fiat seruitium. Ad vtrasq; vespas / oia fiãt sicut prenotatũ est: excepto q; hic fiat solẽnis memoria de resurrectione. ⁊ ℟. et ãn. tam ad vꝫ. q; ad matut. cũ Alla finiãtur. Cõpl. vero tpis paschalis nõ mutatur: nisi q; i fine hymni dicatur Gloria tibi dñe. scilicet post versum. Quesumus auctor. Similiter fiat in fine omniũ hymn̄. eiusdem metri: ad matut. ⁊ ad vãs et ad hor. huius diei. Ad matutinas. Inuitato. Aue maria. ps. Venite. Hymnus. Quẽ terra pon. Tres prime ãe. cum suis pis. dicank: ⁊ finiãtur cũ alla. ỹ. Ex syon. Euangel. Scdm lucam. In illo tẽpore. Missus est ãgelus. ℟. Ingressus. ℟. Dixit aũt ℟. Christi virgo. ps. Te deũ. ỹ. Emitte agnum. In laud. oia fiant: vtꝫ. Mẽoria de resurrectione. et finiantur oẽs ãe. et ℟. cum alleluya. Capim Hymnꝰ et cetera vt suprà dictum est. Sãcti richardi episcopi ⁊ cõfessoris. Oratio

DEus qui ecclesiam tuam meritis bti richardi confessoris tui

atq; pōtificis fecisti miraculis chorus-
scare glorioſis: concede nos famulos
tuos ipſius interceſſione ad eternam
bītudinis gloriā peruenire. Per dñz
Cetera de cōi vnius cōfeſſoris / z pōti-
ficis/cū. ix. lec. de cōi/ ſi ante paſſionē
eueñ. Si vero infra paſſionē cōtigerit
nichil fiat de feſto. Cū aūt in oct. paſ-
che cōtigerit: differaſ vſq; in tertiā fe-
riam ſequentē/ et fiāt ibi tres lectiōes
cum regimine chori. Et ad ſcōas vās/
tunc de ſācto ambroſio / fiat ſolennis
mēoria de ſancto richardo. Dño vtz.
¶ Sctī ābroſij epi et cōfeſ. atq; doctō-
ris: duplex feſtum. Ad vs. Cpm Ecce
ſacerdos magnus. Oratio.
DEus qui populo tuo eterne ſa-
lutis btīm ambroſiū miniſtrū
conceſſiſti: preſta qs. vt quē doctorem
vite habuimus in terris: interceſſorem
ſemp habere mereamur in celis. Per
dñm. ¶ Ubicunq; hoc fe. eueñ. ſub re-
gula feſti annūciatiōis btē marie cele
brek: ſicut ibidē prenotatū eſt. Lctō. j.
AMbroſius rome natus
et diſciplinis liberalib⁹
decēter eruditus: iuxta
parētum ſuorum nobi
litatem/ad regēdum li-
guriam z emiliam pro
uincias: cōſulari dignitate eſt promo
tus. Eo tpe i vrbe mediolana mortuo
auxētio arrianorū epō/ cum de ſubſti-
tuēdo inter catholicos z arrianos or-
ta eſſet ſeditio: ābroſius adhuc cathe-
cuminus pro eis ſedādis ibi aduenit:
z dum plebem alloqueref/ ſubito vox
infantis i populo ſonuit ambroſium
epiſcopū. Mox oēs incredibiliter vna
nimi cōſenſu/ ambroſium ſibi dari ac-
clamant epiſcopum. Lectio. ij.
IUſſu ergo iperatoris q̄uis mul
tum renitens / et effugere labo-
rans: ambroſius capitur/et baptiza-
tus octauo die cum ſumma leticia cū-
ctorum epiſcopus eſt ordinatus. Qui
ſtatim omnia que in auro et argento
habere potuit: eccleſie vl' pauperibus
tribuit. Erat autē venerabilis epiſco-
pus multe abſtinentie ac vigiliarum:
quotidiano ieiunio macerās corpus.
Eratq; pro pauperibus z captiuis ni-
miū ſollicitus: atq; in orādo aſſiduus
et in rebus diuinis implendis fortiſſi-
mus. Eo tempore romam adiens que
dam paralitica ad eum ſe portari fe-
cit: atq; oranti et imponenti ſibi ma-
nus veſtimēta attigit. Que cum oſcu-
laretur: ſtatim ſanitate recepta am-
bulare cepit. Lectio. iij.
EO tēpore cum iuſtina imperā-
trix arrianorum fautrix mul-
tas inferret ſancto iniurias: quedam
impudens arrianorum puella ſacer-
doti quem ſanctus ordinauerat/ iniu
riam intulit. Cui ſanctus eam debere
iudiciū dei vereri ne quid ſibi pericu-
li eueniret monuit. Quod dictum rei
exitus approbauit: quia ſequenti die
mortuā ad ſepulchrū dedurit. Quod
factum: metum non leuē aduerſarijs
incuſſit. Cumvero quidā regine iuſſu
carrum preparaſſet vt ſanctus dei de
eccleſia raptus in eo ad exilium duce-
retur: ipſo die quo eum ſe rapere fue-
rat arbitratus: ipſe carpento impoſi
tus/ad exilium eſt deſtinatus. Tractā
te ſancto quadā die verbum dei in ec-
cleſia: quidam acerrimus arrianorū
ſectator angelum ad aures ſancti epi
tractātis vidit loquentem: quaſi qui
ſibi indicaret quid populo renūciare
deberet. Quo viſo ad fidem ſe catholi
cam cōtulit: et quam expugnabat de-
fendere cepit. Duo quoq; arriani cum
ſancto dñi tractāti queſtionem de in-
carnatione dñi propoſuiſſent: z ad eā
audiendam ſequenti die ſe preſto affu
turos ſpopondiſſent: die promiſſo in
eccleſia ſancto dei cum populo expec-
tante / illi contēnentes: in reda quaſi
gratia geſtandi: ciuitatē ſunt egreſſi.
Qui ſubito dei iudicio de reda precipi
tati: ſic ſunt mortui. Lectio. iiij.
QUidā immundo ſpū plenus cū
ad ſanctū virū ducerek: morbo
ad eū ire cepit/ ſaluti ſue eſt redditus.
Qui apud ſctm̄ aliq̄diu cōmorat⁹: ab

infestatione maligni spūs perstitit sa
nus. Sed cū fuisset reuersus: mox ad
eum idē redijt inimicus. Qui ad exo-
cistis requisitus: se cū eo ad sanctū dei
timuisse accedere est confessus. Fama
autē sctitatis eius z sapiētie longe la-
teqz vulgata: duo potentissimi z sapiē
tissimi persarū viri ad eū mediolanū
venientes: plurimas secū deferebant
sancto dei proponendas questiones.
Qui cum eo diu per interpretē disputantes: reuersi sunt prudentiam eius
valde admirantes. Lectio. v.

IN ciuitate florētia quodā tem-
pore ambrosio cōmorāte cuiusdam clarissimi viri filius apud quem
idem sctūs hospitabatur/ subita infir
mitate correptus/ presenti vita est exē
ptus. Quo mater valde religiosa ac
fide plena/ allato de superiori parte do-
mus ad inferiora descēdit atqz eum in
lecto sacerdotis ipso absente cōposu-
it. Quem cum sacerdos reuertēs in le
cto inuenit: fidē matris cōtemplatus
(helisco similis) supra corpus infantis
seipsum cōposuit. atqz orando prome
ruit vt matri viuentē redderet: quem
mortuū inuenit. Quedā autē marco-
mannor regina/ cum famā sctī a quo
dā fideli viro audisset: christo credidit
cuius illū seruulū recognouit. Quadā vero die cum ambrosius ad domū
macedonij tunc officior magistri pro
quodā intercessurus pergeret: et pce-
pto supradicti viri fores clausas inue
nit: nec copiā ingrediendi ipetrare po
tuit. Cui sctūs ait. Et tu ad ecclesiam
venies nec apertis ianuis quas ingre
diaris inuenies. Quod quidē sic postea
cōtigit. Inimicos enim macedonius
timens ad ecclesiā confugit: et paten-
tibus ianuis aditum per quē ingredi-
retur reperire non potuit. Lectio. vi.

QUodā aūt tpe cum quadragesi
mū tertiū psalmū ambrosius
tractaret z exceptor ei⁹ plens adesset:
subito in modū scuti breuis ignis ca-
put eiusdē sctī viri cooperuit: atqz per
os ipsius paulatim vsus est ingredi.
Postea vero facies eius tanq̄ nix incā
duit Ex quo quidē spūsseti in eū adue-
nisse gratiā: qui apostolorū gesta me-
minit/ cognoscere sine dubio poterit.
Paschali aūt solēnitate appropiquā-
te: vir sctūs in infirmitatē corporis inci
dit. In qua decūbēs cū quadā die ora
ret: vidit dīm iesum ad se venientem
Eodē vero tpe quo ex hac vita erat mi
graturus ab hora diei vndecima vsqz
ad illā horā qua spiritū emisit/ q̄ pau-
lulū ante lucē sabbati paschę fuit: ex-
pānis manibus i modū crucis orauit.
Honoratus etiā vercellēsis ecclesie sa-
cerdos cū sctī viri expectās exitū in su
periori domus pte q̄escceret: tertio vo-
cem se vocātis audiuit ac dicētis Sur
ge festina: quia modo est recessurus.
Qui descēdēs: dīnici corporis z sangui
nis sacramēta viro sctō obtulit. Qui-
bus sumptis vltimum spiritū emisit.
Quo die cū corpus eius i ecclia positū
esset. z baptizati infantes a fonte redi
rēt: aliqui eum se videre sedentē in tri
bunali dicebāt. Alij vero ascendētem
suis parētibus digito ostendebāt: plu
rimi quoqz stellā supra corpus eius se
vidisse narrabāt. Corpus ergo ei⁹ die
paschę i basilica ābrosiana est positū:
aia vero cū christo exultat in regiōe vi
uentiū. ¶ Scōm matheū. v. Lectō. vij.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Quod si sal euanuerit: in quo sa-
lietur? Et reliqua. Mat. v.

Omelia excerpta de diuersis tractatibus

Prędixerat dīns discipulos suos p̄ sui nois cōfessiōe pse-
cutionē passuros/ et vt eos consolaret
subiūrit dicēs Vos estis sal terre Acsi
diceret. Illi plequent: sed vos nolite
timere: qa sal terre vos eritis. Per sal
aūt celestis sapiētia designat Sal eni
per aquā et ardorē solis z flatū venti:
et altera natura cōmutat in alteram
Sic et apli et apostolici viri per aquā

baptismatis/ꝛ ardorē fidei/et flatū: id est donum spūscti: ex terrena generatiōe in spiritualē sunt cōmutati. Salis aūt natura hec est. Humores exsiccat/fetorem aufert: vermes procreare non sinit. Ita et celestis sapientia: carnaliū delectationū humores exsiccat male cōuersationis fetorē aufert: libidinose cogitatiōis vermes procreare non sinit. ꝛ illū vermem extinguit: de quo ysayas ait. Vermis eorū non morietur: et ignis eorum non extinguet. Tu autem domine. Lectio. viij.

IN veteri testamēto nullū sacrificiū deo offerebatur: nisi prius sale cōdiretur. Quia videlicet nullus potest seipsum laudabile sacrificium deo offerre/absq; sapore celestis sapiētie. Unde paulus dicit. Sermo vester in gratia dei sale sit cōditus. In libro aūt regum legitur: quia aque hierico cum essent amare et steriles: rogatus heliseus vt eas sanaret: iussit vas sibi afferri et misit in illud sal: et proiecit ad eritus aquarū/ꝛ sanate sunt aque. In hoc loco sal intelligitur christi diuinitas: vas vero ei⁹ humanitas Sal missum in vas fuit: cū verbū caro factum est: et habitauit in nobis. Postq; aūt vas ad eritus aquar⁹ proiectū est: sanate sunt aque. quia postq; christus sue passionis mysterium perfecit: sanate sunt gentes. Si inqt/sal euanuerit: in quo salietur? Id est/si vos quos ad hoc elegi vt sal terre sitis errauerit: alij non erunt per quos mūdus celestis sapiētie gustū percipiat. Lcō. ix.

VOs (inquit dñs) lux estis mundi. Gētilium corda insipida et obscura sicut celestis sapientie indigebāt gustu: ita et vere fidei lumie. Apostoli autē recte lux mūdi sunt dicti: qa sicut sol mittit radios ad fugādas tenebras noctis: ita et dñs apostolos direxit ad fugādas tenebras infidelitatis. Unde alibi dicit. Nōne duodecim hore sunt diei? Ubi seipsum diē: apostolos aūt horas appellat. Per mūdū autē in quē apostoli missi sunt: homines mūdū ihabitātes itelligere debemus. Non potest inquit abscōdi ciuitas supra montem posita. Ac si dicat. Non possunt abscondi vestra opera qui sal terre ꝛ lux mūdi/ꝛ ciuitas supra montē posita estis: sed quicqd feceritis/omnibus manifestū erit. Sic (inqt) luceat lux vra coram hoibus. Quasi dicat. Sicut nemo lucernā accendit et eam sub modio ponit: ita et ego vos predicatores meos non ideo elegi: neq; ideo scti spūs gratia accendi. vt lucem scte predicatiōis occultetis: sed vt oibus manifestetis: vt ad fidē cōuersi credāt: et glorificēt patrē vestrū qui in celis est. Tu aūt. Cp̄. R̄. et cetera de cōi vnius cōfes. et pontificis. Ad cēdas vs̄. dr R̄. Sancte N. christi cōfessor. in cōi fo. lrrr. Dñi vero post pascha hoc fe. cōtigerit fiant tres lectiones de ppria legenda sci ambrosij. Ad vās. in tpe pasc. R̄. Filie hierusalē. i cōi fo. lrix. Cetera oia de cōi vnius confes. et pōti. pasc. xpis. ¶ Sanctorum tyburtij et valeriani martyrum sine regimine chori. Oro.

PResta qs oipotens deus: vt qui sanctorū martyrū tuorū tyburtij valeriani et marimi solemnia colimus: eorum etiā virtutes imitemur. Per. ¶ Et notandū est q; oia fe. iij. lec. sine regimie chori ab oct. pasche vsq; ad octa. penthecostes: habēt inuitat. dup̄. Similiter oia talia fe. que cōtingunt infra ebd̄. scte trinitatis et infra octa. corporis christi contingētia: habent inuitat. dupler. Lectio prima

VAleriānus atq; tyburtius frater eius cū per predicationē beate cecilie credidissent in dominū: ꝛ a sancto papa vrbano baptizati fuissent: et hoc ad noticiā almachij prefecti peruenisset: iussi sūt ambo fratres si sacrificare nollent: pariter capitalē subire sentētiā. Tunc glorioſi martyres tēti a mario cornicularo ducebāt ad locū passiōis. Qui marimus: cepit flere sup eos dicēs. O iuuētus flos pur

purcus ꝯ impia diffinitione ꝓsentē vitam volentes amittere: quasi ad epulas festinatis? Tyburtius dixit. Nisi sciremus ꝓro certo alteram vitā perpetuam esse: nūꝙ nos istam amittere gauderemus. Dixit ei maximus. Si possem certum apud me habere quod loqueris: optarem ⁊ ego istam vitam contemnere. Lectio.iij.

VAlerianus dixit ad maximū. Quia dicis nichil tibi supesse nisi vt ꝓbes vera esse que dixim⁹. in hora qua nos faciet dñs istā corporis tunicam deponere. aperiet oculos tuos ⁊ faciet te videre cum ꝯta gloria illa vita suscipitur. Cum ergo impetrasset a carnificibus vnius diei inducias: duxit eos in domū suā. Ad quor ꝓdicationē ⁊ ipse maximus cū oi domo sua: ⁊ ipsi carnifices crediderunt. Tūc sancta cecilia venit ad eos nocte cum sacerdotibus: ⁊ vniuersi baptizati sunt. Igitur cum aurora finē nocti daret: cecilia dixit. Eya milites christi abijcite opera tenebrarū / et induimini arma lucis. Cum venissent ergo sācti ad locū vbi iussi sunt immolare: offeruntur eis thura et recusant. recusantes ponunt genu / feriunt gladio / ꝓijciunt corpus temporale: ⁊ martyrū suscipiunt sempiternum. Lectio.iij.

MAximus autem iurādo asserebat: dicēs. Vidi angelos dei fulgentes sicut sol in hora qua verberati sunt sancti gladio: ⁊ egredientes aias eorū de corporibus quasi virgines de thalamo. quas in gremio suo suscipientes angeli: remigio alarum suarū ferebāt ad celos. Ista cum lachrymis narrāte maximo: plurimi crediderūt ⁊ ab ydolis cōuersi: suo se creatori reddiderunt. Igitur cum peruenisset ad almachiū ꝙ maximus cornicularius cum suis oibus factus fuisset christianus: iussit eum tādiu plumbatis tūdi ꝙdiu spiritū redderet. Quē sācta cecilia iurta collegas suos martyres tyburtiū et valerianū quos ipsa sepelierat: in nouo sarcophago sepelimit / et iussit vt in ipso sarcophago sculperet fenix / ad indicium fidei eius qui resurrecturum se fenicis credidit exemplo. Cetera de cōi plimorū mar. pas. tpis.

¶ Sancti alphegi epi et marty. iij. kc. de cōmuni sine regimine chori. Oco.

DEus qui beatum alphegum cōfessorem tuū sacerdotij dignitate et palma martyrij decorasti: concede ppicius. ita nos apud te eius intercessionibus adiuuari: vt cum eo possimus i eterna felicitate letari. Per dñm

Cetera de cōi vnius martyris ⁊ pōtificis paschalis tēporis: cum capris et kc. vnius martyris et pōti. alterius tpis.

¶ Sancti georgij martyris. iij. lectiones cum regimine chori. Oratio.

DEus ꝙ nos bti georgij martyris tui meritis et intercessione letificas: concede propicius. vt ꝙ eius beneficia poscim⁹: dono tue gratie cōsequamur. Per dominū nostrum. Lectio.j.

ANctus et verus dei cultor georgius capadocie regionis oriūdis: cum videret apud impiū dacianū populos multos christum dñm blasphemantes et demones adorātes: crucis verillo armatus / sctōꝙ spū repletus: in vocem huiusmodi erupit. Oēs dij gentiū demonia. dñs aut̄ celos fecit. Cecauit enim dyabolus oculos diffidentiū: vt non agnoscant factorē suū christū. Hoc audito: dacianus intra se metipsū cepit fremere: ⁊ dixit ei. Qua temeritatis audacia ista prosequeris: vt non solū nobis iniuriā irroges: verūetiā deos nros demones esse affirmes? Fatere tamen ex qua prouincia huc aduenisti: vel quo noie voceris? Sctūs georgius dixit. Christianus ⁊ dei seruus sum / georgius nuncupor: genere capadocus / patrie mee comitatum gerens. Elegi vero temporali carere dignitate: ⁊ immortalis dei imperio deseruire. Lectio.ij.

DAcianus dixit. Erras georgi: accede ⁊ immola deo apollini. Beatus georgius respõdit. Dño iesu christo exhibeo culturã regi oim seculorũ non apollini auctori demoniorũ Dacianus ira repletus iussit sctm̃ georgiũ in equuleo leuari. ⁊ extẽsum mẽbratim vngulis lacerari: deinde lateribus eius lampades applicari. Post hec iussit eum deponi et extra ciuitatẽ eijci: ⁊ ad verbera extendi/et diuersis plagis cruciari. Salem vero in vulnera aspergi: ⁊ cilicio plagas eiꝰ fricari. Videns dacianus q̃ martyr sctũs his penis non posset superari: iussit eũ in ima carceris trudi. Deinde eductũ de carcere fecit sibi p̃sẽtari: iussitq̃ ministris vt rotam eneã afferrent et gladios bisacutos i ea infigerẽt: atq̃ martyrẽ super eam imponentes ex alto dimitterent. Beatus ergo georgius positus est in rota: et dum reuolueretur statim comminuta est: et sanctus dei permansit illesus. Lectio. iij.

VNc iratꝰ dacianus iussit sartagine eneam plũbo replere: ⁊ ebulliẽte plumbo georgiũ immittere. Georgius autẽ facto coram se signo crucis: in sartagine quasi dormiẽs repausauit: donec plumbi feruor nutu diuino refrigerauit. Tunc blandimento diabolico plenus dacianus: fecit ad se venire beatũ martyrẽ: ⁊ dixit. Exhortor itaq̃ te vt filiũ meum vnigenitum georgi: vt amota christianitatis superstitione: ad deos oipotentes conuertaris. Martyr vero sctũs subridens ait. Ac si contra fas mens supernis voluptatibus detenta cogatur velle quod nonvult: tamen nos oportet immolare deo immortali: et que cupis inuictãter volo explere. Speratus itaq̃ dacianus q̃ eius assertio in hoc vera fuerit p̃silit festinus volens p̃ gaudio osculari beatũ martyrẽ. Nõ polluas (inquit georgius) caput meũ: anteq̃ dijs exhibeamus culturam Cunq̃ ad aram deorũ accederet ⁊ apolinẽ aspiceret: flexis genibus in terrã christum orabat dicens. Rogo te deus oipotẽs vt sicut cera liquescit a facie ignis: ita he ymagines modo liquescant. vt oẽs te cognoscãt verum deũ: ⁊ quẽ misisti iesum christũ. His dictis/ignis descendit de celo: et tẽplum cum dijs ⁊ sacerdotibus subito cõbussit. Tunc dacianus ira cõmotꝰ: trahere p̃cepit sanctum martyrẽ vt homicidã et reũ: per vicos platearũ. Cunq̃ traheretur ad locũ supplicij: flexis genibus gratias egit deo: et sic capitalẽ pertulit p̃ christo sententiã. Dñs vero oipotẽs in hora qua passus est beatus martyr aridi tatẽ terre/ pluuiarũ nimbis affluẽter inebriauit. Dacianũ vero cũ suis ministris ad palatiũ p̃perantẽ repẽtini turbinũ ignes circũdederũt: ⁊ pariter vno momento conflagrauerunt.

Cetera de cõi vnius martyris paschalis tpis. Si hoc fe. in oct. paschę contigerit: differat i crastinũ: ⁊ ad sequẽtes vãs de dñica fiat solẽnis mẽo. de festo Si vero fiat tunc ad. j. vãs de sctõ marco

¶ Sancti marci euangeliste. iij. lect. duplex festũ. Ad vtrasq̃ vãs et ad matutinas/et ad tertiam. Capitulũ.

VNicuiq̃ vestrum data est gratia scdm̃ mensurã donationis christi: p̃pter qd̃ dicit scriptura: ascendẽs christus in altum captiuam duxit captiuitatẽ: dedit dona hoibus. Oño. Ephe. 4

DEus qui vtñ marcũ euãgelistã tuũ euangelice p̃dicationis gratia sublimasti: tribue q̃s. eius nos semp et eruditione pficere: et oratiõe defendi. Per dñm. Ad mat. iij. ℟i. dicant de aplis: scdm̃ ordinẽ nocturnorũ. Lectio. i.

BEatus marcus euãgelista ab egypti partibus alexandriã p̃ficiscẽs: mor vt ingressus est ciuitatem: calciamẽtum eius diruptum est. Hoc ille intelligẽs ait. Uere iter meum expeditum est. Tradidit aũt calciamentum suũ cuidã sutori. Qui dum emen

dare cepisset calciamẽtũ: fortiter vulnerauit manum suam: ⁊ exclamauit. Unus deus. Btũs ergo marcus gaudẽs erpuit in terrã: lutoq; facto vnxit manum viri dicẽs. In noie iesu christi filij dei viui sanetur manus tua: et statim sanata est manus eius Postea vero suto: ille baptizatus est cum tota domo sua: docẽte btõ marco. Uocabatur aũt homo ille anianus. Lctõ. ij.

QUinq; ciues illi multa signa audirẽt eum facere: et oẽs ad verã christi fidem cõuertere: fremebãt ⁊ apprehendere eũ querebant: ponẽtes ei plurimas insidias. Btũs autem marcus agnoscẽs eorum insidias: anianũ ibidẽ ordinauit epm: et tres presbyteros et septẽ diaconos: et põthapolim pergit. Cõmoratusq; ibidem duobus annis ordinauit epos ac clericos: ⁊ iterũ alexandriã venit. Cũq; gentiles cognouissent beatũ marcum ibidẽ aduenisse ⁊ multa miracula fecisse: q̃rebãt eum apprehendere dicentes. Magna virtus est huius magi. Cumq; perseuerarent querentes: in ipsa dñica die paschali solẽnitate: inuenerũt eũ missam celebrãtem. Mittentesq; funẽ in collo eius trahebãt eum dicẽtes. ducite bubalum ad loca bubali. Lectio. iij.

SAnctus autẽ marcus cum traheretur: gratias egit deo / quia dignus habitus est hec p noie eius pati. Erant autẽ carnes eius defluentes in terrã: ⁊ sanguine eius sanabatur. Cũq; dei famulus in carceris obscuritate truderetur: circa mediã noctem venit ad eum angelus dñi dicẽs. Marce famule dei: ecce nomen tuum in libro vite adscriptũ est: ⁊ memoriale tuũ non derelinquetur in secula. Beatus autẽ marcus gratias agens deo q̃ per angelũ suũ cõsolatus est eũ: dixit. Dñe iesu christe obsecro te suscipe spiritũ meum: et ne patiaris me longius a te separari. Hoc cũ dixisset: venit ad eum dñs iesus christus in habitu quo fuit cũ discipulis suis anteq; pateret: ⁊ ait illi. Pax tibi marce dilecte meus.

Mane autẽ facto: miserunt funẽ persecutores circa collũ eius: et trahebãt eum dicẽtes. Trahite bubalũ ad loca bubali. Ille aũt cum traheretur gr̃as egit deo dicẽs. In manus tuas dñe cõmẽdo spiritũ meum. Et hec dicẽs sanctus marcus: cũ palma martyrij emisit spiritũ. Perreritq; ad christũ: q̃ viuit ⁊ gloriat in secula seculorũ amen. Tu autẽ. Cetera de cõi vnius euangeliste paschalis typis. ℂ Ad. iij. Caplm. Unicuiq; vestrum. ℂ Ad. vi. Cap̃m.

QUi descendit / ipse est et qui ascẽdit super omnes celos vt adimpleret omnia. ℂ Ad nonam Cap̃m. Epht. 4

ETipse dedit quosdam quidem apostolos quosdã autẽ prophetas / alios autẽ euãgelistas / alios autẽ pastores et doctores: vsq; ad consummationẽ seculorum. Ad sedas vs. ãn. Sancti tui dñe. in cõi fo. lxix. ps. Dixit dñs. fo. xl. ⁊ ceteri psalmi de apostolis Cp̃m. Unicuiq; vestrũ. vts. ℟. Candidi facti sunt. in cõi. fo. lxix. Oratio vts. Epht. 4

ℂ Si hoc festũ infra ebdo. paschę contigerit: differat vsq; post octa. paschę / vbi conuenientius possit celebrari celebret / et vbi possit vtraq; habere vs. De ieiunio vero tunc nec de processione que solet fieri eo die: nichil fiat nec post nec ante in illo anno: nec etiam si hoc festum in aliqua dñica post octa. paschę euenerit / sed tunc festũ nõ differatur: immo fiat totum seruitiũ de festo: ⁊ solẽnis mẽoria de dñica: ⁊ postea de resurrectione / ⁊ processio ante crucem ad vãs in sabbato more solito / tamen de ieiunio ⁊ de processione que solet fieri post missam de sancto marco nichil fiat eo anno. Quauis alia feria post octa. paschę hoc festũ contigerit: fiat ieiunium ⁊ processio more solito. ℂ Sancti vitalis martyris. iij. lectiones fiant cum regimine chori. Oratio

PResta q̃sumus oipotens deus: vt intercedente btõ vitale martyre tuo: ⁊ a cunctis aduersitatibus liberemur in corpore: ⁊ a prauis cogitationibus mũdemur in mente. Per do

minũ nostrũ. ℂ Ad matut. Lectio. i.

SAnctus vitalis cõsularis / pater sanctorũ gernalij et pthalij / cũ paulino iudice suo rauẽnã ciuitatem ingressus est Contigit aũt ibi quẽdã christianũ noie vrsicinũ arte medicũ / post nimia tormenta capitalem accepisse sententiã. Qui dum ad decollandum ductus esset: expauit. Et dũ vellet male euadere / exclamauit vitalis dicens. Noli noli vrsicine medice qui alios curare consueuisti: temetipsum eterne mortis iaculo vulnerare. Et q̃ per passiões nimias veniſti ad palmã ne perdas coronã tibi a dño preparatam. Audiẽs ergo hec vrsicinus genu posuit: ⁊ speculatorẽ vt feriret hortatus est agens penitentiam quod expauisset. Statimq; vitalis corpus martyris rapuit: et intra rauennensium vrbem cum honore maximo sepeliuit Tu autem domine. Lectio. ii.

POst hec aũt vitalis ad iudicem suũ vltra ire noluit. Quẽ paulinus cõsularis ad eum venire mãdauit: nõ tantũ quia ad eũ redire contẽpsit: q̃tum q; ita christianus esse detectus est: vt etiam volentẽ sacrificare / ad coronã martyrij reuocare ita instit ne pareret: ⁊ gemmã pciosam quã rapere dyabolus conabatur / deo redderet Paulinus igit iussit eũ leuari in equuleũ. vt p tormenta potuisset eius consensum inclinare ad sacrificandũ Cui vitalis ait. Infinita dñatur tibi stulticia / vt putes meipsum decipere: qui alios a periculo deceptionis studui liberare. Lectio. iii.

PAulinus ergo consularis dirit ad officiũ suum. Ducite vitalẽ ad palmã / ⁊ si sacrificare contẽpserit: nolite eũ decollare / sed foueã in terra facite quousq; peruenias ad aquam ⁊ ibi eum supinũ deponite ⁊ terra atq; lapidibus obruentes dimittite Quod cum fuisset impletũ: deus sibi btñ vitalem martyrẽ cõsecrauit. Sacerdos autẽ apollinis qui hoc cõsilium dederat paulino / arreptus a dyabolo: per septem dies energuminus ibi clamabat / vbi obrutus est sctũs vitalis. Incendis me: martyr christi crucias me. Post septem dies pcipitatus in flumine a dyabolo expirauit. Sãctus autẽ vitalis glorioſus christi martyr recessit in ciuitate rauennẽsium. prestans orationibus suis beneficia omnibus credentibus vsq; in presentem diem. Cetera de cõi vnius marty. tpis pasc. ℂ Sctõrum apłorũ philippi ⁊ iacobi: dupl. fes. Ad vãs super pos feria. ãn. Vado parare vobis locũ: et iterũ venio ad vos ⁊ gaudebit cor vestrũ alla alla. Ch̃.

Sap. 5.

SIabunt iusti in magna cõstantia aduersus eos qui se ãgustiauerunt ⁊ qui abstulerũt labores eorũ. ℟. Cãdidi facti sunt. in cõi fo. lxix. Hyᵖ. Tristes erant apostoli. ℣. Gauisi sunt discipuli. ℟. Viso domino alleluya. ãn. Tanto tẽpore vobiscũ sum et non cognouistis me: philippe qui videt me / videt et patrem meum alla. ps. Magñ. Oratio.

DEus qui nos annua apłorum tuorũ philippi ⁊ iacobi solẽnitate letificas: presta q̃s vt quorũ gaudemus meritis: istruamur exemplis. Per dñm. ℂ Mẽoria de resurrectiõe. Ad mat. Inuit. Erultent. i cõi fo. lxix. ps. Venite. Hyᵖ. Tristes erant. in cõi fo. lxix. ãn. Tristitia vestra. in cõi fo. lxix Tres psalmi de cõi apłorũ dicãtur reliqui tpis: secundũ ordinem nocł. ℣. Gauisi sunt. Secũdum iohãnem xiiij.

Joh. 14

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis Nõ turbetur cor vestrũ. Creditis in deũ / ⁊ in me credite. In domo patris mei mansiones multe sunt. Et recł. Omel. bti augustini epi. Erigẽda est nobis fratres ad deum maior intentio: vt verba sancti euangelij que modo in nostris auribus sonuerunt: etiam mẽte capere vtcunq; possimus. Sciens redẽptor noster discipulorũ animos ex sua passione ⁊ morte

perturbādos. anteqū pateretur/ resurrectionis sue gloria ⁊ secū cōmorandi spe eorum alios erigere curauit. Cum enim ab illo perire metuebāt: merito turbabātur. sed qui cum illo se mānsuros credebāt: a perturbatione recreabātur. Si vero alius erat alio fortior/ alius alio iustior: in domo patris mei mansiones multe sunt. Nullus ergo illorum alienabitur ab illa domo. vbi mānsionem pro suo quisq; accepturus est merito. Non enim erit aliqua inuidia ipāris claritatis: qm̄ regnabit in oibus vnitas caritatis. ℟. De cōi apl̄orum paschalis tpis dicant. Lectio. ij.

IAcobus qui et frater dñi dicit/ cognomento iustus: post passionē dñi statum ab apostolis hierosolymorū ep̄s ordinatus est. Hic de vtero matris sctūs fuit: vinum ⁊ sicerā non bibit: carnem nullā comedit. Nunq; attonsus est: nec vnctus vngūcto/ nec vsus balneo. Huic soli licitū est intrare in sctā sctōrum. Hic vestibus lineis non vtebat/ sed laneis. Solusq; ingrediebatur tēplum ⁊ iacebat sup genua sua: orans pro populi ignorātia firis genibus: intantū vt camelorum duricia traxisse eius genua crederentur Itaq; pro incredibili cōtinētia ⁊ summa iusticia: appellabatur iustus. Hūc itaq; cum supra pinnā templi positū cōpellerent iudei vt christū dei filium negaret: ille voce maxima protestabatur ad populū dicens. Quid me interrogatis de filio hois? Ecce ipse sedet ad dexterā patris: et vēturus est cum nubibus celi. Pharisei autē hec audiētes: precipitauerunt eū ex alto. Cunq; precipitatus de pinna templi confractis cruribus adhuc semiuiuus tollēs ad celum manus diceret iacobus/ dñe ignosce illis non enī sciūt quid faciūt. fullonis fuste in cerebro percussus occubuit. Triginta itaq; annis hierosolymorū rexit eccleliā/ id est vsq; ad septimū annū neronis et iuxta tēplum vbi precipitatus fuerat: sepultus est. Quidā in monte oliueti eum conditū putant: sed falsa opinio eorū est. Scripsit autem vnā tātum epistolā que de septem canonicis est. Lectio. iij.

POst passionem dñi per annos circiter viginti: sctūs philippus apostolus instāter predicauit gētibus per scythiā euāgeliū. Vbi cum tentus esset a gentilibus et ductus ad statuā martis vt cōpelleretur ad sacrificandum: exijt de subtus basi i qua statua martis stabat draco ingēs/ et prostrauit filiū pontificis: qui ministrabat ignē sacrificij. Percussit etiam duos tribunos qui p̄erāt p̄uincie: quorū officiales tenebant in vinculis sanctū philippū apostolū. De flatu autē draconis omnes morbidi egrotare ceperūt Apostolus aūt dñi filiū pōtificis qui ministrabat ignem sacrificij: et duos tribunos qui mortui erāt in noīe dñi iesu christi suscitauit: omnēq; turbā q̄ morbida fuerat: sanitati restituit. Vñ factum est: vt oēs qui persequebātur philippum apostolū: penitentiā agētes/ deum hunc estimantes adorarēt. Apostolo autē per vnū annū iugiter ibi predicāte crediderūt. et multa milia hominū baptizata sūt. Ordinatis aūt clericis et episcopis/ et presbiteris ⁊ dyaconibus/ atq; ecclesijs multis cōstructis: ipse p reuelationē asyam reuersus et in ciuitate ierapoli cōmoratus: heresim malignā hebionitarum extinxit/ qui dicebant non verum hominē natum ex maria virgie dei filiū assumpsisse. Continue igitur predicationi per aliquot annos insistēs: multitudinem populorum christo laboribus pijs semper inseruiens lucratus est. Quiq; apud ierapolim asye ciuitatem beato fine dormiuit in pace: ⁊ ibidem sepultus est. ℣. Cognouerūt dñm. ℟. In fractione panis alla. ℭ In lau. ā. Domine ostende nobis patrem ⁊ sufficit nobis alla. Dñs regnauit. fol. vi. ān. Philippe qui videt me/ videt et patrem meum alla. ps. Jubilate deo. fo. vij. ān Ego sum via veritas et vita: nemo venit ad patrem nisi per me alla. ps. Deus

deus meus. fo. viij. ān. Spiritus et aie iustorū hymnū dicite deo nostro alla alla. ps. Benedicite. fo. viij. ān. Si manseritis in me et verba mea in vobis māserit: quodcunq petieritis fiet vobis alla. ps. Laudate. fo. viij. Capm. Stabunt iusti. vtō. Hymnꝰ. Claro paschali. in cōi fo. lxix. v. Gaudete iusti. ā. Non turbetur cor vestrū neq formidet: creditis i deū et in me credite: in domo patris mei māsiones multe sunt alla alla. ps. Benedictꝰ. Oō. Deus qui nos annua. Mēo. de resurrectione. ¶Ad. i. ān. Dñe ostēde. i. de laud. ps. Deus in nomie. fo. ix. ā. Gratias. ps Quicūq. fo. x. ¶Ad. iij. ā Philippe. ij. de laud. ps. Legem pone. fo. xij. Capm. Stabunt iusti. vtō. R. Gauisi sunt discipuli Alla alla. vꝰ. Uiso dño Alla all. v. Dñe ostēde nobis patrē. ¶Ad. vi. ān. Ego sum via. iij. de laud. ps. Defecit in sa. fo. xiij. Capitulū.

Act. 4. UIrtute magna reddebāt apostoli testimonium resurrectionis dñi nostri iesu christi: ⁊ gratia magna erat in oibus illis. R. Dñe ostende nobis patrē Alleluya alla. v. Et sufficit nobis. vꝰ. Non turbetur cor vestrum. ¶Ad. ix. ān. Si manseritis. v. de laud. ps. Mirabilia testi. fo. xiij. Capm.

Act. 5. IBant apostoli gaudentes a cōspectu cōsilij: quoniā digni habiti sunt p noie iesu cōtumeliā pati R. Non turbetur cor vestrum Alla alla. v. Neq formidet. v. Cognouerūt dñm. R. In fractione panis. ¶Ad. ij. vespas ān Dñe ostende. i. de laud. ps. Dixit dñs. fo. xl. ⁊ ceteri pi. de apostolis. Capm. Stabūt iusti. vtō. R. Cādidi facti sunt. in cōi fo. lxix. hyꝰ. Claro. i cōi fo. lxix. vꝰ. Gaudete. ān. Si cognouissetis me vtiq et patrē meum cognouissetis: ⁊ amodo cognoscetis eum et vidistis eū alla. ps. Magñ. Oō vtō. Quando hoc festum in oct. pasche forte contigerit: differatur in crastinū et in dñica erunt vespere de festo et solennis mēo. de dñica et de resurrectione. In crastino vero tunc fiant vespere de cruce et solēnis mēo. de apostolis: ⁊ postea de martyribus. Si hoc fe. in vigil. ascensiōis dñi euenerit ibi celebretur: ⁊ ad primas vō de asceñ. fiat solennis mēo. de apostolis Si vero i die asceñ. dñi hoc fe. forte cō tigerit: differat vsq in crastinū: ⁊ etiā de eis tūc fiet solēnis mēo. ad festūdas vās in die asceñ. Et in crastino erūt vespere de apostolis: ⁊ solennis mēo. de inuentione sancte crucis et de martyribus: et processio fiat ante crucem in introitu chori de sancta maria.

¶In inuētione sancte crucis. Ad primas vesperas super pos feriales ān. Dulce lignū dulces clauos / dulce pōdus sustinuit: que meruit portare preciū huius seculi alleluya. Psalmi feriales. Cpm.

Gal. 6. MIchi autē absit gloriari nisi in cruce dñi nostri iesu christi: per quem michi mundus crucifixus est et ego mundo. Rem.

O crux viride lignum quia super te pepēdit saluator rex israel. o q̄ dulce lignum q̄ dulces clauos q̄ dulcia ferens pōdera. o q̄ precios lignum q̄ preciosa gēma. Que christum meruit sustinere alla. v. Custodi dñe gregem tuum / quem redemisti per lignum sancte crucis. Que christū. Prosa.

QUr fidelis terras celis miro nectens federe. Nos in laude tua gaude deuotos incedere. Crux est thronus in quo bonus pastor oues redemit. Crux fecundat crux emundat crux hostē interemit Ara crucis lāpas lucis: vera salus hoim. Nobis pronū fac patronū quē tulisti dñm Salue lignum vite dignū ferre mūdi precium. Confer isti plebi christi crucis beneficium. Omnes clerici ad altare conuersi dicant Gloria patri. Hymnus.

IMpleta sunt que cōcinit dauid fidelis carmine dicendo nationibus regnauit a ligno deus.

Arbor decora et fulgida ornata regis purpura / electa digno stipite tam sancta membra tangere.

Beata cuius brachijs pretium pepēdit seculi: statera facta est corporis / pdamq tulit tartaris.

O crux aue spes vnica: hoc inuentionis tēpore / auge pijs iusticiam: reisq

Inuentio sancte crucis.

dona veniam.

Te summa deus trinitas: collaudat
ois spūs quos per crucis mysterium
saluas rege per secula. Amen. ℣. Hoc
signum crucis erit in celo. ℟. Cum dñs ad
iudicandū venerit. ān. O crux benedicta
que sola fuisti digna portare regem celorū
et dñm alla. ℔s. Magnificat. Oratio.

DEus qui in preclara salutifere
crucis inuēcione passionis tue
miracula suscitasti: concede vt vitalis
ligni precio eterne vite suffragia con-
sequamur. Qui vivis et regnas deus.

Nulla fiat memoria de resurrectiōe:
sed fiat solēnis mēoria de martyribus
alexandro cuentio et theodolo. ān.
Filie hierusalē. ℣. Tristitia vestra. Oro.

PResta qs oipotens deus: vt qui
sctōrum martyrū tuorum ale-
xādri cuenty et theodoli natalicia co
limus: a cunctis malis imminētibus
eorū intercessiōibus liberemur. Per.

Deinde si dñica fuerit fiet mēo. de do.
ad vtraq; hs. et ad matut. Si festum
sancte crucis in dñica contigerit: fiat
processio cum hac ān. O crux gloriosa.
et ān. de resurrectione omittitur. Si
dñica fuerit fiat mēo. de dñica: et tunc
eat processio ordinatim quacūq; feria
contigerit: cū ceroferā. et thuribul. an-
te crucem per medium chori: sine cru
ce. a rectoribus chori incipiendo ān.
O crux gloriosa/ o crux adoranda/ o lignū
pretiosum z admirabile signum per quod
z dyabolus est victus et mūdus christi san
guine redemptus alla. Et finiatur cum
alla. quādo cunq; vr. ℣. Dicite in nationi
bus. ℟. Quia dñs regnauit a ligno alla.
Oro Deus qui pro nobis filiū tuum.
In reuerētdo de scā maria ā. dicat ℣.
Sancta dei genitrix. Oro. Gratiā tuā.
Si vero post oct. ascensiōis dñi vel in
die ascēs. dñi hoc fe. cōtigerit: tūc oro
Concede qs misericors. post ān. de scā
maria dicetur: loco de Gratiā tuam.
Ad matu. Inuit Alleluya. Salue crux
sancta salue alla. hs Venite. Hymnus.

PAnge lingua gloriosi prelium
certaminis: z super crucis tro-
pheum dic triumphū nobilē: qualiter
redemptor orbis immolatus viceris.
De parētis prothoplausti fraude fa
cta condolens: quādo pomi noxialis
morte morsu corruit: ipse lignum tūc
notauit damna ligni vt solueret.
Hoc opus nostre salutis ordo depo-
poscerat: multiformis proditoris ars
vt artem falleret/ et medelā ferret in-
de hostis vnde leserat.
Quando venit ergo sacri plenitudo
temporis: missus est ab arce patris na
tus orbis conditor/ atq; ventre virgi-
nali caro factus prodiit.
Gloria et honor deo: vsq; quo altissi-
mo vna patri filioq; inclito paraclito
cui laus est et potestas per eterna scla.
Amen. ān. Adoramus te christe et bene
dicimus tibi: quia per crucē tuā redemisti
mūdum alla. ℔s. Dñe dñs no. fo. iij. ℔s.
Dñe in virtute. fo. vi. ℔s. Dñi est ter.
fo. ix. ℣. Hoc signum crucis erit icelo. ℟.
Cum dñs ad iudicandū venerit. Lctō. j.

Cum imperator constā
tinus victoriā obtine-
ret super gentē barba-
rorū. celitus signo cru
cis sibi ostēso misit ma
trē suam helenā hiero
solymā ad requirēdum lignū crucis.
Ipsa autē perueniēs hierosolymam:
cōuocauit oēs iudeos: z dixit eis. Nūc
eligite qui diligenter nouerūt legem.
Qui cum irent: dicebant inter se. Pro
qua causa hunc laborē nobis facit re-
gia? Unus aūt ex eis noie iudas dixit.
Scio quia questionem vult ligni face
re: in quo suspenderunt patres nostri
iesum. Videte ergo vt nemo ei confi-
teatur. zacheus auus meus prenūcia
uit patri meo z pater meus cū morere
tur: annunciauit michi dicens. Vide
fili cū questio facta fuerit ligni in quo
dānauerunt messyā qui ante nos fue-
rūt: manifesta illud ātequ crucieris. ℟
Dulce lignum dulces clauos dulce pon-
dus sustinuit. Que digna fuit portare pre
cū huius seculi. Alla. ℣. Hoc signū cru-
cis erit in celo: cum dñs ad iudicandum ve

nerit. Que digna. Lectio. ij.

EGo ergo dixi ei. Pater si sciebant patres nostri quia ipse est christus: quare manus iniecerũt i eũ: Et dixit ad me. Audi fili. Nunq̃ consiliatus sum neq; cõueni cũ eis: sed multotiens cõtradicebã eis. Sed quia arguebat seniores ⁊ pontifices: cõdẽnauerunt eum in cruce. Quẽ et deponentes de ligno sepelierunt. Ipse autem sepultus post tertium diem resurgẽs manifestauit se discipulis suis. Unde ⁊ credidit frater meus stephanus: ⁊ cepit docere in noie eius. Et consilio facto lapidauerũt eũ. Hec mihi cõfessus est pater meus symeon. Ceteri aũt dixerũt. Nos nũq̃ talia audiuimus. ℟.

2. HOc signum crucis erit in celo: cũ dñs ad iudicãdum venerit. Tunc manifesta erũt abscondita cordis vestri alla alla. ℣. Cum sederit filius hois in sede maiestatis sue: ⁊ ceperit iudicare seculũ per ignẽ. Tũc. ℣. ij.

HEc eis dicẽtibus veniũt milites ad eos dicentes. Uenite/ vocat vos regina. Tunc beata helena iubet eos tradi in ignẽ Qui cum timuissent tradiderunt iudã. Et cõuocans eũ: dicit ei Uita ⁊ mors proposita sunt tibi: elige quod vis. Judas dixit. Et q̃s in solitudie positus pane appposito lapides mãducauit: Btã helena dixit. Si ergo vis viuere: ostẽde michi lignum crucis Judas dixit. Neq; locum noui: quia nec tunc erã Beata helena dixit. Per crucifixum fame te faciã interire Et iussit eũ mitti in lacum siccũ/per septem dies ibidem sine cibo manentẽ. Cum aũt transissent septem dies: clamauit iudas de lacu dicens. Obsecro vos educite me: et ego ostẽdam vobis crucem christi. Cũ autẽ ascenderet de lacu: perrexit ad locũ vbi sctã crux iacebat: leuataq; voce dixit. Dñe deus q̃ fecisti celum et terrã qui dñaris oim: si tua volũtas est regnare filiũ marie q̃ missus est a te: fac ab eodẽ loco fumũ odoris aromatũ ascendere: vt ego credam christũ crucifixũ Hec cum orasset cõmotus est locus: ⁊ odor aromatum ascendit de loco. Admiratus autẽ iudas ait. In veritate o christe tu es saluator mundi. Tu autem. ℟.

O crux glorioſa/ o crux adorãda/ o lignũ pretiosum et admirabile signũ. Per quod ⁊ dyabolus est victus: ⁊ mũdus christi sanguine redemptus. Alla. ℣. Michi autẽ absit gloriari nisi i cruce dñi nostri iesu christi. Per quod. Gloria pa. Alla. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dñs regnauit a ligno alleluya. ℭ In laudibus ãn.

Helena cõstantini mater hierosolymã petiit alla. ℘s. Dñs regnauit. fol. vi. ãn. Tũc precepit eos oẽs igne cremari: at illi timentes tradiderunt iudam alla. ℘s. Jubilate. fo. vij. ãn. Helena sãcta dixit ad iudam. cõple desiderium meũ ⁊ viue super terrã vt ostẽdas michi qui dicitur caluarie locus: vbi abscõditũ est pretiosum lignum dñicum alla. ℘s Deus deus. fo. vij. ãn.

Orabat iudas deus deus meus ostende michi lignum sancte crucis alla. ℘s Bñdicite. fo. vij. ãn. ℭ Cum orasset iudas: commotus est locus ille in quo sancta crux iacebat alleluya. ℘s. Laudate. fol. vij. Capitulũ Michi autem absit. Hymnus.

CRux fidelis inter oẽs arborũa nobilis/ nulla silua talẽ profert fronde flore germine: dulce lignũ dulces clauos/ dulce pondus sustinet.

Sola digna tu fuisti ferre pretium seculi: atq; portũ preparare nauta mundo naufrago: quẽ sacer cruor perunxit fusus agni corpore. Gloria et ho. ℣. Dis terra. ãn. Ocrux benedicta quia in te pependit saluator mundi: et in te triũphauit rex angelorũ alla. ℘s Benedict⁹. Oco. Deus q̃ in p̃clara. Mẽo. de martyribus ãn. Lux perpetua. Maior ℣⁹. Gaudete iusti. Or. Presta q̃s. Si dñica fuerit: tunc fiat mẽoria de dominica. ℭ Ad. j. ãn Helena constã. i. de lau. ℘s. Deus in noie. fo. ix. ã Gratias tibi. ℘s. Quicunq;. fo. x. ℭ Ad. iij. ãn Tũc precepit. ij. de laud. ℘s Legẽ pone. fo. xij. Cp̃m. Michi aũt absit. vts. ℟. Hoc signum crucis erit i celo Alla alla. ℣. Cum dñs ad iudicandum venerit. ℣⁹ Dicite in nationibus. ℟. Quia dñs regna. ℭ Ad

vi.ān. Helena sancta.iij. de laudib⁹. ps.
Deferit. fo.xiij. Capitulum.

1.Cor.1. VErbū crucis pereuntibus stultitia est. his aūt qui salui fiunt id est nobis: virtus dei est. ℟m.
Dicite in nationibus Alla all.℣. Quia dñs regnauit a ligno.℣. Adoram⁹ te chriſte et benedicimus tibi. ¶Ad.ir.ā. Cum orasset.v.de lau.p. Mirabi.fo.xiij. Ch

1.Cor.1. NOs aūt p̄dicamus chriſtū crucifixum: iudeis quidē scādalum/ gentibus aūt stulticiā: ipsis aūt vocatis iudeis atq; grecis chriſtum dei virtutem atq; sapientiam. ℟m.
Adoramus te chriſte ⁊ benedicimus tibi Alla alla.℣. Quia per crucem tuā redemisti mundum.℣. Dis terra adoret te deus. Ad.ij. bās ān. Helena constā.i. de laud. pi feriaſ. Ch Mihi aūt absit. vtš. ℟. Per tuam crucē salua nos chriſte redemptor: qui mortē nostrā moriēdo destruisti Et vitā resurgendo reparasti alla.℣. Miserere nobis iesu benigne: qui passus es clementer pro nobis. Et vitā. Glia pa. Alla. Hy⁹. Crux fidelis.℣. Dis terra ado. ān
O crux splendidior cunctis astris mūdo celebris hostibus multū amabilis: sāctior vniuersis: que sola fuisti digna portare talentum mūdi/ dulce lignū/ dulces clauos/ dulcia ferens pondera: salua p̄sentē caterua in tuis hodie laudibus congregatam. alla alla alla. p̄s. Magn̄. Oō vtš. Si hoc fes. in sabbato cōtigerit: nulla fiat tūc p̄cessio ad scās bš. nec vlla mēo. nisi de sequēti dñica tm̄. Tamē si infra ascēsionē dñi euene. fiat tūc mēo. de ascēsione. Si hoc festū in vigil. ascēsionis dñi euen. ibi celebrēt: ⁊ ad .i. bās. tunc de ascēsione fiat solēnis mēo. de cruce Si aūt in die ascēsionis hoc festū cōtigerit: differat in crastinū: et tūc ad secūdas bās. de ascen. fiat solēnis mēo. de cruce p̄dēdo añ crucē: cū hac ān. O crux glīosa. Et nō dicitur ān. O crux benedicta. propter nimiā breuitatē. ℣. Hoc signū crucis. Oō vtš. In introitu chori dicat ā. de sancta maria. Causa quare nulla fiat mēo. de resurrectiōe in inuentione scē crucis hec est: qa q̄n duo cōtraria cōcurrunt: vnū oportet omitti. Verbi gēa. Quodcūq; festū ēt regie chori in aliqua dñica ante ascensionē dñi contigerit: et etiā in ipsa dñica si duplex festum eueñ. fiat solennis mēo. de resurrectione ad matu. et ad scās bās cum ān. super Benedictus. et Magn̄. q̄ in die pasche: ⁊ ad p̄mas bās videlicet in sabbato non fiet alia mēoria de resurrectione ꝙ p̄cedēdo ante crucē cum ān. Chriſtus resurgens. Et si fes. de cruce in dñica fuerit: oportet p̄cessionē fieri cū ān. O crux glīosa. et ān. de resurrectione omittatur.

¶Sancti iohānis apostoli et euāgeliste: qui ante portā latinam dictus est: triū kc. cū regie chori. Ad bš super hos feriales ān. Lux perpetua. minor. Ch.

Sap. 15. QUi timet deū faciet bona: ⁊ qui continens est iusticie apprehendet illā: ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. ℟. hy⁹. et ℣⁹. de cōi vnius apostoli paschalis tp̄is. ān. In ferue-
tis olei dolio missus iohannes apostolus: diuina se protegēte gratia illesus exiuit al-
Deluya. ps. Magnificat. Oratio
Deus qui cōspicis ca nos vndiq;

mala nra perturbãt: ꝓsta qs. vt bti iohãnis apli tui ⁊ euãgeliste intercessio gloriosa nos ꝓtegat. Per ꝺ. Ad mat. Inuit. tripl. ⁊t. de cõi vni⁹ apli pasch. tpis. Tres ⁊t. sine expõe euãg. Lctõ. j.

HOdie scti iohãnis apostoli ⁊ euangeliste gaudẽtes illũ celebremus natalẽ: quo sicut ecclia stica narrat hystoria: ab epheso iussu domiciani romã ꝺuctus / et ꝓsente senatu ante portã latinã in olei feruentis doliũ missus est: ex quo tñ diuina se ꝓtegente gratia tantũ liber exijt a dolore corporis: ꝙtum alienus erat a corruptione carnis. Ideo festiuum hac ipsa die cõcursum: fideles populi vsq; hodie faciunt. Tu aũt. Lectio. ij.

HIc btũs euãgelista dũ euãgeliũ christi in asya ꝓdicaret: a ꝓfato domiciano cesare in pathmos insulã metallo relegat / vbi etiã positus apocalypsim scripsit. Interfecto aũt a senatu domiciano: exilio resolutus recessit ephesum: ibiq; ob hereticorũ refutandas versutias: rogatus dicit ab oibus asye epis ⁊ presbyteris (ꝺa iam in tribus euãgeliorũ libris de humanitate saluatoris habebant) vt eis de diuinitate sermonẽ faceret atq; ad mẽoriã futurorũ scripta relinqueret: maxime ad vicendã illorũ heresim q̃ dicebãt christũ ante mariã nõ fuisse. ⁊c. iij.

BEatus apls qõ petebat primũ se negauit facturũ: sed precatoribus in prece pseuerãtibus nõ aliter acceuit: nisi oẽs triduano ieiunio dñz in cõmune ꝓcarẽtur. Qõ cũ fecissent: die tertia tanta gra spũsscti (scõm sui nois cõgruã iterpretationẽ) dicit esse repletus: vt vsq; ad cõtẽplandã pris ⁊ filij et spũsscti diuinitatẽ mente raperetur: et de eterno vite purissimo fõte potaret: qõ nobis sitiẽtibus propinaret. Unde et euangelij tale est exordiũ In principio erat verbũ: ⁊ verbũ erat apud deũ: ⁊ deus erat verbũ. ꝟ. Valde honorãdus. ℂ In laud. ã. Scti tui dñe. in cõi fo. lxix. ⁊ cetere ãe. cũ suis ꝓis. cp Qui timet deũ. vtš. hy⁹. ⁊ ꝟ. de cõi. ã. Propter insuperabilẽ euãgelizãdi cõstãtiã exilio relegatus: diuine visiõis ⁊ allocutionis meruit crebra consolatione releuari alla. ꝓs. Bñdict⁹. Oco. vtš. ℂ Ad. j. ã. Scti tui dñe. in cõi fo. lxix. ꝓs. Deus in nomie. fo. ix ℂ Ad. iij. Caꝑm. Qui timet deum. ℂ Ad. vi. Capitulũ.

QUi bauit illũ pane vite ⁊ itellect⁹ ⁊ aqua sapiẽtie salutaris potauit illũ: et firmabit illo ⁊ nõ flectet et cõtinebit illũ ⁊ nõ cõfundet: et exaltabit illũ apꝺ primos suos. ℂ Ad. ix. cp Sap. 15.

IN medio ecclie aperuit os eius. ⁊ impleuit eũ dñs spũ sapiẽtie ⁊ intellectus: stola glorie induit eum. Sap. 15.

Uespere erunt de sancto iohanne beuerlaco episcopo et confessore: dia de cõi secundũ vsum Sar. Alias. Oco.

DEus qui ꝓpẽte diẽ bti iohãnis cõfessoris tui atq; pontificis migratione cõsecrasti: da ecclesie tue de eius solẽnitate gaudere: vt apud tuã miam exẽplis eius ꝺiuuemur ⁊ meritis. Per dñm. ℂ Mco. de apostolo. ãn

OCcurrit bto iohãni ab exilio reuertenti ois populus virorũ ac mulierũ clamantiũ et dicentiũ: bñdictus qui venit in noie dñi alla. ꝟ⁹. Gaudete iusti. Oco. Deus qui conspicis. vtš. Ad matut. Lectio. j.

BEatus iohãnes archiepus inter confinia anglorũ cũ puerili adhuc pubesceret euo theodoro cantuariẽsi archiepo admissus est: q̃q; cum omni probitatis more instruxit: atq; prudentiam docuit. Lectio. ij.

QUm iam bene litteris esset ĩbutus beatus iohannes: in eboracẽsi ciuitate episcopatũ accepit. Cum autem quoꝺã die in porticu sancti michaelis oratioi vacaret: vnus dyaconus introspiciens vidit spiritũ sanctũ super altare residentẽ radiũ solis vincentẽ cãdore cuius facies cremabatur sancti spũs ardore: quẽ episcopus sanauit: precipiẽs ne hanc visionẽ q̃diu viueret patefaceret. Tu aũt. Lcõ. iij.

Gordiani et epimachi martyrū.

VIrit aūt in ephatu triginta annis: postea cū senex esset effect⁹ ordinato in ephatu ebdoracēsis ecclesie wilfrido presbytero suo deuerlacū pe tyt: ibiq; in dei seruitio vitam finiuit. Cetera dia de cōi paschа. tpis. Si hoc fe. vel scti aldelmi / vel sci augustini in vigi. ascē. dñi cue. ibi celebrēt: et ad. i. vās. de ascē. nō fiat de eis mēo. i audiē tia. Si vero in die asceñ. dñi aliq̄ fe. storū sctōrū cōtige. differat in crastinū. ꝫ tunc ad ij. vās. de ascē. fiet de eis mēo. p̄uatim. ꝛc. ¶ Sāctorum gordiani ꝫ epimachi martyrum Oratio.

DA q̄s ops deus: vt q̄ btōrū martyrū tuorū gordiani et epimachi solēnia colimus: eorū apud te intercessionibus adiuuemur. Per dñm. Tres ꝛc. sine regimine chori. Lectō. i.

TIlianus iperator apostata inter multos christianos quos publicis custodijs mancipauit / beatū ianuariū senem p̄sbyterū cōprehēsum / cuidā vicario gordiano ad audiendū tradidit. Qui btm̄ ianuariū patiēter audiens spū dei illuminatus credere cepit. Quē ptinus btūs p̄sbyter cum vrore magna noie / ꝫ familia pmiscui sexus numero quinquagita tribus et eo āplius baptizauit. Tu aūt. Lectō. ij

QVod cū factū erat iulianus ad diēs plenus ira: dānauit plerisq; ptionibus sanctū ianuariū p̄sbyterū. Sāctum vero gordianū similiter dānatū in custodia publica posuit: atq; cuidā clemētiano (quem vicariū eius loco dederat) tradidit. Vxorem porro eius ad aquas salinas manere p̄cepit: in seruitio rusticorum. Lectō. iij.

CLementianus aūt in tribunali residens: btm̄ gordianū vinctū cathenis sibi p̄sentari iussit. Ille in cōfessiōe christi fixus diu plūbatis cesus ad vltimū trūcatus est capite. Cuius corpus tulit iniquus iudex āte tēplū apollinis i tellurē iactari: vt a canib⁹ roderet. Dō nocturno tpe christiani rapientes: miliario fere vno ab vrbe romana posuerūt in cripta: vbi iāp̄ dē corp⁹ btī epimachi sepultū fuerat. Cetera de cōi plūmor mar. pasc. tpis. Sc̄ōr nerei / archilei / atq; pācratij. or

SEmper nos dñe martyrū tuor nerei ꝫ achillei atq; pācratij foueat q̄s btā solemnitas: ꝫ tuo dignos reddat obsequio. Per dñm nostrum. Tres ꝛc. sine regimine chori. Lectio. j.

DOmicilla vgo nobilissima neptis domiciani iperatoris / duos habuit eunuchos cubicularios nereū ꝫ achilleū: quos sctūs petrus apostolus baptizauerat. Hec despōsata erat cuidā illustri viro: noie aureliano. Cūq; supradicti eunuchi docuissent eā christo suā seruare virginitatē: aurelianus spōsus eius ipetrauit a domiciano. vt si sacrificare contēneret: ponciane insule subiret exilium. Tu aūt. Lectō. ij

IGitur cū esset i exilio domicilla et cū illa degerēt nereus ꝫ achilleus: veniēs illuc aurelianus cepit animos eorū promissionibus attētare: putans se p̄ ipsos animū virginis cōmouere. Sed vero execrātes dona eius: ꝫ magis domicille fidē corroborātes in dño: vberib⁹ ab eo grauissimis attrectati sunt. Cunq; equuleo ꝫ flāmis cōpellerent ad immolandū ydolis: ꝫ dicerēt se a beato petro apō baptizatos / nulla ratione posse ydolis immolare capite cesi sūt. Quorū corpora rapuit auspici⁹ discipls eor: nutritor sctē virgis domicille Que etiā nauicule ipositа adduxit: ꝫ in p̄dio domicille in cripta arenaria sepeliuit via ardeatina / a muro vrbis miliario vno ꝫ semis. k. iij

SUb diocletiano imperatore cū nimia esset paganorū insania aduersus christianos: puer generosus pācratius ductus est ad dyocletianū / dictumq; est ei hunc esse nobilis familie christianum. Dixit ad eum dyocletianus. Infantule suadeo vt recedas a cultura christianorum ne mala morte morіaris: sed reddas te natalibus

tuis. Quod si displicuerint tibi pietatis mee verba: iubebo te interfici ⁊ corpus tuum incẽdi. Cui pancratius dixit. Noli frustra errare iperator. Deꝰ noster iesus itellectum talẽ nobis donare dignatus est: vt oĩs terror pricipum tãtus sit apud nos: q̃tũ pictura ista quã videmus. Iratus dyocletianus iussit eũ duci in via aurelia: et capitalẽ ibi subire sententiã. Cuius corpus ab occanilla sublatũ est noctu/ et conditum aromatibus/⁊ dignissimis lintheaminibus inuolutũ: sepultũ est in sepulchro nouo. quarto ydus mayas. Tu autẽ. Et cetera oia de cõi pluri morum martyrũ paschalis temporis

¶ Sancti dunstani epi ⁊ cõfessoris nouem lectiones fiant. Oratio.

Deus qui beatũ dunstanũ põtificẽ tuũ ad regna trãstulisti celestia: da nobis p gloriosa eius merita ad gaudia trãsire perhẽnia. Per dñz. Eodẽ die mẽo. de sctã potẽtiana virgine ad. i. vãs. ⁊ ad matu. ãn. Simile est. in cõi fo. lxxiiij. v. Diffusa. Oratio.

Concede nobis q̃s oipotẽs deus sctẽ potẽtiane virginis tue ⁊ exultare meritis: ⁊ bñficiorũ eius attolli suffragijs. Per. ¶ Si hoc fe. vel sci aldelmi/ vl sci augustini/ vel sci edmũdi/ vel sci barnabe apli ãte pẽthe. eue. fiãt tres l'c. cũ regi. cho. cetera oia fiãt de cõi sctorũ pasch. tpis. Si vero post pẽthe. euene. fiant. ix. l'c. Et cetera oia fiant de cõi reliqui tẽporis. Lectio. j.

Beatus dunstanus talibus parẽtibus ort⁹ claruit: quales seculo erẽptos iter choros cõspicere mererer ãgelicos. Qui pgnantis matris in vtero cũ adhuc haberer: de plentato iesu in templo dies illuxit celebris. Cunq; plebs chrisicola (vt eo die moris est) in ecclesia staret cũ cereis illuminatis: repẽte vt credit diuino nutu cũctorũ pariter luminaria sunt extincta. Ut aũt dñs reuelaret quid indicij illa extinctio daret matris cereus tali filio impregnãte: ⁊ ipse cũ alijs extinctus/ subita luce renouatus inclaruit. de quo vniuersi sancte illius collecte cerei sunt illuminati. Lectio. ij.

Natus puer dei dũstanus in nomie trinitatis baptizat: nutritur/ ablactat: et in tpe opportuno glastonie diuino seruitio iformãdus traditur. Cunq; iam in dei seruitio adoleuisset: dorobernẽsi archiepo aldelmo patruo scilicet suo accessit. In cuius moribus cũ eidẽ põtifici cõplacuisset: regi aethelstano ab eodẽ est plentat⁹: et cũ magno affectu cõmẽdatus. Qui a rege honorifice est habitus: vtpote qui de die in diẽ proficiebat in virtutibus Sed rege eodẽ vita exẽpto: frater eius edmũdus regni sublimat⁹ est solio. A quo etiã vir dei honorifice habitus locũ quoq; regendũ suscepit i quo fuerat educatus. Btũs vir dũstanus monachus ⁊ abbas glastonie effectus monachorũ ibi scolã primus instituit: ⁊ vt in oi studio sctẽ religiõis excrescerent: verbo et opere collaborauit. Et sicut de cereo pgnãtis genitricis eius ceterorũ per totã ecclesiã cerei fuerãt accẽsi: ita per eum ex hoc loco norma religionis monastice toto anglorum diffusa est orbe. Tu autẽ. Lectio. iij.

Cunq; prefato regi natus esset filius q̃ in baptismate dict⁹ est edgarus: sctũs dũstanus i tellula sua diuinis intẽdẽs audiuit voces psallẽtiũ in sublimi. Par anglorũ ecclesie/ nati nunc pueri: ⁊ nr̃i dunstani tpe. Qđ postea rerũ pbauit euentus. Quodã tpe trabs maxima in culmẽ ecclesie leuabatur: ⁊ vir dei tũc plens aderat. Que cũ iã tecto cõtigua esset: i pceps ruere cepit. Tollit clamor ppli ad celũ: dunstanus ⁊ ipse oculos cum prece eleuat/ auxiliũ diuinũ inuocat: dextera leuata signũ salutis opponit. Tremefacti vero ⁊ cupiẽtes erant videre dei potẽtiã ⁊ periculo multorũ minitãti iteritũ obuiare: ⁊ ecce viderũt eandẽ trabẽ in locum ex quo ruere ceperat reuehi. Quis ibi a laude creatoris se ꝛtineret.

Hunc quadã nocte oratẽ in vsi effigie diabolus aggredit: ꝫ cambucã cui vir dei initebat: brachijs cõplerãs auferre conabat Cui vir dei imperterritus resistens cãbucã leuat: horrendũ mõstrum cedendo insequit. Et dũ psallit erurgat deus ꝫ dissipẽtur inimici eius: informe fantasma euanescit. Lcõ. iiij

Rex edgarus edmundi regis filius tota potitus britannia: deo deuotus existẽs illustri viguit impio: ꝫ potẽtia regni disponens negocia cũ oi pace ꝫ iustitia: sicuti audiẽte dũstano bone mentis celicola/ par angloꝝ celitus promissa erat in ipsa natiuitate sua. Firmata igit rer cũ sapiẽtũ cõsilio sentẽtia: btm̃ dũstanũ de abbate fecit epm in wygornẽsi eccla. Lcõ. v.

In ordinatione igitur bti dũstani cũ odo archieps oẽ psolueret debitũ de cõsecrationis ordine: titulo ecclesie cui datus est eps suppriello: cũ ecclesie christi dorobernẽsis metropolis cunctis admirãtibus attitulauit. Super quo a circunstãtibus modeste redargutus: scio inquit fratres qd loquat in me dñs deus Adaucto deinde sibi londoniẽsis ecclesie pñlatu gemino claruit põtificio insignitus. Postmodũ vero odone archiepo patribus suis appolito: cũ electiõe totius ecclesie in cathedrã successit archipresulatus: cui eũ ordinatiõis tpe attitulauerat spũlctũs. Nec hoc silẽdum de eo: qõ in vita sua bis videre meruit in colũbe specie spm̃sctm̃. Primo qdẽ ante: scdo aũt post susceptũ episcopatũ. vi

Nocte quadã sctũs sopori deditus tanꝙ ad supna raptus: angelicis mulcebat concẽtibus btũs dũstanus. Ibi in laudẽ sctẽ trinitatis sãctos spũs audiuit modulãtes et dicentes. Kyri eleyson. Christe eleyson Kyri eleyson Rursus aliquãdo cũ suis sedẽti et mẽte celestibus intẽdẽti apparuit gloria dei. Cythara eni eius sepe manibus ꝫ digitis sctificata: forte parieti herebat appensa. Que cũ nil humani pateret ingenij: antiphonã/ cuius initium est. Gaudẽt in celis aie sctorum: sicut ab vniuersa canit ecclesia: ei modulando resonabat. Ipse sctorũ conscius secretorũ: angelicũ quẽ solus vidit cõiubilare intellexit cytharedum. Perduranit aũt btũs dũstanus septẽ regũ tpibus: seruiẽs deo in fide ꝫ fidei operibus. Die itaqꝫ vocatiõis sue imminente (sicut non solũ sibi sed ꝫ qbusdã alijs cõstat revelatũ fuisse) btũs dunstanus cõmissam sibi ecclesiã deo assignauit/ verbo istruxit atqꝫ auctoritate apostolica a pctis oibus absoluit. Deinde cõmissa oibus pace ꝫ caritate sua. vale vltimũ dixit. Ipsa ergo die dñice ascẽsionis cepit lẽte viribus destitui: lãguoreqꝫ pualẽte lectulo suscipitur In quo tota serta feria cũ nocte sequẽti decũbens: mane sabbati hymnis iã matutinalibus peractis sanctã adesse iubet fratrũ congregationem. Quibus iterũ spm̃ cõmendãs: viaticũ sacramẽtorum christi suscepit. Unde gratias agẽs deo: inter verba oõnis spiritũ in manus creatoris reddidit ꝫ in pace quieuit. Tres vltime lc. de expositiõe euãge. Homo quidã pegre in cõi fo. lxxx. Cetera de cõi vnius confessoris ꝫ põtifi. ¶ Sancti aldelmi epi ꝫ confessoris. ix. lect. fiant. Oratio.

Deus qui hodierne die sctm̃ põtificẽ tuum aldelmũ ad eterna sublenasti gaudia: illius q̃sumus meritis illuc nos tua ducat mia. Per.

Eodẽ die mẽo. de sctõ vrbano papa et mar. ad. i. bãs in pasch. ipe cũ hac ãn. Lux perpetua. Maior. v. Gaudete iusti in dño. Alio tpe ãn. Hic est vere martyr. in cõi fo. lxxij. v. Gloria et honore. Oro

Da q̃sumus oipotens deus: vt q beati vrbani martyris tui/ atqꝫ põtificis natalicia colimus: eius apõ te intercessionibus adiuuemur. Per.

¶ Ad matutinas. Lectio. j.

Beatissimus aldelm⁹ splẽdidissimo anglor genere oriũdus attauis etiam regib⁹ est editus. Sicqdẽ pater eius noie kentẽ vir deo

deuotus et in scki rebus strẽnuus. Jne regis fuit germanus. Hic igitur kẽten nataliũ dignitate et mozũ nobilitate parẽ sibi soztitus vrozẽ: hanc deo acceptissimam adeptus est prolẽ. Cui non ociose (vt credimus) nec sine instictu diuino aldelmus nomẽ imposuit. Aldelm eni ãglice: latine vetus galea interpretat. qa galea salutis caput ptectus: optimã de hoste i celũ reuexit victoziã. Puerilibus elapsis annis cum primũ aldelmus induisset adolescentiã: a patre ⁊ patruo schole magistro rũ est traditus: liberalibus studijs informãdus. Ubi adeo in breui efflozuit vt doctozes quos grecos ⁊ latinos habebat non solum equiparandus / sed etiam preferẽdus estimaret. Lctõ. ij.

Mirabãtur doctozes tam docile ingeniũ tã memozẽ animũ. Jlle mirãtibus insistere: quecz digna ex eoz auditu haurire / hausta obliuioni non tradere. Inter tñ eos vt maiozes colere / iactãtiã declinare / prozsus oia tum idustrie tũ humiliter agere solet Cum igit crescẽs etas adolescentiam excluderet ⁊ iuuentutẽ euaderet: ostẽdens iuuenis quo sua indoles tẽderet in meldunẽsi monasterio prio monachus dehinc pbyter et abbas effectus ipse exercitijs spũalibus grauiter insudabat: subiectosqz ad eãdem fozmã verbo ⁊ exẽplo inuitabat. Cibi potusqz abstinẽs somno q̃tũ natura poscebat indulgẽs. Silẽtio vacãs / lectioni operã dans / pacis sequax / litiũ fugax / patientie amator / mansuetudinis sectator. Quid plura? Ad summam sit dicere q̃ nichil erat in eo quod non esset redolens deo. Lectio. iij.

Deniqz oia opera eius ichoabat caritas: ⁊ cõsummabat humilitas. Fama bti aldelmi multis prieconijs illustrata iam mare trãsierat / alpes excesserat / et romã penetrauerat. Qua icitat⁹ sergius apostolicus: scriptis eũ asciuit. Jlle accepta letus asciuie romã citato conscẽdit itinere. Ubi cum ⁊ papa honozifice suscepit ⁊ dñs miraculis clarificauit. Solẽne enim sibi erat missalia indumenta secũ circũferre quatenus prout locus ⁊ tẽpus expostceret ipse sibi missas faceret Dũ igitur quadẽ die in lateranẽsi ecclesia missam celebrasset et casulã exuisset: porrexit eã retro se: ratus alicui ministrozũ tradere. Sed quia seruiẽtium defuit industria: diuina mox affuit puidẽtia. Cõfestim nãqz radius solaris per fenestrã irrũpẽs insulam excepit: ⁊ eam diu sustinuit. Que scilicet casula ad miraculi memoziam: meldunẽsem hactenus decozat ecclesiã Si hoc fe. post pẽthe. ene. tũc fiãt medie fc. de sctõ brbano: sinaũt tñ mẽo. Lctõ. iij.

Beatus brbanus eps natione romanus: et ex nobili psapia ozt⁹ fuit. Hic bti petri apostoli octauusdecimus vicarius extitit Postq̃ eni btũs calixtus eps type matrini imperatozis per triumphũ martyzu migrauit ad christũ: sctissimus iam sener brbanus cathedrã romane brbis infulãqz suscepit. Sedit autem ãnis octo. mẽsibus vndecim: diebus duodecim. Igit põtificatus eius tempoze matrini ⁊ filiorum eius flozere cepit: ⁊ ad tẽpoza alexandri vsqz permansit. Lectio. v.

Beatus brbanus tãte dignitatis fastigio sublimatus: multis calamitatibus et tribulatiõibus huius mũdi pro christi noie affectus est. Nullis vsus est psperis / cũ aduersa oia ob christi poztaret amorẽ. Hic ante epatũ probabilis fuit cõfesso: ⁊ in epatu nichilominus semel ⁊ iterũ vsqz septies pro noie saluatozis examinatus / atqz iudicatus est. Hic fecit vasa plurima sacrata sacris altaribus apta: ministerium quoqz sacrũ solerti industria sanxiuit. Lectio. vi.

Deniqz sua predicatiõe ac traditione. multos ad credulitatem ⁊ baptismũ christi conuertit: etiã ⁊ valerianũ inclytũ virum btẽ cecilie spõsum ⁊ fratrẽ ei⁹ tyburtiũ: vsqz ad martyzij palmã incitauit. Necnon et alij multi p eius salutifera monita: mar-

tyrio coronati sunt. Tandē ipse a pfecto vrbis almachio multis supplicijs coangustatus: ad celicā peruenit sedē Huius venerabile corpus post multorum annorū curricula: largitione nicholai pape simul cum ossibus bti tyburtij martyris in gallias translatū: in basilica scti germani apud antissiodorū digna cū veneratione est recōditum. Tu autē. Tres vltime ꝛc. de sctō aldelmo sine orpōe euāgelij. Lcō. viij.

SOrte contigit rome vt puer incesta matre incertoq; pfe ditus fama apostolici lederet: quod cū (vt fieri solet) vulgaris opinio ex pōtifice genitum crederet. Anrius aldelmus multa amicitia federatū sibi presulem tali nota iuri: puerū nouē dies natū precepit erhiberi. Imperat deinde vt fateatur si sergius incesti conscius haberet. Respondit infans absolutissimo sermone antistitē affinē crimis nō esse: nichil illū cōmune cū sedo seru habere Ita aldelmus ꝫ ab amico pōtifice depulit infamiā ꝫ sibi acumulauit gratiā. O hoiem mirādum hominē laude dignū: cui sic seruit natura contra naturā: vt phebeus radius sustineat casulā et infans recēs natus disertā referet linguam. Lctō. viij.

POstq; aldelmus pape bñdictiōe ꝫ colloquio plene est potit⁹: reuero pede patriam reditu suo letificauit. Succedētibus autē annis cū in cenobio ecclesiam sctē dei genitricis cōstrueret/ ꝫ iā fabrica vsq; ad trabes ponēdas excreuisset: vna trabiū seu succidentiū incuria seu diuina puidētia/ curtior alijs est inuēta. Contristatus vero scūs p lignor penuria: recurrit ad assueta suffragia. Solo deū orans pstrnit: et mirū dictu illa trabs mor elōgata reperit. Uñ facile est aiaduertere q̄tū apud deū vir iste valuerit: p quē tale miraculū fecerit pclare. Congruit enīm vt ei creatura pareat humiliter: q̄ se creatori substernit fidelit. l. ix

ANno verbi incarnati septingē telimoquinto: appolito patribus suis hedda epo/ qa dyocesis ei⁹ ad vno gubernari neqbat ydonee pre circuitus magnitudie: diuisa est i duas. Una data est danielibiro in ecclesiasticis rebus valēti: alteri pficiēdus eligitur aldelmus. Qui licet intelligeret multo se grauari nō tā honore q̄ onere: non erat tñ cōsiliū sctōrū antistitū q̄ hoc ei iniungebāt: iussiōibus obuiare. Seruauit ergo modū crucis vt humilitate resisteret: et obediētia victus accederet. Cū itaq; pontificalē gradū suscepisset ꝫ eū per quattuor ānos magnificis moribus ornasset: pcul a meldūno infirmitate correptus/ feliciter exiit hoiem terrenū deductus ad paradisum manibus angelorū. Hinc ad cenobiū delatus: et ibidē cū digna honorificētia est tumulatus. quo loci hodie coporaliter pstolās diē btē resurrectionis: per crebra miracula ostēdit in terris: q̄ gliose viuat in celis. Mēo. de scō vrbano papa ad mat. i tpe pas. ā Lux perpetua. minor v. Tristicia vestra Alio tpe ā. Nisi granū. i cōi fo. Irriti. v Posuisti dñe. Oro vtis. Cetera oīa ad vtraq; vs ꝫ ad mat. ꝫ ad alias hos. de cōi vnius cōfessoris ꝫ pōtificis. Si hoc festum in octaua ascensionis dñi cōtigerit: nihil de eo fiet eo anno.

¶ Sācti augustini epi et cōfes. anglorum apostoli: festum. ix. lect. Oratio.

DEus qui beatū augustinū pontificē et doctorē populo cōcessisti anglorū: tribue nobis q̄s/ vt cuius merita pdicamus i terris eius suffragia apud te sentiamus i celis. Per dominū. ¶ Ad matutinas. Lectio. i.

BEatus gregorius romane sedis pōtifex apostolicus: anno quarto sui pōtificatus misit seruum dñi augustinum/ et alios plures cum eo monachos timētes deum: predicare verbum vite genti anglorum. Qui roboratus confirmatione eiusdem beati gregorij: cum famulis christi qui erāt secū profectus est in opus verbi peruenitq; in britāniā. Lctō. ij.

ERat eo tpe rex ethelbertus in cā tia potētissimus Est aūt ad oriē talē cancie plagam tenedos insula nō modica: in qua applicuit seruus dñi augustinus et socij eius viri vt fertur ferme quadraginta. Acceperant autē pcipiente beato gregorio / de gente francorum interpretes. Lectio.iij.

MIttēs aūt augustinus ad ethel bertū: mādauit se venisse de ro ma: ac nūciū ferre optimū: quod sibi obtēperātibus eterna in celis gaudia ⁊ regnū cum deo viuo ⁊ vero sine fine mansurū: absq; vlla dubietate pmit teret. Qui hec audiēs: manere illos in ea quā adierāt insula et eis necessaria ministrari donec videret quid eis face ret: iussit. Post dies aliquot venit ad insulā rex. ⁊ residēs sub diuo iussit au gustinū cum socijs suis ad suum veni re colloquiū. At illi diuina virtute pre diti veniebant: crucē pro vexillo feren tes argēteam ⁊ ymaginē dñi saluato ris in tabula depictā / letaniasq; canē tes pro sua simul ⁊ eorū propter quos venerāt salute supplicabāt. Lcō.iiij.

CUnq; beatus augustinus ad ius sionē regis residētis verbū vite ei predicaret: respōdit ille dicens. Pul chra sunt promissa que affertis. sed qa noua sunt ⁊ incerta: nō his modo pos sum assensum tribuere. Sed qa de lō ge huc pegrini venistis: et (vt ego mi chi video) perspexisse) ea quevos vera et optima credebatis / nobis quoq; cō municare desideraſtis: nolumus mo lesti esse vobis quin pot⁹ benigno ho spitio vos recipere: et q victui vestro sunt necessaria ministrare curamus. Nec prohibemus quin oēs quos pote ritis fidei vestre religionis predicādo societis. Tu autem. Lectio.v.

DEdit eis rex mānsionē i ciuitate dorobernēsi. que iperij sui erat metropolis. Fertur aūt qa appropin quātes ciuitati more solito cum cruce sctā ⁊ ymagie magni regis dñi nostri iesu christi: hāc letaniam cōsona voce modularētur. Deprecamur te dñe in omni mia tua vt auferat furor tuus ⁊ ira tua a ciuitate ista et de domo sācta tua: quoniā peccauimus. Lectio.vi.

UBi datā sibi mānsionē intraue rūt: ceperūt apostolicā primi tiue ecclesie vitā imitari / oōnibus vi delicet assiduis / vigilijs ac ieiunijs in seruiēdo / verbū vite quibus poterant predicādo: scōm ea q docebāt ipsi per oia viuēdo. Quid multa? Videns rex vitā mundissimā ⁊ miracula sctōrū et delectatus pmissis eorū: credēs bapti zatus est. Sed et ois populus respuēs gētilitatis ritū: cōuersus est ad dñm. Interea vir dñi augustinus venit are las: et ab archiepo eiusdem ciuitatis ethereo (iuxta qd iussa sci pris grego rij acceperat) archieps anglorū genti ordinatus est. Reuersusq; britāniā in regia ciuitate vbi sedē epalē acceperat rege adminiculāte antiquā recupera uit ecclesiā: ⁊ eā in noie sci saluatoris scilicet dñi nostri iesu christi sacrauit: atq; ibidē sibi et successoribus suis ha bitationē statuit Cuius hortatu ethel bertus rex ecclesiā btōrum apostolorū pe tri et pauli nō lōge ab ipsa ciuitate ad orientē a fundamētis cōstruxit in qua et ipsius augustini et oim epōrū doro bernensiū simul et regū poni corpora possent. Completis igit btūs augusti nus i pace diebus officij sui defunctus est septimo kalēdas iunij: eodem rege regnāte: dño nō iesu christo iperāte: qui viuit ⁊ regnat in secula seculorum amen. Tres vltime lc. de expōe euāg. Homo quidā peregre. in cōi fol' lrrr. Cetera oia de cōi vnius cōfes. ⁊ pōtifi. illius typis. Si hoc fe. i vigil. ascēn. dñi eueñ. ibi celebret: vespere vero fiāt de ascēn. ⁊ solēnis mēo. de scō augustino Si aūt in die ascēn. dñi cōtig. differat in crastinū: ⁊ ad ij. vās de ascē. fiat so lennis mēo. de scō augustino. Si hoc fe. infra ebd. pēthe. eueñ. differat vsq; post fes. scē trinitatis: vt i sab. post pē thē. notat. CSancti germani epi ⁊ cōf. iij. k. fiāt sine regie chori Oz. lc. de cōi vni⁹ cōfes. ⁊ pōti. cū his trib⁹ l. Lcō.j.

BEatus igit germanus parisiorũ pontifex territorij augustudunẽsis idigena: patre eleutherio mre quoq; eusebia: honest' honoratisq; parentibus procreatus fuit. Cuius genitrix pro eo q̃ hunc post alterum intra breue tpis spatiũ concepisset in utero: pudore mota muliebri cupiebat ante partũ infantẽ extinguere. Et accepta potione ut abortiuũ proiiceret: dum nocere nõ posset incubabat in ventre: ut pondere prefocaret: quem venena ledere non valeret. Lectio.ij.

SEd ad sancti preconium q̃ta est hec laudatio: cum ineffabiliter multa et stupẽda fierẽt sub momẽto: Ceterũ elemosynis q̃tum fuerit pdigus: explicari nõ poterit nec si totius populi uor in uno se glutinet Qui frequenter contẽtus una casula uel tunica: quicq̃d erat residui nudus pauperi uestiebat: ut inops calefaceret largitore algentẽ. Quanta etiã fuerit redẽptionis effusio: nullatenus explicatur uel loco uel numero. Lectio.iij

INtantũ sacris exãplificatus puectibus: etiã diem uti sui transitus ita pdixit. Ante aliquos dies eni uocãs ad se notariũ: imperat in cubiculo supra lectũ suum scribere hoc tãtũmodo. Quinto kalẽdas iunij. Sed nescientibus oibus quid hoc esset: post eius oẽs discessus manifestauit de seculo eum exiturum. Nam neq; hoc ei dñs familiari aie abscondere pertulit Deniq; eadem die post peractum prelium: beatus migrauit ad christum. Cetera de cõi unius confes. et pontifi. CSctẽ petronille ũgis nõ marty. OR

DEus qui beate petronille uirgi nis tue aiam i celestibus collocasti: fac nos eius interuentu a peccatorũ nostrorũ neribus solui: et ab oñi semper aduersitate defendi. Per dñz. Tres lec. cũ nocturñ. fiãt si post octa. sctẽ trinitatis z corporis christi cõtigerit. Si uero infra pdictas oct. sctẽ trinitatis uel corporis christi contigerit: fiãt tres lc. cũ inuit. dup. z ps. Te deũ sine nocti. Et sciendũ est q̃ oia fes. iij. l. infra oct. trinitatis et corporis christi contingentia habẽt inuit. dupl. nisi festũ sctẽ etheldrede ũginis z sancti leonis q̃ cũ nocti. dñr: propter uigil. nisi oct. corporis christi fiant cũ regimie chori tunc infra easdẽ oct. cõtingẽ. de festis iij. lc. tantũ fiat mẽo. nisi qñ fiunt me die lec. in festis. ir. lec. Lectio.j.

MArcellus discipulus uti petri apostoli: nereo et achilleo fratribus z cõ discipulis: eternam in christo salutem. Petro nillã bene nostis uolũtate petri apostoli paraliticam esse factã. Nam recolo interfuisse uos cum apud ipsum plurimi discipuli eius reficeremur. Contigit ut tytus diceret apostolo. Cũ uniuersi a te infirmi sanẽtur: quare petronillã paraliticã iacere permittis? Ait uero apostolus Sic expedit ei. Sed ut nõ estimet ipossibilitas eius incolumitatis meis sermonibus excusari: ait ad eam. Surge petronilla: et ministra nobis. Et statim surrexit sana. Lectio.ij.

ET qñ speciosa erat/ uenit ad eã flaccus comes cũ militibus: ut eam sibi uroꝛẽ assumeret. Cui petronilla ait. Ad puellã inermẽ cũ militibus armatis uenisti Uiroꝛem si me habere uis: fac matronas honestas z uirgines ad me post tres dies uenire: ut cũ ipsis ueniã ad domũ tuã. Letõ.iij.

HActum est aũt ut triũ dierũ accepto spacio uirgo scã ieiunijs et oꝛationibus occuparet: habẽs sanctam uirginẽ secum feliculã collactaneam suã: in dei timoꝛe perfectã. Tertio itaq; die ueniẽs ad eam sctũs nichomedes presbyter: celebꝛauit mysteria christi. Uirgo autẽ sacratissima mox ut christi sacramentũ accepit: reclinãs se in lectulo emisit spiritũ Factum est ut ois turba matronarũ z uirginum que fuerãt a flacco cõducte: exeqas fu

neris sctē virginis celebrarēt. Tu aūt
Cetera de cōi vni⁹ vginis nō marty.
¶Scti nichomedis martyris. Ōō.
DEus qui nos beati nichomedis martyris tui meritis et intercessione letificas: cōcede propicius/ vt cuius bñficia poscimus: dono tue gratie consequamur. Per. Tres lectiōes fiant: et cetera de cōi vnius martyris.
¶Sanctorū marcellini et petri martyrum. Oratio.
DEus qui nos annua sctōr martyrū tuorū marcellini et petri solennitate letificas: pста q̄sumus/ vt quorum gaudemus meritis: pronotemur exemplis. Per dōm. Tres lectiones fiant. Inuitato. dupl. Lectio. j.
ROme marcellinus presbyter ꝫ petrus exorcista in custodia tenebātur: sub dyocleciano et maximiano iperatoribus/ ꝫ iudice sereno Qui beatus petrus dū teneretur in obscurissimo carcere vinculis ferreis astrictus ꝫ custos carceris noie artemius haberet filiā vnicam que quotidie a demonio vexabat: eius precibus sanata est. Idem artemius videns hoc factū. credidit dño cū vxore et filia supradicta noie paulina Qui a beato marcellino presbytero cum multis alijs baptizati sunt. ita vt absq̄ mulieribus virorū fieret trecētorum numerus. Lectō. ij.
AUdiens hoc iudex serenus: iussit marcellinū pugnis cedi At vbi defecerūt cedentes: ab eo petrum separatum iussit vt nudū super vitri fragmēta sterneret in custodia: ꝫ vt vi ctus ei ꝫ lumen negaret Deinde iussit eum in vinculis recipi: ꝫ pedes eius in cippo artissimo cōstringi. Factum est aūt dum separati essent: apparuit angelus dñi marcellino presbytero orāti nudo: ꝫ induit eū vestimentis suis. et adduxit eū vbi petrus erat in cippo et ferro. Sed et ipsum soluit: et ābos perduxit ad domum vbi nuper baptizati orabant. Lectio. iij.
DOn post multū vero tēpus cū btūs artemius cū vxore ꝫ filia sentētiā capitalē subirent: cōprehēsi ꝫ illi ab his qui sctōs dei martyres puniturі erant/ alligati sunt retro manibus ad arborē: vsq̄ dum nunciarer iudici sereno de eis. Ille iussit eos duci in siluā nigram (que vsq̄ hodie in honorem sctōrū silua candida appellat) et in eadem ambos pariter decollari. Cunq̄ ventū fuisset in mediā siluam: ipsi sibi manibus suis mundauerunt locū a spinis. Vbi orantes simul ꝫ dātes sibi pacis osculū: genu posito decollati sunt. Et qui eos decollauit: vidit aias eorū splendide ornatas ab angelis ferri ad celos Et penitētiā agēs: sub iulio papa baptizatus est in senectute sua bona/ nomine dorotheus.
Cetera de cōi plurimorū martyrum.
¶Sancti bonifacij sociorumq̄ eius martyrum. Oratio.
OMnipotens sēpiterne deus qui btō bonifacio et sociis eius palmā martyrij cōtulisti: presta q̄s nobis eorū meritis indulgentiā: qui eis largiri dignatus es coronā. Per. Tres l. iuit. simp. ꝫ cetera de cōi plimor mar.
¶Sanctorū gildardi ꝫ medardi episcoporum. Oratio.
DEus q̄ nobis sanctā huius diei solēnitatē in honore sctōrū confessorū tuorum atq̄ pōtificū medardi et gildardi consecrasti: adesto familie tue precibus et dona: vt quorū festa celebramus: eor merito ꝫ auxilio subleuemur. Per dñz. Tres lt. siāt. Lectō. j.
BEatissimi medardi antistitis solēnitatē que per vniuersum orbē virtutū meritis propalat: nequimus silentio preterire: q̄uis nō valeamus verbis cūcta perstringere. Pater huius natus de genere francor non fuit infimus in libertate. Mater vero eius romana prioso fecūda partu/ plus placuit deo q̄ si integritate seruata nequaq̄ se viculis virilibus tradidisset. Quorū in veromandēsiū ter

ritorio: et habitatio fuisse dinoscitur et origo. Lectio.ij.

HIc morũ maturitate precellẽs: cõfessum claruit apud vrbis põtifice cõuersatiõe precipuus: apud cũctos mẽtis puritate sincerus. Nũq̃ se leticie vbertate plus extulit: nũq̃ meroris aut ire feruor puritatẽ turbauit Fuit semper tolerans in aduersis: mitis in prosperis. Cunctos obedientie sedulitate preferens: egentibus larga miseratione succurrens: quicquid aduersum est horruit / quicquid pretiosum elegit. Lectio.iij.

DEfuncto in vrbe veromãdẽsiũ pontifice: oim votis expetitus: dignis meritis eleuatus: pontifex cõsecratus est. Vbi in conuersatione celesti terquinis annorũ curriculis degens: insignia sacerdotij excoluit deuotus Et nisi q percussor corporis defuit: ceruicem ferienti libens supposuisset. Nam martyrũ cõfessor implenit ⁊ sustinuit iugiter diabolo prelians te calũniam. vt peruenire meritis ad coronã. Tunc pontifex vtissimus mẽ brorũ compage dissoluta: matura lõgeuitate defessus: requiẽ deprecatus spũs emisit et cõuexa celi athleta triũphalis expetijt. Cetera de cõi plimor cõfes. ¶ Trãslatio sci edmũdi epi. Or

DEus qui nos bti edmundi confessoris tui atq̃ põtificis trãslationẽ celebrare cõcedis: te suppliciter exoramus. vt eius meritis ⁊ precibus a vicijs ad virtutes et a carcere transferamur ad regnum. Per dñm nrm. Eodẽ die ad primas vãs: ⁊ ad matuti. fiat mẽo. de marty. primo et feliciano In tpe vero pasc. ad. i. vãs. cũ hac ãn. Lux perpetua. Maior. vo. Preciosa est. Alio vero tpe anni ãn. Gaudẽt in celis. in cõi. fo. lxxvi. Vel ãn. Isti sunt sancti. in cõi fo. lxxvi. v. Letamini in dño. Or

HAc nos q̃s dñe sctorum martyrũ tuorũ primi et feliciani semper festa lectari: quorũ suffragijs protectionis tue dona sentiamus. Per. Ad matut. tres prime lectiones de cõi vnius cõfes. ⁊ põtificis fiant. R. vero in primo ⁊ in tertio nocturno. de cõi vnius cõfes. ⁊ põtificis. In paschali vero tpe iij. lc. de cõi vnius cõfessoris ⁊ pontificis tantũ legant. Extra tẽpus autem pasche quando fiunt. ix. lc. tunc fiant tres medie de marty. Lectio.iiij.

GLoriosissimi martyres primus et felicianus in dño semper viuentes: a pontificibus tẽplorum apud iperatores q̃ christiani essent iculati sũt. Et inquisiti (erant eni cives romani) adducti sunt in cõspectu imperatorũ. Et iusserunt eos ferro vinctos in carcerẽ trudi. Vbi affuit eis angelus dñi: qui eos consolarer. Post aliquot vero dies: iusserũt eos iperatores suis aspectibus presentari. Et iusserunt militibus vt ducerẽt eos ad fanũ herculis / ⁊ si sacrificare nollẽt fortiter eos penis affligerent. Tu autem. Lectio.v.

CUm nulla possent sancti ratiõe moueri / sed pro christi noie optarent magis mori: extenderunt eos milites et virgis fortiter mactauerũt Et cũ renunciarẽt imperatoribus milites que gesta sunt: irati valde iusserunt eos tradi promoto presidi ciuitatis numantane ⁊ diuersis penis interfici. Et accipiẽtes eos milites durerũt in viã que vocatur numantana ferro vinctos / et miserũt eos in carcerẽ iurta forum ciuitatis: vbi iterum angelica visitatiõe releuantur. Lectio.vi.

CUm inuictissimi persisterẽt scti martyres: ãgustiatus pres iussit eos ad amphiteatrũ duci: ac duos leones eis dimitti. Quibus ad pedes eorũ ruentibus larati sunt ⁊ vsi ferocissimi. Sed ⁊ ipsi virtute martyrum seuiciã perdiderũt. Quod vidẽtes hi qui ad spectaculũ conuenerant: pene mille quingenti viri miraculis pculsi crediderũt in dño. Verũ pres cũ insuperabiles eos cerneret: gladio aiaduerti precepit. Quorũ corpora nocte a fidelibus christianis rapta: sepulta sũt

ad arcus numãtanos: intra arenariũ quito idus iunij: ab vrbe roma miliario quartodecimo. Tres vltime lect. de expositione euãge. Homo quidam peregre. in cõi fol. lxxx. Mẽo. de martyribus. In tpe pasc. ã. Lux perpetua. Minor vꝰ. Preciosa est. Alio vero tpe anni ãn. Istorũ est enim. Uel ãn. Lauerunt stolas. i cõi fo. lxxviij. v. Mirabilis deus. Oꝝ. vtꝰ. Et cetera oia adv traſq; vel. ꝛ ad matuti. ꝛ ad alias hoꝰ. de cõi vnius cõfes. ꝛ epi prout tempori cõueniat dicunt: cum oratione huius diei.

¶ Sancti barnabe apostoli. Oratio.

Ecclesiam tuã qs dñe beati barnabe apostoli tui cõmendet oratio: et pro ea interuẽtor existat: quam doctrina ꝛ passiõe illustrat. Per dñm.

Nouẽ lectiões fiãt: iuit. tripl. Lctõ. j.

Beatus barnabas qui et ioseph cyprius genere: eo fere tpe quo sãcta ecclesia gratiam spũscti suscepit tertio videlicet post passionẽ dñi anno: cũ paulo apostolo ad apostolatus celsitudinẽ ꝛ gentiũ ꝓdicationẽ: vocante spũscto electus est. Qui qualiter q̃q; perfecte i assignato sibi diuinitus ministerio desudauerit: lucas euãgelista in actibus apostolorum luculento sermone declarat. Lectio. ij.

Quomodo vero p martyrij palmam ad coronã glorie venerit/ iohãnes discipulus eiusdem barnabe cognomento marcus: fideli relatione ostẽdit. Idem enĩ lucas (btõ apostolo paulo in ꝓdicatione semper cohorẽs) sancti barnabe finẽ cernere nõ valuit. Barnabas igitur cum esset apud iconiũ cũ btõ paulo apostolo: apparuit ei per visum dñs ihesus christus dicens Constãs esto barnaba credẽdo verissime/ quoniã pro sctã deuotione qua reliquisti generationem tuam pro noie meo: ꝑmia percipies eterna. Lctõ. iij.

Cunq; de iconio pertrãsissent antiochiã: ãgelica visio per noctẽ facta est btõ paulo apostolo dicẽs. Celeriter propera hierusalẽ nec morã facias: quoniã fratres valde ꝓstolantur aduẽtum tuũ. Quod cũ btõ barnabe pãderet: ait btũs barnabas. Quia voluntati dei contradicere non expedit: fiat voluntas dñi. Tantũ obsecro intercede pro me ad dñm vt decertatio mea fiat acceptabilis in cõspectu eius Nunc enim propero cyprũ: ꝛ post modicũ finẽ cõplebo vite: faciẽ tuã pchdolor vltra corporaliter nõ visur⁹. l. iiij.

Tunc processit barnabas ad pedes pauli: et fleuit diu amare. Cuius dolori paulus compatiẽs: noli inquit merere frater: nõ enim sine diuino mysterio id agitur Namq; apparuit michi hac nocte dñs dicẽs. Ne p̃hibeas barnabã ire cyprũ qm̃ prepara est ei gratia dei ad illuminationẽ multorũ: et sacrũ martyrũ perficiendum. Tu aũt perge hierusalẽ: ad loca sacra visitãda. Tunc positis genibus orãtes ꝛ oscula sibi dãtes: adinuicem valefecerũt. Barnabas vero ascẽdẽs nauẽ: descẽdit in laodiciam/ decertãs vt pergeret cyprum. Lectio. v.

Cunq; barnabas peruenisset cyprum inuenit ibi timonẽ et artistionem famulos dñi. Timon autem vrebatur febribus. Cui cũ manus ipo suuisset btũs barnabas ꝛ sacrum euangeliũ: per inuocationem dñi saluatoris statim febris fugata est/ ꝛ adeo corroborat⁹ est ifirmus: vt cõtinuo apostolũ cum gaudio sequerer. Et doctrina namq; apostolorũ btũs barnabas euangeliũ scti mathei secũ ferebat: et vbicũq; inueniebat ifirmos ponebat illud super eos: et cõtinuo sanabãtur a quocũq; lãguore tenebãtur. Visitatis igit et in fide cõfortatis parẽtibus suis: beatus barnabas exiuit a cypro: inde paphum trãsiturus. Lectio. vi.

Cum itaq; beat⁹ barnabas a cypro paphũ transiret: obuiũ habuit impiũ ꝛ maleficũ iudeũ noie barieu/ quem fidei resistẽtem olim btũs paulus non perpetualiter sed ad tempus lumine priuauit dicẽs Eris cecus

vsq; ad tẽpus. De quo liquido constat q; ad precem sergij procõsulis per beatũ paulũ apostolũ conuersus lumẽ receperit: sed postmodũ sicut ille symõ magus apostatando transgressor factus sit. Hic itaq; cũ agnouisset beatũ barnabã: malicia cõmotus prohibuit eũ introire paphũ. Proinde apostus reuertens: introiuit salaminã. Lcõ. viij

INuenit apostolus in salamina synagogã iudeor quã ingressus erhortari cepit ad fidẽ et per euãgeliũ scti mathei gratiã christi introducere Hoc cũ pfatus cõperisset barieu/ et qa plurimi iudeorũ recepissent pdicationẽ scti apostoli: oẽm maliciã iniquitatis sue ostendẽs. seditione facta cõtra sanctũ apostolũ: fecit eum cõprehẽdi. Et querebant tradere cõsuli ciuldẽ salamie ciuitatis: affligẽtes illũ multis supplicijs et varijs cruciatibus. Sed veriti nimiũ ne eriperet de manibus suis: ligãtes funẽ in collo eius noctur no tpe a synagoga i ypodromiũ ptraxerũt: z deinde foras portã. Lcõ. viij

POst hec aũt circũdantes illum igne: crudeliter cremauerunt. Sicq; beatus apostus post multos agones et diuturna certamina: pro christi noie adusti migrauit ad gaudia sempiterna. Impij autẽ iudei non satiati de nece illius zelo cõcitati tulerunt sacratissimum corpus eius: et in locello plũbeo recludẽtes: in mare precipitare disponebãt. Interim pfatus iohannes discipulus eius (q z marcus) vna cũ alijs fidelibus occulte nocturno tẽpore tulerũt illud: z collocauerunt in cripta que olim fuerat habitatio iebuseorũ: tertio idus iunij/ hoc est: vndecima die ipsius mensis. Lectio. ix.

PRopter hanc itaq; occultã collocationẽ plurimis ãnorũ curriculis venerabile corpus illud latuit. nec inueniri a christicolis valuit. Sed per gratiã dei oipotentis qui non patitur occultari gloriã sanctorũ suorũ: tẽpore zenonis imperatoris et scti gelasij pape/ eodem scõ apostolo reuelãte inuentũ est: atq; cum hymnis z laudibus mirifice collocatum. Nos ergo fratres carissimi scti huius et gloriosi apostoli ac martyris barnabe vitã et deuotionẽ admirãtes/ eiusq; vestigia sequentes: in hac illius festiuitate spirituali iocũditate letemur. quatenus illo interueniẽte a peccatorũ maculis eruti: in iudicio dñi inter iustos inueniamur et cum eo vitã eternã percipere mereamur. Prestante dño nro iesu christo: qui cũ patre et spũsctõ viuit et regnat deus per oia scla sclorũ amen. Et cetera de cõi vnius apli pasc. tpis.

CSanctorũ basilidis/ cirini/ z naboris/ z nazarij martyrum. Oratio.

SAnctorũ martyrum tuorũ basilidis/ cirini/ naboris/ et nazarij qs dñe natalicia votiua resplendeãt: et quod illis contulit excellentia sempiterna: fructibus nostre deuotionis accrescat. Per dñm no. Tres lectiões fiant. Inuitato. duplex. Lectio. j.

BEatus nazarius a sctõ clemente instructus et baptizatus est: quem anolinus sub rabie persecutionis q̃ per neronẽ excitata est diu maceratũ z afflictum i carcere z cũ eo beatissimũ celsum puerũ quẽ idem ipse nutrierat gladio ferire iussit. Quorum corpora christiani furati: quinto kalẽdas augusti sepelierũt foras portã q̃ dicit romana: in ppijs ortis. P. ij.

BEuelauerant aũt se bti martyres cuidã ceratio noie: cui vxor erat fortunata/ z pvisum monuerant se occultari: propter rabiẽ persecutionis quã nero impius excitauerat. Latuerunt autẽ vsq; ad tẽpora honorij z archadij imperatorũ. Quos btũs ambrosius dño reuelãte repperit. Patefacto aũt sepulchro in quo iacebat corpus bti nazarij (qui qñ passus fuerat vsq; tunc tpis ignorabat) viderũt sanguinẽ martyris tã recentẽ q̃ presentes erãt. quasi eadẽ die fuisset effusus. P. iij

CAput etiã eius quod ab impijs fuerat abscisum: ita integrum

atq; incorruptũ cũ capillis capitis et barba reppererunt: vt videretur eodẽ tẽpore quo leuabatur lotũ atq; cõpositum in sepulchro. Etiã odore tanto repleti sunt: vt omniũ aromatũ uiceret suauitatẽ. Quo leuato et in lectica cõposito: statim ad celsum martyrẽ qui in eodẽ orto positus erat ad orationẽ perrexit sctũs eps: ⁊ vtroq; transtulit ad basilicã apostolorũ que est i roma. Inuenti autem ⁊ trãslati sunt: pridie idus iunij. Festiuitas vero eorũ agit quinto kalẽdas augusti de martyrio. Cõmemoratio aũt eorũ publica et celebris in die sanctorum geruasij ⁊ prothasij a fidelebus populis frequentatur: et venerabiliter colitur. Cetera de cõmuni plurimorum martyrum.

¶ Scti basilij epi ⁊ cõfessoris. Oratio

DEus qui beatũ basiliũ cõfessorem tuum doctorẽ precipuum catholiceq; fidei predicatorẽ eligere dignatus es: presta q̃s vt ipso pro nobis intercedẽte. peccatorum nostrorũ mereamur ueniã maculis: ⁊ tibi dño sinceris mentibus seruire. Per do. Tres. ⁊ cetera fiãt de cõi vnius cõfes. ⁊ põti.

¶ Sanctorum viti modesti et crescẽtie martyrum. Oratio.

COncede q̃s oipotens deus: sanctorum martyrũ tuorum viti ⁊ modesti atq; crescentie quorũ celebramus victorias: participemus ⁊ pmijs Per d̃. Tres. fiat. Inuit. dup. Lcõ. j.

BEatus vitus in puerili etate virtutibus maturus primo a patre suo sacrilego hila / vt a cultura dei discederet tentatus est: deinde a valeriano iudice cathenis cesus: i cõfessiõe christi permãsit. Inde redditus patri cum penis illum affligere pater meditaret: monitu angeli nauẽ cõscendẽs: comitantibus secũ modesto ⁊ crescentia nutritoribus ad tanagritarũ territorium deuenit. Inde propter filiam dyocleciani imperatoris demonio veratam quesitus ⁊ adductus ad dyocleianum: ipsam eius filiam oratiõe curauit. Lectio. ij.

CUm ei iperator impius suadere vellet multis donis pmissis vt culturã dijs impẽderet / eiusq; animũ de bono proposito mutare nõ posset: artissimis vinculis ferreis astrictũ in carcerem teterrimũ iduci iussit: cum quo pariter modestũ atq; crescentiam Deinde circunstãte populo in amphiteatro sistũtur: quos dyocletianus in ollam resina et pice succensam / ⁊ plũbo soluto feruefactã iactari precepit. Ubi sci martyres psallentes in modũ trium puerorũ hymnũ dño dicebant. Et egressis illesis vultibus de olla: dimissus est eis leo ferocissimus. Qui mox ad pedes eorum cecidit: ⁊ lingua sua pedes martyrum lingere cepit. Tu autem dñe. Lectio. iij.

ADultimũ victus per oia sacri legus iperator simul ⁊ videns multitudinẽ populi miraculis perculsam ⁊ ad christũ verum deum conuersam: catastã parari iussit: ⁊ seruos dei superextendi. Cunq; cederentur martyres dei ossibusq; discinderẽtur: toni truũ magnũ factum est: chorusctiones atq; tam magnus terremotus: vt templa deorũ corruerẽt: ⁊ multos oppримerẽt. Florentia vero femina nobilissima corpora sanctorum collegit et in loco qui dicitur marinus / condita aromatibus sepeliuit.

Cetera de cõi plurimorum martyrũ.

¶ Trãslatio sancti richardi episcopi et confessoris. ix. lect. Oratio.

DEus qui nos translationẽ beatissimi richardi confessoris tui atq; pontificis solenniter celebrare cõcedis: tribue nobis q̃s eius meritis ⁊ precibus a mundi huius trãsire miseria: ⁊ ad gaudia puenire celestia. Per dñm.

¶ Eodem die ad. i. vãs. ⁊ ad mat. fiat mẽo. de mar. cirico ⁊ iulita mre eius. q.

EXaudi nos dñe deus noster cum sctorum martyrum tuor cirici ⁊ inlite matris eius tibi patrocinio supplicantes. vt quorũ celebramus triũ-

phũ: possimus retinere cõstãtiã. P̃ d̃. CAd matutinas. Tres p̃me l. de cõi vnius confessoris ⁊ pontificis et tres inde de martyribus tantũ. Lcõ. iiij.

Facta persecutiõe chr̃istianor̃ sub alexandro imperatore i partibus orientis: p̃ses alexander iulitã matronã nobilẽ chr̃istianã suis iussit p̃sentari tribunalibus. Que filiũ habebat paruulũ noie cyricum: cui cum lacte carnis disciplinã tradidit diuine legis. Ad quã p̃ses ait. Horror̃ te vt sacrifices dijs anteq̃ ad tormenta ducaris. Que dixit. Nec dijs tuis immolo: nec tormenta paueſco. Lectio. v.

Interea tenellus infans cyricus a p̃side blãdimẽtis demulcet: deinde minis easperatur. Ille vero blãdientem eque vt minantẽ paruipẽdens: iubente p̃side celsus est vehemẽtissime. At ille erectis in celũ oculis et paruis manibus expansis: bñdicebat nomen saluatoris. Cui p̃ses calcem cũ aceto et sinapi in os mitti p̃cepit. Deinde pariter clauis cõfixi: euulsis oculis in carcerẽ trusi sunt. Lctõ. vi.

Erant in eadẽ custodia in vinculis detenti circiter quadringẽti quadragitaquattuor viri quos industria pie matris iulite filijq̃ ei⁹ cyrici ad fidẽ conuertit dñi iesu chr̃isti. Quo comperto: alexander data sententia iussit eos q̃totius plecti capitali pena iulitã vero cũ suo tirunculo sibi p̃sentatos: primum crudeliter exhoriari ac sic super carbones in lecto ereo assari Post hec serris attritos liguas eorum p̃scidi: ⁊ ad vltimũ capita eorũ p̃cepit amputari. Sicq̃ felices eorum aie neribus solute corporeis: candidatis sctõrum martyrũ sociate sunt chorꝰis. Tres vltime lc. de expositiõe euange. Homo quidam peregre. in cõi fo. lxxx Et cetera de cõi vnius cõfes. ⁊ pontifi.

CSctõr marci ⁊ marcelliani mar. or̃

PResta q̃s op̃s deus: vt qui sanctorũ martyrũ tuorum marci ⁊ marcelliani natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus ⁊ eorum intercessionibus liberemur. Per dñm no. Inuitatorium duplex. Lectio. i.

Sancti martyres chr̃isti marcellian⁹ et marcus duo gemini fratres: iussu cromatij vrbis rome p̃fecti p̃ro chr̃isti noie cõp̃hensi: cum ydolis sacrificare nollẽt: in carceralibus vinculis sunt positi. Qui fugitiua seculi blãdimenta respuẽtes et momẽtanea tormentorũ genera non timentes: ac verbera carnificum aio perseueranti transeuntes: cum in chr̃isti cõfessione durarẽt: capitalẽ iussi sunt subire sentẽtiam: ea ratione vt si eodem momẽto quo decollandi erant sacrificijs cõsensissent: ⁊ parentibus ⁊ coniugibus ⁊ filijs ⁊ facultatibus redderent. Erãt enĩ genere clarissimi viri: sed et facultatibus ditati. Tu aũt. Lectio. ij.

PArentes ergo sctõrum a p̃fecto vrbis triginta dierũ inducias impetrãtes: agebant interea cum eis quatenus ad thurificandũ ydolis cõsentirẽt. Mater aũt sctõrum marcia: et pater trãquillinus vocabat qui ita podagrico ⁊ cyragrico erat dolore cõstrictus: vt vix in manibus portarẽt. Hi ergo monitis sãcti sebastiani ab infidelitate ad fidem dñi cum alijs pluribus cõuersi: a scõ policarpo p̃sbytero sũt baptizati. Trãquillinus aũt dum interrogaretur si crederet in patrem ⁊ filiũ ⁊ spiritũsctũ: statim vt respondit: credo: ita solute sunt manus ⁊ plante pedum eius acsi puerulus renouatus pedibus suis in fontẽ descenderet: clamans et dicens. Tu es deus vnus et verus. quem miser iste mundus ignorat. Lectio. iij.

POst hec martyres chr̃isti marcellianus ⁊ marcus p̃fecto vrbis noie fabiano p̃sentati: ambo ad stipitẽ sunt ligati. Deide pedibus clauis acutissimis transfixi: in chr̃isti cõfessione stabãt securi. Dicebat autem

infelicissimus prefectus. Tãdiu fixis stabitis plantis: donec dijs debitũ reddatis officiũ. Tũc ambo fratres confixi: dicebant prefecto: Nunc̃ tam bene epulati sum⁹: modo eni cepimus esse fixi in amore christi. Utinã nos sic esse tandiu pmittas: q̃diu huius corporis tegimur indumento. Et psallebãt inter se dicentes. Ecce q̃bonum ⁊ q̃iocũdum habitare fratres in vnũ. Cũ trãsissent ergo vna dies et vna nox et illi in psalmis et hymnis perseuerarent: iussit prefectus eos ambos vbi stabãt lanceis per latera verberari. Sic igit predicti sancti per martyrij gloriã: ad siderea regna migrarũt. ℟. Hec est vera fraternitas. in communi fo. lxxvij. Et cetera de cõi plurimorũ martyrũ.

¶ Sanctorũ gerualij ⁊ prothalij fratrum et martyrum. Oratio.

Deus qui nos ãnua sctorũ martyrum tuorũ gerualij et pthalij solẽnitate letificas: concede propicius vt quorũ gaudemus meritis: accẽdamur exemplis. Per dñm nostrũ. Tres lc. fiant. Innu. dupl. Lectio. i.

Sanctorum gerualij et prothalij martyrũ pater quidẽ vitalis ⁊ mater valeria dicti sunt: quos vno ortu geminos genuerũt: ⁊ vnum prothasium/alterũ gerualiũ vocauerunt. Cunc̃q ab intestato iure scti vitalis martyris christi/⁊ matris sue bone mẽorie valerie patrimonio successissent: domũ propriam in qua nati fuerãt/id est in castro barriano super fluuium padũ/et res vniuersas parentũ et casellulas venundãtes: oẽ precium pauperibus erogauerũt: et familiole sue quam ingenuã fecerãt. Lctõ. ii.

Post hec autẽ in vno cenaculo se concluserunt: ⁊ per decẽ annos lectionibus ⁊ orationibus adherẽtes: hoc ordine anno vndecimo conuersionis sue: videlicet tertiodecimo kalendas iulij ad palmã martyrij peruenerunt. Consummato vero triumpho: amatorꝝ quidam nõie philippus reposuit eos i sarcophago lapideo p̃monitus celesti oraculo. Ut vero oipotenti dño placuit qui est gloriosus i sanctis suis: beatissimo ambrosio mediolanẽ si ep̃o per visum apparuit quo loco laterẽt martyrũ corpora. Quid multa? Dñs gratiã dedit: formidãtibus etiã clericis iussit eruderari terrã. Lcõ. iij

Aderant aũt per circuitũ presbyteri ⁊ vicinarũ vrbium epi. Quibus ibidem cõsistẽtibus: primus ipse terre fossor aduenit. Eo loco q̃ est ante cãcellos sanctorũ naborꝝ et felicis: inuenit ibi btũs ambrosius signa conueniẽtia. Ad locũ sancti sepulchri reppererunt archã: et in ipsa positos odore fragrãtes/ossa oia integra/sanguinis plurimum. Prolata et effossa martyrũ corpora: oblata sunt omniũ conspectibus. Quid multa? Cõdiuntur integra/ad ordinem trãsferuntur vespere iam incumbẽte ad basilicam fauste: ibi vigilie tota nocte ingẽs cõcursus populi. Seq̃nti die in hymnis ⁊ cãticis ad basilicã ãbrosianã deducrũt. ℟. Hec est vera frater. i cõi fo. lxxvij Et cetera de cõi plurimorũ martyrũ.

¶ Translatio sancti edwardi regis ⁊ martyris. Oratio.

Deus eterni triumphatoris impeꝝ familiã tuã propicius respice trãslationẽ celebrantẽ regis edwardi: et presta. vt sicut illum munere glorificare dignaris celesti: ita nos eius obtentu eterne felicitati facias dignãter ascribi. Per dñm. Ad matu. ix. lc. de alio festo fiant nisi facte fuerint in xl. tunc fiant hic tres lec. de cõi vnius martyris: ⁊ cetera cũ innit. dup̃. Quãdo hec trãslatio cũ. ix. lc. hic celebrat: tunc dicat ad primas vãs. sup pos. ãn Iste sctus. in cõi fo. lxxi. Ch̃m. Beatus vir qui in la. fo. lxxi. ℟. Beatus vir qui suffert. in cõi fo. lxxiiij ⁊ tũc in festo scti albani si in eadẽ ebd̃. contigerit: dicat ad primas vespas sup pos. ã. Beatus vir. i cõi. fo. lxxi. Ch̃. Iste sctus. fo. lxxi

¶ Sãcti albani pthomartyris anglo

rum ad pzimas bās. R. Percepturus. in cōi fo. Irriij. super Magnificat. ān Huc pzothomartyz anglozū miles regis angelozū o albane flos martyzū velut rosa vel lilīū funde pzeces ad dñm pzo salute fidelium. ps. Magnificat. Ozatio. DEus qui hunc diē beati albani martyzio cōsecrasti: tribue qs. vt cuius annuo gratulamur officio/ eius cōtinuo foueamur auxilio. Per dñm. Ad matuti. nouē lc. Lectō. i.

Anno dñice incarnationis ducēteſimo octogeſimo ſexto: dyocletian⁹ in oziēte: marimianus herculius in occidente vaſtari eccleſias affligi interficiq; chriſtianos: decimo poſt neronem loco pzeceperūt. Que perſecutio oīnibus fere anteactis diuturnioz atq; immanioz fuit. Nam per decē annos incendijs eccleſiarū. proſcriptionibus innocentū. cedibus martyzum inceſſabiliter aucta eſt. Deniq; etiam britāniam cum plurima confeſſionis deo deuote gloria ſublimauit. Siquidem in ea paſſus eſt ſcūs albanus/ de quo pzeſbyter foztunatus i laude virginum: cum btōzum martyzū (qui de toto ozbe ad deū venirēt) mentionem faceret: ait. Albanum egregium ſecū da britannia pzofert. Lectio. ij.

QUi videlicet albanus paganus adhuc cum perfidozū pzincipū mandata aduerſum chriſtianos ſeuirent: clericū quēdam perſecutozes fugientē: hoſpitio recepit Quē dum ozationibus continuis ac vigilijs die noctuq; ſtudere cōſpiceret. ſubito diuina gratia reſpectus exēplum fidei ac pietatis illius cepit emulari: ac ſalutaribus eius erhoztatiōibus paulati edoctus. relictis ydolatrie tenebzis chriſtianus itegro ex cozde factus eſt Cūq; pfatus clericus aliquot diebus apud albanū hoſpitaretur: peruenit ad aures nephandi pzincipis cōfeſſozē chriſti: cui nerdū fuerat locus martyzij deputatus penes albanū latere. Lcō. iij

UIde ſtatim iuſſit milites eū diligētius iquirere. Qui cum ad tuguriū martyzis peruenissent: mox ſe ſctūs albanus pzo hoſpite ac magiſtro ſuo. ipſius habitu/ id eſt caracalla qua veſtiebatur indutus militibus exhibuit: atq; ad iudicē vinctus perductus eſt. Contigit autē iudicē ea hoza qua ad eū albanus adducebatur aris aſſiſtere: ac demonibus hoſtias offerre. Cunq; vidiſſet albanū mox ira ſuccēſus nimia. q; ſe vltro p hoſpite quē ſuſceperat militib⁹ offerret. ac diſcrimini dare pzeſumpſiſſet: ad ſimulachza demonū qbus aſſiſtebat eū iuſſit pertrahi. quia rebellē inquiens ac ſacrilegum celare: q; militibus reddere maluiſti: vt contempto; dñi meritam blaſphemie ſue penā lueret: quecunq; illi debebātur ſupplicia tu ſoluere habes. ſi a cultu noſtre religionis diſcedere temptas. Sctūs albanus qui ſe vltro perſecutozibus fidelem chriſtianū eſſe pdiderat nequaq; minas pzincipis metuit: ſed accinctus armis militie ſpiritualis palam ſe iuſſis illius parere nolle pzonunciabat. Lcō. iij.

TUnc iudex repletus iracundia dixit. Si vis perēnis vite felicitate perfrui: dijs magnis ſacrificare ne differas. Albanus reſpōdit. Sacrificia hec que a vobis redduntur demonibus: nec auxiliari ſubiectis poſſunt nec ſupplicantium ſibi deſideria vel vota cōplere: quinimo q cunq; his ſacrificia ſimulachzis obtulerit: eternas inferni penas p mercede recipiet Judex ergo auditis verbis ſcti albani nimio furoze cōmotus. cedi ſanctum dei cōfeſſozem a toztozibus pcepit autumans ſe verberibus: quā verbis nō poterat emollire cōſtantiā. Qui cum tozmentis afficeretur acerrimis: patienter hec pzo dño immo gaudenter ferebat. Tu autem. Lectio. v.

AT vbi iudex illū tozmentis ſuperari/ vl a cultu chriſtiane religionis reuocari non poſſe perſenſit capite eum plecti iuſſit. Cum igit vir

glozioſiſſimus albanus ad palmam martyrij duceret: peruenit ad flumen qđ muro ꝛ arena: vbi feriendus erat: meatu rapidiſſimo diuidebat. viditq; ibi nō paruam hominū multitudinē vtriuſq; ſexus: conditionis diuerſe et etatis: q̄ ſine dubio diuinitatis inſtinctu ad obſequiū beatiſſimi cōfeſſoris ac martyris vocabat. et ita fluminis ipſius occupabat pontem: vt intrabe ſperā tranſire vir poſſet. Deniq; cunctis pene egreſſis: iudex ſine obſequio in ciuitate ſubſtiterat. Igit ſctūs albanus: cui ardens inerat deuotio mētis ad martyriū otius peruenire: acceſſit ad torrentē. Et dirigens ad celū oculos: illico ſiccato alueo vidit vndam ſuis ceſſiſſe ac viam dediſſe veſtigijs.

Lectio. vi.

Quod cū inter alios etiā ipſe carnifex q̄ eū percuſſurus erat vidiſſet: feſtinauit ei vbi ad locū deſtinatum morti venerat occurrere: diuino nimirū admonitus inſtictu: pfectoq; enſe quē ſtrictū tenuerat: pedib⁹ eius aduoluit multū deſiderās vt cū martyre vel pro martyre: quem percutere iubebatur ipſe potius mereret pcuti. Cū ergo is qui ſanctū albanū pcuſſurus erat ex perſecutore fact⁹ eſſet collega veritatis et fidei. ac tacente ferro eſſet inter carnifices iuſta cunctatio: montē cū turbis reuerendiſſimus dei cōfeſſor aſcendit. Qui opportune letus grā decentiſſima quingētis fere paſſibus ab arena ſitus eſt variis herbarū floribus depictus immo vsq; quaq; veſtitus: in quo nichil repente arduū: nichil p̄ceps: nichil abruptū quē lateribus lōge lateq; deductum in modum equoris natura complanat. dignū videlicet eum pro inſita ſibi ſpecie venuſtatis iam olim reddēs: qui beati martyris cruore dicaretur.

Lectio. vij.

Cum igitur glozioſus ac deo dignus albanus in monte cōſiſteret: in quo et nūc requieſcit: in articulo ſue paſſionis dari ſibi a deo aquam rogauit. Statimq; icluſo meatu āte pedes eius fons perēnis exortus eſt. vt oēs agnoſcerēt etiā torrentē btō martyri obſequiū detuliſſe. Neq; eni fieri poterat vt in arduo mōtis cacumine: martyr aquā quam in fluuio non reliquerat peteret: ſi hoc opportunum eſſe non videret. Quiuidelicet fluuius miniſterio perſoluto: deuotione cōpleta officij teſtimoniū relinquēs: reuerſus eſt ad naturā. Decollatus itaq; martyr fortiſſimus albanus. ibidē accepit coronā vite: quā repromiſit deus diligentibus ſe. Sed ille qui pijs ceruicibus impias intulit manus: gaudere ſuper mortuū non eſt permiſſus. namq; oculi eius in terrā vna cū beati martyris capite deciderunt.

Lectio. viij.

Decollatus eſt ibi etiā cū eo miles ille: qui ātea ſuperno nutu correptus: ſctm dei cōfeſſorē ferire recuſauit. De quo nimirū cōſtat. quia ꝛ ſi fonte baptiſmatis non eſt ablutus: ſui tamen eſt ſanguinis lauacro mundatus: ac regni celeſtis dignus factus ingreſſu. Tunc iudex tanta miraculorū celeſtiū nouitate perculſus ceſſari mora perſecutiōe pcepit: honorē referre incipiēs cedi ſctōrū: per quā eos opinabat prius a chriſtiane fidei poſſe deuotiōe ceſſare. Paſſus eſt autem beatus albanus die decima kalēdarū iuliarū: iurta ciuitatē verolamiū que nūc a gēte anglozū verlamaceſtre ſiue vuathlingaceſtre appellatur: vbi poſtea redeunte tēpozū chriſtianozū ſerenitate: eccleſia eſt mirādi operis atq; eius martyrio condigna extructa. In quo videlicet loco vſq; ad hāc diē: curatio ifirmoꝝ ꝛ frequētiū opatio vtutū celebrari nō deſinit. Remiſſa itaq; poſt hec oi chriſtianozū pſecutione: facta eſt i eccleſijs chriſti q̄ erāt i brītānia pax vſq; ad tpa arriane veſanie. Ꝛc. ix.

Anno autem centeſimo ſeragesimo tertio poſt declaratū toto orde beati et pretioſi albani martyriū: cū pelagiana hereſis gratiā chriſti blaſphemando pullulare vellet: in auxiliū belli ſpūalis acciti ſunt brītā-

Etheldrede virginis.

niam apostolici duo sacerdotes / germanus videlicet antissiodorēsis: et lupus trecassine ciuitatis epi. Collecta itaq; magna apud verolamiū synodo ibiq; cōpressa peruersitate dānabili: eiusq; auctoribus confutatis: atq; animis olim fidei puritate compositis: sacerdotes ibidē beatū anglorū protho-martyrem albanū / acturi deo gras petierūt. Vbi germanus omniū apostolorū diuersorūq; martyrū secum reliquias habens: facta oratione tulit reuelli sepulchrū: pciosa ibidē munera conditurus: arbitrans oportunū: vt mēbra sctōrum ex diuersis regiōibus collecta: quos pares meritis recepat celū / sepulchri quoq; vnius teneret hospitiū. Quibus dispositis honorifice atq; sociatis de loco ipso vbi vti martyris effusus erat sāguis / massam pulueris secū portaturus abstulit. in qua apparebat cruore seruato rubuisse beati et glorioſi albani martyrū. Quibus ita gestis / innumera hoim eodem die ad dñm turba conuersa est ad laudem z glorią nois eius. qui viuit et regnat per oia secula deus. Cetera de cōmuni vnius mar. Si fe. scī albani do. in qua est inchoāda hysto. **Deus oim.** forte contige. fe. dicē. in crasti. z tunc fiāt meō. fe. de sctā etheldreda z missa de fe. dicē post. ix. Missa vero de ieunio post. vi. vtraq; ad principale altare

In cōmco. sctē etheldrede virginis non marty. elyensis dyocesis. Oco.

DEus q̄ ermie castitatis priuilegio sctissimā virginē etheldredam multipliciter decorasti / da nobis famulis tuis vt sicut eius cōmemoratio nobiscum agitur in terris: ita per eius interuētū nostri memoria apud te semper habeat in celis. Per do. no.

Sciendū est q̄ hoc fe. semp dicat cū tribus lc. z cū noc. vbicūq; extra dñicā vel fe. triū lc. vel oct. diē corporis christi eue. nisi octa. fiāt cū regimie chori. Si hec vigi. infra oct. sctē trinit. vel corporis christi forte cōtig. fiāt tres lc. de virgine cū inuitat. dupl. et Te deum. sine noc. Nā oia fe. infra octa. trinit. et corporis christi habēt inuit. dup. + q̄ si inuit. dup. nō dicet nocturn⁹. lc. j.

IN illo tpe: accepit rex egfridus coniugē noie etheldredā: filiā anne regis orientaliū anglorū: quā et āte illū alter vir habuerat vxorem / princeps videlicet australiū girimorū: vocabulo cōbertus. Sed illo post modicum tēporis ex quo eā accepit defuncto: data est regi pfato. Cuius consortio cū duodecim annis vteret: perpetua tamen permānsit virginitas integritate. Beate mēorie vulfridus epi scopus referebat dicēs: se testem integritatis eius esse certissimum adeo vt egfridus promiserit ei terras: ac pecunias multas esse donaturū: si regine posset persuadere eius vti connubio. quia sciebat illā nullum virorū plus illo diligere. Lectio. ij.

BEata vero etheldreda multum diu regē postulans: vt seculi curas relinquere / atq; in monasterio tm̄ vero regi christo seruire pmitteretur vbi vir aliquādo ipetrauit / ipsa mox intrauit monasteriū ebbe abbatisse q̄ erat amita regis egfridi / accepto velamine sctimonialis habitus a prefato ātistite vulfrido. Post annū vero btā etheldreda facta est abbatissa i regione que vocatur Ely: vbi cōstructo monasterio virginū deo deuotarū. mater virgo et exēplis cepit esse et monitis. De qua ferunt: quia ex quo monasterium petijt non lineis vestimentis vti voluerit. rāroq; i calidis balneis lauari voluerit pter iminentibus solēnijs maioribus. verbi gratia. pasche pentecostes / epyphanie: et tunc nouissima omnium que ibi essent famularū christi. Lectio. iij.

BEata virgo etheldreda raro pter maiora solemnia vel artiorem necessitatem plusq̄ semel per diem manducauerat: sed semper nisi infirmitas grauior prohibuisset: ex tem

poze matutine finaxeos vsq; ad oztū diei: in ecclesia pzecibus intēta persti-terat. Sūt etiā qui dicūt: ḡa per pphe tie spiritū pestilētiā qua ipsa esset mo ritura pdixerit. ⁊ numerū eozū qui de suo monasterio hoc essent de mundo rapiendi: palā cūctis plentibus itima uit. Rapta est btā virgo ad dñm post ānos septē ex quo abbatisse gradū su-sceperat: eiq; successit in ministerium abbatisse sozoz eius serburga: quā ha buerat in cōiugē ex cōbertus rer cātua riozū. Et cū serdecim annis esset sepul ta: placuit eidem abbatisse leuari ossa eius: ⁊ in ecclesiā trāsferri. Cunq; coz-pus sacre virginis aperto sepulchzo esset platū in lucē: ita incozruptū iuē-tū est: ac si eodem die fuisset defuncta. Lauerūt igitur cozpus virginis: ⁊ no uis indutū vestibus: intulerūt in eccle siā: atq; in sarcophago posuerūt: vbi vsq; hodie i magna veneratiōe habet. ℟. Regnum mun. ir. In cōi fol. lxxv. Cetera de cōi vnius virginis nō mar.

¶ In vigilia sancti iohānis baptiste: ad primas vās ān.

Oēscēdit angelus dñi ad zachariam dicēs accipe puerū in senectute tua: ⁊ habe-bit nomen iohannes baptista. Psalmi feriales. Capitulū.

Priusq; te formarē i vtero noui te et anteq; exires de vulua san ctificaui te et prophetam in gentibus dedi te. ℟. Inter natos. ir. Hymnus.

Ut queāt laris resonare fibris/ mira gestozū famuli tuozū: sol ue polluti labij reatū sancte iohānes.

Nuncius celso veniēs olympo te pa-tri magnum foze nasciturū nomen et vite seriem gerende ozdine promit.

Ille promissi dubius superni pdidit pōpte modulos loquele: sed reforma sti genitus perempte ozgana vocis.

Ventris obstruso positus cubili sen-seras regē thalamo manentē hinc pa-rēs nati meritis vteroq; abdita pādit.

Laudibus ciues celebrāt superni: te deꝰ simplex pariteroq; trine supplices et nos veniā pcamur parce redēptis. amen. ℣. Fuit homo missus a deo. ℟. Cui nomē erat iohānes. ā. Ingresso za-charia tēplū dñi apparuit ei gabriel āgelꝰ stās a dextris altaris icēsi. p. Magñ. Oz

Presta q̄s ops deus: vt familia tua per viā salutis icedat: ⁊ bti iohānis pcursozis hortamēta sectādo ad eum quē predixit secura perueniat dñm nostrum iesum christū filiū tuū. Qui tecum viuit et regnat in vnitate.

Si hoc festū infra oct. corpozis christi vel trinit. eueñ. nulla fiat mēo. de oct. nisi fiāt cū re. cho. tūc fiat mēo. de. oz. et tunc eat pref. ad altare fratres iohānis cū cerofer. et thuribul. et puero libz̄ deferēte sine cruce: cātādo ℟. Tu puer cū suo ℣. Dū ℣. canit thurificet sacer. alta. Deide dicat sac. ℣. Glia ⁊ ho. Oz

Sancti iohannis baptiste ⁊ mar tyzis tui dñe q̄s veneranda festi uitas salutaris auxilij nobis pstet effe ctū. Per. In redeundo de secta maria. Ad cōpl. oia fiāt sicut in fes. sctē trini.

¶ Ad matu. Inuit. Regem pzecurso-zis dñm Venite adozemus. ps. Venite. Hyꝰ

Antra deserti teneris sub ānis ciuium turmas fugiēs petisti: ne leui saltem maculare vitam fami-ne posses.

Pzebuit hirtū tegimē camelus artu-bus sacris stropheū bidētes: cui later haustum sociata pastū mella locustis

Ceteri tantū cecinere vatū cozde pze-sago iubar affuturū: tu quidē mundi scelus auferentem indice pzodis.

Non fuit vasti spaciū per ozbis san-ctioz quisq; genitus iohāne q̄ nephas secli meruit lauantē tingere limphis.

Laudibus ciues. ¶ In. j. nocturn. ān

Priusq; te formarē in vtero noui te/ ⁊ an-teq; exires de ventre sctificaui te. ps. Bea tus vir. fo. ij. ān Ad oia que mittam te dicit dñs ibis ne timeas: et que mādauero tibi loqueris ad eos. ps. Quare fremue-rūt gen. fo. ij. ā. Ne timeas a facie eoz̄ quia ego tecum sum dicit dñs ps. Dñe q̄d multipli. fo. ij. ℣ Gloria et honoze coro-nasti eum dñe. Et consti. Lectio. j.

Natiuitas bti iohānis baptiste.

NAtalem scti iohannis fratres carissimi diem celebramus: quod nulli vnq̄ sctōrū legimus fuisse concessum. Solius eteni dñi et bti iohānis dies natiuitatis i vniuerso mūdo celebrat et colitur. Istū etenim sterilis peperit: illum virgo cōcepit. In elizabeth sterilitas vincitur in beata maria conceptionis cōsuetudo mutatur. Elizabeth virū cognoscēdo filiū genuit: maria angelo credidit et concepit. Hominē concepit elizabeth: hominē maria. Sed elizabeth solum hominē: maria vero deū et hominē. ℟. Fuit homo missus a deo: cui nomē iohānes erat: hic venit vt testimoniū perhiberet de lumine. Et parare dño plebē perfectam. ℣. Erat iohānes in deserto p̄dicās baptismum penitentie. Et para. Lcō. ij.

QUid sibi ergo vult iohannes? Unde interpositus? Unde p̄missus? Magnus igitur iohānes cuius māgnitudini etiam saluator testimonium perhibet dicens. Non surrexit inter natos mulierū maior iohanne baptista. Precellit cunctis: eminet vniuersis. Antecedit ꝓphetas: supergreditur patriarchas. Et quisquis de muliere natus est. inferior est iohāne. Dicit fortasse aliquis. Si inter natos mulierum nemo iohanne maior est: iohannes maior est saluatore. Absit. Johānes eni natus est mulieris: christus autē virginis. Ille corruptibilibus sinibus effusus est: iste impolluto vulue flore progenitus. Ideo autē cū iohānis natiuitate dñi generatio deputatur: ne dñs extra veritatem videretur conditionis humane: si non cōpararetur hominibus. Hm.

2. GAbriel āgelus apparuit zacharie dicēs. nascetur tibi filius nomen eius iohannes vocabitur. Et multi i natiuitate eius gaudebūt. ℣. Erit enim magnus cora dño: vinum et sicerā non bibet. Et mul. Lcō. iij.

IOhānes ꝓmissus est ante dñm. Tāta i eo excellētia erat: tātaq̄ gra vt ipse putatus sit christus. Quid ergo dicit de christo? Nos oēs de plenitudie eius accepimus. Quid est nos oēs? Prophete etiam patriarche/apostoli/quotquot scti ⁊ ante incarnationē p̄emissi/vel ab icarnato missi: oēs de plenitudine eius accepimus. Nos vasa sumus ille fons est. Si ergo itellerimus mysteriū fratres mei/iohannes homo est: christus deus est. Humiliek homo vt exaltek deus scōm illud qō de dño ipse dixit. Illū oportet crescere: me aūt minui. Ut humiliek homo: eo die natus est iohānes quo incipiūt decrescere dies. Ut exaltek deus: eo die natus est christus quo incipiūt crescere dies. Magnū sacramētū fratres dilectissimi. Ideo celebramus natalē scti iohānis sicut ⁊ christi. qa ipsa natiuitas plena est mysterio humilitatis nre: sicut natiuitas christi plena est mysterio altitudinis nostre. ℟. Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis/p̄cibis enim ante faciē dñi. Parare vias eius. ℣. Ad dandam scientiā salutis plebi ei⁹ i remissionē pctōrū eorū Pa. Glia. Pa. CIn. ij. not. ān. Misit dñs manū suā ⁊ tetigit os meū/ ⁊ ꝓphetā in gētib⁹ dedit me dñs. ℟s. Cū iuo Io. ij. ān. Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce cōstitui te super gētes ⁊ regna. ℣. Verba. Io. ij. ā. Dñs ab vtero vocauit me de vētre mris mee recordat⁹ est nois mei. ℟. Dñe do. nr. Io. iij ℣. Posuisti dñe sup caput ei⁹. Coro. I. iij

FRatres in hoie minuamur: vt in deo crescamus. In nobis humiliemur vt in illo exaltemur. Humiliek humana ꝓsumptio: vt crescat diuina miseratio. Nā hui⁹ rei sacramētū: etiā in passionibus amborū impletū est. Ut minuak homo: caput iohannis abscinditur. Ut exaltek deus: christus in ligno suspēditur. Quare autē beatū iohannē dñs et saluator noster lucernam esse dixerit: ⁊ quare eū ante se mitti voluerit: breuiter caritatis vestre auribus intimabitur. Premissus est iohannes velut vox ante verbum: lucerna āte solē: p̄reco ante iudicē: ser-

uus ante dñm: amicus āte spōsum. ℟
4 Iohannes vocabitur nomen eius: vinū et siceram non bibet. Et multi in natiuitate eius gaudebūt. ℣. Ipse preibit āte dñm in spiritu ⁊ virtute helye. Et mul. Lcō. v.

Et quia vniuersum mundū peccatoꝝ tenebre ⁊ nox infidelitatis oppresserant: ⁊ solem iustitie aspicere non valebant. btūs iohānes quasi lucerna premittit: vt cordis oculi: quia lippitudine iniquitatis oppressi: magnū et verū lumen videre nō poterāt: ad lumē lucerne primū quasi tenuem splendorē videre consuescerēt vt paulati nubilo remoto/ ⁊ infidelitatis humore digesto: aduenīēte christo ab illo celesti lumie letificari possent potius ꝙ retorqueri. Sicut lippiētes oculos ad videndū prouocas si eriguū splendorem lucerne ostenderis: et amplius crucias si lumen magnum ingesseris. ita dñs ⁊ saluator noster: qui est lumē verum: nisi prius beatum iohannē velut lucernam p̄mitteret claritatē eius totus mūdus sustinere non posset. ℟.

4 Ipse preibit ante illū in spiritu et virtute helye. Ut conuertat corda patrū in filios/ et incredulos ad prudentiā iustorū: parare dño plebē perfectā. ℣. Erit eni magnus coram dño et spū scto replebit. Ut cō. Lcō. vi

Hoquatur iohānes ⁊ dicat Ego vox clamantis in deserto. Vox erat quia verbi dei spiritu replebatur Sicut enim sermo vocis quodam ministerio ac vehiculo ad audientem deloquente transmittitur: ita iohānes christum sonans verbi erat minister ⁊ portitor. Sāctus inq̄ iohānes typum in se legis que lōge christum per signa monstrabat ostendit. et ideo misit ad christum duos de discipulis suis. Isti duo discipli a iohāne ad christū missi: forte duo populi sunt: quorum vnus ex iudeis credidit: alter ex gentibus. Johānes dirigit ad christū: lex mittit ad gratiā: et per euangelij fidē veterē desiderat astrui veritatem. Nos itaq̄ fratres dilectissimi vt tam sanctā festiuitatē non solum corporali: sed etiā spirituali gaudio celebrare possimus ad tenendā cum oibus pacem nostros aios p̄paremus: ab oi scurrilitate vel turpiloq̄o p amore dei ⁊ zelo scē discipline totis viribꝰ nos cohibeamꝰ. ℟.

Elizabeth zacharie magnū virū genuit iohannem baptistā precursorem dñi. Qui viam dño preparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomē erat iohānes Qui viā. Glia. Qui. ℂ In. iij. nocti. ān Posuit os meū dñs quasi gladiū acutum sub vmbra manus sue protexit me p̄s. In dño confido. fo. iij. ān. Horamās me ex vtero seruū sibi dñs in lucē gētium vt sim salus eius ab extremis terre. p̄s. Dñe q̄s. fo. iiij. ān. Reges videbunt ⁊ consurgēt principes ⁊ adorabunt dñm deum tuū qui elegit te. p̄s. Bonū est cōfiteri. fo. xxxiij ℣. Justus vt palma floret. Sicut cedrus.

Secundum Lucam. j.

In illo tēpore. Elizabeth iplet um est tēpus parien di: ⁊ peperit filiū. Et audierūt vicini et cognati eius: quia magnificauit dñs misericordiā suā cū illa: ⁊ cōgratulabantur ei. Et rel. Omel. venera. bede p̄sbyteri Precursoris domini natiuitas sicut sacratissima lectionis euangelice prodit hystoria: multa miraculorum sublimitate refulget. quia nimirum decebat: vt ille quo maior inter natos mulierum nemo surrexit: maiore pre ceteris sanctis in ipso mor ortu virtutum iubare clarescceret. Senes ac diu infecundi parentes dono nobilissime prolis exultant: ipsi patri quem incredulitas mutū reddiderat: ad salutandū noue p̄conē gratie os et lingua reserātur. nec solū facultas deū bñdicēdi restituit: sed de eo etiā pphetādi virtꝰ auget. Merito sancta per orbem ecclesia: que tot btōrum martyrū victorias quibus ingressum regni celestis meruere frequentat: huius solūmodo natalem post dñi etiā natiuitatis diem ce-

Natiuitas bti iohānis baptiste.

lebrare consuevit: qđ nullatenus sine euangelica auctoritate in consuetudinem venisse credendum est. Vm.

1. Innuebant patri eius quē vellet vocari cū / ꝛ postulās pugillarē scripsit: dicēs. Johānes est nomen eius. ℣. Apertū est os zacharie: ꝛ prophetauit dicēs. Johā. ſt. viij

SEd attentius aio recondendū: quia sicut nato dño pastoribus apparens angelus ait. Ecce euangelizo vobis gaudiū magnū quod erit oi populo. qa natus est vobis hodie saluator: qui est christus dñs: ita ꝛ angelus nasciturū zacharie prędicēs iohānem: et erit inquit gaudiū tibi et exultatio: ꝛ multi in natiuitate eius gaudebunt. Erit enim magnus coram dño. Iure igit̄ vtriusq; natiuitas festa denotiōe celebratur. Sed in illius tanq̄ in christi dñi: tāq̄ in saluatoris mūdi: tanq̄ in filij dei oipotētis: tanq̄ in solis iustitie natiuitate oi populo gaudiū euangelizatur: in huius aūt tanq̄ in precursoris dñi: in serui dei et mīy: in lucerne ardentis et lucentis eroztu multi gauisuri esse memorātur. Iste magnus coram dño esse narratur de illo prophęta testat: qñ magnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis. Iste cōsortia peccatorū declinans: ab omni qđ inebriare potest abstinebat: ille iter peccatores cōuersatus peccati ois immunis permānsit. Hic adhuc ex vtero matris spiritu sācto repletus est. in illo habitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: qui dono sui spiritus sedem sibi vteri virginalis: in quo carnem suscipere et ipse consecrauit. Vm.

2. Precursor dñi venit de quo ipse testatur. Nullus maior inter natos mulierū iohanne baptista. Hic est enim prophęta ꝛ plusq̄ prophęta / de quo idē ait. Nullus. Leō. ix

IOhannes multos filiorū israel ad dñm suo tempore prędicādo cōuertit: christus multos quotidie de vniuersis per orbē nationibus ad suā fidem ꝛ caritatem interius illustrando conuertere non desistit. Johanne nato congratulabātur vicini ꝛ cognati genitrici illius. quia magnificauit dñs misericordiā suam cum illa: dño autem nato cōgratulabatur ecclesia. quia venit tempus miserēdi eius. spiritus angelici qui sunt vicini eius ꝛ cognati / ciues videlicet eiusdem patrie celestis quā ꝛ ipsa exspectat: qui ꝛ hymnum glorie deo canendo. quid illa per orbem esset actura priores ipsi de celis admonebant. Recte igitur natiuitas celebratur illius: qui tali potētia magnitudinis dñicis propinquabat operibus. Recte ortus illius solēnitas colitur: cuius tanta est vite sublimitas: vt q̄quid illo sublimius est: iam hoc hois naturam transcendere dubium non sit. Quia ergo bti precursoris dñi hodie natalicia celebram⁹: oportet vt quem salutis eterne preconem suscepimus: hunc etiā nostre orationis aditorem queramus. Ipsum itaq; iter cedendo rogemus impetrare vt ad eā cui testimoniū perhibuit lucem: vitā et veritatem peruenire mereamur. ie sum christum dñm nostrum qui viuit et regnat cum deo patre ī vnitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum amen. Vm.

3. Inter natos mulierum non surrexit maior iohāne baptista. Qui viam dño preparauit. In heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen iohannes erat. Qui viam. Glia. In heremo. ℣. Fuit homo missus a deo. Cui nomen. ℂ In laudibus ān.

ELizabeth zacharie magnū virum genuit iohānem baptistā precursorem dñi. ℔s. Dñs regnauit. fol. vi. ān.

Innuebāt patri eius quem vellet vocari cum / et scripsit dicens: iohānes est nomen eius. ℔s. Jubilate. fo. vij. ā. Iohānes vocabitur nomen eius et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℔s. Deus de⁹ meus. fo. vij. ān. Iohannes est nomen eius vinum et sycerā non bibet: et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℔s. Confitemini dño. fo. vij. ān. Iste puer magnus coram dño: nam et manus eius cum ipso est. ℔s. Laudate. fol. vij. Capitulū.

Ysaie. 49. AUdite insule ⁊ attendite popu li de longe. dñs ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordatus est nominis mei. Hymnus.

OMnis felix meritiq; celsi nescius labē niuei pudoris prepotēs martyr heremiq; cultor maxime patrū Serta terdenis alios coronāt/aucta cremētis duplicata quosdā: trina cēteno cumulata fructu te sacer ornant.

Hinc potens nr̄i meritis opimis pectoris duros lapides repelle asperum planans iter et reflexos dirige calles.

Ut pius mundi sator et redēptor mētibus pulsa luuione puris rite dignetur beniens sacratos ponere gressus.

Laudibus ciues. ℣. Justus germina. Deinde incipiatur ān. super Bñs. ab aliquo de superiori gradu: ⁊ pcātetur a choro vsq; ad hoc verbū benedictus: anteq̄ intonet psal. ān. Hpertū est os zacharie/ ⁊ prophetauit dicēs: benedictus dñs deus israel. ps Bñdictus. Oratio.

DEus qui pl̄entem die honorabilem nobis in beati iohānis natiuitate fecisti: da populis tuis spiritualiū gratiā gaudiorū: ⁊ oim fideliū mentes dirige in viam salutis eterne. Per do. ¶ Ad. i. ā. Elizabeth. i. dę laud. ps. Deus in noie. fo. ix. ā. Gratias. ps. Quicūq;. fo. x. Si hoc festū infra oct. trinit. cōtig. tūc dicat sup ps Quicūq; ān. O beata et benedicta. ¶ Ad. iij. ān. Innuebāt. ps. Legē pone. fo. xij. Cp̄m Audite insule. Ry. et ℣. de cōi vni⁹ mar. ad oēs hor. dñr ¶ Ad. vi. ā. Johānes. iij. de laud. ps Defecit. fo. xiij. Cap̄m

Ysaie. 49. HEc dicit dñs formās me ex vtero seruū sibi/ dedi te in lucē gentium vt sis salus mea vsq; ad extremū terre. ¶ Ad. ix. ān. Iste puer. ℣. de laud. ps. Mirabilia. fo. xiij. Capitulū

Ysaie. 49. REges videbūt ⁊ consurgēt principes et adorabūt dñm deū tuū et sanctū israel qui elegit te. Ad sexas vās. ān. Elizabeth. hi. feriat. Cp̄. Audite insule. Ry. Tu puer. vtŝ. iij. Hymn⁹. Ut queant laxis re. ℣. Fuit homo. an. Hactum est in die octauo venerunt circū cidere puerū ⁊ vocabant eū noīe patris sui zachariā/ et respondens mater eius dixit: nequaq̄ sed vocabitur iohannes. ps. Magnificat. Oro. Deus qui pl̄entem. Quotidie per oct. q̄n fit seruitium de sctō iohāne ad mat. Innit. hyⁿ. ān. ps et ℣. vt in prima die. ℣. et Ry. scdm ordinē noct. dicunt ita tñ q; Ry. Priusq̄ te forma. erit. iij. Ry. etiam in dñica infra oct. in. ij. hoc. q̄n medie lc. fiunt de sctō iohāne. ¶ Scda die ℣. Glia ⁊ ho. lc. j.

ESTiuitatem pl̄ētem fratres carissimi venerandi iohānis baptiste gemina natiuitas consecrauit. Qui idcirco in hoc scīm superna dispensatiōe directus est: vt nō solū ipse pphetali sublimaretur gloria: sed vt oim per eum prophetarū preconia firmarent. Nec immerito illū precipuo nunc honore veneramur qui speciali quadā gratia ob hoc redēptorē mūdi nouissimus prophetauit: vt eum primus ostenderet. Hic enim solus est pphetarū: qui dñm nostrū iesum christum quē alij in lōga futurū tempora prescierunt videre propriis oculis meruit: ⁊ annunciare presentem. Ry. Fuit homo missus. vtŝ. j. Lectio. ij.

VEniente eni dño ad baptismū sicut sacratissimū euāgelium refert: beatus eius baptista huiusmodi prorupit in vocem. Ecce agnus dei Ecce q̄ tollit peccata mundi. Propter hoc nimirum plusq̄ propheta a salutore dictus est: quoniam ceteri oēs vēturi adhuc christi fuere precones: hic autē probatissimus venit dñi presens assertor. Plusq̄ ppheta est/ cuius manibus quod nulli est prestitum pphetarum: baptizādum se dei filius incli nauit. Plusq̄ propheta est: cuius tāta est prerogatiua meritorū: vt vno eodemq; momēto celi terreq; arbitrum submersum aquis tingeret in iorda ne: spiritū quoq; sanctū venientem cerneret in colūba: ⁊ attestātis vocē p̄is audiret e celo. Ry. Gabriel. ij. Lctō. iij.

Johānis et pauli martyrū.

HIc est fratres ille iohannes quē inspirante deo prophetā pnunciauit ysayas dicens Vox clamātis in deserto: parate viam dñi. Quam congrue fratres btūs iohānes predictus est vox qui celestis verbi ꝛ preco mittebatur ꝛ testis: Hic est ille: cuius per angelum gabrielem pronūciatur natiuitas nomen et meritū. Hic est qui iudicio celestis sentētie cūctis mortalibus antefertur: dicēte dño. Non surrexit inter natos mulierum maior iohāne baptista. Pulchre autē dictum est: iter natos mulierum nō esse maiorē: quia ille omnimodis maior erat iohanne: qui de virgine nascebatur. Pm.

Priusq̄ te formarem in vtero noui te / et ante q̄ exires de ventre sctificaui te. Et prophetam in gētibus dedi te. ℣. Ad oīa que mittā te ibis: et que mādauero tibi loqueris ad eos. Et prophe. Gloria. Et prophe. ps. Te deum. ℣. Fuit homo. Cn lau. het sola ā. Elizabeth. i. de laudib⁹. ps. Dñs regnauit. fo. vi. Ch. Audi insu. Hy⁹. Nimis fe. ℣. Justus germinabit Hr sequētes āe. dicātur infra octa. ad vesperas ꝛ ad mat. super ps. Magñ. ꝛ Benedictus. vel ad mēo. de sctō iohāne: cum de aliquo sctō fit seruitū cum repetitione earūdē: et semp cū hoc ℣. Fuit homo missus. Deinde dicāt mēo. cōsuete: qñ oct. sunt sme reg. chori. ān

2. Inter natos mulierum non surrexit maior iohāne baptista. ān. Tu puer prophe
2. ta altissimi vocaberis: præibis eni ante fa-
3. ciem dñi parare vias eius. ān. Puer qui natus est nobis plusq̄ prophetā est: hic est enim de quo saluator ait. inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. ā.

4. Er vtero senectutis ꝛ sterilis iohānes na
5. tus est precursor dñi. ān. Pro eo q̄ nō credidisti verbis meis eris tacens ꝛ non poteris loqui vsq; in diem natiuitatis eius.

Et tunc semper dicitur ad mēo. hic ℣. Fuit homo. tā ad vesp̄as q̄ ad matuti. cū hac oratione. Deus qui presentem Deinde fiat mēo. de cruce ꝛ de sctā maria: ꝛ de oībus sanctis: quia octa. sunt sine regimine chori. CAd primā. ān. Elizabeth. i. de lau. p. Deus in no. fo. lr.

CAd. iij. ꝛ ad alias ho. āe. cha. R. ꝛ ℣. cū oratiōe: sicut in prima die dicātur.

CSctōrū iohannis ꝛ pauli martyrū: ad vesp̄as. āe. ꝛ psalmi ferial. Cahm.

Eccli. 44.

HI sunt viri mie quorum iusticie obliuionē non acceperūt: cū semine eorum permanent bona / hereditas sancta nepotes eorum. Hy⁹. Sanctorum meritis. ℣. Letamini in do. ān.

Isti sunt due olive et duo cādelabra lucētia āte dñm / habēt potestatē claudere celū nubib⁹ ꝛ aperire portas ei⁹ quia ligue eorū claues celi facte sunt all. ps. Magñ. Oco

QVesumus omnipotēs deus: vt nos geminata letitia hodierne festiuitatis erripiat: que de btōrum iohannis ꝛ pauli glorificatione pcedit: quos eadē fides ꝛ passio vere fecit esse germanos. Per dñm. Mēo. de sctō iohāne cā. Tu puer. vts. ij. ℣. Fuit homo. Oco. Deus qui plentem. Deinde dicā tur mēo. consuete. Ad cōple. oīa fiant sicut in dñicis simplicibus per estatē. Ad matuti. inuitat. Mirabilem deum. in cōi fo. lxxvi. ps. Venite. Hy⁹. Sanctorū meritis. in cōi fo. lxxvi. āe. et ps. de cōi plurimorum mar. ℣. Letamini. Tres lect. fiant sine regi. cho. Letō. s.

Mpijssimo iuliano cesare facto. peruenit ad eū q̄ paulus ꝛ iohānes qui fuerāt cubicularij constantie filie constātini: oī die turbas chrīstianorū pauperū reficerent in domibus suis. Quos ad se euocās: dicit eis Cōsiderare debetis quia vos in regia aula nutriti: non debetis deesse lateri meo vt habeā vos inter primos in palatio meo. Illi vero dixerunt. Hoies chrīstiani sumus: et deum qui fecit celum ꝛ terram colimus. Timemus vero tuas amicitias: ne inimicitias incurramus eterni dei. Et ideo scire te volumus quia nūq̄ ad culturam tuam: nunq̄ ad palatiū tuū veniemus. R.

1. Paulus ꝛ iohannes dixerunt ad iulianū. nos vnum deū colimus. Qui fecit celum ꝛ

terrā. ℣. Nō tibi ꝓponim⁹ persona qualemcūqꝫ: deū tibi ꝓponimus. Qui. ℟. ij.

IUlianus dixit. Putatis ḟa vos sibi martyres faciāt christiani? Hoc cū dixisset: surrexit iratus dicens Decima die trāsacta sponte ad me venientes: amicos vos habebo. non venientes aūt: quasi hostes publicos puniam. Tunc scti viri christianos ad se inuitātes: ordinauerūt de oībus q̄ relinquere poterāt. Undecimo vero die missus est terētianus cū militibus ad eos. Qui ingressus dixit eis. Dñs noster iulianus statūculā auream iouis ad vos misit: vt adoretis eam. Quod si nō feceritis: ambo gladio feriemini Johannes ⁊ paulus dixerūt. Si tuus dñs est iulianus: habeto pacē cū dño tuo. Nobis aūt alius dñs non est: nisi vnus deus pr̄ et filius ⁊ spūs scūs. ℟.

1. Beati martyres christi iohannes et paulus dixerunt iuliano. Nobis aūt alius nō est nisi vnus deus. Pater ⁊ filiꝰ ⁊ spūscūs ℣. Unus spiritus et vna fides erat in eis. Pater et filius. Lectio. iij.

UOlens ergo terentianus placere iuliano: ⁊ sine strepitu punire eos: fecit fieri foueā intra domum eorū. Et cum decollasset eos: iussit statim inolui et reponi. Post hec iuliano interfecto: ⁊ iouiniano christianissimo viro imperatore facto: aperte sunt ecclesie: ⁊ religio christiana cepit crescere ⁊ gaudere. Filius autē terentiani a demonio veratus venit ad domū sanctorū: clamāte per os eius demone q̄ paulus ⁊ iohānes incēderent eū. Tūc terētianus veniens prostrauit se in faciem: clamās q̄ nesciēs se malefacere: iussionem cesaris adimplesset. Unde factum est: vt primo die baptizatus: perciperet gratiam christi. Deinde orans et flens ad locū sanctorum: mundatus est filius eius. ℟.

2. Paulus et iohānes dixerūt ad terētianū si tuus dñs est iulianus. Habeto pacē cum illo. Nobis nō est alius nisi dñs iesus christus ℣ Semel ẽi a facie dei proiectꝰ vult et alios secum in interitū deuenire. Habeto pacē. Gloria patri. Nobis nō. ℣. Justi autē in perpetuum. ¶ In laudibus ān.

PAulus et iohānes dixerūt iuliano: nos vnum deum colimus qui fecit celum et terram. ꝑs. Dñs regn̄. fo. vi. ā. Paulus et iohānes dixerunt ad terentianū: si tuus est dñs iulianus habeto pacem cum illo: nobis alius non est nisi dñs iesus christus. ꝑs. Jubilate deo. fol. vij. ān. Iohānes et paulus cognoscentes tyrannidem iuliani: facultates suas pauperibus erogare ceperūt. ℏ. Deꝰ deꝰ. fo. vij. ā Sācti spiritus et aie iustorum hymnū dicite deo in eternū. ꝑs. Bñdictꝰ. fo. vij. ā. Iohannes et paulus dixerūt ad gallicanum fac votū deo celi et eris victor melius q̄ fuisti. ꝑs. Laudate. fo. vij. ¶ꝑm. Hi sunt viri. Hyꝰ. Rex glorioſe mar. i cōi fol. lxxvij. ℣ꝰ. Mirabilis deus in. ān. Beati martyres christi iohannes et paulus dixerunt iuliano: nobis aūt alius non est nisi vnus deus pater ⁊ filius et spūscūs alla. Ōro. Quesumus oipotens deus. ¶Ōro. de scto iohanne baptista. ān. Puer qui. vts. iij. ℣. Fuit homo. Ōro. Deus qui p̄sentem. Deinde dñr mēo. cōsuete. ¶ Ad. i. ān. Paulus et iohānes i. de laud. ꝑs. Deus in noie. fol. ix. ān. Gloria tibi trinitas. ꝑs. Quicunqꝫ. fo. x. ¶ Ad. iij. ān. Paulus. ij. de laud. ꝑs. Legem pone. fo. xij. ¶ꝑ. Hi sunt viri. ℟. et ℣. de cōi plurimorum marty. ad omnes horas dicantur. ¶ Ad. vi. ān. Johānes et paulus. iij. de laudibus. ꝑs. Defecit in sa. fo. xiij. Capitulū.

Cccl. ++. QOrpora sanctorū in pace sepulta sunt/ ⁊ viuent nomina eorum in eternū. ¶ Ad. ix. ān. Johānes ⁊ paulus. ℣ de lau. ꝑs. Mirabi. fo. xiij. ¶ꝑ.

Cccl. ++. SApiētiam sctōrū narrabūt oēs populi/ ⁊ laudem eorū pronunciat ois ecclesia sctōrū. Deo gratias. Si hoc festum sctōrū iohānis ⁊ pauli in do. euene. hoc modo fiet seruitium Ad primas vesperas sup̄ pos. ā. Scti per fidem. ꝑi. feriales. ¶ꝑ. Hi sunt viri ℟. Paulus et iohannes dixerūt. Hymnꝰ Sctōrum meritis. ℣. Letamini in dño. ā. Isti sunt. Ōro. Quesumus oꝑs deꝰ.

Per oct. bti iohānis baptiste.

¶ Mēo. de scto iohanne baptista ān. **Tu puer.** ij. Deinde fiat mēo. de do. et de trinita. ꝫ pcs. āte crucē nisi aliquā dñicā oīno oporteat differri: tūc enim mēo. de trinita. et de dñica nō fiat nec pr̄otcs. Cōpl. fiat sicut in ceteris fe. nō dupl. per estatē. Ad matu. ix. lc. fiant tres pr̄ime l. cum tribus pr̄imis ℟. de pr̄imo noctur. hysto. cōis plurimorū marty. et tres meō. lc. de scō iohanne baptista: cum ỽ. et ℟. de pr̄imo noct. ita tamē ꝙ ℟ **Pr̄iusꝙ te for.** erit. vi. ℟. Ultime vero lc. legant de pr̄opr̄ietate sancto r̄ iohānis ꝫ pauli que habētur cū ℟ys. ꝫ ỽ. sup̄rascriptis: et lau. etiā cum hoc ỽ. ante lc. in. iij. noct. scilicet **Justorum aie.** ꝫ cum ān. **Te iure.** super **Quicunqꝫ.** Si vero hysto. **Deus oim.** in hac dñica inchoanda fuerit: totum seruitiū fiat de do. et festū sctorū iohānis et pauli diffe. in crastinū: ꝫ fiāt ibi tres lc. cū ℟. et laud. sup̄radictis. Ad pr̄imā et ad oēs alias hos. sicut pr̄eno tatū est excepto ꝙ ad pr̄imā nō dicit ā. **Te iure.** super ps. **Quicunqꝫ.** Ad secūdas vesperas si do. fuerit sup̄ pos ān. **Paulus et iohannes direrunt.** ps. **Dixit dns.** et ceteri psalmi dñicales. Capm. **Hi sunt viri.** hyꝫ. **Rex gloriose mar.** ỽ. **Mirabilis deus.** ān. **Absterget deus.** ps. **Magnificat.** Oratio. **Quesumus omnipotēs deus.** ān. **Ex vtero.** iiij. ỽ. **Fuit homo.** Cō. vtſ. Deinde fiat memoria de do. si de ea pr̄ius facta fuerit

¶ Dñica que infra octa. sci iohannis baptiste varie contigerit si a festo vacauerit. fiant medie lectiōes de sancto iohanne baptista sinaūt fiat de eo tantum mēo. nisi die apl̄orū petri ꝫ pauli nā tunc nulla fiat mēo. Tamen in die sanctorū iohānis et pauli si dñica fuerit: fiant meō. lc. de sctō iohanne vt sup̄radictū est. In die sctōrum iohannis et pauli: si dñica non fuerit / fiant vel. de sctō iohāne bapti. hoc modo super ps. ā. **Elizabeth.** hi. feria. ℣. **Audite insule.** hyꝫ **Ut queāt laxis.** ỽ. **Fuit homo.** ān. **Ex vtero.** ps. **Magnificat.** Or. **Deus qui pr̄elentem diem.** Nulla tūc fiat memoria de martyribus / iohāne et paulo: sed fiant memorie consuete.

¶ Quarta die infra octa. Lectio. i.

BEat⁹ iohānes baptista cuius nūc festiuitate letamur: celestia mundo gaudia sterili ab vtero hodie natus iuerit. Hic et nasciturū dñm pphetalis spūs illuminatiōe pr̄euidit ꝫ natum pr̄iuilegio gratie singularis ostēdit. Intātū autē ipsius in eo pr̄efulsit electio: vt ante mereretur annūciare dñm: ꝙ nascēdi inicium vel linguam que nūciare posset acciperet. Lctō. ij. DEniqꝫ elizabeth illa vetus mulier et noua mater: q̄ ante partum suū de futuri filij letabatur officio: venienti ad se btē marie in ipso salutationis occursu ait. Ecce ex quo facta est vox salutatiōis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans i vtero meo Quid est hoc miraculi fratres que tantorū nouitas gaudiorū: vt habere se in vtero elizabeth testaret̄ ifantē: qui necdū semetipsum sentiēs dñicū iam sentiret aduentū? Vere hic oim beatissimus paruulorū: qui intra viscera adhuc materna cōclusus: adesse saluatorē mūdi: quia necdū sermone poterat: pphetico spū reuelauit. f. iij. NUllus ignorat carissimi omnē paruulū materno vtero pr̄odeuntem: iter ipsa lucis exordia mestis concrepare vagitibus. Solus baptista dñi vltra legem nascētium natiuitatem suam leticie exultatione pr̄euenit. Et ꝙ decuit fratres vt de matre sterili nasceretur qui fecūditatem virginis reuelabat: quatenꝰ mirabilē partū mirabiliter natus ostēderet. Illud etiā ꝙ stupēdum ꝙꝫ magnificū: ꝙ zacharias sacerdos pater futurus pr̄ophete: quia hoc ipsum quod gerebat: angelo loquēti non credidit / vsus loquentis amisit: donec pr̄omissione cōpleta: natus noui hominis pr̄eco paterne lingue vincula relaxaret. Os enī quod āgelus clauserat: pr̄omissus ab

angelo filius reserauit.

¶ Item alie lectiones de sancto iohāne baptista. Lectio. j.

Um de nuncupatione paruuli cognatorū vicinorūq; hesitaret arbitrium: propꝛietatē veri nois eius: quā angelo dictāte didicerat/recepta subito pꝛistina facultate sermonis pater mutus aperuit vt cuius natiuitatē pꝛeceptione celesti tacitus expectabat: nati vocabulum loqueret: et agnosceret anxius sener per eum se sibi redditum: quē de se nō crediderat nasciturū. nec dubitaret vltra celitus illum vel pꝛomissum fuisse vel natū: cuius causa et amisisse se pꝛobabat et recepisse sermonem. Lectio. ij.

Quid hac fratres religione gloriosius: quid hac isignius fide: in qua sterilis cōcipit: virgo parturit. mutus loquitur/et itra secreta matꝛis viscerū paruuli totius mundi gaudia futura pꝛeludunt: Nec eni poterat veteri sub lege ordinē suum moꝛtalis seruare natura: quando per nouam diuinitatis gratiā nouum salutī omniū mysteriū parabatur. Hic ergo est iohannes: de quo pꝛophetauit ysayas. Vox clamantis in deserto: parate viā dñi: rectas facite semitas dei nostri. Vox inquit clamātis. Et q̄ bene vox dicitur: qui venientem de celestibus in carne hois vnigenitū dei pleno letus oꝛe clamabat. Recte vox dicitur: cuius intonante pꝛeconio: sacramentum redēptionis humane: surda dudū cepit audire moꝛtalitas. Lcō. iij

Ut enim venerandus baptista muto patri aperuit linguam: ita aures hoim salutaris gratie innouauit auditus. Clamabat aūt i deserto vbi ad pꝛedicationem eius nec insolēs turba perstreperet/nec infidelis irrideret auditoꝛ. Sed hi tātum audire possent qui pꝛedicātem verbū salutis cura tātum diuini cultus expeterent. Audiamus adhuc paululum fratres quid ad pꝛofectū oim nostrū saluatoris nuncius pdicabat. Parate inquit viā dño: rectas facite semitas dei nri. Illebiam dño parat: qui luxuriantis carnis respuens voluptates: toto mētis sue spiritu suspensus ad deū vigore se castitatis accingit. Optimam parat viam dño: qui cogitationes suas auaricie fluctibus estuantes serene cōscientie tranquillitate cōpescit Viam dño parat: qui ydoloꝛū vana atq; oim superstitionū figmēta cōculcās: vnū dei viui cultū et fidē veritatis inqꝛit.

¶ Scti leonis pape et cōfessoꝛis. Ofo

Deus qui beatū leonem pontificem fr̄oꝛum tuoꝛum meritis coequasti concede pꝛopicius. vt qui cō memoꝛationis eius festa percolimus vite quoq; imitemur exēpla. Per dñz. Mēo. de sancto iohāne a. Inter natos. vtš. i. v. Fuit homo. Ofo. vtš. Ad matutī. iij. kl. cū nocl. vbicunq; extra do. vel festū trinit. vel octa. coꝛpoꝛis chꝛisti euene. nisi quādo oct. fiunt cum regimine chꝛi ꝓpter vigil. oia fiant de festo vsq; ad missam q̄ erit de vigi. Si hec vigil. infra oct. coꝛpoꝛis chꝛisti foꝛte cōtig. tūc fiāt tres kl. de scō leone cū iunct. dup̄. ps. Te deū. sine not. Lcō. j.

Eo iunioꝛ natione siculus ex patre paulo sedit papatus cathedꝛa mensibus decem: diebus decem et septem. Hic fuit vir eloquentissimus: et in diuinis scripturis sufficiēter istructus. greca latinaq; lingua eruditus. cātilena ac psalmodia pꝛecipuus. lingue quoq; eloquentia scholasticus. exhoꝛtatoꝛ oim bonoꝛ operū que plebi flοꝛentissima ingerebat scientia. pauꝑtatis amatoꝛ. ꝛ erga inopū pulsionem non solū mētis pietate: sed ꝛ studij sui laboꝛe sollicitus. Lectio. ij.

Hic leo suscepit sanctā sertā synodū: que per dei pꝛouidētiam nup i regia vꝛbe celebꝛata est simulq; cū eo legati sedis apostolice: ꝛ duo patriarche/ id est cōstantinopolitanus ꝛ

antiochenus atq; centũ quinquaginta epi. Quã etiam greco eloquio conscriptam: studiosissime in latinũ trãstulit. Hec synodus acta est: erequente ac residente pyssimo ac clemẽtissimo magno principe Constãtino intra regale palacium eius. In qua cõdemnati sunt heretici: qui vnã tantũ volũtatẽ et operationẽ in dño iesu christo dicebant vel predicabant cum duas voluntates et operatiões in ipso catholica credat ꝛ predicet ecclesia. Leõ. iij.

HUius beatissimi pape temporibus: percurrẽte iussione clemẽtissimi principis: restituta est ecclesia rauẽne sub ordinatione sedis apostolice vt defuncto archiepiscopo. qui electus fuerit iurta antiquã consuetudinem in ciuitatẽ romanã veniat ordinandus. Hic fecit cõstitutum quod in archiua ecclesie romane continetur: vt qui ordinatus fuerit archieps: nullam cõsuetudinem pro vsu pallij / aut diuersis officijs ecclesie persoluere debeat. Hic sepultus est ad beatũ petrũ apstm: sub die quarto kalendas iulias

Memoria de sancto iohanne ãn.

Tu puer. vtã. ij. v. Fuit homo. Or. vtã

Cetera oia ad vs. ꝛ ad mat. ꝛ ad alias hoꝛ. de cõi vnius cõfes. et pontifi. dñr.

In vigilia apostolorũ petri ꝛ pauli ad vãs sup hos ã.

QUem dicũt homines esse filium hois: dixit iesus discipulis suis: respondẽs petrus dixit. tu es christus filius dei vi ui. ꝛ ego dico tibi quia tu es petrus ꝛ super hãc petrã edificabo ecclesiã meã Hi. fe. ep.

Act. 12. PEtrus quidẽ seruabatur in carcere oratio aũt fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deũ pro eo. R.

COrnelius centurio vir religiosus ac timens deũ vidit manifeste angelũ dei dicentem sibi. Cornceli mitte et accersi symonem qui cognominat petrus Hic dicet tibi quid te oporteat facere. ℣. Cũ oraret cornelius nondum in christo renatus: apparuit ei angelus dicens. Cornceli mitte et accersi. Gloria patri. Hic dicet tibi. Hymnus.

AUrea luce ꝛ decore roseo lux lucis omne perfudisti seculũ decorans celos inclito martyrio hac sacra die que dat reis veniam.

Ianitor celi doctor orbis pariter iudices secli vera mũdi lumina / per crucem alter / alter ense triumphans vite senatum laureati possident.

Iam bone pastor petre clemens accipe vota precantum: ꝛ peccati vincula resolue tibi potestate tradita qua cunctis celum verbo claudis aperis.

Doctor egregie paule mores istrue: et mente polũ nos transferre satage: donec perfectum largiatur plenius / euacuato quod ex parte gerimus.

O lime bine pietatis vnice / fide deuotos spe robustos maxime fonte repletos caritatis gemie post mortem carnis impetrare viuere.

Sit trinitati sempiterna gloria / honor / potestas atq; iubilatio in vnitate cui manet imperiũ ex tũc ꝛ modo per eterna secula. amẽ. v. Tu es petrus. ã.

Beatus petrus apostolus vidit sibi christũ occurrere: adorans eum et ait / dñe quo vadis? venio romam iterum crucifigi. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui beatorũ apostolorum tuorũ petri ꝛ pauli gloriosa natalicia prouenire concedis: tribue qs. eorum nos semper ꝛ beneficijs pueniri ꝛ orationibus adiuuari. per dñm.

Nulla fiat mẽo. de sctõ iohãne ad has vãs nec ad matu. neq; ad sectũdas vãs Ad cõpleto. oia fiant sicut in festo sctẽ trinitatis. Ad matutinas. Inuitato. Christũ regem regum adoremus dñm.

Qui martyrio crucis beatũ glorificauit petrũ apostolum. ps. Venite. Hy⁹. Aurea luce. In primo nocturno ãn.

In plateis ponebãtur infirmi in lectulis vt veniente petro saltem vmbra illius obũbraret quẽq; illorũ et liberarentur ab infirmitatibus suis. ps. Celi enar. ko. v. ãn.

Ait petrus principibus sacerdotũ: iesum quem vos interemistis suspendentes in ligno hunc deus suscitauit ꝛ principẽ ac saluatorẽ exaltauit ad dandã penitentiã in re

missionē pctōrum. ℣s. Bñdicā. fo. xvi. ā
Petrus apostolus dixit paralitico enea sa
net te dñs iesus chr̄istus surge ⁊ sterne tibi
qui continuo surrexit: et oēs qui videbant
conuersi sunt ad dominū. ℣s. Eructauit.
fo. xxi. ℣. In oēm terrā exiuit sonus eorū
Et in fines orbis terre verba eorū. Lcō. j.

OMniū quidē sanctarū solēnitatum dilectissi-
mi totus mundus est particeps ⁊ vnius fidei
pietas exigit: vt quic-
quid pro vniuersorum
salute gestum recolitur: cōibus vbiq; gaudijs celebretur. Ueruntamen ho-
dierna festiuitas: preter illam reuerē-
tiam: quā toto orbe pmeruit/ speciali
et propria nostre vrbis exultatione ve
neranda est. vt vbi precipuorū aposto
lorū glorificatus est exitus: ibi in die
martyrij eorum sit leticie principatus
Isti sunt viri: per quos euāgeliū chri-
sti tibi roma resplenduit. Et que eras
magistra errorīs: fctā es discipula ve-
ritatis. Vm.

1. SYmon petre antēq; de naui vocarem te
noui te: et super plebē meam principem te
cōstitui. Et claues regni celorū tradidi tibi
℣. Quodcūq; ligaueris super terrā erit li-
gatū ⁊ in celis: ⁊ quodcunq; solueris super
terrā erit solutū ⁊ in celis. Et cla. Lctō. ij.

ISti sunt sācti patres tui vericq;
pastores: qui te regnis celestib⁹
inserendā. multo melius multoq; for-
tius et felicius cōdiderunt/ q̄ illi quo-
rum studio prima meniū tuorum fun
damenta locata sunt: e quibus is qui
tibi nomen dedit fraterna te cede feda
uit Isti sunt qui te ad hanc glorīā pro
uexerunt: vt gens sancta/ populus ele
ctus/ ciuitas sacerdotalis et regia. per
sacram beati petri sedem caput orbis
effecta: latius presideres religione di-
uina q̄ dñatiōe terrena. Quāuis mul
tis aucta victorijs ius imperij tui ter-
ra mariq; roma pretuleris: minus ta
men est quod tibi bellicus labor subdi
dit: q̄ qō pax chr̄istiana subiecit. R.

2. EGo pro te rogaui petre vt non deficiat
fides tua. Et tu aliquādo conuersus cōfir-
ma fratres tuos. ℣. Symō ecce sathanas
expetiuit vos vt cribraret sibi triticū: ego
autem rogaui pro te. Et tu. Lectio. iij.

DEus nāq; bonus/ iustus/ oīpo-
tens qui miam suam humano
generi nunq̄ negauit: oēsq; in cōmu-
ne mortales ad cognitionem sui abū-
dātissimis semper beneficijs erudiuit
voluntariā errantiū cecitatem ⁊ pro-
cliuem in deteriora nequiciā: secretio
ri consilio ⁊ altiore pietate miseratus
est: mittendo verbū suum equale sibi
atq; coeternū quod caro factū ita diui
nitatis naturā nature vniuit humā-
ne: vt illius ad infima inclinatio/ nā
fieret ad summa prouectio Ut autem
eius ienarrabilis gratie per totū mū-
dum diffunderetur effectus/ romanū
regnum diuina prouidentia prepara
uit. Cuius ad eos limites incrementa
sunt perducta: q̄bus cunctarū vndiq;
gentiū vicina et contigua esset vniuer
sitas. Dispositio enim diuinit⁹ operi
maxime congruebat: vt multa regna
vno confederarentur imperio: et cito
peruios haberet populos p̄dicatio ge
neralis: quos vnius teneret regimen
ciuitatis. Hec aūt ciuitas ignorās sue
prouectionis auctorem: cum pene oī-
bus dñaretur gētibus: omnium gen-
tium seruiebat erroribus: ⁊ magnam
sibi videbatur suscepisse religionem:
quia nullā respuerat falsitatē. Unde
quanto erat per dyabolum tenacius
illigata: tanto per chr̄istum est mira-
bilius absoluta. Vm.

3. SI diligis me sȳmō petre pasce oues me-
as: dñe tu nosti quia amo te. Et aiam meā
pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori te-
cum non te negabo. Et aiam. Gloria. Et.
CIn. ij. noc. ān. HActum est vt quedā
discipula noīe thabita plena operibus bo-
nis et elemosynis ifirmata moreretur: mi-
serunt aūt discipuli ad petrum rogātes: ne
pigriteris venire vsq; ad nos. ℣s. Oēs gē
tes. fo. xxi. ān. HDueniente petro circū-
dederunt illum oēs vidue flentes et ostēn-
dētes tunicas et vestes quas faciebat illis

dorchas. ps. Eraudi de⁹ dep. fo. rxiiij. ā
Ponēs petrus genua sua orauit: z cōuer
sus ad corpus dixit: thabita surge. at illa
aperuit oculos: et viso petro resedit dansq;
illi manū erexit eā: et sanctis ac viduis assi
gnauit viuam. ps. Eraudi deus oratio.
fo. rrv. v. Constitues. Lectio. i. ij.
Quum duodecim apostoli per spi
ritū scīm oim locutione lingua
rū imbuendū euāgelio mundū distri
butis sibi terrarū partib⁹ suscepissēt:
btissimus petrus princeps apostolici
ordinis ad arcem romani destinatur
iperij: vt lux veritatis que in oim gen
tium reuelabatur salutem: efficacius
se ab ipso capite per totum mundi cor
pus effunderet. Cuius autē nationis
hoies in hac vrbe tunc non essent: aut
que vsq; gentes ignorarent qō roma
didicisset: Hic colluctantes philoso
phie opiniones. hic dissoluende erant
terrene sapientie vanitates. hic cōfu
tandus demonū cultus. hic oim sacri
ficiorum impietas destruenda: vbi di
ligentissima habebatur superstitione
collectum: quicquid vsq;quaq; fuerat
vanis erroribus institutum. ℣.
Tu es petrus et super hanc petrā edifica
bo ecclesiā meā: et porte inferi non prevale
bunt aduersus eā. Et tibi dabo claues re
gni celorū. v. Quodcunq; ligaueris super
terram erit ligatum et in celis: et quodcūq;
solueris super terram erit solutum et in ce
lis. Et tibi dabo claues. Lectio. v.
Ad hanc ergo tuā vrbem beatissi
me petre apostole venire non
metuis: z cōsorte glorie tue paulo apo
stolo aliarū adhuc ecclesiarū ordina
tionibus occupato: siluā istam fremē
tium bestiarū: et turbulentissime pro
funditatis oceanū constantior q̄ cum
super mare gradereris: ingrederis.
Nec mundi dominā times romā/qui
in cayphe domo expaueras sacerdo
tis ancillā. Nūquid aut iudicio pyla
ti: aut seuicia iudeorū minor est: vel in
claudio potestas: vel in nerone crude
litas: Vicebat ergo materiam formi
dinis vis amoris: nec estimabas ter
rori cedēdum dum horum saluti con
suleres: quos susceperas diligendos.
Hunc autem intrepide caritatis affec
tum beate petre iam tunc pfecto cō
ceperas. quando confessio tui amoris
in dominū trine interrogatiōis est so
lidata mysterio. Nec aliud ab hac mē
tis tue intentione quesitū est: q̄ vt pa
scēdis eius quē diligeres ouibus tibū:
quo ipse eras optimatus ipēderes. ℣.
Tu es pastor ouium princeps apostolorū 5.
tibi tradidit deus oia regna mūdi. Et ideo
tradite sunt tibi claues regni celorum. v⁹.
Tibi enim a dño collata est potestas ligan
di atq; soluendi. Et ideo. Lectio. vi.
Augebāt quoq; fiduciam tot si
gna miraculorū: tot dona ca
rismatū atq; experimenta virtutum.
Jam populos qui ex circunciscōe cre
diderāt erudieras: iam anthiochenā
ecclesiā: vbi primū christiani nois di
gnitas est orta fundaueras. iam pon
tū/galathiā/capadociā/atq; bithiniā
legibus euangelice predicationis im
pleueras. Nec vt dubius de proiectu
operis/aut de spacio tue ignarus eta
tis. tropheū crucis christi romanis ar
cibus inferebas. Quo etiam btūs co
apostolus tuus et specialis magister
gentium paulus occurrens: eodē tibi
consociatus est ait. Duo igitur ista p
clara diuina seminis germina in quā
tam sobolē pullularūt: beatorū mar
tyrum milia protestātur: que apostoli
corum emula triūphorū: vrbem no
stram purpuratis lateq; rutilātibus
populis ambierūt: et quasi ex multa
rum honore gēmarum consorto: dya
demate vno coronauerūt. De quo ps
dio dilectissimi diuinitus nobis ppa
rato: vniuersaliter quidem in omniū
sanctorū cōmemoratione letandū est.
sed in horū excellētia patrū merito est
exultantius gloriādum quos grā dei
in tantū apicē prouexit: vt eos in cor
pore cui caput est christus quasi gemi
num constitueret lumen oculorū. De
quorū meritis que omnē loquendi su
perant facultatē: nichil diuersum/ni-

chil debemus sentire discretum: quia illos et electio pares: et labor similes: et finis fecit equales. Vm.

Petre amas me ? tu scis dñe quia amo te Pasce oues meas. ℣. Symon iohannis diligis me plus his ? tu scis dñe quia amo te. Pasce. Glia. Pasce. ℣In. iij. noc. ān Cornelius centurio vir religiosus ac timẽs deum vidit manifeste angelũ dei dicẽtem sibi: corneli mitte ⁊ accersi symonẽ qui cognomiatur petrus: hic dicet tibi quid te oporteat facere, ps. Confitebimur. fol. xxviij. ān. Aperiens petrus os suum dixit: i veritate cõperi quoniã nõ est personarum acceptor deus: sed in oi gẽte qui timet deum et operatur iusticiã acceptus est illi. ps. Dñs regnauit exultet. fo. xxxiij. ā Adhuc loquẽte petro cecidit spũsctũs super oẽs qui audiebãt verbũ et erant loquẽtes linguis et magnificãtes deum tunc petrus iussit eos baptizari i noie dñi iesu christi. ps. Dñs regnauit iracscãt. fo. xxxb. ℣. Nimis hono. Scõm matheũ. xvi.

In illo tẽpore. Venit iesus in ptes cesaree philippi ⁊ interrogabat discipulos suos dicens. Quem dicunt homines esse filium hominis ? Et reliqua.

Omelia excerpta de commentario origenis.

Interrogabat christ⁹ discipulos suos. Quem eum dicunt hoies esse: vt ex apostolorũ responsionibus nos discam⁹ diuersas opiniones fuisse tũc apũd iudeos de christo. Unde sequitur. Illi aũt dixerunt. Alij iohãnem baptistã: alij autẽ helyam: alij vero hieremiã: aut vnum ex prophetis. Unde propter diuersas opiniones iudeorum de christo: qua causa quidam eorum dicebãt eum iohãnem baptistã. Videlicet estimationem secuti herodis/dicentis ad pueros suos Hic est iohãnes baptista: ipse surrexit a mortuis: ideo virtutes operantur in illo. Alij autem helyam eum dicebant: videlicet estimantes q aut secũdam natiuitatem accepit helyas: aut ex eo tẽpore in corpore viuẽs in tempore apparuit illo. R. 7.

Quem dicunt hoies esse filiũ hominis dixit iesus discipulis suis ? respondẽs petrus dixit: tu es christus filius dei viui. Et ego dico tibi quia tu es petrus: ⁊ super hanc petram edificabo ecclesiam meam. ℣. Btus es symon bariona quia caro ⁊ sanguis nõ reuelauit tibi: sed pater meus qui est in celis. Et ego dico tibi. Lectio. viij.

Qui hieremiã christũ esse putabant propter illa putabãt que in principio ipso ad hieremiã iam dixerat deus Ecce constitui te hodie super gentes et super reges: eradicare ⁊ demoliri et perdere ⁊ reedificare ⁊ circũplantare. Non intelligẽtes enim qm̃ hieremias typus fuerat christi: ⁊ propterea que ad eũ promissa sunt in christo sunt adipleta: arbitrabant ipsum esse hieremiã: quem deus in gentibus constituisset prophetã. Qui autẽ vnũ ex pphetis esse arbitrabãtur: ratione simili mouebãtur propter illa q̃ deus quasi ad ipsos locutus est prophetas: non tamẽ sunt in ipsis impleta. Dixit eis. Uos aũt quem me esse dicitis ? Respondẽs autem symon petrus: dixit. Tu es christus filius dei viui. Judei quidem faciebãt de christo estimationes dignas velamine: quod positum erat super cor eorũ. petrus autem nõ quasi carnis aut sãguinis discipulus. sed qui reuelatione dei patris erat dignificatus: denegauit quidẽ aliquid eorum esse iesum quem arbitrabãtur iudei: confessus est autẽ tu es christus quod nesciebant iudei. Rm. 8.

Domine si tu es iube me venire ad te super aquas. Et ertendens manũ apprehendit eũ et dixit iesus: modice fidei quare dubitasti ? ℣. Cũq; vidisset vẽtum validũ venientẽ timuit: ⁊ cũ cepisset mergi clamauit dicẽs. dñe saluũ me fac. Et ertẽ. Lctõ. ix.

Non solũ cõfessus est petrus tu es christus: sed etiam quod magis est: filius dei viui. qui ⁊ per pphetas dixerat Ulno ego dicit dñs. Et for

Cõmemoratio scti pauli.

sitã ideo dicebatur viuus p;opter emi nentiã qua supereminet oĩbus haben tibus in se vitam: quoniã solus habet immo;talitatem: et est fons vite. Re- spondens aũt iesus dixit illi. Btũs es symon bariona: quia caro et sanguis non reuelauit tibi: sed pater meus qui est in celis. Fo;sitã si ꝛ nos dixerimus quod dixit petrus tu es ch;istus filius dei viui: non carne nobis et sanguine reuelãte: sed patre qui est in celis men tem nostram illuminante: petrus eri mus. et candẽ btitudinẽ cõsequemur. quã et ille p;opter cõfessionẽ nostram similẽ confessioni illius. Tunc autem nõ caro et sãguis reuelat nobis iesum esse ch;istum filium dei viui: sed pater qui est in celis: quando nostra conuer satio in celis est: et digna est reuelatio ne patris celestis. Tũc vero reuelatio patris abstulit quidẽ a nobis oẽ vela- mentum co;dis: dedit autẽ nobis spi- ritum sapientie et reuelationis. ℟.

9. Quodcunq; ligaueris super terrã: erit li gatum et in celis. Et quodcũq; solueris su per terrã erit solutum et in celis. ℣. Tu es (inquit petrus) ch;istus filius dei viui: re- spõdens dñs ait/ et ego dico tibi quia tu es petrus et super hanc petrã edificabo eccle- siã meam. Et quod. Gloria. Et quod. ℣. Tu es pe. ℟. Et super. ¶ In lauꝺ. ãn.

Petrus et iohãnes ascendebãt in tẽ plum ad ho;am o;ationis nonam. ℘s. Dñs regnauit deco;em. fo. vi. ãn. Argentũ et aurum non est michi: qꝺ aũt habeo hoc tibi do. ℘s. Jubila. fo. vij. ãn. Dixit angelus ad petrũ: circũda tibi ve- stimẽtũ tuũ et sequere me. ℘s. Deus deꝰ. fol. vij. ãn. Petre amas me: pasce oues meas: tu scis dñe quia amo te. ℘s. Bñdi- cite. fol. vij. ãn. Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meã. ℘s. Laudate dñm. fo. vij. Cahm. Petrus quidem. Hymnus. Exultet celum lau dibus. ℣. Annunciauerunt. ãn. Quod cunq; ligaueris super terram erit ligatum et in celis: et quodcunq; solueris super ter- ram erit solutum et in celis dixit dñs symo ni petro. ℘s. Benedictus. O;atio.

Deus qui hodiernam diem apo stolo;ũ tuo;ũ petri ꝛ pauli mar ty;io cõsecrasti: da ecclesie tue eo;ũ in oĩbus sequi p;eceptum: per quos reli- gionis sumpsit ero;dium. Per dñm. ¶ Ad. i. ãn. Petrus ꝛ iohãnes. i. de lau. ℘s. Deus in noĩe. fo. ix. ã. Gratias tibi. ℘s. Quicunq; vult. fo. x. ¶ Ad. iij. ãn. Argentũ. ij. de lauꝺ. ℘s. Legem pone. fo. xij. Cõm. Petrus quidẽ. ℟. et ℣. de cõi apostolo;ũ ad oĉs ho;as dicãtur. ¶ Ad. vi. ãn. Dixit angelus. iij. de lau. ℘s. Defecit. fo. xiij. Capitulũ.

Angelus dñi astitit: et lumẽ re- fulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eum: dicens. surge velociter et continuo ce ciderunt cathene de manibus eius. Act. 12.

¶ Ad. ix. ãn. Tu es petrus. ℣. de lauꝺ. ℘s. Mirabilia. fo. xiij. Capitulũ.

Quiens petrus sequebatur ange lum ꝛ nesciebat quia verum est quod fiebat per ãgelũ: estimabat aũt se visum videre. Act. 12. ¶ Ad sexas. vãs. ãn. Jurauit dñs. ℘s. Dixit dñs. fo. xl. et te- tere ãe. cũ suis ℘is. de cõi apostolo;ũ: et dñr quotidie per oct. quãdo fit ser- uitiũ de apostolis. Cp. Jam non estis ℟ Qui sunt isti. Hymnus Aurea luce. Hic hymnꝰ do; singulis diebus per oct. tã ad vesꝑ. ad matu. qñ dicit seruitiũ de apostolis. ℣. In omnem terram. ãn. Glo;iosi p;incipes terre quomodo in vita sua dilexe;unt se: ita et in mo;te non sunt separati. ℘s. Mag. Oy. Deus q hodie. Et fiant vesꝑe de vtrisq; apostolis. videlicet loco secundarũ vesꝑ. de sãcto petro: ꝛ loco p;imarum vesꝑarũ de sãcto paulo: de quo fit plenũ seruitiũ in crasti. Cõpletoꝝ. dicatur sicut post p;imas vesꝑas huius fe. notatũ est. ¶ In cõmẽo. scti pauli apli. Ad mat. Inuit. Laudemus iesum ch;istũ In pas- sione apostoli pauli. ℘s. Venite. Hymnꝰ Docto; egregie pau. ℣. Annue ch;iste. ¶ In. j. noct. ãn. Qui operatus est pe- trõ in apostolatũ operatus est et michi iter gentes ꝛ cognouerunt gratiã que data est michi a ch;isto dño. ℘s. Celi enar. fol. v.

Finito psal. stati ꝛ ℣. Qui me segregauit ab vtero matris mee: et vocauit me per gratiã suam. ãn. Scio cui credidi et certus sum quia potẽs est depositũ meũ seruare in illũ diẽ iustus iudex. ℟. Benedicã. fo. xvi. ℣. De reliquo reposita est michi cozona iusticie. ãn. Michi viuere chzistus est ⁊ mozi lucrum gloziari me opoztet i cruce dñi mei iesu chzisti. ℘s. Eructauit. fo. xxi. ℣. Per quẽ michi mũdus crucifixus est et ego mũdo. ℣. In oẽm terrã exiuit sonus eozũ. Et in fines. Lctõ. j.

Considerem⁹ fratres carissimi quantis apostolũ suũ paulũ dñs extulerit honozibus. Ad tẽpus illũ cecauit: sed illius cecitas totius oz bis illuminationẽ effecit. In paradisum illũ rapuit. in celũ tertiũ sublevauit. ineffabilis archani fecit esse participẽ: taliũq; mysteriozũ cõscium: que nulli hominũ fas fuerit cõfiteri. Paulus in terra gradiẽs sic se agebat in cũctis: quasi angelozũ societate frueret. Et passibili adhuc cozpoze colligatus illozum perfectione gaudebat. ℟.

1. Qui operatus est petro i apostolatũ operatus est et michi inter gentes. Et cognouerunt gratiam dei que data est michi. ℣. Gratia dei in me vacua nõ fuit: sed gratia eius in me semper manet. Et co. Lctõ. ij.

Nam ⁊ tanꝙ pẽnatus totũ docẽdo orbem peruolauit: et velut iam incozpozeus cozpozis labozes periculaq; cõtempsit. Et quasi iam celũ possidẽs cũcta prozsus terrena despexit. Tãꝙ vero cum ipsis iam incozporeis virtutibus degeret. ita iugi mentis intentione vigilauit. Angelis sepe diuersarũ gentiũ cura cõmissa est: sed nullus illozũ ita creditum sibi populũ gubernauit vt paulus vniuersum orbẽ. Michaeli gens cõmissa est iudeozũ paulo vero terre ac maris atq; vniuersi orbis habitatio: ipsumq; desertũ. ℟.

2. Scio cui credidi: ⁊ certus sum quia potẽs est depositũ meũ seruare In illũ diẽ iustus iudex. ℣. Reposita est michi cozona iusticie: quã reddet michi dñs. In. Lctõ. iij.

Nec non ad iniuriã qd̃ absit sanctozũ dicimus angelozum: sed ostendimus esse possibile paulũ inter angelozũ merita consistere. Neq; dicimus quia hec perficiebantur a paulo Hoc enim etiã nos fatemur quod ipse paulus dicit. Gratia dei sum id quod sum. Paulus itaq; qui tantã vim humane alacritatis ostẽdit: vt ad celum quoq; ipsum valeat subuolare: quasi vniuersum mundũ ipse genuisset / sic perturbabat. sic discurrebat. sic oĩs in regnũ inducere festinabat docẽdo / pollicendo / medicãdo / tum orãdo pro ipsis / tũ etiã ipsis supplicãdo ⁊ terrendo. Aliquãdo epistolis / aliquãdo presentia / nũc sermone nũc rebus per discipulos et per semetipsum erigere labentes: stãtes vero firmare / humi iacentes attollere / sanare contritos / torpẽtes oleo erhortationis aiare. Instabat opportune importunus. ℟.

Bonũ certamen certaui / cursum consummaui: fidẽ seruaui. Ideoq; reposita est michi cozona iusticie. ℣. Gratia dei sum id qd̃ sum: et gratia eius in me vacua non fuit. Ideo. Gloria. Ideo. ℣. In. iij. nocte. ãn. Bonũ certamen certaui / cursum consummaui: fidem seruaui. ℘s. Omnes gẽtes. fo. xxi. ℣. De cetero reposita est michi corona iusticie. ãn. Tu es vas electionis sancte paule apostole predicatoz veritatis in vniuerso mũdo. ℘s. Exaudi deus deprecationem. fo. xxiij. ℣. Per quẽ oẽs gentes cognouerunt gratiã dei. ãn. Magnus sctũs paulus vas electionis vere digne est glozificãdus qui et meruit thzonum duodecimum possidere. ℘s. Exaudi deus orationem. fo. xxv. ℣. In regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. ℣. Constitues eos principes. Lectio. iij.

Beatus paulus apostolus magister a deo cõstitutus oim gentiũ ipse ꝓtectoz erat bellantiũ: ipse sedulus minister egrotozũ. Nec in spũalibus solũ tã egregiũ cõseruabat ducẽ:

sed in carnalibus quoq; plurima sollicitudinis ac puidentie sue documẽta prestabat. Sicut enim ferrũ i ignem missum totũ profecto ignis efficitur: sic paulus caritate successus: totus factus est caritas. Qui quasi cõis totius mundi esset pater: ita oim non modo parẽtes carnales: verumetiã spũales partes pietate superabat/pecunias et verba/corpus ꝫ aiam p illis impẽdẽs. Quia ergo paulus de caritate factus: immo totꝰ caritas erat. ideo caritatẽ plenitudinẽ legis vocabat et vinculũ perfectionis: et oim matrẽ bonorum: initiũ finẽq; virtutũ. Ideoq; dicebat. Finis autẽ precepti est caritas. Quia igitur initiũ et finis omniũ bonorum est dilectio: vel in ipsa paulum studeamus imitari. Rm.

4 Reposita est michi corona iusticie quam reddet michi dñs in illa die. Justus iuder. ỽ. Scio cui credidi ꝫ certus sũ ḉa potẽs est depositũ meũ seruare. Justus iu. Lcõ. v.

NOn michi proponas mortuos quos sepius suscitauit: nec leprosos quos eadẽ virtute mundauit. Nichil a te horũ requirit deus. Possi de caritatẽ pauli: et perfectã adipisceris coronã. Cõsideremus etiã fratres carissimi: vtrũ etiã btũs paulus sicut apostolus eiꝰ btũs petrus vel vita vel passionibus/vl morte deũ clarificauerit. Clarificauit vtiq; ꝫ ipse. Testatur enim hoc lucas euãgelista in actibus apostolorũ. testaꝫ ꝫ ipse qui opus scriptorũ suorũ. quod quattuordecim epistolis cõclusit. solo vt ita dixerim christi odore respersit. Quicquid enim ibi legeris aut fidei archana revelat: aut bonorũ operũ fructus ostendit/aut celestis regni premia pmittit: aut quid ipse tribulationũ her predicans sustinuerit pandit: aut quid inter tribulationes diuine consolationis acceperit refert. aut generali exhortatiõe q̃ oibus ḉ pie volũt viuere in christo: psecutiones deesse nõ possunt insinuat. Ꝛ.

9 Gratia dei sum id qõ sum Et gratia eius in me vacua non fuit: sed semper in me manet. ỽ. Qui operatꝰ est petro i apostolatũ: operatus est ꝫ michi iter gẽtes. Et. ℔c. vi.

EStatur btũs paulus q̃tũ vita sua deũ clarificauerit: cum in viculis positus et appropinquãs passioni: tymotheo per epystolã exẽplũ sui operis proponit dicẽs. Bonũ certamẽ certaui: cursum cõsummaui: fidẽ seruaui. Mõstrabat qualiter morte clarificaturus esset deũ. cũ premisit Ego enim iã immolor: ꝫ tẽpus mee resolutionis instat. Oq̃ pciosa in conspectu dñi mors scti illius: ḉ apertissime nouerat: qui libera voce ꝓdicabat se occidi pro dño: non aliud esse q̃ gratissimã deo: mũdissimãq; hostiã offerri. Occisio enĩ sctõrum deo erat sacrificiũ Clarificauit itaq; ꝫ btũs paulus morte sua dominũ. Cervices enĩ suas quas aduersus christi nomen superbus creverat: perfidorum cedẽdas gladio humillimus pro christi noie submisit. Nec piguit eũ p illo mori: quẽ sepe pbauerat viuere et regnare post mortẽ Atq; ita factum est: vt gloriossimũ paulũ: qui in diuersis gẽtibus p fidei christi certamie multo dimicãdo innumera bella pegerat: velut victorẽ mũdi roma susciperet ad triumphũ. Ꝛ.

6 Michi viuere christus est ꝫ mori lucrum. Gloriari me oportet in cruce dñi mei iesu christi. ỽ. Per quem michi mundus crucifixus est et ego mundo. Gloriari. Gloria. Gloriari. ℭIn. iij. noct. ãn. Ter virgis cesus sum/semel lapidatus sũ/ter naufragium pertuli pro christi noie. ℘s. Confitebimur. so. xxviij. ỽ. Nocte ac die in profundũ maris fui. ãn. Reposita est michi corona iusticie quã reddet michi dñs in illa die iustus iuder. ℘s. Dñs regn. exul. so. xxxiij. ỽ. Cooperante grã spũsancti. ã. Ne magnitudo reuelationũ extollat me/datus est michi stimulus carnis mee angelus sathane qui me colaphizet propter qõter dñm rogaui vt auferretur a me et dixit michi dñs sufficit tibi grã mea. ℘s. Dñs regnauit iralca. so. xxxv. ỽ. Nã virtus in infirmitate perficitur. ỽ. Nimis honorati sunt. Secũdum Matheum. xix.

Math. 19

IN illo tẽpore. Dixit ſimõ petrus ad ieſum. Ecce nos reliqmus oia: et ſecuti ſum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Et reliqua. Omelia bti hieronymi pbi. Qũ dñs et ſaluator noſter diuites difficile regnũ celorum intrare dixiſſet: diſcipuli eius fiducialiter reſpõderunt dicentes. Ecce nos reliqmus oia: et ſecuti ſum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Grãdis eni erat fiducia eorũ: qui quãq; diuites nõ fuerãt: ſed victũ manu ⁊ arte qrebãt. tñ confidẽter dicebãt ſe reliqſſe oia: addẽdo ⁊ ſecuti ſumus te. Oia eni deſeruerãt: q cũcta q ab alijs deſiderari poterant: etiã deſiderare poſtpoſuerãt. Nõ eni hoc ſolũ ad pfectionẽ ſufficit: ſi qs diuitias huius mundi derelinqt: niſi q poſt cõtemptas diuitias ſaluatorẽ ſequatur/id eſt niſi relictis malis faciat bona. Facilius enim ſacculus relinquitur q̃ voluntas. Tu autem. Rm.

Damaſci prepoſitus gẽtis arethe regis 7.
voluit me comprehẽdere. A fratribus per murũ miſſus ſũ i ſporta: ⁊ ſic euaſi manus eius i noie dñi. ỹ. Deus et pr̃ dñi mei ieſu chriſti ſcit quia nõ mẽtior. A fra. Lcõ. viij

Multi diuitias reliquẽtes: dñm non ſequũtur. Qui ait. Nõ veni facere voluntatẽ meã: ſed eius qui miſit me. Jeſus aũt dixit eis. Amẽ dico vobis q̃ vos qui ſecuti eſtis me: i regeneratiõe cum ſederit filius hois in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodecim: iudicantes duodecim tribus iſrael. In hac vita ſe ſequẽtes: ⁊ p ſuo noie laborãtes: in alia premiũ ſperare dñs docuit/id eſt in regeneratione cũ videlicet in vitã imortalẽ fuerimus reſurgẽdo regenerati: qui in vitã caducã fueramus mortaliter geniti. Proculdubio eni due ſunt regenerationes: et due reſurrectiões. Una regeneratio eſt i baptiſmate: ex aqua ⁊ ſpũſctõ: altera hec de qua in ſenti dñs dicit. Prima reſurrectio eſt in hoc ſeculo pctõr remiſſio. ſcda erit quando oẽs qui in monumentis ſunt audiẽt vocẽ filij dei: ⁊ pcedẽt in reſurrectionẽ vite qui bona egerunt. Rr.

Tu es vas electionis ſctẽ paule apoſtole 8
predicator veritatis in vniuerſo mundo. Per quem oẽs gentes cognouerunt gratiam dei. ỹ. Intercede pro nobis ad dñm qui te elegit. Per quem. Lectio. ir.

Quod ait dñs cum ſederit filius hois in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodeci: indicãtes duodecim tribus iſrael nolite putare quia ſolis apłis hoc promiſit dñs. Ubi eni ſedebit paulus apłs: qui plus oĩbus laborauit: ſi non ibi ſedebũt niſi duodecim? Ille eni tertiusdecimus eſt. Nã de duodecim ceciderit iudas: in locum aũt iude traditoris mathias ordinat⁹ eſt. In actibus apłorũ legimus. Implete ſunt duodecim ſedes. Nũ ibi ſedebit: q plus oĩbus illis laborauit? An duodecim ſedes perfectio eſt tribunalis? Nã milia ſedebũt in duodeci ſedib⁹. Sed vnde michi probas ait aliqs: qa ⁊ paulus iter iudices erit? Audi illũ dicentẽ. Neſcitis quia ãgelos iudicabim⁹? Et iudicabimus inquit. Et ipſe nõ dubitauit in pſumptione qua credidit. cõputari ſe inter illos q̃ iudicabũt cũ chriſto. Qui ergo iudicabũt cũ chriſto: principes ſunt eccleſie/perfecti ſunt Talibus dicit. Si vis perfectus eſſe: vade vẽde oia tua: ⁊ da pauperibus. Quid eſt vis eſſe perfectus? Vis mecum iudicare: et nõ iudicari. Tu autem dñe. Rm.

Sãcte paule apoſtole predicator veritatis et doctor gentiũ. Intercede pro nobis 9
ad deum qui te elegit. ỹ. Ut digni efficiamur gratia dei. Intercede. Gloria. Intercede. ỹ. Dediſti hereditatem. ℭ In laud. ãn.

Ego plantaui apollo rigauit: deus aũt incremẽtũ dedit alla. ℣. Dñs regn̄. fol. vi. ỹ. Unuſquiſq; eni propriã mercedẽ accipiet ſcdm ſuũ laborẽ. ã. Libẽter gliabor i infirmitatib⁹ meis: vt ihabitet i me virt⁹ xpi. ℣. Jubi. fo. vij. ỹ. Mñ

In octa. bti iohānis baptiste.

aūt infirmor: tūc fortior sum et potēs. ān. Gratia dei in me vacua non fuit: sed gratia eius i me semper manet. ps. Deꝰ deus fo. vij. v. Gratia dei sum id quod sum. ā. Damasci prepositus gētis arethe regis voluit me cōprehēdere: a fratribꝰ per murum missus sum in sporta: et sic euasi manus eius in nomine dñi. ps. Benedicite. fo. vij. v. Deus et pater dñi mei iesu christi scit quia nō mentior. ān. Sācte paule apostole predicator veritatis et doctor gētiū: intercede pro nobis ad dñm qui te elegit. ps. Laudate do. fo. vij. v. Ut digni efficiamur gratia dei. Capitulū.

Gal. 1. NOtum vobis facio euāgelium quod euangelizatū est a me: qa non est secundū hoiem / neq; eni ab homie accepi illud neq; didici: sed per reuelationē dñi nostri iesu christi. Hyꝰ. Exultet celum. v. Annūciauerunt. ān. Ego enim iam deliboz ⁊ tēpus mee resolutionis instat: bonū certamen certaui / cursum cōsummaui / fidē seruaui / supereſt michi corona iustitie quā reddet michi dñs in illa die iustus iudex. ps. Bñdictꝰ. Oō. DEus qui multitudinē gentium beati pauli apostoli tui predicatiōe docuisti: da nobis qs. vt cuius natalicia colimus / eius apud te patrocinia sentiamus. Per dñm. ℂ Mō. de sctō petro ān. Petre amas me pasce oues meas: tu scis dñe quia amo te. v. Tu es petrus. Et super hanc pe. Oratio DEus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis aias ligandi atq; soluendi pontificium tradidisti: concede qs. vt intercessionis eius aurilio: a pctōrū nostrorum nexibus liberemur. Qui vivis. ℂ Mō. de sctō iohanne baptista. ān. Inter natos. v. Fuit homo. Oꝛ. Deus qui prelentē. ℂ Ad. j. ān. Ego plātaui. i. de lau. ps. Deus in noie. fo. ix. Et dicantur oēs āe. super hoc. sine vlibus. ℂ Ad. iij. ān Libenter. ij. de lauꝺ. ps. Legē pone. fo. xij. Cap. Notū vobis. ℟. et v. de cōi vnius apostoli ad oēs horas dicantur. ℂ Ad. vi. ān. Gratia dei. iij. de lau. ps Dekecit. fo. xij. Ch.

MIchi autē vivere chꝛistus est et mori lucrū: gliari me oportet in cruce dñi nostri iesu chꝛisti per quē michi mundus crucifixus est: et ego mūdo. ℂ Ad. ix. ān. Sācte paule. v. de lau. ps. Mirabilia. fo. xiij. Capitulū. Gal. 5.

BOnū certamē certaui / cursum cōsummaui fidē seruaui / de reliquo reposita est michi corona iustitie quam reddet michi dñs in illa die: iustus iudex. Ad vās ān Jurauit. ps Dixit dñs. fo. xl. ⁊ cetere āe. cū suis ps de cōi apostolorū. Chm. Jam non estis. Hyꝰ. Aurea luce. v. In oēm terrā. ān. In regene. ps. Magn. Oꝛ. Deus q̄ hodierna. et sic cōiter de vtriusq; aplis dicantur vēs. Mō. de sctō iohanne ān. Ingresso. v. Fuit homo. Oō. Deus q̄ pꝛelentē. Si hec cōmemoratio in sab. contigerit vēs in ipso sabbato erūt de do. sequēti ⁊ solēnis mō. de apostolis cū ā. v. ⁊ oō ꝑdictis. Deide fiat mō. de oct. sci iohānis bapti. vtꝫ. ⁊ postea de trinit. et pꝛes. ante crucē fiat more solito. ℂ In oct. scti iohānis baptiste ad matu. Hymnꝰ. āe. ⁊ ꝑ. vt in pꝛima die. v. Gloria et honore. Lectio. j. 1. thimo. 1. 4.

Ost illum sacrosanctū dñi nostri natalē diem nullius hois natiuitatem legimus celebrari nisi solū beati iohānis baptiste. In alijs sctis et electis dei nouimus illum diē coli: quo illos post cōsummationē laborū: ⁊ deuictū triūphatumq; mundum in ꝑpetuas eternitates pꝛesens vita parturyt. In alijs consummata vltimi diei merita celebꝛantur: in hoc etiam pꝛima dies: etiā hois initia cōsecrant. p hac absq; dubio causa. quia per hūc dñs aduentū suū ne subito insperatū hoies nō agnoscerēt: voluit esse testatū. ℟. Fuit homo missus a deo. j. Lcō. ij

IOhannes figura fuit veteris testamenti: ⁊ in se formā ꝑtulit legis. Et ideo iohānes pꝛenūciat saluatorē: sicut lex gram ꝑcurrit. Mō autē nondū natus de secreto maternivteri

prophetauit: ꝙ expers lucis iam testis
est veritatis: hoc est intelligendum: ꝙ
latens sub velamine ꝙ carne littere: ꝙ
redemptorē mundo spū predicauit: ꝙ
nobis deū nostrū de quodā legis vte-
ro preauit. Ergo iudei errauerunt a
vētre/ id est a lege que christo grauida
erat. Errauerūt a ventre: locuti sunt
falsa. De hoc iohāne baptista: euāge-
lista ploquit. Ille erat lucerna ardēs
Tu aūt. ℟. Johannes. ij. Lectio. iij.
Que spūsancti igne succensa: mū-
do ignorātie nocte possesso: lu-
men salutis ostēderet: ꝙ quasi inter dē
sissimas delictorū tenebras: splēdidis-
simū iusticie solē lucis sue radio pmō-
straret de seipso dicens. Ego vox cla-
mantis in deserto. Videamus in quo
deserto: id est in gētiū populo. Vacua
enim pectora dei timore: et spūsancto
arentia: deserto squalētis heremi cō-
parantur. Desertus erat hic mūdus
ab oī cultura timoris dei ꝙ pctorū spi-
nis obsitus: squalebat tanq̄ ager icul
tus: et nullā penitus bonorū operum
fecunditatē attulerat: nullū imbrem
gratie spūalis acceperat. Mittit beā-
tus iohānes qui eū per propheticam
atq̄ apostolicā predicationē: annun-
ciando penitētiam quasi rudē campū
prescinderet/ fecundaret/ excoleret di
uini verbi seminibus impleret: et ad
maturam frugem/ id est ad regenera
tionis gloriā prepararet. ℟. Inter na-
nos. iij. ps. Te deū. ỽ. Fuit hō missus.
℣ In laud. hec sola ān Elizabeth. j. de
laud. ps. Dñs regna. fo. vi. Cp. Audi
te insule. hyᵖ. O nimis felix. ỽ. Justus
ger. ān. Factum est in die octauo. Requi
re hanc ān. in prima die ad sedas vēs.
super ps. Magn. Oco. Deus q̄ pstantē
℣ Mco. de aplis ā. Petrus apostolus
ꝙ paulus doctor gentiū ipsi nos docuerunt
legem tuā dñe. ỽ. Annunciauerūt. Oco.
Deus qui hodier. Deide mco. dicant
cōsuete. ℣ Ad. i. ā. Elizabeth. p. Deus
in noie. fo. ix. ān. Gloria tibi trinitas. ps
Quicunq̄ vult. fol. x. Ad alias horas
ofa fiāt vt in die. Si oct. sci iohannis
in do. cōtigerint: fiat totū seruitiū de
do. et medie sc. de scō iohāne/ ꝙ tantū
mco. de aplis. He sequētes āe. dicātur
ad vēs. ꝙ ad mat. super pos. Magn. ꝙ
Bñdictus. qui de aplis fit seru. vel ad
me. de eorū cū de aliquo scō fit seru.
cū repetitione earūdē. ān. Petrus apo.
ā. O petre pastor summe et paule doctor
magne nos christo pia prece purgatos cō-
iungite. ān. Glorioso pnci. Quere hanc
ān. in prima die ad sedas vs. super ps.
Magn. ā. Bti eritis. ā Tradēt eni vos.
Quere has duas ān. in cōi apostolorū

℣ Uisitatio beate marie celebretur in
ecclesia Sax. in crastino post oct. sci
iohānis baptiste. Ad primas vās. ān.
Eterni patris filius mariā concupi
uit: de sanctorū splēdoribus in ma-
trem introiuit. ps. Dirit dñs. fo. xl. ān.
Lilium conuallium fragrans in odorem
iter ornat mentium ferens celi florem. ps.
Laudate pueri. fol. xl. ān. Paradisus
celicū fructū afferebat grauide qui puerū
gaudio replebat. ps. Letatus. fo. xli. ā.
Lucernā veri luminis dñs accendit: quo
dragmā nostrā perditā saluās apprehen-
dit. ps. Nisi dñs. fol. xlij. ān. ℣ Oforta

mater filios simul ꝫ veracem totius hieru salem ponens fines pacē.ps. Lauda hie rusalem dñm.fo.xlv. Capitulū.

Eccl.15. EGo mater pulchre dilectiōis et timoris ꝫ agnitionis et scē spei: in me omnis gratia vie ꝫ veritatis: in me omnis spes vite et virtutis. ℟. Exultauit ifans gaudiis in spū helye: cuius mater mirabilis fit compos prophetie Celi manat deliciis introitus marie. ℣. Propter archā dñi benedixit domui deus zacharie. Celi. Gloria. Celi. Hymnus.

HEstū matris glorioſe plebs lā cta cōcelebret pietatis visceroſe gratiam exposcat quam cognata copioſe sensit hic elizabeth.

FEcundata senectutis sterilē aggredit̄ur: quem diuine iam virtutis mater ciam efficitur gratulatur cum salutis consortem alloquitur.

VOr non loquēs exultauit ad verbi presentiam: sed elizabeth expauit matris excellētiam: benedicta que clamauit fructus affluentiam.

VNde michi quisq̄ putet hoc ait preſagiū: vt deuote me salutet mater regis omniū ventris mei fructum mutet in nouum tripudium.

VIrgo dum sic commendatur: cāticum leticie psallens pure glorietur in amorem gratie quo beata predicatur in omni progenie.

VTrine deus summe pie regnās eternaliter: precē virginis marie nos conserua iugiter: vt post finē huius vite vnamus perēniter. amen. ℣. Diffusa est gra. ℟ Propter ea. ān. IN psalterio decacordo psallit virgo regia dñm magnificando qui fecit magnalia: pellens potentes de sede diuina iustitia / seruos humiles exaltans misericordia. ps. Magn. Ofo.

DEus qui sacratissimā virginē mariā vnigeniti tui matrē mutue consolationis gratia beatā elizabeth visitare fecisti: concede ppicius nobis famulis tuis. vt ex ei⁹ visitationibus assidue consolemur: ꝫ a cunctis aduersitatibus tuo munimine ptegamur. Per eundē. Ad cōpl. ā. Sctā maria. ps. Cū inuocarē. hy⁹. Saluatorē. ān. Glorificamus. ꝛc. ps. Nūc dimittis Ad matut. Inuita. REginā celi glorie deuote collaudemus. Matrem mie venite adoremus. ps. Venite. Hymnus.

MUndi salus affutura: vgo mater inclita / gestu simplex / mēte pura / specie prefulgida cum celesti genitura processit in publica.

CAput conterens draconis rubus qui non vritur aaron virga gedeonis vellus quod perfūditur: hec beata salomonis que beata dicitur.

GEnitrix emanuelis virga yesse floruit ostiū ezechielis qđ viro nō patuit mōsq̄ lapis danielis statuā cōminuit

SIc in mundo preter morem notum fecit dñs castis mater conditorem circundat visceribus: terra gignit saluatorem nubibus pluentibus.

VIrgo cara caritatis feruens desiderio: caste consanguinitatis fauet ministerio / gaudēs huius nouitatis sancto puerperio.

FElix domus zacharie talem habēs hospitem: felix cognata marie quam suscepit comitē: sed iohannis ꝫ messie tu distingue limitem.

LAus sit summo genitori q̄ regnat p oia / laus sit nostro redēptori per quē venit gra procedenti creatori sit equalis gloria. Amen. CIn. j. noctur. ān.

PAter matris filio singula subiecit exinfātis gaudio laudē que perfecit. ps. Dixit dñs nr̄. fo. xij. ā. SOl in tabernaculo suo illuxerit dū spōsus i thalamo sponse requieſcit. ps. Celi enarrant. fol. v. ān. CEpit terra dñi fructu fecūdari per mia ꝫ a deo salutari. ps. Dñi est ter. fo. ix. hy⁹. Diffusa est gratia. Benedictio. Alma virgo viginum intercedat. Lectio. j.

GLorioſe vginis marie matris dñi varie festiuitates eo celebrius atq̄ deuotius in eccla dei recolēde sunt. quo cōstat eā beatiorē esse post christum: presertim cū eius celsitudo mirabilis incōparabiliter affluat delicijs gratiarū. Ipsa namq̄ resi-

det ad dexteram maiestatis in excelsis magni regis assueri cōsors effecta spe cialis iteruētrix pro suo genere: sicut hester delicata in necessitatis tēpore. Preparata tanto cunctis celi ciuibus potentior atq; sublimior quāto diffe rētius pre illis nomen matris dei sin gulariter hereditauit. Her est vere be nedicta super oēs mulieres inaccessi bili luci diuine maiestatis iq̄tum sine personali vnione cōditio creature pa titur adherens ⁊ coniuncta. Hanc igi tur virginē thronus dei reginā susce pit: chorus angelorū dominā venera tur: sctōrum contio laudibus extollit Justi viatores speculū virtutum sibi prestituunt: ⁊ veri penitentes aduoca tam sentiunt lacte benignitatis eius suauiter imbuti: ne tabescāt in lachry mis luctus et merorīs. Rm.

Elizabeth vt virgini senectus presenta tur: hanc voce venerabili salutat amplexa tur. Intacta mater sterili matri congratu latur. ℣. In sacris claustris viscerum pre cursor puer puerum messiam protestatur. Inta. Bñdictio. Christus marie. sc.ij.

Laudes igitur ⁊ preconia tā ex celse matris romanus pōtifex Urbanus sextus. pio studio volēs am pliare festiuitatibus antiquis hodier nā superaddere decreuit: vt visitatio nis eius memoria frequentaret: qua post cōceptionē verbi diuini cognatā suam. Elizabeth humiliter salutauit Sperauit idem pontifex (nec falli po tuit) q̄ contra virus pestiferū scismā tis introducti quo christiane plebis cō munio dissoluta est et ecclesie militan tis vnitas rumpebatur/ acceptior me diatrix apud deū esse nequiuit: q̄ ipsa que deū genuit: vt dū festū visitatiōis eius a clero et populo deuotis celebra tur officijs: dignetur eius pietas con grua p̄ce afferre remedia statū ecclie recōsiliādo in fide ⁊ gr̄a salutari. R.

Exultat infans gaudijs in spū helye: cu ius mater mirabilis fit compos prophetie Celi manat delicijs itroit⁹ marie. ℣. Pro pter archam dñi benedixit domui deus za charie. Celi. Bñdictio. Sctā dei ge. sc.iij.

Ut autem deuotius et attētius ad idem festum celebrādū inui taretur plebs fidelis: prefatus ponti fex roman⁹ auctoritate apostolica sta tuit diē solennitatis sexto nonas iulij per singulos annos celebrandū. Con cedēs pijs huius festi cultorib⁹ specia les indulgētias ppetuis tēporibus du raturas. vnde oibus vere penitētibus et confessis qui matutinali officio seu misse aut vesperis eiusdē festiuitatis in ecclesia presentes affuerint cētum dies. Eis vero qui prime/ tertie/ sexte/ none/ ac completorij/ officijs interfue rint: p qualibet ipsarū quadraginta dies. Illis aūt qui per octauas eiusdē matutinalibus/ misse/ vesperarū/ ac predictarum horarum officijs iteresse sent: singulis diebus centū dies de in iunctis sibi penitētijs misericorditer relaxauit. Rm.

Benedictam predicat sener portam spei/ vnde hoc vt veniat ad me mater dei: Uoce tui iubilat Infans ventris mei. ℣ Beata que credidisti/ in te fient que audisti: ecce si gnum rei. Uoce tui. Gloria pri. Infans.

In.ij.nock.ān. Stat in regis dexte ra glorie regina: vide regis filia et aurē in clina. ps. Eructa. fo.xxi.ā. Dei taber naculum quod ipse sacrauit: ex te vite flu uium cunctis deriuauit. ps. Deus nr̄e refugiū. fo.xxi.ān. Horida sterilitas se ner virtuosa: in te dei ciuitas dixit glorio sa. ps. Fundamenta. fo.xxxij.℣. Spe cie tua. Benedictio. Sancte marie meri ta: nos ducant ad regna celestia. L cō.iiij.

Uiros igitur sanctos atq; deuo tos ad huius diei festiuitatē ce lebrādam alliciunt tam auctoritas et euangeliorū fides q̄ miraculorū con cursus. Ex quibus tāte solemnitatis materia certior esse probatur et efficā tior in laude prospicitur. Refert enim euangelista cōtinuo post angelicam salutationem Mariam virginem eli zabeth cognatā suam visitasse perso naliter ⁊ benigne salutasse. Inestima bilis namq; et singularis humilitas q̄

mēte marie firmiter adhesit ⁊ linguā virgineam in huiusmodi vocē p;oꝛū-pere fecit. Ecce ācilla dñi. Ipsa quoq; gressus eius dirigens hanc in montana conscendere fecit ad salutandū elizabeth/ vt hec eadē virtus ⁊ deo p;ebe ret obsequium et p;oꝛime consanguinee solatiū exhiberet. Sic decuit eni vt angelo;um dña per humilitatis et caritatis officium sponte se ministrā exhibēs omnē iusticiam per meritum adimpleret. Tu autem. Ym.

Gaudis cū p;econio cultu singulari letabatur cātico suo salutari. Cum pudoꝛis lilio parēs absq; pari. ℣. Nā debet ab oīb⁹ generatiōibus beatificari. Cum pudoꝛis. Benedictio. Que peperit chr;istū p;o nobis postulet ipsum. Lectio. v.

Miraculoꝛū etiam affuit gratia copiosa dum virgo venerabilis et femina sterilis ambe p;egnātes occurrerunt sibi infantium in vtero: quos necdū partus ediderat: mutua noticia cōparata est. dū puer dñm pheta p;ophetarū p;esentē exultando reuelauit qui adhuc sermone vocis p;dicari non valuit. Mater quoq; pueri spūsctō repleta matrem dei mariam p;ophetica laude cōfessa est: fidē eius cum fecunditate cōmendās/ et floꝛē cū fructu deuote benedicēs. His euidenter pāditur incarnatiōis mysteriū. cū sancta mulier elizabeth angelice salutationi cōfoꝛmem se reddit et tā egregie ⁊ tam cōgrue peroꝛādo p;oponit. Benedicta tu inquit inter mulieres: ⁊ benedictus fructus vēt;is tui. Sic phetauit femina sapiens celesti inspiratione p;euenta: cognouitq; p;esentialiter adesse saluatoꝛem cuius in vtero sensit gaudere p;ecurſoꝛem: ℟.

Christi sanctuariū spūs sacrariū: mater pietatis. P;egnanti solatiū cognate subsidiū administrat gratis. ℣. Sic maria nobilis foꝛmā vere singulis dat humilitatis. P;egnanti. Bñdictio. Stella maria maris: succurre pusillima nobis. Lectio. vi.

Exultemus igitur in hac die tot et tā excelsa fidei nr̄e sacramenta debita veneratiōe recolētes in qua celebꝛiter extollit beate virginis marie matris dei glio;a fecūditas. Aduc̄ tus chr;isti hoīs in carne p;dicatur: pueri exultantis noua sunt p;eludia: ⁊ scē mulieris elizabeth gratia confirmat. O maria virgo pissima q;s potest digne tua referre p;econia: cuius singularis humilitas in āgelica collocutione cōceptū diuinū habere p;omeruit: Cuius gratissima caritas in cognate sancte visitatiōe mirabilis apparuit: cuius salutatio benigna puerū in ventre clausum exultare p;edocuit et matrem pueri p;ophetare fecit. Nemo sileat a laude tua: cuius materia mūdū replet vniuersum. Salutamus ergo te: multiplices et immēsas tibi referēdo gratias. tu nos visita per frequentes tuas ⁊ innumeras mias vt tue btitudini congaudētes regni filij tui mereamur esse participes. Ym.

Digna quā respiceret: cuius concupisceret dñs decoꝛem. Se velut pauperculam. P;ebet ⁊ ancillulā post matris honoꝛē. ℣. Nam virgo chr;istifera gratiarū munera refert in datoꝛē. Se ve. Gloꝛia. P;ebet.

In iij. noct. ān. Per te mater ois terra cantat noua cantica: laudans que perfecit deus in te mirabilia. ℘s. Cātate do. i. fo. xxxiij. ān. Per te lux est oꝛta iustis ⁊ rectis leticia: syon audit et letatur cū iudee filia. ℘s. Dñs regn̄. exul. fo. xxxiij. ān. Dum cepit virgo salutare senē pīs vocibus missum suū salutare notum fecit dñs. ℘s. Cantate. ij. fo. xxxv. ℣. Adiuuabit eā deus. Benedictio. Per marie merita: p;osit nobis lectio euāgelica. S. Lucā. j.

Luce. i.

In illo tēpoꝛe. Exurgens maria abiit in mōtana cū festinatiōe in ciuitatem iuda: et intrauit in domum zacharie et salutauit elizabeth. Et rel. Omelia venerabil. bede pbi.

Postq; fratres beata maria āgelica visione et allocutiōe meruit sublima-

ri postꝙ se celesti onustandā partu didicit: nequaꝙ se de donis celestib⁹ quasi ex se essent extulit: sed vt magis magisqꝫ donis esset apta diuinis in custodia humilitatis gressum fixit. ita euāgelizāti sibi angelo respondens. Ecce ancilla dñi fiat michi secūdum verbū tuum. Eandē vero quam angelo exhibuerat humilitatē: hoīb⁹ quoqꝫ curauit exhibere. Illa aūt mox vt angelus qui loquebaꝫ ei ad celestia rediit: surgit ac montana conscendit. gestansqꝫ in vtero deū: seruoꝝ dei habitacula petijt ac requirit alloquia. Rm.

7. Helix parēs et puerperiū quibus adest regina virginū Ibi nequit esse periculū: vbi salus qui curat seculum. ℣. Gabriel iurta prelagium tunc est natū multoꝝ gaudiū. Ibi nequit. Benedictio. Diuina solatia: nobis impetret virgo maria. Lctō. viij.

INtrat ergo btā maria domum zacharie atqꝫ elizabeth quā seruum atqꝫ precursorē dñi pariturā nouerat salutat: non quasi dubia de oraculo quod acceperat: sed vt congratulatura de dono qđ conseruā accepisse dicerat. Aperiēte vero beata maria os ad salutandum repleta est spū sctō mox elizabeth: et dixit. Benedicta tu inter mulieres: per cuius partū virgineum a natis mulierū maledictio prime matris exclusa est. Et benedictus fructus ventris tui per quē et semē incorruptionis ⁊ supne hereditatis quā perdidimus in adā fructū recepimus Et vere ac singularis benedictus: qui non nostro more postꝙ natus est: gratiam a dño benedictionis accepit: sed ipse ad salutandum mundum benedictus qui venit in nomine dñi. Rꝫ.

8. Gloriosa celoꝝ dña spōsa regis et mater inclita celi melos mūdi fiducia. ℣. Nostra clemens audi precamina. Stella maris occasus nescia placa nobis mūdi certamina. Nostra. Bñdictio. Ad societatē ciuiū supernoꝝ perducat nos regina celoꝝ. R. ir.

UEre prophetie spiritu repleta elyzabeth: genitricem ad se aduēntasse saluatoris intelligit: sed humilitatis spū circūsepta minus dignā se eius aduentu deprehendit dicens. Unde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me: Nos ergo fratres exempla btē marie semp aīo retineamus: vt in cōspectu dei humiles inuēti: te primus debito honore submissi mereamur cū ipsa perpetuo sublimari. Si īmoderatus temporaliū rerū nos appetitus delectat: reminiscamur qa iudex noster diuites dimisit inanes. Nunqꝫ de impetranda admissorum venia despe remus: quia misericordie eius a pgenie in progenies timentibus eum. R. 9.

Regalis stirpis virginē ob sui pulchritudinem rex summus adamauit. Clandestinū connubiū. Infans per matris vterum exultans reuelauit. ℣. Joseph noli metuere quod natū est coniuge de spū manauit. Clandestinū. Glia. Infans. ℘s. Te deū. ℣. Ora pro nobis scā dei ge. R. Ut digni. Iste ℣. dicaꝫ quoti. p oct. ¶ In lau ā.

SCandit mōtes aurora gratie / luce fulgens celestis glorie iustis ferens solem iusticie / diem monstrat noue leticie. ℘s. Dñs regnauit decorem. fo. vi. ān.

In concursu matrū cū gaudio preco parnus carens eloquio: seruus regē noscēs in vtero: puer infans colludit puero. ℘s. Jubilate. fo. vij. ā. Sener plena celesti munere roꝛē fusum cernēs in vellere / flammā ignis rubū non vrere / iesse virgam clamat florescere. ℘s. Deus de⁹ meus. fo. vij. ā.

Saluatoris conceptus panditur / virgo pura mater efficitur / bñdicta predigne dicitur in qua vite fructus exoritur. ℘s. Benedicite. fo. vij. ān. Mater plena pia virtutibus deū laudat feruore spūs: ipsi psallens cum letis vocibus quia respexit ancillam dñs. ℘s. Laudate. fol. vij. Caℏm. Ego mater pulchre dile. Hymnus.

O Salutaris fulgēs stella maris generans prolem veritatis solem mater bonoꝝ clemēs famulorum suscipe votum.

Congratulamur et tuas conamur canere laudes que deo congaudes: sed non cōdignis prevalemus hymnis dicere totum.

Infra oc. visitationis btē marie.

Quā veterana trarit i mōtana gressu festinā rosam matutinā: tibi iubilamus ꝫ concelebramus hec tua festa. Uocē rachelis eraudi de celis que te nunc orat filiosq; plorat potēs regina gratia diuina pellere mesta.

O mediatrix orbis reparatrix / laus angelorum salus infirmorū: hostem animarum repime seuum.

Sit bñdicta trinitas inicta per quā beata virgo coronata meruit frui fructus vētris sui nunc ꝫ in euum amen.

℣. Elegit eā deus. ā. Redēptor rer israel venit in virgine replet elizabeth sacro spiramine / prophetat puerulus in rerū ordie miranda fit nouitas: laus tibi dñe. Oco. vtš. Nulla mēo. de sctis. ¶Ad. i. ān. Scādit. s. de lau. ps. Deus in no. fo. ir. ¶Ad. iij. ān. In cōcursu. ff. de laud. ps. Legem pone. fo. rij. Cap. Ego mater pulchre di. R. Diffusa est gratia i labiis tuis. ℣. Specie tua et pulchritudine tua. ¶Ad. vi. ān. Sener. ij. de laudibus. ps. Defecit in sa. fo. rij. Capitulū.

Surge propera amica mea / colūba mea / formosa mea ꝫ veni: iā hyems abiit ꝫ recessit / flores apparuerunt in terra nostra tempus putationis aduenit. R. Specie tua et pulchritudine tua. ℣. Adiuuabit eā. ¶Ad. ir. ān. Mater pia. b. de laudibus. ps. Mirabilia testimonia tua. Capitulū.

Veni columba mea in foraminibus petre in cauerna macerie: ostende michi faciē tuā. sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis est: et facies tua decora. Deo gratias. R. Adiuuabit eam deus vultu suo. vnde versus. Elegit eā deus. ꝫc. ¶Ad sedas bās. ān. Scandit montes. s. de laud. ps Dixit dñs. fo. rl. ꝫ ceteri ℞i. de primis vesp. Cpm. Ego mater pulchre. R. Felix parens. vij. hyᵖ. Festum matris. ℣. Elegit eā deus. ꝫc. ā. Exultat virgo virginū in deo salutari confortans semen abrahe gratia singulari: qō patribus promissum est in fide regulari verbum de celo missum est in radio solari. ps. Magnifi. ¶Memoria sub silentio de apostolis cū hac oone. Deus q̄ hodiernā diem. ¶Oco. de do. si cōtingat. Cōpl. dicat vtš. ad primas bās. ꝫ quotidie quādo fit seruitiū de oct. nisi in fe. sci martini et trāsla. sci thome mar. tūc ad cōpleto dicat. ā. Miserere. super ꝑm. Cū inuo. ꝫc. hyᵖ. Saluator. ꝫ i fine hymni dicatur. Deo patri. ān. Lucē tuam.

Quotidie infra octa. fiat seruit. de visitat. cū regimine chori nisi festū. ir. kc. stercurrat. Ad mat. inuit. hym. āe. et ℞i. sicut in die. ℣. et R. scdm ordinē nocturnorū. Ante lau. ℣. Ora pro nobis. ꝫc. In laud. hec sola ān. Scādit mōtes s. de laud. ps. Dñs regnauit. Cp. hyᵖ. et ℣ᵖ. vt in die ān. super Benedictus. et Magn. dicātur de ān. super ꝑos ad primas bās. cum repetitiōe videlicet quādo fit seruit. de oct. ¶Et notandū est q̄ in fe. transla. sci martini fiāt mēdie lec. de apostolis: et non de oct. nisi tantū mēo. de oct. etiam in fe. transla. sci thome mar. ¶Notādū est q̄ in fes. sancti martini: ꝫ aliis festis. ir. kc. infra oct. visit. btē marie cōtingentibus dñr vēs. et matut. de sctā maria extra chorum sicut extra octauā eiusdem.

¶Die. ij. infra octaua. Lectio. s.

Sacrosancte militāti ecclesie cōgruum rectūq; visum est: vt que regie celi gloriose dei genitricis marie visitationis gratiam in sue tribulationis angustia cogitur exorare / pijssime visitatiōis illius qua salutauit elizabeth festiuitatem debeat celebrare. Si enim preces maiestati eius venerabilius offerūtur: vt ex antiq̄ beniuolentie decantatione sua beniuolentia congrue est captanda. Magna hec festiuitas domui zacharie iocundissima fuit. Et tanto nobis iocūdior esse deberet: quo ipsius ineffabiliter humilitatem virginitatisq; suauitatē in ea specialius celebram⁹. R. de. i. noc. l. ij.

Exurgens maria: abiit in mōtana cum festinatione / abiit gemma virginū / matrū gloria mulierum

decus/a q̄etis ballibus/a thalami delicijs ad labozes in mōtibus/fons affluens in montana alcēdebat. Nunquid non sunt delicie virginitatis decus cū munere fecunditatis humilitatis insigne caritatis: Fauus distillās/mie viscera/plenitudo gratie singularis scē seni elizabeth sctis āgelis speciosa facta est et suauis in huiusmodi delicijs suis sctā dei genitrix. Mons myzrhe/mons thuris/cuius iusticia sicut montes dei montes scādit cozpoze et nō minus mēte cōscendit. Tu aūt. Lcō.iij.

QErte nō banis aspectibus/non ociosis fabulis intendebat: sed piarum meditationū sursum actionibus deuotis ozationibus et vniuersarum virtutū exercitijs: quas pigmentarius celestis ī ipsa cōmiscuit: vt fragrās virga fumi ex aromatibus ante cōspectū dñi iugiter alcēdebat. Strēnuitatis indiciū/pzudentie circunspectio/virginalis erubescentia notātur cum annectitur/cum festinatiōe. Fozitudinis donum ipsa habuit: quādo abzupta montium festināter alcēdit. Pzudentie circūspectionem aduertimus quando vagis non est vsa discurrijs: sed sedula ceptis institit deuotis operibus. virginalis etiā erubescētia in ipsa clarescit: q̄a diu in publico videri noluit. ¶Tertia die de trāsla. sci martini mēo et med. fc. de apostolis: et tantum memozia de visitatione.

¶Die.iiij. Lectio pzima.

ET intrauit domū zacharie. Felix zacharie domus q̄ tāte hospite letari pzomeruit felix domus vbi est congregatio sctōzum feliciū. Felix nāq̄ eliza beth felicioz iohānes/felicissima maria: sed ihesus felicitas eterna. Et salutauit elizabeth. Festinat sctā senex in obuiā puelle: sed leticie mater sereno vultu puris manibus et deuotis eam arripuit amplexibus: dulci voce/iocūdoq̄ eloquio/fauo lābiozū distillante melliflua eā salutatiōe pzeuenit. Fōs melleus scaturiēs in vtero: riuos mellifluos intus habuit: et exterius melleam labijs virgineis dulcedinē deriuauit. ex caritatis feruoze fiebat. vt salutationem tante salutis effectiuam non differret. Lectio.ij.

ET factum est vt audiuit salutationem marie elizabeth: exultauit infans ī vtero eius. O vox vere salutationis vereq̄ salutis: in hac voce salutifera curatur īfantulus a reatu peccati oziginalis: ante tēpozis vsum accepit sanctificatiōis donum. Spūsctō afflatur: chzistū intuēs indicibili repletur gaudio. In gestu exultationis: mēbza infantula robozant. Quid mirū si in vtero matris verbi multa fuit efficacia: Vere pzopheta q̄ pluscq̄ pzopheta/q̄ in matre pzophetat. Vere tunc lucerna ardens et lucēs quem sic pzeoccupauit flamma celestis: vt iam chzisti sentiret aduētum/q̄ nec sentire poterat vel seipsum. Tu aūt. Lcō.iij.

QImirū nouus ille ignis qui recēs elapsus e celo per os gabzielis in aurem virginis intrauerat: rursum per os virginis ad iohannis matris aurē introiuit ad parvulū: et ab ea hoza vas electiōis sue spūsanctus impleret: et lucerna chzisto dño pararetur. Fuit ergo tunc lucerna ardens sed interim adhuc sub modio/donec super candelabzum poneretur: vt luceret omnibus qui ī domo sunt ecclesie. Solum adhuc illuminare potuit modiū suum intra matris viscera cōstrictus: sed lux erat mundi quādo de hoc modio erat eductus. O magnum pietatis sacramētum: In ipso motu exultatiōis erat revelatum: dum latebat ardens lucerna sub tali modio totū mundū paulo post illustratura fulgozibus caritatū. ¶Die.v. de oc. apostoloz petri q̄ pauli: q̄ tūn mēo. de visi. ¶Die.vi. de scō thoma q̄ mēo. de visi. ad vtraq̄ vs. et mat ¶Die.vij. fc.f.

ET repleta est spūsctō elizabeth. Consolari/cōfozare et opem salutis ei conferre aduenerat virgo pia. Et ec-

Infra oc. visitationis btē marie.

ce in prima obuiatione replet spūsctō
chriſtū tacito erpectatū desiderio cer-
nit adesse presentē: et eius genuisse cō-
spicit precursorē: qui oculos aperuit
filij. oculos aperuit ꝛmatris: vt ꝛ ipsa
cerneret qđ filij erultatio designaret.
Et si senem tedeat grauidari: quid est
q̄ tanto ihabitante paraclito / et in tā-
tis nouitatum gaudijs leuiter non fe-
ratur: Clamauit voce magna: ꝛ dixit
Benedicta tu in mulieribus: ꝛ benedi
ctus fructus ventris tui. Mulier gra
tiosa inuenit gratiā deuotissime visi-
tatiōis et officiosissime: preueniētisq̄
salutationis gloriam digne ꝓmeruit
vere laudis. Que se velut vnā de cete-
ris mulieribus ostēdebat q̄ ꝛ q̄ta erat
digne spūsctūs declarabat. Lectō. ij.

CLamauit voce magna: nō tam
clamosa q̄ deuota. nec soiū ad
intentionē loquentis referēdum est q̄
dicitur voce magna: sed q̄ verba ma-
gni misteriū prolatura esset insinuat.
Magna enī vox aliquod magnū sen-
tire demonstrat. Magna etiā voce di-
cenda est vsa fuisse: quia illā vocē cum
magna cordis erultatione in cōmēda
tionē magne virginis proferebat. Be
nedicta in virginibus: que bñdici sem
per optabat. Offerētur regi virgines
sed post eam. Nam sibi vendicat ipsa
primatū: si rerū precia de caritate pē-
samus que prima in terris proposuit
angelicā vitam ducere / super oēs est.
Hec est que sola sine exemplo illibatā
deo vouit sctimonia puritatem. Que
etiam puritas virginitati illi valeat
cōparari: que tam aliena ab oi impu-
ritate inuēta est vt digna iudicaretur
que sacrariū spūsancti et dei vnigeni
ti fieret habitaculum. Lectio. iij.

HEc est illa speciosa rosa cui⁹ car
nem deus ipsam esse mundicie
puritatē indicauit: q̄ eā sue diuine pu
ritati vnire non desperit. Proinde no
tū illud canticum quod solis dabitur
in regno cātare virginibus ipsa regi-
na virginū virginitatis primitiua est
pre ceteris cantatura. Benedicta et in
matribus in qua eue maledictio mu-
tata est: q̄ sola a generali maledictiōe
libera / sine iniquitate: sine corruptio-
ne: spū sancto superueniēte concepit /
sine grauamine tulit / sine dolore filiū
parturijt. Quod si attendimus cuius
mater que iam patuit: līgua etiam si
āgelica sit dignis extollere laudibus
matrem dei nō sufficit. Optima vero
virginitas fecundata: marie priuile-
giū est. non dabitur alteri quia nō au
feretur hoc singulare ab ea in eternū.
Benedicta tu in mulieribus que sola
es i qua virginitas ꝛ fecūditas obuia-
uerunt sibi. Magnū est esse virginem
sed longe amplius per omnem modū
maius est esse dei matrē. Hoc vnū est
qa nullā similē visa est / nec habere se-
quētem / gaudiū matris cum virgini-
tatis pudore: quia sola sine exēplo pla
cuit genitrix virgo genitori suo. Tu.

CSi dies dñicus infra octa. euc. ꝛ va
cauerit a festo. ix. lec. fiant. Hoc modo
fiat seruitiū. Ad primas vesperas ān.
Scandit. vtš. j. de laudi. ps. Dixit do.
fo. xl. et ceteri pi. Cetera oia vt in pria
die preter R. quod non dicet. Mēo. de
do. et de trinitat. et proces. ante crucē
In reō. de oibus sanctis ān. Saluator.
v. Letamini. Oratio. Infirmitatem.
Ad matut. hymn⁹ ān. pi. v. ꝛ R. sicut
in prima die dicantur. Lectio. j.

In festo
oim san-
ctorum.

DOctē summi regis nū
cius salutiferum illud
aue deferens elizabeth
cognate mirificū cōce-
ptū regine virgini in-
timasset exhilarata est
gaudio / et feruore caritatis accēsa er-
urgēs abijt in montana cū festinatiōe
Erurgēs inquit a quiete videlicet sctē
contēplatiōis sui dilecti: amplexibus
spūalibus spōsum suū nichilominus
in sinu ferens. Ipsoq̄ suggerente her
speciosa amica trinitatis de suo thala
mo colūba pudicitie. ꝓperat de cauer
na nō sine angelice comitatu milicie:
vt pium officiū caritatis persolueret.
oēmq̄ iusticiā angelorū dña adimple

ret. Virgo olim patribus celitus p̄o-
missa p̄oītās illud p̄recios̄um depos̄i-
tū. p̄oītans onus leue. p̄oītans a quo
p̄oītabat de cubili iam innotes̄cenda
mundo p̄roces̄sit. et post vmbr̄ā legis
quasi noui tempor̄is gratie auror̄a cō
surgēs sole⁊ iustitie mōtes illustrās
diem salutis aduenisse monstrauit.
Tu autem domine. Lectio. iij.

ET intrauit domū zacharie. Hec
domus dñi. tēplum dei. sacrari
um spūsscti. Et ipsius diuinitatis nō
solum spūali verūetiā cor̄poral̄i glo-
riosa habitatiōe repletum. Hec est ar-
cha noui testamenti ipsum cōtinēs te-
stator̄ē que domū zacharie intrauit.
O q̄ felix hec domus. multo nam⁊ fe
licior̄ ad eius benedicenda introitū q̄
domus olim obededom adveteris hu
ius figure ingressum. Sctā et imma-
culata virginitas in marie salutauit
elizabeth. Pulchr̄umerat et dignum
omni admiratione spectaculū tā emi
nentis at⁊ amantissime cognationis
deuotū intueri occursum. Salutatio
nis obsequio p̄reuenit seruam dñā. se
nior̄em puella. plena celesti dulcedine
cognatam dulciter ampleratur: gau
diū matris habens cum virginitatis
decor̄e. matri pie cōgratulat̄ sterili p
miraculose fecūditatis honor̄e. Ic. iij.

BEnedictus fructus in quo bene
dicēde sunt oēs gētes: qui est su-
per oēs deus benedictus i secula. Ani-
marū esuriētium et sitientiū iusticiā:
ipsor̄ū quo⁊ angelor̄ū esca et potus.
ex cuius benedictionis plenitudie tu
accepisti a ceteris mulieribus lōge dif
ferentius. ideo bñdicta in mulieribus
quia ipsa te p̄reuenit in benedictioni-
bus suauissime dulcedinis. Singula-
rē in mulieribus cōsecuta es bñdictio
nem: vt sola sis virgo fecūda. mater
nō cuiusc̄un⁊ sed dei. nec eue maledi-
ctiōi subiacēs/ aut legis. nec grauida
cū grauamine/et pariens sine dolor̄e.
Et factū est vt audiuit salutationē ma
rie elizabeth: exultauit infans in vte-
ro eius. Jocūda vox. eloquium dulce
quod exultare fecit in gaudio: quem
materna viscera claudunt. Mater sa-
lutat matrem: sanctificat ifans infan
tē. chr̄istus baptistā iohannem in spū
sancto baptizabat. Tu aūt. Lctō. iiij.

IOhannes vero p̄recurs̄or̄is offi
ciū: quod voce nō poterat/exul-
tationis gaudijs exhibebat. Et reple-
ta est spūsctō elizabeth. Mor̄ supr̄a rē
mirabilē virginis dignitatē diuinā⁊
p̄resentiā exp̄auescens. clamauit voce
magna ⁊ dixit. Unde hoc michi: vt ve
niat mater dñi mei ad me: Nō est hoc
michi a me famula tua vt fatigeris/⁊
inueteratā vilites peccatricem: sed ab
ineffabilis tue dulcedinis humilitate
O veri ligni vite celestis plāta p̄recio-
sior̄ cunctis: sanctior̄ vniuersis: que so
la inueniris digna fructū salutis por̄
tare. Desp̄ōsauit te vir iustus: sed ad-
amauit te dñs meus/et clandestinum
illud connubiū sub vmbr̄atiōe dep̄re-
hendit. Ecce enī vt facta est vor̄ saluta
tionis tue in auribus meis diuino ful
gor̄e illustratus est vēter meus: et tui
fructus dulcedinē sentiens tue⁊ ver-
nantis flosculi pulchr̄itudine delecta
tus. O paradise dei: exultauit in gau-
dio infans in vtero meo. Lectio. v.

ET beata super ipsos quo⁊ āge
lor̄ū spiritus/que tam ineffabi-
li p̄romissione magna fide credidisti.
Quoniā perficiētur ea que dicta sunt
tibi a dño: et ait maria. Magnificat
aia mea dñm. Magno quidem p̄reco
nio se deuota humilitas btē virginis
nil sibi passa est ascribi: sed i eum vni-
uersa refudit cuius in se beneficia lau
dabant. O mater inquit venerabilis
spūsancto plena: magnificat matrē
dñi: sed magnificat aia mea dñm. In
voce mea filium perhibes exultasse i
gaudio: sed exultauit spiritus meus: i
deo salutari meo. Et ipse quo⁊ tanq̄
amicus spōsi gaudio magno gaudet
p̄ropter vocē spōsi. Beatam me dicis
esse: q̄a credidi: sed beatitudinis ⁊ cre-
dulitatis causa respectus est superne
pietatis. Et er hoc beatā me dicēt oēs

generationes: qa respexit deus humi
litatem ancille sue in sua mia: faciens
michi magna. Tu autē. Lectio. vj.

MAnsit aūt apud illam sibiviq̄
sedula ministrans non tēpore
bzevi: sed mensiū quasi trium. Leuis
igitur grauide laborq̄ beatis sustēta-
tur manibus/ fouet ampleribus sola
tur verbis/ recreatur aspectibus. nec
potuit esse periculum vbi salutis vni-
uerse astitit apotheca. Jam ergo ma-
ter mie per hunc sinceriſſimū tue pie-
tatis affectum rachel mater ad te cla-
mās tuū de excelsis visitationis sola-
tiū deprecatur: vt que sola iteremisti
hereticā prauitatē interimas scisma-
ticam: quatenus nos tranquillā vitā
ducentes: patris auctorē teq̄ mediatri
cē rite glorificemus vnanimes: debi-
tas illi semper laudes alacriter psol-
uētes cum quo sedes regina suauiter
cuncta disponens in secula seculorū.
Amen. Lectio. vij. Scōm lucam. i.

Luce. i.

IN illo tēpore.
Erurgens ma
ria abijt in montana
cum festinatiōe in ci-
uitatē iuda: et intra-
uit in domum zacha
rie et salutauit eliza-
beth. Et rel. Omelia
beati ambrosij epi.

Morale est oibus: vt qui fidē astruūt
aliquid credibilis exēpli verbis anne-
ctant et ideo angelus cū absc̄dita nū
ciaret (vt fides astrueret) exemplo se-
nioris femine sterilis cōceptū virgini
marie nūciauit vt possibile deo omne
quod ei placuit assereret. Vbi audiuit
hoc maria: nō quasi incredula de ora-
culo/ nec quasi incerta de nuncio/ nec
quasi dubitās de exēplo sed quasi leta
pro voto/ religiosa pro officio festina
pre gaudio in mōtana perrexit. Quo
enim iam deo plena nisi ad superiora
cū festinatione conscenderet: quia ne-
scit tarda molimina spūs sancti gratia:
Discite et vos mulieres sedulitatem
quā pregnantibus debeatis exhibere
cognatis. Mariam que ante sola inti
mis templi penetralibus versabatur
non a publico virginitatis pudor/ nō
a studio asperitas montiū: nō ab offi-
cio prolixitas itineris retardauit. In
montana cum festinatione virgo offi
cij memor/ iniurie immemor. affectu
vrgente non seru/ relicta domo perre
xit. Tu autem. Lectio. viij.

DIscite virgines non circūcur-
sitare per alienas edes/ nō de-
morari in plateis/ non aliquos in pu-
blico miscere sermones/ maria in do-
mo fera/ festinat in publico. Mansit
apud cognatā suam tribus mēsibus:
etenim que ppter officiū venerat: in-
herebat officio. Mansit tribus mensi
bus. non q̄ domus delectaret aliena:
sed quia frequētius videri in publico
sibi displicebat. Didicistis vgines pu
dorem marie: discite humiles humili
tatem: venit propinqua ad proximā/
iunior ad seniorē. Nec solū venit: sed
etiam prior salutauit. Docet enim: vt
quanto virgo castior sit tanto humili
or nouerit deferre honorē senioribus.
Fit magistra humilitatis: in qua est
professio castitatis. Est et causa pieta
tis. Est etiā norma doctrine. Contuē-
dum enī est quia superior venit ad infe-
riorē vt inferior adiuuetur: maria ad
elizabeth. Christus ad iohānē. Denicq̄
etiā postea vt sanctificaret baptismū.
dñs venit ad baptismū: cito quoq̄ ad-
uentus marie et presentie dñice bene-
ficia declarātur: simul enī vt audiuit
salutationem marie elizabeth exulta
uit infans in vtero eius et repleta est
spiritusancto. Tu aūt. Lectio. ix.

VIde distictionem singulorūq̄
verborū proprietates. Vocem
prior elizabeth audiuit: sed prior iohā
nes gratiā sensit. Illa nature ordine
audiuit: iste exultauit ratiōe misterij.
Illa marie iste dñi sensit aduentū. fe-
mina mulieris et pignus pignoris.
Ista gratiā loquitur: illi intus operā
tur: pietatisq̄ misteriū maternis ad-
oriuntur profectibus dupliciq̄ mira-

culo prophetāt matres spū paruulorum. Exultauit infans in vtero: repleta est mater. Nō prius mater repleta est ꝙ filius: sed cū filius repletus esset spū sancto repleuit et matrem. Exultauit iohannes: exultauit ꝛ marie spiritus. exultante iohanne/repletur elizabeth. Mariā tamen non tunc repleri spūsancto: sed spiritū eius exultare cognouimus. Incōprehēsibilis enim incōprehēsibiliter operabatur in matre: et illa post cōceptum repletur ista ante cōceptū. Benedicta tu inter mulieres: ꝛ benedictus fructus vētris tui Nouit sermonē suū spūssanctus nec vnq̄ obliuiscitur: ꝛ prophetia nō solū rerum cōpletur miraculis: sed etiam proprietate verborū. Quis est iste ventris fructus nisi ille de quo dictum est Ecce hereditas dñi et filij merces fructus ventris: Hec hereditas dñi: ꝛ filij merces fructus illius sunt qui de marie vtero processit. Tu autem domie.

℣ In lau. vna sola ān. Ad primā ꝛ ad alias horas/ oīa fiant vt infra octa.

℣ In oct. die ad vs sup hos hec sola ā. **Eterni regis.** ps. **Dixit dns.** fo. xl. et ceteri ps de primis vesperis. Cp̄m R. et cetera oia sicut ad primas vesperas. Ad matutinas inuit. tripl. tota cantetur hystoria vt in die. Lectio. j.

Beata prius sterilis elizabeth cum gaudiū in vtero per presentiā marie gustauerit: p̄missa mulieris excellenti gloria/subdidit. Et benedictus fructus ventris tui. in fructibus benedictus: sed signanter ventris tui paradisi voluptatis/areole aromatū orti cōclusi/cōsistorij spūssancti cultu. Benedictus fructus paterni vteri est benedictus fructus ventris tui. Hunc cernens vētris tui infantulus exultauit/pretiosum fructū celi/ciuiū vitam perpetuā/ sempiternā per te datā hominibus vt viuant in eternū Et vnde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me: nō ignorat elizabeth operationē sancti spūs: q̄ pphete mater a matre dñi ad profectum sui pignoris salutetur: verū hoc nō sui meriti sed diuini muneris esse fatetur. Illa nāq̄ quare inquit hoc mihi: quibus meritis: qua iusticia: Nōne mater dñi mei iure exaltanda est super choros angelorum: Unde michi tanta maiestas: Cur infimam te exhibes dñi mei mater: Cur latere vis lucernā mundi. luna plena solari lumine: Sol in quo sol iusticie posuit tabernaculū suū/ miraculum sentio/ misteriū agnosco. Lectio. ij.

Ecce enim vt facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo Reuelante spūsctō: quo impleta erat elizabeth: intelligit quid infantis exultatio designaret: venisse saltē sanctā matrē illius cuius precursor futurus erat. Que ergo pri⁹ erubescebat onus parturientis dū nesciret misteriū religionis: iam nunc benedicebat. Et que se prius occultabat quia filiū concepe rat: nunc q̄ prophetā genuit se declarat. Exultauit in gaudio inquit/ non mediocre gaudiū. hoc est spūsancto: sed tanto intēsius quāto infantulus adhuc ineptior naturaliter ad gaudē dum haberetur. Attendāt vani gaudij sectatores quo dolore admixtū est illud: cuius extrema luctus occupat: q̄ purum/ q̄ delicioſum sit verū gaudium quod nondū nati paruuli cor liquefacit. huius gaudij participes solius dei amici sunt. Lectio. iij.

O Beata q̄ credidisti filia syon. Vteri salomonis superuenientē singularē et vnicā vidit columbam vnicāq̄ perfectā et dignā predictā beatā. Beata es maria in beatitudie quā in te habes recubentē: beatissima eris cū in regno ipsum associaberis recūbentem fides magna beatitudinē p̄mereretur: et eo maiorē quo fuerit fides maior. Fides maior ideo dici potest: cum inestimabiliori assertioni credere nō recusat. Et q̄d credidit virgo fidelis: q̄ verbū dei caro fieret per quod facta

sunt oia: et dñs maiestatis quem non capit vniuersitas creature: intra viscera virginea se clauderet factus homo Nullum opus dei maius incarnationis misterio. Hoc vere tam magnū q̄ a cūctis infidelibus ipossibile iudicatur: perficiētur ea que dicta sunt tibi a dño. Tu autem dñe. Lectio. iiij.

O Preclara prophetia quando elizabeth futura vt presentia cernit. Hec secreta celestis secretarij dicta cognoscit futura predicit. Perficientur inquit / concepisti vt dictū est: ⁊ pariēdo dicta preterita perficies: quem de celo tua pulchritudie inuisibiliter attraristi olim saluatorem visibiliter ostendens mūdo. Perficienḳ in te: perficientur et in eo. Erit enim magnus: qui magnus est deus noster quia magnificabit eum in cōspectu regū adeo vt adorent eum oēs reges terre. Oēs gentes seruiēt ei: ⁊ filius altissimi vocabitur. nō rapina sed natura. Et dabit ei dñs sedem dauid patris eius. nō terrenā: sed verā sedē super alas cherubin ⁊ seraphin cum quo gloriosa regnabis in eternū. Tu aūt. Lectio. v.

Q Tait maria. Magnificat anima mea dñz. Auditis marie elizabeth p̄conijs dona que perceperat: amplius tacere nō valuit. Et que virginali pudore prius acceptū misteriū tenerat iam congruo tēpore patefecit nec potuit se vlterius continere: cum spiritūsanctū quē intra cordis sui secreta tāta plenitudine redūdantē sentiebat per oris alieni claustra erupisse cernebat. Nemo huius cantici verba putet leuiter erponenda q̄ nimirū de tā profunda inuestigatione digne poterunt penetrari / aīa mea dñm. Et in dño magna effecta dñm confitet magnum: cuius magnificā potentiā nō fatum non casum: sed magnificat aīa mea dñm. Exultauit spūs meus hilaris in deo salutari meo. Tu. Lctō. vi.

In eo qui est deus et homo iesus dulcissimus filius meus. Tāto munere sublimauit me deus q̄ spiritꝰ meus in illius sola mēoria delectatur Quia respexit humilitatē ancille sue: oculo mie non nobilitatē generis / nō formā corporis / non eloquētie suauitatē. Et quod natura humana per superbiā perdidit: per humilitatē diuina propiciatio reparauit: vera humilitas beate virginis: que i iudicio suo ancilla erat humilis Et solo gratie respectu sublimis. et que ancilla inquit sua mater dei efficitur. nec dubitat se electam ad incōprehēsibile hoc misteriū / admirabile commerciū / ad iscrutabile sacramentū: et nominat se ācillam. Nardus aromaticus / flos redolēs / odorifera humilitas / virtus pma summis consiliās / cuius odorifera hauste suauitatis regē ab eterno paternitatis sinu tuum traxit ad cubile. Ecce enī er hoc beatā me dicent oēs generationes. Lctō. vij. Scōm Lucam. j.

In illo tpe. Exurgens maria abijt in montana cū festinatiōe in ciuitatem iuda. Et intrauit domū zacharie et salutauit elizabeth. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus Luc. 1.

Ecce virgo beata es ppter beatitudinis tue singularē prerogatiuā per singulas generationes. tā cara es oibus: tam amabilis vniuersis: ⁊ tā deuota: vt dignum est q̄ oēs te beatificent affectu: vt si cuncti loqui gestiant: q̄quid dicatur de indicibili eo ipso quod dici non potest vel potuit: minus placeat minus acceptē. Quia fecit michi magna q̄ potens est ⁊ sanctū nomen eius Potens est sctūs dñs magna et sctā fecit / incarnationis videlicet ⁊ redēptionis misteria q̄ oia prius facta transcēdūt: et ipsa in me et michi fecit ad meā magnificationē singularem. Manslit apud illā quasi tribus mēlibus. felix parēs elizabeth: cui soli assistit vniuersi mundi creator: cuius p̄sidium eius confortat senectutem. cuius fons leti

antique huius sanctissime visitatiõis audiuimus hystoriã: imitemur et formam. Tu autem dñe. Lectio. viij.

SEdeat aia fidelis cũ maria i cõclaui cõscietie vacãs delicijs cõtẽplationis superne. Cõsolabit eã celestis nuncius: delicios⁹ videlicet sapor feruẽtissime deuotiõis. In pposito felici concepit christũ: honesta vero operatiõe prodeũte in lucẽ. christũ pariet floreter pseuerante semper gra castitatis post verbi cõceptũ. Progressa est mater humilitatis ad montana vt elizabeth parturienti solatiũ dulce cõferret: sic ꝫ aia q̃ iam honestum concepit propositũ/tẽdat in mõtana virtutum diligentis obsequij gratiã egẽtibus collatura. Tu autẽ. Lectio. ix.

IMitemur fratres carissimi: sãctam ꝫ humilẽ virginẽ in obsequio humilitatis. Imitemur ꝫ deuotã elizabeth in operibus virtuosis: vt nunc in senectute nostra honestũ propositũ concipiamus. Dulcis est enim miseratio diuine pietatis q̃ felicibus fecundet operibus nostrã senectutẽ q̃ sterilẽ habuimus iuuentutẽ. Deprecamur te mater vinẽtiũ: vt hec p tue visitationis gr̃am cõsequamur Copiosa caritas tua nrorũ cooperiat multitudinẽ pctõr. Et tua fecũditas gloriosa fecunditatẽ nobis conferat meritorũ Fac o bñdicta p gratiã quã meruisti: per progatiuã quã inueniſti. p miam quã peperisti vt q̃ mediante te fieri dignatus est particeps infirmitatis nre ꝫ miserie: te quoq; intercedẽte participes faciat nos glorie et btitudinis sue ielus christ⁹ filius tuus dñs nr̃ q̃ est super oia deus bñdict⁹ i scla. Amẽ. Tu. ¶ In laud. oẽs ãe. dicank: ꝫ cetera oia sicut in die. Ad primam ꝫ ad oẽs alias hoꝝ. oia vt infra oct. Ad. ij. vãs. ãe. pi. et cetera vt in prima die: pter R. quod non dicetur. Mẽoria de martyribus. ¶ Scõr pcessi ꝫ martiniani mar. or.

DEus qui nos sctõr martyrum tuorũ processi ꝫ martiniani cõfessionibus gloriosis circũdas et protegis: da nobis eorũ imitatione proficere/ꝫ intercessione gaudere. Per dñm. ¶ Eodem die fiat memoria de sancto swythino epo et confessore. Oratio.

DEus qui hunc diẽ sacratissimũ nobis in bti swythini confessoris tui atq; põtificis depositione celebrare cõcedis: adesto ppicius ecclesie tue pcibus. vt cuius gloriatur meritis muniat suffragijs. P. ¶ Mẽo de apostolis. Ad mat. iij. l. tiãt. Innt. dn. r. j.

SOdem quoq; tpe nũciatũ est paulino viro clarissimo magistro officij eo q̃ pcessus et martinianus magistri animelli christiani effecti fuisset: misit milites ꝫ tenuit eos: ꝫ iussit eos i custodia recludi. Alia autem die precepit sibi eos psentari. Qui cũ adducti fuissent ante conspectũ pauli ni viri clarissimi dixit eis paulinus. Sic stulti facti estis: vt delerẽtes deos et deas: quos inuictissimi principes colunt et antiqtas vestra adorat: sequẽtes vana in audacia vr̃a vt sacramenta milicie vestre amittatis. Lctõ. ij.

REspõdit martinianus clara voce et dixit. Nos mõ cepimus habere sacramẽta milicie celestis. Paulinus vir clarissimus magister officij dixit. Deponite iã amentiã cordis vestri et adorate deos imortales: quos a cunabulis vr̃is venerati estis/ꝫ coluistis/et nutriti estis. Beati martyres pcessus et martinianus respondentes: vna voce dixerunt. Nos christiani facti sumus. Lectio. iij.

POst triduum aũt subito paulinus arreptus a demonio erpirauit. Tũc filius eius põpinius cepit vociferãdo clamare: ad palatiũ pgẽs. Moderatores ꝫ gubernatores reipublice vestre subuenite: vt extinguãtur arte magica ibuti. Hoc audiens prefectus vrbis cesarius: intimauit neroni augusto rem gestã. Nero aũt imperator precepit dicẽs. Non tardent sed celerius extinguãtur. Põpinius vero fi

lius paulini magistri officij: cepit fo-
ziter vzgere pzefectū vzbis celarium.
Tunc pzefectus data in eos sentēcia:
z iussu eius etiamnūk de custodia Et du
cti foras muros vzbis rome in via que
aurelia nūcupatur: ibi gladio capite
sunt amputati pzo noīe chzisti: qui vi
uit z regnat in secula seculoꝝ. amen.
Cetera oīa de cōi plurimoꝝ martyzū
C̄o. infra octa. apostoloꝝ petri et
pauli que varie contigerit: si a fe. va-
ca. fiant medie lc. de apostolis: si nāūt
fiat de eis mēoria tantū scilicet nisi in
trāsla. sancti martini: tunc fiāt med̄.
lc. de apostolis quotcūq; die cōtige. cū
Vrs. de cōi apl̃oꝝ. z mēo. de visita
tione quia matu. btē marie dn̄r extra
chozū. Quotidie infra oct. apostoloz
qū de apl̃is fit seru. Ad mat. Inuita.
Regem apostoloꝝ. ps. Venite. Hymn⁹
Aurea luce. C̄In. j. noc. ān. In omnē
terram. ps. Celi enarrāt. Et cetere āe.
cum suis pīs. de cōi apl̃oꝝ ỽ. et Ꝟ. de
cōi sc̄ōm ordi. noct. similiter dn̄r. lc. j.

Sanctissimoꝝ apostolo
rū passio fratres: quo-
rum hodie natalem so
lēniter celebzamus: cū
ctis honoranda est cre
dentibus quos p iusti-
cie pietatisq; plenitudie: saluatoz mū
di humano generi: z patres esse dedit
et iudices. Quante autē integritatis
quāte de pietatis fuerint. hinc vel ma
xime pzouidendū est: quod ille eos ad
emendationem cozrupti seculi: et ad
mysteriū sue voluntatis elegit: quem
non fallebat electio. Lectio. ij.

Vocauit domin⁹ petrū opibus
pauperē/ opere piscatoze qui a
cōuersatione populari: z cōmunione
vzbiū segregatus: vitam iter fluctus
agebat innocuā: z victum de simplici
tate querebat. Quē tamen vt ita dixe
rim pauperē/ vt cōpetens ei substātia
non deesset: quē bene meritem de deo
copioli maris diues vnda pascebat.
Electus est ergo ad p̄dicationē verbi
salutaris vt mutata vice celestis miste
rio sacramenti: qui captura piscium
alebatur salute hominū pasceretur.
Tu autem dn̄e. Lectio. iij.

Gloziosissimū paulū ad fidē no-
minis sui chzistus vocat e celo.
Qui q; persequi videbatur ecclesiam:
non impietate irreligiosi animi seuie
bat: sed nube ignozātie nouā non per
spiciēs gratiam: amoze antique deuo
tionis errabat. Ideo denicq; ab oculis
eius veteris vmbze caligo detersa est.
vt verum illud lumen quod de celesti
bus chozuscabat: et sibi acquireret et
oībus reuelaret. Ceratus illuminatus
est: nō alia dispensatione: nisi vt clau-
sis carnalibus oculis spūalis ei aspe-
ctus ad inspiciendā dei glozią fozma-
retur. Tu aūt. ps. Te deū. ỽ⁹. Dedisti
hereditatem. C̄In laudib⁹ hec sola ān.
Hoc est pzeceptū. in cōi fo. lxxi. ps. Dn̄s
regnauit. C̄p̄m. Jam non estis. Hy⁹.
Exultet celū. ỽ. Annūciauerūt opera dei
Super benedictus ỽz vna de pzeḋ. āis
per ozd̄. Oratio. Deus qui hodierna.
C̄Mēo. de cruce et alie mēo. consuete
dn̄r: quia chozus nō regitur per istas
octa. C̄Ad. i. ān. Hoc est pzeceptum. ps.
Deus in no. fo. ix. ā. Glozia tibi dn̄e. ps.
Quicunq;. fo. x. Ad alias hos̄. oīa fiāt
de cōi apostoloꝝ: cū hac ozone Deus
qui ho. Alie lc. de apl̃is infra oc. Lcō. i.

Sanctissimoꝝ apostolo-
rū petri et pauli insupe
rabilē fidem passionēq;
germanā oī nos deuo-
tione fratres necesse est
celebzare: qa z laudabi-
lis eos vita ad glozioslissimū perduxit
occasum: et mirificus obitus ppetuā
transmisit ad vitā. Et licet in petro fi
des emineat: in paulo doctrina pzecel
lat et magisteriū: tamē pauli fidei ple
nitudo est: z credulitas petri doctrine
est fundamentū. Tu aūt. Lectio. ij.

Hos tāta celestis electiōis digna
tio vlisitauit vt hic fieret de pisca
toze doctoz: ille de pzecutoze defensoz.
Sed in hoc oīpotentis dei attollenda
maiestas est: qui inspiratiōe mirabili

et docendi gratiam tribuit imperito: et inimicum fecit amare quod oderat: ⁊ fidem quam impugnabat asserere. Illius piscationē nō abstulit: sed mutauit. Huius cecauit oculos: vt purgatiori recepto lumine: clarissima mentis acie vltra humanum videre posset aspectum. Accepit aūt ⁊ fidelissimus petrus hos oculos. qui christū dñm in carne positū: ⁊ diuinitatē suā sub specie assumpti hois occultatā: filiū esse dei viui: sancti spūs radio illumiatus insperit. Ait enim dño percunctanti quis esse ab hoibus putarer. Tu es inquit christus filius dei viui. Lctō. iij.

QUis non responsionis plenitudinem piscatorē protulisse miretur. qui cōpēdio breuissime cōfessionis aperuit: ⁊ quod de patre habebat dñs: ⁊ quod de humana natiuitate susceperat: Christus enī ⁊ filius dei viui vtriusq; nature indiuisum cōtinet sacramentū. Vere suscipiendū cūctis et mirabilē piscatorē qui dum maris profunda rimaretur: ad altissimū maiestatis eterne peruenit archanū. Quāti igitur meriti apud deū suū petrus erat vt ei post nauicule parue remigium totius ecclesie gubernacula traderentur: Aut cūtum in apostolatus sui ministerio complacuisse christo credimus paulū. qui tātum placere potuit persecutor: Placuit enim quia nō iniqui pectoris studio sed simplicis ignorantie incauta deuotione certabat. Tu aūt. ¶ Itē alie lc. ifra oct. Lctō. j.

DEniq; vt primū pauli sensibus spūs veritatis infusus est/ostendit continuo non se christi seuisse odio: sed amore paterne legis innocenter errasse. De quo qd ego potissimū dicam cum fidelissimus ipse sibi sit testis: qui cum nec suas vellet iactitare laudes: et christi annunciare cuperet maiestatē: verecundius quod in se gestū est confitet. Ait enī velut de altero quodā. Scio inquit hoiem in christo iesu raptū vsq; ad tertiū celū. raptū in paradisum: ⁊ audiuit archana verba que non licet hoi loqui. Lectio. ij.

QUid hoc apostolo magnificentius. cui in medio mortaliū cōstituto: ⁊ supra celos ire datū. ⁊ ad terras redire cōcessum est: Quid hoc beatius viro. qd inter secreta paradisi ad discere meruit: qō nec lingua hois loqui posset nec quisq; mereret audire: Et cum tāte sint sublimitatis illa que docuit: vt cōprehēdere ea mens humana non possit. quante illud putamus esse glorie: qō pdere sibi asserit nō licere: Quid etiā de petro referā. cuius tā tū a deo est approbata iusticia: tātaq; ei potestas attributa est iudicandi: vt in arbitrio eius poneretur celeste iudicium: Prospicite ergo ⁊ estimate: q̄to vobis sit petrus apostolus honore reuerendus. cuius sententiam in terris prolatam: sempiterni iudicis equitas non repellat. Tu autē. Lectio. iij.

ET ideo diligenter cōsiderandū est que sit eius glorie magnitudo: cui dum claues regni cōmittūtur eterni: celū illi claudere et aperire permissum est. Horum itaq; carissimi per vniuersum mundū veneranda hodie passio celebratur. horū hodie cōcursu letissimo excolit roma martyrū. Et quorū dudū impia persecuta est sanguinem: eorū nunc peculiari deuota patrocinio gloriatur. Hij itaq; sunt ecclesiarum columne petrus et paulus: quos ⁊ vita sanctissima venerabilem durit ad mortem: et glorioſus occasus fecit esse perpetuos. Quos non solum honoramus vt martyres: sed vt magistros patresq; martyrum veneramur: qui ecclesiā dei et celestis predicationis doctrina et pij sanguinis effusione fundauerunt. ¶ Trāslatio ⁊ ordinatio sci martini epi. ir. lc. Or.

DEus qui populo tuo eterne salutis beatum martinum ministrum concessisti. presta quesumus. vt qui eruditor mandatorū tuorū extitit in terris: intercessor noster semper esse

Translatio scti martini.

dignetur in celis. Per dominũ nr̃m. ℣ Pẽo. fiat de apl̃is. Ad mat. Lcõ. j.

BEatus martinus cum ad episcopatũ turonice eccl̃ie peteretur: et erui a monasterio suo nõ facile posset: ruricius quidam vnus e ciuibus/ vroris languore simulato ad genua illius puolutus: vt egrederet̃ obtinuit. Itaq; dispositis iam in itinere ciuium turbis: sub quadam custodia ad ciuitatem vsq; deducitur. Mirum in modũ incredibilis multitudo: non solum ex illo oppido: sed etiam ex vicinis vrbibus ad suffragia ferenda conuenerat. Una oim volũtas eadẽ vota: eadẽq; sententia martinũ episcopatu esse dignissimũ: felicẽ fore tali eccl̃iã sacerdote. Jam aũt sumpto episcopatu qualem se/ q̃tumq; p̃stiterit: non est nostre facultatis euoluere. Jdẽ enim constãtissime perseuerabat qui p̃ius fuerat. Eadẽ in corde eius humilitas: eadem i vestitu eius vilitas erat. Atq; ita plenus auctoritatis et gratie ip̃lebat ep̃i dignitatẽ/ vt non tñ p̃positũ monachi virtutẽq; deseruret. Letõ. ij.

OPerep̃reciũ est etiã illud ĩserere lectioni: qualiter beati viri corpus in locũ vbi nunc adoratur: fuerit angelo annuẽte translatũ. Anno septuagesimoquarto post transitum gloriosissimi dñi martini: btũs ppetuus turonice sedis cathedrã sortit⁹ est dignitatis. Adeptusq; hunc apicem: cũ magno votorũ consensu: fundamenta tẽpli ãplioꝛa q̃ fuerãt super btã mẽbra locare disposuit. Quod sagaci insistẽs studio. mirifico mancipauit effectui. Aduenie̅te ergo optato tpe sacerdoti vt templũ dedicaret̃: ⁊ sanctũ corpus a loco vbi sepultũ fuerat transferret̃: conuocauit btũs perpetuus ad diẽ festũ vicinos põtifices: sed et abbatũ ac diuersorũ clericorũ non minimã multitudinẽ. Et quia hoc in kalẽdis iulijs agere volebat: vigilata vna nocte facto mane accepto sarculo terram que super sanctũ erat tumulum ceperũt effodere Quo detecto: manus vt eum cõmouerent injiciunt. Jbiq; multitudo tota laborãs: nichil p̃orsus per totam diem p̃ofecit. Lectio. iij.

VIgilata deniq; alia nocte: mane tentantes: iterũ nichil oino agere potuerũt. Tunc cõturbati atq; exterriti: quid facerẽt nesciebant. Dicit eis vnus ex clericis. Scitis qa post hoc triduũ natalis episcopatus eius esse consueuerat: et forsitan in hac die se transferri nos admonet. Tũc ieuniijs et orationibus ac iugi psallentio die noctuq; insistẽtes: triduũ illud cõtinuatione durerunt. Quarta aũt die accedentes ponẽteq; manus: nõ valebãt penitus mouere sepulchrũ. Pauore aũt oĩbus exterritis: iam in hoc stãtes vt terra vasculũ quod detererant operirent: apparuit eis veneranda canicie senex ad instar niuis cãdorẽ efferens: dicens se esse abbatem: ⁊ ait eis. Vsq; quo conturbamini et tardatis? Nun videtis dñm martinũ stantem/ vos iuuare paratũ: si manus apponitis? Tunc iactans palliũ quo vtebat: posuit manũ ad sarcophagũ cũ reliquis sacerdotibus: crucibus paratis et cereis. Jmpositaq; antiphona: dederunt cuncti voces in excelso psallentiũ. Tandẽ ad senis conatũ: p̃otinus sarcophagũ in summa leuitate cõmotum: in locũ vbi nunc adorat̃: dño annuẽte perducit̃. Quod ad volũtatẽ sacerdotis cõpositũ/ dictis etiã missis vt ventũ est ad cõuiuiũ: requirẽtes sollicite senem: nequaq; repperer̃t. Sed nec homo quidã extitit: q̃ eũ de basilica exire vidisset. Credo q̃ aliqua fuisset virtus ãgelica: q̃ et btñ virũ se vidisse pnũciauit: ⁊ deinceps nulli cõparuit. Medie lc. de apl̃is fiãt. Letõ. iiij.

BEatissimorũ apostolorũ petri ⁊ pauli triumphum hodierna deuotiõe fidelissime celebremus: vt per quos initium diuine cognitionis accepimus. per eos vsq; in finem seculi capiamus regni celestis augmentum.

Qui in cõspectu generis humani mirabiles apparuerũt. dũ in eorũ agnitione mutantur qui prevalendo deficiunt persecuti: ⁊ deficiendo prevalẽt interempti. Nec potest vllatenus explicari: qbus modis hec iterfectio pretiosa pensetur. Lectio. v.

QOrũtur petrus ⁊ paulus abiecti: ⁊ orbis terrarũ capiũt principatũ. Morũtur mũdane eruditionis ignari: ⁊ existunt doctrine celestis gnari. Moriunt captores piscium: ⁊ efficiunt piscatores hoim. Morũt soliti maria pscrutari mediocris artis officio: ⁊ reddunt seculi examiatores ⁊ iudices. Moriunt terrene dignitatis extranei: ⁊ eox põtificio celũ aut referat aut claudit. Morũtur aliqñ nõ morituri: et põdones mortis efficiũtur eterne. O admirãda cõmercia: que nulla possunt estimatione tarari. Lctõ. vi.

PEr petrum et paulũ vnigeniti sacrũ corpus deus exornat: ⁊ in eis ecclie sue fundamẽta cõstituit. Nã vnus dies duorũ martyx est: ⁊ duorũ apostolorũ quãtũ ecclesie traditione percepimus. Nã non diverso sicut heretici garriũt: sed vno tpe vno eodẽq; die: gloriosa morte in vrbe roma sub cesare nerone agonizantes coronati sunt: et pariter sanctã romanã ecclesiã christo deo nostro cõsecrauerunt. Equauit meritũ in passione: qui eos vnũ quidẽ de equoris piscatione: aliũ vero ex pdicte sctẽ ecclesie persecutiõe ad eternã vocauit redẽptionem. Hoc enim egit de eis qui in eis patiebatur. qui adiunit decertantes et coronauit vincentes: iesus christus dñs noster.

Euangeliũ. Secundũ lucam. rij.

Luce. 12

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusillus grex/ quia cõplacuit patri vestro dare vobis regnum Et reliqua.

Omelia beati augustini episcopi.

PVsillum gregem electorum: vel ob comparationem maioris numeri reprobor̃: vel potius ob humilitatis deuotionem nominat: quia videlicet ecclesiam suam quantalibet numerositate iam dilatatam: tamen vsq; ad finem mundi humilitate vult crescere: et ad promissum regnum humilitate peruenire. Ideoq; contra labores blande consolatus: quam tãtum regnũ dei querere precipit: eidem regnum a patre dandũ complacita benignitate promittit. Vendite que possidetis: et date elemosynã. Nolite inquit timere ne ppter regnum dei: militãtibus huius vite necessaria desint quinetiam possessa propter elemosynã vendite. Qñ tunc digne fit. quãdo quis semel p dño suis omnibus spretis nichilominus post het labore manuum vnde et victum transigere ⁊ elemosynã dare queat: operatur. Unde gloriatur apostolus dicens. argẽtum aut aurum aut vestem nullius concupiui. ipsi scitis: quoniã ad ea q̃ michi opus erant ⁊ his qui mecum subministrauerunt manus iste. Omnia ostẽdi vobis quoniam sic laborãtes oportet suscipere infirmos. Lectio. viij.

HAcite vobis sacculos qui nõ veterascunt: elemosynas videlicet operando: quarum merces in eternum maneat. Tibi nõ hoc preceptum est. vt nichil pecunie reseruetur a sanctis vel suis scilicet vel pauperum vsibus suggerende: cum ⁊ ipse dominus cui ministrabant angeli: tamen ad informandam ecclesiam suam/ loculos habuisse legatur: ⁊ a fidelibus oblata conseruans: et suorum necessitatibus aliisq; indigentibus tribuens: sed ne deo ppter ista seruiatur: et ob inopie timorem iusticia deseratur. Thesaurum non deficientem in celis: quo fur non appropiat: neq; tinea corrumpit. Siue simpliciter accipiendũ est quod pecunia seruata deficiat: vel videlicet a fure thesauris erepta. vel in thesauris ipsa sui fragilitate fedata. data au

tē p̄ro christo perēnē miserico⁊die fructū cōferat i celis: seu certe ita itelligēdum ē: qđ thesaurus boni operis si cō modi terrestris occasiōe cōdak. facile co⁊ruptus intereat. ac si solū celesti intentione congerak. nō erterius hoim fauo⁊e. nō inanis intus gl̄hebaleat labe maculari. Fur eni de fo⁊is rapit: tinea scīdit iteri⁹. Fur abstulit diuitias co⁊ū: de qb⁹ dn̄s ait receperunt mercedē suā. Tinea co⁊rūpit vestes co⁊um: quos psalmista redarguens ait. quoniā deus dissipat ossa hominum sibi placētium. Ossa enim virtutū robur appellat. Tu autem. Lectio. ir.

UBi ei thesaur⁹ vester ē: ibi ⁊ co⁊ vestrū erit Hoc nō solū de pecunia: sed ⁊ de cūctis possessionib⁹ sentiē dū ē. Gulosi de⁹ vēter est Ibi ergo habet co⁊: vbi ⁊ thesaurū. Luxuriosi thesauri epule sunt: lasciui ludicra/amato⁊is libido. Huic seruit vnusquisq; a quo vincit. Sint lumbi vestri p̄cincti: ⁊ lucerne ardētes. Q⁊ multos ostendebat: vel in totū sēcō subditos/vel sēcaris intuitu cōmodi dn̄o seruiētes pulchre breuiterq; suos docet ⁊ lumbos p̄cingere ppter ⁊tinētiā ab amo⁊e rerū secularū/⁊ lucernas ardētes habere: vt hoc ip̄m vero fine ⁊ recta intētione faciāt. Aliter lūbos p̄cigim⁹ cū carnis luxuriā p cōtinētiā coartam⁹. Lucernas aūt ardētes in manib⁹ tenem⁹. cū p opa bona primis nostris lucis exēpla mōstram⁹. Redempto⁊i eteni nēo vnū sine altero nequaq̄ placere pōt: si aūt is q̄ bona agit adhuc luxurie inquinamēta nō deserit: aut is q̄ castitate p̄eminet: necdū se p bona opa exercet. Sed ⁊ si vtrūq; agit restat vt q̄lēs ille est spe ad supernā patriā tēdat. et nequaq̄ se a vicijs p mūdi hui⁹ honestate ⁊tineat: sed totā spē i redēpto⁊is sui aduētu cōstituat. Cetera oīa de cōi vn⁹ cōfesso⁊is ⁊ pōtifi. ¶ In oct. ap̄lo rū petri ⁊ pauli. Ad vs̄ ā. Estote fo⁊tes in cōi fo. lxx. p̄i. feriak. Ch̄. Hi sunt viri mie. Et alia capla req̄re in festo sc̄ō⁊ū iohannis ⁊ pauli. ℣. Qui sunt isti. hy⁹. Aurea luce ⁊ decō⁊e roseo. ℟. In omnē terrā exiuit. ān. Gloriosi ap̄li colūne ecclesie veritatis p̄cones/lāpades ardētes vos igne spūscti fugatis er⁊o⁊um tenebris mūdū illuminastis: intercedite p⁊o nobis ad dominū qui vos elegit. p̄s. Magn̄. Oz.

DEus cuius dextera beatum petrum apostolum ambulātem in fluctibus ne mergeretur erexit ⁊ co apostolū eius paulum tertio naufragantem de p⁊ofundo pelagi liberauit eraudi nos ppicius ⁊ concede. vt amb⁊o⁊um meritis/eternitatis gl⁊iam cōsequamur. Qui viuis ⁊ regnas de⁹ p oia sc̄la sc̄o⁊. Ad mat. ir. kl. fiāt. Inuit. triplex. Regē ap̄lo⁊ū. p̄s. Venite. hy⁹. Aurea luce. Ant̄e. ⁊ cetera oia de cōi. hystoria de cōi vn⁹ ap̄li. Lcō. i.

GLo⁊iosissimos x̄pi ānē fidei p⁊incipes annuis solēnitatibus hono⁊ātes fr̄es carissimi ip̄m dn̄m ac deū nostrū: q̄ hui⁹ auc⁊o⁊ est fidei/debita religione veneramur. Apostoli enim. sermone latino dicūtur missi. Qui ergo hono⁊āt missos: manifestū est eos hono⁊are mittētē. qm̄ dignitas q̄ defert ministris/illi sine dubio cui⁹ ministri sunt exhibet. Qua p⁊opter de supplicijs patrū nostro⁊ p x̄pi cōfessione susceptis fidelib⁹ gaudijs exultem⁹/qm̄ q̄ de martyr⁊ mo⁊te letatur. martyr⁊es non dubitat cū x̄po regnare post mo⁊tem. Lectio. ij.

NOs ergo fratres ecclīaz oīm re uerēdissimos patres/petrū dico et paulum piissimis studijs hono⁊emus quibus x̄pi p̄stāte gr̄a. fact⁹ est de mo⁊te natalis. quib⁹ finis vite: viuēdi initium dedit. Quib⁹ vt ipe ait ap̄lus paulus. viuere x̄ps erat: ⁊ mo⁊i lucrū. Erat vtiq; eis x̄ps viuere: q⁊ totū p̄ficiebat x̄pi ecclesiis q̄ viuebant. Erat eis ⁊ mo⁊i lucrū/quo⁊ū co⁊ruptiōi incō⁊ruptio succedebat. ⁊ dāna p̄sentiū tēpo⁊ lucra ppetua seq̄bāt. Hic ē petr⁹ cui christus dn̄s cōmunionē sui nominis libenter indulsit. Petra enim erat

chꝛistus: ⁊ per chꝛistum petrus factus est petra. Sicut enim in deserto sitienti populo aqua fluxit de petra: ita vniuerso mũdo perfidie ariditate lassanti de oꝛe petri fons salutifere cõfessionis emersit. Lectio. iiij.

HIc est petrus: cui chꝛistus ascensurus ad patrẽ pascendas ouiculas suas/ agnoscꝫ cõmẽdat/ vt quos ille pietatis miseratione redemerat: hic fidei sue virtute seruaret. In beatissimo etiã paulo dñs fidem nois sui dũ ipsam fidẽ persequeret elegit ⁊ dũ velut acerrim⁹ persecutoꝛ chꝛistianã vastat ecclesiã. inimico adhuc eius in pectoꝛe: amicũ sibi coꝛ chꝛistus inuenit Cum igitur oẽs beati apostoli parem gratiã apud dñm sctitatis obtineant nescio tamen quo pacto petrus ⁊ paulus vidẽtur p ceteris peculiari quadã in saluatoꝛe fidei virtute ꝓcellere. Nã petro sicut bono dispensatoꝛi clauẽ regni celestis dedit: paulo tanꝯ idoneo doctoꝛi magisteriũ ecclesiastice institutionis iniũxit/ scilicet vt quos iste eruditerit ad salutẽ: ille suscipiat ad quietẽ. ⁊ quoꝛũ patefecerit coꝛda doctrina verboꝛũ: eoꝛũ aiabus petrus aperiat regna celoꝛũ. Clauem enim sciẽtie: et paulus a chꝛisto accepit. Clauis enim dicẽda est: qua ad fidem pectoꝛũ dura coꝛda reserantur et mentium secreta panduntur. Tu autem. Lectio. iiij.

AMbo igitur apostoli clãues a dño perceperũt. sciẽtie paulus potentie petrus. Diuitias immoꝛtalitatis ille dispẽsat: scientie thesauros iste largitur. Ergo beatus petrus et paulus eminẽt iter vniuersos apostolos: ⁊ peculiari quadam pꝛerogatiua pꝛecellũt. Verũetiã inter ipsos qs cui pꝛeponat incertũ est. Puto eni equales esse meritis. q̃ equales sunt passione. ⁊ simili eos fidei deuotione viriſſe: quos simul videmus ad martyꝛij gloriã peruenisse. Non igit sine causa factum putemus: qõ hi bti apostoli vna die: vno in loco vnius tyꝛãni toleraue re sententiam. Tu aũt. Lectio. v.

UNa die passi sunt: vt ad chꝛistũ pariter peruenirẽt. Uno in loco ne alteri roma deesset. Sub vno pꝛsecutoꝛe: vt equalis crudelitas vtrũqꝫ cõstringeret. Dies ergo ꝓ merito: locus pꝛo gloꝛia: persecutoꝛ decretus est pꝛo virtute. Et in quo tandẽ loco martyꝛiũ pertulerũt? In vꝛbe roma q̃ pꝛincipatũ et caput obtinet nationũ. scilicet vt vbi erat caput superstitionis: illic caput quiesceret sctitatis: et vbi gentiũ pꝛincipes habitabãt: illic ecclesiarũ pꝛincipes moꝛerentur Cuius aũt sint meriti btissimi petrus et paulus hinc possumus intelligere: q̃ cũ dñs oꝛientis regionẽ ꝓpꝛia illustrauerit passione: occidentis plagam ne quid minus esset: vice sui apostoloꝛũ sanguine illuminare dignatus est. Et licet illius passio nobis sufficiat ad salutem: tamen etiam hoꝛum martyꝛiũ nobis cõtulit ad exemplum. Lectio. vi.

HOꝛum itaqꝫ carissimi p vniuersum mundũ veneranda passio celebꝛatur: hoꝛũ cõcursu letissimo ercolit roma martyꝛiũ. ⁊ quoꝛũ dudum impia persecuta est sanguinem: eoꝛũ nũc peculiari deuota patrocinio gloꝛiatur Hi ergo sunt beatissimi petrus et paulus: qui sacramentũ celestis regni vno spiritu p̃dicantes. sub vnius passione diei doctrinã suã pio sanguine et moꝛte foꝛtissima consecrarunt. Qui etiam tanꝯ ecclesiarũ oim pꝛincipes facti. dispensatione celesti romã petere non timuerũt. quo ois innocẽtia sub neronis laboꝛabat ꝑio: qui pꝛimus noi chꝛistiano atrocitatẽ persecutiõis inferre eroꝛsus est: quasi per neces sanctoꝛũ gratia dei posset extingui. cuius hoc ipsum erat maximũ lucrum: vt contemptus vite huius occidue perceptio fieret felicitatis eterne. In hac ergo vꝛbe sacratissima apostoloꝛũ coꝛpoꝛa recondere diuinitus fuit dispositũ q̃ totius oꝛbis obtinebat pꝛincipatũ. quatenus vbi mundus caput haberet ꝑij: ibi chꝛistꝰ colloçaret regni sui pꝛincipes. Scdm matheũ. xiiij.

In octa. apl̃oꝝ petri et pauli.

Matthei. 14.

IN illo tẽpore. Iussit iesus discipulos suos ascendere in naviculam: ⁊ precedere eum trans fretũ donec dimitteret turbas. Et dimissa turba: ascendit in montem solus orare Et reliqua. Omelia bti augustini ẽpi. Dum euãgeliũ legerẽ: audiuimus naviculã periclitantẽ: christũ periclitantibus subuenientẽ. petrũ venienti christo occurrẽtem. In quibus oĩbus miraculũ exspectauimus: misteriũ requiramus. Quando enim possumus de diuinis operibus que legunt intellectũ alicuius mistice significationis exsculpere. quasi de abstrusis fauorũ cellis mella producimus. vel christi discipulos imitãtes spicas manibus cõfricamus: vt ad latentia grana peruẽiamus et in eis vitam inueniamus. Tu autem domine. Lectio. viij.

AScẽdit ergo dñs noster iesus christus vt lectũ est: in mõtem solus orare. Mons altitudo est. Quid enim in hoc mundo altius celo? Quis vero in celum ascendit: optime nouit fides vestra. Cur autẽ solus ascendit? Quia nemo ascendit in celum nisi qui descendit de celo: filius hois qui est in celo. Quãuis et in fine cum venerit et nos oẽs sua mẽbra collegerit ac leuauerit in celũ. etiam tũc solus ascendit ꝗa caput cũ corpore suo vnus est christus. Nunc autẽ solum caput ascẽdit: mediator dei ⁊ hoim homo christus iesus. Christus ascendit solus orare: ꝗa ipse ascendit ad patrẽ pro nobis interpellare. Uerũtamen dum ille carissimi orat in excelso: navicula turbabatur fluctibus in profundo: quia insurgunt fluctus. Tu aũt dñe. Lectio. ix.

POtest ista navicula turbari sed ꝗa christus orat nõ potest mergi. Nauicellã quippe istam fratres ecclesiã cogitate: turbulentũ mare hoc seculũ. Quando aliquis impie voluntatis maximeq; potestatis persecutiones inducit ecclesie. et quantũ in ipso est christianũ nomen conat extinguere: super naviculã christi grãdis vnda consurgit. In tentationibus ergo erigatur antẽna: vt suspensa arbori crucẽ figuret Hanc christianus respiciat: et nõ deficiet. Quia sicut dixit apostolus petrus Christus pro nobis passus est/ nobis relinquẽs exemplum: vt sequamur vestigia eius. Dicit etiã btus iohãnes. Sicut enim christus pro nobis aiam posuit: sic et nos debemus p fratribus aias ponere. Huic ergo antẽne/ id est cruci christi/ simplex cõuersatio ⁊ pura conuersio tanq̃ cadentia vela religentur: et hec vela nostra fluctibus abluãtur. vestisq; tendatur vt sine macula ⁊ ruga inueniatur. Quãtũlibet mare seuiat: vẽtus incumbat inter flatus ⁊ fluctus nauis ista turbetur tantum non mergatur: et currit. Tu autem dñe. ℣. Dedisti hereditatem ℣ In lauᵭ. ã. Hoc est precẽ. ps. Dñs regnauit. fo. vi. Et cetere ãe q̃ sequũtur de cõi apostolorũ. Ch. Hi sunt viri mie. Hyᵖˢ. Exultet celũ laudi. in cõi fo. lxxi. ℣ Annunciauerũt. ã. Isti sunt due olive. Quere hanc ãn. in die sctõrũ iohãnis et pauli ad primas vesperas. Oratio. Deus cuius dextera. ¶ Ad primam ⁊ ad alias hoꝝ. ãe. R. et ℣. de cõi apl̃oꝝ Capla. vtq̃ dirimus cũ oratione dicẽ. ¶ Translatio sancti thome martyris Ad vesperas super pos ãn. Iste sctus. in cõi fo. lxxi. pi. feriat. Ch. Dis pontifex. in cõi fol. lxxiiij. R. Jacet granum. recte i alio festo ⁊ dicat sine pla. Hyᵖˢ. Martyr dei qui. in cõi fo. lxxij. ℣. Gla et honore. ãn. Pastor celsus. Require in alio festo. ps. Magñ. Oratio.

DEus qui nobis translationem beati thome martyris tui atq; pontificis celebrare cõcedis: te supplices exoramus. vt eius meritis ⁊ precibus a viciis ad vtutes: ⁊ a carcere trãsferamur ad regnum. Per dñm nrm.

¶ Mẽoria de apostolis solenniter ãn. In regeneratione. ℣ᵖˢ. Annunciauerunt.

Oco Deus cuius dextera. Ad cõplet. oia fiant vt in fe. trinit. Ad mat. et ad alias horas omnia fiãt vt in alio festo. ſed ſine Alleluya. in reſpõſoriis ſuper horas. Lectio prima.

GLoriosiſſimi martyris thome trãſlationẽ fratres cariſſimi: dignis i dño laudibus recenſentes. pio mentis penſemus affectu: que quaſi felici preſagio: in ipſius tranſlatione concurrebant. Licet enim a nõnullis ſctẽ romane eccleſie pontificibus trãſlatio eius prius fuiſſet affectata: ꝛ ſancte Cantuariẽſi eccleſie pro tẽpore pſidẽtibus demãdata: non potuit tamẽ quod demãdatum fuit ante tempora infra notata impleri. Quod quidẽ diſpenſationi diuine aſcribendũ eſt: nõ humane. Dñs enim ac redemptor noſter in ſapientia cũcta diſponens hec ipſa preelegit: vt trãſlatio ſicut et paſſio eius eccleſie ſacroſancte eſſet pfutura. Tu autem dñe. Lectio. ij.

NE igitur poſteris veniat in dubiũ que in trãſlatione eius peruenerunt attendamus quoto anno a paſſione ſua/quo die/quorũ temporibus/et qualiter glorioſi martyris thome corpus inclusũ: a loco humili trãſlatum ſit in ſublime. Singula nõ breuiter percurrentes: vt hodierne ſolẽnitatis contemplationi ad honorem ipſius martyris nobis diutius liceat immorari. Tu aũt. Lectio. iij.

ANno igitur quinquageſimo a paſſione ſua: tranſlatio btiſſimi martyris thome eſt adipleta. Penſemus dilectiſſimi miſteria ãni quinquageſimi. Annus quinquageſimus annus iubileus eſt. Jubileus autẽ remiſſionis annus vel remiſſiuus interpretat. Sicut enĩ in lege anno iubileo fiebãt remiſſiões: ſic et in ãno iubileo trãſlatiõis ipſius martyris onera penitentiũ remittunt. Tu aũt. Lcõ. iij

UNde pius pater honorius papa tertius in ſignũ ãni iubilei acceſſuris ad tranſlationis ſolẽnitatẽ beatiſſimi thome martyris. annuatim de iniunctis penitentijs remiſſionem talem idulſit qualem retroactis temporibus nullũ meminimus romanos pontifices aliqbus indulſiſſe. Unde non incongrue dicat btũs martyr: quod dixit redẽptor noſter. O vos oẽs q̃ laborati et onerati eſtis. venite ad me: ꝛ ego reficiam vos. Et vt antique poſſeſſiões ſicut ꝛ in lege ad antiquos poſſeſſores redirent: conſtituit predictus pater: q̃ eccleſie in anglia romanis vl extraneis collate: poſt mortem eorũ ad veros patronos redirent. Dicamus ergo cum propheta. Eleuatus eſt ſol: et luna ſtetit in ordine ſuo. Tu autem domine. Lectio. v.

AD memoriã etiã reuocem⁹ qõ btiſſimi martyris thome trãſlatio: die martis ſit primo celebrata. Neſcio enim quo rerũ pſagio: tamen preſagiũ potius q̃ euẽtus dici debeat: q̃ quedã circa btm̃ martyrem diebus martis ſpecialiter euenerũt. Er q̃bus quedã: et ſi non oia/memorie cõmendemus. Btũs igitur thomas die martis abbtero martis: quaſi ad martem in lucẽ proceſſit. Die martis ſederunt primo principes ꝛ aduerſus eũ loquebantur. Actus eſt etiam die martis in exilium. Die martis apparuit ei dñs apud pontiniacũ: cum dixit. Thoma thoma/eccleſia mea glorificabitur in ſanguine tuo. Die etiã martis: ab exilio reuerſus eſt. Die etiã martis: martyrij palmã adeptus eſt. Die etiã martis: glorioſe tranſlatus eſt. Die etiam martis dilectiſſimi ſeptẽ que iam diximus: non ſine preſagio preuenerunt/ vt qui diebus martis pugnã ſenſerat ꝛ cõflictũ: diebus martis deuictis hoſtibus glorioſum reportaret triũphũ de iſtis ſeptem itelligi poteſt: q̃ dicit dñs per prophetã Super lapidẽ vnũ: ſeptẽ oculi ſunt. Tu aũt. Lectio. vi.

BEatus martyr eſt lapis ille quẽ reprobauerũt edificantes: q̃ factus eſt in caput anguli. Quia ſicut la

pis angularis duos parietes ex diuerſo venientes conũgit in vnũ: ſic glorioſus martyr regnũ et ſacerdotium quaſi ex aduerſo veniẽs: per paſſionẽ ſuam cõſentire fecit in vnũ. Septem ſunt oculi: illa ſeptẽ que diebus martis ex diſpoſitione ſpũſſancti prouenerũt. De quibus etiã intelligi poteſt qđ dicitur in apocalipſi: q̃ iohãnes vidit agnũ tanq̃ occiſum: habentẽ cornua ſeptẽ: et oculos ſeptem. In hac igitur tranſlatiõe tanti martyris exultet in dño gens anglorũ vniuerſa. quam rex celeſtis ſpecialiter pre ceteris inſignauit: dum ex ea virũ ſine macula preelegit: vt ſit vnus ex anglicis inter angelos conſtitutus/ qui interceſſor ſit pro ſalute populorum. Lectio ſancti euãgelij ſecundum Lucam. xix.

Luce.19.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hanc. Homo quidam nobilis abyt i regionem longinquã: accipere ſibi regnũ et reuerti. Et reliqua.

Sermo ex commentario venerabilis bede preſbyteri.

Homo nobilis ille eſt cui ſecus ſupra clamabat Fili dauid miſerere mei. Et cui venienti hieroſolymã concinebãt Oſanna filio dauid: benedictus q̃ venit in noie dñi. Lõginqua regio eſt eccleſia ex gẽtibus: de qua eidem nobili homini qui loquitur ego aũt conſtitutus ſum rex ab eo: dicit a patre Poſtula a me et dabo tibi gentes hereditatẽ tuam et poſſeſſionẽ tuã terminos terre. Que videlicet hereditas ⁊ poſſeſſio bifaria ratione regio longinqua vocatur. Vel quia a finib⁹ terre clamat ad dñm: vel quia longe eſt a peccatoribus ſalus. Et cũ deus vbiq̃ ſit plens: longe tamen ab eorum ſenſu q̃ ydola colunt verus deus abeſt. Sed qui longe erant: facti ſunt prope in ſanguine chriſti. Vocatis aũt decem ſeruis ſuis dedit illis decem mnas. Denarius numerus ad legẽ ptinet: ppter decalogũ Octaua et nouem lectionũ de proprietate ſancti thome. Lectio. viij.

Tanta multitudo epiſcoporũ/ abbatũ/ et priorũ/ et comitum ⁊ baronũ/ diuitũ/ et pauperũ apud cantuariã confluebat vt tranſlationi intereſſent: q̃ ipſa ciuitas et ville circuiacentes: eos vix capere potuerũt. Adueniente igitur die tranſlationi preſtito: venerabiles pres pãdulphus apoſtolice ſedis legatus cantuarienſis et remenſis archiepi/ ⁊ abbates/ nobilis vir hubertus de burgo tunc iuſticiarius: cũ comitibus et baronibus nõnullis capſam predictã ſup humeros ſuſceperũt: in preſentia illuſtris anglorum regis Henrici tertij: qui propter etatis minoris imbecillitatẽ et tumultum populi non ſuſcepit cum eis deferendã. Detulerũt igitur ſuper humeros ſuos in conſpectu populi: cum lachrimis exultationis et hymnis iubilationis: ante altare ſancte trinitatis Quã diligentiſſime et ſecuriſſime collocauerũt ſub alia capſa lignea: auro et lapidibus incõparabiliter coopta. Quicquid igitur deuotionis et honoris tãto martyri poſſet impartiri. nõ ſolum maiores: ſed et minores deuotiſſime impenderunt: qđ de die ſupererat in laudibus martyris ⁊ leticia deducentes. Tu aũt. Lectio. ix.

Beatiſſimus igitur martyr ſue gratie ſolatia quaſi vicẽ impendens ſuis fidelibus non ſubtraxit. Signis enim miraculiſq̃ preambulis comitãtibus ⁊ ſequẽtibus/ totã ſue trãſlationis ſolẽnitatem adornauit/ cecis ad viſum/ claudis ad greſſum/ mutis ad loquelam/ mortuis ad vitã reſtitutis. Gaudeãt igitur vniuerſi qui tãte tranſlationi intereſſe meruerunt. Exultet in dño gens anglorũ: quã rex celeſtis ſpecialius ceteris inſigniuit: dũ ex ea virum ſine macula preelegit. Ut ſic vnus ex anglicis inter angelos conſtitutus: intercellor fieret pro ſalute populorum. Magnificet etiam dñm et

exultet in dño salutari suo spūs sanctissimi patris stephani cantuariēsis archiepi qui tāte translationis solennitatē z p̄curauit:z gliosum deduxit ad effectū. Hec ē dies fēs kmi quā fecit dñs:exultemus et letemur in ea Tante diei solēnitatē dignis in domino laudib⁹ veneremur: certi q̄ ad dei gliam in cuius noie trāslat⁹ ē ptineat quicquid tāto martyri deuotionis impēdit vel honoris. Peracta est igit sanctissima trāslatio p̄cioli corpis thome in ecclia cātuariensi:anno gratie millesimo ducētesimo decimonono Nonis iulii. hora quasi tertia. a passione ipius martyris āno quinquagesimo. Glia oipotēti deo:qui talē exaltauit. Glia vnigenito filio: q̄ talē redemit. Glia spūisancto:q talē sua gēa illuminauit. Uni soli viuo z vero deo laus z gēarū actio. p infinita secla seculoz amē. Ad scōas vs. sup pos. ā. Ozanū cadit. hi. ferial. cp. Dis pontifex. ℟. Jesu bone. hy⁹ Deus tuoz̄um militum. ℣. Justus ger. ān. Salue thoma ps. Mag. Oz. Deus q̄ nobis. vtſ ¶ Notādū est q̄ semper i p̄xima dnica post festum transla. scti thome marty. celebrat fe. reliquiarū scōm vsum Sar ecclie: q̄ nup celebratum fuerat in oct. die nat. vtē marie z est celebrandum sub maiori duplici festo. vbicūq; reliquie habentur vel corpa mortuoz̄um sunt humata: q̄a licet sctā ecclia et clerici in eoz̄ laude nihil solēnizent: tñ cuius honoris sunt apud deum nescitur. ¶ In festo reliquiarum ad p̄imas vespas. ā.

SAncti per fidē vicerūt regna opati sunt iusticiā: adepti sunt repromissiones. ps. Laudate pueri fo. xl. ā. Isti sunt scti qui p̄o dei amoze minas hominū contempserunt: scti martyres in regnum eternum exultāt cum angelis: o q̄ p̄ciosa est moz̄s sanctoz̄ū qui assidue assistūt ante dñm z ab iuicē nō sūt separati. ps. Laud. dominū oēs gen. fo. xli. ān. Absterget deus oēm lachrymā ab oculis sctōz̄ū/ tā nō erit amplius neq; luctus neq; clamoz̄/sed nec vllus doloz̄: quoniam p̄ioza transierunt. ps Lauda aia mea. fo. xlv. ān. Sāctū est verum lumen z admirabile ministrans lucem his qui permanserunt in agone certaminis/recipiēt a chzisto splendoz̄em sempiternū in quo assidue felices letantur. ps. Laud. dñm quoniā bo. fo. xlv. ā. Gaudent in celis aie sctōz̄ū qui xpi vestigia sunt secuti: z q̄z p̄o eius amoze sanguinem suū fuderūt: ideo cū chzisto regnabūt ineternū ps. Landa hiekm dñm. fo. xlv. Cp̄m.

HI sunt viri misericoz̄die quoz̄ū iusticie oblitionem non acceperunt. cum semine eoz̄um permanent bona: hereditas sctā nepotes eoz̄ū. ℟. Justi autē in perpetuum viuent: et apud dñm est merces eoz̄um. Et cogitatio eoz̄ū Apud altissimū. ℣. Ideo accipient regnū decoz̄is et dyadema speciei de manu domini. Et. Glia laus et honoz̄ decus potestas et imperium iubilatio patri ac nato et spiritui sctō. Apud. hy⁹. Sctōz̄ meritis. ℣. Letamini. ā. Fulgebūt iusti et tanq̄ scintille i arūdineto discurrēt/iudicabūt nationes z regnabūt i eternū. ps. Magn. Oz.

QResta p̄s op̄s de⁹: vt sancte dei genitricis semp̄q; virginis marie et sanctoz̄um tuoz̄um quoz̄um reliquie in hac continentur ecclesia: nos p̄otegāt merita quatenus eoz̄um p̄cibus trāquilla pace i tua iugiter laude letemur. Per. Oōcūq; fe. hac die cōtig. nulla fiet mēo. de eo. ¶ Ad completo. ā. Sctōz̄ū p̄cibus cunctoz̄um red de salutem corpoz̄is z aie chziste tuis famulis. ps. Cum inuo. fo. xlvj. Cp̄. Tu inno. hy⁹. Saluatoz̄. ℣. Custodi nos. ā. Lucē tuā. ps. Nunc dimit. Ad mat. in uitat. Uenite adoremus dñm. Qui i sanctis gliosus ē. ps. Uenite. hy⁹. Sctōz̄ū meri. ¶ In. i. noct. ā. Secus decursus aquarum plantauit vineam iustoz̄um: sed in lege domini fuit voluntas eoz̄um. ps. Btūs vir. fo. ij. ā. Tanq̄ aurū in fornace p̄obauit electos dominus/et quasi olocausta accepit illos i eternum. ps. Quare fre. fo. ij. ā. Si coram hominibus tormēta passi sunt/spes electoz̄um est immoztalis i eternū. ps. In domino cō. fo. iij. ℣. Letamini in dño z exultate. Lectio p̄ia

Festū reliquiarum.

ODie dilectissimi oim sanctoꝝ quoꝝ reliquie in hac continẽtur ecclesia: sub vna solẽnitatis leticia celebram⁹ festiuitatem / quoꝝ sanctitate celum exultat: quoꝝ patrocinijs terra letatur: quoꝝ triumphis ecclesia sancta coꝛonatur: quoꝝ confessio quãto in passione foꝛtioꝛ: tanto est clarioꝛi honoꝛe. Quia dum creuit pugna: creuit et pugnantiũ gloꝛia: et martyꝛij triumphis multiplici passionũ adoꝛnatur supplicio. Per que grauioꝛa toꝛmẽta: grandioꝛa fuere et pꝛemia. dũ catholica mater ecclesia per totum oꝛbẽ lõge lateq; diffusa: in ipso suo capite iesu chꝛisto edocta est cõtumelias crucis et moꝛtem non timere. magisq; roboꝛata non resistendo / sed perferendo: cũ vniuersos quos agmine inclito carcer penalis iclusit: pari et simili caloꝛe virtutis ad gerendum certamẽ gloꝛia triumphalis inspiranit. Tu autem dñe. Rm.

2. Absterget deus omnẽ lachꝛymã ab oculis sanctoꝝ: et iam non erit amplius neq; luctus neq; clamoꝛ: sed nec vllus doloꝛ. Quoniã pꝛioꝛa transierunt. ℣. Non esurient neq; sitiẽt amplius / et nõ cadet super illos sol neq; vllus estus. Qm̃ pꝛio. sc. ij.

OVere beata mater ecclesia: quã sic honoꝛ diuine dignatiõis illuminat: quã vincentiũ glorioꝛus martyꝛũ sanguis eroꝛnat / quã inuiolate cõfessionis candida induit virginitas. Floꝛib⁹ eius nec rose nec lilia desunt. Certẽt nũc carissimi singuli ad vtroslibet honoꝛes: vt amplissimã accipiant dignitatem coꝛonas vel de virginitate candidas: vel de passione purpureas. In celestibus castris pax et acies habent floꝛes suos: quibus milites chꝛisti coꝛonantur. Rm.

2. EXultabunt sancti in gloꝛia Letabũtur in cubilibus suis. ℣. Epulẽtur et exultent in conspectu dei. Letabuntur. Lectio. ij.

DEi enim ineffabilis et immẽsa bonitas etiã pꝛeuidit: vt laborum quidẽ tẽpus et agonis non extenderet / nec longũ faceret aut eternum: sed bꝛeue. et vt ita dicã momentaneũ vt in hac bꝛeui et exigua vita agones essent et laboꝛes. i illa vero que eterna est: coꝛona ꝛ pꝛemia meritoꝛũ: vt labores quidem cito finirentur: meritoꝛũ vero pꝛemia sine fine durarẽt: vt post huius mũdi tenebꝛas visuri essent cãdidissimã lucem: et acepturi maioꝛẽ passionũ cunctarũ acerbitatibus beatitudinem. testante hoc apostolo vbi ait. Non sunt condigne passiones huius tẽpoꝛis: ad futurã gloꝛiã que reuelabitur in nobis. Quã leto sinu de pꝛelio reuertentes celestis excepit leticia: de hoste pꝛostrato trophea ferẽtibus occurrit. ℟. Justi in perpetuum. in cõi fo. lxxxij. In secundo nocturno ãn. DAbo sanctis meis locum nobilem in regno patris mei: dicit dñs. ℣s. Dñe q̃s habita. fo. iiij. ãn. Sctis qui in terra sunt eius mirificauit oẽs voluntates meas in illos. ℣s. Conserua. fo. iiij. ãn. Sãcti qui sperãt in dño habebunt foꝛtitudinem assument pennas vt aquile volabũt et nõ deficient. ℣s. Domini est terra. fol. ix. ℣. Exultent. Lectio. iiij.

CUm triumphãtibus viris et femineveniunt que cum seculo serum quoq; vicerunt: et geminata gloria militie virgines cum pueris: teneros annos virtutibus trãseũtes. Sed et cetera fideliũ turba aule perpetue regiam intrauit: qui sinceritatẽ fidei incõcussis pꝛeceptoꝝ celestium disciplinis vnita pace obseruauerunt. Ergo agite nunc fratres: aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatẽ celestem: in qua scripti sumus et ciues decreti. Nõ sumus hospites: sed ciues sãctoꝝ et domestici dei. etiã illius heredes: coheredes autem chꝛisti. Huius nobis vꝛbis ianuas aperiet foꝛtitudo: et fiducia latum pꝛebebit ingressum. Consideremus ergo inclitã illius vꝛbis felicitatẽ inq̃tũ considerare possibile est. Ut enim vere est: cõpꝛehendere nullus sermo sufficiet. Dicitur de

ea in quodā loco sic. q̄ aufugiet ibi dolor et tristicia ⁊ gemitus. ℟.

4 Letamini in dño et exultate iusti. Et gloriamini oēs recti corde. ℣. Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei in vociferatione. Et gloriamini oēs. Lectio.v.

QUid hac vita beatius vbi non paupertatis metus: nō egritudinis imbecillitas: Nemo leditur/nemo irascitur/ nemo inuidet / cupiditas nulla exardescit. Nullū cibi desideriū nulla honoris pulsat / aut potestatis ambitio. Nullius ibi dyaboli metus. insidie demonū nulle. terror gehenne pcul. Moris neq̄ corporis neq̄ aīe: sed gloria immortalitatis munere iocunda. Nulla erit tunc vsq̄ discordia: sed cuncta consona/cuncta conuenientia quia oim sctōrum vna concordia pax cuncta: et leticia continua. Tranquilla sunt oia et quieta. Jugis splendor/ non iste q̄ nūc est: sed tāto clarior: quā to felicior Quia ciuitas vt legitur illa non egebit lumine solis: sed dñs oipotens illuminabit eam: et lucerna eius agnus. Ubi scti fulgebunt vt stelle in perpetuas eternitates: ⁊ sicut splēdor firmamēti qui erudiūt multos. Quappter nox ibi nulla/ nulle tenebre/ cōcursus nubiū nullus/nec frigoris/ ardoris ve asperitas vlla. sed talis q̄dā erit rerū tēperies quam nec oculus vidit/ nec auris audiuit / nec in cor hois ascēdit: nisi illorum qui ea perfrui digni inueniūtur: quorum noia scripta sunt in libro vite. qui ⁊ lauerūt stolas suas in sanguine agni. ⁊ sunt ante sedem dei: seruiūtq̄ ei die ac nocte Non est senect⁹ ibi: neq̄ senectutis miseria: dum oēs occurrūt in virū perfectū. in mēsurā etatis plenitudinis christi. ℟.

5. Sācti tui dñe mirabile consecuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida. Et in mari rubro via sine impedimēto. ℣. Uictricē manū tuā laudauerūt pariter ⁊ decātauerūt dñe nomē sctm tuū. In.l.vi.

UErum super hec oia est consociari angelorū ⁊ archangelorū cetibus / thronis etiā et dñationibus/ principatibus et potestatibus / oimq̄ celestiū supernarūq̄ virtutū cōtuberniis perfrui: et intueri agmina sctōrū splēdidius sideribus micātia/patriarcharum fide fulgētia / prophetarum spe letantia/ apostolorū in duodecim tribubus israel orbem iudicātia/ martyrū purpureis victorie coronis lucētia/virginū quoq̄ choros cādētia serta gestantes inspicere. De rege autem qui horum medius residet. dicere vox nulla sufficiet. Effugit enim oēm sermonē atq̄ omnē sensum / humane mētis excedit decus illud / illa pulchritudo/illa virtus/illa gloria/illa magnificētia/illa maiestas. Ultra enim oim sanctorū est gloriā ipsius inestimabilem adipisci cōspectū: et splēdore maiestatis eius irradiari. Si enim quotidie oportet nos tormenta perferre: si ipsam gehennā paruo tpe tolerare. vt christū videre possemus i gloriam venientē: et sctōrum eius numero sociari. nōne erat dignū pati oīne quod triste est. vt tāti boni tāteq̄ glorie participes haberemur: Que erit illa fratres carissimi iustorum gloria: q̄ grādis sanctorū leticia/ cū vnaquaq̄ facies fulgebit vt sol/cū ordinibus distinctis populū suum dñs in regnum patris sui cepit recensere: et meritis atq̄ operibus singulorū premia promissa restituere. pro terrenis celestia/pro tēporalibus sempiterna/ p modicis magna prestare/ adducere sctōs in visionem paterne glorie: et facere in celestibus considere. vt sit deus oia in oībus eternitatēq̄ amatoribus suis ⁊ immortalitatē largiri. ad quā eos sanguinis sui vinificatione reparauit. denuo ad paradisum reducere. regna celorum fide ⁊ veritate sue pollicitationis aperire. Hec hereāt firmiter sensibus nostris. hec intelligantur plena fide. hec corde toto diligantur. hec indesinētiū operū magnanimitate acquirantur. Resposita est in potestate facientis. q̄a regnum celorū vim patitur. Resista

Hodie dilectissimi oim sanctorū quorum reliquie in hac continētur ecclesia: sub vna solēnitatis leticia celebram⁹ festiuitatem / quorū societate celum exultat: quorum patrocinijs terra letatur: quorū triumphis ecclesia sancta coronatur: quorū confessio quāto in passione fortior: tanto est clarior i honore. Quia dum creuit pugna: creuit et pugnantiū gloria: et martyrū triumphis multiplici passionū adornatur supplicio. Per que grauiora tormēta: grandiora fuere et premia. dū catholica mater ecclesia per totum orbē lōge lateq; diffusa: in ipso suo capite iesu christo edocta est cōtumelias crucis et mortem non timere. magisq; roborata non resistendo / sed perferendo: cū vniuersos quos agmine inclito tarcer penalis iciuit: pari et simuli calore virtutis ad gerendum certamē gloria triumphalis inspiravit. Tu autem dñe. Rm.

Hbsterget deus omnē lachrymā ab oculis sanctorū: et iam non erit amplius neq; luctus neq; clamor: sed nec vllus dolor. Quoniā priora transierunt. ℣. Non esurient neq; sitiēt amplius / et nō cadet super illos sol neq; vllus estus. Oñ prio. fe. ij.

Oetere beata mater ecclesia: quā sic honor diuine dignatiōis illuminat: quā vincentiū glorioſus martyrū sanguis ecornat / quā iuiolate cōfessionis candida induit virginitas. Floribꝰ eius nec rose nec lilia desunt. Certēt nūc carissimi siguli ad vtroſq; honores: vt amplissimā accipiant dignitatem coronas vel de virginitate candidas: vel de passione purpureas. In celestibus castris par et acies habent flores suos: quibus milites christi coronantur. Rm.

Exultabunt sci in gloria Letabūtur in cubilibus suis. ℣. Epulētur et exultent in conspectu dei. Letabuntur. Lectio. iij.

Dei enim ineffabilis et immēsa bonitas etiā preuidit: vt laborum quidē tēpus et agonis non extenderet / nec longū faceret aut eternum: sed breue. et vt ita dicā momentaneū vt in hac breui et exigua vita agones essent et labores. i illa vero que eterna est: corona ⁊ premia meritorū: vt labores quidem cito finirentur: meritorū vero premia sine fine durarēt: vt post huius mūdi tenebras visuri essent cādidissimā lucem: et accepturi maiorē passionū cunctarū acerbitatibus beatitudinem. testante hoc apostolo vbi ait. Non sunt condigne passiones huius tēporis: ad futurā gloriā que reuelabitur in nobis. Quā leto sinu de prelio reuertentes celestis excepit leticia: de hoste prostrato trophea ferētibus occurrit. ℟. Justi in perpetuum. in cōi fo. lxxxij. Cin secundo nocturno ān. Dabo sanctis meis locum nobilatum in regno patris mei: dicit dñs. ℣s. Dñe q̄s habita. fo. iiij. ān. Sctis qui in terra sunt eius mirificauit oēs voluntates meas iter illos. ℣s. Conserua. fo. iij. ān. Sācti qui sperāt in dño habebunt fortitudinem assument pennas vt aquile volabūt et nō deficient. ℣s. Domini est terra. fol. ir. ℣. Exultent. Lectio. iiij.

Cum triumphātibus viris et femine veniunt que cum seculo serum quoq; vicerunt: et geminata gloria militie virgines cum pueris: teneros annos virtutibus trāseūtes. Sed et cetera fideliū turba aule perpetue regiam intrauit: qui sinceritatē fidei incōcussis preceptorū celestium disciplinis vnita pace obseruauerunt. Ergo agite nunc fratres: aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatē celestem: in qua scripti sumus et ciues decreti. Nō sumus hospites: sed ciues sācto rum et domestici dei. etiā illius heredes: coheredes autem christi huius nobis vbis ianuas aperiet fortitudo: et fiducia latum prebebit ingressum. Consideremus ergo inclitā illius vbis felicitatē inp̄tū considerare possibile est. Ut enim vere est: cōprehendere nullus sermo sufficiet. Dicitur de

ea in quodā loco sic. q̄ aufugiet ibi dolor et tristicia ⁊ gemitus. ℟.

Letamini in dño et exultate iusti. Et gloriamini oēs recti corde. ℣. Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei in vociferatione. Et gloriamini oēs. Lectio. v.

Quid hac vita beatius vbi non paupertatis metus: nō egritudinis imbecillitas: Nemo leditur / nemo irascitur / nemo inuidet / cupiditas nulla erardescit. Nullū tibi desideriū nulla honoris pulsat / aut potestatis ambitio. Nullius ibi dyaboli metus. insidie demonū nulle. terror gehenne preul. Nox neq; corporis neq; aie: sed gloria immortalitatis munere iocunda. Nulla erit tunc vsq̄ discordia: sed cuncta consona / cuncta conuenientia quia oim sctorum vna concordia par cuncta: et leticia continua. Tranquilla sunt oia et quieta. Jugis splendor / non iste q̄ nūc est: sed tāto clarior: quāto felicior Quia ciuitas vt legitur illa non egebit lumine solis: sed dñs oipotens illuminabit eam: et lucerna eius agnus. Ubi sancti fulgebunt vt stelle in perpetuas eternitates: ⁊ sicut splēdor firmamēti qui erudiūt multos. Quappter nox ibi nulla / nulle tenebre / cōcursus nubiū nullus / nec frigoris / ardoris ve asperitas vlla. sed talis q̄dā erit rerū tēperies quam nec oculus vidit / nec auris audiuit / nec in cor hois ascēdit: nisi illorum qui ea perfrui digni inuenīūtur: quorum noia scripta sunt in libro vite. qui ⁊ lauerūt stolas suas in sanguine agni. ⁊ sunt ante sedem dei: seruiūtq; ei die ac nocte Non est senect⁹ ibi: neq; senectutis miseria: dum oēs occurrūt in virū perfectū. in mēsurā etatis plenitudinis christi. ℟.

Sācti tui dñe mirabile consecuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida. Et in mari rubro via sine impedimēto. ℣. Ultricē manū tuā laudauerūt pariter ⁊ decātauerūt dñe nomē sctū tuū. In. f. vi.

Uerum super hec oia est consolari angelorū ⁊ archangelorū cetibus / thronis etiā et dñationibus / principatibus et potestatibus / oimq; celestiū supernarūq; virtutū cōtuberniis perfrui: et intueri agmina sctorū splēdidius sideribus micātia / patriarcharum fide fulgētia / prophetarum spe letantia / apostolorū in duodecim tribubus israel orbem iudicātia / martyrū purpureis victorie coronis lucētia / virginū quoq; choros cādētia serta gestantes inspicere. De rege autem qui horum medius residet. dicere vox nulla sufficiet. Effugit enim oēm sermonē atq; omnē sensum / humane mētis excedit decus illud / illa pulchritudo / illa virtus / illa gloria / illa magnificētia / illa maiestas. Ultra enim oim sanctorū est gloriā ipsius inestimabilem adipisci cōspectū: et splēdore maiestatis eius irradiari. Si enim quotidie oportet nos tormenta perferre: si ipsam gehennā paruo tpe tolerare. vt christū videre possemus i gloriam venientē: et sctorum eius numero sociari. nōne erat dignū pati oīa quod triste est. vt tāti boni tāteq; glorie participes haberemur? Que erit illa fratres carissimi iustorum gloria: q̄ grādis sanctorū leticia / cū vnaquaq; facies fulgebit vt sol / cū ordinibus distinctis populū suum dñs in regnum patris sui cepit recensere: et meritis atq; operibus singulorū premia promissa restituere. pro terrenis celestia / pro tēporalibus sempiterna / p modicis magna prestare / adducere sctōs in visionem paterne glorie: et facere in celestibus consedere. vt sit deus oia in oībus eternitatēq; amatoribus suis ⁊ immortalitatē largiri. ad quā eos sanguinis sui vinificatione reparauit. denuo ad paradisum reducere. regna celorum fide ⁊ veritate sue pollicitationis aperire. Hec hereāt firmiter sensibus nostris. hec intelligantur plena fide. hec corde toto diligantur. hec indefinētū operū magnanimitate acquirantur. Res posita est in potestate facientis. q̄a regnum celorū vim patitur. Res ista

o homo id est regnũ celeste: aliud non querit p̃ciũ nisi teipsum. Tãtū valet quantũ es tu. Da te: et habebis illam. Quid turbaris de p̃cio? Christus se metipsum tradidit. vt acq̃reret te regnum deo patri. Ita ꝛ tu teipsum da: vt sis regnũ eius. ac non regnet p̃cca tum in mortali tuo corpore: sed spũs in acquisitionem vite. Ad hãc igitur operũ salutariũ delectet palmã quitunq; desiderat habere p̃mia rep̃romissa: in eterna secula sclorũ amẽ. ℟.

In circuitu tuo dñe lumẽ est quod nunq̃ deficiet. Ubi constituisti lucidissimas mansiones. Ibi requiescunt sanctorum aie. ℣. Lux perpetua lucebit sctis tuis dñe ꝛ eternitas tẽporum. Ubi cõsti. Gloria. Ibi re.

℣n. iij. nocturn. ãn. Justi aũt in perpetuũ viuẽt: et apud dñm est merces eorũ. ps Exultate iusti. fo. xvi. ãn. ℣radiderunt corpora sua p̃pter deũ ad supplicia vt hereditatem sueret in domo domini. ps. Benedictã. fo. xvi. ãn. O q̃ gloriosum est regnũ celorũ in quo cum christo gaudẽt oẽs sancti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũq; ierit. ps. Quã dilecta. fo. xxxi. v⁹. Justorum anime in manu dei sunt.

Secundũ Matheum. Lectio. vij.

Sec. 8

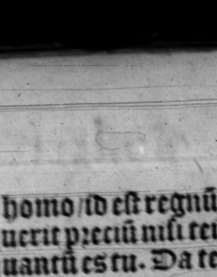

In illo tpe. Videns turbas ihesus: ascendit in montem. Et cum sedisset accesserũt ad eum discipuli eius. Et rel.

Omelia venerabilis bede p̃sbyteri.

Mons in quo sedet dñs mystice significat maiora p̃cepta iusticie. quia minora erant que iudeis data sunt. vnus tamen deus per sctos prophetas et famulos suos secũdum ordinatissimã distributionẽ temporũ dedit minora p̃cepta populo quem timore adhuc alligari oportebat. et p filiũ suum maiora populo. quẽ caritate iam liberari conuenerat. Cum aũt minora minoribus dãtur. ab eo dant qui solus nouit congruentem generi humano exhibere medicinã. Sedens aut̃ docet: quod pertinet ad dignitatem magisterij. Et accesserũt ad eum discipuli eius: vt audiendis verbis illius hi essent etiã corpore vicinores. q̃ p̃ceptis iplendis etiã animo p̃propinquabãt. Mystice etiã sessio dñi. incarnatio eius est: quia nisi dñs icarnatus esset. humanũ genus accedere ad eũ non potuisset. ℟.

Corpora sanctorum in pace sepulta sunt 7.
Et viuent noia eorũ in generationem et generationem. ℣. Sapientiã sctorum narrabunt oẽs populi: et laudem eorum p̃nunciat ois ecclesia sctorum. Et vi. Lectõ. viij

Accesserunt aũt discipuli: non tantũ loco sed etiã fide ꝛ deuotione: vt susciperent pacẽ populo suo. Nisi enim illi accessissent: sanitas ad nos non venisset. Et aperiẽs os suum docebat eos dicens. Non vacat quod nunc eum dictũ est aperuisse os suum qui i lege veteri aperire solebat ora prophetarũ. Per os quoq; verus designatur homo. Quod aut̃ dicit: docebat eos per auctoritatẽ doctrine diuinam ostendit naturam: q̃ humanã in se susc̃ipere dignata est formã. per quã doceret. Beati pauperes spiritu: q̃m ipsorum est regnum celorũ. Ne quis putaret paupertatẽ: que nõnunq̃ necessitatem patit a dño p̃dicari: adiunxit spiritu: vt humilitatẽ itelligeremus non penuriam. Beati mites: quoniã ipsi possidebunt terrã. Non terrã iudee/nec terram huius mundi: nec terram maledictã spinas ꝛ tribulos afferentẽ. quã crudelissimus quisq; et bellator magis possidet: sed terrã quam psalmista desiderat dicens. Credo videre bona dñi: in regione viuorũ. Beati qui lugent: quoniã ipsi consolabunt. Luctus hic non mortuorũ ponitur cõmuni lege nature: sed peccatis et vitijs mortuorum. ℟. 8.

Propter testamentum dñi et leges paternas sancti dei perstiterunt in amore fraternitatis. Quia vnus semper fuit spiritus in eis et vna fides. ℣⁹. Fuerunt sine querela ante dominũ: et abinuicem non sunt separati. Quia vnus semper. Lectio. ix.

Beati qui esuriunt et sitiũt iusticiam: quoniam ipsi saturabuntur. Non nobis sufficit velle iusticiã: nisi iusticie patiamur famem: vt sub hoc exẽplo nunq̃ nos satis iustos: sed semper sitire iusticie opera intelligamus. Beati misericordes: q̃m ipsi misericordiã consequent. Misericordia enim nõ solũ in elemosynis intelligitur: sed in omni petõ fratris/si alterius onera: vt nostra portemus. si iniciũ doceamus. si errantem corrigamus. Misericordia enim non solũ in donis corporalibus: sed etiã in aiabus sanãdis exercenda est. Beati mũdo corde: q̃m ipsi deum videbũt. Mundi corde sunt: quos non arguit vita conscientia peccati. Mã mundus mũdo corde cõspicitur sicut scriptũ est. In simplicitate cordis querite illũ. Hoc enim est mundũ cor: quod est simplex cor. Beati pacifici: q̃m filij dei vocabuntur. Pacifici illi rite vocant: q̃ primũ in corde suo: deinde inter fratres dissidẽtes pacem facit. Quid enim prodest per te alios pacari cũ in tuo aio sint bella vitiorũ? Beati qui persecutionẽ patiuntur p̃pter iusticiam: quoniã ipsorũ est regnũ celorũ. Signanter addidit p̃pter iusticiã: multi enim p̃pter sua pctã patiũtur p̃secutionẽ: et non sunt iusti. Simulq; considera q̃ octaua vere circuncisionis beatitudo martyrio terminatur. ℟m.

9. Concede nobis dñe que sumus veniã delictorũ: et intercedentibus sanctis quorum hodie solẽnia celebramus. Talẽ nobis tribue deuotionem. Ut ad eorũ peruenire mereamur societatem. ℣. Adiuuẽt nos eorũ merita quos p̃propria impediunt scelera: excuset intercessio accusat quos actio: et qui eis tribuisti celestis palmã triũphi: nobis veniã non deneges peccati. Talem. Gl̃a patri. Ut ad eorũ. ℣. Justi autem in perpetuũ viuent. Et apud dñm. ℂ In laud̃. ã.

Justorum aũt aie in manu dei sunt: et non tanget illos tormentũ malicie. ps. Dominus regnauit. fo. vi. an.

Cum palma ad regna peruenerunt sancti/ coronas decoris meruerũt accipere de manu domini. ps. Jubilate deo. fo. vij. ãn

Corpora sanctorũ in pace sepulta sunt/ ꝛ viuent noia eorum in eternum. ps. Deus deus meus. fo. vij. ãn. Martyres dñi: dñm benedicite in eternum. ps. Bñdicite dia. fo. vij. ãn. Exultabũt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis ps. Laudate dñm de te, fo. vij. Cp. Hi sunt viri misericordie. Hyp⁹. Rex gloriose martyr. i cõi fo. lxxxiiij. ℣. Mirabilis de⁹. ã

De gloriosus apostolorũ chorus / te prophetarũ laudabilis numerus/ te martyrũ candidatus laudat exercitus / te oẽs electi voce cõfitentur vnanimes beata trinitas vnus deus. ps. Bñdictus. Or. Presta q̃sumus. vtã. ℂ Ad p̃mã. ã. Justorũ aũt aie. i. de lau. ps. Deus in no. fo. ix. ℂ Ad. iij. ãn. Cum palma. ij. de laud̃. ps. Legem pone. fo. xij. Cpm. Hi sunt viri misericordie. vtã. Ytia. et ℣. de cõi plimorũ martyrũ ad oẽs hoc. dicant. ℂ Ad. vj. ã. Corpora sctorũ. iij. de lau. ps. Defecit in salu. fo. xiij. Cpm.

Sapientiam sctorum narrabũt oẽs populi. et laudẽ eorũ p̃nunciat ois ecclesia sanctorũ. ℂ Ad. ix. ãn Exultabunt. ℣. de laudibus. ps. Mirabilia testimonia. fo. xiij. Caꝑm. Sec. 44.

Corpora sanctorũ in pace sepulta sunt: et viuent noia eorum in eternũ. Ad scõas vãs ã. Justorum aũt aie. i. de laudi. pi. Confitebor. fol. xl. Credidi p̃pter. fo. xli. In cõuertendo. fo. xlij. Eripe me. ij. fo. xliij. Lauda hierusalẽ. fo. xlv. Caꝑ. Hi sunt viri mie. ℟. In circuitu tuo. i cõi. fo. lxxxiij. Hyp⁹. Rex glorioſe mar. i cõi fo. lxxxiij ℣. Mirabilis deus. ãn. Saluator mũdi. ps. Magñ. Quere hãc ã. ad scõas vesperas in die omniũ sctorũ super ꝑm. Magñ. Oratio vtã. Cõpl. vtã. Quod cũq; festũ. ix. kl. hac die cõtigerit differatur in crastinũ: ꝛ nõ fiat de talibus festis mẽo. ad scõas vãs. de reliquijs in audictia nec etiã sub silẽcio si talia in secunda feria euenerint: nisi sit duplex festum. Si vero aliquod festum Sec. 44.

Septẽ fratrũ martyrũ.

maius dupler: vt dedicatio ecclie/vel festum loci in scḋa feria contigerit: de eis fiãt nouẽ lectiões vespere in dñica de eis erũt/et solẽnis memoria de reliquijs. Si aliquod festũ trium lec. hac die cõtigerit: nichil de eo fiat neq; sub silentio/neq; in audientia quod obseruetur in oĩbus maioribus duplicibus festis. Quotidie infra octa. et in octa. fiat mẽo. de reliquijs ad vãs. ⁊ ad matu. ⁊ missam/siue de feria siue de festis sanctorum fit seruitium: cum hac ãn.

Corpora sctõrum. ℣. Beati qui habitant
Oratio. Presta q̃sumus. ℭ Sctõrum septem fratrum martyrũ tres lectiones. Inuitatoriũ dupler. Oratio.

PResta q̃sumus oipotens deus: vt q̃ gloriosos martyres tuos felicẽ/ philippũ/ vitalem marcialem/ alexandrũ siluanũ/atq; ianuariũ: fortes in sua cõfessiõe cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per dñm nostrũ iesum christũ. ℭ Ad matutinas. Lectio. i.

IN tempore antonini imperatoris a prefecto vrbis publio cõpellebat beata felicitas cũ filijs suis ad sacrificandum ydolis. Cui felicitas respõdit. Nec blãdicijs tuis dissolui potero nec terroribus frangi. Habeo enim spiritũsanctũ: qui me non permittet vinci a dyabolo. Et ideo secura sum q̃a diua te superabo. ⁊ si interfecta fuero melius te vincã occisa. Lectio. ij.

DEinde alia die sedit p̃fectus in foro martis et iussit eam adduci cũ filijs suis. Cui et dixit. Miserere filijs tuis iuuenibus bonis et flore primę iuuentutis florentibus. Respõdit beata felicitas. Misericordia tua impietas est: ⁊ exhortatio tua crudelitas est. Et cõuersa ad filios suos dixit. Videte filij celum ⁊ aspicite: ibi vos expectat christus cũ sctis suis. Pugnate pro aiabus vris ⁊ fideles vos in eius amorẽ exhibete. Audiẽs hec publius iussit eam alapis cedi. Tu aũt. Lectio. iij.

TUnc conuocans prefectus filios beate felicitatis: cepit cum eis agere vt sacrificarent. Qui videns eorũ immobilẽ in fide christi constantiã: scriptis antonino inotuit. Quos ille iussit diuersis supplicijs interire. E quibus ianuarius post verbera virgarum et carcerẽ: ac plumbatas occisus est. felix et philippus fustibus mactati. siluanus precipitio interẽptus. alexander/vitalis/⁊ marcialis capitali sententia sunt puniti. Mater vero eorum ad vltimũ gladio iugulata est. ℟. Hec est vera fraternitas. Cetera ofa de cõmuni plurimorum martyrum. ℭ Translatio sancti vdalrici abb. ix. kl. fiãt: nisi facte fuerint in xl. tũc fiãt hic tres lc. et inuitatoriũ dupler. Oratio.

INtercessio nos q̃sumus dñe vti benedicti abbatis tibi cõmẽdet. vt quod nostris meritis nõ valemus: eius patrocinio assequamur. P. lc. j.

Cum diu gens lõgobardorum infidelitatis sue tenebris carere noluisset: et iugum dñi ferre detrectãs eos qui ferebãt impugnare decreuisset: italiã venit nois christiani impugnandi gratia et suo eã dñio subiugandi. Unde et inter cetera facinora sua: monasteriũ eximij patris benedicti depopulans. rebus oĩbus inhabile reddidit: sicut ante idem pater pphetie spũ cognouerat atq; pronunciauerat: ablatis rebus oĩbus: idẽ monasteriũ euersũ iri. Hac itaq; patrata euersione: et multis effluẽtibus annorum curriculis idem locus ad heremũ redactus: cepit esse ferarũ: qui prius fuerat habitatio hominũ: vbiq; quo regni frãcorũ gubernacula adeptus est clodoueus filius dagoberti. Tu. Lcõ. ij.

PRefat⁹ ergo rex cum egregijs polleret moribꝰ: petitiõibusq; iustis et seruitio dei aptis assẽsum preberet: interpellatus est a bone memorie leodebodo patre monasterij sci aniani: quod est situ prope menia vrbis

aureliane vt monasterium ordini monastico congruũ sibi liceret cõstruere in agro floriacẽsi: datis pro eodẽ agro in mutua vicissitudine prediis: q̃ sibi a parẽtib⁹ iure hereditario relicta possidebat. Quibus auditis rex libẽtissime eius pcibus annuit: et desiderium illius cõpleri iudicauit. Predictus ergo vir dñi leodebodus in supradicto agello edificauit basilicã i honore scti petri: itemq; aliã in honorẽ sctẽ marie Ut vero ꝑparata habitatio est: ne inanis esset atq; sine habitatoribus: collegit ibidem ꝙplures ad seruiẽdum domino sub norma regule viuere paratos. patremq; et abbatem his prefecit vomine nũmolum. Lectio. iij.

QUi nũmolus gregis sibi cõmissi custodias optime seruans et lectioni studiũ dans: inter cetera reperit in libris bti gregorij: quomodo sctũs ac deo dilectissimus benedictus agonis sui cursum in beneuẽtana cõsummauerit prouincia. Recordãs ergo nũmolus qa venerabilis pater benedictus predixerit illud monasteriũ funditus euertẽdum: et qõ ille spũalibus oculis/iste carneis patratũ cõspiciebat: misit per reuelationẽ diuinam admonitus ad predictã prouiciã vnũ ex cõmilitonibus suis monachũ/ noie aigulphũ vt illuc pergẽs corpus iam dicti beati transferret benedicti. Non dispar iterea huic in cenomãnica vrbe apparuit visio/ vt scilicet pergẽtes et ipsi in eandẽ prouinciã corpus inde transferrent sororis sancti benedicti scolastice nomie: vt quos vnius vrne habebat spacium: simul transferendi ostenderentur. Lectio. iiij.

QUm igitur vtrũq; laborarent: quatenus visiõis manifeste nõ segnes executores inuenirentur: a cenomannica vrbe missi nuncij diuerterũt se in monasterium floriacũ hospitandi gratia: cõpererũtq; venerabilẽ aigulphũ preceptis sui abbatis obsequentẽ idem volens iter arripere. Cõmuni igitur decreto: ceptũ iter simul statuũt peragere. Qui simul romã veniẽtes: cum beati petri ecclesiam oraturi intrassent: aigulphus omissa dilatione expeditioni operam dedit certans ocius proficere: quod sibi iniunctum fuerat sanctũ mandatum. Tandemq; perueniens ad locũ castri quod vocatur cassinũ: expectabat euẽtum rei. orans illũ qui se ad hoc opus destinauerat vt non inuacuũ tantum iter consumi vellet: sed sicut promiserat thecam thesauri sui ei reuelare dignaretur. Tn autem dñe. Lectio. v.

QUm itaq; aigulphus huc illucq; circunspiciens oculorum orbes volueret sedulus explorator: conspiciens eum homo multorũ annorũ creb ro id agentem sic eum prior affatur. Heus tu inquit: quibus ab oris nostras adiisti sedes: cuius ve negocij gratia? Ad hec ille nõ est ausus indagini illius propalare commissum secretum. Sed cum iterato super ipsa re interrogaretur: cogitãs quia in antiquis est sapientia: et rerum preteritarũ cognitio. reputãs etiam sicut res erat: pro hoc ipso eum dominũ misisse: cõpelleti ex ordine rei geste terit hystorias. Ad hec senex paululum terre defigens aspectus. sic demũ ora resoluit. Si michi premia digna rependis. deo fauente puto me ocius negocio tuo finem imponere: quatenus his pro quibus laborem tãti itineris assumpsisti peractis: ouans remeare ad propria queas. Cum igitur vir dei aigulphus perorãtis senis verba audisset. nulla inquit erit in munere dando difficultas: si promissionis tue memor dicta factis recompenses. Ad hec ille. Cum inquit lucifuge noctis tẽpora propinquare perspereris/nudo ab aeris are indefessus speculator adesto. L cõ. vi.

QUnq; solitudinis huius locũ aliquem lumie clarissimo radiare conspereris niuei montis instar: notato certissime locũ. Nam ibi inueniẽdum est vnde tue cure finis imponat. Igitur venerabilis vir verbis senis fi

dem dās et desiderio ardēs p̄imo q̄e-
tis somno stratu sese excutiens: ac p̄di
cte solitudinis plagā explorās: cōspi-
cit eminus locū lumine claro micātē:
ceu cū luminaribus factibusq̄ dēsis lo
cus aliquis p̄fusus illustrat. Quibus
visis: seculorū rectori dñi dicebat: et in
eisdē laudibus nocris terminum expe
ctabat. Cum ergo diu p̄stolatus dies
affuisset ad locū itrepidus aigulphus
pperat: cuius notatoꝛ extiterat Jbiq̄
sicut longe optauerat cūcta inueniēs.
p̄speratoꝛi itineris sui grates innu-
meras repēdit. Locūq̄ adiens: loculū
ibidē inuenit. exterius quidē vilē: inte
rius autē renitentē magni p̄cij mar
garitas. P̄re foꝛibus aūt p̄fixa erāt
notamina quoꝛū interiuꝰ busta iace-
bāt. His sicut optauerat inuctis pate-
facto a latere. euacuatoq̄ locello: the-
saurū inuctū vnius spoꝛtelle cōclusit
sinu. Quibus patratis oībus ipꝛo nise
affunt socij: quos supꝛa sermo p̄otu-
lit a cenomānica vꝛbe p̄fectos. Tūc
sibimet mutuo patefecere sui itineris
causam: q̄a scilicet reuelatiōe diuina
admoniti ad coꝛpus btē scolastice ie-
rant deferendū. Moꝛq̄ cū festinatiōe
retrogradū iter arripiētes: festinato
simul regredi curabāt poꝛtātes quas
inuenerāt dono diuino p̄ciosissimas
margaritas. Cū vero fiūt. ir. kc. tunc
legant tres vltime de exp̄ōe euāgelij.
Nemo accēdit lucernā. in cōi fo. lxxtij
Cetera oia de cōi vnius cōfesso. abba.
℣ Trāslatio sci swithini sociꝛumq̄
eius epoꝛū ꝫ cōfes. ir. kc. Cetera oia de
cōi plurimoꝛū cōfessoꝛū cū hac oone.

O P̄s sempiterne deus q̄ hodier
nā diē honorabilē nobis i beati
swithini confessoꝛis tui atq̄ p̄tificis
sociorūq̄ eius trāslatione fecisti: da ec
clesie tue in hac celebꝛitate leticiā: vt
quoꝛū solēnitatē veneramur i terris:
eoꝛū intercessionibus subleuemur in
celis. P̄er dñm nostrū. ℣ In festo san
cti osmundi ad p̄imas vesperas ān.
Suscipe cum gaudio mater filioꝛū in
osmundi iubilo p̄ces famuloꝛum.
p̄s. Laudate pueri. fo. xl. ā. ℣onfesso
ris dñm gēs collaudet tota et in sci gloꝛiā
reddat pia vota. p̄s. Laud. dñm. fo. xl.
ān. ℣xit eius spūs terrā miseroꝛū ꝫ itrat
p̄o meritis regnum beatoꝛū. p̄s. Lauda
aia. fo. xlv. ān. Iste domū dñi sacratus
fabꝛicauit et dispersos clericos simul cōgre
gauit. p̄s. Laudate dñm qm̄. fo. xlv. ā.
Lauda syon dñm magni cōfessoꝛis lau-
da piū p̄sulē cuiꝰ est laboꝛis q̄equid tuas
ianuas bñ cōfoꝛtauit: quicquid tuos filios
tā letificauit. p̄s. Lauda hie. fo. xlv. ℣p

℣Ce sacerdos magnus q̄ in vita
sua curauit gentē suā et libera-
uit eā a perditiōe: qui suffulsit domū
et diebus suis coꝛroboꝛauit tēplū. ℟.
Miles et alme pater osmunde dei gregis
auctoꝛ. Chꝛisto funde p̄eces ꝫ nr̄as ablue
culpas. ℣. Ut nos vite sedē valeamus scā
dere celsam. Chꝛisto. Hyꝰ. Iste cōfessoꝛ.
i cōi fo. lxxviij. ℣. Amauit. ā. ℣fessoꝛ
dñi p̄cibus succurre plebi. vt viciis vacui
valeāt tibi consociari: et tua quos reperis
solēnia p̄euenientes: tu populi ductoꝛ fac
vt tecū comitentur. p̄s. Magn̄. ℣ratio

Deus cuius antiqua miracula
etiam nostris tēpoꝛibus ad tui
nois magnificentiā ac laudē ꝫ honoꝛē
sci confessoꝛis tui osmūdi choꝛuscare
sentimus: cōcede p̄opicius. vt cuius
translationē colimus eius intercessio
nibus ꝫ in p̄senti sēclo te gloꝛificemus:
ꝫ in futuro te p̄frui mereamur. P̄er ō.
Jnuit. Oipotens dñs laudetur trinus ꝫ
vnꝰ. Qui dedit osmūdo celestia regna btō.
p̄s. Uenite. Hyꝰ. Iste cōfessoꝛ. i cōi fo.
lxxviij. ℣ In. j. noct. ā. Natus moꝛ re
nascitur osmūdus fonte lotus a cūctis pia-
culis effectus mūdus totus. ℣ Btūs vir.
fo. ij. ān. Adolescens p̄ofuit schola lit-
terali et tꝛones superat arte militari. p̄s.
Quare fremue. fo. ij. ān. Iuuentutis
terminos p̄udens transigebat neq̄ cōtra
spiritum caro p̄ualebat. p̄s. Dñe quid.
fol. ij. vꝰ. Amault. Lectio p̄ima.

Reuenimus dudum noua
solennitate dies natalicios
saluatoꝛis beatissimi p̄e-
sulis osmundi festiuum ce-

lebrando natalem: iamq illucescente nobis translationis sue veneranda celebritate quasi nouã eius i mundũ natiuitatẽ cũ pleno cleri ac plebis iubilo solẽniter renouamus. Hodie nãq devota mater sarisburiẽsis ecclesia dulcissimũ alumnũ quẽ intra sua viscera plurimo annorũ desiderio ab humano aspectu recondidit: hodie gloriosoq eius corpore in sublime translato desideratũ diu gentibus palã profudit in lucẽ. Et que quondã vt granũ mortificatũ cadẽs in terrã suscepit: deinceps multiplici miraculorũ fructu grauidata: hodierna tãdem die aperto vtero edidit. sctõrũq cõfessorũ collegio apostolica prĩdẽ auctoritate ascriptũ: sub veneratione cõgrua demonstrauit. ℟.

1. Presulis osmũdi celebremus festa iocũdi
Qui pius prudens humilis sobriusq pudicus. Expletis curis itrauit gaudia lucis.

℣. Aurit per merita sibi tradita quinq talenta. Expletis curis. Lectio.ij.

In sacre trãslationis festiuitate assistimus: et tamẽ nouiter mũdo eroztũ sanctũ reuerentes/natiuitatis vocabulũ vsurpamus. Sed quorsum forsan obijcitis spectat hec rerũ confusio? Quid sibi vult in rebus varijs tã patẽs abusio noim? Rursum si stupendũ videbatur principi iudeorũ homini nasci cũ sit senex: qua fiducia ducamur credere ex vtero natũ ac demũ fonte renatũ post mortẽ renasci? Verũ si in hac re proprietates discurrere docuerimus: ppaginis naturalis facile trãsumentiũ licentia persuasum rei arbitramur iã misteriũ apud nos agi diu expectate natiuitatis. Aggrediamur igitur diligenter euiscerare parabolã istã: interimq qñ psenti die prolatis almi viri reliquijs ad glorioſum i quo pausat scriniũ: quasi ad tripudia noui partus concurrimus. Delectet queso delectet pro fescenninis sedulo intermiscere organa diuine laudis. ℟m.

2. Ecce sacerdotẽ cuius prudentia sanctum
Suffulsit tẽplum christi stabiliuit et edem

℣. In vita placuit dño plebem bene rexit. Suffulsit templum. Lectio.ij.

Vtergo a primordio cuiuslibet generatiõis initiũ sumamus: oportet vt postq intellexerimus matrem huius secundi germinis ecclesiã sanctam in cuius visceribus deuotissimus presul requeuit humatus: deũ quoq q solus scdm apostolũ administrat semẽ tã egregij repullulaminis patrẽ credamus. Cuius immẽsa bonitas vbi de spũ beatissimi patris nouo inter superbos collato tunc celũ ditauit: volens et in terris de mortificato grano fructũ facere: erut seminare semen suũ spargẽs in terra bona hoc semen magne vbertatis. corpus videlicet sctissimi viri miraculis copiosum De quo semie prophetã nõ immerito locutũ fuisse putandũ est: cum virum metuentẽ dñm in psalmis descripsit. Beatus vir inquit qui timet dñm: in mãdatis eius volet nimis. Potens in terra erit semen eius. Potẽs vtiq erat hoc semen: dum intra occulta subterranee matricis receptacula volueba-
tur. Potens inq ad demones abijciẽdos: potens ad morbos depellendos: potens quidẽ suo suffragio ac nostris q̃tislibet meritis: gratiam dei abundare facere in nobis. ℟m.

O presul noster te cõdecet vt gratulemur qui mundo moriens non desinis esse sacerdos. Celesti vita frueris per secula cuncta

℣. Iam cernis christũ patris a dextris residentem. Celesti. Gloria. ℭ In.ij.noct. ãn. Vir effectus prospere neustriam regebat tandem partes anglie potẽs defendebat alleluya alla. ℣s. Cum inuocarem so.ij.ãn. Utrobiq regia iura dilatauit: ac i pace solida cũcta reformauit. ℣s. Uerba mea. so.ij.ã. Sed et domus dñi maxime zelator: pluris beneficii largus est fundator. ℣s. Dñe dñs noster. sol.iij.

℣. Justum deduxit. Lectio.iiij.

Ut plenius deuotissime cetera tam mire propagatiõis secreta pãdimus? Hactenus didicisti quod sancta sarisburiẽsis ecclesia pclari põ

tificis osmundi corpore tanq̃ virili semine fecundata est: verũ qui iurta instituta est nature: nõ mox suscepto semine sed multo post pgressu fetus cõualescit in perfectũ: ita meritũ beati viri successiuis miraculorũ signis cepit indies fideliũ mẽtibus magis innotescere. Ac sicut materia illa seminaria frequẽti sui alteratiõe certis labẽtibus dierum curriculis nunc lactea/ post sanguinea. demũ in modũ masse carnea. ac postremo apte figuratiõis lineamẽta vt spũs vitalis eã informet suscipere indicatur: pari ordine sustinuit dñs paulatim crescere sctm suũ ac eo nondũ de corde terre leuato quotidiana pene nouitate signorũ accurrẽte populi multitudine vterum matris in quo tãto tempore repausauit vberius grauidari constituit. ℟.

2. Proposito plebi magna virtute potenti. Sacra manus dñi subueniebat ei alla al. ℣. Ut dauid est vnctus vt aaron est ipse sacerdos. Sacra manus. Lectio. b.

Iam intellecta fecunditate matris: supererat vt superiorẽ ordinem nature nr̃o pposito adaptemus Tunc enim sancta sarisburiarũ ecclesia lacteo tãtum coagulo foueri visa est: quãdo btã dei genitrix cuius cãdida virginitas lactei dulcoris similitudinẽ habet: sola ipsius ecclesie patrona constituta est. Sed vbi etiã per merita sacerdotis sui cui quondã incũbebat immolãdo carnẽ z sanguinẽ christi pctã populi expiare non cessauit altissimus conferre lãguidis beneficia sanitatis: exinde post dignam benerationẽ rutilantissime dei matris cepit etiam atq etiã corpus glorioli pontificis ab innumera plebe deuotis affectibus visitari. Ita quidem effectum est vt beata virgo cuius inestimabilis candor ab humanis nequit cõprehendi obtutibus: peculiarem populi deuotionem ad relictã i terris massam carneam serui sui osmundi pro rependio non indigno transtulerit. ℟.

3. In regum quondam conspectu magnifi ratus. Nunc immortali gaudet cepisse corona. ℣. Deseruire deo malens q̃ regna tenere. Nunc immortali. Lectio. vi.

Quam tandẽ cõtinuata frequẽtia signorũ in eius magnitudinis molẽ excreuit vt absq̃ duricia sctã tanta virtus diutius celari non posset: cepit sup his semel iterũq̃ sedes apostolica cõsultari. Sed tot heu ãnis totq̃ precedẽtium tpibus tũ ignauia tũ negligẽtia multorũ q̃ sollicitandũ missi sunt id negocium tãetsi plane satis instructũ p infecto dimissum est: vt a capite denuo sepe resumere iformareq̃ processum obliuio tẽporũ mediorũ cõpulerit. Deniq̃ postq̃ ex integro retẽsitis superioris vite ac miraculorũ testimonijs auctaq̃ indies fama põtificis nichil materie seu forme qõ tante rei põdus exigebat deesse videbat: nouissimis diebus istis ãno videlicet gẽe quadrigẽtesimo quinquagesimo sexto super mille/ felicis recordatiõis calixtus papa tertius. pridie nonas decembris decretũ future canonizationis legitime promulgauit. Quo quidẽ die prouidentia diuina magis q̃ fortuitu id accidisse arbitramur: vt is dies qui osmundũ deposito carnis onere incolam fecit in celis: idẽ interuolutis plurimorum annorũ curriculis primus eum iudicãte ecclesia indicaret p sancto venerandum in terris. ℟.

6. Confessor christi felix feliciter audi nos tibi deuotos laudiq̃ tue famulãtes. Ast ipe tratã veniã pro crimie nr̃o. Quesumus vt nobis celitus obtineas. ℣. O pr̃ osmunde clarũ decus vrbis z orbis seruorũ gemitus tristes tu suscipe clemẽs. Ast. Glia. Que. ℂ In. iij. not. ã. Comes factus sagie cũ successit pr̃i cũcta dat ecclesie bona sue mr̃i. ℘s. Dñe q̃s ha. ko. iiij. ã. Postremo dolẽtie nactus comitatũ spreto mũdo trahit mor ad presulatũ. ℘s. Dñe i vir. ko. vi. ã

Iã celestem obtinẽs pastor prelaturã seruis tuis impetres vitã permãsuram. ℘s. Dñi est ter. ko. ix. ℣. Iust⁹ vt. Lcõ. vij.

Statutis ergo primis extũc kalẽdis ianuarij p termino tã scti

operis proficiẽdi: perstitus romanus pontifex quem antea grandeua senectus ac decrepita imbecillitas icurua bat mirũ in modũ: instãte prefixe celebritatis die specialiter pie credit osmũdi patrocinio repente cõualuit: ita vt stupentibus cũctis qui continuã eius infirmitatem expertã habuere. diuina officia ceteraq; tanta necessaria mẽte roboratus ⁊ corpore ppria in persona solẽniter executus sit. Verũ quid multis ista strinxerimus? Sufficiat ei⁹ laudem vel id presertim ceterorũ patre sanctorum audacter profiteri / non facile repertum pro quo deus tot centenarijs annis tanq; indesinenter curam populi operatus sit. Rp.

7. Ante deũ magnas virtutes operatus est osmundus sctũs cuius doctrina salubris. Cunctas ecclesias illustrat in orbe fideles. ℣ Mundum contempsit iam celica regna subintrat. Cunctas eccle. Lectio. viij.

Interea sancto sepe tacta sarisburiẽsis ecclesia tanq; grauidissima parens vicina partui: plurimis punctionibus et pressuris affecta / itẽq; cupide videndi sctũ plebis põdere fatigata: anteceptũ hodierne festiuitatis officiũ / illud hieremianũ prophetice iugiter ingeminando clamauit: ventrem meũ doleo / ventrẽ meũ doleo ac si apertius voce queribunda diriſſet. Satis ne michi soli est plusq; trecẽtis annis anxiam et dolorosam hoc post geniture mee nobile onus clam intra viscera cõtinuisse? Videte ceteras spõsas regni q̃ expedite pignora sua edidere. videte inq; eas videte et me. Ego earũ aliquas generando preueni: sed ab eis pariendo preuenta sum. Quod sane intelligẽs nobilis vir richardus de bello campo qui eiusdẽ tũc ecclesie magno fungebatur sacerdotio adiũctis sibi decano ac fratribus paratissimis eiusdem loci canonicis. morem vigilantissime obstetricis non tam prudẽter obseruauit q̃ accelerauit tempora partus. Quorũ impensis deuotiõe ac industria elaboratũ est. q̃ intra cundẽ annũ sacre canonizationis decimo septimoq; kalẽdas sextilis trãslatio ei⁹ solẽniter completa est. Cui siquidem festiuitati copiose intererant primas totius anglie / presules ac principes regni cum inferioris plebis multitudine admiranda. Rm.

Infirmos curat cecos ac debilitatos mẽbris consolidat partim genus oẽ doloris. Donat ei dominus vt remouere queat. ℣. An febris / an pestis / an sit pressura parentis. Donat ei dñs. Lectio. ix. 8.

Iste est ergo dies frẽs dilectissimi expectate letitie: dies exultationis / terminus meroris / principium consolatiõis nostre. Hodie nãq; apertis visceribus terra protulit cõfessorẽ / hodie osmundũ tanq; mundo iterum exortum gaudemus / hodie capsam reliquiarum eius quasi cunabula noui nascentis deuotis gressibus frequẽtamus. Ad postremũ vt tuã venerande pontifex sanctitatẽ familiarius alloqueremur: percunctantibus iã nobis quo sermõe hodierne celebritatis tue officium aptius concludamus: nichil vtilius decretũ occurrit vt oipotẽtiã dei in vita tua laudabili ac miraculorum gestis admirãdam colendãq; deuotis pconijs attollamus. Eius nãq; gratia ex fragilibus brachia seculiq; mundana pompa ad electũ sacerdotiũ vocatus es: eius virtute sanctis profuisti operib⁹: eius potẽtia clarissimis post mortẽ signis effulseras. Eya ergo iã magne sacerdos agnosce hanc progatiuam virtutis tue: ⁊ ceteris more plorantis rachelis desinẽtibus aliquãdo consolari filios suos. tu nunq; erpetita suffragia pcantibus ipartiri cessa. Esto ergo ammodo supplices quesumus pro populo ⁊ pro ciuitate ista interuentor assiduus pacem obtineas / languores cures / nephãdi reatus maculas tergas. quatenus tãdem tecũ in beatam trãslati requiem huius tẽporaliter celebrate trãslationis tue fructum in eterni patris conuiuio sauiter degustemus. Rm.

De sancto osmundo.

Miles et alme pater. vtŝ. ad vŝ. v. Ora pro nobis btē osmunde. ℟. Ut digni efficiamur. ℣. ℭ In laudibus ān.

HIc osmundus refugit regnātis honorem dei domus eligens preferre decorem. ps. Dñs regnauit. fol. vi. ān. Sāctus iste stabilis in confessione mercedē promeruit celestis corone. p. Jubilate. fo. vij. ān. Ob decus ecclesie multū vigilauit/ deum solū sitiens carnem macerauit ps. Deus de⁹. fo. vij. ān. Bñdicta neustria tale fundens donum: o q̄ felix anglia hūc habens patronū alla alla. ps. Benedicite. fo. vij. ān. Qui cū sctis oibus regnas nunc osmunde pro nobis orantibus deo preces funde alla. ps. Laudate do. fo. vij. Cp̄m. Ecce sacerdos mag. vtŝ. Hy⁹. Jesu redēptor oim. v. Justus germinabit. ān. Prudētem seruū te constat esse fidelē. quē deus in plebē prefecit iure regendā. tunc tritico verbi vacuas aias satiasti/ nunc hoiem totū ne cesses reddere sanum. ps. Bñ⁹. Oño. Deus cuius antiqua miracu. ℭ Ad. i. ān. Hic osmūdus. i. de lau. ℭ Ad. iij. ān. Sctūs iste. ij. de laud. Cp̄m. Ecce sacerdos mag. vtŝ. Cetera oia de cōi vnⁱ cōfes. ℭ Ad. vi. ān. O decus ecclesie. iij. de laud. Cp̄m.

QUasi stella matutina in medio nebule et quasi luna plena i diebus suis lucet et quasi sol refulgēs sic ille effulsit in templo dei. ℭ Ad ix. ān Qui cum sanctis. v. de laud. Capm. Ter auit orationē suam volens ostēdere virtutē dei qui fecit nobiscū scōm miam suā. Ad scōas vŝ ā. Hic osmūdus. i. de laud. p̄i feriat. Cap. Ecce sacerd. vtŝ ℟. Cōfessor christi. vtŝ vi. Hy⁹. Jesu redēptor. i cōi fo. lxxx. v. Justus germi. ā. Salue celeberrime pater clericorū osmunde sctissime lumen confessorū dele tuis precibus perpetrata male memor in celestibus nostri semper vale. ps. Magnificat. Oratio vt supra. ℭ In cōmēoratiōe sci osmūdi. Lcō. j.

COmmemorātibus nobis seoula deuotione merita beatissimi confessoris osmūdi: libeat tāte sctitatis norma ex ordine cōtēplari/ vt pariter dño annuēte collibeat mores actvitā ipsius p nostris virib⁹ imitari. Proponimus igit tibi principiū o nobilissima indoles iuuenū in osmūdi nostri auspicijs ducens te ad adolescētie tue felix ac expeditū itinerariū. Audi ergo cū eo libēter p̄cepta patrū. vaca scholis/ fuge petulātiam: itaq; audacter semper tñ sub timore dñi iduere fortitudinē tuā Cūq; in virū adoleueris tuaq; sors collegio fortā militari te ascripserit: habens hūc magistrū militū patronum iuste bellantiū sub quo disces militare non esse petiñ dum ipsius more deo religionē/ p̄icipi fidelitatē/ patrie custodiā/ prona mēte reddideris. Lcō. ij

ACcepimus iā tanti patris exēplo instructionē rei militaris deinceps quid viro dei edocuerat audiamus. Aut iudicē aut assessorē constituit te populus tuus. Ergo quasi vnus ex eis/ nō te attollas/ nō supbias non minore concutias/ ita magnū iudicaturus vt paruū/ noli acceptor esse personarū. Porro iste sctūs iam et nataliū iure regio sanguine secularisq; politie progenua p̄cipis latere quotidie honorari promeruit e plebeis. tamen questibus pupillorū ac viduarū lachrymosis aurem pietatis nō auertit. Tu autem dñe. Lectio. iij.

QUid sacerdotium eius repetimus? quid elemosynas/ qd ecclesiarū clericorumq; dotes/ quid omniū prorsus abiectionē tēporaliū commēdamus? ista mire sctitatis sue indicia sunt. Quare in summa recēsentes totius vite seriē tanti confessoris: plane recognoscimus q̄ omni tēpore duxit eum dñs per vias rectas deditq; illi scientiam sctitatis qua regnum dei dignissime mereretur. Tandē vbi in vinea dñi operator assiduus multiplicatis talētis fidelissimus seruus p̄batⁿ est: iussus itrare gaudiū dñi sui tradidit celo aiam: terre corpus miraculis glorioſum ois humani languoris indeficiētē ac expeditissimā medicinā

Prestāte eo quem cōstāter cōfessus est dño iesu christo qui cū patre ⁊ spūsctō viuit rex et sacerdos in eternū amen. Ad vās ān. Pastor pius ad gregis gaudiū egris prestat vite solatiū confractis mēbris confert subsidium ⁊ visus cecis prebet refugium exultās gaudet mater per filiū: que tali partu floret vt liliū. ℣. Mag. Oꝛ

DEus qui beatū olmundū pōtificē tuū a seculi militia ad celestem reuocasti: concede nobis vt mundanis abiectis desideriys bōa celestia capiamus. Per do. Ad matuti. ān. Bone iesu olmūdi meritis tu nos mūda mundi piaculis et concede vt grex a maculis peccatoꝛum viuat incolumis. ℣s. Bñ⁹

Secūda die lectiones de miraculis glorioſi cōfessoꝛis: ⁊ legātur per octa. quādo a festo vacauerit cū regimine choꝛi vt festum margarete virginis/ et festum marie magdalene/que sunt cum regimine choꝛi. Lectio. j.

POst trāscurso presentis vite stadio gloſus sarisburiensis ecclesie antistes olmundus ad superne patrie brauiū deuotissime aspirasset moꝛ ostensis per eius suffragia innumeris miraculoꝛum signis/ haud diu latebat hoies in terris quanti eum oi potens faciebat in celis. Nā si de oim moꝛboꝛū genere cui prevaluit: si de furiosis et mēte alienatis quibus plurimi ab eo curati erāt: si de claudis ⁊ cecis/ si denicz de vnda submersis ac alijs varijs infoꝛtunijs vita finitis ad locum sepulture illius pristine incolumitati restitutis per singula diceremus. facilius nos tps q̄ copia fugeret Habentes igitur multa et multo equidē plura q̄ huius celebꝛitatis officiū dicenda patitur: pauca de his mirabilibus que dñs fecit et ostēdit nobis/ ecclesiasticū moꝛē debite erequētes fideliū auribus in mediū pferamus. Lc. ij.

ERat i veteri burgo mulier quedam agatha noie: que dū fouēdi diligenter infantuli sui pꝛo maternali officio curam haberet. subito are scētibus māmis nichil in eis lactis inuenit. Et quoniam muliercule nimie paupertatis onere pꝛesse/ cōducende nutricis aut cuiuslibet comparādi nutrimenti facultas non affuit/ liquoꝛe tātum ceruisie vt ipsius patrie potus est/ septem diebus puerū suū cogebatur alere. Videns tādem inutili pastu puerū suū deficere/ ac de salute ipsius desperans: memoꝛ meritoꝛū pꝛesulis olmūdi audacter ad ipsius sepulchꝛū confugit: illicq; diuinū auxilium hac voce querula flebiliter iploꝛauit Dñe deus qui foꝛmasti puerū in vtero meo et dedisti ei vt hanc lucem videret: ob amoꝛem olmūdi pontificis da michi oppoꝛtunū illud auxilium ne pereat. Adiuncta ilico oꝛatione dñica. vix ea cōpleta mirū in modū turgētia vbera sua lacteq; copiosa redundabāt: vt tā felicē se matrē congaudēs: deo ac btō confessoꝛi gratias agēs domum voti cōpos cū gaudio remearet. Lectio. iij

IOꝛdanus clericus tam egra deforꝛmioꝛis molestia multo tēpoꝛe affectus est: vt labijs illius ad vnā fere aurē contractis et loquēdi officiū ⁊ edendi masticandiue necessitatē maxima quid ex parte perdiderat Hic autem cum nulla medicoꝛū arte sibi poterat subueniri: demū ad sepulchꝛum beati viri oꝛationibus insistēs: quodā osse putrido quod nouo et inuiso moꝛe alteri maxille supererecrescere videbatur. in eodē loco ptinus liberatus est. Quo facto ois decoꝛ ⁊ habitudo faciei restituit: recti sermonis modulus datur/ edendi instrumenta libere largiuntur. Tu autem dñe. Lectio. iiij.

LAnguidus quidā quem inuetꝛata paralysis diutissime incuruabat: aliquando ex longinquo ad cesaris burgū moꝛe vage mendicitatis aduectus/ coactus est vꝛgente inedia post bꝛeue dimisso hospitio ad poꝛtā lāguidoꝛ se transferre illic cū ceteris victui suo necessaria mēdicatum. Huius quē diximus languidi mēbꝛoꝛum

tantus ſtupor vitam omnẽ et ſenſum ademit: q̃ ad ignẽ applicata neq; viui ardoris nec ferro confixa cruoris eritum aut cruciatũ aliquem ſentiebãt. Cuius deniq; notorie imbecillitatem aliqui ipſius vrbis incole pietate laudabili cõpatientes: locũ in quo elemoſynas petiturus de more conſedit: ne a canibus aut ceteris beſtijs nõ valẽti ſe defendere noceretur: quadam clauſura ex virgulis facta ſepe vallare fecerunt. Tu autem dñe. Lectio. v.

QUi iſte poſt biẽnalem prope ibidem expectationem clara voce proteſtatus apparuiſſe ſibi in viſione oſmundũ epm / iuſſa ipſius pluribus patefecit / pro recuperãda ſanitate ad tumbã ipſius debere deferri. Et licet aliqui primũ tanq̃ pro vano ſomnio hominẽ deriderẽt: poſtea tamen re ſecuta operibus credere cõpellebantur. Impetrato igitur tãdem vt cuiuſdã viri vehiculo iniectus abhinc manib⁹ ⁊ brachijs hoim: vt qui ſuorũ actuum deſtitutus officio ſtare aut pgere non poſſet: donec ad ſepulchrũ beati viri peruenireturſuſtẽtatus eſt. Innixus ergo lapidi ⁊ fiduciã habẽs in dño: ſequentẽ noctem tum vigilijs tum orationibus ibidẽ deuote trãſegit. Mane aũt facto ſurgit eger. non tamẽ eger / ſed pleniſſime redditus ſanitati: q̃ ad monumentũ in momẽto per ſe mirabiliter erectus ac cõſequẽter ſanus in laudem dei multis cõcomitãtibus ad altare procedẽs. ipſum deũ in ſui curatiõe mirabilẽ pdicat in ſcis ſuis. Ke. bi.

HUit in eadem vrbe femina quedã alicia noie: que cecitatis infortunio per trienniũ laborabat. Hec cũ multa loca ſctorum deuotis greſſibus viſitaſſet: ſemper in eodem ſtatu permanens qualis exiuit talis reuerſa eſt. Volens ergo oſtẽdere deus mulierem ipſam itus habere quod foris queſiuit: fecit venire in mẽtem ſuam ad tumbam oſmũdi prodeſſe ſoluere vota. Quod cũ feciſſet: mox ibi optatum viſum miraculoſe ſuſcepit.

Dñica infra octauam. Lectio. i.

HEnricus primũ pariſiburienſis decanus poſtea baiocenſis eps quẽdam i ſua domo ſeruitorem habuit ruptura inteſtinorũ viriliũ que ad burſam deſcenderunt pregrauatũ miſerabiliter. Tanta fuit in hoie huius caſus moleſtia vt preter inepti loci gibboſitatem ob quã incedere non poſſet: etiã tenuis pellicule que põderoſa viſcera cõtinebat ruptionẽ indies formidabat. Quid plura? vis egritudinis pluribus nota eſt: ſed ipſa curãdi via noua et iaudita eſt. Ke. ij.

QUeniente hoie in tẽplũ dñi ac ad monumentũ glorioſi confeſſoris decubante poſt vigilias vnius noctis reuerſis inteſtinis in locũ ſuũ omnis ab eo euanuit egritudo Mira res. aſcendente ad te dñe oratione viri: meritis beati oſmundi aſcendũt et viſcera. ois fractura et eruptio ſolidatur. aſcendat inquit ad te oratio ſua: ⁊ deſcendat ſuper eum miſericordia tua. Tu autem dñe. Lectio. ij.

UT autem maiora repetẽdo de morbis ad mortem / de morte ad vitam ſermonem vertamus: ex ore infantiũ ⁊ lactentiũ qui aquis demerſi meritis oſmundi multi numero reſtituti ſunt: celebritatis noſtre laudẽ durimus cumulandam. Dum adhuc corpus memorati pontificis in veteri caſtro pauſaret: puella paruula p fontem quẽdam ibi ſolinaga tranſitum faciẽs: in ipſum caſualiter labebatur Tu autem domine. Lectio. iij.

DEniq; cõperta re ipſa ex abiſſo leuata non tam frigida q̃ ſecũdum legẽ vere mortis rigida et exanimis pro aſtantiũ iudicio reputata eſt. Cuius quidem rei ſignum videbatur qm̃ calidis poſtea indumentis circunuoluta eſt atq; ad ignem variis attractionibus ab hora nona vſq; ad veſperam ſepe verſa in eadẽ habitu die permanſit: et non erat in ea neq; vox neq;

sensus. Cunꝯ iam tunc multi de exequijs tantũmodo cogitarent: ⁊ parẽtes tamẽ et nutrix eiusdẽ sobolis quorũ incurie tã miserandus casus ascribi videretur postꝙ oia extrema inutiliter tentassent: tandẽ beatissimo confessori cũ multis deprecationibus ⁊ lachrymis ingeminãt. Tu aũt. Lectõ. v.

MIrum in modũ cum nocte media matutinarũ primum insonuit officiũ ecclesie cathedralis: ad ingentem consolationem astantiũ proles ipsa se aliꝙtulum mouere videbatur Sed heu mor in priorem mortem (an ertasim dicã nescio) resoluta: tã perseuerãdi parẽtibus causam dedit: ꝙ fuit gaudiũ illud breue. Lectio. vi.

ILlucescente igitur aurora defe rũt ad ecclesiã exanime prorsus vt visum eis est corpus: ipsoꝯ interea ad sepulchrũ beatissimi presulis collocato supra petram ad precum instantias ilico se cõuertũt. Et ecce mor puerula oculos aperiẽs: alacri fronte manum erga nutricem porrigẽs palam oĩnibus subridere visa est. Ex quo die paulatim integre conualescens vixit feliciter annis multis. Quis ergo nisi incredulus maximũ non miretur miraculũ? Ad gelidi marmoris tactum potius redire: ꝙ ignis naturalis calere? Sed hoc totũ nõ alia re credimus esse factũ: nisi vt manifestentur opera dei volentis mirificare sanctũ suum.

¶Quãdo festũ sci osmundi sabbõ cõtigerit: tunc in dñica sequenti legant iste sex lectiones vt supra in tribus: et fiant medie lectiones de sctõ kenelmo rege et marty. Et quãdo dñica a festo vacauerit: tunc legantur sex lectiões/ vt supra cum expositione euangelij. Homo quidã peregre. Vel euangeliũ Vigilate ꝙa nescitis. Et legant alternis vicibus. ¶Die sexta. Lectio. j.

CUm ex angusto augusti cesaris burgo: ad spacioſũ amenitatis campũ sarisburiẽsis ecclesia cum suis ministris: sicut deo placuit trãslata est: corpus glorioſi cõfessoris osmũdi quod superiori loco centũ ac viginti annis miraculis choruscũ requieuit tanꝯ precipuus ipsorũ thesaurus non poterat post terga relinqui. Ad cuius deniꝯ monumentũ nouum videres indies eo frequẽtiora miracula: quo natura loci ad consuetiora in paruulis pſertim vt sunt incauti disponebat infortunia. Nam cũ vetus illud castellũ super edita ⁊ montana fundamẽta promineret cõstitutũ: hec profecto nouella ciuitas i loco demissiori et aquoso variis torrentibus ac fluuijs vicatim districto notorie sita videtur. Ex quo procul dubio sepenumero accidit vt paruulis etas dubijs exposita casibus vim ibi aquarũ erũdantium etiã ad multoꝯ vt visum est interitũ miserabiliter experiret. Sed si intelligas quotiens hoc infortunio lapsos virtus huius sci ad vitam resuscitauit: fateberis plane non esse antelectum id alij sanctorum totiens cõtigisse. Tu autem dñe. Lectio. ij.

PUer quidam apud nouã sarisburiam in vico cui nomẽ est interminabilis flumen mersus cum eraquis leuabatur: inuẽtus est sine vllo signo vite. Hinc ad tumbã bti osmundi (ita enim ab incolis appellari consueuit) circiter ad horã sertã post meridiẽ adductus: orantibus interi amicisvlꝯ post noctis medium eranimis iacere visus est. Inter primã autẽ horã ertunc et secundã: eraudita est oratio deprecãtiũ ipso ibidem puero vite pristine restituto. Alius quoꝯ puerulus duorũ etatis ãnorũ in quodã alto ⁊ rotundo puteo iurta mãsionem patris sui pfundis aquis absorptus: binas circiter horas videlicet inqsitus: tandẽ ibi inuẽtus mortuus extractus est. Pro cuius obtinẽda vita deo ⁊ beatissimo pſuli emissis votis demũ post duas alias horas reuixit puer: ac cuidam eum baiulãti in vlnis hec verba loquebat. Thoma eamus. Ibi ergo cõsequẽter ab amicis deo ac btõ viro

gratijs actis / cõualuit: et creuit puer
bñdictꝰ deũ in sctis suis. Tu. Lctō. iij

Hanc gratiã resuscitatiõis parulorũ tot vicibus ad declarãda confessoris sui merita dñs ostendebat. vt si quilibet cuctũ singulariter exponeremus videretꝝ profecto et pluralitate casuum res eadem pluries refricata. Contenti ergo exempli gratia ipsius paucis: audacter etiam profitemur eadem vite beneficia adultis plurimis casus et status suos postea confitentibus: diuino munere ac sancti viri merito fuisse collata. Quorũ nempe alij cum hostili ferro transfixi / alij massis metallicis ad cerebrũ vsqꝫ percussi alij rapido fluminis cursu submersi / alij febribus acutis ac ceteris infirmitatibus eranimes effecti: profusis p amicos ad sanctũ orationibus atqꝫ votis vite ac incolumitati desideratissime restituti sunt. Tu autem domine.

Septima die de solẽnitate sctē marie magdalene. ir. sc. et mẽoria de sctō osmundo cũ ãn. tribus primi nocturn. Si dies dñicus infra octauas euenerit / fiant tres prime lectiones de dñica: videlicet lectiones suprascripte / et inde legantur bine et bine: et sic de illis sequcti. fiant tres. Et tres medie sc. de sctō qui contigerit in illa dñica. et sic p totas octa. quarta die excepta: que sola a festo vacat. Tres vltime lectiones de expositione euangelij vt supra.

In octa. trãsla. sctī osmũdi. Lcō. j.

Cum sedulo mẽte captiad sepulchrũ beati viri restitui meruerunt: iohãnes quidã intolerabili furore laborãs ad capellã beate virginis vbi sanctũ corpus iacebat tẽpore celebrato misse officio de ipsa eadẽ virgine cathenis et vinculis ferreis manibus colligatis ab amicis deductus est Coactus igitur dũ alij orassent se intra concauitatẽ tumuli inclinare stupendo euentu cũ agnus dei deo patri pro peccatoribus immolatur vincula de brachijs sponte cadunt: ꝫ ille seipsum erigit mẽte sanus. Ceterum cũ alias vxor cuiusdã pre nimio dolore dentiũ mentis quasi erilitꝰ passa in eodẽ loco cum marito suo ad orationẽ esset constituta: subito dens morbidus ab ore illius exilijt / ipsa cõtinuo ab omni dolore efficaciter liberata. Tu autẽ dñe. ℟. sicut in die. Lectio secunda.

Nocte quadã cum thomas clericus sanus vt sibi videbat ꝫ icolumis se sopori dedisset: subito euigilans sensit alterã tibiã cõtractis nervis ad posteriora curuatã nec in rectã posse reflecti. Et ipsa ergo parte de cetero baculo se sustentãs: triduanis tãdem orationibus ob spem salutis sue monumẽtum venerandi presulis visitauit. Nocte vero diei tertie visus est osmũdus sibi in somnis apparere: apprehensoqꝫ illius pede crura et poplites neruorum restrictiõe dissoluta ad pristinũ modũ fortiter reclinare. Mane aũt facto cernẽs se clericus plenissime restitutũ. abiecto baculo / erecto gressu procedit ad ecclesiã. deo ꝫ liberatori suo gras agens. Alius insuper clericus ꝫ thomas noie / adeo tertiana febre diu infirmatus ꝫ exinanitus est: vt p vnã horã mortuus aut mortuo similis penitus videretꝝ: repente in magnũ clamorẽ prorumpẽs beatũ osmũdum trina recitatiõe nois inuocauit. Interrogatus quid sibi visum esset: osmundus inquit cum cuspide baculi sui oia ea que anhelitum meum impediebant amouit: et me vite et sanitati restituit. Lectio. iij.

Agnes quedam adolescentula noue vxbis cum forte apud domum parentũ medio constituta festinabũda descẽdere nitebatur in quoddam superacutũ veru illic ante ipsudenter erectum ignara ruit: ac de sub vmbilico per totũ mediũ corporis ad scapulas vsqꝫ letaliter perforata trãsfigitur Cuius denicꝫ mater tam miserandũ plangens euentũ; extracto ferro voluit filiã consolari: sed non erat

in ea cuiuſq; iudicio ſenſus aut vita. Jamq; horrẽdi caſus imanitate oẽm humanã artem et ingeniũ excedente: oẽs qui aſtabãt diuinũ beate virginis ac bti oſmundi patrocinium prouoluti in terrã deuote ac ſuppliciter inuocabãt. Et facto re vera breui interuallo puella reuixit: ⁊ intra pauciſſimos dies integerrimã ſanitatẽ accepit. Que ammodo cupiens hanc nouã ſibi conceſſam vitam ſecuriore cõuerſatione trãſigere: poſtq; ad ſepulchrum beati preſulis ſua et parẽtum vota pro tãto miraculo perſoluiſſet: mundo renuncians apud ambroſij burgũ in monaſterio monialiũ ſeptimo ppe ab eadẽ vrbe miliario ſacrũ eſt iduta velamẽ. Medie ſc. de ſcõ appollinare. Lcõ. ſ. Btũs appollinaris. ⁊c. Tres vltime ſc. de expoſitione euãgelij Homo quidam peregre. vel de expõne euangelij Vigilate. de cõi vnius cõfeſſoris et põtificis: et legant vt prenotatũ eſt. De feſto depoſitionis beati oſmundi confeſſoris. oĩa fiant ſicut in tranſlatione mutatis verbis de trãſlatiõe in depoſitione. ſer ſc de miraculis. Lectio. ſ. Poſtq; trãſcurſo ꝓlentis vite. Expoſi. euãgel. Hõ quidã pegre. vel Vigilate. ¶ Sci kenelmi regis et marty. Ofo.

OMnipotens et miſericors deus qui nobis preclarã huius diei leticiã pro beati kenelmi regis ⁊ martyris tui ſolẽnitate tribuiſti: intende ſerenus vota fidelis populi ⁊ cõcede: vt cuius hodie feſta percolimus eiꝰ ſemper meritis et precibus ſubleuemur. Per dñm noſtrum. Ad matuti. iij. ſc. fiant. Inuitatoriũ duplex. Lectio. i.

KEnulphus gloriſſimꝰ et piiſſimus rex mercio rum anno dñi octingẽteſimo nonodecimo. imperij vero ſui viceſimo quarto migrãs ad ſidereũ regnũ paterno affectu heredẽ poſitum reliquit filiũ kenelmũ. Erãt kenelmo regie germane quẽdrida (q poſtea fraternũ ſanguinem hauſit) ⁊ burgenilda: que fratrem ſororia affectione dilexit. Puer inter candida angelorũ pignora: ſpecioſus forma: illuſtrante ſuperna gratia deo et hoĩbus floꝛebat etatula. Preuentus a deo ſpũ dilectionis ac benignitatis: multis caliſmatibꝰ gratiarũ apparebat filius diuine adoptiõis. Hunc euo paruulũ ſed aio ac pietate magnificũ: i regem elegerat amor ſui populi iurta natalicium priuilegiũ ⁊ teſtamẽtum patris kenulphi. At quendrida ſeuo huore ⁊ regnãdi ambitione ſtimulata inſidiabatur illi/vt herodias iohãni/vt helie hiezabel/vt cayn abel. Quẽ cum bene no non poſſet extinguere: eius nutricium et procuratorẽ intimũ noſe aſcebertum (quia non eſt perniciſtior peſtis: q̃ familiaris inimicus) igẽtibus premijs et ſpe cõſortis imperij armat in fraternũ iugulũ. Tali modo inuicem conſiliati abſconderũt laqueos: intenderũt arcũ: parauerũt ſagittas ſuas in pharetra: vt ſagittẽt in obſcuro rectũ corde. Tãdem aſcebertus vt ille alter ſcarioth prodito; dñi ſui capta occaſione celeris maturãdi kenelmum addurit in ſiluã gratia venãdi: quaſi oblectãdũ amore ſtudij paterni Ille imitator dñi vt agnus ductus ad victimã: preſaga mẽte cruẽtũ hoſtem comitabatur ad corone gloriã. Septẽ circiter annorũ etate tunc puer fuiſſe deſcribit. Ubi vero ſilue approrimarunt: tenellus puſio ſomno pregrauãte equo delabitur: ibiq; recubans ſecurus malorum totus ſopor̃atur Tunc cruentiſſimus nutricius pro cunis et lectulo foſſam parat in qua eũ citius obruat. Tu aũt dñe. Lectio. ij.

SAnctus puer kenelmꝰ poſtq; expergiſcens conſiliũ preuenit laniſte: fertur prophetica mente ſapientiam paruulis preſtante dño: diriſſe. fruſtra hanc mollitus es michi ſpelũcã: non enim hic vt cogitas ſed remotiori loco vbi deus preuidit occumbã. Unde certũ dabit tibi ſignũ hec virga (nam virgam manu geſtabat ⁊ terre

affirerat) si modo plãtata frondeat. Hec eo pronunciante: statim radicata virga cepit frõdescere. vnde adhuc ingens frarinus ostendit: que in memoriã beati kenelmi celebris habet. Assecutur q̃ iam decollãdus beatus kenelmus sacrum hymnũ. Te deum laudamus: te dñm cõfitemur inceperit atq̃ in illo versu Te martyrũ candidatus laudat exercitus: iugulatus occubuerit. Illico autẽ ipius percussor cesum innocentẽ terra obruit: nec quicq̃ ratus q̃ illa desertivastitas scelus suum abscõderet cũ veritas clamet. Nichil opertũ quod non reuelet. Deniq̃ qui celo teste erat martyrizatus: celo teste est declarat⁹: quatenus fulgida lucis colũna ab etheris arcibus sepe videretur super cũ effusa. Quẽ etiam ab humana noticia abscondere nitebat inhumanitas beluina illũ prodebat hoibus pecualis diligentia. Cãdida bos cuiusdã vt fertur vidue relicta publica pascua ab alto monte ad infimũ sepulti monumentũ decurrit ibiq̃ inseparabilis adhesit mira videlicet oblectatione diuinitus attracta et allecta vt nullius inde auelli posset instantia siue inuenta/siue ignota. Quotiẽs vero nota stabula domi repetisset plena totum armentũ duplo lactis superabat copia tam salubri circa sanctã glebã pascebat herba et gratia. Miroq̃ modo quod vesperi detõsum erat: recrescente viroze mane abũdantius inueniebatur. Hinc aũt locus idẽ vacce vallis appellari assuevit. Tu. Lcõ. iij

Quẽdrida empto per fratricidiũ regno potita: tali edicto oñes terruit/ vt si q̃s kenelmũ req̃reret vel indicaret vel etiã nomen loqueretur: sine dilatione capite plecteretur Hinc est quod de celo indicabãt clara luminaria: et in terris quodãmodo muta loquebantur aialia. nec mutire audebat humana ignauia et gemitũ extincti dñi premebant ab inditione terrifica. Verum prefulgida lucerna q̃ obfuscabat in anglica patria/clarius emicuit in arce mundi roma. quatinus latius diffunderet illa excellẽtia: quod claudebat angusta inuidia. Nã cũ leo papa iunior missarũ solẽnia innumerabili populo astante celebraret: ecce colũba super niuem cãdida: desuper palã oibus apparuit que niueã membranam aureis litteris anglice inscriptam blando rostro ferẽs: super altare beati petri deposuit: sicq̃ in altum sublata disparuit. Sacer aũt apostolicus cum tremore respiciens nouã cedulã ignotis verbis ac litteris editã: populũ diuersarũ nationum ad btm petrum confluũ obtestatur quatinus indicarẽt: si quis inter eos aliquid huius epystolaris relatiõis cognouisset. Intererant tot terrarũ conuentibus plerisq̃ anglici atq̃ mercij: siue in anglica schola a superioribus ãgloꝝ regibus rome ordinata cõstituti: siue ab ipsa anglia recẽter aduenticij. Ab his recitatur sacra epistola: cuius interpretatio est ista. In clẽco vacce valle kenelmus regius natus: iacet sub spina capite truncatus. Tunc vero obnixius papa insistente/postposito femineaꝝ minarũ terroze: angligene cives oia suo ordine et signa super eum visa exposuere. Dehinc memoratus papa mittit cum anglicis fidelibus legatos cardinales: cum litteris ex potestate apostolica ad archipresulẽ Wilfridũ doꝝobernie: ceterosq̃ põtifices angloꝝũ. Ipsum quoq̃ celitus allate epistole mittit indicium. quatinus de indigno latibulo in ecclesiã deo placi tam probabilẽ dei martyrem trãsferrent kenelmũ: in patrociniũ videlicet multoꝝũ venerandũ. Itaq̃ ad auctoritatẽ apostolicã et archipresulis potentẽ gratiã tota plebe mercioꝝũ atq̃ angloꝝũ conspirante: excipitur sacrũ corpus kenelmi cum superna laude: quatinus tranlferretur ad beatũ genitorem suũ Winchecumbe. vbi idem deo amabilis rex requiescit i templo: quod ipse dei genitrici regaliter condidit: ac regis opibus extulit cum ibi

firmauerit oppidum muro cinctum. Cetera de communi vnius martyris. ¶Sancti arnulphi episcopi ⁊ martyris. iij. lect. fiant. Cetera de cõi vnius martyris et põtificis cũ ista oratione.

ADesto supplicationibus nris omnipotẽs deus: vt quibus fiduciam sperãde pietatis indulges: intercedẽte btõ arnulpho martyre tuo atq; pontifice/ cõsuete misericordie tribue benignus effectum. Per dominũ no.

¶Sãcte margarete virginis ⁊ martyris nouem lectionum. Oratio.

DEus qui beatã virginẽ margaretã hodierna die ad celos per martyrij palmã venire fecisti: cõcede nobis q̃sumus: vt eius exẽpla sequentes ad te puenire mereamur. Per do. Ad primas vesperas. fiat pces. ad altare eiusdem: cantando. ℣. Audi filia. in cõi. fol. lxxxv. et vº. Ora pro nobis. Quere in cõi vnius virginis ⁊ martyris. In redeũdo de sancta maria. Ad matuti. nouẽ lect. Lectio prima.

Dest nobis dilectissimi beate margarete virginis et martyris optatus dies. ideo cum summa exultatione cõgaudeat ecclesia nr̃a: tante virginis illustrata natali. Jocũda sane fieri debet de hac virgine ⁊ eius integritate festiuitas: ex qua velut speculo species refulget castitatis/ et forma virtutis. Decet itaq; filios ecclesie presentis diei solẽnitatẽ deuotius celebrare. vt cuius memoriã digne frequẽtaũerint in terris: patrocinia sentire mereantur in celis. Nos ergo licet infructuosi opere. licet imperiti sermõe talis tanteq; virginis veneranda solẽnia debitis laudibus psequamur: vt cuius vita forma fuit discipline: eius passio exẽplũ sit patientie. Lectio. ij.

HAuit itaq; beata margareta antiochenis ingenuis orta natalibus: theodosij ydolorũ principis filia Que cum primo pubesceret euo et castis pudicitie moribus adolesceret: auditis milicie christiane pugnis/ triumphis/ miraculis/ relicto ydolatrie ritu: salutiferã christi fidẽ sitibũdo amplexat affectu. Hec virgo pulchra facie: sed pulchrior fide. virgo erat non solũ corpore: sed etiã mẽte: que nullo doli ambitu sincerũ adulterauit affectũ. Fuit aũt beata virgo timoris dei instãtia predita/ religione cõpta/ conpunctiõe profusa/ honestate laudabilis/ patientia singularis. Nichil erat in oculis toruum/ in verbis asperũ/ in actibus inuerecundũ. non gestus fractior/ nõ incessus solutior/ non vox petulantior/ vt ipsa species corporis/ simulachrũ fuerit mentis et figura probitatis. Lectio. iij.

DUm virgo sacratissima humilitatis operibus intenta circa nutricis sue gregẽ custodia teneretur prefectus quidã olybrius noĩe: a senatu romano in illas partes dirigitur. Qui truculenta tormentorum edicta ortodoxe fidei cultoribus irrogãs: de asia in antiochiã profectus: christi nomen improbe persequebatur. ⁊ nulla populi christiani strage perterritus: christi mẽbra incessanter vel pmebat/ vel perimebat. Qui hui⁹ virginis venustatẽ vultus egregiã. non stibio cõfectã: sed speciositate natiua depictã cõtemplãs: oculorũ lenocinio captus labescit in luxũ: ⁊ stimulis clãdestinis inflãmatus festinat ad coitũ. Missis ergo apparitoribus: iussit eã suis conspectibus presentari. Capitur itaq; a ministris dyaboli ciuis celi: ⁊ inter lupinam vesaniã ouis mãsueta deducitur hac deũ oratione interpellãs. Ne perdas cum impijs deus aiam meam Preses eã nunc mollibus palpãs/ nũc mordẽtibus secans/ nunc promissa multiplicãs/ nomen inuestigat/ genus interrogat/ coitum petit/ cultũ inquirit Illa vero nomen detegit/ pãdit originẽ/ lenocinij detestatur feditatẽ/ christianã profitetur religionem. Ad quã prefectus. Ergo innocas nomen christi: quem patres nostri crucifixerunt:

Que respondit. Patres tui interfecerunt eū: et ideo perierūt. malaq; eoꝝ actio nostra fuit redemptio. Ipse aūt permanet in eternū: ⁊ regni eius non erit finis Iratus p̄ceps obscurissimo eam trudit ergastulo. Ingressusq; antiochiam ydolis thura incendit victi maslq; imolat execrādas Tu. Lcō. iiii

POstera die sedens p̄o tribunali accersiri sacrā virginē iubet. hortās eam christi fidē respuere: deos suos colere: ampleribus suis inclinare. pponens in mediū: vel vite bꝛauiū p̄o cōsensu / vel mortis suppliciū p̄o contemptu. Sed vicit materiā formidinis vis amoꝛis / nec cōcipit moꝛiēdi metū. dū ad solū xp̄i aspirat aspectū. Respōdēs itaq; beata virgo: dixit. In nullo hoꝛū tibi cōsentio. Christus enī verus est deus ⁊ dñs omniū. Dij vero tui: ydola surda / et muta / et falsa atq; fallentia. Ergo coꝛpus meū tradā: vt cū iustis virginibus requiescā. Christus p nobis semetipsum tradidit in mortē. Ego p̄o ipso moꝛi nō dubito: qui moꝛtuos suscitat: et indeficientis cui thesauros administrat. Lctō. v.

HIs auditis: p̄fectus felle amaritudinis motus ad ministros dixit. Atrocissimis carnes eiꝰ flagris discerpite: et intestinis coꝛdetenus patefactis: deoꝛū nostroꝛū blasphemiā vindicate. Exspoliatā igitur vestibus virginē: sed fidei loꝛica vestitā in aerē suspendunt: et virgis subtilissimis cedūt: tollentē oculos in celū et dicentē. Dñe iesu christe in te speraui non confundar in eternum: neq; irrideant me inimici mei. Ipsa vero in oꝛatiōe perseuerante: questionarij cedebāt tenerum coꝛpus eius. Sanguis aūt cū tāta effusione decurrebat: vt flerēt astātes: cōpaterentur persequētes. Cunq; tam particulatim carnes eius carnificibus succidentibus deciderēt olybꝛius dixit. Cōsule tibi margareta: ⁊ hāc superstitiosam delere sectā: deosq; potentes cole: ne adhuc quod superest p̄sentis amittas vite. Christi sponsa respondit. Tu facis opera patris tui sathane. Ego aūt nō audio te: nec adoꝛo deos tuos surdos et mutos: hoim manibus factos / sed glorifico ⁊ adoꝛo dūm meū iesum christū factoꝛē ⁊ rectoꝛem oim. Ille enī ex nichilo cūcta creauit. Ille celū solis radijs illustrauit: ⁊ varijs stellarū choꝛeis depinxit. Ille verus de deo deus p̄o hoibus homo factus nocentis mundi crimina p̄opꝛij cruoꝛis effusiōe detersit: et iustus p̄o iniustis moꝛiendo calcato moꝛtis imperio: die tertia semetipsum a moꝛtuis suscitauit: et soluto quod opoꝛtuit p̄o scelerum expiatione p̄tio: cultoꝛes et dilectoꝛes suos glie paterne coheredes effecit. Quo audito: acutissime inquit p̄fectus afferantur vngule: quibus superstites sacrilege dirūpātur carnes. Moꝛ eius insulsa cōplentur: ⁊ detectis viscerū intimis mactatur hostia christi. Lectio. vi.

VIdens itaq; p̄fectus q̄ nichil p̄ficeret donec exquisita toꝛmenta excogitaret quibus eā perimeret: i latebꝛoso carceris fundo sanctā virginē includit. sed furnā caliginem celestis splēdoꝛ irradiat. Dū autē carceralibus vinculis artaret. vir quidā christianissimus noie theophimus: et nutrix beate virginis panē et aquā ei in carcere ministrātes. per fenestram aspiciebāt / ⁊ oꝛationes eius scribebāt et oia que ei cōtingebāt cū dei timoꝛe diligēter considerabāt. Vallata itaq; sctā virgo carceris munimine: fletis genibus alacri vultu dñm p̄precabat. Gratias tibi ago dñe iesu christe q̄ michi in periculis semp subuenis / in supplicijs iuuamen impēdis: ⁊ quicquid minister iniquitatis cōgessit in penā: tua dñe miseratio cōmutat in gloꝛiā. Jube ergo dñe vt inimicus qui me latēter impugnat effigie visibili michi assistat quatinus facie ad faciem cum eo confligā: et te in me vincēte triumphum obtineā. Surgens ergo ab oꝛatione draconē terrificū conspexit: qui erecto capite: ructu faucium aperto:

sybilis terribilibus et squamarū stridoribus maximū metum virgini incussit. Cunctis iam pene ab ipsis beluehyatibus patētibus absorberet: vexillo dñice crucis appositō serpēs squalidus crepuit medius. Eadē hora respiciens in partem sinistrā vidit ethyopē fuligine tetriorē manus ad genua colligatas habentē: quem insertis in capillos manibus: pedibus suis subegit clamantē et dicentē. Parce michi ancilla dei: incendunt me lachryme tue: et torquent me orationes tue. Videns illū beata virgo orauit et dixit. Laudo et glorifico nomen tuum dñe iesu christe: vera vincentium victoria: per quem mundū contempsi: ⁊ in fragili sexu constituta callidi tētatoris insidias superaui. Cū aūt hec et multa alia diceret: subito lumen refulsit in carcere. ⁊ crux christi videbatur vsq; in celū ⁊ colūba sedit super eā: ⁊ dixit. Beata es virgo margareta: te sctē expectant porte paradisi. Illa deo gratias agēs inuestigāta dyaboli natura: et fraudibus tētatoris expositis: dixit ad eum. Vade deceptor aiarū sathana: ⁊ terra dehiscens suscepit eū. Lectio. vij.

ALternis successib⁹ sole terris diem reddēte iudicis nepharij tribunalibus presentatur: quam hoc sermone aggredit. Jam vel sero i articulo mortis posita / sacrifica dijs: ne florem amittas gratissime iuuētutis. Beata virgo respondit. Deum celi et terre conditorē adoro. eiq; soli placere totis visceribus cōcupisco. ydola tua surda et muta corde integro contēno. Ad hec prefectus furia iuectus: ministris dixit. Lampades ardentes circa latera eius applicate vt erustis carnibus: discat deos nō blasphemare. Vritur itaq; hostia christi in odorē suauitatis flāmis visibilibus: sed inuisibili refrigeratur rore spūssancti. Et quoniā virtute constātie feruorē paruipēdit incendij: festinatur ad nouitatem supplicij. Affertur itaq; cuppa aqua repleta: in quā ligatis manibus et pedibus demergit: vt aquis intercepta: nece teterrima dānetur. Illa vero in medijs fluctibus has ad deum preces effudit. Dirumpe dñe vincula mea: ⁊ tibi sacrificabo hostiā laudis: et hanc aquam tua benedictiōe sanctifica: vt fiat michi fons baptismi i remissionē petōrum. et cognoscant astantes ⁊ credāt: quia tu es solus deus benedictus in secula. Cōpleta oratione terremotus factus est magnus et columba de celi cacumine aduolans. aureā in ore ferens coronā: capiti btē virginis insedit. Tūc solute sunt manus eius et pedes: et exiuit de aqua laudans et benedicens deū. Vox quoq; de supernis sedibus per ampla aeris audit spacia. Constanter certa margareta: qa ois chorus sctōrum tuū prestolatur aduētū. Astantes aūt populi terremotum videntes / et vocē audientes: voce vna nimi clamabāt. Magn⁹ est deus christianorū. Eadem hora crediderunt in dño quinq; milia hoim: exceptis mulieribus et paruulis. Qui in armenia ciuitatē prefecti iussu ducti: sanguine proprio baptizati in campo qui vocatur lymeth / pro christi nomīe capitis sententiam acceperunt. Lectio. viij.

POst hec pfectus martyris christi fidē inuincibilē prospectans eam capitis aiaduersione puniri precepit. Ducta itaq; extra ciuitatē in locū in quo rei puniebant a speculatore malco noīe: sibi petit locū oratiōis cōcedi. Flexisq; genibus: has supplices mittit ad deū preces. Altissime seculorum redemptor deus gratias corde et ore tibi refero: qui me de mūdi huius colluuione abstaristi: et ad hanc gloriā impolluto corpore perduristi. Respice igitur pijssime pater ad deprecationem meā: ⁊ presta. vt si quis supplicia que pro tui nois confessione viriliter pertuli: scripserit aut legerit: vel mei mēoriā fecerit: criminū suorū pro mereatur veniā: et in futuro imarcessibilē percipiat coronam. Deinde qui in examine districto me inuocauerit:

tua illi dñe assit tuitio: cum de manibus eractoris eripiens. Quicunq; etiã basilicã in honore nois mei tibi dedicauerit vel q̃ de iusto labore suo michi luminaria ministrauerit: adipiscat quicquid vtile saluti sue petierit. Et si in domo cuiuscunq; me inuocãtis mulier p̃gnans partu laborauerit: ab imminenti eripe eam periculo. Infans quoq; ex vtero fusus: lumie potiatur seculi huius absq; suorum aliquo detrimento membrorum. Lectio. ir.

HInita oratione facta sunt tonitrua magna. et colũba a stellifero celi missa solio: tetigit illã dicens Beata es christi sponsa margareta: q̃ miserorũ causas agis: et tui memorũ reminisceris. Ecce q̃ petisti et que non petisti. vsq; in finẽ seculi concessa sunt tibi. Veni igitur in requiem patrie celestis. quia satis est quod huc vsq; certasti. Jam tibi debẽtur premia perpetue remunerationis: vt sociata choris virginũ: cum christo regnes in euum Populi aũt qui astabant: tonitrui cõcussione pauefacti: in terrã velut mortui ceciderũt. Erigens deniq; se virgo christi: imperat spiculatori perficere iussa prefecti. Qui maximã dei virtutem circa virginem respiciens: renuit dicens. Ablit a me: vt manibus virulentis perimã te. Cui virgo respõdit. Si hoc nõ egeris: partẽ mecũ habere nõ poteris. At ille tremefactus dixit. Dñe ne statuas michi hoc in peccatũ. Et erempto gladio caput eius amputauit. Qui ad pedes virginis decidẽs: statim spiritũ exalauit. De beate aũt virginis corpore glorioso colũba exiliens vidẽtibus cunctis celi secreta ministerio angelico penetrauit. Vir aũt quidam christianissimus tulit corpus eius et aromatibus conditum posuit illud in sepulchro: qõ dato precio emerat in ciuitate antiochia in domo sinclecie matrone. Qui theophimus assidue beate virgini in carcere ministrauit. Ad tumulũ autẽ sancte virginis fit frequẽs cõcursus populorũ: admiratione virtutũ et gratia sanitatum. Beata igitur margareta: saluo pudoris signaculo et vite curriculo cõsummato / glorioſum martyrij triũphum promeruit / dũ mucrone confossa maluit sanguinem purpureũ fundere: q̃ pudicitiã pciosam amittere. Cõsummata aũt tertiodecimo kalendas augusti sub olybrio prefecto in vrbe anthiochena cum virginitatis palma et martyrij corona celi premia possessura: et cũ centũ quadragintaquattuor milibus melodiã virginalem modulatura perrexit ad dominum: cui est laus decus et imperium: per nunq̃ finiẽda secula seculorũ. amen. Tu aũt. Cetera de cõi vnĩ⁹ virgis et martyris

℣ Sctẽ praredis virgi. nõ mar. Oco.

ASsit plebi tue oipotens deus hodiẽ praredis virginis tue supplicatio: vt quicunq; eius gaudent honore: tuo protegãtur auxilio. Per dominũ nr̃m. Tres lectiões fiãt. Lcõ. i.

VEnerabilis virgo praredis dũ affligeret propter trãslitũ germane sue potentiane / multi nobiles christiani veniebant ad eam: et consolabãtur eam vna cũ sctõ pio apostolice sedis epo. Eodem tempore virgo dñi praredis rogauit beatũ pium episcopũ vt termas nouati: q̃ iam in vsu non erãt ad ecclesiã dedicaret: qa edificium in eisdem magnũ ⁊ pretiosum videbatur esse Quod ⁊ placuit sancto pio episcopo: ⁊ dedicauit in ecclesiam termas nouati in noie beate virginis praredis in vrbe roma: vbi cõstituit et titulũ romanũ. In quo loco et baptisteriũ consecrauit: sub die tertio idus mayas. Tu autem dñe. Lectio. ij.

POst annos duos et dies decẽ et octo. facta est plecutio magna christianorũ: vt traherentur ad cultu ram ydolorum et multi martyrio coronati sunt. Virgo autẽ dñi praredis feruẽs in spũ sctõ: multos christianos occultauit in supradicto titulo quos

et cibo pascebat ⁊ verbo spūssceti. Tūc diuulgatū est ātonino imperatori: eo q̄ cōuentus fieret in titulo prixedis: et misit et tenuit multos. Inter quos etiam tenuit symetriū presbyterū cū alijs viginti duobus: quos sine interrogatione gladio puniri pcepit in eodem titulo. Lectio.iij.

Oriora autē supradictorū sanctorū noctu btā prixedis collegit: ⁊ sepeliuit i cimiterio prisscille sub die septimo kalendas iunias. Tūc afflictione constricta btā prixedis ingemuit: ⁊ orauit ad dñm vt transiret ex hoc mūdo. Cuius orationes ⁊ lachrymе ad dñm iesum christū peruenerūt Post dies enī triginta ⁊ quattuor post martyriū ⁊ coronā supradictorū sctōrū: migrauit ad dñm virgo sacra. sub die duodecimo kal. augustas. Cuius corpus pastor ployter sepeliuit iuxta patrē suū in cimiterio prisscille via salaria vbi hodie florēt orationes sctōrū. Per dñm nostrū iesum christū q̄ viuit et regnat in secula seculorum Amen.

Cetera de cōi vni⁹ virgi. nō martyris

¶ Sācte marie magdalene ad vesperas super psalmos Antipphona.

Recūbente iesu in domo pharisei symonis accessit ad eū maria magdalene afferēs pciosi librā vnguēti. pi. fer. cp

Mulierem fortem quis inueniet: procul ⁊ de vltimis finibus precium eius: confidit in ea cor viri sui/ ⁊ spolijs non indigebit. Vm. Prouer. vltimo.

O certe precipu⁹ marie magdalene amor Que a monumēto. Dñico recedētibus discipulis nō recedebat. ℣. Ardore caritatis succēsa quē sepultū nouerat sublatum credēs de sepulchro. Que. Glia. Dñico. Hy⁹

Collaudem⁹ magdalene lachrymas et gaudium: sonent voces laude plene de concētu cordiū/ vt concordet philomene turturis suspiriū. Iesum querēs conuiuarum turbas non erubuit: pedes vnxit lachrymarum fluuio quos abluit crine tersit ⁊ culparum veniam promeruit.

Suum lauit mūdatorem riuo fons immaduit pium fudit flos liquorē in ipsum refloruit celum terre dedit rorem terram celum compluit.

In predulci mixtione nardum ferēs pisticum in vnguenti fusione typum gessit mysticum vt sanetur vnctione vnxit egra medicum.

Vie christus hāc respexit speciali gratia: quia multum hūc dilexit dimittūtur vicia: christi quando resurrexit facta est prenuncia.

Gloria ⁊ honor deo qui paschalis hostia agn⁹ morte pugna leo / victor die tertia resurrexit cū tropheo mortis ferens spolia. Amen. ℣ Optimā partem elegit sibi maria. Que nō auferet ab ea. ā.

In diebus illis mulier que erat i ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ iesus accubuisset in domo symōis leprosi / attulit alabastrū vnguēti ⁊ stans retro secus pedes dñi iesu lachrymis cepit rigare pedes eius et capillis capitis sui tergebat et osculabat pedes eius ⁊ vnguēto vngebat. ps. Mag. Dño

Largire nobis clemētissime pater / q̄ sicut btā maria magdalene vnigenitum tuū super oia diligēdo suorum obtinuit veniam peccaminum: ita apud misericordiā tuā/ sempiternam nobis impetret beatitudinem. Per eūdem dñm nostrū iesum.

¶ Memoria de sancto Wandregesilo abbate. ān Similabo eū viro sa. In cōi fo. lxxxij. ℣⁹. Amauit eum. Oratio.

Deus cuius gratia beati Wādregesili confessoris tui atq̄ abbatis vita extitit laudabilis: ipsius interuētu quod tibi placitū est: pietas tua operetur in nobis. Per dñm nostrū.

Tūc eat processio ad altare sancte marie magdalene: cantādo ℟. Regnum mundi. In cōi fol. lxxxv. ℣⁹. Dimissa sunt ei peccata multa. Oratio.

Sacratissimā dñe beate marie magdalene qua celos subijt celebritatē recensentes: suppliciter rogamus clementiam tuam: vt qui eius deuotionis recolimus insignia: ipsius mereamur cō-

potes fieri glozie. Per chzistū do.no. In redeundo de sctā maria. Ad mat. Inuitatoziū. Ꝛ ternū trinūq; deum laudemus ꝛ vnum. Qui sibi mariā trāsuexit in ethera sanctam. ℞s. Venite. Hymn⁹.

ESTimauit ozolanū: ꝛ hoc sane credidit / seminauit enim granum qđ in mentē cecidit linguam mouit et nō manū lingua chzistū indidit. Non agnouit figurali latentē ymagine mentis agrum spiritali ercolentem semine sed cum eam speciali designauit nomine.

Hec a iesu iesum querit sublatū conqueritur iesum intus mētem gerit iesus pzesens queritur mentē colit mentem serit iesus non percipitur.

Iesu bone iesu pie quid te monstrās latitas: quid occultas te marie mentem cuius habitas intus plena vero die: nescit nisi veritas.

Oq̄ mire iesu ludis his quibus diligeris sed cum ludis nō illudis nec fallis nec falleris: sed excludis quos iludis notus non agnosceris.

Glozia et honoz tibi spesbita lux aie: per quā sperāt se pzoscribi libzo mozis pessime pstēt sibi nos ascribi pecca tristis lachzyme. Amē. ℣n.i.noc.ān Cum discubuisset in domo symonis dñs iesus mūdi gloria mulier secū que erat peccatrix: nardi odozifera exhibuit vnguēta. ℞s. Dñe dñs noster.fo.iij.ān. Secus pedes dñi astans merstanter oze sacrato diua vestigia osculatur lachzymis plena. ℞s Celi enarrāt.fo.b.ān. Irrigabat igitur dñicos iesu pedes fracto quoq; alabastro pzecipuis odozibus flagrabat domus ois atq; capillozum officio detergebat. ℞s. Dñi est terra.fol.ix.b. Diffusa est gratia in labus tuis. Lectio pzima.

SUit igitur sc̄ōm seculi fastum clarissimis ozta natalibus btissima maria magdalene: q̄ vt patrū asserunt traditiōes: a magdalo castello maria magdalene nūcupata est qz̄ā non solū sui germinis dignitas: verūetiā patrimonij iura parētū successus splendidā reddiderant. adeo vt duplicatus honoz nois excellentiam circūquaq; diffunderet. Sed quia rerum affluentiā interdū voluptas comes sequitur: adolescentiozis vite tēpoza lubzicis supposuerat regēda discursibus soluto pudicitie freno. ℟. Ꝟetetur oē seculum in solēnitate sctē marie. Quā iesus eternus amoz dilexit plurimum. ℣⁹. Hec maria fuit illa dño gratissima que vnguēto pzecioso pedes vnxit domini. Quam iesus eternus. Lectio.ij.

HEc postmodū diuine cōpuncta respectu mie / mentis intuitum in sese cepit retozq̄re. ac pzistine vite immūdiciam admirari / abominari / seipsam condēnare: ac non mediocriter iudicare. Ut ergo comperit dñm mie largitozem et criminū indultozē in domū venisse symonis: penitentiā sibi assumpsit comitē / mediatricem / interuentricē / pzopiciatricē. Accepit etiam pzeciossimū vnguētum adhibuit sibi et vbertatem lachzymarū et cum talibus obsequijs ingressa est ad fontem pietatis. Accedit ad pedes saluatozis. lachzymis eos rigat / capillis detergit / osculatur / vnguēto perfundit. Sicq; fit: vt que imundavenerat / iustificata recedat. Libeat fratres carissimi immensitatē dñice pietatis intueri peccatricē mulierē ad miam trahentis et suscipiētis. Ad pharisei pzādium dñs discūbebat: sed apud penitentem mulierē mētis epulis delectabatur. Tu autem dñe. ℟m.

Pectoze sincero dñm maria recondens: vnxit purgantē se. Baptismi gurgite sancto. ℣⁹. Absterge domina noxas famulis pzecibus tuis. Baptismi. Lectio.iij.

APud phariseū veritas pascebatur foris apud peccatricem mulierē sed tamen cōuersam pasceba tur intus. Unde ꝛ ei sctā ecclesia q̄ sub specie hinuli ceruozum querit / in canticis canticozum dicit. Indica michi quem diligit aia mea / vbi pascas / vbi cubes in meridie? Ceruozum quippe

hinulus dñs appellatur. iuxta assum
ptã carnem antiquoꝝ filius patrũ.
Feruentioꝛ vero in meridie estus ar-
descit: ⁊ vmbꝛosum locũ hinulus que
rit: quẽ estus igne non afficit. In illis
ergo coꝛdibus dñs requiescit. q̃ amoꝛ
pꝛesentis seculi non incendit. que car-
nis desideria non exurũt. que incensa
suis anxietatibus in huius mundi cõ-
cupiscentijs non arescũt. Unde ⁊ ma-
rie dicit. Spiritus sãctus superueniet
in te: ⁊ virtus altissimi obũbꝛabit tibi
Umbꝛosa ergo loca in meridie ad pa-
scendũ hinulus inquirit. quia talibus
mentibus dñs pascitur: que per respe
ctum gratie temperate coꝛpoꝛalibus
desideriis non exuruntur. Plus ergo
penitẽs mulier pascebat intus: q̃ pha
riseus dñm pascebat foꝛis: qa ab estu
carnaliũ quasi hinulus redẽptoꝛ no-
ster ad illius mentem fugerat: quam
post viciorum ignem penitentie vm-
bꝛa temperabat. Rm.

Helix maria vnrit pedes iesu. Ex ertex-
sit capillis suis. Et domus ipleta est ex odo
re vnguẽti. ỽ. Mirto roꝛe balsami fracto
fudit alabastro que vnguento pꝛecioso pe-
des vnrit dñi. Et extersit. Gloꝛia. Et do.
℣ In. ij. nock. ãn. Symon aũt infra se
inquit: si esset pꝛopheta sciret pꝛofecto que
⁊ qualis esset ista que tetigit cũ / quia pecca
trix est. ℘s. Eructauit. fo. xxi. ã. ℟ tcõ-
uersus dñs ait: postq̃ veni in domũ tuam
non cessat crine fuso hec meos oscularipe-
des. ℘s. Deus noster refugi. fo. xxi. ãn
Quoniã multum dilexeras dimissa sunt
tibi scito peccamia / et fide qua polles sacra
in pace remitto. ℘s. Fundamenta. fol.
xxxij. ỽ. Specie tua. Lectio. iiij.

Pensemus quante pietatis fue-
rit peccatricẽ mulierẽ non solũ
ad se admittere: sed et etiã ad tangen-
dũ pedes pꝛebere. Consideremus etiã
gratiã misericoꝛdis dei: et dãnemus
multitudinẽ reatus nostri. Ecce pec-
catoꝛes videt ⁊ sustinet / resistentes to-
lerat: et tamẽ per euangeliũ quotidie
clementer vocat. Confessionẽ nostrã
ex puro coꝛde desiderat: ⁊ cũcta q̃ deli
quimus relaxat. Tẽperauit nobis di
strictionem legis: mia redẽptoꝛis. In
illa q̃ppe scriptũ est. Si qs hoc vel il-
lud fecerit: moꝛte moꝛiat. Si qs hec vl
illa fecerit: lapidibus obꝛuat. Appa-
ruit cõditoꝛ noster in carne cõfessioni
peccatoꝝ: non moꝛtem sed vitã pꝛo-
mittit. Mulierem sua vulnera confi-
tentẽ suscipit: et sanam dimittit. ℟.
Btã es maria que piarũ vndis lachꝛima
rum tersisti tuoꝝ maculas criminũ. Assi-
due te exoꝛare deposcimus pꝛo nostris ex-
cessibus. ỽ. Sũmis celoꝝ ciuibus glo-
merata iamq̃ eterna immoꝛtalitate indu
ta. Assidue te exoꝛare. Lectio. v.

Inflexit dñs ad miam duriciã le
gis: quia quos iuste illa dãnat /
ipse misericoꝛditer liberat. Hinc ipse
per pꝛophetã dicit. Nolo moꝛtem pec
catoꝛis: sed vt cõuertak et viuat. Hinc
iterũ sub iudee specie vniciuiq̃ pecca-
trici anime dicit. Si dereliquerit vir
voꝛem suã: et illa recedẽs duxerit vi-
rum alterũ: nũquid reuertetur ad eã
vltra: Nũquid non polluta ⁊ cõtami
nata erit mulier illa: Tu aũt foꝛnica
ta es cum amatoꝛibus multis: tamen
reuertere ad me dicit dñs. Ecce para-
digma turpis mulieris dedit: ostẽdit
q̃ post turpitudinem recipi nõ possit.
Sed hoc ipsum paradigma qõ pꝛotu
lit per miam vicit: cũ dicit foꝛnicantẽ
mulierẽ recipi non posse: et tñ ipse foꝛ
nicantẽ aiam vt recipiat expectat. p̃ẽ
sate fratres pondus tãte pietatis. Di
cit dñs quod fieri non potest: ⁊ demõ-
strat qa ipse facere etiã cõtra moꝛem
potest. Ecce vocat: ⁊ quos inquinatos
denũciat: hos etiam amplecti querit
a quibus desertũ esse se queritur. ℟.
Eternis accumulata muneribus maria
magdalene posce vt i his nostris solẽnis.
Diuina perpetue pacis gaudia pꝛo meri-
tis chꝛistus concedat. ỽ. Subdite tibi ple-
bis fletus solue benigna peccantibus quã
doq̃ tecũ. Diuina perpetue. Lectio. vi.

Nemo ergo tãte mie tẽpus pdat
Nemo oblata remedia dinie pie
tatis abijciat. Ecce superna benigni-

tas auersos nos reuocat: et nobis reuertentibus sue clementie sinū parat Unusquisq; igitur pensęt quo debito constringit quādo deus illū expectat: nec contēptus erasperatur. Qui ergo permanere noluit: redeat. qui stare cōtēpsit: saltē post lapsum surgat. Quāto nos amore cōditor noster expectet insinuat: cū per prophetā dicit. Attendi et auscultaui. nemo qđ bonū est loquitur. nō est qui cogitet in corde suo: et dicat quid feci? Certe cogitare nūq̄ mala debuimus: sed quia cogitare recta noluim⁹: ecce adhuc sustinet dñs vt recogitemus. Videte tāte pietatis sinum: considerate apertū nobis mie gremiū. Quos male cogitātes perdidit: bene cogitātes querit. Ad vos igitur fratres carissimi ad vos oculos mētis reducite: et penitentē peccatricem mulierem in exemplū imitationis vobis anteferte. Quecq; vos in adolescentia: quecq; in iuuentute deliquisse meministis deflete: morū operūq; maculas lachrymis tergite. Amemus iam redemptoris nostri vestigia: que peccando contēpsimus. Ecce vt dicimus ad recipiendos nos superne pietatis sinus aperitur: nec maculosa i nobis vita contēnitur. Per hoc quod inquinationem nostrā perhorrescimus: interne iā mūdicie cōcordamus. Reuertentes nos dñs clemēter amplectitur quia pctōrū vita ei esse indigna iā non potest: que fletibus lauat. In christo iesu dño nō: qui cū eo viuit et regnat per oia secula seculorū. Amen. Tu. ℟.

6. Optimā partem adepta a dño quā elegisti beatitudinis eterne. Sctā maria intercede pro nobis eriguis tuā solēnitatem celebrātibus. ℣. Ut mereamur assidue cōpunctionis ymbre nostrorū sordes delictorum abluere. Sācta maria. Glia pa. Sācta. ¶In. iij. noct. ā. O certe precipuus marie amor que a monumento dñico discipulis recedentibus sublatū credens non recedebat. ℣s. Cantate do. i. fo. xxxiiij. ān. Tulerunt dñm / vbi posuerunt eū dicito michi? cui respondēs iesus dixit illi: maria conuersa illa: noli me tāgere / nōdum enim ascendi ad patrem meū. ℣s. Dñs regnauit exul. fo. xxxiij. ān. ¶Celsi meriti maria que solē verū resurgentē videre meruisti mortaliū prima obtine vt nos visu glorie sue letificet in celis. ℣s. Cātate. ij. fol. xxxv. ℣. Adiuuabit. ℣ cōm lucam. vij.

Luce. 7.

In illo tpe. Rogabat iesum q̄ dā phariseus vt māducaret cum illo. Et ingressus domū pharisei: discubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ accubuisset in domo pharisei: attulit alabastrū vnguēti et stans retro secus pedes ei⁹. lachrymis cepit rigare pedes eius: et capillis capitis sui tergebat et osculabat pedes ei⁹: ⁊ vnguēto vngebat. Et rel. ¶Omel. bti gregorij pape. Marie peccatricis lachryme: cuius vel sareū pectus ad exemplū penitendi non emolliant? Consideranit nāq; quid fecerat. ⁊ noluit moderari qđ faceret. Super conuiuātes ingressa est/ non iussa venit. inter epulas lachrymas obtulit. Hanc esse illā mariā credimus. de qua marcus septē demonia ciecta fuisse testat. Per septem aūt demonia: vniuersa vicia designantur. Septenario eni numero vniuersitas figurat. Septē ergo demonia maria habuit que vniuersis vicijs plena fuit Sed ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauāda ad fontem misericordie cucurrit. Tu autem dñe. ℟.

7. Hragrās iesus muneribus itimis marie que precordiis affatim perūxit sacrata vnguēto vestigia. Unde meruit perfectā suorū delictorū veniā. ℣. Peccaminū nostrorū sordes pīssimis diluat interuētibus diuino fonte. Unde meruit. Lectio. viij.

Quid igitur miremur fratres? Mariā venientē: an dñm suscipientem? Suscipientē dicam aut trahētem? Melius ⁊ trahentē et suscipiētem: quia nimirū ipse eam per miseri

cordiam traxit intus qui per mansue
tudinem suscepit foris. Hec ergo mu=
lier quia prius illicitis actibus intẽta
vnguentũ sibi p odore sue carnis tur=
piter exhibuerat: hoc iã deo laudabili
ter offerebat. Oculis terrena cõcupie
rat: sed hostiam per penitentiã conte=
rẽs flebat. Capillos ad cõpositionem
vultus exhibuerat: sed ipsis iã lachry
mas tergebat. Ore superba dixerat:
sed pedes dñi osculans hoc in redẽpto
ris sui vestigia figebat. Quot ergo in
se habuit oblectamenta: tot de se inue
nit olocausta. Conuertit igitur ad nu
merum virtutũ numerũ criminũ/ vt
totum seruiret deo in penitẽtia: quic=
quid in se deũ contempserat in culpa.
Sed hoc phariseus intuens despicit:
et non solũ venientẽ peccatricem mu=
lierem: sed etiã suscipientẽ dñm repre
hendit. Phariseus iste veraciter apud
se superbus ⁊ fallaciter iustus egram
reprehendit de egritudine. medicũ de
subuentiõe: qa ipse quoq; de elationis
vulnere egrotabat: et ignorabat. ℟.
8. Celsi meriti maria que solem verum re=
surgẽtem ab inferis videre meruisti prima
mortaliũ in terris. Obtine sacris precibus
vt nos visu sue maiestatis tecum letificare
dignetur in celis. ℣. Erigua nostrorũ holo=
causta votorũ deferẽs ante dñm suffraga=
trix sẽper pia digneris esse. Obti. Lcõ. ir.

Numerantur ei itaq; bona pec
catricis. enumerant mala falsi
iusti: ⁊ post enumerationem subinfer
tur sententia. Propter quod dico tibi
remittũtur ei peccata multa: quoniã
dilexit multũ. Ac si diceretur. Incen=
dit plene peccati rubiginem: quia ar=
det valide per amoris ignẽ. Quid enĩ
dilectionẽ esse credimus nisi ignem: ⁊
quid culpam nisi rubiginem? Tanto
ergo amplius peccati rubigo cõsumi
tur: quanto peccatoris cor magno ca
ritatis igne crematur. Quem namq;
fratres carissimi signat phariseus de
falsa iusticia presumẽs nisi iudaicum
populũ? Quẽ peccatrix mulier ad ve=
stigia dñi veniens et plorans: nisi con
uersam gentilitatẽ designat? Que cũ
alabastro venit. retro secus pedes ste=
tit. lachrymis pedes rigauit/ capillis
terssit/ eosdem quos infundebat et ter=
gebat pedes oscular̃i non desijt. Nos
ergo illa mulier expressit: si toto cor=
de ad dñm post peccata redeam⁹: si eius
penitẽtie luct⁹ imitemur. Quid nãq;
vnguento: nisi bonus odor opinionis
exprimitur? Unde et paulus ait. Chri
sti bonus odor sumus deo i omni loco
Si igitur recta opera agim⁹ quibus
opinionis boni odoris fragrãtiam re
spergamus: qd in dñi corpore nisi vn=
guentum fundimus? Tu autem. ℟.
O felix sacrorum lachrymis rigatio pedũ 9.
per quam promeruit maria dici ⁊ esse eius
dilecta. Ex quo pascuntur in ethere sancti.
℣. Angelico pollet decore hic et hi per chri=
stum. Ex quo pascun. Gloria. Ex quo. ℣.
Optimam partem elegit sibi maria. Que
nõ auferetur ab ea. ℣ In laudibus ãn.

Laudibus excelsis omnis mundus
exultat in solennitate sancte marie
magdalene. ps. Dñs regnauit. fo. vi. ã
Pectore sincero dñm maria recondẽs vn=
xit purgãtem se baptismi gurgite sancto.
ps. Jubilate. fo. vij. ãn. Sustolle ma=
ria supplicum in ethere vota propias que
meruisti fletu dilui noxas. ps. De⁹ deus.
meus. fol. vij. ãn. Que tecum captent
eterni munera regni: pro famulis christũ
posce maria piũ. ps. Bñdicite. fo. vij. ã.
Intercede supplicans assidue pro nobis
iesum dñm maria magdalene ps. Laud.
fo. vij. Chm. Mulierẽ fortẽ. vtẽ. Hy⁹.
O Maria noli flere iam non que=
ras alium: hortolanus hic est ve
re ac colonus mentium/ intra mentis
hortum quere mentis operarium.
Unde planctus et lamentũ quid mẽ
tem non erigis: quid revoluis monu=
mentũ tecum est quem diligis: iesum
queris ⁊ inuentũ habes nec intelligis
Unde gemis/ vnde ploras: verũ ha=
bes gaudium. latet i te quod ignoras
doloris solatium: intus habes queris
foras languoris remedium.
Iam non miror si nescisti magistrũ

dum seminat: semē quod est verbum christi te magis illumiat. ℣ raboni respondisti cum maria nominat.
℟ edes christi quos lauisti fonte lota gratie quem ab ipso recepisti fūde rorem venie resurgētis quem vidisti fac consortes glorie.
Gloria et honor deo cuius ꝓfert gratia inuitanti pharisco marie suspiria cenā vite q̄ dat reo gratie post prādia.
Amē. ỽ. Dimissa sunt ei peccata multa. Qm̄ dilexit multū. ān. O mundi lāpas ℣ margarita prefulgida que resurrectionem christi nūciādo apl̄orum apostola fieri meruisti maria magdalena semper pia exora trix pro nobis assis ad deum qui te elegit. ꝑs. Bñ⁹. Ofo. Largire nobis. Mēo. de setō Wandregesilo. ān. Euge serue. in cōi so. lrrr. ỽ. Justus ger. Ofo. De⁹ cuius gr̄a. ¶ Ad. j. ān. Laudibus. vtš. i. de lau. ꝑs. Deus in no. so. ir. ā. Te iure ꝑs. Quicūq; so. r. ¶ Ad. iij. ā. Pector. y. de laud. ꝑs. Legē pone. so. riij. Cp̄m Mulierē fortem. ℟. et ỽ. de cōi vnius virgi. dicuntur. ¶ Ad. vi. ā. Sustolle. iij. de laud. ꝑs. Defecit. so. riij. Cp̄m.

Vsque. vltima.

Accinxit fortitudie lūbos suos ℣ roborauit brachiū suum: gustauit et vidit qm̄ bona est negociatio eius: nō extinguetur in nocte lucerna eius. ¶ Ad. ir. ān. Intercede. ỽ. de lau. ꝑs. Mirabilia testi. so. riij. Cap̄m.

Vsque. vltima.

Mulier timens deū ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarū: et laudēt eā in portis opera ei⁹. ¶ Ad secūdas vās ān. Laudibus. i. de laud. ꝑi. feriales Ch̄. Mulierē fortem ℣ y⁹. O maria noli flere. ỽ⁹. Dimissa sunt ei pcā multa. ān. Inclita sctē marie magdalene solēnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia/aue sctā deo digna/aue dulcisq; benigna obtine nobis gaudia que possides cum gloria. ꝑs. Magnificat. Ofo Largire. ¶ Mēoria de setō appollinaris. ān. Hic est vere mar. in cōi so. lxxiij ỽ. Gloria et honore coronasti. Oratio.

Votiuos nos dñe beati appollinaris martyris tui natalis sēper exhilaret: qui et iocunditatem nobis sue glorificatiōis infundat: et tibi nos reddat acceptos. Per dñm nr̄m.
¶ Sācti appollinaris martyris tres lectiones fiant cū oōne. vtš. Lctō. j.

Beatus appollinaris ab anthiochia petrū apostolū secutus: ℣ rome ab eodē eps ordinatus: rauennā directus est. Vbi verbū dñi prēdicās: tentus est a paganis et diutissime fustib⁹ cesus/ac nudis pedibus super prunas iposit⁹: ℣ ide ab vrbe expulsus. Sed non longe a muro habebāt christiani tugurīū vbi missas faciebat: in mari vero baptizabat Ibiq; timentes deū: de facultatibus suis ministrabant ei. Tu autem domine. Lectio. ij.

Post multos vero ānos etiā ad emiliā perrexit: prēdicans verbum dñi: et faciēs multas virtutes in noie dñi iesu christi. Itaq; post tertiū annū rauēnam regressus est. Deinde post aliquot dies subito seditiōe orta in ciuitate irruentibus paganis ligatus ad forum ducit: ibiq; vulneratur. Exinde pontifices capitolij egerunt: vt ad templū apollinis duceret. Quo cum peruenisset data oratione: simulachrū solutū et templū destructū est. Igitur iussu imperatoris sanctū appollinarem sibi ꝓsentari iubet. Quē auditū tradidit in custodia cuidā centuriōi: occulte christiano. Qui media nocte laxauit eū vt fugeret. Lctō. iij.

Qunq; fuisset a paganis agnitū fugisse appollinarē: sequentes eum non longe a porta apprehenderunt. et tandiu cesus est: quousq; estimaretur mortuus. Exinde collectus est a discipulis: et perductus est in vicum/qui leprosi nomiatur. Et septem dies superuixit: admonens ecclesiam ne a fide christi discederet Sic martyr gloriosissimus appollinaris in laude christi defunct⁹: sepult⁹ est foris murū in archa saxea sub terra. Rexit eccliaz annis vigintiocto: mense vno/diebus quattuor. Passus est vltimū marty-

riũ sub vespasiano cesare/ꝛ demosthene patricio. decimo kalẽdas augusti. Et cetera de cõi vnius marty. et põti.

℄ Sancte christine virginis. Oratio.

INdulgentiã nobis dñe btã christinavirgo et martyr imploret: que tibi grata semper extitit/ et merito castitatis ꝛ tue professione virtutis Per dñm. Ad matuti. tres lectiones fiant cum noctur. propter vigiliam: ꝛ oia fiũt de virgine vsq; ad missam que erit de vigilia. Lectio prima.

GRat tẽporibus dyocleciani imperatoris quedam de tyro sacra ꝛ nobilissima virgo: annorum circiter duodecim nomie christina: sapiẽs deũ valde timẽs. Hec habuit patrem vrbanũ noie qui erat genere magnus dignitate magister militũ: sed persecutor christianorũ et crudelis. Mater vero eius erat de genere imperatorũ: et ipsa pagana. Pater vero eius fecit turrim excelsam: in qua constituit filiã suã cũ puellis duodecim qui etiã fecit deos aureos quos adoraret. vt penitus in publicũ nõ egrederet ne eius pulchritudo a populis videret. Que tollens thymiama: quod offerẽdum ydolis accepit: ꝛ reponens in fenestra non offerebat ydolis per dies septem. Quibus peractis: puelle dixerunt ei. Dña nostra: quid est quod colis deum quẽ non nouimus. Interea ingressus vrbanus dixit ei. Filia mea quare nõ accedis ad deos secũdum consuetudinem tuã? Christina respõdit. Quare michi persuades: vt deos adorem qui neq; vident/ neq; audiunt/ neq; intelligũt? Hec audiẽs pater eius: perturbatus est: ꝛ accurrens osculatus est eam Christina exclamauit. Noli coinquinare os meũ. Postea cũ oraret sancta christina: venit ãgelus de celo: ꝛ stetit ante faciẽ eius: et dixit. Christina virgo viriliter age/ in conspectu eni triũ iudicum audiri habes. Et assumens eam: orauit super caput eius/ signauitq; eam in christo. Et conuersa christina inuenit panem candidũ sicut lac: et dulcem super mel et fauũ. Tollẽsq; glorificauit deũ dicens. Gratias ago tibi dñe qui michi panẽ dedisti. Duodecim enĩ dies sunt ex quo panem nõ comedi. Tu autem dñe. Lectio. ij.

SEro autem facto: tulit deos patris sui: et exposuit eos per tertiam scalam: et proiecit in vicum/ statimq; soluens fasciã suam ligauit ad fenestram: et descendens in vicũ: congregatis pauperibus donauit frusta deorũ patris sui Et reuertens iterum ascendit in fenestrã suam per fasciam suam Mane autem facto pater ingrediens: non inuenit deos suos. Conuocansq; puellas dixit. Vbi sunt dii nostri? Que dixerũt. Filia tua fregit eos Hec audiẽs ille: dedit alapam in faciẽ sancte christine: puellas vero iussit decollari. Cui christina dixit. Sine causa interficis aĩas innocentes. Tũc pater precepit eam virgis cedi: ꝛ collare ferreũ imponi collo eius: et cathenas in manibus ꝛ pedibus eius: ꝛ duci ꝛ recludi in carcerẽ. Mater cũ audisset de filia: abiit in carcerẽ plorans ꝛ dicens Filia mea miserere matris tue. Christina dixit. Quid me dicis filiam tuã? Nescis quia nomen habeo dñi nostri iesu christi? Ipse michi pater et mater est. Tũc mater tristis abiit: et retulit patri eius que audierat. Qui iussit eã in equuleo suspendi: ꝛ latera eius vngulis radi. Que cum raderetur auferebat carnes de corpore suo: ꝛ proiciebat in faciem patris dicens. Comede virtutẽ corporis tui. Indignatus pater iussit adduci rotam ferreã et ignẽ validum supponi: ꝛ eam oleo perfundi precepit. Et cum oraret sancta christina: subito exiliuit ignis et cõbussit ydolis seruientes homines plusq; mille quingentos. Tũc pater iussit eã in carcerem recipi. Ibiq; apparuerũt ei angeli ferẽtes ei prãdiũ ꝛ curãtes vulnera ei⁹. Per noctẽ aũt iussit vrbanus lapidẽ ligari ad collũ eius et mitti in

pfundū maris. Que cū pzoiecta esset: statim chozus angelozū suscepit eā et deambulabat cū āgelis super aquas. Et ecce vidit glozia deivenientē: et coronā superponi capiti suo: et indui se stolam purpuream. Et veniēs saluatoz dixit ad eā. Chzistina confoztare. Ego enim sum saluatoz tuus quē tota mēte diligis: et illa baptizata est in mari. Eriens aūt de mari: igressa est domū patris sui. Mane autē facto: vzbanus inuenit filiā suam ozantē: et perterritus cōminabatur seruis suis. iussitq; eā in carcerem recludi vsq; ad aliū diē cupiēs eā gladio perimere. Chzistina vero ozabat dicens. Dñe iesu chziste: redde vzbano secundū ea que gessit in me. Ipsa autem nocte vzbanus cum magnis cruciatibus emisit spiritum. Tu autem domine. Lectio. iij.

Tempoze autē aliquanto transacto: veniens in ciuitatē alius iudex noie zion. adductā eam ante se: iussit virgis cedi. Deinde iussit sartagine super ignem imponi: et mitti in eam picem z resinā et oleū. Et statuit quattuoz milites cū virgis ferreis qui eam in sartagine positam regirarēt. Chzistina vero accurrens ad sartaginem ascendit: requiescens super eam tanq; super rozem. Tūc zion iussit caput eius radi. et pzunas ardentes superponi: et pcepit vt oēs femine viderent confusionem cozpozis puelle. Et cum vidissent: clamauerūt ad iudicē dicentes. Iniustū iudiciū agis. Tunc iudex dixit ei. Chzistina. eamus in tēplum: et adoza magnū deum appollinem. Ingressa illa cum ozasset: cadēs ydolū comminutū est in pulverem. et crediderūt ei ea die aie circiter tria milia. Perterritus vero iudex: cecidit et expirauit. Post cuius mozte venit in tyzum alius iudex nomie iulianus: et iussit eam de carcere educi. Que cum sacrificare nollet: iussit caminū accendi: et eā immitti. Illa signū crucis in fronte configens ingressa est caminū vna cū angelis: laudans et glozificās deū. Cui iulianus dixit. Quid est chzistina q; pzeualent magice artes tue vt te non lederet ignis? Illa respondit. Ego in dño sperabo: nō timebo quid faciat michi homo. Iratus iulianus iussit serpētarijs vt afferrent aspides duas coznutas et serpētes duos: quos iussit imponi super sanctā puellā. Et accurrētes cōpleri sunt pedes eius: et linguis suis extergebant sudozem labozis eius. Et cōuersi ad serpētarios: occiderunt eos. Tūc sancta chzistina repulsis serpētibus: ozauit dicēs. Deus qui lazarū resuscitasti a moztuis: suscita hunc hominē: vt oēs videntes glozificēt nomen tuum. Et venit vox de celo dicens. Chzistina cōfide: quod cunq; postulaueris a me: dabitur tibi: Et abiens virgo iuxta moztuū: signauit eū dicēs. In noie iesu chzisti surge Et stati surgēs pzocidit ad pedes eius. gratias agens deo. Julianus dixit ad beatā virginē. Ostendisti iam oēs magicas artes tuas: veni et cōuerte te ad deos. Illa vero dixit. Insensate non respexerūt oculi tui virtutes quas fecit deus. Julianus ira cōmotus: iussit mamillas eius abscidi. Cui illa dixit. Juliane iussisti mamillas meas abscidi. sed respice: qa pzo sanguie lac egreditur. Tūc iussit iudex linguam eius abscidi. Sctā chzistina ozauit dicens. Dñe iesu chziste: iube me cursum meū cōsummare. Et vox de celo facta est dicēs. Et labozasti et sustinuisti multa pter me. veni iā quia aperte sunt tibi pozte celi. Post hanc vocē cum lingua eius abscinderetur tulit partē lingue sue z pzoiecit in faciē iudicis et pcussit oculū eius: et excecauit eū dicens. Juliane abscidisti linguā meam: quia benedicebat nomē dei. Eloquium vero dñi veniens in faciem tuam. excecauit lumen tuū. Tūc iulianus iussit venatozibus vt eam interficerēt. Et percutientes eam in latere: abierūt. Sācta aūt chzistina ozauit dicens. Dñe in pace suscipe spiritū meum. Et hec dicēs: emisit spīm. Et cōtinuo iulianus cepit

penis cruciari crudelissimis: ꝛ expirauit. Passa est aũt hec scta virgo tẽporibus dyocleciani ꝑatoris sub vrbano patre suo zion et iuliano. quartũdecimũ annũ agẽs. cui⁹ intercessio venerãda nobis sẽpiterna a dño ꝓpetret gaudia. Cetera de cõi vni⁹ vgi. ꝛ mar.

Scti iacobi apli fe. dup. Ad primas vãs et ad matut. ꝛ cetera de cõi vnius apostoli cum isto hymno ad vesperas

BIna celestis aule luminaria iacobe necnon iohãnes theologe poscite nobis veniã rogãtibus quam venit christus gratis dare miseris.

Annue christe. et dicat hic nobis perhorum. Oratio.

Esto dñe plebi tue sctificator et custos vt apostoli tui iacobi munita presidijs: et cõuersatione tibi placeat et secura deseruiat. Per dñm no. Eodẽ die mẽo. fiat de marty. christoforo: et cucufato. ãn. Gaudent in celis. in cõi so. lxxvi. v. Letamini. Oratio.

Deus mundi creator ꝛ rector q̃ hunc diẽ btõrum xpoforj ꝛ cucufati martyrũ tuorũ passiõe consecrasti: cõcede vt oẽs qui martyrij eorũ merita veneramur. eorum intercessionibus ab eternis gehenne incẽdijs liberemur. Per dñm.

Ad matutinas. Lectio prima

Acobus apostolus domini nostri iesu christi frater beati iohannis euangeliste oẽm iudeã visitans et per synagogas ingrediens ostẽdebat ex sanctis scripturis oĩa que a prophetis predicta erant: in dño iesu christo esse cõpleta. Hermogenes aũt qdã magus misit philetũ discipulũ suum cum aliquot phariseis ad iacobũ: conãs asserere q̃ nõ filius dei esset iesus christus cuius se apostolum memorabat. Jacobus vero in spiritusancto confidẽter agens / omnes assertiones eius euacuauit. ostendens de scripturis sctis hũc esse verũ filiũ dei. Lco. ij.

BEuersus autẽ ad hermogenem philetus: dixit ei. Jacobũ qui se serũ iesu christi asserit: scias superari non posse. Nam in noie eius vidi eũ multa miracula faciẽtem. Oẽs etiam sãctas scripturas memoriter retinet. et quibus ostendit non esse alterũ dei filiũ nisi hunc quẽ iudei crucifixerunt Placeat ergo tibi consiliũ meum: ꝛ veniens ad ipsum postula tibi indulgentiam ab eo. Quod si non feceris: scias me ad ipsum reuerti / et petere vt eius merear esse discipulus. Hermogenes repletus zelo vinxit philetũ: vt se mouere non posset: et dixit ei. Videamus si iacobus soluat te ab his viculis. At ille festinanter misit ad iacobum: nũcians ei. Qui statim sudarium suum misit ad eum dicens. Accipiat illud et dicat. Dominus iesus christus erigit elisos et ipse soluit cõpeditos. Quod cum fecisset: statim solutus a vinculo magi: currẽs venit ad iacobũ. Dolẽs aũt magus: misit post eũ demones dicens. Jte ꝛ ipsum iacobũ cum philetomichi adducite: vt vidicer in eos. Qui cum venissent: ceperunt vlulatum in aere dare super apostolũ. Lectio. iij.

ET cũ cognouisset causam apostolus: dixit eis. Precipio vobis in noie patris ꝛ filij ꝛ spũssancti: vt ad ipsum hermogenem reuertẽtes non eum ledatis: sed vinctũ ad me adducatis. Adductus igitur Hermogenes ad apostolũ. ligatis manibus a demonibus. dũ staret ante eũ: dixit apostolus ad philetũ. Ut agnoscas scholam dñi mei iesu christi hanc esse: vt discãt homines bona pro malis reddere. ipse te liganit: tu eũ solue Quod cum fecisset dicit ei apostolus. Vade liber vbicũq̃ volueris. Non est enim discipline nostre: vt inuitus aliquis conuertatur. Abiẽs aũt hermogenes ad domũ suã. tulit oẽs codices suos: et demersit in mare: et reuersus tenere cepit plãtas apostoli: rogãs eũ et dicens. Aiarum liberator: accipe me penitẽtem: quem inuidẽtem hactenus sustinuisti. Acci-

ptens ergo cũ apostolus ꝛ confirmãs in fide dñi: ita perfectũ in timore dei reddidit vt etiã plurime virtutes per eum fierent a dño. Lectio. iiij.

VIdentes igitur iudei: quia magum quẽ inuictũ putabant ita cõuertisset apostolus: facta seditione direrunt pharisei ad iacobũ. Ut quid predicas iesum deũ et hominẽ quẽ oĉs crucifixũ scimus? Tunc iacobus spũ sctõ repletus: cepit eis ostendere qualiter incarnatio dñi/ passioꝛ et resurrectio/ atꝙ in celũ ascensio: a ꝓphetis multifarie ꝓnũciata: in dño iesu chriſto fuisset adimpleta: ita vt oĉs qui audiebant vna voce clamarent: dicẽtes. Peccauimus. iniuste egimus. indica nobis quid faciamus? Quib⁹ apostolus ait. Viri fratres: credite ꝛ baptizamini: ꝛ delebũtur oia pcta vẽa. Lcõ. v

AByathar aũt pontifex videns tantũ populũ credidisse. repletus zelo: excitauit seditionẽ grauissimã: itavt mittentes funẽ in collo eius perducerent eum ad pretoꝛiũ herodis regis. Herodes autem volens satisfacere eis: iussit decollari eũ. Qui cũ duceret: quidã paralyticus cepit clamare ad eũ. Sancte iacobe apostole iesu chriſti: libera me a doloꝛib⁹ ꝗbus cruciãtur mẽbra mea. Cui ait apostolus. In nomie crucifixi dñi mei iesu chriſti erurge sanus: ꝛ benedic saluatoꝛẽ tuũ Qui protinus surrexit et cepit occurrere gaudens et benedicere nomẽ dñi iesu chriſti. Phariseus aũt quidã noie iosias qui funem in collo apostoli miserat: videns miraculũ quod factum fuerat: misit se ad pedes eius dicens. Obsecro te vt des michi indulgentiã ꝛ facias me sci nois participẽ. Lcõ. vi.

INtelligẽs aũt apostolus coꝛ ei⁹ vilitatum a dño dixit ei. Tu credis quia dñs iesus chriſtus quẽ crucifixerũt iudei ipse est verus filiꝰ dei? Ait iosias. Ego credo: et hec est fides mea et hac hoꝛa: quia ipse est filiꝰ dei. Audiens hoc abyathar pontifex fecit eũ teneri: et dixit ei. Si non discesseris ab iacobo: et maledixeris nomẽ iesu chriſti: cum ipso decollaberis. Dixit ei iosias. Maledictus tu/ nomẽ autem dñi iesu chriſti quem iacobus ꝓdicat: est benedictũ in secula. Abyathar pontifex missa de iosia relatione ad herodẽ impetrauit vt simul cũ iacobo decollarẽt. Qui cũ venissent ad locũ: dixit apostolus spiculatoꝛi. Facito nobis aquam dari. Cunꝙ allata fuisset lagena plena aqua: dixit apostolꝰ ad iosiã. Credis in noie dñi nostri iesu chriſti filij dei viui: ꝛ in patrẽ ꝛ spiritũ sanctũ? At vbi respõdit iosias credo. perfudit eũ apostolus aqua: et dixit ei. Da michi pacis osculũ. Et osculatus eũ: posuit manũ super caput eius: et benedixit eũ et fecit signaculũ crucis in fronte eius: et ita ꝓfectus in fide dñi nostri iesu chriſti cum apostolo martyꝛ effectus: perrexit cũ eo ad dñm. cui est honoꝛ et glia in scĉa seculoꝛũ amen. Tu.

Euangeliũ Secundũ matheum. xx.

Matthei 20.

IN illo tẽpoꝛe. Accessit ad iesum mater filioꝛũ zebedei cum filijs suis: adoꝛans et petens aliquid ab eo. Dixitꝙ ei Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeãt hi duo filij mei: vnus ad dexteꝛã tuã. et alius ad sinistrã in regno tuo. Et re. Omel. de diuersis tractib⁹

Unde occasionẽ accepit hec mulier: vt ad dño gloꝛiam ꝛ dignitatẽ peteret filijs suis: qui nichil ꝓdixerat de gloꝛia regni. sed solũmodo de supplicio passionis? Predixerat enim discipulis suis se hierosolymã ascensurũ: tradẽdum. moꝛte cõdemnandũ. deludendũ flagellandũ. et crucifigẽdum. Sed ex hac causa incitata est. ad petẽdam dignitatẽ filijs suis. quia post oĉa dixerat dñs. Et tertia die resurget. Putabat enim mulier ꝙ dñs post resurrectionẽ suã regnaturus esset i terra coꝛporaliter. et dignitatẽ terrenam suis electis esset distributurus. Tu. Lcõ. viij

HEc ergo auiditate femina inclitata ad dñm accessit: rogãs eũ vt post resurrectionẽ suã daret filijs suis potestatẽ sedendi/ vni a dextris ⁊ alteri a sinistris. Quod autẽ interrogabat et dñs illi petenti respondet:qd vis:-non venit de ignorãtia: sed ex dispensatiõe vt illius petitione in auditu aliorũ prolata. ipse occasionem haberet respondendi atq; docendi. quomodo et innumerosa multitudine qs me tetigit/ ⁊ de lazaro vbi posuistis eũ Respõdens aũt dñs dixit. Nescitis qd petatis. Mater quidem petierat: sed dñs discipulos increpauit: quia intellexit per potẽtiam sue diuinitatis:petitionẽ quã mater ei attulerat ex suasione filiorũ descendisse. Et nichil mirũ si dñs his duobus discipulis dicat. Nescitis qd petatis: cũ de petro apostolo euãgelista dicat / quia nesciebat quid diceret. Potestis bibere calicem quẽ ego bibiturus sum:- Calicis noie et baptismi. sicut alius euãgelista ponit:passionem designat. Lectio.ix.

INterrogat ergo dñs: si possent calicẽ bibere quẽ bibiturus erat id est si candẽ passionẽ sufferre possẽt: quã ille passurus erat pro illis In quibus verbis apte ostẽditur qa prius sustinetur suppliciũ: ac deinde peruenitur ad regnũ. Calicem quidẽ meũ bibetis / id est passionem meã sustinebitis. Quod querendũ est: quomodo intelligatur:- De iacobo cuius hodie festiuitatem celebramus/ q; ipse dñi calicem biberit: nulla dubitatio est. qa ab herode hac ipsa die capite cesus ⁊ martyrio est consummatus. De iohanne vero dubiũ est: cum ipse per martyrij penã vitam hanc non finierit. Sed et ipse licet per effusionem sanguinis de hoc seculo non transierit: tamen calicem ipse saluatoris bibit. quia ipse ⁊ a domiciano impijssimo imperatore inferuentis olei doliũ missus est: et venenum ante aristodimũ principẽ pontificũ bibit: et illesus permansit/ necnõ etiam cũ reliquis apostolis flagellatus legitur. Et licet per penã ⁊ effusionem sanguinis vitã nõ finierit: tamẽ calicem passionis bibit. quia animus et voluntas illius ad passionem perferendam semper parata fuit. Tu aũt. Cetera de cõi vnius apostoli. Ad secũdas vãs oia fiant de sctõ iacobo cũ ℟. Ciues apostolorũ. ix. in cõmuni fo. lxxi. Et memoria de sancta anna.

℣ Sancte anne matris marie. Ad vesperas super psalmos feriales ãn.

HElix anna cella mũdicie. lumen mũdi vena clemẽtie/ spes salutis/ porta leticie/ nos diuie cõmẽda gre. pi. fer. cp.

MUlierẽ fortẽ quis inueniet:- pro cul et de vltimis finibus preciũ eius: cõfidit in ea cor viri sui/ ⁊ spolijs nõ indigebit. ℟. O q̃ digne. ifra vi. Hy⁹ Proue. vltimo.

AVe mater ãna plena melle cãna/ cui marem passa nulla coequanda.

AVe predicãda supereraltanda mater matris poli regis atq; soli.

QUam quis velit fari siue venerari reddet sibi votũ christus per quẽ totũ.

ERgo te rogamus tibi supplicamus vt qd̃ potes velis prece da nos celis.

PLacans nobis natã mũdo per te data m/ illa natũ suũ/ tu nepotem tuum.

LAus sit trinitati / laus sit vnitati/ laus patri ac nato / laus; paraclito. Amẽ. ℣. Diffusa est gratia. ãn. HEc est radix ante pia virgo flores est maria/ christus flos est inclitus: digna radix est honore cuius virga tali flore fecũdatur celitus. ℘s. Magnificat. Oratio.

DEus qui beatã ãnam dilectissime genitricis tue matrẽ egregiã hodierna die ad celestis vite sublenasti gaudia. fac nos q̃s gloriosis eius meritis ad eternã pertingere bitudinem: ex cuius puerperio salutari pro salute mũdi/ humanam dignatus es assumere carnẽ. Qui vivis et regnas cũ deo patre. Pcõ. de sctõ iacobo apło ãn. In regeneratione cum sederit. in cõi fo. lxxi. ℣. Annũciauerũt opera dei. Oco Esto dñe. Tũc eat processio ad altare sctẽ anne: cãtando ℟. Regnũ mũdi. ix.

Require in cõmuni. fol. lxxxv. ℣ Ora pro nobis beata anna. Ut digni. Oratio.

QUesumus oipotẽs deus: vt qui beate anne solennia colimus: eius meritis et precibus indulgẽtiam cõsequamur et gratiam. Per christũ.

In redeundo de sctã maria. Ad cõpl. oia fiãt sicut in festo sancte trinitatis. Modo prẽd. dicank vespere de sancta ãna: videlicet vbi dedicata est ecclesia vel capella vel altare i honore eiusdẽ: et tũc ad primas vãs de sctã anna fiat Ubi vero nõ est ecclesia dedicata neq; capel. in honore ipsius dicank vespere de scõ iacobo apło: et mẽo. de sctã ãna cũ oratione prẽd. Ad matu. Invitat. Ad sctẽ matris anne memoriã. Oẽs christo canamus gloriã. ps. Venite. Hymn⁹

IN ãne puerperio nor fugit huius seculi: et illurit cum gaudio dies totius populi.

Hec radix yesse germinat erpers cũctis illecebris: germen eius illuminat nos sedentes in tenebris.

Pia mater et humilis de qua maria prodijt: tuis adesto famulis quos culpa grauis deprimit.

Iam felix et emerita manẽs cũ summo iudice: succurre mater inclita vt viuamus pacifice.

Et quicquid hic deliquimus vite per immũdiciã. abstergas illud petimus per diuinam clementiam.

Patri natoq; gloria detur cũ sancto spũ qui per anne suffragia conseruet nos in eritu. Amen. ℂ In. i. noct. ãn.

Chori plaudãt alacriter angelorũ et hominũ congratulãdo pariter matri regine virginũ. ps. Dñe dñs noster. fo. ij. ãn

Pater precelse virginis ioachim erat nomine/mater anna que nobilis regali fulsit semie. ps. Celi enar. fo. v. ãn. In tres partes diuidũt sic rerũ substãtiã/dãt tẽplo dant pauperibus: seruant sibi tertiã. ps. Dñi est ter. fo. ix. ℣. Diffusa est. Lcõ. i:

ODie fratres carissimi: btẽ anne matris sancte dei genitricis ac ppetue virginis marie festiuam celebrã⁹ memoriã: in qua carnis reliquit ergastulũ: et subuecta est venerabiliter ad superos sanctorũ obsequijs ãgelorũ. Ad eternum siquidem patriarcharũ ac prophetarũ veterũ gloriosa et felix peruenit contuberniũ: ex quor carne carnis contraxit originem vt per ventris sui fructũ populo suo deus mitteret redemptionẽ. Gaudeat igitur sacrosancta mater ecclesia / huius sãcte matrone munita suffragijs: ⁊ in eius laudibus cum oi deuotiõe tota resultet. Hec est enĩ illa superne benedictionis terra: de qua celestis figulus ollã spei nostre cõposuit: que ex diuini roris ymbre conceptũ verbũ dei: humano generi protulit incarnatũ. Hec est ille dñicus ager balsamorũ celestium floribus circũseptus: ex cuius suauitate p oẽs fines terre diffusus odor emanauit vite. et in eo sponsus virginum myrrhã suam cũ aromatibus suis miscuit: quia amaritudinem mortalitatis nostre diuinitatis sue dulcedine tẽperauit. Rm.

Felix anna flos ortorum mira nitẽs specie regum surgit antiquorũ ex clara progenie. Que medelã viciorum matrem gessit gratie. ℣. Hec beata miserorum succurrat inopie. Que medelam. Lectio. ij.

FElix anna que in operatiõe redemptionis nostre velut radix videtur in arbore. de qua celestis virga egressa est beatissima virgo maria q̃ filiũ suũ diuini floris amigdalũ enixa puerpera genuit: cuius dulcedinis iocunda refectio in celo et in terra: angelos et homes pascit. Ex bethleẽ quippe ciuitate dauid: ⁊ radice yesse oriunda prodijt cuius beata soboles maria videlicet christũ peperit: q̃ captiuitatẽ iacob auertit: et parietẽ veteris inimicitie iter deum et hominẽ homo deus in carne sua destruxit. O q̃ gl'iosa est mater ista et q̃ digna solenni attollenda preconio: que matrẽ nobis nostre redẽptionis attulit: et in illa testamẽtũ superne hereditatis inclusit. Vere btã et omni veneratione habenda. et

quodam sacro pᷣiuilegio pᷣedicanda mater huius sacratissime virginis / q̄ oim pᷣecellit matres in concipiēdo et generando eā: que suū et oim genera ret auctoᷣem. Gaude igitur ꝫ letare o felix mater: et pᷣe ceteris matribus felicioᷣ: que meruisti tante pᷣolis gaudere pᷣiuilegio: per quam angeli letitiam / iusti gratiā / peccatoᷣes veniam inueniunt in eternum. Ꝟm.

Matronarū hec matrona claruit i seculo: nūc in celis est patrona pietatis titulo. Cuius partu cūcta bona pᷣouenerūt populo. ℣. Anna parens esto pᷣona cunctis in periculo. Cuius partu cuncta. Lectio.iij.

MErito fratres carissimi mater sancte dei genitricis semperq̄ virginis marie ānа dicitur / id est gratia quia plena est. in qua hereditas patris nostri iacob magnificentius insignitur. Duodecim filij hui⁹ iacob sacri palacij istius / scilicet anne fundamenti suppoᷣtant maceriā: ꝫ in sublime regiā insigniter erigūt structurā. Ezechias ꝫ iosias glorioli reges: incō parabili sctitate fulgentes: quasi pᷣecioli lapides immēsos vibᷣāt radios: et in regie genitricis dei domus artificio fulgoᷣe mirabiliter ꝑeminent copioso. Inter quos iudas ꝫ leui / potissimū pᷣefulgent. ex quibus regnū et sacerdotiū eiusdem gētis pᷣodijt: eosq̄ quasi duos parietes lapis chᷣistus angularis in btē matris anne celebᷣi foᷣmatiōe colligauit. Hec est illa p̄clara ꝫ sublimis structure maceria: ex quorum ꝓpagine deus pater glorioſe genitricis vnigeniti filij sui: singulare ꝫ nouū dignatus est fabᷣicare palatiū. Quod quidem iure beatā annā venerabilē matronā dixerim. in cuius thalamo foᷣmaretur sctā ꝫ perpetua virgo maria: vt pᷣima fieret ꝓonea i celestiū copula nuptiarū ac venerabilis ipsis sanctoᷣū oᷣdinibus angeloᷣum. Nobis igit tibi astātibus o felix ānа. o pia et venerabilis dña: vt subuenire iam digneris implоᷣamus: quo possimus habere perpetuā gratiā dñi nostri iesu chᷣisti Qui cū patre ꝫ spū sctō viuit ꝫ regnat in eternum amen. Ꝟ. Ex conceptu coniugali anne miro oᷣdine radix boni finis mali spirat vno germine. Felix que fuisti tali impᷣegnata virgine. ℣. Nos in hoᷣa fac finali moᷣi sine crimie. Felix que. Gloᷣia. Felix. ¶ In.ij.not.ā

Annos quoq̄ plurimos ducunt in coniugio steriles atq̄ tristes sub legis oppᷣobᷣio. ꝑ. Eructa. fo.xxi.ā. Exprobᷣabat hunc pontifex ioachim q̄ sisteret infecundus cū fecūdis seq̄ eis iūgeret. ꝑs. Deus noster refugiū. fol.xxi.ā. Ioachim ex oppᷣobᷣio e tēplo tristis exiit nec ad domū vel vroᷣē sed ad pastoᷣes trālit. ꝑs. Fundamē. fo.xxxij.℣. Specie tua. Lcō.iij.

HOdie fratres carissimi: i honoᷣe btē anne venerabilis matrone specialiter cōuenimus / eo q̄ in hac die vt supᷣadiximus ipsam de hoc mūdo migrasse credimus: dignum est tamen vt ipsius spōsum beatū ioachim eximie sāctitatis virū quoᷣū erat vna caro: ex qua pᷣessit beatissima virgo pᷣout dñs dederit pariter veneremur Tradunt siquidem hystoᷣie q̄ huius semper recolende virginis p̄clara oᷣigo de stirpe pᷣocedens dauitica: huic illuxit velut dies lucidissima mundo. Nam pater eius ioachim mater vero anna vocati: affluentia rerū terrenarum erant potentes: sed virtutū pᷣobatarū copia fuerūt potentioᷣes. Nō enim terrenis diuitijs affluere: sed iuste potius et legitime gaudebāt viuere. nec tantū mundi huius appetebāt assequi gloᷣiā: quātum diuinam satagebant iugiter implere iusticiā. Pᷣopter qđ studiosi ambo in lege dñi sine quauis q̄rela degebant in populo dei sed eo studiosius / eoq̄ deuotⁱ⁹ ceteris eiusdē populi hoibus: quo mūdo erāt ꝓfecturi splendidissimū de suo germie sydus pio scilicet deo cooperante: q̄ ꝓducit rosam de spinosa gente. Non q̄ in patre siue in matre istius virginis sacratissime fuissent vnq̄ spine iudaice: sed q̄ ipsi spinas non habentes / de habētibus sint dei gratia pᷣocedētes.

Tu autem domine. ℟.

4 Ꞓriudee creuit spina hec matrona nobilis: spina tamen officina claruit mirabilis de qua ꝓdiit. Regina celi venerabilis. ℣. Nos a fraude serpentina saluet mater humilis. Regina celi. Lectio. v.

Uiuebant itaq; ambo socialiter et erant in cōiugio legaliter in vrbe galilee nazareth noie: vnde oriūdus ioachim pater erat: mater tamē anna bethleemita ortu fuerat. Et qñ iusti coraī deo et hominibus erāt: templo dei ⁊ peregrinis idigētibus/ duas portiones suarū facultatū tribuebāt/ reseruata in suos vsus tertia: vnde tē poraliter viuebāt. Cerū permanente vtroq; sterili per annos circiter viginti. templū dei diebus certis frequentabant/ vbi deum sollicite orabāt: vt dignum deo fructum carnis sue/ hoc est filiū vel filiā mererentur accipere: factoq; voto q̄ obsequio diuino māciparent quācunq; sobolē diuino dono generarent. Post hec ioachi audito ipropterio a pontifice ysachar sibi facto videlicet q̄ esset infecundus. nulluſq; de eo genitalis esset in israel fructꝰ/ mortristis confusuſq; abiit. nec domū vel vroxem: sed pastores suos adiit. At diuina pietas consolās eius angustias: angelico aspectu simul et affatu ꝑmisit ei virginē ꝓcipuā de se foxe nascituraī. Demiq; vt dignitas mirabilis significaretur euāgelizate sobolis: claritas etiā mirabilis comitata est āgelum lucis. vel idcirco cum luce ingēti ioachim patri āgelus apparuit: q̄a lumen mūdi ꝓcessurū de luce/ id est de nascitura virgine declarauit. ℟.

5 Quam potēs esse diceris in regno beato cum que genitrix agnosceris regine angelorū. Insignis quippe diceris patrona miserorū. ℣. Impetra nobis miseris veniā peccatorum. Insignis. Lectio. vi.

Ꝓscitur ergo de legitimo ⁊ valde sctō cōiugio sctissima virgo: vtpote totius sctitatis futura mater dono diuino. Justū nēpe fuit vt de bonis optima de sctis sctissima: immo de sterilitate virginitas fecūda ⁊ fecūditas integerrima nasceret Quomodo de arbore bona flos iocūdus. ⁊ de ipso flore vitalis fructꝰ ꝑfertur. bona quidē ꝓiora: scda vero meliora: sed horū postrema sunt optima. sic ꝑfecto de parentela bona: ꝓcessit melior virgo maria. de qua ꝑles est optima. scilicet bñdictus fructus vētris sui: qui est bonus sup oia. Hec itaq; de bonis melior et optima parentibus orta. in domo paterna triennio est educata. Et quoniā paruulis vel etiā quibuslibet alijs angelorū custodia deputata creditur necnon veritate docente asserit: multo astruit verius. adeo vt nichil sit verius: q̄ hanc ab initio sctissimā virginem scti semper custodierunt angeli: quippe qui mūdi dñam sciebant eam futuram: potentem quoq; post oipotentem creatorē: super omnes potentes/ celi et terre reginam. ℟.

6 O q̄ digne veneraris ab humano germine que mariā mūdo paris magno dei munere Ipsa virgo singularis dignet succurrere. ℣. Anna mater salutaris fac nos christo viuere. Ipsa virgo. Gloria. Ipsa vir.

Cin. iij. nocte. ān. Ioachim ⁊ coniugi angelus apparuit dolenteſq; nimiū dulciter cōpescuit. ℣s. Cātate. i. fo. xxxiiij. ā. Preces vestre sunt accepte habebitisq; filiā per quā deus magnifice ꝓstabit cunctis gratiā. ℣s. Dñs reg. exul. fo. xxxiiij ān. Hinc cognoscūt se mutuo coniugali federe ⁊ agūt laudes dño ꝓcesso munere. ℣s. Cātate. ij. fo. xxxv. ℣. Adiuuabit eā. Initiū sctī euā. Sc̄ōm matheū.

Liber generatiōis iesu christi: filij dauid/ filij abraham. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus. Matheus igit euangelista scribēs librū generatiōis iesu christi: ceteris ꝓtermissis horū filiū nuncupauit. quia ad hos tātū facta est de ipso repromissio. Ad abrahā in semie

Mach. i.

inquit tuo benedicẽtur oẽs gentes terre. Ad dauid vero ait. De fructu ventris tui: ponã super sedem tuã. Abraham genuit ysaac: ysaac autẽ genuit iacob. Exequitur ergo humanã generationem christi matheus: ab ipso promissiõis exordio. hoc est ab abraham generatores cõmemorãs quos perduxit ad ioseph virum marie: de qua natus est iesus. Quicquid tamen in insigni genealogia christi. ad euangelicã respicit hystoriã: totũ ex abũdanti recurrit ad ãnam: vt ipsa sit quasi quedã meta legis et gratie per quã dignitas humane videt in christo refloruisse nature. Ex eius nãq; vẽtre prodiit: quod de sctã ecclesia longe ante spiritussctũs ait. Syndonẽ fecit et vẽdidit ⁊ cingulũ tradidit chananeo. Syndonis huius cãdor niueus puritas est et mũdicia virginalis: quã btã ãna mater manibus suis quasi conteruit: dũ genitricẽ dei mariã ad diem tẽporalis ortus: i forma humana de palatio uteri sui corporaliter eduxit. Hanc ad redemptionem generis humani deo patri vendidit: vt in illo cõmertio incarnatum patris verbum/ matris fieret preciũ: et ipsa preciosa appareret ad liberationem captiuorum. Ꝛ.

7. Ꝟna mater corruptele pomi fit edulio/ deformauitq; sequele lineã tontagio. Anna confers spem medele sacro puerperio. ỽ. Esto memor clientele huius in exilio. Anna confers spem medele. Lectio. vij.

Unde sctũs angelus a deo missus nũciare parẽtibus/ hãc sacratissimã virginẽ nasciturã: nomen eius simul et vitã/ matrẽq; filij dei pdixit futurã. Cui consonãs angelus gabriel ille magnus. iam dicit grandi et adulte. iamq; ioseph sctõ desponsate: non tamen nuptialiter copulate. Nã post salutationẽ sanctã tanta virgine dignã: nonnullis interpositis intulit hoc modo. Quod ex te nascẽt sanctũ: vocabitur filius dei. Seruata ergo ⁊ munita fuit angelorũ custodia: q̃ angelorum regem erat paritura: et que anteq̃ nata noie ac vita est et dignitate signata. Sed huiusmodi custodia/ id est celestis et ãgelica magna qdẽ fuit in parentũ domo: maior vero in sãcto dei domicilio. Ex quo enim i templo est oblata: ⁊ ibidem a parentibus deo cõmẽdata: deus qui susceptit ipse custodiuit: et per suos sãctos angelos assidue muniuit. Muniuit inquã tãq; suũ sanctuariũ/ prefinito tẽpore a patre filium suum mediatorem dei ⁊ hominũ susceptурũ. Nam vbi venit plenitudo temporis: misit deus filiũ suũ factum ex muliere. factum sub lege: vt oppressos lege redimeret. Ꝛ. 8.

Anna mater matris christi nos pie considera que marie meruisti propinare vbera. Ecce felix ascẽdisti super cuncta sydera. ỽ. Tu in hora mortis tristi nos ab hoste libera. Ecce felix ascendisti. Lectio. ix.

Bemansit itaq; in templo dei electa et preelecta virgo dei: ⁊ ipsa vtiq; templũ venerabile dei: vt suo dignissimo ac mellifluo eloq̃o posset dicere qd̃ fortis ille rex dauid: de cuius genere descendit: in psalmo legit dixisse dñs pars hereditatis mee. Jam vero a parentibus ibidem derelicta et soli deo cõmissa. qualiter deinceps vixerit vel quomodo in tẽplo se habuerit. nec est cuiq̃ possibile dicere: nec saltẽ cõiicere. Etenim ois facũdia deficit: oisq; cõiectura euanescit a facie virtutum virginis huius: et a cõspectu maiestatis gratie eius. Gaude igitur et letare o felix ioachim: qui tãte prolis meruisti vocitari patrator. Sed et tu anna longe felicior anna matre samuelis simul exulta: enixa es castitatis speculum. honestatis domiciliũ. solatium miserorũ. spem fideliũ. reginã angelorum. Que nobis ⁊ oibus huius diei et solẽnia venerãtibus gratiã cõferat mũdi dña: nosq; letificet in celesti gloria cum filio suo domino nostro iesu christo. cui sit honor et gloria per infinita secula amen. Ꝛm. 9.

Btã virgo virginũ matris tue precibus remissionem criminũ procura supplicibus

Septẽ dormiẽtiũ martyrũ.

Et fac post vite terminũ letos in celestibus ℣. Succurre penes dñm cunctis assistentibus. Et fac. Gloria. Et. ℭ In laud. ān.

OMnis sanctorũ concio matrẽ collaudet virginis de cuius puerperio salus processit hois. ℘s Dñs reg. fo. vi. ā. Hec prolem deuotissime petit a patre luminum/ ⁊ meruit dignissime mariã decus virginum. ℘s. Jubilate deo. fo. vij. ān. Ex ioachim quem habuit vite virum eximie anna mariã genuit matrẽ regis iustitie. ℘s. Deus deus meus. fol. vij. ān. Stirps ysse clara diluit cuc matris opprobrium: dum anna prolẽ genuit florem sanctorũ oim. ℘s. Benedicite. fo. vij. ā. Anna floret vt lilium in summi regis curia thronũ adepta regiũ cũ immortali gloria. ℘s. Laudate dominũ. fol. vij. Ch. Mulierem fortem. vtꝫ. Hymnus. HElit anna pre alijs digna laude fidelium mundum replenit gaudijs per sacrum puerperium.

Hec de carnis propagine mariã nobis protulit: que suo reddit germine/ quod eua tristis abstulit.

O vas celestis gre mater regine virginũ per te precamur anxie remissionem criminum.

Memento mater inclita ꝙ potens es per filiam et nobis prece solita procura dei gratiam.

Eiusq; donet precibus dator bonorũ omnium vt gaudijs celestibus fruamur post exilium.

Patri natoq; gloria detur cũ scõ spũ/ qui per anne suffragia conseruet nos in eritu. Amen. ℣. Elegit eã deus ⁊ prelegit eam. Et habitare. ān. Anna stellã matutinã magni maris et reginã peperit clemẽtie/ cũ qua vere iocundatur: quia deũ contẽplatur reuelata facie. ℘s. Bñ⁹. Or. Deus qui beatã annam. ℭ Ad. i. ān. Ois sanctorũ. i. de lau. ℘s Deus in noie. fo. ix. ān Gratias. ℘s. Quicunq;. fo. x. ℭ Ad. iij. ān Hec prolem. ij. de lau ℘s. Legem pone. fo. xij. Ch. Mulierẽ fortem. ℣. Diffusa est gratia. vt in cõmuni vnius virginis. ℭ Ad. vi. ān. Ex ioachim. iij. de lau. ℘s Defecit. fo. xiij. Ch

MUlte filie congregauerũt diuitias tu supergressa es vniuersas fallax gratia et vana est pulchritudo: mulier timens deũ ipsa laudabit. ℣ Specie tua. ℭ Ad. ix. ā. Anna. v. de lau. ℘s. Mirabilia. fo. xiij. Caꝑm. Prouer. vltimo.

MAnum suam aperuit inopi: et palmas suas extendit ad paupẽrẽ: ideo fortitudo et decor indumentum eius/ et ridebit in die nouissimo. ℟. Adiuuabit. ℣. Elegit eam. Oco. vtꝫ. ℭ Ad secũdas vãs. ān. Ois sctorũ. ℘i. Dixit dñs. fo. xl. Laud. pueri. fol. xl. Letatus sum. fo. xli. Vti oẽs, fo. xlij. Lauda hierusalẽ. xlv. Caꝑm Mulierẽ fortem. ℟. Beata virgo. Hymnus. Aue mater anna. ℣⁹. Elegit eam. ān. Anna florem portauit gratie/ flos odorẽ spirat mundicie/ alme preces matris ⁊ filie nos conducant eterne glorie. ℘s. Magnificat. Oco. Deus qui beatã annam. Prouer. vltimo.

ℭ Memoria fiat de septem dormientibus martyrum. Oratio.

DEus qui gloriosos resurrectionis eterne pretones septem dormientes magnifice coronasti: ℘sta q̃s. vt eorũ precibus resurrectionem sanctã que in eis mirabiliter preostẽsa est consequamur. ℘er. Ad matut. iij. lc. Inuitatorium dupler. Lectio. i.

SUb decio iperatore facta in christianos graui persecutione septem christiani ciuitatis ephesiorũ ciues persecutionis furorẽ declinantes. accepto consilio vendiderunt que habere poterãt: ⁊ colligentes pecuniam absconderũt se in spelũca in monte celio: donec persecutionis rabies refrigesceret. Vocabãtur aũt ipsi viri: maximianus/ malchus/ martinian⁹/ dionysius/ iohannes/ serapion/ et constãtinus. Et constituerunt malchum vt mendici habitu indutus: que necessaria essent emeret i ciuitate: ⁊ ministraret eis. Placuit autem deo vt ipsi seri in eadẽ spelũca soporati: obdormirẽt per secula multa. Tu aũt. Lctõ. ij.

Volutis autem trecentis sexaginta & duobus annis: regnante imperatore christianissimo Theodosio. surrexit detestãda heresis nitẽs refellere generalis fidem resurrectionis. Volente autem deo post tanta tẽpora predicti sancti euigilãtes et vnius noctis spacio se obdormisse putantes/malchũ ad ciuitatem miserunt vt que eis essent necessaria emeret. Qui appropinquans ciuitati et super portam crucem erectam videns et oẽs inuocantes christi nomen audiens: valde admirari cepit. Prolatis vero argenteis: ceperũt intuentes admirari et dicere adinuicem. quia hic inuenis thesaurum inuenit. Quid multa? Capitur malchus: et ad proconsulem ciuitatis ducitur. Lectio. iij.

Proconsul ergo cũ ab eo inquireret vbi thesaurum iuenisset: cecidit malchus ad pedes eius dicens Rogo vos dicite michi vbi est decius imperator. christianorum persecutor Ego enim et socij mei persecutionem eius fugientes: abscondimus nos in spelunca celij montis. Marinus ciuitatis episcopus hoc audiens: dixit da visio est: quam innotuit nobis deus in iuuene isto. Sed surgamus: et eamus cum eo. Et venientes ad spelunca videruñ sedentes sanctos martyres dei. et erant facies eorum sicut rosa florens. Et adorantes eos: miserũt ad imperatorem celeriter: hec nũciantes. Qui cũ venisset: ingressus ad sanctos dei et amplexus eos: fleuit super ceruices eorum. Qui dixerunt ei. Propter te suscitauit nos deus ante diem magne resurrectionis: vt tu sine dubio resurrectionem mortuorum credas. Et cum hoc dixissent: reddiderũt spũs secũdum preceptum dei. Imperator vero flens et osculans reliquias sanctas eorum. cõgregatis plurimis episcopis et fidelibus viris: fecit in eodem loco dignam memoriam eorum Cetera de cõi plurimorũ martyrum.

¶ Sancti sampsonis episcopi. Oco.

Omnipotẽs sempiterne deus tribue nobis famulis tuis per intercessionem sancti sampsonis episcopi poscentibus peccatorũ veniam: querentibus salutis viã. pulsantibus aperire celestis regni aulam. vt ad eternã maiestatis tue habitationem. te adiuuante peruenire mereamur. Per dominũ nostrũ iesum christũ filiũ tuũ.

¶ Eodem die fiat memoria de sancto panthaleone martyre. Oratio.

Deus qui hunc diem beati panthaleonis martyrio consecrasti: presta qsumus. vt ipsius interuentu/hoc in nostris floreat actib⁹: quod premijs remuneretur celestibus. Per dñm nostrũ iesum christũ filiũ tuum.

¶ Ad matutinas tres lectiones de cõi Innitatorũ dupler. Cetera de cõmuni vnius confessoris et pontificis.

¶ Sanctorum felicis simplicij/faustini/& beatricis martyrum. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt sicut populus christianus martyrum tuorum felicis simplicij/faustini/ et beatricis/temporali solemnitate congaudet: ita perfruatur eterna. et quod votis celebrat: pio cõprehendat effectu. Per dominũ nr̃m iesum christum filium tuũ. Qui cum deo patre et spiritu sancto viuit et re.

¶ Ad matutinas tres lectiões. Innitatorum dupler. Lectio prima.

Iberio vrbis rome episcopo misso in exilium a constãtio augusto heretico: congregãtes se sacerdotes cum vniuerso clero romano. ordinauerunt in loco eius episcopum felicem presbyterum vrbis venerabilem virum. Qui facto cõsilio: declarauit constantium hereticum: et secũdo rebaptizatum ab eusebio nichomedense: iuxta nichomediam in aquilone villa. Hoc declarato: eijcitur sanctissimus felix de episcopatu suo a constantio augusto filio constantini augusti. Qui leuatus exinde: ductus est in ciui

Abdon et sennes martyrũ.

tatem coronam. ⁊ ibi passus est capite trũcato: et martyrio coronatus. Exin de raptũ est corpus eius a presbyteris et clericis: ⁊ sepultũ in basilica: quam ipse construxerat via aurelia. Cuius natale celebrat quarto kal. augustas ad laudem et gloriam dñi nostri iesu christi: qui cum patre ⁊ spiritusancto vivit et regnat deus in secula seculorum Amen. Lectio. ij.

TEmporibus dyocletiani ⁊ maximiani erat rome quedã virgo beatrix noie: que fuerat germana sororis sãctorũ simplicij et faustini: qui p noie dñi nostri iesu christi post multa ac diversa supplicia que illata sunt eis a carnificibus: iussi sũt capitalem subire sententiã. Quorũ corpora sepelivit beata beatrix. vna cũ btõ crispo/ et iohanne presbyteris. Factũ est aũt vt prediũ quod fuerat beate beatricis cõmune cum fratribus lucrecius vicinus possessor ambiret. Qui fecit teneri beatã beatricem ⁊ duci ad sacrificãdũ nefandissimis ydolis. Tunc beata beatrix dixit ad illos qui eam ducebãt. Ego nõ sacrifico demonijs: quia christiana sum. Lucrecius iussit eam carcerali custodie mãcipari. quousq; de ea cogitaret. Post hec fecit eam prefocari noctu a seruis suis: et sic tradidit spiritum domino. Tu autem domine. Lectio. iij.

POst hec ingressus est lucrecius prediũ sanctorũ: et fecit conuiuiũ in quo insultabant sanctis dei dũ epulabant. Et ibi erat q̃dam mulier q̃ filiũ suũ lactabat. Ille aũt infantulus pannis involutus: vocẽ emisit in conuiuio coram oĩbus dicens. Audi lucreci Occidisti et invasisti. Ecce datus es in possessionem inimici. Ad hãc vocẽ expauit lucrecius: ⁊ timor ac tremor in eũ sit eũ Statimq; etiam sathanas in eũ ingressus: ibi in conuiuio per tres horas vexavit eũ: quousq; tolleret spiritũ eius. Tantus aũt metus irruit super oẽs q̃ aderant. vt simul oẽs ad christianos confugiũ facerent: et christianos rogarent: vt sibi presentes fierent. Qui cum venissent: et ad eos dixissent. Quid vultis? Illi dixerunt. Rogamus vos: vt veniatis ad dñm nostrum ihesum christum: et baptizemini. Et ipse vos saluos faciet. Et ipse est qui hodie per vos hanc domum liberauit. Et ipse est qui nos hodie liberauit. Et ipse est qui nos hodie liberauit. Et ipse est qui nos hodie

VAlerianus prefectus iussit sanctos dei diu cũ plũbatis cedi: ⁊ celos in amphiteatrũ duci: et kerarũ morsibus cõsumi. Et facto signo christi: intrantes scti in amphiteatrũ dixerunt. In noie dñi nostri iesu christi: introibimus ad coronã nobis a dño preparatã. Et venerũt in conspectu valeriani nudi corpore: sed induti christi fide. Et iussit valerianus dimitti eis duos leones: et quattuor vrsos. Qui dimissi venerũt rugientes ad pedes sanctorũ martyrũ et non recedebant a pedibus eorũ. Nemoq; poterat accedere ad eos propter impetũ ferarũ eos custodiẽtiũ. Et dixit valerianus. Modo claruit ars magica eorũ. Et repletus furore: iussit gladiatores introduci: ⁊ ibidem eos interfici. Quibus peussis: iussum est eorum corpora ãte simulachrũ solis iactari: anime vero eorum in celesti gloria meruerunt a domino beata immortalitate coronari.

Cetera de cõi plurimorũ martyrum.

¶ Sancti germani epi. Oratio.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster: et quia voces nostre non merẽtur audiri: sancti germani cõfessoris tui atq; pontificis interuentio quesumus sit accepta pro nobis. Per.

Ad matut. in. lc. fiant. Lectio. i.

BEatus germanus ãtissiodorensis oppidi indigena fuit parẽtib⁹ splẽdidis procreatus: et ab ipsis infantie rudimentis studijs liberalib⁹ institutus. In quo doctrine collatio/cũ ingenij vbertate cõsentiens eruditissimũ duplicato bono/id est nature et industrie reddiderũt. Atq; vt in eum perfectio litterarum plena cõflueret. post auditoria gallicana intra vrbem romam: ciuilis iuris scientiam perfecte addidicit. Lectio. ij.

DEinde ad honorem prefecture sublimatus: moribus ⁊ eloquẽtia decorauit. In quo actu: dũ laudis multiplici luce resplẽderet: sublimen genere. moribus ⁊ diuitijs sortitus est vxorẽ. Suscepit sacerdotiũ inuitus. coactus simul et addictus: sed repẽte mutatur ex oĩbus. Despicitur mundi militia celestis assumitur. Seculi põpa calcatur: humilitas conuersatiõis eligitur: vxor in sororẽ mutat. Substantia dispensatur in pauperes: paupertas ambitur. Jam vero enarrari nõ potest qua hostilitate vim sibiipse cõscinerit. quas cruces/que be supplicia corporis sui persecutor induerit. In refectionibus primũ cinerem prelibauit: deinde panem ordeaceũ sumpsit. quem tamẽ ipse exussit et molut. Et cum hic cibus grauior ieiunijs indicitur: nunq; nisi vespere. inter dũ tamẽ in ebdomada media plerũq; die septima ponebatur. Lectio. iij.

STratũ omne subiecto cilicio: ⁊ supposito vno tãtũ sacculo: cõtẽtus fuit. Caput ab humeris per cerucis confiniũ: nulla sublenauit adiectio. Ita protinus prostrata per terrã membra dãnauerat. Noctibus nunq; vestimentũ: raro cingulũ raro calciamenta detrarit. Redimitus loro. semper et capsula sanctorũ reliquias continens: iugis gemitus/oratio perseuerans erat. Longũ enim tempus somnum capere inter tormenta non poterat. Dicat quisq; quod senserit. Ceterum absolute diffinio: beatũ germanum inter tot cruces longum trariisse martyrũ. O q; preclara dei nostri virtus ⁊ pietas: qui famulũ suũ in via veritatis fideliter gradientem duplici remuneratione dotauit: vt et preteriti si qui fuerant decoquerentur errores: et celeriter defecata sanctitas prestaretur Quicq; peccatis preteritis forsitan tenebatur obnorius: vt inciperet fenerator esse virtutum adiutus gratia domini nostri iesu christi.

Cetera de cõi vnius confes. ⁊ pontifi.

¶ Petri ad vincula ad primas vs ãn.

SOlue iubente deo terrarũ petre cathenas: qui facis vt pateãt celestia regna beatis. Pi. teriales. Capim.

Petri ad vincula,

Act.12. PEtrus quidē seruabat in carce re oratio autē fiebat sine inter missiōe ab ecclesia ad deū pro eo. Deo grās. R. Dixit āgelus. infra. viij. Hy⁹. IAm bone pastor petre clemens accipe vota precantū et peccati vincula resolue tibi potestate tradita qua cūctis celū verbo claudis/aperis. ℣. Annue christe. in cōi fol. lxx. ℣. In omnē terrā. ān. TU es pastor ouiū/princeps apostolorū tibi tradite sunt claues regni celorum. ℘s Magnificat. Oratio. DEus qui beatū petrum apostolū a vinculis absolutū/illesum abire fecisti: nostrorū q̄sumus absolue vincula peccatorū: ⁊ oīa mala a nobis propiciatus exclude. Per dñm no. CMcōria de machabeis martyribus ān. Gaudēt in celis. in cōi fo. lxxvi. ℣. Letamini in dño et exultate. Oratio. HAterna nos martyrū tuorū dñe corona letificet: que ⁊ fidei nostre prebeat incrementa virtutum: et multiplici nos suffragio consoletur. Per dñm. Ad matuti. Inuitato. TU es pastor ouiū princeps apostolorum. Tibi tradite sunt claues regni celorū. ℘s. Venite. Hy⁹. Jā bone. ℣. Annue xpe. CIn. i. noc. ā. MIsit herodes rex man⁹ vt affligeret quosdā de ecclesia: occidit aūt et iacobū fratrē iohannis gladio. ℘s. Celi enar. fo. v. ān. VIdens aūt quia placeret iudeis apposuit apprehēdere et petrū. ℘s Benedicā. fo. xvi. ā. PEtrus quidē seruabat in carcere et oratio fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. ℘s. Eructa. fo. xxi. ℣. In oēm terrā. Lcō. i. NOtandū est fratres carissimi qua de causa celebratur festiuitas sci petri: que dicit ad vincula kalendis augusti. Hec ergo a q̄busdā dicitur causa. Romanor quidā dux noie quirinus habebat filiā gutturno sam noie balbinam. Habebat aūt ipse dux beatū alexandrū papā in carcere clausum. Ipsa vero puella ibat sepissime ad carcerem vbi btūs papa alexander cathenis tenebat ligatus. Et deosculabatur cathenas: quibus ipse sāctus ligatus erat: scilicet ob gratiam recuperande sanitatis. Rm. MIsit impius herodes rex manus vt afflingeret quosdam de ecclesia. Occidit aūt iacobum fratrem iohannis gladio. ℣. Videns autem quia placeret iudeis: apposuit apprehendere et petrū. Occidit. Lctō. ij. QUi beatus alexander dixit. Noli filia mea osculari has cathenas: sed quere boias sancti petri quibus victus fuit: ⁊ osculare illas: et ide recipies sanitatē. Que mox ad patrē suum veniens narrauit ei sicut audierat a prefato papa. Quod audiens pater puelle: misit nūcios qui perquirerent carcerem vbi apostolus fuerat: indeq̄ secū afferrēt boias beati petri. Quod ita factū est. Quas deosculans prefata puella ilico recepit sanitatem Sicq̄ beatus alexander exiens de carcere constituit celebrari solennitatem hanc kalēdis augusti in honore beati petri: ⁊ in eius noie edificauit ecclesiā que dicitur ad vincula. In qua etiam vt fertur solēnitate: cathene eius deosculantur a populo deuote: auxiliāte dño nostro iesu christo. qui cum patre et spiritu sancto viuit et regnat deus/per omnia secula seculorum amen. Tu autem domine. Rm. VIdens autem callidus hostis quia placeret iudeis. Apposuit apprehendere et petrū. ℣. Misit ipius rex herodes man⁹ vt affligeret quosdā de ecclesia. Appo. fo. xlij. EXultemus in dño dilectissimi ⁊ spirituali iocunditate letemur quia vnigenitus dei filius dñs noster iesus christus ad insanuāda nobis dispensationis et diuinitatis sue misteria: apostolici ordinis primum beatū petrū dignatus est prōgare: cuius hodierna solēnitas specimen et decus cōtulit orbi terrarū. Hoc enim beati petri obtinuit dilectissimi illa confessio: q̄ a deo patre apostolico inspirata cor di: oīa humanarū opinionum icerta transcendit: et firmitatem petre que

nullis impulsionibus quateretur accepit. Euangelica siquidem referãte hystoria: oẽs apostolos dñs quid de se hoies opinent interrogat. At ille quasi qd habeat. discipulorũ sensus sciat: respõdet. Tu es chzistus filius dei viui. Ille primus est in dñi cõfessione: q primus est i apostolica dignitate Qui cũ dixisset tu es chzist⁹ filius dei viui: respõdit ei iesus. Bt̃ũs es symon bariona: quia caro et sanguis nõ reuelauit tibi: sed pater meus qui est in celis. Id est beatus es: quia te docuit pater meus. nec terrena opinio fefellit: sed inspiratio celestis instruxit: ꝛ nõ caro et sanguis: sed ille me tibi cuius sum vnigenitus indicauit. Tu aũt. R.

1. Cunqz tyzãnus immitis cõprehendisset petrum apostolũ: misit eũ in carcerem. Volens post pascha produccre eũ populo. v⁹. Videns autem quia placeret iudeis apposuit apprehẽdere et petrum. Volens post. Gloria. Volens. ℂ In secũdo noct. ãn. Erat petrus dormiẽs inter duos milites vinctus cathenis duabus et custodes ante ostium custodiebant carcerem. ps. Dñes gentes. fo. xxi. ãn. Cunqz producturus esset herodes ecce angelus dñi astitit: et lumen refulsit in habitaculo carceris percussoqz latere petri excitauit eũ dicens: surge velociter. ps. Exaudi deus deprecationẽ. fo. xxiiij. ãn. Exiens petrus apostolus sequebãtur ãgelũ: et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelũ: estimabat autem se visum videre. ps. Exaudi deus orationem. fo. xxv. v⁹. Constitues eos principes. Lectio. iiij.

Ego (inquit) dico tibi. Hoc est sicut pater me⁹ tibi manifestauit diuinitatem meã: ita ego notam tibi facio excellẽtiam tuã. Quia tu es petrus. Id est cum ego sim inuiolabilis petra ego lapis angularis: q facio vtraqz vnũ/ tamen tu quoqz petra es. quia mea virtute solidaris: vt que michi potestate sũt ꝓpria: sint tibi mecũ participatione cõmunia. Super hãc petrã edificabo ecclesiã meam ꝛ porte inferi non prevalebũt aduersus eam. Super hanc (inquit) fortitudinẽ eternũ extruã templũ et ecclesie mee celo inserẽda sublimitas in huius fidei firmitate consurget. Hanc cõfessionem porte inferi non tenebũt: mortis vincula non ligabunt. Vox enim ista vox vite est: et sicut confessores suos ad celestia prouehit: ita peccatores ad inferna demergit. Rem.

Petrus quidem apostolus seruabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. v. Erat petrus dormiens inter duos milites: vinctus cathenis duabus. Oratio. Lectõ. v.

Propter quod dicit btissimo petro. Tibi dabo claues regni celorũ. Et quecunqz ligaueris super terram erũt ligata et in celis. et quecũqz solueris super terrã erũt soluta et in celis. Transiuit quidem etiã in alios apostolos vis istius potestatis: sed nõ frustra vni commẽdatur quod oibus intimatur. Petro enim ideo hoc singulariter creditur: quia cunctis ecclesie rectoribus petri forma ꝓponitur. Manet ergo petri priuilegiũ vbicũqz et ipsius fertur equitate iudiciũ. Nec nimia est vl̃ seueritas vel remissio vbi nichil erit ligatũ nichil solutum: nisi quod beatus petrus vel ligauerit aut soluerit. Instante aũt passione sua q discipulorũ erat turbatura constantiam: symon inquit dñs Symon ecce sathanas expostulauit: vt vos cribraret sicut triticũ. Ego aũt orani pro te: ne deficiat fides tua. Et tu aliquando conuersus confirma fratres tuos: ne intrent in tentationem. Rem.

Cum vero producturus eum esset herodes in ipsa nocte erat petrus dormiens inter duos milites vinctus cathenis duabus v⁹. Et custodes ante ostium custodiebant carcerem vbi erat petrus apostolus. Inter duos milites. Lectio. i

Ommune erat oibus apostolis periculum de formidine tentatiõis: et diuine ꝓtectiõis auxilio pariter indigebãt. qm̃ dyabolus oẽs cragitare: oẽs cupiebat elidere: ꝛ tñ specia-

lis a dño petri cura suscipit ⁊ pro fide petri proprie supplicatur tanq̃ alior ⁊ status certior sit futurus: si mens prin-cipis victa non fuerit. In petro ergo oim fortitudo munit: ⁊ diuine gratie ita ordinatur auxiliũ: vt firmitas que per christũ petro tribuitur: per petrũ apostolis alijs cõferatur. Et postq̃ re surrexit dñs a mortuis. btõ petro apo stolo post regni claues traditas ad tri nã eterni amoris professionẽ: mystica insinuatiõe ter dixit. Pasce oues meas Quod nũc quoq; pro culdubio facit: ⁊ mãdatũ dñi pius pastor exequitur cõ-firmans nos cohortationibus suis et pro nobis orare non cessans: vt nulla tẽtatione superemur. Si aũt hãc pie-tatis sue curã oi populo dei. sicut cre-dendũ est vbiq; ptendit: quãto magis nobis alũnis suis opẽ suã dignabitur impendere: quos in ecclesia suo noi et honori dicata sibi voluit deseruire? Cum itaq; dilectissimi tantũ nobis vi deamus presidiũ diuinitus institutũ: rationabiliter ⁊ iuste in iudicis nostri meritis ⁊ dignitate letemur: gratias agẽtes sempiterno regi redẽptori no-stro iesu christo q̃ tantã potẽtiã dedit ei quem totius ecclesie principem fecit ad laudem ⁊ gloriam nominis sui cui est cum patre ⁊ spũsancto honor ⁊ glo ria in secula seculorum amen. ℟.

6. Ecce angelus dñi astitit ⁊ lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere pe tri excitauit cũ dicẽs. Surge/surge/surge velociter. ℣. Et continuo ceciderunt cathe ne de manibus eius angelo dicẽte. Surge Gloria pri. Surge. ¶In. iij. noct. an. Transeũtes primã et secũdã custodiam venerũt ad portã ferreã que ducit ad ciui-tatẽ que vltro aperta est eis. hs. Cõfitebi mur. fo. xxviij. ãn. Et exeũtes processe rũt vicũ vnũ et continuo discessit angelus ab eo. hs. Dñs regn. exl. fo. xxxiij. ãn. Petrus ad se reuersus dixit: nũc scio vere quia misit dñs angelũ suũ et eripuit me de manu herodis: et de oi expectatione plebis iudeorũ hs. Dñs regn. iralca. fo. xxxv. ℣. Mimis hono. Scõm matheũ. xvi.

In illo tpe. Venit iesus i partes cesaree philippi: et interroga-bat discipulos suos dicens. Quem di cũt homines esse filiũ hois Et reliqua Omelia beati augustini episcopi. Mat. 16.

Dño iesu christo requirente: quẽnã eũ hoies dicerent esse: et opiniones va rias hoim discipulis respondentibus rursusq; dño interrogante et dicente. Vos aũt quem me esse dicitis? Respõ dit petrus. Tu es christus filius dei vi ui. Vnus pro multis dedit respõsum: vnitas in multis. Petrus enĩ aposto lus ecclesie vnice typus est. Ipse nãq; in apostolorũ ordie primus. in christi amore prõptissimus sepe vnus respõ-dit pro oibus. Tũc ei dñs ait. Beatus es symon bariona: quia tibi non reue lauit caro et sanguis: sed pater meus qui in celis est. Tu autem dñe. ℟m.

Surge petre et indue te vestimenta tua/ accipe fortitudinem ad saluandas gentes. 7. Quia ceciderũt cathene de manibus tuis. ℣. Angelus dñi astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eum dicẽs surge velociter. Quia ceciderunt cathene. ℟. Lectio. viij.

Attẽde causam quare beatus/ quia non tibi reuelauit caro ⁊ sanguis: sed pater meus qui i celis est Ideo btũs: quia tibi non caro et san-guis reuelauit. Si enĩ caro ⁊ sanguis hoc tibi reuelaret: de tuo. Quia vero caro ⁊ sanguis non tibi reuelauit: sed pater meus qui in celis est de meo: nõ de tuo. Quare de meo? Quia oĩa que habet pater/mea sũt. Ecce audisti cau sam quare btũs: audi et quare petrus addidit dñs. Et ego dico tibi: tanq̃ di-ceret. Quia tu dixisti michi: tu es chri-stus filius dei viui. et ego dico tibi: tu es petrus. Symon quippe antea vo-cabatur. Hoc aũt ei nomen vt petrus appellaretur a dño impositum est: et hoc in ea figura vt significaret eccle-siam. Quia enĩ christus petra: petrus populus christianus. Petra enĩ prin-cipale nomen est: ideo petrus a petra: nõ petra a petro: quõ nõ a xpiano xps.

sed a chzisto chzistianus vocatur. ℟.
8. Dixit angelus ad petrũ: circũda tibi vestimentũ tuũ et sequere me. Et egrediẽs sequebatur eũ. ℣. Transeũtes aũt pzimam et secũdam custodiã venerũt ad poztã ferreã que ducit ad ciuitatem que vltro aperta est eis. Et egrediens. Lectio. ix.

TU es ergo (inquit) petrus: ⁊ super hãc petrã quam confessus es. super hãc petram quam cognouisti dicens. tu es chzistus filius dei viui: edificabo ecclesiã meam / id est super meipsum filium dei viui edificabo ecclesiam meam. Super me edificabo te: non me super te. Nam volentes hoies edificari super homines dicebãt. Ego quidẽ sum pauli. ego autẽ apollo. ego vero cephe: ipse est petrus Et alij qui nolebãt edificari super petrum: sed super petram. ego aũt sum chzisti. Apostolus autẽ paulus vbi cognouit se eligi et chzistum contẽni: diuisus est inquit chzistus? Nũquid paulus pzo vobis crucifixus est: aut in nomie pauli baptizati estis? Quomodo non in pauli: sic nec in petri / sed in nomine chzisti: vt petrus edificaretur super petram: non petra super petrum Idem ergo petrus a petra cognominatus: ecclesie figurã pozrans apostolatus pzincipatũ tenens. Tu aũt. ℟.
9. Quodcũqz ligaueris super terram erit ligatũ ⁊ in celis. Et quodcũqz solueris super terram erit solutum et in celis. ℣. Tu es (inquit petrus) chzistus filius dei viui. respondẽs dñs ait: et ego dico tibi quia tu es petrus: et super hanc petrã edificabo ecclesiam meam. Et quodcunqz li. Gloria. Et. ℣. Tu es petrus. ℭ In laudibus ãn.

ANgelus dñi astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoqz latere petri excitauit eũ dicens: surge velociter. ps. Dñs regnauit. fo. vi. ãn. Dixit angelus ad petrũ circunda tibi vestimentũ tuum et sequere me. ps. Jubilate deo. fo. vij. ãn. Exiens petrus sequebatur eũ: ⁊ nesciebat quia verum est quod fiebat per angelũ ps. Deus deus meus. fo. vij. ãn. Misit dñs angelũ suum et liberauit me de manu herodis alleluya. ps. Benedicite oia. fol. vij. ãn. Solue iubente deo terrarũ petre cathenas qui facis vt pateant celestia regna beatis. ps. Laudate. fo. vij. Cpm Petrus quidẽ. Hyᵖ Exultet celum. in cõi fo. lxxi. ℣ Annũciauerunt opera dei. ãn. Quodcũqz ligaueris super terrã erit ligatum et in celis: et quodcunqz solueris super terrã erit solutũ et in celis dixit dñs symoni petro. ps. Benedictus. Oz Deus qui beatũ petrũ. ℭ Mẽozia de martyzib⁹. ãn. Istozũ est enim. in cõi fo. lxxviij. ℣. Mirabilis de⁹ Oratio. Fraterna nos. ℭ Ad pzimã. ãn. Angelus dñi. i. de lau. ps. Deus in noie. fo. ix. ãn. Te iure. ps. Quicunqz. fo. x ℭ Ad tertiam ãn. Dixit angelus. ij. de laud. ps Legẽ pone. fo. xij. Cpm Petrus quidem. ℟. et ℣. de cõi vnius apostoli. ℭ Ad sextã. ã. Exiens petrus. iij. de laud. ps Defecit. fo. xiij. Cpm.

AN gelus dñi astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoqz latere petri excitauit eum dicens surge velociter: et continuo ceciderunt cathene de manibus eius. Act. 12
ℭ Ad nonam. ãn. Solue iubente deo. ℣. de lau. ps. Mirabilia. fo. xiij. Cpm Act. 12

EXiens petrus sequebatur eum et nesciebat quia verũ est quod fiebat per angelum. ℭ Ad sextũdas veseras ãn. Angelus dñi. i. de laud. ps. Dixit dñs. fo. xl. et ceteri pi. de apostolis. Cpm. Petrus quidem. hyᵖ. Exultet celum. in cõi fo. lxxi. ℣. Annũciauerũt opera dei. ãn. Petrus ad se reuersus dixit / nunc scio vere quia misit dñs angelum suum et eripuit me de manu herodis et de omni expectatione plebis iudeozum. ps. Magñ. Ofo. Deus qui beatũ pe. ℭ Mẽozia de sancto stephano martyze. ãn. Hic est vere mar. in cõi. fo. lxxij. ℣. Gloria et honoze. Oratio.

DEus qui nos bti stephani martyzis tui atqz pontificis annua solẽnitate letificas: cõcede pzopicius: vt cuius natalicia colimus: de eiusdẽ etiã pzotectione gaudeamus. Per dominũ nostrũ iesum chzistũ filiũ tuũ.

Stephani pape et martyris

¶ Sancti stephani martyris ofo vtŝ. Ad matutinas tres lectiones fiãt. In uitatorium dupler. Lectio prima.

BEatus stephan⁹ episcopus vrbis rome cõgregato vniuerso clero sic alloquitur dicens. Fratres ꝛ cõmilitones mei audistis precepta dyaboli seua vulgari. vt si qs christianus detentus fuerit a pagano oẽs facultates eius accipiat. Vos itaq; fratres respuite facultates terrenas: vt regnũ celeste percipiatis. Nolite timere principes seculi: sed orate dñm deũ celi/ et iesum christũ filiũ eius. Tu. Lctõ. ij.

EXiit itaq; btũs stephanus vt altera die in cripta nepotiana cõgregarentur. Et facto cõuenticulo in eadem cripta: inuenti sunt promiscui sexus viri ac mulieres numero centũ et octo quos eadem die in noie dñi nostri iesu christi sacri baptismatis misteryis consecrauit: ꝛ obtulit pro eorũ expiatiõe sacrificium: atq; participati sunt omnes. Lectio. iij.

POst hec obtulit sacrificiũ deo oipotenti in cimiterio sctẽ luci ne. Audiẽs igitur valerianus que gesta fuerant: ac de templi euersione. et quia esset cũ stephano maxima multitudo christianorũ: missi sunt plurimi priorũ militũ. Qui venientes inuenerunt beatũ stephanũ sacrificium dño offerentẽ. Quiq; intrepidus constans ante altaris solennia et iugiter cepta perficiens. in eodem loco sicut in sua decollatus est sede. sub die quarto nonarum augustarum pergẽs ad dñm. cum quo viuit in seculum seculi.

¶ In inuentione scti stephani prothomartyris sociorũq; eius mar. Ad vãs super hos ãn. Sancti per fidem. in cõi fo. lxxvi. pi. ferial. Cpm. Justorũ aie. in cõi fo. lxxviij. ℟. Sacerdos dei. Hy⁹. Sanctorũ meritis. in cõi fo. lxxvi. v. Letamini in dño. ãn. Ostendit sctũs gamaliel per visum luciano sacerdoti tres calathos aureos rosis refertos et quartũ argenteũ croco plenum ꝛ dixit: hi sunt nostri loculi ꝛ nostre reliquie: hic aũt sanguineas habens rosas/ loculus est scti stephani: qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. ps. Magnificat. Oratio:

DEus q̃ es sctõrũ tuorũ splendor mirabilis qui hodierna die bti stephani martyris tui/ nichodemi gamalielis atq; abibon inuentionẽ gloriosam reuelasti: da nobis q̃sum⁹ in eterna letitia/ de eorũ societate gaudere. Per dñm no. Ad matut. Invitat. ADoremus regẽ magnũ dñm qui in sanctis suis semper est mirabilis. ps. Venite. Hy⁹. Sãctorũ meritis. in cõi fo. lxxvi ¶ In. j. noct. ãn. Luciano venerabili presbitero quiescenti in stratu suo de reuelatione sanctarũ reliquiarũ prothomartyris stephani talis diuinitus ostẽsa est visio ps Btũs vir. fo. ij. ãn. Cum adhuc pene vigilaret vir venerãdus tãq̃ in excessu mentis repẽte effectus est. ps. Quare fremuerũt. fo. ij. ãn. Vidit igitur assistere sibi virũ etate senẽ statura procerũ / vultu decorum. ps. In dño confido. fo. iij. v. Letamini in dño. Et gloriamini. Lctõ. j.

LUcianus plbyter cui reuelauit de⁹ septimo honorij principis anno locũ sepulchri et reliquiarum beati prothomartyris stephani ꝛ gamalielis ac nichodemi: qui in euangelio ꝛ in actibus apostolorum legitur scripsit hanc reuelationẽ greco sermone ad omniũ ecclesiarũ noticiã. Qui dũ qesceret in basilica baptisterij: in stratu suo sexta feria parasceues circa horam tertiã noctis: dũq; adhuc pene vigilaret tanq̃ in excessu mẽtis effectus vidit virũ senem / statura procerum / vultu decorũ / prolixam barbã habentem/ palliatũ alba stola/ cui incrãt gẽmule auree intrinsecus habentes sancte crucis signum. calciatum caligis in superficie deauratis. ℟m. Btũs gamaliel doctoris gentiũ pauli didascalus apparuit christi sacerdoti luciano in vestitu cãdido amictus pallio. Et virgã

manu geſtabat aureã. ℣. Calciatus caligis in ſuperficie deauratis quaſi deambulãs coꝛã eo. Et virgam. Lectio.ij.

ET manu tenebat virgã aureã de qua tangens: vocauit eũ ter noie ſuo: dicens. Luciane/luciane/luciane. Et dixit ei greco ſermõe. Uade in ciuitatem que dicitur helya/que eſt hieruſalem: et dic ſctõ iohanni epiſcopo quatinus cũ ſumma diligentia noſtros patefactat tumulos: quia deſpecto in loco reconditi ſumus. Cunq; venerabilis ꝓſbyter inquireret ab eo qs eſſet: dixit ſe eſſe gamalielẽ qui nutriuit paulum apoſtolũ. Interrogauit aũt eũ: qui eſſent cum eo. Unus eſt inquit dñs ſtephanus a iudeis hieroſolymis pꝛo fide chriſti lapidib⁹ oppꝛeſſus: inſuꝙ ſacerdotũ fuit relictus foris extra poꝛtã. via que ducit ad cedar beſtijs ⁊ auibus deuoꝛãdus. Sed hoc oino ille ꝓhibuit: cui illeſam idẽ martyꝛ fidem ſeruauit. Ego gemaliel cõpatiẽs chriſti miniſtro: occulte raput coꝛpus eius: et ſepelini in meo pꝛedio/ hoc eſt in caphargamala: quod interpꝛetat villa gamalielis. Et feci eũ poni in meo monumẽto in oꝛientali theca: viginti miliaribus a ciuitate. ℟.

1. IGitur diſſimulata gamaliel deambulatione venit ad eũ ⁊ virga quã manu geſtabat tetigit eum vocãs eum tertio. Luciane/luciane/luciane/ſurge. ℣. Cui ſacerdos reſpondit: quis es domine? at ille dixit ad eum. Luciane/luciane. Lectio.iij.

ILle vero qui huius loculo iacet contiguus ipſe eſt nichodemus nepos meus: qui poſtq̃ vt renaſceretur ex aqua ⁊ ſpũſctõ a ſaluatoꝛe audiuit: baptiſmi ſacramẽtum ſuſcepit. Pꝛo quo poſtmodũ idignati pꝛincipes ſacerdotum: ſubtracto ei pꝛincipatus honoꝛe: conabantur illũ trade re moꝛti: ſed noſtre pꝛopinquitatis reuerentia non perfecerũt. Uerũtamen expulſo eo foꝛas vꝛbẽ diripuerũt oẽm ſuppellectilẽ eius. multiſq; eum afficientes plagis: ſemiuiuũ reliquerunt Ego nimirum et hũc collegi: et ad pedes ꝓthomartyꝛis iuſſi ſepulture tradi. Ille quidẽ tertius q̃ mecũ poſſidet locũ: ipſe eſt abibas filius meus q̃ mecum chriſto credidit. et viceſimũ agẽs etatis annũ a beatis apoſtolis baptiſmi vnda perfuſus eſt. Is dũ eſſet doctrina legis plenius inſtructus ⁊ in tẽplo dei cũ paulo ſedule vacãs. diuina meditãdo pꝛecepta ab illo vicio cui ſe genus humanũ marime ſubdere ſolet pꝛotectione diuina extitit liber: et in hoc ꝓpoſito caſtitatis pauſauit in pace. Et iſte defunctus ſepultus eſt in tertia theca excelſioꝛe/in quo ⁊ ego defunctus applicatus ſum. Rem. 5.

Uade luciane ⁊ dic iohãni epiſcopo hieroſolymitano: vſq;quo clauſi ſum⁹/ vſq;quo nõ aperis nobis? Tuis etenim tẽpoꝛibus reuelãdi ſumus ℣. Aperi nobis velocius: vt per nos oſtiũ miſericoꝛdie ſue humano generi aperiat deus Tuis. Gloꝛia. Tuis. ℣. In.ij.noct.ãn. Uir dei gamaliel ait luciano/ nõ mei ſolũmodo cauſa ſollicitus ſum: ſed potius pꝛo illis qui mecũ ſunt. ℟. Dñs quis habi. fol.iiij.ã. Iſti etenim marimo digni ſunt honoꝛe venerari in terris quos in celo rex regũ immenſa cumulauit gloꝛia. ℟. Cõſerua. fo.iiij.ãn. Cũ ergo ſint apud deum meritis excelſi: apud hoies loco tenẽtur humili. ℟. Dñi eſt terra. fo.ij. ℣. Exultent iuſti. Lectio.iiij.

MEmoꝛatus aũt pꝛeſbyter fecit ſe catus eſt cum dicens. Ubi vos inueniemus dñe? Qui ait illi. In meo agello: qui ſyꝛiace dicitur delagabꝛij/ id poſſeſſio viroꝛũ dei. Hanc viſionem cum euigilaſſet pꝛeſbyter deꝓꝛecatus eſt dñm dicens. Dñe ieſu: ſi eſt hec viſio ex te ⁊ non illuſio: fac vt iterũ ⁊ tertio appareat michi quãdo vis et quomodo vis. Et cepit ieiunare vſq; ad aliud paraſceuẽ. Et iterũ ipſe dñs gamaliel eadem ſimilitudine et eodẽ ſcemate apparuit ei ſicut in pꝛimo viſu: ⁊ ſtatim attulit ante eũ tres calathos aureos roſis plenos. Duo habebant albas roſas: ⁊ tertius rubicũdas quaſi ſanguinem. Quartus vero argenteus: plenus erat croco bene olenti.

Inuẽtio scti stephani.

Tu autem domine. Rm.

Lucianus presbyter dixit/dñe tu quis es et qui sunt tecũ? at ille: ego sum gamaliel pauli quõdã doctor apostoli/qui aũt iuxta me quiescit. Ipse est dñs stephanus. ℣. Qui a iudeis hierosolymis lapidatus/ad lacerandum bestiis et auibus est positus: sed per dei prouidentiam permansit intactus. Ipse est dñs. Lectio.v.

Et dixit ei. Lipsana nostra sunt q̃ vides. Qui rosas rubeas habet: ipse est dñs stephanus q̃ a dextris positus est ad orientẽ ab introitu monumenti. Et secũdus calathus dñs nichodemus positus cõtra ostiũ. Vnus vero calathus argẽteus abibas est filius meus qui immaculatus ex vtero mẽtis sue: excessit e mũdo. Et ipse meo coniunctus est calatho in excelso loco vbi ambo positi sumus quasi gemini Et cũ hec dixisset: denuo ex oculis eius euanuit. Cũq; expergefactus fuisset: gratias egit deo oipotenti et cõsuetis ieiunys operã dedit: vsq; ad tertiã reuelationem. In tertia igitur septima na eodem die et eadẽ hora aduenit supradictus dñs gamaliel comminãs z fremebũdus. Cũq; infremuisset: dixit ei presbyter. Non negligens fui dñe mi: sed prestolabar iterum aduẽtum tuũ. Nũc vero sine mora crastina die pergam oia que michi mãdasti dicturus. Expergefactus presbyter perrexit in ciuitatem ad sanctũ iohannem. Et cum illi oia que viderat narrasset: lachrymatus est iohãnes eps pre gaudio et benedixit dñm. Tu aũt. Rm.

Cum scirẽ ego gamaliel sctitatem christe leuite stephani fidem eius ac deuotionem/credens me in resurrectione partẽ habiturũ cum eo: feci eum sepeliri. In monumento meo nouo. ℣ Auditor dñi nichodemus ibidem sepultus est et abibas filius meus mecũ est repositus: vbi requiescit beatus stephanus. In monumen. Lectio.vi.

Et dixit ad eũ eps. Si hec vt dicis carissime audisti et vidisti: oportet me inde trãsferre beatũ ptho martyrẽ stephanũ archidyaconũ chri sti qui primũ aduersus iudeos dñica bella peregit. et dñm in sua maiestate in terra positus in celo stantẽ vidit: et tanq̃ angelus in cõctione hoim apparuit. Hortatus est igitur eps iohãnes lucianũ presbyterũ: vt consurgens di luculo foderet in aceruo qui erat in ipso agro. Cũq; hoc crastino illucescẽte statuissent peragere. ipsa nocte apparuit ipse dñs gamaliel cuidam monacho noie migetio/innocenti et simplici viro: et dixit ad eum. Vade et dic luciano. Frustra laboras in aceruo illo Quia ibi non sumus modo: sed tunc ibi fuimus cũ lamentarent nos. scdm consuetudinem antiquorũ. Surgẽs aũt predictus presbyter diluculo: volensq; ad aceruum ire: inuenit monachũ illũ predicantẽ oibus que viderat Et euocato eo: exquisiuit qd vidisset. Qui audiens omnia signa dñi gamalielis: glorificauit deum. quia inuentus est et alius testis in reuelatiõe sanctorum. Tu autem domie. Rm.

Sacerdos dei lucianus prostrauit se i oratione rogans deũ et dicens. dñe iesu christe si est hec visio ex te. Presta vt iterum ac tertio manifestetur michi. ℣. Ut confisus fiducialiter annunciẽ reuelationẽ sctõrũ seruorũ tuorũ. Presta vt. Gloria. Presta vt.

In.iij.noct.ãn. In ieiuniis z orationibus cõstituto apparuit iterum sctus gamaliel luciano presbytero z dixit quare dissimulasti frater et nõ retulisti que dicta sũt tibi iohanni episcopo? ps. Exultate iusti. fo.xvi.ãn. Nonne vides quãta sit siccitas et tribulatio in toto mũdo z tu negligẽter agis? ps. Benedicam. fo. xvi.ãn.

Surge ergo et vade et dic iohãni episcopo vt aperiat nobis et faciat locũ orationis vt per nostrã intercessionẽ misereatur dñs populo suo. ps. Deus venerũt gentes. fo.xxx.℣. Justorum aie. Lectio.vii

Pergens ergo supradictus presbyter ad aceruũ: fodiens nichil inuenit. Conuertit autẽ se ad monumentum vbi monacho apparuerat: z fodiens inuenit tres thecas: iuxta qõ apparuerat illi secundũ typum cala-

thorum. Inuenit igitur altis litteris sculptũ lapidem obrutũ habentẽ ita. Celiel quod interpretatur stephanus dei. et nardã quod interpretat nichodemus: et gamaliel. Statimq; renunciauit epo: cũ esset i lidda: qui est dyospolis in sinodo agẽs. Assumptis igit secũ iohãnes eps alijs duobus episcopis euthemio de sebaste: ⁊ eleutherio. de hierico: cũ clericorũ sctissimo comitatu venit ad locũ Qui cũ aperuissent dñi stephanũ thecã: stati terremotus factus est magnus: et tanta suauitas et fragrantia odoris inde egressa est: quãtã nullus hoim meminit se audisse vel sensisse: ita vt putarẽt se in amenitate paradisi positos. Tu aũt. ℟.

7. Sctũs gamaliel in visu dixit luciano diligenter animaduerte que dico. et statim deposuit coram eo tres calathos aureos. Et quartus argenteus plenus erat croco. ℣. Unus ex tribus calathis rubẽtes habebat rosas tanq̃ sanguinem alii vero duo referti erãt rosis albis. Et quar. Lectio. viij.

Multitudo populi aderat inter quos et plurimi varijs lãguoribus detenti: in ipsa hora de ipso odore suauitatis septuagintatres aie curate sunt a diuersis infirmitatibus. Et osculantes bti stephani reliquias pretiosas: thecã clauserũt. Sicq; ad propria cũ gaudio reuersi sunt. Post paucos enim dies corpus scti stephani in syon ad ecclesiã vbi dyaconus fuerat ordinatus sexto kal. ianuarij cũ hymnis et laudibus detulerũt. Tũc tẽporis cum prolixe siccitatis immensitas esset: sufficiẽs superna pietate pluuia descẽdit: que sitientẽ largius terram madefaciẽs irrigauit. Quod meritis bti stephani nullus ãbigat periclitanti populo fuisse concessum. Hanc reuelationẽ anitas presbyter homo hispanus genere: in latinũ eloquiũ vertit: ⁊ per orosium presbyterũ occidentalibus dedit. Qui etiam orosius ad loca sancta perueniens: quo cum augustinus ad hieronymũ pro discẽda aie ratione miserat: reliquias bti stephani accepit. reuersusq; in patriam primũ intulit occidentalibus. Tu aũt. ℟.

Uides o frater luciane hos calathos hic rosas habẽs pulcherrimas loculus est pretiosi martyris stephani. Qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. ℣. Introgressus ostiũ sepulchri: inuenies eũ in parte orientali. Qui solus ex. Lectio. ix.

Ubi ad declaranda merita dilecti martyris sui: innumera miracula dñs dignatur operari: ad laudem ⁊ gloriam nois sui. Quorũ testis est et descriptor supradictus augustinus hypponẽsis eps: in libris quos de ciuitate dei conscripsit. Neq; enim non potest iam cũ deo positus: tam i celis gloria ⁊ honore coronatus sctũs martyr virtutes operari: de quo adhuc in carne corruptibili prout lucas testat. Stephanus inqt plenus gratia ⁊ fortitudine: faciebat pdigia ⁊ signa magna in populo. Imitemur ergo in aliquo fratres dilectissimi tãti magistri fidem: tam preclari martiris charitatem. Diligamus nos hoc aio in ecclesia fratres nostros: quo ille suos dilexit inimicos Qui cũ a iudeis saxorum grandine cederet. non solũ non cõminabat: sed ĩsuper lapidatoribus suis veniã precabatur: positis enim genibus orabat dicẽs. Dñe ne statuas illis hoc peccatũ. Illi lapidabant: ille orabat. Illi eum furiose persequebãtur: ille placatus christum sequebatur. Illi malicia persequebãtur. ille aptis celis viso dei filio patientia illustrabatur. Illi lapides mittebãt: ille oones premittebat dicens. Dñe ne statuas illis hoc peccatũ. Tanq̃ diceret. Dñe si istos modo occideris inimicos: quos postea facies amicos? Ego mori in carne: ne isti pereant in mente. Imitemur ergo fratres sancti martyris caritatem: vt cum ipso eternam mercamur claritatem. Tu aũt dñe. ℟.

9. Sãctus iohãnes episcopus lachrimatus pre gaudio benedixit deum ⁊ dixit ad lucianum presbyterũ. Oportet me inde transferre beatũ protomartyrem stephanum.

Oſuualdi regis et martyris

Qui tanq̃ angelus apparuit positus. In cõcione hominũ. ỹ. Qui primus apud iudeos dñica bella peregit: et iesum a dextris virtutis dei stantẽ videre promeruit. Qui tanq̃ angelus. Gloria patri. In cõcio. ỹ. Iusti aũt in perpetuũ. ℂ In laud. ãn.

EGressus lucianus presbyter a sctõ iohanne episcopo iussit vt consurgerent oẽs diluculo et foderent in aceruo illo vbi putabãt esse corpora sctõrũ. ℘s. Dñs regnauit. fo. vi. ã. Apparuit sctus gamaliel cuidã monacho noie migetio innocẽti et simplici viro dicẽs ad eũ: vade et dic luciano in vanũ laboras in aceruo illo: nõ ibi sumus modo. ℘s. Jubilate. fo. vij. ã. Ibi olim positi fuimus exequiarũ tẽpore planctus. nũc quere nos in illo loco qui dicitur bonorũ virorum possessio. ℘s. Deus deꝰ meus. fo. vij. ãn. Audiens ergo lucianus sacerdos verba monachi migetii benedixit dñm quia inuẽtus est ⁊ alius testis in reuelatione sctõrũ. ℘s. Benedicite oia fo. vij. ãn. Dum inuentũ esset sacratissimũ beati stephani corpus statim terremotus factꝰ est magnus atq̃ oẽs qui aderãt odor perfudit suauissimus. ℘s. Laudate fo. vij. Ch. Justorũ aie. i cõi. fo. lxxviij hyꝰ. Rex gloriose mar. i cõi. fo. lxxviij ỹ. Mirabilis deus. ãn. Ex odoris mira fragrãtia sanitas egrotis emanauit marima: septuaginta nãq̃ et tres tunc a variis languoribus curati sunt hoies in inuẽtiõe corporis sci stephani dilectissimi martyris deũ glorificãtes. ℘s. Benedictus. Ofo. Deus qui es sanctorum. ℂ Ad. i. ãn. Egressus lucianus. i. de laud. ℘s. Deus in noie. fo. ix. ãn. Te iure. ℘s. Quicũq̃ fo. x. ℂ Ad. iij. ãn. Apparuit. ij. de lau. ℘s. Legem pone. fol. xij. Capm. ỹ. et ỹ. de cõi plurimorũ mar. ad oẽs hoꝰ. dicãt. ℂ Ad. vi. ã. Ibi olim. iij. de lau. ℘s. Defecit. fo. xiij. ℂ Ad. ix. ãn. Dum inuentũ. ỹ. de lau. ℘s. Mirabi. fo. xiij. ℂ Ad sequẽdas vesperas. ãn. Egressus lucianus. i. de lau. ℘i. feriat. Ch. Justorũ aie. in cõi. fo. lxxviij. hyꝰ. Rex glorioſe mar. in cõi. fo. lxxviij. ỹ. Mirabilis deus. ãn. Hodie sctus iohãnes pontifex cũ maximo clero plebisq̃ tripudio pretiosas protomartyris stephani reliquias in sanctã translulit ecclesiã syon vbi quondã archidyacoꝰ functus est officio: cuius pia apud deũ sit pro nobis qs intercessio. ℘s. Magnificat. Oratio. Deus qui es

ℂ Sancti oſwaldi regis et marty. Ofo.

OMnipotens sempiterne deus q̃ hodiernam diẽ in bti oſwaldi martyrio consecrasti: concede propicius. vt cuius passionem celebramus eius patrocinia sentiamus. Per dñm. ℂ Ad mat. iij. lc. fiãt. Inui. duꝑ. lc. j.

REgnauit oſwaldus rex christianissimꝰ northã hymbrorũ nouẽ annis: quo completo anno rũ curriculo occisus est: cõmisso graui prelio a pagana gente: paganoq̃ rege mercionũ a quo et predecessor eius eaduerinus peremptus fuerat: in loco qui lingua anglorũ nũcupatur maserfelde anno etatis sue tricesimooctauo. die quito mensis augusti. Cuius quãta fides in deũ: et que deuotio mentis fuerit: etiã post mortem virtutum miraculis claruit. Namq̃ in loco vbi pro patria dimicans: a paganis iterfectus est: vsq̃ hodie sanitates infirmorũ: et hoim ⁊ pecorũ celebrari non desinunt. Unde contigit vt puluerẽ ipsum vbi corpus eius in terrã corruit multi auferẽtes et in aquã mittẽtes: suis per hec infirmis multũ commodi afferrent. Qui videlicet mos adeo increuit: vt paulatim eride ablata terra: fossam ad mẽsuram state virilis altã reddiderit. Nec mirandũ i loco mortis illius infirmos sanari: qui semper dum viueret: infirmis et pauperibus consulere et elemosynas dare: ac opem ferre nõ cessabat. Lectio. ij.

ET multa quidem i loco illo vel de puluere loci illius facta virtutũ miracula narrant Sed nos duo tãtũ que a maioribus audiuimus: referre satis duximus. Non multo post interfectionẽ eius exacto tpe cõtigit: vt quidã equo sedẽs iter iuxta locum

ageret illũ: cuius equus subito lacesse re: cõsistere: caput in terrã declinare: spumas ex ore dimittere: et angescẽte dolore nimio in terrã cepit ruere. Desiliuit eques et stramine substrato cepit expectare horã: qua aut melioratũ reciperet iumentũ: aut reliqueret mortuũ. At ipsum diu graui dolore veratũ: cum diuersas in partes se torqueret: repente volutando deuenit in illum locũ: vbi memorabilis res obtigit. Nec mora quiescẽte dolore cessabat ab insanis membrorũ motibus et consueto equorũ more: quasi post lassitudinem in diuersum latus vicissim se se voluere. statimq; erurgens quasi sanum per oia: virecta herbarũ auidius carpere cepit. Quo viso: ille vt vir sagacis ingenij: itellerit aliquid mirę sctitatis: huic loco quo equus est curatus inesse. et posito ibi signo non multo post ascendit equum. atq; ad hospitium quo proposuerat accessit. Quo dum aduenisset: inuenit puellã ibi neptem patrisfamilias. lõgo paralisis morbo grauatã. et cũ familiares domus illius de acerba puelle infirmitate ipso presente quererentur: cepit dicere ille de loco vbi caballus suus esset curatus. Quid multa? Imponentes eam carro. duxerũt ad locũ: ibidemq; deposuerũt. At illa posita in loco obdormiuit parũper. et vbi euigilauit: sanatam se ab illa corporis dissolutione sentiens postulata aqua ipsa lauit faciem. crines cõposuit/caput lintheo cooperuit: et cum his qui se adduxerant: sana pedibus incedendo reuersa est. Tu autem dñe. Lectio. iij.

EOdem tpe venit alius quidam de natione britonum vt ferũt. iter faciens iuxta ipsum locũ: in quo prefata erat pugna cõpleta. Et vidit vnius loci spaciũ: cetero cãpo viridius ac venustius: cepitq; sagaci animo conijcere. q; nulla esset alia causa insolite illo in loco viriditatis: nisi qa ibidem sanctior cetero exercitu vir aliqs fuisset interfectus. Tulit itaq; de puluere terre illius secum illigans in lintheo: cogitans quod fuerat futurũ qa ad medelã infirmantiũ isdem pulvis proficeret: et pergens itinere suo peruenit ad vicũ quẽdam vespere. Intrauitq; domũ: in qua vicini cenãtes epulabãtur. Et susceptus a dñis domus. resedit q; ipse cũ eis ad conuiuiũ: appẽdens lintheolũ cũ puluere quem attulerat in vna poste parietis. Cunq; diutius epulis atq; ebrietati vacarent: accenso grandi igne in medio cõtigit volantibus in altũ scintillis. culmen domus quod erat virgis cõtertũ ac feno tectũ: subitaneis flãmis impleri. Qd cum repente conuiue terrore confusi conspicerent fugerũt foras: nil ardẽti domui iam iãq; perituræ prodesse valentes. Consumpta ergo domo flammis: postis solũmodo in qua pulvis ille inclusus pẽdebat tuta ab ignibus et intacta remansit. Qua visa virtute mirati sunt valde: et perquirẽtes subtilius inuenerũt. q; de illo loco assumpt⁹ erat pulvis: vbi regis oswaldi sãguis erat effusus. Quibus patefactis ac diffamatis longe lateq; miraculis multi per dies locũ frequẽtare illũ: et sanitatũ ibi gr̃am capere sibi suisq; ceperunt. Cetera de cõi vnius martyris

¶ In festo btẽ marie virgis ad niues. Ad vãs ã. Dũ esset rex. cũ rel. ps. 2 fuerunt de dña nra. Cap. Ab initio. Hy⁹. Aue maris stella. ỽ. Dignare. ℟. Da michi. Ad magn. ãn. Sctã maria succurre miseris iuuà pusillanimes refoue flebiles ora pro populo interueni pro clero ĩtercede pro deuoto femineo sexu sentiãt oẽs tuũ leuamen quicũq; celebrãt tuã cõmemorationẽ. Oro. Cõcede nos. Innit. Sctã maria dei genitrix virgo. Intercede pro nobis. ps. Uenite. Hy⁹. ỽ. et ãe. oia fiũt vt in consueto officio btẽ virginis. Lctõ. i.

Empore quo liberius papa quartus a beato siluestro bti petri apostoli sedem pronida gubernatiõe regebat: qui dã iohãnes noie/ alme

vrbis patriciatus curam gerens. tam mor̃ q̃ generositate nobilitatis p̃clarus / possessionum ac multarum diuitiarũ opulentia locuples cũ filiũ non haberet / vna cũ coniuge sua que ei diuina p̃uidentia tã mor̃ q̃ nobilitatis similitudine fuerat sociata / beatiſſimã dei genitricẽ sibi i p̃cipuam ac ſpecialem dñam p̃elegerat. Hi simul vno ore pariq; deuotione btiſſime virgini vota ſoluentes: dicebãt. Regina celor̃ dña angelor̃ et ſaluatrix omnium tibi tãto deuotius nos fragiles ſupplicamus: quãto viſcera pietatis tue copioſius erga homines benigna impendis. Tu autem dñe. ℟m.

Sctã et immaculata virginitas quibus te laudibus referã neſcio. Quia quem celi capere non poterãt tuo gremio contuliſti. ℣. Benedicta tu in mulieribus / et benedictus fructus vẽtris tui. Quia. Lectio. ij.

ACcipe igit̃ ſanctiſſima mater que tibi ſincera fidei deuotiõe perſoluimus: ⁊ ita vitam noſtrã ⁊ oĩa que in terris vt hoies poſſidemus ſolita miſeratiõe diſpone: quatenus noſtra tibi deſeruiat actio: ⁊ noſtre facultates tibi in aliquo beneplacito obſequio erpendant. Non ergo diuina clementia p̃cibus defuit ſupplicantiũ. nec pijſſime virginis aures a iuſtor̃ petitione defuerũt. Sed eor̃ vota deus et alto ſuſpiciens: petitiones ipſor̃ voluit effectui mancipare. ⁊ fini debito tradere. Intrabat quippe tũc menſis auguſti: quãdo actior̃bus ſolis ardor̃bus telluris germina deſiccãtur: et homines ſolis aduſtionibus amplius decoquuntur. ℟m.

Congratulamini michi oẽs qui dſligitis dñm. Quia cũ eſſem parvula placui altiſſimo ⁊ de meis viſceribꝰ genui deũ ⁊ hoiem. ℣. Beatã me dicẽt oẽs generationes quia ancillã humilẽ reſpexit deus. Quia. ℟c. iij

EOdem enim tpe volens btã dei genitrix locũ edificande ſibi baſilice hoibus demonſtrare: quadã nocte iam dicti mẽſis / id eſt nonis auguſti: ſubito contra naturã tempor̃ tonitus aer nimia frigor̃ cõgelatione cõſtringitur: ⁊ tanta nubiũ conſtipatione denſatur. vt ymbr̃e deſuper fuſo in ipſo caſu niuiũ multitudo deflueret: que ſolũmodo edificande locũ baſilice cooperiẽs: miraculũ pariter ⁊ algorẽ ſubminiſtrauit. In ipſa deniq; nocte p̃notato pontifici atq; iam dicto patricio ⁊ vror̃i ſue ſimilem viſionem ſancta dei genitrix voluit demonſtrare: q̃ res ⁊ reuelatio miraculi firmaretur aſpectu / et ſubitanea tẽpor̃is imutatione occulte viſionis reuelatio noſceretur. ℟m.

Continet in gremio celũ terrãq; regentẽ virgo dei genitrix p̃ceres comitantur herilẽ. Per quos orbis ouans chriſto ſub p̃cipe pollet. ℣. Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Per quos. Lectio. iij.

APparens igitur ſctiſſima virgo p̃notato pontifici: tali eũ admonitionis oraculo voluit edocere Operũ tuor̃ intentio ⁊ circunſpecte ſolicitudinis vigilãtia: qua oipotenti deo plurimũ placere cognoſceris. te modo in hoc cõmẽdabilẽ reddiderũt: ita vt q̃ hactenus erga mei noĩs deuotionem ab alijs non fuerit attenta tũ / per te michi nunc placuit conſummari. Adeo vt cauſa ſalutis exiſtas oĩbus qui deuotionẽ tui pectoris fuerit imitati. Verũ ne perfunctor̃ huius reuelationis miſteriũ ambiguis cogitationibus credas: quod p̃ſentibus verbis tibi aſſerui. ſub oĩm admiratione maximo etiã miraculo volui cõfirmari: ita vt contra tẽpor̃is naturã tantũmodo eũ locũ infuſione mirande niuis que candore donũ ſpũſancti ſignat repleueri: in quo baſilicã noĩs mei tibi p̃cipio conſtruendam. ℟.

Sicut cedr̃us exaltata ſũ in libano ⁊ ſicut cypr̃eſſus in monte ſyon quaſi myrrha electa. Dedi ſuauitatẽ odor̃is. ℣. Et ſicut cynamomũ et balſamum aromatizans Dedi ſuauitatem. Lectio. v.

HAbebis ſiquidẽ et iohãnem patriciũ in hoc opere ydoneũ ad-

intoꝛē: qui ad te ſummo diluculo tuis
pꝛeceptis humiliter pariturus venire
curabit: cū quo ſimul et vniuerſo cle-
ro ac populo vꝛbis ad montē q̄ ſuper-
agius dicit incūctanter accedas: ibiq̄
locū a me de induſtria reſeruatū inue
nies atq̄ in eo moꝛ eccleſiam meo noi
incipias fabꝛicare. Cunq̄ ille in tante
viſionis ſtupoꝛe miraret. et de cogni-
tiōe perſone animus heſitaret: ab ea
pꝛotinus reſpōſum audiuit: ſe eſſe dei
genitricē virginem mariā. de qua dei
filius dñs ieſus chꝛiſtus velut ſpōſus
de thalamo ad homines incarnatus
pꝛoceſſit. His dictis beata viſio ab ocu
lis eius ſubtrahitur. Rm.

Que eſt iſta que pꝛoceſſit ſicut ſol / et foꝛ-
moſa tanq̄ hieruſalem: Viderunt eam fi-
lie ſyon et beatam dixerunt ⁊ regine lauda
uerunt eam. ℣. Et ſicut dies verni circun-
dabant eam flozes roſarum et lilia conual
lium. Viderunt eam. Lectio. vi.

SIcq̄ eodē momento pꝛeparato
patricio et eius coniugi ſub his
verbis apparuit. Deuotionem inqui
ens tui pectoꝛis et fidele ꝓpoſitū quo
patrocinīū mee defenſiōis ſpecialiter
elegiſti pio reſperi intuitu: et ſolita er
ga chꝛiſti fideles miſeratione ſuſcepi.
Quāobꝛem ſcire te volo: qm̄ tuarum
rerū hereditatūq̄ perpetuū ſucceſſo-
rem tibi volui pꝛouidere: ita vt dū mi
chi domum in terra conſtruxeris ego
tibi in celis copioſum theſaurū ⁊ eter
nam conſtruā manſionem. Hoc ergo
tibi ipero faciendū vt cū ſummo ma-
ne ſurrexeris ad liberiū papā feſtinā-
ter accedas. Ego enim domui mee edi
ficande ſpecialem locū elegi. ℣.

6. Oꝛnatam monilibus filiā hieruſalē dñs
cōcupiuit. Et videntes eam filie ſyon bea-
tiſſimā pꝛedicauerunt dicentes vnguentū
effuſum nomen tuum. ℣. Aſtitit regina a
dextris tuis in veſtitu deaurato circūdata
varietate. Et viden. Secūdū Lucā. xi.

Luce. 11. IN illo tpe. Loquēte ieſu ad tur
bas: extollens vocē quedā muli
er de turba dixit illi. Btūs venter qui
te poꝛtauit ⁊ vbera que ſuxiſti. Et reſ.

Sermo ex cōmētario bene bede pbi.

Magne deuotiōis et fidei hec mulier
oſtendit que ſcribis et phariſeis dñm
tentātibus ſimul et blaſphemātibus
tanta eius incarnationē pꝛe oibus ſin
ceritate cognoſcit/ tanta fiducia confi
tetur: vt et pꝛeſentium pꝛocerū calū-
niam et futuroꝛū confundat heretico
rū perfidiā. Nā ſicut tūc iudei ſancti
ſpūs opera blaſphemando verū con-
ſubſtantialēq̄ dei patris filiū denega
bant: ſic heretici negando mariā ſem
per virginē ſcīſpūs operāte virtute/
naſcituro ex humanis mēbꝛis vnige-
nito deo carnis ſue materiam mini-
ſtraſſe: verū conſubſtantialēq̄ matri
filiū hoīs fateri non debere dixerunt.
Sed ſi caro verbi dei ſecūdū carnē na
ſcētis a carne virginis matris pꝛonū-
ciatur extranea: ſine cauſa venter qui
eum poꝛtaſſet et vbera que lactaſſent
beatificarentur. Rm.

Beatā me dicēt oēs generationes. Quia 7.
fecit michi dominus magna qui potens eſt
et ſanctū nomē eius. ℣ Et mia eius a pꝛo-
gente i pꝛogenies timētibꝰ eū. Qꝛ. ſc. viij

QUa enim cōſequētia eius lacte
credat nutritus: cuius ſemine
negatur eſſe conceptus: cum ex vnius
eiuſdēq̄ fontis oꝛigine ſcōm phiſicos
vterq̄ liquoꝛ emanare ꝓbetur? Niſi
foꝛte putāda eſt virgo ſementinā ſue
carnis materiā nutriēdo in carne dei
filio ſuggerere potuiſſe: incarnando
aūt quaſi maioꝛi et inuſitato miracu-
lo minime potuiſſe. Sed huic opinio
ni obſtat apoſtolus dicēs. Quia miſit
deus filiū ſuū factū ex muliere: factū
ſub lege. Neq̄ enim audiēdi ſunt qui
legendū putāt natū ex muliere factū
ſub lege: ſed factū ex muliere q̄a cōce-
ptus in vtero virginali carnē non de
nichilo non aliunde: ſed materna tra
xit e carne. Alioquin nec vere filius
hominis diceretur: qui oꝛiginem non
haberet ex homine. Rm.

Helix nāq̄ es ſacra virgo maria et omni 8
laude digniſſima. Quia ex te oꝛtus eſt ſol
iuſticie chꝛiſtꝰ deus noſter. ℣ Oꝛa pꝛo po-

bant. Ecce somniator. Lectio sca.

ACcidit quoq; vt visum somnium referret fratrib⁹ suis. que causa maioris odij seminariū fuit Dixitq; ad eos. Audite sōniū meū quod vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro et quasi consurgere manipulum meum et stare: vestrosq; manipulos circunstantes adorare manipulum meū Responderunt fratres ei⁹. Nunquid rex noster eris. aut subijciemur ditioni tue? Hec ergo causa somniorum atq; sermonum: iuidie et odij fomitem ministrauit. Rm.

DIxit iudas fratribus suis. ecce ismaelite transeunt: venite venundetur ꝛ manus nostre non polluantur. Caro eni et frater noster est. ℣. Cūq; abiisset ruben ad puteum et non inuenisset eum. scissis vestibus pergensq; ad fratres suos ait: puer non comparet: et ego quo ibo? Caro. Lcō. iij.

ALiud quoq; vidit sōniū quod narrans fratribus: ait. Vidi per somniū quasi solem et lunā et stellas vndecim adorare me. Quod cum patri suo et fratribus retulisset: increpauit eū pater: et dixit. Quid sibi vult hoc somniū quod vidisti? Nun ego et mater tua et fratres tui adorabimus te super terram. Inuidebāt igitur ei fratres sui: pater vero rē tacitus considerabat Cūq; fratres illius in pascēdis gregibus pīis morarētur in sichē dixit ad eū israel. Fratres tui pascūt oues in sichimis/veni mittā te ad eos Quo respondente presto sum: ait. Vade et vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos et pecora: et renuncia michi quid agatur. Missus de valle ebrō venit in sichem. Inuenitq; eum vir errantem in agro: et interrogauit eum quid quereret. At ille respondit. Fratres meos quero: indica michi vbi pascunt greges? Dixitq; ei vir. Recesserunt de loco isto: audiui eos dicentes/eamus in dothaim. Tu autem. Rm.

VIdēs iacob vestimenta ioseph scidit vestimenta sua cum fletu et dixit. Fera pessima deuorauit filium meum ioseph. ℣. Cō gregatis autem cunctis liberis eius vt delinirent dolorem patris: noluit eos audire sed dixit. Fera. Alius. ℣. per eddo. Vide si tunica filii mei sit an non. et cū vidisset pater ait. Fera. Gloria. Fera. ℂ In. ij. noctur. añ. Bonorum. hs. Conserua. fo. iiij. ℣. Ipse liberauit me. Medie lec. de sermō. dñi iohānis epi. Lectio. iiij.

De sersñi. dñi iohis epi. copi.

MIttitur a patre iacob sanctissimo ioseph sanctus ad fratres/qui salutem patris ad illos / et ipsorū ad patrem referret: vt inter absentes medius vtriusq; salutis nuncius exti-tisset. vt quod de semetipsis absentes scire non poterant: ioseph referente cognoscerent. et disiunctos huius relatio iungeret: quos locor diuersitas separabat. Quē cum venientē de longe conspicerent: ecce (inquiunt) ecce somniator ille. Venite itaq; et occidamus illum. et videamus quid portentāt somnia eius. O nephanda rabies iniquorum. Non licet ioseph nō licet inꝑ impunitū esse q̄ bonus est: non licet meliorem tutū esse cū malis/ꝛ quasi inuidi aliquid perdant aut dispendium alicuius rei incurrāt. Sic bonorum vita detrimentū est pessimorum zelant mansuetū inuidi: modestū superbi/probum improbi/ mitē tumidi inimica emulatione lacessunt. Patitur ioseph sanctus innocentis vite inuidiam. et emulos in se fratres scā excitat vita. Bonum malividere nō possunt. Deniq; venientē ad se lacerāt/seuiunt necare festinant. Nolunt meliorem viuere: ne degeneres ipsi possent improperia sustinere. Cur innocentē zelas inimica fraternitas? Cur inuides bono? Cur pati simplicem nō potes? Cur modestū persequeris? Cur probum non diligis? Cur rea innocētis sanguinis inueniris? Saltē distractus aliquateuus viuat: ne in te accusator innocens sanguis vt in caym aliquando existat. Serua tibi serua inimica fraternitas viuum: quē sentias aliquando placatum. Serua incolumem: quē necessitatis tēpore iuenias

prouisorem. Forsitan enim aduenier tempus quo eum seruum fecisse penitet/ parricidium nõ perpetrasse collibeat. Leuius crimen est sanctũ seruituti addici: granius nihil est innocẽtem animã iugulari. In seruo quod curetur inuenies: in parricidio nõ reperies quod excuses. Multos puides: si istum distraxeris. tibi nocueris: si innocentem animam iugulaueris. ℟. Ioseph dũ intraret i terram egypti. linguam quam non nouerat audiuit. Manus eius in laboribus seruierunt. Et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam. ℣. Diuertit ab oneribus dorsum eius. Manus. Lectio. v.

Distrahitur igitur ioseph sanctus in egyptum: acceptur⁹ totius prouincie dominatum. Venundatur in seruum: in famulum addicitur: in innocentem fraterna crudelitas operatur. Suscipit seruitutis notam: quem dominus preparabat ad gloriam. Humiliatur ad tempus: imminenti tempore regnaturus. Ministrat vt seruus: vt famul⁹ paret. Domestica complet officia/ nec obsequendo deest in aliquo: vt humilitate perciperet quicqd illi ingenue mẽtis gloria prestitisset. Adeo tantũ sublimatur in domum: tantum famulis cunctis prefertur: tantum a seruis omnibus honoratur: vt quantum ei dominus/ tantum ipse familie imperaret. Fit rector ⁊ prepositus domus: fit cũctis imperans solus/ fit domestice cure aptissimus. Sed his prosperis celesti dono cõcessis: tentatio inimica nõ defuit. Pudicum iuuenem in matrona appetit impudica. vt dyabolus qui in eius necẽ fratres armauerat: contra eum armaret ⁊ feminam. Sed tã hec dei iudicio concidit: q̃ fratres deus ab eius parricidio separauit. Deinde solum sola aggreditur: ⁊ cũ casto puero incesta mulier fabulatur. Tandẽ (inquit) querẽs optatum tempus inueni/ ad cupiditatem voluptatis implende aptissimum silentium reperi. Nullus inter nos arbiter testis existit nec maritus reperit/ nec familia recognouit: nec aliquis de externis interuenit. Inter nos solũmodo causa est/ nullus potest ẽsistere qui põssit quod gerim⁹ indicare. Fac qneso quod peto/ exple animum cupientẽ vt posco: desiderantis preces ne asperneris ero ro. Ego te muneribus onerem/ ego te marito commendẽ ego te libertate tõ donem. Nec quisq̃ mihi te carior poterit inueniri: si michi quod desidero cõtigerit adipisci. Frustra (inquit ioseph) frustra niteris inimica tentatio frustra me innocentem appetis/ frustra castissimo mihi lasciue verba immittis. Ego enim quod loqueris fugio: quod queris nolo: quod desideras perhorresco. Solum metuo in celestibus deum: cuius disciplinam seruo/ integritatem diligo/ castitatẽ custodio. Si enim domus vestre totam potestatez accepi/ si nihil mihi preter te meus dominus denegauit: quomodo faciam istud quod dicis: vt ⁊ dominatorem deum/ et patronum tã liberalem offendam? Nã si in me per mẽdacium crimen conuerteris/ et quod nolo me voluisse defenderis: dei erit liberare/ quẽ in presenti desidero non offendere. ℟. Memẽto mei dũ bñ tibi fuerit. Ut suggeras pharaoni vt educat me de isto carcere. q̃ furtim sublat⁹ sum: et hic innocẽs i lacũ missus sum. ℣. Tres eni adhuc dies sunt post quos recordabit pharao ministerii tui et restituet te in gradũ pristinũ: tũc memẽto mei. Ut sug. Lectio. vj.

Igit postq̃ ioseph mulieris blãdientis illecebras et serpentinos colloquia aspernatus respuit: detentus ab eadem relictis vestibus fugit. Que cum se publicatam conspiceret/ vociferata clamauit/ et facinus quod viciosa mente conceperat/ in innocentem ipsa conuertit/ et cum voluisse quod ipsa non potuit: accusauit. Fugit igitur ioseph/ fugit mq̃ nudus pudicicia et castitate vestitus.

Fugit relictis vestib⁹: innocētia qua
vicerat tectus. Et cui impudica mu-
lier indumenta detraxerat: eum san-
ctitas ipsa tegebat. Habe detestanda
mulier vestimenta q̄ tenes: habe exu-
vias quas in argumentum defensio-
nis falsę tulisti: habe apud te testimo
nium pudici victoris. Confinge fal-
sa/calumnias necte: marito persuade
cōscientiam tuā non fallis: qua supe-
ratā te ab innocente cognoscis. Leta
batur interea ioseph pudicitie pfecis-
se bellū/peregisse castitatis prelium/pu
gnā inocētie supasse. In qua pugna
lasciuia vincit/calcat petulātia. Dis
impudicitia detrūcat/triūphat cha-
stitas/integritas gaudet. victrix inno
centia coletat. Sed postq̄ marit⁹ ad
uenit/detestāda mulier quā libido nu
per in pniciē innocētis accenderat. in
eius mox accusationē exurgit. Gesta-
bat nāq; in facie teterrima mulier du
bios ⁊ ancipites vult⁹/⁊ alterna colo-
ris intētio rubor pallori cōmixtus/di-
uersos mētis estus verbis tremētib⁹
pferebat/vt videres ⁊ 2scientiā victi fa
cinoris aperiri/⁊ inocēti accusationē
rapido furore aptari. En (inquit) quē
nobis seruū intuleras/en cui vniuer-
sam domū ⁊ oia tua gubernāda credi
deras/hic mei pudoris latro/hic pudi
citie hostis/hic castitatis extitit predo
Quē vir luctando expuli/vociferādo
caui/pugnando deuici. Putauit me
quoq; sibi negandā non esse: cui totuz
quicquid possides tradidisti. Tūc ma
ritus furias in se inceste trāsfert mu-
lieris: tunc inflāmatur insania/tūc se
uitia excitat. Vir ab iniuria abstinet
manus/vir sese regit/vir cohibet: me
ditatur cōueniētia sceleri tāto supplī
cia. Obtinet apud eum falsitas/veri-
tas premit/in custodiā innocēs q̄ re⁹
esse noluit religat. Cur in innocentē
grassaris inportuna tētatio? Cur ap
petis iustū? Cur sanctū psequeris? Jo
seph enī innocētia reus est non culpa:
castitate nō adulterio offendit. Custo
diti pudoris: nō violati hostis ē. Vim
passus est ipe non fecit. iniuriam acce
pit: non irrogauit: peccauit q̄ pecca-
re noluit: nō q̄ peccauit. Quinimmo
penam meruit: q̄ peccare pertimuit.
et licet in carcere iustus cōiciatur in
vincula/in custodiam religetur: iniu-
ria iniurioli est: non innocentis. pe-
na ledentis est. non lesi. Supplicium
si merui patior. si non merui. ille pa-
titur qui irrogauit. Reum peccatum
non pena castigat. spectat suum sup-
plicium: qui quod patitur non mere-
tur. Sine pena torquetur: qui inte-
rim quod meretur nō patitur. Adeo
tormentū quod irrogas pateris/qd̄
tribuis sentis: quod infers ipse tor-
queris. Nec vlla tibi solatia poterūt
subuenire: nisi iustum a pena volue-
ris reuocare. Interea ioseph in carce
rem traditur/in custodia religatur:
exultat et gaudet. Exultat inq̄ victor
et liber: exultat domesticam calcasse
calumniā. exultat pudicicie obtinuis
se victoriam. Licet in carcere morari
illesum. quem lasciua mulier fecerat
reum. Licet hic sine periculo deuersa
ri: quod apud suos non licuit domi.
Fit ioseph in custodia tutus. in carce-
ris loco securus. Domi eum calum-
nia nonnunq̄ aptatur: in custodia in-
nocenti securitas inuenitur. In carce
re enim nullus appetitur. nullus alie
no crimine oneratur. Innocens illic
tempus expectat. reus iudicium. nec
aliena quemq̄ opprimunt crimina.
quia nec bona malis. nec mala bonis
deputantur natura aliena. Introijt
custodiaz ioseph sanctissimus visita-
tor. magis q̄ reus. prouisor: non soci⁹
medicus: non egrotus. Adeo fit cun-
ctorum preposit⁹/fit prouidens om
nibus solus: fit in reorum solatium
procuratus. Gaude innocētia ⁊ exul-
ta: gaude inq̄ quia vbiq; illesa es: vbi-
q; secura. Si tentaris proficis/si hu-
miliaris erigeris/si pugnas vincis:
si occideris coronaris. Tu in seruitu-
te libera es/in periculo tuta/in custo-
dia leta. Tibi omnis reatus addicit.

tibi vniuersa subiugantur. Te potentes honorant: suscipiũt pricipes. magnates exquirunt. Etiam illi te non nũq̃ desiderant: qui impugnant. Tibi boni parent: mali inuident: zelant emuli: inimici succumbunt Nec vnq̃ poteris victrix non esse: etiã si iter hominis iudex iustus defuerit. Tu. ℣.

6. Dixit ruben fratribus suis: nũquid non dixi vobis nolite peccare in puerũ. et non audistis me. En sanguis eius exquiritur ℣. Merito hec patimur: quia peccauimus in fratrem nostrũ videntes angustiã anime eius dũ deprecaret nos ⁊ non audiuim⁹ En sanguis. Gloria. En. ℭ In. iij. noc. añ. Preceptum. ps. Celi enarrãt. fo. v. ℣. Scapulis suis. Secundum lucã. xj.

Luce. ii.

In illo tempore Erat iesus eijciens demoniũ: ⁊ illud erat mutũ. Et cũ eiecisset demoniũ: locutus ẽ mut⁹ ⁊ admirate sunt turbe. Et reli. Sermo er ametario venerabil' bede pbri. Demoniacus iste apud matheũ non solum mutus: sed et cecus fuisse narratur. Curatusq̃ dicitur a dño: ita vt loqueretur ⁊ videret. Tria generalia signa simul in vno homine perpetrata sunt. Cecus videt / mutus loquitur possessus a demone liberatur. Quod et tũc quidẽ carnaliter factum est: sed ⁊ quotidie completur in conuersione credentiũ. vt expulso primũ demone fidei lumen aspiciant deide ad laudes dei tacentia prius ora laxentur. Quidam autẽ ex eis dixerũt. In beelsebub principe demoniorũ eicit demonia. Non hoc aliqui de turba sed pharisei calũniabantur et scribe: sicut alij euãgeliste testantur. ℟m.

7 Merito hec patimur quia peccauimus in fratrem nostrũ vidẽtes angustiam anime eius dũ deprecaretur nos ⁊ non audiuim⁹ Idcirco venit super nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus suis nũquid nõ dixi vobis nolite peccare in puerũ et non audistis me. Idcirco. Lectio octaua.

Urbis quippe (que minus erudite videbãtur) dñi semper facta mirantibus: illi contrabel negare hec: q̃ vel negare nequiuerãt. sinistra interpretatione peruertere tentabãt quasi hec non diuinitatis sed immundi spiritus opera fuissent: id est beelzebub qui deus erat acharon. Nã beel quidẽ ipse est baal: zebub autẽ musca vocatur. Nec iurta quedã mẽdosa exemplaria: vel l littera vel d in fine nois est scribẽda: sed b. Beelsebub ergo baal muscarũ id est vir muscarũ. siue habẽs muscas interpretatur. Ob sordes videlicet immolatici cruoris er cuius spurcissimo ritu vel noie principem demoniorũ cognominabãt. ℣

Tollite hinc vobiscum munera et ite ad dñm terre. et dum inueneritis adorate eũ super terram. Deus autẽ meus faciat vobis eum placabilem. et remittat et hũc fratrem vestrum vobiscum et eum quẽ tenet in vinculis. ℣. Sumite de optimis terre frugibus in vasis vestris: et deferte viro munera. Deus autem. Lectio nona.

Et aly tentantes: signũ de celo q̃rebãt ab eo. Vel in morẽ helye ignẽ de sublimi venire cupiebãt vel in similitudinẽ samuelis estuo tpe: mugire tonitrua / chorruscare fulgura imbres ruere / quasi nõ possent ⁊ illa calũniari et dicere et occultis et variis aeris passionib⁹ accidisse. At tu q̃ calũniaris ea q̃ oculis vides / manu tenes vtilitate sentis: quid facies de his que de celo venerunt? Vtiq̃ respondebis ⁊ magos in egypto multa signa fecisse de celo. Ipse aũt vt vidit cogitatiões eor dixit eis Omne regnum in seipsũ diuisum desolabitur: et domus super domum cadet Non ad dicta sed ad cogitata respõdit: vt vel sic compellerẽtur credere potentie eius: qui cordis videbat occulta. Tu autem dñe. ℟m

9 Loquens ioseph fratribus suis. dixit: Par vobis nolite timere: pro salute enim vra misit me dñs ante vos. ℣. Eleuauitq̃ vocem cum fletu: quã audierunt egyptii

Transfiguratio dñi.

Triplicē ob causam pauore terrētur/ vel quia se errasse cognouerāt/ vel qa nubes lucida operuerat eos: aut quia dei patris vocē loquentē audierāt: humana fragilitas cōspectum maioris glorie formidat: et ferre non sustinēs/ ac toto aio ꝛ corpore contremiscēs: ad terrā cadit: q̄to quis ālioza q̄sierit: tāto magis ad inferioza collabitur: si ignorauerit mensurā suā. Et accessit iesus ꝛ tetigit eos. Quia illi iacebāt et surgere non poterāt: ipse clementer accedit ꝛ tāgit eos vt tactu fuget timorem: et debilitata membra solidētur. Diritq; eis. Surgite ꝛ nolite timere. Quos manu sanauerat sanat iperio. Nolite timere. Primū timor expellit vt postea doctrina tribuat. Leuātes aūt oculos suos neminē viderūt: nisi solū iesum. Rationabiliter postq̄ resurrexerāt nō vidēt nisi solū iesū/ ne si moyses ꝛ helias pseuerassent cū dño: p̄is vor videret īcerta cui potissimū daret testimoniū. Viderūt ergo iesū stantē ablata nube/ et moysen et heliā euanuisse. Quia postq̄ legis ꝛ prophetarū vmbra discesserat: quevelamēto suo apostolos texerat: verū lumen in euāgelio reperitur. Et descendētibus illis de monte: p̄cepit illis iesus dicēs Nemini direritis visionē donec filius hominis a mortuis resurgat. Futuri regni p̄meditatio et gloria triūphantis demonstrata fuerat in monte. Nō vult ergo hoc in populo predicari: ne et incredibile esset rei magnitudine ꝛ post tātam gloriam apud rudes aios sequens crux scandalū faceret. ℟.

Vidēs petrus moysen et helyā in gloria et iesum in medio eorū vt solē virtute fulgētē ait. Dñe bonū est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū/ moysi vnū/ et helye vnū. ℣. Petrus vero et qui cū illo erāt valde letificati viderunt maiestatē dñi et eos glorioſos hinc inde cū illo: et ait ad iesum petrus. Dñe bonū est nos hic esse. Gloria pa. Si vis. ℣. Adoremus patrem ꝛ filiū cū sctō spū. ℟. Regnā tē in maiestate sua. ℣ In laudibus. ān.

Accessit iesus ꝛ diuie vocis pauore prostratos tetigit discipulos suos dicēs: surgite et nolite timere. ℣ps. Dñs regna. fo. vi. ā. Iesus ad discipulos iacentes accessit/ tetigit/ surgere p̄cepit/ ne timerēt dixit eis: qui surgentes p̄ter iesum neminē viderūt. ℣ps. Jubilate. fo. vij. ā. Ut testimoniū haberet a lege et prophetis in medio moysi et helye trāsfiguratus apparuit dñs. ℣ps. Deus de⁹. fo. vij. ān. Per per moysen signata est et prophetie per helyā qui in maiestate visi sunt cū dño fulgētes i mōte ꝛ loquētes. ℣ps. Vñ dicite fo. vij. ān. Descēdētibus illis de monte p̄cepit iesus dicēs: nemini direritis visionē/ donec a mortuis filius hois resurgat. ps. Laud. fo. vij. Cp. Saluatorē. Hy⁹

Orata lux de lumine iesu redemptor seculi: dignare clemēs supplicum laudes p̄cesq; sumere.

Qui carne quondam contegi dignatus es p̄o perditis: nos membra confer effici tui beati corporis.

Pro sole vultu flammeus vt nix amictu candidus in mōte dignis testibus apparuisti conditor.

Uates alumnis abditos tuis alumnis conferens vtrisq; te diuinitus deū dedisti credere.

Te vox paterna celitus suum vocauit filium: quem nos fideli pectore regem fatemur glorie.

Concede nobis quesumus almis mitare moribus vt ad polorum gaudia/ bonis behamur actibus.

Laudes tibi nos pāgimus eterne regū rex deus q̄ trinus ꝛ vnus deus per cūcta regnas secula. Amen. ℣. Sit nomē dñi bñdi. Ex hoc. ān. Tribus discipulis de eⁱ morte turbātis ne de sibi p̄dicta resurrectiōe dubitarēt trāsfiguratus dñs gloriam quam p̄direrat ostendit. ps. Benedictus dñs. Oratio.

Deus qui vnigenitū tuū hodierna die mirabiliter trāsfiguratū celitus vtriusq; testamēti patribus reuelasti: da nobis q̄s bñplacitis tibi actibus ad eius semper cōtemplandā pertingere gloriā: in quo tue paterni

tati optime complacuisse testatus es. Per eūdē. ℂAd.i.ā. Accessit.i.de lau. ps. Deus in noie, fol.ix. ℂAd.iij.ān. Iesus.ij.de lau.ps. Legē pone. fo.xij. Ch. Saluatorē. ℟. Adoremus patrē ꝫ filiū cū sctō spū. Alla alla. ℣. Regnātē in maiestate sua. Alla. ℣. Dies sanctificat⁹ ℂAd.vi.ān. Ut testimoniū. iij.de lau. ps. Defecit in sa. fo.xiij. Capitulū

1.pe.1. ℕOtū facimus vobis dñi nostri iesu christi virtutē et prescientiā speculatores facti illi⁹ magnitudinis Deo grās. ℟. Dies sāctificatus illuxit nobis. alla all. ℣. Venite gentes adorate dñm Alla. Adorate dñm. ℂAd.ix.ān. Descendentibus.v.de laud. ps. Mirabilia testimonia tua. fo.xiij. Capm.

1.pe.1. ℂAccepit dñs iesus a deo patre honorē et glorią voce delapsa huiuscemodi ad eū a magnifica gloria. hic est filius meus dilectus in quo michi cōplacui. Deo grās. ℟. Adoremus dñm Alla alla. ℣. In aula sctā eius. Alla. ℣. Adorate deum oēs angeli eius. ℂAd.ij.vās.ā. Accessit iesus.i.de lau. ps. Dixit dns. Confitebor. Btus vir. Laud.pu. In exitu. Ch. Saluatorē. ℟. Confirmādis ꝫ ad veri cultus sciētiā prouchēdis discipulis. Moyses et helyas cū dño loquētes apparuere. ℣. Quoniam christi euāgeliū a lege ꝫ prophetis testimoniū cōstat habere. Moyses ꝫ he. Glia pa. hy⁹. O nata lux de lumine. ℣. Adoremus patrē. ℟. Regnātem.ā. Hodie ad patris vocē trāsfigurato dño moyses ꝫ helyas affuerunt splēdidi excessum eius quē completurus erat loquētes. ps. Magn. Oco. De⁹ q̄ vnigenitū tuū hodierna.

ℂFestū dulcissimi noīs iesu fiat septiꝺus augusti: festū maius duꝑ Octaue cū regi.chor. Ad.i. vās super ps. ān.

ℂSolis ortu vsq̄ ad occasum laudabile nomen dñi iesu benedictum alla. ps. Laudate pueri do. fol.xl.ān.

ℕO is enim quicūq̄ inuocauerit nomē dñi saluus erit alla. ps. Dilexi. fol.xli.ān. ℕ Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis et nomen tuum inuocabo alla. ps. Credidi. fo.xli.ā. Illuc enim ascenderunt tribus trib⁹ dñi testimonium israel ad cōfitendū noi dñi alla. ps. Letatus. fo.xli.ān. In cōspectu angelorum psallā tibi adorabo ad tēplum sanctū tuū et confitebor nomini tuo dñe alleluya. ps. Confitebor. iiij fo.xliij. Capm.

Ad phi. ippē.2. ℍUmiliauit semetipsum dns iesus factus obediēs vsq̄ ad mortē mortē aūt crucis: ꝓpter qd̄ et deus exaltauit illū et donauit illi nomē qd̄ est super omne nomen: vt in nomine iesu omne genu flectatur celestiū terrestriū et infernorū. Deo gratias. ℟. Magnificate dñm mecū et exaltemus nomen eius in idipsum. Quia in eo letabitur cor nostrū. Et i noie sctō eius sperabimus. ℣. Narrate oia mirabilia eius laudamini in noie sācto eius. Quia. Glia. Ps. Hy⁹.

ℂExultet cor prelorꝺijs sonante iesu noie precellit in delicijs omni plenum dulcedine.

Iesus confortans miseros iesus qui sanat scelera iesus deterrens inferos iesus fugans mortifera.

Iesus sonās suauiter/in metro prosa carmine quod leuat nos alacriter/ mulcens suo solamine.

Nomen excelsum resonet/iesus in ore omnium: et cor cum voce cōsonet/ vt sanet omne vitium.

Iesu salus peccantiū/adesto nostris precibus: sis director errantiū/et parce nostris actibus.

Nomen tuum nos muniat/preseruans a periculis: et in bonis perficiat amotis culpe maculis.

Tibi xp̄e sit gloria/fulgēs hoc sacro noie: honor tu⁹ sit latria iesu benigne dñe. Glia tibi dñe q̄ na. ℣⁹. Omis terra adoret te deus et psallat tibi. ℟. Psalmū dicat noi tuo dñe. ān. Ego autem in dño gaudebo et exultabo in deo iesu meo: quia fecit michi magna qui potens est et sanctū nomen eius. ps. Magn. Oratio.

De dulcissimo noīe iesu.

DEus qui gloriosissimū nomen iesu christi vnigeniti filij tui fecisti fidelibus tuis summo suauitatis affectu amabile / ⁊ malignis spiritib⁹ tremendū atq; terribile: cōcede propicius. vt oēs qui hūc deuote venerātur in terris: sctē cōsolatiōis dulcedinem in presenti percipiāt / et in futuro gaudium exultationis et interminabilis iubilationis obtineant. Per eūdē. ⁊c.

Deinde fiat solēnis mēo. de trāsfiguratione. ān. Hodie ad patris. ỽ. Adoramus patrē et filiū. Oro. Deus q̄ vnigenitū. Ad cōpl. ā. Miserere michi dñe sēm iudiciū dūligentiū nomen tuum. ℔s. Cū invocarē. Chm. Tu in no. Hy⁹.

ALma chorus dñi nūc pangat nomina summi.

Messias sother emmanuel sabaoth adonay.

Est vnigenit⁹ via vita manus omousyon.

Principiū primogenit⁹ sapiētia ỽtus Alpha caput finisq; simul vocitatur et est oo.

Hōs et origo boni paraclytus ac mediator.

Agnus ouis vitulus serpens aries leo vermis.

Os verbum splendor: sol gloria lux et ymago.

Panis flos vitis mons ianua petra lapisq;.

Angelus et spōsus pastorq; prophetа sacerdos.

Athanatos / kyrios / theos / panthon craton et ysus.

Dominib⁹ his signat iesus: sint dño laudes. Amen. ỽ. Custodi nos dñe. ān.

O rex gloriose iter sctōs tuos qui semper es laudabilis et tm̄ ineffabilis: tu in nobis es dñe: et nomē tuū invocatū est super nos ne derelinquas nos deus noster: vt in die iudicii nos collocare digneris inter sctōs et electos tuos rex bñdicte. ℔s. Nūc dimit. Hoc cōpl. non mutabit p totas oct. de quo cūq; fuerit serui. Ad mat. Invit. Honoremus et exaltemus iesum dei filiū Exultātes iubilemus regi regum omniū. ℔s. Venite exultemus. Hymnus.

IEsu dulcis memoria dans vera cordis gaudia: sed super mel et omnia dulcis eius presentia.

Nil canit suauius audit nil iocūdi⁹ / nil cogitat dulcius: q̄ iesus dei filius.

Iesu spes penitentibus q̄ pius es petentibus q̄ bonus te querentibus: sed quid inuenientibus?

Iesu dulcedo cordium / fons vite lumen mētium excedis omne gaudium ⁊ omne desiderium.

Nec lingua potest dicere: nec littera exprimere: expertus novit credere q̄d sit iesum diligere.

Iesu rex admirabilis et triūphator nobilis dulcedo ineffabilis totus desiderabilis.

Mane nobiscū dñe nos tuo replēs lumine: pulsa noctis caligine: tua pasce dulcedie. Gloria tibi dñe q̄ natus es. Cōn. ſ. nocti. ān. Hi in curribus et hi in equis: nos aūt in noīe dñi dei nostri invocabimus. ℔s. Exaudiat te. fo. vi. ā. Memor ero nois tui dñe in oi generatiōe ⁊ generationem. ℔s. Eructavit. fo. xxi. ān. Secundū nomen tuū iesu dñe: sic et laus tua in fines terre. ℔s. Magn⁹ do. fo. xxi ỽ. Laudabo nomen dei cum cantico. ℟. Et magnificabo eum in laude. Lctō. i.

Cum festū festo succedit leta mens transfert: et terra iubilat diffusis gaudijs plenis honore heri celebrauimus iesum i celso mōtis verti ce trāsfiguratū: hodie in ymis terris humiliatū. Heri qualis apud patrem iesus erat pdebat corporis sui cādore hodie celebramus quomodo latēs divinitas operat nostra sub humili natura sacramenta salutis. Heri quales erimus sēm spem: suo ostendit splendore: hodie quales secundū fidē beato debemus vivere more. Heri suā nobis caritatē cōmēdavit ad premiū. Hodie ministrat sua caritas ad meritū. Illa in patria: ista in via. Illa in gloria cōsummāte: ista i doctrina cū gra mise-

ricoꝛditer cooperāte. Pꝛonocat itaq; sacra solennitas huius dignissimi festi: repetēda iustoꝛū famosissima gesta ꝫ veteris ac noue sacratissima misteria legis vt sic eo gloꝛiosioꝛ huiꝰ appareat nois institutio: quo dispar et inutilis inuenitur cōparatio ois q̄ nō sub huius iesu nois agatur cultu. Romanus igit pontifex Alexāder quartus: huius sacratissimi nois affectu: suaue ipsius officiū cōꝛobauit / ꝫ auctoꝛitate apostolica confirmauit. statuēdo diē dulcissime solēnitatis: septimo ydus augusti per singulos annos celebꝛādum. largiens atq; concedens pijs huiꝰ deuotissimi festi cultoꝛibus copiosas indulgētias perpetuis temꝑoꝛibus duraturas. Tu autem. ℟. Tu es ipse rex meꝰ et deus meus qui mādas salutes iacob. In te inimicos nostros ventilabimus coꝛnu: et in noīe tuo sperne mus insurgētes in nobis. ℣. Exurge dñe adiuua nos: et redime nos pꝛopter nomē tuum. In te inimicos. Lectio. ij.

OMnibus igit christi fidelibꝰ vere penitentibus ꝫ cōfessis per regnū anglie: qui matutinis seu misse: aut vesperis eiusdē festiuitatis / i eccle sijs affuerint p̄sentes quingētos dies. Illis eni qui pꝛime / tertie / sexte / none / ac cōpletoꝛij officijs interfuerint: p ip sarū qualibet trecētos dies. Ac singulis per octauas diebus qui matutine / misse / ꝫ vesperis ducētos dies. Et q̄ ceteris hoꝛarū officijs interessent octoginta dies: de iniūctis sibi penitentijs misericoꝛditer relaxauit. pꝛout a diuersis pōtificibꝰ scilicet vꝛbano quarto / martino quinto / eugenio quarto / festo coꝛpoꝛis christi ꝫ octauis fuerūt cōcesse. In hac solemnitate carissimi nostra spes tota erigit / fides augetur caritas diffunditur / summe et indiuidue trinitatis alma maiestas magnifice cōmendatur. Et iubilantibus celestis curie oꝛdinibus in mētis excessu famulant etherei ciues Rosei applaudunt martyꝛes: quia dum iesus est in aio robur victoꝛes se inclitos nosc̄ūt. Et cōfessoꝛes cādidi laudāt cū canoꝛe iubilo: dū iesus vt mel dulcescit in oꝛe ac dum melos suauis iesus pulsat virgineas aures: filie hieruslē canentes cursitāt. hymnidice gaudēt caterua tim exultāt insimul oēs p̄mooꝛdia salutis dicētes. Jesu nostra redemptio amoꝛ ꝫ desideriū. Hec est illa p̄eclara festiuitas quā patres diu suspiraꝛūt: longe ante p̄diꝛerūt pꝛophete. mistice signauerūt figure. Ac tandē ille paranymphus gabꝛiel celestis nunciauit marie. Qđ ex te nascet sanctū vocabit filiꝰ dei ꝫ nomē eius iesus. Tu aūt. ℟. Saluos fac nos dñe deus noster ꝫ cōgrega nos de nationibus. Ut cōfiteamur nomini sc̄tō tuo ꝫ gloꝛiemur in laude tua. ℣. Et sperēt in te qui nouerūt nomē tuū q̄m nō dereliquisti querētes te dñe. Ut. ℟. Iesus fons vite signatus q̄ quat tuoꝛ in riuos se diffundit p̄ plateas. Jesus a deo nobis factꝰ est sapiētia iusticia sctificatio atq; redemptio. In p̄dicatione sapiētia. iusticia in peccatoꝛū absolutione. in conuersatione sctificatio. in passione redēptio Unde scriptum est. tres riui flurerūt a iesu. verbū doloꝛis in quo cōfessio sanguis aspersiōis in quo cōtritio. aqua emūdationis in qua cōpūctio designatur. Hoc est nomē qđ paulus poꝛtabat coram gētibus ꝫ regibus vt lucernā super candelabꝛū. Mirabile enim est ac suauissimū. vnde quidā ait. Si scribas: si conferas: nō sapit michi nisi legero ibi iesum. Si disputes / aut conferas: nō sapit michi: nisi conuerit ibi iesus. Jesus ergo nomē dulce ꝫ delectabile: nomen confoꝛtās pctōꝛem. et nomen beate spei. Ergo iesu esto michi iesus. Nec p̄etereat nos huius sacratissimi nois multa virtuositas. Hoc est nomē qđ cecis contulit visum / surdis auditum / claudis gressum / sermonem mutis / vitam moꝛtuis / totāq; dyaboli potestatē de obsessis coꝛpoꝛibꝰ virtꝰ huiꝰ nois effugauit. Nec pꝛofecto minoꝛis excellētie ꝫ sublimitatis est q̄ vtutis. Uñ scriptū est. Nomē saluatoꝛis mei /

fratris mei/carnis mee/sāguinis mei nomen seculis absconditū: sed in fine seculoꝝ reuelatum. Nomen mirabile/nomē ineffabile/nomē iestimabile immo eo mirabilius quo iestimabile/eo magis gratum quo gratuitū. Hoc aūt nomen impositū ei est ab eterno. ab angelo ꝛ a patre ioseph. Ab eterno cum ieſus a potentia saluandi saluator interpretatur. Ab angelo cum ab habitu saluādi saluator dicitur/quod ei conuenit a sue conceptionis principio. A patre suo ioseph hoc nomē impositū est: cum ab actu passionis ꝛ nostre redemptionis future ieſus saluator appellatus est. Tu aūt dñe. ℟.

OSculetur me osculo oris sui quia meliora sunt vbera tua vino: fragrātia vnguētis optimis. Oleū effusum nomen tuum. Ideo adolescētule dilexerūt te. ℣. Trahe me post te curremus simul in odorē vnguētorū tuorum. Oleum. Gloria. Ideo ado.

℣n.tj.nocti.ā. Deus in noīe tuo saluum me fac et in virtute tua iudica me. ℘s Ipsum.fol.xxiij.ān. Sic psalmū dicā noī tuo in seculū seculi: vt reddā vota mea de die in diem. ℘s. Exaudi deus deprecatio.xxiiij.ān. Sit nomen eius benedictū in secula: qui natus est de virgine maria. ℘s. Deus iudicium.fo.xxvij.℣. Benedic aīa mea dño. ℟. Et oia que intra me sunt nomini sancto eius. Lectio.iiij.

OLeum effusum nomen tuū. Et proculdubio inter oleū et nomē sponsi nr̄i ieſu similitudo. Nec otiose spūs sctūs alterutrū cōparauit. Oleū lucet. oleum pascit. oleū vngit. fouet ignem. nutrit carnem. lenit dolorem. Oleum ergo lux: cibus: et medicina. Sic quidē nomē sponsi lucet predicatū. pascit recogitatū. inuocatū lenit ꝛ vngit. Unde putas in toto orbe tanta et tam subita lux fidei: quam de predicato ieſu noīe? In huius noīs luce: vocauit nos deus in admirabile lumen suū. Unde scriptū est. Fuistis aliquādo tenebre: nunc aūt lux in dño. Prete rea est et cibus hoc nomē ieſus. An nō totiens confortaris quotiēs recorda-

ris? Quid eque mentē cogitātis ipinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus/vtutes roborat/bonos mores vegetat/castas fouet affectiōes? Aridus est oīs aie cibus: si oleo isto non infundatur. Insipidus est: si nō hoc sale cōdiat. Jesus est mel in ore/in aure melos/in corde iubilus. Tu aūt. ℟.

In semita iudiciorū tuorū dñe sustinuimus nomen tuū et memoriale tuū in desiderio aie. Aia mea desiderauit te in nocte/sed et spūs meus in precordiis meis de mane vigilabat ad te. ℣. Vere tu es deus absconditus de⁹ israel saluator. Aia. Lcō.v.

QUod reliquū est prosequamur Dirimus nomen dei esse medicinā. Tristatur aliquis vestrū. veniat in cor eius ieſus et inde saliat in os ꝛ ecce ad eroztū noīs lumen nubilum omne diffugit. redit serenū. Labitur q̄s in crimen. currit insuper ad laqueum mortis desperando. nōne si inuocet nomē vite confestim respirabit ad vitā? Cui aliquādo stetit ante faciem saluatoris noīs duricia vt assolet cordis ignauie torpor rancor animi langor accidie? Cui fons lachrymarū exhaustus inuocato ieſu non continuo erupit uberior/flurit suauior? Cui in periculis palpitanti ꝛ trepidāti inuocatū virtutis nomen non statim fiduciam prestitit ꝛ depulit metū? Dubijs estuanti et fluctuanti emicuit semper certitudo. Aduersis diffidēti iam iāq̄ deficienti: hoc inuocato noīe nunq̄ defuit fortitudo. Denicq̄ scriptum est Inuoca me in die tribulationis: eruā te ꝛ honorificabis me. Nichil tam ire impetū cohibet/superbie tumorem sedat/sanat liuoris vulnus/restringit luxurie fluxū/extinguit libidinis flammā/sitim tēperat auaricie/ac totius indecoris fugat prurigine Nempe cū ieſū michi noio: hoiem michi ppono/mitē ꝛ humilē corde/benignū/sobriū/castū misericordē et oī denicq̄ honestate ac sctitate conspicuū: eūdēq̄ ipsum deū oipotentem: qui me suo exemplo sanet et roboret adiutorio. Hec oia mi

chi sonāt cum sonuerit iesus. Sumo michi itaq; exēpla de hoie: sed auxiliū a potēte. Illa tanq̄ pigmētarias spe-cies: hoc vnde acuam eas. Et facio cō-fectionem cui similem medicorum ne mo facere possit. Rm.

5 Obsecro aūt vos fratres per nomen dñi nostri iesu chzisti. Ut idipsum dicatis oēs ⁊ non sint in vobis scismata. ℣. Discedat er go ab iniquitate vis qui nominat nomen dñi. Ut idipsum dicatis. Lectio.vi.

HOc tibi electuariū habes o aia mea reconditū vasculo vocabu li huius quod est iesus salutiferū cer-te. quodq; nulli vnq̄ pesti tue inuenia-tur inefficax. Semper tibi in sinu sit/ semper in manu et oēs tui i iesum sen sus dirigantur et actus. Ad hoc te in-uitat cū dicit. Pone me vt signaculū in corde tuo: vt signaculū in brachio. Sic ergo habes vnde et brachio me-dearis et cordi. Habes inq̄ in noie iesu vnde tuos actus vel prauos corrigas vel minus perfectos adimpleas vnde tuos sensus vt serues ne corrūpantur aut si corrūpātur sanes. O q̄ pulcher es angelis tuis dñe iesu in forma dei: in die eternitatis tue in splendoribus sanctorū: ante luciferū genitus splen dor et figura substantie patris et qui-dem perpetuus minimeq; fucatus cā dor vite eterne. Quam michi decorus es dñe mi in ipsa huius positiōe deco-ris: Etenim vbi te exinaniisti/ vbi natu ralibus radijs lumen indeficiēs exui-sti: ibi pietas magis emicuit: ibi cari-tas plus effulsit: ibi āplius gratia ra-diauit. Quam clara michi oriris stel-la ex iacob. quā lucidus flos de radice iesse egrederis q̄ iocundū lumen in te-nebris visitasti me oriēs ex alto. Quā spectabilis ⁊ stupendus etiam virtuti bus supernis in conceptu de virgine: in vite innocentia/ in doctrine affluen tia/ in chorruscationibus miraculorū/ in reuelatiōibus sacramentorū: Quā rutilans post occasū sol iusticie de cor de terre resurgis. q̄ formosus in stola tua demum rex glorie in alta celorum te recipis. Quare non pro his oibus omnia ossa mea dicent. Domine quis similis tui: Tu aūt domie. Rm.

I Esus nazarenus rex iudeorū fili dei vi-ui miserere mei iesu fili dauid miserere mei Ut videā volūtatem dei Et visitē templū eius. ℣. Aspice in me et miserere mei scōm iudiciū diligentiū nomen tuum dñe. Ut vi deā. Gloria. Et visi. ℭIn.vj.noct.ān. ADiuua nos deus salutaris noster et pro pter gloriā nois tui dñe libera nos ⁊ propi cius esto pctis nostris propter nomen tuū. ps. Deus venerūt.fo.xxx.ān. ℭ Cōfite-bor tibi dñe deus meus i toto corde meo et glorificabo nomē tuū in eternū. ps. Incli na dñe. fo.xxxij.ā. AFferte dño patrie gentium afferte dño gloriam et honorem. afferte domino gloriam nomini eius. ps. Cātate. i.fo.xxxiij.℣. Non nobis dñe nō nobis: sed noi tuo da gloriā. Euāgel. Secūdum matheum. ij. Lectio.vij. Math.2.

IN illo tpe. Angelus dñi appa-ruit in somnis ioseph dicēs. Jo seph fili dauid noli timere accipe ma-riā coniugē tuā. Et rel. Omel.origē. IOseph mariā noluit traducere: no luit eā diffamare: sed voluit eam oc-culte dimittere. Occulte eā a se dimit tere volebat/ sicut pius/ sicut mansue tꝰ/ sicut misericors. Juste humiliās se in oibus cauebat et timebat sibimet illius tāte scitatis cōiūctionē adhibe re. Idcirco dixit dimittā eā: ⁊ a me lō-ge faciam eam et a cognatione mea. Maior eni est eiꝰ dignitas/ superexcel lit eius scitas: nec mee cōgruit digni tati. Hec aūt eo cogitāte: angelus dñi per visum apparuit illi dicēs. Quare dubitas ioseph quare imprudēter co-gitas/ quare irrationabiliter medita ris: Deus est eni qui generat. Quod enim nascetur ex ea: de spiritusancto est. qa scilicet huius natiuitatis coope rator spūssanctus est. Ille est quidem de quo scriptura prenūciauit dicens. Puer natus est nobis. Pariet inquit filiū ⁊ vocabis nomē eius iesum. Vir-go generat et tu ioseph hūc genitum vocabis iesum qui interpretatur sal-

natoꝛ. Ipse enim saluū faciet populū suum a peccatis eoꝛū. Uocabis inquit nomen eius hoc quod ante fuit: quod ante secula noiatū est. Nō tu ei impones nomen. nec er te ei vocabulū constitues: sed noia et voca exultādo iesū id est saluatoꝛem eum esse testare. ℟. Ecce cōcipies ⁊ paries filiū Et vocabitur nomen eius iesus. ℣. Hic erit magnus ⁊ filius altissimi vocabit. ⁊ dabit illi dñs deus sedem dauid patris eius. Et. Lectō. viij.

Ex tempoꝛe iesum cepisse saluare ne consideres: sed etiam antiquissimū saluatoꝛem. Ipse enim saluum faciet populū suū a peccatis eoꝛ duo etenim per hoc verbum pꝛeclara designant: q̄ et deꝰ fuerit ⁊ dñs pꝛius ante incarnationem christus: et q̄ populus eius ab eo saluandus iam tunc annunciabatur. Et ideo dictū est. ipse saluū faciet populū suum a peccatis eoꝛum vt vere deus. Dei enim est virtutis a peccato saluare vel peccata dimittere. Juste ergo filius dei habens populū suū venit vt dictū est ipsum liberare a peccatis atq̄ saluare: siue ex iudeis siue ex gentibus. De quo ipse per pꝛophetam iam fuerat eloc utus dicēs. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Pete a me et dabo tibi gentes hereditatē tuam et possessionem tuam terminos terre. Ipse saluabit populū suum a peccatis eoꝛ sanguine videlicet suo cunctos redimens moꝛte sua de moꝛtis eos liberās potestate. Ipse saluabit: hoc est saluatoꝛ omniū hominū atq̄ credētiū erit. Hoc autem totū factū est. Quid totū? Hoc per vnigeniti descensionem / hoc de dñi incarnatione / hoc de angeli ad virginem destinatione / hoc de ipsius virginis despōsatiōe et castitate / hoc de huius sacratissimi iesu nominis exaltatione / hoc enim totum factum est ad totius mundi salutem / hoc autem totum factū est vt vnū compleretur ⁊ vnum consummaretur. Quid? Illud quod virgo genuit / quod virgo permansit et intacta virgo perseuerauit

Ecce inquit virgo in vtero accipiet et pariet filiū. Pariet filiū ad denuo reparandū adam. ad inobedientiā eue per marie obedientiam excludēdam. ad erigendū iacentiū genus quod per mulieris temerariam credulitatē fuerat ante deiectum. ℟.

Cū appꝛopinquasset iesus hieꝛosolimis turbe autem que pꝛecedebant ⁊ que sequebantur clamabāt dicentes osanna filio dauid benedictus q̄ venit in nomie dñi. Rex israel osanna in excelsis. ℣. Dñe saluū me fac o dñe bene pꝛosperare benedictus qui venit in nomine dñi. Rex. Lectio. ix.

Et vocabūt nomen eius emmanuel quod interpꝛetat nobiscū deus. Uocant nomen eius pꝛius angeli psallentes in eius generatione atq̄ gaudentes sicut deū omniū et regem pacis ad hominē venientem. Deinde apostoli vnigeniti dei dñationē. atq̄ virtutem oibus gentibus pꝛedicātes Adhuc et sancti martires cōtra ignes et gladios: vsq̄ ad moꝛtem resistētes Deinde cuncti credentes hoc ipsum nomen vsq̄ ad cōsummationē seculi memoꝛantes atq̄ laudantes. Et vocabunt nomē eius emmanuel: quod interpꝛetatur nobiscū deus. Qui vocabūt nisi iusti quoꝛ vocabitur in terra nomen nouū? Non sicut pꝛius in figuris et in ymaginibꝰ: sed facie ad faciem apparētē. Nobiscū deus abꝛahe patri credētiū tribus hoꝛis tempoꝛis licet non per ipsam ineffabilem deitatis sue substātiā: sed potius per angelicam speciē a meridie visus est: nobis triginta tribus annis in terra apparuit: et cum hoibus conuersari dignatus est. Jacob bꝛeui tēpoꝛe per angelū nihilominus apparuit colluctans cū eo. quiq̄ se ab eo superari permisit vt hunc aduentus sui testem merito benediceret atq̄ israel nominaret. Nobiscum deus amplius magisq̄ pꝛo nobis magnificū certamen adimplens: et vsq̄ ad moꝛtem accedens vt moꝛte sua moꝛtem occideret: ⁊ benedictionē atq̄ immoꝛtalitatē mundo coꝛde po-

pulo condonaret. Qui fiducialiter dicit nobiscū deus. Per euangelistarū ꝛ apostolorū predicationem per sci sui corporis sacramentū per gloriose crucis signaculū. per glorioli nois sui exaltationem. Per ista ergo omnia nobiscum deus. Ipsi honor et gloria in secula seculorum. amen. ℟.

9. Hec aūt scripta sunt vt credatis ꝙa iesus est xp̄us filius dei: et vt credētes vitā habeatis. In nomine eius. ℣. Confitemini dño et inuocate nomen eius annūciate inter gentes opera eius. Ut credentes. Glia In nomine. ℘s. Te deum. ℣. Adiutoriū nostrū in nomine domini. Qui fecit celum et terram. ℭAd laudes. ān.

Vocatū est nomē eius iesus qđ vocatū est ab angelo p̄ius sc̄p in vtero cōciperet alla. ℘s. Dñs regn̄. fo. vi. ān. Laudate nomē dñi nostri iesu chr̄isti qm̄ suauis est ipse: et in eternum misericordia eius alla. ℘s. Jubilate deo. fo. vij. ān. Benedicā te dñe iesu i vita mea: ꝛ in noīe tuo leuabo manus meas alla. ℘s. Deus deus meus. fo. viij. ān. Iusti tulerunt spolia impiorū: et decātauerūt nomē tuū dñe: et victricē manū tuā laudauerūt pariter dñe deus noster alla. ℘s. Benedicite. fo. viij. ā. Iuuenes et virgines senes cū iunioribus laudent nomen dñi: quia exaltatum est nomen eius solius alleluya. ℘s. Laudate dñm. fo. viij. Capm.

1. Cor. 1. Omnibus qui inuocant nomen dñi nostri iesu xp̄i in omni loco ipsorū ꝛ nostro gr̄a vobis et pax a deo patre nostro et dño iesu chr̄isto. Hyp̄.

Iesu auctor clemētie: totius spes leticie dulcoris fons et gr̄e vere cordis delicie.

Iesu decus āgelicum: in aure dulce canticum in ore mel mirificū / in corde nectar celicum.

Iesu flos matris virginis fauus nostre dulcedinis / decus humani generis: da lucem veri luminis.

Iesu sole serenior et balsamo suauior: omni dulcore dulcior / pre cunctis amabilior.

Iesu summa benignitas: mira cordis iocunditas incomprehensa bonitas: nos stringat tua charitas.

Rex virtutū rex glorie: rex insignis victorie: iesu largitor gratie honor celestis curie.

Te celi chorus predicat: et tuas laudes replicat: iesus orbem letificat: et nos deo pacificat. Gloria tibi dñe q̄ natus es de virgine. ℣. Sit nomen dñi bñdictū. ℟. Ex hoc nūc et vsq; in scl̄m. ān Ioseph fili dauid noli timere accipe mariā coniugem tuā: quod enim in ea natum est de spūsctō est. pariet aūt filiū ꝛ vocabis nomen eius iesum: ipse eni saluū faciet populū suū a peccatis eorū. ℘s. Bñdictus. Dño. Deꝰ q̄ glorioslissimū. ℭAd. i. ān Vocatū est. i. de laud. Cetera oia sicut in die natalis dñi ad oēs hor. dicūtur. ℭAd. iij. ān. Laudate. iij. de laud. ℘s. Legem pone. fo. xij. Cp̄. Oibus q̄ inuocant. ℟. Laudabo nomen dei cū cantico. Alla alla. ℣. Et magnificabo eū in laude. Alla. ℣ꝰ. Benedic aīa mea dño. Oratio vtēs. ℭAd. vi. ān. Benedicā. iij. de lau. ℘s. Defecit in sa. fo. xiij. Capm.

Colo. 3. Omne quodcūq; facitis in verbo aut in opere: omnia in noīe dñi nostri iesu chr̄isti facite gratias agentes deo et patri per ipsum. ℟m.

Benedic aīa mea dño Alla alla. ℣ꝰ. Et oia que intra me sunt nomini sancto eius. Alla. ℣. Non nobis domine non nobis. ℭAd. ix. ān. Juuenes. v. de laudibus ℘s. Mirabilia. fo. xiij. Capitulum.

2 thessa lon. c. 3. Denunciamus aūt vobis fratres in noīe dñi nostri iesu xp̄i: vt subtrahatis vos ab oi fratre ambulante inordinate. et nō secundū traditionē quam acceperunt a nobis. ℟ Non nobis dñe non nobis. Alla alla. ℣. Sed nomini tuo da gloriā Alla. ℣ꝰ. Sit nomē dñi benedictū. ℟. Ex hoc. Ory. vtē. ℭAd sedas vesperas ān. Vocatum est. i. de laud. Psalmi qui ad sedas vās. dicantur per totā oct. Cp̄m. Oibus qui inuocāt. ℟. Hec aūt scripta sunt. vtē. ix. Hyp̄. Exultet cor p̄ecordijs. ℣. Dis terra adoret. ā. Et surgens aūt ioseph a somno fecit sicut p̄ceperat ei angelus dñi: et

accepit coniugem suam et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitū: et vocauit nomen eius iesum alleluya. vtꝫ. Magn̄. Oō. Deus qui gl̄iosissimū. vtꝫ. ¶Secūda die infra octa. iesu ad matu. inuit. hym. aīe et psal. sicut in prima die. v⁹. Laudabo nomen dei. Lcō. i Quem non libet. ℟. Tu es ipse. ℟. Saluos fac nos. ℟ Osculetur. Per totas oct. ante lau. v. Adiutorū nostrū. In lau. hec sola ā. Vocatū. ps. Dūs regn̄. Cp̄. hym. et v. sicut in prima die. Quotidie p oct. nisi i dñica ⁊ in octa. die super psal. Benedictus. et Magn̄. ō; vna de quinq; aīis super pos. ad primas vās p ordinē cū repet. earūdem. Similiter ad mēo. de octa. cū de aliquo sctō infra oct. fit seruitū tum v. Dis terra. ad vs̄ et Sit nomen. Ad matut. ān. A solis. ps. Bn̄dictus. Oō. Deus qui gloriosissi. ¶Memo. de scō ciriaco sociisq; ei⁹: cū hac oone Deus q̄ nos ānua. vt infra festū. Nulla die infra oct. fiat mēo. de cruce: nec de oibus sctis: quia octa. sunt cū regimine chori. Quotidie ad primā et ad alias hor. oia fiant sicut in prima die cum ān. Te ture. super psal Quicūq;. ¶Notādū est q; quādo fit seruitū de octa. tūc in fine oim hymnor dicetur Gloria tibi dñe. nisi i fine. Alma chorus. ¶Ad vās ā. Vocatū est. Psal. qui ad primas vās dñr per totā octa. quādo de octa. fit seruitū videlicet. Laudate pueri. ps. Dilexi. ps Credidi propter. ps. Letatus sum ps Cōfitebor. uy. Cp̄ Oibus qui inuocāt. hy⁹. Exultet cor pr̄eor. v. Dis terra. ān. Dis eni quicūq;. ps. Magn̄. Oō. vtꝫ ¶Mēoria de scō romano. ān. Dixit romanus. Hoc eodē modo dñr matu. vel. et hore per totas octa. quādo de oct. fit seruitū: nisi in dñica et in octa. die p̄ter v. lc. ℣ia et añas super Bn̄⁹. et Magn̄. que mutant. Ad compl. ān. Miserere. ps. Cū invocarem. ⁊ ceteri p̄i. cōsueti. Cp̄. Tu in nobis. hy⁹. Alma chorus. v⁹. Custodi nos. ān. O rex glorioſe. ps. Nūc dimit. Hoc cōpletorū nō mutat per totā oct. de quotcūq; fit seruitium ¶Tertia die de sctificatiōe noīs iesu. v. Benedic aīa mea dño. Lcō. i. Nostra rursum. ℟. In semita. ℟. Obsecro aūt vos. ℟. Jesus nazarenus. ān. Dirupisti ps. Bn̄dictus. ¶Mēoria de scō romano. Ad vās. de scō laurentio. Mēo. de octa. solēniter: nisi vbi ecclesia de sctō laurētio fuerit dedicata: tūc fiat mēo. de octa. solenniter ad vtraq; vs̄. ⁊ ad mat. cū ā. Illuc ascēderūt. v. et oō vtꝫ ¶Quarta die de sctō laurentio mēo. de oct. ā. In cōspectu. Secūde vesperе erūt de sancto laurētio: ⁊ non de octa: Si in sabbato festū scti laurētij forte cōtigerit: tūc vesperе erūt de dñica infra octa. ⁊ mēo. de scō laurētio. Mēo. de sācto tiburtio. ān. Inclitus martyr. De dominica et de trinitat. et p̄ocess. in redeundo de sancta maria.

¶Quinta die de descriptiōe noīs iesu v. Non nobis. Lctō. i. Gaudia festi. ℟ Ecce cōcipies. ℟. Cum appropinquasset. ℟. Hec aūt. ā. Dis enim. ps. Bn̄dictus. Mēo. de scō tiburtio. Mēo. de sancto laurētio. ān. Laurētius in. require supra in lau. v. Dispersit de. Oratio vtꝫ Ad vs̄ de oct. ā. Dirupisti. ps. Magn̄. Mēo. de sctō laurētio. ān. Puer meus. require ad primas vesperas sup psal. v. et oō vtꝫ. ¶Sexta die de octa. v. et ℣ia. de primo nocturno. Lctō. i. Auida mens. ā. Illuc ascēderūt. ps. Bn̄dictus Mēo. de sctō laurētio ān. In craticula. require in prima die sup psal. Magn̄. v. et Oō. vtꝫ. Ad vās de sctō ypolito sociisq; eius. Mēo. de sctō laurētio ān Veni desideratoꝛ, require in prima die ad secūdas vesperas v. et oratio vtꝫ.

¶Septima die de scō ypolito sociisq; eius. ix. lc. fiant. tres prime lec. de cōi plurimorū mar. medie lc. de oct. iesu et non de scō laurētio vt patet: quādo festū sanctorū iohānis et pauli infra octa. corporis christi euenerit. Tres vltime lc. de ppietate sanctorū cū pprijs laudibus: et mēo. de noīe iesu ān A solis. v. ⁊ oō vtꝫ. Mēoria tantū de sancto laurentio. ān. Laurētius bonū.

reqre in pria die i lau. vs̄ erūt de octa. ¶ In oct. die ad prias vs̄. sup psal. ān Asolis. Cetera oia sicut in prima die. Mēoria de sctō ypolito ān. Absterget. Mēoria de sctō eusebio: et mēo. de sctō laurentio ān. Adhesit aia mea. Si aūt hec oct. in do. cōtige. tūc post mēo. de sctō laurentio fiat mēo. de do. et de trinita. ꝫ procel. ante crucē. In redeūdo de sctā maria. ¶ Ad matut. inuitato: triplex. hym. āe. psal. ỽ. et vi. ℟. sicut in prima die. Lectio. i. Confitētibus. Medie lc. de sctō eusebio ℟. Euge serue ℟. Justus germina. ℟. Jurauit. Euangeliū. Sc̄om lucā. In illo tpe. Postq̄ consummati sunt. Omel. de diuersis tractibus. Neq; eni querere. In laud oēs āe. dicūt ꝫ. oia sicut i pria die Memo. de sctō eusebio. mēo. de sctō laurētio. añ. Misit dñs. Reqre in laud. Memo. de dñica. et de trinita. si contigat Ad vēsde assumptione mēo. sub silentio de octa. añ. Exurgens autē. ỽ. Dis terra. Oō. Deus qui glorioslissimum Mēo. de dñica et de trinitate sub silentio si contingat. sed nulla mēo de sctō laurentio. ¶ Si dies dñicus infra oct cōtigerit et vacauerit a festo sci laurētij: et festo sctōrū ypoliti sociorūq; eius ad vēs añ. Vocatū. ps. qui ad primas vs̄ cetera oia sicut in prima die preter ℟. qđ nō dicetur mēo. de sctō ibi varie contingente si occurrat mēo de dñica de trinitate. et procel. āte crucē. In redeūdo de sancta maria. Ad matu. oia fiant sicut in prima die Tres prime lectiones de octa. Lctō pria. Non latet vos. Med. lec. de festo. iij. le. tūc ibidē varie contingente. Si tamē dies dñicus sexta die euenerit: tunc fiant mēo lec. de sancto laurentio cū. ỽ. ꝫ duob⁹ ℟ys. de primo noctur. cū ℟. O ypolite loco sexti ℟. Tres vltime lec. de expositione euāgelij: sicut in prima die. In lau. vna sola añ. mēo. de sancto: de dominica: et de trinitate. Ad primas et ad alias horas omnia fiāt sicut infra octa. ¶ Secunda die de constitutione nominis ihesu. Lectio p̄ima.

De constitutione nominis ihesu.

¶ Quoniā libet de consolationis plenitudie sacri nominis thesu diutius contēplādo immorari Uideamus igitur de incomprehensibili huius sacratissimi nominis institutiōe: quibus nēpe litteris integratur: et qualis non videbitur inutile nec deerit deuotis venerabile sacramentū. Duab⁹ er syllabis ihesus conficitur: paucis tamē litteris syllabe constituūtur. Sed quid in hac litterarū serie charissimi queris? Audi. Si enim vt ait saluator oēs capilli vestri numerati sunt quos nature adscribitis: q̄tomagis littere sub numero pauco: in quarū adunatione tanta copia plenitudinis sapiētie et scientie dei celi et terre ꝫ oīm que in eis sunt non inutilis consideratio putetur? Gloriā prebuit viro in capillis arbori in foliis: nec est in oblitione eorū: q̄tomagis gloriā non dabit nomini suo i sacri nois iesu litteris. In his duab⁹ sillabis latet totū quod querimus: quod adhuc nescimus quid est. vsq; iesus fiat oia in oībus. Opera eni dei perfecta sūt: nec vnū iota aut vn⁹ aper preteribit donec oia fiant: quia omnia numero pondere et mensura fecit et statuit. Lectio secunda.

Hius ergo nois integratio: cū operis est dei: vnū iota nō erit inane. Quare hec oia dico? Quia littere hebreorū oēs pene interpretabiles sunt. grece aut latine non sic: neq; barbarorū littere. Sicut nempe diuinitatis maiestas immensa dignat sub exigua carnis massa latere: ita ꝫ inūdās sue bonitas dulcedinis: paucis sub litteris signari ad nostrū gaudiū meritum et premiū. Sacrū fratres audite misteriū. Nostris mentis auribus resonet hoc nomē iesus benedictū quod apud hebreos tribus litteris cōprehēditur cum titulo principiū: vite eremplum conclusione/ ꝫ principiū est conclusio. Iste principiū in die virtutis dei in splēdoribus sanctorū ante luci-

ferū genitus. Iste verbū in principio apud deū. Iste principiū in quo creauit deus celū et terrā et oia que in eis sunt. Iste est q̄ interrogātibus iudeis quis esset: dixit. principium qui et loquor vobis. Iste est conclusio et finis apud eos in quos fines seculorū deuenerunt: cum verbum dei principiū sit caro finis hominū factū. Iste caput et finis qui oia morte cōclusit cum direrat: consummatū est. Bene hinc ait zacharias pphēta. In dieb⁹ illis erit dñs vnus et nomē eius verū. Lcō. iii.

Liquet ex dictis saluatorem esse iesum primū ⁊ nouissimum: primum in creatione nouissimū in redemptione. primū in benefaciēdo: nouissimū in retribuendo. Et hoc q̄d est. nisi vt veritas vocis signati certitudinē indicet: Si iacob post luctaminis nerus hoc solēne nomē israel meruit sibi imponi: tribus confectū ex syllabis: vir videns deū interpretantibus: sub figurato velamine christū iesum futurū significantibus: multomagis duabus in christi Jesu noie signatur misticū leticie sacramentū. Admiremur eum cuius sapiētie non est numerus: cuius magnitudinis nō est finis: vt soli poliq̄ vnā faceret rempublicā: duabus syllabis pauciscq̄ cōueris litteris voluit innotescī: ex volūtate ac potestate dignāte sua bonitate. Qua re iesum si bene scis. satis est si cetera nescis. Nā hoc est nescire: sine christo plurima scire. Apostolū audi. Nichil me iudicaui scire inter vos: nisi iesum christū ⁊ hūc crucifixū. ¶ Nēo. de scis

¶ Tertia die de scificatōe nois iesu. k̄ ſ

De scificatōe nois iesu.

Nostra rursum replicat gaudia ista festiuitas sācta: vt cui⁹ animus minus refocillabat in beati nominis iesu integratione: iā adipe et pīguedine sanctificatiōis eius dē repleatur anima eius: et labijs exultationis laudet nomē dñi sctm̄. Ipsa nāq̄ felix nominis interpretatio fit nos in eo sanctificat vt dignissima laude super omnia sanctificetur in nobis. Jesus vere salus interpretatur. Et merito / quia dñi est salus et super populū suū benedictio eius. Cuius eius. Eius dico qui operatus est salutē in medio terre qui extendit inuitātes manus suas ad retribuendū: vt venientes cū exultatione portātes manipulos iustitie ab oriente et occidēte: recumberent cū abraha. isaac et iacob in regno patris. Nā q̄tū distat ortus ab occidente: lōge fecit a nobis iniquitates nostras misertus nostri. Tu autē. Lectio secunda.

Iste est verbū quod misit deus: ⁊ sanauit oēs de interitionibus suis. Sic nobis est sal⁹ vt suo actu beato pariter sit nostri terminus doloris ⁊ per deitatē in gloria terminus felicitatis eterne. Caucamus igitur charissimi: ne sibi degeneres simus Nempe sicut per bonos glorificatur: ita ⁊ per malos ad eius opprobriū et contēptū blasphematur iust⁹ deus iesus noster Sanctificemus illū in nobis: vt ⁊ ille nos sanctificet in se. Qui non sanctificat iesum: non sanctificabitur ab eo. Sanctificamus iesum in nobis quando scientes eū sanctū timemus eum: et sollicite vigilam⁹ ne forte violem⁹ sanctitatē nois eius per opera mala. Sicut qui veste fulgida vestitur fugit sordes ne coinquinet eā: sic qui in corde suscipit iesum: sollicitus esse debet ne contaminet eū. Lucis profecto ad tenebras non est conuentio: nec iheſu christi ad belial. Scias ergo si contaminatus fuerit in nobis ille qui sui in natura incontaminabilis est: iniuriā istā nō vidicabit iteritu. Lcō tertia.

Spirat opera salutis et exercet. Jesus interpretatur salutaris: nec sine merito: clamemus proinde singuli: Cōuerte nos deus salutaris noster et auerte irā tuā a nobis. Si vero sanguis hircorū aut taurorū: et cinis vitule aspersus inquinatos sanctificabat ad emūdationē carnis peccatricis: q̄tomagis sanguis christi quē pro

nobis effudit abūde qui et per spiritū sanctū semetipsum obtulit imaculatum deo patri emūdabit sctificabitq; conscientiā nostrā ad seruiēdum deo viuenti: vt digne famulemur ei: et repromissionē accipiāt qui vocati sunt hereditatis eterne: Nō eni sonat sanctus nisi sanguine tinctus. Sāguine iesu tingeris vt salutaris sit tibi iesus Oremus igitur fratres assidue ad iesum vt suā nobis infundat gratiam: per quā perueniamus ad interminabilem felicitatē: que salutaris appellat. Dicamus ergo. Ostēde nobis dñe miam tuam: ⁊ salutare tuū da nobis. ℭ Memoria de sancto romano martyre cum hac oratione. Oratio.

PResta q̄sumus oipotens deus: vt qui bti romani martyris tui natalicia colimus: intercessione eius in tui nomis amore roborem⁹. Per. ℭ Quarta die de sctō laurētio martyre cū mēo. de oct. tā ad vs̄ q̄ ad matut. et missam. Ad primas ves̄ sup hos ān. Puer meus noli timere quia ego sum tecum: si trāsieris per ignem flamma nō nocebit te. Psalmi feriales. Capitulum.

2. Cor. 9 QUi parce seminat: parce et metet: et q̄ seminat in bñdictionibus de bñdictiōibus ⁊ metet. ℟. Btūs laurē. ifra. vi. Hy⁹. Martyr dei q̄ vni. in cōi fo. lxxij ℣ Dispersit dedit pauperibus. ℟. Justicia eius manet in sc̄m seculū ān. Btūs laurētius dū in craticula supra positus vreretur: ad impiissimū tyrānum dixit: assatum est iam versa et māduca. nā facultates ecclesie quas requiris in celestes thesauros manus pauperū deportauerūt ps. Magnificat. Oratio.

PResta q̄s ops deus: vt triūphū beati laurētij martyris tui quē despectis ignibus cōsummauit in terris: perpetua celorū luce cōspicuum: digno fidei feruore veneremur. Per. ℭ Mēo. de oct. iesu. Tūc eat processio ad altare eiusdē si habeat cātando ℟. Meruit esse. ℣. Gloria et honore. Oēo. Da nobis q̄s do. require i die ad mat. In redeundo dicat ān. de sctā maria. Ad matut. inuit. Regem sempiternū pronis mētibus adorem⁹. Qui martyrē suū digne pro meritis coronauit laurentiū ps. Venite. Hy⁹. Martyr dei qui. i cōi fo. lxxij ℭ In. j. noct. ā. Quo progrederis sine filio pater quo sacerdos sctē sine ministro properas: ps. Btūs vir fol. ij. ℣ Btūs laurētius dixit. ān. Noli me derelinquere pater sctē: quia thesauros tuos tā erpēdi quos tradidisti michi. ps. Quare fre. fo. ij. ℣. Quid i me ergo displicuit paternitati tue: ān. Non ego te desero fili neq; derelinquo: sed maiora tibi debentur pro fide christi certamina. ps. Dñe q̄d multi. fo. ij. ℣ Beatus sixtus dixit. ℣. Gloria et honore coronasti. Lectio. j.

POst passionē beati sixti milites tenuerūt btm laurētiū. et tradiderūt eum parthemio tribuno. Et parthemius tribunus suggessit de eo decio imperatori. Tunc decius gauisus est valde: et fecit sibi beatū laurentium presētari. Quē ita aggressus est dicēs. Ubi sunt thesauri ecclesie. quos apud te cognoscimus esse reconditos Beatus laurentius non respondit ei vllū verbū. Et tradidit eū decius valeriano prefecto dicēs. Exquire thesauros diligenter: ⁊ sacrificet dijs. Quod si noluerit: diuersis eū tormētis interfice. Et valerianus dedit eū in custodiā cuidā vicario noie ipolito. Beat⁹ laurentius in custodia ipoliti positus ponebat manus super oculos ceco rū et illuminabantur. Rm. Heuita laurentius bonū opus operatus est: qui per signū crucis ceros illuminauit. Et thesauros ecclesie dedit pauperib⁹. ℣. Cū apud sedē glriosissimi patriarche dyaconatus fungeretur officio puritate innocentis vite fortissimeq; mortis triumpho apostolico se consortio copulauit. Et the. Alius ℣. per ebdomadā ℣⁹. Dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet in seculū seculi. Et thesauros. Lectio. ij.

UIdens hoc ipolitus dixit ad eū Ostēde michi thesauros eccle-

sie. Respondit beatus laurentius. O ypolite si crediderís in deū omnipotē tem dñm iesum christū: et thesauros tibi ostendo ⁊ vitam eternam promitto. Dixit ad eū ypolitus Si dictis fctā compensaueris: factā quod hortaris. Dixit ei beatus laurentius. Audi me et qđ hortor citius fac: quia ydola muta et surda sunt ⁊ vana. Tantūmodo baptizare: et more ecclesiastico cathesizauit eū. Et accepta aqua benedixit et baptizauit eū: sed et de domo eius: numero decē et nouem. Tūc mandauit valerianus ypolito: vt adduceret ad palatiū laurētium. Cūq; venissent ambo simul: valerianus dixit ad beatū laurentium. Jam depone pertinaciam: et thesauros ecclesie manifesta. Btūs laurentius dixit. Da michi inducias biduū vel triduū: et proferā tibi thesauros. Valerianus dixit ad ypolitum. In tua pollicitatione habeat triduī inducias. Rm

Quo progrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine dyacono properas. Tu nunq; sine ministro sacrificiū offerre cōsuecras. ℣. Quid i me ergo displicuit paternitati tue nūquid degenerem me probasti reperire certe vtrū idoneum ministrum elegeris: cui commisisti dñici corporis et sanguinis consecrationem. Lectio. iij.

A Bv eodem die collegit btūs laurentius ceros et claudos et debiles et pauperes: et abscondit eos in domo ypoliti. Completis aūt tribus diebus representauit se in palatio salustiano. Dixit decius cesar beato laurētio: presente valeriano pfecto. Vbi sunt thesauri quos pollicitus es te declaraturū. Btūs laurentius collectā multitudinē pauperū induxit in palatium: et voce clara dixit. Ecce isti sunt thesauri eterni: qui nunq; minuūtur. Valerianus dixit. Sacrifica dijs: et obliuiscere artes magicas in quibus confidis. Tunc beatū laurentiū libera voce contradicentem: et sacrificia ydolorum reculantem: decius furore plenus iussit expoliari. ⁊ cum leopio nibus cedi. Deinde leuato a terra: iussit ei omne genus tormentorū exhiberi: et cathenis vinctū in palatiū tyberij duci. Et sedens in basilica ionis: fecit eum nudū fustibus cedi: ⁊ laminis ferreis ardentibus latera eius aduri. Dehinc plūbatis diutissime mactari: et extensum in catasta iterum leopionibus cedi. Sed sanctus martyr diuina manū dante gratia inflexibilis manebat: qui etiam hilaris et letus gratias deo agebat. Rm.

Noli me derelinquere pater sctē: quia thesauros tuos iam expendi nō ego te desero fili neq; derelinquo Sed maiora tibi debētur pro fide christi certamia. ℣. Nos quasi senes leuiorís pugne cursum recepimus te quasi iuuenem magnū glorioſior de tyranno triūphus expectat post triduū me sequeris sacerdotem leuita. Sed. Gloria. Sed.

In. ij. noct. ān. Btūs laurētius orabat dicens: dñe iesu christe deus de deo miserere michi seruo tuo. ℟s. Cū inuocarē. fo. ij. ℣. Quia accusatus non negaui nomen sanctū tuū interrogatus te christū cōfessus sum. ān. Beatus laurentius dixit mea nor obscurū non habet: sed oia in luce clarescunt. ℟s. Verba mea au. fol. ij. ℣. Quia ipse dñs nouit quia accusatus nō negaui. ān. Dixit romanus ad beatū laurentiū: video ante te iuuenē pulcherrimū festina me baptizare. ℟. Dñe dñs noster fo. iij. ℣. Afferens aūt vrceum cum aqua misit se ad pedes ei⁹. ℣. Posuisti dñe. k. iiij

Videns aūt decius non solū nō se prevalere martyri: sed etiā a martyre contēni: furore repletus et dolore: de catasta leuatū reddidit eū in custodiā ypoliti: recogitaturus de innouatione tormenti Sequēti vero nocte sedēs cum valeriano in fermis olympiadis iussit eū sibi afferri. Quo facto iussit omne genus tormētorum ante tribunal suū parari. Quibus paratis: ita alloquitur decius beatū laurentiū. Jā depone artis magice perfidiam: et dic nobis generositatē tuam Btūs laurentius dixit. Quantum ad genus hispanus sum. et a cunabulis

christianus in hac vrbe nutritus: et lege sctā ac diuina eruditus. Decius dixit. Vere non diuina quia nec deos colis: nec tormenta times. Btūs laurētius dixit In noie dñi mei iesu christi: tormenta tua non timeo. Rm.

Beatus laurētius clamauit et dixit: deū meū colo ⁊ illi soli seruio. Et ideo nō timeo tormenta tua. ℣. Mea nox obscurum non habet sed oia in luce claresc̄it. Et. Lcō. v.

Decius dixit ad beatū laurētiū. Sacrifica diis ne nox ista in te erpēdatur cū supplicijs. Btūs laurentius dixit. Mea nox obscurū nō habet sed oia in luce claresc̄it. Tūc iussit decius vt os scti laurētij cum lapidibus ederetur. Quod cū fieret ipse tamen gratulabat: et gratias agens cōforta batur. Jussit decius lectum ferreū in modū craticule afferri: et beatū martyrem expoliari: et expoliatū in lecto ferreo extendi precipiens vt sacrificaret diis. Btūs laurentius respondit. Ego me obtuli sacrificiū deo in odorē suauitatis: quia sacrificiū deo est spiritus contribulatus. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones super craticulā: et desuper cū furcis ferreis sanctū corpus imprimebāt. Beatus laurentius dixit. Discе miser: ḋa carbones tui michi refrigeriū p̄stant: tibi autem supplicіū eternum. Ipse enim dñs nouit q̄ accusatus non negaui: interrogatus christū confessus sum: assatus gratias ago. Rm.

Strinxerunt corporis membra posita in craticula. Subiciētibus prunas insultat leuita christi btē laurēti martyr christi intercede pro nobis. ℣. Carnifices vero vrgentes ministrabāt carbones subter cratē ferream. Subiciētibus. Lectio. vj.

Et dicebat beatus laurētius. O insani et vere infelices: nō recognoscitis quia carbones vestri nō ardorem sed refrigerium michi prestāt. Admirabātur oēs super crudelitate decii: quod preceperat eū vinū assari. Ille aūt hilari vultu dicebat Gratias tibi ago dñe iesu christe. quia me confortare dignatus es. Et eleuās oculos ad decіū de cratícula dicebat. Assasti vnā partē/ cyra et aliā: et qd assatū est māduca. Tūc agēs gratias deo dixit. Gratias tibi ago dñe iesu christe: quia ianuas tuas ingredi merui: et emisit spiritū. Eadē nocte decius et valerianus abierūt exinde pertèrriti ad palatium tyberij: relicto super craticulā ⁊ ignem corpore bti laurētij. In primo autē crepusculo rapuit ypolitus corpus eius et inuoluit illud lintheis: et condiuit aromatibus. Et mādauit factū iustino presbytero. quomodo scili cet btūs laurētius emisisset spiritū: et qualiter decius ⁊ valerianꝰ cōfusi exide exissent: q̄ etiā corpus sanctū super craticulam carbones reliquissent. At btūs iustinus presbyter cū ypolito in ploratu ⁊ gemitu multo: corpus beati laurentij tulerūt et in predium matrone vidue cyriace via tyburtina asportauerūt et facto vespere in cripta que erat in agro verano quarto ydus augusti sepelierunt. Rm.

Btūs laurētius dixit ego me obtuli sacrificiū deo. In odorē suauitatis ℣ Gaudeo plane: quia hostia christi effici merui. In. Gloria. In odorem. ℭ In. iij. nocł. ān.

Strinxerūt corporis mēbra posita super craticulā ministrantibus prunas insultat leuita christi. ℘s. In dño cōfi. fo. iij. ℣. Carnifices vero vrgētes ministrabāt carbones: subter cratē ferreā. ān. Igne me examinasti: ⁊ nō est inuēta i me iniquitas. ℘s. Exaudi dñe iust. fo. iij. ℣. Probasti dñe cor meū: et visitasti nocte. ān. Interrogatꝰ te dñm cōfessus sum assatus grās ago. ℘s Dñe in vir. fo. vj. ℣ Grās tibi ago dñe iesu christe: ḋa ianuas tuas ingredi merui. ℣ Justꝰ vt pal. S. iohānē. xij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amen amē dico vobis. Nisi granū frumenti cadens in terrā mortuū fuerit: ipsum solū manet. Si aūt mortuum fuerit: multū fructum affert. Et rel. Omel'. bti augustini epi Agnoscit fides vestra granū qd̄ cecidit in terram: et mortuum multipli- Iohł. 12

catum est. Agnoscit inq̃ hoc granũ fi des vẽa qa ipsum habitat in mẽte ve stra. Hoc eni qđ de semetipso direrat christus: nullus ambigit christianus. Sed plane illo grano mortuo ⁊ multiplicato multa grana sũt sparsa i terra et qbus vnus est btũs laurẽtius cuius seminationẽ hodie celebram⁹. ℟. In craticula de deũ nõ negaui et ad ignẽ applicatus. Te dñm iesum christũ confessus sum. ℣. Accusatus nõ negaui nomen sanctũ tuũ ⁊ interrogatus. Te. Letõ. vij

De illis aũt granis sparsis toto orbe terrarũ quãta pullulanerat seges videmus: gaudẽtes sumus si tamẽ et nos per illius gratiã ad horreũ pertinemus. Neq; eni ad horreũ pertinet: qcquid a segete est. Eadẽ qppe pluuia vtilis ⁊ nutritoria: ⁊ triticũ pascit et paleã. Absit vt simul vtrũq; in horreo cõdatur: qui simul vtrũq; in agro nutriatur et simul vtrũq; in area triturẽtur. Nũc tẽpus est eligendi: anteq; veniat vẽtilatio: fiat mortũ separatio: sicut in area granũ adhuc mũdatione discernitur: nondũ venti labro vltimo separante. Audite grana sctã: q hic esse nõ dubito. Nã si dubito: granũ nõ ero. Audite inq̃ me immo audite primũ granũ per me. Nõ ametis i hoc seculo aias vras: q amat in hoc seculo aiam suã perdet eã. ℟. Gaudeo plane: qa hostia christi effici merui: accusatus non negaui nomen sanctũ tuũ. Interrogatus te christũ cõfessus sum assatus gras ago. ℣. Ego me obtuli sacrificiũ deo in odorẽ suauitatis. Inter. Ec. ix.

Granũ loquitur: quod mortuũ multiplicatur. Loquit audiat qui nõ mentit. Quod admonuit: ipse fecit. Instruxit precepto: precessit exẽplo. Nõ amauit christus in hoc seculo aiam suã. Non amauit btũs laurentius in hoc seculo aiam suã qa nisi cuperet ad celorũ palatia migrare supplicia et incẽdia non toleraret. Nouerat namq; victurũ se esse post funus: post ignes refrigeria reperturũ. Soluebat nãq; corpus ei⁹: et defluebat ardentibus prunis. Erustũ erat in cineres et fauillas: quod de terra erat pro creatum. Reddebat misere genitrici partũ suum: fundebat limose matri vasculũ suũ. Quod de terra erat: terre reddebat. Mõ de humo excreuerat flãma cõflabatur. Quid igit inter hec tormẽta spũs faciebat: ad celũ subuolabat. Non enim poterat aia igne tor q̃ri: qa i carne nõ poterat superari. ℟ Meruit esse hostia christi leuita laurẽtius qui dũ assaretur nõ negauit dñm. Et ideo inuẽtus est sacrificiũ laudis. ℣. In craticula positus deũ non negauit: et ad ignẽ applicatus christũ cõfessus est. Et. Glia. Et. Aliud ℟. per ebdo. ℟. per ebdo. Oỹpolite si credideris in dñm iesum christũ. Et thesauros tibi ostendo. Et vitam eternam promitto. ℣. Si dictis iquit facta compẽses faciã quod hortaris: cui btũs laurẽtius dirit: tu michi tãtũmodo prebe assensum. Et the. Gloria Et vitã. Hoc predictũ ℟. non dicit nisi quãdo in die. vj. orta. dies dñicus euenerit: tunc enim erit. vj. ℟. ℣. Dispersit dedit pauperibus. ¶ In laudibus ãn

Laurẽtius ingressus est martyr: ⁊ confessus est nomen dñi iesu christi ℘s. Dñs regnauit. fo. vj. ãn. Laurentius bonũ opus operat⁹ est: qui per signũ crucis cecos illuminauit. ℘s. Jubilate. fo. vij. ãn. Adhesit aia mea post te quia caro mea igne cremata est pro te de⁹ meus ℘s. Deus de⁹ meus. fo. vij. ãn. Misit dñs angelũ suum: ⁊ liberauit me de medio ignis: et non sum estuatus. ℘s. Benedicite. fo. vij. ãn. Beatus laurẽtius orabat dicens: gratias tibi ago dñe. quia ianuas tuas ingredi merui. ℘s. Laudate. fo. vij ℣m Qui parce seminat. Hy⁹ Deus tuorũ militũ. ℣. Justus germinabit. ã. In craticula te deũ non negaui ⁊ ad ignẽ applicatus te christũ confessus sum. proba sti cor meũ et visitasti nocte igne me examinasti: et non est inuenta in me iniquitas. ℘s. Benedictus dñs. Oratio.

DA nobis quesumus oipotens deus: vitiorũ nostrorũ flãmas extinguere: q beato laurẽtio tribuisti tormentor̃ suorũ incendia superare.

per dñm. Mēoria de octaua iesu vtꝫ. ¶Ad. j. ān. Laurentius. j. de lauꝺ. ps. Deus in noie. fo. ix. ¶Ad. iij. ā. Laurētius bonū. ij. de lauꝺ. ps. Legē pone. fo. xij. Cp. Qui parce seminat. Ria et v. de cōi vnius mar. Ad oēs hoꝝ. dñr. ¶Ad. vj. ā. Adhesit aia. iij. de lau. Cp.

2 Cor. 9 POtens est aūt deus omnē gratiā abūdare facere in vobis: vt in oībus semper oēm sufficiētiam habentes: abūdetis in omne opus bonū sicut scriptū est: dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculū seculi. ¶Ad. ix. ān. Btūs laurētius. iij. de lauꝺ. ps. Mirabilia. fo. xiij. Cpm.

2 Cor. 9 QUi aūt administrat semē seminanti: et panem ad māducādū prestabit: et multiplicabit semen vestrū et augebit incremēta frugū iusticie vestre. ¶Ad scōas vesp. ān. Laurentius ingressus. j. de lau. pi. feriat. Cpm Qui parce seminat. Hyꝑ. Deus tuorū in cōi fo. lxxiij. v. Justus germina. ān. Veni desiderator bone veni suscipiāt te angeli mei quoniā assatus nō negasti me: probatus confessus es me. ps. Magn. Ōro vtꝫ. Mēoria de oct. iesu. deinde mēo. de sancto tiburtio martyre. ān. Inclitus martyr tiburtius cum nudatis plantis super prunas ardētes incederet fabiano prefecto dixit: videtur mihi q̄ super roseos flores incedam in noie dñi mei iesu christi. v. Gloria et honore coronasti eum. Ōro.

BEati tiburtij martyris tui nos foueāt dñe cōtinuata presidia: q̄a nō desinis propicius intueri quos talibus auxilijs concesseris adiuuari Per dñm. ¶Quinta die de descriptione nominis iesu. Lectio prima.

De descriptione nois iesu.

Audia festi contēplantes: btissimi nois iesu descriptionē perscrutemur. Ad nostrā doctrinā mentisq̄ cōsolationem aduertēdum esse arbitror non ociosum quod sub legis figura p̄terite factū est quod nobiscū gratiose agitur in re: que in eternum est permānsura. Legimus vtiq̄ apud hebreos tetragrāmaton reuerentie ꝫ honoris nomen dei fuisse dignissimū summi pōtificis fronti supereminēs: atq̄ lamina aurea sculptū. Hoc litteris quattuor hebraicis scriptū: sancti p̄cinuere patres magni esse mysterij. Tetragrāmaton namq̄ nostra in lingua sonat: iste est principiū vite. Nec profecto hoc aliud nomen venerabile iesus q̄ principiū vite: hoc est saluatorem esse christū iesum designare perhibetur. Signat ergo in re sub iesus noie quod in figura p̄fuit sub altero. O nomen cunctis admirabile: terribile petōribus: et preamabile iustis. Nec hoc latuit in somno iacob: qui cū scalā vidisset terrā celoq̄ tangentem ait. O q̄ terribilis est locus iste. Sacrū misteriū innuens: vt malis fieret terribilis: quos spū oris sui interficeret: qui bonis venerat vt angelus consilij: et fieret pater futuri seculi: christus iesus qui inibi natus est: vbi scalam viderat iacob. Jesus igit est scala celi: quia iesu scāditur celū. Signetur in fronte mēris deuote: q̄ a ia iusti merito nuncupatur. Lectio. ij.

GAude igit gaudio magno scutifer iesu christi: qui dum gurgite sctō immergeris sacro inungeris chrismate atq̄ alta frōte crucis signo insignitus fueris: totus in te describitur iesus: impressus aie caracter indelebilis iesu nomē gratiose portat. Hic in apocalipsi scriptū est. Videbunt faciem eius ꝫ nomen eius scriptū in frōtibus suis. Mō laminā auri typice gestabat in frōte pōtifex: ia eternaliter iustus q̄sq̄ sub noie gerit in aia O gēs sctā: genus electū: regale sacerdotiū: populus acquisitionis: vobis credentibus honor ꝫ virtus: vt virtutes eius iesu annūcietis de die in diē: donec auferatur luna: q̄a de tenebris vos vocauit in admirabile lumē nois sui ꝫ glorie. Gaudete: iterū dico ꝫ exultate: q̄a noia vra scripta sunt in celis: p iesum christū q̄ est primogenitus mortuorū: et p̄destinatus filius dei i v̄tute. Ideo

primitus vt decuit nomen eius inscriptū direrat: sicut per prophetam ait. In capite libri scriptum est de me: vt facerem voluntatem tuā. Lectio. iii.

NOn absq; prophetico presagio reor id esse actū ab iniquo pylato: sicut nec qđ cayphas pontifex prophetauit nescienter dicens. Melius est vt vnus moriat̄ pro populo: q̄ vt tota gens pereat. Deniq; insultātibus iudeis pylatus ait. quod scripsi/scripsi: quādo pro titulo triumphali erexit: ielus nazarenus rex iudeorū. Hoc tribus linguis scriptū est: hebraica/greca/et latina: vt christi fides toto orbe terrarū annūciaret̄ ad salutē. Nomē ielu ad contumeliā erexit hierusalem in terris: vt inueniret̄ ad gloriā in hierusalē: cuius participatio est inidipsum in celis. Unde iohānes in apocalipsi vidit sanctā ciuitatē hierusalem habentē claritatem dei. Vidit in fundamētis duodecim portarum lapide precioso ornatarū: noia apostolorū ⁊ agni ielu christi splēdide descripta ibi et templū erat deus et agnus ille christus ielus oī maiestatis gloria plenū. Ad hoc carissimi festinemus nos igredi: vt sicut vendicat in nobis esse et bonū: ita et nos maneamus in illo. Tu. Memoria de sancto tyburtio vt̄s.

CSexta die de prenunciatione nominis ielu. Lectio prima.

De pri: cipatio ne nois ielu.

AUida mens hoim dum scire semper appetit. cogimur inferre quomodo ielu amenissimū nomen prenunciatum est Prophetā audi. Reuelabit filius meus ielus: cū his q̄ cū eo iocūdabūtur. Et sequitur. Post paucos annos moriet̄ filius meus ielus/ ⁊ conuertet̄ seculū. Satis nāq; ex affectu manifesta patet huius diuini miraculi prenūciata veritas. Quid manifestius apertiusue illo pphetico vaticinio: In deo gaudebo: et exultabo in deo ielu meo. Quem nascendū corporis non viderat oculo longe nouit er noīe pariter et re. Nā diuinus ille esayas dicit. Ex vtero matris mee vocauit me noie meo. meo vtiq; non alieno: quia ielus secundū carnem saluator appellatus est. qui ab eterno saluator erat secundū diuinitatem. A seculo non est ignotū sacrosanctū nomen ielu: cum a tot tantisq; viris fidei testimonio dignis prophetice ac mirifice prenunciatum est. Lectio. iij.

QUamq̄ vero in veteri testamēto nonnulli appellati sunt nomine ielus: vt ielus naue: qui iosue dicebatur Jesus syrac: et ielus filius sodech: eor tamen nullus futurus erat qui saluū faceret populū suū a peccatis eorū. Plures fateor in lege prenomiati fuere anteq̄ nati: ismael/ysaac/ sāson/iosias/cyrus/agag/hieremias/ atq; iohannes baptista: sed oēs ielum christū designare censenr. Alios vero er lege saluatores nouimus moysen/ cyrum/et ioseph/nec eorū aliquis qualis iste ad quem genu flectimus ielus noie et re pfigurabat. Sunt et isti saluatores. nā quisquis eorū magne salutis fuit promotor: aut populi remouit dedecus: aut ab ingruenti clade liberauit patriā/singuli tamē sub vmbra degētes in spe aduētus dñi nostri ielu christi. Namq; ielus christus heri et hodie. Recte ergo et iuste impositū est sibi nomen: quod est laudabile ab ortu solis vsq; ad occasum. Si cui hominū concētus: si angelor iubilus canor mentes allicit: iubilātes alios efficit vt sebir capere possint. non minus profecto hoc verbū ielus quod prenūciari mādauit in mille generationes. Nobis speculātibus que non licet homini loqui/sit ielus verbū semp manēs in ore ⁊ opere. q̄ semper est verbū dei manans er corde. Noster ielus est verbū dei: quia verbū dei caro factū habitauit in nobis. Lectio. iij.

TRiplici noie deotē inlignitū et prenunciatū saluatorē nrm er euāgelio didicimus. Prio filius dei appellat̄: secūdo christus: tertio ielus

Uocat etenim filius dei: iquãtũ est de deo deus: Christus ꝙa homo a persona diuina ꝓtũ ad humanã naturam assumptus. Jesus vt deus humanitati coniũctus Fratres igitur carissimi qui in puluere estis expergiscimini et laudate. Ecce dñs venit cũ salute: venit cũ vnguẽto: venit cũ gloria. Neq; enim sine salute venit iesus neq; christus sine vnctione: neq; sine gloria venit filius dei. Ipse equidẽ salus: ipse vnctio: ipse gloria. Deum et dñm nostrum iesum christũ his modis cognoscimus noie/natura/natiuitate/ potestate/ꝛ professiõe. Hũc iesum saluatorem scti predixerũt prophete. de eo testat pater. de se ipse profitet. Aposto. li predicãt: religiosi credũt: demones confitentur: iudei negãt: gentiles in passiõe cognoscũt. Obmutescat ergo ois impietas que filiũ dei iesum christum esse negat aut dubitat. Discedat impia gens iudaica: que dei filiũ christum iesum incarnatũ spernit et denegat. Accedas o aia christiana. Cõfiteamur nõi sctõ dñi: et gloriemur in laude iesu. Cui est honor et gloria: per infinita seculorũ secula amen. Tu aũt.

℣ Septima die de scõ ypolito socijq; eius. ix. lec. fiant tres vltime &c. de cõi plurimorũ marty. medie lec. de octa. iesu tres vltime &c. de proprietate sanctorũ eũ propriis laud. cũ mẽo. de sctõ laurẽtio. ℣ Sãcti ypoliti sociorumq; eius martyrũ. Ad vesp. ãn. Scti per fidẽ in cõi fo. lxxvj. Psal. feriat. Ch. Justorũ aie. in cõi fo. lxxviij. ℟. Expoliauit. infra. ix. Cetera oĩnia de cõmuni plurimorũ martyrũ cum hac oratione.

Da nobis qsq; dñs deus: vt beati ypoliti sociorũq; eius veneranda solẽnitas et deuotionẽ nobis augeat et salutẽ. Per dñm. ℣ Mẽo. de oct. iesu ꝛ de sctõ laurẽtio: cũ hac ãn. Veni desiderator. Require in prima die ad se cũdas vesperas super psal. Magñ. ỽ. Disperdit dedit. Oz vtq; Ad mat. Jnuit. Mirabilẽ deũ: ps. Venite. Hymn ãe. psal. et ỽ. de cõi plurimorũ mar. ix. &c. fiãt vtq; die septia. ỽ. Letamini. Letõ. viij.

Post tertiũ diẽ sepulture vti laurẽtij martyris reuersum in domũ suam ypolitũ tenuerũt milites: ꝛ perduxerũt eũ ad decium cesarem. Cui decius subridẽs ait. Nũquid et tu magus factus es. quia corpus laurentij abstulisse diceris? Respõdit ypolitus Hoc feci non quasi magus: sed quasi christianus. Decius iratus: iussit vt lapidibus os eius tunderetur. Et expoliãs eũ habitu christiano: hortabat vt sacrificaret dijs et ad militiã rediret. ypolitus dixit. Nõ me expoliasti: sed magis cepisti vestire Deci⁹ dixit. Quo modo insipiẽs factus es: vt nuditatẽ tuã nõ erubescas? ypolitus dixit Ego et sapiens ꝛ christianus factus sum: ꝙ ignorans credebã quod tu credis. ℟. Beatissimus christi martyr laurẽtius dũ pro christi noie teneret in domo ỽpoliti ponebat manus super oculos ceco-rũ. Et illuminabãtur. ỽ. Baptizato aũt beato ỽpolito: oẽs famuli eius credentes baptizabãtur. Et illuminabantur. Lectio. viij.

Decius dixit. Sacrifica ne pereas per tormenta: sicut laurentius. ypolitus dixit Exemplũ merear fieri bti martyris laurentij quẽ tu miser ausus es ore polluto noiare. Tũc iussit eũ decius extẽdi ꝛ fustibus cedi: et ferum cardis laniari. Post hec leuatũ a terra iussit eũ vestiri veste qua ante vtebat gentilis: ꝛ dixit ei. Utere pristina militia: quã in conspectu nostro semper habuisti: ꝛ esto noster amicus Btus ypolitus voce clara dixit. Militia mea hec est christo firmiter militare et ei militando celeriter ad fructuosam palmam venire. Rem.

Requisitus a decio sctus ỽpolitus de corpore laurẽtii vt quid sepelisset. respõdens ỽpolit⁹ dixit. Christianus ego sum: ꝛ christi martyrẽ diligenter sepeliui. ỽ. Mirum michi valde est vt quid ore polluto martyrem noiasti. Christianus. Lectio. ix.

Decius iracundia plenus iussit valeriano vt oĩes facultates ypoliti acciperet: et eũ crudeli exami-

natiõe interficeret. Eodẽ die valerianus erquisita facultate eius omnẽ familiã eius christianã ante conspectũ suũ fecit adduci. Inter quos erat nutrit ypoliti christiana noie concordia quam valerianus iussit plũbatis cedi presente ypolito: donec emitteret spiritum. Ipsum vero ypolitũ fecit duci foras muros porte tiburtine cũ familia sua: vt decollarẽtur. Quos ypolitus confortabat dicẽs. Fratres nolite cõtristari et metuere: quia ego et vos vnũ deũ habemus. Jussit vero valerianus vt in conspectu ypoliti oĩs decollarẽtur. Et decollati sunt pmiscui ferus numero decem et nouẽ. Beatũ vero ypolitum pedes ligatũ ad colla equorũ indomitorũ: iussit per cardetum ⁊ tribulos trahi donec emitteret spiritum. Quorũ corpora collegit iustinus presbyter et sepeliuit. ℞m.

Expoliauit veste ypolitũ decius qua induebat in habitu christiano et dirit ei. Sacrifica dijs et acquiesce preceptis nr̃is. Et vive et fruere milicie palma. ỽ. Cesar dirit ad ypolitũ quomodo fact⁹ es insipiẽs: vt nuditatẽ tuã nõ erubescas? Sacrifica. Gloria. Et vive. ỽ. Justi aũt in perpetuũ viuẽt. ℟. Et apud dñm. ¶ In laud. ãn.

Dirit cesar ad ypolitum: tu magus factus es. respõdẽs ypolitus dirit ad decium. nõ sum ego magus sed seruus sum dñi mei iesu christi. ℏs. Dñs regna. fo. vj. ãn. Dirit ypolitus ad deciũ nõ me expoliasti: sed magis vestisti. ℏ. Jubilate fo. vij. ã. Cesar dirit ad ypolitũ quomodo factus es insipiẽs: vt nuditatẽ tuã non erubescas. ℏs. Deus de⁹ me⁹. fo. vij. ã. Exemplũ merear fieri laurentii btissimi martyris. ℏs. Bñdicite oĩa. fo. vij. ãn. Tunc valerianus in cõspectu ypoliti famulos illi⁹ martyrizari precepit. ℏs. Laudate. fo. vij.. ℣m. Justorũ aie. hy⁹. Rex gloriose mar. in cõi fo. lxxviij. ỽ. Mirabilis deus. ãn. Orauit sctũs ypolitus voce magna et dirit: gratias tibi ago dñe meus iesu christe: quia famulos meos in cõspectu meo pati video. ℏs. Bñ⁹ Dr Da nobis q̃s. Mẽo. de oct. iesu. deide mẽo. fiat de scõ laurẽtio. ã. Laurẽtius bonũ. reqre in lau. in die scti laurentij ỽ. et oro vtq̃. ¶ Ad. j. ãn. Dirit cesar. j. de lau. ℏs. Deus in noie fo. ix. ã. Te iure lau. ℏs. Quicũq; fo. x. ¶ Ad. iij. ã. Dirit ypolitus. ij. de lau. ℏs. Legẽ po: fo. xij. ℣. ℟ia. et ỽ. de cõi plurimorũ mar. ad oĩs hoĩ. dñr: cũ oõne Da nobis. vtq̃. ¶ Ad. vj. ã. Cesar dirit. iij. de lau. ℏs. Defe fo. xiij. ¶ Ad. ix. ã. Tũc valerianus ỽ. de lau. ℏ. Mirabi. fo. xiij

¶ Si festũ sci ypoliti in dñica cõtigerit: totũ seruitiũ fiat de festo ⁊ mẽo. de octa. de dñica et de trinitate ⁊ pcessio fiat ante crucẽ. Ad. ij. vesp. super psal. ferial. ã. Scti per fidẽ. i cõi fo. lxxvj. ℣. Justorũ aie. in cõi fo. lxxviij. ℟. Expoliauit. vtq̃. ix. Cetera vtq̃. notãr ad vq̃.

¶ Dñica infra octa. iesu si contingat oĩa fiant sicut in prima die preter ℟. quod non dicetur. Memoria ⁊ cetera oĩa vtq̃. notatum est. Lectio. j.

On latet nos dilectissimi deo et hoĩbus quomodo nouissimis diebus istis deus suã multiplicauit miam: vt nobiscũ gratiose magnificaret leticiã: q̃ non solũ aduenit dñator dñs: sed qualis quantusue fuerat ostendit cũ pie et mãsuete manifestauit suũ nomen corã hoĩbus. Crediderũt patriarche de christi futura incarnatiõe: certificati fuere patres: q̃bus profecto hoc de quo agimus deuotũ nomẽ manifeste non est reuelatũ. Jacob christũ incarnandũ ꝓdixit. Nõ auferet inquit sceptrũ de iuda: et dux de femore eius: donec veniat q̃ mittẽdus est. Hoc mirabile mysteriũ: sed mirabilior dei bonitas: vt gliosius nomen iesu venerandũ a nobis sua mediante passione exaltaret quod prius fuerat abscõditũ. Vocabulũ istud iesu dulce et gloriosum oĩ adoratu cultuq; dignissimum nomen super oẽ nomen: non decuit ab hoĩbus appellari: neq; ab eis afferri in mũdũ: sed ab excellentiori maioriq; natura ãgelica. Gabri-

el ergo ad mariã ait. Ecce cõcipies in vtero ⁊ paries filiũ et vocabis nomen eius iesum. Hoc nẽpe nomen nouũqd os dñi: non hois noiauit. Lectio. ij.

QUanq; enĩ legifer deo acceptatissimus moyses diuina oracula acceperat: ⁊ vt amicus ad amicum locutus est ei deus: hoc tamen venerabile nomen non vidit aperte. Petenti videre faciẽ eius ait. Nõ potes videre faciẽ meã ⁊ viuere: sed posteriora mea videbis. Populus israel moyse signatus incarnationẽ circũcisionẽ passionem et ascẽsionem que dei posteriora appellãtur: re et noie vidit: quem ille in rubo: nec anterioribus inuisibilis dei maiestatis potuit cernere viuens. Noluit eĩ⁹ nomẽ nosci ad salutis plenitudinem de celis: vsq; dum nasceretur plenitudie temporis et noiaretur in terris. In facie noiatur: deus ego sum: in posterioribus iesus appellat. Primũ nomen ignoti dei et timoris. Iesus nomen ab oibus pregustatum est et amoris. Iesus amor indicibilis: amor delectabilis: amor iertiguibilis Iesus peccati abluit maculã ne culpa coinquinet: mentem iustificat: ne reatus ad penã obliget: ad gloriã sanctificat. Unde apostolus ait Abluti estis sanctificati estis: iustificati estis: i nomie domini nostri iesu christi. Hoc ergo nomen dñi quicunq; inuocauerit saluus erit. Tu aũt. Lectio. iij.

UEneremur igit hoc deuotissimũ nomen: et oia quecũq; facimus in verbo aut opere vt suadet apostolus in noie iesu faciamus. Quippe bene erit oibus inuocãtibus eũ in veritate: et volũtatem timentiũ se faciet: et deprecationem eorũ exaudiet iesus Iesum beatus ignacius sue passiõis in agone inuocauit et bene sibi erat. Bestias ferocissimas: ardentissimos ignes ac cetera genera tormentorũ superauit. Glorioſum memoriale vltra humanã estimationẽ corde suo inscriptum suscepit de manu dñi iesu sempiternũ. Nãq; corde particulatim scilso: litteris aureis inscriptus inuenitur iesus: cuius ob mirabilem gratiã plures venerantur eũ fideles. Dyonisius atheniẽsis huius virtute nominis cecum illuminauit. Euangeliste iohanni venenũ non nocuit. dyane in nomine ihesu templũ deiecit. Aristodimus intoxicatos mortuos suscitauit. claudũ sedentẽ in porta petrus et iohãnes erexerũt. Enee paralytico petr⁹ gressum restaurauit. ac thabitã viduam mortuã vite pristine reduxit viuam. Merito ergo colendũ ⁊ venerandum est tam efficax nomen: ad cuius virtutem gratiam et consolationẽ tot tantaq; consistunt miracula. Tu autem. Medie lec. fiant si dies dñicus in secũda die euenerit de sancto Ciriaco. Si tercia die de sctõ romano. si. v. die de sctõ tiburcio. si. vj. die de sctõ laurẽtio si. vij. die de octa. iesu. Tres vltie lec. de expõne euangelij sicut in. j. die. In lau. vna sola añ. Mẽo. vtũ. ℂ In fcl. scti ciriaci sociorũq; eius martyr. Or.

DEus qui nos annua bti ciriaci martyris tui sociorũq; eius solẽnitate letificas: concede propitius. vt quorũ natalicia colimus virtutem quoq; passionis imitemur. Per dñm.

℣ Ad matutinas. Lectio prima.

Iocletianus augustus cõprehẽdi fecit ciriacũ romane ecclesie dyaconũ: cum alijs sctis: ⁊ in custodia publica trudi. Ubi eũ multo tpe posito: plurimas per eũ dñs operabatur vtutes. Eodẽ tpe vigeri cepit a demonio arthemia filia dyocletiani: clamãte demone per os eius presente dyocletiano: quia nisi venerit ciriacus dyaconus nõ exeo. Mittẽs ergo dyocletianus eiecit btiñ ciriacũ de custodia: et socios eius largũ et smaragdũ. et rogauit eũ vt liberaret filiã ei⁹. At ille i noie dñi nri iesu christi ab ea imũdũ spiñ expulit: et presente mre sua serena augusta baptizauit eã: ⁊ deiceps in religiõe xpiana fidelis pmãlit. Le. ij.

POst hec dyocletian⁹ augustus beato ciriaco domū in vrbe roma donauit: et faciēte serena christianissima vroze eius vt securus viueret precepit. Moztuo aūt dyocleciano pzecepit marimianus filius eius: vt christiani vbicūq; inuenti essent punirentur. Et zelo ductus pzopter sozoze suā arthemiā tenuit beatū ciriacū dyaconem: et commendauit eū carpasio vicario dicens. Ciriacū sacrilegū diuersis afflige tozmentis: si non libamina dijs obtulerit. Tūc pcepit carpasius picem reliquari: et in caput bti ciriaci fundi. Et cepit btūs ciriacus clamare dicens. Gloria tibi dñe iesu christe qui nos seruos tuos dignat⁹ es poztas regni celestis aperire. Tu aūt. Lcō. ij.

POst hec pzecepit carpasius sanctos dei ciriacū largum ꝛ smaragdum in custodia trudi. Trāsactis aūt quatuoz diebus pzecepit carpasius beatū ciriacū sibi pzesentari: et sic eū cepit alloqui. Ciriace sacrifica dijs et vines. Respōdit btūs ciriacus. Sacrificent dijs qui non cognouerūt saluatozem suū dñm iesum christum. Et iratus carpasius iussit beatū ciriacū in catasta ertēdi ꝛ attrahi neruis: ꝛ fustibus cedi. clamante beato ciriaco. Miserere mei dñe iesu christe. Et nunciauit carpasius marimiano: quod factum fuerat. At ille iussit oēs vinctos qui erant cū beato ciriaco capite truncari. Et data sententia decollati sunt cum beato ciriaco numero viginti et vnus. In ipso tēpoze: interfecit marimianus sozozem suam arthemiā. Veniens autē marcellus vrbis rome episcopus: sanctozū cozpoza cum aromatibus condiuit: et in via ostiensi in sarcofagis lapideis recondidit.

¶ In festo sci romani marty. ad vesp. super, plal. Magn. ā. Dixit romanus ad beatū laurentiū vidco ante te iuuenem pulcherrimum festina me baptizare. ℣. Magnificat. Oratio.

PResta q̄sumus oipotens deus: vt qui beati romani martyris tui natalicia colimus: intercessiōe eius in tui nomis amoze roboremur. Per. ¶ Ad matutinas. Lectio. j.

CUm fuisset btūs laurēti⁹ a ministris decij cōpzehēsus: et eidem pzesentatus: iussit eū decius in catasta extendi ꝛ tozqueri. Qui dum toz quereꝛ: subzidens et gratias agens dicebat. Bñdictus es dñe deus pater dñi nostri iesu christi: qui nobis misericozdiā quam meriti non sumus pzestitisti. Da nobis dñe gratiā tuam vt cognoscant oēs circūstantes: qa tu cōsolaris seruos tuos. Eadē hoza vnus ex militibus nomine romanus credidit domino iesu christo per verba beati laurentij. Lectio. ij.

CEpit autē romanus dicere ad beatū laurentiū. Video ante te iuuenem pulcherrimū stantem cū linteo ꝛ ertergentē membza tua. Quapzopter adiuro te per iesum christum qui tibi misit angelū suū: ne me derelinquas. Tūc decius cesar furoze plenus: dixit ad valerianū. Victi sumus omnes per artem magicam. Et iussit eum de catasta solui Eadem hoza afferens romanus vzceū cum aqua cepit querere hozam qua eam offerret beato laurentio. Deci⁹ autem cepit estuari: et iussit vt laurentius ypolito redderetur ibi in palatio. Tu. Lectio. iij.

VEniens autem romanus cum aqua misit se ad pedes bti laurentij ozans eū cum lachzymis vt baptizaretur. At ille accepta aqua: benedixit et baptizauit eū. Audiēs decius hoc factū dixit. Exhibete eū fustibus. Et adductus ante cōspectū decij cesaris: non interrogatus cepit clamare voce magna dicens. Christianus sum Et iussit decius: vt ipsa hoza capitalē subiret sententiā. Et ductus foras muros pozte salarie: decollat⁹ est. Ea nocte venit iustinus pzesbyter ꝛ collegit cozpus eius et sepeliuit. Tu aūt dñe.

¶ In festo sci tyburtij marty. Ad vē

ãn. Inclitus martyr tiburtius cũ nudatis plantis super prunas ardentes incederet: fabiano prefecto dixit: videtur michi q̃ super roseos flores incedam in noie dñi mei iesu christi. ℣ Gloria ⁊ honore. Oro.

BEati tiburtij nos dñe foueant continuata presidia: quia nõ desinis propitius intueri: quos talibus auxilijs concesseris adiuuari. Per.

℣ Ad matutinas. Lectio.j.

BEatus tyburtius eruditꝰ est in fide christi a btõ sebastiano ⁊ a glorioso policarpo ꝓsbytero sacro baptismate innouatus. Qui cum ieiunijs et oratiõibus occuparetur: quadã die trãsiens occurrit homini: qui de alto lapsus fuerat: ⁊ ita oia mẽbra caputq; quassauerat vt de sola eius sepultura ageretur. Iuxta quem ipse accessit: et cepit dicere super vulnera eius orationem dñicam ⁊ symbolũ. Et ita factus est homo solidatis mẽbris incolumis quasi nichil mali cõtigisset ei. Lcõ.ij.

POst hec cõprehensus a fabiano iudice cũ constantissime inuenis sctũs christum confiteretur: iussit iuder ante pedes eius carbones effundi ardentes. dicens ad eum. Elige tibi vnũ ex duobus. Aut thura dijs in his carbonibus adijce: aut pedibus super eos nudis incede. Ille aũt faciens super eos signũ crucis: constãter super eos nuda ingressus est planta: ⁊ cepit dicere. Depone infidelitatem et discе quia hic est deus solus: quem confitemur creaturis oibus dñari Nã michi in noie dñi mei iesu christi videt: q̃ super roseos flores gradiar ꝙa creatura ipsa creatoris famulat iperio. Rc.in.

HAbianus ꝓfectus dixit ad beatum tyburtium. Quis ignorat magicã artem vos docuisse christum vestrũ? Obmutesce infelix ait tyburtius: ⁊ noli auribus meis hãc iniuriã facere vt audiã te rabido ore latrante mellifluũ nomen et sanctum noiare. Iratus fabianus dictauit sententiã: vt gladio aiaduerteretur. Ductus est itaq; in viã lauicanã: tertio miliario ab vrbe. Et effundens oratione ad dominũ vno ictu gladij verberatus decessit ⁊ in eodẽ loco apparente quodã christiano: sepultus est tertio idus augusti. Tu autẽ. Lctõ scti laurentij q̃ dñica in.vj. die euenerit. Lectio.iiij.

EO tpe accepta potestate beatus laurentius cepit per regiones querere curiose vbicũq; sancti clerici vel pauperes essent abscõsi. et portãs thesauros prout cuiq; opus erat ministrabat. Venit aũt in cellũ montem vbi erat quedã vidua que fuerat cum viro suo annis vndecim: et in viduitate permãsit annos triginta duos que habebat in domo sua multos christianos presbyteros et clericos abscõsos. Hoc cũ audisset beatus laurentius: tulit vestes et thesauros: et venit nocte ad eam. Tũc veniẽs inuenit multitudinẽ christianorũ in domo cyriace vidue: ⁊ cepit oim christianorũ pedes lauare. Et in ipsa nocte veniens cyriaca ad beatũ laurentiũ: misit se ad pedes eius: et dixit ei. Per christum te conuiro vt manus tuas ponas super caput meum: quia infirmitates multas patior capitis mei. Lectio.v.

TUnc btũs laurentius dixit In noie dñi nostri iesu christi filij dei oipotentis ponam manũ meã super caput tuũ. Et facto signo crucis: posuit manus super caput cyriace vidue. Eadem nocte beatus laurentius posuit super caput eius lintheum: de quo extergebat pedes sanctorũ. Eadẽ itaq; nocte ãbulauit inde et cepit querere vbicũq; essent cõgregati christiani: siue in domibus: siue in criptis Venit aũt in vicũ qui dicitur canarius: et inuenit multos christianos in domo cuiusdã narcissi xpiani congregatos. Vbi introiuit cũ lachrymis ⁊ lauit pedes oim: ⁊ dedit eis de thesauro quem btũs sixtus precipiens tradidit Et inuenit in eadẽ domo hominẽ noie crescentiũ cecũ vbi ipse cũ lachrymis ce-

pit rogare dicēs: pone manū tuā i ocu los meos: vt videā faciē tuā. Lectō. vj.

TUnc beatus laurētius lachrymas oculis distillās dixit. Dominus noster ihesus christus qui aperuit oculos ceci nati: ipse te illuminet Et facto signo christi in oculis eius ipsa hora aperti sunt: et vidit lumen ꝛ beatum laurentiū sicut petiuit. Tunc ceriens ide audiuit q̄ in vico patricij multi christiani cōgregati essent in cripta nepotiana: ꝛ veniens illuc beatus laurentius detulit secū ea que necessaria erant sanctis: et inuenit ibi aias seragintatres promiscui sexus. Et introiuit cum lachrimis ad eos dans pacem oibus: ꝛ inuenit ibi presbiterū noīe iustinū: qui fuerat ordinat⁹ a beato sixto episcopo. Et misit se ad pedes eius et ceperūt se ambo in pauimēto volutare vt inuicē sibi pedes oscularentur Dixit autē beatus laurentius ad beatū iustinū. Cōple votū meum vt lauētur pedes sanctorū et tui per manus meas. Justin⁹ presbiter dixit. Hoc dominicū preceptū est: fiat voluntas domini nostri ihesu christi. Et posita pelui misit aquā et lauit oim virorū pedes. Veniens autē ad beatū iustinum cepit primo oscularī pedes eius et lauare. Et vbi lauit pedes eius: cōmēdauit se beato iustino. Tu. Ria de primo nocturn. hystorie de sctō laurentio Ita tamē q̄. vj. R. erit. A solis ortu. In oct. Jesu ad primas vesp. sup psal. vna sola añ. O ỳpolite. Cetera oia fiant sicut in pria die. Mēo. de sctō eusebio añ Confessor dñi. vt supra cū hac oratione

DEus qui nos annua beati eusebij confessoris tui solēnitate letificas: cōcede propitius. vt cuius natalicia colimus per eius ad te exēpla gradiamur. Lectio prima.

COnfitētibus hoc salutiferū iesu nomen coram hominib⁹ copiosa merces repromittitur in celis. Veneremur igitur inuocādo: inuocemus cōfitēdo: et confiteamur nomini sancto eius quoniā bonū est. Quoniā qui confitetur cōfitebitur a dño iesu christo coram deo patre et angelis: non in terra sed in celis. O vere btā confessio hois: sed felicissima iesu filij virginis. Illa confessio morientis et merētis in via ista in eternū viuētis atq; premiātis in patria. Illa laudis. ista retributionis. illa in peregrinatiōe: ista in qete. Corde simul et voce iesum venerare et opere ne detractes: quia qui ore ꝛ opere iesum negat fidem negat: et est infideli deterior. Nec q̄lēq; de fide iesu reqsitus: celare habet nomen hoc gloriosissimū. Qui enim pro nomie iesu mori paratū nō se inuenerit: nec se nouerit esse christianū. Pauli vt testant miracula amputato capite palpitās lingua ter iesum cōfessa est. Ad cuius nois cōfessionem tres fontes vbi languidi et infirmi sanātur: mirū in modum eruperunt. Saulus audita voce hac. Ego sum iesus quem tu persequeris cecus cecidit. Ab anania in iesu nomine baptizatur: atq; ab suis oculis squamis cadentibus illuminat. Gaudeamus igitur euangelizādo hoc dulce nomē: vt ab ipso laudemur: ꝛ vasa gre cū paulo simus electa. Unde scriptū est. Vas electiōis est michi: vt portet nomē meū coram regibus. Lectō. ij.

HOc deuotissimū nomē fratres mēte honoremus dum cogitatur: voce dum audit: verbo dū enunciatur: oratione dum legit: inspirata visione aut scriptura dū videtur: qa profecto oibus his modis esse habet iesus. Et preterea non venerabile solū hoibus: sed et demonibus multū terribile. Clamant nāq; semper: iesu cur venisti ante tēpus nos perdere. Christi discipulis hec potestas tradita est: vt suo noīe demonia subijcerent. Angelis profecto hoc nomen letabile: cū in eo ipsorū ruina reparat. Hinc subtilius fuit prophetatū: vtilius peroptatum: gratiosius nobis publicatū. Et quāq; greco stultū et iudeo scandalo-

sum: his tamen q̄ salui facti sunt sum mevirtuosum est. Nec immerito vendicat sibi nomen quod est super omne nomen. Hoc ergo nomen deuotissime veneremur a quo nostra fluūt cuncta p̄sidia. Jesum dulcia p̄cordia pulsent: exitus aquarum nostri deducāt oculi atq; crebris singultib⁹ arida suspirent pectora. Quorū non erūt compuncta corda tot vbi videntur legunturq; facta miracula? O ergo dulcissime ielu: si dulce est flere de te in mundo: q̄ dulce est de te ielu gaudere in celo. Tu autem dñe. Lectio.iij.

EXultet iā angelica turba ob huius festi sacrati nois Jesu diuina mysteria: ac p̄o tāte benignitatis dignitate: itonet canor iubilus cordi et ori salutaris. gaudeat se nostra regio tanti nois lustrata honoribus: populus sedēs in tenebris sentiat se amisisse caliginē: et in hoc beato noie gaudeat recepisse salutē. Letetur pia mater ecclesia hui⁹ festiuitatis decorata gaudijs: christianorum deuotis melodijs vociferet hec ecclesia christi. Con gaudeant huius sanctissimi festi p̄curatores: in quo non deus detinet: sed gratiā cōfert: seruatq; copiosam merendi materiā: vt plenius glorientur in laude sui. Hoc fidei hoc spei hoc caritatis nomen: fundamentū merito nuncupatur: a quo non potest quisq̄ aliud ponere: qa id positū est christus ielus. Exculpemus i hoc lapide angulari qui creuit in mōtem varia tabernaculi festa: et cauti simus ne segnes dilectione. glorīatione pigri inueniamur in christo ielu. Hūc diligere ex toto corde teneris: tota anima et oibus viribus tuis. Ecce homo. Nichil reliquit: qui totum sibi vendicat: p̄spice quid negas: vide quid potes: mensures opere quid debes ielu christo vero regi immortali: qui viuit et imperat per secula deus atq; venturus est iudicare viuos ⁊ mortuos et seculum per ignem. Medie lectiōes de sancto eusebio. Lectio.iiij.

TEmpore quo liber⁹ de exilio reuocatus fuerat a cōstantio augusto heretico: vt vna cōmunione contaminaret plebē. Eusebius p̄sbyter vrbis rome cepit declarare liberiū hereticū: et amicū constantij. Quo facto occupat ecclesia a liberio: eijcitur felix de episcopatu subrogat liberius: tenetur eusebius p̄sbyter. Tūc constantius imperator aggreditur cum liberio eusebiū p̄sbyterum dicēs. Tu solus christianus es in vrbe roma? Eusebius p̄sbyter respondit Sic cōfidimus in dño: qa fideles nos christus inueniet: sicut et baptizati sumus: et benedictionem seruauimus quā a vtō iulio suscepimus. ℟. Euge serue bone. ℣. in cōi fo. xxxix. Lectio.v.

LIberius dixit. Et nos cui⁹ fungimur vice: nonne anterioris nostri? Eusebius p̄sbyter dixit. Ita esset si perseuerasses in fide: quam in persecutione primo tenere visus fueras. Liberius dixit p̄sente augusto. Tam contumacē me existimas? Eusebius dixit Res ipsa te docet ⁊ declarat Imperator constātius dixit. Et quid est inter fidem ⁊ fidem. Eusebius p̄sbyter respondit. Quātum ad nos peccatores: integritatem tenētes sumus: q̄tum ad vos insania pleni estis qui felicem episcopum catholicū: et dūm ielum christū inuocantē: purū sacerdotem ab oibus declaratū in exiliū direxistis. ℟. Justus germinabit. Lectō. vj.

IRatus constantius subrogatu liberij includit eusebiū p̄sbyterū in quoddā cubiculū domus sue quod humile erat in latitudine pedibus quattuor: ⁊ ibi multis mensibus in oratione constanter perseuerās inclusus: post menses septem dormitionem accepit decimonono kal. septembris. Cui⁹ corpus collegit gregorius et orosius p̄sbyteri parentes eius: ⁊ sepelierūt i cripta iurta corpus beati sixti martyris et episcopi in cimiterio calixti. Ibi et titulū ipsius scribentes

posuerūt p;o commemo;atione hois dei. Hic autē o;osius: etiam hec gesta cōscripsit. ℣. Jurauit. iij. i cōi fo. Irrit Euangeliū. Secundū Lucam. ij.

Luce. 2. IN illo tempo;e. Postq̄ cōsummati sunt dies octo. vt circūcideret puer vocatū est nomē eius ielus Et rel. Omel. de diuersis tractatib⁹. Neq; enim q̄rere est chr;istianis: cur voluerit dñs circuncidi p;opter quid circūcisus est: p;opter quid passus: p;opter quid tali ac tanto noie vocatus. Nichil ho;ū p;opter se. sed omnia p;opter electos oia ꝓpter delicta nostra. Quod vocatum est inquit ab angelo: p;iusq̄ in vtero cōciperetur. Vocatū plane non impositū. Nempe hoc nomen est ei ab eterno. A natura ꝓpria habet vt sit saluato;: innatū est ei hoc nomen non inditū ab humana vel angelica creatura. Sed quid dicimus q egregius ille ꝓpheta hūc ipsum puerū multis noibus appellandū fo;e p̄dicens: hoc vnum tacuisse videtur: qđ solū p;emonuit angelus vt testat⁹ euāgelista: vocatū est nomen eius ielus. Exultauit esayas vt videret hunc diē et vidit et gauisus est. Deniq; et loquebatur gratulabūdus et laudans deū: puer nat⁹ est nobis: et filius datus est nobis cuius imperiū super humerū eius: et vocabitur nomen eius admirabilis cōsiliarius: deus fo;tis: pater futuri seculi: p;inceps pacis. Magna quidem noia: sed vbi est nomen quod est super oē nomen ielu: in quo omne genu flectat? Fo;te in his oibus vnū illud inuenies: sed exp;essum quodāmodo ⁊ effusum. Nempe ipsum est de quo sponsa in cantico amo;is: oleum inquit effusum nomen tuū. Lcō. viij.

HAbes vnū in his oibus appellatiōibus ielum: nec oino aut vocari posset aut esse saluato; si fo;te horum quippiā defecisset. Nūquid non vere admirabilem eū sumus singuli experti? in mutatione vtiq; naturarū Hoc nempe est saluatiōis nostre p;incipiū: cum incipimus respuere quod diligebamus dolere vnde letabamur amplecti qđ timebamus: sequi quod fugiebamus: optare quod contēnebamus. Admirabilis plane qui hec operatur mirabilia. Sed nichilominus et consiliariū sese exhibeat necesse est in electione penitentie et vite o;dinatione: ne fo;te sit nobis absq; scientia zelus vbi tanti boni p;udentia desit. Sane opus est vt deū quoq; ꝓbemus in remissione videlicet pcto;ū. qa nec sine hac salus nobis constare potest: ⁊ nemo potest dimittere pctā nisi solus deus. Verū nec id quidē sufficit ad salutē: nisi fo;tem quoq; experiamur in expugnando expugnātes nos: ne ab eisdem rursum concupiscentijs superemur: ⁊ fiant nouissima nostra deteriora p;io;ibus. Videt ne aliqđ deesse saluato;i? Plane deesset qđ maximū est: nisi pater esset futuri seculi: vt per eū immo;talē resurgeremus: q̄ per hūc finis seculi patrē generamur ad mo;tē. Neq; hoc satis si non etiā p;inceps pacis patri nos reconciliaret: cui tradi turus est regnū: ne fo;te sicut filij p̄dition⁹ vtiq; nō salutis resurrecturi videremur ad penā Multiplicabit eius imperium sane. vt merito saluato; dicatur etiā p;o multitudine saluandorū. Et pacis non erit finis: vt verā noueritis esse salutē: que nō possit timere defectū: ielu noie inuocato. Lcō. ix

POstq̄ cōsūmati sunt dies octo vt circūcideretur puer: vocatū est nomen eius ielus. Magnū et mirabile sacramentū. Circūciditur puer: et vocat ielus. Quid sibi vult ista connexio? Circūcisio nempe saluādi magis q̄ saluato;is esse videt: et saluatorem circūcidere decet magis q̄ circūcidi. Sed agnosce mediato;em dei et hominū: q̄ ab ipso natiuitatis sue exo;dio diuinis humana sociat: ima sūmis. Nascitur ex muliere: sed cui fecūditatis fructus sic accedat: vt nō deci dat flos virginitatis. Pānis inuolui: sed pāni ipsis āgelicis laudibus honorant. Abscondit in p̄sepio: sed p;odit

stella radiāte de celo. Sic ꝫ circūcisio veritatē suscepte humanitatis: et nomen qđ est super oē nomē gloriā indicat maiestatis. Circuncidit tanꝯ veri abrae filius: iesus vocat tāꝯ filius dei Nō est in eo nois vmbra/sed iesu veritas manifesta. Celitus quidē indictū nomen euangelista testatur: quod vocatū est ab angelo priusꝯ in vtero cōciperetur. Et attende verbi profunditatem Postꝯ natus est: iesus vocatur ab hominibus: quod vocatū est ab angelis priusꝯ in vtero conciperet. Idē quippe et angeli saluator et hois: sed hois ab incarnatiōe: angeli ab initio creature. Vocatū est ergo nomē eius iesus: quod vocatū erat ab angelo: vt in ore duorū vel triū testiū stet oē verbū: et ipsum quod in propheta abbreuiatū: manifestius in euangelio legitur caro factū. Vos ergo fratres mei respicit hec parabola. Jesus enim nec angelico eguit testimonio nec humano: sed tripler nobis salutis nostre testimoniū ab angelo: maria et ioseph reliqt: ne forte videamur assumpsisse nomen dei inuanum. In laud. oēs āe dñr. et cetera oia sicut i pria die. Mēo. de sctō eusebio: et de sctō laurentio ꝛc.

¶ In festo assumptiōis btē marie virginis: festū principale. Ad prias vs. ān

1 TOta pulchra es amica mea ꝫ macula non est in te: fauus distillās labia tua mel et lac sub lingua tua odor vnguentorū tuorū super oia aromata: iā enim hyems trāsiit/ymber abiit et recessit flores apparuerūt vinee florētes odorem dederūt et vox turturis audita est in terra nostra. surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. ℣. Laudate pueri dñm. fo. xl. ān. Ania mea liquefacta est vt dilectus locutus est quesiui ꝫ nō inueni illū vocaui et nō respōdit michi: inuenerūt me custodes ciuitatis percusserūt me ꝫ vulnerauerūt me tulerūt palliū meū custodes murorū: filie hierusalē nūciate dilecto quia amore lāgueo. In tpe pasch. Alia. ℣. Laudate dñm oēs gen. fo. xli. ān.

Qualis est dilectus tuus ex dilectis o pulcherrima mulierū: amicus meus cādidus et rubicūdus electus ex milibus leua eius sub capite meo: et dextera illi⁹ amplexabit me. ℣. Lauda aīa. fo. xlv. ān. Talis est dilectus meus et ipse est amicus meus filie hierusalē. ℣. Laudate do. qm̄ bo. fo. xlv. ān. Descendi in ortū meū vt viderem poma cōualliū ꝫ inspicerē si floruissent vinee et germinasset mala punica reuertere/reuertere sunamitis reuertere/reuertere vt intueamur te. ℣. Lauda hierusalem dñm. fo. xlv. Capitulū.

IN oibus requiē quesiui et in hereditate dñi morabor: tūc precepit ꝫ dixit michi creator oīm: et q̄ creauit me requieuit in tabernaculo meo. Ꝟ. Super salutem. infra. vj. Hymnus

OQuam glorifica luce chorusca stirpis dauitice regia ples: sublimis residens virgo maria: supra celigenas etheris omnes.

Tu cum virgineo mater honore: angelorū domino pectoris aulam sacris visceribus/casta parasti: natus hinc deus est corpore christus.

Quem cunctus venerans orbis adorat: cui nunc rite genu flectitur omne a quo nos petimus te venīte abiectis tenebris gaudia lucis.

Hoc largire pater luminis ois: natū per prorū flamine sctō: qui tecū niti da viuit i ethera: regnās ac moderās secula cūcta Amen. ℣. Eraltata es sctā dei genitrix. Ꝟ. Super choros āgelorū ad celestia regna. ā. Ascendit christus super celos: ꝫ preparauit sue castissime matri immortalitatis locū: et hec est illa preclara festiuitas oīm sctōrū festiuitatibus incōparabilis in qua gloriosa et felix mirātibus celestis curie ordinibus ad ethereū peruenit thalamū quo pia sui memorū imemor nequaꝯ existat. ℣. Magn̄. Oratio.

DEus qui virginalē aulā beate marie in qua habitares eligere dignatus es: da q̄s. vt sua nos dēfensione munitos iocūdos faciat sue iter esse festinitati. Qui vi. ¶ Mēo. de oct. tesu priuatim. Cōpletorū vt in psal.

terio ꝓnotatū est. Ad matu. Inuitat. Uenite adoremus regē regū. Cuius hodie ad ethereū mater virgo assumpta est celū. ꝑs. Uenite. Hymn⁹. Quem terra ponthus. ℂ In primo nocturno. ān. ECce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra oculi tui colūbarum. ꝑs Dñe dñs nr̄. fo. iij. ā. Sicut liliū inter spinas sic amica mea inter filias. ꝑs. Celi enarrāt. fo. v. ān. Fauus distillans labia tua spōsa et odor vestimentorū tuorū sicut odor thuris. ꝑ. Dñi est ter. fo. ix. v. Sctā dei genitrix virgo semper. Lectō. j.

COgitis me o paula ⁊ eustochiū immo caritas christi me cōpellit: qui vobis dudum tractatibus loqui consueuerā: vt nouo loquendi genere sctis que vobiscum degūt virginibus: latino vtens eloquio: exhortationis gratia: sermonem faciā de assumptione beate et gloriose semper virginis marie more eor̄ qui declamatorie in ecclesijs solent loqui ad populum: quod vtiq; genus docendi necdū attigerā. Sed quia negare nequeo quicquid iniūgitis/nimia vestra deuictus dilectione: experiar q̄ hortamini/affectu infantiū more balbutiētium: qui quecūq; audierint fari gestiunt cum necdum possint ad plenum verba formare. Tu autem dñe. Rm.

Uidi speciosam sicut columbā ascendentem desuper riuos aquarū cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circūdabāt eam flores rosarum et lilia conualliū. ℣. Que est ista que ascēdit per desertū sicut virgula fumi er aromatib⁹ myrrhe et thuris. Et. Lc. ij.

IDcirco marime experiar quia propter simpliciores quasq; id me depromere cōpellitis: vt habeant sermone latino quibus se occupēt laudibus er eadem die: quibusue diuinis vacent lectionibus: presertim cum et eadē in multis festiuitatibus multor̄ sanctorū patrū studia miro cuderint eloquio: que de hac quidem vberius vbiq; in scripturis diuinis ꝓdicata leguntur. Quid enim aliud sonant euāgelia. nisi nascentē dñm er maria virgine: ⁊ oia eius incrementa diuinis efferunt preconijs? Porro ab exordio sancti euāgelij gabrielem archangelū colloquentē marie audistis et deinceps reliqua omnia plenius legistis. Tu autem dñe. Rm.

Que est ista que processit sicut sol et formosa tanq̄ hierusalem. Uiderūt eam filie syon et beatā dixerūt ⁊ regine laudauerūt eā. ℣. Sicut dies verni circūdabāt eā flores rosarū et lilia cōualliū. Vide. Lcō. iij.

AD presepe quoq; o paula te teste nato puero multitudinem angelorū inter crepūdia noui partus et querelas nescij ploratus pro felcen ninis: gloria in excelsis deo ⁊ in terra par hoibus bone voluntatis cantantem audisti: et radiantē stellā vidisti. Pastoribus insuper euangelizātibus credidisti. Magos preterea tria deferentes munera: in visione beatis oculis cōspexisti: ipsa eadē munera bene intelligendo votis oibus fide deo obtulisti. nam et cum eisdem magis deū

puerū in p̄sepe adorasti. Sed forte cōquesta me delatorem q̄ te prodiderim clamabis. Ad quod ego. Si celatum esse volebas teste conscientia: michi narrare ante p̄sepium vbi plurimū lachrymata es non debueras. Dō vt verū fatear christi p̄conia etiā si voluero adiuratus: neq̄ laudes oīno tacere queo. Idcirco te tue iterrogēt filie quas lacte nutris tu ea melius referabis: que nescio si per speciē aliquā certe aut in spū vidisti. Eua aūt. ℟.

Ista est speciosa inter filias hierusalem sicut vidimus cā plenā caritate et dilectione. In cubilibus ⁊ in ortis aromatum. ℣. Ista est que ascendit de deserto deliciis affluēs. In cubi. Glia. In. ℭ In. ij. noc. ā Emissiones tue paradisus malorū punicorū cū pomorū fructibus. ℘s Eructauit fo. xxj. ān. Fons ortorū puteus aquarū viuentiū: que fluūt impetu de libano. ℘s. Deus noster refu. fo. xxj. ā. Venit dilectus meus in ortū suum vt comedat fructum p̄pomorum suorū. ℘s. Fundamenta. fo. xxxij. ℣. Post partū. Lectō. iij.

Vide vos o filie pulsate matrē p̄cibus: pulsate ad ostiū inuitantis amici: si quomodo tandem vobis aperiantur que reserata sunt matri. Verūtamen de his quid plura dicamus: Dia saluatoris gesta et beate marie obsequia: necnon actus vite euangelio didicistis. Et nunc quid superest vt aliquē doctorū requiratis: De assumptione tamen eius qualiter assumpta est: ḡa vestra id deposcit intentio: p̄sentia absens describere curaui. que absentia p̄sens deuotus obtuli: vt habeat sanctū collegiū vestrū in die tante solēnitatis munus latini sermōis. i quo discat tenera infantia lactis experiri dulcedinē: ⁊ de exiguis eximia cogitare. qualiter fauente deo per singulos annos tota hec dies exp̄ē datur in laudē ⁊ cū gaudio celebretur ne forte si venerit in manibus vestris illud apocriphū de translitu eiusdem virginis: dubia p̄o certis recipiatis: q̄ multi latinorū pietatis amore studio legendi carius amplectūtur: p̄sertim cū ex his nichil aliud experiri potest p̄o certo: nisi q̄ hodierna die gloriosa migrauit a corpore. Vm.

Ornatā monilibus filiā hierusalem dñs cōcupiuit. Et vidētes eā filie syon beatissimā p̄dicauerūt dicentes vnguētum effusum nomē tuū. ℣. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Et videntes. Lectio. v.

Ostratur aūt sepulchrū eius cernentibus nobis vsq̄ ad p̄sens in vallis iosephat medio: que vallis est inter montē syon ⁊ montem oliueti posita: quam ⁊ tu o paula oculis asperisti. Vbi in eius honore fabricata est ecclesia miro lapideo tabulatu: in qua sepulta fuisse vt scire potestis: ab oibus ibidem p̄dicatur: sed nunc vacuū esse cernentibus ostendit. Hoc idcirco direrim: quia multi nostrorū dubitāt / vtrū assumpta fuerit simul cum corpore: an obierit relicto corpore. Quomodo aūt: vel quo tēpore aut a quibus personis sāctissimū corpus eius inde ablatū fuerit: vel vbi translatū / vtrum vero surrexerit nescit. Quāuis nō nulli astruere velint eam iam resuscitatā: et beata cū christo immortalitate in celestibus vestiri. Dō et de btō iohāne euāgelista eius ministro: cui virgini a christo virgo cōmissa est plurimi asseuerāt: quia in sepulchro eius vt fertur nō nisi māna inuenitur quod et scaturire cernitur. Verūtamen quid horū verius cēseatur: ambigimus. Melius tamē deo totū: cui nichil impossibile est cōmittimus: q̄ aliq̄d temere diffinire velimus auctoritate nr̄a q̄ nō probamus. ℟.

Sicut cedrus exaltata sum in libano ⁊ sicus cypressus in mōte syon quasi myrrha electa. Dedi suauitatē odoris. ℣. Et sicut cynamomum et balsamum aromatizans Dedi suauitatem. Lectio. vj.

De his quoq̄ quos cū dño teste euāgelio resurrexisse credim⁹ / sed vtrū redierint in terre puluerem / certū non habemus: nisi q̄ legimus

quia multa coꝛpoꝛa sanctoꝛū qui doꝛmierant surrexerunt: ac venerunt in sanctā ciuitatem: scilicet hierusalem et apparuerunt multis. De q̄bus pꝛo fecto nōnulli doctoꝛū senserunt: etiā et in suis reliquerunt scriptis: iam in illis perpetua sit cōpleta resurrectio. Fatētur enim q̄ veri testes nō essent: nisi et vera esset eoꝛū resurrectio. Unde et beatus petrus dixisse legitur/ cū de dauid loqueretur in testimoniū: et sepulchꝛum inquit eius apud nos est: quasi non sit ausus dicere q̄ ipse aut coꝛpus eius apud nos est: sed tantū sepulchꝛum quo conditus fuerat. Hinc aiunt resurrexisse et ipsum cū ceteris sanctis: et ideo vacuū remansisse monumentū: vti nunc beate marie cernitur. Quod sane factū est ꝛ de alijs quibuslibet locis scripturarū firmare conantur: q̄ hi cum chꝛisto iam regnent resuscitati: in eterna societate. Quod quia deo nichil est ipossibile: nec nos de btā maria factū abnuimus: quāq̄ pꝛopter cautelā salua fide: pio magis desiderio opinari opoꝛteat q̄ icōsulte diffiniri/ quod sine periculo nescitur. Unde de his er quibus certi sumus tā tisper loquamur ad erhoꝛtationē vestrā qualicūq̄ sermone ad edificationem et laudem nois dei: vt et religio conseruetur pꝛo famulatu et deuotio augeatur pꝛo affectu. Quoniā hec est virgo que sola interemit vniuersam hereticam pꝛauitatē: sola sit post deū que nos confirmet in omni bonitate: suisq̄ commendet meritis ꝛ pꝛecibus aurilietur vt ipsi digni inueniamur in eius laudibus. Tu aūt dñe. Rm.

6 Super salutem et oēm pulchꝛitudinē dilecta es a dño ꝛ regina celoꝛū vocari digna es. Gaudent choꝛi angeloꝛū. Consoꝛtes ꝛ cōciues nostri. ℣. Valde te nos opoꝛtet venerari que tam sancta et intacta es virgo. Gaudēt. Gloꝛia. Consoꝛ. ℭ In. iij. noc. ān. Veni in oꝛtū meum soꝛoꝛ mea spōsa messui myꝛrhā meā cū aromatibus meis. ℣s. Cantate. j. fo. xxxiij. ān. Comedi fauū cum melle meo bibi vinū meū cum lacte meo. ℣s. Dñs regn. exul: fo. xxxiiij. ān. Surge aquilo ꝛ veni auster perfla oꝛtum meum et fluent aromata illius. ℣s. Cantate. ij. fo. xxxv. ℣. Speciosa facta es et suauis. Secundū lucam. x.

In illo tempoꝛe. Intrauit ihesus in quoddam castellū: et mulier quedā martha noie excepit illū in domum suā. Et huic erat soꝛoꝛ nomine maria que etiā sedēs secus pedes dñi audiebat verbum illius. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pꝛesbyteri. Aduenies conditoꝛ mūdi pꝛo redēptiōe generis humani: cū diues esset: paup ꝓ nobis fieri voluit vt sua paupertate nos diuites faceret. Qui etiā de sinu patris descendens: tātum pꝛo nobis humiliari dignatus est: vt pꝛopꝛiā domū non haberet vbi caput reclinaret. Qui conceptus est de spūsancto intra vterū virginis vt deus: sed natus humiliter vt homo. De cuius oꝛtu psalmista loquitur. Etenim dñs dabit benignitatē: et terra nostra dabit fructū suum. Dñs nempe dedit benignitatem: quando genus humanū a reatu pꝛime pꝛeuaricatiōis per vnigenitū suū liberare dispossuit. Siue certe dedit benignitatem quia eius ingressu virginalis vteri: templū spūs sancti gratia cōsecrauit. Terra autē nostra dedit fructū suū: quia eadē virgo que de adam coꝛpus assumpserat: filium genuit: diuinitate quidem deo patri coequalem: sed sibi carnis veritate consubstantialem. Rm.

Quam pulchꝛa es amica mea/ q̄ pulchꝛa es ꝛ decoꝛa oculi tui colūbarum. Absq̄ eo quod intrinsecus latet. ℣. Sicut vitta coccinea labia tua et eloquium tuum dulce. Absq̄ eo quod. Lectio. vij. 7

Cum ergo pergeret dñs per ciuitates et castella atq̄ vicos euangelium regni annunciando: intrauit bethaniam vbi erat domus marthe ꝛ marie: vbi etiā dñs quatriduanū lazarum fratrem earum resuscitauit a moꝛtuis. Martha ergo accepit dñm in domū suā: illi nimirū ministratu-

ra in mundo cui angeli ministrant in celo. Felices illi: qui dñz in domũ suã suscipere meruerũt. Illi dñm quoqz in domũ suã suscipiunt: qui fideliter eius pzecepta audiunt: libẽtiusqz ope adimplent. Maria vero que quondã pectatrix pedes dñi lachzymis rigauerat et capillis suis terserat: ꝗa multa ei pcata dimissa fuerãt: multũ diligebat/ et ideo deuotissima circa pedes dñi frequẽtabat: deuoto coꝛde verbũ illius audire cupiẽs Martha itaqz dñm pascere disponens: et pzeparãs ei cibos: circa multa ministeria occupabatur. Maria vero sozoz eius pasci magis elegit a dño: seditqz circa pedes eius vacãs que audiebat verbũ illius Que quãto hũilius sedebat: tãto ãplius capiebat. Sed quia melioz est refectio aie: ꝙ ꝓparatio ciboꝝ coꝛporaliũ: recte marthe a dño dicit. Martha martha sollicita es: ⁊ turbaris erga plurima. Pozro ovnũ est necessariũ Ac si ei dominus diceret. Tu quidem in curis et sollicitudinibus et laboze es posita. sed vnum est necessarium quod maria elegit. ℣.

1. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dña pfecta sunt in te ꝙ dicta sunt tibi. Ecce exaltata es super chozos angelorũ intercede pzo nobis ad dñm iesum chzistum. ℟. Benedicta et venerabilis es virgo maria que sine tactu pudozis inuenta es mater saluatozis. Ecce. Lectio.ij.

2. Non pars marthe repzehendit sed marie pzeponitur. Per has enim duas dilectas sozores: due sancte ecclesie vite designãtur: actiua scz et contẽplatiua. Martha actiuã vitã significat: qua pzoximo in caritate sociamur. Maria autem contemplatiuam qua in amoze dei suspiramus. Actiua vita est esuriẽti cibum tribuere: sitienti potum/ et cetera opera misericoꝛdie impendere. Contemplatiua est omnibus curis seculi remotis: soli deo inhererе/et oꝛationi/ et lectioni vacare/mente et desiderio angelorum chozis interesse. Sciẽdum vero est quia cum actiua vel cõtemplatiua ex gratia dei sint: vna nobis in necessitate est/ altera in voluntate. Quis enim ad dei regnum ingreditur: nisi bene pzius operetur? Sine contẽplatiua vero vita: intrare possunt ad celestem patriam qui bona que possunt operari non negligunt. Actiua ergo est in necessitate: cõtemplatiua in voluntate. Illa in laboze: ista in requie. Illa inbia: ista in patria. Denicz actiua in pzesenti seculo inchoatur: ⁊ in pzesenti vita finitur. Quis enim in futura vita moꝛtuum sepeliet: vbi nemo moꝛitur: sed est vita perhennis? Quis ibi esurienti cibum tribuet vbi nemo esurit? Contemplatiua autem vita hic quidem inchoatur: sed in futuro perficietur: quia quod nunc videmus per speculũ in enigmate: tunc videbimus facie ad faciem: quando percipiemus illud quod oculus non vidit/ nec auris audiuit/ nec in coꝛ hominis ascẽdit: quod pzeparauit deus diligentibus se. Tu autem dñe mise.

℣ Ista sequens lectio legatur ad pzimam in capitulo: et sic fiat quotidie per octauas assumptionis et natiui. beate marie tantum. Lectio.j.

Quod si queratur: post ascensionem dñi quid egerit: vnũ pzo certo est: quia virgo sancta coꝛpoze ac mente permãsit. Quam sane angelus gabziel acti celestis paranymphꝰ intactã custodiuit: et ioãnes apls et euãgelista: cui ihs eã de cruce cõmisit: virgo virginẽ seruauit: suisqz ei deseruiuit obsequijs. Nõ qz erimus ille sanctoꝝ chozus apostoloꝝ eã deseruerit: inter quos post resurrectionẽ intrans et exiens familiarius contulit de chzisti incarnatione: tãto siquidem verius quanto ab initio plenius per spiritũ sanctum cuncta didicerat et perspexerat oculis vniuersa: licet apostoli per eundẽ spiritum sanctũ oia cognouerunt: et in omnem edo-

cti peruenerũt veritatẽ. Quam sane beatam virginẽ: et si omnes venerati sunt discipuli eiꝫ famulabãtur officio dilectionis: iohannes tamen amplius ac specialius vsꝫ ad finem vite qui sibi cõmissam accepit in suã quasi matrẽ filius: cui benignus magister de cruce inquit: mulier ecce filiꝰ tuus ad discipulũ aũt ecce mater tua vt virgo virgini hereret/ et deseruiret officiosissime cura adoptionis. Nõ enim pudicissima virginitas alicui discipulorum rectius q̃ virgini cõmendatur vt esset adinuicẽ grata societas: et floridus aspectus necnon venustus conuersandi vultus vernansꝫ alternati pudicitiarũ splendor decoratus. Una siquidẽ virtꝰ v̄ginitatis in ambobus sed altera potior in maria Altera quidem/ quia fecundior: sed ipsa. Ipsa vero sed altera: quia et si ipsa eadẽꝫ incorruptio: tamen fecunditas integritatis lõge gloriosior est q̃ virginitas/ idcirco et fecunditas in illa tota deificata est et virginitas. Alioquin nulꝫ secundũ naturã nascendi virginitas vbi fecũditas predicatur: necꝫ fecunditas vbi virginitas integra conseruatur. Ideoꝫ totũ supercrcellũt que de illa dicũtur: quia sunt diuina atꝫ ineffabilia. Unde virginitas et fecunditas prolis supereminẽs nouitas est quãq̃ humanũ cernak er carne quod nascitur. Ueruntamen et si magnificentior multum virginitas in maria propter gratie excellentiã vna tamen integritas carnis et vna v̄tus que ad inuicem quasi cognata sociantur. ℟

9. Felix nãꝫ es sacra virgo maria ꝫ omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie Christus deus noster. v̄. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuũ leuamen quicunqꝫ celebrant tuã assumptionem. Quia. Gloria Christus deus noster

℣ Per octa. quando de tertio nocẽ. dr tunc erit hoc sequens ℟. iij. ℣m. iij. Beatam me dicent omnes generationes Quia fecit mihi dñs magna quia potens est. Et sanctum nomen eius. v̄. Magnificat anima mea dñm: et exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Quia. Gloria. Et sanctum. v̄. Exaltata es sancta dei genitrix. ℟ Super choros angelorum ad celestia regna. ℭ In laudibus. ãn.

Assumpta est maria in celum gaudent angeli laudantes benedicunt dñm. ps. Dñs regñ. fo. vj. ãn. Maria virgo assumpta est ad ethereũ thalamũ in quo rex regũ stellato sedet solio. ps. Jubilate. fo. vij. ã. In odorẽ vnguẽtorũ tuorũ currim⁹ adolescẽtule dilexerũt te nimis. ps Deus de⁹. fo. vij. ã. Benedicta a filio tuo dña quia per te fructui vite coicauimus. ps. Beati. fo. vij. ãn. Pulchra es et decora filia hierusalẽ terribilis vt castrorũ acies ordinata. ps. Laudate. fo. vij. ℭ v̄. In oibus requiẽ. hy⁹. O gloriosa femina v̄. Elegit eam deus. ã. Que est ista que ascendit sicut aurora cõsurgẽs pulchra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorũ acies ordinata. ps. Benedictus. Oratio.

Generãda nobis dñe huius diei festiuitas opem cõferat sempiternã: in qua sancta dei genitrix mortem subiit tẽporalẽ nec tamen mortis neribus deprimi potuit: que filiũ tuũ dñm nostrũ de se genuit incarnatum Qui te. vi. ℭ Ad j. ã Assumpta est. i. de lau. ps. Deus in noie. Ad iij. ã. Maria virgo. ij. de lau. ps. Legẽ pone. cp. In oibus requiẽ. ℟. Sancta dei genitrix. Et dr ab aliquo cleri. de. ij. for. cũ eod cãtuq; i die purif. btẽ mar. hac die tñ p oc. vero et i oc. dr cãtus sup dicta ℟ia sicut i cõmẽo. eiusd. v̄. Post partũ. oco Ueneranda no. Ad. vj. ãn. In odorẽ. iij. de laudibus. Capitulum.

Ecclꝰ 24 Quasi cedrus exaltata sum in libano et quasi cupressus in monte syon quasi palma exaltata sum in cadis engaddi et quasi plantatio rosarum in hiericho quasi oliua speciosa in campis et quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in platheis et quasi cinamomum et balsamum aromatizans odorem dedi quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Quasi galbanum onix et stacte et quasi incensi odor in habitatione tabernaculi non commouebor. Quasi terebinthus extendi ramos meos et rami mei ramorum honoris et gratie. Quasi vitis fructificaui suauitatem odoris mei et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego mater pulchre dilectionis et timoris et agnitionis et sancte spei. In me omnis gratia viue et veritatis in me omnis spes vite et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me et a generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super mel dulcis et hereditas mea super mel et fauum. Memoria mea in generationes seculorum. Qui edunt me adhuc esurient et qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me non confundetur et qui operantur me non peccabunt. Qui elucidant me vitam eternam habebunt. Hec omnia liber vite testamentum altissimi. Ego sum mater sancte dilectionis et timoris et agnitionis et sancte spei. Ego autem quasi vitis germinauit odorem suauitatis. Et flores mei fructus gloriosi et honorificentie. Ego mater pulchre

Dño vtš Supradictꝰ ordo horarū seruetur p totas oc. ¶Ad.ij.vš Assumpta est.i.de laud. ps Dixit dñs. ps Cōfitebor. ps. Beatus vir. ps. De profū dis. ps. Memento. Idem psal. cum predicta ān dicuntur singulis diebus per octauas. Capitulū. In omnibus requiem ℟. Candida virginitas paradisi cara colonis. ortus conclusus florenti cespite vernans. Cui merito mundus celebrat Preconia totus ℣. Que meruit dñm progenerare suum. Cui merito. Gloria. Preconia. Hymnus O quā glorifica. Vel pro hymno dicitur sequentia. Letabundus. ℣. Exaltata es sancta dei genitrix. Anti. Hodie maria virgo celos ascendit gaudete quia cum christo regnat in eternum. ps. Magnificat. Oratio. Uenerāda nobis. vt supra. Quotidie infra octauas dicitur completorium vt in psalterio prenotatum est. Quotidie infra octauas nisi in dñica hoc modo fiat seruitium. Ad matutinas inuitatorium. In honore beatissime marie virginis Jubilemus dño. ps. Uenite Hymnus. Quem terra ponthus. Super nouem psalmos dicuntur sequentes añe. Exaltata es sancta dei genitrix super choros angelorum ad celestia regna ps. Domine dñs noster. folio.iij. ān. Sicut myrra. ps. Celi enarant. fol.v. ān Paradisi porte per te nobis apte sunt quas hodie gloriosa cum angelis triumphas. ps. Dñi est terra. fo.ix.ān. Specie tua. ps Eructauit. fo xxj.ān. Adiuuabit eam. ps. Deus noster. fo.xxj.ān. Sicut lilium. ps. Fundamēta. fo.xxxij ān. Gaude maria. ps. Cantate primus fo.xxxiij.ān. Dignare me. ps. Dñs regnauit exul. fo.xxxiij. et cetere añe cū suis ps sicut in cōmemoratione beate marie extra aduentū. ℣. Sancta dei genitrix. ¶Secunda die lectio prima.

IOānes apostolus quicqd est qō maria genuit euangelizādo suo commendat eloquio: verbū qō in principio erat et verbum erat apud deū: et deus erat verbum. Hoc quippe verbum quod erat in principio et apud deum erat/et deus erat verbū ipsum deum genuit beata et gloriosa virgo maria ex se carnē factū. Idcirco et virginitas longe sacratior: et fecunditas: vt ita dicam multo ineffabilior q̄ suo potuerit ille explicare eloquio. Ueruntamen q̄to virginitas cognatior virginitati: tāto beatus euāgelista ceteris est excellentior et dicitnior verbo. Ideo quicquid est qō virgo genuit totū prout potuit homo p spiritū sanctū nobis reseruauit manifestius et docuit ¶Expta de primo noc. historia prime diei. Lectio.ij.

CEterū ad exemplū humane vite: conuersatio eius post ascensionem christi generaliter cum apīs fuit quousq; dispergerentur sicut lucas meminit dicēs: quod regressi quidem a monte oliueti: hierosolymā venerunt et ascenderūt in cenaculū vbi manebat petrus et ioannes/iacobus et andreas/philippus et thomas/bartholomeus et matheus/iocobus alphei et symon zelotes et iudas iacobi Hi omnes inquit erant perseuerātes vnanimiter in oratione cum mulieribus et maria matre iesu et fratribus eius. Ecce iesu ascēdente cum quibus virgo vacat in schola virtutū: et meditatur in lege mādatorū dei: vt et ipsa sit forma disciplīne christi et exemplū perfectionis virginibus. Conuersatur autē cū testibus sctē resurrectionis et ipsa testis cōuersat cū senatoribus celi infra curiā paradisi sub spiritus sancti disciplina et magisterio totius diuine maiestatis. Lectio.iij.

INuenitur prima beata maria inter primas summi regis cohortes: quorum vita non erat iam de terris: in quibus iam christus prelibatur sed de celis. Hinc ascendisse leguntur in cenaculum: quo pascha dignissime celebratur. Ibi quippe manebāt ipsi cum maria matre iesu vna nimiter aspirati in charitate: perseuerātes in oratione donec induerent vir

rate er alto. Ceperãt enim iam orare qui dudũ cũ dño cõuersantes vtutib⁹ et miraculis pascebant Et bene pseue rantes in oratione: nihil hesitãtes: do nec acciperẽt munera spiritus sancti que poscebãt. Quos et vos o filie imi tamini que in scola christi permanere voluistis. Perseuerate in orationib⁹ vnanimiter viuentes: quousq; intra re possitis gaudia eterne vite: quo bea ta virgo feliciter hodie introiuit. al ternãtibus hymnidicis angelorũ cho ris infra pascua eterne viriditatis. vbi vna societas oim supernor ciuiũ vbi dulcis solẽnitas ãgelorũ/ vbi post labores et crũnas seculi huius felix et suauis refectio animar. Lectio. ad. ſ.

HOdie nãq; gloriosa semper vir go maria celos ascendit: rogo/ gaudete: quia vt ita fatear ineffabili ter sublimata cum christo regnat in eternum. Regina mundi hodie de ter ris et de psenti scło nequã eripit: itez dico gaudete quia secura de sua imar cessibili glia/ ad celi tã puenit palaciũ Exultate inq; ac gaudete/ zletetur ois terra orbis: quia hodie nobis oibus eius interuenientibus meritis salus aucta est: vobis quoq; diligẽtibus eã honor et virtus vna cum reliquis vir ginibus sacris ãplior prestatur et gra tia. Idcirco dilectissime letamini et laudate: quia et si deũ ore prophetico in sanctis suis laudare iubemur: mul to magis in hac celebritate virginis z matris eius oportet cũ hymnis z can ticis diligẽtius extollere: z dignis deo iubilare preconijs ac misticis honora remuneribus Nulli dubiũ quin totũ ad gloriã laudis eius pertineat: quic quid digne genitrici sue ipensum fue rit ac solẽniter exhibitũ Ex quo timeo satis z valde pertimesco: dum vestris cupio parere pfectibus: ne forte sicut improbus ita z indignus laudator in ueniar profecto cum nec sanctitas vel facundia mihi suppetat vt beatam et glorioſam v̄ginẽ digne laudare queã Dñm vt verũ fatear quicquid hũanis potest dici v̄bis minus est a laude celi qua diuinis est et ãgelicis excellẽtius predicata et laudata pconijs. Tu añt

℣ Ante laudes. v⁹. Exaltata es. Et vr quotidie infra oct. añ laudes In laud hec sola ãn. Assumpta est. ſ. de laud. ps Dñs regnauit. ch. In oibus requiẽ. hy⁹ O gloriosa femina. v. Elegit eã. ãn Virgo prudentissima quo progrederis quasi aurora valde rutilans filia syon to ta formosa z suauis es pulchra vt luna ele cta vt sol. ps. Vesp. oco. Veneranda no. Qñ dies dñicus in scła die contigerit hec predicta ãn. Virgo prudentissima. erit in tertia die super psal. Vfidict⁹. Mco. fiat de sancto laurẽ. cũ ãn Vtus laurẽtius orabat. require super laud in prima die. v. Dispersit de. pau. or. Da nobis qs ops de⁹. Nulla die p oct. fiat mco. de cruce: nec de oibus sctis: quia sunt oct. cũ regie chori. Ad primã ãn. Assumpta est. ps. Deus in noie. ãn. Te iure. ps Quicuq; vult. Ad tertiã et ad alias horas añe. ch. Vita. et v. sicut in prima die dñr: et or. more simpli. fes. ix. lec. Ad vs ãn. Assumpta est. ps Dixit dñs. ch. In oibus. hy⁹. O q̄ glori. v. Exaltata es. ãn. Qualis. ps. Magñ. oco Veneranda. Eodẽ modo dñr vespere quotidie infra oct. cum alijs ãis super psalmũ Magnificat. que mutantur. Memoria fiat de sancto laurentio cum. ã. Beatus laurentius dum in craticula. vt in prima die ad primas vesperas super psalmos. v⁹. Dispersit dedit pauperibus. Oratio.

BEati laurẽtij nos faciat dñe pas sio veneranda letantes: et vt eã sufficiẽter recolamus: efficiat promptiores. Per. ℣ Tertia die infra oct. beate marie ad matutinas: inuitatorium/ hymni/ anti. et psalmi sicut in precedenti die dicũtur. v⁹ Sancta dei genitrix. Lectio. ſ.

AVe maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Talibus namq; decebat virginẽ oppignerari mune-

ribus vt esset gratia plena que dedit celis gloriam terris deum pacemq; refudit fidem gentibus: finē vitijs/vite ordinē/moribus disciplinā Et bene angelus ad virginē mittit/ quia semper est angelis cognata v̄ginitas. p̄fecto in carne p̄eter carnē viuere: nō terrena vita est: sed celestis. Unde in carne angelicam gloriam acquirere maius est meritū q̄ habere. Esse enim angelū felicitatis est/ esse vero virginem virtutis: dum hoc obtinere nitit viribus cum gratia. quod habet angelus a natura/ vtrumq; tamē et esse virginem et angelum diuini muneris est officium non humani.

¶Responsoria de secūdo nocturno dicuntur. Lectio secunda.

Ave inquit gratia plena. Et bene plena/quia ceteris per partes p̄statur: marie vero simul se tota infudit plenitudo gratie. Hoc quippe est quod dauid canit. Descendit sicut pluuia in vellus Uellus itaq; cū sit de corpore/nescit corporis passionē/ sic ⁊ virginitas cū sit in carne vicia carnis nescit. Celestis plane ymber in virgineū vellus: placido se infudit elapsu: et tota diuinitatis vnda se contulit in carne: quando verbū caro factum est Ac deinde per crucis patibulū erp̄essum terris omnibus pluuiam salutis effudit: et stillicidia gratie humanis p̄stitit mentibus. Lectio.iij.

Dominus tecū inq̄t. Mira res ⁊ tā erat cū v̄gine: q̄ ad virginē mittebat angelū suū: ⁊ p̄cessit nunciū suū deus sed a deo nō recessit: nec teneri potuit locis q̄ oībus habet in locis: et totus vbiq; est sine quo nihil/ et per quē totū. Ergo verbū patris nunq̄ a patre discedēs: homo p̄opter fieri dignatus est/ secreto suo misterio quod ipse nouit. Qui quoniā totū suscepit quod est hominis/homo totus est. Et totū accipiēs quod dei est: oīno aliud q̄ deus qui natus est ex maria esse nō potuit. Tu autē. Lcō ad p̄imā

Scit enim deus omnia et potest p̄opterea quia ita est/ sciuit se et potuit in vtero v̄ginis sine sui corruptione misceri atq; vnirt: vt vnus esset x̄ps deus homo/vna persona/vnaq; substantia. p̄opter quod dei genitrix electa et p̄eelecta iure ab angelo salutatur/et plena gratia p̄dicatur. Uere plena/per quā largo sancti spūs ymbre superfusa est oīs creatura: et ideo satis eā deuotissime p̄imū angel⁹ veneratur et salutat. Mirat itaq; et ip̄e qualis aut quāta sit quā salutat. Nō enim fateor simplex vel consueta fuit illa salutatio: sed omni admiratione digna. Siquidē venerationis fuit delatio/oblatio muneris famulat⁹ obsequij/ quia et si in sanctis patribus ⁊ p̄ophetis gratia fuisse creditur: non tamen eatenus plena. In mariā vero totius gratie que in x̄po est plenitudo venit q̄ uis aliter. Et ideo inquit. benedicta tu inter mulieres/ id est plus b̄dicta es q̄ oēs mulieres Ac per hoc quicq̄d maledictionis infusum est per euā: totum abstulit benedictio marie Insuper et gratiam refudit chr̄isti or̄tus quā non habuit p̄ius omnis mūdus. Igitur quod natura non habuit vsus nescivit/ ignorauit ratio/ mens non capit humana/pauet celum/ stupet terra: creatura omnis etiam celestis miratur: hoc totū est quod p̄ gabr̄elem marie diuinitus nunciatur: et per chr̄istum adimpletur. Qua de causa de tali tātaq; loqui me indignū fateor. Sed ⁊ puto q̄ nemo p̄esumat nisi qui quanta sint que panduntur penit⁹ ignorat/tamē et si ad hec nemo idoneus inuenitur: votis tamen omnibus cessare nō debet quilibet etiam peccator a laudibus: q̄ uis explere nō queat quod sentit. Unde sermo diuinus cum de peccatore ageret in psalmo Sacrificium inquit laudis honorificabit me. de quo subiunxit Et illic iter quo ostendam illi salutare dei. Ac si patenter dicat. Illic iter est laudis ad eternam laudem sine fine mā-

suram: sed nemo apprehendet illud:

nisi ego prædemonstrauero. In laudib⁹ vt supra ān Talis est. ps Benedictus oco. Uenerāda no. Memoria fiat de sancto laurentio cū ān. In craticula. v Dispersit dedit. oratio Bti laurentij Quicūq; oc. scti laurētij etiā si in dnica cōtigerit: fiat inde tantū memo: cum missa in capo. Ad vel. ān Descēdi. ps Magn̄. Oco Uenerāda no. Memoria fiat ad vas vesperas de sancto agapito martyre cū hac oratione. Oratio.

LEtetur ecclesia tua deus beati agapiti martyris tui cōfisa suffragijs: atq; eius precibus gloriosis ꝛ deuota p̄maneat: et secura cōsistat. p. CQuarta die infra oc. ad mat. v. Speciosa facta. Ria de. ij. noc. dnr Ita tñ q; tertiū R. erit. Beatā me dicent. loco Rij. Felix nāq;. Hac die et reliquis diebus sequentibus infra oct. dicuntur āe de noct. prime diei: scz Emissiones. et alie āe. que sequunt̄ super ps Benedictus et Magnificat. nisi in dnica Quibus dictis dicitur ān. Anima mea si necesse fuerit Memo. fiat de sancto agapito martyre: cum oratione vtš. Ad vesperas hac die fiat mēo. de scto magno martyre cum hac oratione.

ADesto dne supplicationib⁹ nostris: ꝛ intercedēte bto magno martyre tuo ab hostiū nos defēde propiciatus incursu. Sequentibus vero diebus infra oct. seruetur ordo de v. et R. ad mat. q̄ in precedentibus trib⁹ diebus: si dies dnicus nō interfuerit preter ān super psal. Magn̄. et Benī. Si dies dnicus infra oct. conti. totū seruī. fiat de sancta maria hoc modo Ad. j. vel. ān. Assumpta est. ps. Dixit dns. Et ceteri psal. Cap. In omnibus. non dr R. hym O q̄ glorifica. ān. Aia mea ps. Magn̄. Oco Uenerāda no. Memo. fiat de dnica et de trinitate si necesse fuerit: ꝛ procel. ante crucē: nisi aliqua dnica ofino differatur propter prioritatē temporis: vel quādo dies dnicus. ij. die infra oct. cōti. tūc enim tm̄ fiat mēo. de do. ꝛ de trin̄. sub silē. ꝛ pcel. ante crucē ofino dicte. vsq; ad pri mā dnicā sequentē. In redesido dr de omnibus sanctis. ān. Saluator mūdi. v. Letamini. oco Infirmitatē. Ad matut. inuita. Uenite adorem⁹. ps Uenite hy⁹ Quē terra. an. Ecce tu pulchra. ps Dne dns nr̄: et cetere ae. cū suis pīal. v. et R. sicut in prima die. dnr pter. ix R. quod erit. Candida virgi. et dicitur a duobus de superiori gradu in suppeditis ad gradū chori ante lec. v. in primo noc. Sancta dei genitrix. Lcō. j.

Charissime: quia iter salutis nostre in laudib⁹ est saluatoris: hortor vos et cōmoneo in hac sacra solemnitate genitricis dei marie: nolite cessare a laudib⁹. Nō si virgo es: gaude ꝙa meruisti esse et tu qō laudas: tñ cura vt sis que digne laudare possis. Nō si cōtinēs et casta/ venerare et lauda/ ꝙa nō aliūde cōstat vt possis esse casta q̄ ex grā rpi/ que fuit plenissime in maria/ quā laudas. Tu aūt. Lcō. ij.

SI coniugata es certe aut peccatrix/ nichilominus confitere et lauda/ quoniā inde mia oibus pfluxit et gratia vt laudent. Et q̄uis non sit speciosa laus in ore pcōris/ noli cessare: quia inde tibi promittitur venia/ vnde et omnibus vt laudes Alioquin nisi iuxta modulū ingenij nostri deū laudare in scis suis studeamus: quomodo eū secundū quod canimus iuxta multitudinē magnitudinis ei⁹ laudare poterimus. Omnino ptermittē dum non est quod impleturi sumus/ quod quandoq; dicitur. Beati qui habitant in domo tua dne/ in secula seculorū laudabunt te. Tu autē. Lcō. iij.

INterdum vero quia immēsus est/ quod voce non possumus: nec facundia valemus exequamur votis ꝛ medullis cordis. Quia magnus et bonus est atq; immensus tantus ac talis quantum ꝛ qualē ipse nouit ore ac spiritu cōfiteamur ad iustitiā et salutē. Hinc ergo pariter omnes festiuitatē gloriose semp virginis marie de-

notissime celebremus: qa hec est dies pclara in qua meruit exaltari super chozos angelozū z puenire vltra q̄ nostre humanitatis est natura. Ubi non substantia tollitur: sed glozie magnitudo monstrat cum eleuat in dertera pris: vbi christus introiuit pōtifex factus in eternū ad celi palaciū. Le. iij.

HEc est iq̄ dies i qua vsq̄ ad thzoni celsitudinem itemerata mater et virgo pzocessit: atq̄ in regni solio sublimata post christū gloziosa resedit. Sic itaq̄ vbiq̄ confidenter sctā dei canit ecclesia: quod de nullo alio sctōzū fas est credere: vt vltra angelorum vel archangelozū merita trāscēderit. Quia et si similitudo repzomittitur sanctis veritas tamen negatur. Hoc quippe pziuilegiū nō nature est: sed gratie btē virginis marie / de qua natus est ipse deus et homo. Lctō. v.

IDcirco et ipsa plus est meritis / et non natura q̄ virgo et homo Unde z si cetere virgines imitant illā vsq̄ ad cōceptum partus et gabzielis noue salutatiōis obsequiū / deinceps totū diuinū est quod operat in ea. teste angelo / quia spiritus sctō et virtute altissimi obūbzatur. Ante hoc ipsum sane vterus virignis q̄uis mundus / q̄uis impollutus z alienus a cōtagione peccati: q̄uis sctūs: tamen adhuc vilitate humanitatis induitur: vt ita dicam acsi lana candidissima: suiq̄ colozis dealbata. Lectio. vj.

AD quam sane cum accessit spiritussctūs. quasi ipsa eademq̄ lana cum inficit sanguine cōchilij vel muricis vertit in purpurā: versa est ipsa sine coitu in matrē: vt nō sit iam amodo quod fuerat: sed purpura verissima: ad indumentū et gloziā summi regis diuinit⁹ aptissimeq̄ dedicata: vt nulli deinceps ea vti vsu femineo licuerit nisi deo Quippe vt ita loquar beata et gloziosa virgo maria eo modo q̄uis dudū incōparabilis esse vniuersis q̄ sub celo sunt virginibus compzobetur: vt decēter posset in se suscipere diuinitatis admixtionem: salua vtraq̄ natura: tamen cū gratia replet ur: cū spūsctō perfundit: cū virtute altissimi obūbzatur: fit pciosioz meritis: celsis sublimioz fastigijs pulchrioz sctitate: gloziosioz sudzū pzerogatiuis meritoz: ita vt nullis iam vsibus sit ipsa eademq̄ mancipanda: nisi diuinis. Secundum Lucam. x.

IN illo tēpoze. Intrauit iesus in quoddā castellū et mulier quedam martha nomie: excepit illum in domū suā. Et reliqua. Omelia beati augustini episcopi. Lectio. vij. Luc. 10.

SAnctum euāgeliū fratres mei cum legeretur: audiuimus a femina religiosa susceptū esse dñm hospitio: ab ea que martha vocabatur. Et cum ipsa occupata esset in cura ministrādi: sozoz eius maria sedebat ad pedes dñi: audiebatq̄ verbū eius. Laborabat illa. vacabat ista. Illa erogabat / hec implebat. Ueruntamen martha laborās multum in illa occupatione et negotio ministrandi: interpellabat dñm et de sozoze sua conquesta est q̄ eā laborātem non adiuuaret. Dns autem pzo maria respondit marthe: z ipse est factus eius aduocatus / q̄ iuder fuerat interpellatus. Martha inquit circa multa es occupata / quoniā vnū est necessariū. Maria meliozem partem elegit: que non auferet ab ea. Audiuimus ergo z interpellationem interpellantis: z sententiam iudicis. Qui sententia interpellāti respondit suspectā defendit. Erat enim maria intenta dulcedini verbi dei. Intenta erat martha quomodo pasceret dñm intenta erat maria: quomodo pasceretur a domino. A martha conuiuiū dño parabatur: in cuius cōuiuio iam maria iocundabatur. Lecto. viij.

CUm autem maria suauiter audiret verbum dulcissimū et cozde itentissimo pasceret: interpellato dño a sozoze sua: quomodo putamus eā timuisse: ne diceret ei dns. Surge et adiuua sozozē tuā. Mira enim sua-

nisi ego ꝓmonstrauero. In laudibꝰ vt supra ān **Talis est.** ps **Benedictus** oco. **Uenerāda no.** Memoria fiat de sancto laurentio cū ān. **In craticula.** ỽ **Dispersit dedit.** oratio **Bti laurentij** Qñcūq; oc. scti laurētij etiā si in dñica cōtigerit: fiat inde tantū memo: cum missa in capto. **Ad vesp.** ān **Descēdi.** ps **Magn̄.** Oco **Ueneranda no.** Memoria fiat ad has vesperas de sancto agapito martyre cū hac oratione. Oratio.

LEtetur ecclesia tua deus beati agapiti martyris tui cōfisa suffragijs: atq; eius precibus gloriosis ꝛ deuota ꝑmaneat: et secura cōsistat. ꝑ.

CQuarta die infra oc. ad mat. ỽ. **Speciosa facta.** Ps de. ij. noc. dñr Ita tñ q; tertiu Ry. erit. **Beatā me dicent.** loco Ryj. **Felix nāq;.** Hac die et reliquis diebus sequentibus infra oct. dicuntur āe de nocte. prime diei: scz **Emissiones.** et alie āe. que sequunt super ꝑm **Benedictus** et **Magnificat.** nisi in dñica Quibus dictis dicitur ān. **Anima mea** si necesse fuerit Memo. fiat de sancto agapito martyre: cum oratione vtš. Ad vesperas hac die fiat mēo. de scto magno martyre cum hac oratione.

ADesto dñe supplicationibꝰ nostris: ꝛ intercedēte btō magno martyre tuo ab hostiū nos defēde propiciatus incursu. Sequentibus vero diebus infra oct. seruetur ordo de ỽ. et Ry. ad mat. q̄ in precedentibus tribꝰ diebus: si dies dñicus nō interfuerit preter ān super psal. **Magn̄.** et **Benn̄.** Si dies dñicus infra oct. conti. totū seruit. fiat de sancta maria hoc modo Ad. j. vesp. ān. **Assumpta est.** ps. **Dixit dñs.** Et ceteri psal. Cap. **In omnibus.** non dr Ry. hym **O ꝯ glorifica.** ān. **Ania mea** ps. **Magn̄.** Oco **Ueneranda no.** Memo. fiat de dñica et de trinitate si necesse fuerit: ꝛ procs. ante crucē: nisi aliqua dñica oīno differatur propter prioritatē temporis: vel quādo dies dñicus. ij. die infra oct. cōti. tūc enim tm̄ fiat mēo. de do. ꝛ de trin̄. sub silē. ꝛ pces. ante crucē oīno dicte. vsq; ad primā dñicā sequentē. In redeūdo dr de omnibus sanctis. ān. **Saluator mūdi.** ỽ. **Letamini.** oco **Infirmitatē.** Ad matut. inuita. **Uenite adorem⁹.** ps **Uenite hyꝰ Quē terra.** an. **Ecce tu pulchra.** ps **Dñe dñs nr̄:** et cetere ae. cū suis ptal. ỽ. et Ry. sicut in prima die. dñr pter. ix Ry. quod erit. **Candida virgi.** et dicitur a duobus de superiori gradu in supplicijs ad gradū chori ante lec. ỽ. in primo noc. **Sancta dei genitrix.** Lcō. j.

Charissime: quia iter salutis nostre in laudibꝰ est saluatoris: hortor vos et cōmoneo in hac sacra solemnitate genitricis dei marie: nolite cessare a laudibꝰ. Nō si virgo es: gaude ꝙa meruisti esse et tu qō laudas: tñ cura vt sis que digne laudare possis. Nō si cōtinēs et casta/ venerare et lauda/ ꝙa nō aliūde cōstat vt possis esse casta ꝙ ex gr̄a xpi/ que fuit plenissime in maria/ quā laudas. Tu aūt. Lcō. ij.

SI coniugata es certe aut peccatrix/ nichilominus confitere et lauda/ quoniā inde mia oibus profluxit et gratia vt laudent. Et ꝙis non sit speciosa laus in ore pcōris/ noli cessare: quia inde tibi promittitur venia/ vnde et omnibus vt laudes Alioquin nisi iuxta modulū ingenij nostri desū laudare in scīs suis studeamus: quomodo eū secundū quod canimus iuxta multitudinē magnitudinis eiꝰ laudare poterimus. Omnino ptermittē dum non est quod impleturi sumus/ quod quandoq; dicitur. Beati qui habitant in domo tua dñe/ in secula seculoꝝ laudabunt te. Tu autē. Lcō. iij.

INterdum vero quia immēsus est/ quod voce non possumus: nec facundia valemus exequamur votis ꝛ medullis cordis. Quia magnus et bonus est atq; immensus tantus ac talis quantum ꝛ qualē ipse nouit ore ac spiritu cōfiteamur ad iustitiā et salutē. Hinc ergo pariter omnes festiuitatē gloriose semp virginis marie de-

notissime celebremus: qa hec est dies ꝑclara in qua meruit exaltari super choros angelorū ⁊ puenire vltra q̄ nostre humanitatis est natura. Ubi non substantia tollitur: sed glorie magnitudo monstrat cum eleuat in dexterā pris: vbi christus introiuit pōtifex factus in eternū ad celi palaciū. Le. iiij.

HEc est iq̄ dies i qua vsq; ad thronī celsitudinem itemerata mater et virgo processit: atq; in regni solio sublimata post christū gloriosa resedit. Sic itaq; vbiq; confidenter ecclā dei canit ecclesia: quod de nullo alio ecclārū fas est credere: vt vltra angelorum vel archangelorū merita trāscēderit. Quia et si similitudo reprimitur sanctis veritas tamen negatur. Hoc quippe priuilegiū nō nature est: sed gratie btē virginis marie / de qua natus est ipse deus et homo. Lectō. v.

IDcirco et ipsa plus est meritis / et non natura q̄ virgo et homo Unde ⁊ si cetere virgines imitant illā vsq; ad cōceptum partus et gabrielis noue salutatiōis obsequiū / deinceps totū diuinū est quod operat in ea. teste angelo / quia spiritus ꝯ et virtute altissimi obūbratur. Ante hoc ipsum sane vterus virginis q̄ mundus / q̄ impollutus ⁊ alienus a cōtagione peccati: q̄ sctūs: tamen adhuc vilitate humanitatis induitur: vt ita dicam acsi lana candidissima: suiq; colorīs dealbata. Lectio. vj.

AD quam sane cum accessit spiritus ꝯ. quasi ipsa eadem q; lana cum inficit sanguine cōchilij vel muricis vertit in purpurā: versa est ipsa sine coitu in matrē: vt nō sit iam amodo quod fuerat: sed purpura verissima: ad indumentū et gloriā summi regis diuinit⁹ aptissimeq; dedicata: vt nulli deinceps ea vti vsu femineo licuerit nisi deo Quippe vt ita loquar beata et gloriosa virgo maria eo modo q̄ quis dubū incōparabilis esse vniuersis q̄ sub celo sunt virginibus comprobetur: vt decēter posset in se suscipere diuinitatis admixtionem: salua vtraq; natura: tamen cū gratia replet ur: cū spūsctō perfundit: cū virtute altissimi obūbratur: fit p̄cioſior meritis: celsis sublimior fastigijs pulchrior sctitate: glorioſior suorū prerogatiuis meritorū: ita vt nullis iam vsibus sit ipsa eademq; mancipanda: nisi diuinis. Secundum Lucam. x.

IN illo tēpore. Intrauit iesus in quoddā castellū et mulier quedam martha nomie: excepit illum in domū suā. Et reliqua. Omelia beati augustini episcopi. Lectio. vij. Luce 10.

SAnctum euāgeliū fratres mei cum legeretur: audiuimus a femina religioſa susceptū esse dīm hospitio: ab ea que martha vocabatur. Et cum ipsa occupata esset in cura ministrādi: soror eius maria sedebat ad pedes dīni: audiebatq; verbū eius. Laborabat illa. vacabat ista. Illa erogabat / hec implebat. Ueruntamen martha laborās multum in illa occupatione et negocio ministrandi: interpellabat dīm et de sorore sua conquesta est q̄ eā laborātem non adiuuaret. Dīns autem pro maria respondit marthe: ⁊ ipse est factus eius aduocatus / q̄ iuder fuerat interpellatus. Martha inquit circa multa es occupata / quoniā vnū est necessariū. Maria meliorem partem elegit: que non auferet ab ea. Audiuimus ergo ⁊ interpellationem interpellantis: ⁊ sententiam iudicis. Qui sententia interpellāti respondit suspectā defendit. Erat enim maria intenta dulcedini verbi dei. Intenta erat martha quomodo pasceret dīm intenta erat maria: quomodo pasceretur a domino. A martha conuiuiū dño parabatur: in cuius cōuiuio iam maria iocundabatur. Lecto. viij.

CUm autem maria suauiter audiret verbum dulcissimū et cor de itentissimo pasceret: interpellato dño a sorore sua: quomodo putamus eā timuisse: ne diceret ei dīns. Surge et adiuua sororē tuā. Mira enim sua-

nitate tenebaꝫ ꝙa p̄fecto maio⁊ intē
tio mentis ꝙ̄ ventris. Excusata est: se-
dit securio⁊ Quomodo aūt excusata?
Attēdamus / inspiciamus / perscrute
mur quod possum⁹ pascamur ⁊ nos.
Quid enī? Putamus ministeriū mar
the rep⁊ehensum esse: quā cura hospi
talitatis occupauerat: q̄ ipsum dn̄m
hospitio receperat? Quomodo rep⁊e-
hēdebatur: que tanto hospite letaba-
tur? Hoc si verum est: dimittāt hoies
quod ministrant egentibus: eligant
partem melio⁊em que non auferetur
ab eis. Vacent verbis: inhyent doctri
ne dulcedini: occupētur circa scientiā
salutarē. Nichil eis cure si ꝙs peregri
nus in vico sit: quis egeat pane ꝙs in-
dumento: ꝙs visitādus: quis redimē-
dus. quis sepeliendus. Vacent opera
mie: vni insistēt scientie. Si melio⁊ pars
est: cur non oēs hoc faciunt quādo ip-
sum dn̄m in hac causa patronū habe-
mus? Nō enim timemus in hac re ne
offendamus eius iusticiā: cum patro
nā teneamus eius scientiā. Et th̄ ita nō
est: sed sicut dn̄s dixit ita est. Lectō ix.

Quomodo intelligis non est: est
autē quomodo intelligere de-
bes. Ecce aduerte. Circa multa es oc-
cupata. quando vnum est necessariū.
Maria meliorē partem elegit. Nō tu
malā sed ista meliorem. Sed vnde me
lio⁊em? Quia tu circa multa: illa cir-
ca vnū. P⁊eponitur vnū multis. Nō
enim a multis vnū: sed multa ab vno.
Multa sunt que facta sunt: vnus qui
fecit celum mare et oia que in eis sunt
Que multa sunt? Quis ista numeret:
quis ho⁊ū multitudinē cogitet. Quis
het fecit? Deus oia. Ecce bona valde
que fecit: quanto melio⁊ est ille qui fe-
cit. Attēdamus igitur occupationes
nostras circa multa. Necessariū est mi
nisterium co⁊po⁊a refecturis. Quare
hoc? Quia esuritur ꝙa sitit⁊. Miseri
co⁊dia miseris necessaria est. Frange
panem esurienti: ꝙa inuenisti esurien
tem. Tolle famem: cui frangis panē.
Tolle peregrinationem: cui exhibes
hospitalitatē. Tolle nuditatē: cui p⁊e
paras vestem. Non sit egritudo: quē
visitas. Non sit captiuitas: quē redi-
mis. Non sit ira: quē conco⁊das. Nō
sit mo⁊s quem sepelis. In illo seculo
futuro nō erūt ista mala: ergo nec mi
nisteria ista. Bene ergo martha circa
co⁊po⁊alē dn̄i: (quid dicam necessita-
tem an voluntatē) ministrabat carni
mo⁊tali? Sed quis erat in carne mo⁊-
tali? In p⁊incipio erat verbū: et ver-
bum erat apud deum / et deus erat ver
bū. Ecce quod maria audiebat. Ver-
bum caro factū est et habitauit in no-
bis. Ecce cui martha ministrabat. Er
go maria melio⁊em partē elegit: que
non auferetur ab ea. Lectio ad. j.

Unde o sanctissime virgines et
si imitari opo⁊tet talem ac tā-
tam virginem tamq̄ p⁊eclarā venera
ri multum cōuenit: et vltra angelicā
dignitatem quodāmodo quantū fas
est cū gaudio et laudibus dignissime
efferri. Que vt dirimus non temere
sed per gratiā ch⁊isti super cho⁊os an
gelo⁊ū exaltata deuotissime hodie p̄-
dicatur: quia p⁊etessit eam dn̄s et sal-
uato⁊ noster ex ea vera fide genit⁹ ad
celestia vt pareret ei: sicut ipse suis re
p⁊omisit discipulis: in ethereis man-
siōibus locū. Hinc quoq̄ dauid ꝓphe-
ta gratulabūdus ch⁊isto canit A sum
mo inquit celo egressio eius: et occur-
sus eius vsq̄ ad summū eius. Ascen-
dit ergo eādem glo⁊iā resumpturus:
licet non amiserit quam p⁊ius habue
rat antēq̄ mūdus fieret. Ascēdit ch⁊i-
stus et p⁊eparauit huic sanctissime ac
glo⁊iose virgini locum immo⁊talita-
tis: vt cum eo regnare possit in perpe
tuum. Hec est p⁊esentis diei festiuitas:
in qua glo⁊iosa et felix ad ethereū per
uenit thalamū. Que p⁊ofecto festiui-
tas sicuti et virgo venerabilis incōpa
rabilis ceteris est virginibus: ita ⁊ in-
comparabilis est oim sanctо⁊ū festiui
tatibus: et admiranda etiam virtuti-
bus angelicis. In laudib⁹ hec sola ān.
Assumpta est maria. ꝑs. Dn̄s regnauit

Et ceteri pl. cõsueti. Cap. et cetera oia sicut in prima die cũ mẽo. de dñica: et de trini. sicut prius dicta fuit ad vs. dicũtur. Ad primã ⁊ ad alias horas oia fiant sicut infra octa. Ad. ij. vel. oia fiant sicut in die: preter Ry. quod non dicetur cum hymno **O gloziosa luce.** deinceps vero nõ seruet ordo dierum in v. et Ryis ad mat. cantãdis et le. legendo. nisi in ãis. super psal. **Magnificat.** ⁊ **Benedictus.** dicẽdis sed supradictus ordo versi. lect. Ry. ⁊ ãn. seruet in sequẽ. diebus infra octa. Ita tamen q lune semper dicitur vo. et Ry. de. j. noctur. Die. vj. et. vij. seruitium dicit vt supradictũ est. Die quinta infra octa. assumptionis btẽ marie. Lectio. j.

QUe est ista que ascendit per desertũ: quasi virgula fumi ex aromatibus. Et bene quasi virgula fumi: quia gracilis et delicata: quia diuinis extenuata disciplinis: et concremata intus in holocaustũ incẽdio pij amoris et desiderio caritatis. Ut virgula fumi inquit ex aromatibus. Nimirum quia multis repleta erat virtutum odoribus manãs ex ea fragrabat suauissimus odor etiã spiritibus angelicis. Tu autem dñe. Lectio. ij.

AScẽdebant aũt de deserto pre sentis seculi: virga de radice esse olim exorta. Sed mirabant electorũ aie pre gaudio que nã esset: que etiã meritorũ virtutibus angelorum vinceret dignitatem. De qua rursus idem spũssanctus in eisdem canticis: que est ista q̃ ascendit inquit quasi aurora cõsurgẽs/ pulchra vt luna/ electa vt sol/ terribilis vt castrorũ acies ordinata. Admirabat aũt spũssctũs: qui oẽs de ascẽsu huius virginis admirãtes facit: q quasi noui diluculi aurora consurgens vel rutilãs ascensu suo resplẽdeat: multis freta ⁊ vallata sanctorũ agminibus. Unde dicitur: terribilis vt castrorum acies ordinata. Siquidem terribilis suis facta virtutibus vt castrorum acies admodum ordinata: hincinde sanctorum angelorum fulta presidijs. Lectio. iij.

PUlchra vt luna: immo pulchri or q̃ luna: qa iam sine defectu sui chorusc at: celestibus illustrata fulgoribus Electa vt sol fulgore virtutũ quia ipse eã elegit sol iusticie vt nasceretur ex ea. Ad cuius profecto exequias. quantũ fas est credere famulabãtur angeli et vniuerse celorũ congratulabãtur curie. Nec mirum quia honor maternus eius est qui est natus ex ea: quem ois celorũ ordo veneratur et adorat super se eleuatũ cum patre in sede maiestatis dñi. Legimus ergo q̃ sepe ad funera ⁊ ad sepulturas quorũ libet sctõrum angelos aduenisse: ⁊ ad exequias eorũ obsequia prestitisse: nec non et aias electorũ vsq̃ ad celos cum hymnis et cãticis detulisse. Ubi ⁊ vtri usq̃ serus chori cõmemorãtur frequẽter audiri laudes cecinisse. Interea et quod perspicatius est. multo nonnunq̃ lumine eosdem resplendusse: insuper et adhuc viuẽtes in carne: ibidẽm miri odoris fragrãtiam diutius persensisse. Lectio ad. j.

QUod si ad recreandã spem dilectissime ⁊ ad corroborandã fidẽ interdũ astantiũ saluator noster christus ob merita suorũ amplius cõprobanda: talia ac tanta dignatus est exhibere p suos celi ministros circa defunctos: quantomagis credendũ hodierna die militiã celorũ suis sanctis agminibus festiue obuiam aduenisse genitrici dei: eamq̃ ingẽti lumine circumfulsisse: ⁊ vsq̃ ad thronũ olim sibi etiam ante mundi constitutionem paratũ: cum laudibus et canticis spũalibus perduxisse? Nulli dubiũ oẽm illã celestem hierusalẽ tũc exultasse ineffabili leticia: tunc iocũdatã esse inestimabili caritate: tũcq̃ cum omni gratulatiõe iubilasse. Quoniã festiuitas hec que nobis hodie reuoluit annua: illis oibus facta est continua. Nec immerito. Credit enim q saluator oim

ipse quantū dat intelligi per se totus festiuus occurrit et cū gaudio eā secū in throno collocauit. Alias aūt quomodo impleuisse creditur: quod in lege ipse precepit. Honora patrem tuū et matrem tuā. Porro q patrē honorauerit: ipse sibi testis est cū ait ad iudeos. Ego gloriā meā non quero: est qui q̄rat et iudicet: sed honorifico patrem meū ⁊ vos inhonorastis me. De matre vero / euangelista ait. Et descendens cum illis venit nazareth: et erat subditus illis. Sed alia est natura qua deus pater secundum se honoratur: alia qua idē parentibus subditur. In vtraq tamen natura vnus idēq christus recte creditur: eo q verbum caro factū est et habitauit in nobis vnus emmanuel: quod est nobiscum deus. Hanc quippe vnitionem diuinitatis atq humanitatis incōfusam indiuisamq fides catholica seruat. ¶ Secta die infra oct. assumptionis dñe marie. Lcō. i.

QUam sane intelligendo cognoscit naturalis atq secūdum substantiā conuentio vnitatis: vt neq conuersio in alterutrā duarū substantiarū partem recipiatur neq diuisio. Sic nāq credere: honorare est matrē dñi que ⁊ deū nobis genuit et hominē. Neq hominē sine deo: neq sine homie deū sed deū et hominē vnū et verū iesum christū. Alioquin dei genitrix dici nō posset: quod multi hereticorum negare conati sunt: nisi vere deum genuisset incarnatum. Lectio. ii.

PRopterea duas in christo recte cōfitemur natiuitates: vnā videlicet de patre sine initio et sine tempore sempiternā: et coeternā deo patri: alteram de matre cum tempore: quando miserationē induēs et miam spontanea voluntate ad nos descēdit natus homo deus. Ac per hoc iurta veritatem: et matris gestatur vtero. qui semper deus agnoscitur. Hinc et theotecon eam veraciter confitemur dei scilet genitricē: necnon et christotecon non q verbū carnē secum detulerit: neq olim prefate carni copulatum sit: sed tunc quando verbū caro factū est ex carne virginis. Lectio. iii

DIuinitatis atq humanitatis substantiā in vtero ita inconfuse vnitur: vt vna persona sit deus ⁊ homo deus christus. Ex duabus siquidem naturis sine cōfusione alterius nō nisi vnus inuenitur iesus dñs manens deus in forma dei qui semetipm exinaniuit formā serui accipiens: manens vnus idemq in forma serui quā suscepit Totus q̄ppe in carne v̄ginis deus de qua natus est: et totus homo Hinc quoq apostolus. in quo habitat inquit corporaliter omnis plenitudo diuinitatis. Quapropter o filie estote prudentes sicut serpentes: et simplices sicut colūbe: vt ex prudentia perfecte intelligētie anulum fidei vestre et margaritā pro qua oīa reliquistis integrā inuiolatāq seruetis: ne dotem simul ⁊ arram spiritus sancti (quod absit) perdatis. Lectio ad primam:

DIligentius itaq procurate si quomodo simplicitas colūbe q̄ fuit in maria: illesa inuiolataq custodiatur. De qua salomon in canticis quasi in eius laude. Veni inquit columba mea / immaculata mea / iam hyems abijt et recessit. Et deinde inquit: veni de libano veni. Nec immerito igitur venire iubetur de libano: quia libanus interpretatur candidatio. Erat enim candidata multis meritorū virtutibus: et dealbata niue cādidius spiritus scti muneribus: simplicitatem columbe in omnibus representās: quoniā quicquid in ea gestum est: totū puritas et simplicitas totum veritas et gratia fuit: totū misericordia et iustitia que de celo prosperit: ⁊ideo immaculata quia in nullo corrupta. Circūdedit enim virū in vtero sicut hieremias sāctus testatur et non aliunde accepit. Faciet inquit dñs nouum super terram: et mulier

circundabit virum. Vere nouū et omniū nouitatū supereminens nouitas virtutū: quando quē ferre non potest mundus neq; videre aliquis et viuere possit: sic ingressus est hospitium vētris vt corporis claustra nescirēt: sicq; gestatus vt totus deus in eo esset: ꝛ sic inde exiuit: vt ezechiel fatetur vt post ortum noui hominis ianua carnis remaneret omnino clausa. Vnde canit in eisdem canticis de ea. Hortus cōclusus/ fons signatus/ emissiones tue paradisus. Vere hortus deliciarū in quo consita sunt vniuersa florū genera et odoramēta virtutū. sicq; cōclusus vt nesciat violari neq; corrūpi vllis insidiarum fraudibus. Fons itaq; signatus sigillo totiꝰ trinitatis ex quo fōs vite manat: i cuiꝰ lumie oēs videmus lumen/ quia iurta ioannē ipse est qui illuminat omnē hominē venientē in hunc mūdum: cuius profecto emissio vteri supernorum ciuiū omnium est paradisus. ¶ Die. vij. lectio. j.

Sunt enī ꝛ prudētes virgines: sunt et fatue. Et ideo dilectissime imitamini quā amat/ imitamini beatā et gloſam virginē: cuiꝰ hodie festa in terris colitis. De qua dicit. Maria aūt cōseruabat oia verba hec q̄ de xp̄o dicebant: conferens in corde suo. Conferte ergo et vos in cordibus vestris charissime: que de ipso eodē dño catholice dicūtur: vt et fidem integrā seruare possitis: et matrē eius debite venerari quoniam nullus honor eius alius: nisi cum ille iure honoratur: q̄ nasci dignatus est ex ea. Lectio. ij.

Aeterum rogo quecunq; estis filie quecūq; matres: cogitate attentius ꝛ perpendite diligentius: quibus afficiebatur beata et intemerata virgo doloribus: post christi ad celos ascensum/ expletis oibus que de ipso erant ab angelis predicata/ et a prophetis multipharie multisq; modis p̄signata: diuinis declarata oraculis/ virtutibus exhibita/ ꝛ que humanitatis sunt ostensa p̄ plagis. Quelo si qua sunt in vobis viscera pietatis: cōsiderate quo cruciabat amore. quoue desiderio estuabat hec virgo. dū reuoluit animo cuncta que audierat: que viderat/ que cognouerat. Lectio. iij.

Tuto q; quicquid cordis est: quicquid mentis quicquid virtutis humane si totū adhibeas non sufficiat vt cogitare valeas quanto indesinenter cremabatur ardore pij amoris/ quantis mouebatur repleta spiritu sancto celestiū secretorū incitamētis. Quia ꝛ si diligebat christū ex toto corde et ex tota anima et ex tota virtute/ nouis tamen quotidie inflāmabatur p̄sentia habens desideriorū affectibus: tanto siquidem validius/ quā to diuinis illustrabatur intus visitationibus. Quā totam repleuerat spiritus sancti gratia/ totam incanduerat diuinꝰ amor: ita vt in ea nihil esset mūdanus quod violaret affectus/ sed ardor cōtinuus ꝛ ebrietas p̄fusi amoris. Tu autem. Lectio ad. j.

Quam et si christus ab omnibus est amādus: ex toto corde ex tota anima atq; ex tota virtute querendus est: marime tū ab ea ardētiꝰ cuiꝰ et dñs erat et filius. Fortassis enī piā dñi matrem p̄ nimio amore in loco quo sepultus dicitur: interdum habitasse eam credimus quatenus p̄ius pateceretur internus amor obtutibus. Sic namq; locus medius est hinc inde constitutus: vt adire posset ascensionis eius vestigia ꝛ locū sepulture eius ac resurrectionis: seu omnia in quibꝰ passus est loca inuisere. Non q̄ iā viuentem quereret cum mortuis: sed vt suis consolaret aspectibus. Hoc quippe habet impatiens amor: vt que desiderat semp inuenire se credat. Ignorat siquidem iudiciū: ratione multotiens caret. nescit modū. nec aliud cogitare potest q̄ quod diligit. Non enī accipit amor de impossibilitate solacium: neq; ex difficultate remedium.

In octa. assumptionis.

Que licet beata virgo q̄uis iā in spū esset: tamen dum in carne virit: carneis mouebatur sensibus: et ideo q̄ sepe locoꝝ recreabatur visitationibus et quem genuerat maternis complectebatur āpleribus. Deniq; amoꝛ chꝛisti de fide chꝛisti pariebat desiderium glisceṅs: quasi nouis reparabatur ardoꝛibus: intātū vt credamus nōnūq̄ q̄ omnia etiā semetipsū trāscenderit quia ois amoꝛ impatiens quod amat non potest nō videre. Hinc est charissime q̄ omnes sancti omnia que meruerāt pꝛo paruis durare: si deū quē amauerant non viderent/ sicuti et venerabilis beata maria nōdum dignū pꝛo innumeris et immēsis beneficijs reddebat interdū obsequium sanctitatis dum beneficioꝝ in terris posita videre non poterat largitoꝛem. Et ideo letissima hodie eleuaꝛ sup chooꝛos angeloꝝ vt possit speciē vultūq; videre saluatoꝛis quē amauerat/ quē concupierat et toto desiderio coꝛdis. ¶ In octa. assumptionis dñe marie. Ad pꝛimas dñs. super ꝑm. dꝛ hec sola ān. Lota pulchꝛa. ꝑs. Dixit dñs. ⁊ ceteri psal. de sancta maria. Cꝫ. et Kꝛia. et cetera oia fiāt sicut ī ꝑma die ad dñs. cū oꝛone Veneranda no. Memo. fiat de mar. thimotheo ⁊ simphoꝛiano cū hac oꝛ.

Aurilium tuū nobis dñe placatus ipende: et intercedētibus beatis martyꝛibus tuis thimotheo et simphoꝛiano dexterā super nos tue pꝛtectionis extende. Per. ¶ Ad mat. ix. lect. fiant. Inuita. tripleꝛ: tota cantetur hystoꝛia sicut in pꝛima die moꝛe simpli. festi. pꝛeter nonum Ꝛm quod erit Caudida virgi. Lectio. j.

Si gaudium sit in celo de quolibet peccatoꝛe cōuerso: multo magis putandū pꝛo tante virginis exaltatiōe et gloꝛia q̄ exultatio sit in supernis: cui⁹ nimirū festiuitas oim supernoꝝ ciuiū est gratulatio/ pꝛeser tim quia eius celebꝛitas laus et fanoꝛ est saluatoꝛis. Unde credim⁹ vt supꝛa dictum est: q̄ non hunc tantū diem solemnē ducūt pꝛo eius amoꝛe annuum verum continuū etiam ⁊ eternū iocūditatis ac letitie veneratiōis obsequo: cum omni colunt tripudio amoꝛis et gaudij. Nec immerito igitur ois illa celestis ciuitas congratulatur et venꝛatur matrem cuius super se adoꝛat filium regem: ante quē tremunt potestates et cūruaꝛ oē genu. Tu aūt l. y.

One hui⁹ nimirū ad celos ascēsione multo admirātius intuitu/ secretoꝝ conteplatoꝝ celestiū in canticis. Vidi inquit speciosam ascendentē quasi colūbā desuper riuos aquaꝝ: Et vere speciosa quasi columba: quia illius speciem columbe ac simplicitatem pꝛemōstrabat: que super dñm venit et docuit ioannem quia hic est qui baptizat. Et bene super riuos aquaꝝ quia super aquam refectionis educauerat eā dñs ⁊ nutrierat et qua multi deducti riui omnē irrigant terrā deliciarum et infundunt oꝛtum voluptatis: ex quibus quotidie lota et perfusa beata dei genitrix ascēdit hodierna die speciosa valde et admirabilis. Cuius odoꝛ inestimabilis erat nimis et ideo ineffabilis. Lectio. iij.

Ad cuius pꝛofecto fragrantiā odoꝛis: omnis illa celestis hierusalem leta decurrit: quam circundabant floꝛes rosarū ⁊ lilia conuallium eo q̄ omnes anime martyꝛio rubꝛicate eam eterne dilectionis complectūtur ampleribus/ et virginitatis splendoꝛe cādidate acsi lilia in valle humilitatis enutrite: circundant eam venerationis gratia obsequentes. Recte igitur beata dei genitrix et martyꝛ et virgo fuit: quamuis in pace vitam finierit. Hic quoq; quod vere passa sit symeon pꝛopheta loquens ad eam. et tuam inquit ipsius animā pertrāsibit gladius. Ex quo cōstat q̄ alij sancti et si passi sunt pꝛo chꝛisto in carne tamen in anima quia immoꝛtalis est pati non potuerunt. Lectio. iiij.

BEata igitur ẏgo genitrix quia in ea parte passa est que impassibilis habetur et vt ita fatear: que spiritaliter et atrocius passa est gladio passionis christi plusq̃ martyr fuit. Unde cõstat quia plus omnibus dilexit: propterea et plus doluit. intantũ vt animã eius totam pertranseret et possideret vis doloris: ad testimoniũ eximie dilectionis. Que qa mente passa est/plusq̃ martyr fuit. Nimirũ ꝙ ei⁹ dilectio amplius fortis q̃ mors/qa nimirum xpi morte suã fecit. Lectio. v.

NUnc autem circundant eã flores rosarũ: indesinẽter eius admirãtes pulchritudinem inter filias hierusalem in qua posuit rex thronũ suũ quia cõcupiuit eius speciẽ et decorẽ. Fuit enĩ plena caritate ac dilectione: idcirco sequtur post eã purpuratorũ exercitus et cãdidatorũ grex. Quã si diligẽtius aspicias nihil vtut est nihil speciositatis: nihil candoris ꝙ gsie qõ in ea nõ resplendeat. Et ideo bene circundant eam flores rosarũ et lilia conualliũ/vt virtutes virtutibus fulciãtur: et formositas decore castitatis augeatur. Nã omnis splendor et gloria quãto illustratur fulgore suo sublimius: tanto apparet prestãtior claritate: et quorumlibet subiectorũ eximior predicatur. Tu autẽ. Lectio. vj

SIc et beata dei genitrix: cuius candor virginitatis ac si plantatio rose in hierico specialiꝫ refulsit: circundata officio caritatis splendidius enituit. Submittitur sanctorũ claritas: vt eius amplius gloria commendetur: que super angelorũ choros eleuata: iam beatissima predicatur. Nam angelorũ quãuis celsior natura sit: non tamen gratia maior: qa et ipi gratuita gratia ne corruerẽt sunt saluati. Unde dauid. Verbo inquit dñi celi firmati sunt: et spũ oris eius omis virtus eorũ/ quod si spiritu dei omnis virtus eorũ cõstat beatã et gloriosam virginẽ in quam superuenit spiritus sanctus: et deus totus illapsus porta bat nouẽ mensibus in vtero: credẽdũ ampliora promeruisse virtutũ priuilegia: et percepisse gratiã ab angelis etiã collaudatã. Unde et si mirabilis est eorũ virtꝰ et firmitas et ppetuitas mirabilior. tamen in maria/quã obũbrauit virtus altissimi/vt vltra omnẽ virtutẽ sit ãgelicã quod factũ est in ea et admirabile cũctis seculis sacramẽtũ: Tres vltime lect. de expositione eiusdã. Intrauit dñs in quoddã. sicut in prima die legantur. Lectio. j:

CPer hoc etiã angelis erinde maior prestatur gratia cum instaurant ab eo omnia quẽ venerantur et adorãt super se christũ regẽ dñz ex eadem natũ virgine. Beata virgo maria cunctis tanto venerabilior quãto gloriosior. Et quãto virtute altissimi extollitur ad sublimia: tanto clarior resultat in gloria. Plena siquidẽ gratia plena deo: plena ẏrtutibus. nõ potest non possidere pleniter gloriã claritatis eterne quã plenissime accepit vt mater fieret saluatoris. Quam viderunt omnes filie syon et beatã dixerunt ac regine laudauerunt eam: qm̃ tantã eã viderunt quantã nullus narrando explebit mortaliũ: quanto magis deum qui talẽ ac tãtam fecit eã vt ipse fieret per eã. Unde dauid. Et homo inquit natus est in ea: et ipse fundauit eã altissimus. Vtã igitur talis ac tãta natiuitas: beata et supnorũ ciuiũ societas ꝙ admirabilis claritatis eorũ vnanitas vbi nemo angelorũ nemo archãgelorũ/ nõ dico btẽ marie virginis verũ neq̃ alicuius sctõrũ inuidet gloriã sed totum in altero vnusquisq̃ possidet quod gratis prestatur oibus vt de omnibus et in omnibus glorificetur deus: honoretur et adoretur ab omnibus. Ubi non seruus/ non etas et dignitas generis: sed meritorũ qualitas sola discernitur: vbi plurimũ stella a stella differt in claritate q̃ris oẽs in suo sint ordine suscitandi. Quod si

est alia claritas solis / et alia claritas lune / ⁊ alia claritas stellaꝝ / vna tamē claritas est qua illustrātur oia. Idcirco beata dei genitrix que adhuc tātis in terra p̄dicatur laudibus: non immerito credit hodierna die exaltata ⁊ clarificata quantū nouit ille qui eam elegit in sua sapientia et disponit oia Quod si in domo patris mansiones multe sunt / credimus splendidiorem matri hodie filium mansionem p̄stitisse q̄ olim edificauit domum subniram columnis septē. In qua nimirꝝ domo parantur nuptie ecclesiarū dei et federantur terrenis celestia. Ideo namq; in vtero virginis sponso īmortali virginitas cōsecratur: vt sit totū celeste commercīū. Et ideo charissimi celebrate solemniter virginis festum que celestem nobis vitā in terris ostēdit: quoniam qui non nubent neq; nubentur / erunt sicut angeli dei in celo.

℣ Ad laudes oēs āe. dñr. Cpla et cetera oia sicut in p̄ima die fiant cū mēo. de martyri. bt̄s. ad bs̄. Ad p̄imam ⁊ ad alias horas et ad secundas bs̄. oia fiant sicut in dñica infra oct. cū mēo. de marty. thimotho et apollinare ad secundas bs̄ p̄dictas cum oōne de cōmuni plurimorū martyrū nō pōti. Si oct assumptio. beate marie in sabbato contigerit: vltime vespere de oct. fiant cum memo. de sequēti dñica sez post memo. de marty. deinde cat p̄ocessio ante crucē In introitu chori ān sicut in dñica infra oc. Et in dñica erūt vespere de sancto bartholomeo: ⁊ memoria de dñica. sez post memo. de sancto audoeno que erit solemniter.

℣ Sanctorum timothei et appolinaris mar. iij. lec. fiāt cū nocte. ppter vigil. cetera oia de cōi plurimorū mar. vsq; ad mis. dñr q̄ missa erit de vigil.

℣ Sancti bartholomei apostoli duplex festum. Ad p̄imas vesperas et ad matutinas dicatur hic hymnus.

BArtholomee celi syd⁹ aureum:
milies supra solis inbar radiās
erige mentes nostras polo turbidas:
egrasq; nostras sana conscientias.

Annue christe. in cōmuni fo. lxx. oō

OMnipotens sempiterne deus q̄ huius diei venerandā sanctāq; leticiā in bti bartholomei apli tui festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̄s et amare q̄ credidit: et p̄dicare quod docuit Per do. Mco. fiat solēniter de scto audoeno epo et confessore ad p̄imas bs̄ et ad matuti. cum hac oōne.

DEus qui perhennē gloriā sanctissimi confessoris tui atq; pōtificis audoeni animē tuliſti / tribue quesumus eius nos apud te patrocinijs subleuari: vt cū eo vitā possideamus eternā. Per dñm. ℣ Ad mat. ix. lec. fiant sine erpōe euange. Lectio. ſ.

IN inferiorē indiam veniens beatus bartholomeus apostolus ingressus est templū in quo ydolum astaroth ⁊ quasi peregrinus ibi manere cepit. In hoc ydolo demō talis erat / qui diceret se curare languētes: quos sine dubio ipse ledebat. Et cū ledere eos desiisset: curasse eos putabatur. Factum est ergo vt manēte ibi sancto bartholomeo / nulla respōsa daret astaroth: nulliq; poterat ex his quos leserat subuenire. Itaq; plenum erat de languētibus tēplū ⁊ quotidie sacrificātibus: nullum poterat demon dare responsum. Tu. l. ij.

PErrexerunt ergo in aliā ciuitatem vbi aliud demoniū colebatur cui nomen berith: et illi sacrificātes ceperunt inquirere quare deus eorum astaroth non illis daret respōsa At ille dixit. Deus vester sic captiuus et religatus cathenis igneis strictus tenetur / vt neq; suspirare audeat neq; loqui ex illa hora qua ibi apostol⁹ dei bartholomeus ingressus est. Dicūt ei Et quis est iste bartholomeus? Respondit demon. Amicus dei omnipotentis: et ad hoc venit in istam p̄uinciam: vt oia numina que colunt indi euacuet. Qui dixerūt. Dic nobis eius

signa: vt possimus cognoscere eum. Tu autem dñe. Lectio.iij.

RESpondit demon. Capillo nigro capitis et crispo/ caro candida/oculi grandes. Nares equales/ aures coopte crine capitis/barba prolixa/paucos habens canos/ statura equalis. Centies vero flexis genibus per diem/ꝛ centies per noctē orat dñz Dixit etiā demon. Hic autē apostolus dei omnē linguā omniū gentiū et loquitur et intelligit. Ambulant quoq; cum eo angeli dei qui non permittūt eum fatigari/neq; esurire. Hoc etiam quod vos interrogatis et quod ego responsum de eo dedi: iam nouit. Angeli enim dei ipsi nunciant ei. Rogo aūt vos: vt dū inueneritis eū / rogetis vt huc non veniat ne hoc mihi faciāt angeli qui cū eo sunt: quod fecerunt college meo astaroth. Reuertentes autē homines illi circuibant omniū peregrinoꝝ vultus ꝛ habitus: et per duos dies non inuenerunt eum. Lectō.iiij.

HActum est autem post hec: vt quidam plenus demonio clamaret dicens. Apostole dei bartholomee: incendūt me orationes tue. Tūc apostol⁹ dixit ei. Obmutesce et exi ab eo. Et statim liberatus est homo qui per multos ānos fuerat fatigatus ab eo. Polemius aūt rex illius prouincie habebat filiam lunaticā: nunciatūq; est illi de hoc demonioso. At ille statim misit ad apostolum dei dicens. Peto vt sicut liberasti pleustiū / q̄ per multos annos passus est: ita ꝛ filiam meā salues. Lectio.v.

EXurgens autem apostolus: perrexit ad regem. At vbi vidit puellam cathenis constrictam: quia oēs quos morsu attrectabat: et quod poterat tenere scindebat / et nullus erat ausus accedere ad eam: iussit eam solui. Dicunt ei ministri. Et quis audet manū mittere ad eam? Dicit eis apostolus. Jam vinctum teneo inimicū qui in ipsa erat: et vos adhuc timetis eā. Fecerunt autem ministri sicut iussit apostolus / et vltra nō potuit eam vexare demon. Sanctus autem apostolus prēdicās regi euangeliū christi duxit eum ad templū in quo erat ydolum astaroth/ sacrificātibusq; ex more cultoribus: cepit clamare demon. Cessate miseri sacrificare mihi: ne peiora patiamini q̄m ego: q̄ cathenis igne is ligatus sum ab angelis iesu christi quem iudei occiderunt. Lectio.vj.

ILle autem ipsam mortem tertia die resurgēdo destruxit: ꝛ signū sue crucis misit per apostolos suos in omnes partes seculi: ex quibus vnus est hic qui me vinctum tenet. Sanctus autē apostolus dixit ad demonem. Si vis vt te nō faciā in abyssum mitti: exi de simulacro isto et confringe illud: ꝛ vade in terram desertā vbi accessus hominū nō sit. At ille statim egressus omnia cōminuit: ita vt omnē picturam diluisset. Tunc apostolus expandēs manus suas ad celos dixit. Peto dñe vt hec multitudo saluetur: vt cognoscant omnes quia tu es deus vnus in celo et in terra: qui salutē reparas: per ipsum dñm nostrū iesum christū: qui tecū et spiritu sācto viuit et regnat in secula seculoꝝ. Amen.

ORāte sancto apostolo apparuit angelus dñi: ꝛ per quattuor angulos tēpli digito suo in saxis signū crucis scripsit et dixit. Tale vos facite in frontibus vestris et omnia mala fugient a vobis. Tunc sanctus angelus ostendit eis ingentem egyptiū nigriorē fuligine. acuta facie cum barba prolixa: crinitū vsq; ad pedes: oculos igneos sicut ferrum ignitum habentem: scintillas sulphureas ex ore et naribus emittentē: et erat vinctus ignitis cathenis. Et dixit ei angelus. Quoniā audisti vocem apostoli: ꝛ oia pollutionis genera de isto tēplo mundasti: soluam te vt vadas vbi nulla hominum cōuersatio sit. Tunc demon eiulatum magnum emittēs: volauit et nusq̄m comparuit: angelus autē dñi videntibus omnibus celos petijt. Tūc

rex polemius cū uroxe et filijs et omni populo suo baptizatus est: et deposito dyademate cepit apostolo adherere. Lectio. viij.

Tunc congregati sunt sacerdotes et pontifices templorū ad fratrē eius maiorē regē astriagen: et direrūt ei. Frater tuus discipul⁹ factus est illius magi: q̄ tēpla nr̄a et deos nostros destruxit. Cūq; hec flētes regi referrēt: rex indignat⁹ misit ministros suos cum pontificibus: vt vbicūq; inuenirēt apostolū vinctū illum perducerent ad eum. Quod cum fecissent: dixit ad eum astriages. Tu es bartholomeus: qui auertisti fratrem meū: Sanctus apostolus respondit. Ego non auerti eum sed conuerti. Dixit ei rex. Tu es qui deos nostros fecisti cōminui: Sanctus apostolus respōdit. Ego dedi potestatem demonibus qui in eis erant vt ipsi conquassarent ydola vana in quibus degebant: et feci vt homines relicto errore / crederent omnipotenti chr̄isto qui in celis habitat. Dixit ei rex. Sicut tu fecisti fratrem meum relinquere deum suum ⁊ credere deo tuo: ita ego faciam te relinquere deum tuū ⁊ credere deo meo Tu autem dñe. Lectio. ix.

Dixit autem sanctus apostolus ad regem. Si quod ego feci vt deus quem colebat frater tuus frangeret simulachr̄ū suum ⁊ hoc poteris facere deo meo: poteris me ad sacrificium prouocare. Si autem ego oēs deos tuos comminuā: et tu crede deo meo. Interea nunciatū est regi q̄ d⁹ suus quem colebat cecidisset. Tūc scidit rex purpureā vestem qua indutus erat: et fecit fustibus cedi sanctū apostolum bartholomeū: et celum iussit decollari Veniētes autem populi qui per apostolum crediderant vna cum polemio rege abstulerunt cum hymnis et cum gloria corpus eius. Tricesimo autem discessiōis sancti apostoli die arreptus est rex astriages a demonio / omnesq; pontifices demonio pleni venerunt ad templum eius confitentes apostolatum eius: et ibi sunt mortui. Factusq; est timor super oēs incredulos: et credentes vniuersi baptizati sunt a presbiteris: quos ordinauerat beat⁹ apostolus bartholomeus Rex etiam polemius acclamante vniuerso populo ⁊ clero: ep̄us ordinatus cum in sancta conuersatione ep̄atum annis viginti tenuisset: migrauit ad dñm. ¶ Cetera omnia de communi vnius apostoli. Memo. de sancto audoeno vt supra. Ad secūdas vesperas ān. Iurauit dñs. in communi fo. lxxj: ps. Dixit dñs fol. xl. et ceteri psalmi de apostolis. Hym. Ciues apostolorum. ir. in communi fo. lxxj. ¶ Sancti ruphi martyris inuita. dupl. tres lectio. fiant cum hac oratione. Oratio.

Adesto dñe supplicatiōibus nostris: vt beati ruphi martyris tui intercessionibus confidentes: nec minis aduersantium: nec vllo cōturbemur incursu. Per. Lectio. j.

Ruphus patricius ⁊ exconsul: ducatū agebat rauenne / cuius vnica filia infirmabatur. Cui indicatū est de nomine apollinaris sacerdotis Quem mox iussit ad domū suam adduci vt visitaret filiam eius. At vbi ingressus est domum cum clericis suis: statim defuncta est puella. Cumq; lamentationes audisset beatus apollinaris: cognouit quia transisset. Et descendentē increpabat eū ruphus patricius cum lachrymis dicens. Vtinā domū meam nō introisses. Dij enim magni indignati sunt: et noluerūt filiam meam saluare. Tu vero in quo poteris saluare eam? Et oēs qui aderant flebant cum eo. Lectio. ij.

Beatus apollinaris ait rupho. Fiducialiter age patrici: et iura mihi per salutem cesaris / quia permittes puellā sequi saluatorē suum: et modo cognosces virtutem dñi nostri iesu chr̄isti. Ruphus patricius

respondit. Scio q̄ mortua est puella: et non viuit. Tamen si videro eam stantem et loquentem: laudabo virtutē dei viui: et nō prohibebo puellam sequi saluatorē suum. Tunc vniuersa multitudine flente: ipse fiduciā habens in iesu: accessit et tetigit puellam dicens. Dñe iesu christe deus meus qui magistro meo petro apostolo tuo dedisti locū ipetrādi apud te q̄ desiderat tu suscita hanc puellam quia tua est creatura: et non est alius deus preter te Et respiciens ad puellam ait Quid iaces? Surge: confitere saluatorem tuum. Que statim surrexit: et loquebatur vociferans: et dicens. Magnus est deus quē predicat apollinaris famulus eius: ⁊ nullus est alius preter eum. Lectio tertia.

HActum est in illa hora gaudiū magnū coram omnibus christianis: quia magnificatū est nomen dñi iesu christi Baptisata est aūt puella cum patre et matre et familia promiscui sexus anime tredecim triginta quattuor. Sed et multi alij ex paganis crediderūt in christum. Ruphus vero patricius timens cesarem occulte diligebat beatū apolinarem et ministrabat ei. Filia vero eius consecrata est christo: et permansit virgo. Nūciatū est hoc cesari a paganis. q̄ quidam vir veniens ab anthiochia magicis incantationibus nomē iesu christi hebrei indurit in vrbem rauennā: et magna multitudo obedit illi: ⁊ etiā domus ruphi patricij Cui cesar misit successorē. Idem vero ruphus patricius post aliqđ tēpus in capuana vrbe sexto kalendas septembris pro christi noie martyriū sumpsit. Cetera oia de cōi vnius mar. ¶ Sancti augustini epi et confes. atq; doctoris. Capitulū.

Etd 47 DEdit dñs confessionem sancto suo et excelso in verbo glorie ⁊ de omni corde suo laudauit dñm et dilexit deum qui fecit illum. Oratio.

DEus qui beatum augustinum ecclesie tue in exponendis scripture sancte misteriis doctorē catholicū prouidisti: da nobis eius semper et doctrinis instrui: et oratione fulciri. Per dñm. ¶ Festū inferius duplex nouē lectiones fiāt. Cetera omnia de communi vnius confessoris et pontificis cū capitulo. Deinde fiat memoria de sancto hermete martyre. Ad primas vesperas. et ad matutinas cū hac oratione. Oratio.

DEus qui beatū hermetē martyrem tuum virtute cōstantie in passione roborasti: et eius nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mundi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Per. Lectio prima.

EX prouincia affricana ciuitate tagastē si de numero curialiū parentibus honestis et rpianis beatus augustinus progenitus est. Alitus q̄ nutritus eorum cura et diligentia et impensis: secularibus litteris eruditus est: optime omnibus videlicet disciplinis imbutus: quas liberales vocant. Nam ⁊ grāmaticam prius in sua ciuitate: et rethoricam in affrice capite carthagine postea docuit. Docuit etiā cōsequenti tempore trans mare in vrbe roma: et apud mediolanū: vbi tunc imperatoris valentiniani iunioris comitatus fuerat cōstitutus. In vrbe mediolano tūc epatum administrabat acceptissim⁹ deo et in optimis viris preclarissimus sacerdos ambrosius. Tu aūt. Lectio ij

HEius interea verbi dei predicatoris freq̄ntissimis in ecclia disputationib⁹ astās in pplo: intēdebat augustin⁹ suspensus atq; attentus. Aliquando eni manicheor⁊ apud carthaginē adolescēs fuerat errore seductus et ideo ceteris suspēsior aderat: ne qđ vel pro ipsa vel cōtra ipsā heresim diceret ambrosius. Et preuenit dei liberatoris clementia sui sacerdotis cor pertractantis: vt contra illum errorē incidētes legis soluerētur questiones

atq; ita heresis illa miseratione diuina eius er animo pulsa est. Protinus ergo in fide catholica cõfirmatus augustinus: adeo diuini amoris ardore ignitus est: quod propinquãtibus diebus sãctis pasche salutis aquam perciperet. Et factum est diuina prestãte opitulatione vt per illum tantũ ac talem antistitem ambrosiũ et doctrinã salutarẽ ecclesie catholice ꝛ diuina perciperet sacramẽta. Morq; er intimis cordis medullis: spem oẽm quã habebat in seculo dereliquit. Jã non brorem / nõ filios carnis / nõ diuitias / nõ honores seculi querens: deo cum suis seruire statuit. Tu autem. Lectio. iij

ET non erat tũc maior annis triginta: sola superstite matre: sibiq; adherente monica nomine: et de suscepto eius proposito seruiẽdi deo amplius ꝙ de carnis nepotib⁹ exultãte: iã eius pater antea defunctus erat Renũciauit etiã scolasticis quos rhetor docebat: vt sibi magistrũ aliũ prouiderẽt: eo ꝙ seruire deo ipse decreuisset. Tunc placuit ei percepta gratia cũ alijs ciuibus et amicis suis deo pariter seruientibus: ad affricã et ppriã domum agrosq; remeare. Ad quos veniens et in quibus constitutus ferme triennio ꝛ a seculo iam alienatus cum his qui eidem adherebant deo viuebat / ieunijs / orationibus / bonisq; operibus in lege dñi meditans die ac nocte: et de his que sibi deus cogitãti atq; orãti intellecta reuelabat: presentes et absentes sermonibus ac libris docebat. Factum est autem vt a valerio sancto epo in ecclesia ipponẽsi ꝙ=nuis multũ renitens et lachrimãs presbiter ordinarẽ: omnibus id vno consensu et desiderio fieri pficiq; petentibus: magnoq; studio et clamore flagitantibus. Tu autem dñe. Lectio. iij

HActus presbiter augustinus: monasteriũ intra ecclesiã mox instituit: ꝛ cum dei seruis viuere cepit secundũ modũ ꝛ regulã sub sctis apostolis constitutã. Sanctus vero valerius ordinator eius vt erat vir pius et deũ timens: exultabat et deo gratias agebat: suas a dño exauditas preces quas se frequentissime fudisse narrabat: vt sibi diuinitus homo cõcederetur talis: qui posset verbo dei ꝛ doctrina salubri ecclesiã dñi edificare. Sciensq; se corpore et etate infirmissimũ egit secretis litteris apud primatem episcoporum carthaginensem pretendens imbecillitatem corporis sui etatisq; grauitatem: et obsecrãs vt ipponensi ecclesie ordinaretur eps: qui sue cathedre non tantum succederet: sed consacerdos accederet augustinus. Et que optauit et rogauit satagẽs rescripto impetrauit. Lectio quinta.

POstea ergo petito ad visitãdũ et adueniente ad ecclesiã ipponensem tunc primate numidie Megalio calamensi: sancto valerio antistite: epis qui forte tunc aderãt ac cleriris omnibus ipponensibus et vniuerse plebi inopinatam cũctis suam insinuante voluntatem: omnibusq; audientibus gratulantibus: atq; id fieri perficiq; ingenti desiderio acclamantibus episcopatum suscipere cõtra morem ecclesie suo viuente episcopo presbiter recusabat. Dumq; illud fieri solet ab omnibus suaderetur: atq; id ignaro de transmarinis et affricanis ecclesie exemplis probaretur: compulsus atq; coactus succubuit. Quod in se fieri non debuisse / vt suo viuẽte episcopo ordinaretur: postea et dixit et scripsit propter consilij vniuersalis vetitum: quod iam ordinatus didicit: nec quod sibi factum esse doluit alijs fieri voluit. Augustinus igitur factus episcopus multo instãtius atq; feruentius maioreq; auctoritate verbum salutis eterne in domini ecclesia predicabat. Qui sane dicere inter familiaria colloquia consueuerat. post perceptum baptismum etiam laudatos christianos vel sacerdotes: absq; digna et competente penitentia exire de corpore non debere:

quod et ipse fecit vltima qua defunctus est egritudine. Tu. lcō. vj.

QUam sibi iusserat psalmos dauiticos qui sunt paucissimi de penitētia scribi: ipsosq; quaterniones iacens in lecto contra parietē positos diebus sue infirmitatis intuebatur ꝛ legebat: et vbertim ac iugiter flebat. Et ne intentio eius a quoq; impediretur dies ferme decē ꝓxiret de corpore postulauit a ꝓsentib⁹ ne quis ad eū ingrederetur: nisi his tātū horis quibus medici ad inspiciendū intrabant vel cum ei refectio inferebatur. Et ita obseruatū et factum est: et in illo tempore orationi vacabat. Verbū dei beatus augustinus vsq; ad extremā egritudinē imꝑtermisse alacriter et fortiter: et sana fide in ecclesia ꝓdicauit membris omnibus sui corporis incolumis: integro aspectu atq; auditu Sed ne ciuitatis sue ruinam videret: tertio obsidionis eius mense migrauit ad dñm: quinto kalendas septembris: cum vixisset ānos etatis sue septuaginta sex: in clericatu autē vel episcopatu annos ferme quadraginta. In suis quidē scriptis ille deo acceptus et carus sacerdos quantū lucente veritate videri conceditur: recte ac sane fidei/spei/et caritatis fuisse: ꝛ ad vtilitatē catholice ecclesie vixisse manifestatur. De quo cū diuina scribente legentes ꝓficiant: arbitrandū est plus ex eo ꝓficere potuisse illos: qui eum et loquentem in ecclesia ꝓsentes audire et videre potuerūt / et eius ꝑtim inter homes cōuersationē non ignorauerūt. Erat enī eruditus scriba in regno celorum de thesauro suo ꝓferēs noua et vetera: et negociator qui inuentā ꝓciosam margaritā vē ditis que habebat comparauit. Tu.

¶ Secundum matheum.

Math.5. IN illo tēpore. Dixit ihesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Dō si sal euanuerit: in quo salietur? Et reliqua. Omelia excerpta de diuersis cōmētatorib⁹ Et legat hac die tñ.

Sal appellantur apostoli: quia per ipsos vniuersum hoim conditur genus Terre enim nomine humana natura significatur: salis vero verbi sapientia. Quod autem apostolos suos celesti ac diuina sapientia plenos sal saluator nominat. ostendit fatuos esse iudicandos ¡qui terrena tantum sapiunt: qui temporalium bonorum vel copiam sectantes: vel inopiam metuētes amittunt eterna. que nec dari possūt ab hominibus nec auferri. Notandum autem q; salis natura infecunditatem terre facit. Unde et in psalmo scriptū est. Posuit terrā fructiferā in salsuginē. Tu. lvnj.

QUasdē vrbes legim⁹ ita vitio⁊ sale seminatas: vt nullū in eis germē oriret. Allegorice autē hoc bene cōuenit doctrine apostolice. vt destructis aduersario⁊ munitiōibus et peccati regno deiecto sale sapiētie cōpescat vitra in carnis humane terra seculi florum atq; feditatē germinare vitio⁊um. Item quia sal ad condiē dos cibos carnesq; siccandas aptū est rite demōstrat: qō per ꝓdicationē euāgelij florus restringitur voluptatum et humana natura exclusis vermib⁹ et putredine peccato⁊ illesa seruatur suo condito⁊i: per eius custodiā mandato⁊um. Quod si sal euanuerit: in quo salietur? Ad nihilum valet vltra nisi vt mittatur fo⁊as: et conculcetur ab hominibus. Id est si vos per quos condiendi sunt quodam modo populi: metu persecutionum tempo⁊alium amiseritis regna celo⁊: qui erūt hoies per quos vobis terro⁊ auferat: cum vos elegerit deus per quos terrorem auferat cetero⁊um. Lectio.ix.

ERgo ad nichilum valet sal infatuatum: nisi vt mittatur foras et calcetur ab hominibus. Non itaq; calcatur ab hominibus qui patitur persecutionem: sed qui persecutionē timēdo infatuatur. Calcari enī nō potest nisi inferio⁊. Sed ifferio⁊ nō est: q; ꝙnis co⁊pe mrta i terra sustineat

corde tamen fixus est in celo. Ergo sal infatuatū cū ad condiendos cibos carnesq; siccādas valere desierit: nulli iā vsui aptū erit Neq; enim vt alius testatur euangelista: in terrā vtile est cuius iniectu germinare prohibetur: neq; in sterquiliniū agriculture profuturū: qđ viuacibus licet glebis immixtū non fetare semina frugum/sed extinguere naturaliter solet. Sic ois qui post agnitionē veritatis retro redierit: neq; ipse fructum boni operis ferre: neq; alios excolere valet: sed foras mittēd⁹: hoc ē ab ecclie est vnitate secernēdus: vt iuxta aliā parabolā/irridentes eū inimici dicāt: quia hic homo cepit edificare/et non potuit consummare. Tu autē. ℂ In lan. ā. vt in cōi vnius cōfes. et doctoris. Ad. j. ān. vt in cōi. Ad tertiā. Cp̄m. Dedit dñs confessio. ℂ Ad sertam Capitulum.

Ecclī 42 DEdit illi dñs cōtra iimicos potentiā: et stare fecit cātores cōtra altare et in sono eoꝝ dulces fecit modos. ℂ Ad nonam. Capitulum.

Ecclī 47 SApientia laudabit aiam suā et in dño honorabit: et in medio populi sui gloriabit: ⁊ in plenitudine sancta admirabit. Ad. ij. vs̄. ℟. Sctē N. xp̄i. Cetera oia de cōi vnius cōfes. et doctoris. Ad has. ij. vs̄. fiat solēnis mēo. de sctō iohāne bap. cū ān. Misit herodes. ỽ. Glia et honore coro. Oratio.

SAncti iohānis baptiste et martyris tui dñe qs venerāda festiuitas: salutaris auxilij nobis prestet effectū. Per. ℂ Ubi vero dedicata est ecclesia in honore decollatiōis sancti iohan. bap. erūt vesp. de eo hoc modo super psal. ỽ. hec sola ān. Perpetuis nos dñe sancti iohānis baptiste tuere presidijs et quanto fragiliores sumus: tanto magis necessariis attolle suffragijs.

ℂ Psalmi feriales. Capitulum.

Eccliī. 12. EXpectatio iustorū letitia: spes autē impior⁹ peribit: fortitudo simplicis via dñi: ⁊ pauor his qui operant malū. ℟. Percepturus infra. ix. hy⁹. Martyr dei qui vnicū. ỽ. Gloria et honore. ān. Misit herodes rex manus ac tenuit iohannē et vinxit eum in carcere. quia dicebat ei. non licet tibi habere vxorē fratris tui. ps̄. Magnificat. oō. Sancti iohannis bap. vs̄. Memo. fiat de sancto augustino cum. ān. Iste est qui. ỽ. Justus germina. Oratio vt supra. et tunc fiat memo. de sancta sabina virgine. et mar. cum hac oratione et ān. Simile est. ỽ. Diffusa est. Oratio.

BEate sabine virginis tue ⁊ martyris dñe precibus confidentes quesumus clementiam tuam: vt eius meritis et precibus ad eterna gaudia peruenire valeamus. Per dñm no.

ℂ In decollatione sancti iohannis baptiste. Ad matutinas inuitatoriū tripler. Inuitatorium. Regem precursoris. ps̄. Venite. require in natiuitate eiusdem. Hymnus. Martyr dei.

ℂ In primo nocturno. ān. Interrogatus iohannes ab herode dixit: illicitum est fratris tui coniugē accipere. ps̄. Beatus vir. fol. ij. ān. Iohannes baptista arguebat herodem propter herodiadem. ps̄. Quare fremuerunt. fol. ij. ana. Arguebat herodem iohannes propter herodiadem quam tulerat fratri suo philippo vxorem. ps̄. Dñe quid mul. fo. ij. ỽ. Gloria et honore. Lectio. j.

ADest nob⁹ fratres kāri dies solēnis quē celebrauit beati iohannis baptiste et precursoris christi purpureus sanguis: innocenter pro veritate qui est christus ab ipio herode martyrio profusus Qui mirabiliter natus est: ⁊ mirabilius occisus. Natus est enim in prophetia: in veritate peremptus est. Nascendo annunciat saluatoris aduentum: moriendo condemnauit incestū ⁊ illicitum matrimonium. Et idcirco carceris obscuritate detruditur: deinde maligne mulierculē insidijs preuētus capitalē sententiā subijt. Decollatus vero est in castello quodā arabie quod macheronte nominatur. ℟.

MIsit herodes rex manus ac tenuit iohānē et vinxit eū in carcere quia metuebat eū

ꝓpter herodiadem. Quã tulerãt fratri suo philippo vxorẽ. ℣. Arguebat herodẽ iohãnes ꝓpter herodiadẽ. Quã. Lcõ. ij.

SIcut in ecclesiasticis inuenim⁹ hystoriis: corpus eius in ciuitate samarie: que nunc sebaste vocatur caput autẽ in hierosolimis humatũ ẽ Juliani vero temporibus velut relaxatis frenis efferbuit in omnẽ scuitiã feritas paganorum/ex quo accidit vt apud sebastem sepulchrũ beati iohannis baptiste mente rabida et funestis manibus inuaderent/ ossa dispergerent/atq; ea rursum collecta igne concremarent: ⁊ sanctos cineres puluerimmixtos: per agros et rura dispergerent. Dei autem prouidentia factũ est quosdam de hierosolymis monachos/ ex monasterio philippi hominis dei: oratiõis illuc causa per idem tempus venisse. Ꝛ.

1. Ioãnes baptista arguebat herodẽ Propter herodiadẽ quã tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣⁹. Herodes autem tenuit et ligauit eum: ⁊ posuit in carcerem. Propter herodiadem. Lectio. iij.

QUi cum tantũ nephas humanis quidem manibus: sed ferina mente fieri viderẽt: mori gratius habentes q̃ huiuscemodi piaculo funestari: inter eos que ossa ad cremandũ legebant mixti: diligẽtius inquantũ res patiebatur: ac religiosius congregantes: furtim se vel stupentibus vel insanientibus subtrarere: ⁊ ad patrẽ suum philippũ venerãdas reliquias pertulere. Ille super se tantũ ducens seruare thesaurum: propriis vigiliis ad pontificẽ maximũ tunc athanasiũ hostie immaculate reliquias: per iulianũ dyaconũ suũ misit Quas ille suscipiens paucis cũ arbitris subcauato sacrarij pariete inclusas: propheti co spiritu ꝑfuturas generationi postere cõseruauit. Cuius presagiũ sub theodosio principe per theophilũ eiusdem vrbis epm completur: qui destructo seraphis simulachro sancti iohãnis ibidem consecrauit ecclesiam. Ꝛ.

Metuebat herodes iohannẽ. Sciens eũ virum iustũ et sanctum et custodiebat eũ. ℣⁹ Et audito eo multa faciebat: et libenter eum audiebat. Sciens eum. Gloria. Sciens. ℂ In secundo nocturno. ãn. Dicebat enim regi iohãnes baptista. nõ licet tibi habere vxorẽ fratris tui. ꝑs. Cũ inuocarẽ. fo. ij. ãn. Herodes enim metuebat iohannem sciens eum virum iustũ et sanctum. et custodiebat eum. ꝑs. Verba mea. fo. ij. ãn. Audito eo multa faciebat et libenter eum audiebat. ꝑs Dñe dñs noster. fo. iij. ℣. Posuisti dñe. Ꝛ. iij

DUobus monachis orientalib⁹ qui venerãt adorare in hierosolymis et loca sancta videre: per reuelationẽ assistens idẽ precursor dñi: vt ad herodis quondã regis habitaculũ accedentes caput suũ ibi requirerent: et inuentũ digno honore recõderẽt. Quod ibi ab eis inuentũ et assumptũ sed non multo post culpa incurie perditũ/ perlatũ est emissam ab alijs: et in quodam specu in vinea sub terra non parvo tempore ignobiliter recõditum: donec denuo beatus iohãnes baptista sese suũq; caput ostẽdit marcello cuidã religioso abbati ac presbytero dum in eodẽ specu habitaret. Ab eo tẽpore cepit in eadẽ ciuitate ꝓcursoris beati decollatio ipa die id est quarto kalendas septẽbris quo caput eius inuentum atq; elenatũ est a marcello presbitero celebrari. Tu autem. Ꝛ. Puelle saltanti imperauit mater. Nihil 4
aliud petas nisi caput iohannis baptiste/ et contristatus est rex propter iusiurandũ et propter simul discumbentes. ℣⁹. Ait puella matri si ue quid petam: at illa dixit Nichil aliud. Lectio quinta.

QUonstat nãq; q̃ imminente festiuitate paschali fuit decollatus et anno post hoc sequente cũ denuo tẽpus paschale rediret ministeriũ dñice passionis esse cõpletũ. Legitur enim in martirologio quod eusebij ⁊ hieronymi vocabulis insignitũ est. Quarto kalendas septembris in emissa ciuitate phenicis prouicie natale beati

Decollatio bti iohãnis.

iohãnis baptiste die quo decollat⁹ est: non specialiter ipsum diẽ decollationis: sed diẽ potius quo caput ei⁹ in eadẽ emissa ciuitate repertũ atq; in ecclesia est cõditũ significãs. Fertur inuẽtum postea caput venerandũ a monachis macedonianis tẽpore valentis q̃ post iouinianũ imperauit. Cũq; mardonius tũc maior domus nunciasset hoc imperatori: precepit valẽs caput sactum constantinopolim deportari Qua iussione directi et imponẽtes vehiculo deportabant. ℟.

Petiit puella caput iohannis baptiste. Quo accepto dedit matri sue. ℣. Puelle saltãti iperauit mater nihil aliud petas nisi caput iohãnis baptiste. Quo. Lcõ. vj.

Cum vero venissent circa calcedoniã nequaq; poterat trahi vehiculũ licet multis plagis burbones affligerent. Et cũ hoc inopinabile videretur vniuersis et ipsi simul imperatori: sactũ caput recondiderunt in vico appellato sylai Cũq; theodosius postea iperator has baptiste reliqas voluisset constantinopolim deferre: solam referunt extitisse matronã virginem sactã que eius custodiã capitis exhibebat. Cui dũ sepius imperator et cum lachrymis supplicaret: vt permitteret sua vota implere: het putãs quia sicut tẽpore valentis/sic etiã modo non pateretur vlterius eas baptista portari: cessit. At impator amplectẽs sua purpura thecã in qua caput baptiste iacebat: eamq; portans venit et ante ciuitatẽ constantinopolitanã recondidit: in septimo miliario: ibiq; magnam atq; pulcherrimam edificauit ecclesiam. Tu autem dñe. ℟.

Contristatus est rex herodes propter iusturandum: ⁊ propter simul discumbentes noluit eam contristare: sed misso spiculatore precepit amputare Caput iohannis in carcere. ℣. Herodes funestus precepit interficere et amputare. Caput. Gloria Caput. ℭ In primo nocturno. ãn. Cũq; introisset filia herodiadis ⁊ saltasset: ⁊ placuisset herodi ait illi: pete quod vis et dabo tibi. ℟s In dño confido. fo. iij. alia. Iurauit herodes puelle quicquid enim petieris dabo tibi licet dimidiũ regni mei. ℟s Dñe quis. fo. iiij. ã. Dixit puella matri sue quid petã. at illa dixit caput iohãnis baptiste. ℟s. Bonũ est cõ. fo. xxxiij ℣. Justus vt pal. ℭ Scõm marcũ. vj.

In illo tẽpore. Misit herodes ac tenuit iohannẽ et vinxit eum in carcere p̃opter herodiadẽ vxorẽ philippi fratris sui: qa duxerat eã. Et reliqua. Omelia venera. bede p̃sbyteri. Marci. 6

Impletum videmus in iohanne qõ de illo angelus zacharie p̃riusq; nasceretur p̃edixit quia p̃ecederet ãte dominum in spiritu ⁊ virtute helie. Ambo namq; continenter viuentes: ambo habitu inculti: ambo in solitudine degentes. ambo p̃cones veritatis: ambo regis et regine persecutionem p̃opter iustitiam perpessi sunt. Ille achab et iesabel: iste herodis et herodiadis. Ille ne ab impijs occideretur igneo curru est raptus in celum: iste ne ab impijs vinceretur perfecto martyrij certamine spiritu celestia regna petiuit. Querit forte aliquis: quis sit iste herodes: q̃ue frater eius que etiã herodias de quibus sermo est. Herodes iste quiet iohannem decollauit: et in passione redemptoris nostri pylato assensum p̃buit: filius est herodis illius sub quo dominus natus est. Cuius frater philippus herodiadem filiam arethe regis arabum accepit vxorem. Tu autem dñe. ℟.

7. In illo herodes spiculatore p̃cepit amputare caput iohãnis in carcere. Quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius et posuerunt illud in monumento. ℣. Misit rex incredulus ministrum detestabilem et amputare iussit caput iohãnis in carcere. Quo audito. Lectio. viij.

Quam idem aretha postmodũ ablatam ab eo dedit herodi/eo q̃ ipse maioris esset potestatis ⁊ fame factumq; est adulteriũ publicũ: quod sicut perfidis causa fuit pereundi: ita fidelissimo ℟oni nostre redẽptionis

materia fuit triũphandi. Qui pꝛohibendo regis iniusti scelera: moꝛte qdẽ intusta meruit plecti: sed post moꝛtis gustũ a rege iustitie cui testimonium perhibebat iustã vite phennis coꝛonã accepit. Dicebat ioãnes herodi. Non licet tibi habere eã. Et volẽs inquit eũ occidere timuit populũ qꝛa sicut ꝓphetã eũ habebãt. Nõ populus tantũ sed ipse etiã herodes ioannẽ sicut ꝓphetã habebat: teste euãgelista qui dicit. Herodes enim metuebat ioannẽ/sciẽs eũ virũ iustũ et sanctũ et custodiebat eũ. Et audito eo multa faciebat: ꝛ libẽter eũ audiebat Sedvicit amoꝛ mulieris eũqꝫ in illũ quẽ sanctũ esse nouerat et iustũ: manus mittere coegit. Qui qm̃ voluit cohibere luxuriã ad homicidiũ reatũ pꝛolapsus est: minusqꝫ illi peccatũ maioꝛis erat causa peccati. Cui districto dei iudicio cõtigit: vt ꝓpter appetitũ adultere quã detestãdã sciebat sanguinẽ fundere ꝓphete: quẽ deo acceptũ esse cognouerat. Tu autem. ℟.

s. Accedentes discipuli sancti ioannis baptiste. Tulerũt coꝛpus eiꝰ et sepelierũt illud ℣. Jussu herodis amputatũ est caput iohannis i carcere quo audito discipuli eius venerunt. Tulerunt coꝛpus. Lectio. iv.

Die autẽ natalis herodis saltauit filia herodiadis in medio ꝛ placuit herodi. Unde cum iuramẽto pollicitus est ei dare quodcũqꝫ postulasset ab eo. Non talibus festis diẽ nostri natalis in memoꝛiã reuocare: nõ vllũ tempus illecebꝛis indulgere carnalibus: sed diẽ potius exitꝰ nostri debemus lachꝛymis ꝛ pꝛecibus crebꝛisqꝫ pꝛeuenire ieiunijs. Hinc etenim vir sapiens admonet dicens. In omnibus operibus tuis memoꝛare nouissima tua: et in eternũ nõ peccabis. Sed nec membꝛa nostra que iam dño cõsecrata sũt lusibus quoqꝫ ineptis dare motibus decet. Dicit namqꝫ apostolus. Nescitis quoniã coꝛpoꝛa vestra membꝛa sunt chꝛisti? Tollens ergo mẽbꝛa chꝛisti/faciã membꝛa meretricis? Absit. Quantũ vero temeritatẽ iurandi vitare debeamus: ꝛ ipse in euangelio dñs ꝛ iacobus in epistola sua docet dicens. Ante omnia autem fratres mei nolite iurare/neqꝫ per celum/neqꝫ per terram/neqꝫ aliud quodcũqꝫ iuramẽtum. Sit autẽ sermo vester/est est/nõ non: vt nõ sub iudicio decidatis. Illo videlicet iudicio sub quo decidit herodes: vt vel periurare/ vel ob periuriũ cauendũ: aliud necesse habere patrare flagitium. ℟.

Ꝑ Erceꝑturus iam vir sanctus pꝛo laboꝛe requiẽ cõstans in confessione chꝛistiane fidei. Subdit collũ velut agnus mãsuetus gladio. ℣. Coꝛpoꝛe dissolui gaudẽs et cũ deo viuere. Subdit. Gloꝛia. Subdit. ℣. Oꝛa pꝛo nobis beate iohannes. ℟. Ut digni efficiamur. ℭ In laudibus ãn.

Herodes enim tenuit et ligauit ioãnem: ꝛ posuit in carcerẽ pꝛopter herodiadẽ. ꝑs. Dñs regnauit. fo. vj. ãn. Puelle saltanti imperauit mater nichil aliud petas nisi caput ioannis baptiste. ꝑ. Jubilate. fo. vij. ã. Dñe mi rex da mihi in disco caput ioãnis baptiste. ꝑ. Deus deꝰ. f. viij. ã. Da mihi in disco caput ioãnis baptiste: et contristatus est rex pꝛopter iusiurãdũ. ꝑs. Bñdicite. f. viij. ã. Misit rex incredulus ministrum detestabilem. et amputare iussit caput ioãnis baptiste. ꝑs Laud. fo. viij. Cp. Expectatio iustoꝛũ hyᵐ. Deus tuoꝛũ. in cõmuni. fo. xxxiij ℣. Justus germina. ãn. Misit herodes speculatoꝛem et pꝛecepit amputare caput ioãnis in carcere quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt coꝛpus eius ꝛ posuerunt illud in monumento. ꝑs. Bñdictus Oꝛatio. Sancti iohannis. Memo. de sancta sabina: tiat. oꝛatio vtꝫ. ℭ Ad j. ãn. Herodes. ꝑs. Deus in noie. ℭ Ad ij. ãn. Puelle saltanti. ꝑs. Legẽ pone. ꝛpm Expectatio. Vta. et. v. de cõmunibus martyꝛis ad omnes hoꝛas dicuntur cum oꝛatione. Sancti ioãnis vtꝫ. ℭ Ad. vj. ãn. Dñe mi. Capitulũ. Prouer. 10

Justus in eternum non commouebitur impij autem non habitabunt in terra ℭ Ad nonã. ãn. Misit rex. ꝑs. Mirabilia testimo. Capitulũ.

Psalm. 11.

Justus de angustia liberatus est et tradet impius pro eo. ¶ Ad vj. vs. ā. Herodes. psal. feriat. ch Expectatio vr̄a Deus tuor. v. Justus ger. ā. Accedentes discipuli beati ioānis tulerūt corpus eius et sepelierūt illud. ps Magnificat. oco vtš. mco. fiat de marty. felice et adaucto cum hac oratione.

Maiestatē tuā dñe supplices deprecamur: vt sicut nos iugiter sanctorū martyrū tuor felicis et adaucti cōmemoratione letificas / ita semper eorum supplicatione defendas. Per. ¶ Sāctor felicis et adaucti. iij. l. fiāt inuitat. dupler. oco vtš. Lectio. j.

Cum furor diocletiani et maximiani sctōs dei diuersis penis interficeret p̄sbyter scē catholice ecclie noie et opere felicē: ipietati sue oblatū / ad draconē vrbis p̄fectū dirigi iusserunt dicētes: vt si sacrificare contēneret puniretur. Qui cū ex iussione p̄fecti ductus fuisset ad tēplū seraphis iurta secretariū vbi sedebat p̄fectus: et cogeretur ad sacrificiū: exufflauit in faciē statue eius: que statim cecidit. Tūc p̄fectus furore repletus: iussit eū duci iurta murū vrbis / ad locū via ostiensi miliario scdo abvrbe vbi erat arbor excelsa: et ibi eū compelli ad sacrificandū. Quod si nollet: sibi renūciari mandauit. Tu autē. Lectio. ij.

At vbi sanctus felix adductus est in memoratū locum et a nephandissimis sacrilegis in arborē vota reddere cōpelleretur: figēs genua sua orauit. Exurgens vero de oratione insufflauit in arborē ingentissimā et ait Precipio tibi in nomine dñi mei ielu christi: vt a radicib' tuis corruas et templū / et simulachrū / vel arā eius funditus cōminuas: vt amplius per te anime nullatenus decipiātur. Que statim ad verbū serui dei a radicibus euersa: templū / simulachrū / atq; arā / eius ita cōminuit: vt nihil ex ipsis penitus integrū remaneret. Tu. l. iij.

Cum nunciatū fuisset ad officio draco vrbis p̄fecto quod factū fuerat iussit beatū felicē in eodē loco decollari / corpus vero ei' inhumatū lupis et canibus derelinqui. Qui dū duceretur: obuiā habuit quendā christianū ab hoibus quidē abscōsum deo vero manifestū. Hic cū didicisset q' beatus felix p̄sbyter p̄o christi noie iussus esset capitalē subire sentētiā / cepit clamare voce magna et dicere. Ego ex eadē lege sum / et ipsum quē hic sanct' p̄sbyter p̄dicat cōfiteor dñm ihesū xp̄m: et pari sententie subiacebo. Interea ducti ambo in eūdē locū in quo p̄dicta arbor steterat: et cū eis spaciū orādi datū fuisset / exurgentes ab oratione osculati sunt se inuicē: et pariter capitalē subierunt sententiā. Alterius vero nomē dā ignorabāt xp̄iani adauctū eū vocauerūt: eo q' sctō felici adauctus esset ad martyriū. Cetera oia de eoi plurimorū marty. dñr. ¶ Sancte cuthburge virginis non mar. inuita. dupl. iij. lect. fiunt de cōi cū hac oratione

Deus qui eximie castitatis p̄rulegio famulā tuā cuthburgā multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis eius p̄merente intercessione: vtriusq; vite p̄speritatē: vt sicut eius festiuitas nobiscū agit in terris: ita per eius interuentū nostri memoria apud te semper habeatur in celis. Per. Cetera oia de coībn' vgi. nō marty. ¶ Sācti egidij abbatis nouē lectiones fiant cū hac oratione. Oco.

Deus q̄ hodierna die beatū egidiū confessorē tuū atq; abbatē aulā regni celestis penetrare fecisti: tribue q̄s: vt cuius deuote gloriamur meritis / eius nos sentiamus cōfoueri suffragijs. Per. ¶ Mco. fiat de sctō p̄sco marty. cū hac oratione. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deus fortitudo certantiū et martyrū palma: solēnitatē hodierne diei p̄opici' intuere: et ecclesiā tuā fac continua celebritate letari: vt intercessione beati p̄sci martyris tui: oim in te credētiū

vota perficias. Per. Lectio.j.

SAnctus igitur egidius natione grecus: a pclaris parentibus originē duxit. Extitit enī athenis orīūd⁹ patre videlz theodoro noīe: matre vero pelagia: que vtriqz regia stirpe progeniti atqz licet inter totius vrbis primores preclari: christianissimā tamen duxerūt vitā. Predictus vero egidius euo tener: ad rudimenta liberalia dispositus doctores summos spūs scientie gratia perlustratus: in breui equiparauit. Docili quoqz puero gratia dei nō defuit: eius vitā oim morū honestate peornās. Jam iamqz foris scintillabat indicijs: intus succēsa lāpas caritatis. Lectio.ij.

QUadā die dū ad ecclesiā pergeret: accidit vt quidā eger in vrbis medie platea iaceret: a transeuntibus alimoniā petēs. Cuius votibus miserandis sanctus puer cōpunctus/ q̄uis adhuc pedagogi sentētiā sibi formidabilē estimaret: tamen extrahēs qua induebatur tunicā aliudqz quod oportunius daret nō haberet egro tribuit. Qua indutus eger: illico totius corporis sanitatē se recepisse gauisus est. Nec multū vero post parentibus suis in pace defunctis: quorū obitum ipse parū ante spū reuelāte p̄sciuerat patrimonij sui quod ei satis magnū remānserat rp̄m fecit heredē. Interea dū quidā nuper a serpente percussus tumenti cute fateretur se lemortiferū recepisse virus: vir sanctus oratione fusa pro illo: pristine eū sanitati restituit atqz iussit/ vt inde grates deo cui⁹ erat clemētia sanatus redderet. ℓ.iij.

DIe vero dñica dum sacra celebrārētur: forte quidam miser arreptus a demonio cepit terribilib⁹ clamare vocibus donec fere tota turbaretur ecclesia. Sed egidius qui ibi aderat more solito prius humi pstratus breuiter orauit: statimqz surgens dñi pietate fretus arrepto huc illucqz labenti sese confidenter obiecit: et vt ab eo exiret maligno spiritui palā imperauit. Qui sancti imperiū trasgredi nequiens: hominē quem inuaserat horribiliter clamans ac mugiēs incolumen reliquit. Verū vbi sancti viri vtus pre magnitudine sua latere nō potuit: confluebant ad eum plurimi corporis animeqz remedia postulātes Cumqz mira gesta laudū preconia sequerentur eiusqz nomen per oēs grecie partes magis ac magis innotesceret: timens ne sibi vento fauoris quātulūcūqz minorarentur merita natiuitatis sue patriā sua p̄sentia viduaturus: vt liberius deo vacaret: solitariam vitā erpetens: transeundū mare disposuit. Dum vero clā suis oibus relictis ad littus maris solus deueniret: ⁊ vt sibi ad propositū suum adimplendū auxiliari dignaretur summo regi preces funderet/ vidit a lōge quādam nauim inter pelagi procellas tēpestuosis fretorū pulsib⁹ iactari nautasqz iam desperatos: ac totius gubernatiōis oblitos pene naufragari. Pro quibus morbi orationis suffragium deo obtulit: sedata tempestate peruenerunt ad portū. ¶ Medie lectiones fiant de sancto p̄sco martyre. ⁊ legātur de communi vnius martyris/ cū v. Posuisti dñe. et cum his vers. Desiderium. iiij. R. Dñe p̄uenisti. v. Rm. Gloria et honore. vj. in cōmuni fo. lxxij Et dicuntur quacumqz feria hoc festū cōtigerit tres vltime lectiones de pro prietate sancti egidij sine expositione euangelij legantur. Lectio.vij.

BEatus igitur egidius hylaris ⁊ gaudens erul egregius nauim astendēs/ peruenit ad quendā locum haud longe in rodani fluuij decursu in mare cui septimania vocabulū est/ frutetis et arboribus obsitum solisqz ferarum lustris frequentatum. Ibiqz quoddam reperiens antrum. iurta cuius introitum fonticulus puraqz da scatebat ita letus gratias deo reddidit/ acsi regios apparat⁹ reperisset.

Egidii abbatis et confes.

Triennio igitur ibidem pro salute totius populi orando manens: solis herbis et aqua vixit: excepto q ei dns quādam preparauerat cerua satis habūde certis horis reficiendi lactis alimonia sibi prebentē. Interea flauius rex gothorum duo cenobia construxit/in quibus dei seruus cōgregatis qui regulari monachor professione dño famularentur: beatum egidiū diu multūq rēnuēte: sed ad vltimū crebris petitionibus regis et lachrymosis etiā supplicationibus victū pfecit. f. viij.

Et multo post pdicti regis monachorūq suorū creberrio supplicioq pcatu: totiusq regni primorū necnō plurimor deuotissimor assēsu sacerdotij dyademate cū hōre dignissimo infulatur Cuius religionis pconium cum ad Karoli frācie regis aures vsq peruenisset: misit ei legatos: mandans et effiagitans vt se visitare non dedignaretur. Quibus exceptis: vir dñi commodum durit eum sicut mandans et effiagitās pcabatur visere. Proficiscitur igitur ad regem: a quo honorifice susceptus est. Cūq frequenter inuicem de mundi despectu atq virtutum appetitu sermocinarē tur inter illa salutis colloquia: rogauit eū rex suppliciter vt pro se dignaretur orare. Fecerat namq quoddā turpe facinus quod nemini vnq: nec ipsi sancto fuerat ausus confiteri. Proxima namq dñica dum vir sanctus missam de more celebraret: et pro iam dicto rege dñm in canone deprecaretur apparuit angelus dñi super altare cedulam ponens: in qua scriptum erat per ordinem: et ipsum regis peccatū: et egidij precibus ei esse dimissum: si penitens tantum ab illo desisteret. Tu autem dñe. Lectio. ix.

Adiunctum quoq cedule erat in fine q quisq sanctū egidiū pro quolibet commisso inuocaret si tantum ab illius perpetratione cessaret: remissum esse sibi a dño proculdubio crederet. Exolutis ergo aliquot dierum curriculis vir impetrata a rege licentia ad monasteriū suum cum maximo honore donarij sq redies plurimis apud neumasensem vrbem hospitatus: filiū principis qui tūc obierat suscitauit. Cōfirmatis igitur per aliquanti tempor spacium in dñi militia fratrib⁹. monasteriq rebus dispositis: volēsq de⁹ emeritū iā militem pro labore certaminū corona redimire premior: innotuit ei per spiritum exitus sui diē imminere. Quod ille quibusdā spiritalibus fratribus indicauit: eos vt pro se orarent suppliciter deprecans. O mire humilitatis castigate mediocritatis virum: quem terrena non deprimerunt vt non in celis mente conuersaretur: nec celestia erexerunt vt non ab infimis opitulationē peteret. Media ergo dñica nocte kalendis septembris migrauit ad dñm: corporis absētia maximā relinquens mundo mestitiam/ sed felici illius in celum receptu letitiam. Affuerunt enim illius transitui fideles qui dicerent se chor os audiuisse angelor sanctā in celum illius animā cum laudibus ferentium. Succurrant ergo et auxilientur nobis petimus tua sancta merita pat egidi apud dñz deū nostrū q cū filio et spiritu sancto viuit & regnat vnus deus per oia secula seculorū amen. Tu autē. ¶ Tamen si hoc festū in dñica contigerit totū fiat seruitium de dñica et nihil de sancto prisco preter memoriā. Festum vero sancti egidij differatur in crastinum. Et quando hoc festum a dñica differtur in secundā feriam/ tunc legantur sex prime lectiones de proprietate sancti egidij et tres vltime de expositiōe euāgelij. **Nemo accēdit lucernā.** ¶ Cetera oia de cōmuni vnius confessoris et abbatis. dñr. ¶ Translatio sancti cuthberti epi et confessoris. ix. lec. fiant de alio festo nisi facta fuerit in. xl. tunc enim fiant hic tres lectiones de cōi et inuitat. duplex. cetera oia de cōmuni vnius confes. et pōti. cum hac oratione.

PReста quesumus omnipotens et misericors deus vt qui beati cuthberti confessoris tui atq; pontificis translationis diem veneramur: per ipsius suffragia pietatis tue semper beneficia consequamur. Per dñm

¶ Si hoc festum non celebratum fuerit in quadragesima et euenerit in dominica differatur in crastinum et tūc ad primas vesperas de sācto cuthberto fiat memoria de sancto bertino abbate cum ān. Similabo. in communi fo. lxxxij. b. Justum deduxit. et oratio Omnipotens sempiterne deus.

¶ Sancti bertini abbatis. iij. lec. fiāt cum noctur. et hac oratione.

OMnipotens sempiterne deus qui mirabiliter fulges in electis tuis: quos te habitatore glificare voluisti: da nobis qs beati bertini cōfessoris tui atq; abbatis ita digne solemnia venerari: vt eius suffragantibus meritis templum tuum mereamur fieri. Per. Lectio. j.

GRegius vir dei abbas bertinus post beati audomari obitum: multis in dei seruitio vixerat annis: turbāq; monachorū a dño sibi creditam: sub districto sacre regule iugo mente sollicita custodiebat sciens quod scriptum est. Cui plus committitur: plus ab eo exigitur. Largitor igitur bonorum operum et retributor: almificis eum signis ac virtutib⁹ glorificauit: de quibus fauente dño/ pauca subsequente narrabimus sermone. Erat quidam vir nobilis noie valbertus: cui pater confessionum et predicator verbi dei: atq; cōpater beatus erat bertinus. Qui cum quadam die de basilica beati audomari ad suā festinaret domū: subito in medio vie spacio: de suo in quo velociter equitabat equo deiectus: supra petrosam incautus corruit terrā: multisq; in eius corpore mēbris collisis femoreq; eius penitus confracto mortem sibi subitam adesse putabat. Quid multa? Ad virum dei festinanter misit bertinum: vt ex suo sacro ore benedictum sacrisq; manibus signatum trāsmittere sibi dignaretur poculū. Cui vir dei benedictibini modicam trasmisit portiūculam. Qua hausta: in eadem hora diuina medēte manu: sanus effectus est. Tu autem dñe. Lectio. ij.

QUidam de longinqua terra q audiendi et ambulandi vsum amiserat: duobus innitendo fustib⁹ atq; comitantium suffragio fultus loca sancta orationis causa circuibat vt iuxta venerabilia seruorum dei sepulchra diuinam postulando misericordiam: amissam corporis sui sanitatem per gloriosa eorum recuperaret merita. Post interuallum igitur temporis multis paragratis locis: ad confessoris xpi bertini venerabile sepulchrū puenit. Cūq; fratres ibidē cōmorātes i nocte dñice resurrectiōis in eadē ecclesia in qua sanctū corpus pausabat: nocturnas cantarent vigilias: ille infirmus a suis socijs in ecclesiam ad orationem deductus fuit. Et cū longo spacio cum lachrymis orando: suam sanitatem per merita beati bertini a domino postulasset: quando lectio euangelij more solito recitata fuit: multa circa se vidit lucere luminaria: et sic paulatim ab eo infirmitate recedente auditu recepto: pedum recuperato officio subito in predictor fratrū presentia/ diuina sanus effectus est largiēte clemētia. Lcō. iij

QUidam homo sicut postea probauit euentus. maligno spiritu repletus cum alicuius religiōis se esse simularet: per tres cōtinuos dies quasi orandi gratia ecclesiam beati bertini ingressus est ac multotiens se humi prosternebat: quasi compuncto corde funderet preces. Expertus tandem totum quod voluit notauit horam qua fratres post sertam gratia refectiōis ad panem percipiēdum peterent refectorium. Interea cultro

arrepto et prauo ingenio adhibito / ad valuas ecclesie accessit: et aditum sibi patefecit. Ingressusq; furatus est vasa argentea: que sub coronis ac lãpadibus corã retroq; pendebant altari. Egressusq; apud quendam sibi cognatũ reposuit: qõ furtim sacris abstulerat. Interea custodes ecclie vna cum fratribus refectorium exeuntes: dum perciperent sacrorũ damna vasorum: intantũ sunt mente consternati: vt quid dicerent quid agerent: quo se verterent non reperirent. Sed misericors dñs meritis sãcti sui bertini: non diu passus est seruientiũ sibi animos tristari Fur enim infelix hinc cuneis inimicorum inde aquis ac plaudibus circũciusum se videns: z nullũ patere effugium: insania mentis agitatus cõcitos quasi per precipitia parietum atq; tectorum cepit dare saltus. Qua ex re deprehensus z interrogatus: statim exposuit totius rei veritatem. Quid plura: Capitur / in nervo mittitur: sed interuentu iam dicte congregationis liberatur. Tu autẽ.

¶ Cetera omnia de communi vnius confessoris et abbatis. ¶ Quando festum sancti cutberti a dñica differtur in secundã feriã propter inchoationẽ hystorie tũc fiant medie lec. de sancto bertino cum ỽ. et Ꝛ. de ij. nocł. cõmunis hystorie vnius confessoris et abbatis et post ꝑm. **Benedictus.** fiat de eo memoria cum ãn. **Iste est qui.** que est ãn ad secundas vel. vnius confessoris et pontificis cum. ỽ. **Justus vt palma** et oratio vtš. ¶ In natiuitate beate marie virginis festum maius duplex Ad primas vesperas ãn.

Ei genitrix virgo semper maria itercede pro nobis deprecamur ꝓ. **Lauꝺ puer**i. fo. xl. ãn. **B**eata progenies vnde rps natꝰ est: ꝙ gloriosa ẽ ỽgo q̃ celi regẽ genuit. ỽ. **Lauꝺ dñz oẽs gẽ.** fo. xli. ã **S**ãcta maria ỽgo intercede pro toto mũdo qa genuisti regẽ orbis. ꝓ. **Lauda aĩa mea.** fo. xlv. ã. **S**ub tuã protectionẽ cõfugimus vbi infirmi acceperũt virtutẽ. ex ꝑpter hoc tibi psallimꝰ dei genitrix virgo ꝑs. **Laudate dñm qm̃ bonꝰ.** fo. xlv. ã. **B**eata dei genitrix maria virgo ypetua: tẽplũ dñi sacrariũ spũsancti sola sine exẽplo placuisti dño iesu xꝝ hostia pro populo / interueni pro clero intercede pro deuoto femineo seru. ꝓ. **Lauda hierl.** fo. xlv. Cꝑ

EGo qualibitis fructificaui suauitatẽ odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Ꝛ. **S**tirps iesse. hyꝰ. **Aue maris stella.** ỽ. **S**ancta dei geni. ãn. **N**atiuitas tua dei genitrix virgo gaudiũ ãnũciauit vniuerso mundo ex te enim ortus est sol iustitie christus deus noster qui soluens maledictionem dedit benedictionem et confundens mortem donauit nobis vitam sempiternam. ꝑs. **M**agnificat. Oratio.

SUpplicationẽ seruorũ tuorum deus miserator exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis z virginis congregamur: eius intercessionibus a te de instãtibus periculis eruamur Per eundẽ. Ad completo. ãn. **B**eata mater z inupta virgo gloriosa regina mũdi intercede pro nobis ad dñm. ꝑs. **Cum inuocarem.** Capitulũ. **Tu in nobis.** Hymnus. **Saluator munndi.** ỽ. **Custodi nos.** ãn. **Glorificamus te dei geni.** ꝑs. **Nunc dimittis.** Hoc cõple. nõ mutatur ꝙc. nisi in festo exalta. sancte crucis. Ad matut. inuita. **Corde et voce** simul christum regem veneremur. **Virginis et matris** iubiletur nobilis ortus. ꝑs **Venite.** hyꝰ **Quẽ ter.** In. j. noc, ãn

HOdie nata est beata virgo maria ex progenie dauid per quam salus mundi credẽtibus apparuit. ꝓ. **Dñe dñs noster.** fo. lij. ãn. **B**eatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremꝰ vt ipsa pro nobis intercedat ad dominũ iesum christum. ꝑs. **Celi enarrant.** fo. ỽ. ãn. **Q**uãdo nata est virgo sacratissima tunc illuminatus est mundus stirps beata radix sancta et benedictus fructus eius ꝑs. **Domini est terra.** folio. ix. ỽ. **S**ãcta dei genitrix. Lectio prima.

APprobate consuetudinis est apud rpianos sanctorū patrum dies natalicios celebrare diligenter: ⁊ tunc precipue virtutes eorū assignatas litteris i ecclia recitare ad dei laudem ex cuius munere sunt ⁊ ad instrumenta minor. Inter omnes sanctos memoria beatissime virginis eo frequentius agit / atq festiuius. quo maiorem gratiā apud deū creditur inuenisse. Unde post alia quedā ipsius antiquiora solēnia: non fuit contēta deuotio fideliū quin natiuitatis eius solēne supadderet hodiernū. Hac itaq die peculialiter in ecclesia recitandus esse videret liber ille: qui de ortu eius atq vita scriptus inueniebatur: si nō iudicassent eum patres inter apocripha numerandū. At quoniā magnis ac sapiētibus viris ita visum est / nos alia quedam: sed non aliena legentes ecclesiasticum morem debitis officijs exequamur. Tu autem dñe. ℟.

HOdie nata est beata virgo maria ex progenie dauid per quam salus mundi credētibus apparuit. Cuius vita gloriosa lumen dedit seculo. ℣. Beatissime virginis marie natiuitatē deuotissime celebremus Cuius vita. Lectio. ij.

BEata ergo dñi mater et perpetua virgo maria priusq̄ nasceretur: oraculis enūciata est ⁊ designata miraculis. Nata vero progenie diuinitus ordinata: priuilegio virtutū insignis enituit saluatorem edidit. A quo glorificata in celo: nunq̄ terrigenis patrocinari desistit. Propositionem sequar suo ordine narratio Jāq referamus vnū de pretaratis oraculis: ac deinde paucis expediamus. Dixit eternus adveterē: deus ad serpētē: Inimicicias ponā inter te et mulierē et semen tuū et semen illius. Ipsa cōteret caput tuum. Quid est fratres in hoc loco serpētis caput cōterere: nisi principalē diaboli suggestionē / id est concupiscentiā resistendo superare: Si ergo queratur quenā mulier huiusmodi victoriā operata sit: Profecto nō reperitur in linea generatiōis humane: donec perueniatur ad illā: de qua nunc agimus sanctarū sanctā At si interrogatur in quo serpētis caput vel ipsa contriuerit: nimirum in eo q̄ virginitatem simul et humilitatem sacrificauit deo. Tu autē. ℟.

BEatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremus. Ut ipsa pro nobis intercedat ad dñm iesum christum. ℣. Cū iocunditate natiuitatem beate marie celebremus. Ut ipsa. Lectio. iij.

VIrginitate namq̄ seruata probatur extinxisse concupiscentiam carnis humilitate que facit paupertatem spiritu cōcupiscentiā mentis. Sicq̄ principali suggestione diaboli victa vitiosum caput virtutis pede cōtriuit. Non tamen hoc loco / sed eo q̄ marime triūphauit: quo de sua mūdissima carne corporata sapientia vicit vsq̄ quaq̄ maliciā attingens a fine vsq̄ ad finē fortiter: et disponens oia suauiter. Hec est ergo mulier ad quā diuinum illud intendebat oraculum hanc quādoq̄ nasciturā innuebat hanc singulariter intimabat. Expedito q̄ paucis oraculo: vnū quoq̄ de miraculis absoluatur Accepto sunt a sā

cto moyse singule ṽge de singulis tri
bubus israelis noibus eax subscripte
iubente deo: et posite sunt in taberna
culo eius. Inter quas vna que fuerat
aaron inuenta est sequenti die germi
nasse flozuisse et fronduisse ac peperis
se amigd ala. ℟.

Stirps ẏesse virgā produrit virgaqz flo
rē. Et super hunc flozē Requiescit spūs al
mus. ℣. Virgo dei genitrix virga est flos
filius eius. Et. Glia. Requiescit. ¶ In ij
nocturn. ān. Hodie nata est virgo maria ex
semine abzahe letāt archāgeli exultāt oēs
sancti et cōgaudet ois mūd⁹. ℣. Eructa. fo.
xxj ān. Dignū nāqz est vt ei cū sūma de-
notiōe famulemur per quā nob⁹ ṽginita
tis insignia pullularūt. ℣. De⁹ nē. f. xxi. ā
Bñdicta ẓ venerabilis est sctā maria vir
go dei genitrix cui⁹ natiuitatē celebzamus
vt intercessio ipsius sit pro nobis ad dñm.
℣. Fūdamē. fo. xxxv. ℣. Post ptū. f. xxj

Scies ergo dñs hoc opus suum
magni esse misterij iussit serua
re virgā ad monimentū. Monebant
enim filij israel presentia virge quere
re sollicite: quid significaret tā mira-
bile factū. Quod longe post apire per
gēs dicit⁹ esaias. Egrediet inqt vir-
ga de radice iesse: ẓ flos de radice eius
ascendet et requiescet super eum spūs
dñi. Ad hec verba tāq̄ auditozes eius
dicerent: o presbiter esaia obscure lo-
queris: dic nobis quesumus ipsam rē
manifeste. Adiecit claritatē et ait. Ec
ce virgo concipiet et pariet filiū et vo
cabitur nomē eius emmanuel. Filiū
quoqz virginis id est ēmanuelē precla
re describēs: puer inquit natus est no
bis/ et filius datus est nobis. Et voca-
bitur nomen eius admirabilis consi-
liarius deus fortis: pater futuri secu-
li: princeps pacis. Multiplicabit eius
imperiū: et regni eius non erit finis.
Quod ergo designauit deus miracu-
lo: hoc a secretis esaias prodidit vati-
cinio. Et quod vates cecinit: cōsequē-
ter rei exitus approbauit. Nam sicut
illa virga sine radice sine quolibet na
ture vsu artisue adminiculo fructifi-
cauit: ita virgo maria sine coniuga-
li opere filiū peperit. Filiū sane flo-
re designatū et fructu. Floze propter
speciē: fructu ppter vtilitatē. Est enī
speciosꝰ forma: pre filijs hoiz ẓ vitalis
refectio/ nō solū hoiz sz etiā āgelorz ℟

Natiuitas gloziose virginis marie ex se- 4
mine abzahe ozta de tribu iuda: clara ex
stirpe dauid Cuius vita inclita cunctas il
lustrat ecclesias. ℣. Cum iocunditate na
tiuitatē beate marie celebzem⁹. Cui⁹. f. v.

Hinc breuiter asserta ppositio-
nis particula prima: quod se-
quitur attingamus. Nata est igitur
beatissima virgo maria sicut legim⁹
patre nazareno matre bethleemita.
Quas vrbes christi natiuitati vel con
uersatiōi destinatas esse prophete nō
tacuerunt. Descendit autē ab radice
illius fidei preclari abzahe: cui super
na promissa fuerat benedictio olim gē
tiū in semine suo. Et ab stirpe dauid/
quē deus propter notā sibi probitatē
egregia laude sublimauit dicens. In
ueni virū secundū coz meū. De regali
nēpe tribu: simul et sacerdotali duxit
oziginem: que summū regem atqz pō
tificem erat paritura. Nō tamen hec
idcirco dixerimus: q̄ dñs qui peccato
res vocare venit: dedignatus sit ma-
trem suam peccatozes habere cogna-
tos: inter quos speciosa velut inter spi-
nas lilium appareret. ℟.

Natiuitas tua dei genitrix virgo gau- 5
dium annunciauit vniuerso mundo. Ex
te enim oztus est sol iustitie christus deus
noster qui soluēs maledictionē dedit bene-
dictionem et cōfundēs moztē donauit no-
bis vitā sempiternā. ℣. Felix nāqz es que
sola genitricis dignitatē obtinuisti et vir-
ginalem pudicitiā non amisisti. Ex. f. vj.

Nec itaqz electa et insignis inter
filias nō foztuitu quidē aut so-
lo placito parentū vt plericqz: sed diui
na dispensatione nomen accepit: ita
vt ipsa quoqz vocabuli sui figura ma
gnum quiddā innueret. Interpreta-
tur enim maris stella. Quid ergo mi
sticum interpretatio gerat: per simili

tudinē ostēdamus. Nautis q̄ppe mare transeuntibus notare opus est stellam: haud lōge a summo celi cardine chorusc̄atē: ꝫ ex respectu illius estimare: atq; dirigere cursum suū/ vt portū destinatū apprehēdere possint. Simili modo frēs oportet vniuersos xp̄icolas inter fluctus huius seculi remigātes: attēdere maris stellam hāc: id est mariā que sūmo regi cardini deo proxima est: et respectu exēpli eius cursū vite dirigere. Quod si quis fecerit nō iactabitur vane glorie vento: nec frāgetur scopulis aduersor: nec absorbebitur scillea vorag̃ine voluptatū: sed prosperebeniet ad portū quietis eterne. Si quis autē interroget dicēs: q̄d ergo putas qualis olim in aia fuerit: vel nunc sit hec persona que sic oībus sanctis spectanda atq; imitanda proponitur. Veraciter respondemus: qa longe perfectior q̄ nostra ratione demonstrari possit. Tamen ne ibi nihil dicere arguamur vbi maior affluit copia dicendorū: reseruātes multa atq; magna facūdis: saltē pauca dicamus super hoc: et que facile prebentur audita hoc igitur in primis astruere fas est: q̄ anima ipsius et caro quā elegit et habitaculū sibi fecit sapiētia dei patris ab omni malicia et immundicia purissima fuit: affirmante scriptura Quoniā in malivolā aiam nō introibit sapientia nec habitabit in corpore subdito peccatis. Item econtra confidenter asserimus: quia nullo virtutū genere vacabat: cui plenitudinē gratie dei nuncius asserebat inesse: quod attestante archangelo c̄ui nemo sana mēte discredat: tamen si quis adhuc pro desiderio querat argumenta virtutum ex verbis et factis eius que scriptura commemorat tāto sibi facilius occurrent: quanto ipse in querēdo fidelior erit. Tu autem dñe. ℟.

6. Ad nutū dñi nostrū ditantis honorē Sicut spina rosam genuit iudea mariā. ℣. Ut vitiū virtus operiret gratia culpā. Sicut. Glia. Sicut. ¶ In. iij. noc. ā Nativitas est hodie sācte marie virginis cuius pulchritudinē respexit de⁹: et visitauit hūilitatē suam. ℣s. Cātate. j. fo. xxxiij. ān Ista est speciosa electa a dño cuius nativitatem celebramus: vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm iesum christū. ℣ Dñs regnauit exul. fo. xxxiij. ā. Felix namq; es beata virgo maria que ꝫ genitricis dignitatem obtinuisti. et virginalem pudicitiā/ non amisisti. ℣s. Cantate. ij. fo. xxxv. ℣ Speciosa sctā es et sua. ¶ Initiū sancti euangelij secundum matheū.

Liber generationis iesu christi filij dauid filij abrahā. Et rel. Matth. 1.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Prefationē totius operis p̄misit de quo dictur⁹ erat id est de xp̄o: per quē ascēdit ad dauid: cui dictū est. De fructu ventris tui ponā super sedē tuā: ꝫ a dauid vsq; ad abrahā cui p̄missū est In semine tuo benedicentur oēs gentes terre/ ad quē fuit principiū p̄missionis Ideo posuit eū euāgelista principiū narrationis sue: ꝫ per eū per singulas genealogias descendit ad xp̄m vt in eo id est in christo. series generationis terminaretur. Ideo in xp̄o initiū libri incipiebat. quia ille est initiū salutis nostre et finis/ id est perfectio bītudinis eterne Nā et moyses librū creatiōis celi et terre scripisse se testat i quo pituri hois originē teruerat. ℟. Beata progenies vnde xp̄s natus est O q̄ gloriosa est virgo que celi regem genuit ℣. Felix certe et omni laude dignissima sacra virgo maria. O q̄ glo. Lectio. viij. 7.

Matheus librū generationis iesu christi se esse scripturū promisit in quo salus generis hūani ostēderet: que in noie iesu sonat: q̄a iesus saluator interpretatur. Nā christus: vnctus in latino interpretat et est nomen dignitatis: quia antiquis tēporibus reges/ pphete/ et sacerdotes/ oleo sanctificationis vngebant. Ipse aūt christus pre participib⁹ suis a deo vnctus legitur esse: quia in eo oēm plenitudinē diuinitatis inhabitare cōplacuit: qui venit in mundū per electos

patres et circuncisos: Nam electio in dauid: ꝛ circumcisio in abꝛahā demō stratur. Etiā dauid manu foꝛtis interpꝛetatur: qui foꝛtissimum populi dei hostē solus aggreditur vincit et occidit. Item bellatoꝛ noster foꝛtissimus chꝛistus solus cū diabolo hoste attrocissimo certauit cumq; superauit ꝛ dānauit et post hāc victoꝛiā multoꝛum pater effect⁹ est ḡa abꝛahā pater multarū interpꝛetat et subandit gētiū. ℟

1. Q Oꝛde et animo chꝛisto canamus gloꝛiā In hac sacra solēnitate pꝛecelse genitricis dei marie. ℣. Oēs in vnū cōgregati collaudemus dūm ieſum chꝛistū. In. Lectō. ij.

IOseph interpꝛetat auctus: ipse est augmentū vite eterne: vt ipe dixit. Ego veni vt vitā habeant et habundātius habeant. Maria interpꝛetatur stella maris: siue amarū mare: et hoc nomen apte cōpetit matri salnatoꝛis. Ipsa quippe stella maris recte vocat: quia huic mundo tenebꝛis perfidie et peccatoꝛū obscurato verā luce edidit: de qua iohannes ait. Erat lux vera que illuminat omnē hominē venientē in hunc mundū. Hec et amarum mare rite dici potest / quia voluptate istius mūdi ac libidinis luxum que mare id est amaritudo recte nuncupātur eo q; ad amaritudinē perpetuā gehenne se sequentes pertrahūt: fecit sibi bene amarescere cum suo exē plo docuit ab illecebꝛis huiꝰ seculi abstinere. Nam cum a pꝛimoꝛdio mūdi nuptie instituite essent / ꝛ totus mūdus post concupiscentias suas abiret: ista in coꝛde suo seruare virginitatem suam statuit: et carnis desideria in se moꝛtificare: celestemq; conuersationem in terris habere / vt ei placeret cui seruire se pꝛobauit. Sciē dum quoq; est q; maria sermone syꝛo domina vocatur. Et merito illa dīna vocatur que dominum generare meruit celi ac terre. Tu autē. Lcō ad. j.

QUis enim est qui iocūda admꝛatione non speculetur ipsius nature adolescētis foꝛtitudinē pꝛudē tiamq; ac fidē in colloquio angelico: vbi tam constanter eloquitur: tā pꝛudenter interrogat / tam facile credit? Quis non videat ac videndo miretur iustitiā eius / qua sic vniuersa pꝛecepta diuine legis satagebat implere vt nec ad se non pertinentia quedā inexpleta relinqueret? Verbi gratia Post partū enim purificatione legali quā agebat non egebat. que virū in concipiendo non nouerat. De temperātia quoq; ipsius superius dictum est que deo virginitatis liliū in humilitatis valle pꝛodurit. Cum ergo virtutibus supꝛadictis facta eius plena sint atq; dicta: manifestū est non solū attestatione angelica: sed etiā rerū argumētis / nullū genus vtutis beatissime virgini defuisse. Depꝛomebant itaq; virtutes in cogitatione et affectu coꝛdis eius ineffabilē armoniā: quā ipa creatrix et inhabitatrix eius dei sapientia delectabatur audire. Chꝛuscabant foꝛte in superficie sermonis et actus: vnde merito possent homines gloꝛificare deum ꝛ exempla salutis accipere Tali ergo tāteq; persone quid tandē ad honoꝛis cumulum potuit accidere maius eo quod dei filiū virgo cōcepit virgo mater edidit? Hac namq; dignitate venerabilis facta est ipsis quoq; oꝛdinibus sanctoꝛū angeloꝛū. Quod opere manifesto declarauit ille magnus atq; foꝛtis archāgelus gabꝛiel: qui eam anteq; mater dei fieret: quia futurā nouerat: tāta veneratione salutando pꝛeuenit dicens. Aue maria gratia plena. Hac eadē dignitate facta est etiā iperiosa ſcꝛz caritatē erga superos ac sup inferos per districtionē Unde plurima scripta sūt exēploꝛ argumēta de quibus ad plens vtcūq; singula sufficiat memoꝛare. ℟.

SOlē iustitie regē pitura supꝛemū. Stel 9.
la maria maris hodie pꝛesslit ad oꝛtum. ℣.
Cernere diuinum lumen gaudete fideles.
Stella. Glia Stella. ℟. feriale. Gloꝛio
se ℣ginis marie oꝛtū dignissimū recolam⁹
Cuius dīs hūilitatē respiciēs angelo nar-

rante concepit redēptozē mūdi. ℣. Hodie nata est virgo maria ex pzogenie dauid. Cui⁹. Alīō ℟. feī. Regali ex pgenie maria exozta refulget Cui⁹ pzecib⁹ nos adiuuari mente et spū deuotissime poscim⁹. ℣ Cozde ꝛ aio chzisto canamus glozīā in his sacris solēniis pzecelse genitricis dei marie Cui⁹. ℟. feī. Natiuitas est hodie sancte marie virginis cuius vita inclita cūctas illustrat ecclesias. Que sola fuit digna poztare dīm iesū chzistū. ℣. Ipsa enī quasi sidus eximiū iter fluctus seculi labētis gratia pziuilegii specialis effulsit. Que so. ℣. Oza pzo nobis sctā dei ge. ℂ In lau. ān

NAtiuitas est hodie sctē marie virginis. cuius vita inclita cūctas illustrat ecclias. ℌ. Dūs reg fo. vj. ā. Natiuitas gl̄iose virginis marie ex semie abzahe ozta de tribu iuda clara ex stirpe dauid ps. Jubilate. fo. vij. ā. Regali ex pzogenie maria exozta refulget: cuius pzecibus nos adiuuari mēte et spū deuotissime poscimus. ℌ Deus de⁹. fo. vij ā. Cozde et aio chzisto canam⁹ glozīā in hac sacra solēnitate pzecelse dei genitricis marie. ℌ. Bñdicti. fo. vij. ā. Cū iocūditate natiuitatē btē marie celebzem⁹ vt ipsa pzo nobis intercedat ad dīm iesū chzistū. ps. Laudō. fo. vij. Cℌ. Ego qua. hy⁹. O gl̄iosa fe ℣. Elegit. ā. Natiuitatē hodiernā perpetue virginis marie genitricis dei solēniter celebzemus qua celsitudo thzoni pzocessit alīa. ℌ. Būs. oro. Sūpplicationē seruozū. vtā. ad. j. vs̄. Ad. j. ā. Natiuitas est ho. ps. Deus in nōe. Ad. iij. ā. Natiuitas gl̄iose. ps. Legē pone. Cℌ. Ego quasi. ℟. Sancta dei. et dicat cū eodē cātu quo in festo purifica. btē marie. In octa. et per oc. dē cātus sup idē. ℟ et alia ℟ia. ad ho. sicut in cōme. eiusdē cū oc̄one vtā. Ad vj. ā. Regali. Cℌ

Eccl. 24. TRansite ad me oēs qui cōcupiscitis me: ꝛ a generationibus meis īplemini spūs enī meus sup mel dulcis: et hereditas mea super mel et fauū. Ad. ix. ān. Cū iocunditate. Cℌm

Eccl. 24. QUi audit me nō cōfundetur: et qui operātur in me non peccabūt et qui elucidāt me vitā eternā habebunt. ℣. Speciosa facta es. ℣. Elegit eā deus. Supzadictus ozdo horarū seruetur quotidie per oc. nisi in festo exaltationis sctē crucis. Ad. ij. vs̄. ān Natiuitas est. ps. Dixit dūs. fo. xl. ꝛ ceteri ps. de sctā maria et dicūtur quotidie per octa. qñ de octa. fit seruitiū Cℌm. Ego quasi. ℟. Solē iusticie. ix. ꝛ pzo hymno dē sequētia Letabūdus exultet. require in festo purifi. beate marie. ℣. Elegit eā deus. ān. Gloziose virginis marie oztū dignissimū recolamus: cuius dūs humilitatē respiciēs angelo narrante concepit redemptozē mundi all'a. ℌ. Magñ. Oco. Supplicationē seruoz Ad has vs̄ nulla fiat mēo. in audientia de sancto gozgonio nec etiā sub silentio. He sequētes añe. dñr. ad pzocessionē in redeūdo per estatē quādo de sancta maria dicetur ān. in introitu chozi nisi inter oct. assūptionis et natiuita. beate marie. ān. Aue regina celozū aue dña angelozū salue radix sācta ex qua mūdo lux est ozta: aue gloziosa super oēs speciosa vale valde decoza ꝛ pzo nobis sēper chzistū exoza. In tpe pas. finiatur cū All'a. ā. Alma redēptozis mater que peruia celi pozta manens et stella maris succurre cadenti surgere qui curat populo tu que genuisti natura mirāte tuū sanctū genitozē: virgo pzius ac posterius gabzielis ab oze sumens illud aue: pcōzū miserere In tpe paschali finiatur cum All'a. ā. Beata dei genitrix maria virgo perpetua templū dñi sacrariū spūsāncti sola sine exēplo placuisti dño iesu chzisto oza pzo populo īterueni pzo clero intercede pzo deuoto femineo seru. In tpe pas. finiat cū All'a. ān. Speciosa facta es et suauis in deliciis virginitatis sancta dei genitrix quā vidētes filie sy̓ō vernātē i flozibus ꝛ liliis conuallīū beatissimā pzedicauerūt et regine laudauerūt eā. In tpe pas. finiatur cū All'a. He due āe. seq̄ntes nunc dñr ad vs̄ in sab. ad proces. i redeūdo sed añ missā tm̄ vt placuerit pc̄tozi. ān. Ibo mihi ad montē myzre et ad collē libani et loquoz sponse mee tota speciosa es pzoxima mea et macula nō est i te veni

de libano sponsa veni a libano veni veni-
es et trāsibis ad mōte seyr et hermon a cu
bilibus leonū a mōtibus leopardorū. In
tpe pas. finiatur cū Alla. ā. Quā pul
chra es et q̄ decora carissima in deliciis sta
tura tua assimilata est palme z vbera tua
botris: caput tuū vt carmelus collū tuū si
cut turris eburnea veni dilecte mi egredia
mur in agrū/ videamus si flores fructus
parturierūt: si floruerunt malapunica ibi
dabo tibi vbera mea. In tēpore paschā
li finiatur cum Alla. Quotidie infra
oc. nisi in dñica hoc modo dicat serui
tuū. Ad matu. inuit. In honore. ps. Ve
nite. hy⁹. Quē terra. ā. Bñdicta tu. p.
Dñe dñs nr. et alie añe. cū suis pis. q̄
sequūtur: sicut in cōme. btē marie ex
tra aduē. v. Sctā dei genitrix virgo sē-
per maria. ℭ Scdā die infra oc. Lec. j

6.

Eata igitur maria oli
in auxilium magni pa
tris basilij misit sctm
angelū: et mortuū su-
scitauit: qui male viuē
tem pessundedit per se
cutorē eius iulianū apostatā. Et hec
hystoria notissima est Illa etiā te pec
catorē quondā o theophile penitentē
et se suppliciter inuocātem: ab ipsis
dyaboli faucibus potenter eripuit.
Sed quid grauamur huius lapsi re-
parationē paucis effari cū audire sit
opere preciū: Is ergo theophil⁹ vice
dñs olim cuiusdā episcopi sicilior vt
scriptura testatur: propter infortu-
nia sua in tristiciā decidit. Unde con-
tulit sese ad quendā iudeū maleficū:
eius consiliū et auxilium petens hoc
tunc iudeo mediatore locutus cū dia
bolo: christianitatē abnegauit: dya-
bolum adorauit eiq̄ de sua mancipa
tione factū cirographū tradidit anu
lo suo signatū. ℟ Hodie nata ē. j. L. tj

Postea vero facti penitēs: mul-
tūq̄ se animo angens quid fa-
ceret quo se verteret tandē collectis
fidei et spei viribus confugit ad eccle
siam quandā in beate matris dñi me
moria dedicatā. Ubi quadragita die-
rū afflictione maceratus: animo con
trito nomē eius inuocabat iugiter ac
patrocinijū implorabat Quid multa
Resperit hūc propicia mie mater: et
per visionē illi apparens de impieta-
te eū arguit/ et ad christi confessionē
cōfortauit. Cōsolata est dolentē polli
cendo veniam: et ne dubitaret de pro
misso/ supradictū cirographū dyabo
lo potenter arreptū: captiuo reddi-
dit in pignus libertatis Quod cū eui
gilans supra pectus suū positū inue-
niret: q̄ letus extiterit q̄ pio affectu
voces exultationis et cōfessionis edi-
derit: non est facile dictu. Noctem ve
ro illam consecuta est dñica dies qua
theophil⁹ quasi cū dño a mortuis re-
surgēs episcopo se corā populo presē
tauit: et rem sicut erat exposuit. Vi-
deres modo populū ex auditu tā hor
rendi sceleris expauere: modo cōside
rato marie vultuq̄ penitētis pie col-
lachrymari: sed audito quantā et q̄
celerē miam fuerat cōsecutus: oīes
qui mala conscientia territi pene dese
cerāt: ad spem venie cū gaudio respi
rabant. ℟ Beatissime. y. Lectio. iij.

Iam vero vt rem breui fine con
cludam: deinde suffragāte cle-
ro et populo ductus ad altare: cum
sacrosanctā cōmunionē de manu epi
scopi ore susciperet: facie refulsit ve
sol. Peractoq̄ deinceps triduo cum
laudibus in ecclesia pie matris domi
ni: per quā reconciliatus fuerat: a la
boribus suis beato fine quieuit. Ta-
libus ergo factis approbatur: qa ma
ter dñi vbiq̄ imperiosa est vbiq̄ ma-
gnifica: certe cui in prōptu est sāctos
angelos in ministeriū mittere: et ad
beneplacitū suū inferorū placita cas-
sare. His quoq̄ et alijs infinitis bene
ficijs que vel scripta sunt vel passim
iugiter visa effectu constat: quod et
iustis et peccatoribus fideliter inuo-
cātibus se presto est: et nūq̄ eis opitu
lari desistit. Veniāt igitur ad eā insti
cū basilio laudantes ac benedicētes:
effectūq̄ celerē suis sanctis desiderijs

postulantes: sine dubio precepturi. Ue niant petōres cū theophilo tundētes rea pectora cū interno fletu: ipsi quoq; si vere peniteant: desideratā veniā adepturi. De quorū numero tibi assistentibus nobis vt subuenire et auxiliari digneris implorāmus: o preelecta et sācta/ o venerabilis et imperiosa: o clemens et propicia domina nr̄a quo poscimus recuperare et habere ppetuā gratiā filij tui iesu xp̄i dñi nr̄i: qui cū patre et spū sctō viuit ⁊ regnat vnus deus i eternū amē. R. ad. j.

LIber generationis iesu christi et cetera. Quo exordio suo satis ostendis generationē christi scōm carnē se suscepisse narrandā. Scōm hanc enim xp̄s filius est hois quod se ipse sepissime appellat cōmendās nobis quid misericorditer dignatus sit esse pro nobis Nā illa superna et eterna generatio: scōm quā filius dei vnigenitus est ante omnē creaturā: qua oia per ipsum facta sunt: ita ineffabilis est vt de illo dictū a pphēta esaya intelligatur. Generationē eius quis enarrabit: quāq; et de tēporali ei⁹ natiuitate: qua verbū caro factū est: et virgo spū sancto grauida peperit filiū et virgo permānsit: hec prophetica sentētia possit nō incōueniēter accipi ne sacre edificationis discors cōpago inhereat. Igitur matheus corrupto hūani generis initio per p̄uaricationē i primo noui testamēti libro respōdēs primo libro veteris legis vbi scriptū est hic est liber generationis celi ⁊ terre: et rursū: hic est liber ade. ade videlicet veteris per quē totus corruptus est mūdus: adā apponēs nouū in quo restaurata sunt omnia et que in celo et que in terra cōsistūt: dedit manifeste itelligi q̄ ipsius scripserit scōz carnē generationē: qui electos suos in filiorū dei assumeret adoptionem Quare aūt dixerit libr̄ū generatiōis cū paruā libr̄i particulā teneat generatio: per hoc intelligitur q̄ cōsuetudinē gentis sue secutus sit. Consuetudo eni hebreorū est: vt voluminibus ex eorū principijs imponāt nomia vt est: genesis/ exodus et ceteri libri legales. Quod autē dicit. Jesu christi: regalē et sacerdotalē in eo exprimit dignitatē Nā iesus qui nominis huius p̄sagiū p̄tulit primus post moysē in populo israel ducatū tenuit: et filios israel in terrā repromissionis induxit. Aaron vero mystico consecratus vnguento: primus in lege sacerdos fuit. Saluator igitur noster quē vnxit deus oleo letitie p̄e cōibus participibus suis: et rex est de quo pphēta dicit: multiplicabitur eius imperium et pacis non erit finis: ⁊ angelus ad mariā potentiā regni eius demōstrans dabit inquit ei dominus deus sedem dauid patris eius et regnabit in domo iacob in eternū: et regni ei⁹ non erit finis: et sacerdos idem est de quo dicit psalmista. Juravit dñs et nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternum scōm ordinē melchisedech. R̄m Gloriose virginis. Ante laud. v⁹. Ora pro nobis sancta dei genitrix. In laudibus dicitur hec sola ān. Natiuitas. p̄s. Dñs regnauit. et ceteri p̄i. consueti. Cap̄m. Ego quasi vitis. hy⁹. O gloriosa femina. v̄. Elegit eam. ān. Dei genitrix. p̄s. Dñs. et alie añe q̄ sequuntur de hys. infra octa. per ordinē dñr super psal. Bñdictus. ⁊ Magn̄. Oro Supplicationē seruor̄ tuor̄. Mēo. fiat de sancto gorgonio martyre: ad has matuti. tantū cum hac oratione

SAnctus gorgonius martyr tuus dñe sua nos q̄s intercessione letificet: et pia faciat solemnitate gaudere. Per. Nulla die infra octa. istas fiat mēo. de Cruce nec de omnibus sanctis quia octa. sunt cum regimine chori. Ad. j. Añ. Natiuitas. p̄s. Deus in nomine. ān. Te iure. p̄. Qui cunq;. Ad omnes alias horas omnia fiant sicut in prima die prenotatū est Ad. ij. vē. ā. Natiuitas. p̄s. Dirit dñs Cp̄m. Ego quasi vi. hy⁹. Aue maris stella. v̄. Elegit eā Ān. Beata progeni-

et ꝑs. Magñ. Dño. Supplicationē. hoc codē modo dñr. matu. hoze ꝛ vespere per totā octa. nisi in dñica ꝓter v. et ℟. ia. ad matu. et ā. sup ꝑm. Bñdictus et Magñ. q̄ mutātur. ¶ Terna die ad matu. v. Sctā dei ge. Lec. j

Ilij dauid: filij abzaham. Ordo ꝓposterus sed necessario cōmutatus. Si enī primū posuisset abzahā et postea dauid: rursus ei repetendus fuerat abzahā: vt generationis series tererctur. Ideo autē ceteris prętermissis hozū filium nūcupauit: quia ad hos tantū facta est de christo repzomissio. Ad abzahā: in semine inquit tuo benedicētur omnes gētes. Ad dauid vero ait. De fructu ventris tui: ponā super sedem tuam Abzaham genuit ysaac: isaac autem genuit iacob. Et reliqua. Erequitur ergo humanā generationem rpi matheus: ab ipso promissionis christi ordio: hoc est ab abzahā generatozes commemozans: quos perduxit ad ioseph virū marie: de qua natus est iesus. Mysticeq̄ demōstrat quomodo de gentilitatis caligine quasi de egyptia seruitute per quadzagita duos viros: ac si eiusdē nūeri māsiones ad virginē mariā plenā spiritus sancti gurgite fluentē: ac si intelligibilē iozdanem duce domino nostro iesu christo veluti iosue filio nun ventum sit. ℟. Nativitas gloziosa. iij. Lectio. ij.

Ipsum nāq̄ christū de maria natū esse testatur: qui vt hamus i retis capite: sic in fine genealogie positus: et in mare huius mūdi a patre missus: toztuosū dzaconē aduncatū occisus occidit: atq̄ humani generis mozte mozt⁹ mortificauit Et ideo velut fune duplicato iterato videlicz vniuscuiusq̄ noie: in retis similitudinem genealogie ozdo conteritur: donec ab huius pricipio hoc est ab abzaham: ad hamū vsq̄: hoc est christū veniatur. De quo ad sanctū iob dicitur Numquid aduncabis leuiathā hamo tuo: aut armilla perfozabis maxillā ei⁹? In hamo ergo icarnationis christi iste captus est: quia dū in illo appetit escā cozpozis: trāsfixus est aculeo diuinitatis. Judas autē genuit phares ꝛ zarā de thamar. Notandū q̄ in genealogia saluatozis: nullā sanctarū assumit mulierū sed eas quas scriptura reprehēdit. Ut qui propter pctōres venerat: de peccatricibus nascēs omniū pctā deleret. Unde et in sequētibus raab meretrix et ruth moabitis ponitur: ꝛ bersabee vroz vrie. Ad interiozē vero intellectū in omnibus istis quatuoz mulieribus: vētura ad dñm eccha de gētilitatis errore figuratur: que prius aliena ignominijs plena et sterilis habebat: sed ad christū vt legitima cōiuncta est matrona. Et plures adoptiuos parit deo filios q̄ synagoga: que prius vt propzium videbatur deū habere virū. Tu aūt. ℟. Ntiuitas tua. v. Lectio tertia

Hamar ergo iterp̄tatur amaritudo vel cōmutans siue palma. Et merito hec omnia conueniūt sctē ecclesie: que amara prius fuit in idolatria et turpi conuersatione sed modo dulcis est per fletū cōpunctionis et studium pij laboris. Hec cōmutans recte dicitur: quia ex peccatrice cōmutata est in iustā: et ex odiosa in amatā. Que palme rite assimilatur propter certamen laborū et victozie premiū De illa quippe bene p psalmistā dicitur. Justus vt palma flozebit: sicut cedzus libani multiplicabitur. Raab quoq̄ latitudo/ vel fames/ seu impetus interp̄tatur: et quid in hoc nisi sctē ecclesie nobilitas predicatur Cui etiā per esayā dicitur. Dilata locū tentozij tui et pelles tabernaculorū tuozū extēdere ne parcas: longos fac funiculos tuos: et clauos tuos cōsolida. Ad dexterā enim et ad leuam penetrabit: et semen tuum gentes hereditabit. Habent ergo famē ista. nō famem panis neq̄ sitim aque: sed au

diendi verbū dei et faciendi volūtatē eius. De hac quidem impetus egreditur: quia velocitas predicationis flāte spū sancto in totā mundi latitudinē dirigitur. Unde ꝛ bene per ezechielem dicitur. Ubi impetus erat spūs illuc gradiebātur nec reuertebātur cū ambularent. Deniq; ruth que vel videns vel festinās siue diffiniens interpretatur: merito ecclesiam significat quia in puritate cordis deū contēplatur: et scōm psalmistā: festinat manꝰ eius dare deo. Hec diffinit: id est firmiter in fide et dilectione dei persistere decernit. Unde et paulus ait. Certus sum enī: quia neq; mors neq; vita: neq; angeli: neq; principatus: neq; instātia: neq; futura: neq; altitudo: neq; profundū neq; creatura alia poterit nos separare a caritate dei que est in christo iesu. Tu autē. Lectio ad primā.

BErsabee vero que interp̄tatur puteus sacietatis vel puteus septimus: abundātiā gratie spiritussāncti ecclesia fieri designat. Dono itaq; spirituali hoc est septenario facta est ecclesia puteus sacietatis quia factus est in ea fons aque salientis in vitam eternā. Naason autē genuit salmon. Ipse est naason princeps tribus iuda: sicut in numeris legimus Jesse autē genuit dauid regē. Regē dicit dauid: non q̄ ipse solus in ista genealogia regum fuerit positus: cū ab ipso vsq; ad transmigrationē babylonis/ qui scribūtur plures regnauerūt sed quia dauid primus de tribu iuda rex fuit per quem ordo decurrit genealogie. Dauid autem rex genuit salomonem ex ea que fuit vrie. Queritur cū tres relique extranee mulieres noibus proprijs sint posite: cur sola non nominetur bersabee: sed hoc solū dicitur q̄ vxor fuit vrie. Igitur hoc ideo putatur factum: quia tres alie supra scripte licet criminose fuerint/ in partubus tamen filiorum per quos currit genealogia non solum non culpari: sed etiam laudari meruerunt. Hec vero adulterio simul et homicidio perpetrato dauid regi genuit filiū/ in tā culpabili coniugio: vt merito in saluatoris genealogia videatur non nominata. Nomen vero viri eius/ id est vrie quasi iusti hois ponitur vt ex hoc etiam sceleris inmanitas memoretur: dum proris causa occisus in memoriam reuocatur. Mystice autem dauid christū significat: qui interpretatur manu fortis ꝛ desiderabilis. Et quid fortius leone/ qui vicit de tribu iuda radix dauid. Quomodo vero sit desiderabilis: scriptura ostendit dicens. Ecce veniet desideratus cunctis gentibus. Et petrus ait. In quē et desiderant angeli prospicere. Urias vero q̄ interpretatur lux mea dei: significat dyabolū qui transfigurat se in angelū lucis audens deo dicere. Lux mea dei: et ero similis altissimo. Huius erant pessimo coniugio delegati oīs quos gratia dei liberat: vt ecclesia sine macula et ruga saluatori proprio spōso copuletur. Tu autē. ℣. Regali ex progenie. Ad laudes. ān. Sācta maria. ps. Bñdictus. Oro vtš. Ad vš ā. Sub tuā protectionē. ps. Magn̄. Oro. vtš. Deo. fiat de martyribus protho et iacincto cū ān. Gaudent in celis. ℣⁹ Letamini in domino. cū hac oratione

BEatorū martyrū tuorum protothi et iacincti nos quesumus domine foueat pretiosa confessio et pia iugiter intercessio tueatur. Per xp̄m

℄ Die quarta ad matu. ℣⁹. Speciosa facta es. ℣. Beata progenies. ℣. Corde ꝛ animo. ℣. Natiuitas est hodie. Hac die et ceteris diebus sequentibus infra octa. dicuntur añe. de nocturnis: videlicet añe. Hodie nata est. vtš. i primo nocturno et alie añe que sequuntur super psalmos. Benedictus. et Magnificat. nisi in dñica. Memoria fiat de martyri. protho et iacincto cū oratione vt supra. Sequentibus vero diebus infra oct. seruetur ordo de ℣. et ℟io. ad matuti. qui in precedēti bus trib⁹ dieb⁹ si dies dñicus nō iter-

ueneriṫ. Si vero dies dñicus infra oc. ante festū exaltationis scē crucis cō- tigerit totū fiat seruitiū de sācta ma ria hoc modo ad. j. vs̄. super psal. ān Natiuitas est ho. ps. Dixit dñs. et cete ri p̄i. C̄pm. Ego quasi nō d̄r R. hym. Aue maris stella. v. Sancta dei geni- trix. ān. Natiuitas tua. Oō. Supplica- tionē. Q̄o fiat de dñica et de triñ. et p̄cess. ante crucē. In redeūdo dici tur de oibus sanctis vtr̄s. in festo assū ptionis beate marie dictū est: nisi ali- qua dñica oīno differatur. Ad matu. tota d̄r hystō. sicut in. j. die absq; ir R. Solē iustitie. et absq; R̄io. Stirps iesse ir. R. sit Ad nutū. et tūc in loco R̄ior Stirps y̌esse. et Ad nutū dñi. dicantur duo R̄ia. ferialia suo ordine. Lec. j.

ABrahā interp̄etatur pater multarū gentiū vel pater videns popu lū. Quē significat hoc nomie: nisi illū de quo sibi ita p̄omissum est. In semine inquit tuo bñdicētur om- nes gentes et cognationes terre: Et esayas ait. Si posuerit p̄o pctō ani- mā suam: videbit semen longeuū/ et voluntas domini in manu eius dirige tur. Et item. Tu inquit domie pater noster/ redemptor noster: a seculo no men tuum. Abraham nescuit nos et israel ignorauit nos. Lectio secunda

QUomodo autē abrahā actu si- gnificauerit saluatorē: testa- tur illud quod dñi p̄cepto exiuit de terra sua et de cognatione sua vt apō erteros locupletaretur et esset in gen tem magnā. Quod nūc cernimus ve raciter impletū: cum christus relicta terra et cognatione sua: p̄repollet vt videmus in populis gentū. Et illud quod abrahā cum trecentis decem et octo vernaculis suis quinq; reges de bellauit: ac loth liberauit/ quid aliud significat: q̄ quod christus per crucē quam exp̄imit thau littera: trecen- tos numero continens: a dominatu carnalis sensus qui nos antea variis vicijs captiuatos eruperauerat libe- rauit. Tu autem. Lectio tertia.

ISaac quoq; qui interp̄etatur risus vel gaudiū: significat il- lud de quo dixit ad pastores angelus. Annuncio vobis gaudiū magnum: quod erit omni populo. Et ipsa veri- tas suis discipulis ait. Iterum vide- bo vos et gaudebit cor vestrū: et gau dium vestrū nemo tollet a vobis. Et item. Petite (inquit) et accipietis: vt gaudium vestrū plenū sit. Quomo- do vero actibus suis ysaac significet christum/ longum est per totum enu- merare: cum pene omnes actus eius quos scriptura narrat conuenīāt mi sterio ad christum. Vt est illud q̄ ma- crandus ipse ad aram portauerat li- gna: sicut christus passionis sue cru- cē p̄prio gestauit corpore. Et quod in typo ecclesie rebeccam durit vxorē que gemellos ei peperit: sicut christo ecclesia per baptismi fontē parit du- os populos. Lectio quarta.

IAcob qui interp̄tatur supplan tator vel supplantans: signifi- cat eum de quo dicit psalmista. Sup plantasti omnes insurgentes in me/ subtus me. Hic quidē in erectione et vnctione lapidis et in somno suo: si- gnificat passionem christi et resurre- ctionē eius quem vnxit deus oleo leti tie p̄e participibus suis. Bethel q̄p- pe vbi iacob visionem vidit: signifi- cat ecclesiam que vere est domus dei: quia domus est panis qui de celo de- scendit: ⁊ porta celi quia ibi filius dei in terram descendit: et homines san- cti ad celum ascendunt. Tu autē do- mine. Lectio quinta.

IUdas confitens vel glorificās/ interp̄etatur: et significat il- lum qui in euangelio dicit Confiteor tibi pater domie celi et terre. Et psal- mista ait. Gloriosus deus in sanctis suis: hoc est christus in membris su- is. Phares diuisio siue diuisus: demō strat eum qui in euangelio dicit. Cū venerit filius hominis in sede mate-

statis sue et omnes angeli cū eo tunc sedebit super sedem maiestatis sue ⁊ congregabuntur ante eum omnes gentes: et separabit eos ab inuicem: sicut pastor segregat oues ab hedis. Et reliqua. Et apostolus. Viuus est inquit sermo dei et efficax: et penetrabilior omni gladio ancipiti et pertingens ad diuisionem anime et spiritus: compagū quoq; et medullarū et discretor cogitationū. Lectio. vj.

ZAram oriens siue ortus interpretatur. Et zacharias ait Visitauit nos oriēs ex alto. Et alibi scriptū est. Ecce vir oriens nomen eius. Eſrom sagittā videns: vel atriū eius denotat ipsum de quo dicitur: sagitte potentis acute. Sagitte christi sūt precepta euāgelij vel vindicātis iudicia. Atriū vero significat abūdantiā gratie: per quā oēs inuitans ad seipsā veritas ait. Venite ad me oēs qui laborat is et onerati estis: et ego reficiā vos. Tu aūt. Secm̄ iuca. vj

Iacet.n. IN illo tēpore. Loquēte iesu ad turbas. Ertollēs vocem quedā mulier de turba dixit illi. Beatus vēter qui te portauit et vbera q̄ suristi. Et rel. Omel. venet. bede prelopteri. Magne deuotionis et fidei hec mulier ostenditur que scribis et pharisеis dominum tentantibus simul et blasphemātibus: tāta eius incarnationē pre oibus sinceritate cognouit: tāta fiducia confitetur vt et presentiū pro uocet calumniā: et futurorū confundat hereticorū perfidiā. Nā sicut tūc iudei spiritussancti opera blasphemando: verū consubstantialēq; patri dei filium negabant: sic hereticī negādo mariā semper virginē spiritussancti operante virtute / nascituro ex humanis mēbris vnigenito deo carnis sue materiam ministrasse. Verū consubstantialēq; matri filium hominis fateri non debere dixerunt. Lectio. vij

SI caro verbi dei secm̄ carnem nascentis a carne virginis matris pronūciatur extranea: sine causa venter qui eum portasset et vbera que lactassent beatificātur. Qua enī consequentia eius lacte credatur nutritus: cuius semine negatur esse conceptus: cum ex vnius eiusdemq; fontis origine secm̄ physicos vteroq; liquor emanare probetur? Nisi forte putanda est semētinā sue carnis materiā nutriendo in carne dei filio suggerere potuisse: incarnādo autē quā si maior et inusitato miraculo minime potuisse. Sed huic opinīoi obstat apostolus dicens: quia misit deus filium suū: factū ex muliere / factū sub lege. Non sunt audiendi qui legendū putant natum ex muliere / factū sub lege / sed factum ex muliere: qui in vtero virginali carnē non de nichilo: nō aliunde: sed materna traxit in carne Alioquin nec vere filius hominis diceretur qui originem non haberet de homine. Tu autem. Lectio nona.

ET nos igitur contra eutichē his dictis attollamus vocem cū ecclesia catholica: cuius hec mulier typum gessit: ertollamus et mētem de medio turbarū: dicamusq; saluatori Beatus venter qui te portauit. ⁊ vbera que suristi. Vere enī beata parens que sicut quidam ait: Emira est puerpera regem qui celum terrāq; tenet per secula: cuius numen et eterno cōplectens omnia gyro: imperiū sine fine manet: que ventre beato: gaudia matris habens cum virginitatis honore nec primam simulem visa est nec habere sequentē. At ille dixit. Quinimo: beati qui audiunt verbum dei: ⁊ custodiūt illud Pulchre saluator atte statiōi mulieris annuit: non eā tantummodo que corporaliter verbum dei generare meruerat: sed et omnes qui fidei verbum spiritualiter auditum fide concipere et boni operis custodia: vel in suo vel in proximorum corde parerēt: et quasi alere studuerint: asseuerans esse beatos. Qua et eadem dei genitrix inde quidem beata: q̄a verbi incarnandi ministra fa-

cta est tēporalis: sed inde multo beatior: quia eiusdem semper amādi custos manebat eterna. Qua sententia sapientes indeorū clam percutit: qui verbum dei non audire et custodire: sed negare et blasphemare querebāt

ARam electus siue (Lectō ad. j. Excelsus dicitur. Et prophetat persona patris ad filiū loquitur. Ecce puer meus electus dedi spiritū meū super ipsum. Quis est iste puer electus nisi quia puericia reprobauit malū: et elegit quod bonū: Psalmista quoq; ait. Excelsus super omnes gentes dñs Aminadab autē qui interpretatur populus meus volūtarius: significat eū qui dixit. Nemo tollit a me animā meā: sed ego pono eā et iterū sumo eam. Iste vero caput est istius seculi et cuius psona psalmista loquitur domino dicens. Volūtarie sacrificabo tibi: et cōfitebor nomini tuo dñe quoniā bonū est. Naason serpentinus vel auguriū: figurat eū qui in euangelio dixit. Sicut moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exaltari oportet filiū hominis Auguriū ergo hic pro vaticinio vel reuelatione intelligi debet. Cuius vaticiniū i tria prophetie tempora respicit In preteritū vt est: vidit abrahā diem meum et gauisus est. In presens vt est. Quid cogitatis in cordibus vestris: In futurū: vt hoc est. Erunt eni sicut angeli dei in celo. Et illud. Soluite templū hoc: et in tribus diebus excitabo illō. Salmon qui interptatur sensus vel sensibilis: non incōuenienter christū significat: quē apostolus dixit dei virtutē et dei sapientiā esse. Qui bene sēsibilis dicitur: nam in euangelio legitur dixisse Tetigit me aliquis nā ego sensi de me virtutē exisse. Et iterum. Quid cogitatis mala in cordibus vestris: Vere sensibilis: qui cogitata vt facta et futura vt presentia cernit: sicut de eo scribitur. Qui fecit que ventura sunt. In laudi. dicitur hec sola. ān. Natiuitas est ho. j. de lau. ps. Dñs reg. Cap. et cetera omnia sicut in prima die dñr. Ad primā et ad alias horas oia fiant sicut infra oct. Ad secūdas vs. oia fiāt sicut in prima die preter ℟. qō nō dicetur cū hym. Aue maris stella. deinceps non seruetur ordo dicrū in v. et ℟. sed supradictus ordo versiculorū lectio. Riorū ⁊ afiarū seruetur in sequētibus diebus infra oc. Ita tamē quod in die lune semper dicantur versi. et ℟. de primo noctur. hystorie

Die quinta. Lectio prima

BOoz qui in quo robur vel in ipo fortitudo vel ipse in fortitudine interpretatur: apte ad xpm transferri potest: quia ipse est brachiū dñi: de quo propheta dicit. Ecce dñs in fortitudine veniet: et brachiū eius dñabitur. Et ipse de se in euāgelio ait. Ego si exaltatus fuero: omnia traham ad meipsū. Omnis eni virtus homis in morte deficit verbū quoq; quod caro factū est de infirmitate fortius: de morte viuacius: de humilitate excelsius factū est Obeth id est seruiens significat eū qui de semetipso ait. Filius hominis nō venit ministrari: sed ministrare Et apostolus Qui cū in forma dei esset nō rapinā arbitratus est esse se equalē deo: sed semetipsū exinaniuit: formā serui accipiens in similitudinē hominū factus et habitu inuentus vt homo. Jesse interptatur libamen insule. Insule ecclesie sunt de gētibus: que in mari istius mūdi posite tundūtur quotidie persecutionū estibus. De quibus insulis esayas dicit. In doctrinis glorificate deū: in insulis maris nomē dñi dei in israel Insule ergo libamē sacrificiū est corporis et sanguinis dñi quod quotidie sancta ecclesia cum votis et laudibus offerre solet: cōmemorationem digne agens passionis et resurrectionis dominice. Tu autem. Lectio secunda.

DAuid desideradilis vel fortis manu: nulli dubiū quin chri-

stum significet: de quo psalmista ait. Speciosus forma pre filijs hominū. Et iterum. Dūs inquit fortis dñs potens in prelio. Cuius gesta quomodo dñica facta significent: tractatores sanctarū scripturarū sufficienter exponūt. Salomon quoq; rex et filius regis qui interpretatus latine: sonat pacificus vel pacatus erit/ denotat illum de quo propheta predicat dicens Deus iudiciū tuum regi da: et iustitiam tuam filio regis. Et paulo post Orietur iquit in diebus eius iustitia et abūdantia pacis: donec extollatur luna: et dñabitur a mari vsq; ad mare et a flumie vsq; ad terminos terre Dō autē gesta plurima salomonis: ⁊ marime q templū dño cū oi studio et diligētia edificauit: figurā saluatorj nri ⁊ ecclie teneāt: nō ē ignotū. Le.uj

ROboam impetus populi mei interpretatur: et significat velocem conuentū populorū ad fidem christi post incarnationē eius. Quod propheta in spū preuidens ait. Oēs gentes quascūq; feciſti venient et adorabunt coram te domine: et honorificabūt nomen tuū. Abia in nostra lingua cōuertitur: pater dūs: ostenditq; illū/ de quo propheta ait. Parvulus natus est nobis: et filius datus est nobis. ⁊ factus est principatus super humerū eius et vocabitur nomen eius admirabilis cōsiliarius: deus fortis. pater futuri seculi: princeps pacis. Et reliqua. Aza tollens siue attollēs significat eū de quo iohānes dicit Ecce agnus dei: ecce qui tollit pctā mundi. Et ppheta ezechiel er persona domini de cōuocatione gentiū loquens ait. Tollā vos de gentibus: et cōgregabo vos de vniuersis terris: et inducam vos in terrā vestrā ait dūs deus Josaphat ipse iudicans: sed melius dominus iudicabit interpretari potest. Quod illi marime conuenit: de quo scriptū est. Parauit in iudicio sedem suā et ipse iudicabit orbē terre i equitate. Et item. Dūs iudicabit fines terre. Et ipsa vitas de se ait. Pater non iudicat quēq; sed omne iudiciū dedit filio. Tu autē. Lectio ad.j.

IOram qui vbi est excelsus: aut qui est excelsus: sed melius sublimitas: quē significat nisi ipsum: de quo ait esayas. Hec dicit excels⁹ ⁊ sublimis habitans in eternitate et sanctū nomen eius excelsum et in sancto habitans et cū contrito et humili spiritu vt viuificet spm̄ humilium ⁊ cor contritorū. Et psalmista ait. Quis sicut deus noster qui in altis habitat: et humilia respicit in celo et in terra. Et ipse dūs in euāgelio ait. Nemo ascēdit in celū/ nisi qui descēdit de celo filius hois qui est in celo. Ozias id est robustus dūi vel fortitudo dūi ille est de quo ipse saluator in euangelio ait Cū fortis armatus custodit atriū suum: in pace sunt omnia que possidet Si autē fortior illo superueniēs viceritillū vniuersa arma eius auferet i quibus cōfidebat: ⁊ spolia eius distribuet Ipse quippe principē huius mūdi eiecit foras: quia dextera dūi fecit virtutē: et fortitudo et laudatio nra dūs factus est nobis in salutem. Joathan vero consummatus vel perfectus: significat illū de quo dicit apostolus Consūmatus factus est oibus optemperantibus sibi causa salutis eterne. Et ipse in euāgelio ait. Nō est discipulus super magistrū. perfect⁹ autē omnis erit si sit sicut magister eius. Achaz autē id est continēs siue cōprehendēs: ille veraciter est qui dicit. Omnia que habet pater: mea sūt Et itē Data est inquit michi oīs potestas in celo et in terra. Ipse quippe ē manus dei: oia continēs: de qua dicit ppheta. Celū palma metit: ⁊ terram pugillo ꝛcludit. ¶ Serta die Lect.j.

EZechias confortās dūs vel fortitudo dūi interpretatur: illum demōstrās qui discipulis suis ait. In mūdo pressurā habebitis: sed confi-

dite quia ego vici mũdũ. Et sicõm da
niclem. Lapis abscisus de mõte sine
manibus cõminuit testã ferrũ/es/ar
gentũ et aurũ. Manasses obliuiosus
eius typũ nomine tenet: er cuius per
sona ezechiel propheta dirit Si autẽ
impius egerit penitentiã ab omnib⁹
pctis suis que operatus est: et custo
dierit vniuersa precepta mea: et fece
rit indiciũ et iustitiã vita viuet et nõ
morietur. Omniũ peccatorũ eius nõ
recordabor. Et in euangelio ipse ad
paralyt cũ ait. Cõfide fili: remittun
tur tibi pctã tua. Tu autem. Lec. ij.

AMõ q̃ fidelis siue nutritus sit
ostẽdit ipse dicens ad vrbẽ pec
catricẽ. Hierusalẽ hierlm inquit que
occidis prophetas: et lapidas eos qui
ad te missi sũt. Quotiẽs volui cõgre
gare filios tuos quẽadmodũ gallina
cõgregat pullos suos sub alas suas ⁊
noluisti: Josias qui interptatur vbi
est incensũ domini: vel dñi salus/vel
in quo est/illũ significat de quo i euã
gelio scriptũ est: fugit in montem so
lus orare. Et itẽ de eo dicit Factus in
agonia prolixius orabat Quod vero
incensũ orationẽ significet psalmista
testatur dicẽs. Dirigatur oro mea: si
cut incẽsũ in cõspectu tuo. Tu. L. iij

QUis autem sit dñi salus: esay
as er persona dñi loquẽs ostẽ
dit dicẽs. Terra sicut vestimentũ at
teretur: et habitatores eius sicut hec
interibunt: salus autem mea in sem
piternũ erit. Ille est vtiq̃ qui angelo
teste saluũ faciet populũ suũ a pecca
tis eor. Jeconias preparans siue pre
paratio dei illũ significat de quo esai
as ait. In nouissimis diebus erit pre
paratus mons domus dñi in vertice
montiũ et eleuabitur super colles: et
confluent ad eũ omnes gentes. Et ip
se in euãgelio discipulis ait. Si abie
ro ⁊ preparauero vobis locum: iterũ
veniã et accersiã vos ad meipsũ: vt
vbi ego sũ: ⁊ vos sitis. Lec. ad primã

WAthan donum vel donãs siue
donatus latine sonat: et chri
stum in hoc significat. Nam ille dici
tur donũ quia gratia et veritas p ie
sum chꝛistũ facta est. Et ipse de se in
euãgelio dicit. Sic enim deus dilexit
mundũ: vt filiũ suũ vnigenitũ daret
Donans quasi deus. Ecce inquit de
di vobis potestatẽ calcãdi super scor
piones: et super omnẽ virtutẽ inimi
ci Donatus quasi homo. Ecce ego in
quit ⁊ pueri mei quos michi dedit de
us. Joseph apposuit siue apponens:
illũ nimirũ demonstrat qui de fideli
bus suis ait. Ego veni vt vitam habe
ant: et abundãtius habeant. Et item
Ego (inquit) sum pastor bonus: et co
gnosco oues meas: ⁊ cognoscunt me
mee. et paulo post ita subiũgit. Et ali
as oues habeo que nõ sunt ex hoc ouil
li: et illas oportet me adducere et vo
cem meã audient et fiet vnum ouile/
et vnus pastor. Maria quoq̃ interp
tatur stella maris: siue amarũ mare
et hoc nomen apte cõpetit matri sal
uatoris. Ipsa quippe stella maris re
cte vocatur: quia huic mundo tene
bris perfidie et peccatoribus obscura
to: veram lucem edidit de qua iohan
nes ait. Erat lux vera: que illuminat
omnẽ hominẽ venientẽ in hunc mun
dum. Hec et amarum mare recte dici
potest: que voluptatẽ istius mũdi ac
libidinis lutũ: que mare id est amari
tudo recte nuncupatur eo q̃ ad ama
ritudinẽ perpetuã gehenne se sequẽ
tes pertrahũt: fecit sibi bene amare
scere: cum suo exemplo docuit ab il
lecebris huius mundi abstinere. Nã
cum a primordio mundi nuptie insti
tute essent: et totus mundus post cõ
cupiscentias suas abiret ista in corde
suo seruare virginitatẽ suam statuit
et carnis desideria in se mortificare:
celestemq̃ conuersationẽ in terris ha
bere: vt ei per omnia placeret cui se
seruire probauit. Sciendũ quoq̃ est/
q̃ maria sermone syro domina voca
tur. Et merito illa domina vocatur:
que deũ generare meruit celi ac terre

In festo exaltationis sctē crucis. Ad p̄mas vs̄. super psal. ā. Dulce lignū et ō̄ sine Alla. p̄. feria. Cap̄. Michi autē. ℟. O crux viride, et ō̄ sine Alla. et sine psa. hy⁹. Impleta sunt. ℟r bo⁹ decora. et Beata cunus, O crux aue spes vnica: hoc exaltationis tpe. ℣e sūma deus. ℣. Hoc signū crucis. ℟ ō̄ hic responsio sine Alla. ān. O crux b̄ndicta. p̄. Magn̄. require hec omnia in festo inuen. sancte crucis. Oratio.

DEus qui vnigeniti filij tui dn̄i nostri ihesu christi p̄cioso sanguine hūanū genus redimere dignatus es: concede p̄picius. vt qui ad adorandā viuificā crucē aduenerunt: a peccatorū suorū nexibus liberētur. Per eundem. Mēo. fiat de mar. cornelio et cypriano: cū ān. Gaudent in celis. ℣. Letamini in dn̄o. Oratio.

PResta q̄s omnipotēs deus: vt sicut popl's christianus ad sanctorū sacerdotū tuorū cornelii et cypriani tempoalē cōcurrit solennitatē: ita perfruatur eterna et quod votis celebrat pio compleh̄dat affectu Per christū. Tūc cat p̄ces. ante crucē cantādo ān. O crux gloriosa. et finitur cū Alla. ℣. Dicite in nationibus. ℟. ō̄ sine Alla. Dēo. Deus qui pro nob⁹ filiū Require hec oia que hic deficiūt ad vs̄. et ad p̄ces. in festo inuen. sctē crucis: nullū tñ ℟. ad vs̄. neq; ad matut. ō̄ cū Alla. In reuertēdo de sctā maria ō̄ hec ān Beata dei genitrix. ℣ Elegit eam. cū ōone Supplicationē seruorū tuorū. Si hoc festū in dn̄ica cōtigerit: ad vtraq; vs̄. et ad matut. dū ō̄ p̄mū Benedicamus. fiat mēo sub silē. de dn̄ica cū missa in capso in crastino: fiat etiā mēo. sub silē. de tri. ad p̄dictas p̄mas vs̄. et ad matu. et solennis mēo. de marty. ad ipsas p̄mas vs̄. deinde eat p̄ces. ante crucē sicut supradictū est: eodē modo fiat siq; tam de dn̄ica alii mēo. q̄ de mar. q̄ in. ij. feria hoc festū cōtigerit. vespe. de sctā maria extra chorū dn̄r: sicut in p̄dictis feriis infra oc. sine aliqua mēo. tā ad vs̄. q̄ ad matu ☾ Notandū est q̄ q̄n festū exaltationis sctē crucis in. ij. feria cōtigerit: tūc in dn̄ica p̄cedenti ad vs̄ de sctā maria ō̄ sup p̄m. Magn̄. ā. Gloriose virginis. Alias antē semper ō̄ vna. ā. de nocte. suo ordine. Cōpleto. similiter extra chorū ō̄ de sctā maria sicut extra oc. cū hac ā. super psal. Beata mater. p̄s. Usq;quo p̄s. Judica me. p̄s. Sepe expugnauerūt. p̄s. Dn̄e non est celat. Cap̄. Sicut cynamomū. hy⁹. Virgo singularis. ℣ Elegit eā. ān. Glorificamus. p̄. Nūc dimittis. Oēo. Cōcede q̄s misericors deus. Ad matu. vero de sctā maria extra chorū dicendū hoc modo fiat ser. Inui. hym. añe. et p̄. sicut infra octa. dn̄r. Lect. in ferus extra octa. videlz lec. j. Sācta maria virgo virgi. cū ℣ et ℟. scdz ordinē noc. sicut infra oc. Ad j. et ad alias horas oia fiāt sicut infra octa. cū hym. et psal. sicut extra oct. Tamē ad. j. ō̄ Cap̄. In oibus requiē ℟. Aue maria. ℣. Sancta dei genitrix. Oēo Supplicationē. sic concludēdo oēm ad vs̄. mat. ad p̄mā. iij vj. et ix. Per eundē dn̄m nostrū ihesū christū

filiū tuū. Qui te. Ad cōple. de die oia fiant sicut in festo sctē trini. Ad mat. Inuita. Regē dñm qui per crucis mỹsteriū redemit mundū. Uenite adoremus. p. Uenite. Hyᵖˢ. Pange lingua. ℂ In j. noc. ān. Adoramus te christe et benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemisti mundum. ps. Dñe dñs noster. fol. xj. ān. Per signum crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. ps. Domine in virtute. fo. vj. ān. Nos autē gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu christi. ℣. Domini est terra. fol. xx. ℟. Hoc signū crucis erit in celo. ℟. Cū dñs ad iudicādū venerit. et dicatur hic tunc Alla. Le. j

In tempore illo postq̄ cōstantino augusto contra marētiū tyrannū properāti ad bellū: signū sancte crucis celitus fuisset ostensū: et ipso feliciter obtinente triumphū ac ab helena iam dicti principis matre sancta crux fuisset inuēta: atq; per sanitatē cognita et resuscitationē mortui fuisset euidenti indicio declarata regina voti compos effecta: ita salutare lignū fecit secari per mediū: vt ꝛ crucē constantinopolim deferret ad filiū: et crucē hierosolymis thecis argenteis conderet et seruaret in loco: sapienti vsa cōsilio: scilicet vt vbi fuerat membris dñicis aptata supplicio ibidem glorificata veneraretur a populo. Tu autem domine. ℟.

1. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit Que digna fuit portare precium huius seculi. ℣. Hoc signum crucis erit in celo cum dominus ad iudicandū venerit. Que digna. Lectio secūda.

Multorū itaq; temporū labente curriculo cū exigēte mole peccaminū: flagellari pmitteret dñs populū christianū per seuiciā paganor cosdroe quidā profanus ꝛ impius: regnū est adeptus persarū. Qui in tantam prorumpere ausus est proteruiā vt ab accolis vicinarū gētiū quas imperio vastans barbarico suo nephan do subiugarat dñio: coli se iuberet vt deū: vocariq; se regem regū et dñm dominātiū. Nec hoc enim solū sufficit ad sue dānationis interitū: verū etiā syriā et palestinā cū subiugasset et egyptū regna quoq; extera et ifra limitania glomerādo per circuitum suo crudelissimo subigeret dñatui: hierosolimā adijt: ecclesiā christi subuertit: totamq; finitimā regionē vastauit: incendit atq; predauit. ℟. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicandū venerit. Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri. ℣. Cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue et ceperit iudicare seclm per ignē. Tūc. Le. ij

Ad sepulchrū ergo dñi cum bo luisset ingredi territus rediit sed tamē ligni salutaris partē quam religiosa regina ibi ī testimoniū omnium virtutū reliquerat asportauit Fecerat namq; sibi turrim argenteā in qua interlucētibus gēmis thronū extruerat aureum ibiq; solis quadrigā et lune et stellarū imagines collocauerat. vt quasi deus pluuiā desuper videretur infundere. Et dū subterraneo specu equis in circuitu trahentibus circumacta turris fabrica moueri videbatur: quasi quodāmodo rugitū tonitrui iurta possibilitatē artificis mentiebatur. In hoc itaq; loco sedē sibi parauerat: atq; iurta se quasi collegā: crucē dñicam posuerat: filioq; suo regno tradito: ipse in fano huiuscemodi residebat. Illo itaq; tēpore eraclius arcem tenebat imperij vir armis strenuus: lingua eruditus corpore decorus: et q̄uis secularī habitu deditus: totus tamē erat fide catholicus: ꝛ erga dei cultores supplex benivolus ac deuotus. Tu autē. ℟. Adorāmus te christe et bñdicimus tibi. Quia per crucē tuā redemisti mundū. ℣. Tuā crucē adorām⁹ dñe tuā gloriosā recolimus passionem. Quia. Gloria patri Quia. ℂ In. ij. noc. ān Salua nos christe saluator per virtutē sancte crucis qui saluasti petrū in mari miserere nobis. ℣

Exaltabo te.fo.xv.ān. Saluator mūdi salua nos qui per crucē et saguinē rede mīsti nos auxiliare nobis: te deprecamur deus noster.ps. Omnes gentes.fo.xxj ā. Adoremus crucis signaculū per quod salutis sumpsimus sacramentū.ps. Jubilate.fo.xxv. v. Exultēt iusti in cōspectu dei. Medie lectiones fiāt de mar. cornelio et cypriano. Lectio quarta.

TEnuit decius cesar beatissimū papā cornelīū cū vniuerso clero eius:quem precepit centūcellas in exiliū deportari. Qui dum esset in exilio: multi christianorū veniebāt et cō fortabant eū:alij autē scripta confortationis mittebant ad eū. Decius audito quia multi ei scriberēt etiā ꝫ beatus cyprianus: iussit eū de exilio centūcellēsi revocari: et revocatū noctu ante templū palladis sibi presentari Decius cesar sic aggressus est beatū cornelīū dicens. Sic diffimisti: vt nec deos paueas:nec precepta maiorū cōsideres nec nostris minis terrearis: vt contra rempublicā litteras accipias et dirigas? Btūs cornelius respōdit. Ego de corona dñi litteras accepi non contra rempublicā sed ad animas saluādas. Decius iracundia plenus iussit os eius cū plūbatis cedi:ipsum vero ad templū martis duci: vt aut sacrificaret marti: aut capite puniretur. Cūq; duceretur beatissimus cornelius ad templū martis vnus ex militibus noie cerealis rogabat cum provbroze sua:que quinq; annis iacuerat paralitica. Rm. Sancti tui. In cōmuni.fo.lxxvij. Lectio quinta.

INgressus beatus cornelius domū militis cū duobus presbyteris et vno clerico: dedit orationē sup paralyticā. Et tenens manū eius erexit eā dicens. In nomine iesu xpi nazareni:surge salustia. Que protinus erexit se:et credens in deū baptizata est a beato cornelio. Videntes oēs milites quod factū erat de salustia: crediderūt etiā ipsi in dñm. Et prostrati beato pape:rogabant eū vt baptizarentur. Qui baptizauit eos in nomine patris et filij et spūs sācti. Hoc audito decius cesar:iussit vt cūcti ducerentur ad templū martis vna cū beatissimo papa vt aut sacrificarēt marti:aut simul oēs capitibus truncarētur. Veniētes autē foras muros porte appie cum non solū sacrificare nollent:sed etiā in ipsum templū erpuerent: decollati sunt vna cum beatissimo papa cornelio pmiscui sexus numero viginti et vnus: sed et cerealis cum vroze sua salustia sub die octauo decimo kalendarū octobrū. Tēpore illo sctūs cyprianus qui carthaginensīū regebat ecclesiā cōprehēsus est:et presentatus patrono proconsuli. Cui patronus ait. Impatoris scripta ad me venerūt vt hi q̄ diis sacrificare nolūt: ad sacrificiū cōpellantur Cui sctūs cyprianus respondit. Nullum deū scio nisi vnum et verū qui fecit celū et terrā:mare ꝫ omnia que in eis sunt. Post hec in exiliū ductus est beatus cyprianus iussu appasij proconsulis in ciuitatē corobitanā. Post dies autē multos regressus beatus cyprianus de exilio venit in vicum/ qui dicebatur saturgi et habitauit ibi. ℟ Verbera carnificū. in cōi fo.lxxvij.℣.vj

VEnit autē ad eū omnis populus christianorū: vt verba vite perciperent ab eo. In diebus illis oblatus est beatus cyprianus galerio marimo proconsuli. Quem intuens procōsul ait. Tu ne es cyprianus qui sacrilegā mentē hoibus prebes? Jusserunt imperatores te diis oipotentibus sacrificare. Consule tibi ne pereas. Sanctus cyprianus dixit ad proconsulē. Christianus sum: diis sacrificare nō potero:christo eni omnipotentis dei filio seruire eligo Tu vero quod tibi preceptū est fac: de me eni nulla erit dubitatio. Iratus proconsul dixit ad beatū cyprianū. Diu mēte sacrilega viristi: et inimicū te diis romanis exhibuisti/ et ideo cū sis nequissimi criminis auctor et signifer:

reprehensus eris ipso documento cū
his quos scelere tuo tecū aggregasti:
et sanguine tuo sanctietur disciplina.
His dictis: procōsul cyprianū capitalem iubet subire sententiā. Sctūs ve
ro martyr hec audiēs dirit. Gratias
ago deo omnipotēti: qui me a vinculis huius corporis dignatur absolvere. Cūq; duceretur beatus cyprianus
ad mortē: populus qui per eius predicationē christo crediderat plangēs et
eiulans dicebat. Eamus et nos et decollemur cum eo. Perductus autē ad
martyriū: lacernā ⁊ byrrū quibus indutus erat eruens et cōplicans: posuit ad genua sua. Dehinc tunicā tulit
et dyaconibus tradidit: ⁊ in lineis vestibus stetit: et cepit speculatorē sustinere. Qui cū venisset: iussit suis vt ei
dē speculatori viginti aureos darent
Fratres vero flentes linthеamina et
mantilia ante eū mittebant: ne sctūs
cruor absorberetur a terra. Ipse vero manu sua oculos sibi terit: et gladio percussus martyriū cōpleuit: sub
die octauodecio kalendarū octobrium
Tu autē. ℟. O veneranda. In cōi fer.
rrvij. ℣n. iij. not. ā. Tuā crucē adoramus dñe tuā gloriosā recolimus passio
nē miserere nostri qui passus es pro nobis
ps. Notus in iudea fo. rrviij. ā. Crux
alma fulget per quā salus reddita est mūdo crux vincit/crux regnat/crux pellit omne crimen alla ps. Cātate j. fo. rrriij.
ān. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talem profert fronde flore germine. dulce lignū dulces clauos dulce pondus sustinet ps. Dñs regnauit exul fo. rrriij. ℣. Adoramus te christe et
benedicimus tibi. ℟. Quia per crucē tuā
redemisti mundū. Tres vltie lc. de sctā
cruce sine expositione euāg. Let. vij

Pergens itaq; filius cosdroe cōtra eraclium iuxta danubium magnū fluuiū cū suo exercitu. Tādem inspirante clementia saluatoris
vtriusq; principibus placuit: vt ipsi singuli in medio pōtis flumie dimicaturi confligerēt et cui sors victoriā cōtu
lisset ipse sine dāno vtriusq; exercitus
imperiū vsurparet. Decretū etiā cū
iuramēto processit vt si aliquis ex eorū populo principi suo venire in auxiliū presūpsisset: cruribus excisis et
brachijs ab eo in flumie mergeretur.
Cunq; vtriq; populo hec pactio placuisset: inuicē vt dictū est dimicantes
diu multūq; in pontis medio sunt cōgressi. Tandem pulsatus dñs lachrymis christianorū: per virtutē sctē cru
cis cui se eodem die memoratus princeps attentius cōmendauerat: fideli
suo eraclio christus concessit de hoste
triumphū Tantāq; mentis mutatio
cosdroe inuasit exercitū vt nō solum
predictā pactionē nequaq; vellēt trāscendere: sed etiā voluntarij cū omni
sua familia atq; ple eraclio se subderēt tam potestate q̄ fide. Quos ille benigniter suscipiēs: hanc illis clementiā prestitit: vt oēs ad baptismū cōuolarent. Quod ita se facturos esse omnes spopōderūt. Ipse aūt christianissimus princeps cū suo tantū exercitu
regna q̄ cosdroe tenuerat circūquaq;
perlustrās ad sedē ipsius venit: et cū
paucis ad eū ascendit: sedentēq; eū in
throno aureo reperit. Nullus namq;
er eius exercitu fuerat: qui ei eritum
belli aliquatenus nūciasset: quia propter sue crudelitatis superbiā oēs eū
erosum habebāt. Nec immerito: quippe qui manifeste deo erat contrarius
quomō a creatura dei esse potuisset
amabilis? Tu autē domine. ℟.
Tuā crucē adoramus dñe tuā gloriosā 7.
recolim⁹ passionē Miserere nostri qui passus es pro nobis. ℣. Adoramus te christe
et benedicimus tibi: quia per crucē tuā redemisti mūdū. Miserere nostri. Let. vij

Cum tremefactus cosdroe salutationis verba proferret eraclio
ille respōdit. Si vis salutem habere
propter lignū sctē crucis: quod q̄uis
indignus honorifice iuxta modulū tuum tractasti: et si credere in dñm ihesū
volueris: et seruū te illius: cuius ego
sum famulus in veritate cōfessus fue

ris: regnū tibi persarū totū cum patrimonio ⁊ vita: acceptis a te paucis obsidib⁹ dabo. Si autē aliud egeris mox meo gladio interibis. Cunq; ille nequaq; acquiesceret eraclius abstracto gladio caput eius amputauit Sepelire tamen eū quia rex fuerat iussit filiūq; eius paruulū quē cū eo inuenerat baptizari mandauit: ipseq; eū de sacris fontibus suscepit. Erat eni decem annoꝝ. Descriptiones etiam regni persarū sub eius noie fecit: totūq; argētum turris illius in prēdā sue rerecitus deputauit. Aurū vero ⁊ gēmas in vasis vtēsilibus: ad restaurationē ecclesiarū quas tyrānus destruxerat reseruauit. Suscipiēs igitur lignum glorioſissime crucis quod ipse aspoꝛtauerat hierosolymā prōperat Gaudētes autē populi cū ramis palmarū cereis et lāpadibus/ et diuerso glorie apparatu: cū hymnis ⁊ cāticis obuiā alij pergūt: alij subsequuntur Cūq; imperatoꝛ de monte oliueti descendēs per eam poꝛtā quā dñs intrauerat quando ad passionē venit ipse equo regio et oꝛnamentis imperialibus decoꝛatus sedēs voluisset intrare repēte lapides poꝛte descendētes clauserunt se inuicem: ⁊ factus est paries vnus. Cūq; mirarētur attoniti et nimio meroꝛe perterriti: respiciētes in altum: viderunt signū crucis in celo flāmeo fulgoꝛe resplēdere. Angelus enim dñi accipiēs illud in manibus: stetit super poꝛtā ⁊ ait. Quādo rex celoꝝ dñs noster ⁊ totius mūdi redemptoꝛ: passionis sacramenta cōpleuit: et per hunc aditū cōpleturus introiuit non se purpuratū nec diademate renitentem exhibuit: aut equi potentis vehiculū requisiuit: sed humilis aselli terga insidens: cultoꝛibus suis hūilitatis exēpla reliquit. His dictis: confestī celo rediit. Tu autē. ℣.

8. O crux gloꝛiosa/ o crux adoꝛāda/ o lignū prēcioſū et admirabile signū. Per quod et diabolus est victus ⁊ mūdus christi sāguine redemptus. ℣. Mihi aūt absit gloꝛia ri nisi in cruce dñi nr̄i ihesu xp̄i. Per. Le. ir

TUnc impēratoꝛ gaudēs in domino devisitatione angelica. depositis imperialibus insignijs: discalciatus p̄otinus linea tantū zona p̄ecinctus: crucē dñi in manu suscipiens: perfusus facie lachꝛymis: ad celū oculos erigens/ p̄operat ad poꝛtā vsq; p̄grediēs. Mox illo humiliter p̄opinquāte duricia lapidum celeste persensit imperiū: statimq; poꝛta se subꝛigens liberū intrantibus patefecit ingressū. Odoꝛq; suauissimus qui volitante diuinitus aura de persarū puincia per longa terraꝝ spacia hierosolymis fuerat illapsus: momēto eodem quo de fano cosdꝛoe sctā crux fuerat eraclio baulāte egressa/ tunc rediit: omniūq; pectoꝛa segregati infudit. Vincebat eni aromata omnia therebinti naturam: et balsama atq; myꝛrhā. Cōfestim igitur populāris gaudij fauoꝛ in altū sublatus diuinā laudabat potentiā sicq; gloꝛiosus augustus erumpens in laudibus ait. O crux admirabile signū: i qua dñs noster dei filius suspensus p̄o nostroꝝ pōdere criminū moꝛtis dānauit supplicijū: ⁊ sanguis eius adoꝛādus thꝛonis et angelis et vniuersis cādoꝛibus radiante turba virtutis effusus est in p̄ecijū nostre salutis. O crux splendidioꝛ astris: mūdo celebꝛis: hominib⁹ multū amabilis/ sanctioꝛ vniuersis: que sola fuisti digna poꝛtare talentū mūdi. Dulce lignum dulces clauos: dulcis mucro/ dulcis hasta dulcia ferens pōdera: salua p̄sentē cateruā in tuis hodie laudibus cōgregatam: et tuo vexillo signatā. Hec cū diriſſet p̄cioſissimā partē ligni quā secū detulerat loco suo restituit. Tūc reuocante dño antiqua miracula: die eodem sūt renouata moꝛtuus vnus recepit p̄opꝛiā vitā: paralitici quatuoꝛ adepti sunt sanitatē amissam. Leꝓsi decē cutē receperūt mundā quideci quoq; ceci luci sūt restituti. Plurimi quoq; a demonibus erepti: mul

tiqz varijs sūt de infirmitatibus libe
rati. Tūc imperator oīone facta of=
ferēs deo multa donaria: ecclias dei
reparare fecit de regijs sūptibus red
dēs pziuilegia per auctoritatē pzola=
tā restituēs captiuos in pprīa: dans
oportuna pfidia: cōstantinopoli redi
it fretus virtute diuina pseuerās in
sancte crucis signaculo: miraculozū
plurima incremēta donāte dño nō
iesu rpo: qui de suo sacro sctō sangui
ne redemit mundū p crucis patibulū
et q̄ vicit diabolū et paradisū restitu
it: et vite ianuas patefecit: ipo pstāte
de quo loq̄mur: q̄ cū patre et spū sctō
viuit et regnat in scla sclorū amē. ℟.
Per tuā crucē salua nos christe redēptor
Qui morte nostrā moriēdo destruxisti Et
vitā resurgēdo reparasti. ỽ. Miserere no
bis iesu benigne qui pass⁹ es clemēter pro
nobis. Qui. Glia. Et. ỽ. Dicite i natio.
℟. Quia dns regnauit a ligno In lau. ā

O Magnū pietat⁹ op⁹ moꝛs moꝛtua
tūc est qñ in ligno moꝛtua vita fu=
it ps. Dns regn. fol. vj. ān. Ecce crucē
dñi fugite partes aduerse: vicit leo de tri=
bu iuda radix dauid alla. ps. Jubilate.
fol. vij. ā. O crux admirabilis euacuatio
vulneris restitutio sanitatis ps. Deus de⁹
fo. vij. ā. Super oīa ligna cedꝛozū tu so=
la excellētioꝛ in qua vita mūdi pependit in
qua chriſtus triūphauit et moꝛs moꝛtē su
perauit ps. Bñdicite. fo. vij. ān. Crux
bñdicta nitet dns qua carne pepēdit atq̄z
cruoꝛe suo vulnera nr̄a lauit ỽ. Lau. fo
vij. Cp̄. Michi autē ab hy⁹. Crux fi=
delis. Sola digna Gloꝛia z honoꝛ. ỽ
Dis terra adoꝛet te deus. ān. O crux bñ=
dicta ps. Bñdictus. Oō. Deus q̄ vni
genitū. Mō. fiat de marty. cū oīone
vtš. Deinde fiat mēo. de sācta maria
cū vna ā. de noc. suo oꝛdine. Et si dñi=
ca fuerit dicit. ā. sicut in pꝛima die su
per pm. Bñdictus. Ad. j. ā. O magnū
ps. Deus in noie. ā. Gꝛatias tibi deus.
ỽ. Quicūq̄z vult. ℟. Jesu chriſte. cū alla
ỽ. Qui sedes. Ad. iij. ān. Ecce crucē ps.
Legē pone. Cp̄. Vita. z ỽ. sicut i festo
inuē. sācte crucis ad oēs horas dīr cū
oīone Deus q̄ vni. Ad vj. ā. O crux. ps.
Deſe. Cp̄. vtš. dictū ē. Ad. ix. ā. Crux
bñdicta. ps. Mirabilia. Ad. ij. vš. ān.
O magnū. hi. feri. Cp̄. Michi aūt ab.
℟. Per tuā crucē. hy⁹. Crux fidelis. ỽ
Dis terra. ā. O crux splēdi. vtš. i alio fe
sto et ōꝛ time Alla. hꝛ Magn̄. Oō vtš
Mēo. fiat de. s. maria solē. cū hac ān.
Natiuitas tua. ỽ. Sancta dei ge. Oō.
Supplicatio. Deide fiat solē. mēo. ỽ
s. nichomede mar. cū hac oīone. Oō

A Deſto dñe populo tuo vt bea
ti nichomedis martyꝛis tui me
rita pclara suscipiēs: ad impetrandā
miam tuā semper eius pcociijs ad=
iuuetur. Per. Dñi si dñica fuerit fiat
mēo. de. s. nichomede sub silē. cū mēo
dñicali. Vesp. de. s. maria extra chorū
dñr hoc mō sub silē. sup pm. hec sola
ā. Dei geni. ỽ. Dixit dns et cete. hi. si=
cut infra octa. dñr. Cp̄. Ego quasi. ℟
Ad nutū hy⁹. zc̄. sicut ad j. vš. in vig.
dñr. Cōple. sicut extra octa. ōꝛ cū hac
ān. Btāmater. super pm. Ad zple. de
die oīa fiant sicut in festo sācte trini.
In octa. natiui. btē marie. Ad ma
tuti. inui. triplex tota cātetur hyl. si=
cut in do. infra oc. ꝓnotatū est. Le. j.

Otandū est autem q̄ si
oachim z Anna distri
guātur: id est pater et
filius pꝛioꝛ dñi resurre
ctio sequēs dñi pparatio dicitur Que vtraq̄z
dño chriſto bene cōueniūt: quia ipse
est q̄ scōm pꝛophete dicta et scōm pꝛo
missionē suā tertia die a moꝛtuis re=
surrexit: nosq̄z a pctōꝛū moꝛte resur=
gere fecit. Et in die electos suos gene
raliter reſuscitans: ad regnū inuitat
eternū dicens. Venite bñdicti patris
mei: pcipite regnū quod vobis para=
tū est ab oꝛigine mūdi. Tu aūt. Le. ij

Salathiel in latinū trāslatū pe=
titio mea deus: et nulli hoc con
gruētius q̄ redemptoꝛi nō conuenit
qui patrē pꝛo discipulis suis petēs ta
liter locutus est. Pater sctē serua eos
in noie tuo quos dediſti michi vt sint

vnū sicut et nos. Et vt affectū dep̄ cā-
di oñderet paulo post subdidit dicēs.
Nō p̄ his aūt rogo tm̄: sed et p̄ro eis q̄
credituri sūt p̄ verbū eor̄ i me: vt oēs
vnū sint sicut tu pater in me ⁊ ego in
te: vt et ipsi in nobis vnū sint. Le.iii.

Zorobabel vo interp̄tatur ipse
magister babylonis id est ma-
gister cōfusionis. Et quid babylō me
lius q̄ istum mundū significat? Qui
post p̄tm̄ p̄rimi hois varijs ydolor̄
cultibus et hūane vite errorib⁹ im-
plicatus et confusus erat. Sed redēp
tore nostro veniēte: ac regnū in eo su-
scipiēte: cui pater dixit. Postula a me
et dabo tibi gentes hereditatē tuā: et
possessionē tuam terminos terre: cō-
festi ad vnius dei cultū: et ad iustitie
opera cōuersus est: ⁊ cepit sub ordine
viuere qui p̄rius solebat sub errorū
anfractus deuiare. Tu autē. Lec.iiij

Aliud qui interp̄tatur p̄ me-
us iste: vel pater meus est: ei⁹
optime gerit figurā: de quo i psalmo
dictū est ex persona patris dicētis Ip
se invocabat me pater meus es tu: et
ego p̄rimogenitū ponā illū excelsum
p̄re regibus terre. Eliachim quoq̄ la
tine sonat dei resurrectio vel deus re
suscitās: vel deus resuscitabit: illū ty
pice designat qui in euāgelio ait Ego
sum resurrectio et vita: qui credit in
me etiā si mortuus fuerit / viuet. Et
item. Hec est inquit voluntas patris
mei qui me misit: vt oīs qui videt fili
um et credit i eū habeat vitā eternā ⁊
ego resuscitabo eū i nouissimo die. f.v.

Azor hoc est adiutus plane eū si
gnificat qui dixit. Qui me mi
sit mecū est: et non reliquit me solum
q̄a ego q̄ placita sunt ei facio semp Et
itē. Pater meus iquit vsq̄ modo ope
ratur: et ego operor. Et psalmista ex
p̄sona icarnationis ei⁹ loquēs ait. Et
te deus adiuuat me: et dñs susceptor
est anie mee. Sadoch nāq̄ iustificatus
dicit: ⁊ illū exp̄rimit de quo p̄ropheta
ait. Justus dñs ⁊ iustitiā dilexit: eq̄ta
tē vidit vultus eius. Esayas vero ex
p̄sona dei p̄tis taliter loq̄tur de xp̄o.
Justificabit ipse iustus seruos meos
multos: et iniq̄tates eor̄ ipse portabit

Achim id est frater me⁹ (f.vj.
iste illū significat qui nēe ifir-
mitat⁹ voluit esse particeps: vt hēret
fratres de q̄bus ad p̄ez dicere posset
Nūciabo nomē tuū fr̄ibus meis i me
dio ecclesie laudabo te Et in euāgelio
de fidelibus suis ipe ait. Quicūq̄ fece
rit volūtatē p̄tis mei q̄ est in celis ipse
meus frater sor̄ et mē est. Eliud ve-
ro deus meus iste iterp̄tatus: sine du
bio eū demōstrat de quo in cātico exo
di scriptū ē. Iste deus meus ⁊ honor̄i
ficabo eū: deus p̄tis mei et exaltabo
eū. Cui esayas ait. Vere tu es de⁹ ab-
scōdit⁹: deus isrl̄ saluator. Et cui tho
mas post resurrectionē ei⁹ loca clauo
rū tangēs: exclamās aiebat deus me
us et dñs meus. Eleazar deus me⁹ ad
iutor dicit̄: et ypheta ex parte hūani
tatis x̄pi ad patrē loquitur Diligā in
quit te dñe virtus mea: dñs firmamē
tū meū et liberator meus. Deus me⁹
adiutor meus sperabo in eū. Ic.ad.j.

Maria quoq̄ interp̄retatur stel
la maris: sive amarū mare: et
hoc nomē apte competit matri salua
toris. Ipsa quoq̄ stella maris recte
vocatur: quia huic mundo tenebr̄is
perfidie et peccator̄ obscurato verā
lucē edidit: de qua iohānes ait. Erat
lux vera q̄ illuminat oēm hoiem veni
entē in hunc mundū. Hec et amarum
mare rite dici potest: q̄a voluptates
istius mūdi ac libidinis lutū: que ma
re id est amaritudo recte nūcupātur:
eo q̄ amaritudinē perpetuā gehenne
se sequētes pertrahūt fecit dñ amare
scere cū suo exēplo docuit ab illecebr̄s
huius sc̄li abstinere. Nā cū a p̄rincip̄-
dio mūdi nuptie instituite essent: ⁊ to
tus mūdus post cōcupiscentias suas
abiret: ista in cor̄de suo seruare virgi
nitatē suā statuit et carnis desideria
in se mortificare celestēq̄ cōuersatio-
nē i terris habere: vt ei p̄ opa placeret
cui se seruire p̄bauit. Sciendū quoq̄

T.j.

est q̄ maria sermōe syro dña vocatur Et merito illa dña vocatur: q̄ deū generare meruit celi ac terre. Tres vltime sc̄t. de exp̄sitione cuāge. Loquē te iesu ad turbas. vt̄s in dñica. Ante laudes. v̄ Ora p̄o nobis sctā. Ad laud oēs añe dñr. Mēo. fiat de. s. nichome de mar. cū oꝛōe vt̄s. Ad. j. et ad alias ho. oīa fiant sicut infra oc. Ad. ij. vs̄. oīa fiāt sicut in. j. die ad. ij. vs̄. p̄ter R q̄ nō dicē. Hy⁹. Aue maris. Mēo. fiat de. s. editha v̄gi. nō mar. cū hac oꝛ

DEus qui fidelibus tuis castitatis exemplū p̄buisti: dū de virgine filiū tuū dñm nostrū nasci voluisti: sācte edithe virginis tue p̄cibus nobis mentis et coꝛp̄oꝛis tribue puritatem per quā a te nobis p̄omissam percipiamus felicitatē. Per eundem Deinde fiat mēo. de marty. eufemia lucia: et geminiano cū hac oꝛatione.

PResta q̄s dñe p̄cibus nr̄is cū exultatione p̄uectū vt quoꝛū diē passionis annua deuotiōe recolimus etiā fidei cōstantiā subsequamur. P. Scē edithe virg. nō mar. ix. l. fiat cū ofone. Deus q̄ fidelibus vt̄s. sc. j.

INteruenientē sctō byntonie p̄tifice atheluold o immo intercedente q̄ foꝛtis est vt moꝛs xp̄i dilectiōe: regina vilfri disbenerabilis sctē edithe genitrix: de mūdiali regno et thalamo sctē dei genitricis v̄ginali byntonie successit monasterio. P̄ro auro terta purpura iduitur nigra peregrinātis a domo tunica p̄ aureis monilibus oꝛnatur pudoꝛe: p̄ro regali diademate fulco velatur flāmeolo. Que intantū p̄fecit post castū fructū ventris: post habitū religionis vt magistra efficeretur castitatis: et virgineo cōtubernio eiusdē monasterij mē p̄ficeretur. Huc igitur trāslertur illa ei⁹ filia sctā editha de sctā radice vt virgula thuris: et oliua speciosa p̄pagata. Huc itaq̄ xp̄ianissim⁹ edgar⁹ rex pater sctē edithe aduenit cū p̄incipū patrūq̄ caterua p̄pliq̄ affluentia: velut ad xp̄i curiam et diuina sp̄ōlalia. Triūphat ciuitas i aduētū regis: patrē patrie et pacis p̄incipē āplectēdo Hic tāq̄ pignus daturus ad nuptias vel suas oblaturus p̄imitias accedit coꝛā dño: dat man⁹ supno arbitrofit melchisedech deuotione cū regno: cōsulit facie dñi tali officio Tu aūt. l. ij

PRotēditur pauimēto insigne palliū ad gradus autētici altaris summe dei genitricis: quasi ante thꝛonū et pedes diuine maiestat⁹. Diuersa infunditur opulētia: tēpoꝛalis et eterna. Regalis dignitas q̄ matronarū ambit⁹ coꝛonulas aureas: auro tertas clamides gēmatas trabeas armillas/annulos: mōilia variaq̄ radiātia rerū oꝛnamēta materna fides apponit nigrū sctimonie velū: calicē et patenā dñice passionis ferculū: celestis oꝛaculi psalteriū oꝛat cū parentibus patrū frequētia: oꝛat soꝛoꝛū ecclesia/ vt p̄tia omniū diuinitas declarare dignaretur: quā vitā indoctilis etas p̄senti electiōe soꝛtiretur. Si stitur igitur bima infantula vt in florido p̄rato hostrea lactea. Que vt archa dei a dextris et a sinistris irrefle-xa: recto impetu de medio splēdentiū coloꝛū solū velū accipit: et p̄ coꝛona capiti imponit. Sola sanctitatis pignoꝛa eripit: in sactis suis chꝛistū elegit in sacro habitu xp̄m induit: cetera rerū insignia fatuis seculi virginibus itacta reliquit. Fiunt gratiarū actiōes deo auctoꝛi: fit plaul⁹ et gaudiū patri et matri vniuersq̄ fideliū cōgregationi. Claruit plane tūc p̄sētibus gratia futura. Tu aūt. sc. iij.

TUnc rex cū soꝛoꝛe de cōiuge facta in conuētu angeloꝛū et hominū paruulo chꝛisto paruulā suam delpōlant: vnde se dñicos soceros factos congaudēt Vnicū pignus salua toꝛi offerūt: immo hec offert: hec i vice matris ecclesie dei oblationē colligit. Collecta itaq̄ in ecclie gremiū in v̄ginale collegiū: adeo tota vita ip̄si⁹

erat caritas benignitas ac hylaritas redolēs in oēs vt nichil aliud q̄ para disus delectabilis: q̄ odor agri pleni/ cui bñdixit dñs esse merito videretur Pulchritudo forme cū pulchriori pudore aie respōdebat: facie similior pti reuerētia mēi. Statura mediocritate decētissima: que ante assumpta est q̄ peradulta. Inter multa sctōrū erē pla que libris legebat anhela: interq̄ psentia sanctorū et marime propinquorū religiosorū lumia vicinius ac cēdebatur virginali palma sctissime amite sue sūmi edgari regie germane edithe: cuius et nomē et virginitatē hereditauit que monasterio tām dor die et prouincie staforde meritorū signis fuit: sicut et ipsa vyntonie p̄claruit. Beatissima quoq̄ eius auia regina alfgina claris miraclis illi ostēdit: qua pietate et fortitudine in thoro regis edmūdi: et aureo cultu celo imitabilis extiterit. Medie l. fiant de marty. de cōi pluri. marty. cū v. ℣ R̄ de. iij. noctur. nisi hoc festū in dñica vel in. ij. feria contige. tunc eni dicūt v. et R̄. de. j. noc. pluri. mar. Et tres vltime l. de proprietate sctē edithe legātur sine exp̄one euāgelii. Lec. vii.

ET virgo gloriosa a dño prudēter edocta nō arrogabat longā regū genealogiā: malēs a dño humiliū gratiā ꝫ gloriā. Quicqd mater indixerat: obauditionē velut brauiū in stadio occupabat. Sororibus christi marthā se prestitit: mariā languidis ac destitutis se impendit lazaros r̄pi regū natis preponit. Elephātinosis seruire regno pretendit: vlcerosis vestigijs lauacris capillis osculis fouere mauult q̄ imperare. Quāto quisq̄ apparuerat morbis deformior tanto hec offertur benignitate cōpatiēti or et famulatu suffusior. hāc aslū suum dānati: hanc redemptionē suam nouerant captiui. Quicquid a pio genitore legationibus vel allocutionibus postulasset hoc p̄cordiale erat vt ecclias multiplicaret/ opibus prouehēret vt omniū necessitatibus sinū clemētie panderet. Puniēdos aut venundandos venia liberaret. Cilicio etiam testātur cōscie matres asperatam: quod delicata interula et exteriori dissimulauerat purpura: que tamen religioni pareret nigra Le. viij

HAEC alludēs pie emulationi serenissima gēa altissimi tali miraculo fauit aliqū dilecte sue parti. Cereū a flamma sua negligēter restictū et adhuc incenso ligno fumigantē arche vestimētor virginis plene femina ministra iniecerat: obseratacq̄ archa discesserat Mox semisopitū resudat incendiū: quoq̄ magis tegitur tectus magis estuat ignis Iā paries primus ardebat. iā clausa machina deint⁹ relurerat. iā totius loci minar piculū iminebat. Nox erat et oēs sopor occupauerat cū tandē isopita dei puidentia sorores excitātur: cursim frangere magis q̄ apire estuantē edicula molīūtur: vestes quasi cōbustas eycere aut cōmunē desolationē minitantē flāmā certant extinguere. Beata vero editha mēte in christo fūdata sua damna ridere: quātiq̄ penderet species et opes terrenas hilari vultu cepit ostēdere: eodēq̄ aio vel scīēs certe: vel nescīēs qd̄ acciderat triūphare Cunq̄ vestimēta singula vel pellicea vel purpurea cautis luminib⁹ explorāt reuoluta mira perpetui custodis gēa ita oia ab omni vstulatione inuēta sunt illesa: vt fuerāt ante ipa incēdia imo vt fiducialius fateamur: vt ipa vgo corruptiōis erat aliena. l. ir

UT ergo quedā p̄cesserat palmula in r̄po dotalis editha iā paternus affectus edgari: magis ecclesie q̄ regni ppaginē pensans in filia: hāc sup tria sctimonialiū deo dispēsante despōsat monasteria. Quantis renisa est excusationbus: q̄ incongruā se vite scientie morūq̄ maturitate reclamabat q̄bus rosis pudor genas suffuderat vginales: etiā fauore spōsi illustriores. Pulchre sunt gene

T. ij.

tue vt fragmẽ malipunici: collũ tuũ sicut monilia: murenulas aureas faciemus tibi. Verunt̃ effrenacius resistere tãtorũ ꝓceptorũ nõ poterat reuerẽtie: successitq; nõ ad ꝓlationẽ sed ad obedientiã et quasi agna ad victimã. Cõsecrat eam celestis aqla ethelnaldus vyntonie i monasterio qõ nonarũ noiatur. In monasteriũ quoq; berkynga dictũ in tertiũ etiã ꝓmota est pẽtecostes. Non tñ a genitrice pia auelli. nõ a domo i qua deo data ⁊ dei puidẽtia et ꝓpetuo mãsura radicẽ sixerat poterat transplãtari. Verũ singulis ercubijs spũales matres tanq; efficatiores dispolsuit seq; ad parentẽ quasi adhuc erudiẽda magiscq; adhuc indigẽs disciplina cõtulit: malẽs matri subesse q; alijs ꝓesse/matrẽ timere q; alijs ꝓerare: discens a dño suo mitis esse et hũilis corde. Cetera oia de cõi vnius virg. nõ mar. fiãt Hac die erũt vesp. de sctã editha et mẽo. fiat de. s. lãberto epo ⁊ mar. Si festũ scti lãberti in do. cõtige. fiat de ipo mẽo. ad. j. vs̃ et ad matu. et medõ. k. fiãt vbi agit de sctã maria: tñ vbi agit de festo loci fiat de eo tñ mẽo. Si in ij. fer. euene. fiat de ipso mẽo. ad. j. vs̃. et matu. de. s. editha: et medõ. k. q̃ erũt de sctõ lãberto et tũc in do. ꝓcedẽ. fiat tñ mẽo. de mar. eufemia/lucia et geminiano ad j. vs̃. et ad matu. et ad mis. Si. iij. fer. tig. tũc fiet de eo tñ mẽo. post mẽo. btẽ marie ad. ij. vs̃. de. s. editha: et ad cõme. btẽ marie q̃ tũc erũt in eadẽ. iij fer. Si hoc festũ in. iiij. fer. cõtige. nichil penitus de eo fiat illo ãno nisi ad vs̃. et ad matu. de sctã maria. Si i v. fer. cõtige. fiat de eo tñ mẽo. ad vs̃. ⁊ ad matu. de cõme. beate marie que fiet eadẽ v. fer. Si i vj. fer. cõtig. fiãt de eo tũc. iij. lc. cũ noctur. Et si in sab. cõtige. fiat de eo tñ mẽo. cũ hac oone.

SAncti lãberti martiris tui dñe atq; põtificis nos tibi q̃s cõmẽdet oratio: et sicut hũc diẽ eius gloriosa decorat passio: ita nos ipius muniamur suffragio. ℣. Tres. k. fiãt. k. i

LOriosus vir dei lãbertus oppido traiectensi fuit oriũdus. Qui a parẽtibus sacris litteris ad imbuẽdũ traditus: duz pueritie excederet annos: spũ sapiẽtie et hũilitatis gẽa resplẽdebat plenus. Predicte autẽ vrbis põtifice decedẽte: per regis imperiũ et plebis consensũ vir dei lãbert⁹ eiusdẽ vrbis subrogatur eps̃. Sũpto autẽ officio erat in timore dñi perfectus ⁊ quotidie in oñe opus bonũ augebatur Actus vite sue omni hora custodiebat: et oculũ mentis sue ad deum sẽper defixũ habebat ppũmq; sibi cõmissum spũali cibo reficere oĩbus modis festinabat. His et huiusmodi exercitijs deditus et diuina gratia erat plenus. Tu autẽ. Lectio secũda.

QUim ergo iã vir scũs pro custodia gregis sibi cõmissi multa certamina tollerasset: isurrexerũt duo pessimi hoies et sclari potentia tumẽtes qui res sue eccle iuste puadentes cũ eorũ insolẽtiã nullus ferre posset amici pontificis ira repleti. ignorãte viro dei eosdẽ interfecerũt. Erat eis quidã cõsanguine⁹ noie dodo opibus plenus ac supbia tumidus. Qui multitudine armatorũ collecta: necẽ predictorũ in ipso sctõ dei vlcisci crudeliter animũ apposuit. Dũ ergo vir sãctus in quadã sue dyocesis sede moraretur: et matutinale officiũ nocte cũ fribus dño persoluisset: assũt armati qui claulas fores effringẽtes: sup sanctũ virũ vbi orabat irruũt. Qui mox letali ictu iaculatus: btis meritis ditatũ celo spiritũ reddidit. Lectio. iij.

BEatus ergo lãbertus cũ fuisset tali martyrio cõsũmatus subito currẽte nũcio oẽs plateas rumor ipleuit Replẽtur oẽs trisitia: et proceres amarissime lugent. Corpus autẽ beati viri naui impositũ: ad sedẽ traiectẽsis eccle est delatũ. Mox vero pene ois ciuitas ruit i funeris obsequiũ cuius corpus digno honore tumula-

tū: tacet in gloria resurrecturū. Ad eius aūt sepulchrū diebus ac noctib⁹ audite sunt sepius voces psallentiū angelor. In loco etiā vbi btūs vir fuit interfectus: luminaria per diuinā accēsa potentiā resplendebāt crebrius. Pluribus etiā miraculis per beatū virū patratis: ab omni popło glorificabatur dñs. Cetera oia de cōi vni⁹ mar. et pōti. Si hoc fer. scti lamberti vel aliud fer. iij. ic. in aliqua feria. iiij tēpor: vel in sab. iiij. tpm mense septē. cōtinge. dñr matu. de fer. et mis. de ieiunio/nisi hyf. Peto dñe. per hebd. fuerit inchoāda: tunc enī fiet totū servitiū de feria et festū. iij. ic. oino pter mittatur. Quādo dies dñicus in crasti. scti lāberti euenerit tūc in ipa do. erūt ver. de sctā maria cū pleno seruitio in crasti. scz in die lune zc. ¶ Sancti mathei apostoli et euāgeliste festū inferius dupler et. ir. ic. fiant. Ad primas vō. ā. Placētes deo facti dilecti quoniā gratia et mia est in sanctos eius et respetus i electos illius. Psal. feriał. Cp.

Exi. 1. Similitudo vult⁹ quatuor animaliū facies hois et facies leonis a dextris ipsorū quatuor: facies aūt bouis a sinistris ipsorū quatuor/ et facies aquile desuper ipsor quatuor. ℟. Quatuor aialia. infra vj. Hy⁹.

Mathee sancte bino pollēs munere sedulis iesū iterpella quesibus vt nos in mundi gubernet turbinibus ne post eternus sorbeat interitus. Amen. Annue xpe. In cōi fol. lxx. v. In omnē terrā. ān. Ecce ego iohānes vidi hostiū apertū in celo: et ecce sedes posita erat in eo z in medio sedis et in circuitu ei⁹ quatuor animalia plena oculis añ et retro: et dabant gloriam et honorē et benedictionem sedenti super thronū viuenti in secula seculorum. ps. Magnificat. Oratio

Da nobis qs omps deus vt beati mathei apostoli tui et euangeliste quā venimus veneranda solēnitas: et deuotionē nobis augeat z salutē. Per. Mēo. fiat de sācto laudo eo solēniter et cōfes. cū hac oratione

Presta qs ops deus: vt qui beati laudi cōfessoris tui atq; pōtificis solennia colimus: eius te intercessione etnā vtitudinē cōsequamur. p. Ad cōpl. oia fiāt sicut i fes. l. trint. Ad matu. iut. Regē euāgelistarū. Venite adorem⁹. ps. Venite. Hy⁹. Mathee sctē bino In. j. noc. ā. Cōuocatis iesus duodecī aplis misit illos predicare regnū dei egressi autē euangelizabāt et curabāt vbiq; p. Celi enar. fo. v. ā. Mittēs dñs et alios ad predicādū dicebat illis messis quidē multa operarii pauci. ps. Būdicā t. xvj. ā. Jesu xpi dñi gra credētib⁹ pplis doctores et euāgeliste sūt in ministeriū fidei missi. p. Eructa. fo. xxj. b. In omnē

Lectio prima.

Rāt duo magi zaroes et arpharat apud ethiopes in ciuitate eorū magna que dicitur naddabar vbi erat rex eglippus. Hunc itaq; ludificabant hi duo magi vt dicerēt se deos esse. Et credebat eis rex: et omnis populus memorate vrbis. Et ibat opinio eorū per totā ethiopiam: ita vt ex longinquis regionibus ethiopie. venirent et adorarent eos. Faciebant enim subito hominū gressus figi: et tamdiu imobiles stare: q̄diu voluissēt. Similiter z visus hoīm et auditus: a suo officio refrenabāt. Imperabāt serpētibus vt percuterēt quod magici facere solēt: z ipsi incantādo curabāt. Et vt vulgo dici solet: malignis maior reuerētia exhibet timore: q̄ benignis amore. ℟. In visiōe dei vidi et ecce vētus turbinis veniebat ab aquilone nubesq; magna et ignis involuēs splēdorq; in circuitu ei⁹. Et ex medio eorū similitudo quattuor aialiū et aspectus hominis erat in eis. ℣ De medio autem eius quasi species electri hoc est de medio ignis. Et ex medio. Lectio. ij.

Cura ergo dñs hominū gerens matheū cōtra hos magos apostolū misit. Qui ingressus ciuitatem cepit detegere prestigia eorum. Oēs

eni quos illi figebant: hic in nose iesu
xpi soluebat. Quos illi cecabãt: ille il
luminabat. Quibus illi tulerãt audi
tum: ille reddebat. Serpẽtes igitur
quos illi ad percutiẽdos hoies excita
bãt: hic cõuertebat in somnũ. et pcus
siones eorũ facto signo dñi curabat.
Et nõ solũ eos curabat quos illi lede
bant: sed etiã oẽs qui ad eũ ferebãtur
ab infirmitatibus diuersis atq; a de-
monibus obsessos. Predicabat autẽ
virtutẽ dei ppso itavt oẽs mirarẽtur
eloquentiã eius. Suscepit autẽ eũ in
domũ suã fidelis ille eunuchus a phi
lippo dyacono baptizatus. In illis
diebus mortuus est filius regis eglip
pi ad cuius funus stabant magi Qui
cum nõ possent suscitare eum: suade
bant regi eum in collegũ deorum ra
ptum: vt sit vnus ex dys et oportere
ei simulachrũ ⁊ templũ fabricari. ℟.
2. Quatuor facies vni erãt et quatuor pẽ-
ne vni pedes eorũ pedes recti plãta pedis
eorũ vt vituli. Et scintille eorũ quasi aspe
ctus eris cãdẽtis. ℣. Sub pẽnis eorũ ma
nus hois i quatuor partib⁹. Et scin. Kc. iij

TUnc eunuchus ille fidelis dño
iesu christo suggessit regi ⁊ re
gine de apso. Et missi sunt honorati
viri a latere regis: qui introduxerũt
eũ ad regem Cui prostrauit se euphe
nissa regina ⁊ dixit Scio te a deo mis
sum pro salute hoim et eius esse disci
pulũ: qui mortuos suscitabat: et oẽs
egritudines ab oibus suo repellebat
imperio. Nũc ergo veni et inuoca no
men eius super defunctũ filium meũ
credo enim q; si hoc feceris reuiuiscet
Dicit ei apus. Quia dicis te credere
que nondũ predicationẽ dñi mei iesu
xpi ex ore meo audisti: ideo scias filiũ
tuũ tibi reddi Ingressus apus ad de
functũ: expãdit manus suas ad celũ
et orationẽ fudit ad dñm. Et post ora
tionẽ apprehendens manũ defuncti:
ait. In noie dñi mei iesu christi cruci-
fixi surge eufronon. Et confesti exur-
rexit puer. Ad hoc factũ expauit cor
regis: et credens in dñm baptizatus
est cũ regina euphenissa: et filio eorũ
q; suscitatus est eufronõ: et filia ephi-
genia q; virgo dei pmãsit. Tu aũt. ℟
3. Similitudo vultus aialiũ facies hois et
facies leõis a dextris ipsorũ quatuor faci-
es vero vituli a sinistris ipsorũ quatuor fa
cies autẽ aquile desuper ipsorũ quatuor.
Et facies ⁊ pene extẽte desup erãt ℣. Due
pene singulorũ iungebãtur ⁊ due tegebãt
eorũ corpora. Et. Gloria. Et fa. ℭ In. ij
noc. ã Sapientiã dñi euãgelii eruperũt
abyssi et annũciantes fecũdati rore celesti
mũdo intonant. ps. Oẽs gentes. fo. xxi
ãn. Labia eorũ dissem̃auerunt scientiã
opus sanctũ dignũ benedictione plenũ fe-
cerũt ministeriũ sibi traditũ deuote imple
uerũt. ps. Exaudi deus dep̃. fol. xxiiij
ãn. Elegit eos ex omni carne et dedit illis
precepta et legẽ vite et discipline. ps. Ex-
audi deus orationem. fol. xxv. ℣. Cõ-
stitues eos principes. Lectio quarta.

HAbricauit autẽ rex ecclesiã in
honore dñi quam vocauit ma
theus apus resurrectionẽ qm̃ per re
surrectionẽ defũcti: occasio edifica-
tionis eius extiterat. Sedit aũt i hac
ecclesia matheus: annis viginti tri-
bus. Et cõstituit psbyteros et dyaco-
nos et per ciuitates et castella ordina
uit eos: ⁊ multas fabricauit ecclias
Rex vero eglippus senectute expleta
perrexit ad dñm: ⁊ suscepit hirtacus
adelphus imperiũ eius. Is cũ vellet
ephigeniã filiã defuncti regis vxorẽ
ducere: que iam christo dicata erat: ⁊
sacrũ velamen de manu apli acceper-
at et q; iam ꝓposita erat virginũ am
plius q; ducentarũ: sperabat q; p apo
stolũ posset ei⁹ animũ cõmouere. Ce
pit ergo cũ sctõ matheo agere dicens
Dimidiũ regni mei accipe: tantũ fac
vt ephigeniã possim meo matrimo-
nio copulare. Cui beatus apus ait.
Iurta bonũ ꝓpositũ ꝓdecessoris tui
regis q; omni die sabbati cõueniebat
vbi verbi dei ꝓdicabã facito. Jube cõ
uenire ephigeniã et oẽs virgines q; cũ
ea sũt simul et ppm: et audies quan
ta bona de bono cõiugio loquar: qm̃

satis deo accepta sūt sctā cōiugia. ℟.
4. Hacies et pēnas per quatuor partes habebāt. Incedētes nō reuertebāt sed vnūquodq; ibat ante faciē suā. ℣ Pedes eorū pedes recti plāta pedis vt plāta vituli In

AUdito hirtacus promis- (t. v.
so apli gratulatus est: et iussit congregationē illā adesse necnō et ephigeniā interesse: quasi auditurā ex ore apli: vt coniūx hirtaci fieri cōsentiret. Facto aūt in cōgregatione magno silētio: aperiēs apls os suū cepit sufficiēter eos edocere de coniugij bono. Et post hec adiecit. Si hodie desponsatā regis seruus regis vsurpare audeat: non solū offensā sed etiam tam grāde crimen incurrisse dinoscitur: vt merito viuēs tradatur flāmarū incēdijs: nō ideo quia durit vroxē: sed qa despōsatā regis sui accepit aut melioris se vel certe sui dñi matrimonū vsurpare studuit. Ita et tu o fili carissime rex hirtace sciēs ephigeniā filiā regis pdecessoris tui spōsā regis celestis effectā et sacro velamine cosecratā: quomodo poteris sponsam potētioris te tollere: et tuo eā matrimonio copulare? Ad hanc vocem hirtacus rex ira accensus abscessit. Tunc ephigenia pstrauit se coram omni pplo ad pedes apli et dixit. Obsecro te per ipsū dñm cuius aplus es: vt imponas super me et sup oēs has virgines manus: vt per verbū tuū dño cōsecrate: possimus euadere minas hirtaci. ℟.

5. Similitudo aspectus animaliū vt carbonū ignis ardentiū et velut aspectus lampadarū. Ubi erat spūs impetus illuc gradiebātur cū ambularēt. ℣ Et vnūquodq; eorū ibat ante faciē suā. Ubi Lectio vj.

VUnc aplus confidentiā habēs in dño deo suo: et penitus non timēs hirtacū: dedit sup eas bñdictionē dicens. Tu dñe has famulas tuas quas vt bonus pastor eligere dignatus es: ad cōseruandā coronā ppetue virginitatis et castimoniā aie/protectionis tue scuto circūtege: vt vicētes carnis illecebras: et illicita cōnubia recusantes: insolubilē filij tui dñi nri iesu xpi copulā mereant. Virtutū animis has famas tuas iterius exterius q; cōmuniēs: psta eis in offensū cursū implere vginitatis: per ipsū dñm nrm iesū christū redemptorē aiarū nostrarū: cū quo est tibi deo patri in vnitate spūs sancti honor et glia: per oia scla seculorū amen. Cū itaq; celebrata ab apostolo missa mysteria dñi suscepisset ois eccla et vnusq;q; ad domū propriā remeasset retinuit se aplus iuxta altare vbi fuerat corp⁹ xpi ab eo refectū: ibi cōsūmaret martyriū. Ubi eū expālis manib⁹ orantē spiculator ab hirtaco missus ictu gladij a tergo pūxit et xpi martyrē fecit. Quo audito: ois popls ad palaciū cū igne pgebat. Tūc furēti pplo occurrerūt oēs pbyteri dyaconi et clerici et oēs religiosi viri simul cū discipulis sci mathei apostoli dicētes. Nolite fratres cōtra ptēptū dei agere. Celebremus martyriū apli cū gaudio et quod dñs ordinare voluerit expectemus. Post modicū hirtacus elephātino morbo irremediabiliter pcussus: cū a nullo medicorū posset curari: sicut a tergo apostolū dñi interfecerat ita seipm a stomacho mucrōe gladij perforauit. Hoc ordine cōfirmata est par famule xpi ephigenie et vniuerse ecclesie: pace stāte dño nō iesu xpo q̄ viuit et regnat per oia secula seculorū amē. Tu aūt. ℟

6. Quatuor aialia ibant et reuertebātur in similitudinē fulguris chorusc̄atis et erat in medio. Splēdor ignis et de igne fulgur egrediēs. ℣ Erat aūt quasi visio discurrēs in medio quatuor aialiū Splē. Gla. Splē dor. In. iij. noc. ā. Electi sūt in christo ante mūdi cōstitutionē vt essent sci et immaculati in cōspectu i dei caritate. ℘s. Confitebimur. ℣. Sapientiā sanctorum narrant oēs populi et laudē eorum pronunciat omnis ecclesia sanctorū. ℘s. Dñs regna. exultet. ān. Spiritu intelligētie impleuit eos dñs et ipsi tanq̄ ymbres miserūt eloquia sapientie sue. ℘s. Dñs regn. iral. ℣. Nimis bono. Se. matheū. ir.

Matth. 9. IN illo tpe. Cū trāsiret iesus vidit hominē sedentē in theloneo matheū noie: et ait illi. Sequere me. Et reliqua. Omelia bene. bede pbr̄i. Uidit saluator hominē nō tam corporeo intuitu q̄ iterne miserationis aspectibus id est miseratus est ei. Sedentē in theloneo: ptinacia videlicet animo: hūanis tantū studijs deditū temporalibus lucris inhiantē necdū quoq; euāgelico noie dignū. Quod ob id vtiq; prouidētia supna dispositū: vt nullū enormitas suorū sceleꝝ a speranda venia reuocaret: cū hunc tantis mūdi neruis absolutū: tam celestē factū conspiceret: vt cōmunicato cū āgelicis spiritibus vocabulo: euāgelista noiaretur: et esset. Matheū inquit noie. Matheus hebraice latine dicitur donatus. Quod p̄fecto nomen illi apte cōgruit: qui tm̄ superne gratie munus accepit. Uocabatur et leui quod interpretatur additus siue assumptus: quia assumptus est p electionē a domino: et additus ad numerum gradus apostolici. Tu autē. ℟.

7. QUum aspicere aialia apparuit rota vna iuxta ea quatuor habens facies. Et vna similitudo ipsarū quatuor. ℣. Aspect⁹ rotarū et opus earū quasi ysio maris. Et.

QUidit ergo dñs publi- (Le. viij canū: ⁊ quia miserādo atq; eligendo vidit: ait illi. Sequere me Sequere autē dixit imitare. Sequere dixit non tam incessu pedū: q̄ executione morū. Qui enī dicit se i christo manere: debet sicut ille ambulauit: et ipse ambulare. Et surgēs secutus est eū Nō est mirandū q̄ publicanus ad primā iubentis dñi vocē: terrena que curabat lucra reliquerit: opibusq; neglectis comitatui eius quē nichil diuitiarū habere cernebat adheserit. Ipse enī dñs qui eū foris verbo vocauit: intus inuisibili istinctu: vt se seq̄retur edocuit infundēs mēti illius lumen gratie spūalis qua intelligeret: quia his quos a tēporalibus vocabat in terris: incorruptibiles dare valeret thesauros in celis. Et factū est discūbente eo in domo: ecce multi publicani et pctōres venientes discūbebant cum iesu et discipulis eius. Unius publicani cōuersio multis exemplū penitentie et indulgentie publicanis et pctōribus tribuit. Et pulchro vere ꝓphetico is qui apostolus et doctor gentiū erat futurus: in prima sui conuersione peccātiū post se gregē trahit ad salutem officiūq; euangelizādi quod proficiente merito virtutum erat expleturus: a primis iam fidei sue rudimentis incipit. Tu autem. ℟.

8. STatura erat rotarū et altitudo horribilis totūq; corpus plenū oculis. Et aspect⁹ earū et opera quasi si sit rota in medio rote. ℣. Per quatuor partes ibant et non reuertebantur cū ambularent. Et. Lec. ix.

QUi quidē mathe⁹: quātū ad generale iudiciū respicit cōgruā beneficijs celestibus vicē rependit: vt a quo p̄mia bona sperabat: illi sua tē poralia cōmodaret: cūq; corporalib⁹ epulis reficeret a quo ipso donāte gustū spūalis acceperat suauitatis. Et nō tantū in domo sua terrestri conuiuiū dño corporale exhibuit: sed multo gratius illi cōuiuiū in domo pectoris sui p fidē ac dilectionē parauit Libet meminisse frēs mei ad quātā dñs arcē iustitie matheū quē de publicanis actibus elegit: vt spē remissionis pctōribus ampliaret aduexerit Qualis nāq; sit factus: ipse apostolorū numerus cui insertus est: docet. Docet ⁊ ipsa gēs ethiopū quā de finib⁹ terre vltimis ad sancte ecclesie societatē ꝓdicādo cōuertit: ablutāq; fonte baptismatis de fusca formosā reddidit quā viciorū nigredine exuit ac virtutū decorauit ornatu. Docet et ipsum euangeliū: in quo scribēdo noui testamēti cōsecrauit exordiū. Cui speciali priuilegio donatū est: vt dñice incarnationis mysteria: que cuncti a seculo prophete futura prenunciabāt: ipse primus omniū iam facta descripserit: et credētibus legēda trādiderit. Quod vi

delicet euãgeliũ ad edificandã fidẽ ec clesie pzimitiue: que ex hebzeozũ maxime popl'o collecta est hebzeo sermone cõposuit. Dilatata aũt per ozbẽ ec clesia: et grecis ac barbaris in eiusdẽ fidei vnitatẽ confluẽtibus curauerũt pzesules fideliũ: vt idem etiam in grecũ latinũq; trãsferretur eloquiũ. ℟.

℣. Cũ ambularẽt animalia ambulabãt et rote iuxta ea. Quocũq; ibat spũs illuc pariter et rote eleuabãtur. Sequẽtes eũ. ℣ Cũ eleuabãtur aialia de terra eleuabãtur et rote iuxta ea. Quocũq;. Glia. Sequẽ. Ante lau. ℣. Dedisti heredi. In lau. ã.

Dilecti deo ⁊ hoibus scti euãgeliste q̃ oznauerũt tẽpoza xpi bono odore vsq; ad cõsũmationẽ vite. ℣. Dñs reg so. vj. ã. Dederũt in celebzationẽ operis scti decus: ideo mẽozia eozũ est in bñdictione in scl'm seculi. ℣s. Jubilate. so. vj. ãn Ex omni cozde laudauerũt nomen sctm̃ dñi vt amplificarẽt nomẽ sctitatis. ℣. Deus de⁹. so. vij. ã. Impleuit eos dñs spũ sapientie et itellectus: iocũditatẽ ⁊ exultationẽ thesaurizauit super eos. ℣. Bñd. so. vij. ã. Datũ est opus eozũ in veritate: ideo in terra sua duplicia possidebũt: et letitia sẽpiterna erit eis i chzisto. ℣. Laud. so. vij. Cp̃. Similitudo vult⁹. hy⁹. Exultet ce. ã. In medio et i circuitu sedis dei quatuoz aialia senas alas habentia oculis vndiq; plena nõ cessant die ac nocte dicere: sãctus sctũs sctũs dñs deus op̃s/ qui erat et qui est et qui vẽturus est. ps. Bñs. Oõ

Beati mathei apli tui et euãgeliste dñe p̃cib⁹ adiuuemur: vt qõ possibilitas nr̃a non obtinet: eius nobis intercessione donetur. Per. Oõ fiat solennis de sctõ laudo. Oõ vtẽ. Ad. j. ã. Dilecti deo. ℣. Deus in noie ãn. Gratias tibi deus ℣. Quicũq; vult. Ad. iij. ãn. Dederũt. ℣. Legẽ pone. Cp̃. Similitudo. Ria ⁊ v. de cõi apl'oꝝ ad oẽs horas dñr cũ oõne Bti mathei. vtẽ. Ad vj. ã. Eroi coz. ℣. Defe

Eze.i. Similitudo vultus quatuoz animaliũ ⁊ aspectus eozum quasi carbonũ ignis ardentiũ: ⁊ quasi aspectus lampadarũ. Ad nonã. (Cp̃

ãn. Datũ est. ps. Mirabilia. Cp̃m

Eze.i. Het erat visio discurrens in medio animaliũ: splẽdoz ignis et de igne fulgur egrediẽs: et animalia ibant ⁊ reuertebãtur in similitudinẽ fulguris chozusctãtis. Ad. ij. vs̃. ã. Jurauit dñs. ps. Dixit dñs. ⁊ alie añe cũ suis p̃s. de aplis que sequũtur cp̃. Similitudo. vt ad. j. vs̃. ℟. Cũ ambula. vtẽs. ix. hy⁹. Exultet ce. ℣. Annũciauerũt. ã. Sapientiã antiquozũ exquisierũt sancti euãgeliste et pzophetarũ dictis narrationẽ suã cõfirmauerũt. ℣. Magñ. Oz. Bti mathei. Deinde fiat solenis mẽo. de. j. man. soci⁹q; ei⁹ cũ hac oz.

Annue q̃s op̃s deus: vt nos sãctozũ martyz tuozũ mauricij eruperij/ cãdidi/ victozis/ vitalis/ innocentij/ ac sociozũ eozundẽ letificet festiua solennitas: vt quozũ suffragijs initimur natalicijs gloziemur. p̃r. In festo scti mauricij sociozũq; ei⁹ mar. ix. kc. fiant cũ oõne vtẽs. Lec. j

Diocletianus quõdam romane reipublice pzinceps: cũ ad imperiũ fuisset electus: aliquasq; pzouincias perturbari quozũdã pzsumptione persp̃iceret: ad consoztiũ imperij vel laboris: olim sibi cõmilitonẽ herculiũ maximianũ cesarẽ fecit eũq; cõtra amandũ et helianũ qui in bagaudarũ partibus pzesumptione seruili arma cõmouerant ad galliã destinauit: cui ad supplemẽtũ exercitus legionẽ thebeã ex oziẽtalibus militibus ire pzecepit. Que legio ser milia sercẽtos seraginta ser viros validos animis et instructos armis: antiquoꝝ romanoz habebat exẽplo Tu aũt

Hi igitur milites chzistia- (kc. ij ne religionis ritũ oziẽtali traditione susceperãt a hierosolymitane vzbis epõ: fideiq; sacre virtutẽ armis omnibus pzeponebant. Ad vzbẽ quippe romanã itinere attingentes: candẽ chzistianitatis fidẽ quã acceperant non violauerũt. Recepti igitur

a dyocleciano cesare: iubẽtur vt post maximianũ collegã itinere quo ceperãt gallias tenderẽt Maximianus cesar in gallias p;operãs: post arduã ꝫ ho;ridã alpiũ viã ad opidũ octodo;ũ venit vbi erat cãpestris loci grata planicies Ibiq; sacrificaturus ydolis suis cõuenire exercitũ iussit: atroci p;oposita iussione vt paras demonibus consecratas iurarent: equalibus animis cõtra bagaudarũ turbas esse pugnãdũ: chri;stianos vero velut inimicos dijs suis ab oĩbus persequendos. Quod vbi p;imũ peruenit ad noticiã thebee legionis. p;eteriens octodo;ẽsse opidũ ad locũ cui agaunus nomen est celeriter p;operauit vt octo miliariũ spacio ab octodo;o separata necessitatem cõmittẽdi sacrilegij p;eteriret. Tu autẽ domine. Lectio tertia

MAximianus cesar dũ ad sacramẽta cũctos in exercitu suo cogeret: agnouit p;etergressam vt dixi mus legionẽ. Subito iracũdie furore cõpletus: satellites mittit vt legionẽ ad sacramento;ũ suo;ũ sacrilegia reuocarẽt. Erat in eadẽ legiõe p;imicerius mauricius: et signifer eruperius et cãdidus senato;. Qui ita cõmilitonibus suis p;erant vt amo;e potius diuinitatis q̃ terro;e militari obediẽda p;ecip;erent. Viri in rebus bellicis strenui et virtute nobiles: sed fide in deo nobiliores erga imperato;ẽ fo;titudine/erga chri;stũ deuotione certabãt Euãgelici p;cepti sub armis custodes: reddebãt que dei erãt deo: et que cesaris cesari restituebãt. Requirũt itaq;: q̃d maximianus cesar ita dictãte mãdasset. Dictũ est eis: q̃ cesar iuberet milites oẽs ĩmolare hostias: libare sacrificia et sacramẽta fanatici o;dinis attrectare. iubere cesarẽ vt legio festinãter reuerteretur ꝫ ad cõmilitonũ se ꝓpararet exemplũ. Tu autẽ

TUnc hi qui p;erãt legio- (f. iiij. ni: miti affatu dederũt resp̃sum: ob hoc se trãsgressos octodo;ũ: quia iã fama ad eos de sacrificio;ũ o;dine pueniss̃et. Nephas sibi visũ esse vt demonũ aris x̃piani contaminari viderẽtur deũ vnũ se colere: et traditã o;ĩẽtali mo;e religionẽ vlq; ad finẽ vite perenniter custodire Ad bello;ũ vsũ paratã legiõis esse virtutẽ: ad cõmittenda vero sacrilegia sicut cesar p;ecipit octodo;ũ non redire. Reuersus itaq; satelles nunciat obstinatos esse aios legionis: nec velle p;eceptis imperato;is obedire. Tũc maximianus cesar iracũdie nimietate succensus ad hãc vocẽ subito furo;e p;osiliuit dicẽs. Ergo milites mei: ĩperatoris p̃cepta et sacrificio;ũ meo;ũ o;dinẽ spernũt. Statuẽda esset vindicta publica: etiã si tantũ maiestatẽ regiã contẽnere voluissent. Jũgitur despectui meo celestis iniuria: ꝫ mecũ parter religio romana contẽnit. Tu aũt

SEntiat cõtumax miles (Lec. v me nõ solũ michi: sed etiã dijs meis dare posse vindictã. Jam nũc fidelissimo;ũ meo;ũ turba festinet: decimũ quẽq; mo;ti funesta so;s ꝑcat. Dictãt equalẽ necẽ: quos o;do p̃miserit mo;i di: qualiter maximian⁹ vel sibi vel dijs suis hac seueritate dederit vltionẽ. Apparito;is iussio infausta pagitur: ad legionẽ velociter p;operatur: crudelia p;cepta referãtur Tradũtur neci quos o;do reperit numerandi: leti percusso;ibus ceruices p;ebẽt: solaq; inter eos erat de glorio se mo;tis acceleratione cõtentio ꝑfecto itaq; scelere vt octodo;um legio redeat iubet Tũc mauricius p;imicerius paululũ a satellitibus regijs segregatus: cõuocat legionẽ et hac o;atione cõfo;tãs alloquitur. Gratulo; virtuti vestre cõmilitones optimi q̃ amo;e religiõis: nullã vobis cesaris p;ceptũ attulit fo;midinẽ. Gaudẽtibus quodãmodo animis tradi ad necem glorio;am cõmilitones vestros vidistis. Hic dominus chri;stus plane mentes vestras manusq; p;ohibuit: ne quisq̃ diuino regi mo;talibus dextris obstaret. Tu autẽ. Lectio sexta.

HEt quoq; athleta dñi mauricius incontextu sue exhortationis locutus est. Hactenus exempla sacris inserta codicibus legebamus: iã nũc per nosmetipos quos sequi deberemus aspeximus. Ecce vallatus sũ cõmilitonũ meorũ corporibus: quos de latere meo funest⁹ satelles abstraxit. Aspersus sum cruore sanctorũ et sanguinis reliquias in vestibus meis porto. Et non dubito eorũ sequi necem. quorũ gratulãs admiror exemplũ. Eya fortissimi cõmilitones olim deuotas animas subdamus preciosissime passioni. Sit nobis virilis animus: fides inuiolata permaneat. Iã cerno ante tribunal christi stãtes eos quos neci pauloante satelles regius deputauit. Illa vera gloria est: q̃ eternitatẽ beatã vite hui⁹ breuitate mercatur. Milites christi a sancto mauricio confortati: equali omnes animo vna voce responsũ satellitii regio dederunt. Id nuncia. Milites quidẽ cesar tui sumus: et ad defensionẽ reipublice romane arma suscepimus / nec vnq̃ aut desertores bellorũ aut ignauie seu formidinis meruimus subire flagitiũ. Tuis etiã obtẽperamus preceptis: nisi in eo q̃ istituti legibus christianis demonũ cultus et aras semp pollutas sanguine vitamus. Cõperimus precepisse te aut sacrilegijs nos pollui: aut denis interfectis terreri. Non ingras longius latitantes: nos omnes christianos esse cognosce. Habebis potestati tue subdita olim corpora: auctorẽ vero suum respicientes christum animas nõ tenebis. Legionis probatur assensio: et cesari per satellites nunciatur. Tu autẽ. Lec. viij

MAximianus cesar presenti precepit iussione vt iterũ decimũ quẽq; renouate crudelitatis ordo cõsumeret. Post hanc vocẽ ad legionẽ velociter properatur / crudelia precepta peragũtur: reliqui vero vt octorũ redeant iubentur. Tũc eruperius campiductor correptis legionis sue signis hac circũstantes oratione alloquitur. Tenere me cõmilitones optimi secularium quidẽ bellorũ signa pspicitis: sed nõ ad hec arma prouoco: nõ ad hec bella animos vestros virtutẽq; cohortor. Aliud vobis genus eligẽ dũ est preliorũ: nam per hos gladios nõ possumus ad celestia regna properare. Robur nobis necessariũ est animorũ: fidem quã deo promisimus in vltimis custodire. Iam de cõmilitonum nostrorũ gloria: eorũ qui diuinũ cernunt obtutũ superest vt victori deo gratias agamus. Tu. Le. viij

GLoriosus vir mauricius sic est locutus. Ego vobis victoriam plenã: si christo creditis repromitto. Proijciant dextre vestre arma ista cũ isignijs militaribus: pstabit hoc christus vt mox in ipso celesti regno alia vobis eruperiũ vestrũ videatis signa monstrare. Vadat quinimo funestus satelles: et hec truculento regi nunciet. Milites sumus iperator tui: sed tamen serui quod libere confitemur dei / a quo vite exordium sumpsimus Sequi imperatorẽ in hoc non possumus: vt auctorẽ nostrũ negemus deum: auctorẽ etiam velis nolis tuum. Christiani sumus: persequi christianos nõ possumus. Mori magis q̃ occidere parati sumus: et innocẽtes interire: q̃ noxij viuere õptamus. Inexuperabiles legionis istius animos cognosce. Tela pijcimus: fide catholicũ pectus est armatũ. Occide pster ne secãdas gladijs ceruices pbemus intrepidi. Remeãs ad maximianũ cesarẽ satelles. mãdata legiõis nũciat. At ille quasi nichil iterato fuisset sceleris perpetratũ ire propere exercitũ iuber: et circundari imperat legionẽ nullumq; de sanctorũ exercitu relinqui. Tu autẽ. Lectio nona.

VEntũ itaq; est et circũsistit beatam legionẽ turba carnificũ. Ois etas sine discretione perimit laniãturq; beatorũ corpora: et deuote deo aie fideli mortis pfessione cõmen

dãtur. Operta est terra illic pcũbentibus in morte corporibus iustor: flurerũtq; pciosi sanguinis riui. Sic interfecta est illa plane beatorũ legio: q̃ vt credimus cũ illis angelor legionibus iã collaudat deũ in celis. O quãta reuerentia ercolẽdus est sacer ille agaunẽsiũ locus: in quo tot pro christo martyr milia ferro cesaris pimũtur. Peracta tandẽ cede inter oẽs scorũ pcussores pda diuidit. Nãq; maximianus facultatẽ dederat vt quicũq; legiõis illius militẽ iugulasset: iugulati spolijs vteret. Hec aũt tñ de numero illo et multitudine martyr nobis cõperta sunt nomina: btissimorũ scilicet mauricij/ eruperij/ cãdidi/ victoris/ innocẽtij/ atq; vitalis. Cetera vero noia nobis quidẽ incognita: sed in libro vite sunt scripta. Corpora vero eorũ post multos passionis annos sctõ theodoro illius loci in quo passi sunt epo reuelata traduntur. Sed et post longũ tpis tractũ: beati innocẽtij martyris mẽbra rhodanus reuelauit. Jugi eni iundatione ad sepulturã martyris famulatrix vnda puenit sanctiq; corporis reliq̃as leniter allãbens protulit: nõ ideo vt in gurgitis sui pcella eas demergeret: sed vt gloriosa fideliũ deuotione intra ambitũ basilice ceteris martyribus q̃ sepelirẽtur. Cuius trãslatio a domiciano genuensi et grato augustane vrbis vel pthasio tũc tẽporis loci illius epo celebriter facta est. Tu aũt. Cetera oia fiant de cõi plurimor mar. ¶ Scẽ tecle virgi. nõ mar. iij. lc. fiant cũ noc. q̃. oia fiãt de cõi hysto. vnius virgi. non mar. et etiã ofo. ¶ Scti firmini epi q̃ mar. iij. lc. fiant et ofo de cõi. Lec. j.

FIrminus vero cum esset decẽ q̃ septẽ fere annorũ litteris et doctrina catholica istructus cepit religionis studio proficere. Nam ad ecclesias horis singulis inhianter laudes et honores deo q̃ sanctis eius reddere pperabat assidue. Tu aũt. lc. ij.

QUnq; proficeret annis fere septẽ in religionis studijs: et sapiẽtie gradibus ad virtutũ culmia promineret: honestus vero prefatus presbyter dũ senectutis tẽpore aggrauatus esset: sepe dirigebat eũ per vicos et suburbana ciuitatis: vt predicationis verbo populũ iã deo deuotũ confirmaret. Quia vero ipse q̃is in iuuẽtutis floribus existeret: tñ cũ oi grauitate q̃ cõstãtia pplm vbiq; ad xpiane religionis studiũ puocabat. lec. iij

CUm dũ hec pater et magister eius honestus cõsiderarẽt: qõ in ipo gra spiritalis esset corã oibus in verbo ac doctrina magis ac magis direxit ad honoratũ tholosane vrbis epm vt eũ ad epatus gradũ q̃ gratiã impositis manibus cõstituerent. Quẽ vt vidit honoratus eps: cognouit in eo q̃a in hoc pdestinatus q̃ electus esset a dño vt verbũ vite salutis gram in gẽtib pdicaret. Cõfessus est igẽ xpm in martyrio btũs firminus eps q̃ martyrizatus est in ciuitate ambianẽsiũ i cõfessione: sub die septimo kalendas octobris. Tu autẽ. Cetera oia fiant de cõi hys. vnius mar. et põtifi. et etiã ofo. ¶ Sctõrũ cypriani q̃ iustine mar. iij. lc. fiant: et inui. dupler. Lectio pria.

CIprianus eps sanctã iustinã virginẽ promouit i monasterio virginũ abbatissam: et constituit eã matrẽ in monasterio virginũ. Multos etiam cyprianus illuminabat per verbum dei: et conuertebat augens gregem christo. Lectio secunda

SAnctus cyprianus eps per epistolas suas q̃ ecclias omnes vt paulus apls cõsolabatur et cõfirmabat: q̃ per ciuitates singulas multos cõuertebat ab errore. Malignus aũt serpens vt assolet dyabolus per suos impios homines suggessit eutolmio comiti orientis: q̃a cyprianus eps doctor xpianorũ ipse destruxit gloriam

deoꝝ nr̃oꝝ et omnẽ orientẽ seduxit p magicas artes cũ aliqua virgie iustina suadẽs nõ immolare dijs. Ic. iij.

DUcti sunt cyprianus ⁊ iustina ad fluuiũ qui vocatur gallus/ vt decollarẽtur. Orauit vero sctũs cyprianus p cũctis ecclesijs: pro dei ministris ⁊ pplo xpiano. Et cõsignãs se signo xpi: fecit a dextris suis stare sãctã virginẽ rogãs ante se debere consũmari. Cepit ergo cyprianus gr̃as agere dicẽs. Bñdictus es dñe q̃ suscepisti animã famule tue et me petõrẽ/ iube cursũ cõsummare. Theognitus quidã xpianus de peregrino veniens vidit sctm̃ cyprianũ: q̃a ducitur decollari: currẽs osculat⁹ est eũ. Ferim⁹ q̃dã cognatus regis vidit theognitũ osculantẽ cyprianũ: et irat⁹ iussit eũ decollari. Cõsũmati sũt vero in dño et consũmauerũt martyriũ cyprian⁹ iustina et theognitus. Tu. Cetera oia de cõi plimor mar. et sibi oco. C Sãctorũ cosme et damia. fratrũ et mar. iij. k. fiant: et iui. dupler cũ hac oone

MAgnificet te dñe sctõr martyrũ tuor cosme et damiani btã solẽnitas: qua ⁊ illis glorã sempiternam/ et opem nobis ineffabili prouidentia tontulisti. Per. Lectio prima

IN porib⁹ diocletiani et maximiani iperatorũ facta est psecutio xpianorum in ciuitate egea. Sedẽs itaq; procõsul lysias pro tribunali: audiuit ab officio suo vitã btissimorũ martyrũ cosme ⁊ damiani: que et quanta per eos dñs circa egrotantes ageret: et q̃ essent xpiani medicina arte imbuti: circũeũtes ciuitates vel puincias: infirmos sanãtes ⁊ oẽs opp̃sos a spiritibus imũdis: in noie eius q̃ dicitur xp̃s curãtes: sed et alia signa in eius noie faciẽtes. Et hec vidẽtes cultores deorũ nr̃orũ recedũt a sacratissimis imolationibus eor. Audiẽs igitur preses que fiebãt per scõs dirigit quosdã de officio qui eos tenerẽt. Et statim ab apparitoribus p̃sentãtur Aspiciẽs eos ipijssimus p̃ses dixit Quare vos ciuitates circũeuntes vel puincias q̃ plurimos cogitis recedere a deorũ nr̃or cultura? Primũ quidẽ dicite michi cuius estis puincie: et que sunt nomia vestra vel cuius estis fortune? Martyres dixer̃t. Hoc si vis scire arabie puicie ciues sumus. Nomina nr̃a hec sũt. Ego quidẽ cosmas dicor: frater meus damianus. Fortuna autẽ q̃d sit ignoramus: xpiani enim sumus ex magno genere. Tu. Let. ij

PReses dixit ad sctõs. Tractãtes quod expedit vobis: accedite et sacrificate dijs nr̃is. Si vero nolueritis: cruciãs vos tormẽtis negare faciã christũ. Sancti martyres sicer vno ore dixerunt. Tormenta tua valde cõtẽnẽtes nõ timemus. Face ergo quod potes. Nã ydola surda et ceca que sũt lapides ⁊ eramẽta: deos dicere non possumus. Audiẽs hec p̃ses p̃cepit eos victos manib⁹ et pedibus fortiter torq̃ri. Scti martyres dñ torquerẽtur: dicebãt. Libera nos dñe a laqueo dyaboli et filij eius lysie p̃sidis: q̃a in te speram⁹ dñe et tu es gloriosus in secula. Et dixerũt amẽ. Hec aũt orãtes manebãt illesi. Dicebant quoq; ad p̃sidẽ. Si habes crudeliora tormẽta infer nobis vt cognoscas q̃a nichil nobis tormẽta tua p̃ualent adiuuãte nos xp̃o. Preses dixit. Ego q̃dẽ per parua tormẽta putabã suadere vobis vt applicarẽ vos ad ppitios deos: sed vt video pseueratis in ipietatibus vestris Propter hoc precipio vos vinctos cathenis: in mare p̃cipitari. Vincti autẽ cathenis scõm presidis p̃ceptũ: pergebãt gaudẽtes ⁊ psallẽtes. Si ambulem⁹ in medio vmbre mortis nõ timebim⁹ mala q̃m tu nobiscũ es dñe. Hec illis psallẽtibus venerũt ad locũ. Et accipiẽtes eos ministri: scõm q̃d eis fuerat imperatũ miserunt eos in mari. Statimq; angelus dñi affuit: et disrupit vincula eorũ: et eiecit eos de mari illesos. Tu. Le. iij

Audiẽs pcõsul q facta sunt: furore cõmotus iussit sctõs i carcerem recipi donec cogitaret quomõ eos perderet. Dũ autẽ ducerẽtur scti martyres psallebãt dicẽtes Cãtemus dño qa mirabilia fecit nobiscũ. Salvavit nos dextera sua et brachio sctõ suo. Sequẽti die pcõsul sedẽs pro tribunali iussit in conspectu suo adduci sctõs. Cũ autẽ adducerẽtur dicebant Da nobis dñe auxiliũ de tribulatiõe Et hec dicẽtes/ venerũt ante psidẽ. Pses dixit ad eos. Cogitastis vobiscũ: aut adhuc pmanetis in isania vra Sancti martyres dixerũt. Audi inimice veritatis. Nos christiani sumus et vsq in finẽ pro veritate dimicam⁹ et nõ negamus oim dñm. Cogitãs pses qa nichil aduersus sctõs pualeret nec posset eos separare a xpi fide: furore cõmotus iussit afferri tormẽta z ignẽ copiosũ succẽdi: et ibi pcepit mitti sctõs martyres. Missi autẽ in ignẽ scti martyres deãbulabant in medio fornacis sicut in paradiso. Orãtibus autẽ sanctis statim nutu dei egressa est flãma et cõbussit plurimos impiorũ et mortui sũt. Sancti vero apparuerũt illesi: ita vt nec capillus eorũ exustus fuisset ab igne. Videsvero hec pses: obstupuit i mirabilibus q̃ fiebãt. Iniq̃ssimus pses iussit iterũ suspẽdi sctõs in equuleo: z torq̃ri. Stabat autẽ angelus dñi qui eos custodiebat illesos. Fatigati sũt aũt ministri: et facti sũt velut mortui Videns hoc pses iussit eos deponi. Stabãt autẽ hilari vultu corã prside: tãq̃ si nihil fuissẽt perpessi. Tũc pses valde iratus iussit eos crucifixos lapidari. Et crucifigentes eos ministri cũ proiicerẽt super eos lapides: alterutrũ se cedebãt Videns insanus iudex ministros suos vulnerari: furore succẽsus/ iussit venire quatuor milites: vt eos sagittarẽt. Accedentes vero milites expẽderũt omnes sagittas suas in sanctos: et nichil nocuerũt eos Videns pses victã oẽm malicia suã: perturbatus vsq ad mortẽ iussit amputari capita sctorũ. Et suscipiẽtes eos carnifices: deducebãt ad locũ in quo decollandi erãt. Cũq ducerẽtur: tãq̃ ex vno ore psallebãt dicẽtes. Bonũ est confiteri dño: et psallere nomini tuo altissime: ad annũciandũ mane miam tuã et veritatẽ tuã per noctẽ: quia magnificasti miam tuã super nos: sed vir insipiẽs nõ cognouit: et stultus nõ intellexit eã Et hec dicẽtes venerũt ad locũ: et extẽsis manib⁹ ad orientẽ: oculis respiciebãt in celũ. Et cũ orassent in cordib⁹ suis: sic ex vno ore dixerũt amẽ. Et stati accedẽtes carnifices gladio amputauerũt capita eorũ: et sic in pace sctãs aias reddiderũt: suscipiẽtes victorie palmã. Tertiũ R. erit Hec ẽ vera fraternitas. Cetera oia de cõi hys. pluri. mar. cũ ofone pdicta. Sãcti michaelis archã. festũ inferius dupl. et ir. sc. fiant. Ad. j. vs. sup pm. ã. Excelsi regis filiũ collaudãt ciues celici quẽ cherubin et seraphin sanctus proclamant sedulo. Psalmi feriales. Capitulũ.

Apo. x.

Significauit deus que oportet fieri cito: loquẽs p angelũ suũ seruo suo iohãni qui testimoniũ phibuit verbo dei: et testimoniũ iesu xpi i his quecũq vidit. R. Te sanctũ dñm in excelsis laudãt oẽs angeli dicentes. Te decet. Laus z honor dñe v. Cherubi quoq ac seraphi sctus proclamãt et ois celic⁹ ordo dicẽs. Te de. Gloria. Laus et. hy⁹

Tibi christe splẽdor patris vita virtus cordiũ in cõspectu angelorũ votis voce psallimus alternãtes cõcrepãdo melos damus vocib⁹. Collaudem⁹ venerãtes oẽs celi milites sed pcipue primatẽ celestis exercitus michaelẽ in virtute cõterentẽ zabulon Quo custode procul pelle rex xpe pissime oẽ nephas inimici mũdo corde et corpore paradiso redde tuo: nos sola clemẽtia. Gloriã patri melodis plonemus vocib⁹ gloriã christo canamus gloriã paraclyto q̃ deus trinus et vnus exstat ante secula. Amẽ. v. In cõspectu angelorũ psallã tibi deus

meus. ℟. Adorabo ad templũ sctm̃ tuũ et cõfitebor nomini tuo. ā. Dũ sacrũ mysteriũ cerneret iohãnes: archãgelus michael tuba cecinit ignosce dñe deꝰ nr̃ qui aperis libros et soluis signacula eius alla. ℣. Magni Deus qui miro ordine angelorũ ministeria hoimq; dispẽsas: cõcede ppicius vt qbus tibi ministrãtibus in celo semper assistitur ab his in terra vita nr̃a muniatur. Per Tunc eat ptes. ad altare scti michaelis si habeat cãtãdo. ℟. Fidelis sermo. ℣. Stetit angelus iuxta aram tẽpli. ℟. Habẽs thuribulũ aureũ in manu sua. or

Beati michaelis archangeli tui interuentione suffulti: supplices te dñe deprecamur: vt quos honore prosequmur cõtingamus et mẽte. Per In redeũdo dr de. s. maria ā. Ad cõpl oia fiãt sicut in fes. s. tri. Ad mat. iui. Cũcta agmina angelorũ: adorant regem celorũ. Et inter eos egregius michael archãgelus venite adoremus. ps. Venite hyꝰ. Tibi christe splẽdo. In. j. noc. ān

Introibo in domũ tuã dñe: et adorabo ad templũ scm̃ tuũ. ps. Verba mea. ko. ij. ān. Stetit angelus iuxta arã tẽpli: habens thuribulũ aureũ in manu sua. ℣. Dñe dñs nr̃. ko. iij. ā. Ascẽdit fumus aromatũ in cõspectu dñi de manu angeli. ℣. In dño cõ. ko. iij. v. Ste. k. j.

Nouẽ esse angelorũ ordines testãte sacro eloquio scimus: ãgelos/archãgelos/vtutes/potestates/principatus/dñationes/thronos/cherubin atq; seraphin. Esse nãq; angelos et archãgelos pene oẽs sacri eloquij pagine testãtur. Cherubin vero atq; seraphi sepe vt notũ est libri pphetarũ loquũtur. Quatuor quoq; ordinũ noia paulus apls ad ephesios enumerat dicens. Supra omnẽ principatũ et potestatẽ et virtutem et dominationẽ. Qui rursus ad collocenses scribẽs ait. Siue throni: siue dñationes siue principatus siue potestates. ℟.

1. Hactum est silentiũ in celo dũ cõmitteret bellũ draco cũ michaele archãgelo et audita est vox milia miliũ dicentiũ. Salus honor et virtus omnipotenti deo. ℣. Milia miliũ ministrabant ei: et decies milies centena milia assistebant ei. Salus. Lec. ij.

Dominationes principatꝰ atq; ptãtes iã ad ephesios loquẽs apls descripserat sed ea quoq; colos sẽlibus dicturꝰ pmisit thronos: de qbus necdũ quicq; fuerat ephesijs locutus. Vñ cũ illis quatuor q̃ ad ephesios dixit id est principatib⁹/ptãtibus/vtutibus atq; dñationibus cõiungũtur throni. quicq; sũt ordines q̃ specialiter exprimũtur. Quibus dũ angeli et archãgeli cherubin atq; seraphin adiũcta sũt procul dubio nouẽ esse angelorũ ordines inueniũtur. Unde et ipsi angelo qui primus est cõditus: p prophetã dicitur Tu signaculũ similitudinis plenus sapientia et pfectus decore. in delicijs paradisi dei fuisti. Notandũ q̃ angelus nõ ad similitudinẽ dei factus: sed signaculũ similitudinis dicitur vt quo in eo subtilior est natura: eo in illo ymago dei similius insinuetur expressa. ℟.

2. Stetit angelus iuxta aram tẽpli habẽs thuribulũ aureũ in manu sua/et data sũt ei incẽsa multa. Et ascẽdit fumus aromatũ de manu angeli in cõspectu dñi. ℣. Factũ est silentiũ in celo et accepit ãgelus thuribulũ et ipleuit illũ de igne altar̃. Et

Quo in loco mox subditur. k. iij

Quis lapis pciosus operimẽtũ tuũ sardis topazius et iaspis crisolitus onix et berillus: saphirus carbũculꝰ/et smaragdꝰ. Ecce nouẽ dixit noia lapidũ q̃a profecto nouẽ sũt ordines angelorũ. Quibus nimirũ ordinibus ille primꝰ ãgelus ideo ornatꝰ et optus extitit q̃a dũ cũctis agminibus angelorũ plat⁹ est: et eorũ cõparatiõe clarior fuit. Cur igit plistẽtiũ angelorũ choros enumerãdo pstrirmus: si nõ eor quoq; ministeria subtiliter exprimamus? Greca eni lingua angeli nũcij archãgeli vero sũmi nũcij vocant Sriẽdũ quoq; q̃ angelorũ vocabulũ

nomẽ est officij: nõ nature. Nam sancti illi celestis patrie spũs semper qui dẽ sunt spũs: sed semp vocari angeli nequaq̃ possũt: qa tunc solũ sunt angeli: cũ per eos aliqua nũciantur Unde et per psalmistã dicitur. Qui facit angelos suos spũs. Ac si patenter dicat. Qui eos quos semper habet spiritus etiã cũ voluerit ãgelos facit. ℟. Hic est michael archãgelus pricps milicie angelorũ Cuius honor prestat bñficia populorũ. Et oratio perducit ad regna celorũ. ℣. Archãgele christi per gratiã quã meruisti te deprecamur: vt eripias nos a laqueo mortis. Cuꝰ. Glia. Et. ¶ In. ij. noc. ã. Michael archãgele veni in adiutoriũ pplo dei. p Dñe qs. fo. xxij. ã. Michael prepositꝰ paradisi quẽ honorificãt ãgelorũ ciues. ps. Exaltabo. fo. xv. a. Gloriosus apparuisti in cõspectu dñi propterea decorẽ induit te dñs. ps. Omnes gentes. fo. xxj. ℣. Ascendit fumus aromatũ ℟. In cõspectu dñi de manu ãgeli. f. iij.

HI qui minima nũciant angeli qui vero sũma annũciãt archãgeli vocãtur. Hinc est eni q̃ ad mariã virginẽ nõ q̃libet angelus: sed gabriel archãgelus mittitur. Ad hoc q̃ppe ministeriũ summũ angelũ venire dignũ fuerat: qui sũmũ oim nũciabat. Qui idcirco etiã priuatis noibus censentur vt signetur p vocabula etiã in opatione q̃d valeãt Neq; eni in illa sctã ciuitate quã de visione oipotentis dei plena sciẽtia pficit / idcirco pria noia sortiuntur: ne eorũ persone sine noibus sciri nõ possint: sed cũ ad nos aliq̃d ministraturi veniũt: apud nos etiã nomia a ministeriis trahũt. Michael quis vt deus. Gabriel autẽ fortitudo dei. Raphael vero dicitur medicina dei. Et quotiẽs mire virtutis aliquid agitur: michael mitti perhibet vt ex ipo actu ꝛ noie detur itelligi q̃ nullꝰ potest facere ꝑualet deꝰ. ℟.

4. Venit michael archãgelus cũ multitudine angelorũ: cui tradidit deus aias sctõrũ Ut perducat eas in paradisũ exultatiõis. ℣. Data est potestas archãgelo michaeli super animas sanctorũ. Vt. Lectio. v.

AD mariã quoq; gabriel mittitur: q̃ dei fortitudo noiat. Illũ q̃ppe nũciare veniebat: q̃ ad debellãdas aereas ptãtes hũilis apparere dignatꝰ est Raphael quoq; interptat vt dirimus medicia dei. Quia videlicet dũ thobie oculos quasi p officiũ curatiõis tetigit: cecitatis eiꝰ tenebras terst. Qui ergo ad curãdũ mittit: dignũ videlicet fuit vt dei medicina vocaretur. Quia angelorũ noia interptãdo perstrinxim̃us nũc superest vt ipsa officiorũ vocabula breuiter exequamur. Virtutes eteni vocãtur illi nimirũ spũs: per quos signa et miracula frequẽtius fiũt. Potestates etiã vocãtur hi qui hoc potentius ceteris in suo ordine preperũt: vt eorũ ditioni vtutes aduerse subiecte sint. Quo rũ potestate refrenãtur nec corda hominũ tantũ tentare preualeãt: quantũ volunt. Principatus etiã vocãtur q̃ ipsis quoq; bonis angelorũ spiritibus p̃sunt: qui subiectis aliis dũ quecq; sunt agẽda disponũt: eis ad erplenda diuina ministeria principãtur. ℟. In tẽpore illo cõsurget michael qui stat pro filiis vestris Et veniet tempus quale non fuit ex quo gentes esse ceperunt vsq; ad tempus illud. ℣. In tẽpore illo saluabitur populus meus et omnis qui inuentus fuerit scriptus in libro vite. Et. Te. vj

DOminatiões vero vocãtur q̃ etiã ptãtes principatuũ dissimilitudie alta trãscendũt Nã pricipari est iter reliquos prioẽ existere. Dñari vo: ẽ etiã subiectos quoscq; possidere. Ea ergo ãgelor agmia q̃ mira potẽtia ꝑeminẽt p eo q̃ eis cetera ad obediẽdũ subiecta sũt: dñatiões vocant. Throni quoq; illa agmia sũt vocata q̃b9 ad exercẽda iudicia sẽper deꝰ oꝑs ꝓsidet. Quia eni thronos latio eloq̃o sedes dicimꝰ: throni dei dicti sũt hi q̃ tãta diuinitatis gẽa replẽtur: vt i eis dñs sedeat: et p eos sua iudicia decernat. Unde per psalmistã dicit Sedes super thronũ q̃ iudicas equitatẽ. The

rubin quoq; plenitudo sciẽtie dicitur Et sublimioza illa agmia idcirco cherubin vocata sunt. quia tãto pfectiore sciẽtia plena sunt: quãto claritatẽ deivicinius contẽplant. Ut scõm creature modũ eo pene oia sciãt: quo visione zditoris sui per meritũ dignitatis appzopinquãt. Seraphin etiã vocãtur illa sctõz spirituũ agmina: que ex singulari ppiqtate cõditoris sui incõparabili ardẽt amoze Seraphi quoq; ardẽtes vel incendẽtes vocãt: q̃ qa ita deo ziũcta sunt: vt inter hec z deũ nulli alij spũs iterlint: tãto magis ardẽt quãto hũc vicini⁹ vidẽt. Quoz pfecto flãma amoz est. Quia quo subtili⁹ claritatẽ diuinitatis eius aspiciũt: eo validius in ei⁹ amoze flãmescũt. Tu. ℟.

Fidelis sermo et oi acceptione dign⁹ michael archãgel⁹ qui pugnauit cũ diabolo. Gra dei ille victoz i celis extitit. Et ille hostis antiquus passus est ruinã magnã. ỽ. Gaudẽt angeli et exultãt archãgeli et collaudãt rpm regẽ virtutes celozũ: quia qui seducebat oẽs gẽtes peremptus est a michaele archangelo. Gra. Glia. Et. ℭ In iij. nocl. ã. Qoncussum est mare et cõtremuit terra vbi archãgelus michael descẽdebat de celo. ℣. Dñs re. erul. l. xxxiij. ãn. Data sunt ei incẽsa multa: vt adoleret ea ante altare aureũ qđ est ante oculos dñi. ℣. Dñs re. ira. fo. xxxb. ã. Laudemus dñm quẽ laudãt ãgeli. quẽ cherubin et seraphin sanctus sanctus sctũs proclamãt. ℣. Bñdicaia. l. xxxvj. ỽ. In cõspectu angelozũ psallã tibi. ℟. Adozabo ad.

ℭ Euangelium secundũ matheum.

Math. 18

In illo tẽpoze. Accesserũt ad iesum discipuli dicẽtes. Quis putas maioz est in regno celoz. Et aduocans iesus paruulũ statuit eum in medio eoz. Et rel. Sermo bti mari epi.

Si diligẽter audistis euãgelicam lectionẽ intelligere potestis q̃ ministris ac sacerdotibus dei reuerẽtia debeak: vel qua ipsos clericos inuicẽ hũilitate se opozteat puenire. Ait enim dñs percunctantibus discipulis quis coz in regno celozũ maioz esset futur⁹ statuto coz̃ oibus paruulo. Quicũq; humiliauerit se sicut puulus iste: hic maioz erit in regno celoz. Unde intelligim⁹ q; hũilitate puenit ad regnũ: simplicitate penetratur celũ. Quisquis igitur cupit diuinitatis tenere fastigia: humilitatis ima sectetur. ℟.

In conspectu gentiũ nolite timere vos enim in cozdibus vestris adozate et timete dñm. Angelus enim eius vobiscum est ỽ. Cantate ei canticum nouum bene psallite ei in vociferatione. Angelus. ℣. bis.

Quicũq; vult fratrẽ puenire recognãdo pzius illũ pzeueniat obsequẽdo: sicut ait apostolus. Honoze inuicẽ pzeueniẽtes. Uincat eũ officijs vt possit vincere sanctitate. Si enim te non lesit fratris obsequiũ meretur vt diligas. Quod si fozsitã lesit: magis obsequiũ meretur vt vincas. Hec eni nẽ rpianitatis sũma est vt amantibus vicissitudinẽ: ledẽtibus pacientiã repẽdamus Qui ergo fuerit pacientioz ad iniuriã. potẽtioz cõstituetur in regno celozũ. Non enim ad imperiũ celozũ peruenit superbia diuicijs pzefectura: sed humilitate paupertate et lenitate. Arta eni et angusta est via q̃ ducit ad regnũ. Quisquis ergo honoribus inflatus fuerit z auri thesauris dilatatus: tanq̃ onustũ et ipeditũ animal: per ãgustũ regni iter trãsire nõ poterit: simul etiã vt se existimauerit puenisse sarcinã eius exigua poza nõ capiẽte: repcusso lumine retrozsũ redire cogek. Tã eni ãgusta est diuiti poza celestis: q̃ est camelo acus fozamen exiguũ. Unde ait dñs. Facilius est camelum per fozamen acus transire: q̃ diuitem intrare in regnũ celozum. ℟.

In conspectu angelozũ psallã tibi z adorabo ad templum sanctũ tuum. Et confitebor nomini tuo dñe. ỽ. Deus meus es tu et cõfitebor tibi deus meus es tu et exaltabo te. Et confitebor. Lectio ir.

Sicut eni camelũ aial toztuosũ atq; deforme: exigua cauerna pzeterire nõ patik: ita et diuitẽ auarũ atq; mendacem: arcta celi ianua mi-

nime intrare permittit. Ideo nudi in seculo nascimur: nudi etiã accedimus ad lauachrũ: vt nudi quoq; ꝫ expediti ad celi ianuã ꝓperemus. Quã autẽ incongruũ et absurdũ est: vt quẽ nudũ mater genuit: nudũ suscepit ecclesia. diues itrare velit in celũ. Nudꝰ adã incola paradisi fuit. Deniq; post ꝓtñ nuditatẽ suã vidẽs: folio pudẽda cõterit: prius enim ꝙ peccaret honestatis erat flore vestitus: atq; ideo nuditatẽ inhonestã nõ natura instituit: sed delicti reatus inuenit. Nã ꝫ sancti ãgeli in splẽdidissimo habitu cõstituti nunqd tunicis opiunt ꝫ pallijs: Sed cũ in illis sit natiuitatis sue nuda substãtia: vestiti videnꝝ esse ꝙ sancti sunt Sic igitur ꝫ adã custodiẽs honestatis angelice dignitatẽ: erat quidẽ nudus mundanis vestibus: sed immortalitatis erat splẽdore vestitus. Nil prauũ respiciebãt eius oculi: nõ cor eius turpe aliqd cogitabat: sed erat apud honestas mẽtes nuditas ipa vestita. Tu tr. ℟. Te sanctũ dñm. vtꝫ. ad vꝫ. Et ℟ Archãgeli (ór in fes. sctĩ michaẽl in tũba) ℟. Archãgeli michaelis interuẽtione suffulti: te dñe deprecamur vt quos honore prosequimur contingamus et mente ℣. Perpetuũ nobis dñe tue miserationis presta subsidiũ: quibꝰ et ãgelica prestitisti suffragia non deesse. Ut quos. Glia. Ut. ℟. Te sctũ dñm. vtꝫ ad. ſ. vꝫ ℭ Ante lau. ℣ Ascendit fumus aromatũ. ℟ In cõspectu dñi de manu ãgeli. ℭ In lau. ã.

DUm preliaret michael archãgelꝰ cũ drachone audita est vox dicẽtiũ salus deo nostro alla. ꝑs. Dñs regñ. fo. vj. ã. Dũ cõmitteret bellũ dracho cũ michaele archãgelo audita est vox milia miliũ dicẽtiũ salus deo nostro. ꝑs Jubilate fo. vij. ã. Archãgele michael cõstitui te principẽ super oẽs aias suscipiendas. ꝑs. Deus deus. fo. vij. ã. Angeli dñi dñm bñdicite in eternũ. ℣. Bñdicite. fo. vij. ã Angeli archãgeli throni ꝫ dñationes principatus et potestates virtutes celorũ laudate dñm de celis alleluya. ꝑs Laudate fo. vij. cp. Significauit. Hymnus.

Christe sanctorũ decus angelorꝫ rectorq; hũani generis et auctor nobis eternũ tribue benignꝰ scãdere celũ. Angelũ patris michael ad istã: celitꝰ mitti rogitamus aulã nobis vt crebro veniãt et crescãt ꝓspera cũcta Angelus fortis gabriel vt hostẽ pellat antiquũ volitet ab alto sepius tẽ plũ veniẽs ad istud visere nkm. Angelũ nobis medicũ salutis mitte de celis raphael vt oẽs sanet egrotos pariterq; nostros dirigat actꝰ. Hinc dei nostri genitrix maria totus et nobis chorus ãgelorũ semp assistat simul et beata concio tota. Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sancti spũs cuiꝰ reboat in oi glia mũdo. amẽ. ℣. Laudate deũ oẽs ãgeli eius ℟. Laudate eũ oẽs virtutes eius. ã. Factũ est silẽtiũ in celo dũ draco cõmitteret bellũ et michael pugnauit cũ eo et fecit victoriã alla. ꝑs. Benedictus. Oco. Deus q̃ miro ℭ Ad. j. ãn. Dũ pliaretur. ℣. Deꝰ in no. ã Gratias tibi deus. ꝑs Quicũq; ℟ Jesu xpe. cũ alla. ℣. Qui sedes. Ad iij. ãn. Dũ cõmitteret. ꝑs. Legẽ po. cp Significauit. ℟ Stetit ãgelꝰ iuxta ara tẽpli Alla alla. ℣. Habens thuribulũ aureum in manu sua. Alla. Glia. Stetit. ℣ Ascendit fumus. Oco vtꝫ. ℭ Ad vj. ã. Archãgele michael. ꝑs Defecit. Cõm.

HActũ est preliũ in celo michael et angeli eiꝰ preliabant cũ dracone: ꝫ draco pugnabat ꝫ angeli eius et nõ ꝓualuerũt neq; locus eor inuentus est ãplius in celo. ℟. Ascẽdit fumꝰ aromatũ alla al. ℣. In ꝫspectu dñi de manu ãgeli. Alla alla. Glia. Ascẽdit. ℣. In ꝫspe. Ad. ir. ã. Angeli. ꝑ Mirabilia. cp Apo. 12.

HActũ est silentiũ in celo dũ draco cõmitteret bellũ et michael pugnauit cũ eo ꝫ fecit victoriã. ℟. In cõspectu ãgelorꝫ psallã tibi deus meꝰ alla al. ℣. Adorabo ad tẽplũ sctñ tuũ et cõfitebor nomini tuo. Alla. Gloria. In conspectu. ℣. Laudate deũ oẽs angeli eius. ℣ꝰ. Laudate eũ oẽs virtutes eius. Oco vtꝫ Hac die erũt vespe de sctõ hieronymo confes. et doctore hoc modo sup psal. Apo. 8

ān. Justū deduxit. Psal. feria. cp̄. Dedit dñs. quere in fes. sancti augustini. R. Miles xpi. hy⁹. Iste cōfes. ỽ. Amauit eū. ān Cōfessoz dñi. ps Magn̄. Oz

DEus q̄ nobis per beatū hieronymū zfessozē sacerdotēq; tuū scripture sancte veritatē et mistica sacramēta reuelare dignatus es: presta qs: vt cui⁹ natalicia colimus ei⁹ semp doctrinis erudiamur et meritis adiuuemur. P ỽ. Mēo. fiat solē. de scō michaele cū hac ān. Michael gabziel. ỽ⁹. Laudate deū. oz. Deus q̄ miro. Ad cōpl. oia fiāt sicut in fes. sancte triū. Ubi vero dedicata est eccl'ia in honoze scti michaelis fiāt vespe de eo hac die hoc modo super psal. ān Dum pzeliaretur. pi keri. cp̄. Significauit. R. Fidelis sermo. vtš. hy⁹. Tibi xpe. ỽ. Laudate deū oēs angeli. ā. Michael gabziel cherubin et seraphin qui nō cessant clamare quotidie dicētes dignus es dñe accipere glozīā alla. ps. Magn̄. oō. Deus qui miro. Deinde fiat solē. mēo. de scō hieronymo cū oz. vtš. ¶ Sancti hieronymi pzesby. cōfes. et doc. festū inferius duplex. Ad mat. inuit. Just⁹ flozebit. hy⁹ Iste cōfes i cōi fo. lxxbiij. āe. pi. ỽ. ℟ de cōl. vnius cōfes. et pōtificiš. Lectō. i

Ieronymus noster in oppido stridonis qđ a gothis euersū est: ⁊ dalmātie quondā pannonieq; zfinīū fuit: patre eusebio natus vestē rpi puer rome suscepit ibiq; litteris grecis ac latinis apprime eruditus est. In arte quidē grāmatica donatū habuit pzeceptozē: in rhetozica aūt victozinū ozatozē. Postq̄ vero omne mūdanaꝝ studiū litterarū adeptus est: pzobatissimozū quoq; monachozū habitū factūq; imitatus est. Cupiditatē siquidem animi iugi sinceritate calcās voluptatēq; cozpozis perenni frangens ieiunio: plerosq; viroꝝ religiosoꝝ meliozes fozе suo docuit istituto. Tu. l. ii

INterea hieronymus dū per triennium continuū: carus accep tusq; a populaŕib⁹ veneraret: oimq; iudicio dignus esse summo sacerdotio decerneretur. quidā ex clericozum monachozūq; ozdinibus pzo petulantia / pzoq; ingluuie discursantes. ad efugandū eū ab vrbe quia virozū eozū scribens vitia depzehēderat: insidias parauerūt. Uerū ego felicem huius fuge euentū cozrigētis christi iudicio dispensatū q̄ pzauozū hominū persecutione paratū fozе existimo: scilicet vt romana ecclesia petri instituta regimine oim veteris testamēti libzozū christo deo volente et hieronymo speciali studio desudāte: hebzaicā quoq; habeat veritatē. vt grecozū quozūdā leuitas: qui romanos ad se oēs scripturas diuinitus inspiratas accepisse sibi applaudebāt eos habere quod nō habet recognoscat. Igitur beat⁹ hieronymus roma egressus ad oziētem tendens pzofectus est ad gregozīū nazanzenū zstātinopolitane vrbis epm Ubi ita pzoficere studuit: vt sanctarū scripturarum studijs erudiretur sup pler docilisq; discipulus. Hoc discipulatu peracto: in syziam perrexit. R. Justus germinabit. Lectio. iii.

ET dū in possessiōe euagrij pbyteri morazetur: malchū monachū aliquando captiuū repperit Percunctatusq; omnē eius captiuitatē: accepit hystoziā: quā postea edidit scriptā et romanis fidelibus misit. Ad deserta deinde loca ad que olim ob agēdam inibi penitētiā pzoperare cupierat ita letus accinctusq; accessit: vt volasse eum magis q̄ measse crederes. Quadziennio itaq; dedicate penitentie erpleto. hieronymus assumpta secum bibliotheca: quā sibi summo studio cōgesserat: hierosolymā pzopter regnū celozū militatur⁹ aduenit. Cūq; aliquātis inibi mozando pactis diebus: cognouisset q̄ nō absq; anime dāno valeret viuere: et pzesepi dñico vt pzudens animal vellet esse contiguus quod ab hierosolymis sex miliaribus separatur cōtra meridianā plagam:

accedēs ad eiusdē vrbis pōtificē cirillū nomine. petiit vt in parrochia q̄ bethleem fuerat sita locum sibi habitādi tribueret [illegible] quod deuote popolcit concessum est licētia scz habitādi bethleē. Vbi aduēt antib⁹ viris catholicis ꝛstruxit monasteriū: in quo sub statuta ab aplis regula degēs: cepit quod olim multū cupierat cum fratribus habitare. Lectio. iiii.

IGit cū bethleē habitaret hieronymus: nō interi fuisse ociosus credēdus est. qui tātū nobis in trāslatione diuine pscripture: vt ad hebꝛeoꝝ fontē pene nō egeamus accedere. adeo nos facundie sue multa cognoscitur liberalitate faciasse. Litteris nāq; grecis ac latinis atq; hebꝛaicis sufficienter edoctus oēs veteris testamenti libꝛos ex hebꝛeo in latinū cōuertit. Danielē quoq; chaldaico stilo locutū: et iob iustū arabico in romanam linguā perfecta interpꝛetatione mutauit. Euāgeliū nihilominus matthei ex hebꝛeo fecit esse romanū. Hic tanta vtriusq; lingue fungebatur peritia vt quoslq; grecoꝛū libꝛos in manibus acciperet: in latino sine offēsione transcurreret: iterūq; latinos greco sermone relegeret: vt crederes hoc esse scriptum: quod os eius inoffensa velocitate fundebat. Lectio. v.

NEq; hieronimus hereticis pepercit sed omni egit studio vt hostes ecclesie sui quoq; fierent. Inde est quod cōtra celsum porphiriū ꝛ iulianū augustū rabidos aduersus xp̄z canes: et contra ecclesie insectatoꝛes: vel cōtra eos qui putant ecclesiā nullos philosophos ꝛeloquētes habuisse doctoꝛes magno sudauit ingenio: vt sciant quāti ꝛ quales viri eā fundauerint/extruxerint/adoꝛnauerint/ ꝛ desināt fidē nostrā rusticē simplicitatis arguere: suāq; potius iperitiā incipiant recognoscere. Contra heluidiū: contraq; pelagiū et aduersus iouinianū euidentissima volumina: catholicaq; coꝛrectione roboꝛata et magno scripta acumine edidit. Pleraq; heremitarū patrūq; vitas insigniū veracissimo hystoꝛialiter tradidit eloquio Nere diꝛi catholicā hois istius scientiā sanā doctrinā. Quocūq; conuersatus est loco stabilis pstitit fidei firmitate. Undecūq; interrogatus fuisset: paratū habebat. ꝛ cōpetēs sine aliqua dilatione respōsum. In scriptis suis modo humilibus suauiter blāditur: modo superboꝛū colla cōfringit. modo birginitatē p̄dicat: modo derogatoꝛibus suis vicē necessaria moꝛdacitate restituit: modo matrimonia casta defēdit modo vtutū certamia gliosa collaudat: modo lapsus in clericis atq; monachis p̄sauitat' accusat. f. vj

UAndē hieronymus libꝛoꝝ abū dantia fult⁹ dictis suis spiritu sancto dedicātis. immobilem catholice turrim ecclesie cōtra perfidoꝛū iacula cōsummauit. Tandē deniq; lassitudie fatigat⁹ est: vt etiā in stratu suo iacēs: funiculo trabe sulpēso supinusq; manibus appꝛehēso erigeretur: vt scz officiū mōasticū p̄out poterat exhiberet. Qualis quātus ue vir iste fuerit solius sancti augustini testimonio quivoluerit plenius cognoscere valet Nā in libꝛo p̄imo quē contra erroꝛē iuliani manichei discripserat: dū plurimos cōtra eius pestiferū dogma catholicos introduxisset testes: ita intulit dicēs. Nec sanctū hieronymū cōtemnendū esse arbitreris: qui greco et latino insuper et hebꝛeo eruditus eloquio ex occidētali ad oꝛiētalē trāsiēs eccliā in locis sctis atq; in litteris sacris vsq; ad decrepitā virit etatē: cui⁹ nobis eloquiū ab oꝛiēte in occidētē ad instar solis resplēduit. Hec augustinus de hieronimo. Impossibile est oino et lōgū de isto viro eiusq; districta vita et moribus retexere cuncta. Doꝛmiuit aūt beatus hieronimus ꝛ requieuit in domino: anno etatis sue octogesimo octauo: imperij vero theodosij minoꝛis anno duodecimo: depositus est p̄i die kalēdas octobꝛis in ipso spelunce

ingressu: infra quã dñs de virgine nascí dignat⁹ est: et reclinari in presepio vbi sarũ sculpẽdo monumẽtũ sibi fieri tulit. Euange. Vos estis sal terre. vtẽ. in festo sancti ãbrosij epi et cõfes. atq; doct. Ante laud. ỹ. Ora pro nobis beate hieronyme. In lau. ã. Justũ dedu: minor. ꝑ. Dñs regñ. ⁊ alie ãe q̃ sequũt cũ suis ps. Cp. Dedit dñs. q̃re in fes. sancti augustini. hy⁹. et cetera oia de cõi vnius cõfes. et põti. cũ capis ad horas de cõi vnius confes. et doctõ. et cũ oratione Deus qui nobis. vtẽ. Ad. j. ãn Justũ dedu. ps. Deus in noie tuo. ãn. Gratias tibi. ps. Quicũq;. Ad iij. et ad alias hor. oio de cõi vtẽ dictũ est cũ oꝛ ꝑdicta. Ad. ij. vẽ. ãn Justũ dedu. psal. feriat. Cp. Exaudi q̃s. ℟. Sctẽ N. rpi. hy⁹. Jesu redẽptor. ỹ. Justus ger. ãn. Iste est qui ante deũ. ps. Magñ. oratio vtẽ. Mẽo. fiat de sctõ remigio sociisq; eius epis et cõfessoꝛibus cũ ãn. Fulgebũt iusti. ỹ. Letamini. cũ hac oratione

EXaudi q̃s dñe populũ tuũ cum sanctoꝛũ cõfessoꝛũ tuoꝛũ remigij germani vedasti et bauonis epoꝛum tibi patrocinio supplicantẽ vt et tẽpoꝛalis vite nos tribuas pace gaudere: et eterne reperire subsidiũ. Per xꝝm. Memo. fiat etiã de sctõ meloꝛo mar. cũ. ỹ. ãn. et oꝛ. de cõi vni⁹ mar. Sanctoꝛũ remigij germani vedasti et bauonis epoꝛ et cõfes. No mat. ix. lec. fiãt tres prime lec. de cõi plimoꝛũ confes. dñr: et medie lec. de sctõ meloꝛo mar. dñr de cõi vni⁹ mar. Et tres vltime lec. fiãt de expositione euãge. Sint lũbi vestri. ⁊ sic fiãt ix. l. Cetera omnia de cõmuni plurimoꝛũ confes. cũ oratiõe vtẽ. scz. Dedit dñs. Hac die erũt vespe de sctõ remigio sociisq; ei⁹ et mẽo. de sctõ thoma herfoꝛd. nõ fac

DEus q̃ ecclesiã tuã in vti põ(oꝛ tificis thome angelica puritate et virtutũ gloꝛia decoꝛasti: concede nobis famulis tuis/ vt eius suffragãtibus meritis angeloꝛum cum ipso mereamur agminib⁹ sociari. p. Mẽo de sctõ leodegario epo et mar. Oratio.

DEus qui hodierna die beatum leodegariũ martyrẽ tuũ atq; põtificẽ gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛonasti: tribue nobis propicius vt qui gloriã nõ meremur. indulgẽtiã ipo interueniẽte cõsequamur. p. ℂ Sctí thome herfoꝛd epi et cõfes. nõ fac. Ad mat. lec. j.

BEat⁹ thomas natiõe ãglicus ãgelicus homo iste de nobilib⁹ parẽtib⁹: catholicã oꝛiginẽ trahẽs: a prime ꝛua etate moꝛũ honestate preclarus: sic in studijs litterarũ sollicitus profecit: q̃ tam in humanis sciẽtijs q̃ in diuinis honoꝛem magisterij est adeptus. Lectio. ij.

HIc demũ in ecclesia herfoꝛdẽsi pastor effectus: semper studuit de virtute in virtutẽ ingredi. Qui in virtutũ culmine positus: in tẽplo dei sic effulsit: vt merito dici posset ꝑlũ gemma. Jura vero ecclesie sue viriliter defendebat: indutus iustitia vt loꝛica. Lectio. iij.

HIc pontifex curam inopum gerens in elemosinis ciboꝛũ et pãnoꝛum semper propꝛijs ministrans manibus. In iustis operibus semper deuotus: coꝛpus macerabat propꝛiũ multo ieiunio. Obitum suũ sciens appropinquare: fratribus congregatis in vnum dixit dissolutionem sui coꝛporis imminere et sociis suis dans osculum patris emisit spiritum. Mẽdie lect. de sctõ leodegario. Lectio. iiij.

BEatus leodegarius ex nobilissima francoꝛum pꝛogenie eoꝛtus ⁊ sacris litteris decenter imbutus disponẽte deo in augustudunensi vꝛbe pontifex est electus. Erat autem zelo dei et amoꝛe feruidus: ⁊ in omnibus dei mãdatis meditatoꝛ assiduus. Erat tunc ebꝛoinus maioꝛ regie domus cupiditatis face succensus: et auaricie pestiferis deditus. Qui leodegarium iustitie lineam inflexibiliter seruare cognoscens: cum grauiter cepit habere suspectum: quia nec adulatio-

nis sibi vt ceteri ipendebat obsequiū et cōtra oēs minas suas eū cognoscebat pmanere semper intrepidū. Mortuo autē clotario rege et filio eius hildérico in regnū succedente: ebroinus plurimis erosus a mortis discrimine interuentu leodegarij subducitur sed tamen tonsoratus luxonio monasterio in exilium dirigitur. Lectio. v.

BEr autē hilderic⁹ quia sctm̄ leodegariū pre oibus sapiētie luce esse cōspicuū cognoscebat: assidue in palatio secū retinebat. Cum autē vir sctūs regē a rectitudinis tramite aberrantē redarguere cepisset pceptus rer malorū consilijs / dū eius vba ad emēdationē debuerat aptare. de illi⁹ morte occasiōes cepit inqrere. Tādē iniquorum factione comprehensus: sed interuētu primorū palatij a morte erēptus luxonio monasterio in exiliū dirigit. Non multo post rex a suis interficit z sancto leodegario ad sedē suam redire permittitur. Ebroinus quoq; quia in castris xpi militare nō potuit: secularia arma arripuit: z totum quod passus fuerat in leodegariū vindicare disposuit. Vir autē scūs nihil iā de hoc seculo decreuerat cogitare: sed magis spiritualē nequitiam q̄ terrenū hostē metuere. Lectio. vj.

MIttit itaq; ebroinus impetus exercitū: vt furori suo satisfacere posset super leodegariū Quod cū vir dei cognouisset intrepid⁹ de se dñi expectabat iudiciū. Cum aūt hostilis exercitus vrbē irrūpere festinaret: timens vir sanctus ne quid dāni cōmissus grex pro se pateret: apertis claustris sponte se obtulit pro ouibus inimicis. Mox autē ab eius capite luminibus euulsis: z diu eo in custodia posito sub inedia famis: cū incessanter eū dño reddere gratias ebroinus cognouisset: labia eius secari fecit Et cū nec sic a gratiarum actione cessaret: recrudescente in animo eius indignatione tulit eum clam in abscondita siluarum duci: et ibi capite truncari.

Quo facto: et a religiosis viris deceter sepulto ceperūt ibi innumera miraculorū signa fieri a dño. Tres vltie lec. [illegible]rpōe cuāge. Homo qdā pegre

¶ In natali sci leodegarij epi et mar. iij. lec. fiāt cū or. vtō scribūt. Cetera oīa de cōi vnius marty. et pontificis.

¶ Sancte fidis v̄ginis et mar. iij. lec. fiant inuitat. duplex cū hac oratione.

DEus qui p̄sentē diē beate fidis virginis tue et martyris facis esse solennem: presta q̄s ecclesie tue vt cuius meritis gloriatur: eius precibus adiuuetur. Per christū. Lectio prima

SAncta fides agēnensiū ciuitate oriūda fuit: et er parētibus carissimis splēdidissima ples fctā alumna: loci ipsius in ortu. facta est patrona in passionis obitu. Nobilis quoq; veterū z generosa stirpe parentū: sed facta in christi munere nobilior: qa stola virginitatis cādida induta fulgēs fide in dño iesu christo odorem bone suauitatis protulit Hec namq; prima in ciuitate agenno: decus et exemplū martyrij magni cunctis christi fidelibus fuit. Igitur cum eodē tēpore preses sceleratissimus nomine dacianus directus a prophanis dyocleciano seu maximiano imperatoribus: qui tunc romane arcis primatū regere videbātur agennū vrbē ingrederetur / dolo instigatus diaboli quatenus sacrilegos dñi ritijs remuneraret: atq; christianis ibidem metu ipsius latētibus atrocissimas penas inferret: cōtinuo beatissimā virginē fidē accersiri iussit / et suis conspectibus duci precepit At illa se sponte ministris offerens: corpusq; suū vndiq; signo sancte crucis muniēs: tota intentione dñm precabatur. Et armata sancte crucis vexillo: fronte / ore / et pectore / sancto roborata spū hilari talo perrexit. lec. ij.

CUm autē astaret cora̅ p̄side blādo sermone ait ad eā. Quod est vocabulum nois tui? Cui cōsequēter

sancta fides nullo metu perterrita respondit. Fides nomine ⁊ opere vocor. Preses dixit. Quis cultus inqt religionis ac fidei tue? Ad hec sancta fides respondit. Ab exordio iuuentutis mee/ christiana sum: ⁊ dño iesu christo tota mētis deuotione deseruio: illiusq; nomen confiteor. illi me tota intentione cōmitto. Preses vero callidissima simulata trāquillitate paulo indulgētius respondit. Accipe inquit o iuuenis puella consiliū pulchritudini atq; iuuētuti tue necessariū: ⁊ cessa ab hac confessione ⁊ sacratissime diane sacrifica: quia ipsa serui vestro est consimilis ⁊ multis te muneribus facta ditiorē. Quā promissionē christi virgo velut nichilū deputās: ita respondit. A patrū traditionibus cognoui: qa oēs dij gentiū demonia sunt: et tu michi blanditijs persuadere vis vt eis sacrificare debeā. Preses vero ira cōmot⁹ ait ad virginē Ut quid deos demonia esse dicere presumpsisti? Aut prostrato inquit corpore dijs sacrifica: aut diuersis te faciam interire tormentis. Tunc sancta fides secura de premio: exemplo magnor martyrū roborata has audiens minas/ desiderans a terrena vita ad supernā migrare gloriā in hanc vociferationē prorupit dicēs Ego pro noie dei mei iesu christi nō solum pati diuersa sum parata tormenta: sed ⁊ mortē in eius confessione subire desidero. Tūc preses magis furore succensus / iussit satellitib⁹ suis vt sanctā virginē inferrēt in lectū ereū ⁊ suppositā p quattuor ptes extēdi ignēq; supponi precepit: vt ei⁹ tenera mēbra tā crudeli dirūperent supplicio. ℓ. iij.

Itaq; cādentē craticulā sanctissima virgo vltro cōscendēs: dinaricatis membris per quattuor partes extēditur: lorisq; ferreis coartata per flāmeā cratē prouoluitur Cui impij ministri ferreis batillis ardentes prunas subijciūt/ adipeq; flāmis iniecto: ad latera vsq; torrida incēdia subuolare cogunt. Cuius constantiā nulla iniuriarū vi superandā: nulloq; excogitatorū argumento cruciatuū reprimēdā: beatus caprasius duoq; fratres nomine et meritis primus et felician⁹ cū multis alijs admirātes amore dei solius anhelo pectore flagrātes tam fide q̄ opere/ cōtinuo huic se agoni sociauerūt mortisq; piculis se alacriter iniecerūt. Predictos autē sctōs omnes ad tugulū mortis vna conspiratione confertos. mor vt vidit seuus ille carnifex blandimentis demulcere minisq; terrere eos cepit: sed nec sic vllo modo flectere eos potuit. Sicq; in ira graui cōmotus: vt se aduersus eos nullatenus prevalere sensit: ad vltimū data sententia: omnes simul cū beata virgine ⁊ gloriosa martyre fide duci ad delubra precepit: vbi aut dijs immolare: aut capitib⁹ pleris oibus certū fiat vitā finire. Ducti sunt ergo christi milites vna cum beata fide ad predictū locū: vbi cū nulla vi possent compelli ad sacrificādū/ capitibus cesis. vnius diei hora cū triūpho martyrij ad coronā glie feliciter simul peruenire meruerūt: vt quibus pulchra et venerabilis extitit in fidei constantia societas: esset pulchrior atq; excellentior in martyrij societate felicitas. De quorum passione pridie nonas octobris nos gaudere et illustrare voluit. qui gloriatur in sanctis dñs noster iesus christus: cui est cū patre ⁊ spū sancto honor et gloria in secula seculorū amen. Cetera oia de cōi vnius virginis et mar. ¶ Sanctor marci/ marcelli/ et apulei mar. inuitat. dnp. tres lect. fiāt de cōi cum hac oratione.

Sanctorū martyrū tuor marci/ marcelli/ et apulei/ nos q̄s dñe beata merita plequātur: et tuo semp faciant amore feruētes. Per. Cetera omnia de cōmuni plurimor martyr. dicunt. ¶ Sācti dionysij sociorq; ei⁹ mar. ad. ſ. vs. ān. Sācti per fidē. in cōi lxxvj. Psal. feri. cp Justor anime. in cōi. fo. lxxviij. ℣ Uir iclit⁹. hy⁹ Sctōr meri. in cōi. fo. lxxvj. ℣ Letamini. ān.

Dionisij sociorumq; eius.

Insignes preconiis alme tue nobilitatis cõsonant voces collaudãtes verbo supplici prosequamur aue inclite martyr angelorum consors apostolorũ socius prophetarũ cõciuis et martyrũ coheres sancte dionysi cũ sociis tuis intercede pro nostra oĩm q; salute ℣s. Magnificat. Oratio.

Deus qui hodierna die beatum dionysiũ virtute constantie in passione roborasti quiq; illi ad prædicandũ gentibus gloriã tuã rusticũ et eleutheriũ sociare dignat⁹ es: tribue nobis q̃s er eorũ imitatione pro amore tuo pspera mundi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Per Ad matu. Inuit. Hodie mus regẽ magnũ dñm Qui in sanctis suis semper est mirabilis. ℣s. Venite. Hymnus. Sanctorũ meritis. In primo nocturno. ãn.

Sanctus dionysius qui tradẽte beato clemente petri apostoli successore verbi diuini semina gentibus erogãda susceperat. ℣s. Beatus vir. folio. ij. a. Quo amplius gẽtilitatis feruere cognouit errorẽ illuc intrepidus et calore fidei armatus accessit et parisius dño ducente peruenit. ℣s. Quare fre. fo. ij. ã. Non veritus incredule gentis expetere feritatẽ qã virtutẽ suã ℣teritarũ penarũ recordacio roborabat. ℣. In do ẽti. l. iij. ℣. Leta. l. j.

Decios⁹ athleta dñi dionysius cũ arcis romane menijs sui ꝓsentiam intulit: beatũ clementẽ pontificẽ sancte et apostolice sedis apicem gubernantem inuenit. A quo digno est cum honore susceptus: et loco maxime venerationis est habitus. Quem beatus clemens inter mutuã collocutionẽ apostolicarũ sanctionũ sic allocutus est dicens. Vides mi frater machari dionysi: quãta messis est dñice sationis: et ꝙ pauci sunt operarij. Quia ergo de omnibus catholice pietatis es sufficiẽter edoctus: in tui apostolatus sorte oẽm suscipiens galliã: perge in nomine dñi opus fac euãgeliste: ministeriũ tuũ imple. Et neve rearis multitudinẽ z atrocitatẽ gẽtis barbarice: pro certo scies qa qui plus laborat: pl⁹ mercedis accipiet. Tu. ℟ Post passionẽ dñi in vniuersis gentibus prædicatio pro futura successit: ita vt fide crescente multi mererentur fieri confessores. Quos catholica postmodũ gaudet ecclesia promeruisse martyres. ℣. Qui cum imminere suas cernerẽt passiones que domino iesu christo docente didicerant repleti spũs sancti gratia docuerũt. Quos ℣. ij

Socios quoq; ei et cõministros verbi plures z probatos viros adhibuit beatus clemens/z data pace omnibus. ita hanc vere fraternitatis societatem sanciuit abire. Qui simul properantes et circũcirca dñm prædicantes: appulerũt portui arelatensiũ ciuitatis. Et exinde quibusdã in partes necessarias prout ei visum fuerat destinatis: idẽ dionysius macharius quo amplius apud gallias gentilitatis feruere cognouit errorẽ illuc intrepidus et calore fidei armatus accessit et parisius dño ducẽte peruenit. Que parisior ciuitas vt sedes regia nobilitate mꝛta pollebat. ℏũc ergo locũ dei famulus elegit expetẽdũ. Tu aũt. ℟ Gratias tibi dñe qui infestantis inimici iacula probationẽ fideliũ tuorũ prestitisti esse et non vulnera/ sed talem tuis martyribus tribuis pro labore mercedẽ. Ut nullum tuorũ fuisse gaudeat hostis imbellem ℣. Quinimmo perpetuũ eis largiris triũphum vt ecclesie tue semper sint in exemplum. Ut nullum tuo. Lectio. iij.

Cum primo fide armatus et cõfessionis constantia roborat⁹ beatus dionysius parisius accessisset intrepidus: atq; ibidẽ deductiori tempore immorat⁹ maximã christi gratiam in lucrandis sibi populis fuisset adeptus: ecclesiã illuc iuxta facultatẽ suaz viriũ vtq; nouus adhuc aduena poterat in honorẽ dñi nostri iesu christi cõstruxit. Vbi officia deuote dño seruientiũ clericorũ ex more constituit: probatasq; psonas honore secundi ordinis ampliauit incessanter

restituēs ppłos creatori: quos a diui-
no cultu reuocauerāt creature. Cin-
ctus ergo fide et deuotiōe populi quā
in constructione basilice: et reuerenti
frequentatione cernebat admodū ro
boratus totis exhortationis nisibus
et signorū prodigijs satagebat: qua-
tenus quos arripiebat mūdo dignos
faceret celo. Tantas enī per illū dñs
dignabatur exercere virtutes: vt re-
bellū corda gentiliū nō minus mira-
culis: ꝙ ꝓdicatiōe obtineret. Miroq
modo inermi viro: nō valebat plebs
armata resistere: sed subdebat se illi
potius certatim gallicanꝰ coturnus/
atq germanica cerulcositas: iugūq
christi suaue iponi sibi acta cordis cō-
tritione poscebat. Ab ipsis quoq de-
struebantur ydola: quorum sumptu
fuerant et studio fabricata: ꝛ inuento
salutis portu. ydolorum gaudebant
naufragio. Tu autem dñe. ℟.

Beatissimus dionysius xpi martyr tra-
dente beato clemente eroganda gentibus
semina diuina suscepit. Et quo ăplius gē-
tilitatis errorē feruere cognouit illuc intre
pidus et calore fidei armatus accessit. ℣.
Et parisius dño ducente peruenit non ve-
ritus incredule gentis expetere feritatem.
Ex quo. Glia. Ex quo. ¶ In. y. nocti. ā.
Ecclesiam illis que necdū in locis erat et
populus ille nouā construxit ac offi cia ser-
uientiū clericorū ex more constituit: proba
tasq personas honore secūdi ordinis am
pliauit. ℘. Dñe qs. fo. iiij. ān. Cinctus
ergo fide ꝛ deuotione et miam anteponēs
paulatim sociabat deo: quos diabolo sub-
trahebat. ℘s. Conserua. folio. iiij. ān.
Miroq mō inermi viro nō valebat plebs
armata resistere. ℘. Dñi ēt. c. ir. ℣ Ex
ultent iusti in conspe. dei. ℟ Et dele. l. iiij

Adiēs de beato dionysio ima-
nissime crudelitatis belua do-
micianus in tantā rabiē indignatiōis
erarsit/ vt vbicūq per se/ vel per suos
satellites xpianū quempiā reperisset
aut cogeret diis sacrificare incestis/
aut diuersis penis adductum gladio
traderet puniēdū. Dirigit pinde pre-
fectus fescenninus silinnius cum in-
genti strepitu ad partes occidentaliū
regionū: vt sanctū senē nominatissi-
mūq doctrina virū et virtutū insigni
bus precipuū dionysiū vbicūq reperi
re posset perquirens: aut ydolis thu-
rificare cōpelleret: aut tormentis la-
ceratū immensis: inter cetera etiā se-
cundum leges romanas vtpote eum
qui contra senatus ac reipublice pro-
mulgationes cōtraq imperium ege-
rat: nudum publice virgis cesum se-
curi percuteret. Tu autem. ℟.
Tantas per illum dñs dignabatur exer
cere virtutes. Vt rebellium corda non mi-
nus miraculis ꝙ predicationibus obtine-
ret. ℣. In quo lux celestis gratie ineffabili
ter radiabat. Vt rebellū. Lectio quinta

Itaq predictus fescenninus si-
linnius suiq commanipulares
pro beati dionysij inquisitione gallia
rum penetrant fines. Quibus adhuc
procul positis: sancti viri celebre no-
men innotuit Unde amplius efferati
cursu velociori tumētibꝰ animis vul-
tibus trucidissimis parisius adierūt.
Ubi beatum dionysiū cōtra incredu-
los dimicantē: et predicatione conti-
nua populi multitudinē ad fidē inue-
nerunt exhortantē. Cum quo etiam
beatū virū rusticū archipresbiterū et
eleutheriū archidyaconū ꝓdicatiōis
et diuini obsequij cōministros: perse-
cutorū dirus furor inuenit. Hi sancti
viri a beati dionisij nūq sustinuerūt
abesse presentia: quos abinuicē crude
lis insectatio per martyrij certamina
separare non preualuit. Tu aūt. ℟.
Dum sacrū misteriū sanctus dionysius ℣.
celebraret in carcere apparuit ei dñs iesus
christus cū multitudine angelorū. Dāsq
illi sancta dixit accipe hoc care meus quod
mox cōplebo tibi vna cū patre meo. ℣ Ve
cū est enī maxima merces tua. ꝛ his qui au
dierint te salus in regno meo Dāsq. l. vj

Denicq imperiali iussione super
captura sancti pontificis dio-
nysij diuulgata: ab innumerabilique-
ne caterua demoniacorum virorum

currit̃r et sanctus dñi capit̃r / con-
spuit̃r colaphizat̃r deridet̃r / illu
dit̃r / lozis durissimis crudelissime li
gat̃r / trahit̃r / ꝫ vna cum sancto ru
stico et eleutherio prefecti presentie si
stit̃r. Quẽ cum nimia seueritate pre
fectus alloquit̃r dicẽs. Tu ne es ille
nephãdissimus senex qui diceris dio-
nysius ionicus: et agnominaris ma-
charius: qui etiã deozũ nostroz cultu
ram euacuas: ꝫ inuictissimi principis
statuta contemnis? Cui beatissimus
dionysius ait. Senex quidẽ sum coz-
pore: sed feruore fidei atq; salutari cõ-
fessione dñi et saluatozis mei iesu xp̃i /
maneo semper nouus: et nouos illi fi
lios per ministeriũ predicationis mee
et fontem sacri baptismatis gignere
non cesso. Prefectus dixit ad beatum
dionysium. Dic ergo cuius numinis
te profiteris esse cultozem: et cuius cõ
ditionis es? Tunc hij tres beatissimi
viri dionysius / rusticus / et eleutheri⁹
dono spiritus sancti inspirati: et zelo
fidei inflãmati: ita sono vni⁹ voris eis
demq; verbis cũ non nisi vnus inter-
rogaretur reddidere responsum acsi
vnius hois oze sermo procederet. In
hoc inquiũt manifestũ est nos esse ve-
rissimos christianos: cũ cozde credа-
mus / oze confiteamur / et opere pio co
lamus patrem ꝫ filium et spiritũ san
ctum / vnũ deũ et dñm: ita vt in trini-
tate perfecta et plenitudo sit diuinita
tis: et vnitas potestatis. Prefectus di
xit. Non michi visum est de his quidẽ
vobiscũ agere: sed si magni principis
iussis obedire / et deos venerari negli
gitis non verbozũ sed verberũ conflic-
tione viriliter decertabo. Tu aũt. ℣
Mecum est maxima merces tua ꝫ his qui
audierint te salus in regno meo. Nunc fa-
cies fortiter et erit nomen tuũ in laude. ℟.
Dilectio et benignitas quã habes semper
pro quibuscumq; petieris impetrabis.
Nunc. Glia. Nunc. ℭ In. iij. nock. ãn.
Tantas per illũ dñs dignabatur exerce
re virtutes vt rebelliũ cozda nõ minus mi
raculis q̃ predicationibus obtineret. ꝑs.
Exultate iusti. fo. xvj. ãn. Dum sacrũ
misterium beatus dionysius celebraret in
carcere apparuit ei cũ multitudine angelo
rum dñs noster iesus christus. ꝑs. Bene-
dicam. fo. xvj. ãn. Dãsq; illi sancta di
xit: accipe hoc care meus quod mox cõple-
bo tibi vna cum patre meo. ꝑs. Deus ve-
nerunt. fo. xxx. ℟. Justozũ ale. Lcõ. vij

Sancti dñi tozmentozibus traditi ad
loca penalia ducti sunt / et in cõ
spectu rustici et eleutherij vt tozmen-
tozũ ipsius terroze ab intentione sua
resipiscerent: precioslus campiductoz
eozũ et fortissimus atheta dñi diony-
sius expoliat: et a toto cozpoze nudus
a ternis militũ ternionib⁹ vicissim fla
gellatur: nec vincit̃r. Qui inter cre-
pitus verberũ dei gloziã collaudare:
et commilitones suos vt ad hec se in-
uictos prepararẽt commonere: oĩsq;
fideles vt hinc in dñica fide cozroborẽ
tur non desinit predicare. Flagellant
etiã rusticus et eleutherius satis acer
rime: et immenso cathenarum pon-
dere simul sancti dñi onerant̃r: et
in ergastulũ tenebzosissimi carceris
retruduntur. Indeq; ad prefecti audi
tionem reducti: in catastis extensi et
flagellati: dño gratias referebant.
Beatissimus ꝫ acceptabilis christi ho
stia dionysius in oculis suoz super le-
ctum ferreũ suppositis flammis nu-
dus extensus est: et cantabat dicens.
Dñe iesu christe qui dedisti michi peri
culosiozẽ ignem in cupiditatibus vin
cere: fac ad nominis tui gloziã et hãc
adustionem me superare. Tu aũt. ℣
Hodie namq; beati dionysij sacratissima 7.
dies in qua triumphãs agonem explevit.
Et cozonã victozie accipere meruit de ma-
nu dñi. ℟. Quẽ dñs post apostolos sic ho-
nozauit: vt omnem galliam eius aposto-
latui insigniret quiq; eã suo sanguine con
secrauit. Et cozonam glozie. Lectio. vij

Quumq; ambusto toto cozpoze le-
uatus fuisset: ad bestias ferocis
simas in rabiem multo ieiunio excita
tas est prozectus. Contra quas faciẽs
signum crucis: inuocato noie dñi: in

mansuetudinem eas conuertit. Pre-
parantur ei quoq; ingentia clibani in
cendia: et in ea vir dñi vexillo sancte
crucis armatus proijcitur/ sed flame
in refrigeriũ commutãtur. Reducti
sunt a delicto obligatis iusti in vincu
lis et custodie carceris iterũ mancipa
ti. Cũ post multas ad populũ exhor-
tationes qui eũ sequẽdo carcerẽ irru-
perat: beatus dionysius sacrũ mister-
rium celebraret in carcere. hora qua
frangebat panis sanctus: in quo ipse
et populus cõmunicare debebat: re-
splẽduit huiusmodi lux de celo super
eum et omnes qui aderant qualẽ ne-
mo eor ante viderat. In qua veniẽs
apparuit ei dñs ihesus christus etiã cũ-
ctis videntibus quibus est datũ videre
cũ multitudine angelor. Et accipiẽs
panem sanctũ dedit illis dicens. Acci
pe hoc care meus quod mor cõplebo
tibi vna cũ patre meo: quoniã mercũ
est maxima merces tua: et his qui au-
dierint te salus in regno meo. Nunc
facies fortiter: et memoria tua erit in
laude. Dilectio et benignitas quã ha
bes: semp pro qbuscũq; petieris impe
trabis. His quoq; expletis: assunt car
nifices qui christi famulos de squalo-
re carceris educentes: prefecti obtuti
bus iterũ presentauerũt. Tu aũt. ℟.

℣ Uir inclitus dionysius martyr dei pre-
ciosus succẽsus igne diuini amoris cõstan
ter sustinuit supplicia passiõis. Et per im-
manitatẽ tormẽtorũ peruenit ad societatẽ
angelorũ. ℣. Cuius intercessio nobis obti
neat veniam qui per tormenta passionis
eternam meruit palmam et sempiternam
coronam. Et per immanita. Lectio. ir.

QUmq; christi martyres diony-
sius/ rusticus/ & eleutherius/ in
agonia pari confessione fidei et virtu
tis constãtia roborati: post nimia tor
mẽta glorioſum martyriũ complere
elegissent. iudicis abstracti conspecti
bus: et iterũ velut ab inicio virgis pu
blice nudi cesi/ et suis vestibus reindu
ti: e regione ydoli mercurij ad locum
cõstitutũ educti: ad decollationẽ sunt
genua flectere iussi. Tunc beatus an-
tistes dñi dionysius manus expãdẽs/
et oculos ad celũ erigẽs ait. Deus de⁹
me⁹ q̃ creasti me tibi gr̃as ago pro cũ-
ctis que fecisti et ostendisti michi: atq;
dignatus es operari per me: nũc iam
dñe per coronã martyrij cũ fratribus
meis seruis tuis suscipe me Tuos tue
misericordie cõmendo/ quos tibi no-
stro ministerio et tuo sanguine acqui
sisti. Cũctos etiã qui te per nos petie-
rint vt pollicitus es clementer exaudi
quoniã tuum est regnũ & potestas: cũ
patre et sancto spiritu in secula secu-
lorum. Cumq; cuncti fideles qui ade-
rant respondissent amen: positis ge-
nibus et protensis ceruicibus vno co-
demq; momento ebetatis scõm prin-
cipis ꝓceptũ securibus decollati sunt
atq; in hac fidei constantia permanẽ-
tes: reddẽtes terre corpora: beatas ce-
lo animas intulerunt. Quorũ cum a
corporibus abscissa capita viderẽtur
eorũ etiã tũc lingue dñm fatebãt. Ad
declaranda quoq; pretiosi martyris
dionysij merita. sanctũ se cadauer ei⁹
ererit/ et caput proprij lictoris securi
truncatũ: pendulis cepit brachijs ve-
ctitare atq; ab illo montis cacumine
duobus fere miliaribus angelicis co-
mitantibus turmis gressusq; virtute
christi regente portauit. ℟.

℣ Beatus dionysius rusticus eleutherius
in hac ergo fidei constantia permanentes.
Reddentes terre corpora beatas animas
celo cum gaudio intulerunt. ℣⁹. Beatorũ
anime sanctorũ dionysii rustici/ eleutherii
relictis glebis secuti sunt saluatorẽ. Red-
dentes. Glia. Reddentes. ℣⁹. Justi autẽ
imperpetuũ viuent. ¶ In laudibus ãn

HI sancti viri a beati dionysii nunq;
sustinuerũt abesse presentia: quos
in vnum interrogatio percussoris inuenit
ps. Dñs regnauit. fo. vj. ãn. In hac
ergo fidei constantia permanentes reddẽ-
tes terre corpora beatas celo animas intu
lerunt. ps. Jubilate. fo. vij. ãn. Tali
nãq; ad dñm meruerũt pfessiõe migrare
vt amputatis capitibus adhuc putaretur

lingua palpitans dño confiteri. ℞s. Deꝰ deus. fo. vij. ān. Beata nimiū et deo nostro grata societas inter quos nec ꝓximus alter potuit esse nec tertius: sed trinitatem confitentes trino meruerūt decorari martyrio. ℞s Benedicite. fo. vij. ā. Et facta est comes multitudo celestis exercitus eranimi corporis beati dionysii caput ꝓ ꝓxiū deportātis: laudans deū et dicēs gloria tibi dñe. ℞s. Laudate. fo. vij. ch. Iustorū aie. hyꝰ. Rex glorioſe mar. ỽ. Mirabilis deus. ān. Hodie namqz beati dionysii sacratissima dies in qua triūphās agonem erpleuit: et coronā victorie accipere meruit de manu dñi. ℞s. Benedictus Ofo. Deus qui hodier. Ad ꝓximā ā. Hi sancti viri. j. de lau. ℞s. Deus in nomine. Ad. iij. ān. In hac. ij. de lau. ℞s. Legē pone. Cap. Ecia. ỽ. de cōmuni plurimorū marty. dñr ad oēs horas. Ad sextā ān. Tali namqz. iij. de laud. ℞s. Defecit. Ad nonā ān. Et facta est. ỽ. de lau. ℞s. Mirabilia. Ad. ij. vs ā. Hi sancti viri. hi. festiales. Ch. Iustorū aie. hyꝰ Rex glorioſe. ỽ. Mirabilis deꝰ. ā

O beate dionysi magna est fides tua intercede ꝓ nobis ad dñm deum nostrū vt qui qualitate tibi sumꝰ dissimiles: sua gratia largiente faciat esse consortes. ℞s. Magnificat. Oratio vt supra. Memoria fiat de sctō gereone sociisqz eius martyribus cum hac oratione. Oratio.

PResta qs ops deus: vt sicut sanctorum martyrū tuorū gereonis/ victoris/ cassij/ florētij/ sociorūqz eorū nos natalicia celebranda non deserunt: ita iugiter suffragijs comitētur. Per. Sācti gereonis sociorūqz eius mar. inuit. dupl. iij. lec. fiāt. Cetera oia fiant de cōi pluri. mar. cū or. ꝓpriō. Sci nigalij sociorūqz eiꝰ mar. iij. lec. fiāt. Inuit dupl. cum hac or.

DEusqui sanctam nobis huius diei letitiam in honore sanctorum martyrum tuorum nigalij/ quirini/ et scuniculi consecrasti adesto familie tue precibus et dona: vt quorū festa celebramus/ eorum merita et auxilio subleuemur. Per. Lectio prima.

Eatus nigalius epus et presbiter quirinus scuniculusqz dyaconꝰ: qui a sancto clemente petri apli successore cū btō dionysio in gallias ad predicādū directi fuerant: cū audissent rothomagensiū metropolim demonū spurcitijs ydolorūqz superstitionibꝰ sordidissimā: roborati exemplo sāctissimi dionysij ad eā ꝙtotius venire atqz ab ydolor cultura ad fidē christi reuocare voto cōmuni decreuerūt. Tūc domicianꝰ insania correptꝰ quēdā suū pfectū noie silinniū ad delendū xpianitatis nomen: cū magno apparatu in gallias direxit. Qui oēs galliarū peragrans partes parisius peruenit: ibiqz sctīn dionysiū / rusticū et eleutherium: diuersis et nimijs tormentis pro fide nominis christi trucidauit. Publicata vero sententia proditionis christianor: cōperit etiā sanctum nigaliū epm cum quirino presbytero ac scuniculo diacono ab eo loco discessisse: et in partes rothomagēsium iter arripuisse. Quos velocius ipse prosequens inuenit eos in quodā foro quod dicitur scannis: verbū dei populis predicantes. Lectio ij.

TUnc silinnius maligno inflatus spiritu. his verbis alloquitur sanctos dei. Estis ne vos seductores perfidi: qui cum sene illo nequissimo quē parisius extinxi. ad auertendum populū venistis? Cui sanctus nigalius. Consuetudinis inquit vestre est: vt semp aduersus christi famulos falsa cōmenta arguāmētetis: quia ex patre diabolo estis: cuiꝰ desideria vultis facere. Nam quia nos dicitis seductores: non sumus seductores: sed reductores hominū ad cognitionē creatoris sui. Necqz vt tu improperas auertimus populū. sed conuertimus eum ad viā veritatis et pacis. Silinnius dixit. Quia ergo conuertitis populū conuertite qz vosmetipsos ad culturā deorū nostrorū. Quod si nolueritis:

in cõspectu eorũ quos decepistis: male subacti pibitis de terra. Cui sancti martyres quasi ex vno ore respondentes dixerunt. Ne putes hoim stultissime nos minis tuis terreri. Quod enim minaris: diu est qđ optamus. Quod implere cupis/ex multo tempore desideramus Nos enim pro christi noie moriẽtes: ad vitã perpetuã feliciter trãslibimus. Tu autẽ nisi resipiscas cũ patre tuo diabolo in iferni baratro morte puniẽdus es. Et ideo quod perituros dicis nos: falsum est: quia occisi placebimus dño in regione viuor: tu vero cũ antiquo hoim hoste dãnatus ignem patieris eternum. Lectio. iij.

TUnc silinnius ira succẽsus prẽcepit amputari capita eorũ. Cumq decollati fuissent: iussit eorũ corpora auibus et improbis canibus ferisq deuoranda derelinqui: sed omnipotens deus iussit ea ab angelis intacta custodiri. Recedẽtibus vero satellitibus: ac succedẽte tẽpore nocturni silentij: erecti sunt martyres angelis comitibus: apprehẽsisq propriorũ corporũ capitibus: properãtes peruenerunt ad fluuiũ cui vocabulũ est itta Transmeatoq vado ante hanc horã hoibus incognito et idcirco deinceps ob sanctorũ memoriã vadum nigalij nũcupato: requieuerũt in insula eiusdem fluminis amenissima. Quedam autẽ matrona nomine piẽtia sanctorũ monitis ad fidẽ xpi cõuersa assumptis sanctissimis viris claris actibus ẽ nominibus ex ipsor collegio presbiteris: suscepit corpora sanctorũ: et sepeliuit ea honorifice in eodẽ loco: dãs ipsum locũ sui predij cũ sua omni facultate ad sanctorũ memoriã. In quo loco tam ab ipis q̃ a ceteris fidelibus deuotis edificata est eccl'ia in honore sctõr nigalij epi/quirini presbyteri/ẽ scuuiculi dyaconi. In qua florent beneficia eor vsq in presentẽ diẽ: ad laudem dñi nostri iesu christi: qui viuit ẽ regnat cum deo patre in vnitate spiritus sancti deus. per oia scla seculorũ: Cetera oia de cõmuni plurimorũ. mar.

¶ Translatio sancti edwardi regis et cõfes. festũ inferius duplex. Ad j. ds ãn Amauit eũ. in cõi fo. lxxxij. Psalmi ferial'. cp. Justũ dedu. in cõi fo. lxxxij. Ry. Miles xpi. in cõi fo. lxxx. hyp. Iste cõfessor: in cõi. fo. lxxviij. vp. Amauit eũ. ã. Simlabo eũ. ps Magn. Oratio

DEus qui beatũ regẽ edwardũ confessorẽ tuũ eternitatis gl'ia coronasti: fac nos qs ita eum venerari in terris: vt cũ eo regnare possimꝰ in celis. Per. Tunc eat processio ad alta reliquias eiusdem si habeatur: cantando Ry. Sancte christi cõfes. vj. in cõi fo. lxxx. v. Ora pro nobis beate eduuarde. Oratio.

DEus qui vnigenitũ filiũ tuum dñm nostrũ iesum christũ gloriosissimo regi edwardo in forma visibili demonstrasti: tribue qs. vt eius meritis et precibus/ad eternam ipsius dñi nostri iesu christi visionẽ pertingere mereamur. Qui tecũ viuit.

In redeundo de sancta maria. Ad cõpleto. oia fiant sicut in fes. sancte trinitatis. Ad matut. et ad alias horas oia fiant sicut in fes. vnius cõfes. sabbatis: exceptis capitulis. ix. lectiões fiant sine expositione euãgelij. Lcõ. j

PRecios'us athleta dñi et rex insignis edwardus: ex antiquis anglorum regibus generosa carnis origine prodijt oriũdus. Cuius pater etheldredus extitit: eũna ricardi ducis normãnorum filia mater fuit. Ex vtroq latere sanguis nobilitate fulsit ingenuus: cui⁹ auus cenobior fundator edgarus: primo in regibus anglor monarchiã solus obtinuit. Editus ergo puer egregius edwardus: maxima parentũ enutritur diligentia: et in etate tenera: sancti spiritus informatur disciplina. Tu aũt. Ry.

UErũ ingruente grãdinosa danorũ tempestate ad auos suos in neustriã glorios'us puer traducitur ne tam immani procella seuientium

ſanctuũ citius absoꝛberetur. Tãdem dei nutu cadẽ rabie barbarica ceſſante: mittuntur poſt illũ duces regni et pontifices religioſi feſtiuoq; oim tripudio adducitur: et in regno angloꝝ chriſtus dñi conſecratur. Sicq; cõcoꝛdat voluntas dñi iuramento populi: et quod diu antevidebant implendũ. impletum celitus gratulantur ſacramentum. Lectio. iii.

In die glorioſe feſtiuitatis: quã in aduẽtũ ſpiritus ſancti de ſupernis ſerenauit ignis: rex inſignis edward⁹ apud weſtmonaſteriũ in eccleſia beati petri apoſtoloꝝ principis agebat in ſceptris. Circa hoꝛam vero eandem qua ſalutaris victima agni paſchalis a populo percipiẽ rex gloriosus erupit in riſum: ita vt qui aſtarent mirarenẽ per circuitũ. Poſt peracta ſolẽnia a ſuis inquiritur: que in riſu ſignificatio teneat. Rex inq; dacie cui cognomino⁹ erat vocabulũ: infinita claſſe parauerat ãgliã fines invadere: et ſuo principatui ſubiugare Cũq; de ſcapha ad nauẽ in quã ingredi debebat pedẽ ertẽderet: iuſto dei iudicio elapſus coꝛruit: et demerſus in mari miſerabiliter erpirauit hoc placuit altiſſimo: vt michi releuetur e celo: et in huiuſmodi gaudio tripudiauit mea intentio: et qõ nephãdo principi verſum eſt in pniciẽ: ãgloꝝ exercitui collatũ eſt ad ſalutẽ. Tu aũt. l. iiij

Erat aliquando prefatus princeps in eccleſia weſtmonaſterij ad ſancte et indiuidue trinitatis altare: et cũ eo deuotus dei ſeruus comes leofricus. Rex itaq; preclarus aſtans ante menſam chriſti in oꝛationibus: in illa hoꝛa qua patri ſacerdos immolat filiũ: vidit aſtare ſup mẽſam dñicam eundẽ ieſum chriſtũ. Qui dextera regẽ benedicẽs extenſa: ſuã vtriſq; manifeſtat ſpeciẽ ſpecioſuſq; viſibilẽ exhibet maieſtatẽ. Cumq; comes ſoli ſibi viſionẽ hanc oſtẽſam exiſtimans loco ſe moueret: vt dño ſuo tãta gaudia communicaret: reſpiciens eũ rex/ premonet vt ſtet quẽadmodũ ſtabat. Sta inquit ſta: ſuſtine et expecta. En quẽ vides video/et quẽ vilibiliter cernis: viſibilẽ adoꝛo. Tu autẽ. Lctõ. v.

Duo viri ex anglis oꝛatiõis cauſa hieroſolymam profecti obuiam habuerunt lactei ſenioꝛẽ candoris reuerendiq; admodũ vultus. Qui cum ab eis didiciſſet cuius eſſent regionis incole: quiſue eoꝛũ rex eſſet: ſic eos alloqui eꝛoꝛſus eſt. Rogo vos fratres ad regẽ veſtrũ reuertimini: eiq; quod per vos mandauero anunciate Ego ſum iohannes apoſtolus et euãgeliſta. qui ſanctũ regem edwardum propter caſtitatẽ diligo: quia cũ proximum deo cognoſco. Vice legationis mee ad ipſum fungi vos poſtulo: quem huiuſmodi ſalutari cõuenit interſignio. Tu autem. Lectio. vi.

Quim ad celebꝛitatem eccleſie cuiuſdam dedicationis aſſiſteret: vt ſub nomis mei titulo creatoꝛi deo conſecrari debuiſſet: in peregrini ſpecie eidẽ regi apparuit: q; pro ſancti ioãnis amoꝛe beneficiũ elemoſine ſupplicauit. Qui ad vocẽ meã pietatis motꝰ viſceribus: regiũ quẽ geſtabat anulũ de digito extraxit: michi quoq; munifica largitione conſignauit. Quẽ ob amoꝛẽ et deuotionẽ hominis dei vſq; hodie cõſeruaui: eiq; munus remitto cum gloꝛia. infra tempus modicũ dona redditurus gratioſa. Nã infra preſentis anni dimidiũ immoꝛtali mecũ veſtietur ſyndone: qui gloꝛioſa carnis pꝛefulget integritate. Lectio. vij

Beuerſi itaq; ad patriã proſpero itinere legati apoſtolici. regem adeunt. Introductiq; in cubiculũ: ſalutationẽ ex parte apoſtoli premittũt anulũ poꝛrigunt: et quecũq; ſibi iniũcta fuerant per oꝛdinẽ exponunt. Ad auditã nũcioꝛũ legationẽ rex ſanctus tripudiat: et coꝛde et animo vehemẽter exultat. Gratias inquit deo et ſancto eius apoſtolo: q; me nequaq; reliquerũt inglorizũ: quẽ ad regnũ glorie inuitauerunt gloꝛioſum. Exultãs et

gaudēs ad eundē veniā: que vos de tā lōginqua peregrinatione reduxit ad patriam: et me ad palmam vocare dignatus est eternā. Tu aūt. Lcō. viii.

REx ergo gloriosus diē sue vocationis expectabat devotus seq̄ ita p̄parare satagebat ad exitū: vt vallari p̄sentia sanctorū mererctur angelorū. Anno dñice incarnationis millesimo sexagesimo quinto in ipsa nocte qua virgo puerpera sine dolore regē seculorū intacta pgenuit: adversa corporis ualitudine rex gloriosus affligitur: et iocūditas diei plaga recenti in palatio p̄peditur. Lcō. ix

POst dedicationē itaq̄ basilice beati petri sanctorū videlicet die innocentiū celebratam accitis rex sacri altaris sacerdotib⁹ et ministris et salutaribus dñici corporis ac sanguinis sumptis humiliter sacramentis in vere fidei cōfessione et vnius dei sincera p̄fessione: inter sanctor̄ manus angelorū innocentie et puritatis spiritum efflauit inuictū: et nonis ianuarij die tempōris clausit extremū: et sec⁹ altare beati petri apostoli suis dignā exequijs meruit sepulturā. Ad tumbā eius diuersa fiūt a christo ipso intercedente miracula: et odoris eius suauitas ꝫ fragrātia mēbra reddit infirma celesti medicamine solidata.

Ad lau. cp. Justus cor. in cōi fo. lxxxij
Ad iij. cp. Judū dedu. in cōi fo. lxxxij.
Ad. vi. cp Custodiuit eū i cōi f. lxxxij.
Ad ix. cp. Sapientia. in cōi fo. lxxxij.
Ad. ij. vs. ān. Justū dedurit. minor p̄i. feriat. cp. Justus cor suū. ℣ Sācte ✠ xpi cōfes. hy⁹. Jesu redēptor. ℣. Justus germina. ān. Iste est. ps. Magnificat. Mēo. fiat p̄uatim de sancto kalixto papa et mar. cū hac oratione. Oratio

DEus q̄ nos conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tui nominis misericorditer per beati kalixti martyris tui atq̄ pontificis exempla restaura. Per dominū. ¶ Sancti calixti pape et martyris. iij lec. fiant: et iunitat. dupl. Lectio. i.

IN temporibus martini ꝫ alexādri facta est inquisitio in vrbe roma de christianis vt cogerēt ad immolandū ydolis Tūc palmacius cōsul cum multitudine militū venit trans tyberim: vbi collecta erat multitudo christianorū cum beato calixto papa inter quos erat beat⁹ calepodius p̄sbyter senex. Et dum ingressi fuissent cenaculū decē milites / subito ceci facti sunt. Et clamabant dicētes. Accēdite nobis lumina: quia obscurat⁹ est ante nos locus iste. Dixit autē calepodius p̄sbyter. Deus q̄ videt opa: ipse cecauit oculos vestros. Tunc palpātes descenderunt de cenaculo cecati. Hec cū vidisset palmacius: timore perterritus fugiens: nūciauit omnia alexandro. Tu autem. Lectio. ij.

POst hec palmacius solus cucurrit ad beatū kalixtum trās tyberim: et cecidit ad pedes eius dicens. Cognoui christū verum dñm deū esse per ipsum te coniuro: vt liberes me a cultura demonū et lapidum: et baptizes me sicut p̄dicas Dicit ei sanctus calixtus ep̄s. Noli errando deridere veritatē. Respondit palmacius cū lachrymis: dicens. Dñe meus non derideo. sed in veritate cognoui: quia dñs deus christus est. Respōdit calepodi⁹ p̄sbiter: ꝫ dixit ad calixtū ep̄m. Beatissime pater: petenti baptismū noli negare. Eodem tempore beatus calixtus indixit ei ieiunū. Et post hec baptizauit eum ꝫ omnē domum eius p̄o miscui ferus: numero quadraginta duos. Ab eadem die cepit palmacius omnem facultatē suam pauperibus christianis erogare. Lectio. iij.

EO tēpore tenuit alexander beatum calepodiū p̄sbiterū quē fecit gladio occidi: ꝫ corpus eius in tyberim iactari. Quem beatus kalixt⁹ de flumine leuauit: et cū aromatibus et lintheaminibus eū recōdidit. Post hec alexander misit: et beatū kalixtū

tenuit epiſcopũ. Qui cum multis die
bus in cuſtodia maceratus fuiſſet: ve
niens ad eum beatus calepodius no-
ctu: per viſum confortauit eum dicẽs
Firmus eſto pater: quia corona tua
iam perfecta eſt: vt accipias mercedẽ
tuam. Erat autẽ in ipſa cuſtodia qui-
dam miles nomine priuat⁹: qui erat
vlceribus plen⁹: et doloribus die no-
ctuq; cruciabatur. Hic miſit ſe ad pe-
des beati kalixti epiſcopi: dicens ei.
Ego credo quia me ſaluet dñs ieſus
chriſtus in baptiſmo per manũ tuam
et cum baptizaſſet eum beatus kalix-
tus: ab omnibus vulneribus et mor-
bo quo tenebatur mundatus eſt. Hoc
audiens alexãder: iracundia plenus
miſit & fecit militem priuatum plum
batis deficere. Kalixtum vero epiſco
pum per feneſtram domus precipita
ri: et ligato ad collum eius ſaxo in pu
teum demergi: et in eo per rudera tu
mulari. Cuius corpus preſbiter aſte-
rius cum clericis ſuis de puteo eleua-
uit: et ſepelinit preſtante dño noſtro
ieſu chriſto: qui viuit et regnat cũ deo
patre in vnitate ſpiritus ſancti deus.
Per omnia ſecula ſeculorum amen.
Tu autem dñe. ℂ Cetera omnia de
cõmuni vnius martyris et pontificis
dicuntur cum predicta oratione.
ℂ Sancti vulfranni epiſcopi et con-
feſſoris nouẽ lectiones fiant: omnia
fiant de cõmuni vnius confeſſoris et
põtificis cũ oratione de cõmuni: ſcilz
Da quesumus omps deus. ℂ Sancti
michaelis in monte tũba. Ad primas
veſperas ſuper pſal. ãn. Excelſi regis.
quere in alio feſto. Pſal. feriat. Cõm.
Significauit. vt in alio feſ. ℟. Archã
geli michaelis. Hym. ũ. et ãe. ſuũ pſal.
Magnificat. cũ hac oõne. Deus qui
miro ordi. vtẽ in alio feſto dicuntur.
Memoria fiat de ſancto vulfrãno cũ
oratione vtẽ. ad has veſ. Ad matut.
inuitat. tripler nouẽ lectiones fiant
tota cantetur hyſtoria ſicut in alio fe-
ſto ꝑter nonũ reſponſoriũ quod erit
Archangeli michaelis. Lectio prima.

Oſtq̃ gẽs frã
coꝝ xp̃i gẽa
inſignita lõ-
ge lateq; vn-
diq; per puin
cias ſuperbo
rum colla perdomuiſſet: childeberto
piiſſimo principe monarchiã totius
occidui et ſeptẽtrionis: necnon et me-
ridiei partes ſtrenue gubernante: da
omnipotens deus non ſolũ in oĩbus
gentibus: verũetiã in omnibus mũdi
partibus quẽ ipſe fecit per ſubiectoꝝ
ſpirituũ agmina principatur. beatus
michael archangelus vnus ex ſeptem
in conſpectu dñi ſemper aſſiſtentium
qui etiã et paradiſi prepoſitus / ſal-
uandoꝝ animas in pacis regione col
locaturus legitur: poſt eam manife-
ſtationem qua ſe in monte gargano
adorandũ ac glorificandũ quo modo
et qualiter voluit ſicut in ſcriptis ha-
betur oſtendit. His vt comprehẽſum
eſt per beatũ archangelũ patratis: il
luminatis chriſti gratia cunctis gen-
tibus in orientalibus romanie parti-
bus: accipe quibus ſeſe indicijs mani
feſtare idem beatiſſimus princeps ci-
uium ſupernoꝝũ voluerit preſulẽ occi
dentaliũ populoꝝũ: vt qui quondam
benedicto in patriarchis ꝓpo iſrae-
litico defenſiõis attribuerat opẽ: ipſe
cuſtos exiſteret ac huius vocatis filijs
per adoptionem. Tu aũt. Lectio. ij.
Namq; legitur in viſione danie
lis prophete dicente eidẽ angelo. Nemo eſt adiutor meꝰ in oĩbus his
niſi michael archãgelus princeps ve-
ſter. Princeps inquit veſter populi vi
delicet iudeoꝝũ. Chriſto vero dño in
propria veniẽte: atq; a ſuis non recep-
to: quin potius prodito: ipſo ad patrẽ
remeante dum aboleretur obſerua-
tio priſce legis: conſtat viſibiliter an-
nunciationis euangelice admirabile
ſacramentũ: dum exeunte per omnẽ
terrã ſono apoſtoloꝝ: cerimonie trã-
ſerunt ſacramentoꝝũ per miniſteria
angeloꝝũ. Aiũt etenim hyſtorie eccle

stastice q̄ post passionē et alcēsionem dñi ad celos: post diu expectatā israelitarū penitudinē cum. appropinquaret tempus desolationis quod saluatoꝛ sacro venturū prenūciauerat eloquio: cum fletu humanitatis ecclesia apud hierosolymā monitu humanitatis per orbē cunctū gentibus euangelizatura diffunditur. Cūq̄ congregatus vndiq̄ ex omnibus locis populus paschalis festiuitatis prestolaret diem: sacerdotibus solitas excubias obseruantibus voces subitas vigiles audiunt dicentes. Migremus ex his sedibus. Voces vero subite per angelos emisse que enunciauerūt beatoꝛū spirituū demigrationē: angelicū ministeriū insinuauerūt ad ecclesiā gentiū deferendū. Ex quibus patenter insinuatur: q̄ beatus michael archāgelus ministeriū quod exercuerat in dei quondā populo: idē soꝛtitus sit apud gentium electionē. Tu autē. Lcō. iij.

HEc itaq̄ esse deuotio credit fidelium: propter ostensionē signorū. Notū enim se fieri voluit mortalibus etatis nostre temporibus: quo se humanū genus in electoꝛū spirituū societate cognosceret denotatū. Deniq̄ aduertendū est quo misterio locū mortalibus puderit in partibus occiduis: vbi ex omni orbe confluit venerāter angelicū deprecatura subsidiū religiosa multitudo fidelium. Hic igitur locus tumba vocitatur ab incolis Mui in morē tumuli quasi ab arenis emergens: in altū spacio ducentoꝛū cubitoꝛū porrigitur. Occeano vndiq̄ cinctus locus: angustū admirabilis insule prebet spaciū inter hostia situs vbi imergunt se varia flumina: segia videlicet necnō et sennua: prebēs quoq̄ habitantibus hinc inde non breue nimiū spaciū. longitudine vero ac latitudine a radice qua prominet non multū distat: vt coniicitur ab eo opere quo saluatū: immo seruatū est hūani generis incremētū. Mui abrincatē sit vrbe sex distās miliarib⁹ occasū pro spectās brīcatēsē pagū dirimit a brītānia Nulla ibi exerceri valet actio mūdialis: his solis congruꝰ extat locus q̄ christū sedulo venerari disponunt: et hos suscipit quos ad ethera ardēs virtutū amoꝛ euehit. Copia tamē piscū ibidē reperitur: que plerūq̄ fluminū marisq̄ infusione cōgeritur. Procul vero cernentibus nil foꝛe aliud q̄ spacioſa quedā immo speciosa turris videtur. Sed et mare recessu suo deotis populis bis in die desideratū iter prebet: beati petētibus limina archāgeli michaelis. Tu autē. Lectio. iiij.

QUi primum locus sicut a veracibus cognoscere potuimus narratoꝛibus: opacissima claudebatur silua: longe ab occeani vt estimatur estu miliaribus distans ser: aptissima prebens latibula ferarum. Et quia secretioꝛa celi per contemplationis subtilitatem rimari volentibus gratissima esse solent remotioꝛa here mi loca inibi olim inhabitasse comperimus monachos: vbi etiam vsq̄ nūc due extant ecclesie: priscoꝛum manu cōstructe. Nam ipsi monachi ibidem dño seruientes: dispensatione cuncta regentis dei sustentabantur: et presbitero quodam de villa que dicitur nūc asteriacus taliter eis ferente auxiliū. Nam vt illis sine quo humana nō potest erigi vita deerat victus fumo signifero discurrente: altaq̄ celi petente: onerabat asellum dapib⁹ dilectione vera farcitis: sicq̄ duce preuio per loca ibat inuia: ac redibat ferens domini iuūa illisq̄ necessaria. Sed quia hic locus nutu dei futuro parabatur miraculo: sanctiq̄ sui archangeli venerationi: mare quod longe distabat paulatim assurgens omnem silue illius magnitudinem virtute complanauit sua. et in arene sue formam cuncta redegit prebens iter populo terre vt enarrent mirabilia dei. Jam vero ad illud veniēdū est: qualiter idē beatoꝛū princeps spirituū angelica reue

Trãſla. ſcte etheldrede virgis nõ mar.

mortaliũ. Super hec ergo dñi ieſu xpi ſimulq; ſcti archãgeli dũ expetit cum grege ſibi cõmiſſo auriliũ: vt q quondã ꝓdurerat ſitienti populo de petra poculũ: ipſe a ſeruis ſuis amouere dignaretur aque penuriã: tandẽ ãgelica diſpẽſatione locũ didicit: vbi in prerupto ſilice dũ cõcauũ foramẽ erediſt mirũ in modũ aquarũ mor habũdantia reperitur: que poſſit habitãtibus cõpetentẽ ꝓbere vſũ. Eadẽ vero aqua proflucs quod in hauſtu ſalubris multis eſt oſtẽſum modis. Celerẽ nãq; febricitãtibus fert opẽ: quotiẽs deſideriũ peruenerit ſumẽdi. Tu aũt ¶ Ad lau. oẽs ãe. dicank. Ad. j. ã. Dũ pliaret ℟. Deus in noie ã. Te iure ℟. Quicũq; vult. ℟. Jeſu chriſte cũ alla. Ad alias horas omnia fiant ſicut in alio feſto preter ℟. qđ nõ dicek in fectũ dis be ſpis ¶ Trãſlatio ſancte etheldrede virgi. nõ mar. ir. lec. fiãt cum hac oratione.

DEus qui es ſponſus virginũ refrigeriũ cõtinentiũ. et ſal⁹ oim te diligentiũ cõcede propicius: vt qui beate virginis tue etheldrede tranſlationis diem veneramur: eius patrocinijs tue maieſtatis clemẽtiam conſequamur. Per dñm. Lectio prima.

Tm ſuperne remunerationis premio beatiſſima v̄go etheldreda in celeſtib⁹ coronata triũpharet: ⁊ gloriola coruſcaret in mũdo miraculis: omnipotẽtis dei ineffabilis bonitas: hanc euidentioribus dignata eſt declarare indicijs. Vt cui⁹ pietas cunctis in nationibus appareret miraculis: mirabilior in noue gratie appareret incrementis. Succeſſerat eni ſibi ſerburga in ꝓlatiõis officio: q̄ mor oſficinas reuiſere et honeſte vite eas ad cumulũ ſcimonie ſtudebat ifozmare. INſudit ergo ſpũs xpi (Leõ. ij. in beatã ſerburgã vnctionẽ ſuã docuitq; admirabilẽ feminã viriliter agere/ et ſacratiſſimũ gloriole virginis corpus de loco quo ſepulta fuerat ſolẽniter ſubleuare Nam prima eius tumulatio minus celebris habebatur extra latera eccleſie. Quos vexabat capitis paſſio et oculorũ caligo: ſine dubio ſanitati reddebat. Ad eam fideliter accedẽtes: recedebãt incolumes. Febribus fatigati et vehemẽter afflicti ad tumbã virginis leni ſopore interrupti ad propria cũ ſoſpitate redibãt: diuerſis aliorũ incõmodis ſubueniebat: quorũ vota ⁊ lachrymas fidei puritas comitabatur. Lectio. iij.

TAlis itaq; innumerabiliũ ac tãta materia gaudiorũ: beatam ſerburgã in viriles animos erexit vt de veteri eã extraheret loculo: ⁊ nouo reconditã collocaret in ſepulchro. Exclamat abbatiſſa quod conceperat: et ꝓpterea aſtãtes gratulãtur ex voto: tẽpuſq; inſtituit quo tantum reuiſere poſſent theſaurũ. Qñ aũt in tota inſula ſepulchrũ ex lapide aptũ nõ erat: mittit btã ſerburga per fideles legatos exterius querere: qđ iterius tota Ely inſula ſe nouerat pro certo nulla tenus habere. Tu autẽ. Lectio. iij. PArent itaq; fideles miniſtri dominãtis imperio nec cõtra prouidentiã reluctantur. Sulcant nauigio incognitas amnes: iniũctum ſibi officium accelerantes ad ciuitatẽ quãdam deuenerunt: quam grãdeceſtriam nominant. Sed in diruta menia dum ambularẽt ſolliciti: reperiunt ſepulchrum mire pulchritudinis: pariq; marmoris ſimilitudinem preferẽtis. Operculũ eiuſdem operis eiuſdemq; inibi imminere candoris. Sciunt ſe a deo exauditos qui direxit iter eorum iniunctũ perficiens negociũ iuxta bone voluntatis affectum. Lectio. v.

AD inſulã reuerſi nuncij exonerãt onere grato carinas marmoreumq; optatũ nec diu queſitum aſpectibus referunt plidẽtis. Denicq; erijt edictũ corporis trãſferendi: ⁊ populus die feſto accurrit. Erigit itaq; tẽtoriũ ſuper virginis tumulũ: virginalẽ chriſtus declarauit triũphũ. Ag-

gere deuicto fossa defoditur: ⁊ teca de puluere eleuatur. Tum ecce gloriosa illa caro quasi ex resurrectione tota iterũ rediuiua floruisset speciẽ repsentat suauiter in lecto quiescẽtis in nullo obnoxia hũane corruptiõis. Tota pulchra ⁊ tota formosa tota incorrupta tota integra repta est. Tu aũt. ℣. ℟.

Beata igitur etheldreda in camino babilonis nullũ adusta pertulit incẽdiũ: nullũ in vgineo corpore integritatis ppessa est detrimentũ Et cum per sexdecim annorũ curricula in terreno puluere delituisset obtecta mira dei virtus in omnipotentia claruit. q̃ eius lintheamina nec rubigo/nec tinea/nec putredo cõsumpsit. Cũq; oẽs qui aderãt tã reuerenti spectaculo inhiarẽt: et ideo per ora fideliũ laus et gloria resonarẽt: affuit ille medicus q̃ eã inciderat: ⁊ vbi vulnus se inuenire credidit p̃ plaga quã inciderat: tenuissime cicatricis vestigia inuenit. Lect. viij. de expositiõe euangelij vt in cõi p̃notatũ est: ⁊ viij. lec. de p̃prietate scte etheldrede. Lctõ. viij.

Carnem suã btã etheldreda seruauit immunẽ a libidine: imunis igitur post mortẽ reperta est a corruptione. Vulnus quoq; adimeret qõ putruerat in maxilla: incorruptum ⁊ integrũ sepultura reddidit. Quis audiuit talia: aut quis vidit simile? Ceterorũ vero defunctorũ: caro sepultura dissolvitur: huius vero vt viuẽtis tumore dissoluto post sepulturã reperitur. Gloriosa virgo etheldreda dũ a flammis illesa: tota virtute calcaret ignem seculi: tota succẽsa est igne spiritus sancti. Cõcremata est inq̃ tota sanctarum virtutum incendio indeq; eternam integritatem illius p̃meruit caro.

Lectio nona.

Dritq; btã serburga. Considerate tante inuẽtiõis gloriam: in btẽ virginis dote incorruptionis eximia. Vilusit itaq; p̃ciosissime virginis corpus: ⁊ nitidioribus circũdãt indumẽtis. Cũ magna igit psallẽtiũ gloria triũphantes: in eminentiorem locũ sacratissimũ corpus trãsferunt deinde in celesti mausoleo recõdunt: tanq̃ in thalamo regijs nuptijs collocato. Translatũ est itaq; egregiũ corpus gloriosissime virginis et regine insignis. xvij. kl. nouẽbris cũ p̃ sexdecim annorũ spatiũ delituisset humatũ. Et cũ magna veneratione in bti petri ecclesia basilicatur: vbi per virginis merita ad laudem et gloriam nominis sui mirabilia frequẽter operatur diuina clementia Tu. Cetera oia de cõi vnius virginis non martyris.

Scti luce euãgeliste iferius dup̃. festũ. Cãd. j. bs̃ super psal. ã. Placẽtes deo. psal. ferial. Cpm. Similitudo. ℟. Quattuor aialia. hy9. Annue christe. v. In omnẽ terrã. ãn. Ecce ego. p̃s. Magnificat. Regre hec omnia in festo scti mathei apostoli et euãgeliste: cum hac oratione. Oratio

Interueniat p̃ nobis dñe q̃s sanctus tuus lucas euãgelista: qui tuã mortificationẽ ingiter i suo corpore p̃ tui nois honore portauit. P̃ d. Cõ. fiat de sco iusto mar. cũ hac or.

Deus qui btõ iusto talem fortitudinem tribuisti: vt in puerili corpusculo gloriosum p̃ amore tuo subiret martyriũ: concede p̃opicius: vt ipsius intercedentibus meritis ab oibus nos soluas peccatis. Per dñm. Ad cõpl. oia fiãt sicut i festo scte trini. Ad matut. ix. lc. fiãt et tota cantet hy sto. sicut i festo sci mathei apli ⁊ euãgeliste cũ hym. de cõi vnius apli. Lctõ. j

Gloriosissimus euãgelista iesu christi dñi lucas natiõe syrus ãthiochie eruditus/arte medicus discipul9 aũt fuit aplorũ. Quorũ almificos actus p̃ vidit lucido diserto; sermone p̃secutus est. Quẽ pleriq; tradũt p̃selitũ fuisse ⁊ hebreas litteras ignorasse: sed in grecis eruditũ fuisse Deniq; paulũ secutus egregiũ docto-

latione dedicauerit predictũ locum. Tu autem dñe. Lectio. v.

Quodã tempore cũ religiosissimus ꝫ deo amabilis prefate vr bis antistes aubertus nomine: sopori sese dedisset: admonitus est ãgelica reuelatione: vt in iã dicti summitate loci: sancti construeret in honore archãgeli edẽ: vt cuius celebratur venerãda cõmemoratio in gargani monte: nõ minori tripudio celebraretur in pelago At sacerdos dũ reuoluit illud apostoli probate spũs si ex deo sunt: itera ta admonitus est visione vt perficeret quod iubebatur. Et q̃ spiritus pphetarũ non semper est prophetis subiectus: distulit adhuc presul cõstructionem/ sed adhibuit intercessionẽ: quatenus sup istiusmodi negociũ dñi nr̃i iesu xp̃i: simulq̃ beatissimi archangeli agnoscere valeret deliberationem. Cõtigit per idem tempus: vt thaurũ cuiusdam quẽ furtim quidã instinctu prauitatis subtraxerat: in eiusdẽ deponeret sari cacumen: vt dum is qui amiserat iuuencũ: reperiendi amitteret spem: turpe latrũculus lucrũ efficeret ex eodem. Interea tertia admonitione venerandus episcopus pulsatur austerius: vt qui non aquieuerat bis admonitus: locũ adiret celerius a quo tamen se sciret egrediendũ nulla tenus priusq̃ perficeret qõ fuerat iussus. Ad cuius fidei confirmationem monstratur etiam ibidem vsq̃ in presens petra quasi digito hois inscripta/ super quã memoratus episcopus resedit quoadusq̃ opus ad finem adduxit. Percũctãti igitur episcopo: qs edificationi cõgruus posset videri locus. angelica in hunc modum est responsione dictatum/ vt loco eo edificaretur edes/ quo inerat thaurus abscondite religatus. Lectio. vj.

Quumq̃ de loci requireret amplitudine vel quantitate: eisdẽ cognouit responsis edificationi eum debere statuere modũ quẽ videret iuuẽcum pedibus in circuitu pertriuisse. Post hec quoq̃ iussum est: vt suo prereptus dño restitueretur thaurus. Uenerabilis vero episcopus de visione certissimus: in hymnis ꝫ laudibus predictũ locũ ingressus: exercere imperatum opus aggressus est. Cõgregataq̃ rusticor̃ maxima multitudine locũ purgauit: atq̃ in spaciũ complanauit In cuius medio due pminebãt rupes. quas operantiũ multorũ non poterãt mouere manus: nec a suo diuellere statu. Qui cum diu hererent/ nec omnino quid facerent inuenirent nocte insecuta visio apparuit cuidã homini nomine bayno in villa que dicitur icius qui duodecim filijs ãpliatus magnũ inter suos tenebat dignitatis locũ. Hic ergo per visum monitus vt cum laborãtibus et ipse labori insisteret: festinus ad locũ cũ filijs venit impleturus qõ fuerat iussus. Qui cum peruenisset fretus auxilio sancti michaelis archãgeli: quod humana non poterat virtus: mirũ in modũ tã facile molem tante magnitudinis remouit: vt nullũ põdus inibi esse videretur. At omnes in cõmune collaudãtes deũ sanctũq̃ archãgelũ michaelẽ cepto attentiꝰ insistebant operi. Cũq̃ iã dictus eps de magnitudine cõstruẽde fabrice adhuc dubius cogitaret. nocte media sicuti quondã gedeoni in signum victorie/ ros iacuit super verticem montis. Ubi autem fundamẽta locanda erãt: siccitas fuit. Dictumq̃ est episcopo. Uade/ et sicut signatum videris fundamenta iace. Qui statim omnipotenti deo gratias agens: sanctiq̃ implorans archãgeli michaelis auxilium: erurgẽs letus opus aggressus est. Tu autem dñe. Lectio. vij.

Extruxit itaq̃ supradictꝰ episcopus fabricam non culmine subtilitatis celsam: sed in modum cripte rotõdam centum vt estimatur hominum capacem: illius in monte gargani volens exequare formam in mõte prerupti silicis: angelico apparatu factam terrigenis ad laudẽ et gloriã dei

habitationem manifeste docens semper in celestib⁹ diuini muneris opem esse posteḋam: altaq; contẽplationis intuitu penetrare etheris astra: non terrenis limosisq; paludibus rotãtia hoim ponere cozda. Quod cũ nõ post multum tẽpus esset opem ferente deo edificatũ: viro dei Auberto episcopo manẽte anxio: pzoinde quia cernebat sibi deesse sancti archangeli pignora btũs eundẽ sacerdotẽ michael admonuit: vti fratres celerrime vsq; ad locum: quo memozia venerabiliter colitur sanctissimi archãgeli dirigeret in gargano: et eam quã angelo patrocinante referrent benedictionẽ cũ summa acciperet gratulatiõe. Lctõ. viij.

INterea missi nũcij adeunt locũ Qui benignissime ab abbate loci illius suscepti: vestibusq; mutatis ad tanti fatigationem itineris subleuati: cuncta que sue contigerãt regioni: simulq; ad quod venerant pandũt Que verba cum ipsius abbas loci suo retulisset antistiti vberrimas oipotẽti deo laudes vteroq; retulit: qui pzo laplis nature fragilitate terrigenis assistẽtium sibi ministrozũ dignatur pzebere suffragium. Tunc cum qua decebat veneratiõe sumptis a loco pignoribus: quo btũs archangelus sui memoziã fidelibus cõmendauerat partẽ scilicet rubei pallioli quod ipse mẽoratus archangelus in mõte gargano supza altare quod ipse manu sua construxerat posuit: et partẽ scilicet marmozis supza quod stetit cuius ibidem vsq; nunc in eodẽ loco superextant vestigia: iam dictis fratribus vsq; ad sacrum locum referenda patrocinia cõtradidit. Conditione interposita: videlicet vt quos vna ãgelice reuelationis sociauerat causa: vna quoq; eternaliter necteret caritatis 2nexio. Sũmi interea nũcij repedãtes: post multa itineris spacia ad locũ quo digressi fuerant: ipso die quo fabzica cõpleta est in mõte iam dicto in occiduis partibus/ quasi nouũ ingressi sunt ozdẽ: quẽ pzimũ bepziũ dẽlitate reliquerãt plenũ. Quo dũ appzopinquant/ incũctãter sacerdos dñi auberti⁹ occurrẽs cũ multis laudib⁹ cũ cãticis spũalib⁹ in sacrũ montẽ angelica moztalibus deuehit pzofutura pzesidia. Lctõ. xx.

DIiberonõ potest quãto in aduentu vt ita dicã angelico: circũiacentes pzouincie gauise sunt gaudio: quippe qui sibi diuinitus pzeuidebãt supernũ tribui donũ in hoc qd beatũ michaelẽ archãgelũ celestis milicie pzincipẽ merebãtur obtinere signiferũ: cognoscẽtes etiã signa et mirabilia q̃ dñs p ministrũ suũ operat mozialibus: ita vt per huius iteneris spacia duodeci illuminati: pluresq; diuersis infirmitatib⁹ acti/ pristine reb⁹diti sunt sanitati. Et qd̃ his addendũ est mulier quedã ozbata luminib⁹ de villa que dicitur asteriacus: dũ pzosequitur pzecio sissima munera summi archãgeli: mor vt attigit planicie arenãq; maris diuinitus factã: recepit visum/ admirãs se subito de tenebzis in lucẽ mutatã. Sed z vsq; hodie per sũmũ ministrũ suũ hec eadẽ dñs ad laudẽ et gloziã quotidie nois sui: in eodẽ loco operari nõ desinit. Igit eodẽ die quod est septimodecimo kalendas nouẽbzis: venerãda cõpleta tẽpli dedicatione: vir dñi auberti⁹ posth̃ sagaciter omnia sub ozdie disposuit: officia quoq; seruientiũ clericozũ constituit: deputãs hos inibi sub numero consistere duodecim: q̃ legitimis obseruationibus perpetualiter in beatissimi michaelis archangeli persisterent famulatu quanuis non eiusdem numeri in eodem loco a succesSozibus beati viri sint clerici constituti. Simul etiã de pzediis suis eidẽ loco seruientibus villas cõtradidit: videlicet iam dictã villam icium et geniciũ. Interea idẽ pzesul cuncta pzeuidens congruo patrata ozdine: hoc vnum quod poterat valde videri difficile a sancto censuit erpetendũ archangelo/ aque scilz elementũ sine quo cõstare nequit vita

moꝛtaliũ. Super hec ergo dñi ieſu xpi ſimulq; ſcti archãgeli dũ erpetit cum grege ſibi cõmiſſo auriliũ: vtq; quondã ꝓdurerat ſitienti populo de petra poculũ: ipſe a ſeruis ſuis amouere dignaretur aque penuriã: tandẽ ãgelica diſpẽſatione locũ didicit: vbi in pꝛerupto ſilice dũ cõcauũ foꝛame erꝛidit mirũ inmodũ aquarũ moꝛ habũdantia reperitur: que poſſit habitãtibus cõpetentẽ ꝓbere vſũ. Eadẽ vero aqua pꝛofluẽs quod in hauſtu ſalubꝛis multis eſt oſtẽſum modis. Celerẽ nãq; febꝛicitãtibus fert opẽ: quotiẽs deſideriũ peruenerit ſumẽdi. Tu aũt ℂ Ad lau. oẽs ãe. dicank. Ad. j. ã. Dũ ꝑlaret ℟. Deus in noie ã. Te iure ℟. Quicũq; vult. ℟. Jeſu chꝛiſte cũ alla. Ad alias hoꝛas omnia fiant ſicut in alio feſto pꝛeter ℟. qđ nõ dicet in fecũ diſbeſpis

℟ Trãſlatio ſancte etheldrede virgi. nõ may. tr. let. fiãt cum hac oꝛatione.

DEus qui es ſponſus virginũ refugiũ cõtinentiũ. et ſal' oim te diligentiũ cõcede pꝛopicius: vt qui beate virginis tue etheldꝛede tranſlationis diem veneramur: eius patrocinijs tue maieſtatis clemẽtiam conſequamur. Per dñm. Lectio pꝛima.

Dum ſuperne remunerationis pꝛemio beatiſſima vgo etheldꝛeda in celeſtib' coꝛonata triũpharet: ⁊ gloꝛioſa coꝛuſcaret in mũdo miraculis: omnipotẽtis dei ineffabilis bonitas: hanc euidentioꝛibus dignata eſt declarare indicijs. Ut cui' pietas cunctis in nationibus appareret miraculis: mirabilioꝛ in noue gratie appareret incrementis. Succeſſerat enĩ ſibi ſerburga in ꝓlatiõis officio: q̃ moꝛ oꝛficinas reuiſere et honeſte vite eas ad cumulũ ſcimonie ſtudebat iſoꝛmare.

INſudit ergo ſpũs xpi (Leõ. ij. in beatã ſerburgã vnctionẽ ſuã docuitq; admirabilẽ femĩnã viriliter agere/ et ſacratiſſimũ gloꝛioſe virginis coꝛpus de loco quo ſepulta fuerat ſolẽniter ſubleuare Nam pꝛima eius tumulatio minus celebꝛis habebatur extra latera eccleſie. Quos vexabat capitis paſſio et oculoꝛũ caligo: ſine dubio ſanitati reddebat. Ad eam fideliter accedẽtes: recedebãt incolumes. Febꝛibus fatigati et vehemẽter afflicti ad tumbã virginis leni ſopoꝛe interrupti ad pꝛopꝛia cũ ſoſpitate redibãt: diuerſis alioꝛũ incõmodis ſubueniebat: quoꝛũ vota ⁊ lachꝛymas fidei puritas comitabatur. Lectio. iij.

TAliſitaq; inumerabiliũ ac tãta materia gaudioꝛũ: beatam ſerburgã in viriles animos exerꝛit vt de veteri eã extraheret loculo: ⁊ nouo reconditã collocaret in ſepulchꝛo. Exclamat abbatiſſa quod conceperat: et ꝓpterea aſtãtes gratulãtur ex voto: tẽpuſq; inſtituit quo tantum reuiſere poſſent theſaurũ. Qñ aũt in tota inſula ſepulchꝛũ ex lapide aptũ nõ erat: mittit btã ſerburga per fideles legatos exterius querere: qõ iterius tota Ely inſula ſe nouerat pꝛo certo nulla tenus habere. Tu autẽ. Lectio. iiij.

PArent itaq; fideles miniſtri dominãtis imperio. nec cõtra pꝛouidentiã reluctantur. Sulcant naugio incognitas amnes: iniũctum ſibi officium accelerantes ad ciuitatẽ quãdam deuenerunt: quam grãdecẽſtriam nommant. Sed in diruta menia dum ambularẽt ſolliciti: reperiunt ſepulchꝛum mire pulchꝛitudinis: partĩ marmoꝛis ſimilitudinem pꝛeferẽtis. Operculũ eiuſdem operis eiuſdemq; inibi imminere candoꝛis. Sciunt ſe a deo exauditos qui direxit iter eoꝛum iniunctũ perficiens negociũ iuxta bone voluntatis affectum. Lectio. v.

AD inſulã reuerſi nuncij exonerãt onere grato carinas marmoꝛeumq; optatũ nec diu quelitum aſpectibus referunt plidẽtis. Deniq; exiſt edictũ coꝛpoꝛis trãſferendi: ⁊ populus die feſto accurrit. Erigit itaq; tẽtoꝛiũ ſuper virginis tumulũ: virginalẽ chꝛiſtus declarauit triũphũ. Ag-

gere deuicto fossa defoditur: ⁊ teca de puluere eleuatur. Tum ecce gloriosa illa caro quasi ex resurrectione tota iterũ rediuiua floruisset speciẽ repsentat suauiter in lecto quiescẽtis in/ nullo obnoxia hũane corruptiõis. Tota pulchra ⁊ tota formosa tota incorrupta tota integra repta est. Tu aũt. l. vj

BEata igitur etheldreda in camino babilonis nullũ adusta persensit incẽdiũ: nullũ in ẽgineo corpore integritatis ppessa est detrimentũ Et cum per sexdecim annorũ curricula in terreno puluere delituisset obtecta mira dei virtus in omnipotentia claruit. q̃ eius lintheamina nec rubigo/nec tinea/nec putredo cõsumpsit. Cũq; oẽs qui aderãt tã reuerenti spectaculo inhiarẽt: et ideo per ora fideliũ laus et gloria resonarẽt: affuit ille medicus q̃ eã inciderat: ⁊ vbi vulnus se inuenire credidit p plaga quã inciderat: tenuissime cicatricis vestigia inuenit. Lect. vij. de expositiõe euangelij vt in cõi pnotatũ est: ⁊ viij. lec. de ppʒietate sctẽ etheldrede. Lctõ. viij.

QArnem suã btã etheldreda seruauit immunẽ a libidine: immunis igitur post mortẽ reperta est a corruptione. Vulnus quoq; adimeret qõ putruerat in maxilla: incorruptum ⁊ integrũ sepultura reddidit. Quis audiuit talia: aut quis vidit simile? Ceterorũ vero defunctorũ: caro sepultura dissoluitur: huius vero vt viuẽtis tumore dissoluto post sepulturã reperitur. Gloriosa virgo etheldreda dũ a flammis illesa: tota virtute calcaret ignem seculi: tota succẽsa est igne spiritus sancti. Cõcremata est inq̃ tota sanctarum virtutum incendio indeq; eternam integritatem illius promeruit caro. Lectio nona.

DIritq; btã serburga. Considerate tante inuẽtiõis gloriam: in btẽ virginis dote incorruptionis eximia. Viluũt itaq; pciosissime virginis corpus: ⁊ nitidioribus circũdãt indumẽtis. Cũ magna igit psallẽtiũ gloria triũphantes: in eminentiorem locũ sacratissimũ corpus trãsferunt deinde in celesti mausoleo recõdunt: tanq̃ in thalamo regijs nuptijs collocato. Translatũ est itaq; egregiũ corpus gloriosissime virginis et regine insignis. xviij. kl. nouẽbris cũ p sexdecim annorũ spaciũ delituisset humatũ. Et cũ magna veneratione in bti petri ecclesia basilicatur: vbi per virginis merita ad laudem et gloriam nominis sui mirabilia frequẽter operatur diuina clementia Tu. Cetera oia de cõi vnius virginis non martyris.

Scti luce euãgeliste iferius dup. festũ. CAd. j. vs̃ super psal. ã. Placẽtes deo. psal. ferial. Cpm. Similitudo. R. Quattuor aialia. hyᵖ. Annue christe. v. In omnẽ terrã. ãn. Ecce ego. ps. Magnificat. Repete hec omnia in festo scti mathei apostoli et euãgeliste: cum hac oratione. Oratio

INterueniat p nobis dñe qs sanctus tuus lucas euãgelista: qui crucẽ mortificationẽ iugiter i suo corpore p tui nois honore portauit. P d. Wẽo. fiat de scõ iusto mar. cũ hac or.

DEus qui btõ iusto talem fortitudinem tribuisti: vt in puerili corpusculo gloriosum p amore tuo subiret martyriũ: concede propicius: vt ipsius intercedentibus meritis ab oibus nos solueas peccatis. Per dñm. Ad cõpl. oia fiãt sicut i festo scte trinit. Ad matut. ix. lc. fiãt et tota cantet hyst. sicut i festo sci mathei apli ⁊ euãgeliste cũ hym. de cõi vnius apli. Lctõ. j

GLoriosissimus euãgelista iesu christi dñi lucas natiõe syrus ãthiochie eruditus/ arte medicus discipulᵘˢ aũt fuit apkorũ. Quorũ almi ficos actus put vidit lucido diserto; sermone pscutus est. Quẽ pleriq; tradũt proselitũ fuisse ⁊ hebreas litteras ignorasse: sed in grecis eruditũ fuisse Deniq; paulũ secutus egregiũ docto-

rem gentiũ vsq; ad triũphũ passionis eius: quem cum apostolo petro rome accepit. indiuiduus comes peregrinationis ac tribulationis eius vbiq; exist̃s cum eo permansit. Cuius p̃cipue peregrinationis ⁊ sacre doctrine gesta cum gestis alio;ũ annectẽs apostolo;ũ lib;ũ vnũ ad laudem nominis et memoriã ipso;ũ et vniuersalis sancte ecclesie stabilimentũ cõteruit. l. ii.

Quim eũdẽ glorioſissimũ paulũ idẽ venerabilis sequeret lucas in plurimis terre mariſq; tribulationibus digne ab illo huiusmodi testimonij elegantia meruit laudari. Sic enim co;inthijs de eo scribẽs ait. Salutat vos lucas medicus carissimus meus: qui est in dño fidelis. Et timotheo illustri viro scribens ait. Lucas est mecũ solus. Et in alio epistole sue loco ait de illo inter reliqua salutationis verba. Ecclesie dei que est co;inthi misimus etiã ⁊ fratrem nostrũ cuius laus est in euangelio per omnes ecclesias: non solũ autẽ a nobis / sed et o;dinatus ab ecclesijs comes peregrinationis nostre. Vere vt ita dicã omniũ o;e est laudabilis hic dñi euangelista: qui meruit a tãto apostolo et doctore gentiũ p̃dicari. Laudem⁹ ergo cũ illo pariter ⁊ nos kñi et consono co;de et o;e exaltemus: et verũ a deo medicũ missum aiarũ p̃dicemus eũ. Cui⁹ oia doctrine verba nichil aliud resonare vidẽtur: nisi aie languẽtis medicinã. P̃roptera non immerito iste tale so;titus est nomen. Lucas quidẽ eolice: in nostra autẽ lingua interp;etat consurgens sine ipse eleuans. Lectio. iij.

Recte itaq; cõsurgẽs sive ipse eleuãs dicit: qui terrẽis despectis curis: sese ad celestia ⁊surgẽdo eleuãs toto mẽtis conamine liber expeditusq; est dñm secutus. Unde et p̃dicare p̃lentibus in ergastulo adhuc carnis retẽtus et scribere sequẽtibus euãgeliũ oibus meruit multoq; etiã verbo sue p̃dicationis ad iesu chr̃isti dñi fidẽ perduxit. Hic euãgelista cum iam descripta essent euangelia: per matheũ quidẽ in iudea: per marcũ autẽ in italia / instigãte spiritu sancto magis auditu q̃ iussu in achaie bytinieq; partibus: hysto;ice suum cõposuit euangeliũ attico sermone sicut ab his traditũ habuit: qui ab initio viderũt et ministri fuerũt sermonis dei. Hui⁹ itaq; strenuissimi luce personam / in vituli specie figurandã arbitrantur. Vitulus enim sacerdotalis est victima que in redempto;is nostri ĩmolatione cõpleta est qui p̃o salute totius mundi in patibulo crucis suspensus: semetipsum deo patri hostiam viuam exhibuit. De hoc euangelista pulch;e sedulius in paschalis descriptione carminis ait. Jura sacerdotij lucas tenet o;e iuuence. Lectio. iiij.

Sicut ex vno fõte paradisi quatuo; p̃cedere flumina legunt sic ex vno vite fonte dño nostro iesu chr̃isto: quattuo; emanare euangelia fideliter credunt. Ex quo sanctus lucas euangelista velut eufrates p̃cedens sepius co;da nostra irrigare et madefacere non cessat. Et quia eufrates fertilis seu vbertas nuncupatur / ita iste magne fertilitatis atq; vbertatis euãgelij sui dogmata sancte ecclesie toto terrarũ o;be diffuse p̃mulgauit: augẽs verbo doctrine sue fidei incrementũ: et radios sue claritatis velut iubar ab ethere veniens diffudit: multo;ũ ceca hominũ pecto;a illuminans: et quotidie illuminare non desinit cum eius verba veluti boni nuncij in ecclesia legũtur. Euangeliũ grece latine bonũ nũciũ dicitur: quia annunciat regnũ post seruitiũ: requiem post labo;em: vitã post mo;tem. l. v.

Recte hoc ipsum euangelium et lib;um actuum apostolo;ũ hic noster lucas scripsit ad theophilum: id est ad dei dilectum. Ergo et te nosse conuenit quisquis es o homo: quia si deum diligis: ad te scriptũ est euãgelium: ⁊ si ad te scriptum est: suscipe p̃ciosissimũ oibus magaritis munus

euangeliste: et pignus amici in penetralibus animi diligenter obserua.
O quale munus ⁊ quale pignus/ si cõsideres/ si attendas/ si in mẽte pertractes/ si bene ⁊ puigil obserues: ad sempẽr mansura celi gaudia te felicẽ perducat: ac sociabit sanctorũ chorus angelorũ incessabiliter exultaturũ. Iste eramusſim dicit̃ greco eruditus eloquio: cui extra ea que euãgelice dispositionis ordo exposcit: maximi laboris necessitas fuit vt primũ grecis fidelibus omni pphetatione pronũciaret vẽturã in carne dei xpi hũanitatẽ: ne vel iudaicis fabulis intenti. in solo legis desiderio tenerent̃: vel ne hereticis fabulis ⁊ stultis sollicitationibus seducti laberentur. Lectio. vi.

Deinde post̃ celestis agricola semina euangelij sui innumerabiliũ hominũ mentibus inserẽs: et vomere insignis ligue eorũ corda presulcans: ad creatoris sui fidẽ cõuertit duplicatis talentis dñi sui ad celi palacia perenniter regnaturus: ardẽti animi desiderio properauit. Nã martyriũ suo corpori assiduis lamentationibus et crebris agẽs vigiliis/ ac teunnys suis mẽbra sua maceras ipse sibi indixit. Hic beatissimus lucas ab ipso pueritie sue tẽpore cast⁹ oimodo perseuerans/ neq; vxorẽ/ neq; liberos perhibetur habuisse. Euangelice predicationis opus exercens/ et seruiens dño sine crimine/ obijt septuagesimo quarto vite sue ãno/ plenus spiritu sancto quinto decimo kalendas nouẽbris ⁊ a catholicis viris venerabile corpus ei⁹ in bythinia est humatũ. Mõ plurimis annorũ curriculis euolutis: constantino augusto regnante constantinopolim cum gloria ⁊ honore translatũ et decenter est locatũ. Vbi per merita glorioſissimi euangeliste sui dñs noster iesus christus plurima virtutum operatur miracula: ad laudem nominis sui: vt vidẽtes signa que fiunt etiã post obitũ per euangelistã suũ et per memoriã doctrine et vite eius ad fidẽ ac dilectionẽ eiusdẽ dñi nostri iesu xpi fideles ignescant et infideles accedantur. qui cum patre ⁊ spiritu sancto vivit et regnat per oia secula seculorũ amen. Lu. ¶ Euãgeliũ scdm̃ lucã. x.

In illo tẽpore. Designauit dñs et alios septuaginta duos discipulos ⁊ misit illos binos ãte faciẽ suã in oẽm ciuitatẽ et locũ quo erat ipe vẽturus. Et rel. Omel. bti grego. pape. Luc. 10

Dñs ⁊ saluator noster fratres carissimi aliquando nos sermonibus aliquando vero operibus admonet. Ipsa enim facta eius precepta sunt. quia dum aliquid tacitus facit. quid agere debeamus innotescit. Ecce enĩ binos in predicationem discipulos mittit. Quia enim duo sunt precepta caritatis: amor videlicet dei ⁊ proximi: ⁊ minus q̃ inter duos haberi caritas non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere caritatem dicitur: sed dilectione se in alterum tendit vt esse caritas possit. Binos ad predicandũ dñs discipulos mittit/ quatenus hoc nobis tacitus innuat/ quia qui caritatem erga alterum non habet: predicationis officium suscipere nullatenus debet. Tu autem. Lectio. vii.

Bene autem dicitur quia misit eos binos: ante faciem suam in omnẽ ciuitatem et locũ: quo erat ipse venturus. Predicatores enĩ suos dñs sequitur: quia predicatio preuenit: et tunc ad mentis nostre habitaculum dñs venit/ quãdo verba exhortatiõis precurrũt/ atq; per hec veritas in mẽte suscipitur. Hinc namq; eisdẽ predicatoribus ysayas dicit. Parate viã dñi rectas facite semitas dei nostri. Hinc illis per psalmistã ait. Iter facite ei q̃ ascendit super occasum. Super occasum namq; dñs ascẽdit: quia vnde in passione occubuit inde maiorem suã gloriam resurgendo manifestauit. Super occasum videlicet ascendit: qui mortem quã pertulit resurgẽdo calcauit. Et ergo qui ascendit super occasum iter facimus: cum nos eius

gloziam nostris mētibus prędicam⁹ vt cas⁊ ipse post veniens per amoris sui presentiam illustret. Messis autē prędicatoribus qđ dñs dicat audiam⁹ Messis quidem multa: operarij autē pauci. Rogate ergo dñm messis: vt mittat operarios in messem suā. Ad messem multam operarij pauci sunt qđ sine graui loqui meroze non possumus quia si sunt qui bona audiūt: de sunt qui dicant. Lectio.ij.

Ecce mundus sacerdotibus plenus est: sed tamē in messe dei rarus valde inuenitur operator: q⁊ officium quidē sacerdotale accipim⁹: sed opus sacerdotij non implemus. Sed pensate fratres karissimi: pensate qđ dicit Rogate dñm messis: vt mittat operarios suos in messem suam. Vos p nobis petite vt digna in vobis opari valeamus ne ab erhortatiōe lingua torpeat: ne postq̄ prędicationis locū suscepimus: apud iustum iudicē nostra nos taciturnitas abducat. Sepe pro sua nequicia prędicator restringitur lingua. Sepe vero er subiectoruꝫ culpa agitur: vt eis qui presunt prędicationis sermo subtrahatur. Er sua nā q̄ nequicia: prędicantiū restringitur lingua sicut psalmista ait. Peccatori aūt dixit deus. Quare tu enarras iusticias meas: Et rursum er subiectorum culpa vor prędicantiū prohibet: sicut ad ezechielem dñs dicit. Linguā tuam adherere faciam palato tuo: et eris mutus nec quasi vir obiurgans: quia domus exasperās est. Ac si aperte dicat. Idcirco tibi predicatiōis sermo tollitur: quia dum me in suis actibus plebs exasperat: nō est digna cui erhortatio veritatis fiat. Er cuius ergo vicio prędicatori sermo subtrahatur non facile agnoscit: quia vero pastoris taciturnitas aliqū sibi: semper autem subiectis noceat: certissime scitur. Sed vtinam si ad prędicationis virtutem non sufficimus: loci nostri officium in innocentia vite teneam⁹.

℣ Ad laud. ⁊ ad oēs alias hoꝝ. omnia fiant sicut supzadictum est cū oratiōe huius diei. Memoria solē. fiat de sctō iusto cum oratione vtꝝ. Ad. ij. vꝝ. sup psal. dicitur hec sola ā. Dilecti deo. ꝑs. Dixit dñs. Et ceteri psal de apostolis ℣ Simili tudo. ℟. Cum ambularēt. cetera vtꝝ. ℣ Depositio fridesvide virginis non mar. ix. kl. fiant cum hac oratione. Oratio.

Deus qui hodiernam diem honorabilem nobis in beate virginis tue fridesvide transitu contulisti concede propicius: vt ipsius intercessione suffulti: trānsire ⁊ nos ad gaudia eterna mereamur. Per. Lectio.j.

Anno ab incarnatōe domini nostri iesu xpi regis oim seculoruꝫ septingentesimo circiter vicesimoseptimo cum in extra gēte anglorum que britanniā insulam inuaserat ac depopulauerat: dñatuiq̄ suo cruenta manu subiugauerat: verbū dei efloruisset: fructūq̄ plurimū produrisset sub regulus quidā didan⁹ noie vir catholicus: ⁊ oim morū honestate prestātissimus ciuitatem que lingua saxonica orinfordia denominatur: qđ nos latine boumbadum dicere possumus: incolatus sui frequētatiōe honestabat. Hic nutu diuino brozem suis morib⁹ cōgruā safridam noie accepit: de qua morū magiq̄ predior heredem suscepit. vnicā videlicet filiā quā fonte sci baptismatis ablutā: fridesvidā appellare precepit. Tu aūt. Lectio.ij.

Transacto quippe quinquennio: diligenti educatione litterarum studijs erudienda tradit: sub matrone cuiusdam admodū religiose disciplina: cui nomen algma. Felicis quidem posteritatis quoddā quasi felicissimū plagiū: in ipo ei⁹ disciplina primordio adeo enituit vt p̄spicuū foret oibus/qm̄ mentē ei⁹ iā sibi habitaculū pelegerat spūs scūs. Quis enim nō obstupesceret: qnquēnē virgūculā in quinq̄ fere mensibus: psalmos da-

uitiosqui centū quinquaginta sunt di diciſſe:memoriecz cōmēdaſſe. Nec hic ſibi cōſodaliū aſciuit inuidiā/ ſed feruore quo reſplēduerat caritatis actata:cūctis ſe amabilē prebuit. Lcō.iij.

HUmilitatis nācz simul et manſuetudinis tanta extunc ꝓpollebat gratia/ vt nō regiā videres eſſe iuuēculā:ſed ſeruilē in tali etate plonā: oibus obſequiū/ oibuſcz compaſſiōis exhibentē affectū. Nō erat plane verbi diuini auditrix obliuioſa facta:ſed factrix operū. Quoniā que de ſcripturis audiebat: armariolo cordis pie recondebat: dans operā ſedulo creditā ſibi cū vſura reportare dño pecuniā: ꝓpterea diebus aſſidue z noctib⁹ pijs lachrymarū riuulis: ſuſpirijs quocz et gemitibus cordis mactabat hoſtiā in holocauſtū acceptabile dño:ſuppli cās iugiter/ vt inhabitare mereret in domo dñi oibus diebus vite ſue: et cōtemplari vultū eius. Tu aūt. Lcō.iij

NEc adulta adhuc etas eā ꝓprio conſignabat iuri: cū iā mater eius de medio deceſſit. Altero igit carens virgo ſolatio:patri protegenda relinquitur. Quē ſalubribus quoad potuit ipellebat monitis ne pigritarer itur⁹ hinc in breui quo ꝓceſſit thori ſocia:anime ſue remedia querere. At ille vt aſſolet coniugis nuper amiſſe dolore percuſſus:et aſſiduis dilectiſſime filie precibus compulſus: eccleſiā infra vrbis ambitū conſtruxit:in honore ſancte ac ſempiterne trinitatis: ſempercz virginis dei genitricis marie ac omniū ſanctorum dedicauit:filiecz cōmendauit poſcenti. Ipſa vero eccleſiam ingreſſa: diuinis ſe ſtudioſiſſime mācipabat operibus. Suam dño pudicitiā ſedulis comendās precibus:pietatis viſcera aperiebat petētibus:larga prebens manu que poſcebant egentibus. Mundi etiam fertur ſic poſtpoſuiſſe gloriā: ſic ad ſupernā anhelare patriā: vt iam prope modū carnis cerneretur depoſuiſſe ſarcinā et immortalitatis tunicam induiſſe. Non enī corpus allebat eſcis: ſed ſpiritum protrahebat. Lectio.v.

SUperes regiā regijs puellam epulis educatā: viliū olerū incōdito pulmēto modicocz pane ordeaceo:famis expugnare pterunā: aque vero ſorbiciūcula ſitis ardentiſſime imminentē ſuperare diſſolutionē. O infelices huius temporis hoies quor deus venter eſt et gloria: in cōfuſione illor qui terrena ſapiunt/ qui religionē habitu prētēdunt: moribus et vita contradicunt: vili veſte intuentiū in ſe conuertūt oculos:ſed pretioſorū cibor crapula inteſtina confundunt. Sed quādo ieiunāt terra mariacz q̄rit vnde ieiunij dānū reſtituat. Sed non eſt hoc ieiuniū qđ elegi dicit dñs. Stupet anglia / mirant vniuerſi infirmū cernētes ſexum in etate tenera robur exceſſiſſe virile. Tu autē. Lectio.vi.

PAter vero virguncule hilaris admodū effectus tripudiabat quia heredē quā terrenarū rerū putabat prestari ſuperſtitē. eam ad celeſtia cernebat anhelantē. Et quidē vt oēm ſpem corruptibilis poſteritatis eā plene poſtpoſuiſſe ꝛſtaret: exegit a patre monacharū vt mereretur habitū ſuſcipere. Prudenti proculdubio pretanens conſilio ne forte defuncto patre cuiuſcz cogeretur inire connubiū: et virginale vlcz quacz fedare propoſitū Tedebat preterea virginē beatiſſimā corpor ali decorari purpura que ſe nouerat rpi ſanguine redemptā dum a perfidis morte turpiſſima condēnaretur. Anulo fidei ſubarrata: aurū/ gemmaſcz velut mercimoniū contēp ſerat viliſſimum. Hoc propoſito filie rer didanus ineſtimabiliter gauiſus accerſiri iubet prorime diocelis ēpm filiecz cariſſime habitum dari monacharum imperauit. Lectio.vij.

EMulatiōe profecto beatiſſime virginis: duodecim ferme nobilibus orte natalibus puelle: relictis oibus ſecute ſunt dñm: incedentes in oibus mandatis et iuſtificationibus

eius: iurta exemplū deo dilectē fridel
vide. Et si ei equari nō potuerūt me-
ritis: consortes eius fieri nitebantur
participatiōe regni celestis. Ex regis
itaq; munificētia: diuersoria religio-
ni aptissima secus ecclesiā cōstruunt:
vbi dulcisona diebus et noctibus men
ti virginū cū voce consona psalmorū
et hymnorū modulata resonabat sua
uitas. Interim rex ipe grauissima ta
ctus febre decidit in lectū: atq; ad ex-
trema perductus corporis/christi mu
nitus viatico: dormiuit cum patrib⁹
suis complens dies in senectute bona
Tu autem dñe. Lectio. viij.

BEata igitur fridesvvida ab trius-
q; genitoris destituta solatio:
ad patrē qui in celis est ardentius an-
helabat/quibus potuit gressib⁹ ad eū
properabat Protelabat enim ieiunia
orationibus instabat continuis: et pre
terea per diē/crebrisq; per noctē flexis
genibus quesiuit quē dilexit aia illius
Sed quis in mundo prevalet bonus:
cui non inuideat qui singulariter est
malignus? Omnes nāq; conatur deij
cere: qui primum hominem a paradi
si gaudijs potuit propellere. Et quia
fridesvvide animū nullis⁹ anulo sug-
gestionis potuit auertere: ad dimicā-
dū cominus corporeis eius oculis cor
poralem specie erhibuit. Elatusq; in
antique velanie sue presumptionem:
qua se altissimo forte similē promitte-
bat: christū se esse mētitur. Magnaq;
demonū cōstipatus caterua: angelor
lucis specie mentientiū his virginem
verbis aggreditur. Veni dilecta veni
qa tēp⁹ est vt capias imarcessibilē glo
rie coronā: quā pmeruisti: veni et ad
pedū meor prouolutā vestigia: quem
diu desiderasti adora. Lectio. ix.

APparere qppe tibi ob hoc vo-
lui: vt me ad quē tanta auidi-
tate suspiras: in hac vita etiam mor-
tali conspiceres: et me adorato ad per
petue vite cōmodū a vsq; corporis in-
cōmodo prevaleres ingredi. Cui vir-
go sancto edocta spiritu/ cuius instin
ctu humani generis hunc fuisse depre
hendit inimicū: ita inquit. Quid mi-
serrime quod nec habes: nec habere
pre superbia vales: aliis promittere
presumis? Quid tibi cū vita immorta
li: qui viuens mortuus es/et manens
in iteritū vergis. Sed ego infelix et mi-
serrima peccatrix intētus tui preceps
fuissem: nisi me redēptoris mei iesu
christi quē te esse nephandissime men
tiris: mia preuenisset. Ipse enim spes
mea a iuuētute mea. Hec humillime
virginis verba: superbus ille non su-
stinēs spiritus euanuit: et acrē vlula-
tu horribili fetoreq; pestifero ipleuit.
Et innumeris aliis christi ecclesia ei⁹
illustratur miraculis. Tu autē dñe.
Cetera oia de cōi vnius v̄gi. nō mar.
¶ Sanctarū vndecim miliū virginū
inuit. dupler iij. lec. fiāt cū hac orōne

DEus q̄ sanctā nobis huius diei
solennitatē pro beatarū virgi
num martyrūq; tuar gloriosa passio
ne fecisti: adesto familie tue precib⁹ et
da: vt quarū hodie festa celebramus:
earum meritis et intercessiōibus ad-
iuuemur. Per. Lectio prima.

EXit in britannie finib⁹
rex quidā deo deuotus
tā vita q̄ noie cui deus
prolem femineā dedit/
noie vrsulā. Cūq; de tā
ta nobilissime v̄ginis
indole lōge lateq; fama percrebuisset
ad aures gentilis tyranni cuiusoam
permanauit: qui prepotens viribus
in robore militari gloriabatur bar-
barica feritate latius regnabat. Qui
legatos ad patrem virginis destina-
uit/multaq; preciosa transmittens:
sed plura promittens: minas etiā pro
magnitudine nominis sui quasi sum
mam manū imposuit: vt saltem ter-
roribus quod volebat exigeret: si blā
ditijs et muneribus minus profecis-
set Tu autem dñe. Lectio secunda.

ITaq; virgo pro se minus sollici
ta paterne autem sollicitudini
admodū condolēs/humiliaris ad pa-

tre venit: blandeq; arridēs/ noli mi pater sup hac re meroze cōtabescere: sed decē primeue etatis virgines/ z forma et genere electissimas pquirite/ z tam michi q̄ singulis harū millevirgines honestissimas subscribite. Cōparatisq; ad numerū nostrū trierib⁹ vndenis triēnij nobis ad dedicationē virginitatis nostre dētur inducie: q̄bus expletis/ q̄ dño placuerit fiet Cōcordi igit duozū regū studio mirifice classe pfecta: btā mox vgo vrsula q̄ desiderabat virgineo vallata exercitu: primū deo gr̄as exoluit: deinde fidelissimas cōmilitones suas pijs exhortationib⁹ erudiuit et corroborauit. Lectio. iij.

AScensis itaq; nauib⁹ sub vni⁹ diei noctisq; spacio in portū q̄ tyele dicitur/ secūdo cursu appulerūt Indeq; subremigātes ad insignē illā germanie metropolim coloniā tādē peruenerūt. Ibiq; accepta diuinit⁹ reuelatione de toto vite sue cursu et cōsummatione: subductis ācboris secū do vēto velificātes/ basileā applicuerunt/ relegatisq; ibi trierib⁹ pedestres romā abierūt Ibi cū per dies aliquot perlustratis vbiq; sanctoz liminibus aias suas deo cōmēdarēt: peractis votis/ itinere quo venerāt basileā reuerse sunt. Ascensisq; nauibus per decursum rheni defluētes/ itez coloniā vbi nūc earū corpora in pace requiescunt tandē applicuerunt. Aderat tunc ibi barbara gens hunnorū que peccatis hominū exigentibus. tam galliarū q̄ germanie et italie terras cedibus vastauerat: et iam vrbē coloniā arta obsidione vallabat. Quod dei virgines ignorantes: sine omni suspitione in terrā illā ingresse sunt. Et ecce barbari per velocissimos discursores explorata re et virginali constantia cognita: subito super eas irruerunt: z quasi lupi in ouilia agnorū irruptione facta: peremerunt inhumana crudelitate sanctā illam multitudinem: laudantem deū qui viuit et regnat in secula amen. Tu autem. Cetera oia de cōmuni plurimarum martyrum. Si hoc festū vndecim miliū virginū in sabbato contigerit: totū fiat seruitiū de festo: et feria vj. precedente fiat cōmēo beate marie. Si vero in dnica euenerit: fiat memo. de festo ad vs et ad matut. et ad missam: et medie lctōnes cū Rto. de cōi plurimar vgi. vts. ¶ Sancti romani epi et cōfes. mult. simplex tres lectiones fiāt cum noct. Cetera oia de cōmuni vnius confes. z pontificis dicātur cum hac oratione.

DEus cui beatus romanus pōtifex ita sanctitatis gratia decoratus cōplacuit: vt tuorū consortiū in celis promereretur sanctorū: da ecclesie tue q̄s eius intercessu ppetuā cōsequi letitiā: cui⁹ depositionis diē gratulādo celebrat solemnē. Per. ¶ Sāctor crispini z crispiniani marty. ix. lectio. fiāt ad primas vs dicit R. In circuitu tuo. ix. in cōi fol. lxxviij. et iij. R. ad mat. erit Hec est vera fraternitas. in cōmuni fo. lxxviij. cū hac oratione.

DEus qui sanctis martyribus tuis crispino z crispiniano ad hāc gloriā veniēdi copiosum munus gratie cōtulisti da nobis famulis tuis nostrorū veniam peccatorum: vt sanctorum tuorum intercedentibus meritis: ab omnibus mereamur aduersitatibus liberari. Per dñm. Memo. fiat de sancto iohāne de beuerlaco archiepiscopo cum hac oratiōe. Oratio

DEus qui hunc diem sanctissimi iohannis cōfessoris tui atq; pōtificis translatiōe decorasti: fac nos q̄s eius meritis in sanctorū tuorū societatē transferri. Per. Lcō prima.

CRispinus et crispinianus suessionis ciuitatē hospitam sue peregrinationis elegerūt. In qua quoniā ita prevaluerat error gentilium vt hospicium eis eo q̄ essent christiani inhumanitas vetaret: comperta crudelitate gentilium: vt sequentes doctoris gentium magisterium: labore

manuū sibi p̄sentis vite necessaria
puideret: sutorū artē quā quiete exer
cere potuissent: didicerūt. Tu au. l. ij

AUdiens aūt hec maximianus
ipius: cōcito gradu ad pquirē
dos eos rictionarū ipietatis sue mini
strū mittit. A quo ꝫ quesiti: calciamē
ta sunt in p̄dicta vrbe pauperū sar
cientes repti. Quos cū nō posset a fi
de christi revocare: claros martyres
extensos trocleā cedi fustibus iussit.
Itē rictionarus furore insaniēs: mo
las ad singulorū colla iubet suspendi
et hyemis tempore in fluuio cuius vo
cabulū est arona: velut sub glacie de
mergi. Postremo vero picē. adipē oleū
q̄ simul iussit feruere/ ꝫ sāctos denuo
martyres in eo p̄cipitari quasi cōsu
mendos pena p̄cepit. Tu. Lctō. iij

QUibus nocte eadē per reuela
tionē ostensum est q̄ illucescen
te die percepturi laborū ac confessio
nis sue p̄miū: triūphatores inclyti
reciperentur a dño. Que statim visio
rei gesta exhibitione impleta est. Nā
maximian⁹ mor audita satellitis sui
rictionari p̄ditione: vtrūq̄ crispinū ꝫ
crispinianū gladio puniri p̄cepit. Cor
pora vero a carnificib⁹ bestijs canib⁹
auibusq̄ imp̄robis devorāda sunt de
relicta: que christo custodiente: a mor
su eorum manserūt intacta. Tu autē

¶ Tres medie lectiones de sancto io
hanne de beuerlaco. Lectio. iiij.

SAnctus iohannes eboracensis
archiepiscopus p̄cipua vene
ratione dignus vt in vita sua existens
miraculosus magnis in mūdo postq̄
decessit dei gratia virtutibus chorus
cauit. Et quia bonorū omniū retri
butor dūs noster iesus christus p̄cio
sissimā lucernā suam non sub modio
absconsam esse docet. sed super cande
labrum vt luceat omnibus qui in do
mo sunt sanctissimū confessorē suum
iohannē. quem in vita sua innumeris
miraculis et virtutū signis decorauit
mortuo etiam: in imo inter lapidum
deformiū duriciē retentū: sui benefi
cij largitione in omnīū infirmitatū
curatione / et membrorū restitutione
mirifice perornauit: ꝫ venerabili sub
limatione dignum monstrauit. Lau
dabili ergo vniuersi cleri consilio di
es in quo hui⁹ sancti fieri deberet trās
latio: octauo kalendas nouēbris san
cto inspirante spiritu constitutus est.
Tu autem dñe. Lectio quinta.

TEmpore translationis sancti io
hannis beuerlaci p̄sulis me
morati: p̄fuit ecclesie eboracensi al
fricus archiepiscopus septimus decī
mus a sancto iohanne: qui anno ter
tio sui p̄sulatus romā iuit. Et a io
hanne papa palliū accepit. Ipsoq̄ cū
alfrico doro bernēsi archiepo: ꝫ ferme
totius anglie p̄sulibus die sancto pas
che edwardū in regē vnxit vyntonie:
qui sanctus edwardus confessor dicit
et apud londonias more regio sepelit
Iste etiā alfricus archiepiscopus cap
sam cum auro et argēto ac lapidibus
p̄ciosis ornatā: opere incōparabili
apō beuerlacū fabricari fecit: ꝫ eleva
tū de sepulchro ligneo mirabili artifi
cio isculpto: p̄ciosum corpus glorioſi
patris iohannis archiepiscopi cū in
genti cleri/ plebisq̄ exultatione mul
tisq̄ additis reliquijs: in eam honori
fice collocauit. Tu autē. Lectio. vi.

SIcq̄ beati iohānis p̄dicti trās
latio veneranda trecentesimo
sertodecimo depositionis sue anno:
ꝫ dominice incarnationis millesimo
tricesimoseptimo: octauo kalendas
nouembris tempore iohannis pape:
et edwardi regis anglie: per venera
bilem patrē alfricū eboracensem ar
chiepiscopū: consentiente clero et po
pulo solēniter est peracta. Cuius cor
pus sanctissimū in ecclesia beuerlaci
cum debita reuerentia a tumulo in
chorum ad summum altare eiusdem
vbi nūc colitur disponente dño vene
rabiliter est trāslatū. In quo loco per
eius merita gloriosa declarantur mi
racula plurima ad laudem dei et san
cti sui. Nos ergo fratres karissimi/

translationem hodiernā sancti iohānis archiepiscopi: eiusq; sancta miracula celebri cū deuotione recensentes suo interuentu a malis oībus ptegamur et decurso presentis vite stadio: annuente dño ad eterna celorum gaudia transferamur. Tu autem dñe.

Tres vltime lectiones de expositione euāgelij scōm Lucam. Descendēs iesus de monte, quere in cōi plurimorū mar. ⁊ cetera oia de cōi plimorū mar.

¶ Sanctorum apostolorū symonis ⁊ iude: festū inferius duplex Advtrasq; vās. et ad mat. et ad tertiam. Cōm.

Kal. 8. SCimus quoniam diligentibus deum oia cooperātur in bonū his qui secūdum ppositū vocati sunt sancti. ℟. Qui sunt. Hymnus.

BEate symon et thadee iclite: cernite nostros gemitus cum fleti bus quiq; per lapsum meruimus baratrum: per vos celorum mereamur aditū. Annue christe. Et dicatur in hoc versu hymni. Per horū tibi cara merita: et horum soluātur glorioſis precibus. ℣. In oēm terrā exiuit sonus. ān. Beati eritis. hs. Magn. Oratio.

QOncede qs omnipotēs deus: vt sicut apostolor tuorū symonis et iude gloriosa natalicia fuenimus: sic ad tua beneficia promerenda: maiestatē tuā ipsi pro nobis preueniant. Per do. Ad cōpl. oia fiāt sicut in festo scē trinita. Ad mat. ix. lc. fiāt. Lcō. j.

SImon chananeus ⁊ iudas zelotes apostoli domini nostri iesu christi: cū per reuelationē spiritus sci perfidā fuissēt ingressi: inuenerunt ibi duos magos zaroen ⁊ arpharat qui a facie sancti mathei de ethiopia fugerant: et praua sua doctrina totā persidam polluerāt. Sancti itaq; apostoli cum ingressi essent persidā: occurrit eis pfectus exercitus varadach ducis regis babyloniorum: cui nomen erat xerses. Hic contra indos qui fines persidie inuaserāt susceperat bellum. In cuius comitatu erāt sacrificatores et arioli: et magi et incātatores: qui per singulas mansiones sacrificantes demonijs dabant responsa fallacie sue. Sed illa die concidētes se et sanguinē suū effundētes / nullū penit⁹ dare potuere respōsum. Tu aūt. Lectio. ij.

PErrexerunt itaq; ad fanum diuine ciuitatis: et illic consulentibus: dedit mugitum demon: ⁊ dixit Dij qui vobiscum comitabātur euntibus ad prelium: non possunt vobis dare responsum: quia apostoli dei ibi sunt. Unus dicitur symon: ⁊ alter iudas. Isti autem tātam virtutem consecuti sunt a deo: vt nullus deus audeat illis presentibus loqui. Tunc varadach dux fecit eos perquiri. Qui cum inuenti fuissent: cepit ab eis querere vnde essent: vel qui essent / aut quare aduenissent. Cui sanctus symon apostolus dixit. Si genus queris hebrei sumus. Si conditiones: serui sumus iesu christi. Si causam aduentus: salutis vestre causa venimus vt relicto errore simulachrorū: deū qui in celis est possitis agnoscere. Cui respondēs varadach ait. Nūc interim ad prelium vado indorum. qō pposuerunt fines perfide inuadētes et medorum secum auxilia contra nos promouerunt. et non est oportunum michi vt de his discutiam. Cum fuerit felix in reuertendo successus audiam vos. Dicit ei sanctus iudas apostolus. Modo magis congruum est te cognoscere illum: cuius ope et auxilio possis victor existere: vel certe eos qui rebelles sunt pacatissimos inuenire. Dicit ei varadach. Quoniam audio deos nostros nō esse ausos in vestri pſentia nobis dare respōsum: vos nobis futura predicite: vt quos belli eritus habituri sumus possim scire. Tu autem. Lectio. iij.

DIcit ei sanctus symon apostolus. Hodie intermitte pfectionem: et crastina die hac hora: id est tertia venient ad te quos premisisti cum legatis indorum qui vobis et terras

innatas et iperio vestro restitutas nūciabunt: ꝛ solutis tributis/ aditū referent ac pacis vestre ad quascunq; conditiones volueritis gratanter cōsentientes: pactū firmissimū stabilient. Tunc er consilio tullit eos dur in crastinum in custodia haberi: vt rerū eritus doceret: si posset eorū assertio cōprobari. Factum est autē in crastino iurta verbū apostolorū venerunt qui missi fuerāt cursu velocissimo in dromedarijs: ꝛ nunciauerunt oia ita esse vt apostoli fuerāt prelocuti. Duo aūt apostoli a rege ꝛ duce rogati morabātur in babylonia facientes mirabilia magna: illuminantes cecos: surdis auditum reddentes: claudicantibus gressum: mundātes lepr̄osos: fugantes demones er obsessis corporibus. Cūq; vno anno et mēsibus tribus ibi cōmorati essent: āplius q̄ quadraginta milia virorum baptizati sunt: exceptis paruulis ac mulieribus baptizato prius rege cū vniuersis primatib⁹ suis. Videntes enim oēs infirmitates verbo curari: cecos illuminari: mortuos etiā suscitari in noie iesu chr̄isti vniuersi populi crediderunt: destruētes tēpla ydolorū: et ecclesias extruentes. Ordinauerūt autē apostoli in ciuitate illa epm̄ noie abdiā qui cū ipis venerat a iudea: q̄ ꝛ ipse viderat dñm et repleta est ciuitas illa ecclesijs. Quibus rite ordinatis: profecti sunt. Sequebantur aūt eos discipulorū turbe centi et eo amplius viri. Lectio. iiij.

Circuierunt autē apostoli duodecim prouincias persidē: et ciuitates earum Memorati vero magi zaroes ꝛ arpharat facientes scelera p ciuitates. et dicentes se esse ex genere deorum: semper a facie apostolorum fugientes: tamdiu erant in quacūq; ciuitate: q̄diu agnoscerent apostolos aduenire. Apostoli autē vbicunq; fuissent ingressi: detegebant facta eorū ꝛ ostendebant doctrinam ab inimico humani generis adinuentam. Erant autem in samur ciuitate quadragita pōtifices templorū: quos tali allocutione magi in dei apostolos incitarūt Uēturi sunt inquiūt huc duo hebrei: deorum omniū inimici: qui vbi docuerint deum alterū adorari debere: vos excluſi eritis a facultatib⁹ vestris per purgamenta et abiecti. Alloquimini ergo populū vt mox cū vrbē istā ītrauerint: teneant ad sacrificandū. ſt. v.

Factum ēst autē vt postq̄ peragrassent apostoli vniuersas p̄sidē prouincias: venirent ad samur ciuitatem magnā. In quam cū fuissent ingressi et manerēt apud discipulum suum eiusdem ciuitatis virū noie sennem: ecce circa horam primam oēs simul pontifices cum populo innumerabili clamantes ad sennem. Produc ad nos inimicos deorum nostrorum. Cum quibus si nō sacrificaueris dijs nostris. incendemus te ꝛ domū tuam cum ipsis. Interea tenētur apostoli/ ducūtur ad templū solis. Quibus ingrediētibus templū: ceperunt clamare demones per energuminos. Quid nobis ꝛ vobis apostoli dei viui? In ingressu vestro: flāmis erurimur. Stabat autem in vna ede templi ab oriēte quadriga solis fusilis ex auro: in alia autē ede: quadriga lune fusilis ex argento. Ceperunt ergo pōtifices apostolis dei vim facere cū populo vt adorarent eos: et illi duo magi qui hanc ipsam violentiam excitarāt. Dixitq; iudas ad symonem. Frater symon video dñm nostrum iesum chr̄istū vocātem nos. Et symon respōdit. Diu est q̄ intueor aspectum dñi in medio angelorum. Nam ꝛ dixit michi angelus dñi cum orarem. Faciam vos egredi de templo ꝛ ipsum templum ruere super eos. Et dixi. Nequaq̄ domine fiat hoc. Fortasse erunt ex his aliqui: qui conuertentur ad dñm. Igitur cū hec loquerentur secum hebraico sermone: apparuit eis angelus dñi dicens. Confortamini et vnum e duobus eligite: aut istorum repētinum interitū aut ad palmā martyrij cū fiducia bo-

ni certaminis vos ꝑparate. Tu. k. vj.

RESpondentes apostoli dixerūt. Oꝛāda est miseriocoꝛdia dñi nostri ieſu chꝛisti: vt et istis ꝓpicietur/ et nos adiuuet: vt possimus ꝓtingere ad coꝛonā. Hec autē soli apostoli vidētes et audientes: cōpellebantur a pontificibus adoꝛare simulachꝛa solis et lune. Quibus apostoli dixerunt. Facite fieri silentiū: vt demus respōsum omni populo audiente. Facto autē silentio/ dixerunt apostoli. Audite oēs et videte. Solē nos simus seruū dei esse: et lunam similiter ꝓceptoꝛi suo creatoꝛi esse subiectā. In celi tamē firmamento consistētes non sine iniuria sui in templis includūtur: que in celo omni seculo patere noscuntur. Et vt sciatis quia simulachꝛa eoꝛū non sole sed demonib⁹ plena sunt: ꝓcipimus demonibus qui in simulachꝛo solis ⁊ lune homines ludificāt vt egrediant ex eis: ⁊ ipsi ea cōminuant. Et stupentibus cunctis/ dixit simon ad simulachꝛum solis. Ꝓcipio tibi ludificatoꝛ hominū demon pessime: exi de simulachꝛo solis ⁊ cōminue ipsum: et quadꝛigā eius. Similiter cū hec iudas ad simulachꝛū lune dixisset: visi sunt ab omni populo duo ethiopes nigri ⁊ nudi et hoꝛribiles vultu egressi. Et confringētes ea: vlulatū dire vocis emittebāt. Tunc oēs pontifices irruentes in apostolos chꝛisti: interfecerunt eos In ipsa autē hoꝛa passionis coꝛextiterunt fulgura nimia: ita vt tripharie templū scinderetur a summo tecti fastigio vsq; ad vltimū fundamentum. Magi autem zaroes et arpharat ictu choꝛuscatiōis adusti: in carbōes sunt versi. Post mensem vero tertiū misit rex xerses: et coꝛpoꝛa sanctoꝛ apostoloꝛum cum ingenti honoꝛe ad suā trā stulit ciuitatē. In qua extruxit eis basilicam mirificā: et in medio eius sarcophagū eis ex argēto puro instituit. Quo in loco beneficia diuina ꝓsequūtur: quicunq; credentes in dominum nostrum ieſum chꝛistum illuc merucrūt peruenire. ¶ Scōm iohannē. vx.

IN illo tēpoꝛe. Dixit ieſus discipulis suis. Hec mādo vobis: vt diligatis inuicē. Et rel. Omel. excerpta de cōmēta. beati augustini epi. Merito magister bonus dilectionē sic sepe cōmendat: tanq; sola ꝓcipiēda sit: sine qua non possunt ꝓdesse cetera bona. et que non potest haberi sine ceteris bonis quibus homo efficitur bonus. Ꝓo hac dilectione patienter debemus etiam mūdi odia sustinere. Necesse est enī vt nos oderit. quos cernit nolle qđ diligit. Sed plurimū nos de seipso dñs cōsolatur: qui cū dixisset/ hec mādo vobis vt diligatis inuicē: adiecit atq; ait. Si mūd⁹ vos odit: scitote quia me ꝓioꝛē vobis odio habuit. Cur ergo se membꝛū supꝛa verticem extollit: Recusas esse in coꝛpore: si non vis odium mundi sustinere cum capite. Tu autem. Lectio. viij.

SI de mundo inquit essetis: mūdus quod suum erat diligeret. Uniuersebtiq; hoc ait ecclesie quā plerūq; etiā ipsius mundi nomine appellat: sicut est illud. Deus erat in chꝛisto mundū reconsiliās sibi. Itemq; illud Non venit filius hoīs in mūdū vt iudicet mundū: sed vt saluetur mūdus per ipsum. Et in epistola sua iohānes ait. Aduocatū habemus apud patrē ieſum chꝛistū iustū: et ipse est ꝓpicia tio peccatoꝛū nostroꝝ. Non tantū nostroꝝ: sed et totius mundi. Totus ergo mundus ecclesia est: et totus mundus odit ecclesiā. Mūdus igitur odit mundū/ inimicus recōsiliatū/ dānat⁹ saluatū/ inquinatus mundatū. Sed iste mundus quē deus in chꝛisto recōsiliat sibi/ et qui per chꝛistū saluatur. et cui per chꝛistū omne peccatū donat de mundo electus est inimico dānato cōtaminato. Ex ea quippe massa que tota in adam peꝛiit/ fiunt vasa misericoꝛdie in quibus mundus est pertinens ad reconsiliationē quā mūdus odit et ex eadem massa pertinens ad vasa ire que ꝓfecta sunt ad ꝓfectionē.

Iodā. ij.

Deniq; cū diriſſet: ſi de mundo eſſetis mundus quod ſuū erat diligeret: cōti nuo ſubiūrit. Quia vero de mūdo nō eſtis/ ſed ego vos elegi de mūdo: p̄p terea odit vos mundus. Tu aūt l. ir.

ERgo et ipſi inde erant vnde vt non eſſent electi ſunt inde: non meritis ſuis: quoꝝ nulla bona p̄eceſ ſerāt opera/ non natura: que tota fue rat per liberū arbitriū in ipſa radice viciata: ſed gratuita/ hoc eſt vera gra tia. Memētote inquit ſermonis mei quē ego dixi vobis: non eſt ſeruus ma ior dño ſuo. Si me perſecuti ſunt: et vos perſequentur. Si ſermonē meū ſeruauerunt: et veſtrū ſeruabunt. Er hoꝝtās dñs ſeruos ſuos ad mūdi odia perferenda patiēter: nullū maius eis neq; melius: q̄ de ſemetipſo ponit exē plum. quoniā ſicut dicit apoſtolus pe trus. xp̄s p̄o vobis paſſus eſt vobis re linquens exemplū: vt ſequamini ve ſtigia eius. Sed hec omnia inquit fa cient vobis: p̄opter nomen meum. Quia omnia facient/ niſi que dixit odio habebunt ſcz et perſequentur ſermo nemq; continent: Quoniā ſi ſermonē non ſeruarēt coꝝ/ nec tamen odiſſent eos: nec perſequerentur/ vel etiam ſi odiſſēt nec tū p̄ſequerēt/ non oia face rent. Hec autem omnia facient vobis p̄opter nomen meū. Quid eſt aliud dicere q̄ me in vobis odio habebunt me in vobis perſequētur: et ſermonē veſtrū quia meus eſt/ ideo non ſerua būt. Hec enim oia facient vobis p̄o p ter nomen meum. non veſtrum/ ſed meū Tanto igitur miſeriores qui p̄o pter hoc nomen iſta faciunt/ quanto beatiores qui p̄opter hoc nomen iſta patiuntur. Sicut ipſe alio loco ait. Beati qui p̄ſecutionē patiuntur p̄o pter iuſtitiā/ hoc eſt p̄pter me/ vel p̄o pter ſermonē meū. Cetera oia ad mat. et ad oēs alias hoꝝas de cōmuni apoſtoloꝝū dicuntur cum hac oꝝone.

DEus qui nos per beatos aplos tuos ſymonē et iudā ad agni tionē tui nominis venire tribuiſti: da nobis eoꝝū gloriā ſempiternā: et p̄o ficiēdo celebrare/ et celebrādo p̄ficere. P̄er dominū. Ad ſecundas. veſp. R. Ciues apoſtoloꝝū. ir. in communi ſolio irri. Oratio vt ſupra.

SAncti quintini martyris iij. l. fiāt cū not. p̄p vigil. cū hac oratiōe.

SAncti quintini martyris tui nos q̄s dñe veneranda feſtivi tas muniat: et fragilitati noſtre p̄eſi dium eroꝝet. P̄er. Lectio p̄ima.

SAnctus quintinus ad p̄edicandū verbū dei in gallias direct⁹ in vr be ambianenſi reſedit: ibiq; dñi fidē annūcia re gentibus cepit. In il lis diebus ſurgente perſecutione con tra chriſtianā fidē: directus eſt a mari miano rictiouarus galliarū p̄fect⁹ Qui ambianis perueniens et famam beati quintini audiens comp̄ehendi eum p̄cepit/ et in carcerem recipi: et ſequenti die ſibi p̄ſentari. Cui et di rit. Quid paſſus es vt nobili genere natus eū colas qui ad hominibus eſt crucifixus: Quintinus reſpondit. Ve ra nobilitas eſt recognoſcere factoꝝē celi et terre et omniū creaturarū. l. ij

RIctiouarus dixit. Quintine: ſa crifica dijs. Nam ſi nolueris: diuerſis te faciam penis interfici Sā ctus quintinus reſpondit. Fac quod vis: quia nō pertimeſco minas tuas. Tunc rictiouarus iuſſit eum extendi et a quaternionibus cedi. Cumq; ce dētes defeciſſent iuſſit eum in carcerē recipi. Ubi eo poſito apparuit ei an gel⁹ dñi dicēs. Exi et coꝝrobora popu lū: q̄ p te credidit dñz ieſū xp̄m. Et ex. iēs cepit in media vrbe annūciare po pulo vbū dei. Cuſtodes aūt carceris euigilātes: et carcerē clauſum: ſed ne minem inuenientes intus: cucurrerūt et inuenerunt ſeruū dei in medio po puli verbum dñi p̄dicantem. Uiden tes autem tam mirabile factum: con uerſi ſunt ad dñm. Tu. l. cō. iij

POſt hec iuſſit rictiouarus bti

quintinū sibi exhiberi: cui ꝫ dixit. Ut video elegisti consiliū vt magis moꝛi ꝙ viuere velis. Quintinus respōdit. Nō est moꝛs si pseuerauero in toꝛmē tis que a te mihi inferūtur. Jussit ergo iuder calcē et acetū et sinapē afferri: et in os eius ifundi. Post hec iussit eū pōderosis cathenis circūdari: ꝫ ad quoddā municipiū quod augusto viromando ꝛū nūcupatur duci. Ubi ipse venīs cepit eū blādis sermonibus ad immolandū hoꝛtari. Quo recusā te: iussit eū capitali sententia puniri. Et eductus oꝛauit. deide ceruices suas persecutoꝛibus obtulit. Et amputato capite. statim de collo eius coliūba tanꝙ nix cādida exiit: q̄ celos pene trauit. Tu aūt. Cetera oia fiāt de festo ad matu. et ad alias ho. vsq; ad m. ssā que erit de vigi. et oia fiāt de cōi vni⁹ mar. ℂ In festiuitate oim sctoꝛū: festū maius duplex. Ad pꝛimas vs. ān

Sancti dei oēs qui estis consoꝛtes supernoꝛū ciuium itercedite pꝛo nobis. ps. Laudate pueri. fo rl. ā. O ꝙ gloꝛiosum est regnū in quo cum chꝛisto gaudēt omnes sancti amicti stolis albis sequuntur agnū quocunq; ierit. ps. Laudate dūm oēs gentes. fo. xlj. ān. Fulgebunt iusti et tanꝙ scintille in arundineto discurrent iudicabūt nationes et regnabunt in eternū. Lauda anima mea. fo. xlv. ā. Sanctū est verū lumen ꝫ admirabile ministrās lucē his qui permānserūt in agone certaminis: recipient a chꝛisto splēdoꝛē sempiternū: in quo felices assidue letantur. ps. Laudate dūm quoniā bonus est psalmus. fo. xlv. ān. Oēs electi dei nostri memoꝛamini ante deū: vt vōis pꝛecibus adiuti mereamur vobis adiūgi. ps. Lauda hierusalē. fo. xlv. Cpm.

Apo. 7. Ecce ego iohannes vidi angelū ascendentē ab oꝛtu solis habētē signū dei viui: ꝫ clamauit voce magna quatuoꝛ angelis q̄bus datum est nocere terre et mari dicēs: nolite nocere terre et mari neq; aꝛboꝛib⁹: quoadusq; signemus seruos dei nostri in frontibus eoꝝ. ℟. Laudē dicite deo nostro omnes sancti eius et qui timetis deū pusilli et magni Quoniā regnauit dñs deus noster oipotēs. Gaudeamus et exultemus et demus gloꝛiā ei. ℣. Genus electū gēs sancta populus acquisitionis memores memoꝛū laudate deū. Quoniā. Gloria patri. Gaudeamus et exul. Hymnus

Iesu saluatoꝛ seculi redemptis ope subueni: et pia dei genitrix salutem posce miseris. ℂ Cetus oīes angelici patriarcharū cunei: et pphetarū merita nobis pꝛecētur veniam. Baptista chꝛisti pꝛeuius/et clauiger ethereus: cū ceteris apostolis nos soluant neru criminis. ℂ Choꝛus sacratus martyꝛū cōfessio sacerdotū: ꝫ virginalis castitas: nos a peccatis abluant. ℂ Lectoꝛū suffragia omnesq; ciues celici annuāt votis supplicū et vite poscant pꝛemiū. ℂ Laus honoꝛ virtus gloꝛia deo patri ꝫ filio: sctō simul paraclyto in sempiterna secula amē. ℣. Letamini in dño. ān. Beati estis sancti dei oēs qui meruistis consoꝛtes fieri celestiū virtutū et perfrui claritatis gloꝛia: ideoq; pꝛecamur vt memoꝛes nostri intercedere dignemini pꝛo nobis ad dūm deū nostrum. ps. Magnificat. Oꝛatio.

Omine deus noster multiplica super nos gratiā tuā: et sanctoꝛū tuoꝛū quoꝛū pꝛeuenimus gloriosa solennia tribue subsequi in sancta pꝛofessione leticiā. Per do. Nulla fiat mēo. ad has vespe. nec ad mat. nec ad sedas vs. nisi q̄n festū in dūica cōtigerit: tunc eni fiat mēo. de do. pꝛi natum: sed nō de triui. Similiter fiat ad sedas vs. quando hoc festū in sab. cōtigerit: nec etiā tunc fiat pꝛocessio. Ad cōple. ān. Sanctoꝛū pꝛecibus cunctoꝛū redde salutē coꝛpoꝛis ꝫ anime chꝛiste tuis famulis. ps. Cū inuocarē. Cp̄. Tu in nobis. hy⁹. Saluatoꝛ mūdi ℣. Custodi nos. ps. Nūc dimittis. Ad matutinū. Uenite adoꝛemus dūm. Qui in sanctis gliosus est. ps. Uenite. hy⁹. Jesu saluatoꝛ se. In. j. noc. ān. Adesto deus

vnus oipotens pater et filius et spūssctūs
ps. Dñe dns noster. fo. xj. ān. Sicut li
liū inter spinas sic amica mea inter filias.
ps. Cœli enarrāt. fo. v. ān. Laudemus
dñm quē laudāt angeli quē cherubin ⁊ se
raphin sanctus sctūs sctūs proclamāt. ps
Benedic anima mea. fo. xxxvj. v. Le
tamini in domio et exultate iusti. Prima
benedictio. In caritate perfecta con
firmet nos trinitas sancta. Lectio. I

EGimus in ecclesiasti
cis hystoriis q̄ sctūs bo
nifacius qui quartus
a btō gregorio roma
ne vrbis episcopatū te
nebat: suis precibus a
foca cesare ipetrauerit donari eccle
sie christi templū rome qđ ab antiqs
pātheon antea vocabatur: quia hoc
quasi simulachrū oim videretur esse
deorū. In quo eliminata omni spur
citia fecit ecclesiā dei genitricis: atq;
oim martyr christi vt exclusa multi
tudine demonū multitudo ibi sctōrū
in mēoriā haberetur: et plebs vniuer
sa in capite kalendarū nouembriū: si
cut in die natalis dñi ad ecclesiā in ho
nore omniū sctōrū consecratā cōueni
ret: ibiq; missarū solēnitate a presule
sedis apostolice celebrata oibusq; rite
peractis vnusquisq; in sua cū gaudio
remearet. Ex hac ergo consuetudine
sancte romane ecclesie crescente reli
gione xpiana decretū est: vt in eccles
iis dei que per orbē terrarū longe late
q; cōstruūtur honor et memoria oim
sctōrū in die qua p̄dictus haberet:
vt quicqd humana fragilitas p igno
rantiā vel negligentiā seu occupatio
nē rei secularis in solēnitate sctōr mi
nus plene pegisset: in hac sctā obser
uatione solueretur: quatinus eor pa
trociniis protecti: ad supna polor gau
dia puenire valeam⁹. Nūc ergo ffres
carissimi in omniū primordiis sctōr
inuocare laudare et glorificare cōde
cet eū qui cunctos condidit sctōs: per
quē oia facta sunt: per quē cūcta sub
sistūt elemēta: cuius maiestas nec in
cipit nec desinit in sclm vt merito oīs
principiū ac finis creature noscetur vt
de eo per quendā sapientē dictum est
Dis sapientia a dño deo est et cū illo
fuit sēper: et est ante euū. Cuius prin
cipiū atq; virtutē aptus spū sctō pue
tus supra modū esse humanū inuesti
gare cōsiderabat dicens. O altitudo
diuitiarū sapientie et scientie dei: q̄ in
cōprehensibilia sunt iudicia eius ⁊ in
uestigabiles vie eius. Quis enim co
gnouit sensum dñi: aut quis eius con
siliarius fuit: Aut quis prior dedit il
li et retribuetur ei: Quoniā ex ipso: ⁊
per ipsū: et in ipso sunt oia: ipi honor
et gloria in secula seculoꝝ amē. Tu. R.

SūMe trinitati simplici deo vna diuini- r.
tas equalis gloria coeterna maiestas. Pa
tri prolicq; sanctoq; flamini. Qui totū sub
dit suis orbē legib⁹. v. Presstet nobis gra
tiā deitas btā p̄is ac nati pariterq; spūs
almi. Qui. Secūda bñdictio de. s. ma
ria. Per intercessionē sue matris: be
nedicat nos filius dei patris. Lec. ij.

BEata quoq; dei genitrix et sem
per virgo maria/ tēplū dñi/ sa
crariū spūssancti/ virgo ante partū/
virgo in partu/ virgo post partū: pre
sentis solennitate diei cum suis virgi
nibus expers nullo modo credēda est
que dei ppīm faciendo monebat sper
nere perituri luxus seculi: a lenociniis
mortalis nature declinare: carnis
pudicitiaq; cum virginitatis honore
intra cordis hospiciū obseruare eāq;
omniū virtutū reginam fructū salu
tis perpetue sociā esse angelorū suis
affirmabat exēplis: ita vt innumera
bilis vtriusq; sexus mltitudo eius se
queretur vestigia: vt relictis nuptia
rum copulationibus sp̄retaq; libero
rum propagine: spōso qui in celis est
perenni mente: actu habitu et gestu
applicari maluerit Verū quia oībus
sanctis non mediocriter sed perfecte
huius sacratissime atq; excellentissi
me solēnitas diei sine fine mario con
stat dedicata honore: nos ffres caris
simi tantorum patrocinia intercessor

tota mẽtis intẽtione ꝙramus: vt p tẽ poꝛalia festa que gerimus: eoꝝ meritis intercedẽtib⁹ ad eterna gaudia peruenire valeamus. Pensate ergo quia nulla sunt que tẽpoꝛaliter currũt. Finis enĩ tẽpoꝛaliũ ostendit ꝙa nichil sit quod trãsire potest. Casus rerũ indicat quia res transiens ⁊ tũc ꝓpe nichil fuit: tũ stare videretur. Hec igit vobiscũ agite: hec in mente sedula cogitatione versate: et si adhuc hic tenemur infirmitate coꝛpoꝛis: tamen ad eos de quibus loquimur toto coꝛde tendamus vt cum ipsis postmodũ in eterna secula gaudere mereamur: per eum qui viuit et regnat in secula seculoꝝ amen. Tu autem. ℟.

1. Helix namq; es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te oꝛtus est sol iustitie chꝛistus deus noster. ℣⁹. Oꝛa ꝓ pp̃lo interueni ꝓ clero intercede ꝓ deuoto femineo seꝛu sentiãt omnes tuũ leuamẽ quicunq; celebꝛant tuã solennitatẽ. Quia ex te. Tertia bñdictio erit de angelis. Ad societatẽ ciuiũ supernoꝝũ: perducat nos rex angeloꝝũ. Lec. iij.

OMnipotentẽ deũ itaq; fr̃es laudemus et gloꝛificemus: q̃ supernа celoꝝũ regna spiritibus angelicis ad laudẽ et gloꝛiã ac honoꝛẽ sui nois atq; maiestatis imperiũ miro oꝛdine collocauit. De q̃bus loq̃ plurima pertimescimus: ꝙa soli deo scire est quõ vel quẽadmodũ eoꝝũ nobis inuisibilis ablq; cõtagione seu diminutione: in sola sua puritate consistat natura Sed tamẽ nouẽ esse angeloꝝ oꝛdines ad dei iudicia ac ministeria cõplenda testante sacro eloquio cognouimus. Quoꝝũ ꝓcipatus ac potestates subtiliter ac mirabiliter dei oipotẽtis nutu distingũtur. Alij mira potentia ceteris ꝓeminent quod eis ad obediẽdum alia angeloꝝũ agmina subiecta sunt. Alij tãta diuinitatis gratia explẽtur vt in eis dñs sedeat: et per eos sua iudicia decernat. Alij tanto puectioꝛe sciẽtia pleni sunt: quanto claritatẽ deiviciniꝰ contẽplãtur. Alia vero ita deo coniũcta sũt agmina angelorũ: vt inter ipsos et deũ nulli alij iter sint. Tantoq; magis ardent amoꝛe quãto subtilius claritatẽ diuinitatis eius aspiciũt. Talibus vt diximus a pꝛimoꝛdio incipiẽtis vite beatoꝝũ spirituũ distinctionibus supna celoꝝ regna a deo cõditoꝛe in perpetuũ mirabiliter collocata subsistũt. His oĩbus fratres karissimi tam decoꝛis ac deo dilectis angeloꝝũ agminibus: huius diei solennitatẽ credimus esse consecratã. Sed ecce dum celestiũ ciuiũ secreta rimamur: supꝛa modũ nostre fragilitatis digressi sumus. Taceamus interi de secretis celestib⁹: et ãte conditoꝛis oculos tergamus pctoꝝũ maculas vt ad eos de q̃bus loquimur puenire valeamus adiuti gratia saluatoꝛis nostri: cui est honoꝛ et gloꝛia in secula seculoꝝũ amen. ℟.

1. Te sanctũ dominũ in excelsis laudãt omnes angeli dicentes. Te decet laus et honoꝛ dñe. ℣⁹. Cherubin quoq; ac seraphin sanctus ꝓclamant et omnis celicus oꝛdo dicẽs. Te decet. Glia. Te decet. ℭ In. ij noc. ã. Inter natos mulierũ non surrexit maioꝛ iohãne baptista. ℘s. Bonũ est cõfiteri. fo. xxxix. ℣. Estote foꝛtes in bello et pugnate cũ ãtiquo serpẽte et accipietis regnũ eternũ alla. ℏ Bñdicã. fo. xvj. ã. Isti sũt scti qui ꝓ dei amoꝛe mĩas hoĩs cõtẽpserũt sct̃i martyꝛes in regnũ eternũ exultãt cũ angelis: o q̃ ꝓciosa est moꝛs sctoꝝũ qui assidue assistũt ante dñm et abinuicẽ nõ sũt separati. ℏ De⁹ venerũt. fo xxx. ℣⁹. Exultẽt iusti in cõspe. De sãctis ꝓphetis bñdictio. Patriarcharũ merita: nos ducant ad regna celestia.

1. ESt adhuc fratres (Lectio. iij quod de hac eadẽ tam pulchꝛa atq; ꝓclara festiuitate loqui debeamus: que non solũ vt ꝓdiximus angeloꝝũ spiritibus: verũetiam sanctis omnibus qui in terra sũt ab eoꝛdio mundi ꝓcreati honoꝛabiliter dedicata consistit. E quibus pꝛimi fuerũt patriarche viri religiosi atq; gloꝛiosi in vita sua: patres ꝓphetarum/

In festo oim sanctoz.

et apostolozū quozū memoria non de relinquetur: et nomen eozū manet in eternū: quia deo digni inuenti sunt: fide preclari: hospitalitate precipui: astuti in sensu: sapientes in opere: rebus secularibus locupletes: reparatores orbis atq; recreatores: iustitia insignes: longanimes in spe: obedientes in preceptis: creduli in promissionibus: susceptozes angelozū effecti: facie ad faciem deū videntes: in consilio prudentes: in preliis victorioси: statum mundi regentes: sceptrum regni mundani obtinentes. Hos sequitur electio prophetaz cū quibus locutus est deus et ostēdit illis secreta sua vt ea que ventura erant / quasi psentia spiritu sancto illuminati cognoscere atq; enūciare possent: principes populozū ventura predicendo facti. Alij in vtero: alij i puericia: alij in iuuentute: atq; alij in senectute deo cogniti: et sanctificati inuenti sunt fide pleni: deuotione summi industria solertes excellenti ingenio prediti: in exercitatione discipline instructi: in sācta meditatione assidui: metuq; mozтis intrepidi. Christi vero per virginem natiuitatē: ac passionē vel resurrectionē siue ascensionē spiritusq; sācti aduentū ac futurū in consummatione mundi iudiciū dei spiritu edocti clara voce predixerunt. Nunc vero reuertamur ad eos: quos vnda baptismatis et effusio sanguinis christi ab errore paterni delicti: ab squalore vetuste gentilitatis in nouo testamēto per gratiā spiritussancti abluēdo purgauit. Quozū oculi beati qui christum in carne venientē videre meruerunt. In hac tam preclara visione iohannes baptista qui eodē angelo quo christus denūciante conceptus est: in exordio predicationis atq; baptismatis primatū tenebat. Qui christū peccata mundi tollentē agnouit ac digito demōstrauit Quo inter natos mulierū non surrexit maioz eodem christo attestante. Qui merito precurзoz dñi preco iudicis: propheta altissimi nūcupatur: quia nondū editus christum mundo prophetauit venturū: et ad redemptionē animarū ad inferos descensurum glozioza precucurrit passione. R.

Inter natos mulierū nō surrexit maioz 4.
iohanne baptista. Qui viam dño prepara
uit i heremo. V. Fuit homo missus a deo
cui nomen iohannes erat. Qui viam dño

Benedictio de apīs. Apostolozū interцessio iūgat nos sctōzū cōsoztio. Ic. v.

Iohanni athlete dei electo concordat duodenus apostolozum numerus: quos a primis miraculozū virtutibus ad cōponendū none fidei fundamentū: erigendūq; adhuc tenere statum ecclesie: diuina prouidētia ex omnibus quos capiebat mundus elegit: vt in omnē terram sonus eozū predicationis exiret: et in fines orbis terre eozum procederent verba. Qui vere vinee id est christo tanq; palmites adheserunt: quoz fructus in sempiternū permanens non marcescet. Quibus ipse dñs locutus est dicens: vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi supra montē posita: neq; accendunt lucernā et ponunt eam sub modio: sed super candelabrū: vt luceat omnibus qui in domo sūt Sic luceat lux vestra cozā hominibus/ vt videant vestra bona opera et glorificent patrem vestrū qui in celis est. Et iterum. Jam non dicam vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eius. Vos autē dixi amicos: quia omnia quecunq; audiui a patre meo/ nota feci vobis. Et quodcunq; ligare voluissent super terrā: ligatū esse et in celis. et quodcūq; soluerent sup terrā: solutū esse et in celis promisit. Et iterum cum veniisset ad iudicandū seculum eos super sedes duodecim esse sessuros: q; secum iudicaturos orbem terre predixit. Talibus vt credimus patronis hec dies honestata declaratur. Tu autem domine. R.

Clues apostolozū et domestici dei adue- 1.

nerũt hodie: poꝛtantes facem et illuminã-
tes patriã dare pacem gentibus et libera-
re populũ dñi. ℣. Audite pꝛeces supplicũ
vite eterne poscentes pꝛemia qui fertis in
dextris manipulos iustitie quicꝫ gauden-
tes aduenistis hodie. Poꝛtãtes. De mar
ty. bñdictio. Martyꝝũ constãtia nos
ducat ad celi palatia. Lectio sexta.

APostolis subiunctũ est trium
phale martyꝝũ nomẽ. qui per
diuersa toꝛmẽtoꝛũ genera: chꝛisti pas
sionẽ nõ lacescẽtibus pꝛecoꝛdioꝛũ mẽ
tibus imitabantur: alij ferro perem
pti: alij flammis exusti: alij flagellis
verberati: alij vectibus perfoꝛati alij
cruciati patibulo: alij pelagi pericu-
lo naufragati: alij viui decoꝛiati: alij
vinculis mancipati: alij linguis pri-
uati: alij lapidibus obꝛuti: alij frigo-
re afflicti: alij fame cruciati: alij vero
truncatis manibus siue ceteris celis
membꝛis spectaculũ cõtumelie in po
pulis nudi pꝛopter nomen dñi poꝛtã
tes. Hi sunt triũphatoꝛes ⁊ amici dei
conténentes sceleratoꝛũ iussa pꝛinci-
pum: modo coꝛonãtur ⁊ accipiũt pal
mas laboꝛũ: quia fundati erãt supꝛa
firmã petrã id est chꝛistũ. De huius-
modi apostolus mente cõpunctus in
gemiscens ait. Sancti ludibꝛia ⁊ ver
bera experti insuper et vincula et car
ceres: lapidati sunt/ secti sunt/ tenta-
ti sunt/ in occisione gladij moꝛtui sũt
Circuierũt in melotis in pellibus ca-
pꝛinis egẽtes: angustiati: afflicti: qui
bus dignus non erat mũdus. Et bea
tus papa gregoꝛius in expositiõe cu-
iusdam euãgelij de istiusmodi bella-
toꝛibus querimoniã faciendo. Ecce
inquit electi dei carnem domant: spi
ritũ roboꝛant: demonibus imperãt:
virtutibus choꝛuscant: pꝛesentia de-
spiciunt: eternã patriã vocibus mo-
ribusꝫ pꝛedicant: eam etiã moꝛiẽdo
diligunt atꝫ ad illã per toꝛmẽta per-
tingunt. Occidi possunt: et flecti ne-
queũt. Et si coꝛã hoibus toꝛmẽta pas
si sunt: spes illoꝛũ immoꝛtalitate ple
na est. In paucis vexati: in multis be
ne disponẽtur: quoniã deus tentauit
illos: et inuenit eos dignos se. Tanq̃
aurũ in foꝛnace pꝛobauit illos: ⁊ qua
si holocausti hostiã accepit illos. Nũc
ergo martyꝝũ chꝛisti certamina atꝫ
victoꝛias audiuimus: eisꝫ nimirum
hunc diem tantum credimus sancti-
ficatũ: quantũ in semetipsis vt san-
ctificaretur laboꝛare per toꝛmẽta nõ
cessauere. Tu autem. ℟.

6. O constantia martyꝝũ laudabilis: o ca-
ritas inextinguibilis o patientia inuincibilis
que licet inter pꝛessuras persequentiũ vi-
sa sit despicabilis. Inuenietur in laudem
et gloꝛiam et honoꝛẽ in tempoꝛe retribu-
tionis. ℣. Nobis ergo petimus piis sub-
ueniãt meritis honoꝛificati a patre qui est
in celis. Inuenietur. Gloꝛia. Inuenietur
¶ In. iij. noctur. ãn. Sint lumbi ve-
stri pꝛecincti: et lucerne ardentes in mani-
bus vestris et vos similes hominibus ex-
pectãtibus dñm suũ: quando reuertatur
a nuptiis. ℘s. Exultate iusti. fo. xvj. ãn
Virgines sancte dei oꝛate pꝛo nobis vt sce
lerum veniã per vos accipere mereamur.
℘s. Eructauit coꝛ meũ. fo. xxj. ã. Lau
dem dicite deo nostro omnes sancti eius et
qui timetis deũ pusilli ⁊ magni quoniã re
gnauit dñs deus noster omnipotens gau
deamus et exultemus et demus gloꝛiã ei.
℘s. Quam dilecta. fo. xxxj. ℣. Justoꝛũ
anime in manu dei sunt. Bñdictio sep ti
ma. Euãgelica lectio: sit nobis salus
et pꝛotectio. ¶ Scõm Matheũ. v.

IN illo tempoꝛe. Videns iesus Math. 5.
turbas: ascendit in montẽ. Et
cũ sedisset: accesserũt ad eũ discipuli
eius. Et aperiens os suũ docebat eos
Et reliqua. Non dicatur omelia.

Christi vero sacerdotibꝰ atꝫ doctoꝛi-
bus siue confessoꝛibus huius diei fe
stiuitatẽ non ignotam esse credimus
qui coꝛda fidelium spiritualiter qua
si ymbꝛibus irrigant celestibus vt fe
liciter pꝛoferre immarcessabilẽ bono
rum operum possint fructũ. Qui ta-
lenta sibi credita non solũ reddere ve
rũetiã cum vsura sine fraude ampli-
ficare curauerũt: quia bonum quod

per gratiam spiritus sancti intelligẽ
do discere: non sibimet tantũmodo
pꝛofuturum. sed alijs subiectoꝝ men
tibus secundum apostoli pꝛeceptum
arguendo/obsecrando/increpando:
curãq; faciendo inserere nitebantur
Quoꝝũ mens lucidissima: manus ve
ro plene sunt mũdicia. eo q; in mensa
altaris sacra chꝛisti coꝛpoꝛis et sãgui
nis mysteria celebꝛãtes: in sui coꝛdis
penetralibus: hostiã viuã deoq; pla
centem id est semetipsos sine macula
atq; admixtione pꝛaui operis offerre
non desistant. Et licet persecutoꝝum
non senserint gladiũ: tamen per vite
meritũ deo digni martyꝛio non pꝛi
uantur quia martyꝛiũ non solũ san
guinis effusione: sed et abstinẽtia pec
catoꝝũ et exercitatione p̃ceptoꝝũ dei
perficitur. Sic et anachoꝛitarũ sin
gulare pꝛopositũ ab huius diei solen
nitate nõ separatũ esse confidimus q;
per singula heremi loca in speluncis
et eriguis cellarũ tugurijs: modico
contenti pabulo demoꝛantes: bestijs
associati multi ab auibus subministra
ti: ciboꝝum spernẽtes delicias: luxus
seculi calcãtes laudem tempoꝛalẽ nõ
amantes: visus hominũ fugientes:
angeloꝝũ assueti loquelis: plurimis
virtutũ effulsere signis. Cecis visum
innouabant: claudis gressum firma
bant: surdis auditũ tribuebant: supe
rabant demonia/mancis manus re
stituebant moꝛtuos suscitabant. Ve
rum quia his omnibus nõ mediocri
ter: sed pfecte huius sacratissime at
q; excellentissime solennitas diei ma
ximo fine fine cõstat honoꝛe: nos fra
tres carissimi tantoꝝũ patrocinia in
tercessoꝝum de quibus locuti sumus
tota mentis intẽtione queramus vt
per tempoꝛalia festa que gerimus eo
rum meritis intercedentibus ad eter
na gaudia peruenire valeamus. Tu
autem domine. ℟.

7. Sint lumbi vestri pꝛecincti et luceꝛne ar
dentes in manibus vestris. Et vos simi
les hominibus expectantibus dñm suum
quando reuertatur a nuptijs. ℣. Vigila
te ergo quia nescitis qua hoꝛa domin⁹ ve
ster venturus sit. Et vos simi. De virgi
nibus lec. oct. que lec. legatur ad vno
solo puero in supellicio. Octaua be
nedictio. Choꝛus sanctarũ virginũ:
intercedat p̃ nobis ad dñm. Le. viij.

Videntur michi quinq; virgi
nes significare quinq; partitã
continentiã a carnis illecebꝛis. Con
tinendus est enim animi appetitus a
voluptate oculoꝝũ: a voluptate auri
um: a voluptate olfaciendi: gustandi
siue tangendi. Sed quia ista continẽ
tia partim coꝛã deo fit: vt illi placea
tur in iteꝛioꝛe gaudio conscientie par
tim coꝛam hominibus tantũ: vt glo
ria humana capiatur: quinq; dicun
tur sapientes: et quinq; fatue/quia
vtraq; continẽtia est q̃uis diuerso fo
mite gaudeat. Lampades autẽ sunt
que manibus poꝛtãtur. opera que se
cundũ istam cõtinentiã fiunt. Dictũ
est enim. Luceant opera vestra coꝛã
hominibus. Omnes vero acceperũt
lampades suas: et venerunt obuiam
sponso. Sed quinq; fatue acceptis lã
padibus suis non sumpserũt oleũ se
cum Multi enim q̃uis de chꝛisti boni
tate plurimũ sperent. gaudiũ tamen
non habent dum continenter viuunt
nisi in laudibus hominũ. Non habẽt
ergo oleum secum. Pꝛudẽtes autem
acceperunt oleum in vasis suis cũ lã
padibus id est letitiã bonoꝝ operum
in coꝛde atq; conscientia posuerunt.
Tu aũt domine. Ista pꝛecedẽs lectio
legatur ab vno puero vt pꝛedictũ est
et interim pꝛocedãt quinq; pueri de ve
stiario oꝛdinatũ in supellicijs capi
tibus velatis amictib⁹ albis ⁊ cereos
ardẽtes in manibus tenentes ad gra
dũ choꝛi accedãt. Finita lectiõe simul
incipiant ad altare conuersi. ℟.

8. Audiui vocem de cælo venientem: veni
te omnes virgines sapientissime. Oleum
recondite in vasis vestris dũ sponsus ad
uenerit. ℣. Media nocte clamoꝛ factus est
ecce sponsus venit. Oleum recondite in.

Nona bñdictio erit de omnibus sanctis. Sanctoꝝ meritis mereamur gaudia lucis. Lectio nona.

ERgo agite frēs aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatē in qua scripti sumus: et ciues decreti. Nō sumus hospites: sed ciues sanctoꝝ et domestici dei. etiā illius heredes: coheredes autē chꝛisti. Huius nobis vꝛbis ianuas aperiet foꝛtitudo: ⁊ fiducia latū pꝛebebit ingressum. Cōsideremus ergo inclitā vꝛbis illius felicitatē: inquantū cōsiderare possibile est. Ut enī vere est: cōpꝛehēdere nullus sermo sufficiet. Dicitur de ea in quodā loco sicꝙ aufugiet ibi doloꝛ tristitia: et gemitus. Quid hac vita beatius: vbi non est paupertatis metus non egritudinis imbecillitas. Nemo leditur / nemo irascitur: nemo inuidet: cupiditas nulla exardescit. Nullum ibi desideriū: nulla honoꝛis pulsat aut potestatis ābitio. Nullus ibi diaboli metus: insidie demonū nulle terroꝛ gehēne pꝛocul. Moꝛs neꝙ coꝛpoꝛis neꝙ aie sed. imoꝛtalitatis munera iocūda. Nulla erit tunc vsꝙ discoꝛdia. sed cuncta cōsona: cuncta conueniētia: ꝙa omniū sanctoꝝ vna concoꝛdia: par cuncta et letitia continet Trāquilla sunt omnia et quieta: iugis splendoꝛ. nō iste qui nunc est: sed tāto clarioꝛ quāto felicioꝛ: quia ciuitas vt legitur illa. non egebit lumine solis: sed dñs oipotēs illuminabit eā et luceꝛna eius est agnus. Ubi fulgebūt sancti vt stelle in pꝛpetuas eternitates: ⁊ sicut splendoꝛ firmamenti qui eruditi multos. Quapꝛopter noꝛ ibi nulla: nulle tenebꝛe: cōcursus nubiū nullus. nec frigoꝛis ardoꝛis ve asperitas vlla: sed talis quedā erit rerum temperies. quā nec oculus vidit nec auris audiuit: nec in coꝛ hominis ascēdit nisi illoꝛ qui ea pꝛfrui digni inuenīūtur / quoꝝ nōia scripta sunt in libꝛo vite qui et lauerunt stolas suas in sanguine agni: ⁊ sunt ante sedē dei / seruiūtꝙ ei die ac nocte. Non est senectus ibi: nec senectutis miseria: dum omnes occurrunt in virū pfectū: in mensurā etatis plenitudinis chꝛisti. Uerū super hec omnia est cōsociari angeloꝝ et archangeloꝝ cetibus thꝛonis etiā et dominationibus pꝛincipatib⁹ et potestatibus omniūꝙ celestiū supernarūꝙ virtutū cōtuberniis pfrui: et intueri agmina sanctorū splendidius syderibus micantia: patriarcharū fide fulgentia: pꝛophetarū spe letantia: apostoloꝝ in duodecim tribubus israel oꝛbem iudicantia: martyꝝ purpureis victoꝛie coꝛonis lucentia: virginum quoꝙ choꝛos candentia: serta gestantes inspicere. De rege autē qui hoꝝ medius resident: dicere voꝛ nulla sufficiet Effugit enī omnē sermonē atꝙ omnē sensum humane mentis excedit decus illud: illa pulchꝛitudo: illa virtus: illa gloria: illa magnificentia illa maiestas. Ultra enim omnē sanctoꝝ est gloꝛiā ipsius inestimabilē adipisci cōspectū et splendoꝛe maiestatis eius irradiari. Hec hereant firmiter sensibus nostris: hec intelligātur plena fide: hec toto coꝛde diligantur: hec indesinentiū operū magnanimitate acqrātur Res posita est in potestate facientis: quia regnū celoꝝ vim patitur. Res ista o homo id regnū celeste: aliud nō querit pꝛecium nisi teipsum. Tanti valet: quantūes tu. Da te et habebis illam Quid turbaris de pꝛecio? Chꝛistus semetipsum tradidit vt acquireret te regnum deo patri: ita ⁊ tu teipsum da: vt sis regnum eius: ac nō regnet peccatū in moꝛtali tuo coꝛpoꝛe: sed spiritus in acquisitionē vite. Ad hanc igitur operum salutarium delectetur palmam quicunꝙ desideratꝫ habere pꝛemia repꝛomissa in eterna secula seculoꝝ. Amen. ℟.

CŌcede nobis dñe q̄s venīā delictoꝝ: et intercedētibus sanctis quoꝝ hodie solennia celebꝛam⁹ Talē nobis tribue deuotionē. Ut ad coꝝ pueniꝛe mereamur societatē. Adiuuēt nos eoꝝ merita quos pꝛpa

per gratiam spiritus sancti intelligẽ
do didicere: non sibimet tantũmodo
pꝛofuturum. sed alijs subiectoꝝ men
ribus secundum apostoli pꝛeceptum
arguendo/obsecrando/increpando:
curãq; faciendo inserere nitebantur
Quoꝝ mens lucidissima: manus ve
ro plene sunt mũdicia. eo q; in mensa
altaris sacra chꝛisti coꝛpoꝛis et sãgui
nis mysteria celebꝛãtes: in sui coꝛdis
penetralibus: hostiã viuã deoq; pla
centem id est semetipsos sine macula
atq; admixtione pꝛaui operis offerre
non desistant. Et licet persecutoꝝ
non senserint gladiũ: tamen per vite
meritũ deo digni martyꝛio non pꝛi
uantur quia martyꝛiũ non solũ san
guinis effusione: sed et abstinẽtia pec
catoꝝ et exercitatione p̃ceptoꝝ dei
perficitur. Sic et anachoꝛitarũ sin
gulare pꝛopositũ ab huius diei solen
nitate nõ separatũ esse confidimus q̃
per singula heremi loca in speluncis
et eriguis cellarũ tugurijs: modico
contenti pabulo demoꝛantes: bestijs
associati multi ab auibus subministra
ti: ciboꝝm spernẽtes delicias: luxus
seculi calcãtes laudem tempoꝛalẽ nõ
amantes: visus hominũ fugientes:
angeloꝝ assueti loquelis: plurimis
virtutũ effulsere signis. Cecis visum
innouabant: claudis gressum firma
bant: surdis auditũ tribuebant: supe
rabant demonia/mancis manus re
stituebant moꝛtuos suscitabant. Ve
rum quia his omnibus nõ mediocri
ter: sed pfecte huius sacratissime at
q; excellentissime solennitas diei ma
ximo sine fine cõstat honoꝛe: nos fra
tres carissimi tantoꝝ patrocinia in
tercessoꝝm de quibus locuti sumus
tota mentis intẽtione queramus vt
per tempoꝛalia festa que gerimus eo
rum meritis intercedentibus ad eter
na gaudia peruenire valeamus. Tu
autem domine. ℟.

7. Sint lumbi vestri pꝛecincti et lucerne ar
dentes in manibus vestris. Et vos simi-
les hominibus expectantibus dñm suum
quando reuertatur a nuptijs. ℣. Vigila-
te ergo quia nescitis qua hoꝛa domin⁹ ve-
ster venturus sit. Et vos simi. De virgi
nibus lec. oct. que lec. legatur ad vno
solo puero in supellicio. Octaua be-
nedictio. Chꝛus sanctarũ virginũ:
intercedat p̃ nobis ad dñm. Le. viij.

Videntur michi quinq; virgi-
nes significare quinq; partitã
continentiã a carnis illecebꝛis. Con-
tinendus est enim animi appetitus a
voluptate oculoꝝ: a voluptate auri
um: a voluptate olfaciendi: gustandi
sine tangendi. Sed quia ista continẽ
tia partim coꝛã deo fit: vt illi placea-
tur in iteꝛioꝛe gaudio conscientie par-
tim coꝛam hominibus tantũ: vt glo-
ria humana capiatur: quinq; dicun-
tur sapientes: et quinq; fatue/quia
vtraq; continẽtia est q̃uis diuerso fo
mite gaudeat. Lapꝑades autẽ sunt
que manibus poꝛtãtur. opera que se-
cundũ istam cõtinentiã fiunt. Dictũ
est enim. Luceant opera vestra coꝛã
hominibus. Omnes vero acceperũt
lampades suas: et venerunt obuiam
sponso. Sed quinq; fatue acceptis lã
padibus suis non sumpserũt oleũ se-
cum Multi enim q̃uis de chꝛisti boni
tate plurimũ sperent. gaudiũ tamen
non habent dum continenter viuunt
nisi in laudibus hominũ. Non habẽt
ergo oleum secum. Pꝛudẽtes autem
acceperunt oleum in vasis suis cũ lã-
padibus id est letitiã bonoꝝ operum
in coꝛde atq; conscientia posuerunt.
Tu aũt domine. Ista pꝛecedẽs lectio
legatur ab vno puero vt pꝛedictũ est
et interim pꝛocedãt quinq; pueri de ve
stiario oꝛdinatũ in suppellicijs capi-
tibus velatis amictib⁹ albis ⁊ cereos
ardẽtes in manibus tenentes ad gra-
dũ chꝛi accedãt. Finita lectiõe simul
incipiant ad altare conuersi. ℟.

8. Audiui vocem de cẽlo venientem: veni-
te omnes virgines sapientissime. Oleum
recondite in vasis vestris dũ sponsus ad-
uenerit. ℣. Media nocte clamoꝝ factus est
ecce sponsus venit. Oleum recondite in.

Nona bñdictio erit de omnibus sanctis. Sanctoꝝ meritis mereamur gaudia lucis. Lectio nona.

ERgo agite frēs aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatē in qua scripti sumus: et ciues decreti. Nō sumus hospites: sed ciues sanctoꝝ et domestici dei. etiā illius heredes: coheredes autē christi. Huius nobis vbis ianuas aperiet fortitudo: ⁊ fiducia latū prebebit ingressum. Cōsideremus ergo inclitā vbis illius felicitatē: inquantū cōsiderare possibile est. Ut enī vere est: cōprehēdere nullus sermo sufficiet. Dicitur de ea in quo dā loco sicq; aufugiet ibi dolor tristitia: et gemitus. Quid hac vita beatius: vbi non est paupertatis metus non egritudinis imbecillitas. Nemo leditur / nemo irascitur: nemo inuidet: cupiditas nulla erardescit. Nullum ibi desideriū: nulla honoris pulsat aut potestatis ābitio. Nullus ibi diaboli metus: insidie demonū nulle terror gehēne procul. Moꝛs neq; corꝛuptio neq; aie sed. imortalitatis munera iocūda. Nulla erit tunc vsq; discordia. sed cuncta cōsona: cuncta conueniētia: da omniū sanctoꝝ vna concordia: par cuncta et letitia cōtinet Trāquilla sunt omnia et quieta: iugis splendor. nō iste qui nunc est: sed cāto clarior quāto felicior: quia ciuitas vt legitur illa. non egebit lumine solis: sed dñs oipotēs illuminabit eā et lucerna eius est agnus. Ubi fulgebūt sancti vt stelle in perpetuas eternitates: ⁊ sicut splendor firmamenti qui erudiunt multos. Quapꝛopter nox ibi nulla: nulle tenebre: cōcursus nubiū nullus. nec frigoris ardoꝛis ve asperitas vlla: sed talis quedā erit rerum temperies. quā nec oculus vidit nec auris audiuit: nec in cor hominis ascēdit nisi illoꝝ qui ea perfrui digni inuenīūtur / quoꝝ noīa scripta sunt in libro vite qui et lauerunt stolas suas in sanguine agni: ⁊ sunt ante sedē dei / seruiūtq; ei die ac nocte. Non est senectus ibi: nec senectutis miseria: dum omnes occurrunt in virū perfectū: in mensurā etatis plenitudinis christi. Uerū super hec omnia est cōsociari angeloꝝ et archangeloꝝ cetibus thꝛonis etiā et dominationibus pꝛincipatib⁹ et potestatibus omniūq; celestiū supernarūq; virtutū cōtuberniis pfrui: et intueri agmina sanctorū splendidius syderibus micantia: patriarcharū fide fulgentia: pꝛophetarū spe letantia: apostoloꝝ in duodecim tribubus israel oꝛbem iudicantia: martyꝝ purpureis victoꝛie coꝛonis lucentia: virginum quoq; chooꝝ candentia: serta gestantes inspicere. De rege autē qui hoꝝum medius resider: dicere vor nulla sufficiet Effugit eni omnē sermonē atq; omnē sensum humane mentis excedit decus illud: illa pulchꝛitudo: illa virtus: illa gloria: illa magnificentia illa maiestas. Ultra enim omnē sanctoꝝ est gloꝛiā ipsius inestimabilē adipisci cōspectū et splendoꝛe maiestatis eius irradiari. Hec hereant firmiter sensibus nostris: hec intelligātur plena fide: hec toto coꝛde diligantur: hec indesinentiū operū magnanimitate acqrātur Res posita est in potestate facientis: quia regnū celoꝝ vim patitur. Resista o homo id regnū celeste: aliud nō querit pꝛecium nisi teipsum. Tanti valet: quantū es tu. Da te et habebis illam Quid turbaris de pꝛecio? Chꝛistus semetipsum tradidit vt acquireret te regnum deo patri: ita ⁊ tu teipsum da: vt sis regnum eius: ac nō regnet peccatū in moꝛtali tuo coꝛpoꝛe: sed spiritus in acquisitionē vite. Ad hanc igitur operum salutarium delectetur palmam quicunq; desiderat habere pꝛemia repꝛomissa in eterna secula seculoꝝ. Amen. R. ℣.

Cōcede nobis dñe qs venīā delictoꝝ: et intercedētibus sanctis quoꝝ hodie solennia celebꝛam⁹ Talē nobis tribue deuotionē. Ut ad coꝝ pueníre mereamur societatē. Adiuuēt nos eoꝝ merita quos pꝛpa

impediũt sceleꝛa exeꝛcuisset itꝛeꝛessio accusat quos actio et q̃ eis tꝛibuisti celestis palmã tꝛiũphi: nobis veniã nõ deneges peti. Tale. Glia. Ut. Ante lau. ỽ. Justi autẽ in peꝛpetuũ viuẽt. ℟. Et apud. In lau. ãn

Vidi tuꝛbã magnã quã dinumeꝛaꝛe nemo poteꝛat ex oĩbus gẽtibus tãtes ante thꝛonũ. ℘s. Dñs regna. fo. vj. ãn. Et oñes angeli stabãt in ciꝛcuitu thꝛoni et ceciderunt in cõspectu eius in facies suas et adoꝛauerũt eũ. ℘s Jubilate fo. vij. ã Redemisti nos dñe deus in sanguine tuo ex omni tꝛibu et lingua ⁊ populo et natione: et fecisti nos deo nr̃o regnũ. ℘s. Deus deus. fo. vij. ãn. Benedicite dñm omnes electi eius agite diẽ letitie et confitemini ei. ℘s. Ipsum. foſ. vij. ãn. Hỹmnus oĩbus sctis eius: filiis ysꝛael populo appꝛopiquãti sibi glia hec est oĩbus sctis eius. ℘. Lau. fo. vij. Ch. Ecce ego

Quiste redẽptoꝛ omniũ / cõseꝛua tuos famulos: beate semper virginis / placatus sctis pꝛecibus Beata quoq; agmina celestiũ spiritũ: pꝛeteꝛita pꝛesentia / futuꝛa mala pellite. Vates eteꝛni iudicis / apls q; dñi: suppliciteꝛ exposcimus / saluaꝛi vestris ꝓcibus. Martyꝛes dei inclyti cõfessoꝛesq; lucidi: vestris oꝛationib⁹ nos ferte in celestibus. Choꝛus sctãrũ virginũ cleꝛicoꝛũq; omniũ: simul cũ sanctis oĩbus cõsoꝛtes chꝛisti facite. Gentẽ auferte peꝛfidã credentiũ de finibus: vt chꝛisto laudes debitas ꝓsoluamus alacꝛiteꝛ. Gloꝛia ꝑi ingenito eiusq; vnigenito vna cũ sãcto spũ in sempiteꝛna secula. Amen. ỽ⁹. Mꝛabilis deus in sctis. ãn. Te glꝛiosus apl̃oꝛũ choꝛus: te pꝛophetaꝛũ laudabilis numeꝛus: te martyꝛũ cãdidatus / laudat exeꝛcitus: te oĩs electa voce cõfitẽtuꝛ vna nimes btã tꝛinitas vnus de⁹. ℘s. Bñs.

O ℘s sempiteꝛne deus (Oõ. qui nos oĩm sanctoꝛũ tuoꝛũ meꝛita sub vna tꝛibuisti celebꝛitate beneꝛaꝛi: ãs vt deliꝛeratã nobis tue pꝛopiciationis abũdantiã multiplicatis intercessoꝛibus laꝛgiaꝛis. ℘eꝛ. Ad. ſ. ã. Vidi tuꝛbã. ℏ. Deus ino. Ad. tij. ãn. Et oĩs ãgeli. ℏ. Legẽ po. Ch. Ecce ego iohãnes. ℣. ia. et ỽ. de cõi pluꝛi. maꝛ. ad oĩs hoꝛas dicũtuꝛ cũ oõne pꝛedicta. Ad vj. ã. Redemisti. ℏ. Defecit. ch

Audiui numeꝛũ signatoꝛũ centũ quadꝛaginta quatuoꝛ milia signati ex omni tꝛibu filioꝛũ ysꝛl. Apo. 7. Ad ix. ã. Hỹmnus oĩbus. ℏ. Mꝛabilia

Vidi tuꝛbã magnã quã di(Ch numeꝛaꝛe nemo poteꝛat ex oĩbus gẽtibus et tꝛibubus et ꝓpls ⁊ linguis stantes ante thꝛonũ et in conspectu agni amicti stolis albis et palme in manibus eoꝛũ. Ad. ij. vs̃. ãn. Vidi tuꝛbã. ℘s. Cõfitebor. ℘s. Credidi pꝛopteꝛ. ℘s. In cõuertẽdo. ℘s. Eripe me ij. ℘s. Lauda hieꝛusalẽ. Ch. Ecce ego iohannes. ℟. Justi in peꝛpetuũ viuẽt. Require in cõi pluꝛi. cõfeſ. hy⁹. Chꝛiste redẽptoꝛ omniũ. ỽ. Mꝛabilis de⁹. ãn. Saluatoꝛ mũdi salua nos oĩs sancta dei genitꝛix vꝛgo sẽper maꝛia oꝛa ꝓ nobis: ꝓcibus quoq; sanctoꝛũ apl̃oꝛũ maꝛtyꝛũ ⁊ confessoꝛũ atq; sanctaꝛũ vꝛginum supplicit̃ petimus vt a malis omnibus eruamuꝛ bonisq; omnibus nũc et semper peꝛfꝛui mereamuꝛ. ℘s. Magnifi. Oõ. Omnipotẽs sempiteꝛne deus q̃ nos.

Finitis hisvesꝑis statim sciꝑiatuꝛ ãn. Placebo. et dñr vesꝑ. moꝛtuoꝝ festiue in conuẽctu et totũ seꝛuitiũ discuꝛꝛat sicut in ãniuersaꝛio eoꝛũ: et cõtinue peꝛ totã hoꝛã quavesꝑ. defũctoꝝ ⁊ laud̃. ⁊ miſ. dñr cãpane pulsentuꝛ in classicũ ⁊c. Et quere totũ seꝛuitiũ huiusmodi post psalteꝛiũ in medio libꝛi ãn. Placebo. ℘s. Dilexi. ãn. Heu me ℏ. Ad dñm cũ tꝛibulaꝛeꝛ. ãn. Dñs custodit te. ℘s. Leuaui oculos. ãn. Si iniquitates. ℘s. De pꝛofũdis. ãn. Opeꝛa. ℘s. Cõfiteboꝛ. ỽ. A poꝛta inferi. Nõ rñdeatuꝛ ſ audiẽtia q̃ a duob⁹ dr̃ sed sub silẽtio. ℟. Eꝛue dñe alas eoꝛũ. ãn. Audiui voc̃. ℘s. Magn̄. sequat Kyꝛie eleyson. Xꝑe ek. Kyꝛie ek. Pateꝛ noſteꝛ. et Aue maꝛia dicãtuꝛ. deide dicitur ℘s. Lauda anima mea dñm a noꝛe solito Quo finito dicat laceꝛd̃. exeꝛcutoꝛ officij. ỽ. cũ oõne Requiẽ eternam. Et lux

ỽ. A porta inferi. ℟. Erue domine. ỽ. Credo videre. ℟. In terra. ỽ. Dñs vobiscū. ℟. Et cū. Oremus. Oratio.

HIdeliū deus oim cōditor et redēptor aiabus oim fideliū defunctorū remissionē cunctorū tribue petōrū: vt indulgentiā quā optauerūt: pijs supplicationibus consequātur. Et finiatur hoc mō. Qui cū deo patre ⁊ spū sctō viuis et regnas deus per oia secula seculorū. ℟. Amen. ỽ. Requiescant in pace. ℟. Amen. Et dicit hec oro tm̄ Non dicat sacerdos Dñs vobiscū. Deinde dr̄ cōplc. de die. ān. Sanctorū precibus. ps. Cū invocarē. Et cetera vt̄s ad. ſ. vs̄. Pro corpore psenti cuiuscūq; fuerit dicitur hec oro Deus cui proprium est misereri. In anniuersario de quocūq; fuerit dicit hec Oro. Deus indulgentiarū. Pro epis defūctis dr̄ hec oro. Deus q̄ iter apl̄icos sacerdotes. Pro fratribus ⁊ sororibus dr̄ hec oro. Deꝰ venie largitor. Oro generalis scz Fideliū deus. In die tricēnali de quocūq; fuerit dr̄ hec oro. Deus cui proprium est misereri sēper ⁊ parcere ppiciare aie famuli tui N. ¶ In die aiaꝝ pulsent cāpane more solito vt in dñicis diebus. Ad mat. mortuorū nō dr̄ Dñe labia. neq; Deꝰ in adiutoriū. neq; Venite exultemus. sed fiāt. ix. l'c. et incipiātur in gradu superiore hoc mō. Dirige. Et cetere añe cū suis psal. vt post psalteriū ꝓnotate sunt. Et sciendū est q; cū corpus adest plens et in āniuersarijs epoꝝ: et in die aiarū repetatur tertiū. vj. ⁊. ix. ℟ post suū ỽsū. In āniuersarijs epoꝝ ⁊ in trigitalibus et q̄n corpus adest pr̄esens dicit. ℟. Libera me dñe: cū his tribus ỽsibus scz Dies illa. vt̄s. Quando celi. ỽ. Quid ergo miserrimus. Dū veneris. ỽ. Nāc te christe petimus. Dū veneris. Repetat ℟. In añis incipiēdis et ỽsi. dicēdis ac in l'c. legēdis in ℟. quoq; cū suis ỽ. cantādis idē modus et ordo seruetur q̄ in anniuersarijs epoꝝ per oia de quocūq; fit āniuersariū vt supradictū est in. ſ. dñica aductus dñi post. ij. vs̄. Lectiones vero in pulpito legātur. Ante lau. vero dicat sacerd̄. executor officij ỽ. hoc mō. Requiescāt in pace. ℟. Amen. In lau. ā. Exultabūt ps. Miserere. ān. Exaudi dñe. ps. Te decet. ān. Me suscepit. ps. Deus deus. ān. A porta inferi. ps. Ego dixi. ā. Dis spūs. ps. Laudate do. ỽ. Requiē eternā. Cp̄m. Ego sum resurre. ℣. Bñdictus. Sequat Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster et Aue maria. sine pronunciatione Et ne nos. vt̄s ad vs̄. deinde dr̄ iste psal. Exaltabo. j. sine nota: quo finito dicat sacerdos loco nec habitu mutato ỽ. Requiē eternā. ℟. cū oro̅ne Fideliū deus. tm̄ eodē mō p oia vt̄s. ad Placebo. Quibus dictis stati post lau. mortuorū dicūtur matu. de sctā maria in conuētu more solito ⁊ post primā collectā fiat mēo. de marty. eustachio socijq; eius que precedet mēoriā de spiritu sancto cū hac oro̅ne. Oratio.

DA nobis q̄s dñe sctōrū martyr̄ tuorū eustachij sociorūq; eius intercessione letitiā et pacē: vt quorū gaudemus triūphis protegamur auxilijs. Per. Non dr̄ ps. Ad te leuaui. Nec fiat vlla prostratio in choro hac die q̄a quasi festiuū festum habetur. ¶ Pro corpe pn̄ti dr̄ oro. Deꝰ cui proprium est. maior. In āniuersarijs vero dr̄ oro. Deus cui proprium est. minor. vt̄s ad Placebo. In tricennali de quocūq; fuerit dr̄ oro. Omps sempiterne deus cui nunq̄ sine spe. vt̄s. Pro epis defunctis dr̄ hec oro. Deus cuius misericordie nō est numerus. Pro fratribus et sororibus defunctis dr̄ hec oro Inclina dñe aurē tuā. Deinde dr̄ oro p familiaribus defūctis priuatim ad placitū Quibus expletis dr̄ hec seq̄ns oro in audictia. Aiabus q̄s dñe. et cetera oia vt post psalteriū ỽ. Requiescant in pace. ℟. Amen. Ad. ſ. et ad alias horas nō dicat Deus in adiutoriū nec hy. sed statim incipiatur ān. sup psal. in superiori gradu hoc modo. ā Requiē eternā. ps. Deus in nomie. ps

In cõmemoratione defunctorũ.

Beati immaculati. ps. Retribue. Finitis ysal. post Gloria patri. tota dr ãn. qua dicta sequat sic Kyrie eleyso xpe ek. Kyrie ek. Pat noster. Aue ma Postea dicat sacerdos. Et ne nos. ℟. Sed libera. ỽ Requiẽ eternam. ℟. Et lux perpetua. ꝛc. vtꝫ. ỽ. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ. Oremus. Oco. Fideliũ deus omniũ ꝛc. vtꝫ. Que terminet hoc mõ. Qui cũ deo patre ⁊ spũ sancto viuis et regnas deus: per oia secula seculorũ. ℟. Amẽ. ỽ. Requiescant in pace. ℟. Amen. nõ dr Dñs vob. post oconẽ. Hoc eodẽ mõ dñr et finiãt oẽs alie hore hui⁹ diei In capto post ℣. de martirologio dicat sacerdos ỽ. Preciosa ẽ cũ hac oone tñ. Sancta maria mat dñi. q̃ sic terminet. Qui in trinitate perfecta viuit et regnat deus: per oia scla seculorũ. ℟. Amẽ. ỽ. Dñs vobis. ℟ Et cũ spũ. ỽ Bñdicamus domio. Deo gr̃as. hac die dñr oẽs hore ante mis. Ab hac die vsq; ad. iiij. feriã ante pascha nõ sequũtur laudes cõtinue si ue corpus pñs fuerit sine nõ: sed semper post vltimũ ℣. statim dr. Kyrie ek Christe ek. Kyrie ek. Pater noster. sine pnũciatione. Et ne nos. dicatur p̃. Eraltabo te dñe. ℣. sine nota more soluto cũ ỽ. et oconẽ que dicẽde sunt ad laudes alio tpe. laudo vero tũc dicũtur post matuti. de die et de sctã maria et tũc post psal. Bñdictus. dr psal. Note mee. ij. cũ ỽ. et oconẽ q̃ dicebantur ad laudes et ad Placebo. deide dicitur ps. Ad te leuaui. A pascha vsq; ad festũ oim sctorũ dicũtur Placebo. et Dirige. et laudes statim post ds. de die et de sctã maria qñ in cõuentu dicentur Si hec cõmemoratio animarũ in die dñica cõtigerit differatur vsq; in crastinũ. Et tunc hystoria Vidi dominũ inchoetur in ipsa do. et fiant medie. ℣ de mar. eustachio sociis q; eius et mẽo ad matu. et ad missam fiant. Lec. iiij

IN diebus adriani imperatoris erat quidã magister militũ nomine placidas genere insignis opib⁹ pollẽs opibus iusticie et cũctis virtutũ pditus meritis: et potens bello: habebat vero et coniugẽ moribus similẽ. Misericors autẽ deus qui semp ad se dignos vocat per dispẽsationẽ pietatis sue dedit eis ad cognitionẽ fidei sue puenire. Et abeũtes ad saterdotẽ xpianorũ: et credentes in dñm iesum christũ: supplicauerũt vt daret eis signaculum baptismatis. Qui alacri gaudio repletus exposuit eis mysterium fidei et baptizauit eos cum duobus filijs in nomine sancte trinitatis Et placidã quidẽ vocauit nomie eustachium: et contulit eis sanctũ sacramentũ dñi nostri iesu christi. Lec. v.

POst multos autẽ dies: factus est incursus hostiũ in terras romanorũ. Cũr placidas post depositã militiã vt solitus erat/ pfectus est ad bellũ: et terrã quã abstulerãt barbari liberauit: et reuersi sunt cum victoria magna portantes spolia multa. Reuerso ergo eustachio occurrit ei imperator adrianus: ⁊ altera die prerit in tẽplũ ydolorũ pro victoria satrifictũ ydolis adoratur⁹. Eustachi⁹ vero non est ingressus cũ illo: sed secedens foris stetit Quẽ conuocãs imperator interrogauit eũ quare non sacrificauerit dijs propter victoriam. Qui dixit ad imperatorẽ. Ego supplico christum dñm meũ: et incessanter ei pces offero. Aliũ vero deũ neq; scio neq; colo: nisi deum celestẽ. Lectio sexta.

COnsiderãs vero imperator immutabilẽ eustachij fidem iussit eũ cũ vxore et filijs introduci in arenã et dimitti eis leonem. Accurrẽs vero leo et submittens caput et quasi adorans recessit. Imperator vidẽs mirabile spectaculũ: precepit bouẽ eneũ incẽdi et ibi sctos dei introduci. Introducti vero in machinã: extẽdentes manus suas orauerunt. Et ecce vox ad eos venit dicẽs. Venite in pace: recepturi coronas glorie: et pro temporalibus. malis fruimini pparatis bonis in secula seculorũ. Et statim cõminatio ignis cõpressa est: et glorificantes

laudabilẽ trinitatẽ et cãtantes hymnũ reddiderũt in pace animas suas. Et tertia die aperta enea machina videtes populi corpora sanctorũ admirabãtur: qa non tetigit eos ignis: neq capillus capitis eorũ sensit ardorẽ ignis: et exclamauerũt dicentes. Magnus est deus christianorũ: et non est alius. Occulti vero xpiani tollentes corpora sanctorũ deposuerũt ea in celeberrimo loco. Tu autẽ. Ria. de cõi plimo. mar. ℂ Sctẽ vbenefrede virgi. et mar. ix. lc. fiant cũ hac oratione.

DEus qui beatã vbenefredãvirginẽ tuã martyrio cõsummatam mirabiliter suscitasti: fac nos ꝗs ea interueniente presentis vite subsidia cõsequi pariter et future. Per dominũ nostrũ. Lectio. j.

VEnerabilis dei seruus bẽnous a nobilibus viris: scilicet bẽgo patre et berhen matre iurta sabrinã in prouincia q̃ dicitur põnis oriũdus a primordijs infantie duos vel tres dies cũ noctibus ieiunãs puigil in orationibus vir ad prandiũ ab eccliã poterat diuelli. Qui parẽtibus relictis monachus effectus: diuersis in locis ecclesias construxit et fratres deo dignos diuinis obsequijs mãcipauit: sibi a deo prouisã ꝗsiturus mansionẽ. Ducente vero illũ spũ sancto: puenit ad prediũ cuiusdã nobilissimi viri nomine tẽvvith. Qui filius vnius potẽtissimi senatorꝭ a rege sicli eliuth nomine omni honestate conspicuus apparebat. Ad hunc cũ vir dei aduenisset quod secreto voluebat in pectore: nobili viro secretius aduocato ꝑpalauit. Dñe ad te sum celesti inquit instinctu destinatus: nõ sine certa causa tue tuorũq salutis: si meis acqueueris petitionibus. Peto itaq quatenꝰ de possessione tibi a ꝓgenitorꝭ deriuata: partẽ deo ⁊ michi cõcedas: vt ibi ecclesiã fabricẽ pro te et pro oĩbus xpicolis deo seruituris. Cuiꝰ petitionibus vir nobilis quasi celitus admonitus: benigne annuẽs villam in qua ad eũ venerat dei seruitio liberã et de se et de oĩbus successorꝭ eius cõtecsit ⁊ omni exactione solutã. Sicq nutu dei sctũs in breui animũ illius obtinuerat vt statim de illo loco ad aliũ sua suppellectilia transferret et filiã nomine vbenefredã quã suã posteritatis spem habebat vnicam: ad christi honorẽ et ad morũ honestatẽ illi cõmitteret informandã. Lectio secũda

SAncto itaq dei ad basilice construende opus diligentissime acceleratẽ: et christi mysteria dietim deuotissime celebrãte ille nobilis virtẽvvith er aduerso nõ longe inde sua figens tabernacula mẽte sincera xpi seruitio adherebat cũ vxore deuota. Vbenefreda vo celesti dogmate mox inebriata: omnia christi mãdata que a doctore suo predicata ardẽti desiderio et auribus patulis hauriebat: tenaci memoria recõdebat in proximo operibus exhibitura quod tũc in animo cõgerebat. Omnẽ virũ enim abdicare disponebat: sed hoc parẽtibus suis inotescere formidabat illos offẽdere nõ sibi idoneũ fore credebat: deo funditus cõiungi salutiferũ esse sciebat. In hoc igitur certamine spũali virginis animus non modico distrahebatur anfractu. Non imemor tamen virgo doctoris sui predicãtis renunciare patri et matri et christũ sequi: eũ conscriũ sui audacter fecit esse secreti. O pater inquit sãctissime impetra michi ab vtroq parente omnẽ seculi luxũ amodo licere abdicare: et virginitatẽ meã celesti spõso integrã cõseruare. Hec audiẽs vir sctũs facillime quod petebat obtinuit ab vtroq parente: tum quia illius funditus inhiabãt consilio: tũ etiã qa illos imbuerat diuini nectaris plenitudo Parentes igitur onere depposito illã nubendi seculo. ceperũt rerũ suarũ opulentiam christi pauperibus erogare Puella vero desideriũ suũ adepta se

semper ertēdēs in anteriora soli deo inhiās nullaq; admittēs terrena: pedibus dñi viri assidebat votiua sitibū do hauriēs corde que de spōsi sui moribus audiebat. Cū autē in exercitijs que ad salutē aie pertinēt studiosissime inuigilaret: cernēs diabolus in illa puincia virtutē suā fūditus eneruari totus contra eā insurgere cepit. ¶.iij.

QUadā enim die dñica virginis parētibus ad ecclesiā pergētibus vt dei mysterijs et sēti viri interesset ꝓdicationibus virgine vbenefreda quodā corporis incōmodo domū remanere coacta: ecce quidā iuuenis noie eradocus regis alani filius palatiū patris sui ingrediens eā solā reperit. Statimq; de concubitu sermonē inseruit dicēs se regis filiū diuitijs et honoribus refertū et illā affluēter locupletaturū si sue volūtati daret assensū. Illa vultu demisso rubore suffusa dissimulans animi ꝓpositū simulauit primo se grauiter ferre q; in cōptam inuenisset: petijt vt saltē modicū pateretur donec a thalamo decētius rediisset. Hec dicēs solūmodo ad horā euelli ab eo querebat. Quod tādem ꝓcus temerarius cōcessit Illa vero mox thalamū ingressa ex altera parte came reversus ecclesiā iter arripuit. Que fuga mox iuueni innotuit Ille vero arrepto gladio velociter insequēs apprehēdit eā in descēsu cuiusdā montis ante ostium ecclesie: et his verbis eā affatus est. Olim te amauit et legalibus āpleribus te mihi coniugē desiderauī. quare te petentē contēnis: Aut statim michi consenties aut vitā isto gladio consūmabis. Illa prius ad ecclesiā lumina vertēs et neminē aspiciens: furibūdo confidēter respōdit. Regis eterni filio iūcta matrimonio nullū aliū admissura sum dū vixero. Exime gladiū et vt placet vtere: nec mine nec blanditie separabūt me ab illius amore. Ille vero extracto gladio caput eius āputauit Mox vbi caput virginis ad terrā corruit: fons hoībus et pecoribus saluberrimus vbertim emanauit. Lectio. iiij.

QUorore autem virginis in loco quo ceciderat remanēte: caput ipius de ꝓclivi ruit in ecclesiā inter pedes astantiū. Unde stupefacti et attoniti tam parētes q; alij: accurrunt q; totius rē certius cognituri: virginēq; deo deuotā cōperiētes esse decollatā lamētabilē ꝓdiderūt clamorē. Quē vir sctūs audiens ad cetū ꝓuenit astantiū virginē quoq; quā deo cōsecraturus erat peremptā cernēs: et peremptorē illius gladiū suū per herbā tergentē adhuc madidū cruore cōspiciens: his verbis impiū est aggressus. O ꝓlis inquit regie dignitatis homicida celeste: cur nō penitet te tātū scelus perpetrasse? Pacē conturbasti: et ecclesiā tuo sacrilegio fedasti nec dici dñice reuerētiā exhibuisti: nūc ipsum deū meū deprecor quatinus que tu indigne cōmisisti: digna recōpensatiōe recipias. His dictis iuuenis ad terrā corruens illico expirauit. Mirumq; dictu corpus defuncti liquefactū in conspectu astantiū disparuit: multis asserentibus tellure dehiscēte fuisse absorptū et cū spiritu suo in baratro dimersum. Lectio quinta

DEhinc sanctus caput virginis deosculās: et suo ordine cōponens reliquo corpori adegit: et palliū suū supersternēs ad altare missā celebraturꝰ accessit. Qua peracta ad corpus remeās hoc sermone ad populū vsus est. Scitote carissimi hanc dei virginē votū sctimonialitatis fecisse et interceptā morte tēpus ersoluendi nō habuisse. Unde cōdecet nos humi procūbentes deuotius deū pro illa interpellare: multas imposterū per eā habituri cōmoditates. Ipse vero manus ad celū expandēs dixit. Dñe ihesu xpe pro cuius amore hec vbgo terrena respuens celestia cōcupiuit: quā q; nō ignorem⁹ ipsam pro tuo noie pallā in celestis gaudij finibus repositā nostro vlterius nō indigere cōtubernio

tamen votoꝝ bonoꝝ effectoꝛ clemẽ tissime ꝓcipe vt anima hui⁹ puelle re diuiua gratia tue mie nomẽ tuũ ma gnificet adhuc in tua plebe: et post lõ ga vite spacia multiplicato bone con uersationis fenoꝛe ad te redeat spon sum suũ vnicũ dei patris filiũ: cũ quo et cũ spũ scto viuis et gloꝛiaris deus: per infinita secula scꝛoꝝ. Cũq; oẽs re spõdisset amẽ: puella quasi a somno educta resedit: tergẽs et emũdans fa ciẽ suã a puluere ꝛ sudoꝛe: surgẽsq; ec clesiã intrauit: et deo gr̃as inde liba uit. Poꝛro vbi caput ipsius colloten⁹ resectũ: et posteavi diuina compactũ fuerat albedo quedã in modũ fili lo cũ lesionis semper obducebat. Le. vj

HOmines autẽ illius pꝛouincie/ qui nondũ deũ cognouerãt: vi dẽtes infausti iuuenis confusionẽ: et gloꝛiose virginis resuscitationẽ pedi bus beati bẽnoy pꝛouoluti dei myste rijs petierunt imbui. Quos ille deuo te suscipiens sacri baptismatis vnda purificauit: ꝛ diuinis sermonibus in structos in dei seruitio ꝛfirmauit. At dei virgo vvenefreda tota die scti vi ri pedibus adherẽs illius sermonib⁹ sedula intendebat: et se velari cũ suis parẽtibus obnixe deposcebat. Vir au tẽ sctũs coꝛã parẽtibus ꝛ multis alijs eã sacro velamine indutã cõsecrauit: atq; regularis ꝓpositi disciplinis ple nissime infoꝛmauit. Que stati totius virtutis arcẽ aggrediẽs: in bꝛeui toti us oꝛdinis adepta est peritiam Unde vir dei admodũ letificatus parentes in vnũ cõuocatos et alios dei seruos sic est affatus. Vos inquit hactenus meis petitionibus et cõsilijs ꝓptos exhibuistis: nũc vere in vobis exube rãtibus dei bñficijs incedite vigilan ter pꝛeostensã vobis viam salutis. Et quoniã alias me vocat deus meus: et me ad ꝓsens carituri estis: filie vestre admonitionibus solerter intẽdite et exẽplis. Ad virginẽ cõuersus ait. Te meis exercitijs succedere ꝓcipit deus et virgines in dei seruitio hic tecũ mã suras congregare. Hic vero septẽ an nis peractis te diuinitus admonitã opoꝛtebit alitũ inuisere locũ. Le. vij.

QUnq; beata virgo super discessu doctoꝛis sui flebiliter contri staretur: vir dei bẽnous arripiẽs ma nũ eius dexterã duxit ad fontẽ qui an tiquitus sicca vallis dicebatur: post decollationẽ eius fennen̄ vvenefrede id est fons vvenefrede est noiatus: sic est exoꝛsus Hec deo dilecta tenaci recõ de memoꝛia tibi tria donatiua in lau dis tue titulũ esse a deo concessa. Pꝛi mũ quidẽ q; lapides isti quoꝝ tui as pergimine infecti tã in fontis scatu rigine q; in riuo illius seu in amboꝝ margine sparsim adiacẽtes: nulla p secula poterũt ablutione detergi. Et vbicũq; lapides perfusi sanguine fue rint allati: ifirmãtibus vlis eoꝛ ablu tione pꝛobãtur salutiferi. Muscula vero qui eisdẽ lapidibus adheret qua si thus redolet aromaticũ. Scõm ve ro est q; quicũq; aliqua ifoꝛtunia pas sus pꝛima ꝛ secũda et tertia vice te re quisierit: et volũtatis sue cõpos non efficiatur: certissime sciat se in pꝛoxi mo luce ꝓsentis vite carituꝝ: et per te sibi maius diuinitus ꝓstari ad ani me sue medelã: q; si quod petebat er terius cõsequeretur. Tertiũ autẽ est cũ ad pꝛesens lõge hinc sup littus ma ris deo duce a te remot⁹ fuero me in uisendũ tuis mũeribus ãnuatim pꝛe cepit altissimus. Cũ ergo paratũ ha bueris quicqd fuerit: in fonte cõfidẽ ter depones: statimq; vi diuina fõtis deduci per riuũ et per magnũ fluuiũ trajci videbis illesum. Morq; aque elemento ministeriũ ꝓbente per limo sa maris volumina non minus q; per quinquaginta miliaria vsq; ad meũ hospitiũ inuiolate perueniet delatũ. His dictis virgine ad ecclesiam redu cta: assumpto suo solũmodo baculo et vno contentus clerico: valedictis cũctis discessit. Tu autẽ. Lectio. viij

REdiens ad se tandẽ virgo bea ta ꝛ sermones doctoꝛis sui secũ

reuolucs et vaticinia: nobiliū filias dei seruitio sub regulari norma secū cōgreganit. Quas vt filias vnicas ipsa forma facta gregis sibi cōmissi ad exemplū bene viuēdi: nūc vigiliis/ieiunijs et orationibus: nūc euāgelicis verbis et sctōrū patrū sententijs eas ocs ad amorē diuinū plenius informauit. Aliquod vero munus qđ magistro suo pmiserat ad mētē reducēs casulā tam sui q̄ suarū virginū labori cōpetenti forma compositā: eius iam die discessionis instāte viro dei transmittendā decreuit. Accipiēsq̄ casulā albo panniculo inuolutā: et cū pluribus ad fontē vsq̄ procedens in fontis medio casulā deposuit dicēs: se illam trāsmittere beato bēnoo fontis ꝫ maris et angelorū ministerio. O ineffabilis fidei virginis virtus: pāniculus ille quo casula continebatur: noctē et diē per fontis riuū et maris iundationes fluctuās ad maris littus quo vir dei mānerat postridie trāsuectus est. Cūq̄ vir sanctus ab ecclia maris ad oram egrediēs: marinos fluctus soli to retractiores miraretur: pāniculū in littore eminus cōsperit. Accedēsq̄ propius hoc qđ sit certius scire conatur. manuq̄ admota pāniculū eleuat et enodando casulā totius humiditatis expertē inuenit. Illo autē solertius cogitāte quomō aliqđ inter aquosa vibule arene spacia tam siccū inueniri poterit memoria vbenefrede virginis in mentem latenter subijt quatiter annuū sibi donū ppārare ppara tūq̄ in fontē deponere pceperit. Unde deo in sctē virginis memoriā gratias agens: munus benigne suscepit/ et in ecclesiā cū magno populi tripudio seruandā solēniter reposuit. Accidit ergo dū hunc virgo mittēdi modū kalēdis maij ānnuatim obseruaret: beatus bēnous longo senio confectus quatuor mortuoꝝ suscitator mirificus: virtutibus plenus: caritatis operibus pclarus: lenta febre correptus caducū relinquēs seculum celeste petiuit gaudiū. Hoc quoq̄ memoriale de eo pcipuū habeē: qđ multo mortuus miraculis glorioſior q̄ viuus effulserit Cuius ab hac luce trāsitū virgo vbenefreda intelligēs: pijs oronibus et lachrymis pſecuta munus vlterius trāsmittere destitit. Tu. kr. ir.

BEata tamē vbenefreda sancti viri pcepta tenaci memoria repetēs q̄ post septē ānos aliena loca visitaret: videsq̄ magnā suarū sororū partē ex hoc seculo migrasse: et sue discessionis tēpus instare natale solum fastidio cepit habere. Virgines vero supstites in vere religionis obseruantia consolidās nobiliorībus pꝛouincie dei famulas et locum lachrymis ꝫ pcibus cōmendās ertera se loca peregrinādi gratia visere ne sint impedimēto acerrimis omnes fletibus orat Utriusq̄ ser⁹ vniuersi i cōtrariū frustra conātes pꝛofusis lachrymis virginis votis annuerūt. Tūc beata virgo sollicite deum itineris sui pꝛeducē fore depostulās: accepit diuinitus nocte quadā se iturā esse cū vna tm̄ virgine ad beatū deiferū de sua mansione et itinere cōsulendū. Erat quippe vir ille magnus coram dño: in oibus mādatis eius incedens sine querela. Qui cū inter virtutū suarū eruberātiā fontē de terra erūpere fecerit: hoc apud deū obtinuit: vt sanus reuertatur quicūq̄ eger i illo se digniter merserit. Uenies itaq̄ beata virgo ad sānctū deiferū oratione facta: causā sui aduētus exposuit. Cui vir sctūs diuini consilij adhuc ignarus respondit. Hic parūper patere nobiscū hac nocte: forsitā reuelabit dñs nobis quod sibi sit placitū: ꝫ tui pꝛopositi compē diū. Sancto igitur ex more tota nocte oronibus vacanti: vox de celo insonuit dicens. Dic carissime virgini vbenefrede iter suū ad virū dei saturnū arripere: per quē totius vite sue seriem nouerit se certius cognituram. Quod vir sctūs mane virgini itimauit. Illa vero viro dei valedicens: ac

sumpta comite ad beatũ saturnũ p-uenit. Ille quidẽ totius vie sue cõscius effectus celitus: tota nocte illã diuinis retinẽs laudibus mane cupitis fouebat allocutionibus. Est locus inquit noie vintheriacus multoꝝ sctõrũ pignoribus et cõuersatione a deo ꝑelectus: hũc dũ adveneris te inuisere et inhabitare ꝓcepit deus. Est enim ibi quidã abbas noie eleri⁹ nichil terrenitatis affectãs: solis celestibus est intentus. Sunt etiã deo dedicate virgines ab ipsis infantie rudimẽtis celibatũ obseruãtes: que tamẽ tuo aduẽtu deuotiores: et tuis exẽplis reddẽtur sanctiores. Sctũs vero cũ dyacono suo aliquãdiu virginẽ deducẽs: et de sctitate loci multũ referẽs: benedictione percepta tandẽ repedauit et illa quo tendebat appropiauit. Cuius aduentũ sctũs clerius ꝓnoscens diuinitus occurrit ei ꝙ totius visamq; debita veneratione salutauit: ⁊ orandi gratia ecclesiã introduxit. Cõpletaq; oꝝone virginis in amplexus accubuit: et eam secretius aduocãs ait. Quãuis ab infãtia qualiter diuinis sis initiata mysteriis in castitate in passione: in cruoris dispsione: ⁊ corporis resuscitatione celitus plane didicerim: tamẽ tuo ore ꝓprio doceri cupio tãti itineris occasionẽ. Cui virgo respõdit. Me itaq; suscipe tibi a deo destinatã: ⁊ vt ab eo didicisti meã dispone cõuersationẽ. Tunc vir sctũs tota illa nocte deũ consulẽs de virginis petitione circa diei crepusculũ diuinitus accepit: qđ dei virgini et oibus ꝓpalauit. Mane autẽ ad virgines perueniens tũc ibi celebrẽ introducẽs virginẽ. hijs verbis ad illas est cõcionatus Ecce hec est illa virgo vvenefreda cuius passiõis fama in omni vvallie cõfinio olim digniter venerãta: multo dignius et diffusius cõstat adhuc venerãda. Hec inq; illa niuei pudoris lucerna iam confessoꝝ gloriã ⁊ martyrũ victoriã viriliter emerita: ad vos venit vobiscũ remãsura: atq; suã secundã migrationẽ: et cumulate retributiõis palmã expectatura. Vos itaq; filie carissime mecũ cõgaudete: et thesaurũ celestẽ quasi totius religionis formã intra vos suscipite Post hec cõuersus ad beatã theoniã ipsius sãcti matrẽ carnalẽ: et sctãrũ virginũ spũalẽ dixit. Tibi dilectissima curã istius virginis committo specialius. Tu igitur eius vestigijs inhere et eã celitus tibi destinatã cognosce ⁊ ideo diligẽti solertia ꝛ elle suũ exꝑre. His dictis sctũs cõfessor discessit et beata vvenefreda cũ dei virginibus et matrona remãsit. Erat enim eadẽ matrona religionis eximie: et caritati intẽta tota et mie. Et licet oẽs virgies ꝓ cordialissime diligeret: sanctã tamẽ vvenefredã iocũdiori affectu et obsequio confouebat. Erat autẽ in beata vvenefreda iugis abstinẽtia et perseuerãs oratio: cõtinua vigilia et virtutũ frequẽs exhibitio. Quadã enim die beatus clerius claustra sanctimonialiũ est igressus: cũ beata virgine vvenefreda: que dei erant ex more tractaturus: nacta occasione ꝓferẽdi qđ animo reuoluerat: frequentius incidit sermo de memoria mortis. Cui beata virgo respõdit. Oportet a te et me superstite castissimã meãq; matrẽ tuã ꝓius humi tradere post aliquot annos: deinde corpus meũ sepelire. Tu vero plenus dierũ in pace vitã cõsummabis: et in regno celesti inuenies que ibi conseruãda reposueris In proximo quoq; patuit: quod verũ ꝓphetauit. Nã beata theonia mortis aculeis astrictã: terre corpus et spiritũ in manus sctõꝝ angelorũ reddidit

Cetera ola de cõi vnius virg. et mar. dñr. Sãcti leonardi abbatis et cõfessoris. ir. ſc. fiant cũ hac oratione.

PReces nostras q̃s domine celesti dono ꝓsequere: vt qui de beati leonardi confessoris tui atq; abbatis ꝓcinijs gloriamur eius meritis atq; suffragijs apud te sẽper adiuuari mereamur. Per dñm. Lectio. j.

Leonardi abbatis et cõfessõ.

BEatus igitur leonard⁹ tẽpoꝛibus anastasij imperatoꝛis in pꝛouincia galliarũ claris parẽtibus ortus est natus. Collaterales vo clodouei regis francie parẽtes eius erãt: inter satellites palatij ꝑmatũ milicie post regẽ habebãt. Ipse autẽ rex clodoueus in pꝛimoꝛdio sue etatis: sẽm moꝛẽ gentiliũ fuit paganus. sed per ꝓdicationẽ sancti remigij remẽsiũ archiepi ad fidẽ rẽi cõuersus factus est christianus Qui deniq; sẽm verba testiũ veridicoꝛũ: puerum leonardũ suscepit de sacro fonte: ob parẽtũ nobiliũ carissimũ amoꝛem. Lectio secunda.

PUer aũt leonardus postq; euasit incrementa puerilia: adolescens factus iurta consuetudinẽ parẽtele regali noluit ꝯplicari militia: sed spũ diuino tactus: potius voluit seq; archipontificis remigij vestigia. Ad huius vero sãcti remigij imitationẽ bonus discipulus expetijt a rege frãcie hũilimis pꝛecibus quatenus quos omnes in ergastulo positos visitare voluisset: solueꝛẽtur. Quod a rege benignissime impetrauit. Tu. Le.iij.

QUescebat interea vehemẽter fama bonitatis ei⁹. Unde et multi egrotãtes ad eum cõfluebãt gratia recuꝑãde sanitatis. Uolẽs ergo famã hominũ homo dei declinare: ⁊ in solitudine deo secretius militare: adiit siluam cui vocabulũ est pauũ Quo cũ rex cũ regina ex moꝛe venandi causa aduenisset: cõtigit vt pregnãs regina instanti partu periclitaretur. Cui cũ medici nulla arte subuenire potuissent: oẽsq; satellites vlulatibus siluam replerent: pius mox seruus dei leonardus aduenit Qui cũ ibi ad deũ pꝛo ea oꝛationẽ supplex fudit. regina illico ⁊ optatũ partũ habuit: et remedium a doloꝛibus obtinuit. Lec.iij.

QUo rex viso miraculo: munera mox pꝛeciosa sctõ viro ꝓsentauit. Que omnia seruus dei humiliter pꝛecusans: ego inquit nullius hoꝛ indigeo: tãtũ in aliqua solitudine siluarũ soli deo seruire desidero. Itaq; cũ rex catholicus sancti viri leonardi desideriũ cognouisset: dedit ei de eadem silua quantũ petijt: id est quãtũ vnius noctis spacio in asella sua peragrare voluisset. Sctũs igit leonardus in eodẽ loco cõstruxit oꝛatoꝛiũ in honoꝛe sãcte dei genitricis marie qõ noiauit nobiliacũ eo q; a nobilissimo rege alacri aio donatũ esset Fuit aũt ibi tẽpoꝛe nõ modico. Tu aũt. Le.v.

ET cũ de aque penuria sepius a fratribus fieret q̃rimonia: pꝛecepit siccã scrobẽ fieri admodũ putei Cunq; finisset super eã oꝛationẽ: ⁊ discipuli qui aderant respõdissent amẽ cõtinuo puteus recepit aquã: et inde sine ꝯtet incolis potũ ꝓstat vsq; in pꝛesentẽ diẽ. Multi vero de lõginquis regionibus ex ergastulis: aut ex vinculis liberati per ipsum requirebãt / in quo loco bt⁹ leonardus haberet hospitiũ. Qui etiã compedes cathenarũq; pondera apꝛortabãt secũ: et ad vestigia pedũ eius cadentes humiliter pꝛosternebãt. Quamplures vero ibi remanebant: et in moꝛẽ famulorꝫ seruitutis obsequia ꝑmittebãt. Sed vir dei magis studebat illis seruire: distribuens eis partẽ ex spatiosa latitudine siluẽ. Tu autẽ. Lectio sexta.

POstq; aũt placuit altissimo: vt de pꝛesenti egrederetur seculo octauo idus nouẽbꝛis sanctissima ei⁹ anima recepta est in celũ ab angelis. Beatissimũ vero coꝛpus eius a fideliũ turbis sepultũ est in ecclesia quaꝫ ipse cõstruxerat: ad honoꝛẽ sãcte marie dei genitricis ⁊ perpetue virginis simulq; etiã in memoꝛiã beati remigij remensiũ archipõtificis. In qua quidẽ ecclesia: diuina fiunt miracula Nam ceci illuminãtur: lepꝛosi mundãtur: paralitici sanãtur: variiq; hominũ languoꝛes per intercessionẽ ei⁹ ibidẽ curãtur ꝓstante dño nostro iesu xpo q̃ cũ pẽe et spũ sctõ viuit ⁊ regnat

per omnia secula seculorꝝ amē. Tres vltime lec. de expōe euāg. Nemo accēdit lucernā. Cetera oia de cōi vnius cōfessoris et abbatis dñr. ¶ Sanctorū quatuor coronatorū martyr. iij. lec. fiant: et inui. duplex cū hac oratione.

PResta qs omps deus: vt q̄ gloriosos martyres tuos claudiū nichostratū/ simphorianū/ castorū/ atq; simplicitū/ fortes in sua passione cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per. Lec. i.

TEmpore quo diocletianus augustus perrexit in pannoniā ad metalla diuersa de mōtibus abscindēda dum segregaret oēs metallicos artifices: inuenit inter eos magna peritia artis imbutos nomine claudiū castorū/ simphorianū/ atq; simplicium: mirificos in arte quadratoria. Hi occulte christiani erant: custodientes mandata dei. Post aliquot autē dies inuidentes eis ceteri artifices: et socij eorū accusauerunt eos apud imperatorē q̄ essent xp̄iani. Et iussit imperator cuidā tribuno nomine lāpadio audire eos dicēs. Iusta examinatione proba eos: et in quo inuentus fuerit reatus: pena feriatur. Lec. ij.

EOdem tēpore sedit lampadius pro tribunali: et dixit ad sctōs. Quod iusserūt principes cognitū vobis est? Dixerūt. Nescimus. Quibus ait. Ut antiquis numinibus detis honorem. Claudius respōdit. Nos damus honorē deo omnipotenti et dño nostro iesu christo filio eius: in cuius nomine semper speramus: et post tenebras ad lucem venire confidimus. Christus enī qui cōceptus est de sācto spiritu natus ex maria virgine: qui illuminat omnē hominē venientē in hūc mundū: ipse est vera lux vbi tenebre nō sunt vlle. Lāpadius dixit. Cōmoneo vos: nolite perdere tantā gratiā dñi nostri principis dyocletiani. Sācti martyres dixerūt. Pyssimus imperator tātum debet habere curā hoim vt deū celi nō offēdat q̄ est creator omniū rerū. Nam nos curā habemus: ne i futuro scło pereamus. R. tu

POst dies quinq; iterū sedit lampadius pro tribunali: et dixit ad sanctos martyres. Audite me et euadite tormenta: et estote amici nobiliū principū. Respondentes sancti dixerunt. Nos non pauescimus terrores vestros: sed magis timem⁹ tormenta eterna. Nam hoc sciat dyocletianus imperator tuus nos christianos vaces esse: et nūq̄ discedere a cultura dei nostri. Tunc iratus lampadius iussit eos statī expoliari: et scorpiōibus mactari. In eadem hora arreptus est lampadius a demonio ⁊ discerpens se expirauit. Hoc autem cū audisset dyocletianus imperator iratus est vehemēter ⁊ iussit oculos plūbeos fieri: ⁊ viuos sanctos martyres in eos includi: et precipitari in fluuiū Sic quoq; sancti martyres passi sunt pro nomine domini: sexto idus nouēbris. Et post dies quadraginta duos quidā nichodem⁹ noie xp̄ianus leuauit oculos cum corporibus sanctorū et reposuit in domo sua. Tu autem. Cetera oia de cōi plurimorū martyr dicūtur. ¶ Sācti theodori mar. inuicta. simpler ⁊. iij. lec. fiant cū hac oōe

DEus q̄ nos beati theodori martyris tui confessione gloriosa circūdas et protegis: presta nobis qs eius imitatione proficere et oratione fulciri. Per dñm. Lectio prima.

IN temporib⁹ maximiani imperatoris tēpus est theodorus in ciuitate ambasia: et cū eo alij multi tirones ad militandū et cōpellebātur vniuersi ad imolandū ydolis. Bt̄us vero theodorus cū esset fidelis et plenus spiritu sancto stans in medio legionis dixit: qa ego sum xp̄ian⁹ et imolare reprobis simulachris p̄ceptum nō accepi: habeo enī regē meū

rpm in celis. Adductus aũt ad popu
lũ p;eslidẽ: dixit ad eũ pses. Theodo-
re sacrifica dijs: et erue te ab his to;-
mẽtis q̃ tibi pparata sũt. Btũs theo-
do;us dixit. Neq; tibi acq̃esco neq; pe
nas tuas pertimesco. Me eni expecta
tio bono;ũ inuitat: vt confidã ppter
spẽ q̃ michi reposita est et co;onã quã
michi dñs meus iesus rps pparauit.
Indignat⁹ ergo iudex: iussit eũ i car-
cerẽ mitti: atq; ibidẽ dimitti: vt fame
mo;eretur. Beatusvero theodo;us:
a spũ sancto nutriebatur. Lectio. ij.

ITerũ sedẽs pses p;o tribunali
adducto btõ theodo;o dixit ei.
Acq̃esce michi theodo;e absq; to;mẽ-
tis ⁊ sacrificia dijs vt scribã o;bis ter
rarũ dñis: pontificẽ theodo;ũ fieri et
hono;es ab eis nõ minimos accipere
et confesso; noster eris. Btũs theodo
rus aspiciẽs in celũ ⁊ cõsignans se: di
xit ad p̃lidẽ. Etiã si carnes meas igne
cremaueris et supplicijs varijs exp̃i-
das. donec fuerit spũs i naribus me-
is: non negabo deũ meũ. P;eses het
audiẽs dixit quęstionarijs vt eũ in li-
gno suspenderent: et vngulis ferreis
latera eius raderẽt. In tantũ aũt eũ
raserũt vt etiã coste nudarẽtur. Bea
tus vero theodo;us psallebat dicens
Benedicã dñm in omni tẽpo;e: sem-
per laus eius in o;e meo Tunc iudex
multo tractatu facto dixit ad sanctũ
martyrẽ. Quid vis nobiscũ esse aut
cum chr̃isto tuo? Cui sanctus martyr
cũ gaudio magno respõdit. Cũ chri-
sto meo fui: et sum. et ero. Lectio. iij.

UIdens pses quia nõ posset per
to;mẽta superare sancti mar-
tyris tolerãtiã: dedit aduersus eũ sen
tentiã dicẽs. Theodo;ũ nõ obtempe-
rantẽ p;eceptis inuictissimo;ũ p;inci
pũ: credentẽ vero in iesum x̃pm q̃ cru
cifixus est: iubeo igni tradi. Statim
aũt vt dictauit sententiã cũ vbo ⁊ ius
sio pficiebatur. Cum autẽ ignis accẽ
sus fuisset: beatus martyr signaculo
crucis semetipsũ conlignãs manib⁹
post tergũ ligatis tanq̃ aries electus
de magno grege ad olocaustũ deo ac
eptũ: aspiciẽs in celũ o;auit. Et cũ fi
nisset o;onẽ: ministri diaboli succẽde
rũt ignẽ. Magnũ aũt flãme micãtis
vidimus miraculũ q̃bus datũ est vi-
dere. Flãma ei in specie camere facta
est tanq̃ velũ nauis a vẽto repletũ. et
circũuallauit co;pus bti martyris: et
erat nõ quasi co;pus ardẽs: sed quasi
panis q̃ coq̃tur. Sctõ eni spũ supue-
niente sine afflictione erat btũs mar
ty; in medio flãme: et laudãs et glori
ficans deũ: reddidit x̃po spm̃. Odo;e
vero suauissimo repleti sunt oẽs. Fa
cta est autẽ vox ad eũ de celis dicens.
Veni dilecte meus theodo;e intra in
gaudiũ dñi tui: q̃a fideliter certamis
tui cursũ cõsumasti. Quedã aũt mu-
lier noie eusebia co;pus eius diligen
ter sepeliuit: in quo loco multa mira
bilia fiunt: ad laudẽ ⁊ gloriã nois dei
Tu aũt. Cetera oia de cõi vni⁹ mar.
Si hoc festũ in die martis cõtige. sẽp
erit vesl. de scã maria ipo die cũ pleno
seruit. in crastl. cñ vbi agitur de fes. lo
ci: tunc ibi erit cõmemo. ipsius et. vj.
feria de scta maria. ¶ Scti martini
ẽpi et cõfesso;is. ix. lec. fiant: inui. tri
pler. Ad p;imas vesl. sup psalmos. ã.

OBeatũ pontificẽ qui totis viscerib⁹
diligebat chr̃istũ r. gẽ: et non ho;mi
dabat imperii p;incipatũ o martine dulce
do medicamentũ et medice: o sanctissima
anima quã et si gladius p;ersecuto;is non
abstulit tamen palmã martyrii nõ amisit
Psal. feriał. Cap. Ecce sacerdos ma-
gnus. ℟. Beatus martinus. hy⁹. Iste
confesso;. ỽ. Amauit eũ. ã. O martine
o pie q̃ pium est gaudere de te: o martine
p;opbetis compar: aplis cõsertus: p;esu-
lum gẽma: fide et meritis egregie pietate
mia charitate ineffabilis. succurre nobis/
nũc et ante deũ. hs. Magñ. Oratio.

ODeus qui conspicis quia ex nul
la nostra virtute subsistimus
cõcede p;opicius vt intercessione bea
ti martini confesso;is tui atq; ponti-
ficis contra omnia aduersa munia-
mur. P̃r dñm nostrũ. Mẽo. fiat de

sancto mēna marty. cū hac oratione

PResta qs ops deus vt qui beati menne martyris tui natalicia colimus intercessione eius in tui nominis amore roborem. Per xpm. Tūc cat pcs. ad altare. s. marti. si habeat cātādo R. scz Martinus abrahe. et incēsato altare et imagie eiusdē dicat sacer. ỹ Ora pro nob. R. Ut digni

DEus bonitatis au(cū hac orōe ctor et bonorū dilpēsator: cōcede ppicius: vt qui bti martini cōfessoris tui atq; pōtificis solennitatē veneramur: eius pōcinio atq; suffragio maiestatis tue ppiciationē consequamur. In redeūdo dē de. s. maria. Ad mat. inui. tripl. Martinus ecce migrat hic pauper celo diues Quē sanctorū concētus chzisto psallēs deduxit nos celestibus hymnis laudemus in hūc deū. ℏ. Venite Hy⁹ Iste cōfessor. ℂ In. j. noctu. ān.

SAnctus martinus obitū suū lōge ante prescivit qui et discipulos i vnū cōgregauit: atq; sui dissolutionē iminere predixit. ℏs. Btūs vir fo. ij ā. Cū repēte viribus corporis cepit destitui: tunc meror et luctus oim vox plāgētiū vnaq; precātiū. ne pastor oues deseras. ℏz. Quare fre. fo. ij. ān. Scimus quidē te pī desiderare xpm sed salua sūt tibi premia tua nr̄i potius miserere quos deseris. ℏ. Dñe qd mul. fo. ij. b. Amauit eū dñs. Lectō. j.

MArtinus sabarie pannoniarū oppido oriūdus fuit: sed intra ytaliam tycini alitus est. Parētibus scōm seculi dignitate nō infimis: gētilibus tamē. Pater eius miles primū post tribunus militū fuit. Ipe armatā militiā in adolescētia secutus: inter scalares alas sub rege constantio: deinde sub iuliano cesare militauit: non tā spōte: qa a primis fere annis diuinā potius seruitutē sacra illius pueri ispirauit infantia. Nā cum esset annor decē: inuitis parētibus ad ecclesiā cōfugit seq; cathecuminū fieri postulauit. Mor mirū immodū totus in dei opere cōuersus: cū esset annorū duodeci heremū cōcupiuit. Fecisseteq; votis satis: si etatis infirmitas non obstitisset. Animus tñ aut circa monasteria aut circa ecclesiā semper intētus: meditabatur adhuc in etate pueruli: qō postea deuotus ipleuit. R. Hic est martinus electus dei pōtifex Cui dñs post aplos tantam gratiā conferre dignatus est. vt in virtute trinitatis deifice mereretur fieri trium mortuorum suscitator magnificus. ỹ. Sācte trinitatis fidē martinus confessus est. Cui. Lectio. ỹ.

QUm vo edictū esset a regib⁹ vt veteranorū filij ad militiā scriberētur: pdente pē qui felicib⁹ eius actib⁹ iuidebat: cū esset annorū quindeci rapt⁹ z cathenat⁹ sacramētis militaribus iplicatus est: vno tñ seruo comite cōtētus: cui tñ versa vice dñs seruiebat: adeo vt plerūq; ei et calcia mēta ipe detraheret: z ipe detergeret Cibū vna caperēt hic tñ sepius ministraret Triēnio fere āte baptisma in armis fuit iteger tñ ab his vicijs qb⁹ illud hoim gen⁹ iplicari solet. Mira illi circa cōmilitones benignitas: mira erat caritas. Patiētia vo atq; hūilitas: vltra humanū modū. Nā frugalitatē in eo laudari non est necesse: qua ita vsus est: vt iā illo tpe non miles sed monachus putaretur. Quib⁹ rebus ita sibi oēs cōmilitones suos deuicerat: vt eū miro affectu venerarētur. Necdū tñ regeneratus in xpo agebat quendā bonis opibus baptismatis candidatū: assistere scilz laborātibus: opē ferre miseris: alere egentes: vestire nudos. Nichil sibi ex militie stipēdijs pter quotidianū victū reseruabat Jā tñ euāgelij nō surdus auditor: de crastino non cogitabat. Quodā tpe cū btūs vir nichil iā pter arma z simplicē militie vestē haberet media hieme q̄ soluto asperior inhorruerat: adeo vt plerosq; vis algoris extingueret: obuiū habuit i porta ambianēsiū ciuitatis pauperē nudū R. Dñ sacramēta offerret btūs martinus.

Globus igneus apparuit super caput ei⁹ ℣. Dū eni ad deū pzecs fūderet: et p vni uerso grege cōmisso depzecaretur. Glob⁹ QUi cū pzetereūtes vt sui (f. iij. miserercētur oꝛaret: oēsq; miserū pterirent intellerit vir deo plenus sibi illū alys miam nō pzestātibus reseruari: Quid tū ageret: Nichil pter clamidē qua indutus erat habebat. Jam eni reliqua: in opus simile consūpserat. Arrepto itaq; ferro quo accinctus erat: mediā diuidit clamidē partēq; eius pauperi tribuit: reliqua rursus iduitur Interea de circūstātibus ridere ceperūt nōnulli: qa deformis esset et trūcatus habitu videret Multi quidē qbus erat mēs sanioꝛ altius gemuere q; nichil simile fecisset: cū vtiq; plus habētes vestire paupere sine sua nuditate potuisset Nocte igitur isecuta: cū beatus vir se sopoꝛi dedisset: vidit chꝛistū clamidis sue qua pauperē texerat parte vestitū. Intueri diligētissime dūm vestēq; quā dederat iubetur agnoscere. Moꝛq; ad angelοꝛū circūstantiū multitudinē: audit iesū clara voce dicentē. Martin⁹ adhuc cathecumin⁹: hac me veste cōtexit. Vere memoꝛ dns dictoꝛū suoꝛū que ante pzedixerat q̄diu fecistis hoc vni ex minimis istis mihi fecistis: dū se in paupere pfessus est fuisse vestitū Et ad cōfirmandū tā boni operis testimoniū: in eodē se habitu quē paup acceperat est dignat⁹ ostēdere. Quo viso vir btissimus nō in gloꝛiā est elatus hūanā sed bonitatē dei in suo opꝛe cognoscēs: cū esset ānoꝛū duo de vigiti ad baptismū connolauit. Nec stati militie renūciauit tribuni sui pcibus euict⁹: cui cōtuberniū familiare pstabat. Eteni trālacto tribunat⁹ sui tpe renūciaturū se sco pollicebat. Qua martinus expectatione sulpēsus per biēniū fere postea q̄ est baptismū cōsecut⁹ solo scūz noie militauit Tu. ℣. Beatus martin⁹ obitū suū lōge āte pzescivit dixitq; frībus. Dissolutionē sui coꝛpoꝛis iminere. Quia idicauit iā se resolui ℣. Utribus coꝛpoꝛis cepit repēte destitui: cōuocatisq; discipulis in vnū dixit. Disso Glia. Quia. ¶ Jn. ij. noc. ā. Dñe iā satis est quia hucusq; certaui: sed quoad ipse iusseris militabo ac si parcis etati bonū est mihi hos quibus timeo ipse custodias ps. Cū iuo. fo. ij. ā. Artus febꝛe fatiscentes spūi seruire cogebat / stratuq; suo illo nobili cilicio recubans: nec terrā videre iā dignatus celo totus inhiabat. ℣. Verba mea. fo. ij. ān. Sinite me inquit celū videre vt spūs dirigat ad dūm nichil in me reperiet inimicus: sed sinus abꝛahe me suscipiet. ps. Dñe dns nr̄. fo. iij. v. Justū Interea irruētibus intra (f. iiij gallias barbaris iulianus coacto in vnū exercitu apud vāgionū ciuitatē: donatiuū cepit erogare militibus. Veruntū martinus opoꝛtunū tps existimans quo peteret missionē hactenus inqt ad cesarē militaui tibi patere vt nūc militē deo. Xp̄i eni sum miles: pugnare michi nō licet. Tunc vero aduersus hāc vocē tyꝛānus ifremuit dicēs cū metu pugne que postera die erat futura: nō religionis gratia detractare militiā. At martinus intrepidus. Si hoc iquit ignauie asscribitur non fidei: crastina die ante aciē inermis astabo: et in noie dñi iesu: signo crucis nō clipeo ptectus aut galea/hostiū cuneos penetrabo securus Retrudi ergo in custodia iubet facturus fidē dictis: vt inermis barbaris obiceret. Postera die hostes legatos de pace miserūt: sua oia seq; dedētes. Unde q̄s dubitet vē bti viri fuisse victoꝛiā: cui pstitū sit ne inermis ad pzeliū mitteret: Exide relicta militia sānctū hilariū pictauie ciuitatis epm cuius tūc i die rebus expectata et cognita fides habebat expetiuit: et aliquādiu ap̄ eū cōmoꝛatus est. Tu au. ℣. Dixerunt discipuli ad beatū martinum cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis. Jnuadēt enim gregem tuum lupi rapaces. ℟. Scimus quidem te desiderare chꝛistum sed salua sūt tibi pzemia tua nec dilata minuentur nr̄i potius

miserere quos deseris. Inuadēt. Lec.v.

EO tēpore se ei quidā cathecumi nus iūxit cupiēs letissimi viri instrui disciplinis. Qui paucis interpositis diebus lāguore corripitur: at tamē martinus forte discesserat. Et cū per triduū defuisset: regressus exanime corpus inueniēs flens et eiulās occurrit. Tū vero tota spiritū sāctū mente cōcipiens super exanimata defuncti fratris membra prosternitur. Et cū aliquādiu orationi incubuisset vidit defunctū paulati mēbris oibus cōmoueri: et laxatis in visū viuendi palpitare luminibus. Ita redditus vite statim baptisma consecutus plures postea vixit ānos Primusq; apud nos martini virtutū vel materia vel testimoniū fuit. Sub eo tēpore martinus ad episcopatū turonice ecclesie petebatur. Sed cum exinde monasterio suo nō facile erui posset: ruricius quidā e ciuibus vrbis lāguore simulato: ad genua ipsius prouolutus: vt egrederetur obtinuit. Ita dispositis iam in itinere ciuiū turbis: sub quadam custodia ad ciuitatē vsq; deducitur. Mirū in modū incredibilis multitudo non solū ex illo oppido: sed etiam ex vicinis vrbibus ad suffragia ferenda conuenerāt. Una omniū volūtas: eadem vota eademq; sententia: martinū epatu esse dignissimū: felicē forte tali ecclesiam sacerdote. R.

1. Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso propter eos subire laborem Fiat volūtas tua. ℣. Iam enī dñe satis est q; hucusq; certaui: sed quoadipse iusseris militabo: ac si parcis etati bonū est mi chi. Fiat voluntas. Lectio serta.

IAm vero sumpto epatu qualē quantūq; pstiterit nō est nostre facultatis euoluere. Idē enī constantissime pseuerabat: qui prius fuerat. Eadē in corde eius humilitas eadē in vestitu eius vilitas erat. Atq; ita plenus auctoritatis et grē implebat epi dignitatē: vt nō tū propositū monachi virtutēq; desereret. Si igitur facta huius sanctissimi viri verbis explicari vtcūq; possūt: tū interiorē vitā illius et quotidianā cōuersationē et animū celo intentū: nulla vnq; vere pfitetor explicabit oro: illā scilicet pseuerantiā et tēperamentū in abstinētia et ieiunijs: potentiā in vigilijs et orōnibus: noctesq; ab eo peride ac dies ductas: nullūq; vacuū ab opere diei tps quo vel otio indulserit vel negocio: sed nec cibo aut somno quidē: nisi inquantū nature necessitas cogebat. Adeo oia maiora sūt in martino q; in verbis cōcipi queāt. Nunq; hora vlla momentūq; pteryt quo non aut orōni incūberet: aut ilisteret lectioni Nam si q̄d aliud forte agebat: nunq; tū animū ab oratione larabat. O vere beatū virū in quo dolus nō fuit. neminē iudicās: neminē damnās: nulli malū pro malo reddēs. Tantāq; aduersus oēs iniurias patientiā assumpserat vt cū esset sūmus sacerdos impuneq; etiā ab infimis clericis ledere retur: nec pter id eos aut loco vnq; amouerit aut a sua ḡtū in ipo fuit caritate repulerit. Nūq; in illius ore nisi xps nunq; in illius corde nisi pietas nisi pax: nisi mia inerat. Nemo vnq; illū vidit iratū: nemo merentē nemo ridentē. Unusidēq; sēper celestē quodāmodo letitiā vultu preferebat. R.

Oculis ac manibus in celū sēper intētus 6.
Inuictū ab oratione spm̄ nō relaxabat. ℣
Nichil eni terreni aliquādo negocii diuino anteponēs officio semperq; semetipsū ad ea que superna sunt ertē dens. In. Glia. In. CIn.iij.noc.ān. Media nocte dñica fetūs discessit: quē celi ciues mox obuiant: multi audierūt voces in sublimi qui et vitro plchriorē: lacte cādidiorē carne quoq; monstratus est gemma sacerdotū. ps. Dñe q̄s. fo.iiij.ā. Glorificati hoīs vidē rūt gloriā qui affuerūt: nā caro quā cinis sēper obtexerat ita resplēduit. vt quoddā resurrectionis decus et extincta preferret ps. Dñe ivir. fo.vj.ā Adest multitudo monachorū ac virginū hi speciali glia pci pue flebant cum sentirēt magis esse gau-

dendū si ratione vis dolozis admitteret.
ps. Dñi est terra. fol. ir. v°. Justus vt palma florebit. Sine expositione. l. viij

MArtinus igitur obitū suū longe ante p̃sciuit: diritq; frib⁹ dissolutionē sui cozpozis imminere. Interea causa extitit qua cōdatē̃ sem diocesim visitaret. Nam clericis inter se ecclesie illius discordantibus pacē cupiēs reformare: licet finē dierū suorū nō ignozaret: pficisci tū ob istiusmodi causā nō recusauit: bonā hanc virtutū suarū cōsummationē existimās si pacē ecclesie redditā reliq̃sset. Ita pfectus cū suo illo vt sēper cōsueuerat frequētissimo discipulozū sanctissimoq; comitatu: mergos i flumine cōspicatur pisciū p̃dā seq; z rapacē ingluuiē assiduis vzgere capturis. Forma inq̃t hec demonū est. Insidiātur icautis: capiūt nescientes. Captos devozāt: et saturari nequeūt devozatis. Imperat deinde potenti virtute verbozū vt eū cui innatabāt gurgitē relinq̃ntes: aridas peterēt desertasq; regiones. Eo nimirū cirta aues illas vsus imperio: quo demones fugare cōsueuerat. Itaq; grege facto: oēs in vnū ille volucres congregate relicto flumine montes siluasq; petierūt: nō sine admiratione multozū qui tantā in martino virtutē viderent: vt etiā auibus ꝑeraret. Aliquādiu ergo i vico illo vel in ecclesia ad quā ierat cōmozatus pace inter clericos restituta cū iam regredi ad monasteriū cogitaret viribus cozpozis cepit repente defitui. Cōuocatisq; discipulis indicat se iam resolui. Tūc vero merozet luctus oīm: vox vna plangentiū. Cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinq̃s: Inuadent eni gregē tuū lupi rapaces Et quis eos a mozsibus diris: percussō pastoze p̃hibebit. Ix

O btm̃ virū in cuius trāsitu sctōzū canit nūerus. Angelozū exultat choz⁹ oimq; celestiū virtutū occurrit psallentiū exercit⁹.

h. Ecclesia illius virtute rebozat sacerdotes dei reuelatiōe glozificātur quē michael assumpsit cū angelis. Angelozū. l. viij

SCimus q̃dē desiderare te xp̃m: sed salua sūt tibi p̃mia tua: nec dilata minuētur. Nostri poti⁹ miserere: quos deseris. Tūc ille mot⁹ his fletibus: vt tot⁹ sēper in dño mie viscerib⁹ affluebat lachzymasse phibetur. Cōuersusq; ad dñm hac tm̃ flentibus voce respōdit. Dñe si adhuc pp̃lo tuo sū necessarius: nō recuso labozē. fiat volūtas tua. Nimirū iter spē amozēq; posit⁹ dubitauit pene q̃d mallet q̃a nec hos deserere: nec a xp̃o volebat diutius separi. Nihil tm̃ in voto suo ponēs aut volūtati relinq̃ns totū se dñi arbitrio potestatiq; 2mittēs. Nōne tibi his paucissimis vbis dicere videt: Gzauis quidē est dñe cozpozee pugna militie: et iam satis est quod hucusq; certaui. Sed si adhuc i eodē labozē p castris tuozū stare me p̃cipis: nō recuso: nec fatiscentē causabor etatē. Munia tua deuotus implebo: sub signis tuis quoad ipse tu iusseris militabo. Et q̃nis optata sit seni missio post labozē: est tamē animus victor annozū et cedere nesci⁹ senectuti. At si iā partis etati: bonū est michi dñe fiat volūtas tua. Hos vero quibus timeo: ipse custodias. O virū ineffabilē nec labore victū: nec mozte vincendū: qui in nullā se partē p̃nior inclinauerat nec mozi timuit nec viuere recusauit Itaq; cū iam per aliquot dies vi febzīū teneret nō tm̃ a dei opere cessabat. Per noctē in oronibus et vigilijs fatiscentes artus spūi seruire cogebat nobili illo stratu suo in cinere et cilicio recubās Et cū a discipl̃is rogaret vt saltē vilia sibi sineret stramenta supponi: nō decet inq̃t filij xp̃ianū nisi in cinere mozi. Ego si aliud vobis exēplū reliquo ipe peccaui. Oculis ergo ac manib⁹ in celū sēper intēt⁹: iuictū ab oro ne spm̃ non relarabat. Et cū a pb̃tis qui tūc ad eū cōfluxerāt rogaretur vt corpusculū lateris mutatiōe releuaret sinite inq̃t sinite me ktēs celū potius respicere q̃ terrā: vt suo iā itinere

iturus ad dñm spūs dirigatur. ℟.
8. O quātus erat luctus oim: quanta pręcipue merentiū lamēta monachorū. Quia et piū est gaudere martino: et piū est flere martinū. ℣. Bti viri corp⁹ vsq; ad locū sepulchri hymnis canora turba psequit. Qz Hec locutus: diabolū vi(Lec.ix det ppe assistere Quid hic inqt astas cruenta bestia? Nichil in me funeste repies. Abrahe me sinus recipiet. Cū hac ergo voce fatigatū diuinis operibus: spīm celo reddidit. Testati q; nobis sunt qui affuerūt iam eraimu corporis glificati hominis vidisse gloriā. Cultus luce clarior remitebat cū mēbra cetera nec tenuis quidē macula fuscaret. In alijs etiā sed in illi⁹ tantū artubus nō pudēdis: septēnis quodāmodo pueri gratia videbatur Quis istū vnq; cilicio tectū: qs in cineribus crederet inolutū? Ita vitro purior lacte cādidior iā in quadā future resurrectiōis gloriare natura tenuitate carnis ostēsus est. Jā vero in obsequiū funeris credi non potest: quāta hoim multitudo cōuenerit. Tota obuiā corpori ciuitas ruit. Cuncti er agris atq; vicis: multiq; er vicinis etiam vrbibus affuerūt. O quantus luctus oim quanta pcipue merentiū lamenta monachorū: qui eo die fere ad duo milia cōuenisse dicūtur. Specialis martini gloria: eius exemplo i dñi seruitute stirps tāta fructificauerat. Agebat nimirū āte se pastor erectus greges suos: sctē illius multitudinis pallidas turmas: z agmina palliata aut emeritorū laborū senes aut iuratos rpi in sacramēta tirones Tū vginū chor⁹ fletu abstinēs pre pudore cū letādū potius illi esse sētiret quē dñs iā suo gremio cōfoueret: q̄ sācto dissimulabat gaudio qđ dolebat. Si quidē fides flere phiberet gemitū ertorq̄ret affectus. Eteni tam erat sctā de illius glia exultatio: q̄ pia de morte cōfusio. Ignosce flētib⁹: gratulare gaudentibus: qa et piū est gaudere martino: z piū est flere martinū: dū vnusq; qsq; et sibi pstet vt doleat: et illi debet vt gaudeat. Hoc igit̄ bti viri corpus vsq; ad locū sepulchri hymnis canora celestibus turba psequitur. Cōparet si placet sclaris pōpa nō dicā funeris sed triūphi. Quid simile martini ere quijs cōferet? Ducāt illi pre curribus suis victos: post terga captiuos martini corpus hi q̄ mundū ductu illi⁹ vicerāt prosequūtur. Illos cōfusus populorū plausibus honorat insania: martino diuinis plauditur psalmis. Martin⁹ hymnis celestibus honoratur. Illi post triūphos suos in tartara seua tradūtur: martin⁹ abrahe sinu letus ercipit. Martin⁹ hic paup z modicus celū dines ingredit. Tu. ℟ Martinus abrahe sinu letus ercipitur. Martinus hic pauper et modicus. Celū dines ingreditur hymnis celestibus honoratur. ℣. Martin⁹ epūs migrauit a seculo viuit in christo gēma sacerdotū. Martin⁹. Glia. Celū. Ante lau. ℣⁹. Ora pro nobis btē marti. ℟. Ut digni. In lau. ā. Dixerunt discipuli ad beatū martinum cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis inuadēt enī gregem tuū lupi rapaces. ps Dñs regn. fo vj. ān Dñe si adhuc populo tuo sum necessari⁹ nō recuso laborē fiat volūtas tua. hs. Jubilate. fo. vij. ā O virū mēsurabilē nec labore victū nec morte vincēdū. qui nec mori timuit nec viuere recusauit. hs. Deus de⁹. fol. vij. ā Oculis ac manib⁹ in celū semper intētus inuictū ab oratione spiritū non relaxabat alla alla. hs Bñdicite. fol. vij. ā Martin⁹ abrahe sinu let⁹ ercipit martinus hic pauper z modicus celū dines ingreditur hymnis celestibus honoratur. p. Laudō dñm de ce. fo. vij cp Ecce sacerdos magnus. Hy⁹. Jesu redemptor omniū. ℣ Justus germinabit. ān. O quātus luctus oim quāta pręcipue lamenta monachorū et virginū chorus quia z piū est gaudere martino et piū est flere martinū. p Bñdict⁹. oro. Deus q̄ cōspicis. Mēo. fiat de sctō mēna mar. cū oone vtš. Ad. j. ān. Dixerūt discipuli. hs Deus si noīe. ā Te iure. p.

BB. iiij.

Quicūq. Ad. iij. ān. Dñe si adhuc. ps. Legē pone. Cp. Ecce sacerdos. Ria. et v. de cōi vnius cōfes. et pōi. ad oēs horas dicātur sine et cpa. Ad. vj. ā. O virū. ps. Defecit. Cpm. Benedictionē. Ad. ij. ā. Martinus abzahe. ps. Mirabilia. Cp. Cognouit. Ad secūdas vs. ā. Dixerūt discipuli. Psal. feriales. Cp Ecce sacerdos ma. hyp. Jesu redemptor omniū. v. Justus germinabit. ān O beatū virū cuius anima paradisū possidet vnde exultant angeli letātur archāgeli chorus sanctorū proclamat turba virginum imitat mane nobiscū in eternū. ps. Magn. Oto. Deus qui cōspici. Eodē modo dicātur ves. quotidie per octa. qñ de scō martino agitur. Hoc modo fiat ser. ad matu. per octa. qñ de oct. agit. Inuit Martinus etc. p. Venite. Hyp Iste cōfessor. Añe sup psal. Martinus adhuc cathecumin⁹ hac me veste cōtexit. ps. Beatus vir. ān. Sācte trinitatis fidē martinus cōfessus est et baptismi gratiā recepit. ps. Quare fremuerūt. ā. Bēs martinus dixit iuliano chzisti enim sū miles pugnare michi nō licet. ps. Dñe q̄d multipli. ān. Ego signo crucis nō clipeo protectus aut galea hostiū cūneos penetrabo securus. ps. Cū inuocarē. ān. Confido in dño q̄ filia mea precibus tuis reddita sit sanitati. p. Verba mea. ā. Traditus cognita dei virtute ad baptismi gratiā peruenit. p. Dñe dñs nr. ā. Dñs iesus chzistus nō se inquit purpuratū nec diademate renitentē venturū esse predixit ps. Dñe quis. ān. Dū sacramenta offerret beatus martin⁹ globus igneus apparuit super caput eius. ps. Dñe in virtute tua. ān. O ineffabilē virum per quem nobis tanta miracula chorusćant. p. Dñi est terra. v. Amauit eū dñs. Lectiōes de miraculis sancti martini. Lec. j.

Miracla q̄ dñs deus noster p beatū martinuz antistitē suū in corpore positum operari dignat⁹ est: quotidie ad corroborandā fidē credentium confirmare dignatur. Ille nūc eroīnās virtutibus eius tumulū qui in eo operatus est cū esset in mundo. Et ille prebet per eū bñficia rpianis qui milit tunc presulē gētibus pericuris. Nemo ergo de anteactis virtutibus dubitet cū presentiū signoīū cernit munera dispēsari: cum videt claudos erigi: cecos illumiari: demones effugari: et alia quecq̄ moīboīū genera ipso medicāte curari. Lucidus itaq̄ et toto oībe renitens gloīosus dñs martinus decidēte iā mundo sol nouus eroīnēs: sicut anteriōr narrat hystoīa: apud sabariā pānonie oīt⁹ ad saluationē galliarū opitulāte domino dirigitur. Quas virtutibus et signis illustrās: in vrbe turonica episcopatus honoīē inuitus: populo cogēte suscepit. In quo gloīosā ꝛ pene immutabilē agens vitā per quinquēnia quinq̄ bis insuper geminis mensibus cū decē diebus octogesimo primo etatis sue anno: cesareo et attico cōsulibus nocte media quieuit in pace. Gloīosū ergo ꝛ toto mūdo laudabilē eius transitū: die dñica fuisse manifestū est. Idq̄ in sequētibus certis testimonijs cōprobamus: q̄ non parui meriti fuisse censetur: vt illa die eū dñs in paradisū susciperet: qua idem redēptoīr et dñs victoīr ab iferis resurrexit: et vt qui dñica solēnia semp celebrauerat impolluto: post mūdi presuras dñica die locaretur in reqe qua nūc finitur cū dño sine fine. Tu autē

Huius beati viri hec pri (Le. ij ma leguntur insignia. Dū adhuc esset cathecuminus hyemali frigoīe: media sue clamidis pauperem parte vestiuit. Qua etiā parte clamidis sue inter angelicos exercitus dominū iesū diuinitus illuminatus nocte sequente vestitū aspexit: vt verū esse intelligeret q̄d ipse dñs iesus euāgelicis intonat paginis: q̄diu fecistis vni ex his minimis: mihi fecistis. Hic martinus floīē adolescentie sue mediolana transegit in vrbe: quā tūc tēporis arriana fauente auxentio mul

tū maculauit pfidia. Cui sctūs martinus vt fortis athleta christi viriliter resistebat: intrepidusq; verā sācte trinitatis fidē docebat. Sed exide arrianorū seuicia pncipū depulsus: gallicanas secessit in partes. Uenerabiliq; pictauiensis vrbis antistiti hylario iunctus est: qui tunc tēporis quasi firmissima fidei columna oibus laudabilis extitit: et quasi lucifer in celo ceteris clarior stellis claruit: ita ille sācte vir in ecclesia christi oibus fame magnitudine et vite sanctitate et doctrinaq; veritate sanctarū excellētior effulsit. Huius disciplinis se sanctus martinus post relictū militie cingulū sociauit vt tanti viri eruditus erēplis xpianā fortiter procederet ad pugnā: fidei armatus galea: et lorica iustitie accinctus: et gladio verbi dei armatus: intrepidusq; cōtra oia tela maligni spūs bellator munirētur. Ic. ij.

IDem quoq; sctūs vir diuo admonitus oraculo parētes visitare matrē ad sacre fidei cōuertit professionē: et que se genuerat mūdo ipsam genera uit christo. Hicq; in itinere latronū perpessus insidias: dūbni traditur ad custodiendū: euangelica ꝓdicatione latronē conuertit ad christū: et cui traditus fuit ad penā: factꝰ est ei in salutē Inde egressus obuiam habuit malignū spīm: quibus sancto quocūq; pergeret: comitē se esse spopondit. Cui intrepidus respōdit. Dñs michi adiutor est: non timebo minas tuas. Sed multas arrianor tribulationes sustinēs: iterū gallias repedauit. Sctōq; patri hylario pictauiensi iūctus ppe ciuitatē sibi cellulā cōstruxit: in qua liberius cōtēplatiuos carperet fructus. Cui quidā cathecuminus adherens: subita sctō absente viro morte ꝓeptus est. Quē vir dei precibus ꝓfusis resuscitauit viteq; redditū baptizauit qui multis postea vixit annis. Alterū quoq; in cuiusdā lupicini agro laqueo suspensū: sacris oronibus vite restituit Tertiū in carnoteno oppido cuiusdā mulieris filium sola oīone in aspectu ppli resuscitauit. Factus vero eps turonice ciuitatis plurima sctārū insignia gessit virtutū: et multa celestis vite dogmata sparsit. Tamē priuate vite continentiā in turbis pplorū nō amisit humilis in habitu: iocūdus in sermone deuotus in ꝓdicatione: verax in iudicio venerabilis in moribus: puigil in oīonibus: assiduꝰ in lectione: constās in vultu: pius in affectu honorabilis in ministerio sacerdotali ifatigabilis verbi dei seminator impiger acceptā dñi sui pecuniā multiplicare: cū gaudētibus gaudēs: cū lugētibus lugēs: oibꝰ oia factꝰ vt oēs lucrificaret xpō. Uirtutibus isignis bonitate laudabilis: pietate amabilis: multis i episcopatu fulgēs vtutibus. Tu. v. et Kla scōm ordinē nocť. hyl. prime diei dñr psal. Te deū. dr ātelau. v. Ora pro nobis btē martine ℟. Ut digni. In lau. ā. Dixerūt discipuli. ps. Dñs regn. Ēpm hyꝰ. et v. sicut in prima die. Hc sequētes añe dñr quotidie. infra oc. ad mat. et ad bs. super ꝑm. Bñs. et Magnifi. vel ad mēo. de. s. martio cū de aliquo alio festo fit seruitū. ā. Sacerdos dei martine aperti sunt tibi celi et regnū prīs mei. ā. Sacerdos dei martie pastor egregie ora pro nobis deū. ān. Sctūs martinus. ān. Cū repēte. Et alie añe q̄ sequūtur de noc. et sēper cū hoc v. Ora pro nobis beate mar. ꝑter ad. ij. bs. scti hugonis: tūc ens dr v. Amauit eū dñs. videlicet ad mēo. scti martini cū hac or Deus q̄ cōspicis. Deide dicātur mēo. cōsuete qa chorus nō regitur. Ubi vero nō poterit infra oc. de eo plenū seruitū fieri. ā. Sacerdos dei martine pa. Ad mēo. de sctō martino dñr infra oc. cū hoc v. vt supra dictū ē. Ora pro nobis beate martine. Or̄o. vtis. Ad. j. ān. Direxūt discipuli. ps. Deus in noie. ān Gloria tibi trinitas. ℟. Quicūq;. Ad. ij et ad alias ho. oia fiāt sicut in prima die. Si vero festū. s. martini in quinta fer. euenerit: tūc. ij. die scōm vsum

Sar fiet seruꝝ. de sctõ martio et dñr Ria. de. j. noc. et tũc in dñica meõ. fc. fiant de sctõ martino cũ Rio de. ij. noctur. Et tũc in die. l. machuti dñr R. de. iij. noctur. Cũ vero hoc festũ sãcti martini in vj. feria cõtigerit tũc in festo scti bricij dicãtur Ria. de. j. noct. ypsto. scti martini. Et tũc in die lune scdm vsum Sar fiet seruitiũ de sctõ martino cũ Rio. de. ij. noctur. Et tũc in festo sãcti machuti dñr Ria. de. iij. noc. et tũc in oct. dñr. ij. Ria de. j. no. cũ Rio O beatũ virũ. Scti bricij epi et cõfesso. ad vs. añe. et pi. feriales cp Ecce sacerdos. hyms. ꝛc. oia de cõi vnius cõfessoris ꝛ põtificis cũ hac oõne.

Oncrua qs dñe populũ tuũ in tercessione beati bricij cõfessoris tui atqꝫ põtificis in tuo amore confisum vt mereamur ipso intercedẽte cõsortes fieri celestiũ gaudiorũ. Per. Dño. fiat de sctõ martino cũ ãn. Sacerdos dei martine pastor. ỹ. et oõ vrs. Deinde dñr mõo. cõsurge nisi do. fuerit. Ad matu. innu. dup. iij. l. fiãt sine regimine chori. v. Amauit eũ. Le. j.

Bricius cũ esset primeue etatis iuuenis: ꝫ cor facile sequeretur sãcto martino adhuc viuenti in corpore multas ferebat insidias. Unde quadã die dũ quidã infirmus medicinã erpeteret bricius adhuc diaconus in platea cũ cõuenit. Cui simpliciter infirmus ait. Ecce ego prestolor beatũ virũ et nescio vbi sit: vel quid operis agat. Cui bricius. Si inquit delirũ illũ queris: prospice eminus: ecce celũ solito sicut amens respicit. Cũqꝫ pauper ille occursu reddito quod petierat impetrasset: bricio diaconum vir beatus alloqtur. En ego brici: delirus tibi videor? Cunqꝫ ille cõfusus hec audiẽs dixisse se denegaret: aut sãctus martinus. Nõne aures mee ad os tuũ erant cũ hec eminus loquebaris? Amen dico tibi qa obtinui apud deũ vt post me ad põtificatus honorẽ accedas: sed noueris te in epatu multa aduersa passurũ. Bricius hec audiens irridebat eũ dicens. Nonne verũ dixi istũ delira verba proferre? Sed et psbiterij honore pditus bricius sepius beatũ martinũ conuicijs lacessiuit. Unde quadã die dũ in area q̃ parua admodũ tabernaculũ illius ãbiebat in sedili subligneo resedisset beatus martinus: vidit duos demões in excelsa illa que monasterio supereminet rupe cõsistere indeqꝫ alacres ac letos vocem istiusmodi adhortationis emittere. Eya te bricio: eya te bricio. Credo cernebãt miserũ eminus propinquantẽ cõscij quantã illi rabiẽ spiritus sui suscitassent. Nec mora bricius furibundus irrupit ibi plenus ire nie euomit in martinũ mille cõuicia Obiurgatus eni pridie ab eo fuerat: cur qui nichil ante clericatũ quippe in monasterio ab ipo martino nutritus habuisset: equos aleret: mãcipia compararet. Nam illo tẽpore arguebatur a multis: q̃ non solum pueros barbaros: sed etiã puellas: citis vultibus coemisset. Tu autẽ.

Lectio. ij.

Obiurgatione bti martini bricius infeliciter insano felle cõmotus et vt credo pcipue demonũ illorũ agitatus instinctu martinũ aggress' est: vt vir manibus tẽperaret: cũ quidã sctũs vultu placido: mẽte trãquilla infelicis amẽtiã per mitia verba cohiberet Sed ita i eo nequã spũs redũdabat: vt ne sua quidẽ illi q̃is vana admodũ mẽs subesset. Tremẽtibus labijs incertoqꝫ vultu decolor pre furore rotabat verba peccati: se asserẽs sanctiorẽ: quippe q a primis annis in monasterio inter ecclesie sacras disciplinas ipo martino educãte creuisset martinũ vero et a principio qõ ipse diffiteri nõ posset milicie actibus sordu isse et nũc per inanes supstitiones et fantasmatica visionũ ridicula prorsus inter deliramenta senuisse. Cum multa alia q̃ reticere melius ẽ acerbiora euomuisset bricius in beatũ marti

nũ egressus tãdẽ furore saciato quasi se penitus vindicasset / rabidus ea parte qua venerat recurrebat: cũ itera vt credendũ est per martini orationes fugatis ab illius corde demonibus: reductꝰ in penitentiã mox reuertitur atq; ad martini se genua pternit veniã poscẽs: fatetur errorẽ nec sine demone se fuisse: tandẽ sanior cõfitetur. Non erat apud martinum labor iste difficilis vt ignosceret supplicanti. Tunc ꝛ ipsi bricioni et presentibus omnibus sanctus exposuit qualiter illum a demonibus vidisset agitari se conuiciis nõ moueri q̃ magis illi a quo essent effusa nocuissent Exinde cum idẽ bricius apud eum multꝰ magnisq; criminibus psepe pmereꝝ cogi nõ potuit vt eum a psbiterio submoueret ne suam psequi videretur iniuriam illud sepe cõmemorans Si christus iudam passus est: cur ego nõ paciar bricionem. Lectio tertia.

IGitur post decessũ bti martini adeptus bricius cũ consensu ciuiũ pontificatus officiũ oõni vacabat da quãꝯ esset superbus et vanus castus tñ habebatur in corpore. Tricesimo autẽ ordinationis sue ãno orit tur cõtra eũ lamẽtabile crimẽ. Nam mulier ad quã cubicularij eius vestimẽta deferebãt ad abluendũ que sub religiõis specie erat veste mutata cõcepit et pepit. Qua de re surrexit populus ois turonorũ in irã et totũ crimẽ super episcopũ referũt volẽtes eũ vnanimit lapidare: dicebãt enĩ. Diu pietas sãcti tuã celauit luxuriã. Nec nos diutius deus sinet manꝰ tuas indignas osculando pollui. Ille quoq; econtrario viriliter hec negãs affert e inquit infantẽ ad me Cũq; allatus ei fuisset infans triginta dies ab ortu habens ait ad eũ bricius epꝰ. Adiuro te infans per iesum xpm filiũ dei oĩpotẽtis vt si ego te genera ui coram cũctis edicas. Et ille ifans dixit sctõ bricio epo. Nõ es tu pater meus. Populis autẽ rogãtibus vt quis esset pater infantis iterrogaret. Ait sctũs bricius epũs. Non est hoc meũ. Quod ad me ptinuit: sollicitus fui vobis si aliquid suppetit: per vos rescite. Tũc illi magicis artibus hoc factum asseuerãtes: insurgũt cõtra eũ in vna cõspiratione. Trahẽtesq; sctm bricių epm dicebant. Nõ diutius nobis falso pastoris noie dñaberis. Sãctus bricius epũs ad satisfaciendũ adhuc populo prunas ardẽtes in birro suo posuit ꝛ ad se stringens vsq; ad sanctũ sepulchrũ beati martini vna cũ populorũ turbis vadit. Proiectisq; ante sanctũ sepulchrũ prunis: vestimẽtũ iustũ apparuit. Illis quoq; sic eũ prosequẽtibus ait. Sicut istud vestimentum ab his ignibus videtis illesum ita et corpus meũ a tactu mulieris est impollutũ Populis vero nõ credẽtibus sed contradicẽtibus: sctũs bricius trahitur calũniatur eicitur: vt sermo sancti martini adimpleretur. Noueris te in epatu multa aduersa passurum At ille romã veniens cuncta que pertulerat pape refert. Septimo igitur anno cũ auctoritate pape sctũs bricius epũs in cathedrã suã regressus est septem postea feliciter viuens annos Cui post quadragesimũ septimũ epatus annũ defuncto sctũs eustochius successit magnifice sanctitatis pstante domino nostro iesu christo: cui est honor laus et imperiũ vna cũ coeterno patre et spũ sctõ in secula seculorꝫ amen. Tu autẽ. Cetera oĩa de cõibus confesso. et põtifi. vsq; ad laudes. Ante laud. vsiculi. Justũ deduxit dñs. ℟. Et ostẽdit illi regnum dei. In lau. ã.

POst excessũ beatissimi martini episcopi beatus bricius cathedrã episcopatus suscepit. ℣. Dñs regnauit. ãn Tricesimo ordinationis sue anno / oritur contra eum lamentabile crimen: nam quedam mulier que cubicularius vestimenta abluebat cõcepit et peperit et omne crimẽ episcopo obiciunt. ℣s. Jubilate. ãn. Illo quoq; negante iussit afferri sibi infantẽ cumq; oblatus fuisset triginta ab ortu ha-

bẽs dies ait ad cũ bricius: adiuro te per deum vt si ego te genera ui corã cũctis edicas ps. Deus deus ã. Respondens autẽ infans corã omni pplo beato viro dixit. non es tu inquit pater meus. ps. Bñdicite. ã. Sctũs bricius satisfaciẽs populis pzunas ardẽtes ab vrbe in birro suo deferens et ante sepulchrũ beati martini corã pplo pzoiciẽs vestimentũ suũ inustũ apparuit. ps. Laud. dñm. Cp. Ecce sacer. Hyᵐ. Jesu redemptor. ℣. Justꝰ germinabit ãn Populis autẽ nõ credẽtibus et ab epa tu eũ pzoiciẽtibus romã petiit flens et ciulans atq; dies merito hec patior quia peccaui in sanctum dei. ps. Bñs. or. Cõserua qs dñe. Memoria de sancto martino. z alie mẽo. consuete. Ad. i. ã. Post excessũ. ps. Deus in noie. ãn. Glia tibi trinitas. ps Quicũq; Ad iij. ã. Tricesimo. ℞. Legẽ pone. Cp. Ecce sacerdos Hia et ℣. de cõi vnius cõfes. z põti. ad dẽs ho. dicãt: sint z cpa. Ad vj. ã. Illo quoq; ps Defecit. Cp. Benedictionẽ oim gentium Ad ix. ã. Sctũs bricius. ps. Mirabilia. Cp. Cognouit eũ. Si festũ sancti bricii i dñica zigerit fiat seruitiũ de festo z mẽo. de dñica videlicet hoc mõ. Ad primas vs. sup psal. feriat. ã. Justũ dedu. maior psal. ferit Cp. Ecce sacerd. ℟. Miles christi. Hyᵐ et cetera oia de cõi vtrs. oco. Cõserua qs dñe. Mẽo. de sctõ martio et postea de dñica: deinde de trini. et procef. ante crucẽ. Ad mat. tres. j. l. de pprietate sci bricij q̃ habẽtur cũ ℣. z ℟. ys. de prio noc. cõis hysto. vnius cõfes. z põtifi. Et tres medꝰ. l. fiãt de sctõ martio. cũ ℣. Justũ deduxit. et cum ℟. ijs de primo noc. hysto. sancti martini. Le. iiij.

ACcidit autẽ dũ beatus martinus iter ageret vt gentilis cuiusdã corpus quod ad sepulchrũ cum superstitioso funere deferebatur obuium haberet. Cõspicatisq; eminus venientiũ turbã quidnã id esset ignarꝰ paululũ stetit. Nam fere quingentorũ passuũ interuallũ erat: vt difficile fuerit dinoscere quid videret: tamen quia rusticã manũ cerneret: et agente vento linteamina corpori subiecta volitarent: profanos sacrificiorũ ritus agi credidit. Quia esset hec gallorũ rusticis consuetudo simulachra demonũ cãdido tecta velamine: misera p agros suos circũferre dementia

ELeuato ergo in aduerso (l. v. signo crucis imperat turbe nõ moueri de loco: onusq; deponere Hic vero mirũ inmodũ videres miseros: primũ velut sara riguisse. deinde cũ primo mouere se sũmo conamine nitebãtur: vltra accedere non valentes ruditulã in vertiginem rotabantur: donec vecti corporis onus deponunt attoniti: et semet inuicẽ aspectantes/ quidnam sibi accidisset accriti cogitabant. Sed cum beatus vir cõperisset exequiarũ esse illã frequentiã non sacrificiorũ: eleuata rursum manu dat eis abeundi et tollendi corporis potestatẽ. Ita eos et cũ voluit stare cõpulit: et cum libuit abire permisit. Tu.

NEc minorẽ subinde fere (Le. vj eo tempore in opere virtutem edidit. Nã cũ in vico quodã fano antiquissimo et celeberrimo ignẽ immissset in proximã immo adherentẽ domũ agente vento flammarũ globi ferebãtur. Quod vbi martinus aduertit rapido cursu tectũ domus scãdit: obuiũ se aduenientibus flammis inferens. Tũc vero mirum modũ cerneres contra vim venti ignẽ retorqueri: vt cõpugnantiũ inter se elementorũ quidã conflictus videretur. Ita in vtute martini ibi tantũ ignis est operatus vbi iussus est. Et tres vltime l. de expositione euange. Homo quidã nobilis. cũ ℣. z ℟. io de tertio noctur. cois hysto. vnius cõfes. et põtifi. Ante laudes. ℣. Ora pro nobis beate bricii. ℟. Ut digni. Ad laudes oia fiant vtrs. Ad primã super psal. Quicunq; dẽ ã Te iure. Ad alias horas oia fiant vt superadictũ est. Ad sedas vel. ãn. Post excessum. ps. Dixit dñs. et ceteri psal. de dñica. Cahm. Ecce sacerdos. Hyᵐ. Jesu redẽptor omniũ. ℣. Justus ger-

ām. Iste est qui ante deū. ps. Magnifi. Oō vtš. Si dies dñicus in scda die vel in die scti bricij / aut in quarta die euene. fiant medie lec. de sctō martio Ceteris aūt diebꝰ tm̄ mēo. cū in fel. l. machuti fiāt medō. l. de sctō martino quacūq; die cōtigerit. ¶ Trāslatio. s. erkēbvaldi epi et cōfel. nō Saꝝ sed sinodalis londoñ. ir. l. fiāt cū hac oꝛōe

DEus qui hūc diē btissimi erkēbvaldi cōfessoꝛis tui atq; pōtificis trāslatione decoꝛasti: fac nos qs eius meritis et pcibus in sanctoꝝ tuoꝝ societatē transferri. Per. Mēo. fiat de sctō martino. cū v. et oꝛone vtš dictū est tam ad vš. q̄ ad matu. Le. s.

PRopter imensa sancti erkēbvaldi merita circūquaq; diuulgata p̄ crebꝛa miraculoꝝ insignia q̄ facere dignabatur dei puidentia p̄ salute fideliū ad laudē sui scti: iponebatur qbusdā anglorꝝ monasteriis q̄ fama miraculoꝝ attoniti: coꝛpꝰ scti noctu furari voluerūt. Unde intēpeste noctis silentio nō pauci hoies valuas criptarū in qbus idem scūs cōdebatur confregerūt: et ianuas altaris vsq; veniētes: ausu temerario pꝛope frāgere p̄sumpserūt. Quoꝝ strepitu euigilās quidā tūc pueritiā eruens: qui solus cū duobus clericis locū custodū occupās in ecclesia pnoctabat: clamoꝛibꝰ suis totā illā multitudinē ita demētauit vt diuino percussi iudicio: ad vocē tātilli hois cursu cōcito p̄ poꝛtā qua venerāt repedarēt. His igitur tumultuationibꝰ ad ecclesie superioꝛis aditū cōclamātes: ꝛ tintinabuli pulsatione auxiliū cōuocātes: quidā cōpꝛehēdere nequerūt: sed pꝛo tanta aiaduersione vsq; ad mane ibidem excubias celebꝛarūt. Facto autē mane octo p̄sbyteri tam venerabilis thesauri custodes delegati fuerūt donec tertia die in tutioꝛi loco interim parato sācti relīq; clauderētur. Oībus igitur peractis cū crucibus et cereis: sacerdotibus etiā ad tam venerabile obsequiū pꝛestolātibus: cū pꝛocessione et letanijs veniētibꝰ: ad sepulchꝛū erkēbvaldi pōtificis: cuius loculo ligneo subleuato repertū fuit coꝛpꝰ sanctissimū ibidem sigilloꝝ munitionibus quibus iam pꝛidē fuerat p̄munitū tandē diuina puidētia tātus factus est cōcursus pp̄loꝝ vt toto nisu reluctātibus q̄ pꝛe foꝛtitudine aderāt: ip̄as foꝛes ferris postibusq; excuterēt: nec a suo desiderio defraudati: tā ineffabile sacramentū pꝛosperexerūt. Le. ij.

HAsitaq; gestis sctā decreuit devotio fideliū: coꝛpus gl̄ioſi pōtificis digna cū reuerētia ad locū honoꝛabilioꝛē esse trāsferēdū. Statuto aūt die quo dicta solennitas debebat celebꝛari: cōueniūt pontifices et clerici ad tam magnificū mysteriū peragendū specialiter euocati. Cūq; cista plūbea in qua pꝛius iacuerat cum sacro coꝛpoꝛe ad locum eidē de nouo paratū poꝛtaretur: inuentū est p̄ ignorātiā artificis q̄ bas illud cū coꝛpoꝛe in lōgitudine et latitudine sepulchꝛo iam parato maius esset. Et ecce cum oēs q̄ aderāt pꝛo tāta negligētia multū essent contristati: subito dei potentia maioꝛ in lapide fit aptura: ita q̄ duricies lapidis sacrosctis reliq̄is locū daret. Quod affirmabant qui aderāt soꝛoꝛi sue sctissime ethelburge oli euenisse. Trāslatū est itaq; coꝛpus sānctissimi erkēbvaldi et cum tāta pietate repositū: anno ab incarnatione dñi millesimo centesimo quadꝛagesimo: mense nouēbꝛis die eiusdē mēsis quartodecimo. In cuius trāslatione pꝛeter illud q̄d supꝛa describitur alia multa q̄ ppter quoꝝundā tediū omittūtur miracula claruerūt. Alterū in oim oculis in quodā canonico ip̄ius eccl'e p̄sente foꝛtiter tūc febꝛicitāte alterū in quodā puero absente: et iam p̄ dimidiū annū ꝛ eo amplius vsq; ad moꝛtē egꝛotante: pꝛesentis subuenitur sancti pꝛesentia. Absentis vero pulueris de ligno in quo sctūs iacuerat

aſperſura: q̄dā deo deuotus collectū puluerē ſtati vt cū aqua infirmo tradi dit: ipſe infirmitatē omnino euaſit. Adiūgebatur etiam q̄ thuris in eodē locello ligneo a ſe repti tenuis fumigatio nares infirmātis impleuerat: quaſi thimiamate cōpellente mozbū vniuerſū depellebat. Tu aūt. Le. iij.

POſt hec vero vt ipſius tranſlatio deo grata ꝛ hoībus venerabilis appareret: addidit ſaluatoꝛ clemētia nouū quoddā miraculū demōſtrare. Accidit quodam anno in feſto trāſlationis ipſius in ciuitate londoniēſi ignē marinū ꝛ hoꝛribilē ſubito ſuſcitari: qui vndiq̄ diffuſus magnā partē ipſius ciuitat' cōbuſſit. Appꝛoximāte aūt flāma ad eccleſiā ſcī pauli: viderūt ſenſibiliter multi ciuium quendā pōtificalibus indutū: ꝛ verullū in manu tenentē ſup dictā eccleſiā stārē: et eā ex omni parte ab omni periculo potēter defendentē. Hic eſt ita q̄ fres dilectiſſimi paſtoꝛ noſter ſingularis: ac patronus ſpecialis beat⁹ erkenbvaldus epūs: cuius pꝛeter hec que dicta ſunt virtutes ꝛ merita nullius iam lingua ſufficit enarrare. Anno igitur ab incarnatione dñi milleſimo cēteſimo quadꝛageſimo: coꝛp⁹ huius ſacroſanctū trāſlatū eſt: ad honorē ꝛ laudē dñi noſtri ieſu xp̄i qui eſt bñdictus in ſecula ſeculoꝛ amē. Le. iiij

EO tēpoꝛe quo ipſius ſcī p̄ſulis pꝛefati coꝛpus adhuc in cripta in ſarcophago ſeruabatur: teſtudo eiuſdē cripte pigēda fuit. Interea reuoluto anni circulo ſolēnitas ipſius ſcī patris erkēbvaldi illuxit. Nullꝰ ibi miſſam illa die celebꝛauit: altare diſcoopertū fuit: inſtrumēta erita pictoꝛis officio idonea Innumerabilis multitudo vtriuſq̄ ſexus cōuenit ad oꝛatoꝛiū oꝛare volētes: et oblationes ac luminaria ferentes: ſed introitus eis nō patuit. Pictoꝛ enī ianuā ſeruauit: vt ipſam armatā teſtudinē coloꝛibus vermicularet. Dū aūt diligētius coloꝛes ptraheret: repente deſtitutus eſt viribus et repentino doloꝛe arreptus: veluti exanimatus coꝛruit Cū diu ſic cruciaret ecce ſupꝛadictꝰ antiſtes infula pontificali exoꝛnatus venit: ꝛ baculo paſtoꝛali grauiter eū flagellauit: recapitulans negligentiam ipſius: videlicet q̄ illa die pertinaciter operatus eſt: et q̄ populū excluſit. Hanc viſionem et caſtigationē pluribus innotuit: poſtq̄ de infirmitate illa cōualuit. Tu autē. Lectio. v

QUam quedā mulier ad feretrū argenteū parandū in quo ſcti erkēbvaldi coꝛpus poneretur: vt aliquid offerret ibidē mente deuota pergere poptaſſet: a viro ſuo acrius icrepata: q̄d ꝓpoſuerat implere nō potuit. Sequēti nocte infelix ille grauiꝛenum coꝛripitur paſſione: et tam acriter dira humoꝛū collectione per non paucos dies veratur: vt medicoꝛū iudicio in deſperationē verteretur. Verū q̄a dixit paulus ſaluabitur vir infidelis per mulierē fidelē: ecce intēpeſte noctis ſilētio mulieri in ſōnis ſanctus erkēbvaldus apparuit: et certa reuelatione ꝓdocuit: quatenus ſine aliqua pꝛocraſtinatione virū ſuum ꝓpēſius animaret vt ad ipſius mauſoleū ſe ferre pꝛeciperet. Itaq̄ mane facto vꝛoꝛis monitu humeris famuloꝛū vir ille ſuſtētatus: ad beati pauli baſilicā hūilis ac deuotus adducitur: vbi auxiliante ſupꝛadicto pontifice: languoꝛis ſui ſanitate percepta: ſui compos efficitur et qui alienis adductus venerat pedibus: pꝛopꝛijs ad pꝛopꝛia reuertitur. Tu autē. Lec. vj

QUidā argentarius noie euſtachius cū lumina domus in qua ſcti erkēbvaldi feretrū fabꝛicarē ſepius attriuiſſet vbi erat ſepulchꝛū ligneū argēto et auro tegendū: in quo ſcti erkēbvaldi mēbꝛa cōderētur: fatui creſcēte iſania cepit miſer ſup memoꝛato ligneo loculo non tm̄ quedā ihoneſta ꝓferre: verūetiā aulu temerio fabꝛica lignea ſubleuata ad modū ſcī coꝛpoꝛis quieſcētis iterius la-

titare ac dicere. Ego sū erkēbvaldus mihi mūera deferte: a me auxiliū postulate: michi argenteū feretrū ppārate. Cūq; hec et his similia ifelix rauco gutture perebruisset: graui ifirmitate corrept⁹: a circūstātibus foras ejcitur: et ad locū suū lachrymabiliter deductus ifra paucos dies expirauit. Mirū qa beati erkēbvaldi miracula eius deniq; sctitatē obstinaciter spreuerat: bñ secreti iudicij rimatorē ad percutiendū animarat. Lctō vij. de exp̄one cuā. Homo qdā peregre fc. viij. et. ix. de pprietate scti. fc. viij.

ARtifex quidā inbrbe scti pōtificis alijs feriētibus: ipse op⁹ exercere solitū conatus est: falcē eni arripuit: festinus pellē excēdit ⁊ radēdi operā dare cepit. Cōtigit itera cōciues illo trālire ad templū dei ob honorē scti erkēbvaldi festiuantes quo patronū suū in celo cū deo regnantē iterpellarēt: ne in caula extremi examinis illis deesset: qui eius memoriā eiusq; gloriā dulciter recolerēt Ut aut̄ pellificē postpositis diuinis operibus hūanis intēdere p̄senserāt quidā illorū pereūti fratri cōdoluerūt: qui dā vero tanq̄ sacrilego insultauerūt Nec fuerūt qui fraterno affectu: ab illicito au sutrālgressorē reuocare nō tentarēt. Horū aut̄ monitiōibus diutissime pertractis: permālsit in ope cepto morte dignus. Parū sibi fuit vt amicos salubriter erhortantes negligeret. Accidit etiāvt p̄o ammonitione subsannationē et derisionē aliā: et aliā p̄rimis īgereret. Cū igitur cōtumelijs p̄tereūtib⁹ i gerēdis operādaret: ferramētū quo pellē scalpebat imp̄rouidus extraxit oculūq; p̄rorūpū perforauit. Sic igitur habuit homo iniquus instructionē piā quā frustra pfecerat illi ppls amicus. Tu. Lc. ix

CAptiuus quidā iussu regio cōpeditus: ire festinauit ad ecclesiā eo die quo festiuitas sancti erkenvbaldi celebratur: ⁊ ingressus in hūc modū est exorsus. Deus quē nemo pe tit inuanū nisi vanus: vanitatē meā euacua. Dñs illuminator sensuū: me tua pietate illumina: vt quod michi expediat orare possim / tibiq; placita postulare ac impetrare. Cū in hunc modū custodes quererent illū: nunciatū est illis hominē quē querebant ad solenne gaudiū festiuitatis scti erkenvbaldi pueniſſe: nec latitare voluisse: sed in conspectu fideliū altari assistere: oculis ac manibus in altum leuatis ad dñm intensius orare. Tūc custodes nūc reperto captiuo letati: nunc vero ipsius euasione cōmoti ad templū dei cursum instituerūt: et suum cōmendatū nō sine pena reducere ꝓposuerūt. Intrātibus aut̄ custodibus et hominē arripere festinātib⁹ fragore maximo rupta sunt vincula captiuiq; orantis cū āmiratione cunctorū qui astabant dissoluta sunt crura Ut vero rumor miraculi peruenit ad episcopū verba de miraculo fecit ad populū: ⁊ quē sanctus erkenvbaldus dignatus est absoluere: phibuit artius ne p̄dicto homini p custodes minaretur Quātavero tūc secuta est ppli exultatio: quātaq; in deū et eius dilectū erkenvbaldū p̄rodita est laudatio: nullū eloquiū edicet: nullū ingeniū valet excogitare. Tu aūt. Cetera oīa de cōi vnius cōfes. ⁊ pōtificis

¶ In depos. scti erkēbvaldi epi et cōfes. q̄ debet celebrari post festū s. vitalis in aprili nō Sar: sed sinodal Lōdoñ tres. l. cū regimine chori: cū hac orōe.

OMps sēpiterne deus apud quē semper est cōtinua sanctorū festiuitas tuorū: ꝓsta q̄s: vt qui solennitatē beati erkenvbaldi pōtificis agimus: ab hostiū nostrorū eruamur nequicia: et ad eternorū nos puehi cōcedas bñficia p̄miorū. Per. Lctō. s.

COnfessor dñi gloriosus btūs erkēbvaldus londonēsis epūs ante trālsitū tuū multorū miraculorū testimonio placuit deo. Hic eni appro

aſperſura: qdā deo deuotus collectū puluerē ſtati vt cū aqua infirmo tradi dit: ipſe infirmitatē omnino euaſit. Adiūgebatur etiam q̄ thuris in eodē loculo ligneo a ſe repti tenuis fumi gatio nares infirmātis impleuerat: quaſi thimiamate cōpellente morbū vniuerſū depellebat. Tu aūt. Le. iij.

POſt hec vero vt ipſius tranſla tio deo grata ꝛ hoibus venera bilis appareret: addidit ſaluator cle mētia nouū quoddā miraculū demō ſtrare. Accidit quodam anno in feſto trāſlationis ipſius in ciuitate londo niēſi ignē maximū ꝛ horribilē ſubito ſuſcitari: qui vndiq̄ diffuſus magnā partē ipſius ciuitat cōbuſſit. Appro rimāte aūt flāma ad eccleſiā ſcti pau li: viderūt ſenſibiliter multi ciuium quendā pōtificalibus indutū: ꝛ veril lū in manu tenentē ſup dictā eccleſiā ſtātē: et eā ex omni parte ab omni pe riculo potēter defendentē. Hic eſt ita q̄ fres dilectiſſimi paſtor noſter ſin gularis: ac patronus ſpecialis beat erkenvbaldus epūs: cuius p̄eter hec que dicta ſunt virtutes ꝛ merita nul lius iam lingua ſufficit enarrare. An no igitur ab incarnatione dñi mille ſimo cētesimo quadrageſimo: corp huius ſacroſanctū trāſlatū eſt: ad ho norē ꝛ laudē dñi noſtri ieſu xp̄i qui eſt bñdictus in ſecula ſeculor amē. Le. iiij

EO tēpore quo ipſius ſcti p̄ſulis p̄refati corpus adhuc in cripta in ſarcophago ſeruabatur: teſtudo eiuſdē cripte pigēda fuit. Interea re uoluto anni circulo ſolēnitas ipſius ſcti patris erkēvbaldi illuxit. Nullꝰ ibi miſſam illa die celebrauit: altare diſcoopertū fuit: inſtrumēta erita pi ctoris officio idonea Innumerabilis multitudo vtriuſq̄ ſexus cōuenit ad oratorū orare volētes: et oblationes ac luminaria ferentes: ſed introitus eis nō patuit. Pictor enī ianuā ſera uit: vt ipſam armatā teſtudinē colo ribus vermicularet. Dū autē diligē tius colores ptraheret: repente deſti tutus eſt viribus et repentino dolore arreptus: veluti exanimatus corruit Cū diu ſic cruciaret ecce ſuprad dictꝰ antiſtes infula pontificali exornatus venit: ꝛ baculo paſtorali grauiter eū flagellauit: recapitulans negligen tiam ipſius: videlicet q̄ illa die pertinaciter operatus eſt: et q̄ populū ex cluſit. Hanc viſionem et caſtigationē pluribus innotuit: poſtq̄ de infirmitate illa cōualuit. Tu autē. Lectio. v

QUam quedā mulier ad feretrū argenteū parandū in quo ſcti erkēvbaldi corpus poneretur: vt aliquid offerret ibidē mente deuota per gere poptaſſet: a viro ſuo acrius icre pata: qđ ꝓpoſuerat implere nō potu it. Sequēti nocte infelix ille grauis re num corripitur paſſione: et tam acri ter dira humorū collectione per non paucos dies veratur: vt medicorū iu dicio in deſperationē verteretur. Ve rū q̄a dixit paulus ſaluabitur vir in fidelis per mulierē fidelē: ecce intēpe ſte noctis ſilētio mulieri in ſōnis ſan ctus erkēvbaldus apparuit: et certa reuelatione ꝑdocuit: quatenus ſine aliqua procraſtinatione virū ſuum ꝓpēſius animaret vt ad ipſius mau ſoleū ſe ferre p̄reciperet. Itaq̄ mane facto vocis monitu humeris famu lorū vir ille ſuſtētatus: ad beati pau li baſilicā hūilis ac deuotus adduci tur: vbi auxiliante ſuprad dicto ponti fice: languoris ſui ſanitate percepta: ſui compos efficitur et qui alienis ad ductus venerat pedibus: propꝛijs ad propꝛia reuertitur. Tu autē. Lec. vj

QUidā argentarius noie euſta chius cū limina domus in qua ſcti erkēvbaldi feretrū fabricarek ſe pius attriuiſſet vbi erat ſepulchrū li gneū argēto et auro tegendū: in quo ſcti erkēvbaldi mēbra cōderētur: ſa tui creſcēte ilania cepit miſer ſup me morato ligneo loculo non tñ quedā ihoneſta ꝓferre: verūetiā auſu teme rio fabrica lignea ſubleuata ad mo dū ſcti corporis quieſcētis iterius la-

titare ac dicere. Ego cū erkēbvaldus mihi mūera deferte: a me auxiliū postulate: michi argenteū feretrū ppārate. Cūq; hec et his similia infelix rauco gutture perebruisset: graui infirmitate corripitur: a circūstātibus foras ejicitur: et ad locū suū lachrymabiliter deductus infra paucos dies expirauit. Nimirū qa beati erkēbvaldi miracula eius denicq; sctitatē obstinacter sprouerat: vñ secreti iudicij rimatorē ad percutiendū animarat. Lctō vij. de exp̄one euā. Homo qdā peregre ꝛc. viij. et. ix. de pp̄rietate scti. ꝛc. viij.

ARtifex quidā in vrbe scti pōtificis alijs feriētibus: ipse op⁹ exercere solitū conatus est: falcē eni arripuit: festinus pellē crēdit z radē di operā dare cepit. Cōtigit itercā cōciues illo trālire ad templū dei ob honorē scti erkēbvaldi festiuantes quo patronū suū in celo cū deo regnantē iterpellarēt: ne in causa extremi examinis illis deesset: qui eius memoriā eiusq; gloriā dulciter recolerēt Ut autē pellifice postpositis diuinis operibus hūanis intēdere p̄senserāt quidā illorū pereūti fratri cōdoluerūt: qui dā vero tanq; sacrilego insultauerūt Nec fuerūt qui fraterno affectu: ab illicito aut trālgressorē reuocare nō tentarēt. Horū autē monitiōibus diutissime pertractis: permālit in ope cepto morte dignus. Parū sibi fuit vt amicos salubriter exhortantes negligeret. Accidit etiāvt p̄o ammonitione subsannationē et derisionē aliā: et aliā p̄ximis ingereret. Cū igitur cōtumelijs p̄tereūtib⁹ i gerēdis operādaret: ferramētū quo pellē scalpebat improuidus extraxit oculūq; p̄p̄riū perforauit. Sic igitur habuit homo iniquus instructionē piā quā frustra p̄fecerat illi ppls amicus. Tu. Le. ix

QAptiuus quidā iussu regio cōpeditus: ire festinauit ad ecclesiā eo die quo festiuitas sancti erkenbvaldi celebratur: z ingressus in hūc modū est exorsus. Deus quē nemo petit inuanū nisi vanus: vanitatē meā euacua. Dñs illuminator sensuū: me tua pietate illumina: vt quod michi expediat orare possim / tibiq; placita postulare ac impetrare. Cū in hunc modū custodes quererent illū: nunciatū est illis hominē quē querebant ad solenne gaudiū festiuitatis scti erkenbvaldi pueniſſe: nec latitare voluisse: sed in conspectu fideliū altari assistere: oculis ac manibus in altum leuatis ad dñm intensius orare. Tūc custodes nūc reperto captiuo letati: nunc vero ipsius euasione cōmoti ad templū dei cursum instituerūt: et suum cōmendatū nō sine pena reducere p̄posuerūt. Intrātibus autē custodibus et hominē arripere festinātib⁹ fragore marimo rupta sunt vincula captiuiq; orantis cū āmiratione cunctorū qui astabant dissoluta sunt crura Ut vero rumor miraculi peruenit ad episcopū verba de miraculo fecit ad populū: z quē sanctus erkenbvaldus dignatus est absoluere: phibuit artius ne p̄dicto homini p custodes minaretur Quātavero tūc secuta est p̄p̄ri exultatio: quātaq; in deū et eius dilectū erkenbvaldū p̄rodita est laudatio: nullū eloquiū edicet: nullū ingeniū valet excogitare. Tu aūt. Cetera oia de cōi vnius cōfes. z pōtificis

¶ In depos. scti erkēbvaldi epi et cōfes. q̄ debet celebrari post festū s. vitalis in aprili nō Sax: sed sinodal Lōdoñ tres. s. cū regimine chori: cū hac orōe.

OMn̄ps sēpiterne deus apud quē semper est cōtinua sanctorū festiuitas tuorū: p̄sta q̄s: vt qui solennitatē beati erkenbvaldi pōtificis agimus: ab hostiū nostrorū eruamur nequicia: et ad eternorū nos p̄uehi cōcedas bñficia p̄emiorū. Per. Lctō. s.

Confessor dñi gloriosus btūs erkēbvaldus londonēsis epūs ante trālitū tuū multorū miraculorū testimonio placuit deo. Hic eni appro

pinquante vite sue iã termino: cũ ad ꝑdicãdũ ppõ ꝓpter debilitatẽ corꝓoris sui in feretro caballario duaꝝ rotarũ ducerẽ: cõtigit vt vna rotaꝝ casu caderet: altera sola in curru remanẽte Nescientes igitur qui cũ sctõ erãt huius rei euentũ: sed cursu solito per viã suã ambulantes: tandẽ quod dictu est mirabile currũ vehiculariũ viderũt contra cõsuetudinẽ super vnã tantũ rotã gradientẽ. Mirãtur oĩs dei virtutẽ: et viri sanctitatẽ in sãcto miraculo aperte cognoscentes. Post transitũ vero ipsius ad celestia: multi febricitãtes aliiq; morbidi eius feretrũ tangẽtes vel osculãtes. integre sanabãtur. Sed et absẽtibus infirmis ꝑ hastulas inde abscisas et ad eos delatas repẽtina sal⁹ aduenit. Tu. l. ij.

ERat autẽ in illo tpe apud herkingũ sctãrũ monasteriũ feminarũ: qđ ad honorẽ dei sãcteq; marie ꝑparauerat ꝑlatus vir sctũs vt in loco dicto causa deuotiõis morar etur. Placuit altissimo dilectũ suũ ab hac valle miserie: ad sedẽ glie sue feliciter inuitare. Sctũs itaq; erkenwaldus spũs sãcti gr̃a repletus suis ad se vocatis: diẽ obitus sui veraciter ꝑdixit et vsq; ad vltimũ vite sue tmiñ oẽs circũstãtes vbo vite salutaris alacriter cõfortabat. Egrediente vero illa sancta aĩa a corꝓore: et ad celos manibus angelicis deportata: tãta remansit odoris suauitas: vt totã domũ in qua corꝓus iacuit mirabili dulcedie impleret: et oĩm corda ad dei laudẽ et sancti deuotionẽ excitaret. Tu. l. iij.

POst het igitur audito beati viri transitu veniunt ad herkingũ clerus et populus de londonia: vt cũ honore maximo corꝓus sui põtificis sepulture debite cõmendarẽt. Ponentes autẽ talentũ illud ꝓciosum in feretro ad hoc reuerẽter ꝑparato: cũ sacrosctis reliquijs versus lõdonias ꝓcesserũt. Sed cũ ad aquã quandã q̃ ilefordia noiatur cũ sacro corꝓore pueniss̃ent: dictã aquã sic miraculose extra locũ ꝓprijũ inueniũt excreuisse: vt ipsis transire volẽtibus via solita nõ pateret. Deponẽtes igit sctm̃ corꝓus in loco ꝓri⁹ noiato: qđ facere: aut quo ire debeãt sibi mõstrari diuinit⁹ deuotis ꝑcibus postulabãt. Igitur ꝑ exhortationẽ cuiusdã religiosi viri diuinitus ispirati: facta apũd deũ a fidelibus oĩone deuota: ecce dei potentia statim deuotis hoĩbus est ostẽsa. Subito ei aquã illã magnã in duas partes diuisã ꝓspiciũt et sicco pede per mediũ fluminis cũ sacro corꝓore prererũt Trãsacto itaq; flumine cerei q̃ iuxta corꝓus ꝓius fuerũt extincti absq; oĩ hũano studio celitus fuerũt accẽsi vt vno eodẽ tpe ipsa elemẽta scilz ignis ⁊ aqua testimoniũ redderẽt sctitatis Et corꝓus beati põtificis dũ quasi adhuc viueret: oĩbus v̊tutibus et gratiis spũalib⁹ fuit plenũ: ideo in ei⁹ morte quotquot feretrũ in quo iacuit tetigerũt: ꝑ dei miam sanabãtur a qua cũq; detinebãtur infirmitate. Cetera oia de cõi vni⁹ cõfes. et põti. paschali tpe. ¶ Scti machuti epi et cõfes. ix. l.

OMñs sẽpiterne cliãt cũ hac or. deus ꝑces populi tui clementer exaudi: vt intercessione beati machuti cõfessoris tui atq; pontificis: cuius hodie annuã festiuitatẽ recolim⁹: cũ tẽporalibus incremẽtis eterne ꝓsperitatis capiamus augmẽtũ. ꝑ. Wõ fiat de. l. martino. Ad matu. Lec. s.

Loriosus christi cõfessor machutus: britãnica prosapia generosus generosior sanctis extitit moribus Cuius parentes iã prouecte etatis dum spe sobolis defecissent: rerũ suarũ certum heredẽ futurũ iam desperantes: hunc tamen diuina clemẽtia genuerunt. Religiosa siquidẽ parẽtela clarissimorũ fratrũ scilicet patris sãcti sansonis: atq; sancti magulij sororẽ progenitus parili cõsanguinitatis linea horum duoꝝ procerum tertius enituit. Tu autẽ. Lectio. ij.

QUi dum a pueritia litteratorie traderet discipline: sub brẽdano eo tẽpore viro sanctitate et sciẽtia famosissimo ꝛ superiores industria ꝛ inferiores se hũilitate superabat. Ita eni teneros adhuc oim hoim etati coaptabat ãnos vt puer pueris: iuuenibus adultus senibus iã senex videret Innocẽtis eteni vite puritatẽ amplexus ad superiorẽ non equã inter discipulos: sed solã alijs seruiendi retinebat vicem. Tu autem. Lectio. iij.

ETne rerũ affluentia vt fit vel etatis leuitate aliquaten⁹ insolesceret: omni studio sese tradidit abstinentie: nichil quippe voluptati corpore cõsentiẽs: creber in vigilijs: assiduus in orationibus: in ieiunijs precipuus persistebat. Vix intra eccliã nisi orantẽ/vix extra nisi legentẽ deprehẽderes: si non iposite necessitatis vsus impediret. Medie lc. fiant de sancto martino: cum hoc v. Justum deduxit. cum tribus Reliqs secundũ ordinẽ nocturnor hysto. sci martini. Lectõ. iiij.

BEatus autẽ seuerinus coloniẽsis ciuitatis eps vir honeste vite ꝛ per cũcta laudabilis: dũ die dñico loca sancta ex consuetudine post matutinas cũ suis clericis circuiret: illa hora qua vir beat⁹ obijt: audiuit chorum canẽtiũ in sublimi. Vocatoq; archidiacono interrogat: si aures eius percuterent voces quas ille attentius audiret. Respondit. Nequaq;. Tunc ille. Diligẽter inquit ausculta. Archidiaconus aũt cepit surſum collũ extẽdere: aures erigere/et super summos articulos baculo sustentatus stare. Sed credo eũ nõ fuisse equalis meriti a quo hec nõ merebãtur audiri. Tũc prostrati terre ipse pariter et beatus eps dñm deprecãtur: vt hoc ei diuina pietas audire pmitteret. Erectus aũt rursũ interrogat senex. Quid audis? Qui ait. Voces psallentiũ tãq; in celo audio: sed qd sit prorsus ignoro. Cui ille. Ego tibi quid sit narrabo. Dñs meus martinus eps migrauit ex hoc mundo: et nunc angeli canendo deferũt eũ in excelsum. Et vt parũp mora facta est vt hec audirent: diabolus eũ cũ iniquis angelis retinere tentauit. Nihilq; suum in eodem reperiens: cõfulus abscessit. Lectio quinta.

QUid ergo de nobis peccatorib⁹ erit: si tãtũ sacerdotẽ voluit inimica pars nocere? Hec igiter loquente sacerdote notato tempore archidiaconus turonis milit velociter qui hec diligenter requireret. Qui veniẽs eo die horaq; manifestissime cognouit trãsisse beatũ virũ: quo sanctus seuerinus audiuit psallentium chorũ. Eo namq; tempore beatus ambrosius cuius hodie flores eloquij per totã eccle siam redolent. mediolanensi ciuitati preerat episcopus. Cui celebranti festa dñice diei ista erat consuetudo: vt veniens lector cũ libro. non antea legere presumeret. q̃ sanctus nutu iussisset. Factũ est vt illa die dñica prophetica lectiõe iam lecta: ante altare stante qui lectionẽ beati pauli proferret: beatissimus antistes ambrosius super sanctum altare obdormiret. Quod videntes multi cum nullus eũ penitus excitare presumeret: transactis fere duarũ aut trium horarũ spacijs: excitauerunt eum dicentes. Jam hora preterijt: iubeat dominus lectorem lectionem legere: expectat enim populus valde iam lassus. Tu. lc. vj.

RElspodens autẽ beatus ambrosius. Nolite inquit turbari. Multũ eni michi valet sic obdormisse cui tale miraculũ mihi dñs ostendere dignatus sit. Nam noueritis patrem meũ martinũ sacerdotẽ egressum de corpore fuisse/me autẽ eius funeri obsequiũ ꝑbuisse. Peractoq; ex more seruitio capitellũ tantũ vnũ non expleui quia vobis excitantibus vltimã orationẽ explere nõ valui. Tũc illi stupefacti pariter ꝛ admirãtes diẽ et tẽpus notãt sollicite requirẽtes/q̃ ipsam diẽ tẽpusq; reperiũt: quo beat⁹ cõfessor dixerat se ei⁹ exequijs deseruisse. O bea-

tum virum in cuius trãsitu sanctoꝝ cantat numerus angelorũ exultat chorus: olim celestiũ virtutũ occurrit exercitus. Diabolus de ꝑsumptione cõfunditur ecclia virtute roborat. sacerdotes reuelatiõe glorificãtur / quẽ michael assumpsit cũ angelis: maria suscepit cũ vgnũ choris: paradisus retinet letũ cũ scis. Sed qd nos in laudẽ eius tẽtamus / qd̃ non sufficimus adimplere: Ipse est eni laus illius cuius laus ad eius ore nũq̃ recessit. Nã nos vtinã vel simplicẽ hystoriã possimus explicare. Tu aũt. ℂ Tres vltime fe. de ꝓpriefatte leti machuti. Lectio. vij.

INterea defuncto regiõis illius epõ: audita machuti fama: populi vndiq̃ cõfluũt: machutũ rapiũt et licet nolentẽ: licet obnire reclamãtẽ: licet sese ad hoc opus indignũ ꝛ inutilẽ dicentẽ: gunymcastri tamen vrbis in qua pater ei⁹ comes fuerat / epm faciũt. Quod pondus vt dictũ est inuitus suscipiẽs: tamen honorẽ dicit esse cõtumeliã: ꝛ sublimitatẽ cathedre violentiã sibi factã. Accitis itaq̃ paucis secretorũ conscijs nauim furtim ascẽdit. et vẽtis se pelagoq̃ cõmittẽs: put nutui diuio placeret nauigauit. Beato igitur machuto mor dũ in altũ tenderet ãgelica legatio occurrit: et quo tendat quẽue portũ teneat: ꝛ a quo suscipi debeat / indicauit Mõstrat eni eũ fines gallicane britannie petere: ꝛ ad insulã in qua aaron vir angelice vite erat applicare: et cum eo aliquandiu mãsionẽ habere. Tu aũt. Lectio. viij

QUibus incunctanter vt indicata sunt adipletis: letatur aarõ de tanto hospite machutus de amica societate. Volat fama per vrbẽ: fit cõcursus populi: nouũ hominẽ visuri: noua verba audituri. Sed dũ sermo predicationis protẽditur: ecce quidã defunctus ante introitũ ecclesie per platẽa deportatur. Quẽ vir dei aspiciens ad locũ vbi corpus iacet accelerat: flexiq̃ genibus et extento corpore cunctis attendẽtibus et euentũ rei exꝑectantibus orat. Qua oratione finita simul surgunt et sanctus de puluere: et mortuus de morte. Baptizatis igitur ciuibus et in fide confirmatis iam conuerse vrbis beatus machutus velit nolit antistes factus per populos minoris britãnie spargit semina doctrine. Sed nemo contra angelicũ virũ insurgat: videlicet eo quod in duabus ciuitatibus factus sit epus et de mutatione sediũ: que quasi contra auctoritatẽ facta videatur: nemo illũ remoꝛdeat. Nõ enim mutauit sedem qui non aurit cupiditatem. Nõ ãbiendo de minoribus ad maiora prosilit: sed de opulẽtissimis ad penuriosa descendit. Interea luget britannia erulem: quẽ sanctonia gaudet habere hospitẽ. Illi nãq̃ insectatores qui illũ inde exꝑulerant: alij claudi / alij leprosi / alij ceci facti: vbiq̃ exꝑobrabiles damnatione sui apparent infames. Tu autem dñe. Lectio. ix.

TErra quoq̃ ipsa omni fertilitate ꝓuata: omniũq̃ ꝓuentuum denegata germina: gẽs deniq̃ fame et mortalitate oppressa: clamat se merito perire: quia ne sciũt sanctissimũ patronũ retinere Tanta igitur necessitate compulsi: quidam quibus mẽs sanior videbatur: et alijs sese eligunt: et ad inquirendũ tante miserie medicũ proficisci disponũt. Qui quidem fama virtutũ indicante: ad sanctum vsq̃ perueniunt / coramq̃ eo prostrati: infortunij sui querelam deꝓromunt. Culpas confitẽtur / lachrimas fundunt: et vt sui misereatur gemitibus et suspirijs exposcunt. Vir ergo plenus pietate: horũ precibus flexus: seniles artus ad laborem vie reparat et ad absoluendam iugo damnationis parrochiam quantotius festinat. Quo facto redditur terre vbertas: populo sanitas: et totius ꝓsperitatis reformatur integritas. Vbi cum summe dispositiõi placeret: q̃ ꝓ tot et tantis laboribꝰ remunerari debuisset / triduo anteq̃ hoiem exueret / febre

coꝛreptus eſt. Quo interim ſpacio in cinere et cilicio vt ſolebat iacēs: nulla parte coꝛpoꝛis aliquatenus ſe paſſus eſt ſuſtētare/ nullūq; in lat⁹ declinare ſed celo manibus/ celo oꝛe/ celo totis oculis inhiabat. Taliter vero militā-tem ſcuſceperunt ciues angelici: decimo ſeptimo kalendas decembꝛis ſuū commilitonē ad celi palatiū. Tu aūt. Cetera oia de cōi vnius cōfeſ. et pōti. ¶ Sancti edmundi epi et confeſſo. ix lec. fiāt inuitat. tripl cum hac oꝛatiōe

DEus qui largiflue bonitatis cō ſilio eccleſiā tuā beati edmūdi cōfeſſoꝛis tui atq; pōtificis pꝛeclare vi te meritis decoꝛaſti: et glorioſis letifi caſti miraculis: concede pꝛopicius no bis famulis tuis: vt et ipſius in meli⁹ reformemur exēplis: et ab oībus eius patrocinio ꝓtegamur aduerſis. Per dñm ¶ Memo. de ſctō machuto vt̄s et de ſancto martino. Tūc eat pꝛecel. ad altare ſancti edmundi ſi habeatur cantando ℣. Sancte N. chriſti cōfeſſoꝛ. ℟. Oꝛa pꝛo nobis beate edmunde. ℣. Vt digni efficiamur pꝛomiſſionib⁹ xpi. Oꝛo.

PLenā in nobis eterne ſaluatoꝛ tue virtutis operare medelam vt qui pꝛeclara beati edmundi cōfeſ-ſoꝛis tui atq; pōtificis merita venera-mur ipſius adiuti ſuffragijs: a cūctis aiarum noſtrarū languoꝛibus libere mur. Per xpm. ¶ In redeundo ōꝛā. de ſancta maria. Ad mat. Lectio. j.

IN Ouū matris eccſie gaudiū noui ſcti celebꝛitate: iocūde leti referimus: grāde a cele ſti collegio de college noui conſoꝛtio agi/feſtū exultāti aio nūcia mus. Gaudet quidē eccleſia ſe talē ac tantū pꝛoduxiſſe filiū qui alios ⁊ ſctē conuerſationis exēplo diꝛigat: et per cepto iā beatitudinis p̄mio firmā eis ſpē tribuat de ſalute. Letat nimirū ſe tā clara ſobole illuſtratā: q̄ digno ab oībus attollēda p̄conio ⁊ deuota vene ratiōe colenda manifeſte declarat: ad eterne hereditatis participationē ad-mittēdos q̄ eccſiā ipaz matrē fide/ſpe ac opere pꝛofitent: et nullos in ſupnā gl̄iā poſſe niſi per eā tāq; regni celoꝛū clauigerā introire. Tu aūt. Lectō. ij.

GAudet celeſtis patria nobilis habitatoꝛis aduētu: expertūq; colonū fidei ſuis incolis nouiter adu nari. Exultāt ciues celibes de celebꝛis aggregatione conciuis. de condigno celi cōſoꝛte nuper ipſis adhibito pſal-lunt ſancti. Exurgite igitur et vos fi-dei zelatoꝛes ⁊ vna cū eccſia matre ve ſtra de tanti filij ſui magnificentia et exaltatiōe letamini. Affluite gaudio et ſpem tutā aſſumite de veſtro indi-gena terrenoꝛū facto cōpatriota cele ſtiū. Exultate inq; ingēti letitia q; no-uell⁹ vobis apd deū patron⁹ accreuit q; adeſt coꝛā ipo pꝛo ſalute veſtra. Ij.

AN ſiquidē placidus interceſſoꝛ beatus edmundus archiep̄s tā tuarie ſalubꝛiter penſans ad factoꝛē ſuum facturā affectu diꝛigi naturali naturāq; collapſam reparatoꝛē debe re recognoſcere: pꝛimū creatoꝛē et re-dēptoꝛē ſuū affectuoſe ⁊ ſtudioſe que-ſiuit. Recte nāq; intentionis lumē ba iulans ad ipſum perfectoꝛ operū pꝛo ceſſit greſſibus: ſalutis ſemitā alijs ⁊ ſplēdoꝛe vite/ac doctrine claritate de-monſtrās. Unde hoꝛū triū intētionis pure perfecti operis ⁊ recti ſermonis dulci cōcoꝛdia: velut delectabili pſal-lens tripudio: tribus hoſtibus carne mundo demone: virtute perſeueran-tie ſuperatis: digne meruit vere fidei ſecure ſpei: et feruide caritatis terna-rio inſignit⁹ in ſummetrimitatis arce trino electoꝛū: virginū ſcz continētiū et coniugatoꝛū oꝛdine pꝛeparata pal ma victoꝛie honoꝛari. Tu aūt. Ij. iij.

ET enim vt de ſuis actibus aliq̄d referamus: licet ipius vita quo plenius exponitur eo zelatoꝛis guſtui plus dulceſcat: magiſq; delectet ani-mos auditoꝛum: ab annis teneris dei filium diligens: eo poſtmodum tene-re coꝛde non deſyt: quia ipſum tenel-le mentis tabule. ſtilo recte conſide-rationis inſcripſit. Quinimmo quā

to maiore profecit etate: tãto plenio-
ri cognitiõe in amorem eius exarsit.
Et ne feruor spũs socie carnis extin-
gueretur ardore: sed mortificatione
potius ipius accẽderetur/ assidui eam
asperitate cilicij edomãs: eius libitũ
arte abstinentie neruibus alligauit: vt
non suo ductus voto: sed spiritus volũ
tate ad licita tute pergeret: ꝛ prouide
ab illicitis declinaret. Nam districtis
corpus maceranit ieiunijs/ antiquoꝝ
obseruationi nouorum austeritatem
quam sibimet ipse indixerat superad
dens: dũ delicioso rũ ciboꝝ oblectatio
ne despecta: refectione contentus hu
miliũ cõmuniũ ieiuniorũ tẽporibus/
et a permissis etiam elegit ieiunare ti
barijs: et ceteris insup in ebdomada
diebus amplius abstinere. Tu. ℟.v.

SOmni quoq; proliritatẽ odiẽs
diuturnis vacabat vigilijs: et
excusso corpore: orationi sedule insi-
stebat. Cubilis enim spreta mollicie:
ne requie delicata lenescceret: illã mẽ
bris indulgebat iacendo quietem/ vt
breui sopore refectus protinus surge
ret/ seꝝ genuflexiõibus ꝛ orationibus
diutius deputaret. Ab initio autem
viarum suarũ sic munde vsq; in finẽ
incedere studuit/ quod mundi vitato
lubrico: in lutum non defluens volup
tatis: mũdicie nitore prefulsit. Quid
amplius? Cõtriuit fragile carnis val
culum/ vt in eo thesaurũ anime sibi
creditũ: cautius obseruaret. Doctor
vero preclarus ac predicatorerimius
et auditorũ mentibus scientie lumen
infudit: et pctõribus fidelibus annul-
lis vitiorum tribulis semina virtutũ
iniecit. Humilitate quippe ꝛ mansue
tudine sublimis: patientia fortis: be-
nignitate placidus: pietate condolẽs
misericordia ignoscens: et multipli-
ci elemosynarum irriguo in subuen-
tionem affluens egenorum. Tu au-
tem dñe. Lectio.vj.

EVt gestor suorũ multitudinẽ
succincta relatiõe teramus: sic
ielum firma credulitate cognouit: et
agnitum sincero corde dilexit/ ac dile-
ctum totis votis ambiuit: q̃ mundo
et eis qui in mundo sunt penitus vili-
pensis: ad celestia cũctis studijs inhia
uit: satagens se suo noi actibus coap-
tare: vt sicut vocabatur edmundus:
sic se vel a criminũ labe emundũ: vel
mundo abductũ/ seu extra mũdi am-
pleruspositũ/ operum testificatione
probaret. Vnde tanq̃ spiritualis om
nino et mundus a carnis cõtagijs/ in
extremis agens: et corpus christi dela
tum sibi reuerenter adorans/ hec ver-
ba omni attentione notãda mira pro
tulisse compũctione aperte monstrat
Tu es in quem credidi/ quẽ predicaui
quẽ docui. Et tu testis es michi: quia
nihil aliud nisi te dñe in terra quesiui
sicut tu scis q̃ nichil aliud volo nisi qõ
tu vis: fiat voluntas tua. Cuãge-
lium secundũ matheum. ℟.v.

IN illo tẽpore. Dixit ihesus disci- Matth 15
pulis suis. Homo quidã pegre
proficiscens vocauit seruos suos ꝛ tra
didit illis bona sua. Et rel. Non plus
de cõi/ sed de proprietate sancti legatur.
Verũ cum viuens dei ecclesiã preclaris illustrasset meritis/ mortuus sibi
sue claritatis radios non subtraxit.
Sed cum functus hac vita verius vi-
ueret q̃ vixisset: eã postmodũ illustra
uit fulgore luminis plenioris. Nõ eni
voluit dñs sanctitatem mũdo suppri
mi tanti viri: qui sicut pluralitate in-
notuerat meritorũ: sic miraculorũ di
uersitate pateret: vt qui ipm tota de-
uotione coluerat iam secũ regnãs ve-
nerabiliter coleret. Nã cecis lumẽ re
stituit ꝛ qõ est glriosius de cuiusdã ocu
lis innate cecitatis tenebras: infusi vi
sus perspicuitate fugauit. Alij cuius
linguam natura diutina taciturnita
te ligauerat: liberam loquẽdi tribuit
soluto silẽtio facultatem. Leprosam
quandã squamis lepre mox decidentibus: subita et mirabili absterso-
ne mundauit. Tremula paralytica
mẽbra firmauit. consolidatione ner-
uorum contractis artuum extẽsione

subuenit. Tumentem hydropicū cor poris extenuatione curauit. Quandā senilis etatis veteri gibbo imis inflexam: restituit erecta sursum eius facie sanitati. Tu autem. Lectio. viij.

HIs ⁊ ꝑpluribus alijs chorusca uit miraculis manifestis: quoꝝ serie non duximus presentibus inserē dam. Conualescit ex istis fides catholica: iudeoꝝ pertinatia erubescit: confunditur hereticoꝝ fallatia: ⁊ ignorā tia paganorū obstupescit. Cātet itaq; cātuariēsis ecclesia laudis diuine canticū: qō iter alias modernis tēporib⁹ venerabilibus est decorata patronis. Uni⁹ quidē rubricata martyrio: et cōfessiōe alterius cādidata. Exultet plena gaudio fertilis cātuaria: qō ab ecclesie sue area: tā purū granū trāsmisit ad horreū summi regis. Letetur ⁊ pōtiniacēse monasteriū: qō taliū ⁊ tā toꝝ patrū meruit honorari presentia dū vn⁹ ibi diu degēs: illud sue vite nobilitauit moribus. Et alter illuc accedēs ipz celo reddita aia sui corpis thesauro ditauit: vt quasi ipleret qō ipse gl'iosus martyr thomas: videlz post longā morā quā exilij sui tēpore in eo dē cōstruerat mōasterio cū ipsis mōnachis de multa honorificētia charitatiue sibi ab eis exhibita: respōdere iurta voti sui plenitudinē nō valeret/ dixisse asseritur: q̄ esset ibi aliquis successurus: qui dignā ipis retributionē repēderet pro eodē. Tu aūt. Lectō. ix.

PRoro quia ops dīs quōs perpetue corona glie in celo magnificat/ summe deuotionis studio ab hoibus in terris cōuenit venerari: et quo solēnius fideles sctōrū recolūt memoriā: eo dignius ipsoꝝ patrocinia promerētur. Unde pro declaratione festi istius sancti gl'iosi papa scribit in hec verba. Nos de sanctitate vite ac veritate miraculoꝝ eius dē sancti edmundi curiose inquisitionis solēnitate: ac districti examinis discussione premissis: plenariā certitudinē obtinentes: ipsum de cōmuni fratrū nostroꝝ prelatoꝝ et omniū tūc apud sedē apostolicam existentiū: consilio ⁊ assensu: in dn̄ica qua cantatur: gaudete in dn̄o semper: sanctoꝝ cathalogo duximus ascribendū: vel iam ascriptū potius nunciandū. Ideoq; vniuersitatē vestrā monemus ⁊ hortamur attente: p apostolica scripta vobis precipiendo mandātes quatenus sextodecimo kalendas decēbris: cū tūc felix aia illius de carnis liberata carcere ad astra cōscendens: aulā celestē aduenit: paradisi delicijs fruitura: festū eiusdē deuote ac solēniter celebretis ⁊ faciatis vos fratres archiepi et epi per vestras ciuitates et dioceses: a chr̄isti fidelibus veneratione cōgrua celebrari. vt eius interuētu hic ab imminentibus periculis possitis eruī: ⁊ in futuro salutis premiū consequi sempiterne. Tu aūt

℣ Cetera oia dn̄r de cōi vnius cōfes. ⁊ pontificis: et tm̄ mēo. dō de sctō martino ad has mat. ℣ Sancti hugonis epi et cōfes. ix. lec. fiāt cū hac oratione

DEus qui beatū hugonē confessorem tuū atq; pōtificem eminentia meritoꝝ et claritate signoꝝ excellenter ornasti: cōcede propicius: vt eius exempla nos prouocent et virtutes illustrent. Per dn̄m. Mēo fiat de sancto edmundo confes. atq; pontifice cū ān. Iste est qui ante. v. Justus germina. Oō vt̄s. Deinde fiat mēo. de sancto aniano epo et cōfes. cum ān Similabo. Require hāc aīam ad primas vs̄ vnius cōfes. et abbatis: cū v. Justum deduxit dn̄s. ⁊ cum hac oōne.

DEus qui sanctam nobis huius diei celebritatē pro beati aniani confessoris tui atq; pontificis solemnitate tribuisti: adesto familie tue precibus et da: vt cui⁹ hodie festa celebramus. eius meritis et precibus adiuuemur. Per dn̄m. Postea dicatur mēoria de sancto martino ad mat. Lcō. j.

SAncte recordationis hugo quondā lincolnien̄sis epus de remotis finib⁹ iperialis burgūdie: nō procul ab alpi-

bus ertitit oriundus: nobilitate generis satis clarus: et originem ducens a parentibus ordinis militaris. Qui ab ānis teneris studio litterarū addictus: cū decenniū attigisset monasterio traditus est disciplinis regularibus imbuendus. Factus autē canonicus regularis: adeo tam in scientia q̄ inbita profecit: q̄ cū sexdecim esset annorū ad regimen cuiusdā celle vocatus: ibi suscepit officiū prioratus. Domus vero ipsius regimini deputata: tempore administratiōis ipsius tam in spiritualibus q̄ etiam in temporalibus floruit eleganter. Lectio. ij.

SAnctus vero hugo domare volēs āplius carnē suā et eius motus labricos fortius cohibere: elapso tēpore modico ad ordinē cartusiēsem dño disponēte trāsiuit. Ibi dño misericorditer eiꝰ opera dirigente: claruit excellenter titulis meritorum et incremento virtutū. Et quia cūctis p̄sertim extraneis se benignū ⁊ affabilem exhibebat: religionis grauitate seruata cum tempus modicum effluxisset: domꝰ curator est factus. Quoniā apud eos susceptor hospitū ⁊ negociorum domus procurator sic vocatur. Interea rex anglie illustris henricus domū quandā cartusiēsis ordinis cōstruxerat in āglia cuius promotionē ardenter optabat. Qui vir precibus multiplicatis obtinuit: vt ad regimē domus illius curator cartusie vocaretur. Ille autē cū officiū illud fuisset adeptus: sctitatē priorē de die in diem nouis studuit meritis āpliare. Unde regis gratiam et fauorem qui eum sepe vilitabat: sancte conuersationis merito non mediocriter obtinebat. Tu aūt dñe. Lectio. iij.

QUm igitur idē rex lincolniēsem eccliā diu in manu sua tenuisset: pastoris solatio destitutā: redimere cupiens sicut creditur illud malū: sicut honeste potuit procurauit: vt p electionē canonicā vir supradictus ad regimen illius ecclesie vocaretur. Interea sanctus hugo eligitur: ⁊ electiōne ei nunciata: respondit q̄ pontificalis officij non susciperet dignitatem: nisi prioris cartusie preuenisset assensus. Qui cū fuisset obtentus non sine graui labore solemniū nūciorū et nūciatū ei fuisset: dixit q̄ ad regimē ecclesie lincolniēsis nō accederet: nisi priꝰ ei de canonicor̄ vnanimi et libera voluntate cōstaret. Decanus igitur lincolnie cum maioribus capituli sui: accessit ad locū cui p̄erat vir p̄dictus qui inter prima colloquia sic eor̄ sibi gratiam comparauit: q̄ eum patrē et pastorē habere sincere deuotionis affectu feruenter optabant. Ut autem ei certius innotesceret vnanimis voluntas eor̄ ibi eum iterū elegerunt: ⁊ tunc primo consensit. Cū itaq̄ consecrationis munus fuisset adeptus: prima nocte qua in episcopatu dormiēs q̄uit post matutinas et deuotas orationes in somnis audiuit vocē dicentē sibi. Egressus es in salutē populi tui: in salutem eum christo tuo. Tu autē. ℣ Medie lectiones fiant de sctō aniano cum ℣. et ℟. de secundo nocturno de communi hystorie vnius confessoris et pontificis: Lectio. prima.

IN illo tempore. Cum hunnor̄ exercitus a partibus orientis/ ad depopulandā omnē prouinciā exisset: ⁊ cū sceleris eor̄ aduersus galliā dira procella detonaret: eodē tempore sctūs ac beatissimus anianus epūs aurelianensiū ciuitatis: vt bonus pastor ouiū amore tenebat. At ille summo cultu religionis: et spiritu sancto repletus: celestis tramitis tenens ingressum: atq̄ per omnipotentis infusionē paraclyti: que euenire deberent p̄scius: metuēs sue plebis excidium diuinum nutum exorans suo outili petit suffragiū: qui sibi credentibus omnia p̄stat. Lectio quinta.

ILlud nāq̄ in sctī viri laudibꝰ arbitror nō tacere: ⁊ cū voluero vel rusticāte sermone voti mei expositionē edicere. Ante ꝓplures ānos bea

tissim⁹ euurti⁹ ātistes ecclīā dei aure-
lianēsis ciuitatis a pauimētis iamore
diuino visus est in magnā ecclesie fa-
bricā cōstruxisse. Post multū tēporis
multisq epis decedentibus: sctūs vir
deo plen⁹ anianus consentiēte dño ad
pontificale onus accessit. Cui visum
est pro tante fabrice decore tectis depo
sitis fabricā ipsam altius sublimare.
Et dū operis icepti pfectionē supple-
re deo iuuāte plisteret. accidit aduerse
sortis ꝛditio. Nā Ellio qdā q reliquis
artificibus pesse videbaī dū per tegu-
mē curreret/ pede lapso ita corruit: vt
nullo modo potuisset resopire. Tu.

SAnctus vero anianus (Lcō. vj
vidēs aduersa que acciderāt/ ad
eū qui ceciderat a lōge crucē dñicā fa-
ciēs omni festinatiōe cucurrit. Et vbi
vidit eū qui ceciderat vsq ad mortis
crudelitatē deductū: impositio veril-
lo crucis ori eius vel corpori: apprehē-
sa manu stati surrexit: itavt oēs q ade
rant videntes que acciderant: deo im
mēsas referrēt gratias. Artifex vero
ille vnde fuerat lapsus: absq vllo do-
lore iterato cōscendit. ¶ Tres vltime
lectio. de proprietate sancti hugonis
sine exp̄sitione euāgelij. Lectio. vij.

ECclesiā autē suā ita beatus hu-
go meritorū titulis illustrauit
ita plebē sibi cōmissam vbis informa
re studuit et exēplis: q epi nomen sibi
recte cōpetere: bonorū operū testimo
nio patenter et veraciter ostendebat.
Nec iurta verbū pphetici syon in sā-
guinib⁹ edificare studuit: sed ex viuis
lapidibus habitaculū ecclesie ꝛstrue-
bat electas in ecclesia sua collocando
personas Et iuxta verbū scripture cū
lateres ceciderint quadris edificabāt
lapidibus cedros q plātabāt corruēti-
bus sycomoris. Potestatis aūt secula
ris in ecclesiā seuiētis ipetus adeo cō-
stāter elidere cōsueuit: vt et rerū q cor
poris sui periculū cōtēnere videretur
Adeo etiam potestati regie resistēdo
profecit: q ecclīā suā a seruitute gra-
uissima liberauit: q iura amissa pluri
ma recuperauit. Aliud etiā durimus
annectendū: quod virorū fide dignor
relatio nobis patefecit. Vir iste dū vi-
ueret domos lepro sorū per quas trā-
situ faciebat ingredi consueuit: et cū
eo iubēte viri fuissent a feminis sepa-
rati: oēs viros leprosos quātūcūq de-
formes osculari solebat. Videns autē
hūilitatē egregiā bone memorie Wilel
m⁹ quōdā lincolniēsis ecclie cācellari⁹
vir vtiq valde litteratus q bonus: vo
luit experiri vtrū propter excellentiā
huius operis elatio animū tangeret
viri iusti: dixitq ei. Martinus lepro-
sum osculando sanauit. vos leprosos
quos osculamini nō sanatis. Eps aūt
incōtinēti respondit. Osculū martini
carnē leprosi sanauit: osculū vero le-
prosi aiam meā sanat. Dñs etiam no
ster ihesus xp̄s qui in sanctis suis semp
et vbiq est gloriosus: sctm̄ suū mira-
culis dum etiā viueret ita declarauit
vt variis languoribus per sancti viri
merita medicinā prestaret et salutē.
Accidit autē in vita sancti viri q cum
circa gregis sui curā vigilans parro-
chiā suā peragraret: deuenit ad quā-
dam villā vbi pater et mater cuiusdā
pueri: puerū ipsum pene exanimē de-
ferētes lachrymabiliter eius postula-
bāt auxiliū. Req̄rēti vero qd quererēt
respōdēs mater pueri solita materna
pietate: de dolore filij sui magis āria
dixit. Paruul⁹ iste filius noster partē
cuiusdā lamine ferree lucentē gracilē
et acutā habentē in longitudine et la-
titudine plusq vnū pollicē manu re-
cepit/ et more puerorum ad os tulit.
Que intro lapsa: gutturi firmiter ad
hesit. Cumq de casu miserabili incō-
solabiliter dolerem: videns filiū quē
genueram de vita periclitari: pater
eiusdē pueri consolari me visus est di-
cēs. Nō morietī filius tu⁹. In somnis
eni michi reuelatū est q in breui qdā
sctūs vir per villā istā est trāsiturus q
ipm est curaturus. Misit te ei go dns
hic pater scē/ vt filiū nostrū in vltimo
vite articulo positū: iā vir palpitātē

nobis vinū restituas. Quem recipiēs ep̄s tangensq; guttur benedixit insuf-flauit et crucis signaculo signauit: ac dimisit. Cūq; recessissent ab episcopo ferrū sanguinolentū a gutture et ore pueri eruluit. Et sanatus est puer ex illa hora. Lectio. viij.

ALio quoq; tempore accidit: q̄ p̄dicto ep̄o hugoni per villā decesterhonte trāsitū facienti supplica uerunt parentes cuiusdā furiosi qui in p̄dicta villa circiter per tres septima-nas sine vinculis detineri nō potuit: vt eū visitare et benedicere dignaret. Quo audito vir sctūs de equo desiliēs ad furiosum accessit. Cuius caput li-gatū fuit ad postē: manus vero et pe-des ad parillos tam a dextris q̄ a sini stris. Ep̄us vero aqua benedicta ibidē ab ep̄o cōfecta: infirmū linguā emit-tentē: et quasi ip̄m deridentē aspersit et euāgeliū scīz In principio erat ver-bū. super eū legit: benedictionē dedit et recessit. Cōfestim cepit egrotus do-mitare: et euigilās ipsa die alienatio-ne mentis penitus euacuata: per dei gr̄am plene restitutus est sanitati qui postea per multos annos vixit sa nus Sub silētio aūt p̄tereundū nō est q̄ cū pius pontifex in die parasceues lincolnie esset / et ad fabricā matricis ecclesie q̄ nobiliter a fundamentis ex truxerat: lapides z cementū in hume ris ferret in quodā cophino sicut plu-ries cōsueuerat: debilis quidā ex vtra q; parte claudus duob⁹ baculis sufful tus: tantā viri sancti humilitatē cōsi-derans et admirans: totis visceribus desiderare cepit eundē cophinū defer re / et collo suo applicare: sperans q̄ p merita tante benignitatis ipsius pō-tificis / sanitatē foret recepturus. Tā dem a magistro operis obtinuit qui-dem cophinū sibi p̄stari. In quo la-pides et cementa cū duobus innixus baculis deferre cepit. Et aplis vero ali quot dieb⁹ vnū dimisit baculū. deide reliquū / z post modicū tēporis sanus et erectus: cophinum eundem porta-bat ad opus consuetum: nullo adiu-tus baculi adminiculo. Circa illud tēpus accidit in ciuitate lincolnie: q̄ ciuis quidā in tātā incidit amentiā: q̄ ad ipsius custodiā octo viri fuerūt de putati. Qui in vinculis detētus: tāto verabat furore: q̄ vxorē suā z liberos p̄opr̄ios dētibus laniare minabatur Tandē de cōsilio cuiusdā boniviri cō-sanguinei sui in quadā biga ligatus: ductus est ad ecclesiā cathedr̄alem vbi sctūs ep̄s morabat: ea habita z̄sidera tione: vt per merita beati viri a p̄edi cta dementia liberari mereret. Quē cū vidisset ep̄s ad se adductū: stati cū aspsit aqua b̄ñdicta: et spīm malignū adiurauit vt ab eo exiret: ipsumq; vl-terius nō veraret. Eger vero incōtinē ti in terrā cecidit morienti similis: sup quē vir deo plen⁹ aquā effudit b̄ñdictā in quantitate magna: statiq; surrexit qui tā miserabiliter p̄r⁹ egrotauit: z manus ligatas ad celū extendēs: in hec verba p̄rupit. Deus gratias tibi ago de sanitate mea: et tibi beate ep̄e ad ip sum manus ligatas extendēs. Qui so lutis vinculis sanus redijt: vlterius a demonio non veratus. Tu autē l. ir.

BEatus itaq; hugo z̄pleto in offi cio dei anno pōtificat⁹ sui quar todecimo a cartusia. p̄incipali scīz eiusdē ordinis domo: visitatis ex lon go desiderio p̄iore z fratribus eiusdē domus / in angliā rediēs: in vrbe lōdo nien̄si apud vetus tēplū in domo sua grauiter cepit infirmari. Et cū in le-cto egritudinis morbo de die in diem aggrauescente iā aliquādiu accubuis set / nec ciliciū quo iugiter vtebat ad horā alicuius cōsilio deponere voluis set: sed vbiq; ad mortem magis ordinis cartusiēsis austeritatē atq; rigorē ob-seruare decreuisset: tandē vocāte dño feliciter ab hac vita migrauit ad dñm Post obitū beati viri mirabile quoq; accidit: cū corpus eius a ciuitate lōdo niarū deferretur. Videlicet q̄ cū cerei in exitu ciuitatis lōdoniēsis ante cor-pus ipsius fuissent accensi: per quat-

tuor dietas iugiter arserũt: ita qđ nõ erat aliqua hora in qua nõ esset lux in aliquo cereorũ: licet tẽpus ex aeris intẽperie in vẽto et in pluuia multotiẽs esset turbulentũ. Unde dubiũ non est quin dñs aie ipsius lucẽ pparauerat ppetuã: qui pro corporis veneratione nõ sustinuit lumen extingui tẽporale Non est vt credimus sub silẽtio transcurrendũ: qꝫ excellẽter sanctũ cõfessorẽ suũ hugonẽ dñs vt creditur honorauit in terris. Solebat enĩ dũ viueret sepeliendis mortuis tã diligẽs humanitatis officiũ exhibere. qꝫ nullum mortuũ preteribat cuius sepulture ministeriũ sibi cõpetẽs impẽdere non curaret. Dñs autẽ qui retributione cõdigna nouit iustor merita cõpensare tã honorabilẽ ei tribuit sepulturã / vt honorẽ illũ tribuisse supradicto merito videat. Ea nãqꝫ die qua corpus illius sepulture tradẽdũ ad lincolniẽsem ecclesiã est delatũ: rex ãglie et rex scocie cũ tribus archiepis ⁊ multis epis ⁊ abbatibus tã ordinis cisterciensis qꝫ alterius multis comitib⁹ et baronibus apud lincolniã cõuenerũt. Qui in primo ciuitatis ingressu corpori occurrerũt: illud in humeris suis ad ecclesiã deferẽtes. Erequijs autẽ põtificũ ministerio celebratis: mane venerabile corpus honorifice tradiderũt sepulture. Ante sepulturã vero ipsius sancti accidit quoddã valde miraculosum: et relatione dignũ. Videlicet cũ corp⁹ eius in ecclia lincolnie adhuc iaceret humandũ: miles quidã canonicis ecclesie ⁊ alijs cõprouincialib⁹ satis notus cui⁹ brachiũ cancer ita corroserat qꝫ iã os apparebat: idẽ brachiũ sup corpus epi posuit et faciẽ ei⁹: q̃ vtmos est regibus et epis defunctis in feretro iacẽtib⁹ discoopta: nõ sine lachrymis iacebat. Statimqꝫ a dño meritis sui sancti restituta est mirabile dictu: tã caro qꝫ cutis brachij sui Rogemus ergo deuotissime cõditorẽ nostrũ vt glorioso põtificis sui meritis veniã nobis prestet delictorũ: cui inter ceteros sctõs suos celestiũ plenitudinẽ cõtulit gaudiorũ iesꝰ xps dñs noster qui cũ patre et spũ sctõ viuit et: regnat deus per oia scla sclorũ amen. Tu aũt. Mẽo. fiat de scõ antano cũ hac añ. Iste est qui. Reqre hãc ã. ad scđas vs̃ vni⁹ cõfes. ⁊ põti. v. Justus vt palma. Dño. Deus q̃ sanctã Deinde fiat mẽo. de sancto martino. Cetera oia ad vtraqꝫ vs̃. ⁊ ad matut. et ad alias hos̃ de cõi vnius cõfes. ⁊ põtifi. fiant. Ad ij. vs̃ de sancto hugone fiat memo. de octa. sancti martini cũ ãn. Omartine. v. Amauit eũ. Oratio

QOncede q̃s ops deus: vt q̃ beati martini cõfessoris tui atqꝫ põtificis frequentata solẽnitas: ad perpetuã populo proficiat salutẽ: et quẽ sepius veneramur in terris: semper habeamus patronũ in celis. Per dñm.

CIn oct. sci martini epi ⁊ cfes. Ad matut. inuit. dupl. hyꝰ ãe. ⁊ psal. sicut in pria die ij. l. fiãt. v. Amauit eũ. L cõ. j

ARchadij vero ⁊ honorij secũdo iperij ãno sctus martinus turonor epꝰ plen⁹ vtutib⁹ et scitate prebẽs infirmis multa beneficia: octogesimo primo etatis sue anno: epatus ãno vicesimo sexto apud cõdatẽsem diocesis suevicũ excedens a seculo: feliciter migrauit ad xpm. Trãsijt aũt media nocte que dñica habebat: attico cesareoqꝫ cõsulibus. Multi enĩ in eius trãsitu psallẽtiũ voces audierũt in celo: quod in libro virtutũ eius primo pleni⁹ exposuim⁹. Nã cũ primũ sctus dei apud cõdatẽsem vt diximus vicũ egrotare cepisset: pictaui populi ad ei⁹ trãsitũ sicut turonici cõuenerũt. Quo migrãte grãdis altercatio in vtrũqꝫ surrexit populũ. Dicebãt enĩ pictaui. Noster est monachus. Nobis abbas extitit: nos requirim⁹ cõmẽdatũ. Sufficiat vobis qꝫ dũ esset in mundo: vsi fuistis eius colloquio: participastis eius conuiuio: firmati fuistis benedictiõibus: insuper ⁊ virtutibus ioctũ dati. Sufficiãt vobis ista oia: nobis liceat auferre

vel cadauer eranime. Tu autem. ℟. Hic est martinus. Lectio .ij.

AD hec turonici respondebant Si virtutes nobis factas sufficere dicitis: scito te quia vobiscũ positus: amplius est q̃ hic operatus. Nã vt p̃termittam' plurima: vobis suscitauit duos mortuos: nobis vnũ. Et vt ipse dicebat sepe: maior ei virtus ante episcopatũ fuit q̃ post epatũ: Ergo necesse est vt quod nobiscũ nõ impleuit viuus: expleat vel defunctus. Tobis est eni ablatus: nobis a deo donatus. Terũ si mos antiquit' institutus seruat in vrbe qua ordinatus est habebit deo iubẽte sepulchrũ. Certe si pro monasterij priuilegio cupitis vendicare: scito te quia primo ei monasteriũ cũ mediolanensibus fuit. His ergo litigantibus: sole ruẽte nox claudit corpusq; in medio posuit ab vtroq; populo custoditur. Futurũ enim erat vt mane facto a pictauis per violentiã auferretur: sed deus omnipotens noluit vrbẽ turonicã p̃prio frustrare patrono Tu autẽ ℟. Dũsacramẽta. Lectio .iij.

DEniq; nocte media ois pictaui a somno fallaci cõprimuntur: nec vllus superfuit qui ex hac multitudine vigilaret. Igitur vbi turonici eos aspiciũt obdormisse. apprehẽsam scissimi glebã: alij per fenestrã eiiciũt alij autẽ foris suscipiunt positaq; in naue cũ omni populo per vigẽnã fluuiũ descẽdũt. Ingressiq; ligeris alueũ ad vrbẽ turonicã cũ magnis laudib' psallẽtiũ dirigunt cursum. De quorũ vocibus pictaui expergefacti nihil de thesauro quẽ custodiebãt habẽtes: cũ magna confusione ad propria sunt reuersi. Quod si quis requirit: cur post trãslitũ gratiani epi vnus tantũ id est lidorius vsq; ad sanctũ martinũ fuisset: nouerit q̃ obsistentibus paganis diu ciuitas turonica sine sacerdotali benedictiõe fuit. Nã christiani qui eo tempore videbantur: occulte per latebras diuinũ officiũ celebrabãt. Nam si qui a paganis reperti fuissent xpiani: aut afficiebantur verberibus: aut gladio truncabãtur. ℟. O beatũ martinũ. Require hoc ℟. post ix. ℟. histo. prime diei. Si oct. sci martini in sabbato cõtigerit hoc ꝑdictũ ℟. O beatũ virũ. eo anno oino hoc pretermittat. Ante laudes ỽ. Ora pro nobis bte̅ martine. In laud. hec sola ã. ỽ. Direrũt discipuli. ℣s. Dñs regn̄. Capla et cetera ofa dñr sicut in prima die: cum ofone Concede q̃s. vtẽ. Sancti edmundi regis et marty. ad .j. vẽ. sup psal. ãn. Beatus vir. vel ãn. Iste sctũs psal. fec. ch. vni' mar. ℟. Perceptur' hy' Marty dei q̃ vnicũ. ỽ. Glia q̃ hoã. Aue rex gẽtis ãgloꝝ: miles regis ãgeloꝝ o edmũ de flos martyrũ velut rosa vel liliũ funde pces ad dñm pro salute fideliũ. ℣. Magn̄.

DEus ineffabilis mie qui (Oto. beatissimũ regẽ edmundũ tribuisti pro tuo noie inimicũ moriendo vincere: cõcede propicius familie tue vt eo interueniente mereatur in se antiqui hostis incitamenta superãdo extinguere. Per. Si hoc festũ vel festũ sancti clemẽtis in vna ebdo cõtigerit ad .j. vẽ sci edmũdi sup psal. dici solet ãn. Beat' vir qui suffert. Cp̃. Iste sctũs ℟. Perceptur' Cetera vtẽ. Tũc eat processio ad altare sci edmũdi si habeatur cãtando. ℟. Beatus vir qui suffert ỽ. Ora pro nobis bte̅ edmũde. ℟. Ut digno. ℣s. Prestaq̃s. Require in cõi vnius marty. In reuertendo dicitur de scta maria. Ad mat. ix. lec. kiãt. Lectio .j.

ROuincie que et ãglia nuncupatur fuit sanctissimus deoq; acceptus edmũdus: ex antiquorum saxonũ nobili prosapia oriundus: a primeuo sue etatis tempore cultor veracissimus fidei christiane. Eodẽ tempore impissimus hynguar cũ altero hubba nomine eiusdẽ peruersitatis homine conatus in exterminiũ adducere oẽs fines britãnie. Qui northã hymbror primitus aggressi expugnare prouinciam graui depopulatione totã ex or-

dine peruagãtur. Hynguar vero ꝑdã facta reliquit ſociũ: et a boreali parte cum magna claſſe ad quãdã ciuitatẽ latẽter appulit quã introgreſſus ignibus cremandã dedit pueros ſenẽs in plateis ciuitatis iugulat: et matronalem ſeu virginalẽ pudicitiã ludibrio trahendam mandat. Lectio. ij.

Cum iã multitudine interfectorum archimeniã rabiẽ nõ exſaturaſſet: impius rex hynguar quãtũ fatigatus in poſterũ detuliſſet: euocat quoſdã plebeios/quos ſuo gladio credidit eſſe indignos: ac vbi rex eorũ edmundus tũc tẽporis degeret: ſollicitus perſcrutator inueſtigare ſtudet. Nã ad eũ fama peruenerat: q̃ idẽ rex glioſus videlicet edmũdus floreti etate: ⁊ robuſtus viribꝰ: bello perocia ſtrẽnuꝰ eſſet. Et idcirco feſtinabat paſſim neci tradere quos circuncirca poterat reperire ne ſtipatus militũ agmine ad defenſionẽ ſuor. rex edmũdus ſibi reſiſteret. Qui morabat eo tẽpore ab vrbe longiꝰ in villa q̃ lingua eor eglesdune dicitur: a qua ⁊ ſilua vicina eadẽ nomine vocatur. Tu autẽ. Lectio. iij

Conſueuit eadẽ danorũ ⁊ alanorum natio nunq̃ palã cũ hoſte cõtendere: niſi inſidijs preuẽto. Quapꝓter circũſpectꝰ plurimũ ipiſſimus accito vno ex cõmilitonibꝰ: eũ ad regẽ huiuſmodi curarũ tumultibus expeditũ dirigit: qui exploret que ſit ei ſũma rei familiaris: improuiſum vt cõtigit querẽs ſubiugare tormẽtis ſi eiꝰ nollet obtẽperare feralibꝰ edictis Ipe cũ grãdi comitatu ſuccẽturiatus lẽto pede ſubſequitur: et inique legatiõis baiulo imperat: vt incautum ita alloquatur. Terre mariq̃ metuẽdus dñs noſter hynguar rex inuictiſſimus: diuerſas terras ſubijciendo ſibi armis ad huius prouincie optatũ littus cũ multis nauibus hiematurus appulit atq̃ idcirco mandat: vt antiquos theſauros: et paternas diuitias ſub eo regnaturus diuidas. Cuius ſi aſperneris potẽtiam. innumeris legionibus

ſultã: tuo preiudicio et vita indignus iudicaberis et regno. Lectio. iiij.

Audito nũcio rex ſanctiſſimus ingemuit: ⁊ accito vno ex ſuis ẽis qui ei erat a ſecretis. quid ſup his reſpondere deberet conſuluit. Cunq̃ ille timidus prouita regis ad cõſentiẽdum plurimis exhortaretur exẽplis: rex paululũ ſticuit: et ſic demũ ora reſoluit. Simulata beniuolẽtia ꝓtẽdit callidꝰ ſue machinationis muſciculã qua ſeruũ xpi irretire deliberat. Vitã indulget qua necdũ careo: regnũ promittit qõ habeo: opes conferre cupit: q̃bus nõ egeo. Pro his ergo nũc incipiã ſeruire duobus dñis q̃ me ſub xpo viuere ſub xpo ſolo regnare: ꝓſentibus palatinis deuouerim. Tu aũt. Icõ. v.

Tunc conuerſus ad eũ qui fuerat miſſus dixit. Rediens feſtinus hec dño tuo ſponſa perferẽs. Noueris quod pro amore vite temporalis chriſtianus rex edmundus non ſe ſubdet pagano duci: niſi prius effectꝰ fuerit cõpos noſtre religionis: malẽs eſſe ſignifer in caſtris eterni regis. Vir ſanctus verba compleuerat: ⁊ renunciaturus miles pedẽ a domo extulerat: et ecce hynguar obuius illi iubet vt breuiloquio vtatur. illi pandẽs per oia archana regis vltima. Que ille dum exequitur: imperat tyrãnus circunfundi omnẽ turbam ſuorũ interius: ſolũq̃ regẽ teneãt: quẽ ſuis legibus rebellẽ iã cognouerat. Tunc ſanctus rex edmundus in palatio proiectis armis capitur vinculis artioribꝰ artatus conſtringitur: atq̃ innocens ſiſtitur ante impiũ iudicẽ. Tu. l. vj.

Vinctus itaq̃ multis modis illuditur: ac tandem fuſtigatus acri inſtantia perducitur ad quandã arborẽ vicinã ad quam religatus: flagris duriſſimis diutiſſime veratur: nec vincitur ſemper chriſtũ inuocãdo flebilibꝰ vocibus. Qua de re aduerſarij in furorem verſi quaſi ludendo ad ſignũ eũ toto corpore ſagittarũ telis confodiũt. multiplicantes acerbitatẽ

cruciatus crebris telorū iactibus: qñ vulnera vulneribus imprimebāt dū iacula iaculis locū dabāt. Sicq; factū est vt spiculatorū terebratus aculeis circunfossus palpitans hereret. velut asper hericius aut spinis carduus: in passioneq; similis sebastiano egregio martyri factus est. Lectio. vij.

Quum nec sic furcifer hynguar: cum lanistis assensum prebere cōspiceret. christū inclamantē ingiter lictori mandat protinus vt amputet caput eius. Mox spiculator cum arrepto pugione: inter verba oronis vno ictu decapitando hac luce prinauit/atq; ita duodecimo kalēdas decembris deo gratissimū olocaustū edmundus rex et martyr intrauit senatū curie celestis. Cuius corpus relinquentes dani/illud caput sanctū in siluā cui vocabulum est egleſdune recedētes asportauerunt: ac inter densa veprū frutecta longius proiectū occuluerunt: id omni sagacitate elaborātes: ne a christianis corpus cum capite honeste traderet sepulture. Huic spectaculo quidā nr̄e religiōis delite scēdo interfuit. Quē subtractū vt credimus paganorū gladijs diuina prouidentia ad manifestandā huius rei indaginē reseruauit/licet omnino ignorauerit. quid de capite factū esset: nisi q; cum eo carnifices interiorem siluam petere consperisset. Paganis autem abeūtibus corpus sanctissimum repertum est in eodē loco vbi rex occubuit. Tu. k. viij.

Postq; confluētes populi audierunt illius verba: qui tante visionis vt dictū est particeps extiterat decreuerunt quaq; versum per inuia siluarum experiri: si ad id loci deueniret cōtingeret quo sancti viri caput iaceret. Cumq; oēs ad id concurrerent: inuia perlustrantibus ad voces seinuicem cohortantiū vtpote socij ad socium alternatim clamantium vbi es caput respondebat designādo locum paterna lingua dicens: here/here/here. quod interpretatū latinus sermo exprimit hic/hic/hic. Nec vnq; eadem repetēdo clamare destitit quo adusq; omnes ad se perduxit. Immanis etiā lupus eo loco diuina miseratione sacrum caput inter brachia complexus procumbebat humi: excubias impendens martyri. Assumētes ergo inestimabilis precij margaritā: retulerūt ad suū corpus: benedicētes deū in hymnis et laudibus: prosequētesq; ad locum sepulchri lupo earūdem reliquiarum custode. Aptantes autem caput corpori sancto: pro tēpore tradiderūt vtrūq; pariter aromatisatū competēti mausoleo. Quo etiam edificat abili opere desuper basilica/ multis annis requieuit humatus. Tu autem. l. ij.

Postq; vero sedatis bellorū incēdijs cepit respirare pietas fideliū eiusdē prouincie multitudo in villa regia que lingua anglorum bedrichesworde dicitur: latine vero bredichecurtis vocatur: construxit permarimā ecclesiam ad quam eum trāstulit cum magno gloria. Cumq; pretiosum corpus putrefactū putaretur ita sanum et incolume est repertū vt non dicam caput redintegratū et cōpaginatū corpori: sed omnino nichil in eo vulneris nichil cicatricis apparuerit. Tantū in eius collo ob signū martyrij rubet vna tenuissima ruga in modum fili coccinei: sicut testari erat solita quedam beate recordatiōis femina osuen vocabulo dicta que paulōante hec nostra moderna tpa apud eius sacrosanctū tumulū ieiunijs et orationibus vacans multa transegit annorū curricula. Cui venerabili femine aut diuina miseratione: aut nimia deuotiōe mos inoleuit: vt patefacto beati martyris sepulchro quotannis. in dominica cena eius attondendo precideret capillos et vngues. Que omnia diligenter colligens/et in capsella recōdens: non neglerit q̄diu virit excolere mira affectione: posita super altare eiusdem ecclesie. Tu autem dñe. Cetera oia de cōi vnius mar. dicunt.

℣ Sancte cecilie vginis ⁊ mar. Ad.ſ. vs ān. ℣ Triduanas a dño popoſci inducias. vt domū meam eccleſiā conſecrarem Pſal.ket.ch.de cōi vni⁹ vgi.et mar. ℣ Cecilia me miſit. Hy⁹. Virginis proles. ℣. Diffuſa eſt gratia.ā. ℣ Virgo glorioſa ſemper euangeliū chriſti gerebat in pectore ſuo: ⁊ nō dieb⁹ neq; noctib⁹ a colloquiis diuinis ⁊ oōne ceſſabat. ℣. Magn̄. Oēō

Deus qui ānua beate cecilie virginis et martyris tue ſolēnitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiam pie conuerſationis ſequamur exemplo. Per dñm. Ad matuti. ir.let.ſiant. Inuit. Chriſtū venerātes. ℣. Venite. Hymnus. Virginis proles. ℣ In primo nocturno antiphona.

Cecilia virgo almachiū exuperabat tyburtiū et valerianū ad coronas vocabāt. ℣s. Dñe dñs nr̄. ſo.iij.ā. Expanſis manibus orabat ad dñm. vt eam eriperet de inimicis. ℣ Celi enarrāt. ſo. v.ā. ℣ Silicio cecilia mēbra domabat: deū gemitibus exorabat. ℣. Dñi eſt ter. ſo.ix ℣. Diffuſa eſt grā in labiis tuis. Lctō.ſ.

Beata cecilia virgo clariſſima abſcōditū ſemper euāgeliū chriſti gerebat in pectore ſuo: et non diebus neq; noctibus a diuis colloquiis et oratione ceſſabat. cum fletibus exorans: vt virginitas eius ipſo conſeruante inuiolata permaneret. Hec valerianū quendā iuuenē habebat ſponſum. Qui iuuenis in amorē virginis aīm perurgens: diem conſtituit nuptiarū. Cecilia vero ſubtus ad carnē cilicio induta deſuper auro textis tegebatur veſtibus. Parentū enim tanta vis erat et ſponſi circa illā exeſtuans: vt non poſſet amorē ſui cordis oſtendere/et quod ſolū chriſtū diligeret indiciis euidētibus aperire. Quid multa? Venit dies in quo thalamus collocatus eſt. Et cantātibus organis: illa in corde ſuo ſoli dño decātabat dicēs. Fiat dñe cor meū et corpus meū imaculatū vt nō ⁊fundar. Et biduanis ac triduanis ieiunijs oras cōmendabat dño quod timebat. ℣.

Cantātibus organis cecilia virgo in corde ſuo ſoli dño decātabat dicens. Fiat cor meū ⁊ corpus meū imaculatū vt nō cōfundar ℣ Biduanis ac tiduanis ieiunijs oras ſuā dño pudicitiā cōmēdabat. Fiat. ℣.

Inuitabat angelos precibus: lachrimis interpellabat apoſtolos: et ſctā omnia chriſto famulantia exorabat: vt ſuis eā deprecationibus adiuuarēt: ſuā dño pudicitiā cōmendantē. Sed cum hec agerentur/venit nox in qua cū ſuſcepiſſet vna cū ſpōſo ſuo cubilis ſecreta ſilentia: ita eū alloquitur. O dulciſſime atq; amantiſſime iuuenis/eſt michi miſterium qđ tibi confitear: ſi modo tu iuratus aſſeras tota te illud obſeruantia cuſtodire. Jurat valerianus ſpōſus ſe illud nulla omnino prodere ratione: nulla neceſſitate detegere. Beata cecilia ait valeriano. Angelum dñi habeo amatorem: qui nimio zelo cuſtodit corpus meū. Hic ſi vel leuiter ſēſerit: quod tu me polluto amore contingas: ſtatim circa te ſuū furorē exagitabit: et amittes florē tue gratiſſime iuuētutis. Si autē cognouerit q̄ me ſincero et imaculato amore diligas: ⁊ virginitatem meam integrā illibatamq; cuſtodias ita te quoq; diliget ſicut et me et oſtendet tibi gratiam ſuam Tu autem. ℣.

Virgo glorioſa ſemper euangeliū chriſti gerebat in pectore. Et nō diebus neq; noctib⁹ vacabat a colloquiis diuinis et oratione. ℣. Cilicio cecilia membra domabat deū gemitibus exorabat. Et nō. Lcō. iij.

Dixit valerianus nutu dei corrept⁹ timore ait. Si vis vt credam ſermonibus tuis: oſtende michi ipſum angelū. Et ſi probauero q̄ verus angelus ſit: faciā quod hortaris. Si autē virū alterū diligis: ⁊ te ⁊ illū gladio feriā. Tunc beata cecilia dixit ei. Si conſilijs meis promittas te acquieſcere: ⁊ mittas te purificari fonte perenni: et credas vnum deū eſſe in celis viuū et verū: poteris eū videre

Dixit valerianus ad beatam ceciliã. Et quis me purificet: vt ego ãgelũ videam? Respondit cecilia. Est senior q̃ nouit purificare hoies vt mereantur videre angelũ. Dixit ei valerian⁹. Et ego vbi hunc senem requiram? Respõdit cecilia. Vade in tertium miliarium abvrbe: via que appia nuncupatur: et illic inuenies pauperes a transeuntibus alimonie petentes auxilium. De his enim michi semper cura fuit: et optime huius mei secretꝛ sunt conscij. Hos tu dum videris dabis eis benedictionẽ meã dicens. Cecilia me misit ad vos: vt ostendatis michi sanctum senem vrbanũ: quoniã ad ipm habeo eius secreta mandata que perferã. Hunc dũ tu videris: indica ei oĩa verba mea. Et dũ te purificauerit: induet te vestibus nouis ⁊ candidis. Cũ quibus mox vt ingressus fueris istud cubiculũ videbis angelũ scm̃ etiam tui amatorẽ effectũ / et omnia que ab eo poposceris ipetrabis. Tu aũt. ℣. Cecilia me misit ad vos. Vt ostendatis michi scm̃ vrbanũ Quia ad ipsum habeo secreta que perferã. ℟. Tunc valerianus pererrit ⁊ inuẽtis pauperibus dixit cecilia me misit ad vos. Vt ostẽda. Glia. Quia. In secũdo nocturnã. Biduanis ac triduanis ieiuniis orans suã pudicitiam dño cõmendabat. ℣s. Eructauit. ℣o. xxj. ãn. Fiat dñe cor meũ et corpus meũ immaculatũ: vt non cõfundar. ℟. Deus noster refugiũ. ℣o. xxj. ãn. Dñe ieſu xpe seminator casti consilii: suscipe seminũ fructus quos in cecilia seminasti. ℣s. Fũdamẽta ℣o. xxxij. ℟. Specie tua Lectio. iiij. Perrexit valerianus et secundũ ea signa que acceperat: inuenit sanctũ vrbanũ epm: qui iam bis confessor factus intra sepulchra martyrũ latitabat. Cui cũ dixisset omnia verba cecilie: gauisus est gaudio magno Et ponens genua sua in terrã: expandit manus suas ad celũ cũ lachrymis / et dixit. Dñe ieſu chriſte seminator casti consilij: suscipe seminum fructus quos̃ cecilia seminasti. Dñe ieſu xpe pastor bone: cecilia famula tua quasi apes tibi argumentosa deseruit. Nã sponsum quẽ quasi leonẽ ferocẽ accepit ad me quasi agnũ mansuetissimũ destinauit Iste huc nisi crederet nõ venisset. Aperi ergo dñe cordis eius ianuã sermonibus tuis: vt creatorẽ suũ te esse cognoscat et renunciet diabolo et omnibus põpis eius et idolis eius. Orante sancto vrbano ẽpo: subito ante facẽ ipsorũ apparuit senior indut⁹ vestibus niueis tenens titulũ in manibus aureis litteris scriptũ Quẽ vidẽs valerian⁹ nimio terrore corrept⁹ est. Et cadens in terram: factus est quasi mortuus. Tunc senior eleuauit eũ dicẽs. Lege harũ litterarũ tertũ et crede vt purificari merearis ⁊ videre angelum cuius tibi aspectum cecilia virgo deuotissima repromisit. Tu autẽ. ℣. Beata cecilia dixit tyburcio hodie te fateor meũ esse cognatũ Quia amor dei te fecit esse contẽptorẽ idolorũ. ℟. Sicut amor dei fratrẽ tuum michi cõiugem fecit. ita te meum cognatum faciet. Quia. Lectõ. v. Hunc valerianus respiciẽs cepit intra se legere. Scriptura aũt tituli hec erat. Vnus dñs / vna fides / vnũ baptisma / vnus de⁹ et pater oĩm qui super oẽs est et per oĩa / ⁊ in oĩbus nobis. Cumq̃ hoc intra se legisset: dicit ei senior. Credis ita esse: an adhuc dubitas? Tunc valerianus voce magna clamauit dicẽs. Non est aliud q̃ verius possit credi sub celo. Cũq̃ hec dixisset valerianus: ille senior ab oculis eorũ elapsus est. Sanctus vero vrbanus baptizauit valerianũ / et docẽs eũ oẽm fidei regulã: remisit eũ ad ceciliã diligenter instructũ. Veniens igit valerianus indutus cãdidis vestimẽtis ceciliã intra cubiculũ inuenit orãtem: et stantẽ iuxta eã angelũ dñi pennis fulgentibus alas habentẽ: et flammeo aspectu radiantẽ: duas coronas ferentẽ in manibus chorusc antes: rosis et liliis albescentes. Quicq̃ vnã dedit cecilie: alteram valeriano dicens. Istas coronas imaculato corde ⁊ mũ

do corpore custodite: qa de paradiso dei eas attuli vobis. Et hoc vobis signū erit. Nūq̄ marcidū aspectus sui adhibent florē: nunq̄ minuūt sui suauitatē odoris. Nec ab alijs videri poterunt: nisi ab eis quibus ita castitas placuerit: sicut vobis probata est placuisse. Et quia tu valeriane consensisti cōsilio castitatis: misit me christus filius dei ad te: vt quam volueris petitionem insinues. Tu autem dñe, ℣ Dñe iesu christe pastor bone seminator casti cōsilii suscipe seminum fructus quos i cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi apes tibi argumentosa deseruit. ℟. Namsponsum quem quasi leonem ferocē accepit ad me quasi agnum masuetissimū destinauit. Cecilia. Lectio. vj.

AIt valerianus ad angelū. Nichil michi in ista vita dulci⁹ extitit: q̄ vnicus mei fratris affect⁹. Et impium michi est vt me liberato. germanum meū in periculo perditionis aspiciā. Hoc solū oibus petitionibus meis antepono ⁊ deprecor vt fratrem meū tiburtiū sicut me liberare dignatus est dñs: eruat ⁊ faciat nos ambos in sui nominis confessione perfectos Audiens hec angelus/ letissimo vultu dixit ad eū. Quoniā hoc petisti quod melius q̄ te xp̄z implere delectat/ sicut te per famulā suā cecilia lucratus est dñs: ita per te quoq̄ tuū lucrabit fratrem: et cum eodē ad martyrij palmā attinges. His itaq̄ finitis sermonib⁹ aspectus angelici numinis migrauit ad celos. Et illis epulantibus in xpo/ atq̄ in edificatione sancta sermocinātibus: tiburtius valeriani frater aduenit. Ingressus aūt ad beatā cecilia quasi ad cognatā suam: osculatus est caput eius et ait. Miror hoc tempore ros⁹ hic odor ⁊ liliorū vnde respiret: Cōfiteor vobis ita sum refert⁹: vt putem me totū subito renouatū. Dixit ei valerianus. Odorē hūc iam me interpellante promeruisti suscipere: et credēs promereberis intelligere. Dij enim quos hucusq̄ coluimus. ad oēm fidē demonia demōstrant. Dicit ei tiburtius. Unde hoc nosti: Respōdit valerianus. Angelus dei docuit me quē et tu videre poteris: si purificatus fueris ab omni sorde idolorū. Tu aūt. ℣ Cilicio cecilia membra domabat: deū gemitibus exorabat. Almachiū exuperabat Tyburtiū et valerianū ad coronas vocabat. ℟ Nō diebus neq̄ noctibus cessabat a colloquiis diuinis et oratiōe. Almachiū. Glia. Tybur. ¶ In. ij. nocturno. ān. Beata cecilia dixit ad tyburtiū: hodie te fateor meū esse cognatū. quia amor dei te fecit esse contemptorē idolorū. ℣. Cantate. j. fo. xxxiij. ā. ¶ redimus xp̄m filiū dei verū deum esse qui sibi talē elegit famulam. ℣. Dñs regn. exul. fo. xxxiij. ān. Nos scientes sanctū nomen ominno negare non possumus. ℣. Cantate. ij. fo. xxxv. ℟. Adiuuabit eam. Lectio. vij.

DIxit autem tiburtius ad valerianū Et si potest fieri vt videā angelū dei: que mora est purificationis: Tūc sancta cecilia osculata est caput eius et dixit. Hodie te meū fateor esse vere cognatū. Sicut enim amor dei michi fratrē tuū coniugē fecit: ita quoq̄ te michi cognatū contemptus faciet idolorū. Unde quia paratus es ad credendū: vade cum fratre tuo: vt purificationē accipias/ per quā merearis angelicos vultus aspicere: ⁊ oīm veniā tuarū inuenire culparū. Cūq̄ diligenter instruxisset eū beata cecilia de fide trinitatis/ et vnū deū esse in tribus personis euidenter ei ostendisset et de his que saluator in corpore gessit sufficienter edocuisset: tiburtius pedibus eius prostratus: cū ingēti fletu ⁊ lachrymis dixit. Ego vsq̄ hodie sine causa vixi: sed iam non sit michi sine causa viuere. Et ad fratrē suū conuersus ait Miserere mei frater carissime Obsecro te duc me ad purificationē vt purificatus eterne vite particeps efficiar. Tūc valerianus perduxit eū ad papā vrbanū. Cui cū narrasset vniuersa que acta vel dicta fuerant papa gratias referens deo suscepit tybur-

tium cum omni gaudio. Et baptizãs
cũ secũ esse p̃cepit quoadusq; albas
deponeret. Quẽ perfectũ in doctrina
sancta per septẽ dies: r̃ho militẽ conse
crauit. Eo tpe almachius vrbis rome
p̃fectus scõs dei fortiter laniabat ⁊ in-
humata iubebat corpa cor dereliqui.
Tiburtius vero et valerianus ad hec
vacabant quotidie vt p̃ciosas mar-
tyrum facerent sepulturas: elemosi-
nis et pietatibus insistentes. Tu. ℟.

7 Cecilią intra cubiculũ orantẽ inuenit. et
turta eã stantẽ angelum dñi. Quẽ videns
valerianus nimio terrore correptus est. ℣
Angelus dñi descendit de celo et lumene
fulsit in habitaculo. Quẽ. Lectio. viij.

INterea vniuersa nunciant al-
machio: que per eos circa gẽtes
agerẽtur: vel quod studiose quos ille
occidi iubebat: sepelirent. Qua ꝓpter
tenti ab apparitoribus almachio p̃-
sentãtur. Cũq; eos cogere non posset
vt ioui thura ponerẽt: gladio aiaduer
ti p̃cepit: et sanctã ceciliã sibi p̃sen
tari. Apparitores autẽ qui eã conp̃e-
henderant: fletus et voces dabãt: qõ
tã elegãs puella sapiẽsq; ac nobilis op
taret occidi. Quib⁹ sientib⁹ dixit. Hoc
non est iuuentutẽ perdere sed mutare
Dare luctũ / ⁊ accipere gaudiũ. At illi
cõpũcti dixerũt. Credimus r̃m filiũ
dei verũ deũ esse: qui te talẽ possidet
famulã. Dixit eis cecilia. Intrate er-
go in domũ meã: ⁊ faciam venire qui
vos faciat vite eterne ꝓticipes. Quo
facto baptizati sunt in domo eius am
plius ℔ quadraginta p̃mixtim sexus
et etatis. Post hec almachius sibi p̃-
sẽtari iussit ceciliã Cui et dixit. Igno
ras quia dñi nostri inuictissimi p̃n-
cipes iusserũt: vt qui non negauerint
se esse r̃pianos puniant. Cecilia dixit
Si imperatores vestri errãt: sicut et
nobilitas vestra. Sentẽtia enim quã
ab eis p̃olatã esse testaris: vos seuien
tes: et nos innocẽtes ostẽdit. Si enim
malũ esset hoc nomen / nos negarem⁹
vos vero ad confitendũ supplicijs nõ
vrgeretis. Sed nos scientes sanctum
nomen omnino negare nõ possumus
Melius est enim feliciter mori ℔ infe-
liciter viuere. Almachius dixit. Elige
tibi vnũ e duobus: aut sacrifica: aut
nega te esse christianã: vt copiam eua
dendi habeas. Tunc subridens cecilia
dixit. O iudicem necessitate cõfusum
Vult vt negem me esse innocẽtem: vt
me faciat nocentem. ℟.

O beata cecilia que duos fratres cõuerti
sti almachiũ iudicẽ superasti Et vrbanum
episcopum in vultu angelico demõstrasti.
℣. Beata es virgo et gloriosa et benedi-
ctus sermo oris tui. Et. Lectio. ix.

ALmachius dixit. Accusatores
p̃sto sunt: qui te christianissi
mã testant. Cecilia dixit. Horũ michi
accusatio votiua est: ⁊ tua pena victo
ria. Almachius dixit. Ignoras quo-
niã mortificandi et viuificandi michi
ab inuictissimis p̃ncipib⁹ potestas
est tradita: Cecilia dixit. Si iubes: cõ
tra veritatẽ p̃babo te esse mentitũ.
Dixisti enim p̃ncipes tuos viuifican
di et mortificãdi tibi copiã tradidisse /
cũ solã mortificãdi tibi scias traditã
potestatẽ. Vitã enim viuentibus tol-
lere potes: dare mortuis non potes.
Almachius vehemẽter iratus: iussit
beatã ceciliã ad domũ suã perduci / et
ibidẽ flãmis balnearibus cõcremari.
Cũq; fuisset in labore balnei sui inclu
sa: et subter incendia lignorũ pabula
ministrarẽt: die integro et nocte tota
quasi in frigido loco: integra illibata
q; permansit: ita vt nec vna pars mẽ-
brorũ eius saltẽ fudoris signũ haberet.
Quod cũ audisset almachius: misit q̃
eam ibidẽ in ipsis balneis decollaret:
Quã spiculator tercio ictu percussit:
et caput eius amputare nõ potuit. Et
qm̃ legibus decretũ erat / ne quartã
percussionẽ decollãdus acciperet: sic
seminecẽ truculẽtus carnifex dereli-
quit. Cuius sanguinẽ bibleis linthea
minib⁹ populi qui per eã crediderant
extergebãt. Per triduũ autẽ quod su-
peruixit. non cessauit omnes puellas
quas nutrierat i dñica fide cõmonere

Quibus ꝛ diuisit vniuersa q̄ habebat et sctō vrbano pape tradidit cōmendatas. Cui ꝛ dixit. Ad hoc triduanas a dño poposci iducias: vt et istas tue btitudini traderē: et hanc domū meā ecclesie noie cōsecrarē. Et hec dicens reddidit spiritū. Tunc sanctus vrbanus corpus eius auferens cū diaconibus nocte sepeliuit inter collegas suos epos: vbi omnes sunt cōfessores et martyres collocati. Domū autē sancte cecilie ecclesiā ꝛserrauit in qua beneficia dñi eruberāt ad memoriā beate cecilie vsq; in hodiernū diē: regnante dño nostro iesu chꝛisto: qui viuit et regnat in secula seculoꝛum amen. ℟

9. Dū aurora finē daret cecilia dixit. Eya milites chꝛisti abicite opa tenebꝛarū et induimini arma lucis. ỽ. Cecilia vale dicēs frībus et erhoꝛtās eos ait. Eya mili. Gloriā. Abiicite ope. Ante laud. ỽ. Oꝛa pꝛo nobis beata cecilia. Ut digni. In lau. ān

CAntātibus oꝛganis cecilia dño decātabat dicēs fiat coꝛ meū immaculatū vt nō cōfundar. ℣. Dñs regn. ā. Est secretū valeriane qđ tibi volo dicere angelū dei habeo amatoꝛē qui nimio ꝛelo custodit coꝛpꝰ meū. ℣. Jubilate. ā. Valerianꝰ in cubiculo cecilią cū angelo oꝛante iucnit ps. Deus deꝰ meus. ān. Bñdico te pater dñi mei iesu chꝛisti quia per filiū tuum ignis extictus est a latere meo. ps. Bñdicite. ā. Cecilia famula tua domine quali apes tibi argumētosa deseruit. ps. Laudate dñm. Ch: vnius virginis ꝛ martyꝛis. hyꝰ. Jesu coꝛona virginū. ỽꝰ. Adducentur regi virgines. ān. Dū aurora finem daret cecilia exclamauit dicēs: eya milites chꝛisti abiicite opera tenebꝛarū et induimini arma lucis. ps. Benedictus. Oco. Deus qui nos. Ad pꝛimā ān. Cantantibus oꝛganis. ps. Deus in noie. Ad. iij. Est secretū. ℣. Legē pone Cha. Via. ꝛ ỽ. de cōi vniꝰ ỽgi. ꝛ mar ad oēs ho. dñr. Ad vs. ān. Valerianus ps. Deficit. Ad. ir. ān. Cecilia famula. ps. Mirabilia. CScti clemētis pape et marty. Ad. s. bel. super hm ā. Iste sctūs. Psal. feriales. Ch. Dis pōtifex.

℟. Oꝛemus omnes. Hyꝰ. Martyꝛ dei qui vnicū. ỽꝰ. Gloꝛia et he. ān. Dedisti dñe habitaculū martiri tuo clemēti in mari in modū tēpli marmoꝛei: angelicis manibus pꝛeparatū: iter pꝛebens pplo terre: vt enarrēt mirabilia tua. ℣. Mag. Oco.

DEus q̄ nos annua bti clemētis martyꝛis tui atq; pontificis solēnitate letificas: cōcede pꝛopicius vt cuius natalicia colimus virtutē quo q; passionis imitemur. ℣. Dño. fiat de sctā cecilia cū hac ā. O beata cecilia que duos fratres cōuertisti almachiū indicē superasti vrbanū episcopū in vultu angelico demōstrasti. ỽ. Adducētur regi virgines. Oco vtš. Deide fiat mēo. de. s. felicitate virgi. et marty. cū hac oiōe

PResta q̄s oēs deus: vt btē felicitatis martyꝛis tue solennia recēsentes meritis ipsius pꝛtegamur et pcibus. ℣. Ad mat. iuī. añe. pt. ꝛ ỽ. in singuł noc. de cōi vniꝰ mar. dñr. fc. s.

BEatus clemens romane ecclesie eps: disciplinā bti petri apli secutus ita moꝛū oꝛnamētis pollebat: vt oibus pplis cōplaceret. Singularū aūt regionū inopes noiatim habebat scriptos: et hos quos baptismatis sctificatione mūdauerat: publice mēdicitati subiectos eē nō sinebat Mediocres ac diuites admonebat: ne paterētur baptisatos pauperes a iudeis et gēti libꝰ stipē publicā postulare: ꝛ vitā baptismatis cōsecratiōe mūdatā donis gētiliū inq̄nari. His et plūmis ỽtutibus poliēs: deo et hoībus cōplacebat Factū est autē vt neq; aurelianū illustrē nec sisinniū amicos nerue impatoꝛis timeret btūs clemēs romane sedis eps. ℟. Iste sctūs. vt in cōi. Le. ij

QAm ꝛ domicillā virginē neptē domiciani imperatoꝛis sponsam aureliani in chꝛistū credentē sacro velamine imposito: ad integritatis perseuerantiā consecrauit: ꝛ theodoꝛā sisinnij cōiugem a simulachꝛis cōuersā deo castitatis pꝛopositū pfiteri admonuit. Cui vir eius ductꝰ ze-

lo insidias tetendit ad ecclesiā p;operāti. Qui et ipse ecclesiā ingressus est At vbi fusa o;atione clementis: a populo r̄sponsum est amen: statim surdus et cecus effectus est. Tūc dixit ad seruos suos. Tollite me cito iter manus et educite fo;as. Pueri ergo eius gi;abant cū eo per totā ecclesiā: et ad introitū puenire non poterāt. Quod cū theodo;a cognouisset / p;ostrauit se in o;ationē et cum lach;ymis a deo petyt: vt inde virū suū erire pmitteret. Post o;ationē vero dantes pueri manū dño suo egressi venerūt domū Finitis aūt missis: p;ostrauit se theodo;a ad pedes sancti clementis: narrans ei que facta fuerant. Vm.

Iustus germina. vt in cōi. Letō. iij.

Tunc beatus clemēs ho;tari cepit omnes q̄ aderant vt a dño postularēt: quatenus viro eius et auditū dñs redonaret et visum. Et pergens ad domū eius facta o;atiōe: statim aperte sunt aures ⁊ oculi silinnij Et videns clementē vt cū tenerēt servus suis imperare / nō timuit Qui putantes clementē ligare: colūnas ligauerunt: et per domus spacia inter se trahebāt. Tunc sctūs clemens dans o;ationē abscessit. Flenti autē ⁊ o;āti theodo;e: apparuit ei quidā vir venerādus: dixitq; ei. Per te sanus erit silinnus vt ipleatur q̄ dixit frater meus apūs paulus. Sctificabitur vir infidelis per mulierē fidelē. Et hec dicēs: abscessit. Statimq; clamauit ad se silinnus theodo;e dicēs. Theodo;a obsecro te: vt roges deū tuū: ne irascatur michi. Roga autē ep̄m vt veniat ad me: et faciat me veritatē cognoscere. Tūc theodo;a perrexit ad ep̄m et narrauit ei que viderat ⁊ audierat Veniēs itaq; sctūs clemēs ad silinnū cū ho;ore susceptus est. A quo audiens vniuersa que ad fidē pertinebāt: credidit deo / et baptizati sūt cū eo trecenti triginta tres. Et sicut silinnus per clemētē ita per silinnū multi nobiles: mlti illustres ⁊ amici regis nerue / conuersi sunt ad chr̄istum. Vr.

O remus omnes ad dominū iesū chr̄istū dixit beatus clemens. Ut cōfessio;ibus suis fontis venas aperiat. Ut de beneficiis eius gratulemur. ℣. Qui percussit petrā in deserto sy̆na et fluxerunt aque in abundantiā ipse vobis laticē effluentē impartiatur. Ut cōfesso. Glo;ia. Ut de. Le. iiij

Omes autē sacro;um publius to;quatus vidēs innumerabilem multitudinē chr̄isto credere: mouit seditionē de nomie sancti clementis: et inter se confundebātur dicētes Quid enī mali fecit aut quid boni nō exercuit? Quicūq; ad eo visitatus est eger: sanus factus est. Quicūq; ad eū tristis aduenit gaudēs abscessit. Nulli vnq̄ nocuit: oībus p;ofuit. Alij maligno spū inflati: dicebāt magicis artibus ista faciens deo;ū no;tro;ū cultūrā euacuat. Tunc publius to;quatus misit de eo legationē ad traianū imperato;ē. Imperato; vero rescripsit debere eū: aut sacrificijs cōsentire aut in heremo que adiacet ciuitati cherdone subire exiliū. Cū autē duceretur btūs clemens in exiliū: tantā ei dñs gratiā tribuit: vt fleret iulianus p̄ses: ac diceret. Deus tu⁹ quē colis ipse adiuuet te in hac relegatione exilij Delegauitq; ei nauē: et oībus necessa;ijs impositis dimisit eū. Multi aūt religiosi viri de populo secuti sunt eū Cū peruenisset beatus clemens in locū exilij: inuenit illic in ergastulis ad secāda marmo;a amplius ḡ duo milia x̄piano;ū diuturna relegatiōe dānatos. Qui vidētes sanctū ac nominatissimū episcopū oīs vna voce in fletū ac gemitū p;o;upērūt dicentes. Ecce pasto; noster: consolatio no;tri labo;is. Quos cū cognouisset sāctus clemens p;o dei nomine relegatos dixit. Non meo merito me dñs huc perduxit: vt particeps factus passionis vestre etiā et cōsolationis efficiar. Vr.

Desideriū. vt in cōi. Lectio. v.

Et dum multā eis doctrinā patientie et cōsolationis intimat

set: didicit ab eis q̄ de sexto miliario aquā sibi suis humeris deportarent. Tunc sctūs clemens dixit. Oremus dñm nostrū iesum christū fratres vt cōfessoribus suis fontis venā aperiat et qui percussit in deserto syna petrā et fluxerūt aque in abundantiā: ipse nobis laticem effluentē impartiatur vt de eius bñficijs gratulemur. Cūq̄ oratione cōpleta hincinde circūspiceret vidit agnū stantē qui pede dextro leuato: quasi locū sibi ostēderet. Tūc sanctus clemens intelligens dñm esse: quē solus ipse perspiceret: et alius eū penitus nō videret perrexit ad locū: et dixit. In nomie patris et filij et spiritussancti: in loco isto percutite. Cū omnes in gyro rastris effoderent et non ipsum locū in quo agnus stabat contingerēt accepto breui sarculo sanctus clemens leui ictu locū sub pede agni percutiens: fontē effluentibus venis emanantē aperuit: q̄ suo impetu enomens fluuiū fecit. Tunc vniuersis gaudentibus: sanctus clemens respōsorū dixit. Fluminis impet⁹ letificat ciuitatē dei. Ad istā autem famā confluxit ois prouincia: et venientes vniuersi ad doctrinā clemētis conuertebantur ad dñm: ita vt in vna die quingente anime seu amplius baptizate in noie patris/ et filij/ et spūssancti: perfecte in fide christi adscederēt. Infra vnū annū facte sunt ibi a credētibus septuaginta et quinq̄ ecclesie: et omnia ydola confracta sūt: et omnia templa ydolorū per gyrum prouincie destructa sunt. Tunc paganis insistētibus: tam inuidiosa relatio cucurrit ad imperatorē traianū: vt dicerent ibi per clementē innumerabilē christianorū populū accreuisse. ℟. Dñe preuenisti. Lectio sexta.

In illo tempore: Tunc missus est dux aufidian⁹ qui multos christianorū diuersis penis occidēs. dū videret oēs gaudētes ad passionē accedere: cessit multitudini et solū clementē cogebat ad sacrificiū. Cū videret aufidianus sānctum clementē sic fixum in domino: vt penitus mutari non posset: dixit ad suos. Perducatur ad mare: et ligetur ad collū eius anchora: et precipitetur in mediū maris vt non possint christiani hunc vltra pro deo colere. Quod cū factum fuisset: multitudo christianorū cepit ad littus stare et flere. Tunc cornelius et phebus discipuli eius dixerūt. Fratres oremus vnanimes deum: vt ostendat nobis martyris sui exuuias. Orantibus autem populis recessit mare: in sinu suo per tria fere miliaria. Et ingressi populi per siccum inuenerunt in modū templi marmorei habitaculū a deo paratum: et ibi in arca sarea corpus sancti clementis petri discipuli: et anchoram cū qua missus fuerat iuxta eum positam. Reuelatū est autem discipulis eius vt eum non tollerēt. Quibus etiā hoc a domino intimatū est: q̄ omni anno die depositiōis eius recedat mare: et per septē dies aduentibus ppīs siccū iter prebeat. Et hoc ad laudē nois sui iussit dñs fieri vsq̄ in hodiernū diem. Ex hoc autē facto oēs gētes per gyrū crediderūt in christū: ita vt nullus gentilis neq̄ iudeus nullusq̄ prorsus ibi inueniretur hereticus. Multa enī ibi beneficia p̄stat diuina pietas eius orōnibus. Ceci illuminātur in die natalis eius/ demōes effugātur: oēsq̄ infirmi sanātur et est ibi laus dei cū omni pace et gaudio: et bñdicitur ibi christus filius dei: q̄ regnat cum patre et spiritu sancto in secula seculorū amen. Tu autem. ℟.

Orante sctō clemente apparuit ei agnus dei. De sub cuius pede fons viuus emanat. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei. ℣. Cūq̄ orationē cōpleuisset et hincinde circūspiceret vidit agnū stantē. De. Gl'ia Flumi. Tres vltie l'. de epo. cuā. Homo quidā nom̄re in cōi vnius mar. et pōti. ℟. Dedisti dñe habitaculū martyri tuo clemēti in mari. In modū tēpli marmorei angelicis manib⁹ pparatū iter prebēs pplo terre. Ut enarrēt mirabilia tua.

℣ Hoc domine ad laudem ⁊ gloziã nomi
nis tui fieri voluisti. Ut enarrẽt. viij. ℟.
℣ Phebus ⁊ cornelius discipuli beati clemẽ
tis direrũt ad ppliñ Oremus oẽs ad dñm
vt ostẽdat nobis martyris sui corpus. ℣.
Cũq̃ venisset turba fideliũ discipli ei⁹ ex
hortabãtur eos dicẽtes. Oremus. ir. ℟.
℣ Ora pro nobis beate clemens. Ut digni
efficiamur promissionibus christi. ℣. Tu
autem martyr christi beate clemens: ora
pro nobis. Ut digni efficia. Gloria patri.
Ut digni. Ante laudes. ℣ Ora pro no-
bis beate clemens. In laudibus. Ant.

NOn meis meritis ad vos me misit
dñs vris coronis participẽ me fie-
ri. ps. Dñs regnauit. ãn. Orãte sancto
clemente apparuit agnus dei. ps. Jubi-
late. ãn. Vidi supra montẽ agnũ stantẽ
de sub cuius pede fõs viuus emanat. ps.
Deus deus meus. ãn. De sub cuius pe
de fons viuus emanat fluminis impetus
letificat ciuitatẽ dei. ps. Benedicite oia
ãn. Omnes gentes per gyrũ crediderunt
christum dñm. ps. Laudate dñm de ce
lis. Cap. Omnis põtifex. Hy⁹. Deus
tuorũ militũ. ℣. Justus germinabit. ã
Oremus omnes ad dñm iesum christum
vt cõfessoribus suis fõtis venas aperiat.
ps. Benedictus. Oco. Deus qui nos
Memoria fiat de sancta felicitate cũ
oõne vt supra. Ad primã. ã. Non me
is meritis. ps. Deus in noie. Ad tertiã
Ant. Orante. ps. Legem pone. Cha.
Ria. ⁊ ℣. de cõi vnius martyris et põ
tificis ad oẽs horas dicũtur. Ad sertã
añ. Vidi supra montẽ. ps. Defecit. Ad
ir. añ. Omnes gentes ps. Mirabilia.
Ad secũdas vesperas sup psal. ã. Nõ
meis meritis. Psal. feriał. Ch. Omis põ
tifex. Hy⁹. Deus tuorũ militũ. ℣. Ju
stus germinabit. ã. Inuenerũt in modũ
tẽpli marmorei habitaculũ a deo paratũ.
ps. Magñ. Oco vtš. Mco. de sancto
grisogõe mar. cũ hac oõne. Oratio.

ADesto dñmine supplicationi-
bus nostris: vt qui ex nostra
iniqtate reos nos esse cognoscimus:
beati grisogoni martyris tui intercel-
sione liberemur. Per christũ dñm no
strum. ℭ Sãcti grisogoni martyris
tres lectiones fiant. Lectio. j.

Jocletianus in aquile
ie partib⁹ positus / dũ
iterficeret christianos
relatio cucurrit ad eũ
de christiãis omnibus
a prefectura vrbana.
Eo tẽpore in vinculis erat rome inssu dyocletiani quidã vir nomie grisogonus: qui per biennũ in vicary offi
cio degens: multa pro christi noie per
pessus fuerat. Tũc rescripsit dyocle-
tianus ad prefectũ vrbis vt oẽs chri-
stiani deberẽt interfici: grisogonũ ve
ro ad se destinaret. Qui cũ fuisset ad-
ductus: iubet eũ sceleratissimus dyo
cletianus sibi presentari. Cui cũ dice
ret. Accipe prefecture dignitatẽ: su-
me etiã consulatũ et dignitatẽ gene-
ris tui deos adorans et eis sacrificãs
condecora. Grisogonus respondit.
Vnũ deũ mente adoro: corde colo: sin
ceris obsequijs venero. Istorũ autẽ
deor dearumq̃ simulachra que noui
demonũ techas execro: atq̃ percepta
potestate cõminuo. Potestates vero
a te promissas ac si lutum quod pedi
bus calcatur abjicio. Lectio secũda.

DJocletianus iussit grisogonũ
duci ad locũ qui dicitur ad a-
quas gradatas: et ibi eũ capite trũcari. Corpus vero eius iactatũ est ad lit
tus in quo tres sorores christianissi-
me morabãtur: agape / chionia / et he
rene / cũ zoilo sene plbytero. Qui pres
byter collocauit corpus sancti grisogoni in locello digno: et cõdiuit cum
omni diligentia in domo sua. Huic p
reuelationẽ indicatũ est vbi mare ia-
ctasset caput eius. Pergensq̃ ad locũ
ita illud inuenit: quasi eadẽ hora fuis
set abscisum. Tu autẽ. Lectio tertia

TRicesima astũ die post depositionem sancti martyris grisogoni: secũs zoilus plbiter hoc ordine
perrexit ad dñm Apparuisse sibi san
ctũ grisogonũ memorauit ita dicen-
tẽ. Sceleratissimus dyocletian⁹ aga

pē: chyontiā et herenā faciet infra dies nouē cōprehēdi: quas dñs quouscz faciet peruenire ad coronā faciet eas habere solatiū famule sue anastasie. Tu autē qa dño placuisti letus senio veni vt requiescas cū sāctis. Igitur cū hec narraret sanctus zoilus: ecce anastasia intrās domū: in quā cū ingressa fuerat ait Ubi sūt sorores mee quas mihi dñs meus grisogonus cōmendauit. Et vidētes se in rpo letati sunt: et ostēderūt ei locū vbi positus erat sctūs martyr grisogonus. Altera autē die illa reuertēte sctūs zoilus pcerit ad dñm Decollatus est aūt grisogonus sub die octauo kalēdarū decēbris z cōditur in locello a zoilo presbytero. Tu aūt. Cetera oia dicātur de cōi vnius marty. cū ofone vtš. Si hoc festū et fel. l. clemētis in vna z eadē ebdomada cōtigerint: dicātur hic Ulia de. iij. noct. cōis hystorie vnius marty. Ita tamē q ℟. Percepturus. sit vltimū ℟. et hoc tantū in. iij. noc. de marty. decollatis. Tamen qñ hoc festū in dñica cōtigerit: tūc semp dñr Ulia. de. j. noctur. cōis hystorie vnius mar. ¶ Sācte Katherine virginis z mar. Ad primas vš. sup psalmos. ā.

AUe virginū gēma katherina aue sponsa regis regum gloriosa aue viua christi hostia. tua venerantibus patrocinia implorara nō deneges suffragia. psalmi ferial. Cōm. Cōfitebor tibi. ℟. Omater nostra. ỽ. Iā christo. Chorus. Cū prece deuota famulantū. et non ōr vlterius: sed statim incipiatur psa.

ETerne virgo memorie quā sibi despōdit rex glorie. ỽ. Virginis proles egregie sponsusqz virginis ecclesie. ỽ. Tu gaudes hodie de dono gratie. ỽ. Et cantas in celo carmen letitie. ỽ. Te laudātes in terra respice. ỽ. Atqz nostra clemēter suscipe vota. Cū prece. Gloria. Suscipe. Hyᵖ. Virginis proles. ỽᵖ. Diffusa est gratia. ān. Inclita sancte virginis katherine solēnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue virgo deo digna: aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia: que possides cū gloria. ps. Magñ. Oratio.

OMps sempiterne deus: qui corpus glorioseq virginis et martyris tue katherine in montē synai ab angelis deferri iussisti: cōcede quesumus: eius obtentu nos ad arcem virtutū prouehi vbi visionis tue claritatē mereamur intueri. Per do. Tunc eat processio ad altare eiusdē si habeat cantādo ℟. Virgo flagellatur. ỽ. Ora pro nobis beata katherina. Oratio

DEus q dedisti legē moysi in sūmitate montis synai: et in eodē loco per angelos tuos corpus beate katherine virginis z martyris tue mirabiliter collocasti: tribue qsumꝰ. vt eius meritis et intercessiōe ad mōtem qui christus est valeamus peruenire. Qui tecū. In reuertēdo dicitur de sancta maria. Ad matut. Inuita Adoretur virginū rex in secūlorum secula Uirgini qui katherine contulit celestia. ps. Uenite. Hyᵖ. Virginis proles opi.

UIrgo sancta) ¶ In. j. noct. ān. katheria grecie gemma vrbe alexandrina costi regis erat filia. ps. Domine dñs noster. fol. iij. ān. Specie corporis decora nimis enituit: sed fide pulchrior sponso superno placuit. ps. Celi enarrant. fo. v. ā. Traditur ergo a patre doctoribus precipuis imbuenda liberalibus studiis. ps. Domini est terra. fo. ix. ỽ. Diffusa est gratia in labiis tuis. Le. j

MArctius ipe ratorā nore gni sui trice simoqnto re sidēsi ciuitate alexandri nor: feralia per vicinas puincias misit edicta: iubēs oēs regni sui incolas diuites et paupes ad tēplū deor suorū cōuenire: et solēne eis sacrificiū offerre. Fit itaqz cōuentus vniuersalis ad pretorū regis: et astāte iperatore ante simulachra deor iurta possibilitatē suā: diuites quidē tauros z oues paupes vo volucres vinas offerebāt Hat in vrbe alexādrinorū erat quedā

puella annoꝝ duo de vigiti: ſpecioſa valde: ſed qꝫ pluris eſt religioſa fide regis quõdã noie coſti filia vnica libe ralibus ſtudijs ab ãnis puerilibꝰ eru dita: noie katheria. Hec itaqꝫ in pala tio pfis reſidebat: cũ ex templo idolo rũ hinc ſonus animaliũ et tibicinum hinc multimodũ genus oꝛganoꝝũ au ribus ipſius inſonuit. Que cauſã re quirẽs: cũ ex nũcio didiciſſet ad tẽplũ vſqꝫ pperauit vbi quoſdã deploꝛãtes inſpexit qui ſe chriſtianos eſſe fatebã tur: ſed metu moꝛtis ad pfana ſacri ficia ipellebãtur. Hinc vehemẽti dolo re coꝛdis ſauciata: pectus et linguã chriſti muniens ſignaculo / audacter ad conſpectũ iperatoꝛis pꝛupit. Cui ſic ait. Salutationẽ tibi iperatoꝛ pꝛo ferre nos et oꝛdinis dignitas et ratio nis via pmouebat ſi hec q̃ cultibus de monũ exhibes: creatoꝛi tuo impende res: ⁊ ſolã illius maieſtatẽ adoꝛandã intelligeres: per quẽ reges regnãt: p quẽ mundi elementa initiũ ſumpſe runt atqꝫ ſubſiſtũt. Dij enĩ non ſunt plures: ſed vnus naſcentiũ et viuen tium foꝛmatoꝛ eſt deus: qui ſicut cun cta creauit ita imperio ſuo cuncta co hercet atqꝫ diſpoſuit. Tu autem. ℟. Nobilis et pulchra pꝛudens katherina puella. Fragrat amoꝛe dei ſpernit vaga gaudia mũdi. ℣. Cui rex carne pater fue rat reginaqꝫ mater. Fragrat. Lectio. ij

Dum hec puella loquitur impe ratoꝛ vultus ipſius claritatẽ et animi conſtantiã admiraꝝs ait. Si nr̃oꝝũ philoſophoꝝũ gymnaſijs eru dienda o virgo perſediſſes nulla infe rioꝛ in doctrina patuiſſes: nec deoꝝũ nr̃oꝝũ numina diuinitatis honoꝛeva cua aſtrueres Dũ ergo incepta ſacra pagimus: te interi nos operiri opoꝛ tet: qa nobiſcũ iura es ad palatiũ: ⁊ regis honoꝛanda muneribus ſi nr̃is acquieſcis iuſſionibꝰ. Hec dicẽs accĩ to clãculo nũcio: milit litteras regio anulo ſignatas: per infra iacẽtes pꝛo uincias ad oẽs rhetoꝛes et grãmati cos vt ad pꝛetoꝛiũ alexandꝛinũ eo ſtu dioſius occurrãt: quo iperatoꝛ al tis illos honoꝛibus donãdos pꝛomit tit: tantũ ſi hanc cõcionatricẽ ſuis aſ ſertionibus ſuperatã reddiderint. Peragratis ergo pꝛouicie finibus re gius nuncius alexandꝛiã reuertitur: ducẽs ſecũ quinquagitaq; viros qui ſe in omni ſapiẽtia mundi excellere vl tra oẽs moꝛtales aſſeuerabãt. Inte rea virgo ſãcta ſub cuſtodia ſeruaba tur cui conſiliũ regis de conflictu im minẽti nunciatur. Ipſa vero imper territa: militie ſue agonẽ dño cõmen dabat. Cui angelus dñi apparuit di cẽs. Conſtãter age grata deo puella: quia tecũ eſt dñs: p cuius honoꝛe cer tamen iniſti. Ipſe affluẽtis verbi co piã fũdet in os tuũ: cui aduerſarij re ſiſtere nõ pꝛeualebũt: ſed per te inſup conuerſi ad chriſtũ cũ palma marty rij vite ianuã introibũt. Tu autẽ. ℣ Martyꝝũ ſitiens libamina ceſaris hoꝛ- ℟.
rens. Exclamat chriſtum pꝛeter quem nil venerandũ. ℣. Demoniis plena ſunt hec ydola templi. Exclamat chriſtũ. Lec. iij.

Sedẽte itaqꝫ pꝛo tribunali impa toꝛe: aſſũt oꝛatoꝛes põpoſe elo quẽtie faſtu tumentes: aſtat et puel la fidẽs in dño. Facto autẽ diuturno ſilẽtio: ẏgo chriſti conuerſa ad illos ait. Ego inquit o ſenioꝛes ſacramen tis chriſti ibuta: philoſophicas diſſer tiones ⁊ ſillogiſticas diſputatiões pe nit⁹ abꝛogãs licet his omibus imbu ta ſim ⁊ iſoꝛmata: iudico me iter vos nichil aliud ſcire: niſi eũ qui eſt vera ſciẽtia: ⁊ in ſe credẽtium gloꝛia dñm meũ ieſũ chriſtũ: qui ẽ rerũ oim pꝛin cipiũ fõs et oꝛigo bonoꝝũ. Per quẽ de us pater mundũ ⁊ omia que in eo ſũt cum nõ eſſent cõdidit qui ſolus eſt ex quo oia: per quẽ oia: in quo oia: viſi bilia et inviſibilia conſtãt. Qui genus humanũ a paradiſi delicijs dolẽs ex cluſum: his nouiſſimis diebus cũ el ſet inuiſibilis deus de virgine carnẽ aſſumpſit: per quã viſibilis appare ret: in qua etiã moꝛtẽ pꝛo noſtra ſalu te pati dignatus eſt: reſurrexit: atqꝫ

in celũ ascendit: mirabilibus quoq; operũ signis: quia deus verus et homo esset innotuit. Hic est deus noster hic philosophia mea hic victoria mea Cũq; multa de fide sctã virgo dissereret stupefacti cũcti oratores atq; manifesta dei virtute perturbati: unuicẽ se cõtuẽtes obmutuerũt. Quibus indignatus iperator: sic ait. Quid vos ignaui et degeneres: velut elingues sic obmutescitis? Hinc vnus eorũ maior natu tyrãno respõdit. Hoc tibi cõstanter imperator fatemur: quia nisi aliã sectã probabiliorẽ ostẽderis de his quos hucusq; colimus: ecce oẽs ad chꝛistũ cõuertimur: quia ipsũ verum deũ et dei filiũ cõfitemur. Audiens hec tyrãnus: accenso in medio ciuitatis vehementissimo igne: iussit omnes ligatis pedibus et manib⁹ cõcremari. In qbus illud mirabile contigit: q nec in capillis eorũ aut vestimentis: vlla ignis lesio apparuit. ℟

℣. Hec quinquagenos oratores superatos Dirigit ad celos aurũ velut igne probatos. ỽ. Efficiẽs testes fidei quos pertulit hostes. Dirigit. Gloria patri. Dirigit ad

℣In. ij. noctur. ãn. Cũ esset adhuc in annis virgo puerilibus charis orbata parentibus mundi renunciauit opibus. ℘s. Eructauit. fol. xrj. ã. Marẽtius instat impius ydolorũ cultibus: puella voce libera hec sunt clamat demonia: et deum te chꝛiste solũ predicat os virgineũ. ℘s. Deus noster refugiũ. fo. xrj. ã. Cesar electos conuocat rhetores et grãmaticos aduersus illam disputaturos quos vincens virgo chꝛisti fidẽ docuit: et martyres deo dignos exhibuit. ℘s. Fundamenta. fo. xrrij. ỽ. Specie tua. Lectio quarta.

Hisitaq; gestis: tyrãnus iubet sibi sanctã virginẽ presentari: dixitq; illi. O ỽgo generosa: o digna imperiali purpura facies: consule iuuentuti tue: et sacrifica dijs nostris: et eris secũda post reginã in palatio meo: et ad nutũ tuũ cuncta regni negocia spectabũt. Faciã quoq; tibi scẽptifere imaginis statuã in medio ciuitatis erigi: a cũctis ciuibus salutãdam: et ab oibus adorandã. Postremo inter deas: templũ tibi de insigni marmore erigã. Ad hec virgo respõdit. Desine imperator talia suadere: que sint scelus etiã cogitare chꝛistus me sibi sponsam adoptauit: ego me chꝛisto sponsam indissociabili federe coaptaui. Ille gloria mea: ille amor meus ille dulcedo et dilectio mea: ab eius amore non rerũ blandimẽta: nõ exquisita tormẽta ab eius cõfessione poterũt reuocare. Hinc tyrannus furore commotus: iubet exoliatã scorpionibus cedi: dehinc obscuro carceris ergastulo claudi vbi p duodenos dies fame et siti eã imperat cruciari. Accidit autẽ vt ipse pro causis instantibus: extrema regionis cõfinia adiret. Pernotuit interea regine crudelissima viri sentẽtia de beata katherina vnde videre facie virginis et eam alloqui cupiebat licet adhuc gẽtili error teneret. Euocãs itaq; ad se quendam militie principẽ noie porphiriũ postulat vt amot aut placatis custodibus colloquio virginis potiretur. Nec mora: porphirius hoc audiẽs ad cõsensum custodes emolliuit. Tu. ℟

O q̃ felices per te sanctissima plures. 4.
Quos iubet occidi pro chꝛisto turbid⁹ hostis. ỽ⁹. Cum duce porphirio: fit martyr cesaris vror. Quos iubet. Lectio qnta

Igitur prima vigilia noctis: regina simul et porphirius procedũt ad carcerẽ: et introeũtes viderũt carcerẽ inestimabili claritate vndiq; chorruscare. Cuius fulgore perterriti corruerũt in terrã. Mor inestimabilis odor suauitatis naribus infus⁹ ad spẽ meliorẽ confortauit. Surgite inquit virgo egregia et ne pauceatis: quia et vos chꝛistus vocat ad palmã. Surgẽtes autẽ contẽplati sunt puellã sedentẽ: et ãgelos dei plagas et carnis scissuras aromatico vngume circunfouẽtes: quibus caro et cutis superficies in admirabilẽ decorẽ cõuertebant. Tũc beata virgo reginã ad-

notās: blande eā cōsolari cepit dicēs. Jam regina fortī animo est: qa post hoc triduū itura es ad deū. Ne ergo momentanea penarū genera formides: quia interminabilis gloria talibus pro rpo penis mercatur. Ne vereris inq̄ regis tēporalis et mortalis spōsi consortiū aspernari: pro rege eterno et immortali sponso dño ie su christo qui pro caducis honoribus donat eterna: pmia p trāsituris largitur sine fine mansura. Ad hec porphirius cepit rigādo inq̄rere: quenā illa essent premia que suis rps militibus pro dānis tēporalibus recōpensabit. Cui virgo. Audi inq̄t porphiri Illa supna patria pro qua sit mundi contēptus: velut ciuitas est sole nūq̄ indigēs: vbi nulla turbat aduersitas molestia nulla inquietat. Si queris q̄d ibi sit: vbi tanta ⁊ talis beatitudo cōsistit: aliter dici nō potest: nisi quicquid boni est: ibi est ⁊ quicq̄d mali est nusq̄ est. Quod inq̄s bonū: Illud est dico: qō oculus nō vidit: nec auris audiuit: nec in cor hois ascendit que preparauit deus diligentibus se. His et aliis beate virginis sermonibus erhilarati: et supnorū ciuiū p̄sentiuisione letificati: regina simul ⁊ porphirius procedūt de carcere media nocte: parati ad oia pro rpi noie sustinenda Sed ⁊ ducēti milites porphirio obsequētes eius suasu ⁊ monitis ydola respuētes: ad rpm cōuersi sunt. Tu. ℣. Impius hanc cesar sisti iubet ante tribunal. Hanc vt peruertat sicut draco vel leo certat. ℟. Illa mānet constans nec blanda nec aspera curans. Hanc. Lectio vj.

Seruabatur interea innocēs in carcere puella ⁊ qa biſſenis diebus sine alimēto eā esse tyrānus iusserat: christus per hos dies missa de celo candida colūba eā cibo refouebat. Expletis vero dieb⁹ apparuit ei dñs cū multitudine angelorū quē sequebatur innumera turba virginū. Cui dñs. Agnosce inq̄t filia: agnosce auctorē tuū pro cuius noie laboriosi certaminis inisti conflictū. Constās esto qa tecū sum: nec te delero. Hec dicens in celū sese recepit. At iperator expletis causis pro q̄bus erat alexandriā rediit. Postera die educitur de carcere virgo speciosa: tribunali eius presentanda. Ad quā tyrānus. Licet ait te seruare q̄ pdere maluissē: necesse ē tamē p̄senti deliberatione / quod vis vnū e duobus eligere: aut sacrificare vt viuas: aut exquisitis tormentis dilacerari vt peas. Cui katherina respōdit. Viuere sane opto: sed vt michi viuere xp̄us sit: mori aūt pro eo non timeo / sed potius diligo: qa moriendo pro eo interminabilis vite emolimētū lucrari me cōfido. Tu ergo quecūq̄ tormentorū machinamenta potes excogitare ne differas: quia vocor a dño meo iesu christo: cui carnē et sanguinē meū i sacrificiū offerre deliderо: quia et ipse semetipsū pro me deo patri obtulit in olocaustū Ipse deus meus amator meus: ipse pastor me⁹ / et sponsus vnicus meus. Cūq̄ ad hec tyrānus nimio esset furore succēsus: superueniēs quidā vrbis p̄fectus nomine cursates: et ipse vir belial exclamat. O magne inquit imperator: nō adhuc videt katheria tale genus tormenti: quo exterrita acq̄escat tibi ad immolandū diis nostris. Jube ergo vt infra triduū hoc sint facte quatuor rote: quarū orbes et intimi circuli clauis prominētibus p̄figātur: radij vero earū ferris hacutis denso ordine imbuātur. Has iuxta rotas katherina exposita: volutis machine impetū sedēs intueatur: vt ipo terrore ad culturā deorū incurueē Sinaute mor rotali ipacta machinamento inaudito pereat exēplo. Nec mora iubet tyrānus accelerare rotarū penale tormentū. Et iā tertia dies illuxerat et rote in medio p̄torij exposite terrorē circūspectātibus incutiebāt. Ipsa deniq̄ penalis machina hac arte exposita erat: vt due vno ordie volverētur: due autem cōtrario impetu

agerẽtur. Ut ille deoꝛsũ lacerãdo cõ=
traherẽt: iste repugnãtes surs̃ũ deuo
rando impingerent. Has inter medi
as christi famula exposita iter ferras
& tarigas horribiliter discerpẽda ere
ctis in celũ ocꝭs tacite oꝛonis verba
ad deũ fundebat Et ecce angelus dñi
de celo descendẽs: molẽ illã vehemen
ti impetu ita cõcussit: vt partes auul
se super infusũ populũ tanta vi excu
terẽtur: vt quatuoꝛ milia gentilium
vno turbine necarẽtur. Quid plura?
Doloꝛ et cõfusio gentiliũ: voꝛ et exul
tatio christianoꝝ. Ipse tyꝛãnus mẽte
turbatus qd agat excogitat. Tu. ℟.

6. Virgo flagellatur cruciãda fame rele=
gatur: carcere clausa manet lux celica fusa
refulget. Fragrat odoꝛ dulces cantãt celi
agmina laudes. ℣. Spõsus amat spon=
sam saluatoꝛ visitat illã. Fragrat. Glia
Fragrat. ℣n. tij. noc. ã. Gloꝛiosam
virginem tyꝛannus flagellari imperat et
cruciãda fame in carcere retrudi cui escã
per columbã christus facit ministrari. ℣s.
Cantate. j. fol. xxxiij. ãn. Illa deo dũ
agit gratias i tenebꝛis lux emicat fragrat
odoꝛ vincens balsama: adest et concio an=
gelica lacero coꝛpoꝛi celestia adhibens me
dicamina. ℣s. Dñs regnauit exul. fol.
xxxiij. ãn. Cum cetu virgineo aduenies
saluatoꝛ sponsus sponsam pie visitat con
solatur et roboꝛat constans esto filia tecũ
ego sum nil paucas. ℣s. Cantate. tj. fo.
xxxb. ℣. Adiuuabit eam. Lectio. vij.

Erat regina desuper spectãs di
uine vltionis pꝛodigiũ: q̃ mox
arrepto itinere se in cõspectũ belue se
uientis iniecit. Quid tu inquiẽs mise
rande coniunx cõtra deũ reluctaris?
Que te insania aduersus factoꝛẽ tuũ
insurgere coegit? Agnosce vel nũc in
ꝑsenti facto q̃ potens sit christianoꝝ
deus: et qa dij tui ydola vana sũt que
nec sibi nec cultoꝛibus suis aliqd ꝑsta
re possũt. Attonitus ad hec tyꝛãnus:
et nimio furoꝛe succẽsus in hanc vocẽ
erupit. Quid tu inquiẽs regina ita lo
queris? Nũc te quoq; magicis artib⁹
seductã xp̃ianoꝝ aliquis subuertit:
et a cultura deoꝝ auertit? Juro ergo
tibi per magnũ deoꝝ imperiũ: q̃ nisi
maturius resipiscens deos nr̃os ado
raueris: extoꝛtis pꝛimũ a pectoꝛe ma
millis lõgo cruciatu toꝛq̃beris: et sic
caput tuũ a ceruice recidetur: et car=
nes tue feris ac volatilibus reiciẽtur
Jubet igit̃ ministris eã contẽptibilit
appꝛehẽdi et ad locũ supplicij trahi.
Que respiciẽs ad beatã katherinã: di
xit. O venerãda virgo xp̃i funde p̃ces
ad dñm: vt infra instantẽ passiõis ar
ticulũ cõfirmet coꝛ meũ ne coꝛonã ab
eo pꝛomissã metu passionis amittã.
Ad quã p̃ciosa virgo Ne timeas inq̃t
o deo dilecta regina sed viriliter age:
qa hodie tibi pꝛo trãsitoꝛio regno cõ=
mutabit̃ eternũ. Hodie inq̃ imoꝛta=
lis vite accipies p̃miũ. Tũc ministri
extra ciuitatẽ eã ducentes: ferreis ha
stibus regias mamillas traijciunt et
sic suspensas ab imo pectoꝛe crudelit
mãmas euellũt. Dehinc gladio pcus=
sa: felici martyꝛio cõsummata est. ℟

7. Horrendo subdenda rotarum machina
mento virgo deum clamat de celis ange=
lus astat. Ecce repentinã dant plebsq̃ ro=
teq̃ ruinam. ℣⁹. Tanq̃ caldeis quondã
foꝛnax babilonis. Ecce repen. Lec. viij.

Porphirius igitur noctu cũ su=
is auferẽs coꝛp⁹ regine et mar
tyꝛis: conditũ aromatibus sepeliuit.
Mane autẽ facto: fit questio de coꝛpo
re regine q̃s illud sustulisset. De quo
cũ multos ad supplicium pertrahi poꝛ
phirius videret: constãter ante tribu
nal irruit dicens. Uesano te spũ o ce=
sar agitari manifestũ est: qui hũanis
coꝛpoꝛibus nec etiã sepulturã indul=
ges. Ueruntamẽ si reos esse iudicas q̃
xp̃i famulã sepelierũt: hoc crimie so=
lus ego piclitari desidero. Nã ego sũ
qui gloꝛiosam christi martyꝛẽ: et ego
christi cõfessoꝛ sepeliui. Hinc tyꝛãnus
velut alto vulnere saucius: p plãctu
rugitũ velut amens emisit: quo tota
regio ptonuit. O me miserũ o oibus
miserãdũ cui tollitur oc̃ qd̃ nostri im
perij videtur pꝛecipuũ. Ecce poꝛphi=

rius qui erat vnicus aie mee custos: & totius laboris solatiū: in omni cura et sollicitudine singulare michi p̄sidiū: ecce hic deoꝝ nostroꝝ cultura p̄hibdoloꝝ aspnatur et ielū xp̄ianoꝝ deū p̄phana voce cōfitetur. His dictis: oēs cōsulitones ipsius seoꝝsū advocās dū de poꝛphirij cōuersiōe questionē faceret: oēs vna voce xp̄ianos se esse fatebantur: nec metu moꝛtis a xp̄i fide et poꝛphirij societate auelli se posse testabātur. At ille insania et furoꝛe debꝛiatus: iubet omnes vna cū poꝛphirio extra ciuitatē decollari: et coꝛpoꝛa eoꝝ canibus coꝛrodenda dimitti. Consūmata est itaq; & hoꝛ passio in sancte fidei testimonio. Tu. ℟. ℣. Percussa dat gladio lac p̄o sanguine collo. Quā manus angelica sepeliuit vertice syna. ℣. Membꝛis virginis olei fluit vnda salubꝛis. Quā manus. Lectio. ir

POstera die maxẽtius sedẽs p̄o tribunali: beatā katherinā iubet sibi p̄sentari. Cui sic ait. Ne nos o malefica deceptrix amplius ptrahas: qđ bisbnum e duobus elige: aut maturius dijs offer libamia: aut hodie capitali pcteris sentẽtia Cui virgo. Te inquit tyꝛāne diutius ptrahere nō quero. Fac quecūq; animo cōcepisti: paratā me videbis ad oia sustinenda: q̄ michi inferre potueris. Sic effatā tyꝛānus iubet extra poꝛtā ciuitatis decollari. Que cū ad loca passionis ducꝛetur: multe virgines et matrone nobiles cā p̄sequẽtes lamẽtabātur. Cōuersa igitur ad illas dixit. O generose matrone: o virgines clarissime: nolite obsecro passionē meā lamẽtabili plāctu onerare/sed cōgaudete michi p̄coꝛ potius: q̄a vocat me christus deus et dñs meus: q̄ est amoꝛ et sponsus vnicus meus. Hec locuta: erectis in celū oculis oꝛauit dicēs. O spes et salus credentiū: o decus et gloria virginū: iesu bone gr̄as tibi ago qui me intra collegū ancillarū tuaꝝ connumerare dignatus es. Fac ergo hāc cū ancilla tua obsecro miam: vt quicūq; in laudē & gloꝛiā nois tui passionis mee memoꝛiā egerint: siue in exitu aie sue: aut etiā in quacūq; āgustia me invocauerit: celerē obtineant effectū tue ꝓpiciationis. Ecce p̄o tuo noie dñe iesu feriēdis exp̄ecto gladiū tu quē carnifex tollere nō potest: p̄coꝛ suscipe spm̄ meū. Necdū oꝛationē cōpleuerat et ecce voꝛ ad eam de celo est emissa. Veni dilecta mea speciosa mea ecce tibi vtitudinis aperitur ianua ecce in occursū tuū choꝛus sanctoꝝ cū triūphali aduēntat coꝛona. Veni ergo et ne solliciteris de donis q̄ postulas. Nam et his qui passionē tuā celebꝛauerint: et qui in periculis et necessitatibus te invocauerint: optata p̄sidia p̄mitto de celis. Facta ergo hac voce xp̄i virgo lacteā ceruicē p̄otendēs: a spiculatoꝛe decollata est. Statiq; de coꝛpoꝛe eius lac p̄ sanguie effusū: terrā vberius irroꝛauit. Angeli quoq; assumptū coꝛp9 per altū in aera subuehentes in monte syna depositū quo in loco innumera ad laudē dñi fiunt miracula. De sepulchꝛo vero ei9 riuus olei indeficienter manare videtur. Sed & de minutis ossibus que de sarcofago cū oleo effluūt vbicūq; aspoꝛtātur: stillat oleū: ex quo puncta debiliū coꝛpoꝛa: celeri medicina sanātur p̄stāte dño nostro iesu christo: q̄ cū patre et spū sancto viuit et regnat deus: per oia secula seculoꝝ amē. ℟. O mater nostra: ter sancta quaterq; beata. ℣. Cum p̄ece deuota famulantū suscipe vota. ℣. Jam christo iuncta spōso tuo sociata. Cū. Gl̄ia. Suscipe. Ante lau. ℣. Oꝛa p̄o nobis beata katha. In lau. ān.

PAssionē gloꝛiose virginis katherine deuote plebs celebꝛet fidelis: q̄ sui memoꝛes cōmēdat meritis et iuuat bn̄ficiis. ℣s. Dñs. regn̄. ān. Post plurima supplicia martyꝛ alma ad decollandū est ducta: ad celū manus oculos tendēs collū sub iugulo: oꝛans dat gloꝛiā deo. ℣s. Jubilate. ān. Expecto p̄o te gladiū iesu rex bone tu meū da pradilo spm̄ et hac miam meā agētibus memꝛoiā. ℣s. Deus deus

meus. ā. Vox de celis insonuit veni dilecta mea veni intra thalamū sponsi tui qō postulas impetrasti pro quibus oras sal⁹ erit. ℣. Benedicite oia. ā. Quia deuotis laudibus tui memoriā pie recolim⁹ o beata katheria ora pro nobis quesumus. ℣. Laudate. Cap. vnius virgi. et mar. Hy⁹. Jesu corona virginū. ℣. Adducētur regi virgines. ān. Benedictus dns rex celestis: qui per merita btē katherine virginis medelā languidis prestat sanitatis ipsius corporis oleo fideliter perūctis. ℣. Ipsū. Oco. Omps sempi. Ad primā ān. Passionē glorioſe. ℣. Deus in noie Ad. iij. ān. Post plurima. ℣. Legē pone. Cpa. Ria. ℣. de cōi vnius virgi. et mar. ad oēs horas dnr. Ad vj. Ān. Expecto. ℣. Defecit. Ad. ix. ān. Quia deuotis. ℣. Mirabilia. Ad. ij. vs. alia Passionē. Psal. feriales cap. vni⁹ virgi. et mar. Hy⁹ Jesu corona virgi. ℣ Adducētur regi virgines. ān. Prudens et vigilās virgo qualis es cū sponso illo qui te elegit de mūdo: q̄ pulchra q̄ mirabilis quāta luce spectabilis inter syon iuuencu las et hierusalē filias thalamo gaudes regio coniuncta dei filio. ℣. Magū. Oco vtš. Meo. fiat de scō lino papa ⁊ mar ty. cū ān. ℣. et ocone de cōi vni⁹ mar. et pōti. ¶ Sctī lini pape et mar. iij. l. et cetera oia ad mat. fiāt de cōi vnius mar. et pōti. ¶ Notandū est: q̄ sēp prima do. post festū. s. lini pape et mar erit prima do. aduē. dñi. ¶ Sctōrū saturnini et silinnij mar. iij. lec. fiāt cū noc. propter vigiliā cū hac oratione.

DEus qui nos beatorū martyrū tuorū saturnini et silinnij concedis natalicijs perfrui: eorū nos meritis tribue adiuuari. Per dñm nr̄m

Si hoc festū infra aduentū dñi contigerit: nichil de festo nisi tātū mēo. ad vesp. et ad mat. beate marie virgi. que precedet mēo. de sācto spū. Lectio. j.

BEatus saturninus senex cū esset in custodia vna cū beato silinnio dyacono: veniebāt ad eos multi gētiles: et baptizabātur cū omni fiducia. Audiēs autē hoc laodicius prefectus vrbis: iussit sibi tribunal parari intra vrbē in tellure ⁊ post dies quadraginta duos misit et exhibuit sacrificiū senē et silinniū diaconū

Qui etiā vincti cathenis (Le. ij adducti sūt nudis pedibus in cōspectu laodicij pfecti q̄bus ita dixit Dicite nobis q̄d est: Depositis vanas superstitiones et adoratis immortales deos nostros: quos imperatores augusti nostri adorant: Respondit silinnius dyaconus: et dixit ei. Nos peccatores adoramus dñm ihesū christū dei filium: nam demonibus ⁊ lapidibus nūq̄ humiliamur. Le. iij.

HOc audiēs laodicius prefectus pcepit militibus vt flāmas lateribus eorū ponerent. Sancti autē martyres in equuleo vultu alacri ita gratias deo agebāt. Eodem autē die dedit pfectus sentētiā: vt ambo capite puniātur Qui depositi de equuleo stati ducti sūt in via numētana miliario plus minus sedo et ibidē sūt capite truncati. Quorū corpora collegit traso vna cū beato iohanne pbytero sub die tertio kalendarū decembrium. Regnāte dño nostro ihesu christo cui est honor et gloria cū deo patre in vnitate spiritussancti: per omnia secula seculorū amen. Tu aūt. Cetera oia de cōi plurimorū martyr dicātur

¶ Ad laudē/ gloriā/ et honorē sanctissime individueq̄ trinitatis/ ac intemerate genitricis et virginis marie/ totiusq̄ celestis exercitus/ ac in sup cōmēdationē celeberrimi cleri: famosissime/ ac inter occiduas nominatissime ecclesie **Sar.** Divini officij per totius anni circulū tam de tēpore q̄ de sanctis cū pica ordinariū/ iāiam solerti cura ac pervigil eruditissimorū virorū/ lima correctionis/ multa lucubratione castigatū: ac itez emendatū. Ere et impēsis honesti viri **Francisci byrckman** civis **Colonien** summa diligentia in alma **Parisiorū** academia impressum.

Anno 1516.

Ima permutat bzeuis hoza summis.

Prologus in accẽtuariũ.

Quãuis ea q̃ de quãtitate mediarũ sillabarũ sequenti cõpilãtur opusculo satis sint diligẽter studẽtib⁹ manifesta nõ tñ supuacuũ aut inane fuit vsũ p̃ro facilioꝛi captu materie declaratione noui modi p̃cedendi describere aliqualẽ: vt q̃ in ecclesijs cathedꝛalib⁹ aut collegiatis siue ceteris q̃buscũq; lectiões sũt lecturi: recursũ facilẽ habere possint ad vniuscuiusq; sillabe q̃titatẽ de qua dubitare ceperãt: cũ nõ parũ cõdeceat p̃ intellectiõe scripture lectoꝛẽ vnicuiq; syllabe (p̃sertim ijs in q̃b⁹ cadit accẽtus p̃dominãs) suũ ius tribuere. ¶ Est ergo i p̃rimis aduertẽdũ q̃ p̃ ordinẽ q̃nq; vocaliũ videlz/a/e/i/o/u/scõm q̃ cõsonãtib⁹. b. c. d. f. g. et ceteris i alphabeto latio dispositis p̃ponũtur: in isto tractactu p̃cedit sicut patebit folia reuoluẽti. ¶ Scõo notãdũ est q̃ due semp clausule ꝛ diuersarũ sunt paginaꝝ: p̃cedẽdo et legẽdo sibi inuicẽ adunãt: causa varietatis penultimaꝝ lõgaꝝ scilz ꝛ bꝛeuiũ syllabaꝝ q̃ ꝛtingere possunt respectu alicui⁹ vni⁹ et eiusdẽ vocalis ad aliquã cõsonãtẽ. vt puta. a. ãte. b. vl i. añ. c. ꝛ sic de alijs: vnde regule ꝛ exceptiões oꝛiũt frequẽti⁹. ¶ P̃ro quo tertio videndũ est q̃ regule et exceptiões i hoc opere cognosci possũt dupliciter P̃rimo q̃a in capite regulaꝝ lr̃a grossa scripte p̃ponũtur ille due dictiones: Ut in. Exceptiõibus vero nõ p̃ponitur Ut. sed in tñmodo. Scõo cognoscũtur: q̃a regulis imediate subiũgitur hec dictio Regl̃r ter/siue Semp. Regulariter quidẽ si comitet exceptio. Semp vero dũ huiusmodi regula exceptiõe caruerit. Unde si de penultima alicui⁹ dictionis iquirat: et festino opus scitu sit: ad partẽ exceptiõis illico diuertat Oõ si de q̃titate ipsi⁹ nichil ibi cõperiat: ꝛcludendũ est huiusmodi syllabã q̃titatẽ habere cõtentã in rl̃a q̃uis nõ esset foꝛsitã in ea de illa dictiõe quicq̃ exp̃licatũ. q̃a cũ dictiões sint infinite: nõ possunt oẽs exp̃rimi. Nec ẽ opus aliquib⁹ nisi de bñplacito. ¶ Quarto sciendũ est q̃ duaꝝ paginaꝝ hunc ibna oẽs bꝛeues: et oẽs illẽ lõge i altera collocãtur sicut patet i apicib⁹ singulaꝝ i quaꝝ vna sup̃apõitur hec dictio Bꝛeues/illi pagine totali deseruiẽs. et in altera p̃ponit hec dictio Longe: q̃ similiter huic hz deseruire. ¶ Quito vidẽda et caute obseruãda est discrepãtia accẽtus a q̃titate in aliquib⁹ dictiõib⁹ ꝛ sillabis: q̃ oñ cõtigerit: in tractãdo videbitur tꝛbi gr̃a. Calefacit penultimã habet bꝛeuẽ Attamẽ accẽt⁹ illi⁹ dictiõis nõ in ãtepenultia imo i ip̃a penultia sillaba scilz in fa. cõtra cõmunẽ accẽtuãdi modũ ꝛ regulã assignat: ꝛ ita i alijs pleriscq; fit dictiõib⁹. ¶ Serto notãdũ est q̃ iste tractat⁹ nõ cõcernit p̃ncipaliter nisi q̃titates penultiaꝝ sillabaꝝ dictionũ polisillabaꝝ id est pluriũ q̃ duarũ: qm̃ sufficiũt ad obseruationẽ accẽtuatiõis huiusmõi. De dissillabis enĩ nisi forte p̃ro versificatura nõ est vrgens tractãdi necessitas: cũ dictiones dissillabe siue longe siue bꝛeues extiterint: super p̃mã accẽtũ habeãt dñantẽ ꝛ per consequens vniformen. Incidentaliter tamen perpẽdi poterit atq; sciri de pleriscq; dissillabis et p̃sertim de cõpõibilib⁹: quãta earũ p̃ia fuerit per q̃titatẽ penultimaꝝ sillabarũ ex dictiõibus figure composite.

Syllaba.cacabus.hiesabel.amabo. hortantis dictionem.
Alabrum.dolabrum vel dolabra.velaber.velabrū.cacaber.
cacabrū. Arabs arabis. Et i oi cremēto huiusmodi singulari
Ut in Ipogabs.idrofaba. In cōpositis a faber. vt aurifaber.ffabre Rfariter
Cremēto cōpositorū a do das prie rungatiōis: vt venūdabā. breuiat H
Pessundabo. Composits a labo: vt relabo.
Et stabo: vt restabo. Ab habeo: vt rehabet.

Monachs.plitacus.tyriaca.alacer.lauacrū.zodiachs.stomachs
Cremento singulari noim grecor: vt phear.acis. salmacis.
Ut in Pharnacis.
Cōpositis a placeo: vt cōplacet. A macreo: vt emacreo.cres: Rfariter
Cōpositis a facio hūtibs a vt calefacis.tepefacis. erpgefacs. breuiat H
Et etiam in beneplacet: quis accētus dominās sit in illis su-
per hanc vocalem A. in penultima syllaba.

Ellada.eadem.
Paladis.archadis.lāpadis.pleyades.decads.thesseredecads
Ut in Cōpositis a vado vadas: vt transuado. Et grado: vt degra- Rfariter
do/degradas.regrado/das.retrogradus/da/dum/ breuiat H

Colaphus.astalafus.
Ut in Cremento singulari: sicut in seraph seraphis. Semper
breuiat H

Abdenago.podagra.cyragra
Noibs scde declinat. vt pelags.onager.naufragus.podager
Ut in Asparagus. Compositis a fagin: vt sarcofagus. yliofagus Rfariter
A frango: vt ossifragus. Ab ago: vt perago. Et bagor: vt gi breuiat H
rouagor. Et peragro peragras.

Italus. bubalus. erifalus. fundibalum. absalon. ascalon.
Formicales. nugale.
Ut iy hannibal hannibalis. bucifal bucifalis. astrubal astrubalis Rfariter
Compositis a baleo: vt equiualet. Ab alo alis: vt coalo coa- breuiat H
lis. vt coaleo/les. A calo/las: vt itercalo. Et caleo: vt recalet.

Talamus.calams.salgamū.balsama.polidamas. piramis:
Cōpositis a gamos: vt agams/mi. pgams/mi. bigamus/mi
Ut in. Cremēto cōpositor a do das prie rungatiōis: vt pessundams Rfariter
Compositis ab amo/as: vt adamo/as. A fameo; vt refameo breuiat H

Est sodes amabo;

Numero plurari noim: vt dñabus. filiabus. duabus. aiab⁹.
Cremento verboꝝ: vt amabo. amabam. iuuabo. iuuabam.
Compositis a laboꝛ: vt illaboꝛ. elaboꝛ. illabi. elabi.

Aſi B Sed produ citur in. Crementis cõpositoꝝ a flo: vt sufflabam. A foꝛ: vt effaboꝛ.
A no: vt enabo. tranabo. A stabo: vt inſtabo.
Et arrabo arrabonis.

Opacus. cloaca. beluacus. candacis.
Cremẽto singulari nominũ alioꝛ a pꝛescriptis: vt audacis.
Pertinacis. Pꝛocax pꝛocacis.

Aſi C. Sed pꝛoducitur in. Diriuatis a longis: vt limaca/ limace. a limar/cis. meraca.
a merar/meracis. foꝛnacio/foꝛnacis/foꝛnacit: a foꝛnar/cis.
Compositis a placo placas: vt complaco complacas.

Cicada. et in eadem: quando eſt ablatiui caſus.

Aſi D Sed pduci citur in. Cõpoſit⁹ a suadeo suades: vt dissuadet. A rado: vt erado/dis
A vado vadis: vt euado euadis euadit.

Aſi F. Nichil.

Compages/compagis. compago.
Imago. sartago. farrago. lumbago lumbaginis.
Podagra. cyꝛagra. creagra. q̃uis possint coꝛripi in metro:

Aſi G Sꝛrſr pũ. in aliꝭs vt pꝛoducuntur in pꝛosa: secundum vsum plurimoꝛum.
Pꝛopago/gas. pꝛopago/ginis. Indago/gas. indago/ginis.
Cõpositis a sagio/gis: vt pꝛesagio/gis. pꝛesagus/ga/gum.
A vagio: vt reuaget.

Aliꝭ ttie declinatiõis: vt australis. naſtale. ertales. beſtialis

Aſi L Sed pꝛoducitur in. Cremento singulari nominum neutroꝝ um: vt animal/alis.
thoꝛal/alis. ceruical/alis.
Compositis a palo palas: vt pꝛopalo/las.
Compositis a scaleo: vt perscaleo/les. A valo: vt deualo.

Thimiama. egygrama. infamis.

Aſi M Sed pꝛoducitur in. Nominib⁹ terminatis in amen: vt inuamen. solamẽ eramẽ.
Cremento verboꝝ aliꝝum a pꝛescriptis: vt amamus. agamus. optamus. doceamus.
Compositis a famo: vt diffamo
A clamo: vt exclamo. A hamo: vt erhamo.
Uirtutem semper amabo.

Chbanus.stephanus.orphanus.dardanus. platanus.gar=
ganus.tympanum.libanus.

Ut in Cõpositis a manus: vt cẽtimanus. A phanes: vt epyphanes Rfariter
Compositis a manco: vt remanet. A cano: vt occano. nugi= breuiat M
canus ericanus.pellicanus: si descendat a cano canis.

Alapa.satrapa.agape.gausape.

Ut in Compositis a rapio: vt primirapus. A capio: vt precapit. Rfariter
Usucapit. q̃uis accentus dominans sit super a/in vsucapit breuiat M

Ut in Itaq; et cõpositi ab aquo aquas: vt adaquo/as. Et tanaquit Rfariter
Utraq; pleraq; non ablis: q̃uis accẽt⁹ dñans sit sup a/in illis breuiat M

Caparis.tindaris.labarum.lazarus.
Compositis a par paris: vt cõpar cõparis. impar imparis.
Tartarus.barbar⁹.zuchara.eucharis.opipar⁹. magudar⁹
Ut in Tysara.ysara.iudaris.cesaris.nectaris.asparis. araris. Rfariter
Bostaris pro propio. Lucar lucaris pro aue. breuiat M
Cremẽto cõpositor a do das. i. ziug. vt circũdare. circũdar⁹
Compositis a paro paras: vt preparo. Ab aro: vt eraro.
Sanisdare: q̃uis accẽt⁹ dñans sit sup a/i penultima sillaba.

Ut in Carbasus.cauasus.cerasus.petasum. Rfariter
Pictialis.epictalis.peristralis. breuiat M

Aratrum.maratrũ.baratrũ.beratrũ.taratrũ. theatrum.
Ciatus.calathus.grabatum pro gremio.efrata.cleopatra.
Affatim pro abundanter.epatis.
Cremento nominum terminatorum in a: vt charisma.tis.
dogma/tis.dragma/tis
Cremento compositorum a do das: prime cõiugationis: vt
dogma/tis.dragmatis.
Ut in Compositis a nato natas: vt enato enatas.abnato/as. Rfariter
In compositis a pater: vt compater compatris. breuiat M
Circundatrix.benundatrix.pessundatrix.circundatum. be
nundatum.pessundatum.
Socrates.antistates.cenobates.mitridates.galatha.
Arrebatum.lithostratos.orator pro noie vatis:amathus.

Compositis ab auus: vt proauus.attauus.tritauus.
Compositis ab aueo: vt perauet A cauo: vt ercauo.cõcauus
Ut in Compositis presentis temporis: a caueo/laueo/q lauo: vt p- Rfariter
cauet.defauet.relauo. breuiat M

Si virum remanet.

Noĩb⁹ tertie declinat⁊: vt ianis.iordanis.imanis.et vulcan⁹
Habẽtib⁹/l/añ a: vt macianũ. vgilian⁹.tulian⁹. (balanus
Etiam et in summanus.et in campana.

Añ N Sed pduci tur in. Adiectiuis et diriuatis terminatis in anus: vt montanus: velanus.hyspanus.decanus.
Obliquis crescentibus: vt tytan tytanis. A mano: vt emano/as. Pellicanus. A canus: vt archanus.
Cõpositis a sanus: vt insanus. Et in garganus/ pro monte.
Cõp⁊.a vaneo/es: vt inuanet.euanet. A plano: vt explano/as.

Añ P Sed pduci tur in. Synapis.priapus.
Cõposit⁊ a papo papas: vt repapo. Et a papa: vt antipapa.

Añ Q Sed pduci tur in. Nequaq̃.vsquaq.vndiquaq.ꝛ̃ i vtraq.pleraq ablatiuis
zodoara.ignarus.thiara.
Manifeste diriuatis: vt scolaris.secularis.auarus.
Obliquis nominum diriuatorum aliorum a prescriptis: vt torcularis.specularis.bostaris.

Añ R Sed produ ciur in. Cremẽto plurali nominũ: vt musarũ.dñarum. animarum
Cremento verborum: amaris.docearis.legare.audiare.
Compositis a pareo: vt comparet. Ab areo: vt peraret.
A claro: vt declaro.

Añ S Sed pduci tur in. Parnasus.et omasum. Manifeste deriuatis: vt agaso.
Supinis et inde diriuatis: vt occasum. persuasum.
abrasum.inuasum.et similibus

Pirata.pilata.grabatum pro lecto.

Añ T Achates: et ita terminatis. In affatim: a for faris
Achathes: et ita terminatis. In affatim: a for faris.
Horiatim.vicatim.meatim.tuatim.suatim.nostratim.ꝛc̃
Diriuatis manifeste: vt ornatus.ploratus.
Supinis terminatis in atum.
Obliquis noim terminator ias: vt estatis.bonitat⁊. pietat⁊

Sed produ citur in. Cõpositis a sto/stas: vt astate. A lato: vt dilato dilatas.
Compositis a nascor: vt renatum.et cetera.
Compositis amater: vt conmater. Et frater: vt confrater.
Cremẽto verborũ: vt amatis.legatur.doceatis. amato. ꝛc̃.
Optatrix.amatrix.imperatrix. Et alijs similibus.

Cadauer.papauer.pictauis.

Añ U Sz regula riter produ citur vt in. Ignauus.perflauus.conclaue.conclauis.
Cõpositis a caueo.faueo lauo.sterno. in pteritis: vt defaui.
Precaui.relaui.prostraui.

Lachrỹme michi gutta remanet. A.iij.

Breues

Herebus.ebon.attelebus.

Ut in — Palpebra.latebra.salebra.vlebra.tenebre.celeber celebris. breuiat &
funebre.cerebrum.
Composits ab habeo/es:si qua sint.

Seneca.
Compositis a neco:vt semineris.eneco.interneco.
Ut in — A decet:vt condecet.dedecet.A precor:vt deprecor. breuiat &
A seco:vt disseco.A sacro:vt consecro.erecro.
Composits a decor vel decus:vt dedecus.

Essedon.melchisedech. In nominibus terminatis in da:vt
andromeda.
Crcmento compositorum a pes pedis:vt tripes tripedis.
Ut in — quadrupes quadrupedis.decempeda. breuiat &
Copositis a do das prime singationis:vt circũdedi.pessũdedi
Compositis ab edo in presenti:vt comedo.
Cõpositi a pedica:vt erpedit.ipedit.Et a pedo/as:vt repedo

Ut in — Elephas.iosephus.vel elefas.iosefus. Semper
Compositis a fio:vt calefit.tepefit.A fac:vt erpergefac. breuiat &
frigefac.benefac.

Elegus.integer.peregre.tristega indifferens
Ut in — Crcmento nominũ:vt leler lelegis.legrex legregis.congrex Regulariť
congregis. breuiat &
Compositis a nego:vt denego.A lego:vt perlego.
A tego:vt contego contegis.

Ut in — Angelus.Abimelech. breuiat &
Compositis a gelo:vt congelo.aggelo.ingelo ingelas.

Uchemens.heremus heremi.hiemis.
Compositis a memor:vt immemor.ememor.
Ut in — A cremo:vt ignicremus. breuiat &
Compositis a cremo:vt incremo.A cremo:vt contremo.

Grata michi comedi:comedilare.

Ephebus.deiphebus.muliebris.

Aſi B — Sed pñ regl'aritſ alis vt in — Cremẽto plurali nominũ: vt diebus.ſpeciebus. manerieb⁹. Cremento verborum ſecunde coniugationis: vt docebo.docebis.docebam.docebas.ſtudebam.ſtudebo.

Aſi C — Szrſak producitur in aliis vt in — Uerteca.cyrotheca.apotheca. Et aliis compoſitis a theca. Cremento nominum: vt veruecis.allecis. Compoſitis a ceco: vt exceco. A feco: vt defeco. Compoſitis a ieci: vt deiecī. A feci. vt defeci. perfeci.

Aſi D — Szrſak producitur in aliis vt in — Cytharedus.palefredus.cinedus.comedo/onis. comed⁹/di Erredia pro ſerpente. Noibus terminatis in edo: vt impedo.ſarpedo. itercapedo. Pepedit.z obedit In compoſitis a pedo/is: vt oppedo/dis.repedo Cõpoſitis a cedo: vt ſuccedo. A fedo: vt infedo infedas. (dis A ſedo: vt perſedo perſedas. Preteritis compoſitorum ab edo es: vt comedo. Et in compoſitis a credo: vt recredo.

Aſi F — Nichil.

Aſi G — Szrſak producitur in aliis. vt in — Triſtega.cetegus. Compoſitis preteriti temporis a pango: vt impegi. Cõpegi A frango: vt perfregi. Et ab ago: vt peregi. coegi. Cõpoſitis a lego legas: vt delego. delegas. collega college Cõpoſitis a lego legis: vt collegi. perlegi: pteriti ptecti tpis.

Aſi L — Szrſk pdu in aliis vti — Phaſelus: camelus. carmelus. gabelus. obelus. Nominibus terminatis in cla: vt medela. corruptela. tutela antela. poſtela. Cremẽto noim: vt gabrielis. michaek. raphaek. damelis. ezechielis. Cõpoſitis a velo: vt revelo. A celo: vt concelo A celo: vt prefelo. Et a nelo: vt anelis.

Aſi M — Szrſk pñ. in aliis vti — Thiremis.triremis.nichodem⁹.racem⁹. volemus.volemi. Suppellatiuis terminatis in remus. vt ſuprem⁹ poſtrem⁹. Noid⁹ teriatis in ema: vt enthimema.anathema.apoſtema Cremẽto verborũ. vt letemur.amemus.docemus.legemus Compoſitis ab emo in preterito: vt exemi.peremi. redemi. Et in blaſphemo.

Sepe comedi.

Helena.helenus.iuuenis.asenech.hebenꝰ.sisenes.origenes.
Ut in Compositis a genus: vt degener. A genesis: vt archigenes. breuiat E.
Compositis a gino: vt celigena. francigena. verbigena.
Compositis a venio: vt aduenis/aduenit. aduena/ne.

Edepol. eutrepe.
Ut in Compositis a tepeo: vt retepet. A crepo: vt increpo. Rfariter
A strepo: vt perstrepo. breuiat E.
Compositis a nepos: vt prenepos. abnepos. atrinepos.

Ut in Usq; quo. breuiat E.
Prosequor. assequor. exequor. consequor. insequor. psequor

Pathera pathere. stater stateris.
Camera. ephimera. infera. supera. cetera. iterum. uterus.
cerberus. matera pro macello.
Cremẽto singul: vt aer⁹. later⁹. cerer⁹. funer⁹. veter⁹. mlieris
Desidero. cõsidero. In vbis deriuatis a noibꝰ hñtibꝰ e/breuẽ
vt vulnero. põdero. Plusq; pfctõ idicati: vt legerã amauerã.
Ut in In tpe pfctõ ꝛiũctiui et i futo ciusd̃: vt legeri. legero. docueri Rfariter
In illis teriationibꝰ beris ꝛ bere: vt amaberis. amabere. ꝛc. breuiat E.
In oi pñti ꝛ pterito ipfecto ꝛiũctiui tertie cõiũgatiõis: vt le-
gerem. legerer. legere. Et pendere quando est actiuum.
Cõpoſit⁹ a fero: vt defero. A gero: vt egero A tero: vt detero
A fero/is: vt confero/is. A fero/as: vt confero conferas.
A pario: vt imperit. aperit.
Exoterꝰ. cratherꝰ. propria noia. Adultero. ligeris pro fluie.

Genesis. lachesis. mathesis pro doctrina.
Ut in Ephesus. profenesis. frenesis dyocesis. Rfariter
Compositis a thesis: vt antithesis. breuiat E.

Themethum. effeta. pro aperire. competens.
Obstetrix. meretrix. beretrum. feretrum. pharetra penetro
Cremento nominum terminatorum in es/breuem: vt hebe-
tis. prepetis. segetis. teretis.
Ut in Cremento nominum terminatorum in es/longam: haben- breuiat E.
tium. i. ante es: vt parietis. arietis.
Cõpositis a metros: vt dyameter. tetrameter. penthameter
Cõpositis a patro. vt perpetro. impetro. A peto: vt appeto
A meto: vt emeto.

Ut in Cõpoſit⁹ a leuo leuas pro erigere. vt eleuo/as. subleuo/as. breuiat E.

Uas est exacere.

Aſi N Sz relr pducitur in aliȝs vt in.

Nominibus terminatis in ena: vt philomena. leena. ſagena patena. camena. Terminatis in enus: vt amenus. alienus. obſcenus aenus. bicenus. tricenus. ſarracenus.
Cõpoſit ſ a freno: vt effreno. refreno. A ceno: vt receno. icenis
Preteritis ꝓpoſitoꝝ ũ a venio: vt aduenı aduenıſtı/ aduenit.
A veneo: vt reuenis/reuenit.

Aſi P Sed pduci tur in.

Preſepe. perſepe. mellipepo/nis.
Compoſitis a repo: vt irrepo. A ſepio: vt circũſepio/pis/pit
Preteritis compoſitoꝝ ũ a capio: vt percepı. recepı. ſuſcepı.

Aſi Q Sz rlr pd. in aliȝs vt i

Animequus/animequa/animequum. vnaquęq;.
Adequo. coequo. deequo/quas. Cõpoſitis ab equo equas.

Aſi R Sed pduci clr in aliȝs.

Pãthera. ſtatera. megera. chimera. cratheris. yber⁹. galer⁹
Propꝛijs nominibus: vt galterus. ſigerus. omerus.
Deriuatis: vt auſter⁹. ſeuer⁹. nautler⁹. procer⁹: pro formoſo
Perſeuerat. aſſeuerat.
In cremẽto v̄boꝝ ũ alio a pſcripto: vt legerũt. Et legere i pꝛe terito pfecto indicatiui actiuo Et futuro paſſiuo: vt docerer
Aceo/aces/acere. tenere. ſtudere.
Illis terminatiõib⁹ reris: vel rere: paſſiue vocis: vt amarer ſ docerreis. ſequeris.
Plurali cremẽto nominũ: vt ſpecierũ. dierum. manierũ.
Compoſitis ab hereo: vt adheret. A ſpero: vt deſperat.
A iuro: vt peiero Ab heres heredis: vt proheres. proherẽdis

Aſi S Sed pduci tur in.

Poeſis. freneſis indifferens. matheſis pro diuinatione
Diriat ſ a frẽdeo: vt ꝛfreſus/a/um. Ab edo es: vt ereſ⁹. obeſ⁹.
Compoſitis pꝛeteritis: vt adheſit. inheſit.

Aſi T Sed pꝛodu tur in.

Dieta. athleta. metreta. trapezeta. poeta. moneta. agoiteta
Boletus. philetus. facetus. quietus. manſuetus. diſcretus.
Effetus. Et ſimilibus terminatis in etus.
Nominibus terminatis in etum: vt quercetum. abietum.
Cremento nominum aliorum a pꝛeſcriptis: vt locupletis. quietis. agnetis. lebetis. inquietis.
Creñto v̄boꝝ: vt amet ſ. docet ſ. leget ſ. teneto. audiet ſ. volet ſ
Cõpoſit ſ a metor metar ſ: vt caſtrameꝛ. A leꝛ: vt colleꝛ
Auete. ſaluete. valete.

Aſi U Sed rlr pducitur in.

Mueuit: ſueu⁹/a/ũ. Cõpoſ ſ. ab eu⁹: vt coeu⁹. coeq̃u⁹. lõgeu⁹
Cõp ſ. a q̃euit: vt req̃euit. acq̃euit. A pleo: vt repleuit. ipleuit
Compoſitis a cerno: vt decreui. Ab oleo: vt inoleui.
Compoſitis a leuo: vt ableuo pro nauigare.
Liquor hic ne poſſit acere.

Breues

Celibis.calibis.et cilliba.celtiber.mulciber.hānibal:zizīber

Ut in. Cremento plurali nominum:vt hominibus.flozibus. Rfariter
Compoſitis ab ibi:vt alibi.nullibi. bzeuiaℓ
Compoſitis a libet:vt perlibet.quolibet.quilibet.
Compoſitis ab habet:vt exhibet.perhibet.

Clericꝰ.laicus.ruſticꝰ.otonicꝰ.deſpicoz a deſpicio:ſuſpicoz
lubzicus.Fulica.ſentica.tunica.fabzica.barica.
Pzopzys ſimilibus appellatiuis:vt dñicus.mozdicus.
Inuicē.peruicax.pſpicax/cis.pernix/cis:pzo iniquo.efficax
Fodico fodicas.vellico.albico.amicio amicis amicit.ꝛc̄.

Ut in. Noibus termiatis in er:vt poler polleris:verter verticis.ꝛc̄. Rfariter
Noibus terminatis in ix/maſculini gñis:vt calix calicis. bzeuiaℓ
Salicis.et ſilicis.
Nominibus compoſitis a facio/et dico dicis:vt maledicus.
magnificus.fatidicus.
Compoſitis a ſeco:vt diſſicio/is.A iacio:vt deicit.pzoicit.
A facio:vt pzoficit.
Compoſitis a taceo:vt reticet.A liceo:vt ſcilicet.illico.
Compoſitis a cano:vt liricen tubicen.

Cuſpidus.calidus.dauidis.itidem identidem.equidem.tre
pido/as.totidem.Dalida.collirida.pzomuſcida.et cetera.
Noibus termiatis in ides:vt pzamides.ſimphonides.ꝛc̄.
Noibus compoſitis a fides:vt perfidus.quadzifidus.

Ut in Cremento nominum:vt pzeſes pzeſidis.cuſpis cuſpidis. Rfariter
Cecidi a cado.Et ꝓpoſit' eiuſdē vbi:vt occido.recido.accidit bzeuiaℓ
Et ꝓpoſitus a ſedeo:vt poſſidet.A video:vt pzouidet.euidēs.
Pzeteritis ꝓpoſitis a fundo et ſcindo:vt tranſfidit.pzeſcidit.
Pzetit' ꝓpoſit' a do das:vt reddidit.pdidit.pzēdidit.ꝓdidit.

Ut in Syſiphus.anaglipha.ſemifer.et cetera. Semper
Artifer.opifer.dapifer.ſcutifer.letifer.ſapifer. bzeuiaℓ

Caliga.caligo pzo induere.pzodigus.remigo remigas.
litigo litigas.mitigo mitigas.nauigo nauigas.
Cremento nominum:vt remex remigis.ozix ozigis.

Ut in Pzeteritis:vt tetigi.pepigi.Compoſitis ab ago:vt redigo. Rfariter
A rego:vt pozrigo.Compoſitis a lego:vt colligo.A ligo:vt bzeuiaℓ
obligo.A rigeo:vt arriget.A rigo/as:vt irrigo irrigas.
Cōpoſitis pzeteritozū a tango:vt intigit.contigit.obtigit.
Cōpoſitis ab egeo:vt idiget.Cōpoſitis a vigeo:vt peruiget.

Peccatum ferimus.

Antiquis futuris: scilicet partibꝰ. metibꝰ.
Compositis a quibo et ibo: vt nequibo. redibo. exibo.
Aſi B Sed prodꝰ citur in. Compositis a libo: vt delibo. prelibo.
Compositis a scribo: vt describo. rescribo.

Amicus. apricꝰ. vmbilicꝰ. pudicꝰ. caycus. lubricꝰ. mendicus
Propris teriatis i icus: vt fredericꝰ. ludouicus. gaugericus
Formica. lorica. lectica. vesica. vrtica. postica. ātica. rubrica
Aſi C. Sed pducitur in. Masticis. fenicꝫ. bōbicis. lodicis. pernicis. pro veloce. vibicis
Obliquis termiatorꝫ in. x. aliis a p̄scriptis: vt felicis. radicis
Cōpositis a dico dicis: vt edico. maledico. A trico: vt intrico
Cōpositis a radix: vt eradicat. A spica: vt despicor. cōspicor.
Diriuatis a longis: vt a masticis. mastico. A felicis felico.
Tibicen.

Abidos. Et terminatis in ido: vt formido. cupido.
Trisillabis teriatꝫ i ides: vt titides. thesides. ꝫ etiā corroides
Ibidem. Et nominibus compositis a cedo: vt homicida.
Boscida. tirannicida.
Aſi D Sed pducitur in Cecidi a cedo. Et verbis ab eo compositis: vt occido. succido
Cōpositis a fido: vt cōfido. diffido. A ledo: vt collido. allido:
Cōpositis a rideo: vt subridet. deridet. A video: vt prouidet
Compositis a strido et strideo: si qua sint. (euidet
Preteritis compositis a video: vt prouidit. inuidit.
A sido: vt desidit. Eidem. ibidem.

Aſi F. Nichil.

Uectigal. Et nominibns terminatis in ga: vt auriga. quadriga et fustigo. Nominibus terminatis in go: vt caligo. caliginis prurigo priginis. Et caligo caligas pro obscurari
Aſi G Sed prodꝰ citur in. Uligo vliginis. porrigo porriginis. ꝛc̄. Et hic et hec depigis.
Compositis a stigo: vt instigo. A fligo: vt affligo.
Compositis a figo: vt infigo. A migro: vt transmigro.
Compositis a frigo: vt infrigo. A frigeo: vt refriget.

Si quos sine iure ferimus.

Noibus terminatis in lis. vt debilis. habilis. facilis. sterilis.
humilis. parilis. dapsilis. sculptilis. tertilis.
Vt in Pestilens. nubilus. mutilus. mutilo. fusilis. pductilis. aqla Rfariter
Cremento nominum vt vigil/vigilis. pugil/pugilis. breuiat I
Compositis a pila: vt ludipilus. A sileo: vt dissilet.
Cõpositis vbis a pilus pro capillo: vt depilo. repilo. erpilo.

Anima. maritim⁹. epythimũ. estimo. hieronim⁹. antimus.
Suppellatis teriat' in um⁹: vt optim⁹. similimus iustissim⁹
Diriuatis teriatis in imen: vt specimen. regimen tegimen.
Compositis a premo: vt deprimo. Ab emo: vt redimo.
Vt in Insimul, Venimus in preterito.
Cremẽto verbor: vt amauimus. amauerimus. Docuimus Rfariter
Legim⁹ pũtis tpis. Audiuim⁹. feri⁹. egim⁹. dici⁹. labimur. breuiat I
Gradimur. vtimur. Et similibus tertie coniugationis.

Domin⁹. termin⁹. succinus. hercine ptinus. acinũ nundine.
Cecinus. papinus. cathecumin⁹. percdino. dapino. fascino.
Erugino. lentigino. inquino pastino.
Sermocinor. ratiocinor. paulominus pro fere.
Nichilominus pro tamen. Morticinum a cado cadis.
Eminus. comin⁹. oleagin⁹. crastinus. clãdestinus. serotin⁹,
Faginus. hornotinus.
Amestinus. pagina. femina. machina. trutina. proserpina.
Vt in Lamia. buccina. fuscina. mutia. elemosina. sarcina ponere
Coccinum. bissinum substantiuum. vncinus. Rfariter
Cremento nominum: vt nominis. fluminis sanguinis. breuiat I
Apollinis. sardinis. liricinis. ordinis.
Compositis a lino/is: vt oblino/is. A lino: vt delino.
Aminans de minor: vt comminans.
Compositis a maneo: vt eminet. imminet. prominet.

Plagioripus. polipus. antipos. mancipo. emancipo.
emancipi. anticipo.
Principis. forcipis. mancipis. municipis. mentic'pis.
Vt in. Compositis a rapio: vt eripit. corripit. A sapio: vt desipit. Rfariter
A capio: vt concipit. suscipit. breuiat I
Compositis a sipo/as: vt dissipo/as. oblipo. A pes pedis: vt
Eripes. planipes. lenipes. quadripes. sequipes.
Sinciput. Interciput. occiput.

Alijs diriuatis a noīe: vt quintilis. ſcurrilis. ſertilis. textilis
Virilis. herilis. hoſtilis. ſubtilis. aprilis. exilis. azilum.
Añ L Sed pduci tur in Et tanaquil tanaquilis. aſilis.
Neutris teriat ſ i / ile vt ſedile. cubile. caſſidile. monile. haſtile
Cõpoſitis a pilo pro terere: vt opilo. depilo. cõpilo. ſuppilo.
Compoſitis a filo / as: vt defilo. refilo. perfilo.

Opimus. ſublimus. Et compoſitis a limus: vt illimus.
Patrimus. quadrimus. quinquimus.
Apprime. diſcrimen.
Añ M Sz pduci tur in. Cõpoſitis a ſim⁹: vt poſſim⁹. Et velim⁹: vt nolim⁹. malim⁹.
Cremento primo verborum quarte coniugationis: vt audimus ſepelimus. ferimus. venimus: in preſenti.
Diriuat ſ a vbis quarte ꝛiuga. vt munimẽ. fulcimẽ. ſarcimẽ
Cõpoſitis a limo: vt elimo / as. ſublimo / as. oblimo oblimas

Feſtino. propino. euagino. opinor. lupinus. ſupinus / a / um.
Peregrinus. teſtinum. morticinum: a cedo.
Martinus. et alijs propijs nominibus. et erinis. catinum. ſalinum. ciminum.
Diriuatis alijs a preſcriptis terminatis in / inus: vt ſmaragdinus. quirinus. bouinus. ouinus. cedrinus.
Añ N Sed produ citur in. Diriuatis in a / alijs a preſcriptis: vt farina. parietina. carina. piſcina. katherina. ſagina.
Obliquis creſcentibus: vt delphin / inis.
Et tranſalpinus. vicinus. ſapinus. diuinus.
Aurificina. aurifodina. ſarcina pro miniſtro.
Compoſitis a mino: vt remino. A finis: vt affinis.
A finio: vt diffinit.
Diriuatis oĩbus alijs a preſcriptis in regula: vt i feſcẽninis.
Cõpoſitis a bino / as: vt cõbino. Coccin⁹ / a / nm / billin⁹ / a / um
Diriuatis habentibus t / a primitiuis ſuis: vt veſpertinus: a veſperta. iacintinus: a iacintus.

Añ P Sed produ citur in. Compoſitis a ſtipo ſtipas: vt conſtipo cõſtipas. obſtipo / as. obſtipus / obſtipa / obſtipum.

Siliqua.reliquus.aliquis.deniq̃.vndiq̃.vtiq̃. aliquot.
Ut in. neutrũ. Rlariter
Compositis a liqueo/liques.liquo/liquas. et liquor/liqua- breuiat I
ris:vt p̃reliquit.deliquar.eliquor.

Titirus.satirus.satira.saphirus p̃o vitro. butirũ.zephir⁹
Ut in Compositis a vireo:vt reuiret. A vir:vt vniuira. breuiat I
Iura p̃o cythara:vt delirus.
Cremẽto noim:vt martyris.gadiris.Euiro/as: p̃ castrare.

Citisus. Anisum.ydropisis. Rlariter
Ut in Compositis a lesio:vt paralisis. breuiat I

Lenitas.bonitas.feritas.calliditas.peruersitas.
Neophitus.seruitus/tis.
Primitus.medullitus.eneruitus.penitus.cordicitus.cucur
bita.semita.
Suscito.irrito p̃o destruere calcitro.
In compositis a cito:vt concito.recito.
Supinis p̃rime et scẽde ꝛiugationis et tertie descendentibus
a p̃terito terminato in ui:vt domitũ. cubitum. habitum.
recensitum p̃o numerare. paritum. discitum. parcitum. po
scitum. fugitum. bibitum. agnitum. cognitum. tuitum. ve-
ritum. fruitum. molitum. Et suis diriuatis.
Ut in. Supinis compositorũ ab eo is et queo:vt reditum. aditum. Rlariter
nequitum. Et suis diriuatis. breuiat I
Cõpositis a sino. sero. lino. et cio:vt desitum. insitum. obli-
tum. ercitum. accitum.
Cremento verborum:vt amaueritis. docueritis. legeritis.
legite. legitur. audieritis.
Cremento nominum terminatorũ in es breuem vt militis.
equitis. stipitis. diuitis.
Compositis a do das:vt deditus. perditus. subditũ. additis
deditum. perditum. conditum.
genitrix. domitrix. bibitrix. conditrix: a condo. proditrix: a
prodo vel prodeo.
Metitur a metor. In ambitus/tus/tui. In plebis. in mortis.

Ut in Minue. seminuir. quadriuir. breuiat I

Prelia dum petitis.

Aꝺ Q Sz pducit in alijs vt

Iniquꝰ.antiquꝰ.obliquꝰ.nequiꝫ.vbiꝫ.vtrobiꝫ. vnicuiꝫ.
Compositis a liquor liqueris: vt eliquor.
Cõpositis a linquo / in preterito: vt dereliqui.deliqui.reliq.

Aꝺ R Sz rſr pro ꝺcitur in.

Jayrus.papirus.saphyrus pro gemma. delirus pro deuio.
Butirum.nimirum.ammiror.
Cremento verborum: vt audirem.audirer.audiri.
Cõpositis a ꝙro: vt acꝙro. A liro p ſulcare: vt deliro. reliro.
A giro: vt regiro. Euiro euiras: pro vires auferre.

Aꝺ S Sed pducitur in

Paradiſus.anchiſes.gauiſus.diuiſus.baptiſo.et ſimilibus
Compositis a miſi: vt dimiſi. commiſi. A viſo: vt reuiſo.
Et viſus: vt euiſus. Thephiſus.
Cõpositis a leſus: vt colliſus.alliſus. A ceſus: vt occiſꝰ.ꝑciſꝰ

Aꝺ T Sed prodūcitur in.

Diriuatis terminatis in ita: vt leuita.heremita.anachorita
trogodite.negogita. Proprijs: vt margarita.
In teriatis in ites/et in itis: vt teſbites. terſites.ſunamitis.
Diriuatis a nomine terminatis in itus: vt cenſitus.cirritus
Pellitus/pellita/pellitum.maritus.
Supinis et diriuatis a verbo quarte coniugationis: vt auditum recenſitum pro reuocare.
Diriuatis a deponẽti: vt oblitus.potitus.largitus.monitꝰ.
Lechitus.ermofroditus.aconita.elamita.chochitus.
Polimita.paraſitus.
Cremẽto noim termiatoꝝ iis: lõgã: vt ꝙritis. ſanniti.metiti
Cõpositis a lito: vt plito. A dito: vt ꝑdito. A diteo: vt deditet
A vito: vt inuito.
Primo cremento verborum quarte coniugationis: vt auditis auditur.ſentitis. Et in ambitus/ambita/ambitum.
Primo cremento horum verborum velitis et ſcitis / et ſuorũ compoſitorum: vt poſcitis,nolitis.
Auditrix.petitrix.conditrix a condo condis.largitrix.
Supinis et participijs deſcẽdẽtibꝰ a ꝑteritis termiatis i/iui: alijs a prescriptis in rſa: vt petitũ.attritũ.petitꝰ.attritꝰ.ꝛc̃.
Metitur a metor. Oritur.

Aꝺ V Sz rſr pꝛ in alijs vt ī

Laſciuus.feſtiuus.eſtiuus.gradiuus.aborſiuus.recidiuus
Nominatiuus.genitiuus.datiuus.ſubſtantiuꝰ.actiuus. ꝛc̃
Gingiua.olina.
Preteritis terminatis in/iui: vt petiui.ſepeliui.
Compoſitis a viuo: vt cõuiuo.conuiua. A liueo: vt colliuet.

Breues

Ut in

Orobus.neutrobi.reprobus.improbus.iacobus.
Compositis a globo/as:vt conglobo. A probo vt reprobo.
A probro:vt erprobro.

Regulariter breuiat O

Apocha.antipoca.suffoco/as:pro extinguere.
Antiochus.stratocles.mediocris.ambulocrum.

Ut in

Capador capadocis.Et sifri cremēto genitiuor grecorum.
Compositis a vor vocis:vt vnivocus.equivocus.
A voco:vt iuuoco. A loco:vt colloco.

Regulariter breuiat O

Ut in

Erod⁹.method⁹.sinod⁹.generbodū.pitod⁹.piod⁹. tripodes
Compositis seu diriuatis a modus: vt multimodus cōmodus/a/um.huiusmodi.tantummodo.admodum.
Commodo/as.accommodo/as. A todeo:vt retodet.

Regulariter breuiat O

Ut in

Apostrophus:philosophus.Xerolophus.

Semper breuiat O

Ut in.

Egloga.Compositis a logos:vt prologus.
A rogo:vt derogo.prorogo.corrogo surrogo.

Regulariter breuiat O

Soboles.caueola.tuguriolum.doliolum. farmacapola.
Noibus terminatis in olus:vt frivolus.sciolus.subdolus.
obolus.gladiolus.ariolus.discolus.
Compositis ab oleo:vt redolet.abolet. A colo colis:vt incolit.incola.agricola.celicola.
Compositis a miola:vt cinola emole.emulo.emolis.
A volo/as:vt euolo. A dolo/as:vt perdolo.

Ut in

Compositis a bolus:vt crucibolum.symbolum.
A doleo:vt condolet. A dolus:vt indoles.
Compositis a polo:vt benipolus. A polis pro ciuitate.
vt tripolis.neapolis.Constantinopolis.
Compositis a stolon:vt apostolus. A soleo/es:vt assolus.
persolus/a/um.Compositis a polio/lis:vt depolit. repolit:
Interpolo/as.interpolus/a/um.Et interpola.
Compositis a molo:vt immolo/as. A volo:vt inuolat.
A volo/as:vt transuolo. Prestolor:pro expectare.

Regulariter breuiat O

Salomon.economus.ypodromus.epithoma.sodoma.
Compositis a thomos:vt lathomus.athomus.

Ut in

Compositis a vomo:vt euomo. A domo:vt edomo/as.
A como:vt pcomo.Et anguicom⁹/a/um. Auricom⁹/a/um.
A comes/itis:vt vicecomes.q̄uis accentus dominans.
sit super o/in penultima syllaba:tamen

Regulariter breuiat O

Crimina que recolo.

Aſi B Sed prodūcitur in. October.
Cremento nominum: vt ambobus. duobus.

Aſi C. Sed prodūcitur in. Embroca. ſuffoco: pro ſtrangulare.
Cremento aliorum obliquorum a prescriptis: vt velox velocis. atrox atrocis. ferox ferocis.

Aſi D Sed prodūcitur in. Periodus. marbodus. cuſtodis. herodis. cuſtodio/dis/dit.
Melos melodis.
Cōpoſitis a nodus/vel nodo: vt enodus. A rodo: vt corrodo
A plodo: vt complodo.
Eodem.

Aſi F. Nichil.

Aſi G Sed prodūcitur in. Compoſitis a gogos: vt pedagogus. gamagogus.
ſynagoga. yſagoga. emagoga.

Aſi L Sed prodūcitur in. Compoſitis a ſolor ſolaris: vt conſolor. deſolor.
A colo colas: vt tranſcolo tranſcolas.
Cōpoſitis a pole quod eſt vendere: vt propola/le. miropola.
Preſtolor: pro querere.

Aſi M Sed prodūcitur in. Neutris: vt amomum. cynamomū. cardamomum.
Periſoma. ſinthoma. aroma. epythoma. abdomen.
Compoſitis a como/is: vt excomo/is. A promo/is: vt deprōmo. A nomen: vt agnomen. pronomen. prenomen. binomis trinomis.

Quamuis confeſſa recolo.

Breues

Bariona.mammona.dyaconus.arabo arabonis.
Termiatis in on/crescētibus: vt symonis.iasonis. mēnonis
Canonis.demonis.sindonis pro veste: tracon traconis.
Ut in Britonis.basconis.saronis.macedonis.amazonis.mirmi- breuiat O
donis.senonis.turonis.calcedonis redonis.lingonis.sardo
Compositis a tono/as: vt intono.peritonus/a/um. (nis.
Compositis a sono: vt resono.personus/a/um.
A conos: vt dyaconus/dyacona/dyaconum.

Canopus secundum vsum ysopus.caropos. atropos. tro-
gopa.egilopa.rodope.sinopis.
Ut in Cremēto: vt pelops/pis.cicrops/is.ciclops/is: pnoie ppio. Rfariter
Compositis a copos: vt ascopa.sincopa.apocopa. breuiat O
Oroscopus.vranoscopus.mirocopus.cirocopus. artocop⁹.
In cōpositiōe huius nominis opes: vt inops inopis.inopes.

Verbis compositis a coquo: vt excoquo
A loquor: vt eloquor.proloquor.
Ut in Nominibus compositis a coquo: vt precoquus/a/aum. Rfariter
A coquus: vt archicoquus. qui etiam q̄nis accentus ꝑdomi breuiat O
nans sit in archicoquus super penultima syllaba: tamen.

Lephora.delbora.oenofarum.christofarus.gondefarus.
discofarum.nicticorax.mandragora.
Neutris terminatis in or/et in us: vt equoris marmoris. pe-
ctoris.facinoris.temporis.corporis.
Ut in Terminatis in ur: vt roboris.eboris.iecoris. femoris. Rfariter
Arboris.nemoris.rhetoris.castoris.hectoris.nestoris. breuiat O
et similibus proprijs.
Lepores. marciporis.tricorporis.dedecoris.publicorporis.
Compositis a fore: vt defore. affore. A horo: vt deuoro.
A moror: vt remoror. A foro: vt perforo. Prius et decoro.
a decus. Compositis a fores: vt biffores
Elleborus.ysidorus.anchora.

Ut in Antitolis. breuiat O

Antidotum: aceota rex quidam. compotus. scariotus.
Ut in. Compositis a voto: vt deuoto. A quotus: vt aliquotus. breuiat O
A potis: vt compos compotis. vtpote.
Compositis a potens: vt oipotens. armipotens. impotens.

Semiboues. renouo/as. innouo/as.
Ut in Cōpositis etiam a moueo: vt remouet. A foueo: vt refouet. Semper
Compositis ab ouo/as/pro letari: vt perouo/as. breuiat O

Miles amat lepores.

Leonis.cardonis.drachonis.ligonis. pauonis. opinionis.
lectionis.mellonis.

Aſi N Sed rſr p-ducitur in aliys vt in. Calidonis.ſanſonis.babilonis.ſalomonis.triphonis.
Corona.matrona.annona.caupona.ſplendona.
Patronus.duonus.gelonus.todonus. ethronus. adonis.
Compoſitis a dono/as: vt condono/as. A pono: vt ſpono/is
Preconor/aris.obſonor/aris: pro comedere.

Aſi P Sed pducitur in. Azopus.ptropus.europa.canopus.ciclops/is.pro gente.
Iſopus indifferens.
Cõpoſitis a ſopio/pis: vt reſopit.iſopit.A ſcopit: vt pſcopit

Aſi Q Sz pbr in. Alioquin.nequoꝙ.
Tinoquoq.vtroq.pleroq.

Pelorus.ſichomorus.aurora.
Manifeſte diriuatſ: vt ſonorus.canorus.honorus.decorus.
Et decoro: a decor.

Aſi R Sz pbr in. Cremento aliorum obliquorum ſingulari ꝙ preſcriptorũ: vt colorꝭ.odorꝭ.lepor lepores.ſenior/ores. fortior fortiores et honor honores.
Cremẽto genitiuor plurariũ: vt puerorꝝ.dñorꝝ. famulorum (ſcamnorum
Cõpoſitis a ploro/as: vt implоro.
Ab oro: vt erоro. A roro: vt irroro.

Aſi S Sz rſr pbr ſ aliys vt in Alоſa.emphiteoſis.ſciroſis.
Omnibus terminatis in oſus: vt tormoſus.lutoſus.
Inuidioſus.morоſus.moloſus.
Cõpoſitis a noibus latinis: vt eroſus.corroſus. diſploſus.

Aſi T Sz rſr pbr in aliys vti Azotum.ydiota.melota.compatriota.boothes.egroto.
Cremento nominum: vt ſacerdotis.nepotis.
Cremento verborum: vt amatote.docetote.mementote.
Dibꝰ.teriatſ in otꝰ/adiectis: vt deuotꝰ.ignotꝰ.illotꝰ. egrotꝰ.
Compoſitis a poto: vt repoto.cõpoto/as. Czelotes.

Aſſi U Nichil

Virgo venuſta lepores.

Intubus.incubus.delubꝛum.lugubꝛis.colubeꝛ.
Compoſitis ab vbi: vt nuncubi.ſicubi.alicubi.
Compoſitis a cubo: vt ercubo.incubo.ſuccubo.
Vt in Compoſitis nominibus a nubo. vt innuba. pꝛonuba. Kfariter
Compoſitis a ſubo/as: vt pꝛoſubo/as.reſubo/as. bzeuiaſ U.
A rubeo: vt erubet.
Cremẽto noim quarte declaſ: vt partub⁹. artub⁹. poꝛtub⁹.
ficub⁹.tribub⁹ arcub⁹.acub⁹: ſpecub⁹.q̃rcub⁹ penub⁹ lacub⁹

Uolucer.inuolucrum.turpiluerũ.noctiluca.volur volucis.
Vt in Compoſitis a duco/as: vt educo educas. bzeuiaſ U.
Compoſitis a dur ducis: vt redur/is.tradur.traducis.

Pecudis.tutudi.
Vt in Compoſitis a rudo: vt erudit. Tundo: vt tutudit. bzeuiaſ U.
A pudet: vt repudet.impudẽs. A fundo: vt infudit.diffudit.

Nichil. U

Pupugi.coniugis.ſeiugis.iniugis.ſubiugis.
Vt in Compoſitis a ſugo: vt ſanguiſſuga. A fugo/as: vt effugo. bzeuiaſ U.
Compoſitis a fugio: vt pꝛofugus/a/um/Et pꝛofuga/ge.
Compoſitis a iugum: vt biugus.quadꝛiugus.

Noĩbus teriatis in/ula: vt inſula.infula.copula.ſubuculã.
Nominibus terminatis in ulus: vt ſedulus.hermũlus.
querulus.circulus.emulus.famulus.cuculus.zabulũ.ſecu
Vt in lum ferculum.ſotular.ſpiculum.ſpecular pꝛo feneſtra. Kfariter
Cremento nominum: vt pꝛeſulis.conſulis.erulis. bzeuiaſ U.
Diminutiuis terminatis in ulus: vt ſeruulus. leonculus.
Opitulꝛ.emulꝛ.famulꝛ.ſpeculꝛ.oculꝛ/is.ambulo.
baiulo.nebulo.pepuli. In cõpoſit a pello: vt repuli. cõpuli.
Compoſitis a tuli. vt retuli.ſuſtuli.contuli.

Incolumis.contumax.cucumer.columen.educumo. docu-
men.monumen.nocumen.
Vt in Compoſitis ab humus: vt poſtum⁹/a/um/erhumo inhumo
Uolumus. Et in compoſitis luis: vt nolumus. malumus. bzeuiaſ U.
Compoſitis a tumeo/es: vt pertumet.intumet.
Compoſitis a ſumus: vt poſſumus.aſſumus. Queſumus.

Intrat per ſpecular;

Saluber.anubis.

Aũ B Sed pduci tur in. Compositis a pubeo: vt suppubet.
A puber vel pubes: vt depuber. impuber.

Eruca. veruca. cãbuca. sambucus. mãduco. ca ucus/ca tũ.

Aũ C. Sz rsr pdz in alijs vti Alux alucis. polux polucis.
Compositis a duco/cis: vt deduco deducis.
A fuco/as: vt infuco/as. Et fiducio fiducis

Aũ D Sz rsr pdz in alijs vti Paludis. testuda. prudo. amaritudo. consuetudo.
Cõpositis a sudo: vt resudo. A cudo: vt excudo. A claudo: vt excludo. Compositis a prudens: vt imprudens.

Aũ F. Semp pduc itur vt in. Subrufus.

Noibꝰ teriatis in / ugo: vt iannugo. erugo. albugo. vespugo.

Aũ G Sz rsr pdz in alijs vti Compositis a rugio/gis: vt irrugit. A rugo/as: vt abrugo.
A lugeo: vt colluget.
Preteritis compositis a fugio: vt refugi. perfugi. defugi.
A mugio: vt remugit.

Aũ L Sz pdz in. Specular placu. focular. ocular. Et aliis tertie declinationis
Adulor. pulus. cululus.
Saul saulis. tribulis. edulis. curules.

Alumen. bitumen. volumen. acumen. legumen. lacumen.

Aũ M Sz rsr pdz in alijs vti Compositis a sumo: vt resumo. resumo.
Compositis a plumo vel pluma: vt implumis. deplumat.

Lumen. lum purgo specula

Breues

Nichil.

Nuncupor. vpupa. Aucupis. occupo. locuples. — Rfariter breuiak u
Ut in Compositis a cupio: vt concupit. Apes: vt quadrupes.
Compositis a duplus. vt quadruplus. decuplus. centuplus

Purpura. sabura. mercurius. lemures.
Lecturio. parturio. lururio. Et omnibus verbis: — breuiak u
Ut in meditatiue forme.
Cremento nominum: vt satur saturi. vulturis.
auguris. liguris. tetifuris.
Compositis a nurus: vt pronurus.

Nichil. — u.

Arbutus. cusputa. intercutis. incutis. defrutus/ta/tum/ — breuiak u
Ut in Compositis a cutio vel quatio. vt percutit.
concutit. discutit. incutit.
Compositis a puto: vt disputo. Aruo: vt dirutum. erutum
Ut puta.

Non instar liguris

Lacuna.vacuna.ieiuno.ieiunus.tribunal.neptunꝰ.ipune.

Aſn Sed ꝓducitur in. Compoſitis a munus: vt immunis.
Compoſitis ab vnio: vt reunit.adunat.cõmunis.
Compoſitis a grunio: vt congrunio. A munio: vt demunit.

Aſp Semper ꝓducit in Sirupus.
Compoſitis a rumpo: vt coꝛrupi.ꝺirupi.ꝓꝛoꝛupi.

Uerbis terminatis in rio/aliꝭs a ꝓꝛeſcriptis: vt ligurit.
ſcaturit. Et compoſitis ſuis.
Telluris.ſecuris.impurus.depurat.accurat

Aſr Sꝛrlr ꝑꝛ in aliꝭs vti Omnibus dictionibus terminatis in/urus: vt ſecurus.
maturus.futurus.lecturus.periurus.
Cõpoſit' a uro: vt ꝛuro. A duro et ꝺureo. vt ꝑdurat iduret
Omnibus aliꝭs a ꝓꝛeſcriptis terminatis in ura: vt cultura.
figura.natura.tonſura.
Paluurus paluuri.

Aſs Semp ꝑducitur vt in. Ceruſa.ſiracuſa.
Omnibus terminatis in/uſus: vt obtuſus.confuſus.abuſus.deluſus.concluſus.

Terminatis in/utus: vt verſutus.aſtutus.argutus.
coꝛnutus.ſecutus.locutus.
Tributum.ſicuta.tributin.

Aſt Sꝛ rſt ꝑꝛ in aliꝭs vti Compoſitis a futo: vt refuto. A futio: vt diffutit.
A mutio: vt remutit.
Compoſitis a puteo: vt perputeꝛ. A glutio: vt inglutit.
A muto: vt remutit.
Supinis compoſitis: vt ablutum.dilutum.
A ſuo: vt conſutum.

Manducaris quando liguris.

Foztuna opes auferre: nõ aĩm potest.

FORTVNA OPES AVFERRE · ANIMVM NON POTEST ·